Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

~~10 4°~~

DA BOX

№ 517.

LN 30
M

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Januari⁹ hꝫ dies xxxi. luna xxx. nox horas xvi.

Capꝛicornus

iij	Ci	A		Circũciſio domini		A
	ſi	b	iiij	Octaua ſancti ſtephani		b
xi	o	c	iij	Octaua ſcti iohis euãgeliſte		c
	ia	d	ij	Octaua ſctõꝝ innocentum		d
xix	nus	e	Nonas	Uigilia		e
viij	e	f	viij	Epyphania domini		f
	ka	g	vij	Kanuti ducis	hiſto	g
xvi	ſi	A	vi			h
v	bi	b	v			i
	ven	c	iiij			k
xiij	di	d	iij			l
ij	cat	e	ij			m
	oc	f	Idus	Octaua epyphanie		n
x	fe	g	xix	Felicis in pincis	iij l'	o
	li	A	xviij			p
xviij	mar	b	xvij	Marcelli pape	ix l'	q
vij	an	c	xvi	Anthonij ɔfeſſoris	ix l'	r
	pꝛiſ	d	xv	Pꝛiſce virginis	iij l'	ſ
xv	hen	e	xiiij	Henrici martiris	ix l' in cõi	t
iiij	fab	f	xiij	Fabiaĩ ⁊ ſebaſtiaĩ mar·	hiſto	v
	ag	g	xij	Agnetis virginis	hiſto	x
xij	vin	A	xi	Uincencij martiris	hiſto	y
i	cen	b	x			z
	thi	c	ix	Thimothei apl'i	ix l' i cõi	⁊
ix	pau	d	viij	Conuerſio ſcti pauli	hiſto	ꝫ
	po	e	vij	Policarpi martiris	coll'	ꝫ
xvij	no	f	vi			ꝯ
vi	bi	g	v	Octaua agnetis	ix l'	A
	le	A	iiij			b
xiiij	lu	b	iij			c
iij	men	c	ij			d

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Februariꝰ hȝ dies xxviij Lũa xxvij Nox hor xiiij

				Aquarius		
	Bri	d		Brigide virginis	coll'	e
xi	pur	e	iiij	Purificatiõ marie	ix lec	f
xix	Blaſ	f	iij	Blaſij epiſcopi	ix lec	g
viij	anſ	g	ij	Anſcharij epi	ix lec	h
	ag	A	nonas	Agate virginis	hiſto	i
xvi	dor	b	viij	Dorothee virgis	ix lec	k
v	he	c	vij	Helene regine wedaſti	coll'	l
	len	d	vi			m
xiij	ap	e	v	Appolonie virginis	ix l' i cõi	n
ij	ſco	f	iiij	Scolaſtice ṽgis	ix l'c	o
	laſ	g	iij			p
x	ti	A	ij			q
	ca	b	Idus			r
xviij	va	c	xvi	Valentini martiris	iij l'c	ſ
vij	ſig	d	xv	Sigfridi	ix l' in cõi	t
	Ju	e	xiiij	Juliane virginis	coll'	v
xv	li	f	xiij			x
iiij	con	g	xij			y
	iun	A	xi			z
xij	ge	b	x			ꝛ
i	tunc	c	ix			ʒ
	pe	d	viij	Cathedre ſcti petri		ʒ
ix	trum	e	vij	Vigilia		ꝯ
	ma	f	vi	Mathei apli		A
xvij	thi	g	v			b
vi	an	A	iiij			c
	in	b	iij			d
xiiij	de	c	ij			e

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Marcius habz dies xxxi. luna xxx. nox horas xij
Piſcis

iij	mars	d				f
	feſ	e	vi			g
xi	tum	f	v			h
	lu	g	iiij	Lucij pape	hiſto	i
xix	ci	A	iij			k
viij	i	b	ij			l
	tho	c	nonas	Perpetue et felicit. thome. ix l'		m
xvi	mas	d	viij			n
v	ha	e	vij			o
	qui	f	vi			p
xiij	ni	g	v			q
ij	gre	A	iiij	Gregorij pape	hiſto	r
	go	b	iij			ſ
x	ri	c	ij			t
	a	d	Idus			v
xviij	ni	e	xvij			x
vij	ger	f	xvi	Gertrudis virginis	ix l'	v
	thrud	g	xv			z
xv	io	A	xiiij	Joſeph nutricij iheſu	hiſto.	ꝛ
iiij	ſep	b	xiij			ʒ
	be	c	xij	Benedicti abbatis	hiſto	ʒ
xij	ne	d	xi			ꝯ
i	iunc	e	x			ꝯ
	ta	f	ix			A
ix	do	g	viij	Annũciatõis ſcte marie	hiſto	b
	mi	A	vij			c
xvij	na	b	vi			d
vi	ge	c	v			e
	ni	d	iiij			f
xiiij	tri	e	iij			g
iij	ce	f	ij			h

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Aprilis hꝫ dies xxx. luna xxix. nox horas decem⁊

Aries

	Ap	g				i
xi	pril	A	iiii			k
	in	b	iii			l
xix.	am	c	ii	Ambroſij epiſcopi	ix lec	m
viii	bro	d	nonas			n
xvi	ſi	e	viii			o
v	t	f	vii			p
	feſ	g	vi			q
xiii	tis	A	v			r
ii	o	b	iiii			ſ
	nat	c	iii			t
x	at	d	ii			v
	ꝶ	e	Idus			x
xviii	ti	f	xviii	Tiburcij ⁊ valeriani	iii l	y
vii	bur	g	xvii			z
	ci	A	xvi			ꝛ
xv	Et	b	xv			ꝫ
iiii	va	c	xiiii			ꝫ
	l r	d	xiii	Kanuti marti. in trãſlatõe hiſto		ꝯ
xii	ſanc	e	xii			A
i	te	f	xi			b
	ꝶ	g	x			c
ix	ge	A	ix	Georgij martiris	ix l	d
	or	b	viii			e
xvii	mar	c	vii	Marci euangeliſte	ix l	f
v	ci	d	vi			g
	ꝶ	e	v			h
xiiii	vi	f	iiii	Vitalis martiris	iii l	i
iii	pe	g	iii	Petri martiris	ix l	k
	teri	A	ii			l

Maÿus hꝫ dies xxxi. luna xxx. nox horas octo.

Taurus

xi	Phi	b		Philippi ꝛ iacobi ꝛ walbu.	histo	m
	lip	c	vi			n
xix	crux	d	v	Inuēcio ſctē crucis	histo	o
viij	et	e	iiij			p
	god	f	iij			q
xvi	io	g	ij	Johis ante portā latinā	ix l	r
v	ha	A	nonas			ſ
	la	b	viij			t
xiij	tin	c	vij			v
ij	e	d	vi	Gordiani ꝛ epimachi. ꝫ lec in cōi		x
	pi	e	v			y
x	ne	f	iiij	Nerei et achillei	iij l in cōi	z
	re	g	iij			ꝛ
xviij	i	A	ij			ʒ
vij	cꝯ	b	Idus			ꝫ
	Mai	c	xvij			ꝝ
xv	us	d	xvi			A
iiij	e	e	xv	Erici regis ꝛ martiris	ix l	b
	ric	f	xiiij			c
xij	ſi	g	xiij			d
i	ri	A	xij			e
	e	b	xi			f
ix	te	c	x			g
	net	d	ix			h
xvij	vr	e	viij	Urbani pape	coll	i
vi	ba	f	vij			k
	nū	g	vi			l
xiiij	ſe	A	v			m
iij	qui	b	iiij			n
	tur	c	iij			o
xi	pe	d	ij	Petronille virginis	ix lec	p

Junius hꝫ dies xxx. luna xxix. nox horas vi
Gemini

	Nic	e		Nicomedis	coll'	q
xix	mar	f	iiij	Marcelli ⁊ petri	coll'	r
viij	e	g	iij	Merasmi Erasmi	ix l'	ſ
xvi	raſ	A	ij			t
v	bo	b	nonas	Bonifacij pape	coll'	v
	ni	c	viij			x
xiij	dat	d	vij			y
ij	iun	e	vi			z
	pri	f	v	Primi ⁊ feliciani	coll'	⁊
x	mi	g	iiij			ꝫ
	bar	A	iij	Barnabe apoſtoli	ix l'	ꝫ
xviij	et	b	ij	Baſilidis ⁊ cirini	coll'	ꝯ
vij	ri	c	Idus			ꝯ
	nt	d	xviij			A
xv	vi	e	xvij	Viti ⁊ modeſti	ix l'	b
iiij	wil	f	xvi	wilhelmi abbatis	ix l'	c
	bo	g	xv	Botulphi	ix l'	d
xij	mar	A	xiiij	Marci ⁊ marcelliani	coll'	e
i	pro	b	xiij	Geruaſi ⁊ protaſi	iij lec	f
	thaſ	c	xij			g
ix	al	d	xi	Albani	hiſto	h
	de	e	x	Decem miliuꝫ militū	ix lec	i
xvij	cem	f	ix	Vigilia		k
vi	io	g	viij	Natiuitas ſcti iohis baptiſte		l
	ka	A	vii	Tranſlatō kanuti ducis	ix l'	m
xiiij	io	b	vi	Johānis et pauli	ix lec	n
iij	ha	c	v			o
	le	d	iiij	Leonis pape Vigilia		p
xi	pe	e	iij	Petri et pauli aplōꝝ	hiſto	q
	paul	f	ii	Cōmeōratōis ſcti pauli	ix lec	r

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Julius hʒ dies xxxi. luna xxx. nox horas viij.
Cancer

xix	Jul	g		Octaua iohis baptiſte	ix l'	ſ
viij	vi	A	vi	Viſitatō mar. ꝓceſſi ⁊ martinia.		t
	ſit	b	v			v
xvi	et	c	iiij			x
v	re	d	iij			y
	ti	e	ii	Octaua aplōꝝ petri et pauli		ꝫ
xiij	net	f	nonas			⁊
ii	ſi	g	viij			ꝫ
	hi	A	vii	Octaua viſitatōis marie		ꝫ
x	ka	b	vi	Kanuti rgis ⁊ mrtirꝭ. ſeptē frm.		ꝯ
	ke	c	v	Ketilli ꝯfeſſoris. ix l'. ⁊ bn̄dcti col'		A
xviij	til	d	iiij			b
vii	quo	e	iij			c
	qꝫ	f	ii			d
xv	di	g	Idus	Diuiſio apoſtoloꝝ	ix lec	e
iiij	mar	A	xvij	Marini martiris	ix lec	f
	eu	b	xvi			g
xii	fro	c	xv			h
i	flo	d	xiiij			i
	mar	e	xiij	Margarete virginis	ix l'	k
ix	prax	f	xii	Praxedis virginis		l
	mag	g	xi	Marie magdalene		m
xvij	ap	A	x	Appolinaris virginis		n
vi	cris	b	ix	Criſtine virginis Vigilia		o
	iac	c	viij	Jacobi apoſtoli	ix l'	p
xiiij	an	d	vij	Trāſlatō anne ⁊ xp̄ofori coll'		q
iij	mart	e	vi	Marthe hiſto. Septē dormiētiū		r
	pant	f	v	Panthaleonis martiris coll'		ſ
xi	ol	g	iiij	Olaui regis	hiſto	t
	ab	A	iij	Abdon et ſennen		v
xix	ger	b	ij	Germani epi ⁊ ꝯfeſſoris		x

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Auguſtꝰ hꝫ dies xxxi. luna xxix. nox horas decem

Leo

viij	Vin	c		Vincula petri	hiſto	v
xvi	ſte	d	iiij	Stephani pape ꝛ martiris.	ix l	z
v	ſtef	e	iij	Inuētio ſcti ſtephani	hiſto	ꝛ
	oſ	f	ij	Oſwaldi regis	ix l	z
xiij	do	g	nonas	Dominici ꝯfeſſoris	ix l	z
ij	ſixt	A	viij	Sixti pape ꝛ martiris	ix l	ꝯ
	tranſ	b	vij	Trāſfiguratōis dn̄i	hiſto	A
x	ci	c	vi	Ciriaci ꝛ ſocioꝝ eius	iij l	b
	ri	d	v	Vigilia		c
xviij	lau	e	iiij	Laurencij martiris		d
vij	tib	e	iij	Tiburcij martiris		e
	clar	g	ij	Clare virginis	ix l	f
xv	yp	A	Idus	Ypoliti martiris	ix l	g
iiij	euſ	b	xix	Euſebij ꝯfeſſoris Vigilia		h
	Vir	c	xviij	Aſſumpciōis marie		i
xij	gi	d	xvij			k
i	nis	e	xvi	Octaua ſcti laurentij		l
	ag	f	xv	Agapiti martiris	coll	m
ix	mag	g	xiiij	Magni martiris	coll	n
	ber	A	xiij	Bernardi abbatis	coll	o
xvij	nard	b	xij			p
vi	thi	c	xi	Thimothei ꝛ ſimphoriani		q
	mo	d	x	Vigilia		r
xiiij	bart	e	ix	Bartholomei apoſtoli		ſ
iij	lu	f	viij	Trāſlatōnis lucij pape	ix lec	t
	cr	g	vij			v
xi	ruff	A	vi	Ruffi martiris	coll	x
	au	b	v	Auguſtini epiſcopi	hiſto	y
xix	col	c	iiij	Decollatō ſcti iohis baptiſte		z
viij	au	d	iij	Felicis ꝛ adaucti	iij l	ꝛ
	pau	e	ij	Paulini ꝯfeſſoris	coll	z

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

September hꝫ dies xxx. luna xxix. nox horas xii

Virgo

xvi	E	f		Egidi abbatis	ix l'	3
v	gi	g	iiii			2
	di	A	iii			2
xiii	um	b	ii			A
ii	ſep	c	nonas			b
	ha	d	viii			c
x	bet	e	vii			d
	nat	f	vi	Natiuitas marie		e
xviii	gor	g	v	Gorgonii martiris	coll'	f
vii	gon	A	iiii			g
	pro	b	iii	Prothi ꝛ iacincti martiꝝ.	coll'	h
xv	thi	c	ii			i
iiii	cx	d	Idus			k
	crux	e	xviii	Exaltacio ſcte crucis	hiſto	l
xii	nic	f	xvii	Nicomedis martiris	coll'	m
i	Eu	g	xvi	Euſemie vgis. ꝫ l'. luce ꝛ gei	coll'	n
	lam	A	xv	Lamberti epiſcopi	ix l'	o
ix	ber	b	xiiii			p
	te	c	xiii			q
xvii	cx	d	xii	Vigilia		r
vi	mat	e	xi	Mathei apoſtoli		ſ
	mau	f	x	Mauricii ꝛ ſocioꝝ eiꝰ	hiſto	t
xiiii	ri	g	ix			v
iii	ci	A	viii			x
	us	b	vii			y
xi	et	c	vi			z
	da	d	v	Coſme ꝛ damiani	ix l'	ꝛ
xix	mi	e	iiii			3
viii	mich	f	iii	Michaelis archangeli		3
	iehr	g	ii	Iheronimi pſbiteri	ix l'	2

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

October hꝫ dies xxxi. luna xxx. x. nox horas xiiii.
Libra

xvi	Re	A		Remigij et germani	ix l	A
v	le	b	vi	Leodegarij	coll	b
xiij	o	c	v			c
ij	franſ	d	iiij	Franciſci ꝯfeſſoris	ix l	d
	eſ	e	iij	Eſtilli martiris	coll in cōi	e
x	kil	f	ij			f
	birg	g	nonas	Birgitte	ix l	g
xviij	mar	A	viij	Marci pape ⁊ mart. ix l in cōi		h
vii	di	b	vij	Dyoniſij ⁊ ſocioꝝ eiꝰ	ix l	i
	ger	c	vi	Gereonis ⁊ ſocioꝝ eiꝰ	iii l	k
xv	ad	d	v			l
iiij	de	e	iiij			m
	B	f	iij			n
xij	ca	g	ij	Calixti pape	ix l	o
i	lixt	A	ydus			p
	gal	b	xvij	Galli	coll	q
ix	le	c	xvi			r
	lu	d	xv	Luce euangeliſte	ix l	ſ
xvii	cas	e	xiiij			t
vi	et	f	xiij			v
	v	g	xij	Vndecim miliū virginū	ix l	x
xiiij	din	A	xi			y
iij	ſe	b	x	Sꝛuerini epiſcopi	ix l	ʒ
	ve	c	ix			⁊
xi	criſ	d	viij	Criſpini ⁊ criſpiniani	iij l	ꝫ
	pi	e	vij			ꝫ
xix	ni	f	vi	Vigilia		ꝯ
viij	ſi	g	v	Symonis ⁊ iude aploꝝ		A
	mo	A	iiij			b
xvi	the	b	iij	Theodgari ꝯfeſſoris	hiſto	c
v	quint	c	ij	Quintini martiris Coll	Vigła	d

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Nouember hʒ dies xxxi. Lūa xxx. Nox horā xvi

Scoꝛpio

	Om	d		Feſtum omniū ſanctoꝝ		e
xiij	ne	e	iiij	Cōmemoꝛatō animaꝝ		f
ij	no	f	iij			g
	nem	g	ij			h
x	ber	A	Nonas			i
	ha	b	viij			k
xviij	bet	c	vii			l
vij	wi	d	vi	Quatuoꝛ coꝛo. wilhadi epi.	ix l	m
	the	e	v	Theodoꝛi martiris		n
xv	o	f	iiij			o
iiij	mar	g	iij	Martini epiſcopi	hiſto	p
	thin	A	ij			q
xij	bric	b	Idus	Briccij epiſcopi	ix l	r
i	ci	c	xviij			ſ
	t	d	xvij			t
ix	Æ	e	xvi			v
	iun	f	xv			x
xvij	gens	g	xiiij	Octaua martini	ix l	y
vi	el	A	xiij	Elizabeth vidue	hiſto	z
	ed	b	xij	Eadmundi regis	ix l	ꝛ
xiiij	pꝛe	c	xi	Pꝛeſentatōis marie	hiſto	z
iij	ce	d	x	Cecilie virginis	hiſto	z
	cle	e	ix	Clementis pape	ix l	ↄ
xi	criſ	f	viij	Criſogoni	iij l	ↄ
	ka	g	vij	Katherine virginis	hiſto	A
xix	ther	A	vi			b
viij	quo	b	v			c
	Æ	c	iiij			d
xvi	ſat	d	iij	Saturnini Coll	Vigilia	e
v	an	e	ij	Andree apoſtoli		f

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

December hȝ dies xxxi. luna xxx. nox horas xviij

Sagittarius

	De	f				g
xiij	cem	g	iiij			h
ij	bre	A	iij	Virgini	coll'	i
x	bar	b	ij	Barbare virginis	ix l'	k
	ba	c	Nonas			l
xviij	ni	d	viij	Nicolai epi	hiſto	m
vij	co	e	vij	Octaua andree	ix l'	n
	con	f	vi	Conceptōis marie	hiſto	o
xv	an	g	v	Anne matris marie	hiſto	p
iiij	na	A	iiij			q
	da	b	iij	Damaſij	coll'	r
xij	io	c	ij	Iodoci ɔfeſſor nō pōtifi· ix l' i cōi		ſ
i	lu	d	Idus	Lucie virginis	ix l'	t
	ci	e	xix	Januarius Capricorn⁹		v
ix	a	f	xviij			x
	ſanc	g	xvij			y
xvij	tas	A	xvi	Feſtina. O ſapientia		z
vi	ab	b	xv	Clama		ꝛ
	in	c	xiiij			ꝫ
xiiij	de	d	xiij	Vigilia		ꝫ
iij	tho	e	xij	Thome apoſtoli		ꝯ
	mas	f	xi			A
xi	mo	g	x			b
	do	A	ix	Vigilia		c
xix	nat	b	viij	Natiuitas domini		d
viij	ſteff	c	vij	Stephani ꝓthomartiris		e
	io	d	vi	Iohānis euangeliſte		f
xvi	pu	e	v	Sctōrum innocentum		g
v	tho	f	iiij	Thome archiepiſcopi		h
	me	g	iij			i
xiij	ſil	A	ij	Silueſtri	ix l'	k

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

gl'ariter i ſpe conſtituiſti me.
Verba mea auribꝰ ꝑcipe
dñe: intellige clamorem
meum. Intende voci orõis
mee: rex meꝰ ⁊ deꝰ meꝰ Qm̄
ad te orabo dñe: mane exau
dies vocē meā Maē aſtabo
tibi ⁊ videbo: qm̄ non deꝰ vo
lēs iīqtatē tu es. Neq; hita
bit iuxta te malignꝰ: neq; ꝑ
māebūt iiuſti añ ocl'os tuos
Odiſti oēs q̄ opāt iniqtatē
ꝑdes oēs q̄ loquūt mēdaciū
Virū ſanguinū ⁊ doloſū ab=
hoīnabit dñs: ego āt. ī mltitu
dine mīe tue Introibo i do
mū tuū: adorabo ad tēplum
ſcm̄ tuū in tiore tuo Dñe de
duc me in iuſticia tua ꝓpt in
imicos meos: dirige in ꝯſpe
ctu tuo viā meā Qm̄ nō eſt
in ore eoꝝ veritas: cor eorū
vanū eſt Sepulchꝝ patēs ē
guttur eoꝝ linguis ſuis do=
loſe agebāt. iudica illos deꝰ
Decidāt a cogitacōibꝰ ſuis
ꝑm mltitudinē ipietatū eoꝝ
expelle eos: qm̄ irritauerunt
te dñe Et letent oēs q̄ ſpe
rant in te: in eternum exulta
būt et habitabis in eis Et
gl'abunt i te oēs qui diligūt
nomē tuū. qm̄ tu benedices
iuſto Dñe vt ſcuto: bonevo
luntatis tue coronaſti nos.

Dñe ne i furore tuo argu
as me: neq; in ira tua
corripias me Miſerere mei
dñe qm̄ infirmꝰ ſū ſana me
dñe: qm̄ cōtbata ſunt oīa oſ
ſa mea Et aīa mea tbata ē
valde: ſed tu domine vſq;=
quo Conuertere dñe et eri
pe aīam meā: ſaluum me fac
ꝓpter miſericordiam tuam.
Quoniam non eſt in mor=
te qui memor ſit tui. in infer
no autem quis confitebitur
tibi Laboraui in gemitu me
o lauabo per ſingl'as noctes
lectum meum: lacrimis meiſ
ſtratum meum rigabo Tur
batus eſt a furore oculꝰ me
us: inueteraui inter oēs ini=
micos meos Diſcedite a me
oēs qui opamini iniquitatē
qm̄ exaudiuit dñs vocē fletꝰ
mei Exaudiuit dñs depca=
cōem meā: dñs orōez meā ſu
ſcepit Erubeſcant et cōtur
bentur vehementer oēs ini=
mici mei: cōuertant ⁊ erube
ſcant valde velociter Gl'a.
Añ. Beati q̄ in lege tua iugi
ter meditāt dñe bti q̄ i te ꝯfi
dētes ī ꝑuiūt i tiore de mōte
ſcō tuo nos clemēs exaudi ne
nos arguas ī die furoris tui
ain. Seruite dño in timore=
Añ. hye. Qui ſaluos fa.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

An̄ eſti. Saluū me fac Ps̄
Dn̄e de⁹ meus i te ſpaui:
ſaluū me fac ex oib⁹ p
ſeq̄ntib⁹ me ⁊ libera me Ne
q̄n rapiat vt leo aīam meā:
dū non ē qui redimat neq̄ q̇
ſaluū faciat Dn̄e deus me⁹
ſi feci iſtud: ſi ē iniq̄tas i ma-
nib⁹ meis Si tradidi retri-
buentibus michi mala: deci-
dam merito ab inimicis me
is inanis Perſequatur ini-
micus animam meā: ⁊ ꝯphē
dat et conculcet in terra vitā
meam ⁊ gl'aꝫ meā in puluerē
deducat Exurge dn̄e in ira
tua: et exaltare in finib⁹ ini
micorū meorum Et exurge
dn̄e deus meus in p̄cepto qd
mandaſti: ⁊ ſinagoga populo
rum circūdabit te Et ꝓpter
hanc in altuꝫ regredere: dn̄s
iudicat poplos Iudica me
dn̄e ſm iuſticiā meam: ⁊ ſm
innocēciā meā ſup me Cō
ſumetᷣ neq̄cia pctōꝝ et diri-
ges iuſtū: ſcrutans corda et
renes deus Iuſtū adiuto-
rium meū a dn̄o: q̇ ſaluos fa
cis rectos corde Deus iudex
iuſtus fortis ⁊ paciēs: nūq̄d
iraſcetᷣ p ſingl'os dies Niſi
ꝯuerſi fueritis gladiū ſuū vi
brauit: arcū ſuū tetēdit ⁊ pa
uit illū Et in eo pauit vaſa
mortis: ſagittas ſuas ardēti
b⁹ effecit Ecce ꝑturit iniuſti
ciā ⁊ ꝯcepit dolorē ⁊ pepit iīq
tatē Lacū apuit ⁊ effodit eū
⁊ incidit i foueā quam fecit
Cōuertetᷣ dolor eius i caput
eius: ⁊ in verticē ipi⁹ iniqui
tas eius deſcēdet Confite-
bor dn̄o ſm iuſticiaꝫ eius: et
pſallam noī dn̄i altiſſimi
Domine dn̄s noſter: q̄ʒ ad
mirabile eſt nomē tuuꝫ
in vniuerſa terra Qm̄ eleua
ta eſt magnificencia tua: ſu
per celos Ex ore infanciū ⁊
lactēciū pfeciſti laudē ꝓpter
inimicos tuos: vt deſtruas i
imicum ⁊ vltorē Qm̄ videbo
celos tuos opa digitoꝝ tuo-
rū: lunā et ſtellas q̄ tu funda
ſti Quid eſt hō q̄ʒ memor es
eius: aut filius hoīs qm̄ viſi
tas euꝫ Minuiſti eū paulo-
min⁹ ab angelis gl'a et hōre
coronaſti eum: et conſtituiſti
eū ſup opa manuum tuaruꝫ
Oia ſubieciſti ſub pedibus
eius oues ⁊ boues vniuerſas
inſup et pecora campi Volu
cres celi ⁊ piſces maris: q̄ p
ābulāt ſemitas maris Dn̄e
dn̄s noſter: q̄ʒ admirabile ē
nomē tuū i vniuerſa terra.
Cōfitebor tibi dn̄e in to-
to corde meo: narrabo

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

oĩa mirabilia tua Letabor
et exultabo in te: pſallã noĩ
dm̃ altiſſime. In ↄuertẽdo
inimicũ meũ retrorſum: infir
mabunt̃ et ꝑibũt a facie tua
Qm̃ feciſti iudiciũ meum ⁊
cãm meã: ſediſti ſuꝑ thronũ
q̃ iudicas iuſticiã. Increpa
ſti gẽtes ⁊ ꝑĳt impiꝰ: nomẽ
eoꝝ deleſti i eternũ ⁊ i ſeculuꝫ
ſecl'i. Inimici defecerũt fra
mee i finẽ: ⁊ ciũtates eoꝝ de-
ſtruxiſti. Perĳt meõria eoꝝ
cũ ſonitu: ⁊ dñs in eternũ per
mãet. Parauit i iudicõ thro
nũ ſuũ ⁊ ipſe iudicabit orbeꝫ
terre i equitate iudicabit po
pulos i iuſticia. Et factꝰ eſt
dñs refugiũ paupi: adiutor i
oportunitatibꝰ i tribulacõne
Et ſperẽt i te q̃ nouerũt no
mẽ tuũ: qm̃ non dereliquiſti
querentes te dñe. Pſalite
dño q̃ hitat i ſyon: ãnũciate
inter gẽtes ſtudia eius. Qm̃
requirẽs ſanguinẽ eoꝝ recor
datꝰ eſt: nõ ẽ oblitꝰ clamorẽ
paupũ. Miſerere mei dñe vi
de hũilitatẽ meã de inimicis
meis. Qui exaltas me de
portis mortis: vt annũciem
oẽs laudacõẽs tuas i portis
filie ſyon. Exultabũt i ſalu
tari tuo: ifixe ſunt gẽtes in
interitu quẽ fecerũt. In la
queo iſto quẽ abſconderunt
ↄphenſus ẽ pes eoꝝ. Cogno
ſcetur dñs iudicia faciẽs: in
opibꝰ manuũ ſuaꝝ ↄphẽſus
ẽ pctõr. Cõuertant̃ pctõres
i infernũ: oẽs gẽtes q̃ obliui
ſcũt̃ deũ. Qm̃ nõ in finẽ ob
liuio erit pauperis: paciẽcia
pauꝑm nõ peribit. Exurge
dñe nõ ↄfortetur hõ: iudicẽt̃
gẽtes i ↄſpctũ tuo. Conſti-
tue dñe legiſlatorẽ ſuꝑ eos.
vt ſciãt gẽtes qm̃ hoĩes ſũt
Et quid dñe receſſiſti lõge
deſpicis i oportunitatibꝰ i tri
bulacõe. Dũ ſuꝑbit impius
incẽdit̃ paup: ↄphendunt̃ in
ↄſilĳs q̃bꝰ cogitãt. Qm̃ lau
dat̃ pctõr i deſiderĳs aĩe ſue.
⁊ iniquꝰ bñdicit̃. Exacerba
uit dñm pctõr: ꝓm mltitudi
nẽ ire ſue nõ q̃ret. Nõ ẽ deꝰ
i ↄſpctũ eiꝰ: iquinate ſũt vie
illiꝰ i oĩ tpe. Auferunt̃ indi-
cia tua a facie eiꝰ: oĩm inimi
coꝝ ſuoꝝ dñabit̃. Dixit eñ
in corde ſuo: non mouebor a
gñacõe in gñacõꝫ ſine malo.
Cuiꝰ maledictõe os plenũ
ẽ amaritudĩe ⁊ dolo ſub lin-
gua eiꝰ labor ⁊ dolor. Sedet
i inſidĳs cũ diuitibꝰ i occl'tis
vt interficiat inocẽtẽ. Ocu-
li eiꝰ in pauꝑem reſpiciũt in
ſidiat̃ in abſcondito q̃ſi leo i

ſpelũca ſua I nſidiat᷑ vt ra
piat paupē. rape paupē dū
attrahit eū I n laq̄o ſuo hūi
liabit eū. incliabit ſe ⁊ cadet
cū dn̄at⁹ fuerit pauꝑū D i-
xit eni̅ i corde ſuo oblit⁹ ē de⁹
auertit faciē ſuā ne videat i
finē E xurge dn̄e de⁹ ⁊ exal-
tet̃ man⁹ tua ne obliuiſcaris
pauꝑū P ropter q̄d irrita-
uit ipi⁹ deū dixit eni̅ i corde
ſuo nō req̄ret V ides qm̄ tu
la. ⁊ do. ꝯſid᷑as. vt t᷑das eoſ
ī man⁹ tuas T ibi derelict⁹ ē
pauꝑ. orphāo tu eris adiu-
tor C ōtere brachiū pctōris
⁊ maligni. q̄ret̃ pctm̄ illi⁹ et
nō īuēiet̃ D n̄s regnabit i et̃
nū ⁊ i ſecl'm ſecl'i. ꝑibitis gē-
tes de t̃ra illi⁹ D eſideriū pau
ꝑū exaudiuit dn̄s. ꝑpacōem
cordis eoꝝ audiuit auriſ tua
I udicare pupillo ⁊ hūi'i. vt
nō appoāt vltra magnifica
re ſe homo ſuper terram
I n dn̄o ꝯfido. quō dici-
tis aīe mee trāſmigra ī
montē ſicut paſſer Q m̄ ecce
pctōres intenderūt arcū pa-
rauerūt ſagittas ſuas ī pha
retra vt ſagittēt in obſcuro
rectos corde Q m̄ q̄uē ꝑfeci-
ſti deſtruxerūt. iuſtus autē
q̄d fecit D n̄s ī tēplo ſcō ſuo
dn̄s in celo ſedes ei⁹ O culi
ei⁹ in pauperē reſpiciūt. pal
pebre ei⁹ interrogant filios
hoīm D n̄s interrogat iuſtū
⁊ impiū. qui autē diligit ini
quitatē odit aīam ſuaꝫ P lu
it ſuꝑ pctōres laqueos ignis
ſulfur ⁊ ſpūs ꝓcellarū ꝑs ca
licis eoꝝ Q m̄ iuſt⁹ dn̄s ⁊ iu
ſticias dilexit. equitatē vidit
vult⁹ ei⁹ G l'a pa. An̄ Qui
ſaluos facis rectos corde cui⁹
nomen admirabile de porta
mortis nos erue quia confi
dimus in te dn̄e An̄ Saluū
me fac dn̄e de⁹ qm̄ in te ſpe-
raui an̄ hye. In eternū An̄.
eſtiua. Tu domine Pſal.
S aluum me fac dn̄e qm̄
defecit ſanctus. qm̄ di-
minute ſunt veritates a fi-
liis hoīm V ana locuti ſunt
vnuſquiſq; ad proximū ſuū
labia doloſa in corde et corde
locuti ſūt; D iſperdat domi
nus vniuerſa labia doloſa.
et linguam magniloquam.
Q ui dixerunt linguam no-
ſtram magnificabimus la-
bia noſtra a nobis ſunt. q̄s
noſter domin⁹ eſt P ropter
miſeriam inopum et gemitū
pauperum. nunc exurgā di
cit domin⁹ P onam in ſa-
lutari. fiducialiter agam in
eo E loquia dn̄i eloquia ca

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſta. argentum igñe examī-
natum. pꝛobatum terre pur
gatum ſeptuplum Tu dñe
ſeruabis nos ⁊ cuſtodias nos
a generacione hac in eternuꝫ
In circuitu impij ambulāt
ſcḋm altitudinem tuam mul-
tiplicaſti filios hominum.
Uſquequo domine obli-
uiſceris me in finem. vſ
quequo auertis faciem tuaꝫ
a me Quamdiu ponam cō
ſilia in anima mea. ⁊ doloꝛeꝫ
in coꝛde meo per diem Uſqꝫ
quo exaltabitur inimicꝰ me
us ſup me. reſpice et exaudi
me dñe deus meus Illumīa
oculus meos ne vnq̄ obdoꝛ
miā in moꝛte. neqñ dicat in
inimicꝰ meꝰ p̄ualui aduerſꝰ
eū Qui tribulant me exul-
tabūt ſi motꝰ fuero. ego aūt
in mīa tua ſperaui Exulta
bit coꝛ meū in ſalutari tuo.
cantabo dño q̂ bona tribuit
michi ⁊ pſallam noī dm̄i al-
Dixit inſipiēs in tiſſimi
coꝛde ſuo. non eſt deus.
Coꝛrupti ſunt ⁊ abhoīabi-
les facti ſunt in ſtudijs ſuis
nō eſt qui faciat bonū nō eſt
vſqꝫ ad vnum Dominꝰ de
celo pſpexit ſuper filios ho
minum. vt videat ſi ē intelli
gens aut requirēs deū O ēſ
declinauerūt ſil' inutiles fac
ti ſunt. nō eſt qui faciat bo-
nū nō ē vſqꝫ ad vnū Sepul
chꝛū patēs ē guttur eoꝝ ling
uis ſuis doloſe agebāt. vene
num aſpidū ſub labijs eoꝛuꝫ
Quoꝝ os maledictōe ⁊ ama
ritudine plenū ē. veloces pe-
des eoꝝ ad effundendum ſan
guinē Contricio et infelici
tas in vijs eoꝛum et viā pa-
cis nō ꝯgnouerūt. non ē timoꝛ
dei añ oclos eoꝝ Nōne cog
noſcēt oēs qui opant̄ iniqui
tatē. qui deuorāt plebē meā
ſicut eſcam panis Deū nō in
uocauerūt illic trepidauerūt
timoꝛe. vbi non erat timoꝛ.
Qm̄ dñs in gñacōne iuſta ē
conſiliū inopis cōfudiſti qm̄
dñs ſpes eius eſt Quis da-
bit ex ſyon ſalutare iſrael cū
auerterit dominꝰ captiuita-
tem plebis ſue. exultabit ia
cob et letabitur iſrael Gl'a.
Dñe quis habitabit in ta
bernaculo tuo aut quiſ
requieſcet in mōte ſancto tuo.
Qui ingreditur ſine macla
et operatur iuſticiā Qui lo
quitur veritatē in coꝛde ſuo.
qui nō egit dolū i lingua ſua
Nec fecit pꝛoximo ſuo ma
lum. et obpꝛobꝛium non ac-
cepit aduerſus pximos ſuos

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Ad nichilū deductꝰ ē i ꝯſpcū
eiꝰ malignꝰ: timētes āt dn̄z
glꝛificat Qui iurat ꝓximo
ſuo ⁊ nō decipit q̄ pecuniā ſu
am nō dedit ad vſurā: ⁊ mu
nera ſuꝑ inocentē nō accepit
Qui facit hec: nō ꝯmouebi
tur i eternū Gl'a An̄ In et-
num tu nos ꝑua ocl'os nr̄os
illuīa viā pacis agnoſcere te
ꝗ pauendū inuocare q̄ glꝛifi
cas oēs te dn̄e timētes an̄ Tu
dn̄e ꝑuabis nos ⁊ cuſtodies
nos in eternū ℣ Memoꝛ fui
nocte nois tui dn̄e Et cuſto
an̄ bre Tribue nobis ā eſti
Bonoꝛum meoꝛum Ps̄.
Conſerua me dn̄e qm̄ ſꝑa
ui in te: dixi dn̄o deꝰ me
us es tu qm̄ bonoꝝ meoꝝ nō
eges Scis q̄ ſunt i terra eiꝰ
mirificauit om̄es volūtates
meas i eis Multiplicate ſūt
infirmitates eoꝝ: poſtea ac
celerauerūt Nō ꝯgregabo
ꝯuēticula eoꝝ de ſanguibus
nec memoꝛ ero noim eoꝝ per
labia mea Dn̄s ps heredi-
tatis mee ⁊ calicis mei: tu es
qui reſtitues hereditatē meā
michi Funes ceciderūt mi-
chi i p̄claris: etenī hereditas
mea p̄clara ē michi Benedi
cam dn̄m qui tribuit michi
intellectū: inſuꝑ ⁊ vſqꝫ ad no
ctem increpuerunt me renes
mei Prouidebā dn̄m in cō
ſpctū meo ſꝑ: q̄ m̄ a dextris
ē michi ne ꝯmouear Propt
hoc letatū ē coꝛ meū ⁊ exulta
uit lingua mea: inſuꝑ ⁊ caro
mea requieſcet in ſpe Q'm̄
nō dereliques aīam meā i in
ferno: nec dabis ſcm̄ tuū vi
dere coꝛrupcōem Notas mi
chi feciſti vias vite adimple
bis me leticia cū vultu tuo:
delectacōes i dextera tua vſ
ꝗ in finē Gl'a An̄ Tribue
nobis intellecū tibi bn̄dicere
vt mereamur adipleri letici
a vultus tui an̄ Bonoꝛū me
oꝛum nō idige i te ſꝑaui cō
ſerua me dn̄e an̄ bre. Incli
na au. an̄ eſti. Inclia d' au
Exaudi dn̄e iuſticiā meā
intēde depcacōem meaz
Auribꝰ ꝑcipe oꝛōem meam
nō i labijs doloſis De vultu
tuo iudiciū meuz ꝓdeat: ocl'i
tui videāt equitates Pro-
baſti coꝛ meū ⁊ viſitaſti nocte
igne me examiaſti et nō ē in
uenta i me iīqtas Et nō
loq̄t os meū oꝑa hoim: ꝓpt
verba labioꝛū tuoꝛū ego cu-
ſtodiui vias duras Perfi-
ce greſſus meos i ſemitis tu
is: vt non moueant vestigia
mea Ego clamaui qm̄ ex-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

audiſti me deꝰ: iclia aurē tuā
michi et exaudi verba mea.
Mirifica mīas tuas: q̄ ſal-
uos facis ſꝑātes in te Are
ſiſtentibꝰ dextere tue cuſtodi
me: vt pupillam ocl'i Sub
vmbra alarū tuaruꝫ ꝓtege
me: a facie impioꝝ qui me af
flixerūt Inimici mei aīam
meā circūdederūt adipē ſuaꝫ
ꝯcluſerūt: os eoꝝ locutū eſt
ſuꝑbiā Proiciētes me nūc
circūdederūt me: ocl'os ſuos
ſtatuerūt declīare ī terrā Su-
ſceperūt me ſicut leo paratꝰ
ad predā: et ſicut catulꝰ leo-
nis habitās in abditis Ex
urge dn̄e p̄ueni eū et ſupplā
ta eū eripe aīam meā ab im
pio: frameā tuā ab inimicis
manꝰ tue Dn̄e a paucis de
terra diuide eos in vita eoꝝ
de abſcōditis tuis adipletꝰ ē
vēter eoꝝ Saturati ſunt fi
liis: ⁊ diuiſerūt reliq̄as ſuas
puul' ſuis Ego aūt ī iuſticia
appebo ī ꝯſpectu tuo: ſacia-
bor cū appuerit gl'a tua Gl'a
An̄ Inclina aurē tuā dn̄e et
exaudi nos qui ſaluos facis
ſpantes in te an̄ Inclia dn̄e
aurē tuā michi: ⁊ exaudi ver
ba mea an̄ hey Virtꝰ noſtra
dn̄e An̄ eſti Dn̄s firma. Ps
Diligam te dn̄e fortitudo
mea. dn̄s firmamentū meū
et refugiū meum ⁊ liberator
meꝰ Deꝰ meꝰ adiutor meꝰ
et ſpabo i eū Protector me
us et cornu ſalutis mee: ⁊ ſu
ſceptor meꝰ Laudās inuo
cabo dn̄m: ⁊ ab inimicis me
is ſaluꝰ ero Circūdederūt
me dolores mortis. ⁊ torren
tes iniquitatis ꝯturbauerūt
me Dolores inferni circūde
derunt me: preoccupauerunt
me: laquei mortis In tribu
lacōe mea inuocaui dn̄z: ⁊ ad
deū meū clamaui Et exau-
diuit de tēplo ſcō ſuo: vocem
meā. ⁊ clamor meꝰ in ꝯſpectū
eiꝰ introiuit ī aures eiꝰ Cō
mota ē ⁊ ꝯtremuit terra fū-
damēta moncium ꝯturbata
ſunt ⁊ ꝯmota ſunt: q̄m iratꝰ
eſt eis Aſcendit fumꝰ ī ira
eiꝰ ⁊ ignis a facie eiꝰ exar-
ſit, carbones ſuccēſi ſunt ab
eo Inclinauit celos et de-
ſcēdit. et caligo ſub pedibꝰ
eiꝰ Et aſcendit ſup cheru-
bin et volauit: volauit ſuper
pēnas uētorū Et poſuit te-
nebras latibulū ſuū in circu
itu eiꝰ tabernaculū eiꝰ: tene
broſa aqua in nubibꝰ aeris
re fulgore in conſpectu eiꝰ
nubes tranſierūt: grando et
carbōes ignis Et intonuit

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

de celo dñs ⁊ altiſſiꝰ dedit vo
cē ſuā. grādo ⁊ carbōes ignis
Et miſit ſagittas ſuas ⁊ diſ
ſipauit eos. fulgura mltipli
cauit ⁊ ꝯtbauit eos Et appa
ruerūt fōtes aq̃rū. ⁊ reuela
tā ſūt fūdamēta orbis t̃rarū
Ab increpaciōe tua dñe. ab
iſpiracōe ſpūs ire tue Miſit
d̃ ſūmo ⁊ accepit me. ⁊ aſſūp-
ſit me de aq̃s mltis Eripuit
me de iīmicis meiſ fortiſſis ⁊
ab his q̃ oderūt me. qm̄ ꝯfor
tati ſūt ſuꝑ me Preuenerūt me
i die afflictōis mee. ⁊ factꝰ ē
dñs ꝓtector meꝰ Et eduxit
me i latitudiez ſaluū me fe-
cit qm̄ voluit me Et retbuet
m̄ dñs ſꝫm iuſticiā meā ⁊ ſꝫm
puritatē mānū meaꝝ retbu-
et m̄ Quia cuſtodiui vias
dm̄ nec ipie geſſi a deo meo.
Qm̄ oīa iudicia eꝰ in ꝯſpectū
meo. ⁊ iuſticias eiꝰ nō repuli
a me Et ero imaclatꝰ cū eo
et obſ̃uabo me ab iniq̃tate
mea Et retbuet m̄ dñs ſꝫm
iuſticiā meā. et ſꝫm puritatē
mānū mearū i ꝯſpcū oloꝝ ē
eius Cū ſcō ſcūs eris. ⁊ cum
viro inocēte inocēs eris Et
cū elcō elcs̄ eris ⁊ cū ꝑuſo ꝑū-
teris Qm̄ tu ppl'ꝫ humile ſaluū
facies. ⁊ ocl'os ſuꝑboꝝ hūi-
liabis Qm̄ tu illūinas lucer
nā meā dñe. deꝰ meꝰ illūia te
nebras meas Qm̄ i te eripi-
ar a tēptacōe: ⁊ i d̃o meo trāſ
grediar murū Deꝰ meꝰ ipol
luta via eꝰ eloq̃a dm̄ igne ex
amiata. ꝓtector eſt oīm ſpe
rāciū i ſe Qm̄ q̃s deꝰ ꝑt dñꝫ
aut q̃s deꝰ ꝑt deū nrm̄ Deus
q̃ ꝑcixit me virtute: ⁊ poſuit
imaclatā viā meā Qui ꝑfe-
cit pedes meos tāq̄ ceruorū
⁊ ſuꝑ excelſa ſtatuēſ me Qui
docet manꝰ meas ad ꝑlium
⁊ poſuiſti arcū ereū brachia
mea Et dediſti m̄ ꝓtectōꝫ ſa
lutis tue ⁊ dextera tua ſuſce
pit me Et diſciplina tua cor
rexit me i finē ⁊ diſciplīa tua
ipſa me docebit Dilataſti
greſſus meos ſubtꝰ me: ⁊ nō
ſunt infirmata veſtigia mea
Perſeq̃r inimicos meos ⁊ ꝯꝑ-
hēdā illos. ⁊ nō ꝯūtar donec
deficiāt Cōfrigā illos nec po
tuerūt ſtare cadēt ſubtꝰ pe-
des meos Et ꝑcixiſti me vir
tute ad bellū: ⁊ ſuꝑplātaſti i
ſurgētes i me ſubtꝰ me Et
inimicos meos dediſti michi
dorſum. et odiētes me diſꝑ-
didiſti Clamauerunt nec e-
rat qui ſaluos faceret: ad
dñm nec exaudiuit eos Et
cōminuam eos vt puluerem
añ faciē vēti: vt lutū platea

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

rum delebo eos E ripies me
de cõtradictõib9 populi:con
ſtitues me in caput gencium
P opu us quem nõ cognoui
ſeruiuit michi:i auditu auris
obediuit michi F ilij alieni
mẽtiti ſunt michi filij alieni
inueterati ſunt:⁊ claudicaue
runt a ſemitis ſuis V iuit do
minus ⁊ bñdcũs de9 meus:et
exaltet̃ de9 ſalutis mee D e9
q̇ das vidictas michi et ſub
dis pplo̕s meos ſub me li-
berator me9 de inimicis me-
is iracũdis E t ab inſurgen
tib9 i me exaltabis me:a vi
ro iniquo eripies me P rop-
terea confitebor tibi i nacõi
b9 dñe:et noi tuo pſalmum
dicã M agnificans ſalutes
regis ei9 et faciẽs miaz xp̃o
ſuo dauid:⁊ ſemi ei9 vſq; in
ſecl'm G l'a Añ Virtus nrã
dñe de9 vera lux etna ſal9 eſ
to refugiũ nr̃z i die nr̃e afflic
tõis Añ Dñs firmamẽtũ me
um ⁊ refugiũ meũ ✠ Media
no. Añ hyc. Regis tue Añ.
eſt nal'. Nõ ſunt loquele. ps̃
C eli enarrãt gl'am dei:et
opa manuũ ei9 annũci-
at firmamẽtũ D ies diei eru
ctat verbũ:et nox nocti indi
cat ſciam N õ ſunt loquele
neq; ſermones:quoꝝ nõ au

diant voces eorum I n oẽm
terrã exiuit ſon9 eoꝝ:⁊ in fi
nes orbis terre verba eorũ
I n ſole poſuit tabernacu-
lũ ſuũ:et ipe tanq̃ ſponſus
ꝓcedẽs de thalamo ſuo E x
ultauit vt gigas ad curren-
daz viã:a ſũmo celo egreſſio
eius E t occurſ9 ei9 vſq; ad
ſũmũ ei9:nec ẽq̇ ſe abſcõdat
a calore ei9 L ex dñi imacl'a
ta cõuertẽs aĩas:teſtimoniũ
dñi fidele ſapiam p̃ſtãs par
uul' I uſticie dñi recte letifi
cãtes corda:p̃ceptũ dñi luci-
dũ illũinãs ocl'os T imor dñi
ſcũs pmanet in ſecl'z ſecli:iu
dicia dñi vera iuſtificata i ſe
metipſa D eſiderabilia ſup
aurum et lapidem precioſum
multum:et dulciora ſup mel
et fauum E tenim ſeruus
tu9 cuſtodit ea:in cuſtodien
dis illis retribucio multa.
D elicta quis intelligit ab
occultis meis munda me:
et ab alienis parce ſeruo tuo
S i mei non fuerit domina-
ti tũc imaculat9 ero:et emun
dabor a delicto maximo E t
erũt vt ꝯplaceãt eloq̃a oris
mei:et meditacõ cordis mei
i ꝯſpectu tuo ſp D ñe adiu-
tor meus. et redẽptor meus.
G l'a Añ Regis tue domine

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

teſtimonio nos ꝯuerte vt tu
is illuminati ꝑceptis a nris
mūdemur occl'tis ⁊ ab alieis
Añ Nō ſunt loquele neq̨ ſer
mones quoꝝ nō audiant vo
ces eoꝝ Añ hr Exaudi nos
Añ eſti Exaudiat te Ps.
Exaudiat te dñs ī die tri
bulacionis: ꝓtegat te
nomē dei iacob Mittat tibi
auxiliū de ſcō: ⁊ de ſyō tueat
te Memor ſit oīs ſacrificij
tui: ⁊ holocauſtū tuū pingue
fiat Tribuat tibi ſm cor tu
um: et oē ꝯſiliū tuum cōfir
met Letabimur in ſaluta
ri tuo: et in noīe dei nri mag
nificabimur Impleat dñs
oēs peticōnes tuas: nūc cog
noui qm̄ ſaluū fecit dñs cri-
ſtum ſuū Exaudiat illum
de celo ſcō ſuo: in potētibus
ſalus dextere ei⁹ Hij in cur
ribus et hij in equis: nos aūt
ī noīe dei nri inuocabimus.
Ipi obligati ſunt et cecide-
runt nos aūt ſurreximꝰ ⁊ ere
cti ſumus Dñe ſaluū fac re
gem: et exaudi nos in die q̄
inuocauerimus te Gl'a Añ
Exaudi nos ī die qua inuo
cauerimꝰ nomē tuū dñe Añ
Exaudiat te dñs ī die tbu
lacōis Añ hye Preueni nos.
Añ eſti Dñe in virtu. Ps.

Dñe in virtute tua leta-
bitur rex: et ſup ſaluta
re tuū exultabit vehemēter
Deſideriū cordis ei⁹ tribui-
ſti ei: et voluntate labioꝝ
eius non fraudaſti eū Qm̄ p̄
uenisti eū in bn̄dictōib⁹ dul
cedinis: poſuiſti in capite ei⁹
coronā de lapide p̄cioſo Vi-
tam peciit a te tribuiſti ei: lō
gitudiem dieꝝ in ſecl'm et in
ſecl'm ſecl'i Magna ē gl'a ei⁹
in ſalutari tuo: gl'am et ma
gnum decorē impōes ſup eū
Qm̄ dabis eū in bn̄dictōem
in ſecl'm ſecl'i: letificabis eū
in gaudio cū vultu tuo Qm̄
rex ſpat in dñō: ⁊ in mia al
tiſſimi nō cōmouebit Inue
niatur manus tua oibus in
imicis tuis: dextera tua inue
niat ōnes qui te oderūt Po
nes eos vt clibanum ignis ī
tpe vultus tui: dñs ī ira ſua
ꝯturbabit eos et deuorabit
eos ignis Fructum eorū de
terra ꝑdes: et ſemen eorū a
filijs hominū Qm̄ declinaue
runt in te mala: et cogitaue
runt ꝯſilia que nō potuerūt
ſtabilire Qm̄ pones eos dor
ſum: in reliquijs tuis p̄para
bis vultum eorum Exal-
tare dñe in virtute tua. can-
tabim⁹ et pſallem⁹ virtutes

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

tuas Gl'a Añ Preueĩ nos
dñe celeſti bñdictiõe vt i tua
virtute letãtes et in tua pie
tate ſperãtes mereamur aſ=
ſequi promiſſum btẽ imorta
talitatis ꝑmium Añ Dñe in
virtute tua letabitur rex ℣.
Exaltare dñe in virtute tua
Cantabimus et pſallemus
virtutes tuas:

Te deũ laudamꝰ: te dñm
ꝯfitemur Te eternum
patrẽ oĩs terra venerat Ti
bi oẽs angeli: tibi celi et vni
uerſe ptãtes Tibi cherubin
et ſeraphin: inceſſabili voce
ꝓclamãt Scũs Scũs Sã
ctus dñs deꝰ ſabaoth Pleni
ſunt celi et terra maieſtatis
gl'e tue Te gl'oſus apl'orum
chorus Te ꝓphetarum: lau
dabilis numerus Te marti
rum candidatꝰ laudat exer=
citꝰ Te ꝑ orbẽ terrarum ſcã
ꝯfitetur eccleſia Patrẽ im=
menſe maieſtatis Veneran
dum tuũ verũ et vnicũ filiũ
Sctm̃ quoqꝫ paraclitũ ſpm̃
Tu rex gl'e xp̃e Tu patris
ſempiternus es filiꝰ Tu ad
liberandũ ſuſcepturꝰ hoĩem
nõ horruiſti virginis vterũ
Tu deuicto mortis aculeo:
aꝑuiſti credentibus regna ce
lorũ Tu ad dexteram dei ſe

des in gloria pr̃is Iudex cre
deris eſſe venturus Te ergo
qũs tuis famulis ſubueni:
quos ꝑcioſo ſanguĩe redemi
ſti Eterna fac cũ ſctis tuis
gl'a munerari Saluũ fac po
pulũ tuũ dñe ꝛ bñdic heredi
tati tue Et rege eos ꝛ extol
le illos vſqꝫ in eternum Per
ſingulos dies bñdicimus te
Et laudamꝰ nomẽ tuũ i ſe
culum ꝛ in ſecl'm ſeculi. Dig
nare dñe die iſto ſine pecca=
to nos cuſtodire Miſerere
nr̃i dñe miſerere noſtri Fiat
mĩa tua dñe ſuꝑ nos queãd
modũ ſꝑauimꝰ in te In te
dñe ſꝑaui nõ ꝯfundar i eter
num Ad laudes ℣. In ma=
tutinis dñe meditabor in te
Quia fuiſti adiutor meus.
Añ Indutus eſt. Ps

Dñs regnauit decorẽ in=
dutus eſt: indutꝰ ẽ dñs
fortitudinẽ et ꝑcinxit ſe Et
enĩ firmauit orbẽ terre q̃ nõ
ꝯmouebit Parata ſedes tu=
a deus ex tunc: a ſecl'o tu es.
Eleuauerũt flumina dñe e
leuauerũt flumina vocẽ ſuã
Eleuauerũt flumĩa fluctꝰ
ſuos: a vocibus aquarũ mul
tarũ Mirabiles elacões ma
ris: mirabilis in altis dñs.
Teſtimonia tua credibilia

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

facta ſunt nimis domū tuā
decꝫ ſcitudo dn̄e in lōgitudie
dierū Añ Indutus ē dn̄s for
titudinē ⁊ ꝑcinxit ſe virtute
all'a all'a all'a Añ. Gl'a ⁊ ho.
Iubilate deo oīs t̄ra: ſui
te dn̄o i leticia Introi
te i ɔſpcū eiꝰ: i exultacione:
Scitote qm̄ dn̄s ipe ē deꝰ ipe
fecit nos ⁊ nō ipi nos Pplꝰs
eiꝰ ⁊ oues paſcue eiꝰ introite
portas eiꝰ i ɔfeſſiōe: atria eiꝰ
i ẏpnis ɔfitemī illi Laudate
nomē eiꝰ qm̄ ſuauis ē dn̄s i
et̄nū mia eiꝰ: ⁊ vſqꝫ i gn̄acōe
⁊ gn̄acōez veritas eius Añ.
Gl'a ⁊ hōr ⁊ bn̄dcō ſedēti ſuꝑ
thronū viuēti i ſecula ſeculo
rum Añ. Deꝰ miſereatur
Deus deus meꝰ: ad te de
luce vigilo Sitiuit i te
anima mea: q̄ꝫ multipliciter
tibi caro mea In terra deſ
ta in inuia et in aquoſa ſic i
ſancto apparui tibi: vt vide
rem virtutē tuam ⁊ gl'am tu
am Qm̄ melior ē mia tua ſu
per vitas: labia mea lauda
bunt te Sic bn̄dicam te i vi
ta mea: ⁊ in noīe tuo leuabo
manꝰ meas Sicut adipe et
pinguedie repleat̄ aīa mea ⁊
labijs exultaciōis laudabit
os meū Si memor fui tui ſu
per ſtratū meū in matutinis
dn̄e meditabor in te: quia fu
iſti adiutor meꝰ Et in vela
mento alarū tuarū exultabo
adheſit aīa mea pꝰ te me ſu
ſcepit dextera tua Ipi vero
inuanū q̄ſierūt aīam meā in
troibūt in iferiora t̄re tr̄dent̄
in manꝰ gladij ꝑtes vulpiuꝫ
erūt Rex vero letabit̄ in deo
laudabūt̄ oēs q̄ iurāt i eo q̄r
obſtructū ē os loq̄nciū iniq̄
Deꝰ miſereat̄ nr̄i et bn̄di
cat nobis: illumīet vul
tum ſuū ſuꝑ nos et miſereat̄
nr̄i Vt ɔgnoſcamꝰ in terra
viaꝫ tuā: i oībus gētibꝰ ſalu
tare tuū Confiteant̄ tibi po
puli deꝰ: confiteātur tibi po
puli oēs Letent̄ et exultēt
gētes: qm̄ iudicas populos i
equitate et gentes i terra di
rigis Cōfiteant̄ tibi populi
deꝰ confiteant̄ tibi ppl'i oēs.
terra dedit fructū ſuū Bene
dicat nos deꝰ deus noſter be
nedicat nos deꝰ: et metuant
eū oēs fines t̄re Añ. Deꝰ mi
ſereatur noſtri et benedicat
nobis illuīet vultū ſuum ſuꝑ
nos et miſereatur noſtri Añ
Benedictio Canticū daniel
Bn̄dicite omnia opera do
mini dn̄o: laudate ⁊ ſuꝑ
exaltate eū in ſecula Benedi
cite angeli dn̄i dn̄o: bn̄dicite

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

celi dn̄o Bn̄dicite aque oēs
q̄ ſup celos ſunt dn̄o: bn̄di-
cite om̄es virtutes dn̄i dn̄o.
Bn̄dicite ſol et lūa dn̄o: bn̄
dicite ſtelle celi dn̄o Bn̄dici
te omnis imber et ros dn̄o.
bn̄dicite omis ſpūs dei dn̄o.
Bn̄dicite ignis et eſtus dn̄o.
bn̄dicite frigus et eſtas dn̄o
Bn̄dicite rores et pruina do
mino: bn̄dicite gelu et frigꝰ
dn̄o Bn̄dicite glacies et ni-
ues dn̄o. bn̄dicite noctes et
dies dn̄o Beneđ lux et tene
bre dn̄o: beneđ fulgura ⁊ nu
bes domino Bn̄dicat terra
dominū: laudet ⁊ ſupexaltet
eū in ſecľa Beneđ m̄otes et
colles domino: benedicite v-
niuerſa germinancia in ter-
ra domīo Beneđ fontes do
mino: bn̄dicite maria et flu-
mina dn̄o Beneđ cete ⁊ oīa
que mouētur in aquis dn̄o:
beneđ omnes volucres celi
domīo Beneđ oēs beſtie et
pecora domīo: benedicite filij
hoim dn̄o Bn̄dicat iſrahel
dn̄m: laudet ⁊ ſupexaltet euꝫ
in ſecula Beneđ ſacerdoteſ
domini dn̄o: benedicite ſerui
dn̄i dn̄o Bn̄dicite ſpūs et a
nime iuſtoꝝ dn̄o: benedicite
ſancti et hūiles corde domīo
Beneđ anania azaria mi-
ſael domino: laudate ⁊ ſupex
altate eū in ſecula Bn̄dica
mꝰ prēm et filiū cū ſctō ſpū.
laudemꝰ et ſupexaltemꝰ euꝫ
in ſecula Bn̄dcūs es dn̄e in
firmamēto celi: laudabilis ⁊
gl'oſus ⁊ ſupexaltatꝰ in ſecľa
Benedicat et cuſtodiat nos
pater eternus An̄. Bn̄dictō
et claritas et ſapiencia ⁊ grā
rum actō honor virtꝰ et forti
tudo deo noſtro in ſecula ſe-
culorum amen An̄. Sanctꝰ
Laudate dn̄ꝫ de celis: lau
date eū i excelſ Lauda
te eū oēs angeli eiꝰ: laudate
eū oēs virtutes eius Lauda
te eū ſol et luna: laudate euꝫ
ſtelle et lumē Laudate euꝫ
celi celorū: et aq̄ om̄es q̄ ſup
celos ſunt laudent nomē dn̄i
Quia ipe dixit ⁊ fcā ſūt: ipſe
mandauit ⁊ creata ſūt Sta-
tuit ea i eternū ⁊ in ſecľm ſecľi
ꝑceptū poſuit et nō ꝑteribit
Laudate dn̄ꝫ de terra: dra
cones et om̄s abiſſi Ignis
grando nix glacies ſpūs pro
cellarū. q̄ faciunt verbū eiuſ
Mōtes et om̄es colles ligna
fructifera et oēs cedri Be-
ſtie et vniuerſa pecora. ſerpē
tes et oēs volucres pennate
Reges terre et omnes ppľi:
principes ⁊ oēs iudices terre

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Iuuenes ⁊ virgines ſenes
cū iunioꝛibus laudēt nomen
dn̄i: qꝛ exaltatū eſt nomē ei⁹
ſolius Cōfeſſio eius ſuꝑ ce
lum et terrā: ⁊ exaltauit coꝛ
nu ꝑpli ſui Hymnus oibus
ſcis eius: filijs iſrl̓ ꝑplo ap-
ꝓpinquāti ſibi Cātate do
mio canticū nouū: laus eius
in eccl̓ia ſcōꝝ Letet iſrael in
eo qui fecit eū: ⁊ filie ſyon ex
ultēt in rege ſuo Laudēt no
men eius in choꝛo: in tympa
no ⁊ pſalterio pſallāt ei Quia
bn̄placitū ē dn̄o in ꝑpl̓o ſuo:
et exaltauit manſuetus i ſa
lutem Exultabūt ſci i gl̓a
letabunt in cubilibus ſuis.
Exultacōes dei in gutture
eoꝝ: ⁊ gladij ancipites in ma
nibus eoꝝ Ad faciendā vi
dictā i nacōib⁹: increpacōes
in populis Ad alligandos
reges eoꝝ in ꝯpedib⁹: ⁊ nobi
les eoꝝ in manicis ferreis.
Ut faciāt i eis iudiciū ꝯſcꝑ
tum: gl̓a hec ē oib⁹ ſctis ei⁹
Laudate dn̄m i ſcis ei⁹: lau
date eū in firmamēto virtu
tis ei⁹ Laudate eū in virtu
tibus eius: laudate eum ꝑm
multitudinē magnitudis ei⁹
Laudate eum in ſono tube:
laudate eum i pſalterio et ci
thara Laudate eū in tym-
pano et choꝛo: laudate eum
in coꝛdis et oꝛgano Lauda-
te eū in cimbalis bn̄ſonanti
bus laudate eū in cimbal̓ iu
bilacōis: ois ſpūs laudet do
minū Gl̓a Añ. Sctūs ſcūs
ſcūs: dn̄s de⁹ oipotēs qui e-
rat et qui eſt et qui vētur⁹ ē
Eterne rerū Ymp⁹ hye.
Cōditoꝛ noctē dieqꝫ q̄ re
gis et tpm das tpa vt alle-
uas faſtidiū Preco diei iam
ſonat noctis ꝓfunde ꝑuigil
nocturna lux viantib⁹ a no
cte noctē ſegregans Hoc ex
citatus lucifer ſoluit polum
caligine hoc ois erroꝛū cho-
rus viā nocēdi deſerit Hoc
nauta vires colligit pontiqꝫ
miteſcūt freta hoc ipa petra
eccl̓ie canēte culpam diluit.
Surgam⁹ ergo ſtrēnue gal
lus iacētes excitas et ſomp
nolentes increpat gallus ne
gantes arguit Gallo canen
te ſpes redit egris ſalus re-
funditur mucro latra condi
tur lapſis fides refertit Ihe
ſu labentes reſpice et nos vi
dēdo coꝛrige ſi reſpicis lapſi
ſtabūt fletuqꝫ culpa ſoluitur
Tu lux refulge ſenſib⁹ mē
tiſqꝫ ſompnū diſcute te nrā
vox ꝑmū ſonet ⁊ vota ſolua-
m⁹ tibi Deo pri Ymp⁹ eſti.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Ecce iã noctis tenuatꝰ vmbra lucis aurora rutilãſ choruſcat niſibꝰ totis rogitemꝰ oẽs cũctipotẽtez Ut deꝰ nr̃ miſeratꝰ oẽm pellat langnorẽ tribuat ſalutẽ donet et nobis pietate pr̃is regna polorum Preſtet hoc nobis deitas btã patris ac nati pariterq̃ ſcti ſpũs cuiꝰ reboat ĩ oĩ gl'a mundo amẽ ℣ In matutinis dñe meditabor in te Quia fuiſti adiutor meus.

Bñdcũs dñs deꝰ iſrl': q2 viſitauit ⁊ fecit redẽpcõem plebis ſue Et erexit cornu ſalutis nobis: ĩ domo dauid pueri ſui Sicut locutꝰ ẽ ꝑ os ſcõꝝ: q̃ a ſecl'o ſũt ꝓphetarꝫ eiꝰ Salutẽ ex ĩimicis nr̃is. ⁊ de manu oĩm q̃ oderũt nos Ad faciẽdã miam cũ pr̃ibꝰ nr̃is: ⁊ meõrari teſtamẽti ſui ſcti Iuſiurandũ qđ iurauit ad abrahã patrẽ noſtrũ. daturũ ſe nobis Ut ſine tiore de manu inimicorũ noſtrorꝫ liberati: ſeruiamus illi In ſanctitate ⁊ iuſticia corã ipo oĩbus diebus noſtris Et tu puer ꝓpheta altiſſimi vocaberis. pĩbis eñi añ faciẽ dñi parare vias eiꝰ Ad dandaꝫ ſcienciã ſalutis plebi eius: in remiſſionem peccatoꝝ eorꝫ

Per viſcera mie dei nr̃i: in q̃bus viſitauit nos oriẽs ex alto Illũiare his q̃ i tñbris ⁊ i vmbra mortis ſedẽt: ad dirigẽdos pedes nr̃õs i viã pacis

Iam lucis Ad pr̃iaꝫ ẏpꝰ:

Iam lucis orto ſidere deũ precemur ſupplices vt in diurnis actibus nos ſeruet a nocentibꝰ. Linguã refrenans tẽperet ne litis horror inſonet viſum fouendo contegat ne vanitates hauriat Sint pura cordis ĩtima abſiſtat ⁊ vecordia carnis terat ſupbiã potꝰ cibiq̃ parcitas Ut cũ dies abceſſerit noctẽq̃ ſors reduxerit mundi ꝑ abſtinenciaz ipi canamꝰ gl'am Deo pr̃i Dñicis dieb9 añ. Adeſto deꝰ vnꝰ Ferial' diebus Deus exaudi

Deus deꝰ meꝰ reſpice ĩ me q̃re me dereliq̃ſti: longe a ſalute mea verba delictorũ meoꝝ Deꝰ meꝰ clamabo ꝑ diẽ et nõ exaudies. ⁊ nocte ⁊ nõ ad inſipienciã michi Tu aũt i ſcõ hitas: laus iſrl' In te ſperauerunt prẽs noſtri. ſperauerunt et liberaſti eos Ad te clamauerunt et ſalui facti ſunt: in te ſperauerunt et non ſunt cõfuſi Ego autem ſum vermis ⁊ nõ homo obprobriuꝫ hoĩm et abiectio

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

plebis Oēs vidētes me de
riſerant me: locuti ſūt labiis
et mouerant caput Sperauit
in dño eripiat eū: ſaluū faci-
at eū qm̄ vult eū Qm̄ tu es
q̄ extraxiſti me de vētre ſpeſ
mea ab vberibus mris mee
ī te ꝓiectꝰ ſū ex vtero De vē
tre mris mee deꝰ meꝰ es tu:
ne diſceſſeris a me Qm̄ tri-
bulacō mea ꝓxia ē: et nō eſt
q̄ adiuuet Circumdederunt
me vituli multi: tauri pigues
obſederūt me Speruerūt ſup
me os ſuū ſicut leo rapiēs et
gugiēs Sicut aq̄ effuſꝰ ſū et
diſꝑſa ſūt oīa oſſa mea Fa
ctū ē cor meū tanq̄ cera lique
ſcēs: ī medio vētris mei A
ruit tanq̄ teſta virtꝰ mea: ⁊ li
gua mea adheſit faucibꝰ me
is et in puluerē mortis dedu
xiſti me Qm̄ circūdederūt me
canēs multi ꝯſiliū malignanciū
obſedit me Foderunt manꝰ
meas ⁊ pedes meos dinūera
uerūt oīa oſſa mea Ipi vero
ꝯſiderauerūt ⁊ inſpexerūt me
diuiſerunt ſibi veſtiméta me
a et ſuper veſtem meam mi-
ſerūt ſortē Tu aūt dñe ne e
lōgaueris auxiliū tuū a me:
ad defenſionem meā ꝯſpice:
Erue a framea deꝰ aīaz me
am: ⁊ de manū canis vnicā me
am Salua me ex ore leonis
et a cornibꝰ vnicorniū humili-
tatē meā Narrabo nomen
tuū fribꝰ meis. in medio ec-
cleſie laudabo te Qui time
tis dñm laudate eū. vniuer-
ſū ſemen iacob glorificate euz
Timeat eū omne ſemen iſrl.
qm̄ nō ſpreuit neq̄ deſpexit
depcacōz pauꝑis Nec auer
tit faciē ſuā a me. et cum cla
marē ad eum exaudiuit me
Apud te laus mea in eccl'ia
magna. vota mea reddaz in
ꝯſpcū timēciū eū Edēt pau
ꝑes ⁊ ſaturabūt et laudabūt
dñm q̄ reqrūt eū. viuent cor
da eorū ī ſecl'm ſecl'i Remiſ
cent et ꝯuertēt ad dominum
vniuerſi fines terre Et ado
rabūt ī ꝯſpctū eiꝰ: vniuerſe
familie genciū Qm̄ dm̄ ē re
gnū: et ipſe dñabitur genciū
Māducauerunt et adoraue
rūt oēs pigues terre ī ꝯſpcū
eiꝰ cadēt oēs q̄ deſcēdūt ī ter
rā Et aīa mea illi viuet. et
ſemē meū ſuiet ipi Annun
ciabit dño gñacio ventura.
⁊ ānunciabūt celi iuſticiā eiꝰ
pplo q̄ naſcet. quē fecit dñs
Dñs regit me et nichil mi
chi deerit: ī loco paſcue
ibi me colocauit Super a-
quam refectionis educauit

me:animam meam ꝯuertit
Deduxit me ſuper ſemitas
iuſticie: ꝓpter nomē ſuū Nā
et ſi ambulauero i medio vm
bre mortis: nō timebo mala
qm̄ tu mecū es Virga tua ⁊
baculus tuꝰ: ipa me ꝯſolata
ſūt Paraſti i ꝯſpcū meo mē
ſam: aduerſꝰ eos q̄ tribulāt
me Impinguaſti in oleo ca-
put meū: et calix meꝰ inebri
ās q̄ ꝑclarus ē Et mia tua
ſubſequet̄ me: oībꝰ diebꝰ vi
te mee Et vt inhabitē i do
mo dn̄i. in lōgitudine dieruz
Domini eſt terra et pleni
tudo eius: orbis terraꝝ
et vniuerſi q̄ hitāt i eo Quia
ipē ſuꝑ maria fundauit eum
et ſuꝑ flumina ꝑparauit eum
Quis aſcendit in mōtē dn̄i
aut q̄s ſtabit in loco ſcō eiꝰ:
Innocēs manibꝰ et mūdo
corde: q̄ non accepit in vano
aīam ſuam: nec iurauit i do
lo ꝓximo ſuo Hic accipiet bn̄
dictōem a dn̄o: et miaz a deo
ſalutari ſuo Hec eſt gn̄acio
q̄renciū eū: q̄renciū faciē dei
iacob Attollite portas pri-
cipes vr̄ās et eleuamini por-
te eternales: et introibit rex
glo̅e Quis eſt iſte rex glo̅e: dn̄s
fortis et potens dn̄s potens
in ꝑlio Attollite portas pri

cipes vr̄ās et eleuamini por-
te eternales: et introibit rex
glo̅e Quis eſt iſte rex glo̅e: do
minꝰ virtutū ipē eſt rex glo̅e.
Ad te dn̄e leuaui aīaz me
am: deꝰ meꝰ i te cōfido
nō erubeſcā Neqꝫ irrideāt
me inimici mei. etenī vniuerſi
q̄ ſuſtinēt te non ꝯfūdēt Cō
fūdant oēs iniqua agentes
ſuꝑ vacue Vias tuas dn̄e de
mōſtra michi. et ſemitas tu
as edoce me Dirige me i ve
ritate tua et doce me: q̄a tu
es deus ſaluator meus. ⁊ te
ſuſtinui tota die Reminiſce
re miſeracionū tuarum dn̄e:
⁊ miaꝝ tuarū q̄ a ſeculo ſūt
Delicta iuuentutis mee. et
ignorācias meas ne memi-
neris Scdm̄ miam tuā me
mento mei tu: propter boni-
tatē tuā dn̄e Dulcis ⁊ rcūs
dn̄s: propter hoc legez dabit
delinquentibꝰ i via Diriget
māſuetos in iudicio: docebit
mites vias ſuas Vniuerſe
vie dn̄i mia et veritas requi
rentibꝰ teſtamētū eiꝰ: ⁊ teſtio
nia eiꝰ Propter nomē tuū
dn̄e ꝓpiciaberis pctō meo:
multū eſt enī Quis ē hō qui
timet dn̄m. legē ſtatuit ei in
via quā elegit Anima eius
in bonis demorabit̄: ⁊ ſemē

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

eiꝰ hereditabit ťrā F irma
mentū eſt dn̄s timēeibꝰ eū: ⁊
teſtamentū ipiꝰ vt maifeſtet̄
illꝰ O culi mei ſemꝑ ad dn̄m
qm̄ ip̄ e euellet de laq̄o pedes
meos R eſpice in me et miſe
rere mei. qꝛ vnicꝰ et pauꝑ ſū
ego T ribulaciones cordis
mei multiplicate ſunt: de ne
ceſſitatibus meis erue me.
V ide humilitatē meā et la-
borē meū: ⁊ dimitte vniuerſa
delicta mea R eſpice inimi-
cos meos qm̄ mltiplicati ſūt
et odio iniquo oderunt me.
C uſtodi animam meam ⁊
erue me. non erubeſcam qm̄
ſꝑaui in te I nnocētes et re-
cti adheſerunt michi: qꝛ ſuſti
nui te L ibera deꝰ iſrahel:
ex oībus tribulacōibꝰ ſuis.
I udica me dn̄e quoniam
in inocēcia mea ingreſſꝰ
ſum: et in dn̄o ſperās non in
firmabor P roba me domi
ne ⁊ tempta me: vre renes me
os et cor meū Q m̄ mia tua
an̄ oculos meos eſt: et ꝯpla-
cui in veritate tua N ō ſedi
cū ꝯſilio vanitatis: et cū ini
que gerentibꝰ non introibo
O diui eccleſiam malignan
ciū: et cū impijs non ſedebo
L auabo inter innocentes
manꝰ meas. et circumdabor
altare tuum dn̄e V t audiaꝫ
vocē laudis tue ⁊ enarrē vniu
ſa mirabilia tua. D omīe di-
lexi decorē domus tue: ⁊ locū
habitacōis glꝰe tue. N e per
das cū impijs deus animam
meā: et cū viris ſanguinū vi
tā meā I n quorū manibus
iniquitates ſunt: dextera eoꝝ
repleta eſt numeribus E go
aūt i innocēcia mea ingreſſꝰ
ſum. redime me et miſerere
mei P es eīm meꝰ ſtetit īdire
cto: in eccleſijs bn̄dicā te dn̄e
D eꝰ in noīe tuo ſaluū me
fac: et in virtute tua iu
dicā me D eꝰ exaudi orōem
meam: auribus ꝑcipe verba
oris mei Q m̄ alieni īſurrex
erunt adūerſū me et fortes
queſierunt aiaꝫ meā: ⁊ nō ꝓ
poſuerunt deū ante cōſpectū
ſuū E cce ei deꝰ adiuuet me
et dn̄s ſuſceptor eſt aīe mee.
A uerte mala inimicis meis
et in veritate tua diſperde il
los V oluntarie ſacrificabo
tibi et cōfitebor noī tuo dn̄e
qm̄ bonum eſt Q m̄ ex omni
tribulacōe eripuiſti me: ⁊ ſu
ꝑ inimicos meos deſpexit ocu
lus meus G la Pſalmus
C ōfitemī dn̄o qm̄ bonus
qm̄ i ſeclm mia eiꝰ D i-
cat nūc iſrl qm̄ bonꝰ: qm̄ in

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſeculū mīa eius Dicat nunc
domus aaron: qm̄ in ſeculū
mīa eius Dicāt nūc q̄ timēt
dn̄z: qm̄ De tribulacōne in
uocaui dn̄m: ⁊ exaudiuit me
in latitudine dn̄s. Dn̄s mi-
chi adiutor. nō timebo quid
faciat michi homo Dn̄s mi
chi adiutor: ⁊ ego deſpiciā in
imicos meos. Bonū ē ꝯfide
re in dn̄o: q̄ꝫ ꝯfidere in hoīe.
Bonū eſt ſperare in dn̄o. q̄ꝫ
ſꝑare ī ꝑ̄cipibꝰ Oīs gētes
circuierūt me ⁊ in nomīe dn̄i
qꝛ vltꝰ ſum in eos Circum
dantes circūdederūt me. ⁊ in
noīe dn̄i qꝛ vltus ſum in eos
Circūdederūt me ſicut apes
⁊ exarſerūt ſicut ignis in ſpi
nis. ⁊ in noīe dn̄i qꝛ vltꝰ ſuū
in eos Impulſus euerſus
ſum vt caderē: ⁊ dn̄s ſuſcepit
me Fortitudo mea et laus
mea dn̄s: et factus ē mihi in
ſalutē Vox exultacōis ⁊ ſa-
lutis: in tabernacul' iuſtorūz
Dextera dn̄i fecit virtutez
dextera dn̄i exaltauit me de
xtera dn̄i fecit virtutē Nō
moriar ſed viuā: et narrabo
opa dn̄i Caſtigans caſtiga
uit me dn̄s: et morti nō tra-
didit me Aperite michi por
tas iuſticie ingreſſus in eas
confitebor dn̄o: hec porta do
mini iuſti intrabūt in eā Cō
fitebor tibi qm̄ exaudiſti me
et factus es michi in ſalutē
Lapidē quē reprobauerūt
edificātes. hic factus ē in ca
put anguli A domino factū
eſt iſtud: et ē mirabile in ocu
lis nr̄is. Hec ē dies quā fe-
cit dn̄s: exultemꝰ et letemur
in ea. O nē ſaluū me fac o do
mine bene ꝓſperare: bn̄dic-
tus qui venturꝰ es in nomi
ne dn̄i Bn̄diximus vobis
de domo dn̄i: deus dn̄s ⁊ illu
xit nobis Cōſtituite diē ſo
lemnē in ꝯdenſis: vſq; ad cor
nu altaris. Deus meꝰ es tu ⁊
confitebor tibi deus meus es
tu: exaltabo te Confitebor
tibi quoniam exaudiſti me:
et factꝰ es michi in ſalutem
Cōfitemī dn̄o qm̄ bonus:
qm̄ in ſecl'm mīa eiꝰ

Beati immaculati in via
qui ambulāt in lege do
mini Beati qui ſcrutātur te-
ſtimonia eiꝰ: in toto corde ex
q̄runt eū Nō enī qui opan
tur īiquitatē: in vījs eiꝰ am-
bulauerūt Tu mādaſti: mā
data tua cuſtodire nimis V
tinā dirigant̄ vie mee: ad cu
ſtodiendas iuſtificacōes tu-
as Tūc non ꝯfundar cum
perſpexero in oībꝰ mādatis

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

tuis Cōfiteboꝛ tibi ī direc-
tōe coꝛdis:in eo ꝙ didici iudi
cia iuſticie tue Iuſtificacōes
tuas cuſtodiā:non me dere-
linquas vſquequaqꝫ In
quo coꝛrigit adoleſcencioꝛ vi
am ſuam:in cuſtodiendo ſer
mones tuos In toto coꝛde
meo exquiſiui te:ne repellas
me a mādatis tuis In coꝛ-
de meo abſcondi eloquia tua
vt nō peccē tibi Benedictꝰ
es dn̄e:doce me iuſtificacio-
nes tuas In labijs meis ꝓ
nunciaui:omnia iudicia oꝛis
tui In via teſtimonioꝝ tu
oꝛū delectatꝰ ſū:ſicut ī oībꝰ di
uicijs In mādatis tuis ex
erceboꝛ:⁊ ꝯſiderabo vias tu
as In iuſtificacōibus tuis
meditaboꝛ.nō obliuiſcar ſer
Retribue ß- mōes tuos
uo tuo viuifica me:⁊ cu
ſtodiā ſꝫmōes tuos Reuela
oclos meos.⁊ ꝯſiderabo mi-
rabilia de lege tua Incola
ego ſū ī tra:nō abſcōdas a
me mādata tua Concupiuit
aīa mea deſiderare iuſtifica-
cōes tuas:in oī tpe Incre-
paſti ſuꝑbos :maledicti qui
declināt a mādatis tuis Au
fer a me obpꝛobꝛium et ꝯtēp
tū.qꝛ teſtionia tua exq̄ſiui.
Etenī ſederunt principes et

aduerſū me loquebant̄: ſer-
uus.aūt tuꝰ exercebat̄ i iuſti
ficacōibꝰ tuis Nā ⁊ teſtio-
nia tua meditacio mea eſt:
et cōſiliū meū iuſtificaciōes
tue Adheſit pauimēto ani-
ma mea viuifica me ſꝫm ver
bū tuū Vias meas enuncia
ui et exaudiſti me : doce me
iuſtificacōes tuas Viam iu
ſtificacionū tuarum inſtrue
me:et exerceboꝛ in mirabili
bus tuis Dormitauit aīma
mea pꝛe tedio:ꝯfirma me in
verbis tuis Viaꝫ īiqnitatis
amone a me:⁊ de lege tua mi
ſerere mei Viam veritatis
elegi:iudicia tua nō ſum ob
litus Adheſi teſtimonijs tu
is dn̄e:noli confundere Vi-
am mandatoꝛū tuoꝝ cucurri
cū dilataſti coꝛ meū Pſal.
Quicūqꝫ vult ſaluꝰ eſſe:
an̄ oīa opꝰ ē vt teneat
catholicā fidē Quā niſi q̄ſqꝫ
integrā inuiolatāqꝫ ſeruaue
rit :abſqꝫ dubio in eternū ꝑ
ibit Fides aūt chatolica hec
eſt:vt vnū deū in ttinitate et
trinitatē in vnitate venere-
mur Neqꝫ ꝯfundēdes ꝑſo-
nas:neqꝫ ſubſtanciā ſeꝑātes
Alia eſt enī ꝑſona pr̄is alia
filij:alia ſpūs ſcti Sed pr̄is
et filij et ſpūs ſcti vna ē diui

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

tas equalis gloria: coeterna
maieſtas Qualis pater tal'
filiꝰ: talis ſpūs ſcūs Increa-
atꝰ pater increatꝰ filiꝰ. icre-
atus ſpūs ſcūs Immenſus
pater immēſus filiꝰ. immen
ſus ſpūs ſcūs Eternꝰ pater
eternꝰ filiꝰ: eternꝰ ſpūs ſcūs
Et tamē nō tres eterni. ſed
vnꝰ eternꝰ Sicut nō tres in
creati nec tres immenſi: ſed
vnꝰ increatꝰ ⁊ vnꝰ immēſꝰ
Similiter oṗs pater omni-
potēs filius: oīpotēs ſpiritꝰ
ſcūs Et tn̄ nō tres oīpotē-
tes. ſed vnꝰ oīpotēs Ita de
us pater deꝰ filiꝰ. deꝰ ſpiritꝰ
ſcūs Et tn̄ nō tres dij. ſed
vnus eſt deꝰ Ita dn̄s pater
dn̄s filiꝰ. dn̄s ſpūs ſcūs Et
tamen non tres dn̄i: ſed vnꝰ
ē dn̄s Quia ſicut ſingillatim
vnūquāq̄ ꝑſonā deū ac do-
minū cōfiteri: xp̄iana verita
te cōpellimur Ita tres de-
os ac dn̄os dicere catholica
religione prohibemur Pater
a nullo eſt factus. nec creatꝰ
nec genitus Filius a p̄re ſo
lo ē: non factꝰ nec cratꝰ ſed
geitꝰ Spūs ſcūs a p̄re ⁊ filio
nō factꝰ nec creatꝰ nec geitꝰ
ſed ꝓcedens Unus ergo pa
ter non tres p̄res vnus filius
nō tres filij: vnus ſpūs ſcūs

nō tres ſpūs ſcī Et in hac
trinitate nichil priꝰ aut po-
ſteriꝰ. nichil maius aut mi-
nus Sed tote tres perſone
coeīne ſibi ſūt: et coequales
Ita vt ꝑ oīa ſicut iā ſupra
dictū ē vt vnitas ī trīitate: et
trītas in vnitate veneranda
ſit Qui vult ergo ſaluꝰ eſſe
ita de trinitate ſenciat Sed
neceſſariū ē ad etnā ſalutem
vt incarnacōz quoq̄ dn̄i nr̄i
ihū xp̄i fideliter credat Eſt
ergo fides recta vt credamꝰ
et confiteamur. quia domi-
nus noſter ihūs criſtus dei fi
lius deus et homo ē Deꝰ eſt
ex ſubſtancia p̄ris ante ſecu
la genitus et homo ex ſub-
ſtancia matris in ſeculo na
tus Perfectus deus ꝑfectus
homo. ex anima racionali ⁊
humana carne ſubſiſtens.
Equalis patri ſm̄ diuini-
tatem. minor patre ſm̄ hu-
manitatē Qui licet deꝰ ſit ⁊
homo: non duo tamē ſꝫ vnꝰ
ē xp̄us Unus autē nō ↄuer
ſione diuinitatis in carne: ſꝫ
aſſumpſione humanitatis ī
deo Unus omnino non con
fuſione ſubſtancie: ſed vnita
te perſone Nā ſicut anima
racionalis et caro vnꝰ ē hō
ita deꝰ et homo vnus ē xp̄us

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Qui paſſus eſt ꝑ ſalute no-
ſtra deſcendit ad inferos: ter
cia die reſurrexit a mortuis
Aſcendit ad celos ſedet ad
dexterā dei patris oīpotētis
inde ventur⁹ eſt iudicare vi-
uos et mortuos Ad cui⁹ ad
uentū oēs hoīes reſurgere ha
bent cū corpib⁹ ſuis: et reddi
turi ſunt de factis ꝓpriis raci
onē Et qui bona egerūt i-
bunt in vitam eternam: qui
vero mala in ignē eternum.
Hec eſt fides catholica quā
niſi quiſqꝫ fideliter firmiterqꝫ
crediderit: ſaluus eſſe nō po-
terit Ora An̄ dn̄icis dieb⁹.
Adeſto de⁹ vnus oīpotēs pa
ter et filius et ſpūs ſcūs An̄
ferialib⁹ dieb⁹ De⁹ exaudi
orōez meā aurib⁹ ꝑcipe ver-
ba oris mei Capitlm
Dn̄e miſerere noſtri te eni
expectauim⁹ eſto bra-
chium noſtrū in mane et ſa-
lus nr̄a in tpe tribulacōis.
Rn̄ Criſte fili dei viui miſe
rere nobis ℣ Qui ſedes ad
dexterā patris Miſerere no
bis Glā pri. Xp̄e ℣. Exur
ge dn̄e adiuua nos Et libera
nos ꝓpter nomē ſancū tuum
Kirieleyſon ter Xp̄eleyſon
ter Kyrieleyſon ter. Pat
noſter Et ne. ℣. Viuet ani-
ma mea de⁹ et laudabit te.
Et iudicia tua adiuuabunt
me Erraui ſicut ouis q̄ periit
Require ſeruū tuū dn̄e. quia
mandata tua nō ſum oblit⁹
Credo in deū Carnis reſur-
rectōem Et vitā eternā amē
Et ego ad te dn̄e clamaui Et
mane orō mea ꝑueniet te Re
pleatur os meū laude Vt cā
tem gloriā tuā tota die mag
nitudinē tuā Dn̄e auerte fa
ciē tuā a pctis meis Et oēs
iniquitates meas dele. Cor
mundū crea in me de⁹ Et ſpi
ritū rectū innoua i viſcerib⁹
meis Ne ꝓiicias me a facie
tua Et ſpm̄ ſcm̄ tuū ne aufe
ras a me Redde michi letici
am ſalutaris tui Et ſpū pri
cipali ↄfirma me Eripe me
dn̄e ab homine malo A viro
iniquo eripe me Eripe me de i
micis meis de⁹ me⁹ Et ab in
ſurgentib⁹ in me libera me.
Eripe me de opantib⁹ ini qui
tatē Et de viris ſanguinum
ſalua me Sic pſalmū dicam
nōi tuo in ſeculū ſecli Vt red
dam vota mea de die in diez
Exaudi nos de⁹ ſalutaris nr̄
Spes oīm finiū terre et i ma
ri longe Deus in adiutoriuz
meū intēde Dn̄e ad adiuuan
dum me feſtina Scē de⁹ ſcē

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Fortis ſancte ⁊ immortalis.
Miſerere nobis Bñdic aīa
mea dño Et omia que intra
me ſunt noī ſancto eius Bñ
dic aīa mea dño Et noli ob-
liuiſci oēs retribucōes eius
Qui ꝓpiciatur oībꝰ iniqui-
tatibꝰ tuis Qui ſanat oēs
infirmitates tuas Qui rede
mit de interitu vitam tuam
Qui coronat te in mīa ⁊ mi
ſeracōibꝰ Qui replet in bo-
nis deſideriū tuū. Renouabi
tur vt aquile iuuentus tua
Cōfitemini dño qm̄ bonus
Qm̄ in ſecl'm mīa eiꝰ Cōfi-
teor oīpotēti do M.ſereatur
noſtri. Dignare dñe die iſto.
Sine pctō nos cuſtodire Mi
ſerere nrī Fiat mīa tua dñe
ſup nos Quēadmodū ſpera
uimus in te Dñe deꝰ virtutū
Ↄuerte nos Oſtende faciē tu
am et ſalui erimꝰ A ſubita
nea et improuiſa morte Libe
ra nos dñe Dñe exaudi orōꝫ
meā Et clamor meꝰ ad te ve
niat Dñs vobiſcū Et cū ſpū
tuo Collcā Dñe ſcē pr̄ [illegible]
omnipotens eterne deꝰ qui nos
pctōres ad principiū huiꝰ di
ei nō nrīs meritis ſed tua ſo
la ſciſſima grā ꝑuenire feci-
ſti. tua nos hodie ſalua vir-
tute et ꝯcede vt in hac die ad
nullū declinemꝰ mortale pcm̄
nec vllū incuramꝰ mortis ꝑi
culū aīe vel vite ſcandalū. ſꝫ
ſemꝑ ad tuā iuſticiā faciēdā
oīs noſtra actō tuo modera-
mine dirigat Per do. Dñs
vobiſcū Et cū ſpū tuo Be-
nedicāꝰ dño Deo grās Pre
cioſa ē in ꝯſpectū dm̄ Mors
ſanctoꝝ eiꝰ Exultabūt ſcti
in gloria Letabunt in cubili
bus ſuis Collcā [illegible] Sācta
maria omēs ſci et electi
dei intercedant ꝓ nobis ad
dnm deū patreꝫ oīpotentem
vt nos mereamur ab eo ad-
iuuari Qui in trinitate ꝑfec
ta viuit et regnat deus ꝑ oīa
ſecula ſeculorum Deus i ad
iutoriū meū intende Dñe ad
iuuandū me feſtina Deus in
adiutoriū meū Pyſſime ⁊ cle
mēs Deus in adiutoriū meū
intende Dñe ad Glā prī Ky
rieleyſon Xp̄eleyeſō Kirieley
ſon Pater noſter Et ne nos
indu. O dñe reſpice in ſzuos
tuos Et in opa tua dirige fi
lios eoꝝ Et ſit ſplendor dm̄
dei noſtri ſuꝑ nos Et opera
manuū tuarū dirige ſuꝑ nos
et opus manuū noſtrarū di-
rige Collcā [illegible]irigere et
ſanctificare regere ⁊ gu
bernare dignare dñe deꝰ rex

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

creatoꝛ celi ⁊ terre hodie ⁊ quoti
die corda ⁊ corpa nr̄a ſenſus
quoqꝫ ſermones et omnes
actus noſtros in via et in le
ge tua ſancta et ī cūctis ope
ribus mandatoꝝ tuoꝛum: et
preſta vt poſſemꝰ placere cō
ſpectui tuo ⁊ angeli tui boni
comitent̄ nobiſcum ad diri-
gendos pedes noſtros ī viaz
pacis ꝓſperitatis et ſalutis
vt hic et in eternū te adiuuā
te ſemp̱ ſani ſalui ac liberi
eē mereamur Saluatoꝛ mūdi
di rex glorie ſalua nos Qui
in trinitate ꝑfecta viuis ⁊c.
Nūc ſcē nobis Ad iij. vpꝰ
ſpūs vnū p̄ri cū filio di
gnare ꝓmptus ingeri nr̄o re
fuſus pectori Os ligua mēſ
ſenſus vigoꝛ confeſſiōe ꝑſo-
net flāmaſcat igne caritas
accēdat ardoꝛ ꝓximos Pr̄ā
pater piiſſime ⁊c. Ps.
Legē pone michi dn̄e viaz
iuſtificacionū tuaꝝ: ⁊ ex
quira eā ſp̄ Da michi intel
lectū et ſcrutaboꝛ legē tuam
et cuſtodiā illam ī toto corde
meo Deduc me dn̄e ī ſemita
mandatoꝝ tuoꝝ: quia ipam
volui Inclina coꝛ meum in
teſtimonia tua: et non ī aua
riciam Auerte oculos meos
ne videāt vanitatē: ī via tua
viuifica me Statue ſeruo
tuo eloquiū tuū: in tiore tuo
Amputa obꝓbriū meum
qd̄ ſuſpicatꝰ ſum: qꝛ iudicia
tua iocunda Ecce cōcupiui
mandata tua: ī equitate tua
viuifica me Et veniat ſup̱
me mīa tua domine: ſaluta
re tuū ſm̄ eloquiū tuuz Et
reſpondebo exꝓbrātibꝰ mi
chi verbū: qꝛ ſp̱aui ī ſermoi-
bus tuis Et ne auferas de
oꝛe meo verbū veritatis vſ-
qꝫquaqꝫ: qꝛ in iudicijs tuis
ſupſp̱aui Et cuſtodiam le-
gem tuā ſemp: ī ſeculū ⁊ in ſe
culū ſeculi Et ambulabā ī
latitudine: qꝛ mandata tua
exquiſiui Et loq̄bar de te-
ſtimonijs tuis in ꝯſpectū re-
gū: et non ꝯfūdebar Et me
ditabar in mandatis tuis: q̄
dilexi Et leuaui manꝰ me-
as ad mandata tua q̄ dilexi
⁊ exerceboꝛ in iuſtificacōibꝰ
Memoꝛ eſto verbi tuis.
tui ſuo. tuo: ī quo michi
ſpem dediſti Hec me ꝯſolata
ē in hūilitate mea. qꝛ eloq̄ū
tuū viuificauit me Superbi
inique agebant vſqꝫquaqꝫ:
a lege autē tua nō declinaui
Meōr fui iudicioꝛū tuoꝛū a
ſeculo dn̄e: ⁊ conſolatus ſum
Defectio tenuit me: ꝓ pec-

catorib⁹ derelinquētib⁹ legē
tuā Quātabiles michi erāt
iuſtificacōnes tue: in loco pe
gria cōnis mee Memor fui no
cte nois tui dn̄e: et cuſtodiui
legē tuā Hec facta eſt michi
q2 iuſtificacōes tuas exq̄ſiui
Porcio mea dn̄e: dixi cuſto=
dire legē tuā Depcat⁹ ſū fa
ciem tuā in toto corde meo.
miſerere mei ſ̄m eloquiū tuū
Cogitaui vias meas .et cō
uerti pedes meos in teſtimo
nia tua Paratus ſum et nō
ſum cturbatus: vt cuſtodiā
mandata tua Funes pctōꝝ
circūplexi ſunt me: ⁊ legē tu
am non ſū oblit⁹ Media no
cte ſurgebā ad cfitendū tibi
ſup iudicia iuſtificacōis tue
Particeps ego ſū oīm timē=
ciū te: et cuſtodienciū māda
ta tua Miſcdia tua dn̄e ple
na ē terra: iuſtificacōnes tu=
as doce me Gloria pa. Ps.
Bonitatē feciſti cū ſ̄uo tuo
dn̄e: ſ̄m verbū tuū Bo
nitatē et diſciplinā ⁊ ſciāz do
ce me: q2 mandatis tuis cre
didi Priuſq̄ humiliarer ego
deliqui: propterea eloquium
tuum caſtadiui Bonus es tu
⁊ in bonitate tua doce me iu
ſtificacōes tuas Multiplica
ta ē ſup me iniquitas ſupbo

rū: ego aūt i toto corde ſcru=
tabor mādata tua Coagu
latū eſt ſicut lac cor eoꝝ. ego
vero legē tuā meditat⁹ ſum
Bonum michi q2 humiliaſti
me: ⁊ diſcam iuſtificacōnes
tuas Bonū michi lex oris
tui: ſup milia auri et argēti
Man⁹ tue dn̄e fecerūt me et
plaſmauerūt me da michi in
tellectū vt diſcā mādata tua
Qui timēt te videbūt me ⁊
letabuntur: q2 in verba tua
ſuperſperaui Cognoui dn̄e
q2 eq̄tas iudicia tua: ⁊ in ve
ritate tua hūiliaſti me Fiat
mia tua vt cōſoletur me: ſ̄m
eloquium tuū ſeruo tuo Ve
niant michi miſeracōes tue
⁊ viuā: q2 lex tua meditacio
mea eſt Confundātur ſup
bi quia iniuſte iniquitatem
fecerunt in me: ego autem ex
ercebor in mandatis tuis.
Conuertāt michi timētes te
⁊ qui nouerūt teſtimonia tu
a Fiat cor meū immaclatuz
i iuſtificacōib⁹ tuis: vt nō cō
fundar Gloria. An. Te vnū in
ſubſtācia trinū i pſonis cfi=
temur. Rꝫ. Dnicalꝰ Inclina cor
meum de⁹. In teſtionia tua
℣. Auerte ocl'os meos ne vi
deant vanitatem in via tua
viuifica me In teſtimonia ⁊

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Adiutor meuſ eſto dñe ne de
relinquas me Neq; deſpici-
as me deus ſalutaris meus
In ferijs añ. Deduc me dñe
in ſemita mandatoꝝ tuoꝛuz
Sana me dñe et ſa- Cap
nabor ſaluum me fac ꝛ
ſaluus ero. qm̄ laus mea tu
es Sana aīam meam.
Quia peccaui tibi ꝟ Ego
dixi dñe miſerere mei Quia
peccaui ꝟ. Adiutor meꝰ. Ad
Rector potēs ſextā ypnꝰ
verax deꝰ qui temꝑas
rerū vices ſplendore mane in
ſtruis et ignibus meridiem.
Extigue flammas litium
aufer calorē noxiū ꝯfer ſalu
tem corporū veraq; pacē cor
diū Preſta pater piiſſime pa
triq; ꝯpar vnice cū ſpū ꝑacli
to regnās per oē ſeclm Ps
Defecit in ſalutare tuum
aīa mea et in verbū tu
um ſupſpaui Defecerūt o-
culi mei in eloquiū tuū: dicē
tes quando cōſolaberis me
Quia factus ſum ſicut vter
in pruina: iuſtificacōnes tu
as non ſum oblitus Quot
ſunt dies ſerui tui: quādo fa
cies de perſequentibꝰ me iu
dicium Narrauerūt michi
iniqui fabulacōes: ſed nō vt
lex tua Oia mādata tua ve
ritas: iniqui ꝑſecuti ſunt me
adiuua me Paulominꝰ con
ſumauerūt me in terra: ego
autē nō dereliqui mandata
tua Scdm miſericordiā tu
am viuifica me: et cuſtodiaz
teſtimonia oris tui In eter
num dñe: verbum tuū ꝑma-
net in celo In gñacōe ꝛ gña
cōem veritas tua: fundaſti
terrā et ꝑmanet Ordinacōe
tua perſeuerāt dies. quoniā
oia ſeruiūt tibi Niſi q lex
tua meditacō mea ē. tūc for-
te periſſem in hūilitate mea
In eternū nō obliuiſcar iu
ſtificacōes tuas. qꝛ in ipſis
viuificaſti me Tuus ſū ego
ſaluū me fac: quoniā iuſtifi-
cacōnes tuas exquiſiui Me
expectauerūt pctōres vt per
derent me. teſtimonia tua in
tellex Omnis ꝯſumacioīs
vidi finem. latum mandatū
tuū nimis Gl'a pr
Quomodo dilexi legē tu
am dñe: tota meditacō
mea eſt Sup inimicos meoſ
prudentē me feciſti mādato
tuo: qꝛ in eternum michi eſt
Sup oēs docentes me intel
lexi qꝛ teſtiōia tua meditacō
mea eſt Sup ſenes intelle-
xi: qꝛ mandata tua qſiui.
Ab oī via mala ꝓhibui pe

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

tes meos: vt cuſtodiam ver
ba tua A iudicijs tuis nõ de
clinaui. qꝛ tu legẽ poſuiſti m̃
Q uã dulcia faucibꝰ meis e
loq̃a tua: ſuper mel oꝛi meo
A mãdatis tuis intellexi:
ꝓpterea odiui oẽm viã iniq̃-
tatis tue. L ucerna pedibꝰ
meis verbũ tuũ: et lumen ſe
mitis meis. I uraui ⁊ ſtatui
cuſtodire iudicia iuſticie tue.
H umiliatꝰ ſum vſqꝫquaqꝫ
dñe. viuifica me ſ̃m verbuꝫ
tuũ V olũtaria oꝛis mei bñ-
placita fac dñe: ⁊ iudicia tu
a doce me A nima mea ĩ ma
nibꝰ meis ſꝑ. et lege tuã nõ
ſum oblitꝰ P oſuerũt pctõ-
res laqueũ michi: et de man
datis tuis nõ erraui H eredi
tate acquiſiui teſtimonia tu
a in eternũ: qꝛ exultacio coꝛ-
dis mei ſunt I nclinaui coꝛ
meũ ad faciendas iuſtificaci
ones tuas in eternum: ꝓpter
retribucionem G l'a. Ps

I niquos odio habui: ⁊ le
gẽ tuam dilexi Q m̃ ad
iutoꝛ et ſuſceptoꝛ meꝰ es tu:
et ĩ verbũ tuũ ſupſꝑaui D e
clinate a me maligni. ⁊ ſcru
taboꝛ mandata dei mei S u
ſcipe me ſ̃m eloquiũ tuũ ⁊ vi
uam. et nõ ꝯfundas me ab
exſpectacõne mea A diuua
me et ſaluus ero: et medita-
boꝛ in iuſtificacõibꝰ tuis ſꝑ
S preuiſti oẽs deſcendẽtes a
iuſticijs tuis: qꝛ iniuſta ẽ co-
gitacõ eoꝝ P reuaricantes
reputaui oẽs pctõꝛes terre:
ideo dilexi teſtionia tua C õ
fige timoꝛe tuo carnes meas
a iudicijs eñi tuis timui F e
ci iudiciũ et iuſticiã: nõ tra-
das me calũniãtibꝰ me S u
ſcipe ſuũ tuũ in bonũ: nõ ca
lũniant me ſupbi O culi mei
defecerũt in ſalutare tuũ: ⁊ ĩ
eloquiũ iuſticie tue F ac cũ
ſeruo tuo ſ̃m miam tuã: ⁊ iu
ſtificaciones tuas doce me.
S eruus tuꝰ ſum ego da mi
chi intellectũ: vt ſciã teſtimo
nia tua T empꝰ faciẽdi dñe
diſſipauerũt legẽ tuã I deo
dilexi mandata tua: ſuꝑ au
ruꝫ ⁊ topaſion P ropterea ad
oĩa mandata tua dirigebar
oẽm viam iniquã odio ha-
bui G l'a An̄ dñical' Te ſem
per idem eſſe viuere ⁊ intelli
gere ꝯfitemur R̷ In etter-
num pmanet verbũ tuũ V̷.
In celo et in ſecl'm ſecl'i veri-
tas tua Permanet V̷. Dñs
regit me et nichil michi de-
rit In ferijs an̄. Adiuua me
⁊ ſaluꝰ ero domine Capitl'm

A lter alterius onera poꝛ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

tate. ⁊ ſic adimplebitis legē
xp̄i ℟. Bn̄dicā dn̄m i oi tē-
pore Sēp laus eiꝰ ī ore meo:
℣ Dn̄s regit me Ympnus.
Rerū deꝰ tenax vigor im
motꝰ ī te ꝑmanēs lucis
diurne tp̄a ſucceſſ bꝰ determi
nans Largire clarū veſpere
quo vita nuſꝙ decidat ſʒ pre
mū mortis ſacre ꝑhēnis in-
ſtet gl̄a Preſta pr̄ piiſſiē Ps̄
Mirabilia teſtimonia tua
dn̄e. ideo ſcrutata eſt ea
aīa mea Declaracio ſermo
nū tuorū illumīat. et intellec
tum dat paruulis Os meuʒ
aperui et attraxi ſpiritū. qꝛ
mandata tua deſiderabā A
ſpice in me et miſerere mei.
ſm̄ iudiciū diligenciū nomen
tuum Greſſus meos dirige
ſm̄ eloquiū tuū: et non dn̄et
mei oms̄ iniuſticia Redime
me a calūpnijs hominuʒ: vt
cuſtodiā mādata tua Faciē
tuā illūia ſuper ſeruū tuum
⁊ doce me iuſtificacōnes tu-
as Exitus aquarū dedux e
runt oculi mei: qꝛ non cuſto
dierunt legē tuā Iuſtus es
dn̄e: et rectū iudicium tuum
Mandaſti iuſticiā teſtiōnia
tua. et veritatē tuam nimis
Tabeſcere me fecit zelꝰ me
us: qꝛ obliti ſunt verba tua
inimici mei Ignitū eloquiū
tuū vehementer. et ſeruꝰ tuꝰ
dilexit illud Adoleſcētulus
ſum ego et contēptus. iuſtifi
caciones tuas non ſum obli
tus Iuſticia tua iuſticia in
eternum. et lex tua veritas
Tribulacio et anguſtia in
uenerunt me. mandata tua
meditacio mea eſt Equitas
teſtimonia tua in eternuʒ: in
tellectū da michi et viuam.
Clamaui in toto corde ex
audi me dn̄e. iuſticacio
nes tuas requitam Clama
ui ad te saluū me fac: vt cu-
ſtodiam mandata tua Pre-
ueni ī maturitate et clamaui
quia in verbū tuū ſuꝑſpera
ui Preuenerunt oculi mei ad
te diluculo: vt meditarer elo
quia tua Vocem meā audi
ſm̄ miſericordiaʒ tuā dn̄e: ⁊
ſm̄ iudicium tuum viuifica
me Appropinquauerūt per
ſequētes me iniquitati: a le
ge āt tua lōge facti ſūt Pro
pe eſto dn̄e: et omnes vie tue
veritas Inicio cognoui de
teſtimonijs tuis: quia in eter
num fūdaſti ea Vide humi-
litatē meā et eripe me: qꝛ le-
gem tuā nō ſū oblitꝰ Iudi
iudiciū meum et redime me:
ꝓpter eloquiū tuuʒ viuifica

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

me Longe a pctōrib⁹ ſal⁹
qꝛ iuſtificacões tuas non ex
quiſierunt Miſericordie tue
multe dñe: ſc̄m iudiciū tuum
viuifica me Multi qui pſe-
quūtur me ⁊ tribulant me: a
teſtimonijs tuis nō declinaui.
Vidi p̄uaricātes et tabeſce-
bā: qꝛ eloquia tua non cuſto
dierunt Vide qm̄ mandata
tua dilexi dñe: in miſericor-
dia tua viuifica me Princi-
piū verborū tuoꝝ veritas in
eternū oīa iudicia iuſticie tue.
Principes perſequuti ſūt
me gratis. ⁊ a verbis tu
is formidauit cor meū Le-
tabor ego ſup eloquia tua: ſi
cut qui inuenit ſpolia multa
Iniquitatē odio habui ⁊ ab
hominat⁹ ſū: legē aūt tuā di
lexi Sepcies i die laudē dixi
tibi: ſuper iudicia iuſticie tue
Pax multa diligētib⁹ legez
tuā: et nō ē ill' ſcādalū Ex
pectabā ſalutare tuū dñe. et
mādata tua dilexi Cuſtodi
uit aīa mea teſtimoīa tua. et
dilexit ea vehemēter Serua
ui mādata tua et teſtimonia
tua. qꝛ om̄es vie mee i ꝯſpe
cto tuo Appropinquet dep-
cacio mea i ꝯſpectu tuo dñe
iuxta eloquiū tuū da michi
intellectum Intret poſtula
cio mea in conſpectu tuo do-
mine: ſc̄m eloquiū tuum eri-
pe me Eructabūt labia me
a ympnum. cū docueris me
iuſtificaciones tuas Pro-
nunciabit lingua mea elo-
quium tuū: quia om̄ia man-
data tua equitas Fiat ma-
nus tua vt ſaluet me. quoni
am mandata tua elegi Cō
cupiui ſalutare tuū domine:
et lex tua meditacio mea eſt
Viuet anima mea deus: et
laudabit te et iudicia tua ad
iuuabunt me Erraui ſicut
ouis que perijt: quere ſeruū
tuum dñe quia mandata tu
a non ſum oblitus Gl'a Añ
Libera nos ſalua nos iuſtifi
ca nos o btā trinitas R̄ Cla
maui i toto corde Exaudi me
dñe V. Iuſtificacōes tuas re
quirā Exaudi Gl'a Clama
uſi. Ab occultis meis mūda
me domine Et ab alieis parce
ce ⁊c̄ In ferijs Aſpice et mi-
ſerere mei domine Capitl'm
Oīa pbate quod bonum
eſt tenete ab omni ſpe-
cie mala abſtinete vos R̄m
Redime me dñe Et miſerere
mei V. Pes eni meus ſtetit
i via recta in eccleſijs bñdicā
te domie Et miſerere mei V.
Ab occl'tis meis ⁊c̄ Feria iij.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Inuit. Venite exultē9 dño.
Sompno refectis Ymp9
artub9ſpreto cubili ſur
gimus nobis pater canenti
bus adeſſe te depoſcim9 Te
lingua primū cōcinat te mē
tis ardor ambiat vt actuum
ſequenciū tu ſcē ſis exordiuz
Cedāt tenebre lūinū ⁊ nox
diurno ſideri vt culpa quam
nox itulit lucis labeſcat mu
nere Precamur idem ſuppli
ces noxas vt oēs amputes
⁊ ore te canenciū lauderis in
perpetuum Preſta. Ps.

Dmin9 illuminacō mea⁊ſa
ſus mea:quē timebo Dñs p
tector vite mee:a quo trepi-
dabo Dū appropiāt ſup me
nocentes:vt edāt carnes me
as Qui tribulāt me inimici
mei:ipi infirmati ſunt et ce
ciderūt Si conſiſtāt aduer-
ſum me caſtra:non tiebit cor
meū Si exurgat aduerſum

me preliū:in hoc ego ſpabo.
Unā pecij a dño hanc requi
ram vt in habitē i domo dñi
oīb9 diebus vite mee Ut vi-
deā voluntatē dñi:⁊ viſitem
tēp lū ei9 Qm abſcōdit me
in tabernaculo ſuo i die ma
lorū ptexit me:in abſcōdito
tabernacli ſui In petra ex
altauit me⁊ nunc exaltauit
caput meū:ſup inimicos me
os Circuiui⁊imolaui in ta
bernaculo ei9 hoſtiā vocife-
racōis cātabo et pſalmū di
cam dño Exaudi dñe vocē
meā qua clamaui ad te:mi-
ſerere mei⁊exaudi me Tibi
dixit cor meū exqſiuit te fa-
cies mea:faciē tuā dñe reqrā
Ne auertas faciē tuā a me
ne declines in ira a ſuo tuo
Adiutor me9 eſto ne derelin
quas me:neqꝫ deſpicias me
de9 ſalutaris me9 Qm pater
me9 ⁊ mr̄ mea dereliqrūt me
dñs aūt aſſūpſit me Legē
pone michi dñe in via tua et
dirige me in ſemita recta:p
pter inimicos meos Ne tra
dideris me in aīas tribulan
ciū me qm inſurrexerūt i me
teſtes iniqui:et mētita eſt in
iquitas ſibi Credo videre
bona dñi:in terra viuenciuz
Expecta dñm viriliter age

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

et confortetur cor tuum ⁊ ſu
ſtine dominum Pſalmus.

AD te dn̄e clamabo deus
meus ne ſileas a me ne
qn̄ taceas a me. et aſſimila-
bor deſcendentibꝰ i lacū. Exaudi dn̄e vocē deprecationis
mee dū oro ad te. dum extol
lo manus meas ad templuȝ
ſanctū tuū. Ne ſimꝉ tradas
me cū pctōribꝰ. ⁊ cum opan
tibꝰ iniq̄tatem ne pdas me.
Qui loquūtur pacē cū pxi
mo ſuo: mala autē in cordi-
bus eorū. Da illis ſm̄ opera
eorū. et ſm̄ nequiciā adinuē
cionum ipoꝝ. Scd̄m opera
manuū eorū tribue illis. red
de retribucionem eorum ipis
Qm̄ nō intellexerunt opera
dn̄i. et in opa manuū eius de
strues illos et nō edificabis
eos. Benedictus dn̄s. qm̄ ex
audiuit voceȝ deprecacionis
mee. Dn̄s adiutor meus et
ꝓtector meus. i ⁊ ipo ſpera-
uit cor meū et adiutus ſum.
Et refloruit caro mea. et
ex volūtate mea ꝯfitebor ei
Dominus fortitudo plebis
ſue. ⁊ ꝓtector ſaluatōnū xpi
ſui ē. Saluū fac pplm̄ tuum
dn̄e ⁊ bn̄dic hereditati tue.
⁊ rege eos et extolle illos vſ
qȝ in eternū. Gl'a patri An.

Dominus defenſor vite mee
An. Adorate dominum

AFferte dn̄o filij dei. affer
te dn̄o filios arietū. Af
ferte dn̄o gl'am ⁊ honorē af
ferte dn̄o gl'am nomini eius
adorate dn̄m i atrio ſctō eiꝰ
Vox dn̄i ſuper aquas deus
maieſtatis intonuit. dn̄s ſu
per aquas multas. Vox dn̄i
in virtute: vox dn̄i in mag-
nificencia. Vox dn̄i confrin-
gētis cedros. et ꝯfriget dn̄s
cedros libani. Et ꝯminuet
eos tanq̄ vitulum libani et
dilectus quēadmodū filius
vnicorniuȝ. Vox dn̄i interci-
dentis flāmā ignis vox dn̄i
ꝯcucietis deſertū. et cōmoue
bit dn̄s deſertū cades. Vox
dn̄i ꝑpantis ceruos et reue-
labit ꝯdēſa. ⁊ i tēplo eiꝰ oēſ
dicent gl'am. Dn̄s diluuium
inhītare facit. et ſedebit dn̄s
rex in eternū. Dn̄s virtuteȝ
populo ſuo dabit. dn̄s bene
dicet populo ſuo in pace

Exaltabo te dn̄e qm̄ ſu-
ſce piſti me. nec delecta
ſti inimicos meos ſuper me
Dn̄e deus meus clamaui ad
te. et ſanaſti me. Dn̄e eduxi
ſti ab inferno aīmam meam
ſaluaſti me a deſcendētibus
in lacū. Pſallite dn̄o ſancti

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

eiꝰ:et ꝯfitemini memoꝛie ſancti
tatis eius Quõ ira in idigna
cõe eiꝰ:⁊ vita in volũtate eꝰ
Ad veſpũ demoꝛabit fletus
⁊ ad matutinũ leticia Ego
aũt dixi in habũdãcia mea:
nõ moueboꝛ in eternũ Dñe
in volũtate tua:pſtitiſti deco
ri meo virtutẽ Auertiſti fa
ciẽ tuã a me:et factus ſũ cõ
turbatus Ad te dñe clama
boꝛ:et ad deũ meuz depcaboꝛ
Que vtilitas i ſanguie meo
dum deſcendo in coꝛrupcõem
Nunquid confitebitur tibi
puluis:aut annunciabit veri
tatẽ tuã Audiuit dñs ⁊ mi
ſertꝰ ẽ mei:dñs factꝰ ẽ adiu
toꝛ meꝰ Conuertiſti plãctuz
meũ in gaudiũ michi:conci-
diſti ſaccũ meum ⁊ circũdedi
ſti me leticia Et cãtet tibi
glˈa mea ⁊ nõ cõpungar dñe
deꝰ meꝰ i eternũ ꝯfiteboꝛ tibi
Añ. Adoꝛate dñm i aula ſã
cta eius Añ. In tua iuſticia
In te dñe ſpaui nõ confũ
dar in eternum:in iuſti
cia tua libera me Inclina
ad me aurez tuam. accelera
vt eruas me Eſto michi in
deũ ꝓtectoꝛem ⁊ in domum re
fugij:vt ſaluum me facias
Quõ fortitudo mea et refu-
giũ meũ es tu et ꝓpter nom̃
tuũ deduces me:⁊ enutries me
Educes me de laqueo quez
abſconderunt michi:quoni-
am tu es pꝛotectoꝛ meus.
In manus tuas domine cõ
mendo ſpiritum meum:rede
miſti me dñe deus veritatis
Odiſti obſeruantes vani-
tates:ſuperuacue Ego au
tem i dño ſperaui. exultabo
et letaboꝛ i miſericoꝛdia tua
Quõ reſpexiſti humilitatem
meam:ſaluaſti de neceſſita-
tibꝰ animã meã Nec cõclu
ſiſti me in maibꝰ inimici. ſta
tuiſti in loco ſpacioſo pedes
meos Miſerere mei domie
qm̃ tribuloꝛ:cõturbatꝰ eſt in
ira oculꝰ meus aĩa mea ⁊
vẽter meus Quõ defecit i do
loꝛe vita mea. et anni mei in
gentibus Infirmata eſt in
paupertate virtꝰ mea. ⁊ oſſa
mea cõturbata ſunt Super
om̃es inimicos meos factuſ
ſum oppꝛobꝛiũ vicinis meis
valde. et timoꝛ notis meis.
Qui videbant me foꝛas fu-
gierunt a me:obliuioni datꝰ
ſum tanq̃ moꝛtuus a coꝛde
Factus ſũ tanq̃ vas ꝑditum
qm̃ audiui vitupacõm mlˈto
rũ ꝯmoꝛãciũ in circuitu In
eo dũ ꝯuenirẽt ſimlˈ aduerſũ
me:accipere aĩaz meã ꝯſilia

ti ſūt Ego aūt i te ſperaui
domie: dixi deꝰ meꝰ es tu in
manibus tuis ſortes mee.
Eripe me de maū inimicoꝝ
meoꝝ 7 a ꝑſequētibꝰ me. Il
luſtra faciē tuā ſuꝑ ſuū tuū
saluū me fac in mīa tua dn̄e
nō ꝯfundar qm̄ inuocaui te
Erubeſcāt impij 7 deducāt
in infernū. muta fiant labia
doloſa Que loquunt aduer
ſus iuſtū iniqͣtatē: in ſuꝑbia
7 i abuſiōe Quā magna mł
titudo dulcedinis tue domie
quā abſcondiſti timētibꝰ te
Perfeciſti eis q̄ ſperant in te
i ꝯſpcū filioꝝ hoīm Abſcō
des eos in abſcondito faciei
tue. a ꝯturbacōe hoīm Pro
teges eos in tabernaclo tuo
a cōtradictōe linguaꝝ Bn̄
dictus dn̄s. qm̄ mirificauit
miam ſuā michi i ciuitate mu
nita Ego aūt dixi i exceſſu
mētis mee: ꝓiectꝰ ſū a facie
oculoꝝ tuoꝝ Ideo exaudi
ſti vocē oꝛōis mee duꝫ clama
rē ad te Diligite dn̄m oēs
ſācti eiꝰ: qm̄ veritatē reqͥret
dn̄s et retribuet habūdāter
faciētibꝰ ſuꝑbiam Viriliter
agite et cōfortet̄ coꝛ veſtrum
oēs qui ſperatis in domino
Beati quoꝝ remiſſe ſunt
iniquitates: 7 quoꝝ te
cta ſūt pctā Btūs vir cui nō
imputauit dn̄s pctm̄. nec ē i
ſpū eiꝰ dolus Qm̄ tacui in-
ueterauerunt oſſa mea: dum
clamareꝫ tota die Qm̄ die
ac nocte grauata eſt ſuꝑ me
manꝰ tua ꝯuerſus ſū i erūp
na mea dū ꝯfigit̄ ſpina De
lictū meū cognitū tibi feci: 7
iniuſticiā meā non abſcondi
Dixi cōfitebor aduerſū me
iniuſticiā meā dn̄o: et tu re-
miſiſti impietatem pcti mei
Pro hac oꝛabit ad te oīs
ſanctus in tpe oportuno Ve
rūptamē in diluuio aquaꝝ
multaꝝ: ad eū nō approxia
būt Tu es refugium meū a
tribulacōe q̄ circūdedit me: ex
ultacō mea erue me a circū-
dātibꝰ me Intellectū tibi
dabo 7 iſtruā te: i via hac q̄
gradieris firmabo ſuꝑ te o-
clos meos Nolite fieri ſicut
equus 7 mulus: in quibꝰ nō
eſt intellectꝰ In chamo et
freno maxillas eoꝝ conſtri
ge: qui non approximāt ad
te Multa flagella peccato-
ris: ſperantem autem in do-
mino miſericoꝛdia circumda
bit Letamini in domino 7
exultate iuſti: et gloꝛiamini
omnes recti coꝛde Gla Añ.
In tua iuſticia libera me

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

dñe Añ. Rectos decet Ps.
Exultate iuſti in domino
rectos decet collauda-
cio Confitemini domino in
cithara. in pſalterio decē cor
darū pſallite illi Cātate ei
cāticū nouū. bñ pſallite ei ī
vociferacōe Quia rectuꝫ eſt
verbū dñi: et oīa opa eius in
fide Diligit miam et iudiciū
mia dñi plena eſt terra Ver
bo domi celi firmati ſunt. et
ſpū oris eius omis virt⁹ eoꝝ
Congregans ſicut in vtre
aq̄s maris. ponēs in theſau
ris abiſſos Timeat dominū
oīs tra. ab eo aūt ꝯmoueāt
oēs inhitātes orbē Qm̄ ipe
dixit et fcā ſūt. ipe mādauit
et creata ſunt Dūs diſſipat
ꝯſilia genciū reprobat āt co
gitacōnes pplorum. et repro
bat ꝯſilia principū Cōſiliū
aūt dñi ī eternū manet cogi
tacōes cordis ei⁹ in gñacioe
et gñacoem Btā gēs cui⁹ ē
dñs de⁹ eius. ppls quē elegit
in hereditatē ſibi De celo re
ſpexit dñs: vidit oms filios
hoim De prepato habitacu
lo ſuo. reſpexit ſup oms qui
hitant terraꝫ Qui finxit ſin
gillati corda eoꝝ: qui intelli
git oīa opa eoꝝ Nō ſalua
tur rex ꝑ multā virtutem. et
gigas non ſaluabitur in mlt
titudie virtutis ſue Fallax
equ⁹ ad ſalutē: ī habūdācia
aūt virtutis ſue nō ſaluabit
Ecce oculi dñi ſup metuen
tes eū. et in eis q̄ ſperāt ſup
mia eius Vt eruat a morte
aīas eoꝝ: et alat eos ī fame
Aia noſtra ſuſtinet dominū
qm̄ adiutor et protector no-
ſter eſt Quia ī eo letabit cor
noſtrū. et in noīe ſancto eius
ſperauimus Fiat mia tua
dñe ſup nos. quēadmodum
ſperauimus in te Ps. dd.
Bñdicā dñm in omni tpe
ſp laus eius in ore meo
In dño laudabit aīma mea
audiāt māſueti et letēt Ma
gnificate dñm mecū: et exal
tem⁹ nomē ei⁹ in idipm Ex
q̄ſiui dñm et exaudiuit me.
ꝛ ex oib⁹ tribulacōib⁹ meis
eripuit me Accedite ad euꝫ
et illumināmini: ꝛ facies vrē
non ꝯfūdent Iſte paup cla-
mauit et dñs exaudiuit eum
ꝛ ex oibus tribulacōib⁹ ei⁹
ſaluauit eū Inmittet an-
gelus dñi in circuitu timēciū
eū: et eripiet eos Guſtate ꝛ
videte qm̄ ſuauis eſt dñs: be
atus vir qui ſperat in eo.
Timete dominum omnes
ſancti eius. quoniā nō eſt in

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

opia timentib⁹ eũ D iuites
eguerũt et eſurierũt: inquirẽ
tes aũt dñm nõ minuent om
ni bono V enite filij audite
me: t morem dñi docebo voſ
Q uis eſt homo qui vult vi-
tã: diligit dies videre bones
P rohibe linguã tuã a malo
⁊ labia tua ne loquant dolũ
D iuerte a malo ⁊ fac bonũ
inquire pacẽ et ꝑſequere eaꝫ
O culi dñi ſup iuſtos et au-
res ei⁹ in p̃ces eoꝝ V ultus
aũt dñi ſup facientes mala
vt ꝑdat de terra memoriã eo
rum C lamauerũt iuſti ⁊ do
min⁹ exaudiuit eos. ⁊ ex oĩ
bus tribulacõib⁹ eoꝝ libera
uit eos I uxta eſt dñs his q̃
tribulato ſunt corde: ⁊ humi
les ſpũ ſaluabit M ulte tri-
bulacões iuſtoꝝ: ⁊ de oibus
his liberauit eos dñs C u-
ſtodit. dñs oĩa oſſa eoꝝ: vnuꝫ
ex his nõ ꝯteret M ors pctõ
rũ peſſima: ⁊ q̃ oderũt iuſtuꝫ
delinquẽt R edimet dñs ani
mas ſeruoꝝ ſuoꝝ: ⁊ non de
linquent omnes qui ſperãt i
eo. Añ Rectos decet collau
dacio. T. ñ Expugna Ps.
I udica dñe nocẽtes me:
expugna impugnantes
me A pprehẽde arma ⁊ ſcutũ
et exurge in adiutoriũ michi
E ffunde frameã et cõclude
aduerſus eos qui ꝑſequunt
me: dic anime mee ſalus tua
ego ſum C õfundant ⁊ reue
reant. querẽtes aĩam meã
A uertant retrorſum et con
fundant: cogitãtes michi ma
la F iant tanq̃ puluis ante
faciẽ vẽti: et angelus dñi co
artans eos F iat via illoꝝ
tenebre et lubricũ: et angel⁹
dñi ꝑſequẽs eos Q m gratis
abſconderũt michi interituꝫ
laquei ſui ſupervacue expro
brauerũt aĩam meã V eniat
illi laqueus quẽ ignorat et
capcio quã abſcondit appre
hendat eum: et in laqueum
cadat in ipo A nima autem
mea exultabit in dño: et dele
ctabit ſup ſalutari ſuo O m
nia oſſa mea dicẽt: dñe quis
ſilis tibi E ripiẽs inopẽ de
manu forcioꝝ ei⁹: egenum et
pauperẽ a diripientib⁹ eum
S urgẽtes teſtes iniqui: que
ignorabã interrogabant me
R etribuebãt michi mala ꝓ
bonis: ſterilitatẽ anime mee
E go autẽ cũ michi moleſti
eſſent. induebar cilicio H u-
miliabã in ieiunio aĩam me
am et orõ mea i ſinu meo cõ
uertetur Q uaſi proximum
quaſi frẽm nrm̃ ſic cõplace-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

bam. qua ſi lugēs ⁊ ꝯtriſta
tus ſic hūiliabar Et aduer
ſum me letati ſūt ⁊ ꝯuenerūt
ꝯgregata ſūt ſuꝑ me flagel
la et ignorani Diſſipati ſūt
nec ꝯpūcti temptauerūt me
ſubſānauerūt me ſubſanna
cōe frenduerūt ſuꝑ me denti
bus ſuis Dñe qñ reſpicies
reſtitue aīaʒ meā a maligni
tate eoꝝ. a leoib⁹ vnicā meā
Confitebor tibi in eccleſia
magna: in pplo graui lauda
bo te Non ſupergaudeant
michi q̄ aduerſantur michi i
ique qui oderūt me gratis: ⁊
annuunt oculis Qm̄ michi
quidē pacifice loquebantur
et in iracūdia terre loquētes
dolos cogitabant Et dila-
tauerūt ſuꝑ me os ſuū. dixe
rūt euge euge viderunt ocu-
li noſtri Vidiſti dñe ne ſile-
as. domīe ne diſcedas a me
Exurge et intende iudicio
meo deus meus: ⁊ dñs me⁹ ī
cauſaʒ meā Iudica me ſm
iuſticiā tuā dñe deus me⁹: et
non ſuꝑgaudeāt michi Nō
dicāt in cordibus ſuis euge
euge aīme noſtre: nec dicant
deuorabimus eum Erube-
ſcant et reuereant̄ ſimul: qui
gratulant̄ malis meis In-
duant ꝯfuſione ⁊ reuerēcia
qui maligna loquuntur ſuꝑ
me Exultēt ⁊ letent̄ q̄ vo-
lūt iuſticiā meā: ⁊ dicant ſēꝑ
magnificet̄ dñs q̄ volunt pa
cē ſerui ei⁹ Et ligua mea me
ditabitur iuſticiaʒ tuā: tota
die laudem tuam Ps̄
Dixit iniuſtus vt delinq̄t
i ſemetipo nō ē timor dei
añ oclos ei⁹ Qm̄ doloſe egit
in ꝯſpcū ei⁹: vt inueniat̄ ini-
quitas ei⁹ ad odiuʒ Verba
oris ei⁹ iniquitas ⁊ dolus: no
luit intelligere vt bene age-
ret Iniq̄tatē meditat⁹ ē in
cubili ſuo aſtitit omī vie nō
bone: maliciā aūt nō odiuit
Domine in celo mīa tua: et
veritas tua vſq̨ ad nubes.
Iuſticia tua ſicut montes
dei: iudicia tua abiſſus mul
tas Hoīes et iumēta ſalua
bis dñe: quēadmodū multi-
plicaſti miām tuaʒ de⁹ Filij
aūt hoim. in tegmine alarūʒ
tuarū ſperabūt Inebriabū
tur ab vbertate dom⁹ tue: ⁊
torrente voluptatis tue po-
tabis eos Quoniā apud te ē
fons vite: et ī lumine tuo vi
debimus lumen Pretende
miam tuā ſcientibus te: ⁊ iu
ſticiā tuaʒ his q̄ recto ſūt cor
de Non veniat michi pes ſu
perbie: et manus peccatoris

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

non moueat me: Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem: expulſi ſunt nec potuerunt ſtare Gloria patri ⁊c.

An. Expugna impugnantes me An. Reuela domino

Noli emulari Pſalm⁹

in malignantibus: neq̄ zelaueris facietes iniquitatem Quoniam tanq̄ fenum velociter areſcēt: ⁊ quē admodum olera herbarum cito decident Spera in domino et fac bonitatem et inhabita terram. et paſceris i diuicijs eius Delectare in domino. et dabit tibi petitiones cordis tui Reuela domino viam tuā et ſpera in eo: ⁊ ipſe faciet Et educet quaſi lumē iuſticiam tuam ⁊ iudicium tuum tanq̄ meridiem: ſubditus eſto domino et ora eum Noli emulari i eo qui pſperatur in via ſua. i hoie facientē iniuſticias Deſine ab ira et derelinque furorem noli emulari vt maligneris. Quoniam qui malignātur exterminabūtur: ſuſtinētes autem dn̄m ipſi hereditabūt terrā Et adhuc puſillū et nō erit pctōr. ⁊ q̄rēs locū ei⁹ et nō inuenies Manſueti autem hereditabunt terram: ⁊

delectabuntur in multitudine pacis Obſeruabit peccator iuſtum. et ſtridebit ſuper eum dentibus ſuis Domin⁹ autem irridebit eum: quoniam pſpicit q̄ veniet dies ei⁹ Gladiū euaginauerunt peccatores. intenderūt arcū ſuū Ut decipiāt pauperē ⁊ inopē: et trucidāt rectos corde. Gladius eoꝝ intret i corda ipſoꝝ. et arc⁹ eoꝝ cōfringatur Melius ē modicū iuſto: ſuper diuicias pctōꝝ multas Quoniā brachia pctōꝝ cōterent: confirmat aūt iuſtos dn̄s Nouit dn̄s dies immaculatoꝝ: et hereditas eoꝝ in eternum erit Nō cōfundent in tpe malo et in dieb⁹ famis ſaturabunt: q2 pctōres peribūt Inimici vero dn̄i mox vt honorificati fuerit et exaltati: deficiētes queadmodū fum⁹ deficiet Mutuabit pctōr ⁊ nō ſoluet. iuſt⁹ autē miſeret ⁊ retribuet Quia bn̄dicentes ei hereditabunt terram: maledicentes autem ei diſperibūt Apud dominū greſſus hominis dirigetur. ⁊ viam ei⁹ volet Cum ceciderit iuſtus non collidetur: q2 dn̄s ſupponit manū ſuam Iunior fui etenim ſenui et nō vidi iuſtum

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

derelictum:nec ſemē eiꝰ que
rens panē Tota die miſere
tur et commodat:et ſemē illiꝰ
in bn̄dictōne erit Declina a
malo et fac bonū:et inhabi
ta in ſecl'm ſecli Quia domi
nus amat iudiciū et derelin-
quet ſctōs ſuos:in eternum
conſeruabuntur Iniuſti pu
nient:⁊ ſemē impioꝝ peribit
Iuſti aūt hereditabūt ter-
ram:⁊ inhabitabunt in ſecu
lum ſeculi ſuper eā Os iu-
ſti meditabitur ſapienciā:et
lingua eiꝰ loquetur iudiciū
Lex dei eiꝰ in corde ipſius.
et nō ſupplātabunt greſſus
eiꝰ Conſiderat peccator iu-
ſtum: et querit mortificare
eū Dn̄s autē nō derelinquet
eū in manibꝰ eiꝰ:nec dāpna
bit eū cū iudicabit illi Ex-
pecta dn̄m et cuſtodi viā eiꝰ
et exaltabit te vt hereditate
capias terrā:cū perierit pec
catores videbis Vidi impiū
ſuperexaltatū:et eleuatū ſicut
cedros libani Et tranſiui ⁊
ecce nō erat:queſiui eū ⁊ nō
eſt inuētus locus eiꝰ Cuſto
di innocenciā ⁊ vide equitatē
qm̄ ſunt reliq̄ hoī pacifico
Iniuſti punient ⁊ ſemē impio
rū interibūt Salꝰ aūt iuſtoꝝ
a dn̄o:⁊ protector eoꝝ i tpe tri
bulacōis Et adiuuabit eoſ

dn̄s et liberabit eos et eruet
eos a pctōribus.et ſaluabit
eos q2 ſperauerūt in eo. Ps.
Dn̄e ne i furore tuo argu
as me:neq3 in ira tua
corripiaſ me Qm̄ ſagitte tue
infixe ſunt michi:et ꝯfirma
ſti ſup me manū tuā Non
eſt ſanitas i carne mea a fa
cie ire tue:nō eſt pax oſſibꝰ
meis a facie peccatorū meoꝝ
Qm̄ iniquitates mee ſuper
greſſe ſunt caput meū:et ſi-
cut onus graue grauate ſūt
ſup me Putruerūt et corrup
te ſūt cicatrices mee:a facie
inſipiēcie mee Miſer factus
ſum et curuatꝰ ſum vſq3 i fi
nem:tota die ꝯtriſtatus in-
grediebar Qm̄ lūbi mei im
pleti ſunt illuſionibꝰ:et non
eſt ſanitas in carne mea Af
flictus ſū et hūiliatꝰ ſum ni
mis:rugiebam a gemitu cor
dis mei Dn̄e ante te om̄e de
ſideriū meū:et gemitꝰ meus
a te nō eſt abſcōditus Cor
meū ꝯturbatū eſt i me dere-
liquit me virtus mea:⁊ lu-
men ocl'oꝝ meoꝝ ⁊ ipm nō ē
mecū Amici mei ⁊ proximi
mei:aduerſum me appropi-
quauerūt ⁊ ſteterūt Et qui
iuxta me erāt de longe ſtete
runt:⁊ vim faciebāt qui q̄re

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

bant aīam meā Et qui in
querebāt mala michi locuti
ſūt vanitates:et dolos tota
die meditabant̄ Ego autez
tanq̄ ſurdus nō audiebā:et
ſicut mutus nō aperiens os
ſuū Et factꝰ ſum ſicut ho-
mo nō audiēs:et nō habēs ī
ore ſuo redargucōes Qm̄ in
te dn̄e ſꝑaui:tu exaudies me
dn̄e deꝰ meus Quia dixi ne
quādo ſuꝑgaudeāt michi in
imici mei:et dū ↄmouent̄ pe
des mei ſuꝑ me magna locu
ti ſunt Qm̄ ego in flagella
paratꝰ ſum:⁊ dolor meꝰ ī cō
ſpectu meo ſemꝑ Qm̄ iniq-
tatē meā annūciabo ⁊ cogi-
tabo ꝓ peccato meo Inimi
ci aūt mei viuūt ⁊ ↄfirmati
ſunt ſuꝑ me:et multiplicati
ſunt qui oderunt me inique.
Qui retribuunt mala ꝓ bōis
detrahebāt michi:qm̄ ſeque
bar bonitatem Ne derelin
quas me dn̄e deꝰ meꝰ:ne di-
ſceſſeris a me Intēde in ad
iutoriū meū dn̄e deꝰ ſalutis
mee Gl'a An̄ Reuela domi
no viā tuam . ℣ Dn̄e in celo
mia tua Et veritas tua vſ-
q3 ad nubes An̄ audes ℣.
Fiat mia tua dn̄e ſuꝑ nos.
Quēadmodū ſꝑauimus ī te
An̄ Miſerere. Pſ.

Miſerere mei deꝰ:ſm̄ ma
gnam miam tuaz Et
ſm̄ multitudinē miſeracōnū
tuarū:dele iniquitatē meam
Amplꝰ laua me ab iniqui
tate mea:et a pctō meo mū-
da me Qm̄ iniquitatē me-
am ego cognoſco:et peccatū
meū cōtra me eſt ſemꝑ Ti-
bi ſoli peccaui et malū coraz
te feci:vt iuſtificeris in ſmo
nibus tuis et vincas cū iudi
caris Ecce enī in iniquitati
bus ↄceptus ſum:et in pec-
catis ↄcepit me mater mea.
Ecce enī veritatē dilexiſti:
incerta et occulta ſapīe tue
maifeſtaſti michi Aſperges
me dn̄e yſopo et mundabor.
lauabis me et ſuꝑ niuē deal-
babor Auditui meo dabis
gaudiū et leticiā:et exulta-
bunt oſſa hūiliata Auerte
faciē tuā a peccatis meis.et
omēs iniquitates meas dele
Cor mundū crea in me deꝰ
et ſpm̄ rectū innoua in viſce
ribus meis Ne ꝓiicias me
a facie tua:et ſpm̄ ſcm̄ tuuz
ne auferas a me Redde mi
chi leticiam ſalutaris tui:et
ſpū pricipali ↄfirma me Do
cebo iīiquos vias tuas.⁊ im
pii ad te ↄuertent̄ Libera me
de ſanguibus deꝰ deꝰ ſalutis

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

mee: ⁊ exultabit ligua mea
iuſticiā tuā D[omi]ne labia mea
apies: et os meū annūciabit
laudē tuam Q[uonia]m ſi voluiſſes
ſacrificiū dediſſez vtiqꝫ holo
cauſtis nō delectaberis Sa
crificiū deo ſpūs ꝯtribulatꝰ
cor ꝯtritū et humiliatū deus
non deſpicies Benigne fac
dn̄e in bona volūtate tua ſy
on: vt edificient muri ih[e]r[usa]l[e]m
Tunc acceptabis ſacrificiū
iuſticie oblacōes et holocau
ſta. tunc imponent ſup alta
re tuum vitulos Gl[or]ia An̄.
Miſerere mei deꝰ An̄ Intel
lige claōrē meū dn̄e ps̄ Ver-
ba mea an̄. Deꝰ deꝰ meꝰ ad
te de luce v[igi]l[o] Ps̄. Ipſum.
Cōfitebor tibi dn̄e qm̄ i-
ratꝰ es michi: cōuerſus
ē furor tuus ⁊ ꝯſolatꝰ es me
Ecce deꝰ ſaluator meꝰ fidu
cialiꝰ agā ⁊ nō timebo Quia
fortitudo mea ⁊ laus mea do
minꝰ: et factꝰ eſt michi in ſa
latē Haurietis aquas i gau
dio de fontibꝰ ſaluatoris. et
dicetis in illa die cōfitemini
dn̄o et inuocate nomen eius
Notas facite i pplis adin-
uencōes eiꝰ. mementote qm̄
excelſum ē nomē eius Cā-
tate domino qm̄ magnifice
fecit. annunciate hoc in vni-
uerſa terra Exulta ⁊ lauda
habitacio ſyon. quia mag-
nus in medio tui ſāctus iſr[ae]l
An̄ Cōuerſus eſt furor tuus
dn̄e et conſolatus es me An̄
Laudate dominum de celis
Pſalmꝰ Ipſum Capitulm
Fratres vigilate et orate
ſtate in fide viriliter agi
te et confortamini et omnia
veſtra in caritate fiāt Deo.
Splendor pat Ympnus.
ne gl[or]ie de luce lucē ꝓfe-
rens lux lucis ⁊ fōs luminis
dies diem illuminās Veruſ
qꝫ ſol illabere micās nitore
ꝑpeti iubarqꝫ ſancti ſpūs in
funde noſtris ſenſibꝰ Votis
vocemꝰ te prēm patrē ꝑhen-
nis glorie patrē parētis grē
culpam releget lubricā In
formet actꝰ ſtrēnnos dentez
retūdat inuidi caſus fecūdet
aſperos donet gerendi grām
Mentē gubernet ⁊ regat ca
ſto fideli corpore fides calore
ferueat fraudis venena neſ
ciat Xriſtuſqꝫ nobis ſit cibꝰ
potuſqꝫ noſter ſit fides leti
bibamꝰ ſobrie ebrietatē ſpūs
Letꝰ dies hic trāſeat pudor
ſit vt diluculū fides velut me
ridies crepu[s]cl[u]z mēs neſciat
Aurora curſꝰ ꝓuehit auro
ra totꝰ ꝓdeat in patre totus

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

filiꝰ ⁊ totꝰ i v̄bo pr̄ Deo prī ꝟ Repleti ſumus mane mīa tua Exultamꝰ ⁊ delectati ſumus oībꝰ diebꝰ nr̄is. Sup Bn̄dictꝰ Bn̄dictꝰ dn̄s deꝰ iſrael Pſ̄ Ipm Feria tercia Inuit. Iubilemꝰ deo Salutari nr̄o Pſ̄ Uenite exulte Ympnꝰ

Cōſors paterni lumīs lux ipē lucis ⁊ dies noctē canēdo rūpimꝰ aſſiſte poſtulantibꝰ Aufer tenebras menciū fuga catervas demonū expelle ſōpnolenciā ne pigritātēſ obruat Sic xp̄e nobis oībꝰ indulgeas credētibꝰ vt pſit exorātibꝰ q̄d pcinētes pſallimus Ora pater

DIxi cuſtodiā vias meas. vt non delinquā in lingua mea Poſui ori meo cuſtodiā cū ↄſiſteret pctōr aduerſum me Obmutui et humiliatꝰ ſuz et ſilui a bonis: et dolor meus renouatꝰ eſt Concaluit cor meum intra me: et ī meditacione mea ardeſcet ignis Locutꝰ ſum ī lingua mea: notum fac michi domine finem meū Et numerū dier meorū quis eſt. vt ſciā quid deſit michi Ecce menſurabiles poſuiſti dies meos. ⁊ ſubſtancia mea tanq̄ nichilum ante te Uerūtamen vniuerſa vanitas. oīs homo viuēs Uerūtamē in ymagine pertranſit hō. ſed ⁊ fruſtra ↄturbatur Theſaurizat. et ignorat cui congregabit ea Et nunc q̄ ē expectacio mea nōne dn̄s. et ſubſtancia mea apud te eſt Ab oībus iniq̄tatibus meis erue me. obprobrium inſipienti dediſti me. Obmutui et non aperui os meū. qm̄ tu feciſti amoue a me plagas tuas A fortitudine manus tue ego defeci in increpacōibus: ꝓpter iniq̄tatem corripuiſti hoīez Et tabeſcere feciſti ſicut arenam aīam eius. verūtamen vane cōturbatur oīs hō Exaudi orōem meā dn̄e et dep̄cacōez meā. auribꝰ pcipe lacrimas meas Ne ſileas qm̄ aduena ego ſum apud te ⁊ pegrinus. ſicut oēs prēs mei Remitte michi vt refrigerer

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

priuſq̄ abeam:et amplius nō
Expectās expe- Ps̄ ero
ctaui dn̄m:et intendit
michi Et exaudiuit preces
meas ⁊ eduxit me de lacu mi
ſerie et de luto fecis Et ſta-
tuit ſup petrā pedes meos:
et direxit greſſus meos Et
immiſit in os meū cāticū no
uum:carmē deo noſtro Ui-
debūt multi et timebunt:et
ſparabūt i dn̄o Beatus vir cu
eſt nomē dn̄i ſpes eius: et non
reſpexit in uanitates et inſa
nias falſas Multa feciſti tu
dn̄e deus meus mirabilia tua
⁊ cogitacōibus tuis nō ē quis
ſimilis ſit tibi Annūciaui ⁊
locutus ſum:mltiplicati ſūt
ſup nūerum Sacrificium ⁊
oblacōem noluiſti:aures au
tē pfeciſti michi Holocauſtū
⁊ p pctō nō poſtulaſti:tunc
dixi ecce venio In capite li
bri ſcriptū ē de me vt facerē
voluntatē tuā deus meus volui
⁊ legē tuam in medio cordis
mei Annūciaui iuſticiā tuā
in eccleſia magna:ecce labia
mea nō phibebo dn̄e tu ſci-
ſti Iuſticiā tuā nō abſcōdi
in corde meo:veritatē tuā et
ſalutare tuū dixi Non ab
ſcondi miſericordiā tuā ⁊ ve
ritatē tuā:a conſilio multo.
Tu autē dn̄e ne lōge facias
miſeracōnes tuas a me:mia
tua et veritas tua ſemp ſu-
ſceperūt me Qm̄ circūdede
runt me mala quoꝝ nō ē nu
merus:cōphenderūt me iniq-
tates mee ⁊ nō potui vt vi-
derē Multiplicati ſunt ſup
capillos capitis mei.et cor
meū dereliquit me Cōpla
ceat tibi dn̄e vt eruas me
dn̄e ad adiuuandū me reſpi-
ce Cōfundant et reuereant
ſimul:qui querūt aiam meā
vt auferāt eā Cōuertant
retrorſum ⁊ reuereant: q vo
lunt michi mala Ferāt con
feſtim cōfuſionem ſuā:qui di
cūt michi euge euge Exul-
tēt et letent ſup te oēs querē
tes te.et dicāt ſemp magni-
ficet dn̄s qui diligūt ſaluta-
re tuū Ego aūt mendicus
ſum ⁊ paup:dn̄s ſollicitus ē
mei Adiutor meus ⁊ ptector
meus tu es:deus meus ne tarda
ueris An. Ut nō delinquā in
lingua mea An. Sana dn̄e.
Beatus qui intelligit ſup e-
genū ⁊ paupē:i die ma
la liberabit eū dn̄s Dn̄s cō
ſeruet eū et viuificet eū ⁊ be
atum faciat eū in terra ⁊ nō
tradat eū in aiam inimicorū
eius Dn̄s opē ferat illi ſuper

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

lectū doloris eius: vniuerſū
ſtratū ei⁹ verſaſti in infirmi
tate ei⁹ Ego dixi dñe miſe
rere mei: ſana aiam meā qꝛ
peccaui tibi Inimici mei di
xerūt mala michi: qñ morie
tꝛr et pibit nomē ei⁹ Et ſi
ingrediebat̄ vt videret vana
loquebat̄: coꝛ ei⁹ cōgregauit
iniquitatē ſibi Egrediebat̄
foras et loq̄batur in idipſuꝫ
Aduerſum me ſuſurrabāt
oēs inimici mei: aduerſū me
cogitabāt mala michi Ver
bum iniquū ꝯſtituerunt ad-
uerſum me: nūquid qui doꝛ-
mit nō adiíciat vt reſurgat
Etenim hō pacis mee in quo
ſpaui: q̄ edebat panes meos
magnificauit ſup me ſupplā
tacōem Tu aūt dñe miſere-
re mei et reſuſcita me ⁊ retri
buā eis In hoc ꝯgnoui qm̄
voluiſti me qñ nō gaudebit ī
imicus meus ſuper me Me
aūt ꝓpter innocēciā ſuſcepi-
ſti: et ꝯfirmaſti me ī ꝯſpectu
tuo ī eternū Bñdict⁹ dñs de
us iſrl̄ a ſecl̄o ⁊ vſq̧ in ſecl̄m
fiat fiat Pſalm⁹

Quēadmodū deſiderat cer
uus ad fontes aquarū
ita deſiderat aīma mea ad te
deus Sitiuit aīa mea ad de
um fontē viuū. qñ veniaꝫ et
aparebo ante faciē dei Fue
rūt michi lacrime mee panes
die ac nocte dū dicitur michi
quotidie vbi ē de⁹ tuus Hec
recoꝛdatus ſū et effudi in me
aīam meā. qm̄ trāſibo in lo
cum taberna culi admirabil̄
vſqꝫ ad domū dei In voce
exultacōis et ꝯfeſſionis: ſo-
nus epulātis Quare triſtis
es aīma mea. et quare ꝯtur
bas me Spera in deo qm̄
adhuc ꝯfiteboꝛ illi. ſalutare
vult⁹ mei et deus me⁹ Ad
meipſum aīa mea ꝯturbata
ē ꝓpterea meōꝛ ero tui de ter
ra ioꝛdanis et hermonijm a
mōte modico Abiſſus abiſ
ſum inuocat: ī voce cathara-
ctarū tuaꝝ Oīa excelſa tua
et fluctus tui: ſup me trāſie
runt In die mādauit dñs
miam ſuā: ⁊ nocte canticum
ei⁹ Apð me oꝛō deo vite mee
dicam deo ſuſceptoꝛ me⁹ es.
Quare oblit⁹ es mei: ⁊ qua
re cōtriſtat⁹ incedo dū affli-
git me inimic⁹ Dū ꝯfringūt
oſſa mea exꝓbꝛauerūt mi-
chi qui tribulant me inimici
mei Dū dicūt michi ꝑ ſingu
los dies vbi ē de⁹ tu⁹: quare
triſtis es aīa mea ⁊ quare cō
turbas me Spa in deo qm̄
adhuc ꝯfiteboꝛ illi: ſalutare

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

vultꝰ mei ⁊ deꝰ meꝰ An̄ Sa
na dn̄e aiam meā qꝛ peccaui
tibi an̄. Eructauit Ps̄
Deꝰ auribꝰ nr̄is audiui-
musꝰ p̄res nr̄i annūciaue
rūt nobis Opꝰ qđ opatꝰ es
ī diebꝰ eoꝝ: ⁊ ī diebꝰ antiq̄s
Manꝰ tua gētes diſpdidit ⁊
plātaſti eos: afflixiſti pplꝫs
et expuliſti eos Nec em̄ in
gladio ſuo poſſederūt trā. et
brachiū eoꝝ nō ſaluabit eos
Sed dextera tua ⁊ brachiū
tuū et illuīacō vultꝰ tui: qm̄
ꝯplacuiſti ī eis Tu es ipē rex
meꝰ ⁊ deꝰ meꝰ: q̇ mādas ſalu
tes iacob. In te iīmicos no
ſtros vētilabimꝰ cornu: ⁊ ī no
mīe tuo ſpnemꝰ ī ſurgētes in
nobis Nō em̄ in arcu meo
ſpabo: ⁊ gladiꝰ meꝰ nō ſalua
bit me Saluaſti eī nos đ af
fligētibꝰ nos. ⁊ odiētes nos
cōfudiſt In deo laudabim̄
tota die: ⁊ ī noīe tuo cōfitebi
mur ī ſeclꝫ Nūc āt repuliſti ⁊
ꝯfudiſti nos ⁊ non egredieris
deꝰ ī vtutibꝰ nr̄is Auertiſti
nos retrorſū pꝰ iīmicos nr̄oſ
⁊ q̄ oderūt nos diripiebāt ſi-
bi Dediſti nos tāq̄ oues eſ
carū: ⁊ in gētibꝰ diſpſiſti noſ
Vēdidiſti pplꝫ tuū ſine pcio
⁊ nō fuit mltitudo ī ꝯmuta-
cōibꝰ eoꝝ. Poſuiſti nos ob
ꝓbriū vicis nr̄is ſubſānacō
nē ⁊ deriſum his q̄ ī circuitu
nr̄o ſūt Poſuiſti nos ī ſilītu
dinē gēciū: ꝯmocōm capitis
ī pplꝫis Tota die verecūdia
mea ꝯtra me ē: et cōfuſio fa
ciei mee coopuit me A voce
exprobrātis ⁊ obloquentis a
facie inimici et. perſequētis
Hec oīa venerunt ſuper nos
nec obliti ſumus te: et iniq̄
nō egimus in teſtamēto tuo
Et non receſſit retro cor no
ſtrum: nec declinaſti ſemitas
nr̄as a via tua Qm̄ humi-
liaſti nos in loco afflictōnis
⁊ cooperuit nos vmbra mor
tis Si obliti ſumus nomen
dei noſtri: et ſi expandimus
manus noſtras ad deū alie-
nū. Nōne deus requiret iſta
ipē em̄ nouit abſcondita cor
dis Qm̄ ꝓpter te mortifica
mur tota die: eſtimati ſumꝰ
ſicut oues occiſionis Exur
ge quare obdormis domine:
exurge et ne repellas in finē
Quare faciē tuam auertis:
obliuiſceris inopie noſtre et
tribulacionis noſtre Qm̄ hu
miliata eſt in vulnere aīma
noſtra: cōglutinatꝰ eſt in ter
ra vēter noſter Exurge do
mine adiuua nos. ⁊ redime
nos ꝓpter nomen tuum ps̄:

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Eructauit cor meū verbū
bonū. dicam ego opera
mea regi Lingua mea ca-
lamus ſcribe: velociter ſcri-
bentis Speciosus forma p̄
filijs hominū diffuſa eſt grā
in labijs tuis: ꝓpterea bene
dixit te deus in eternū ꝯ ... cci
gere gladio tuo: ſuper femur
tuū potentiſſime Spē tua et
pulchritudine tua: intende ꝓ
ſpe ꝓcede et regna Propter
veritatē et manſuetudinē et
iuſticiā: et deducet te mirabi
liter dextera tua Sagitte
tue acute: populi ſub te ca-
dent in corda inimicorum re-
gis Sedes tua deus in ſecl'z
ſeculi: virga directionis vir
ga regni tui Dilexiſti iuſtici
am ⁊ odiſti iniq̄tatē: ꝓpterea
vnxit te deus deꝰ tuꝰ oleo le
ticie: p̄ ꝯſortibꝰ tuis Mirra
et gutta ⁊ caſia a veſtimētiſ
tuis a domibꝰ eburneis: ex
quibꝰ delectauerūt te filie re
gū in honore tuo Aſtitit re-
gina a dextris tuis in veſti-
tu deaurato. circūdata vari
etate Audi filia ⁊ vide et in
clina aurē tuā: ⁊ obliuiſcere
populū tuū et domū patris
tui Et cōcupiſcet rex deco-
rē tuū. qm̄ ipſe eſt dn̄s deus
tuus et adorabūt eū Et fi-

lie tiri in muneribus. vultū
tuum deprecabuntur diuites
plebis Omis glïa eiꝰ filie
regis abintus in fimbrijs au
reis. circumamicta varieta-
tibus Adducent regi virgi
nes poſt eā: proxime eius affe
rent tibi Offerent in leticia
et exultacōe: adducent in tē
plum regis Pro patribus
tuis nati ſunt tibi filij: conſti
tues eos principes ſuper oēz
terraz Memor ero nois tui
dn̄e: in omī generacōne et ge
neracionem Propterea po-
puli ꝯfitebūtur tibi in eternū
et in ſeculū ſeculi Glïa Añ.
Eructauit cor meū verbū bo
nū Añ Adiutor i tribulacōe
Deus noſter refugium et
virtus: adiutor i tribl'a
cōibꝰ q̄ inuenerūt nos nimiſ
Propterea non timebimus
dū turbabitur terra: ⁊ tranſ
ferentur mōtes in cor maris
Sonuerunt et turbate ſunt
aque eorū: ꝯturbati ſūt mon
tes in fortitudie eiꝰ Flumi-
nis impetꝰ letificat ciuitatē
dei: ſanctificauit tabernacu-
lū ſuū altiſſimꝰ Deꝰ in me-
dio eius non ꝯmouebit: ad
iuuabit eā deꝰ mane diluclo
Cōturbate ſunt gentes et
inclinata ſunt regna. dedit

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

vocē ſuā mota eſt terra Do
minus virtutū nobiſcum:ſu
ſceptor noſter de⁹ iacob Ue
nite et videte opa dñi.q̄ po-
ſuit prodigia ſup terrā Au
ferēs bella vſq; ad finē ter-
re-arcū ꝯteret et ꝯfringet ar
ma:ꝛ ſcuta ꝯburet igni Ua
cate et videte qm̄ ego ſū de⁹
exaltabor in gētibus ꝛ axal
tabor in terra Dn̄s virtutū
nobiſtū ſuſceptor noſter de⁹
Om̄es gētes Ps iacob
plaudite manib⁹:iubi:
late deo in voce exultacōnis
Qm̄ dn̄s excelſus terribilis
rex magn⁹ ſup oēm terram
Subiecit populos nobis:ꝛ
gētes ſub pedib⁹ nr̄is Ele
git nobis hereditatē ſuā:ſpe
ciē iacob quē dilexit Aſcen
dit de⁹ in iubilo.ꝛ dn̄s in vo
ce tube Pſallite deo noſtro
pſallite:regi noſtro pſallite:
Qm̄ rex oīs terre de⁹ pſal
lite ſapienter Regnabit de⁹
ſup gētes.de⁹ ſedet ſup ſedē
ſcām ſuā Principes ppl'orū
ꝯgregati ſūt cū deo abrahā:
qm̄ dij fortes terre vehemen
ter elevati ſunt An̄ Adiutor
in tribulacōib⁹ An̄ Auri ps
Magn⁹ dn̄s ꝛ laudabilis
nimis:i civitate dei no
ſtri in mōte ſcō ei⁹ Funda-
tur exultacōe vniuerſe terre
mōs ſyon latera aquilonis
civitas regis magni Deus i
domib⁹ eius ꝯgnoſcet:cū ſu
ſcipiet eam Qm̄ ecce reges t̄
re ꝯgregati ſunt:ꝯvenerunt
in vnū Ipſi videtes ſic ad-
mirati ſūt ꝯturbati ſunt cō
moti ſunt:tremor apphēdit
eos Ibi dolores vt pturien
tis:in ſpū vehemēti cōteres
naves tharſis Sicut audivi
mus ſic vidim⁹ i civitate dn̄i
virtutū:in cītate dei nr̄i deuſ
fundavit eā in eternū Suſce
pim⁹ de⁹ miam tuā:i medio
tēpli tui Scđm nomē tuum
de⁹ ſic et laus tua i fines ter
re-iuſticia plena eſt dextera
tua Letet mōs ſyon ꝛ ex-
ultēt filie iude:ꝑpter iudicia
tua dn̄e Circūdate ſyon et
ꝯplectimini eā:narrate i tur
ribus eius Ponite corda vr̄a
in virtute eius:et diſtribuite
domos ei⁹ vt enarretis in ꝓ
genie altera Qm̄ hic eſt de⁹
deus noſter in eternū et i ſe-
culū ſeculi:ipe reget nos i ſe
Audite hec oēs Ps cula
gētes:aurib⁹ ꝑcipite q̄
habitatis orbem Quiq; ter
rigene et filij hoīm:ſimul in
vnū dives et paup Os me
um loquetur ſapiēciā:et me

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ditacõ cordis mei prudẽciam
Inclinabo ĩ parabolã aurem
meã: aꝑiam in pſalterio ꝓpo
ſicõꝫ meã Cur timebo ĩ die
mala: ĩiq̃taſ calcanei mei cir
cũdabit me Qui ꝯfidũt ĩ vir
tute ſua. ⁊ ĩ multitudie diui
ciarũ ſuarũ gloriant̃ Frater
non redimit redimet hõ. et
nõ dabit deo placacõem ſuã
Et pciũ redẽptõnis aĩe ſue
et laborabit in eternum ⁊ vi
uet adhuc in finẽ Nõ vide
bit interitũ cũ viderit ſapien
tes morientes: ſimul inſipiẽſ
⁊ ſtultus ꝑibũt Et relinquẽt
alienis diuicias ſuas ⁊ ſepul
cra eoꝝ domus illoꝝ in eter
nũ Tabernacula eorũ in ꝓ
genie et ꝓgenie. vocauerũt
noĩa ſua in terris ſuis Ho-
mo cũ in hõre eſſet nõ intelle
xit: cõꝑatus eſt iumẽtis ĩſipi
entibus et ſimilis factus eſt
illis Hec via illoꝝ ſcandalũ
ipis. et poſtea in ore ſuo cõ-
placebũt Sicut oues ĩ infer
no poſiti ſunt. mors depaſ-
cet eos Et dñabuntur eorũ
iuſti in matutino. et auxiliũ
eorũ veteraſcet in inferno a
glia eorũ Veruñtñ deus re-
dimet animã meã de manu in
feri: cũ acceperit me Ne ti
mueris cũ diues factus fue-
rit homo: ⁊ cum multiplicata
fuerit glia dom⁹ ei⁹ Qm̃ cũ
interierit non ſumẽt oĩa. ne
q; deſcendet cum eo glia eius
uia aĩa ei⁹ in vita ipſius
bñdicet̃: cõfitebit̃ tibi cũ bñ-
feceris ei Introibit vſq; in
ꝓgenies patrũ ſuoꝝ. ⁊ vſq;
ĩ eternũ nõ videbit lumẽ Ho
mo cũ in honore eſſet non in
tellexit. cõꝑatus eſt iumẽtis
inſipientibus. et ſimil factus ẽ
illis añ Auribus ꝑcipite q̇ ha
bitatis orbẽ Añ. Deus deoꝝ.
Deus deoꝝ dñs locutus
eſt ⁊ vocauit terram A
ſolis ortu vſq; ad occaſum.
ex ſyon ſpecies decoris eius
Deus manifeſte venit: de-
us noſter et non ſilebit Ig-
nis in conſpectu eius exar-
deſcet. et in circuitu ei⁹ tem
peſtas valida Aduocauit ce
lum deſurſum. et terram di
ſcernere populum ſuũ Cõ
gregate illi ſanctos ei⁹: qui
ordinant teſtamentum eius
ſuper ſacrificia Et annun-
ciabũt celi iuſticiam ei⁹: qm̃
deus iudex eſt Audi popule
meus et loquar iſrahel et te
ſtificabor tibi. deus meus tu
us ego ſum Nõ in ſacrifi-
cijs tuis arguã te. holocau-
ſta aũt tua ĩ ꝯſpcũ meo ſunt

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſemper Non accipiaꝫ de do
mo tua vitulos. neqꝫ de gre-
gibus tuis hircos Quoniã
mee ſunt omnes fere ſiluarũ
iumenta in montibus et bo
ues Cognoui omnia vola
tilia celi ⁊ pl'critudo agri me
cum eſt Si eſuriero non di-
cam tibi: meus eſt enĩ orbis
terre et plenitudo eius Nũ
q̃d manducabo carnes thau
rorum: aut ſanguinẽ hircorũ
potabo Immola deo ſacri
ficium laudis: et redde altiſ
ſimo vota tua Et inuoca me
in die tribulacõnis eruaꝫ te
et honorificabis me Pecca
tori autẽ dixit de⁹: quare tu
enarras iuſticias meas: ⁊ aſ
ſumis teſtamentum meuꝫ ꝑ
os tuum Tu vero odiſti di-
ſciplinam: ꝓieciſti ſermoẽs
meos retrorſum Si videbas
furem currebas cũ eo: ⁊ cum
adulteris porcõem tuã pone
bas Os tuum habundauit
malicia: et lingua tua ↄcina
bat dolos Sedẽs aduerſus
fratrẽ tuũ loq̃baris ⁊ aduer
ſus filiũ mris tue ponebas
ſcandalũ: hec feciſti et tacui
Exiſtimaſti iniqꝫ ꝙ ero tui
ſimil': arguã te et ſtatuã con
tra faciẽ tuam Intelligite
hec q̃ obliuiſcimini deuꝫ: neqñ
rapiat et non ſit qui eripiat
Sacrificiuꝫ laudis honori-
ficabit me et illic iter quo o
ſtendam illi ſalutare dei
Quid gloriaris ĩ malicia
qui potẽs es iniquitate
Tota die iuſticiam cogita-
uit lingua tua. ſicut noua-
cula acuta feciſti dolum Di
lexiſti maliciam ſuper benig
nitatẽ: iniquitatẽ magis lo-
qui ꝙ̃ equitatem Dilexiſti
oĩa verba precipitacõis: lin
gua doloſa Propterea de⁹
deſtruet te in finẽ euellet te ⁊
emigrabit te de tabernaculo
tuo: ⁊ radicẽ tuaꝫ de terra vi
uenciũ Videbunt iuſti ⁊ time
bunt et ſuꝑ eũ ridebũt ⁊ dicẽt
ecce homo qui nõ poſuit deũ
adiutorũ ſuũ Sed ſperauit
in mlřtitudĩe diuiciarũ ſuarũ
et preualuit in vanitate ſua
Ego autem ſicut oliua fru
ctifera in domo dei: ſperaui
ĩ mĩa dei in eternũ ⁊ in ſecl'm
ſeculi Cõfitebor tibi ĩ ſecu
lũ q: feciſti et expectabo no-
men tuũ qm̃ bonũ ẽ ĩ ↄſpctũ
ſctõꝝ tuoꝝ Añ De⁹ deorum
dñs locut⁹ ẽ ℣. Immola deo
ſacrificiũ laudis Et redde al
tiſſĩo vota tua Añ laud
Fiat mĩa tua Ad laud Añ.
Scdm magnã mĩam tuam

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

dñe miſerere mei añ Saluta
I udica me de⁹ ⁊ di pš re
ſcerne cāim meā de gēte
nō ſancta: ab hōie iniquo et
doloſo erue me Q uia tu es
de⁹ fortitudo mea: quare me
repuliſti et quare triſtis in-
cedo dū affligit me inimicus
E mitte lucē tuā ⁊ veritatez
tuā: ipa me deduxerūt et ad
duxerūt in mōtē ſanctū tuū
⁊ in tabernacula tua E t in
troibo ad altare dei. ad deuz
qui letificat iuuētutē meam
C onfitebor tibi in cithara
deus deus me⁹. quare triſtis
es anima mea et quare con
turbas me S pera i deo qm̄
adhuc cōfitebor illi: ſalutare
vultus mei et de⁹ me⁹ G lia
Añ Salutare vult⁹ mei de⁹
me⁹ Añ Ad te de luce vigilo
deus Añ Cūctis dieb⁹
E go dixi in dimidio dieꝝ
meoꝝ: vadaz ad portas
inferi Q ueſiui reſiduum an
norum meorū. dixi non vide
bo dominū deum in terra vi
uencium N on aſpiciam ho
minē vltra. et habitatorem
quietis G eneracio mea ab-
lata eſt et conuoluta ē a me
quaſi tabernaculū paſtoruz
P reciſa eſt velut a texente
vita mea. dum adhuc ordi-
rer ſuccidit me D e mane vſ
qꝫ ad veſperā finies me: ſpe-
tabam vſqꝫ ad mane quaſi
leo ſic ꝯtriuit omīa oſſa mea
D e mane vſqꝫ ad veſperā fi
nies me: ſicut pullus hirūdi
nis ſic clamabo meditabor
vt columba A ttenuati ſunt
oculi mei: ſuſpicientes in ex
celſo D omine vim patior re
ſponde ꝑ me quid dicā aut
quid reſpondebit michi: cum
ipe fecerim R ecogitabo tibi
oēs annos meos: i amaritu
dine aie mee D ñe ſi ſic viuit
et in talibus vita ſpūs mei
corripies me et viuificabis
me: ecce in pace amaritudo
mea amariſſima T u autem
eruiſti animā meā vt nō pe-
riret. proiecisti poſt tergū tu
um omīa peccata mea Q uia
nō infernus cōfitebitur tibi
neqꝫ mors laudabit te: non
expectabūt qui deſcendūt in
lacū veritatē tuam V iuens
viuens ipe ꝯfitebit̄ tibi ſicut
et ego hodie· pater filijs no-
tā faciet veritatē tuaz D ñe
ſaluū me fac. et pſalmos no
ſtros cantabim⁹ cunctis die
bus vite noſtre in domo dñi
Añ Cūctis dieb⁹ vite noſtre
ſaluos nos fac dñe Añ In
excelſis laudate dominū pš:

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Laudate dominū Ympnus

Ales diei nūcius lucē propinquā precinit nos excita tormēciū iā xp̄s ad vitā vocat Auferte clamat lectulos egros ſopore deſides caſtiq3 recti ac ſobrij vigilate iā ſū pximus Ihesum ſciam⁹ vocib⁹ flentes precantes ſobrie intēta ſupplicacō dormire cor mundū vetat Tu xp̄e ſompnū diſcute tu rūpe noctis vincula tu ſolue peccatū vetus nouūq3 lumen ingere Preſta pater piiſſime 7c. ℣ Repleti ſumus mane mia.

Sup Bn̄dict⁹ Erexit dn̄s nobis cornu ſalutis i domo dauid pueri ſui Feria quar.

Inuit In manū tua dn̄e Omne fines terre Ympnus.

Rerū creator optime rectorq3 nr̄ aſpice nos a q̄ete noxia merſos ſopore libera Te ſctē xp̄e poſcimus ignoſce tu crimib⁹ ad ꝯfitē dū ſurgim⁹ moraſq3 noctis rūpim⁹ Meres man⁹q3 tollim⁹ ꝓphetā ſicut nouim⁹ nobis gerē dū precipit pauluſq3 geſtis ꝯſtituit Vides malum q̄d geſſim⁹ occl'ta nr̄a pādi⁹ p̄ces gemētes fūdim⁹ dimitte q̄d pcāuim⁹ Pr̄a pr̄ piiſ.

An. Auertat dn̄s Ps.

Dixit īſipiēs i corde ſuo: nō ē deus Corrupti ſunt 7 abhominabiles facti ſunt in iniq̄tatibus ſuis. non ē q̄ faciat bonū Deus de celo ꝓſpexit ſuper filios hoīz: vt videat ſi eſt intelligens aut requirens deū Oēs declinauerūt ſiml' inutiles facti ſunt. non ē qui faciat bonum nō eſt vſq3 ad vnū Nōne ſcient oēs q̄ operant̄ iniq̄tatez: qui deuorant plebē meā ſicut cibū panis. Deū nō inuocauerūt. illic trepidauerūt timore vbi nō fuit timor Qm̄ de⁹ diſſipauit oſſa eoꝝ q̄ hoīb⁹ placent: cōfuſi ſunt qm̄ deus ſpreuit eos. Quis dabit ex ſyon ſalutare iſrahel cū ꝯuerterit dn̄s captiuitatē plebis ſue: exultabit iacob 7 letabit̄ iſrahel.

Exaudi de⁹ orōem meam 7 ne deſpexeris depcacōnem meā: intende michi 7 ex

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

audi me Cōtriſtatꝰ ſum in
exercitacōe mea:⁊ cōturba-
tus ſū a voce inimici ⁊ a tribu
lacōne pctōꝛis Qm̄ declina-
uerūt in me iniquitates:⁊ in
ira moleſti erant michi Coꝛ
meū ꝯturbatū ē in me.⁊ foꝛ
mido mortis cecidit ſuper me
Timoꝛ et tremoꝛ venerūt ſu
per me.et cōtexerunt me te-
nebꝛe Et dixi q̄s dabit mi-
chi pēnas ſicut columbe ⁊ vo-
labo ⁊ requieſcā Ecce elō-
gaui fugiēs.et manſi in ſoli
tudie Expectabā eum qui
ſaluū me fecit:a puſillami-
nitate ſpūs et tēpeſtate Pꝛe
cipita dn̄e diuide linguas eo
rū:qm̄ vidi iniquitatē et cō-
tradictōnem in ciuitate Die
ac nocte circūdabit eā ſuper
muros eius iniquitas:⁊ la
boꝛ in medio eiꝰ ⁊ iniuſticia
Et nō defecit in plateis eiꝰ
vſura et dolus Qm̄ ſi inimi
cus meꝰ maledixiſſꝫ m̄:ſuſti
nuiſſem vtiq̄ꝫ Et ſi is q̄ ode
rat me ſup me magna locu-
tus fuiſſꝫ abſcōdiſſē me foꝛ-
ſitan ab eo Tu vero homo
vnanimis:dux meꝰ ⁊ notus
meus Qui ſimul mecū dul
ces capiebas cibos:in domo
dei ambulauimꝰ cū conſenſu
Veniat moꝛs ſup illos ⁊ de
ſcendāt in infernū viuentes:
Quoniā nequicie in habita
culis eoꝛū:in medio eoꝛum:
Ego autē ad deū clamaui.
⁊ dn̄s ſaluabit me Veſpere ⁊
mane et meridie narrabo et
annūciabo.et exaudiet vocē
meam Redimet in pace aīaꝫ
meam ab his qui appꝛopin-
quāt michi.qm̄ inter mlꝰ oſ
erant mecū Exaudiet deus
⁊ humiliabit illos:qui ē an-
te ſecula Nō eīm̄ ē illis cō-
mutacio et nō timuerūt deū
extendit manū ſuā in retri-
buendo Contaminauerunt
teſtamentū eiꝰ diuiſi ſunt ab
ira vultꝰ eiꝰ:et appꝛopiqua
uit coꝛ illiꝰ Molliti ſunt ſer
mones eius ſup oleum:⁊ ipi
ſunt iacula Iacta ſup dn̄m
curā tuā ⁊ ipe te enutriet.et
non dabit in eternū fluctua
cōem iuſto Tu verus deꝰ de
duces eos:in puteū interitꝰ
Viri ſanguinū et doloſi non
dimidiabunt dies ſuos:ego
autē ſpabo in te dn̄e An̄. A-
uertat dn̄s captiuitatē ple-
bis ſue An̄. Qm̄ i te ꝯfidit
Miſerere mei deꝰ qm̄ ꝯcul
cauit me hō:tota die ī
pūgnans tribulauit me Cō
culcauerūt me inimici mei to-
ta die:qm̄ multi bellātes ad

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

uerſum me. Ab altitudine
diei timebo: ego vero i te ſpe
rabo In deo laudabo ſermo
nes meos i deo ſꝑaui. non ti
mebo q̃d faciat michi caro.
Tota die verba mea execra
bãt aduerſum me. oẽs cogi-
tacões eoꝝ in malum In-
habitabunt et abſcondent.
ipi calcaneũ meum. obſerua
bunt Sicut ſuſtinuerunt a-
nimã meã ꝓ nichilo ſaluos
facies illos, in ira populos
cõfringes Deus vitã meaꝫ
annunciaui tibi. poſuiſti la-
crimas meas in ꝯſpectu tuo
Sicut et in ꝓmiſſione tua:
tũc ꝯuertent̃ inimici mei re-
troꝛſum In quacũqꝫ die in
uocauero te. ecce ꝯgnoui qm̃
deus meus es In deo lau-
dabo verbum in domio lau-
dabo ſermonem. i deo ſpera
ui nõ timebo quid faciat mi
chi hõ In me ſunt deꝰ vo-
ta tua. q̃ reddã laudacões
tibi Qm̃ eripuiſti aiaꝫ meaꝫ
de moꝛte et pedes meos de la
pſu: vt placeã coꝛã deo in lu
mine viuencium. Ps̃.
Miſerere mei deus miſere
re mei: qm̃ in te cõfidit
aĩa mea Et in vmbra ala-
rũ tuarũ ſꝑabo: donec trãſe
at iniquitas Clamabo ad
deũ altiſſimũ: deuꝫ q̃ bñfecit
michi Miſit de celo ⁊ libera-
uit me: dedit in obꝓbꝛiũ cõ
culcãtes me Miſit deꝰ mĩam
ſuã ⁊ veritatẽ ſuam ⁊ eripuit
aiaꝫ meã de medio catuloꝝ le
onũ. doꝛmiui ꝯturbatꝰ Filij
hoim dẽtes eoꝝ arma ſagitte
⁊ ligua eoꝝ gladius acutus
Exaltare ſuꝑ celos deus: ⁊
ſuꝑ oẽm terrã gl'a tua Laq̃
um ꝑauerũt pedibꝰ meis: et
incuruauerũt aiam meã Fo
derũt añ faciẽ meã foueam.
⁊ inciderũt in eã Paratum
coꝛ meũ deꝰ ꝑatũ coꝛ meum.
cantabo et pſalmũ dicã Ex
urge gl'a mea exurge pſalte
riũ et cithara: exurgam dilu
culo Confitebor tibi in po-
pulis dñe. et pſalmum dicã
tibi in gentibus Qm̃ mag
nificata eſt vſqꝫ ad celos mi
ſericoꝛdia tua. et vſqꝫ ad nu
bes veritas tua Exaltare
ſuꝑ celos deus: ⁊ ſuꝑ oẽꝫ ter
ram gloꝛia tua Gloꝛia. Añ.
Qm̃ in te ꝯfidit anima mea
Añ. Juſte iudicate. Pſal.
Si vere vtiqꝫ iuſticiã loq̃
mini. recte iudicate fi-
lij hoim Etenĩ in coꝛde ini-
q̃tates operamini in terra.
iuſticias manꝰ vrẽ ꝯcinnãt.
Alienati ſunt peccatoꝛes a

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

vulua erraverunt ab vtero.
locuti ſunt falſa F uror illis
ſcḋm ſimilitudinem ſerpentis
ſicut aſpidis ſurde et obtu=
rantis aures ſuas Q ue nō
exaudiet vocem incantanci=
um:et venefici incātantis ſa
pienter D eus ꝯteret dentes
eoꝝ in ore ipoꝝ:molas leo=
num ꝯfriget dn̄s A d nichi
lum deuenient tanq̄ aqua de=
currens.intendit arcū ſuum
donec infirmentur S icut ce
ra q̄ fluit auferent̄:ſupceci=
dit ignis ⁊ nō viderūt ſolem
P riuſq̄ intelligerent ſpine
veſtre ramnū ſicut viuen=
tes ſicut in ira abſorbet eos
L etabit̄ iuſtus cū viderit
vindictā:manus ſuas laua=
bit in ſāguine pctōris E t di
cet hō ſi vtiqꝫ ē fruct⁹ iuſto
vtiqꝫ eſt de⁹ iudicās eos i ter
E ripe me ĩimi= Pſ̄ ra
cis meis de⁹ me⁹.et ab
inſurgētib⁹ in me libera me
E ripe me de opantibus ini
quitatē:⁊ de viris ſanguinū
ſalua me Q uia ecce cepe=
runt animam meam irrue=
runt in me fortes N eqꝫ ini
quitas mea neqꝫ pctm̄ meū
dn̄e:ſine iniquitate cucurri ⁊
direxi E xurge in occurſū me
um ⁊ vide:⁊ tu domine deus
virtutū de⁹ iſrl̄ I ntende ad
viſitādas omēs gentes:non
miſerearis oībus operātib⁹
iniquitatē C onuertent̄ ad
veſperā et famē paciētur vt
canes:et circuibunt ciuitatē
E cce loquent̄ in ore ſuo et
gladius in labiis eorum:quo
niā quis audiuit E t tu do
mine deridebis eos:⁊ ad nichi
lum deduces oēs gētes F or
titudinem meā ad te cuſtodi
am:quia deus ſuſceptor me⁹
es de⁹ me⁹ miſericordia eius
pueniet me D eus oſtendit
michi ſup inimicos meos ne
occidas eos:neq̄n obliuiſcā
tur ppl'i mei D iſperge illos
in virtute tua.⁊ depone eos
ꝓtector meus dn̄e D elictū
oris eorū ſermonū labioꝝ ip
ſoꝝ:⁊ ꝯphendantur in ſup=
bia ſua E t de execracōe et
mendacio annunciabunt̄ i cō
ſumacōne:in ira ꝯſumacōis
⁊ non erunt E t ſcient quia
de⁹ dn̄abit̄ iacob ⁊ finiū ter
re C ōuertēt̄ ad veſpā ⁊ fa
mē paciēt̄ vt cāeſ:⁊ circuibūt
citatē I pi diſpergentur ad
māducādū.ſi vero nō fuerit
ſaturati et murmurabunt.
E go autem cantabo forti=
tudinē tuā:et exaltabo mane
miſericordiā tuā Q uia fac

tu es ſuſceptoꝛ meus et re
fugiū meū: in die tribulacōiſ
mee Adiutoꝛ meꝰ tibi pſal
lam qꝛ deꝰ ſuſceptoꝛ meꝰ es:
deꝰ meꝰ mīa mea Añ. Juſte
iudicate filij hoīm Añ. Da
nobis domine Pſalmus

Deus repuliſti nos et de-
ſtruxiſti nos: iratus es
et miſertus es nobis Com
mouiſti terrā ⁊ ꝯturbaſti eā
ſana ꝯtricōes eius qꝛ cōmo-
ta eſt Oſtēdiſti populo tuo
dura: potaſti nos vino cōpū
ctōis Dediſti metuentibꝰ te
ſignificacōem: vt fugiant a
facie arcus Ut liberent di-
lecti tui ſaluū me fac in dex-
tera tua ⁊ exaudi me Deus
locutus in ſcō ſuo letaboꝛ et
ꝑtiboꝛ ſiccimā et cōuallē ta-
bernaculoꝝ metiboꝛ Meꝰ ē
galaad ⁊ meꝰ eſt manaſſes:
⁊ effraim foꝛtitudo capitis
mei Juda rex meus: moab
olla ſpei mee In ydumeaz
extendā calciamentū meum
michi alienigene ſubditi ſūt
Quis deducet me in ciuitatē
munitā: quis deducet me vſ
qꝫ in ydumeā Nōne tu deꝰ
q̄ repuliſti nos: et nō egredie
ris deꝰ in virtutibꝰ nr̄is Da
nobis auxiliū de tribulacōe
et vana ſalus hoīs In deo
faciemꝰ virtutē: et ipe ad ni
chilū deducet tribulātes noſ

Exaudi deꝰ deprecacōem
meā: intēde oꝛōi mee A
finibus terre ad te clamaui:
dū anxiaret coꝛ meū ī petra
exaltaſti me Deduxiſti me
qꝛ factus es ſpes mea. tur-
ris foꝛtitudinis a facie īimi-
ci Inhabitabo in taberna-
culo tuo in ſecl'a: ꝓtegar ī ve
lamēto alarū tuarū Qm̄ tu
deus meꝰ exaudiſti oꝛōez me
am: dediſti hereditatē timēti
bus nomē tuū Dies ſup di-
es regis adijcies. annos eiꝰ
vſqꝫ in diē gn̄acōis ⁊ gn̄acō
nis Permanet in etn̄ū ī cō
ſpectu dei: miam et veritatē
eius quis requiret Sic pſal
mū dicam noī tuo in ſeculū
ſecl'i: vt reddam vota mea de
die in diem Gl'a Añ. Da no
bis dn̄e auxiliū de tribulacio
ne Añ. A timoꝛe Pſalmus

Nōne deo ſubiecta erit a
nima mea: ab ipſo em̄
ſalutare meū Nā et ipe deꝰ
meus ⁊ ſalutaris meꝰ: ſuſce
ptoꝛ meꝰ nō moueboꝛ ampli
us Quouſqꝫ irruitis ī hoīez
interficitis vniuerſi vos.
tāqꝫ pieti inclinate ⁊ mace-
rie depulſe Verūptamē pciū
meū cogitauerūt repellere cu

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

curri in ſiti: oꝛe ſuo benedice
bãt ⁊ coꝛde ſuo maledicebãt
Uerũptamẽ deo ſubiecta e-
ſto aĩa mea qm̃ab ip̃o paciẽ
cia mea Quia ip̃e de⁹ me⁹ ⁊
ſaluatoꝛ me⁹ adiutoꝛ me⁹ nõ
emigrabo In deo ſalutare
meũ et gl'a mea deus auxilij
mei et ſpes mea ĩ deo ẽ Spe
rate in eo oĩs ꝯgregacõ ppl'i
effundite coꝛã illo coꝛda vrã
deus adiutoꝛ noſter in eternũ
Uerũtamẽ vani filij homi-
nũ in ſtateris: vt decipiãt ip̃i
de vanitate in idip̃m Noli
te ſperate in iniquitate et ra
pinas nolite cõcupiſcere: di-
uicie ſi affluũt nolite coꝛ ap
ponere Semel locutus ẽ de
us duo hec audiui qꝛ ptãs di
eſt et tibi dñe mĩa qꝛ tu red-
dis vnicuiqꝫ iuxta opa ſua
Exaudi de⁹ oꝛõem meam
cũ depcoꝛ: a timoꝛe inimi
ci eripe aĩam meã Protexi
ſti me a ꝯuẽtu malignanciũ
a multitudine opanciũ iniq-
tatem Quia exacuerũt vt
gladiũ linguas ſuas intẽde-
runt arcũ rem amarã: vt ſa-
gittẽt in occultis immacula
tum Subito ſagittabũt eũ
et nõ timebũt firmauerũt ſi
bi ſermonẽ neqꝫ Narraue-
runt vt abſconderẽt laqueoſ

dixerunt quis videbit eos.
Scrutati ſunt iniquitates:
defecerũt ſcrutantes ſcruti-
nio Accedet homo ad coꝛ al
tum: et exaltabit deus Sa-
gitte paruuloꝝ facte ſũt pla
ge eoꝝ: ⁊ infirmate ſunt cõ-
tra eos lingue eoꝛũ Contur
bati ſunt oẽs qui videbant
eos: et timuit omis hõ Et
annunciauerũt opa dei: ⁊ fa
cta ei⁹ intellexerũt Letabit
iuſtus in dño et ſpabit in eo
et laudabunt oẽs recti coꝛde
Añ. A tioꝛe inimici eripe do
mine aĩaꝫ meã Añ In eccle
Iubilate deo oĩs Ps̃ ſijs
terra. pſalmũ dicite no
mini ei⁹. date gl'am laudis e⁹
Dicite deo q̃ terribilia ſunt
opa tua dñe. in multitudine
virtutis tue mentient tibi in
imici tui Omnis terra ado
rat te ⁊ pſallat tibi: pſalmũ
dicat nomini tuo Uenite et
videte opa dei. terribilis ĩ cõ
ſilijs ſup filios hoĩm Qui
ꝯuertit mare in aridã in flu
mine ptranſibũt pede ibi le-
tabimur in ip̃o Qui dñat ĩ
virtute ſua in eternũ ocl'i ei⁹
ſup gentes reſpiciũt. qui ex
aſperãt non exaltẽtur in ſe-
metip̃is Benedicite gentes
deum nr̃m. ⁊ auditam facite

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Vocem laudis eius Qui po-
ſuit aĩaz meã ad vitam: ⁊ nõ
dedit in ꝯmocionem pedes
meos Qm̃ ꝓbaſti nos deus.
igne nos examinaſti ſicut ex-
aminat͂ argentũ Induxiſti
nos in laqueũ poſuiſti tribu
lacões in dorſo noſtro. im-
poſuiſti homines ſuꝑ capita
noſtra Tranſiuimus ꝑ ignẽ
⁊ aquaz: ⁊ eduxiſti nos ĩ re-
frigeriũ Introibo in domũ
tuam in holocauſtis: reddaz
tibi vota mea q̃ deſtrinxerũt
labia mea Et locutũ eſt os
meum: in tribulacione mea.
Holocauſta medullata of-
ferã tibi cũ incenſo arietum
offerã tibi boues cum hircis
Venite audite ⁊ narrabo om
nes qui timetis deũ: quanta
fecit anime mee Ad ipſũ
ore meo clamaui et exultaui
ſub lingua mea Iniquita
tem ſi aſpexi ĩ corde meo: nõ
exaudiet dñs Propterea
exaudiuit deus: et attendit
voci deꝓcacõis mee Bene-
dictꝰ dñs q̃ non ãmouit ora
cõem meã ⁊ miãm ſuã a me
Exurgat deus et diſſipẽt
inimici eius: et fugiant
qui oderunt eum a facie eius
Sicut deficit fumus defici-
ant: ſicut fluit cera a facie i-
gnis ſic ꝑeant pctõres a fa-
cie dei Et iuſti epulent͂ ⁊ ex
ultent in ꝯſpectũ dei: ⁊ delectẽt
in leticia Cantate deo pſal
mũ dicite nomini eiꝰ iter fa-
cite ei qui aſcendit ſuꝑ occa-
ſum: dñs nomen illi Exul-
tate in ꝯſpectũ eiꝰ turbabunt͂
a facie eius pris orphanorz
et iudicis viduarũ Deus in
loco ſancto ſuo deus qui in-
habitare facit vniꝰ moris ĩ
domo Qui educit vinctos
in fortitudine: ſimiliter eos q̃
exaſperant q̃ habitant in ſe
pulchris Deus cũ egredie-
ris in ꝯſpectũ populi tui: cuz
pertranſieris in deſerto Ter
ra mota eſt etenĩ celi diſtilla
uerunt a facie dei ſynai. a fa
cie dei iſrael Pluuiam volũ
tariaz ſegregabis deus here
ditati tue ⁊ infirmata eſt tu
vero perfeciſti eam Anima
lia tua habitabunt in ea. pa
raſti in dulcedine tua paupi
deus Dominꝰ dabit verbuz
euangelizantibꝰ: virtute mlͭ
ta Rex virtutum dilecti di-
lecti: et ſpeciei domus diuide
re ſpolia Si dormiatis inter
medios cleros penne colũbe
deargẽtate: et poſteriora dor
ſi eius in palore auri Dum
diſcernit celeſtis reges ſuper

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

eã nine dealbabũt i ſelmõ. mons dei mõs pĩguis Mõſ coagulatus mons pinguis: vt q̃d ſuſpicami montes coagulatos Mons in quo bene placitũ ẽ deo habitare in eo= etẽm dñs habitabit in finez Currus dei decem milibus multiplex milia letãciũ. dominus i eis i ſynai in ſancto Aſcẽdiſti in altũ cepiſti captiuitatẽ: accepiſti dona in hominibꝰ Etẽm non credẽtes inhabitare dñm deum Benedictus dñs die quotidie: proſperũ iter faciet nobis deꝰ ſalutariuz nrõꝝ Deus noſter deꝰ ſaluos faciẽdi. ⁊ dñi dñi exitꝰ mortis Uerũptamẽ deꝰ ↄfringet capita inimicorum ſuorũ: verticem capilli perãbulãciũ i delictis ſuis Dixit dñs ex baſan ↄuertã. cõuertam in ꝓfundũ maris Ut intingnat pes tuus in ſãguine lingua canũ tuoruz ex inimicis ab ipo Uiderũt igreſſos tuos deus: ingreſſus dei mei regis mei qui eſt in ſctõ Preuenerũt principes ↄiũcti pſallentibꝰ. in medio iuuencularum tympaniſtriaruz In eccleſijs benedicite deo: dño de fontibꝰ iſrl̃ Ibi beniamin adoleſcentulus. in mẽtis exceſſu Principes iuda duces eorũ. principes ſabulon principes neptalim Mãda deus virtuti tue. ↄfirma deus hoc q̃d opatus es i nobis A tẽplo tuo in ihrl̃m. tibi offerẽt reges munera Increpa feras arũdinis ↄgregacio taurorũ in vaccis populoruz: vt excludant eos qui ꝓbati ſũt argento Diſſipa gentes que bella volunt veniant legati ex egipto. ethiopa preueniet manus eiꝰ deo Regna terre cãtate deo: plallite dño Pſallite deo q̃ aſcendit ſuꝑ celũ celi. ad orientẽ Ecce dabit voci ſue vocẽ virtutis date gloriã deo ſuꝑ iſrl̃. magnificencia eiꝰ et virtꝰ eiꝰ in nubibꝰ Mirabilis deꝰ in ſãctis ſuis deꝰ iſrl̃ ipe dabit virtutem ⁊ fortitudinem plebi ſue. benedictus deus Gloria pa. Añ. In eccleſijs bñdicite dño. ℣ Deꝰ vitã meã annunciaui tibi Poſuiſti lacrimaſ meas i ↄſpcũ añ. Laud ℣ Fiat mia Ad laud añ. Amplius laua me deꝰ ab iniuſticia mea Ps Miſerere mei Añ Te decet.

Te decet ympnus deus in ſyon: ⁊ tibi reddet votũ in ihrl̃m Exaudi orõem meam: ad te omis caro veniet.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Uerba iniquoꝝ p̄ualuerūt ſuper nos:⁊ impietatibꝰ noſtris tu ꝓpiciaberis Beatus quē elegiſti et aſſūpſiſti:inhabitabit in atrijs tuis Replebimur in bonis domus tue ſanctū eſt templū tuū mirabile i equitate Exaudi nos deꝰ ſalutaris noſter:ſpes ōnīū finiū terre et in mari lōge Preparās mōtes in virtute tua accinctus potēcia q̄ conturbas ꝓfunduz maris. ſonum fluctuū eius Turbabunt gentes et timebūt q̄ habitāt terminos a ſignis tuis exitus matutini et veſpe delectabis Uiſitaſti terram et inebriaſti eam: multiplicaſti locupletare eam Flumen dei repletū ē aquis paraſti cibū illoꝝ qm̄ ita eſt p̄paracio eiꝰ Riuos eiꝰ inebriās multiplica gemina eiꝰ. i ſtillicēt ijs eꝰ letabitꝛ germinās Bndices corone āni benignitatis tue ⁊ cāpi tui replebūtur vbertate Pingueſcēt ſpecioſa deſerti. et exultacōe colles accingentur Induti ſūt arietes oīū ⁊ valles habundabunt frumēto:clamabūt etenī ymnū dicēt An. Te decet ypꝰ deus in ſyon. ℣ Labia mea laudabūt te in vita mea deꝰ meꝰ Ps Deus deꝰ meus. An. Exultabunt Ps.

Exultauit coꝛ meū i dn̄o ⁊ exaltatū eſt coꝛnu meum i deo meo Dilatatuz eſt os meū ſup inimicos meos: qꝛ letata ſū in ſalutari tuo. Nō eſt ſcūs vt eſt dn̄s neqꝫ enī ē alius extra te ⁊ non eſt foꝛtis ſed deus noſter Nolite multiplicare loq̄:ſublimia gloꝛiātes Recedāt vetera de oꝛe vrō qꝛ deꝰ ſciēciarū dn̄s ⁊ eſt: ipſi preparantꝛ cogitacōes Arcus foꝛcium ſupatus eſt:⁊ infirmi accincti ſunt roboꝛe Repleti priꝰ pro panibus ſe locauerūt. et famelici ſaturati ſunt Donec ſterilis peperit pluꝛimos ⁊ que multos habebat filios infirmata eſt Dn̄s moꝛtificat et viuificat. deducit ad inferos et reducit Dn̄s paupem facit ⁊ ditat:humiliat ⁊ ſublenat Suſcitās de puluere egenū:⁊ de ſtercoꝛe erigēs pauperē Ut ſedeat cū principibꝰ ⁊ ſoliuz glīe teneat Dn̄i enī ſunt cardines terre. ⁊ poſuit ſup eos oꝛbē Pedes ſanctorum ſuoꝝ ſeruabit ⁊ impij i tenebris conticeſcent. qꝛ nō in foꝛtitudine ſua roboꝛabitꝛ vir Dominum foꝛmidabūt

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

aduerſarij eius:et ſuꝑ ipſos
in celis tonabit Dñs iudica
bit fines terre et dabit impi-
um regi ſuo:⁊ ſublimabit cor
nu xp̄i ſui Gl'a An̄ Exulta
uit cor meū in dño An̄ Celi
celorū laudate deū Ympnus
Nox tenebre et nubila cō
fuſa mundi et turbida
lux intrat albeſcit polus cri
ſtus venit diſcedite Caligo
terre ſcindit ꝑcuſſa ſolis ſpi
culo rebuſqꝫ iam color redit
vultu nitētis ſideris Te xp̄e
ſolū nouimꝰ te mente pura ⁊
ſimplici flendo canēdo queſu
mus intēde noſtris ſenſibus
Sūt multa fuſcis illita que
luce purgētur tua tu lux eox
ſideris vultu ſereno illumina
Deo patri ſit. Repleti ſumꝰ
mane Sup Bñdictꝰ Salu
tem ex inimicis noſtris. ⁊ de
manu oīm qui oderunt nos
libera nos dñe Feria quīta
Inuita-Adoremꝰ dñm Qui
fecit nos Ympnus.
Vox atra rerū cōtegit ter
re colores oīm nos ꝯfi-
dentes poſcimꝰ te iuſte iudex
cordium Ut auferas piacla
ſordeſqꝫ mētis abluas doneſ
qꝫ xp̄e grām vt arceant cri-
mina Deus ecce torpet ipia
quā culpa mordet noxia ob-
ſcura geſſit tolleret ⁊ te redēp
tor querere Repelle tu cali-
ginē intrinſecus ꝙ maxime
vt in beato gaudeat ſe colla
ri lumīe Orā pr̄ pijſſi. Ps̄
SAluum me fac deꝰ qm̄ intra
uerunt aque:vſqꝫ ad animā
meā. Infixus ſum i limo ꝓ
fundi:et nō ē ſubſtācia. Ueni
in altitudinē maris:et tēpe-
ſtas dimerſit me Labora-
ui clamans rauce facte ſunt
fauces mee. defecerunt oculi
mei dum ſpero in deū meum
Multiplicati ſunt ſuꝑ capil
los capitis mei. qui oderut
me gratis Cōfortati ſūt q̄
ꝑſecuti ſunt me inimici mei
iniuſte:que nō rapui tunc ex
ſoluebā Deꝰ tu ſcis inſipien
ciā meam:et delicta mea a te
nō ſunt abſcondita Nō e-
rubeſcāt in me qui expectāt
te dñe:dñe virtutū Nō con
fundātur ſuꝑ me:qui querūt
te deꝰ iſrl' Qm̄ ꝓpter te ſuſt-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

tui obꝓbrium: operuit ꝯfu
ſio faciē meā E xtraneus fa
ctus ſum fratribꝰ meis. ⁊ ꝑe
grinus fi ijs mris mee Q m̄
zelus domꝰ tue comedit me
⁊ obꝓbria exꝓbrancium
tibi ceciderunt ſuper me E t
operui i ieiunio animā meā:
et factū eſt in obꝓbriū mi
chi E t poſui veſtimentum
meū ciliciū: et factus ſū illis
in ꝑabolam A duerſum me
loq̄bant̄ q̇ ſedebāt in porta.
⁊ in me pſallebāt qui bibe-
bant vinum E go vero ora-
cōem meā ad te dn̄e: tempus
beneplaciti deus I n multi-
tudine mīe tue. exaudi me i
veritate ſalutis tue E ripe
me de luto vt non infigar. li
bera me ab his qui oderunt
me ⁊ de ꝓfundis aq̄rū N ō
me dimergat tēpeſtas aque
neqꝫ abſorbeat me ꝓfundū.
neqꝫ vrgeat ſuꝑ me puteus
os ſuū E xaudi me domine
qm̄ benigna eſt mīa tua. ſcḋm
multitudinē miſeracionū tu
arū reſpice in me E t ne auer
tas faciē tuam a puero tuo:
qm̄ tribulor velociter exau-
di me I ntende aīme mee ⁊ li
bera eam: propter inimicos
meos eripe me T u ſcis im-
ꝓperiū meū ⁊ ꝯfuſiōem meā

et reuerenciam meā I n cō
ſpectu tuo ſunt omnes qui
tribulant me. improperium
expectauit cor meum ⁊ miſe
riam E t ſuſtinui qui ſimul
cōtriſtaretur ⁊ nō fuit: ⁊ qui
ꝯſolaret̄ et nō inueni E t de
derunt in eſcā meam fel. et i
ſiti mea potauerūt me aceto
F iat menſa eorum coraꝫ ip
ſis in laqueū: ⁊ in retribucō
nes ⁊ in ſcādalū O bſcurent̄
oculi eorū ne videāt: ⁊ dorſuꝫ
eoꝝ ſꝑ incurua E ffunde ſuꝑ
eos iram tuā. ⁊ furor ire tue
ꝯp̄h ēdat eos F iat habita-
cio eoꝝ deſꝫta: ⁊ i tabernacul̄
eorū nō ſit q̇ ihītet Q m̄ quē
tu percuſſiſti perſecuti ſunt:
⁊ ſuꝑ dolorē vulnerū meorū
addiderunt A ppone iniq̇ta
tē ſuꝑ iniquitatē eoꝝ: ⁊ nō i
trēt i iuſticiā tuā D eleantur
de libro viuenciū: et cū iuſtis
nō ſcribātur E go ſū pauꝑ
⁊ dolēs: ſalꝰ tua deꝰ ſuſcepit
me L audabo nomē dei cum
cantico: et magnificabo eū i
laude E t placebit deo ſuꝑ
vitulū nouellum cornua ꝓdu
centē ⁊ vngulas V ideāt pau
ꝑes et letētur: q̄rite deū et vi
uet aīa vrā Q m̄ exaudiuit
pauꝑes dn̄s. ⁊ vinctos ſuos
nō deſpexit L audēt illū celi

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

et terra: mare ⁊ oīa reptilia
ī eis Q̄m̄ deꝰ ſaluā faciet ſy
on: et edificabuntur citates
iude Et inhitabunt i ibi ⁊ he
reditate acq̄rēt eā Et ſemē
ſuoꝛū eiꝰ poſſidebit eā: ⁊ qui
diligunt nomen eius habita
bunt in ea. Pſalmus

Deus in adiutoꝛium me-
um in tende: dn̄e ad ad
iuuandū me feſtina Cōfun
dant et reuereant: q̄ querunt
aīam meā Auertant retroꝛ
ſu ⁊ erubeſcāt: qui volūt mi
chi mala Auertant ſtatim
erubeſcētes: qui dicūt michi
euge euge Exultent ⁊ leten
tur in te oēs qui q̄rūt te: ⁊ di
cāt ſꝑ magnificet dn̄s qui di
ligūt ſalutare tuū Ego ve
ro egenꝰ et pauꝑ ſū deus: ad
iuua me Adiutoꝛ meus ⁊ li
beratoꝛ meus es tu: dn̄e ne
moꝛeris Añ Deꝰ in adiuto
riū meum intende Añ Eſto
michi domine Pſalmꝰ

In te dn̄e ſꝑaui nō ꝯfun
dar i etnū: i iuſticia tua
libera me ⁊ eripe me Inclia
ad me aurē tuā: et ſalua me
Eſto michi i deū ꝓtectoꝛem
et in locū munitū. vt ſaluum
me facias Q̄m̄ firmamētū
meū: et refugiū meum es tu:
Deus meꝰ eripe me de manu
pctōꝛis: ⁊ de manu ꝯtra legē
agentis ⁊ iniqui Q̄m̄ tu es
paciēcia mea dn̄e. dn̄e ſpes
mea a iuuentute mea In te
ꝯfirmatus ſū ex vtero de vē
tre matris mee. tu es pꝛotec
toꝛ meus In te cātacō mea
ſꝑ tāq̄ ꝓdigiū factus ſū mꝉ
tis: et tu adiutoꝛ foꝛtis Re-
pleat os meū laude: vt cantē
glām tuā tota die magnitu
dinem tuā Ne ꝓiicies me
in tꝑe ſenectutis cū defecerit
virtꝰ mea ne derelinquas me
Quia dixerūt inimici mei mi
chi: ⁊ qui cuſtodiebāt animā
meā ꝯſiliū fecerūt i vnū Di
cētes deꝰ reliquit eū ꝑſeq̄mi
et ꝯphendite eū. qꝛ nō ē qui
eripiat Deus ne elongeris a
me deꝰ meꝰ in auxiliū meū re
ſpice Cōfūdātur ⁊ deficiāt
detrahentes aīe mee: opiant
ꝯfuſione ⁊ pudoꝛe qui q̄runt
mala michi Ego āt ſꝑ ſꝑa
bo. et adiiciā ſuꝑ oēm laudē
tuā Os meū annūciabit iu
ſticiā tuā. tota die ſalutare
tuū Q̄m̄ non cognoui lrātu-
rā introibo in potēcias dn̄i.
dn̄e memoꝛabor iuſticie tue ſo
lius Deꝰ docuiſti me ex iu-
uētute mea ⁊ vſq̄ nūc ꝓnū-
ciabo mirabilia tua Et vſ
q̄ in ſenectā ⁊ ſeniū: deꝰ ne de

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

relinquas me. Donec annū-
ciem brachiū tuū: gñacōi om
ni que ventura eſt Potēciā
tuā ⁊ iuſticiā tuā deꝰ vſqꝫ in
altiſſima que feciſti magna
lia deꝰ quis ſilis tibi Quan
tas oſtēdiſti michi tribulacō
nes multas et malas ⁊ ↄuer
ſus viuificaſti me: ⁊ de abiſ-
ſis terre iteruꝫ reduxiſti me
Multiplicaſti magnificēciā
tuā: et ↄuerſus ↄſolatus es
me Nā ⁊ ego ↄfitebor tibi
in vaſis pſalmi veritatē tuā
deus: pſallā tibi ī citara ſan
ctus iſrl' Exultabunt labia
mea cū cantanero tibi: ⁊ ani
nima mea quam redemiſti.
Sed in lingua mea tota die
meditabit̄ iuſticiā tuā: cū cō
fuſi et reuerti fuerint qui q̄-
runt mala michi Ps.

Deus indiciū tuū regi da
⁊ iuſticiā tuā filio regiſ
Iudicare populū tuū in iu
ſticia: ⁊ paupes tuos in indi
cio Suſcipiant mōtes pacē
populo: ⁊ colles iuſticiā Iu
dicabit paupes populi ⁊ ſal-
uos faciet filios pauperum
⁊ humiliabit calūpniatoreꝫ
Et ꝑmanebit cū ſole ⁊ an-
te lunā: in gñacōe ⁊ gñacōem
Deſcendet ſicut pluuia ī vel
lus: et ſicut ſtillicidia ſtillan

cia ſup terram Orietur in die
bus eius iuſticia ⁊ abundan
cia pacis: donec auferat̄ luna
Et dñabit̄ a mari vſqꝫ ad
mare: ⁊ a flumine vſqꝫ ad t̄
minos orbis terrarū Corā
illo ꝓcidēt ethiopes: ⁊ inimi
ci eiꝰ terrā lingēt Reges thar
ſis ⁊ inſule munera offerent
reges arabū ⁊ ſaba dona ad
ducēt Et adorabūt eū oīs
reges: oēs gētes ſeruient ei.
Quia liberabit paupem a
potēte: ⁊ pauperem cui non
erat adiutor Parcet paupe
ri ⁊ inopi: ⁊ aīas paupm ſal
uas faciet Ex vſuris ⁊ ini
quitate redimet aīas eoꝝ: et
honorabile nomē eoꝝ coram
illo Et viuet et dabit̄ ei de
auro arabie ⁊ adorabunt de
ipo ſemꝑ: tota die bñdicēt ei
Erit firmamentū ī terra in
ſummis monciū ſupextollet̄
ſup libanū fluctus eiꝰ: ⁊ flo
rebūt de ciuitate ſicut fenuꝫ
terre Sit nomē eiꝰ bñdictū ī
ſecula: añ ſolem ꝑmanet no-
men eiꝰ Et bñdicētur ī ipo
oēs tribus terre: oēs gentes
magnificabūt eū Bñdictus
dñs deꝰ iſrl' qui facit mirabi-
lia ſolus Et bñdictū nomē
maieſtatis eius in eternū et
replebitur maieſtate eiꝰ oīs

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

terra. ſiat ſiat Gl'a An̄ E-
ſto michi dn̄e i deū ꝓtectorē
An̄. Liberaſti virgā Ps.
Q Uā̄ bonus iſrahel deus:
his qui recto ſunt cor-
de Mei autē pene moti ſunt
pedes: pene effuſi ſunt greſ-
ſus mei Quia zelaui ſuper
iniquos: pacē peccatoꝝ vi-
dens Quia non eſt reſpectus
morti eoꝝ: et firmamentū in
plaga eorum In labore ho
minum nō ſunt. et cū hoībꝰ
non flagellabunt Ideo te-
nuit eos ſupbia. opti ſūt ini-
quitate ⁊ impietate ſua Pro
dijt quaſi ex adipe iniqtas
eoꝝ tranſierūt in effectū cor-
dis Cogitauerunt ⁊ locuti
ſunt nequiciā: iniquitatē in
excelſo locuti ſunt Poſuerūt
in celum os ſuum. et lingua
eorum trāſiuit in terra Ideo
conuertet populus meꝰ hic.
et dies pleni inuenient in eis
Et dixerunt quō ſcit deus
⁊ ſi ē ſciencia in excelſo Ec
ce ipi petōres et abundantes
in ſeculo obtinuerunt diuici
as Et dixi ergo ſine cauſa
iuſtificaui cor meum. et laui
inter innocentes manus me
as Et fui flagellatus tota
die: ⁊ caſtigacio mea in ma-
tutinis Si dicebā narrabo
ſic: ecce nacōem filiorum tuo
rū reprobaui Exiſtimabā
vt cognoſcerem: hoc labor eſt
ante me Donec intrem in
ſanctuariū dei: et intelligā i
nouiſſimis eoꝝ Veruptamē
ꝓpter dolos poſuiſti eis: de
iciſti eos dum alleuarētur.
Quomodo facti ſunt in de
ſolacōnem: ſubito defecerūt
perierunt ꝓpter iniquitatē ſuā
Velut ſompniū ſurgencium
dn̄e in ciuitate tua: ymagi-
nem ipoꝝ ad nichilum redi-
ges Quia inflamatū eſt cor
meum et renes mei cōmuta-
ti ſunt. et ego ad nichilū re-
dactꝰ ſum ⁊ neſciui Ut iumē
tū factus ſū apd̄ te: ⁊ ego ſp
tecū Tenuiſti manum dexte
rā meā ⁊ in volūtate tua de
duxiſti me. et cū gl'a ſuſcepi
ſti me Quid enī michi eſt in
celo. et a te q̄d volui ſup ter-
ram Defecit caro mea et cor
meū: deꝰ cordis mei et pars
mea deꝰ in etnū Quia ecce q̄
elōgāt ſe a te peribunt pdidi
ſti oēs q̄ fornicāt abs te Mi
chi autē adherere deo bonū
ē: ponere i dn̄o deo ſpē meā
Ut annūciē oēs p̄dicacōnes
tuas: in portis filie ſyon ps
Ut q̄d deus repuliſti in fi
nē: iratꝰ ē furor tuꝰ ſup

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

oues paſcue tue Memor eſto
ↄgregacōis tue: quā poſſedi
ſti ab inicio Redemiſti vir-
gam hereditatis tue: mōs ſy
on in quo habitaſti in eo Le
ua manꝰ tuas i ſupbias eo
rū i finē. quanto malignatꝰ
ē inimicꝰ in ſcō Et gloriati
ſūt q̄ oderūt te. in medio ſo-
lēnitatis tue Poſuerūt ſig-
na ſua ſigna. et non cogno-
uerūt ſicut i exitu ſup ſūmū
Quaſi i ſilua lignorū ſecuri
bus exciderūt ianuas eiꝰ in
idipm. i ſecuri et aſcia deiece
rūt eā Incēderūt igni ſanc-
tuariū tuū. i terra polluerūt
tabernaculū nois tui Dixe
rūt in corde ſuo cognacō eoꝝ
ſimul. quieſcere faciamꝰ oēs
dies feſtos dei a t̄ra Signa
nrā non vidimꝰ iā nō eſt ꝓ
pheta. et nos non cognoſcet
amplius Uſqꝫquo deus im
ꝓperabit inimicus: irritat ad
uſarius nomē tuū i finē Ut
q̄d auertis manū tuā et dex-
terā tuā. de medio ſinu tuo i
finē Deus autez rex noſter
añ ſecula: operatus eſt ſalutē i
medio t̄re Tu cōfirmaſti in
virtute tua mare ↄtribulaſti
capita draconum in aquis.
Tu cōfregiſti capita draco-
nis. dediſti eū eſcaz populis

ethiopū Tu dirupiſti fōtes
⁊ torrētes: tu ſiccaſti fluuios
ethaz Tuus eſt dies ⁊ tua
eſt nox. tu fabricatꝰ es auro
ram ⁊ ſolē Tu feciſti oēs t̄-
minos t̄re. eſtatem ⁊ ver tu
plaſmaſti ea Memor eſto hu
ius inimicus improperabit
dñō ⁊ pplus inſipiēs incita-
uit nomē tuum Ne tradas
beſtijs aīas cōfitenciū tibi: ⁊
aīas pauperū tuorūz ne obli
uiſcaris in finē Reſpice i te
ſtamētū tuū q̄ꝛ repleti ſunt
qui obſcurati ſūt t̄re domi-
bꝰ iniquitatū Ne auītat hu
mil' factus ↄfuſus. paup et
inops laudabūt nomen tuū
Exurge deus iudica cauſaz
tuā. memor eſto improperio
rū tuorū eorū que ab iſipiēte
ſunt tota die Ne obliuiſca
ris voces inimicoꝝ tuoꝝ: ſup-
bia eorū qui oderūt aſcendit
ſp Gl'a Añ Liberaſti vir-
gam hereditatis tue domine
Añ. Et inuocabimꝰ Pſalꝰ
Confitebimur tibi deus
cōfitebimur. ⁊ inuocabi
mꝰ nomē tuū Narrabimꝰ
mirabilia tua: cum accepero
tēpuſ ego iuſticias iudicabo
Liquefacta ē terra ⁊ oēs q̄
habitāt in ea. ego ↄfirmaui
colūpnas eiꝰ Dixi iniquis

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

nolite iniq̄ agere. et delin-
quētibꝰ nolite exaltare cor-
nu. Nolite extollere in altū
cornu vr̄m̄: nolite loq̄ adūſuſ
deū inīq̄tatē. Q̄ neq̄ ab oriē
te neq̄ ab occidēte neq̄ a dſ̄
tis mōtibꝰ: qm̄ deꝰ iudex eſt
Hūc hūiliat ⁊ hūc exaltat.
q2 calix i manū dn̄i vini meri
pleꝰ mixto. Et incliauit ex
hoc in hoc: verūptn̄ fex eius
nō eſt exinanita bibent oēs
pctōres terre. Ego autē an
nūciabo i ſecl'z: cātabo dō ia
cob. Et oīa cornua pctōrum
ꝯfrigā et exaltabūt cornua
Notꝰ i iudea deꝰ ps̄ iuſti
i iſrl' magnū nomē eiꝰ
Et factꝰ ē i pace locꝰ eiꝰ: ⁊
hītacō eiꝰ in ſyō. Ibi cōfre
git potēcias. arcū ſcutū gla-
diū et bellū. Illūinās tu mi
rabil'r a mōtibꝰ et̄nis. t̄bati
ſūt oēs iſipiētes corde. Dor-
mierūt ſōpnū ſuū et nichil in
uenerūt. oēs viri diuiciaꝝ in
maībꝰ ſuis. Ab icrepacōne
tua deꝰ iacōb. dormierūt oēs
q̄ aſcēderūt equos. Tu terri
bil' es ⁊ q̄s reſiſtet tibi ex tūc
ira tua. De celo auditum fe
ciſti iudiciū. terra tremuit ⁊
q̄euit. Cū exurgeret i iudi-
ciū deꝰ. vt ſaluos faceret oēſ
māſuetos t̄re. Qm̄ cogitacō
hoīs ꝯfitebit̄ tibi ⁊ reliq̄e co
gitacōis diē feſtū agent tibi
Uouete et reddite dn̄o deo
vr̄ō. oēs q̄ i circuitu eiꝰ offer
tis muēra. Terribili et ei q̄
aufert ſpm̄ principū: terribl'i
apd̄ oēs reges terre an̄ Et i
uocabiꝰ nom̄ tuū dn̄e an̄ Tu
Uoce mea ad dn̄z Ps̄ ex
clamaui: voce mea ad deū
⁊ itēdit michi. In die t̄bula
cōnis mee deū exq̄ſiui maībꝰ
meis nocte ꝯtra eū ⁊ nō ſū de
ceptꝰ. Rēnuit ꝯſolari aīa me
a meōr fui dī ⁊ delcātꝰ ſū ⁊ ex
ercitatꝰ ſū: ⁊ defecit ſps meꝰ
Anticipauerūt vigilias ocu
li mei. t̄batꝰ ſū ⁊ nō ſū locu-
tꝰ. Cogitaui dies ātiquos:
⁊ ānos et̄nos i mēte habui.
Et meditatꝰ ſū nocte cū cor
de meo: ⁊ exercitabar et ſcobe
bā ſpm̄ meū. Nūq̄d i et̄nū ꝓ
ȷciet deꝰ aut nō appoēt vt cō
placicior ſit adhuc. Aut i fi
nē miaz ſuā abſcīdz. a gn̄a-
cōe i gn̄acōz. Aut obliuiſcet̄
miſereri deus: aut contine-
pit in ira ſua mias ſuas.
Et dixi nunc cepi. hec mu-
tacio dextere excelſi. Memor
fui opuz dn̄i. q2 memor ero
ab inicio mirabilium tuorū
Et meditabor i oībꝰ opibꝰ
tuis. et in adinuencionibus

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

tuis exercebor. Deus i ſan-
cto via tua quis deꝰ magnꝰ
ſicut deus noſter: tu es deus
q̄ facis mirabilia. Notā fe
ciſti in populis virtutē tuā:
redemiſti in brachio tuo po-
pulū tuum filios iacob et io
ſeph. Viderunt te aque deus
viderūt te aque et timuerūt
et turbate ſūt abiſſi. Multi
tudo ſonitus aquarū. vocez
dederūt nubes. Etenī ſagit
te tue tranſeūt: vox tonitrui
tui in rota. Illuxerūt coru-
ſcacões tue orbi terre. cōmo
ta eſt ⁊ cōtremuit terra. In
mari vita tua et ſemite tue ī
aquis multis ⁊ veſtigia tua
nō cōgnoſcent. Deduxiſti ſi
cut oues pplz tuū: i manū moi

Attēdite pple ſi ⁊ aarō
meꝰ legē meā: īclina au
rē vrām ī verba oris mei. A
periā in ꝑabolis os meū: lo-
quar ꝓpoſiciones ab inicio
Quanta audiuimꝰ et ꝯgno
uimus ea: et patres nrī nar
rauerūt nobis. Non ſūt oc
cultata a filijs eorū: in gene
racōe altera. Narrātes lau
des dñi ⁊ virtutes eiꝰ. et mi
rabilia eius q̄ fecit. Et ſuſci
tauit teſtimoniū in iacob.
⁊ legem poſuit in iſrl. Quā
ta mandauit patribus nrīs

nota facere ea filijs ſuis: vt
ꝯgnoſcat generacio altera.
Filij q̄ naſcent̄ ⁊ exurgent.
et narrabnut filijs ſuis. Et
ponant in deo ſpem ſuā ⁊ nō
obliuiſcāt̄ operū dei: ⁊ mād̄a
ta eiꝰ exquirāt. Ne fiāt ſi-
cut prēs eoꝝ. generacō pra-
ua ⁊ exaſperās. Generacio
q̄ nō direxit cor ſuū. et nō eſt
creditꝰ cū deo ſpūs eiꝰ. Filij
effrem intēdentes et mittē-
tes arcū. conuerſi ſūt in die
belli. Non cuſtodierunt te
ſtamētum dei. et in lege eius
noluerunt ambulare. Et ob
liti ſūt benefactorū eiꝰ. ⁊ mi
rabilium eiꝰ q̄ oñdi eis. Co
rā patribꝰ eorū fecit mirabi
lia in t̄ra egipti i cāpo tan: oſ
Interrupit mare ⁊ perduxit
eos ſtatuit aquas q̄ſi ī vtre
Et eduxit eos in nube diei
et tota nocte in illuminacōe
ignis. Incurrupit petrā ī he
remo: ⁊ adaq̄uit eos velut ī
abiſſo multa. Et eduxit a-
quam de petra ⁊ eduxit tāq̄
flumina aquas. Et appoſu
erunt ad huc peccare ei in i-
rā excitauerūt excelſuz ī ina
quoſo. Et tēptauerūt deum
in cordibus ſuis: vt peterent
eſcas aīalibus ſuis. Et ma
le locuti ſunt de deo: dixerūt

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Nũquid poterit deꝰ pare mẽ
ſã in deſerto Quĩ pcuſſit pe
trã ⁊ fluxerũt aque:⁊ torren
tes inundauerũt Nũqd et
panẽ poterit dare aut para=
re menſam pplo ſuo Ideo
audiuit dñs et diſtulit. et ig
nis accẽſꝰ i iacob et ira dĩ a
ſcendit in iſrl Quia nõ ſpe=
rauerunt in deo. nec credide=
rũt in ſalutari eius Et mã
dauit nubibus deſup. et ia=
nuas celi aperuit Et pluit
illis mãna ad manducandũ
et panem celi dedit eis. Pa
nem angeloꝝ mãducauit ho
mo cibaria miſit eis in abũ
dancia Tranſtulit auſtrum
de celo:⁊ induxit in virtute
ſua affricũ Et pluit ſup eoſ
ſicut pulverẽ carnes. et ſicut
arena maris volatilia pẽna
ta Et ceciderũt in medio ca
ſtrorũ eoꝝ: circa tabernacl'a
eorũ Et manducauerunt ⁊
ſaturati ſunt nimis et deſide
rium eorũ attulit eis: nõ ſũt
fraudati a deſiderio ſuo Ad
huc eſce eoꝝ erant in ore ipo
rum: et ira dei aſcendit ſuper
eos Et occidit pingues eoꝝ
et electos iſrl' impediuit In
oibus his peccauerũt adhuc
et non crediderunt i mirabili
bus eius Et defecerũt in va

nitate dies eorũ: et anni eoꝝ
cum feſtinacõe Cũ occideret
eos querebant eũ: et reuerte
bant ⁊ diluculo veniebãt ad
eum Et rememorati ſũt qꝛ
deꝰ eſt adiutor eorũ: et deꝰ ex
celſus redemptor eorũ ẽ Et
dilexerũt eũ in ore ſuo: ⁊ lin
gua ſua mentiti ſũt ei Cor
autem eorũ nõ erat rectũ cuz
eo: nec fideles habiti ſunt i te
ſtamẽto eiꝰ Ipe autẽ eſt mi
ſericors et ꝓpiciꝰ fiet pecca=
tis eoꝝ. et nõ diſperdet eos.
Et habundauit vt auerte=
ret irã ſuã: et nõ accẽdit oẽm
iram ſuam Et recordatꝰ ẽ
qꝛ caro ſunt: ſpũs vadẽs ⁊ nõ
rediẽs Quociẽs exacerba=
uerũt eũ in deſerto: in ira cõ=
citauerũt eũ et i aquoſo Et
ꝯuerſi ſunt et tẽptauerũt de
um: et ſanctũ iſrl' exacerba=
uerunt Non ſunt recordati
manꝰ eius: die qua redemit
eos de manu tribulãtis Si
cut poſuit in egipto ſigna ſu
a ⁊ ꝓdigia ſua in cãpo taneos
Et ꝯuertit in ſanguinẽ flu
uiã eorũ et imbres eoꝝ ne bi
berent Miſit in eos cinomi
am et comedit eos: ranã ⁊ di
ſperdit eos Et dedit erugi=
ni fructus eorũ. et labores
eorum locuſte Et occidit in

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

grādie vieaſ eoꝝ ⁊ moroſ eoꝝ
i pruina Et tradidit grādi
ni iumenta eoꝝ. ⁊ poſſeſſiōꝫ
eoꝝ igni Miſit i eos irā idig
nacōis ſue. indignacōꝫ ⁊ irā
⁊ tribulacōem immiſſionē ꝑ
angelos malos Uiā fecit ſe
mite ire ſue nō pepcit a mor
te aīarū eoꝝ. et iumēta eorū
in morte cōcluſit Et ꝑcuſſit
omē primogenitū i terra egi
pti. primicias oīs laboris eo
rum in tabernaculis cham.
Et abſtulit ſicut oues po-
pulum ſuūꝫ. et perduxit eos
tanq̄ʒ gregē in deſerto Et de
duxit eos in ſpe et nō timue
runt. et inimicos eorum ope
ruit mare Et induxit eos i
montem ſanctificacōis ſue.
montem quē acquiſiuit dex
tera eius Et eiecit a facie e
orum gentes. et ſorte diuiſit
eis terrā in funiculo diſtribu
cionis Et habitare fecit in
tabernaculis eorū: tribus iſ
rael Et tēptauerunt et ex=
acerbauerunt deum excelſūꝫ
et teſtimonia eius non cuſto
dierunt Et auerterunt ſe ⁊
non ſeruauerūt pactum: quē
admodū patres eorum; cōuer
ſi ſunt in arcum prauūꝫ In
ira concitauerūt eum in colli
bus ſuis. et in ſculptilibus
ſuis ad emulacōem eum pro
uocauerunt Audiuit deus ⁊
ſpreuit et ad nichilum rede=
git valde iſrael Et repulit
tabernaculum ſilo: taberna
culum ſuum vbi habitauit
in hominibus Et tradidit in
captiuitatem virtutem eorū
et pulcritudinem eorū in ma
nus inimici Et concluſit in
gladio populum ſuū: et here
ditatem ſuam ſpreuit Iuue
nes eorum comedit ignis. et
virgines eorum nō ſunt la=
mentate Sacerdotes eorum
in gladio ceciderunt. ⁊ vidue
eorum non plorabantur Et
excitatus eſt tanq̄ʒ dormiens
dominus tanq̄ʒ potens cra=
pulatus a vino Et ꝑcuſſit
inimicos ſuos in poſteriora:
obprobrium ſempiternuꝫ de
dit illlis Et repulit taber=
naculum ioſeph: et tribū ef=
fraim non elegit Sed elegit
tribum iuda. montem ſyon
quem dilexit Et edificauit
ſicut vnicornis ſanctificium
ſuum in terra: quam funda
uit in ſecula Et elegit da=
uid ſeruum ſuum et ſuſtulit
eum de gregibus ouiuꝫ: ⁊ de
poſt fetantes accepit eum.
Paſcere iacob ſeruum ſu=
um. et iſrahel hereditatem

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſuam Et pauit eos in inno
cencia cordis ſui:et in intel-
lectibus manuum ſuarum
deduxit eos Glori patri et:
Añ. Tu es de⁹ qui facis mi
rabilia Añ: Propicius eſto
peccatis Pſalmus
Deus venerunt gentes in
hereditatem tuam pol-
luerunt templum ſanctum
tuum:poſuerunt iheruſalem
in pomorū cuſtodiam Po-
ſuerunt morticina ſeruorum
tuorum eſcas volatilibus ce
li:carnes ſctōꝝ tuoꝝ beſtijs
terre Effuderunt ſanguinē
eorum tanꝙ aquā:in circui-
tu iheruſalē:et non erat qui
ſepeliret Facti ſumus ob-
probrium vicinis noſtris:ſub
ſannacio et illuſio his qui in
circuitu noſtro ſūt Uſqꝫquo
domine iraſceris in finē:ac-
cendetur velut ignis zel⁹ tu
us Effunde iram tuā in gē
tes que te non nouerūt.⁊ in
regna que nomen tuum non
inuocauerunt Quia comede
runt iacob:et locum eius de
ſolauerūt Ne memineris i
iquitatum noſtrarum anti-
quarum cito anticipent nos
mīe tue:qꝛ paupes facti ſu-
mus nimis Adiuua nos de-
us ſalutaris noſter et ꝓpter

gloriaꝫ nominis tui domine
libera nos.et propicius eſto
peccatis noſtris propter no-
men tuum Ne forte dicant
in gentibus vbi eſt deus eoꝝ
et innoteſcāt in nacōibus co
ram oculis nr̄is Ulcio ſan-
guinis ſeruorū tuorū qui ef-
fuſus eſt.introeat in conſpe
ctu tuo gemitus cōpeditorū
Scd̄m magnitudinem bra-
chij tui:poſſ.de filios morti-
ficatorꝫ Et redde vicinis
noſtris ſeptuplū in ſinu eorū
improperiū ipſorū quod expro
brauerunt tibi dn̄e Nos āt
populus tu⁹ et oues paſcue
tue:ꝯfitebimur tibi in ſeclm
In generacōne et generaci
onem annūciabimus laudeꝫ
tuam Glīa patri Pſalm⁹
Qui regis iſrahel intende
qui deducis velut ouē ioſeph
Qui ſedes ſuper che
rubin:manifeſtare coram ef
fraym beniamin et manaſ-
ſe Excita potenciā tuā ⁊ ve
ni:vt ſaluos facies nos De
us conuerte nos et oſtende
faciē tuā ⁊ ſalui erim⁹ Dn̄e
deus virtutū:quouſqꝫ iraſce
ris ſup orōem ſui tui Ciba
bis nos pane lacrimarum:⁊
potū dabis nobiſ i lacrimis
in menſura Poſuiſti nos in

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ꝯtradictōem vicinis noſtris
et inimici noſtri ſubſānaue-
runt nos Deꝰ virtutū ꝯuer
te nos. et oſtende faciē tuā ⁊
ſalui erimus Vineā de egip
to tranſtuliſti: eieciſti gentes
et plantaſti eam Dux itine
ris fuiſti i ꝯſpcū eiꝰ: ⁊ plātaſ-
ſti radices eiꝰ et impleuit ter
ram Aperuit mōtes vmbra
eiꝰ: et arbuſta eius cedros dī
Extēdit palmites ſuos vſ
qꝫ ad mare. et vſqꝫ ad flu-
mē ꝑpagines eiꝰ Vt quid de
ſtruxiſti maceriā eiꝰ. et vide
miāt eā oēs qui ꝑtergrediūt
viā Exterminauit eā aper
de ſilua. et ſingularis ferꝰ de
paſtus eſt eam Deus virtu
tum cōuertere. reſpice de ce-
lo et vide ⁊ viſita vineā iſtaꝫ
Et ꝑfice eā quā plantauit
dextera tua. et ſuꝑ filiū hoiſ
quē ꝯfirmaſti tibi Incenſa
igni et ſuffoſſa ab increpacō
ne vultꝰ tui ꝑibūt Fiat ma
nus tua ſuꝑ virū dextere tue
et ſuꝑ filiū hoīs quē ꝯfirma
ſti tibi Et nō diſcedimus a
te. viuificabis nos ⁊ nomen
tuū inuocabimꝰ Dn̄e deus
virtutū ꝯuerte nos. ⁊ oſtēde
faciē tuā et ſalui erimꝰ An̄
Propiciꝰ eſto ꝑctis nr̄is ❧
Gaudebūt labia mea cū cā-
tauero tibi Et aīa mea quā
redemiſti dn̄e Pater no. Et
ne Ad Laud. An̄. Tibi ſoli
peccaui dn̄e miſerere mei pſ
Miſerere mei deꝰ An̄. Dn̄e
refugium meum Pſalmus
Dn̄e refugiū factꝰ es no-
bis. a gn̄acōe in gn̄acō
nē Priuſqꝫ mōtes fierēt aut
formaret terra et orbis. a ſe-
ſeculo et vſqꝫ in ſeculū tū es
Ne auertas hoīem in huili
tatē. ⁊ dixiſti cōuertimi filij
hoim Qm̄ mille anni an̄ ocu
los tuos. tanꝗ dies heſterna
q̄ preterijt Et cuſtodia i no
cte: q̄ ꝓ nichilo habētur eoꝝ
anni erūt Mane ſicut herba
tranſeat mane floreat ⁊ trā
ſeat. veſpe decidat induret et
areſcat Quia defecimꝰ i ira
tua: et in furore tuo turba-
ti ſumus Poſuiſti iniquita
tes nr̄as in ꝯſpcū tuo. ſecl'm
nr̄m in illuīacōe vultus tui.
Qm̄ oēs dies nr̄os defece
runt. et in ira tua defecimus
Anni noſtri ſicut aranea me
tabūt. dies annorū nr̄oꝝ i ip
ſis ſeptuagita annis Si āt
in potētatibꝰ octuaginta an
ni. et ampliꝰ eoꝝ labor et do
lor Qm̄ ſuꝑuenit manſuetu
do. et corripiemur Quis no
uit ꝑtātem ire tue: ⁊ ꝑ timo-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

re tuo irã tuã dinũerare De
ꝫterã tuã ſic notã fac: et eru
ditos corde in ſapiẽcia Cõ
uertere dñe vſꝗ quo ⁊ depre
cabilis eſto ſuꝑ ſeruos tuos
Repleti ſum⁹ mãe mia tua:
ex ultauim⁹ ⁊ delectati ſum⁹
in oĩb⁹ dieb⁹ nris Letati
ſum⁹ ꝓ dieb⁹ quib⁹ nos hu
miliaſti: ⁊ ãnis quib⁹ vidim⁹
mala Reſpice in ſuos tuos
et in opera tua. et dirige fili
os eoꝝ Et ſit ſplendor dñi
dei nri ſuꝑ nos. et oꝑa manu
um nrãrũ dirige ſuper nos ⁊
op⁹ manuũ nrãꝝ dirige Añ
Dñe refugiũ fact⁹ es nobis
Añ. In matutinis dñe medi
tabor in te Ps⁹ De⁹ de⁹ me⁹
Añ In eternum Pſalmus
Cantem⁹ dño gl'ioſe enĩ
magnificat⁹ eſt. equũ
et aſcenſorẽ ꝓiecit in mare.
Fortitudo mea ⁊ laus mea
dñs. et fact⁹ eſt michi in ſa
lutẽ Iſte de⁹ meus et glori
ficabo eũ. de⁹ patris mei et
exaltabo eũ Dñs quaſi vir
pugnator omĩpotẽs nomen
ei⁹. currus pharaõis et exer
citũ ei⁹ ꝓiecit in mare Ele
cti principes ei⁹ ſubmerſi ſũt
in mari rubro abiſſi operue-
rũt eos. deſcenderũt in ꝓfun
dum quaſi lapis Dextera
tua dñe magnificata ẽ in for
titudine dextera tua dñe ꝑ-
cuſſit inimicũ. et in multitu
dine glorie tue depoſuiſti ad-
uerſarios meos Miſiſti irã
tuã que deuorauit eos ſicut
ſtipulã. et in ſpiritu furoris
tui ꝯgregate ſunt aque Ste
tit vnda fluẽs. ꝯgregate ſũt
abiſſi in medio mari Dixit
inimicus ꝑſequar et ꝯprehen
dam diuidã ſpolia. implebit
aĩa mea Euaginabo gladi
um meũ. interficiet eos mã⁹
mea Flauit ſpũs tu⁹ ⁊ operu
it eos mare. ſubmerſi ſũt q̃ſi
plũbũ in aquis vehemẽtib⁹
Quis ſĩlis tui in fortib⁹ do
mĩe quis ſĩlis tui magnific⁹
in ſcitate: terribilis atqꝫ lau
dabilis et faciẽs mirabilia.
Extẽdiſti manũ tuã ⁊ deuo
rabit eos terra. dux fuiſti ĩ
mĩa tua pplo quẽ redemiſti.
Et portaſti eũ in fortitudĩe
tua ad habitacl'm ſanctũ tu
um Aſcẽderunt ppl'i et irati
ſũt dolores obtinuerũt habi
tatores philiſtĩim Tũc ꝯtur
bati ſunt pricipes edõ robu-
ſtos moab obtinuit tremor
obriguerũt oẽs habitatores
chanaan Irruat ſuper eus
formido et pauor. in magni-
tudine brachij tui Fiãt im-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

mobiles q̃ſi lapis donec ꝑtrã
ſeat pplꝰs tuꝰ dñe.:donec ꝑ
trãſeat pplꝰs tuꝰ iſte quem
poſſediſti Introduces eos
⁊ plãtabis in mõte heredita
tis tue firmiſſiõ hitacl'o tuo
qd̄ opatꝰ es dñe Sctũariũ
tuũ dñe qd̄ firmauerunt ma
nus tue:dñs regnabit i etnũ
⁊ vltra Ingreſſus eſt eni e
ques pharao cum trib⁹ ⁊ eq̃
tib⁹ ei⁹ i mare ⁊ reduxit ſup
eos dñs aq̃s maris Filij at̃
iſrl' ambulauerũt ꝑ ſiccũ. in
medio ei⁹ Añ. In etnuz dñs
regnabit et vltra añ In ſcis
ei⁹ laudate deũ pſ̄ Laudate
Lux ecce ſurgit au Ymp⁹
rea pallẽs fateſat ceci-
tas q̃ noſmet ꝑceps diu erro
re traxit deuio Hec lux ſere
nũ ꝯferat puroſq; nos p̃ſtet
ſibi nichil loq̃mur ſubdoluz
voluã⁹ obſcuruz nichil Sic
tota decurrat dies nec ligua
mẽdax nec man⁹ ocl'i necpec
cẽt lubrici nec noxa corp⁹ iq̃
net Speculator aſtat deſup
q̃ nos dieb⁹ oib⁹ actuſq; no
ſtros ꝓſpicit a luce p̃ma in
veſp̃ũ Deo pri ꝟ. Repleti ſu
mus mane m̃ia tua Añ. In
ſanctitate ſeruiam⁹ dño ⁊ li
berabit nos de inimicis nr̄is
Feria ſexta Inuitat Domi-
nũ q̃ fecit nos Venite adore
Tu trinitas Ymp⁹ mus
vnitaſ orbẽ potẽter q̃ re
gis attende laudũ cantica q̃
excubãtes pſallimus Iã le
ctulo ꝯſurgim⁹ noctis quie-
te tpe vt flagitem⁹ vulneruz
a te medelã oim Quo fraude
q̃dq̃d demonũ in noctib⁹ deli
quim⁹ abſtergat illud celit⁹
tue ptãs glorie Ne corp⁹ aſ
ſit ſordiduz nec torpor inſtet
cordiũ nec criminis ꝯtagio te
peſcat ardor ſpũs Ob hoc re
dẽptor qũs reple tuo nos lu
mine ꝑ qd̄ dieruz circul' null'
ruamur actib⁹ Pſta pater.
Añ Exultate. Pſalm⁹
Exultate deo ad
iutori noſtro iu
bilate deo iacob
Sumite pſal-
mũ ⁊ date tym
panum pſalteriũ iocundum
cum cithara Buccinate i ne
omenia tuba i inſigni die ſo
lẽnitatis vr̄e Quia p̃ceptum
in iſrael eſt. et iudiciuz deo ia
cob Teſtimoniuz in ioſeph
poſuit illud cũ exiret de ter-
ra egipti:linguam quam nõ
nouerat audiuit Diuertit
ab oneribus dorſum ei⁹:ma
nus eius in cophino ſerune-
runt In tribulacõe i nuoca

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſti me et liberaui te exaudi-
ui te in abſcōdito tēpeſtatis
pbaui te apud aquam ꝯtra
dictōis Audi populus me⁹
ꝛ cōteſtabor te: iſrael ſi audi
eris me nō erit in te deus re-
cens. neq̄ adorabis deū alie
num Ego eīm ſum dn̄s de⁹
tuus qui eduxit te de terra e
gipti: dilata os tuum et im
plebo illud Et non audiuit
populus meus vocem meaꝫ
et iſrahel nō intendit michi
Et dimiſi eos ſc̄m deſideria
cordis eorū: ibunt in adinuen
cōibus ſuis Si populus me
us audiſſet me: iſrl̄ ſi in vijs
meis ambulaſſet: Pro nichi
lo forſitan inimicos eorū hu
miliaſſem: et ſup tribulātes
eos miſiſſem manum meam
nimici dn̄i mentiti ſunt ei
et erit tēpus eorum in ſecula
Et cibauit eoſ ex adipe fru
menti: et de petra melle ſatu
rauit eos ℟ſalm⁹
Deus ſtetit in ſynagoga
deorum: in medio auteꝫ
deos diiudicat Vſq̄quo iu-
dicatis iniquitatē. et facies
peccatorum ſumitis Iudi-
cate egeno ꝛ pupillo: humilē
et pauperem iuſtificate E-
ripite pauperem: et egenum
de manu peccatoris liberate

Neſcierunt neq̄ intellexe-
runt in tenebris ambulant
mouebuntur omnia funda-
menta terre Ego dixi dij e
ſtis. et filij excelſi omnes.
Uos autem ſicut hoīes mo
riemini: ꝛ ſicut vnus de prin
cipibus cadetis Surge deus
iudica terrā qm̄ tu heredita
bis in omnibus gentibus:
Gloria patri et filio. Anti.
Exultate deo adiutori noſtro
An̄ Tu ſolus ℟s.
Deus quis ſimilis erit ti
bi: ne taceas neq̄ cōpe
ſcaris deus Quoniam ecce
inimici tui ſonuerunt et qui
oderunt te extulerunt caput
Super populum tuum ma
lignauerunt conſilium: cogi-
tauerunt aduerſus ſanctos
tuos Dixerunt venite et di
ſperdamus eos de gente. et
non memoretur nomen iſra
hel vltra Quoniam cogita
uerunt vnanimit: ſimul ad
uerſus te teſtamentum diſ-
poſuerunt tabernacula ydu
meorum et yſmahelite Mo
ab et agareni gebal et amō
et amalech: altenigene cum
habitantibus thirum Ete-
nim aſſur venit cum illis: fa
cti ſunt in adiutorium fi-
lijs loth Fac illis ſicut ma-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

dian et ſyſare. ſicut iabin in torrente ciſon Diſpierūt in endoꝛ. facti ſunt vt ſtercꝰ ter re Pone principes eoꝛū ſicut oꝛeb. et zeb et zebee et ſalma na Oēs principes eoꝝ. q̄ di xerūt hereditate poſſideamꝰ ſanctuariū dei Deꝰ meꝰ po ne illos vt rotā. ⁊ ſicut ſtipu lā ante faciē venti Sicut ig nis q̄ ꝯburit ſiluā: ⁊ ſicut flā ma ꝯburēs mōtes Ita pſe q̄ris illos in tēpeſtate tua: ⁊ in ira tua turbabis eos Im ple facies eoꝛū ignomina. et q̄rūt nomē tuū dn̄e Erube ſcāt ⁊ cōturbent in ſecl'm ſe cl'i. ⁊ cōfundant ⁊ pereāt Et cognoſcāt q2 nomē tibi dn̄s tu ſolus altiſſimꝰ in oī terra

Quā dilecta tabernacl'a tua dn̄e virtutū. cōcu piſcit ⁊ deficit aīa me ī atria dn̄i Coꝛ meū ⁊ caro mea: ex ultauerūt in deū viuū Ete nim paſſer īuenit ſibi domū ⁊ turtur nidū ſibi vbi ponat pullos ſuos Altaria tua dn̄e virtutū. rex meꝰ et deꝰ meꝰ Bti qui habitant in domo tua dn̄e. in ſecula ſoculoꝛum laudabūt te Beatꝰ vir cuiꝰ ē auxiliū abs te aſcēſiōes in corde ſuo diſpoſuit. in valle lacrimarū in loco quē poſuit

Etenī bn̄dictiōnes dabit le giſlatoꝛ. ibūt de virtute ī vir tutē videbit deꝰ deoꝝ in ſyon Domine deꝰ virtutū exaudi orōnem meam. auribꝰ pcipe deꝰ iacob Protectoꝛ nr̄ aſpi ce deꝰ. ⁊ reſpice in faciē criſti tui Quia melioꝛ ē dies vna in atriis tuis. ſup milia Elegi abiectꝰ eſſe in domo dei: magis q̄ habitare in taber naculis peccatoꝛū Quia mi ſericoꝛdiam et veritatem di ligit deus. grām ⁊ gloꝛiā da bit dn̄s Nō priuabit bois eos qui ambulant in innocē cia. dn̄e virtutū beatꝰ homo qui ſperant in te Gl'ia Tu ſolus altiſſimꝰ ſup oēm

Bn̄dixiſti dn̄e Ps terraꝫ terram tuam: auertiſti captiuitatē iacob Remiſiſti iniquitatē plebis tue operui ſti omia pctā eoꝛū Mitiga ſti omnem iram tuam. auer tiſti ab ira indignacōis tue Cōuertere nos deus ſaluta ris noſter. ⁊ auerte iram tu am a nobis Numquid in e ternum iraſceris nobis. aut extendes iram tuam a gene racōe in generacōem Deus tu cōuerſus viuificabis nos: ⁊ plebs tua letabitur in te. Oſtēde nobis dn̄e miaꝫ tuā:

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

⁊ ſalutare tuū da nobis A u
diaʒ quid loquat̄ in me dn̄s
deꝰ qm̄ loq̄t pacē i plebē ſuā
E t ſup ſcōs ſuoſ: ⁊ i eoſ q̄ ꝯ
ūtūt ad cor V erūptamē pro
pe timētes eū ſalutare ipius
vt iħabitet gloria i terra no
ſtra M iſericordia ⁊ veritas
obuiauerunt ſibi. iuſticia et
pax occulate ſūt V eritas
de t̄ra orta eſt ⁊ iuſticia de ce
lo proſpexit E tem̄ dn̄s da
bit benignitatē ⁊ terra no-
ſtra dabit fructū ſuū I uſti
cia ante eū ābulabit: ⁊ ponet
i via greſſus ſuos Pſalmꝰ
I nclina dn̄e aurē tuaʒ et
exaudi me. qm̄ iops et
paup ſum ego C uſtodi ani
mā meā qm̄ factꝰ ſum: ſaluū
fac ſeruū tuū deꝰ meꝰ ſperā
tem in te M iſerere mei dn̄e
qm̄ ad te clamaui tota die: le
tifica aiaʒ ſerui tui qm̄ ad te
dn̄e aiam meam leuaui Q m̄
tu dn̄e ſuauis et mitis. ⁊ mľ
te mie oibus inuocātibus te
A uribꝰ pcipe orōem meam.
⁊ intēde voci depcacōis mee
I n die tribulacōis mee cla
maui ad te. q₂ exaudiſti me
N ō eſt ſiľis tui i dijs domi
ne: ⁊ nō eſt ꝑm opa tua O ēs
gētes quaſcūq₃ feciſti veni-
ent et adorabūt coraʒ te dn̄e

et glorificabūt nomē tuum.
Q m̄ magnꝰ es tu ⁊ faciēs
mirabilia tu es deꝰ ſolꝰ D e
duc me dn̄e i via tua ⁊ ingre
diar i veritate tua: letet̄ cor
meū vt timeat nomē tuum.
C ōfitebor tibi dn̄e deꝰ meꝰ
in toto corde meo: ⁊ glorifica
bo nomē tuū i eternū Q uia
mia tua magna eſt ſup me.
⁊ eruiſti aiam meā ex infer-
no inferiori D eꝰ iniqui inſur
rexerūt ſup me ⁊ ſynagoga
potenciū queſierūt aiam me
am. et nō poſuerūt te in con
ſpectu ſuo E t tu dn̄e deꝰ mi
ſerator ⁊ miſericors: paciēs
⁊ multe mie ⁊ verax R eſpi
ce in me ⁊ miſerere mei. da i
periū puero tuo et ſaluuʒ fac
filiū ancille tue F ac mecū ſi
gnū in bono vt videāt q̄ ode
runt me ⁊ cōfundant̄. qm̄ tu
dn̄e adiuuiſti me ⁊ cōſolatꝰ
es me An̄ Benedixiſti dn̄e
terrā tuā An̄ Fundamēta.
F ūdamēta eiꝰ in mōtibꝰ
ſanctis: diligit dn̄s por-
tas ſyon ſup oia tabernacľa
iacob G ľoſa dicta ſūt de te
ciuitas dei M emor ero raab
⁊ babilonis: ſciencium me E c
ce alienigene ⁊ thirus ⁊ pplus
ethiopum. hij fuerunt illic.
N ūquid ſyon dicet homo

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

et homo nat⁹ eſt in ea:⁊ ipſe
fundauit eā altiſſimus D o
min⁹ narrabit in ſcripturis
populoꝝ:⁊ pncipū hoꝝ qui
fuerūt in ea S icut letanciū
omniū habitancio eſt in te.
D n̄e deus ſalutis. mee. in
die clamaui et nocte co
ram te. I ntret in conſpectu
tuo oracio mea. inclina au-
rem tuam ad precem meem
Q uia repleta ē malis aīa
mea:et vita mea inferno ap
ꝓpiquauit E ſtiat⁹ ſū cū de
ſcēdētib⁹ ī lacū. factus ſū ſi
cut hō ſine adiutorio int̄ mor
tuos liber S icut vulnerati
dormiētes ī ſepl'cris quoꝝ nō
es meōr āpli⁹:⁊ ipi de manū tu
a repulſi ſūt P oſuerūt me
ī lacu īferiori:ī tn̄broſ⁊ ī vm
bra mortis S up me ꝯfirma
t⁹ ē furor tu⁹. ⁊ oēs fluctus
tuos induxiſti ſup me. L ō-
ge feciſti notos meos a me.
poſueru n me abhominacio-
nem ſibi T raditus ſum et
non egrediebar ·ocl'i mei lan
guerūt pre inopia C lama
ui ad te dn̄e .tota die expan
di ad te manus meas N un
quid mortuis facies mirabi
lia. aut medici ſuſcitabūt ⁊
cōfitebūtur tibi N ūqd nar
rabit aliq̄s in ſepl'cro miam

tuā:et veritatē tuā in pdicō
ne N ūquid ꝯgnoſcēt in te
nebris mirabilia tua. ⁊ iuſti
cia tua in t̄ra obliuiōis E t
ego ad te domīe clamaui:et
mane oracio mea preueīet te
U t quid dn̄e repellis orōem
meā:auertis faciē tuā a me
P auper ſum ego et in labo-
ribus a iuuentute mea:exal
tatus aūt huiliat⁹ ſū ⁊ ꝯtur
batus I n me trāſierunt ire
tue:et terrores tue cōturba-
uerunt me C ircūdederūt me
ſicut aqua tota die. circūde-
derunt me ſimul E lōgaſti a
me amicū ⁊ proximum:⁊ no
tos meos a miſ ria G l'a An̄
Fundamēta eius in monti-
bus ſanctis an̄ Bn̄dict⁹ ps̄
M iſericordias dn̄i:in eter
nū cātabo I n generā
cōne ⁊ gn̄acōem. annuncia-
bo veritatē tuam in ore meo
Q m̄ dixiſti in eternum mīa
edificabit̄ in celis: prepabit̄
veritas tua in eis D iſpoſui
teſtamētum electis meis. iu
raui dauid ſeruo meo vſq; i
eternū pparabo ſemen tuuz
E t edificabo in generaciōe
et generacōem ſedem tuam.
C ōfitebunt̄ celi mirabilia
tua dn̄e. et m̄ veritatez tuam
in eccleſia ſctōꝝ Q m̄ quis i

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

nubibꝰ equabitur dño filiis erit deo in filiis dei Deꝰ qui glorificat in ꝯſilio ſantoruz. magnꝰ et terribil' ſuꝑ oĩes: qui ĩ circuitu eius ſunt Dñe deꝰ virtutũ quis ſimilis tibi potẽs es dñe et veritas tua ĩ circuitu tuo Tu dñaris poteſtati maris. motũ autẽ fluctuũ eiꝰ tu mitigas Tu hũiliaſti ſicut vulneratũ ſuꝑbũ ĩ brachio virtutis tue diſperſiſti inimicos tuos Tui ſũt celi et tua ẽ terra orbez terre et plenitudinẽ eiꝰ tu fundaſti aquilonẽ et mare tu creaſti. Thabor et hermon in noĩe tuo. exultabũt tuũ brachiũ cũ potẽcia Firmetur manꝰ tua et exaltet̃ dextera tua: iuſticia et iudiciũ ꝑparacio ſedis tue M ia et veritas precedẽt faciẽ tuã: btũs populus q̂ ſcit iubilacõem Dñe in luĩe vultꝰ tui ãbulabũt et ĩ noĩe tuo exultabũt tota die. ⁊ in iuſticia tua exaltabunt̃ Q m gl'ia virtutis eoꝝ tu es et in bñplacito tuo exultabit̃ cornu noſtrũ Quia dnĩ ẽ aſſũpcio nrã ⁊ ſcti iſrl' regis noſtri Tũc locutꝰ es ĩ viſiõe ſanctis tuis ⁊ dixiſti poſui adiutoriũ ĩ potẽte ⁊ exaltaui electũ ĩ plebe mea Inueni dauid ſeruũ meũ. oleo ſancto meo vnxi eũ Manꝰ eñi mea auxiliabit̃ ei. et brachiũ meũ confirmabit eũ Nichil ꝓficiet inimicꝰ ĩ eo. et filiꝰ iniquitatis nõ appoẽt nocere ei Et cõcidã a facie ipiꝰ inimicos eiꝰ. et odiẽtes eũ ĩ fugã conuertã Et veritas mea ⁊ miſericordia mea cũ ipo in noĩe meo exaltabitur cornu eius Et ponam in mari manum eius ⁊ in fluibꝰ dexterã eiꝰ Ipſe inuocauit me pater meus es tu. deus meus ⁊ ſuceptor ſalutis mee Et ego primogenitum ponam illum. excelſum pre regibus terre. In eternum ſeruabo illi miſericordiaz meam et teſtamẽtum meum fidele ipi Et ponam in ſeculum ſeculi ſemẽ eius. et thronũ eiꝰ ſicut dies celi Si aũt dereliquerint filij eius legem meam. et in iudiciis meis nõ ambulauerunt Si iuſticias meas prophanauerint ⁊ mandata mea nõ cuſtodierint Viſitabo ĩ virga iniquitates eorũ: et ĩ verberibus peccata eorũ Miſericordiã autẽ meam nõ diſꝑgam ab eo. neq̃ nocebo ei ĩ veritate mea Neq̃ prophanabo teſtamentuz meum. et

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

q̄ ꝓcedũt de labijs meis non
factã irrita Semel iuraui in
ſcõ meo ſi dauid mentiar: ſe
men eiꝰ ĩ etnũ manebit Et
thronꝰ eiꝰ ſicut ſoli cõſpectu
meo et ſicut lũa ꝑfecta ĩ eter
nũ. et teſtis in celo fidel' Tu
vero repuliſti et deſpexiſti:
diſtuliſti xp̄m tuũ Auertiſti
teſtamentũ ſerui tui· ꝓpha-
naſti in terra ſanctuariũ eiꝰ
Deſtruxiſti oẽs ſepes eius.
poſuiſti firmamentũ eiꝰ for-
midinẽ Diripuerũt euz oẽs
tranſeuntes viã. factꝰ ẽ ob-
probriũ vicinis ſuis Exalta
ſti dexterã deprimẽtiũ eũ: leti
ficaſti oẽs inimicꝰ eiꝰ Auer-
tiſti adiutoriũ gladij eiꝰ: ⁊ nõ
es auxiliatꝰ ei in bello De-
ſtruiſti eũ ab emũdacõe: ⁊ ſe
dẽ eiꝰ in terra colliſiſti Mi-
noraſti dies tp̄is eiꝰ ꝑfudiſti
eũ ꝯfuſione Uſq3 quo dñe a
uertis ĩ finẽ: exardeſcit ſicut
ignis ira tua Memorare q̃
mea ſubſtãcia. nũqd enĩ va-
ne cõſtituiſti oẽs filios hoĩm
Quis eſt homo q̃ viuet ⁊ nõ
videbit mortẽ: eruet aiaz ſu
am de manũ inferi Ubi ſũt
mĩe tue antique dñe. ſicut iu
raſti dd̄ in veritate tua Me
mor eſto dñe obprobrij ſuoꝝ
tuoꝝ q̄d cõtinui in ſinu meo

multarũ genciũ Qd̄ expro-
brauerũt inimici tui dñe: qd̄
exprobrauerũt ꝯmutacõnem
xp̄i tui Bñdictꝰ dñs in eter
Deꝰ vlcio num fiat fiat
nũ dñs: deꝰ vlcionũ libe
re egit Exaltare q̄ iudicas
terram redde retribucõm ſu
perbis Uſq3 quo peccatores
dñe: vſq3 quo pctõres gl'abũt
Effabũt ⁊ loquẽtur iniqui
tatẽ: loquẽt oẽs q̄ opant in-
iuſticiã Populũ tuũ dñe hu
miliauerũt: et hereditatẽ tuã
vexauerũt Uiduã et adue-
nam interfecerunt et pupil-
los occiderũt Et dixerũt nõ
videbit dñs: nec intelliget de
us iacob ntelligite inſipiẽ
tes in populo: et ſtulti aliqñ
ſapite Qui plantauit aurẽ
nõ audiet: aut qui finxit o-
culũ non ꝯſiderat Qui corri
pit gentes nõ arguit: qui do
cet hoĩem ſciam Dñs ſcit co
gitacões. hoĩm qm̃ vane ſũt
Beatꝰ homo quẽ tu erudie
ris dñe: et de lege tua docue
ris eum Ut mitiges ei a die
bus malis: donec fodeat pcõ
ri fouea Quia non repellet
dñs plebẽ ſuam: et heredita-
tem ſuã non derelinq̄t Quo
adVſq3 iuſticia cõuertat in iu
diciũ. et qui iuxta illã oẽs q̄

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

rcꝰ ō ſunt corde Quis ꝯſurgz michi aduerſus malignātes aut qs ſtabit mecū aduerſus opātes iıq̄tatē Niſi q2 dn̄s adiuuit me paulominus habitaſſet i iferno aīa mea Si dicebā motus eſt pes meus. mīa tua dn̄e adiuuabit me. Scd̄m mlt̄itudinē dolorum meorū in corde meo. ꝯſolacō nes tue letificauerunt aīam meā Nūq̄d adheret tibi ſedes iıquitatis. q̄ fingis laborē i pcepto Captabāt i aīaz iuſti: ⁊ ſanguine innocentem ꝯdēpnabāt Et factus ē michi dn̄s i refugiū et deꝰ meꝰ i adiutoriū ſpei mee Et reddet illis iniq̄tatē ipoꝝ ⁊ i malicia eoꝝ diſpdet eos diſpdat illos dn̄s deꝰ nr̄ An̄ Bn̄dictus dn̄s i etnū An̄ Cantate

Venite exultemꝰ dn̄o: iubilemꝰ deo ſalutari nr̄o Preoccupemꝰ faciē eiꝰ i cōfeſſiōe et in pſalmis iubilēꝰ ei Qm̄ deꝰ magnus dn̄s: et rex magnꝰ ſuper om̄es deos Quia i maū eiꝰ ſunt oēs fines terre. et altitudines mōciū ipſiꝰ ſūt Qm̄ ipiꝰ eſt mare ⁊ ipe fecit illud. ⁊ ſicca manꝰ eiꝰ formauerunt Venite adoremus et pcidamꝰ et ploremus an̄ deū qui fecit nos. quia ipē eſt dn̄s deus noſter Et nos pplus paſcue eius ⁊ oues manus eꝰ: hodie ſi vocē eꝰ audieritis nolite obdurare corda vr̄a Sicut i irritacōe ſcd̄m diē tēptacōis i deſerto. vbi tēptauerunt me prēs vr̄i pbauerūt ⁊ viderūt opa mea Quadragita ānis offēſus fui gnacōi illi: et dixi hȳ ſp errāt corde Et iſti nō ꝯgnouerūt vias meas vt iuraui i ira mea ſi introibūt in

Cātate R̄ regem meā dn̄o cāticū nouū. cantate dn̄o oīs tra Cātate dn̄o ⁊ bn̄dicite noi eiꝰ. annūciate de die i diē ſalutare eꝰ Annūciate int gētes glaz eiꝰ. in oībꝰ pplis mirabilia eiꝰ Qm̄ magnꝰ dn̄s ⁊ laudabil' nīs terribil' eſt ſupoēs deos Qm̄ om̄es dij gencium demonia: dn̄s autem celos fecit Confeſſio et pulchritudo in cōſpectu eiꝰ. ſanctimonia ⁊ magnificēcia i ſanctificacōe eius. Afferte dn̄o patrie genciuz afferte dn̄o glam et honorez afferte dn̄o glam nomi eius Tollite hoſtias ⁊ introite in atria eius: adorate dn̄m in atrio ſancto eius Cōmoueatur a facie eiꝰ vniuerſa terra: dicite i gētibꝰ q2 dominꝰ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

regnauit E tem̄ correxit or
bē terre q̄ nō ꝯmonebit: iudi
cabit ppl'os in eq̄tate L etē
tur celi et exultet terra ꝯmo
ueat̄ mare et plenitudo eius
gaudebūt cāpi: ⁊ oīa q̄ in eiſ
ſunt T ūc exultabūt oīa lin
gna ſiluarū a facie dn̄i qꝛ ve
nit: qm̄ veīt iudicare terram
I udicabit orbē t̄re ī eq̄tate
⁊ populos in equitate ſua.
D ominꝰ regnauit exultet
t̄ra: letent̄ inſule multe
N ubes ⁊ caligo in circuitu
eiꝰ. iuſticia et iudicium corre
ctio ſedis eiꝰ I gnis an̄ ipꝫ
precedet: ⁊ inflammabit in
circuitu inimicos eiꝰ I llu
xerūt fulgura eiꝰ orbi terre.
vidit cōmota ē terra M on-
tes ſicut cera fluxerūt a fa-
cie dn̄i. a facie dn̄i oīs terra
A nnunciauerūt celi iuſtici-
am eius. et viderunt oēs po
puli gl'am eius C onfūdant̄
oēs q̄ adorāt ſculptilia: ⁊ q̄
gloriantur in ſiml'acris ſuis
A dorate eū oēs angeli eius
audiuit ⁊ letata eſt ſyō E t
exultauerūt filie iude: ꝓpt̄ iu
dicia tua dn̄e Q m̄ tu domiꝰ
altiſſimꝰ ſup oēm terram: ni
mis exaltatus es ſup oēs de
os Q ui diligitis dn̄m odi
te malū. cuſtodit dn̄s aīmas

ſanctorū ſuorū de manu pec-
catoris liberabit eos L ux
orta eſt iuſto. ⁊ rectis corde le
ticia L etamini iuſti in dn̄o
⁊ ꝯfitemini memōrie ſāctifica
cionis eius An̄ Cātate dn̄o
⁊ bn̄dicite noī eiꝰ ℣ Intret o
racō mea ī ꝯſpcū tuo dn̄e In
clia aurē tuā ad ꝑcē meā an̄
laud ℣ Fiat mīa Ad Laud.
an̄ Sacrificiū deo ſpūs ꝯtri
bulatꝰ pſ̄ Miſerere mei deꝰ
An̄ In veritate tua Pſ.
D n̄e exaudi orōem meā
auribꝰ ꝑcipe obſecracō
nē meā: ī veritate tua exau-
di me ī tua iuſticia E t nō ī
tres in iudiciū cū ſ̄uo tuo: qꝛ
nō iuſtificabit̄ in conſpectu
tuo oīs viuēs Q uia perſecu
tus eſt inimicus animā meā
hūiliauit in terra vitaꝫ meā
C ollocauit me in obſcuris
ſicut mortuos ſeculi: ⁊ anxi-
atus eſt ſup me ſpūs meus.
in me turbatum eſt cor meū
M emor fui dierū antiquorū
meditatus ſum in omnibus
opibꝰ tuis: in factis manuū
tuarū meditabar E xpādi
manus meas ad te. anima
me ſicut terra ſine aqua tibi
V elociter exaudi me dn̄e.
defecit ſpūs meꝰ N on auer
tas faciē tuā a me. et ſimil'

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ero deſcēdētib⁹ in lacū A udi
tā fac m̄ maē miaz tuā. q2 i
te ſpaui N otā fac m̄ viā in
q̄ ābulē: q2 ad te leuaui aiaz
meā E ripe me de inimiciſ me
is dn̄e ad te cōfugi: doce me
facere volūtatē tuā: q2 deus
me⁹ es tu S pūs tu⁹ bon⁹ de
ducet me in terram rectā. ꝑp
ter nom̄ tuū dn̄e viuificabis
me ieq̄tate tua E duces de
tbulacōe aiaz meā. ⁊ in mia
tua diſꝑdes inimicos meos.
E t ꝑdes oēſ q̄ tribulāt aiaz
meā. qm̄ ego ſeru⁹ tuus ſuz
an̄. In veritate tua exaudi
me dn̄e an̄ Illuia dn̄e vultū
tuū ſup nos P³ Deus meus
An̄ Domine audiui Ps
D omine audiui audicōez
tuā. et timui D n̄e op⁹
tuū. in medio annorum viui
fica illud I n medio annorū
notū facies cū iratus fueris
mīe recordaberis D eus ab
auſtro veiet. ⁊ ſāctus de mō
te pharan O peruit celos
gloria eius. et laudis ei⁹ ple
na eſt terra S plendor ei⁹ vt
lux erit. cornua in manibus
eius I bi abſcondita eſt: for
titudo eius. ante faciem ei⁹
ibit mors E gredietur dya
bolus an̄ pedes eius: ſtetit ⁊
menſus ē terram A ſpexit ⁊

diſſoluit gētes. ⁊ cōtriti ſūt
montes ſeculi I ncuruati
ſunt colles mundi. ab itineri
bus eternitatis eius P ro in
iquitate vidi tentoria ethio
pie. turbabantur pelles ter-
re madiā N ūq̄d flumibus
iratus es dn̄e aut i flumib⁹
furor tu⁹ aut i mari idigna-
cio tua Q ui aſcendis ſuper
equos tuos et quadrige tue
ſalutacio S uſcitās ſuſcita
bis arcū tuū. iuramenta tri
bub⁹ q̄ locutus es F luuios
ſcides terre viderūt te aq̄ ⁊ do
luerūt mōtes: gurges aq̄ruz
trāſiit D edit abiſſus vocez
ſuā altitudo manus ſuas le-
uauit S ol et luna ſteterūt i
habitaculo ſuo: in luce ſagit
tarū ſuaꝝ ibūt i ſplēdore ful
gurantis haſte tue. I n fre-
mitu ꝯculcabis terrā: i furo
re obſtupefacies gentes E -
greſſus es in ſalutē ppl'i tui:
in ſalutē cū xp̄o tuo P ercuſ
ſiſti caput de domo impij: de
nudaſti fūdamētū e⁹ vſq; ad
collū M aledixiſti ſceptris
e⁹ capiti bellatoꝝ e⁹: venieti
b⁹ vt turbo ad diſꝑgēdū me
E xultacō eoꝝ. ſicut ei⁹ qui
deuorat paupē in abſcōdito
V iam feciſti in mari equis
tuis: in luto aquarū multaꝝ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Auditu⁊ cõturbatꝰ ē vẽter
meꝰ. a voce ꝯtremuerunt la
bia mea Ingredietur pu-
tredo ĩ oſſibꝰ meis. ⁊ ſubter
me ſcateat Ut req̃eſcã ĩ die
tribulacõis. vt aſcendaꝫ ad
pplm accinctũ noſtrũ Ficuſ
eñ nõ florebit. et nõ erit ger
men in vineis Mẽciet opus
oliue et arua nõ afferẽt cibũ
Abſcidet de ouili pecus : et
non erit armentũ ĩ preſepibꝰ
Ego autem ĩ dño gaudebo
et exultabo in deo ihũ meo.
Deus dñs fortitudo mea ⁊
ponet pedes meos quaſi cer-
uoꝝ Et ſup excelſa mea de
ducet me victor: in pſalmis
canẽtẽ aña Dñe audiui audi-
tũ tuũ et timui aña In tipaõ
⁊ choro ĩ cordis ⁊ orgaõ lauda
te deũ ps Laudate ꝯ Ympꝰ
Eterna celi glia btã ſpes
mortaliũ celſi tonãtis v
nice caſteqꝫ ꝓles virgis Da
dexterã ſurgẽtibꝰ exurgat vt
mẽs ſobria flagrãſqꝫ ĩ laudẽ
dei grates rependat debitas
Ortus refulget lucifer ſpar
ſamqꝫ lucẽ nũciat cadit cali
go noctiũ lux ſctã nos illui-
net Manẽſqꝫ noſtris ſenſi-
bus noctẽ repellat ſecli oĩqꝫ
fine diei purgata ſuet pecto
ra Queſita iã primũ fidesra

dicet altis ſẽſibꝰ ſecũda ſpes
ꝯgaudeat quo maior extat
caritas Deo ℟ Repleti ſumꝰ
Sup Bñ. Per viſcera mie
dei nri ĩ quibꝰ viſitauit nos
oriẽs ex alto Sabbato In-
uitat Dñm deũ noſtrũ Uẽite
adoremus Ympnus
Sũme deꝰ clemẽcie mũdi
qꝫ factor machine vnuſ
potẽcialit trinusqꝫ ꝑſonalit
Nrõs pijs cũ cãticis fletuſ
benigne ſuſcipe quo corde pu
ro ſordibꝰ te ꝑfruamĩ largiuſ
Lũbos iecurqꝫ morbidũ ad
ure igne ꝯgruo accicti vt ſint
ꝑpeti luxu remoto peſſimo.
Ut qͥqꝫ horas noctiũ nũc ꝯci
nẽdo rũpimꝰ donis btẽ pa-
trie ditemur. oẽs affati Pca
Añ Quia mirabilia Ps.

Cantate dño cãticu nouũ: qꝛ
mirabilia fecit Saluabit ſi
bi dextera eius. et brachium
ſanctũ eiꝰ Notũ fecit dñs

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſalutare ſuū.in ꝯſpectu gen
cium reuelauit iuſticiam ſuā
Recordatus ē mie ſue ⁊ ve-
ritatis ſue:domui iſrl' Uide
runt oēs termini terre. ſalu
tare dei nrī Iubilate deo ō
nis terra.cantate et exulta
te ⁊ pſallite Pſallite dn̄o i ci
thara in cithara et voce pſal
mi.in tubis ductilibus ⁊ vo
ce tube cornee Iubilate i cō
ſpectu regis dm̄i moueat ma
re ⁊ plenitudo eius orbis ter
rarū et qui habitant in eo.
Flumina plaudēt manu ſi-
mul mōtes exultabunt a cō
ſpectu dm̄i:qm̄ venit iudica-
re terrā Iudicabit orbē t-
rarū iuſticia.pplos ieq̄tate
Dn̄s regnauit iraſcantur
populi.qui ſedes ſuper
cherubin moueat terra Dn̄s
in ſyon magnꝰ.⁊ excelſꝰ ſu-
per oēs pplos Cōfiteant no
mini tuo magno qm̄ terribi
le et ſctm̄ eſt.et honor regis
iudiciū diligit Tu paſti di-
rectōes iudiciū⁊iuſticiā i ia-
cob tu feciſti Exaltate dn̄z
deū nrm̄:et adorate ſcabellū
pedum eius qm̄ ſanctum eſt
Moyſes ⁊ aaron i ſacerdo-
tibus eius.et ſamuel int̄ eos
qui inuocāt nomen eiꝰ In-
uocabant dominū et ipe ex-

audiebat eos:in colūpna nu
bis loq̄batur ad eos Cu-
ſtodiebāt teſtimonia eiꝰ:⁊ꝑ-
ceptum q̄d dedit illis Dn̄e
deꝰ noſter tu exaudiebas e-
os:deus tu ꝓpiciꝰ fuiſti eis ⁊
vlciſcēs in oēs adiuuēciōes
eoꝝ Exaltate dn̄m deū nr̄m
⁊ adorate in mōte ſctō eius.
qm̄ ſcūs dn̄s deus nr̄ An̄ Q̄z
mirabilia fecit dominus An̄
Jubilate deo, Pſalmꝰ:
Iubilate deo oīs terra:ſ
uite dn̄o in leticia In-
troite in ꝯſpctū eiꝰ..in exul
tacōe Scitote qm̄ dn̄s ipe ē
deus.ipe fecit nos ⁊ non ipſi
nos Populus eiꝰ⁊oues pa-
ſcue eius introite portas eiꝰ
in ꝯfeſſione:atria eiꝰ in ymp
nis ꝯfitemini illi Laudate no
men eius qm̄ ſuauis eſt dn̄s
in eternū mīa eiꝰ et vſq; i ge
neracōe et gn̄acōem veritas
eius Miſericordiā et iudici-
um:cantabo tibi dn̄e Pſallā
⁊ intelligā in via immacula
ta qn̄ venies ad me Perā-
bulabā in innocencia cordis
mei i medio domꝰ mee Nō
ꝓponebā ante oclos meos rē
iniuſtam:facientes ꝑuarica
ciōes odiui Nō adheſit mi
chi cor prauum:declinantem
a me malignū non ꝯgnoſce.
F ij.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

bā Retrahentē ſecreto ꝓxi
mo ſuo hūc ꝑſeq̄bar Superbo
oc̄lo ⁊ iſaciabl'i corde cū hoc e
debā Oculi mei ad fideles t̄=
re vt ſedeāt mecū. ambulās
i via imacl'ata hic michi mi
niſtrabat Nō habitabit in
medio domꝰ mee q̄ facit ſu
perbiam: qui loquit̄ iniqua
non direxit in conſpectu ocu
lorum meorum In matuti=
no interficiebam omnes pec
catores terre. vt diſperderez
de ciuitate domini omnes o
perantes iniquitatem Gl'a
Añ. Jubilate deo omnis ter
ra Añ. Clamor Ps.
Dñe exaudi orōem meā.
et clamor meꝰ ad te ve
niat Non auertas faciē tu
am a me. in quacūq3 die tri=
bulor inclina ad me aurem
tuā In quacunq3 die inuo=
cauero te. velociter exaudi
me Quia defecerūt ſicut fu
mus dies mei. ⁊ oſſa mea ſi
cut cremium aruerunt Per
cuſſus ſum vt fenum ⁊aruit
cor meū q2 oblitus ſuz come
dere panem meuz A voce ge
mitus mei. adheſit os meuz
carni mee Similis factus
ſuz pellicano ſolitudis. fcūs
ſum ſicut nocticorax i domi=
cilio Vigilaui et factꝰ ſum.
ſicut paſſer ſolitariꝰ in tecto
Tota die exprobrabant mi
chi inimici mei et qui lauda
būt me aduerſū me iurabāt
Quia cinerem tanq̄ panem
manducabam. et poculum
meū cu3 fletu miſcebā A fa
cie ire indignacōis tue. quia
eleuās alliſiſti me Dies mei
ſicut umbra declinauerūt. et
ego ſicut fenum arui Tu au
tem dñe in eternum ꝑmanes
et memoriale tuum in gene=
racione et generacōem Tu
exurgens miſereberis ſyon:
quia tēpꝰ miſerendi eiꝰ quia
venit tempus Quoniā pla=
cuerunt ſeruis tuis lapides
eius. et terre eiꝰ miſerebunt̄
Et timebūt gentes nomen
tuū dñe. et omnes reges terre
gl'iam tuā Quia edificauit
dñs ſyon: et videbitur i gl'ia
ſua Reſpexit in orōnem hu
miliū: et non ſpreuit precem
eoꝝ Scribantur hec i gene=
racōne altera. et ppl'us qui
creabit̄ laudabit dñm Quia
ꝓſpexit de excelſo ſctō ſuo.
dñs de celo in terrā aſpexit
Vt audiret gemitus compe
ditorū: vt ſolueret filios in=
teremtoꝝ Vt annuncient in
ſyon nomē dñi. ⁊ laudē eius
in i-rl'm In conueniēdo po=

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

pulus in vnū:et reges vt ſer
uiant dño Reſpōdit ei i via
virtutis ſue:paucietatez die
rū meoꝝ nuncia michi Ne
reuoces me in dimidio dierū
meorum:in generacione ⁊ ge
neracionem anni tui Inicio
tu domie terram fundiſti.et
opera manuū tuarū ſūt celi
Ipi peribūt tu autē perma
nes:et oēs ſicut veſtimentuz
veteraſcent Et ſicut operto
rium mutabis eos et muta
būtur tu autē idē ipe es ⁊ an
ni tui nō deficiēt Filij ſeruo
rū tuorum habitabunt.et ſe
men eorū in ſeculum diriget
Benedic aīa mea dño. et
oīa q̄ intra me ſunt noī
ſctō ei⁹ Benedic aīa mea do
mio.et noli obliuiſci oīs re
tribucōnes ei⁹ Qui ppiciat
oībus īiquitatib⁹ tuis:q̄ ſa
nat oēs infirmitates tuas
Qui redimit de interitu vi-
tā tuaz.q̄ coronat te in mīa
et miſeracōibus Qui replet
ī bonis deſideriū tuū-renoua
bitur vt aquile iuuent⁹ tua
Faciēs miſericordias domi
nus.et iudicium oīb⁹ iiuri
am pacientib⁹ Notas fecit
vias ſuas moyſi.filijs iſrael
voluntates ſuas Miſerator
et miſericors dñs . longani

mis et mltū miſericors Nō
in ppetuū iraſcet neq̄ ī eter
nū comminabit Non ſm
pctā noſtra fecit nobis:neq̄
ſm iniquitates noſtras re-
tribuit nobis Qm ſm alti
tudinē celi a terra:corrobora
uit miam ſuā ſup timētes ſe
Quantum diſtat ortus ab
occidente:longe fecit a nobiſ
iiquitates noſtras Quomo
do miſeret pater filioꝝ miſ-
tus eſt dñs timētib⁹ ſe.qm
ipe cognouit figmētum nrm
ecordatus eſt qm puluis
ſumus hō ſicut fenū:dies ei⁹
tanq̄ flos agri ſic efflorebit
Qm ſpūs ptranſibit in illo
et non ſubſiſtet.⁊ nō cognoſ
cet amplius locū ſuum Mi-
ſericordia aūt dm ab eterno
et vſq̄ in eternū ſup timētes
eū Et iuſticia illi⁹ in filios
filiorū.his qui ſeruant teſta
mentū eius Et meōres ſūt
mandatorum ipius.ad faciē
dū ea Dñs i celo parauit ſe
dez ſuā.et regnū ipius oībuſ
dñabitur Benedicite domi
no oēs āgli ei⁹ potētes vir-
tute faciētes vbū illi⁹:ad au
diēdā vocē ſmonū eius Bn
dicite dño oīs virtutes ei⁹:
miſtri ei⁹ q̄ facitis volūtatē
ei⁹ Bndicite dño oīa opera

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

eius in oĩ loco dñacõis eius
bñdic aĩa mea dño Añ. Cla
mor me⁹ ad te veniat de⁹ añ

Bndic aĩa mea Bñdic
dño · dñe de⁹ me⁹ mag
nificatus es vehemēter Con
feſſiõem et decorē induiſti: a
mictus lumĩe ſicut veſtimen
to Extendens celum ſicut
pellē: qui tegis aquis ſupio
ra ei⁹ Qui ponis nubē aſcē
ſuz tuũ: qui ambulas ſup pē
nas vētorũ Qui facis āge
los tuos ſpũs. et miſtros tu
os ignē vrentē Qui funda
ſti terrā ſup ſtabilitatē ſuaz
nõ inclinabit in ſecl'm ſeculi
Abiſſus ſicut veſtimētũ a
mict⁹ ei⁹. ſup mōtes ſtabũt
aque Ab increpacõe tua fu
giēt a voce tonitrui tui for
midabunt Aſcendũt mōtes
et deſcendũt cāpi. locũ quem
fundaſti eis Terminũ poſu
iſti quē nõ tranſgrediēt: neq̃
ↄtertent opire terrā Qui e
mittes fontes in cõuallibus
inter mediũ monciũ ptrauſi
bunt aque Potabũt om̃es
beſtie agri. expectabũt ona
gri in ſiti ſua Sup ea volu
cres celi habitabunt. de me
dio petrarum dabunt voces
Rigās montes de ſupiorib⁹
ſuis de fructu opm tuorũ ſa
ciabitur terra Producēs fe
num iumētis. et herbā ſerui
tuti hoim Et educas panez
de terra: et vinũ letificet cor
hois Ut exhilaret faciē i o
leo: et pais cor hois ↄfirmet
Saturabunt ligna cāpi ⁊ ce
dri libani q̃s plantauit: illic
paſſeres nidificabũt Hero
dij dom⁹ dux eſt eox mōtes
excelſi ceruis: petra refugiũ
herinacijs. Fecit lunā i tēpa
ſol ↄgnouit occaſuz ſuũ Po
ſuiſti tenebras ⁊ facta ē nox
in ipa ptranſibũt oēs beſtie
ſilue Catuli leonũ rugiētes
vt rapiāt: et querāt a deo eſ
cam ſibi Ortus ē ſol ⁊ ↄgre
gati ſunt: et in cubilib⁹ ſuis
collocabunt Exibit hõ ad
opus ſuũ et ad opacõem ſuā
vſq̃ ad veſpam Quā mag
nificata ſũt opa tua dñe oia
in ſapiēcia feciſti impleta eſt
terra poſſeſſiõe tua Hoc ma
re magnum ⁊ ſpacioſũ maĩ
bus: illic reptilia quox non ē
numer⁹ Aialia puſilla cum
magnis: illic naues ptranſi
bunt Draco iſte quē forma
ſti ad illudendũ ei: omĩa a te
expectant vt des illis eſcam
in tpe Dāte te ill' colligēt. a
periēte te manum tuā omĩa
implebunt boĩtate Auertē

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

te ante te faciē turbabuntur
auferes ſpm̄ eoꝝ et deficient
et in puluerē ſuum reuertent
Emitte ſpm̄ tuū et creabūt
et renouabis faciem terre.
Sit gl'a dn̄i in ſecl'm. letabi
tur dn̄s in opibus ſuis Qui
reſpicit terrā et facit eā tre-
mem. qui tangit mōtes fu-
migāt Cātabo dn̄o i vita
mea pſallā deo meo q̄diu ſū
Iocundū ſit ei eloquiū meū
ego vero delectabor in dn̄o.
Deficiāt pctōres a terra ꝛ in
iqui ita vt non ſint bn̄dic ai
ma mea domino. Pſalmus
Confitemini dn̄o ꝛ inuo
cate nomē eiꝰ. annūcia
te inter gētes opa eius Cā-
tate ei et pſallite ei narrate
oia mirabilia eius. laudami
in noīe ſancto eius Letetur
cor querenciū dn̄m. querite
dn̄m ꝛ ↄfirmami: querite fa
ciē eius ſēper Memētote mi
rabiliū eiꝰ q̄ fecit ꝓdigia et
iudicia oris eiꝰ Semē abra-
ham ſerui eius. filij iacob e-
lecti eius Ipe dn̄s deus no
ſter. in vniuerſa terra iudici
a eius Memor fuit in ſecu-
lum teſtamēti ſui: verbi qđ
mandauit in mille generacio
nes Quod diſpoſuit ad abra
ham: et iuramēti ſui ad yſa
ac Et ſtatuit illud iacob in
p̄ceptū. et iſrael in teſtamētū
eternū Dicēs tibi dabo ter
ram chanaan: funiculū here
ditatis vr̄e Cū eſſēt numero
breui. pauciſſimi et incole eꝰ
Et pertranſierūt de gēte in
gentē: et de regno ad populū
alterū Nō reliquit hoīem
nocere eis: ꝛ corripuit pro eis
reges Nolite tāgere xp̄os
meos: et in ꝓphetis meis no
lite malignari Et vocauit
famē ſup terrā: ꝛ oē firmamē
tū panis cōtriuit Miſit an̄
eos virū. in ſeruū venūdatꝰ
eſt ioſeph Humiliauerūt in
ↄpedibus pedes eius ferrum
ptranſijt aiam eiꝰ. donec ve
niret verbū eius Eloquiū
dn̄i inflāmauit eū miſit rex
et ſoluit eū. princeps populo-
rum et dimiſit eū Cōſtitu
it eū dn̄m domꝰ ſue: et princi
pē oīs poſſeſſiōis ſue Et e-
ruditet principes eiꝰ ſicut ſe
metipm̄: et ſenes eius prudē
tiā doceret Et intrauit iſra-
hel in egiptū. et iacob acola
fuit in terra cham Et auxit
it ppl'm ſuū vehemēter: ꝛ fir
mauit eū ſup inimicos eius:
Cōuertit cor eorū vt odirēt
populū eius. et dolum face-
rent in ſeruos eius Miſit

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

moyſen ſeruū ſuum. aaron
quē elegit ipm Poſuit i eis
ṽba ſignoꝝ ſuoꝝ:⁊ ꝓdigi-
oꝝ ſuoꝝ i t̃ra cham Miſit
tenebras et obſcurauit:⁊ nō
exacerbauit ſermones ſuos
Cōuertit aquas eoꝝ i ſan
guinē. et occidit piſces eoꝝ
Edidit terra eoꝝ ranas.
in penetrabilibꝰ regū ipoꝝ
Dixit et venit cynomia ⁊ ci
nifes i oībus finibꝰ eoꝝ Po
ſuit pluuias eoꝝ grādinem
ignē ꝯburentē in terra ipſo-
rū Et percuſſit vineas eoꝝ
et ficulneas eoꝝ:et cōtriuit
lignū finiū eoꝝ Dixit et ve
nit locuſta et bruchus. cuiꝰ nō
erat numerus Et comedit
omne fenū in terra eoꝝ ⁊ co
medit oēm fructū terre eoꝝ
Et percuſſit omne primoge
nitum in terra eorum. primi
cias oīs laboris eorum Et
eduxit eos cum argēto et au
ro:⁊ non erat in tribubꝰ eoꝝ
infirmus Letata eſt egiptꝰ
in ꝓfectōne eoꝝ. quia in cu
buit timor eoꝝ ſup eos Ex
pandit nubē i ꝓtectōm eoꝝ
et ignē vt luceret eis p noctē
Pecierūt et venit coturnix
et pane celi ſaturauit eos.
Dirupit petraꝫ et fluerunt
aque. abierūt in ſicco flumi
na Qm̄ memor fuit verbi ſā
cti ſui qđ habuit ad abrahā
puerū ſuū Et eduxit pplm
ſuū i exultacōe. et electos ſu
os i leticia Et dedit illis re
giones gencium. et labores
populoꝝ poſſederunt Ut cu-
ſtodiant iuſtificacōes eiꝰ. et
legē eiꝰ reqrant An Bn̄dic
aīa mea dn̄o An Uiſita ps.
Confitemini dn̄o qm̄ bo
nus:qm̄ in ſeculum mi
ſericordia eius Quis loqtur
potencias dn̄i. auditas faci-
et oēs laudes eius Beati
qui cuſtodiunt iudiciū. et fa
ciunt iuſticiā i omni tempore
Memento nri dn̄e in bene-
placito popli tui:viſita nos
in ſalutari tuo Ad videndū
in bonitate electoꝝ tuoꝝ ad
letandū in leticia gentis tue
vt lauderis cum hereditate
tua Peccauimꝰ cum pribus
noſtris:iniuſte egimꝰ iniqui-
tatē fecimꝰ Pres nri i egip
to nō intellexerūt mirabilia
tua:nō fuerūt meōres multi
tudis mīe tue Et irritaue-
runt aſcēdētes i mare mare
rubꝛuꝫ t ſaluauit eos ꝓpt
nomē ſuū vt notā faceret po
tenciā ſuā Et icrepauit ma
re rubrū ⁊ exſiccatū ē:⁊ dedu
xit eos in abiſſis ſicut i deſ

to Et ſaluauit eos de manũ
odiecium. et redemit eos de
manu inimici Et operuit a
qua tribulãtes eos. vnꝰ ex
eis nõ remanſit Et credide
rũt ĩ verbis eiꝰ. et laudaue-
rũt laudẽ eiꝰ Cito fecerũt
obliti ſũt operꝝ eiꝰ et non ſu
ſtinuerũt cõſiliũ eiꝰ Et ꝯcu
pierũt cõcupiſcẽciã ĩ deſerto: ⁊
tẽptauerũt deum in aquoſo
Et dedit eis peticõez ipoꝝ
⁊ miſit ſaturitatẽ ĩ aĩas eoꝝ
Et irritauerunt moyſen in
caſtris. aaron ſctm̃ dñi Ap
ta eſt tra ⁊ deglutiuit dathã
⁊ operuit ſuꝑ ꝯgregacõnem
abiron Et exarſit ignis in
ſinagoga eoꝝ. flamma com
buſſit pctõres Et fecerũt vi
tulũ in oreb. et adorauerunt
ſculptile Et mutauerũt glo
riã ſuã. ĩ ſimilitudinẽ vituli
comedentis fenũ Obliti ſũt
deũ qui ſaluauit eos q̃ fecit
magnalia in egipto mirabi
lia ĩ tra cham terribilia ĩ ma-
ri rubro Et dixit vt diſꝑde
ret eos: ſi nõ moyſes electuſ
eiꝰ ſtetiſſet in confractõne in
ꝯſpectu eius Et auerteret
irã eiꝰ ne deſꝑderet eos. ⁊ ꝓ
nichilo habuerũt trã deſide-
rabilẽ Nõ crediderũt verbo
eiꝰ et murmurauerũt ĩ taber

naculis ſuis. nõ exaudierũt
vocẽ dñi Et eleuauit manũ
ſuã ſuper eos. vt ꝓſterneret
eos in deſerto Et vt deiceret
ſemẽ eoꝝ in nacõibꝰ. ⁊ diſꝑ
deret eos in regiõibꝰ Et ini
ciati ſũt beelphegor: ⁊ come
derunt ſacrificia mortuorum
Et irritauerũt eũ ĩ adinuẽ
cõnibꝰ ſuis. ⁊ mľtiplicata ẽ
ĩ eis ruina Et ſtetit phinees
⁊ placuit: et ceſſauit quaſſa-
cio Et reputatũ eſt ei ĩ iuſti
ciã. ĩ gñacõe et gñacõez vſq̃
ĩ ſẽpiťnũ Et irritauerũt eũ
ad aquã ꝯtradictõis q̃ vexa
tꝰ ẽ moyſes ꝓpter eos. q̃r exa-
cerbauerũt ſpm̃ eiꝰ Et di-
ſtixit ĩ labiis ſuis nõ diſꝑdi
derũt gẽtes q̃s dixit dñs illꝭ
Et ꝯmixti ſũt ĩnĩ gẽtes et
didicerut opa eoꝝ ⁊ ſeruierũt
ſculptilibꝰ eoꝝ ⁊ factũ ẽ illis
ĩ ſcãdalũ Et imolauerũt fi
lios ſuos. et filias ſuas de-
moniis Et effuderunt ſan-
guinẽ inocẽtẽ: ſanguinẽ filio
rũ ſuoꝝ ⁊ filiaꝝ ſuaruz q̃s ſa
crificauerũt ſculptilibꝰ cha-
naan Et interfecta ẽ terra
ĩ ſãguibꝰ ⁊ ꝯtamiata ẽ ĩ opi
bꝰ eoꝝ. ⁊ fornicati ſũt ĩ adin
uẽcõibꝰ ſuis Et iratꝰ ẽ furo
re dñs ĩ pplo ſuo. ⁊ abhoĩa
tus ẽ hereditatẽ ſuã Et tra

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

didit eos in manꝰ genciũ:et
dñati ſunt eorũ qui oderunt
eos Et tribulauerũt eos in-
imici eorũ⁊ hũiliati ſunt ſub
manibus eoꝝ:ſepe liberauit
eos Ipi autẽ exacerbauerũt
eum ĩ conſilio ſuo.et huiliati
ſunt in iniqtatibus ſuis Et
vidit cum tribularent̃ ⁊ au-
diuit orõnem eorum Et me
mor fuit in ſecl'm teſtamen-
ti ſui ⁊ penituit eũ ẜm multi
tudinẽ mĩe ſue Et dedit eo ſ
ĩ mĩas ĩ cõſpectu oĩm qui ce
perant eos Saluos fac nos
domine deus noſter.⁊ ꝯgre-
ga nos de nacõibus Ut cõfi
teamur nomĩ ſctõ tuo:⁊ glo
riemur in laude tua Benedi-
ctus dñs deus iſrael a ſeculo
et vſqꝫ in ſeculũ.et dicet om
nis populus fiat fiat Ps.
Cõfitemi dño qm̃ bonus
qm̃ in ſeculũ mĩa eius.
Dicãt qui redẽpti ſunt a do
mino quos redemit de manu
inimici.de regiõibus cõgre-
gauit eos A ſolis ortu et oc
caſu ab aquilone et mari:
Errauerunt in ſolitudĩe i n
inaquoſo.viã ciuitatis hita
culi nõ inuenerunt Eſurien
tes et ſiciẽtes aĩa eorum ĩ ip
ſis defecie Et clamauerunt
ad dñm cũ tribularent̃.⁊ de
neceſſitatibus eoꝝ eripuit e-
os Et deduxit eos in viam
rectã.vt irẽt ĩ ciuitatẽ habi-
tacõis Confiteant̃ dño mĩe
eius.et mirabilia eius filijs
hoĩm Quia ſaciauit aĩam ĩ
anem:⁊ animã eſurientẽ ſa-
tiauit bonis Sedẽtes in te-
nebris et vmbra mortis:vin
ctus in mendicitate et fer ro
Quia exacerbauerũt eloq̃a
dei:et cõſilium altiſſimi irri-
tauerũt Et humiliatum eſt
in laboribus cor eoꝝ:et infir
mati ſunt nec fuit qui adiu-
naret Et clamauerũt ad do
minũ cum tribularẽtur:et de
neceſſitatibus eorum libera-
uit eos Et eduxit eos de te
nebris et vmbra mortis:⁊ vĩ
cula eorum diſrupit Cõfite
ant̃ dño mĩe eius:⁊ mirabi-
lia eius filijs hominũ Quia
cõtriuit portas ereas:et pec
tes ferreos confregit Suſce
pit eos de via iniquitatis eo
rum:ꝓpter iniuſticias eñ ſu
as huiliati ſũt Omnẽ eſcã
abhominata eſt aĩa eorum⁊
appropinquauerunt vſqꝫ ad
portas mortis Et clamaue
runt ad dñm cũ tribularẽt̃:
et de neceſſitatibꝰ eorũ libe-
rauit eos Miſit verbũ ſuuꝫ
et ſanauit eos.et eripuit eoſ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

de interioꝛibus eoꝝ Confiteantur dño mie ei⁹: ⁊ mirabilia eius filijs hoim Et ſacrificent ſacrificiū laudis ⁊ annūciēt opa eius in exultacōe Qui deſcendūt mare in nauib⁹: faciētes opacōem in aquis multis Ipi viderunt opa dñi: ⁊ mirabilia ei⁹ i pꝛofundo Dixit ⁊ ſtetit ſpūs ꝓcelle: ⁊ exaltati ſūt fluct⁹ ei⁹ Aſcendūt vſq ad celos ⁊ deſcendūt vſq ad abiſſos. aīa eoꝝ in mal' tabeſcebat Turbati ſunt et moti ſunt ſicut ebꝛius. ⁊ oīs ſapia eoꝝ deuorata eſt Et clamauerūt ad dñz cū tribularēt ⁊ de necitatibus eoꝝ eduxit eos Et ſtatuit ꝓcellā eius i auram. et ſiluerūt fluct⁹ eius Et letati ſunt q2 ſiluerūt. et deduxit eos in poꝛtum volūtatis eoꝝ Cōfiteant᷑ dño mie eius ⁊ mirabilia filijs hoim Et exaltēt eū in eccl'a plebis: et in cathedꝛa ſenioꝛū laudēt eum Poſuit flumina in deſertum. ⁊ exitus aquaꝝ i ſitim Terram fructiferā i ſalſuginē a malicia inhitanciū i ea. Poſuit deſertū in ſtagna aq̄rum: ⁊ terrā ſine aqua in exitus aquarū Et collocauit illic eſurientes: ⁊ ꝯſtituerunt

ciuitatē habitacōnis Et ſeminauerūt agros et plantauerunt vineas: ⁊ fecerūt fructum natiuitatis Et bñdixit eis et multiplicati ſunt nimis: et iumēta eoꝛū nō minorauit Et pauci facti ſunt et vexati ſunt: a tribulacione maloꝛum et doloꝛe Effuſa ē ꝯtēcio ſup pꝛīcipes eoꝛū. ⁊ errare fecit eos in inuio ⁊ nō in via Et audiuit pauperē de iopia et poſuit ſicut oues famīlias Videbūt recti ⁊ letabuntur: ⁊ oīs iīquitas opilabit os ſuū Quis ſapiēs ⁊ cuſtoidet hec: ⁊ intelliget miſericoꝛdias dñi Gl'a Añ Viſita nos dñe in ſalutari tuo: Anti. Confitebor Pſalm⁹

Paratū coꝛ meū deus paratum coꝛ meum. cantabo et pſallā i gl'a mea Exurge pſalteriū et cithara: exurgam diluculo Cōfitebor tibi in populis dñe et pſallam tibi i nacōibus Quia magna eſt ſup celos mia tua ⁊ vſq ad nubes veritas tua Exaltare ſup celos deus et ſup oēm terram gl'ia tua: vt liberent᷑ dilecti tui Saluum fac dextera tua ⁊ exaudi me deus locutus ē i ſcō ſuo Exultabo et diuidā ſiccimam.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

et conuallem tabernaculorū
dimetiar Meꝰ eſt galaad et
meꝰ eſt manaſſes et effrai ſu
ſcepcō capitis mei Iuda rex
meus. moab lebes ſpei mee:
In ydumeā extēdā calcia-
mentū meū: michi alienige-
ne amici facti ſunt Quis de
ducet me in citatē munitam
quis deducet me vſqꝫ in ydu
meā Nōne tu deꝰ qui repu
liſti nos: ⁊ nō exibis deus in
virtutibus nr̄is Da nobis
auxiliū de tribulacōe: qꝛ va
na ſalus hōis In deo facie
mus virtutē: ⁊ ipē ad nichilū
deducet inimicos noſtros Ps̄
Deus laudē meā ne tacue
ris: qꝛ os pctōris et os
doloſi ſuꝑ me aptū ē Locu-
ti ſunt aduerſū me ligua do
loſa: ⁊ ſmoibꝰ odij circūdede
rūt me. ⁊ expugnauerūt me
gratis Pro eo vt me dilige-
rent detrahebant michi ego
autem orabaꝫ Et poſuerūt
aduerſū me mala pro bonis
⁊ odiū ꝓ dilectōne mea Cō
ſtitue ſuꝑ euꝫ peccatorem. et
dyabolus ſtet a dextris eius
Cū iudicat̄ exiet ꝯdēpnatꝰ
⁊ oracō eiꝰ fiat i peccatū Fi
ant dies eiꝰ pauci: ⁊ epiſcopa
tū eius accipiet alter Fiant
filij eius orphani: et vxor eꝰ
vidua Nutātes trāſferant̄
filij eiꝰ et mēdicēt: eijciant̄ de
hitacōibus ſuis Scrutēt̄ fe
nerator oēm ſubſtanciā eius
⁊ deripiāt aliēi labores eius
Non ſit illi adiutor: nec ſit
q̄ miſereat̄ popul̄ eius Fiāt
nati eiꝰ in interitū: i gn̄acōe
vna deleat̄ nomē eiꝰ In me
moriā redeat iniq̄tas patruꝫ
eiꝰ in ꝯſpcū dn̄i. ⁊ peccatum
mr̄is eiꝰ nō deleat̄ Fiāt con
tra dn̄m ſꝑ ⁊ diſꝑeat de terra
meōria eorū: ꝓ eo ꝙ non eſt
recordatꝰ facere miam Et ꝑ
ſecutꝰ eſt hoiem inopē ⁊ mēdi
cū: ⁊ cōpunctū corde mortifi
care Et dilexit maledictōꝫ
⁊ veiet ei. ⁊ noluit bn̄dictōꝫ
⁊ elōgabit̄ ab eo Et induit
maledictōem ſicut veſtimētū
et intrauit ſicut aqua i interi
ora eiꝰ ⁊ ſicut oleū i oſſibꝰ eiꝰ
Fiat ei ſicut veſtimētū quo
opit̄: ⁊ ſicut zona qua ſemꝑ
ꝑcingit̄ Hoc opꝰ eoꝝ qui de-
trahūt michi apud dn̄m: et
qui loquūtur mala aduerſus
aiam meam Et tu domine
fac mecū ꝓpter nomen tuū:
qꝛ ſuauis ē mia tua Libera
me qꝛ egenꝰ et pauꝑ ego ſuꝫ
⁊ cor meū ꝯturbatū eſt intra
me Sicut vmbra cum decli-
nat ablatus ſū. ⁊ excuſſꝰ ſuꝫ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſicut locuſte G enua mea in
firmata ſunt a ieiunio. ⁊ ca-
ro mea imutata ē ꝓpter oleū
E t ego factꝰ ſū obꝓbriuꝫ
illꝭ: viderunt me ⁊ mouerunt
capita ſua A diuua dñe deꝰ
meꝰ ſaluū me fac ꝑm miam
tuā U t ſciant qꝛ manus tua
hec: ⁊ tu dñe feciſti eā M ale
dicēt illi ⁊ tu bñdices: q̄ iſur
gūt i me ꝯfundāt̄ ſuꝰ āt tuꝰ
letabit̄ I nduant qui detra
hunt michi pudore: ⁊ oꝑiant̄
ſicut diploide ꝯfuſione ſua.
C ōfitebor dño nimis in ore
meo: ⁊ in medio multoꝝ lau-
dabo eum Q ui aſtitit a dex
tris pauꝑis. vt ſaluū facerēt
a perſequētibus aīam meaꝫ
G l'a Añ Confitebor dño ni
mis i ore meo ℣ Dñe exaudi
orōem meā Et clamor meus
ad te veniat Añ laud ℣ Fiat
mīa tua dñe ſuꝑ nos Quem
admo. añ Benigne fac i bo
na volūtate tua dñe pš Mi
ſerere Añ Bonum eſt Pš:
B onū eſt cōfiteri in dño ⁊
pſallere noī tuo altiſſīe
A d ānūciādum mañe miam
tuā: et veritatē tuam per no
cté I n decacordo pſalterio
cū cātico i cithara Q uia de-
lectaſti me dñe i factura tua
⁊ i oꝑibꝰ manuū tuarū exul
tabo Q m magnificata ſūt
oꝑa tua dñe. nimis ꝓfunde
facte ſunt cogitaciones tue.
V ir inſipiens non ꝯgnoſcet
⁊ ſtultꝰ nō intelliget hec C ū
exorti fuerit pctōres ſic ut fe
nū. et appuerit oēs q̄ oꝑant̄
iniquitatē E t intereāt in ſe
culū ſecli tu aūt altiſſimꝰ i et
nū dñe Q m ecce inimici tui
dñe qm̄ ecce inimici tui peri
bunt: et diſꝑgent̄ omnes qui
oꝑant̄ iīquitatē E t exalta
bitur ſicut vnicornis cornu
meū: et ſenectꝰ mea ī mīa v-
beri E t deſpexit oculus meꝰ
īimicos meos: ⁊ ab iſurgēti-
bꝰ ī me malignātibꝰ audiet
auris tua I uſtꝰ vt palma
florebit ſicut cedrꝰ libani mł
tiplicabit̄ P lātati i dño i a
triis tuis domꝰ dm̄ dī nri flo
rebūt A dhuc młtiplicabūt̄
i ſenecta vberi: ⁊ bñpaciētes
erūt vt ānūciēt Q m rectꝰ do
minꝰ deꝰ nr̄: ⁊ nō ē iniquitas
in eo G l'a añ Bonū ē ꝯfite
ri dño Añ Metuāt dñm oēs
fines terre Pš Deus deus
meus Añ Et in ſeruis Pš
A udite celi q̄ loquar. au-
diat tra verba oris mei
C ōcreſcet vt pluuia doctri-
na mea. fluat vt ros eloq̄uꝫ
meū Q uaſi ymber ſuꝑ her-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

bam:⁊ quaſi ſtille ſuper gra
mina q2 nomē dñi inuocabo
Date magnificētiā deo nrō
dei pfecta ſunt opa.⁊ oīes
vie eius iudicia Deus fidel'
et aſq3 vlla iniquitate iuſtus
et rectus: peccauerūt ei ⁊ nō
filij ei9 in ſordib9 Generacō
praua atq3 peruerſa: heccine
reddis dño pple ſtulte ⁊ inſi
piēs Nūquid nō ipe eſt pr̄
tuus: qui poſſedit te ⁊ fecit ⁊
creauit te Memēto dierū an
tiquoꝝ cogita gñacōes ſin-
gulas Interroga patrē tu
um annūciabit tibi maiores
tuos ⁊ dicēt tibi Qn̄ diuide
bat altiſſim9 gētes: qū ſepa
bat filios adā Cōſtituit ter
minos pploꝝ: iuxta nūeꝝ fi
lioꝝ iſrl Pars aūt dñi ppl's
eius: iacob funiculus heredi
tatis eius Inuenit eū i ter
ra deſerta: in loco horroris et
vaſte ſolitudis Circūduxit
eum et docuit: cuſtodiuit q̄ſi
pupil'lā oculi ſui Sicut aq̄-
la puocās ad volandū pul-
los ſuos:⁊ ſup eos volitas:
Expandit alas ſuas ⁊ aſ-
ſūpſit eos atq3 portauit i hu
meris ſuis Dñs ſolum dux
eius fuit:⁊ non erat cū eo de
us alienus Conſtituit eū ſu
per excelſā terrā: vt come

deret fructus agroꝝ Vt ſu-
geret mel de petra: oleūq3 de
ſaxo duriſſimo Butirum de
armento et lac de ouibus: cū
adipe agnoꝝ et arietū filioꝝ
baſan Et hircos cū medul
la tritici: et ſanguinē vue bi
beret meraciſſimū Incraſſa
tus eſt dilect9 et recalcitra-
uit: incraſſatus impingua-
tus dilatatus Dereliquit de
um factorē ſuū:⁊ receſſit a
deo ſalutari ſuo Prouocaue
runt eū in dijs alienis:⁊ i ab
hominacōib9 ſuis ad iracun
diā ꝯcitauerūt Immolaue
runt demonijs ⁊ non deo: dijs
quos ignorabāt Noui rerē
teſq3 venerūt quos nō colu
erunt prēs eoꝝ Deū qui te
genuit dereliquiſti:⁊ oblit9
es domī creatoris tui Vidit
dñs et ad iracūdiā ꝯcitat9 ē
q2 puocauerūt eū filij ſui ⁊ fi
lie Et ait abſcondā faciem
meā ab eis: et cōſiderabo no
uiſſima eoꝝ Generacō eñi p
uerſa eſt:⁊ infideles filij Ip
ſi me puocauerunt in eo qui
non erat deus:⁊ irritauerūt
in vanitatib9 ſuis Et ego
puocobo eos in eo q̄ nō ē po
pulus:⁊ in gēte ſtulta irrita
bo illos Ignis ſuccenſus
eſt in furore meo:⁊ ardebit

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

vſꝙ ad iferni nouiſſima De
uorabitq; terrã cum germie
ſuo:et moncium fundamen-
ta comburet Cõgregabo ſu
per eos mala.⁊ ſagittas me
as cõplebo in eis Coſumẽ
tur fame:⁊ deuorabũt eos a
ues morſu amariſſimo Den
tes beſtiarũ imittã in eos cũ
furore trahẽciũ ſup terrã at
q; ſerpẽciũ Foris vaſtabit
eos gladi⁹ et int⁹ pauor.iu-
uenẽ ſil' ac virginẽ lactẽtem
cũ hoie ſene Et dixi vbi nã
ſũt:ceſſare faciam ex hoib⁹
meõriã eoꝝ Sed propter irã
inimicorũ diſtuli:ne forte ſu
ꝑbirẽt hoſtes eorum Et dice
rẽt man⁹ nrã excelſa:et non
dñs fecit hec oia Gẽs abſq;
ꝯſilio ẽ ⁊ ſñ prudẽcia vtinã ſa
perẽt ⁊ itelligerẽt ac nouiſſiã
ꝓuiderẽt Quõ pſeq̃bat̃ vn⁹
mille ⁊ duo fugarẽt decẽ mili
a Nõne ideo qꝛ deus ſuus
vendidit eos.⁊ dñs cõcluſit
illos Nõ eñi eſt de⁹ noſter
vt dij eoruz.et inimici noſtri
ſunt iudices De vinea ſodo
morum vinea eoruz:⁊ de ſub
urbanis gomorre Vua eo-
rum vua fellis:et botr⁹ ama
riſſimus Fel draconũ vinũ
eoꝝ et venenũ aſpiduz inſa-
nabile Nonne hec condita
ſunt apud me:et ſignata in
theſauris meis Mea ẽ vlcõ
et ego retribuã eis in tẽpore
vt labat̃ pes eorũ uxta eſt
dies ꝑdicõis ⁊ adeſſe feſtinãt
tpa Iudicabit dñs populũ
ſuũ.et i ſꝫuis ſuis miſerebit̃
Videbit ꝙ infirmata ſit ma
n⁹ et clauſi quoq; defecerũt
reſiduiq; ꝯſumpti ſunt Et
dicẽt vbi ſũt dij eoꝝ:in q̃bus
habebãt fiduciam De quo
rũ victimis comedebãt ade-
pes et bibebãt vinũ libami-
nũ Surgẽt ⁊ opitulent̃ vobis
⁊ in neceſſitate vos ꝓtegãt
Videte ꝙ ego ſim ſolus:⁊
non ſit alius deus preter me
Ego occidam ⁊ ego viuere
faciã ꝑcutiã et ego ſanabo:
⁊ non eſt qui de manu mea
poſſit eruere Leuabo ad ce-
lum manũ meã et dicã viuo
ego i etnũ Si acuero vt ful-
gur gladiũ meum.et arripu
erit iudiciũ man⁹ mea ed
dã vlcionẽ hoſtib⁹ meis.et
his q̃ oderunt me retribuam
Inebriabo ſagittas meas
ſanguine:et gladi⁹ meus de
uorabit carnes De cruore
occiſorũ:et de captiuitate nu
dati inimicorũ capitis Lau
date gẽtes pplm eius:quia
ſanguinẽ ſeruorũ ſuorũ vlci-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſcet Et vindictā retribuet
i hoſtes eoꝝ. et propiciꝰ erit
terre ppl'i ſui Añ Et i ſeruis
ſuis dñs miſerebit. Añ. In
cymbal' bñſonātibꝰ laudate
dñm ps̄ Laudate Ymꝰ
Aurora iā ſpargit polum
terris dies illabit lucis re
fulget ſpiculū diſcedat oē lu
bricū Fantaſma noctis deci
dat mētis reatꝰ ſubruat q̄d
q̄d tenbris horridū noꝝ attu
lit culpe cadat Et mane illđ
vltimū qđ ꝑſtolamur cernui
i lucē nobis effluat dū hoc ca
nere cōcrepat Deo prī Re
pleti ſumus Añ ſup Bñđ.
Illuiare dñe his q̄ i tenebris
ſedēt ⁊ dirige pedes nrōs in
viā pacis deus iſrahel. Ad
veſperas añ Sede a dextris

DIxit dñs dño meo: ſede a de
xtris meis Donec ponā ini
micos tuos. ſcabellū pedum
tuorū Uirgā virtutis tue e-

mittet dñs ex ſyō: dñare in
medio inimicorū tuorū Te-
cū pricipiū i die virtutis tue
i ſplēdoribꝰ ſcōꝝ ex vtero an
luciferū genui te Iurauit
dñs ⁊ nō peñitebit eū: tu es ſa
cerdos i etnū ẜm ordinē mel
chiſedech Dñs a dextris tuis
cōfregit in die ire ſue reges
Iudicabit i nacōibꝰ imple
bit ruinas ꝯquaſſabit capi-
ta i terra multorū De torrē
te i via bibet. ꝓpterea exal
tabit caput Gla patri Añ
Sede a dextris meis dixit
dñs dño meo Añ Fidelia ps̄
Cōfitebor tibi dñe i toto
corde meo: i ꝯſilio iuſto
rū ⁊ ꝯgregacōe Magna opa
dñi. exq̄ſita i oēs volūtates
eiꝰ Cōfeſſio ⁊ magnificen-
cia opꝰ eius: ⁊ iuſticia eiꝰ ma
net in ſeculū ſeculi Memoriā
fecit mirabiliū ſuoꝝ miſeri-
cors ⁊ miſerator dñs. eſcam
dedit timētibꝰ ſe Memor erit
i ſeculū teſtamēti ſui: virtutē
opū ſuoꝝ annūciabit popl'o
ſuo Ut det illis hereditatem
gēciū: opa manuū eiꝰ veri-
tas et iudiciū Fidelia oīa
mādata eius ꝯfirmata i ſecu
lū ſecl'i: facta i veritate ⁊ eq̄
tate Redempcōem miſit do
minꝰ ppl'o ſuo mandauit in

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

eternū teſtamētū ſuū Sactū
et terribile nomē ei⁹. iniciuz
ſapie tiōꝛ dn̄i Intellectus
bon⁹ oīb⁹ faciētib⁹ eū. lau-
dacō ei⁹ manet i ſeculū ſecl'i
Gl'a Añ Fidelia oīa māda-
ta ei⁹ ꝯfirmata i ſecl'm ſecl'i.
Añ In mādatis ei⁹ pſ.
Beat⁹ vir q̄ timet dn̄m: i
mādatis ei⁹ volet nimiſ
Potēs in traterit ſemē eius:
gn̄acō rectoꝝ bn̄dicet Gl'a ⁊
diuicie i domo ei⁹. ⁊ iuſticia
ei⁹ manet in ſecl'm ſecl'i Ex
ortū ē in tn̄bris lumē rectis.
miſericors et miſerator et iu
ſt⁹. Iocūdus hō q̄ miſeret⁊
comodat diſponat ſermones
ſuos i iudicō. q2 in etnū non
ꝯmonebit. In meōria eter-
na erit iuſt⁹ ab audicōe ma-
la nō tīebit Paratū cor eius
ſpare i dn̄o ꝯfirmatū eſt cor
ei⁹. nō cōmonebit donec de-
ſpiciat inimicos ſuos Diſp
ſit dedit paupib⁹ iuſticia ei⁹
manet i ſecl'm ſecl'i: cornu ei⁹
exaltabitur i gl'a Peccator
videbit ⁊ iraſcet dētib⁹ ſuis
fremet et tabeſcz: deſiderium
pctōꝝ pibit Gl'a patri ⁊ filio
Sicut erat Añ In manda-
tis ei⁹ volet nimis añ Sit no
men domini Pſalmus.
Laudate pueri dn̄m. lau-
date nomē domini Sit no-
men dn̄i benedictum: ex hoc
nunc et vſq; in ſeculū A ſo
lis ortu vſq; ad occaſū lau-
dabile nomē dn̄i Excelſus
ſup oēs gētes dn̄s. et ſup ce
los gl'a eius Quis ſicut do
min⁹ deus noſter qui i altis
habitat. ⁊ humilia, reſpicit i
celo et in terra Suſcitās a
terra in opē. ⁊ de ſtercore eri
gēs pauperē Vt collocet eū
dn̄s cum principib⁹. cū prin-
cipibus ppl'i ſui Qui habita
re facit ſterilem in domo ma
trem filiorum letātem Gl'a
patri et Sicut erat in prin.
Añ Sit nomen domini be-
nedictum in ſecula Añ Nos
qui viuimus Pſalmus.
In exitu iſrahel de egip-
to. domus iacob de po
pulo barbaro Facta eſt iu
dea ſanctificacio eius. iſra-
hel poteſtas eius Mare vi-
dit et fugit. iordanis conuer
ſus eſt retrorſum Montes
exultauerūt vt arietes. ⁊ col
les ſicut agni ouium Quid
eſt tibi mare q̄ fugiſti. et tu
iordanis quia cōuerſus es re
trorſum Mōtes exultaſtis
ſicut arietes. et colles ſicut
agni ouium A facie domi-
ni mota eſt terra, a facie dei

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

iacob Q ui conuertit petraꝫ
in ſtagna aquarum. et ru-
pem in fontes aquarū N ō
nobis domine non nobis.
ſed nomini tuo da gloriam.
S uper miſericordia tua ⁊ ve
ritate tua: nequādo dicāt gē
tes vbi eſt deꝰ eoꝝ D eꝰ aūt
noſter ī celo: oīa quecūqꝫ vo:
luit fecit S imulacra gēciuꝫ
argentū ⁊ aurū: opa manuū
hoim O s habēt ⁊ nō loquē
tur: oculos habent et non vi
debūt A ures habēt ⁊ nō au
diēt. nares habēt et nō odo-
rabūt M anus habent ⁊ nō
palpabūt pedes habēt ⁊ nō
ambulabūt: nō clamabūt in
gutture ſuo S imiles illꝰ fi-
ant q̄ faciūt ea: et oēs q̄ con-
fidūt in eis D omꝰ iſrl̄ ſpe-
rauit in dño. adiutor eorum
et ꝓtector eorū eſt D omꝰ aa
ron ſperauit in dño. adiutor
eorūꝫ ⁊ ꝓtector eoꝝ ē Q ui ti
mēt dñm ſꝑauerunt in dño.
adiutor eoꝝ et ꝓtector eorum
eſt D ñs memor fuit noſtri
⁊ bñdixit nobis B ñdixit do
mui iſrael: benedixit domui
aar ō B ñdixit oibꝰ q̄ timēt
dñm. puſillis cū maioribus:
A dīciat dñs ſuper vos. ſu
ꝑ vos ⁊ ſup filios vrōs B ñ
dicti vos dño: q̄ fecit celū et

terram C elum celi domino
terram autem dedit filijs ho
minum N on mortui lauda
bunt te domine. neqꝫ omnes
qui deſcendunt in infernum
S ed nos qui viuimus bñdi
cimus dño ex hoc nunc et vſ
qꝫ in ſeclm̄ añ Nos qui viui
mus benedicimꝰ dño ymꝑꝰ:
L ucis creator optime lucē
dierū ꝓferens primor-
dijs lucis noue mūdi parans o
riginē Q ui mane iūctū ve-
ſꝑi diē vocari p̄cipis thetrū
cahos illabit audi p̄ces cum
fletibus N e mēs grauata
crimine vite ſit exul munere
dū nil ꝑhenne cogitat ſeſeqꝫ
culpis illigat C elorum pul
ſet intimū vitale tollat p̄miū
vitemꝰ oē noxiū purgemus
peſſimū P rā pr̄ c. Dirigat
domine ad te oracō mea Si
cut incēſum in ↄſpectu tuo.
M agnificat aīma mea do
minū E t exultauit ſpi
ritus meus. in deo ſalutari
meo Q ui reſpexit humilita
tē ancille ſue: ecce em̄ ex hoc
btām me dicēt om̄es genera
cōes Q uia fecit michi ma-
gna q̄ potēs ē: ⁊ ſctm̄ nomen
eiꝰ E t mīa eiꝰ a ꝓgeie in ꝓ
genies: timētibus eū F ecit
potēciā in brachio ſuo: diſꝑ.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſit. ſuꝑbos mente cordis ſui
Depoſuit potẽtes de ſede: ꝛ
exaltauit humiles Eſuriẽ-
tes impleuit bonis. et diui-
tes dimiſit in anes Suſce-
pit iſrael puerum ſuū. recor-
datus mie ſue Sicut locutꝰ
ē ad patres nrōs. abraham
et ſemini eius in ſecula. Ad
completoriuꝫ An̄ Miſerere
michi Ps̄ Cū i nuocarē ps̄
In te dn̄e ſꝑaui nō ꝯfun
dar ineternū. in iuſticia
tua libera me Inclia adme
aurem tuā. accelerare eruaſ
me Eſto michi in deū prote
ctorem. et in domū refugiȷ̄ vt
ſaluū me facias Qm̄ forti-
tudo mea et refugiū meuꝫ es
tu. ꝛ ꝓpter nomē tuuꝫ dedu
ces me et enutries me Edu
ces me de laqueo quē abſcō-
derūt michi. qm̄ tu es ꝓtec-
tor meus In manus tuas
domine cōmendo ſpm̄ meum
redemiſti me dn̄e deus veri-
tatis Gloria patri. Ps̄ ſal.
Qui habitat in adiutorio
altiſſimi in ꝓtectōe dei
celi ꝯmorabitur Dicet dn̄o
ſuſceptor meus es tu et refu
gium meū. deus meus ſpera
bo in eum Qnoniā ipe libe
rauit me de laqueo venanci
um. et a verbo aſpero Sca
pulis ſuis obumbrabit tibi.
et ſub pēnis eiꝰ ſꝑabis Scu
te circūdabit te veritas eiuſ
nō timebis a tīore nocturno
A ſagitta volāte in die a ne
gocio ꝑābulante in tenebris
ab īcurſu ꝛ demonio meridi-
ano Cadēt a latere tuo mil
le et decē milia a dextris tuiſ
ad te aūt nō appropiquabit
Verūptn̄ oculis tuis ꝯſide-
rabis. et retribucōem pccoꝝ
videbis Qm̄ tu es dn̄e ſpes
mea. altiſſimū poſuiſti refu
giū tuū Non accedat ad te
malū. et flagellū nō appropi
quabit tabernaclo tuo Qm̄
anglis ſuis mādauit de te.
vt cuſtodiāt te in oibus vijs
tuis In maibus portabunt
te ne forte offendas ad lapi-
dem pedē tuū Sup aſpidem
et baſiliſcum ambulabis: ꝛ
cōculcabis leonē et draconeꝫ
Qm̄ in me ſꝑauit liberabo
eū. ꝓtegam eū qm̄ ꝯgnouit
nomē meū Clamauit ad me
ꝛ ego exaudiā eū cuꝫ ipo ſū
in tribulacōe. eripiā eum et
glorificabo eū Longitudine
dierū replebo eum. ꝛ oſtēdā
illi ſalutare meū Gl'a Ps̄
Ecce nūc bn̄dicite domio
omnes ſerui dn̄i Qui
ſtatis in domo domini in atrijſ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

dom⁹ dei noſtri I n noctib⁹
extollite man⁹ vr̄as in ſctā.
et bn̄dicite dn̄o B n̄dicat te
dn̄s ex ſyō. q̄ fecit celū ꝛ ter
ram An̄ Miſerere michi do
mie ꝛ exaudi orōez meā Cap
T u in nobis es dn̄e ꝛ no
men ſcm̄ tuū inuocatū
eſt ſuper nos ne derelinquas
nos dn̄e de⁹ noſter Deo ỹp⁹
I hū ſaluator ſecl'i hyeal'
verbū patris altiſſimi
lux lucis inuiſibil' cuſtos tu
orū puigil T u fabricator ō-
miū diſcretor atq̄ tēporū feſ-
ſa labore corpora noctis q̄e-
te recrea T e depcamur ſup
plices vt nos ab hoſte libe-
res ne valeat ſeducere tuo
redēptos ſanguine V t dum
graui in corpore breui mane-
mus tēpore ſic caro nr̄a dor-
miat vt mēs in xp̄o vigilet:
S it criſte rex p̄iſſime tibi
patriq̄ gl'a cū ſpū paraclito
et nūc ꝛ i ppetuū ỹp⁹ eſtiua
T e lucis ante terminū re
rūq̄ creato poſcim⁹ vt
ſolita clemēcia ſis preſul ad
cuſtodia P rocul recedāt ſōp
nia ꝛ noxiū fantaſmata ho
ſtemq̄ nr̄m cprime ne pollu
ant corpora P reſta pr̄ oipo-
tēs p ihm̄ xp̄m dn̄m qui tecū
in perpetuum regnat cū ſctō

ſpiritu ỽ. Cuſtodi nos domi
ne vt pupillā oculi Sub vm
bra alarum tuarū ꝑtege nos
an̄ Pacē tuā an̄ Salua nos
N unc dimittis ſeruū tuū
dn̄e. ſm̄ verbum tuum
in pace Q uia viderunt oculi
mei ſalutare tuū Q uod pa-
raſti ante faciem. omniū po
pulorū L umē ad reuelacōez
gencū. et gloriā plebis tue
iſrael An̄ Pacem tuā que-
ſumus dn̄e et pax tua criſte
maneat in mētibus noſtris
vt non timeamus a timore
nocturno ſed ſemper vigile-
mus cunctis in opibus mā
datorum tuorum An̄ Salua
nos domine vigilātes cuſto-
di nos dormientes vt vigile
mus cū xp̄o et requieſcam⁹
in pace Kyrieleyſon ter Xp̄e
leyſon ter Kyrieleyſon ter.
Pater noſter Et ne Sed li
In pace in idipm̄ Dormiam
Credo i deū Carnis re: Bn̄
dicam⁹ prēz ꝛ filiū cū ſcō ſpū
Laudem⁹ ꝛ ſupexaltem⁹ eū i
ſecl'a Bn̄dict⁹ es dn̄e i firma
mēto celi Et laudabilis ꝛ gl'o
ſus ꝛ ſupexaltat⁹ i ſecl'a Bn̄
dicat ꝛ cuſtodiat nos pater e
ternus amē Cōfitemi domi
no qm̄ bon⁹ Qm̄ Cōfiteor
oipotēti deo Dignare dn̄e no

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

cte iſto Sine pctō nos cuſto
dire Miſerere nr̄i dn̄e Miſe
rere noſtri Fiat mia tua dn̄e
ſup nos ⁊c. Deꝰ vͥtutū ꝯuer
te nos Oſtn̄de nobis faciē tu
am et ſalui erimus A ſubita
nea et improuiſa morte Libe
ra nos domine. Domine ex
di oracōem meā Et clamor
Dn̄s vobiſcū Et cū Collecta
Illuīa q̄s dn̄e deus tene
bras noſtras et totꝰ hu
ius noctis inſidias ⁊ fraudes
inimici tu a nobis repelle ꝓ
piciꝰ Salua nos oīpotēs pa
ter et lucem tuam nobis cō
cede perpetuā Per dominū
Feria ſecunda An̄ Inclinauit
Dilexi qm̄ exaudiet domi
nus vocem oracōis mee
Quia inclinauit aurem ſuā
michi. et in diebus meis in
uocabo Circūdederunt me
dolores mortis. et picula in
ferni inuenerunt me Tribu
lacōem ⁊ dolorē inueni: ⁊ nomē
dn̄i inuocabo O dn̄e libera
aiaʒ meā Miſericors dn̄s ⁊ iu
ſtus: ⁊ deꝰ nr̄ miſeretur Cuſto
diēs puulos dn̄s: humilatꝰ
ſū et liberauit me Conuerte
re aīa mea in requiē tuā. qꝛ
dn̄s bn̄fecit tibi Quia eripu
it aīam meā de morte oculos
meos a lacrimis: pedes meoſ

a lapſu Placebo dn̄o. i regi
one viuoꝝ An̄ Inclinauit do
minꝰ aurē ſuā m̄ an̄ Credidi
Credidi ꝑpt qḋ locutꝰ ſū
ego aūt humiliatꝰ ſuʒ nīs
Ego dixi in exceſſu meo.
oīs hō mendax Quid retribuā
dn̄o ꝓ oībus q̄ retribuit michi
Calicē ſalutaris accipiā: et
nomen dn̄i inuocabo Vota
mea dn̄o reddā coram oī po
pulo eiꝰ: ꝓcioſa in ꝯſpcū dn̄i
mors ſctōꝝ eius O domine
quia ego ſeruus tuꝰ ego ſer
uꝰ tuꝰ ⁊ filiꝰ āncille tue Diru
piſti dn̄e vīcla mea tibi ſacrifi
cabo hoſtiā laudis: ⁊ nomen
dn̄i inocabo Vota mea dn̄o
reddā in cōſpectu oīs ppli eꝰ
i atriis domus dn̄i in medio
tui ihrl'm̄ an̄ Credidi ꝑpt qḋ
locutꝰ ſū An̄ Laudate dn̄m
Laudate dn̄m oēs gētes:
laudate eū oēs populi.
Quoniā confirmata eſt ſup
nos mia eius: ⁊ veritas dn̄i
manet in eternum Gl'a An̄
Laudate dominū omnes gē
tes An̄ Clamaui Ps.
Ad dn̄ʒ cū tribularer cla
maui: ⁊ exaudiuit me.
Dn̄e libera aīam meā a la
biis iniquis: et a lingua do
loſa Quid detur tibi aut quid
apponatur tibi: ad linguā dolo

oſam Sagitte potẽtis acu
te. cũ carbonib⁹ deſolatoriis
Heu michi qꝛ incolatus me
us ꝓlongat⁹ eſt hitaui cum
habitantibus cedar. multũ
incola fuit aĩa mea Cũ hiis
qui oderũt pacẽ eram pacifi
cus. cũ loq̃bar illis impũg=
nabant me gratis Añ Cla=
maui et exaudiuit me Anti:
Leuaui Ps̃ Auxilium
oculos meos in montes
vnde veniet auxiliũ m̃ Au=
xiliũ meũ a dño: qui fecit ce
lum et terram Nõ det in cõ
mocõnem pedẽ tuũ. neqꝫ dor
miet qui cuſtodit te Ecce
nõ dormitabit neqꝫ dormiet
qui cuſtodit iſrl' Dñs cuſto=
dit te dñs ꝓtectõ tua. ſuper
manũ dexterã tuã Per diez
ſol non vret te. neqꝫ luna ꝑ
noctẽ Dñs cuſtodit te ab oĩ
malo. cuſtodiat aĩam tuam
dñs Dñs cuſtodiat introi=
tum tuuz et exitum tuũ. ex
hoc nũc et vſqꝫ in ſeculum.
Añ: Auxiliũ meum a dño.
Dñs autẽ dirigat Cap
corda et corpora noſtra
in caritate et paciẽcia xp̃i. ℣
Immẽſe celi cõditor vp⁹
q̃ mixta ne cõfunderes a
que fluẽta diuidẽs celũ dedi
ſti limitem Firmãs locũ ce=
leſtibus ſimulqꝫ terre riuulis
vt vnda flãmas tẽpet terre
ſolũ ne diſſipet Infũde nũc
piiſſime donũ ꝑhẽnis gracie
fraudis noue ne caſib⁹ nos
error atteret vet⁹ Lucem fi
des inueniat ſic luis iubar fe
rat vt vana cuncta terreat
hãc falſa nulla cõprimant.
Pia p̃s ✠ Dirigat ℣. Añ
ſup M̃t Magnificat ani=
me mea dñm Feria tercia añ
In domũ domini Pſalm⁹
Letatus ſũ in his q̃ dctã
ſunt michi. i domũ dñi
ibim⁹ Stãtes erãt pedes no
ſtri: i atriis tuis ihrlm Ihe
ruſalem q̃ edificat vt ciuitaſ
c⁹ ꝑticipacõ ei⁹ in idip̃m Il
luc eñi aſcenderũt tribus tri
bus dñi teſtimoniuz iſrl'. ad
ↄfitendũ noĩ dñi Quia illic
ſederunt ſedes in iudicio. ſe=
des ſup domũ dauid Roga
te q̃ ad pacẽ ſunt ihrl'm. ⁊ a
bundãcia diligẽtib⁹ te Fi=
pax in virtute tua. et abun=
dãcia in turrib⁹ tuis Pro=
pter frẽs meos et proximos
meos loquebar pacem de te
Propter domũ dñi dei nri: q̃
ſiui bona tibi Añ In domuz
dñi letãtes ibimus Añ Qui
Ad te dñe leuaui hitat
oculos meos. qui habi

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

tas in celis Ecce ſicut ocl'i
ſeruoꝝ. in maibꝰ dñoꝝ ſuoꝝ
Sicut ocl'i ancille in maibꝰ
dñe ſue. ita ocl'i nr̄i ad dñm
deū noſtrū donec miſereatur
noſtri Miſerere nr̄i dñe miſe
rere nr̄i. q2 multū repleti ſū=
mus deſpectōe Quia mul=
tum repleta eſt aīa nr̄a. ob=
probriū abundātibꝰ ⁊ deſpe
ctio ſupbis An̄ Qui hitas i
celis miſerere nobis Anti.
Adiutorium noſtrū Ps.
Niſi q2 dñs erat in nobis
dicat nūc iſrl'. niſi quia
dñs erat in nobis Dū exur
gerēt hoīes in nos. forte vi=
uos deglutiſſent nos Cū ira
ſcetur furor eoꝝ in nos. for=
ſitan aqua obſorbuiſſet nos
Torrentē ꝑtranſiuit aīa no
ſtra forſitan ꝑtranſiſſet aīa
nr̄a aquā intollerabilē Be
nedictus dñs. qui non dedit
nos in capcōem dentibꝰ eoꝝ
Aīa nr̄a ſicut paſſer erepta
eſt. de laq̄o venāciū Laque
us cōtritus eſt. et nos libera
ti ſumus Adiutoriū noſtrū
in noīe dm̄i. qui fecit celū ⁊ t
rem An̄ Adiutoriū noſtrū in
noīe dm̄i An̄ Bene fac Ps
Qui confidūt i dño ſicut
mōs ſyon. nō ꝯmoue=
bit in eternū qui hitat in ihe
ruſalē Mōtes in circuitu eꝰ
⁊ dñs in circuitu ppl'i ſui. ex
hoc nūc et vſq3 in ſecl'z Quia
nō relinq̄t dñs virgā pctōꝝ
ſup ſortē iuſtoꝝ. vt nō exte
dāt iuſti ad iniquitatē manꝰ
ſuas Bñfac dñe. boīs et re=
ctis corde Declinātes aūt in
obligacōes adducet dñs cū
opantibꝰ iniquitatē. pax ſu
per iſrl' An̄ Bñ fac dñe bo=
nis et rectis corde An̄ Facti
In cōuertēdo ps̄ ſumus
dñs captiuitatē ſyō: fac
ti ſumꝰ ſicut cōſolati Tunc
repletū eſt gaudio os noſtrū
te ligua nr̄a exultacōe Tūc
dicēt inter gētes: magnifica
uit dñs facere cū eis Mag=
nificauit dñs facere nobiſcū
facti ſumus letātes Conuer
tere dñe captiuitatē noſtram
ſicut torrēs in auſtro Qui ſe
mināt in lacrimis. in exulta
cōe metent Euntes ibāt et
flebant. mittētes ſemia ſua
Venietes aūt venīet cū ex=
ultacōne. portātes manipu=
los ſuos An̄ Facti ſumꝰ ſi=
cut conſolati Ympnus.
Telluris ingēs ꝯditor mū
di ſolū qui eruēs pulſis
aqua moleſtijs terrā dediſti
i mobilez Ut germen aptuz
ꝓferens fuluis decora flori=

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

bus ſecunda fructu ſiſteret
paſtūq; gratū redderet Q ē
tes puſte vulnera mūda vi-
toris grā vt facta fletu dilu
at motuſq; prauos atterat.
Iuſſis tuis obtēpet nullis
mal' approximet bōis reple-
ri gaudeat ⁊ mortis act⁹ ne-
ſciat Pſa ℣ Dirigat' Añ Su
p mgt Exultauit ſpūs me⁹
i deo ſalutari meo Feria q̄r-
ta Añ Niſi tu domine Ps
Niſi dñs edificauerit do
mū: īuanū laborauerūt
q̄ edificāt eā Niſi dñs cuſto
dierit ciuitatē: fruſtra vigilat
q̄ cuſtodit eā Vanū ē uobis
añ lucē ſurgere ſurgite poſt
q̄ ſederitis qui manducatis
panē doloris Cuz dederit di
lectis ſuis ſompnum: ecce he
reditas dñi filij merces fru-
ctus vētris Sicut ſagitte ī
manu potētis. ita filij excuſ
ſorū Beatus vir q̄ impleuit
deſideriū ſuū ex ipis nō ↄfun
det' cū loquetur īimicis ſuis
ī porta Añ Niſi tu dñe ſua-
bis nos nos īuanū vigilāt o
culi nři Añ Bti oēs Ps
Beati oēs qui timēt dñm
qui ambulāt vijs eius.
Labores manuū tuarū q̄r
mādncabis. beatus es ⁊ be
ne tibi erit Vxor tua ſicut
vitis habundās: ī lateribus
dom⁹ tue Filij tui ſicut no-
uelle oliuaꝝ: ī circuitu mēſe
tue Ecce ſic bñdicet' hō q̄ ti
met dñm Bñdicat tibi dñs
ex ſyon: ⁊ videas bona ihe-
ruſalēz oībus dieb⁹ vite tue
Et videas filios filiorꝝ tuorꝝ
pacē ſup iſrl. Añ Bti oēs q̄
timēt dñz. añ Bñdixim⁹
Sepe expugnarūt me a iu
uētute mea: dicat nunc
iſrl' Sepe expugnauerūt me
a iuuētute mea: etenī nō po
tuerūt michi Supra dorſū
meū fabricauerūt peccatores:
ꝓlōgauerūt iniq̄tatē ſuam
Domin⁹ iuſtus concidet cer
uices pctōꝝ: ↄfūdāt' ⁊ ↄuer-
tāt' retrorſū: oēſ q̄ oderūt ſyō
Fiant ſicut fenū tectorum:
qđ priuſq̄ euellatur exaruit
De quo nō īplebit manum
ſuā q̄ metet: ⁊ ſinū ſuū q̄ ma
nipl'os colliget Et non dixe
rūt q̄ p̄tibāt bñdictō dñi ſu
p vos. bñdixim⁹ vobis ī no
mie dñi añ Bñdixim⁹ vobis ī
noīe dñi aī De pfundis ps
De profundis clamaui ad
te dñe: dñe exaudi vocē
me ā Fiāt aures tue ītēden
tes. in vocē dep̄cacōnis mee
Si iniq̄tates obſeruaberis
dñe: dñe q̄s ſuſtinebit Quia

apd te ꝓpiciacō ē: ⁊ ꝓpter le-
ge tuā ſuſtinui te dn̄e Suſti
nuit aīa mea ī verbo eius
ſpauit aīa mea in dn̄o A cu
ſtodia matutīa vſqȝ ad noc-
tē: ſpet iſrl' ī dn̄o Quia apd
dn̄m mīa: et copioſa apd eū
redēpcō Et ipe redimet iſrl'
ex o. b⁹ iīqtatib⁹ ei⁹ añ Spe
Dn̄e nō ē exalta ret iſrl'
tū cor meum: neqȝ elati
ſūt ocl'i mei Neqȝ ābulaui ī
magnis: neqȝ ī mirabilibus
ſup me Si nō huilr̄ ſēciebā
ſȝ exaltaui aīam meā Sicut
adlactat⁹ ē ſup mr̄e ſua: ita
retribucō ī aīa mea Speret
iſrl' ī dn̄o: ex hoc nūc et vſqȝ
ī ſecl'm añ. Speret iſrl' ī dn̄o
Celi de⁹ ſcīſſime q̄ Ymp⁹
lucidū cētrū poli cādo-
re pigis igneo augēs decoro
lumine Quarto die q̄ flāmeā
ſolis rotā ꝯſtituēs lūē mini
ſtrās ordini vagos recurſos
ſiderū Ut noctib⁹ vl' lumini
direpcōis terminū ꝑmodūs ⁊
mēſiū ſignū dares notiſſimū
Illuia cor hoīm abſterge
ſordes mēciū reſolue culpe
vinculū euerte molēs ctimi-
num Preſta pater piiſſime
patriqȝ compar vnice ⁊c.
℣ Dirigat dn̄e Añ ſup mḡt.
Qr fecit michi dn̄s magna

q̄ potēs ē ⁊ ſctm̄ nomen eius
Feria quinta Añ. Et omnis
manſuetudinis Pſalmus.
Memento dn̄e dauid: et
omnis manſuetudinis
eius Sicut iurauit dn̄o: vo
tum vouit deo iacob Si in-
troiero in tabernaculum do-
mus mee: ſi aſcendero in lec-
ctum ſtrati mei Si dedero
ſompnum oculis meis ⁊ pal
pebris meis dormitacionem
Et requiem tēporib⁹ meis
donec inueniam locum domi
no: tabernaculum deo iacob
Ecce audiuimus eam in ef
frata: inuenimus eam in cā-
pis ſilue Introibim⁹ in ta
bernaculum ei⁹: adorabim⁹
in loco vbi ſteterunt pedes
eius Surge domine in requi
em tuam: tu et archa ſancti
ficacōis tue Sacerdotes tui
induantur iuſticiam. et ſanc-
ti tui exultēt Propter dauid
ſeruum tuum. non auertas
faciem criſti tui Iurauit do
minus dauid veritatē: ⁊ nō
fruſtrabitur eum: de fructu
ventris tui ponam ſup ſedē
tuā Si cuſtodierint filij tui
teſtamentū meū et teſtionia
mea hec. que docebo eos.
Et filij eorū vſqȝ in ſecl'm.
ſedebunt ſup ſedē tuā Qm

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

elegit dñs ſyon·elegit eã in
habitacõem ſibi H ec requi-
es mea in ſeclm ſecli. hic ha
bitabo qm̃ elegi eã V iduã
eius benedicẽs bñdicã. pau
pes eius ſaturabo panibus
Sacerdotes eius induã ſa-
lutari. et ſancti ei⁹ exultacõ
ne exultabũt I lluc pducã
cornu dauid. paraui lucernã
xp̃o meo I nimicos ei⁹ in-
duam cõfuſiõe. ſup ipm aũt
eff lorebit ſanctificacio mea
Añ Et oĩs manſuetudis ei⁹
Añ. Habitare Pſalm⁹.

E cce q̃ bonũ et q̃ iocũdũ
habitare fratres i vnũ
S icut vngentum in capite·
quod deſcendit in barbã bar
bam aaron Q uod deſcẽdit
in oram veſtimenti ei⁹ ſicut
ros hermon: qui deſcendit in
montẽ ſyon Q m̃ illic mãda
uit dñs bñdicõem ⁊ vitã vſ-
q̃ in ſeclm Añ habitare fra
tres in vnũ Añ Omnia p̃s.

L audate nomen dñi: lau
date ſeruí dñm Q ui ſta
tis in domo dñi: in atrijs do
mus dei nr̃i L audate domi-
nũ qm̃ bonus dñs. pſallite
noĩ eius qm̃ ſuaue eſt Q m̃
iacob elegit ſibi dñs: iſrahel
in poſſeſſionẽ ſibi Q uia ego
cognoui q̃ magn⁹ eſt dñs: et

deus nr̃ pre oĩb⁹ diis O mĩa
quecũq̃ voluit dñs fecit i ce
lo et in terra. in mari et i oĩ
bus abiſſis E duces nubes
ab extremo terre. fulgura i
pluuiã fecit Q ui pducit ven
tos de theſauris ſuis qui p-
cuſſit primogenita egipti: ab
hoĩe vſq̃ ad pecus E t miſit
ſigna et pdigia in medio tui
egipte. in pharaonẽ et i oẽs
ſeruos eius Q ui pcuſſit gẽ
tes multas·et occidit reges
fortes S eon regẽ amorreoꝝ
⁊ og regẽ baſan: ⁊ oĩa regna
chanaan E t dedit terra eo
rũ hereditatẽ: hereditatẽ iſ-
rael pplo ſuo D ñe nomẽ tu
um in eternũ: dñe memoria-
le tuũ in gñacõe ⁊ gñacõem
Q uia iudicabit dñs pplm
ſuũ: ⁊ in ſeruis ſuis depcaca
bit S imulacra gencium argẽ
tum et aurũ: opa manuũ ho
minũ O s hñt ⁊ nõ loquent
oclos hñt ⁊ nõ videbũt A u-
res hñt ⁊ nõ audiẽt: neq̃ enĩ
eſt ſpũs in ore ipoꝝ S iles il
lis fiãt q̃ faciũt ea: ⁊ oẽs qui
cõfidũt in eis D om⁹ iſrl bñ
dicite dño: dom⁹ aaron bene
dicite dño D om⁹ leui bñdi-
cite dño: qui timetis dñm be
nedicite dño B ñdicat te do-
min⁹ ex ſyõ: qui hitat i ihrlz

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

An. Oia quecūq̃ voluit dominus fecit An Qm̄ in etnū
Confitemini dn̄o qm̄ bonus: qm̄ in eternū mia
eiꝰ Cōfitemini deo deorum
qm̄ Cōfitemini dn̄o dn̄oꝝ
qm̄ Qui facit mirabilia magna ſolus: qm̄ Qui fecit celos in intellectū Qui firmanit terraz ſup aquas Qui fecit lumiaria magna Solē in ptātem diei Lunā ꝛ ſtellas in ptātem noctis Qui pcuſſit egiptū cum primogenitis eoꝝ Qui eduxit iſrael de medio eorū In manu potēti et brachio excelſo Qui diuiſit mare rubrū in diuiſiones Et eduxit iſrael p medium eius Et excuſſit pharaonē et virtute eius i mari rubro Qui trāſduxit pplm ſuū p deſertum Qui pcuſſit gētes mltas Et occidit reges fortes Seon regē amorreorum Et og regem baſan Et dedit terrā eoꝝ hereditatē Hereditatez iſrl' ſuo ſuo Quia in huilitate nrā meōr fuit noſtri Et redemit nos ab inimicis noſtris Qui dat eſcaz oi carni Cōfitemini deo celi Cōfitemini dn̄o dn̄oꝝ: qm̄ i eternū mia eiꝰ An Qm̄ in eternum mia eius Hẏ Ympnum

Super flumina babilonis illic ſedimꝰ et fleuimus dū recordaremur ſyō In ſalicibus in medio eiꝰ ſuſpendimus organa noſtra Quia illic interrogauerūt nos qui captiuos duxerunt nos: verba cancionū Et qui abduxerunt nos ympnū cantate nobis. de canticis ſyō Quō cātabimus canticū dn̄i: in terra aliena Si oblitꝰ fuero tui ihr'lm. obliuioni detur dextera mea Adhereat ligua mea faucibus meis: ſi nō meminero tui Si non propoſuero ihr'lm: in pricipio leticie mee Memor eſto dn̄e filioꝝ edō: in die ihr'lm Qui dicunt exinanite exinanite: vſq̃ ad fūdamentū in ea Filia babilonis miſera. beatꝰ qui retribuet tibi retribucōem tuam quā retribuiſti nobis Beatus q̃ tenebit et allidet. paruulos ſuos ad petrā An Ympnū cātate nobis de cāticis

Magne deus Ympꝰ ſyon potēcie qui ex aquis ortū genus ptim remittis gurgiti pti leuas in ara Immerſa limphis imprimēs ſubuecta celis irrogās vt ſtirpe vna pdita diuerſa rapiāt loca Largire cūctis ſeruulis

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

quos mũdat vnda ſãguis ne
ſcire lapſuſ criminũ nec ferre
mortis tediũ Ut culpa nul-
lũ deprimet nullum leuet ia
ctancia eliſa mẽs ne ↄcidat
elata mẽs ne corruat Oĩa p
Dirigat Añ ſup mꝫ De
poſuit potẽtes ſcõs pſeqntes
ꝛ exaltauit huiles xpꝫ ↄfitẽ-
tes Feria vi. añ In ↄſpectu
Confitebor tibi domine
in toto corde meo. quo-
niam audiſti omnia verba o
ris mei In conſpectu ange
loꝝ pſallã tibi adorabo ad tẽ
plum ſãctũ tuũ et cõfitebor
nomini tuo Super misericor
dia tua et veritate tua: qm̃
magnificaſti ſup om̃e nomẽ
ſanctũ tuum In quacunqꝫ
die inuocauero te exaudi me
multiplicabis ĩ aĩa mea vir
tutem Confiteãtur tibi dñe
omnes reges terre: quia au-
dierunt oĩa verba oris tui.
Et cantent in vijs dm̃. qm̃
magna ẽ gloria dm̃ Qm̃ ex
celſus dñs ꝛ humilia reſpicit
ꝛ alta a longe ↄgnoſcit Si
ambulauero in medio tribu
lacõis viuificabis me. ꝛ ſup
irã inimicoꝝ meorum extẽdi
ſti manũ tuã ꝛ ſaluũ me fecit
dextera tua Dñs retribuet
ꝓ me dñe mĩa tua in ſeculũ

opa manuũ tuarũ ne deſpici
as Añ In ↄſpctũ angeloꝝ
pſallã tibi deꝰ meꝰ Añ Dñe
Dñe pbaſti me ꝛ ↄgnoui
ſti me. tu ↄgnouiſti ſeſ
ſiõem meã ꝛ reſurrectõnem
meã Intellexiſti cogitacões
meas de lõge: ſemitã meã et
funiculũ meũ iueſtigaſti Et
oẽs vias meas ꝑuidiſti: qꝛ nõ
eſt ſmo ĩ lingua mea Ecce
dñe tu ↄgnouiſti oĩa nouiſſi
ma et antiqua. tu formaſti
me et poſuiſti ſup me manũ
tuam Mirabilis facta ẽ ſci-
encia tua ex me: confortata
eſt et non potero ad eã Quo
ibo a ſpiritu tuo. ꝛ quo a fa
cie tua fugiã Si aſcẽdero in
celum tu illic es. ſi deſcende-
ro ad infernum ad es Si ſũ
pſero pennas meas dilucu-
lo. et habitauero in extre-
mis maris Etenĩ illuc ma
nus tua deducet me. et tene-
bit me dextera tua Et dixi
forſitã tñbre ↄculcabunt me
ꝛ nox illũĩnacõ mea ĩ delicijs
meis Quia tñbre nõ obſcu
rabũt a te et nox ſicut dies
illuĩabitur: ſicut tñbre eiꝰ ita
et lumẽ eiꝰ Quia tu poſſedi
ſti renes meos ſuſcepiſti me
de vtero matris mee Cõfi-
tebor tibi qꝛ mirabilit mag-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

nificatus es mirabilia opa
tua:⁊ aīa mea ꝯgnoſcet nīs
Non eſt occultatū os meū
a te quod feciſti ī occulto.et
ſubſtācia mea in inferioribꝰ
terre Imperfectum meum
viderūt oculi tui ⁊ ī libro tuo
oīēs ſcribentur dies forma
bunt et nemo in eis Michi
autē nimis honorificati ſunt
amici tui deus:nimis ꝯforta
tus eſt principatus eoꝝ Di-
numerabo eos et ſuper are-
nam multiplicabuntur . ex
urrexi et adhuc ſum tecum.
Si occideris deꝰ peccatores
viri ſanguinum declinate a
me Quia dicitis in cogita-
cione.accipiant ī vanitate ci
uitates ſuas Nōne q̄ ode-
runt te dn̄e oderā.et ſuꝑ ini
micos tuos tabeſcebā Per-
fecto odio oderam illos. ini
mici facti ſūt michi Proba
me deꝰ et ſcito cor meū.inter
roga me ⁊ cognoſce ſemitas
meas Et vide ſi via iniq̄ta
tis ī me ē.⁊ deduc me in via
eterna Gl'a Añ Dn̄e ꝓbaſti
me⁊ ꝯgnouiſti me añ A viro
Eripe me dn̄e ab hoīe ma
lo : a viro iniquo eripe
me Qui cogitauerant iniq̄-
tates in corde:tota die ꝯſtitu
ebāt ꝑlia Acuerūt linguas
ſuas ſicut ſerpētes.venenum
aſpidū ſub labijs eoꝝ Cu-
ſtodi me dn̄e de manū pctōris
⁊ ab hoibꝰ iniquis eripe me
Qui cogitauerunt ſupplan
tare greſſus meos.abſcōde-
rūt ſuꝑbi laqueū michi Et
funes extēderūt ī laqueum.
iuxta iter ſcādalū poſuerūt
michi Dixi dn̄o deus meus
es tu.exaudi dn̄e vocē depre
cacōis mee Dn̄e dn̄e virtus
ſalutis mee.obumbraſti ſu-
ꝑ caput meū ī die belli Nō
tradas me domine a deſide-
rio meo peccatori cogitaue-
rūt ꝯtra me:ne dereliq̄s me
ne forte exaltēt Caput cir-
cuitus eoꝝ labor labioꝝ ipſo
rum.operiet eos Cadēt ſu
per eos carbones:in ignē de
icies eos in miſerijs nō ſubſi
ſtent Vir linguoſus nō diri
getur in terra:virum iniuſtū
mala capiēt in interitu Cog
noui quia faciet dominus iu
diciū inopis.⁊ vindictā pau
perum Verumptamen iuſti
confitebuntur noī tuo:⁊ ha
bitabūt recti cum vultu tuo
Añ A viro iniquo libere me
dn̄e Añ Dn̄e clamaui Ps.
Dn̄e clamaui ad te exau
di me:intende voci mee
cum clamauero ad te Di-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

rigatur orõ mea ſicut incen
ſum in ↄſpctũ tuo. eleuacio
manuũ mearũ ſacrificiũ ve-
ſptinũ Pone dñe cuſtodiaꝫ
ori meo. et oſtiũ circũſtancie
labijs meis Nõ declies cor
meũ in verba malicie. ad ex
cuſandas excuſacões in pec
catis Cũ hoib9 opantibus
iniqtatẽ. ⁊ nõ ↄmuicabo cũ
electis eoꝝ Corripiet me iu
ſtus in mia ⁊ increpabit. me
oleũ autẽ pctõris nõ inpin-
guet caput meũ Qm̃ adhuc
oracõ mea in bñplacitis eoꝝ
abſorbti ſunt iũcti petre iu-
dices eoꝝ udiẽt verba me
a qm̃ potuerũt: ſicut craſſitu
do terre erupta eſt ſuper ter
ram Diſſipata ſunt oſſa no
ſtra ſecus infernum qꝛ ad te
dñe dñe ocl'i mei. in te ſꝑaui
nõ auferas aiam meã Cu
ſtodi me dñe a laqueoquẽ ſta
tuerũt michi. et a ſcandalis
opanciũ iniquitatẽ Cadent
in reticiaculo ei9 pctõres. ſin-
glariter ſũ ego donec traſeã
Añ. Dñe clamaui ad te exau
di me Añ. Porcio mea Ps
Voce mea ad dñm clama
ui. voce mea ad dñm de
ꝓcatus ſũ Effundo in ↄſpe
ctu ei9 orõem meã. ⁊ tribula
cõeꝫ meã añ ipm ꝓnũcio In

deficiendo ex me ſpm̃ meum
⁊ tu ↄgnouiſti ſemitas meaſ
In via hac qua ambulabã
abſcõderũt ſupbi laqueũ mi
chi Cõſiderabã ad dexterã
et videbã. ⁊ nõ erat q̃ ↄgno-
ſceret me Periјt fuga a me.
et nõ eſt qui requirat aiam
meam Clamaui ad te domi
ne dixi tu es ſpes mea. por-
cio mea in terra viuẽciũ In
tende ad depcacõem meã: qꝛ
huiliatus ſũ nimis Libera
me a pſeqntib9 me. qꝛ ↄfor-
tati ſũt ſup me Educ de cu
ſtodidia aiam meã ad ↄfitẽ-
dũ noi tuo: me expectãt iuſti
donec retribuas michi Gl'a
Añ Porcio mea dñe ſit i ter
ra viuencium Ympnus
Plaſmator hois de9 q̃ ſo
lus cũcta ordinãs humũ
iubes ꝓducere reptãtis ⁊ fe
re gen9 Qui magna rerũ cor
pora dictu iubẽtis viuidat
ſeruiãt p ordinẽ ſubdẽs dedi
ſti hoi Repelle a ſeruis tuiſ
quicquid p immũdiciam aut
morib9 ſe ſuggerit aut acti-
bus interſerit Da gaudio
rũ p̃mia da grãꝝ munera diſ
ſolue litis vincula cõſtringe
pacis federa Preſta pater
℣ Dirigatur oracõ mea Añ
ſup magt Suſcepit de9 iſrl'.

puer̄ ſuū ſicut locut9 ē abra
hā ⁊ ſemini eius ⁊ exaltauit
humiles. vſq; in ſeculum.
Sabbato Anti. Benedict9
Benedictus domin9 deus
meus qui docet manus
meas ad prelium. et digitos
meos ad bellum Miſeri-
cordia mea et refugium me-
um: ſuſceptor meus et libera
tor meus Protector meus
et in ipſo ſperaui qui ſubdit
populum meū ſub me Do-
mine quid eſt hō quia inotu
iſti ei: aut fili9 hoīs quia re-
putas eum Homo vanitati
ſil'is factus eſt: dies ei9 ſicut
vmbra ꝑtereunt Dn̄e inclia
celos tuos et deſcende. tange
mōtes ⁊ fumigabunt Ful-
gura choruſcacōem et diſſi-
pabis eos: emitte ſagittas
tuas ⁊ conturbabis eos.
Emitte manū tuaz de alto
eripe me et libera me de aq̄s
multis: ⁊ de manu filiorū ali
enor̄ Quor̄ os locutum eſt
vanitatē. ⁊ dextera cor̄ dex
tera iiquitatis Deus can-
ticū nouū cātabo tibi: i pſal
terio decacordo pſallam tibi
Qui das ſalutē regib9 qui
redemiſti dauid ſuū tuū: de
gladio maligno eripe me.
Eterue me de manu filio-
rū alienor̄ quor̄ os locutū ē
vaitatē. ⁊ dextera cor̄ dexte
ra iniq̄tatis Quorum filij ſi
cut nouelle plantaciones. a
iuuētute ſua Filie eorū con
poſite circūornate vt ſimili-
tudo templi Promtuaria eo
rum plena. eructācia ex hoc
i illd Oues eor̄ fetoſe habū
dātes in greſſib9 ſuis: boueſ
eor̄ craſſe Nō ē ruina ma-
cerie neq; trāſitus: neq; cla-
mor in plateis eor̄ Beatuz
dixerunt ppl'm cui hec ſunt
btūs ppl's cui9 ē dn̄s de9 ei9
Gl'a An̄ Bn̄dictus dn̄s de
us meus An̄ In eternum.
Exaltabo te de9 me9 rex
⁊ bn̄dicā noī tuo. in ſe
culū ⁊ i ſecl'z ſecl'i Per ſingu-
los dies bn̄dicā tibi. ⁊ lau-
dabo nomē tuū i ſeculū ⁊ in
ſecl'm ſecl'i Magn9 dn̄s ⁊ lau
dabil' nimis. ⁊ magnitudi-
nis ei9 nō ē finis Gn̄acio ⁊
gn̄acio laudabit opa tua. et
potēciam tuam pnūciabunt
Magnificēciā gl'ie ſctitatis
tue loquēt. et mirabilia tua
narrabūt Et virtutē terri
biliū tuor̄ dicent: ⁊ magnitu
dinē tuā narrabūt Memoriā
habundancie ſuauitatis tue
eructabūt. ⁊ iuſticia tua ex
ultabūt Miſerator ⁊ miſeri

coꝛ dn̄s: paciens et multum
miſericoꝛs Suauis dn̄s vni
uerſis: ⁊ miſacões eiꝰ ſup oīa
opa eiꝰ Confiteant̄ tibi dn̄e
oīa opa tua: et ſcti tui bene-
dicant tibi Gl'am regni tui
dicent: ⁊ potenciā tuā loqnt̄
Ut notā faciāt filijs hoīm
potēciā tuā et gl'am magni
ficēcie regni tui Regnū tuū
regnū oīm ſeculoꝝ et dn̄acō
tua ī omī gn̄acōe et gn̄acōez
Fidelis dn̄s in oībꝰ verbis
ſuis. et ſctūs ī oībꝰ opibus
ſuis Allevat dn̄s omēs qui
coꝛruūt: et erigit oēs eliſos
Oculi oīm ī te ſpant dn̄e et
tu das eſcā illoꝝ ī tpe opoꝛ-
tuno Apis tu manū tuam
et imples omē aīal bn̄dictōe
Iuſtꝰ dn̄s ī oībꝰ vijs ſuis
⁊ ſanctus ī oībꝰ opibus ſuiſ
Prope eſt dn̄s oibus inuo
cantibꝰ eū in veritate Uo-
lūtatē timēciū ſe faciet ⁊ dep
cacōnem eoꝝ exaudiet. ⁊ ſal
uos faciet eos Cuſtodit do
minꝰ omēs diligentes ſe: et
omnes peccatoꝛes diſperdet
Laudacionem domini lo-
quetur os meum et benedi-
cat omnis caro nomini ſan-
cto eius in ſeculum. et in ſe-
culum ſeculi An. In eternū
⁊ ī ſeclꝫ secl'i an Laudabo.

Lauda anima mea domi
num laudabo dominuz
in vita mea. pſallā deo meo
qͣdiu fuero Nolite confide
re in principibꝰ. in filijs ho-
minum in quibus non eſt ſa
lus Exibit ſpiritus eius ⁊
reuertetur in terram ſuam.
in illa die peribunt omnes
cogitacōes eoꝛum Beatus
cuius deus iacob adiutoꝛ eꝰ
ſpes eius in domino deo ip-
ſius qui fecit celum et terrā
mare. et omnia que in eis
ſunt Qui cuſtodit veritatē ī
ſecl'm facit iudicium iniuriā
paciētibꝰ dat eſcā eſuriētibꝰ
Dn̄s ſoluit cōpeditos. dn̄s
illuiat cecos Dn̄s erigit eli
ſos. dn̄s diligit iuſtos Do-
minus cuſtodit aduenas pu
pillū et viduā ſuſcipiet. ⁊ vi
as pctoꝝ diſperdet Regna-
bit dn̄s in ſecula deꝰ tuꝰ ſyō
in omī generacn̄e et gn̄acōez
Gl'a an Laudabo deū me-
um ī vita mea an Deo nrō
Laudate dn̄m qm̄ bonꝰ ē
pſalmꝰ: deo nrō ſit iocū
da decoraq; laudacio Edi-
ficās ihrm̄ dn̄s. diſpſiones
iſrl' ꝯgregabit Qui ſanat cō
tritos coꝛde. ⁊ alligat ꝯtricō
nes eoꝝ Qui nūerat mltitu
dinē ſtellaꝝ. ⁊ oībꝰ eis noīa

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

vocās M agnꝰ dn̄s nr̄ ⁊ mag
na virtus eiꝰ: ⁊ ſapie eiꝰ nō ē
nūerꝰ S uſcipiēs māſuetos
dn̄s. hūiliās aūt pctōꝛes vſ-
ꝙ ad terram P recinite dn̄o
in cōfeſſiōe: pſallite deo nr̄ō
in cithara Q ui operit celum
nubibꝰ. et parat tre pluuiaz
Q ui ꝓducit in mōtibꝰ fenū
et herbā: ſuitnti hoim Q ui
dat iumentis eſcam ipoꝝ. ⁊
pullis coruoꝝ inuocantibus
eū. N ō in foꝛtitudine equi
volūtatē hēbit. neꝙ in tibūſ
viri bn̄placitū erit ei B ene
placitū ē dn̄o ſup timētes eū
⁊ in eis q̄ ſperāt ſup mia eiꝰ
G lāAn̄ Deo nr̄ō iocunda
ſit laudacio An̄. Bn̄dixit.
L auda ihrl̄m dn̄m. lauda
deū tuū ſyon Q uoniaz
cōfoꝛtauit ſeras poꝛtaꝝ tua
rum: bn̄dixit filijs tuis in te
Q ui poſuit fines tuos pa-
cē: et adipe frumēti ſaciat te
Q ui emittit eloquiū ſuum
terre: velociter currit ſermo
eiꝰ Q ui dat niuē ſicut lanā
nebulā ſicut cinerē ſpgit M it
tit criſtallū ſuū ſicut buccel-
las an̄ faciē frigoꝛis eiꝰ q̄s
ſuſtiebit E mittet vbū ſuū ⁊
liq̄faciet ea: flauit ſpūs eꝰ et
fluēt aq̄ Q ui ānūciat vbuz
ſuū iacob: iuſticias ⁊ iudicia
ſua iſrl̄ N ō fecit taliter oī
nacōi: ⁊ iudicia ſua non mā
feſtauit eis G loꝛia pa An̄.
Benedixit filijs tuis in te.
D eꝰ creatoꝛ Ymnꝰ hyēal
oīz poliꝙ rectoꝛ veſtiēs
diē decoꝛo lūie noctē ſapoꝛiſ
grā A rtꝰ ſolutos vt quies
reddat laboꝛis vſui menteſꝙ
feſſas alleuet luctuſꝙ ſoluat
anxios G rates pacto iā die
⁊ noctis exoꝛtu p̄ces voti re-
os vt adiuues ymnū canētes
ſoluimꝰ T e coꝛdis yma ꝯci-
nāt te vox coꝛona ꝯcrepet te
diligat caſtꝰ amoꝛ te mēs ad
oꝛat ſobria V t cū pfūda clau
ſerit diē caligo noctiū fides
tn̄bꝛas neſciat ⁊ nox fidei lu-
ceat D oꝛmire mētē ne ſinas
doꝛmire culpa nouerit caſtos
fides refrigerās ſōpni vapo
rē tempet E xuta ſenſu lu-
brico te coꝛdis alta ſōpnient
ne hoſtis inuidi dolo pauoꝛ q̄
etos ſuſcitet P̄m rogemꝰ ⁊
prēm xp̄i pr̄iſꝙ ſpm̄ vnū po
tēs p oīa foue p̄cātes tritas
Amen Ymnus eſtiualis.
O lux btā tritas ⁊ pn̄cipa
lis vnitas iā ſol recedit
igneꝰ īfūde lumē coꝛdibꝰ T e
mane laudū carmine te dep
cemur veſperi te nr̄ā ſupplex
gl'a p cūcta laudet ſecla D eo

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

℣. Veſptia orõ aſcēdat ad te dñe. Et deſcēdat ſup nos mia

Kyrieleyſon Xpeleyſon. Kyrieleyſon. Xpe audi nos. Pat de celis deꝰ miſerere nobis. Fili redēptor mūdi d̄s miſerere no. Spūs ſcē deꝰ miſerere nobiſ. Scā trinitas vnꝰ d̄s miſere.

Sctā maria oꝑ
Sctā dei genitrix oꝑ
Sctā virgo virginū oꝑ
Scē michael oꝑ
Scē gabriel oꝑ
Scē raphael oꝑ
Oēs ſci āgl'i et archāgeli oꝑ
Oēs ſcti btōꝝ ſpūū ordīes.
Scē iohānes baptiſta oꝑ
Oēs ſci pͣtriarche et ꝓphete.
Scē petre oꝑ
Scē paule oꝑ
Scē andrea oꝑ
Scē iohānes oꝑ
Scē iacobe oꝑ
Scē philippe oꝑ
Scē bartholomee oꝑ
Scē mathee oꝑ
Scē thoma oꝑ
Scē iacobe oꝑ
Scē ſymon oꝑ
Scē thadee oꝑ
Scē mathia oꝑ
Scē barnaba oꝑ
Scē marce oꝑ
Scē luca oꝑ
Oēs ſctē apl'i et euāgeliſte.
Oēs ſcti diſcipuli dn̄i oꝑ
Oēs ſcti innocētes oꝑ
Scē ſtephane oꝑ
Scē kanute oꝑ
Scē clemēs oꝑ
Scē dyoniſi cū ſocijs tuis.
Scē mauricij cū ſocijs tuis.
Scē laurenti oꝑ
Scē vincenti oꝑ
Scē albane oꝑ
Scē olaue oꝑ
Scē thoma oꝑ
Scē eadmūde oꝑ
Scē oſwalde oꝑ
Scē kanute oꝑ
Sci coſma et damiane oꝑ
Sci iohānes et paule oꝑ
Oēs ſci martires oꝑ
Scē ſilueſter oꝑ
Scē martine oꝑ
Scē nicolae oꝑ
Scē auguſtine oꝑ
Scē gregori oꝑ
Scē egwine oꝑ
Scē willehade oꝑ
Scē anſgari oꝑ
Scē benedicte oꝑ
Scē maure oꝑ
Scē botulphe oꝑ
Scē wilhelme oꝑ
Scē egidi oꝑ
Scē theodgare oꝑ
Scē ketille oꝑ
Oēs ſci monachi et heremite
Oēs ſci cōfeſſores Orate

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Sctā anna oꝛ
Scā maria magdalena oꝛ
Sctā agatha oꝛ
Sctā agnes oꝛ
Sctā katherina oꝛ
Sctā criſtina oꝛ
Sct cecilia oꝛ
Sctā lucia oꝛ
Sctā anaſtaſia oꝛ
Sctā perpetua oꝛ
Sctā ſcolaſtica oꝛ
Sctā margareta oꝛ
Scā vndena M virginū oꝛ
Oīs ſctē virgines ⁊ vidue
Oīs ſācti Orate ꝑ nob̄is
Propici9 eſto. parce nobis
dn̄e Ab oī malo. libera nos
dn̄e Ab inſidijs diaboli li.
A dāpnacōe ꝑpetua. li. Ab
iminētib9 pcc̄tōꝝ nrōꝝ ꝑicul'.
Ab īfeſtacōīb9 demonū li.
A ſpū fornicacōnis li. Ab
appetitu inanis glīe li. Ab
oī immūdicia mētis ⁊ corpis
Ab ira ⁊ odio ⁊ oī mala vo
luntate li. Ab īmūdis cogi
tacōīb9 li. A cecitate cordis
A fulgure ⁊ tēpeſtate li. A
ſubitanea morte li. Per mi
ſteriū ſctē incarnacōnis tue.
Per paſſiōem ⁊ crucē tuā
Per glo'ſam reſurrectōem tu
am Per admirabilē aſcenſi
onē tuā Per grām ſci ſpūs
ꝑacliti In hora mortis ſuc
curre nobis dn̄e In die iu
dicij Libera nos dn̄e Pecca
tores Te rogam9 audi nos.
Ut pacē nobis dones Te ro
Ut mia tua ⁊ pietas tua nos
cuſtodiat Te Ut ecciam tu
am regere ⁊ defenſare digne
ris Te Ut dn̄m aplicū ⁊ oēs
gradus eccleſie ī ſctā religio
ne conſuare digneris Te Ut
regib9 ⁊ principib9 nrīs pa
cem et verā ↄcordiā atq; vic
toriā donare digneris Te.
Ut epōs et prelatos nrōs ⁊
oēs ↄgregacōes ill' ↄmiſſas
ī ſācta religiōe ↄſeruare dig
neris Te Ut ↄgregacōnes
nrās in tuo ſācto ſeruicō cō
ſeruare dig. Te Ut cunctū
populū xp̄ianū ꝑcioſo ſang
uine tuo redēptū conſeruare
digneris Te Ut oīb9 bn̄fac
torib9 nrīs ſempiterna boā
retribuas Te Ut aīas nrās
⁊ ꝑntū nrōꝝ ab eterna dāp
nacōe eripias Te Ut fruct9
terre dare ⁊ ↄſuare digneris
Te Ut locū iſtū et oīes ha
bitātes in eo viſitare ⁊ ↄſo
lari digneris Te Ut ocl'os
mīe tue ſup nos reducere di
gneris Te Ut obſequiū ſer
uitutis nrē racōnabile faci
as Te Ut mētes nrās ad ce
leſtia deſideria erigas Te Ut

mētes nrāſ ad celeſtia deſide
ria eriges Ut miſerias pau
per et captiuoꝝ ītueri ꝛ reue
lare digne Ut iter famuloꝝ
famularūq tuarū ī ſalutis
tue pſpitate diſpoās T Ut
regularib⁹ diſciplinis nos ī
ſtruere di. T Ut aiab⁹ oīm
fideliū defūctoꝝ reqēz eternā
donare dig T Ut nos exau
dire d T Fili dei T Agn⁹
dei q̄ tollis pctā mūdi pce no
bis dn̄e Agn⁹ dei q̄ toll' pctā
mdi. exaudi nos dn̄e Agn⁹
dei qui toll' pcā mdi. miſere-
re nobis Xp̄e audi nos Kyri
eleyſon Xp̄eleyſon Kyrieley
ſon Pater noſter Et ne nos
Sed libera nos ꝛc Ego dixi
dn̄e miſerere mei Sana aīaz
meā q꞉ peccaui tibi Cōuerte
dn̄e uſq quo Et dep̄cabilis
eſto ſup ſuos tuos Pecca-
uim⁹ cū pr̄ib⁹ nr̄is Iniuſte e
gim⁹ Dn̄e non ſm pctā nrā
facias nobis Neq ſm Dn̄e
ne mēineris iniq̄tatū nrārū
Cito an. Adiuua nos de⁹ ſa
lutaris nr̄ Et ppt glām Dn̄e
de⁹ virtutū Ondē faciē Dn̄e
exaudi orōem meam Et cla
mor me⁹ Pro ſtabilitate

Omnīs ſempiterne deus q̄
glām tuā oib⁹ in xp̄o
gentib⁹ reuelaſti cuſtodi opa
mīe tue vt eccīa toto orbe dif
fuſa ſtabili fide ꝛ ꝯfeſſione
tui nois pſeueret Pro oi g

Omnīps ſempiterne dn̄ eccīe
de⁹ reſpice dignāt ſup
apoſtolicā dignitatē atq ſu
per vniuerſos grad⁹ eccīaſti
cos vt ſicut a te vniuerſi cre
ati ſunt ſic vniuerſi a te ī ſuo
ordine dirigāt Pro Ep̄o

Omnīps ſempiterne de⁹ qui
ſacrāmēta mirabilia ma
gna ſol⁹ operaris ptēde ſuper
famulū tuū āntiſtitē nr̄m ꝛ ſup
cunctos ſibi ꝯmiſſos ſpiritū
grē ſalutaris ꝛ vt in verita-
te tibi placeāt ꝑpetuū eis ro
rē tue bn̄dictōis īfūde- Pro

Omnīps ſempiterne de⁹ q̄ Rege
ce eſtia ꝛ trena moderis
reſpice ppici⁹ ſup famulos tu-
os reges et pricipes nrōs et
fac eos p viā hūilitatis ꝛ iu
ſticie ꝯſtāt incedere vt p⁹ pa
ctū tpal' regni ad miſtracōez
eīni btitudis mereant acci-
pe porcōez Pro ꝯgregacōe

Defende qs̄ domine de⁹
btā maria ſp virgie et
ſanctis martirib⁹ kanuto et
laurencio intercedente locuz
iſtū ꝛ iſtā ꝯgregacōem ꝛ fami
liā ad oī aduerſitate et tibi
toto corde proſtratā ab hoſti
um propicius tuere clemen-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

65

ter inſidijs Pro fratribus
Deus qui caritatis dona
p grãm ſcti ſpũs tuoꝝ
cordib⁹ fidliũ īfūdis: da famł
ꝛ famulab⁹ tuis ꝓ quib⁹ tuã
depcamur clemenciã ſalutē
mētis ꝛ corꝑis vt te tota vir
tute diligãt ꝛ q̄ tibi placita
ſunt tota dilectione ꝑficiãt
De⁹ q̄ Pro iter agētib⁹
diligētibus te miam tu
am ſemꝑ impēdis ꝛ a puieti-
bus tibi in nulla es regione
longinqu⁹ dirige viã famloꝝ
tuoꝝ in tua volūtate vt te ꝓ
tegēte te duce p iuſticie ſemi
tas ſñ offenſione gradiant.
De⁹ pa Pro aduſarijs
cis caritatiſq; amator
et cuſtos da oībus inimicis
noſtris pacem caritatēq; ve
ram cunctoꝝq; eis tribue re
miſſionem pctōrum noſq; ab
eorum inſidijs potent eripe.
Deus Pro diſcordãtib⁹
largitor pacis ꝛ amator
caritatis da famulis tuis ve
ram cũ tua volūtate ꝯcordi
am vt ab oībus que nos pul
ſant tēptacōibus liberemur
Omni Pro penitētibus
potens ſempiterne deuſ
qui omnem animã cōfitentē
et penitentem magis vis e-
mendare q̄ perdere reſpice ꝓ

picius ſuper famulos tuos
et auerte ab eis iram indig-
nacōis tue ꝛ da eis pctã di-
mittere Pro elemoſinariis:
Deus qui poſt baptiſmi
ſacramētũ ſcdam abo
licōnem peccatorum elemoſi
nis indidiſti reſpice ꝓpicius
ſuper famulos tuos qui ad
hunc locum ſanctũ ſeu clero
vel pauperibus hic alimēta
pcipientibus ſua tribuerunt
ꝓ quibus maieſtati tue pre
ces fundimus vt eis clemēti
bonitate ſuccurras libens ꝓ
tegas dignanter exaudias ꝛ
a peccatorum nexibus ꝛ tor
mētis tartari eruere et ad be
atam patriã digneris perdu
cere. per Pro infirmis
Omnipotens ſempi terne
de⁹ ſalus eterna credē-
ciũ exaudi nos pro infirmiſ
famłtis ꝓ quib⁹ mīe tue im
ploramus auxiliũ vt reddi-
ta eis ſanitate grãrum tibi ī
eccleſia tua referãt actiões.
Pro peticione lacrimarum
Omnipotens mitiſſiē de⁹ q̄ ſicienti po
pło fontē viuētis aq̄ de
petrē ꝓduxiſti educ de cordis
nri duricia ꝯpūctōis lacrias
vt pcã nrã plãgere valeã⁹ re
miſſiōẽq; te miſãte mereatt
accipe pctoꝝ. Pro

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Parce dñe parce peccatis
nrís ⁊ quãuis in ceſſabi
liter delinquẽtibꝰ ꝯtinua pe
na debeať pña q̃s vt qđ ad
ꝑpetuũ mereamur exicium
trãſeat ad correctõis auxili-
um P. Pro grã ſpũs ſcti
Deus cui om̃e cor patet ⁊
oĩs volũtas loquitur ⁊
quẽ nullũ latet ſecretũ puri-
fica ꝑ infuſiõem ſcti ſpũs co
gitacões cordis nri vt te per
fecte diligere ⁊ digne lauda
re mereamur P. Pro pace
Deus a quo ſancta deſide ⁊c̃
Pro tribulacõnibus.
Deus qui ꝯtritoꝝ nõ de-
ſpicis gemitũ nec merẽ
ciuz ſpernis affectũ adeſto p̃
cibus nris quas tibi pro tri
bulacõe noſtra effũdimꝰ eaſ-
q̃ clemẽter ſuſcipias et ſolo
bonitatis tue intuitu tribu-
as vt quidquid ꝯtra nos dy
abolice atq̃ hũane moliũť
aduerſitates ad nichilũ redi
gas ⁊ ꝯſilio tue pietatis alli
das vt nullis aduerſitatibꝰ
leſi. ſed erepti ab om̃i tribu-
lacõe ⁊ anguſtia leti in eccle
ſia tua ſctã tibi grates refe-
ramꝰ. p Pro defunctis
Fidelium deus oĩm ꝯditor ⁊c̃
Pro viuis et defunctis
Om̃s ſempiterne deꝰ: q̃ vi
uoꝝ dñaris ſimul ⁊ mortuo
rũ oĩmq̃ miſereris quos tu-
os fide ⁊ ope futuros eſſe p̃
noſcis te ſupplices exoramꝰ
vt ꝓ quibus effundere p̃ces
decreuimus quoſq̃ vel p̃ſens
ſecl'm adhuc in carne retinet
vel futuꝝ iam exutos corpo
pore ſuſcepit pietatis tue cle
mencia oĩm delictoꝝ ſuorum
veniã ꝯſeq̃mur. per. Collcã
Pietate tua q̃s dñe nr̃o
rum abſolue vincl'a de
lictoꝝ ⁊ intercedẽte ꝓ nobis
btã et gl'oſa ſp̃q̃ virgine dei
geitrice maria cum oibꝰ ſcis
dñm aplicũ regẽ nrm̃ princi
pes et p̃latos nrõs ⁊ cunctũ
ordinẽ eccleſiaſticũ cũ oibꝰ ſi
bi ꝯmiſſis ĩ oĩ ſctĩtate ⁊ reli
gione cuſtodi Om̃q̃ popu
lũ xp̃ianũ ⁊ nos famulos tu-
os oẽſq̃ affinitate vel fami
liaritate ꝯfeſſiõe ⁊ orõe nobiſ
iũctos a vicijs purga. virtu
tibus illuſtra pacẽ ⁊ ſalutem
nobis tribue hoſtes viſibileſ
⁊ inuiſibiles remoue. carna
lia deſideria repelle. aeris tẽ
periẽ indulge inimicis nris ⁊
nobiſmetipſis verã caritatez
largire incredulos ꝯuerte ac
tus ⁊ iter ſeruoꝝ tuoꝝ in ſa-
lutis tue ꝓſperitate diſpone
infirmis noſtris ſanitatẽ re-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſtitue. ⁊ cūctis fidelibꝰ viuis
de defunctis in terra viuenci
um vitā ⁊ requiē eternā ꝯce
de Per ¶ Incipiūt vigilie.
Placebo dn̄o in regiōe vi
uoꝝ pš Dilexi añ Heu
michi q2 incolatus meus ꝓ
longatꝰ eſt pš Ad dn̄m cū tri
Añ Dn̄s cuſtodiat te ab oī
malo cuſtodiat aīam tuā do
minꝰ pš. Leuaui añ. Si in
iquitates obſeruaueris domi
ne dn̄e q̄s ſuſtinebit pš. De
ꝓfundis cla. An Opa ma=
nuū tuarū ne deſpicias dn̄e:
pš Confitebor tibi dn̄e Suꝑ
Magꝭ añ. Tuā deꝰ depoſci
mꝰ pietatē vt eis tribuere di
gneris lucidas ⁊ quietas mā
ſiōes ṽ. Audiui vocē de celo
dicentē michi ſcribe bti mor
tui qui in dn̄o moriunt̄ Ky=
rieleyſon Xpeleyſon Kyrie=
leyſon Pat̄ noſter pš Lau
da aīa mea dn̄m A porta in=
feri Collcā Fideliū deꝰ oīm
ꝯditor In p̄rio noct̄ añ. Di=
rige dn̄e deꝰ meus in ꝯſpectū
tuo viā meā pš Uerba mea
auribus añ Cōuertere dn̄e
et eripe aīam meā qm̄ nō eſt
in morte qui memor ſit tui.
pš. Dn̄e ne in furo. Añ. Ne
quando rapiat vt leo aīam
meā dū nō ē qui redimat ne
ꝗ̄ qui ſaluū faciat pš Dn̄e
deꝰ ṽ. Dirige dn̄e deꝰ meꝰ in
ꝯſpectū tuo Lcō prima.
Parce michi dn̄e: nichil
enī ſunt dies mei Quid
eſt homo q2 magnificas eū
aut quid apponis erga eum
cor tuum Uiſitas eum dilu=
culo et ſubito ꝓbas illū Uſ
ꝗquo non parcis michi nec
dimittis me vt gluciā ſaliuā
meā Peccaui Quid faciā
tibi o cuſtos hominū Quare
poſuiſti me ꝯtrariū tibi. ⁊ fa
ctus ſum michimetipſi gra=
uis Cur nō tollis pctm̄ meū
et quare nō aufers iniquita
tē meā Ecce nunc in puluere
dormio: ⁊ ſi mane me q̄ſieris
nō ſubſiſtā Rm Credo ꝙ re
dēptor meꝰ viuit et in nouiſ
ſimo die de terra ſurrecturꝰ
ſum et in carne mea videbo
deū ſaluatorē meū ṽ Quem
viſurus ſum egoipſe ⁊ nō ali
us et ocli mei ꝯſpecturi ſunt
Et in Rm Manus tue dn̄e
fecerūt me ⁊ plaſmauerunt
me totū ego aūt homo natꝰ
de muliere. breui viuēs tpe.
Peccaui iniquitatē feci In
ꝯſpectu tuo ṽ Dum veneris
iudicare noli me ꝯdempnare
ne gaudeat inimicꝰ meꝰ ſup
me In ꝯſpectu Lcō ij.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Tedet aīaȝ meā vite mee
dimittam aduerſū me
eloquiū meū Loquar in amā
ritudine anime mee Dicam
deo noli me ꝯdempnare In-
dica michi cur me ita iudices
Nūquid bonū tibi videt̄ ſi ca
lūpnieris me et opprias me
op⁹ manuū tuarū et cōſiliuȝ
impiorꝫ adiuues Nūquid o-
culi carnei tibi ſūt aut ſicut
videt homo et tu videbis Nū
quid ſicut dies hoīs dies tui
ꝛ anni tui ſicut hūana ſunt
tēporavt q̄ras iniq̄tatē meā
ꝛ pctm̄ meū ſcruteris: ꝛ ſciaſ
qꝛ nichil impiū m fecerim cū
ſit nemo qui de manū tua poſ
ſit eruere ℞ Qui lazarū reſu
ſcitaſti de monumēto fetidū
Tu eis dn̄e dona requiem ꝛ
locum indulgencie vſ Qui
ventur⁹ es iudicare viuos ꝛ
mortuos et ſeculum per ignē
Tu eis domine dona requiē
et locum indulgencie Rm.
Memento queſo domine ꝙ
ſicut lutum feceris me et in
puluerem reduces me Non-
ne ſicut lac mulſiſti me et ſi-
cut caſeuȝ me coagulaſti pel
le et carne veſtiſti me oſſib⁹
et neruis compegiſti me. ℣.
Uitam et miſericordiam tri
buiſti michi et viſitacio tua
cuſtodiuit ſpiritum meum.
Nonne ſicut lac mulſiſti me
et ſicut caſeum ꝛc Lcō iij.
Manus tue domine fece-
runt me ꝛ plaſmauerūt
me totū in circuitu ꝛ ſic repē
te pcipitas me Memēto que
ſo ꝙ ſicut lutū feceris me et
in puluerem reduces me Nō
ne ſicut lac mulſiſti me. et ſi
cut caſeuȝ me coagulaſti: pel
le et carne veſtiſti me. oſſib⁹
et neruis compegiſti me. vi-
tam et miſericordiā tribuiſti
michi Et viſitacio tua cuſto
diuit ſpiritum meū Rm Re
quiem eternam dona eis do
mine Et lux perpetua luce-
at eis ℣. Qui lazarū reſuſci
taſti a monumēto fetidū tu
eis domine dona requiem.
Et lux Rm. Ne tradas dn̄e
beſtijs aīas ꝯfitenciū tibi et
aīas paupm tuorꝫ ne obliui
ſcaris in finem ℣. Memora
re que ſit nrā ſubſtāncia dn̄e
ꝛ qꝛ nō vane cōſtituiſti om̄es
filios hominū Et aīas pau

In ſecundo noctur. An̄ In
loco paſcue ibi me collocauit
Ps̄ Domin⁹ regit me An̄.
Delicta iuuentutis me et ig
norancias meas ne memine
ris domine Ps̄ Ad te dn̄e
leuaui animam meam An̄.

Credo videre bona domini
in terra viuentium pſ Dñs
illuiacõ v. Delicta iuuentu
tis mee ꝛc. Lcõ quarta

Reſponde michi Quan-
tas habeo iniquitates
et peccata. ſcelera mea atq̃
delicta oſtende michi Cur fa
ciem tuam abſcondis et ar-
bitraris me inimicum tuū
Contra folium quod a vẽto
rapitur oſtendis potenciam
tuam . et ſtipulam ſiccam
perſequeris . Scribis enim
contra me amaritudines . et
conſumere me vis peccatis
adoleſceucie mee. Poſuiſti
in neruo pedem meum et ob
ſeruaſti omnes ſemitas me-
as. et veſtigia pedum meorũ
conſideraſti. Qui quaſi pu-
tredo ꝯſumẽdus ſum. ꝛ qua
ſi veſtimentum quod come-
ditur a tinea Rm. Heu mi-
chi domine quia peccaui ni-
mis in vita mea quid faciã
miſer vbi fugiam niſi ad te
domine deus meus miſerere
mei Dum veneris i nouiſſi-
mo die v. Aia mea t̃bata eſt
valde ſed tu dñe ſuccurre ei
Dum veneris Rm. Quomo-
do confitebor tibi dñe de⁹ me
us quãdo veneris in iudicio
to quia cor meum mundum

non cuſtodiui animam meã
in carne poſitam pollui. tẽ-
plum corporis mei de opere
iniquitatis coiquinaui Pre
cor te dñe anq̃ diſcucias me
Miſerere mei v. Tibi ſoli
peccaui domine. Miſerere
mei. Lectio quinta.

Homo natus de muliere
breui viuens tempore.
repletur mltis miſeriis Qui
quaſi flos egreditur et con-
terit. et fugit velud vmbra
et nunq̃ in eodem ſtatu per
manet. Et dignum ducis ſu
per huiuſcemodi aperire ocu
los tuos ꝛ adducere eum te-
cum in iudicium Quis po-
teſt facere mundũ de immun
do conceptum ſemine Non-
ne tu qui ſolus es Breues
dies hominis ſunt numerus
menſium eius apud te ẽ Cõ
ſtituiſti terminos eius qui p̃
teriri non poterunt. Recede
ergo paululum ab eo vt qui-
eſcat. donec optata veniat:
et ſicut mercenarii dies eius
Rm. Ne recorderis peccata
mea domine. Dum veneris
iudicare ſeculum per ignem
v. Dirige domine deus me⁹
in cõſpectu tuo viam meam
Dũ ve. Rm. Rogam⁹ te do
mine de⁹ noſter vt ſuſcipias

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

animas eoꝝ ꝓ quibꝰ ſangui
nē tuū fudiſti. Recordare qꝛ
puluis ſumꝰ ⁊ hō ſicut fenū ⁊
flos agri ℣ Miſericors ⁊ mi
ſerator et iuſte dn̄e. Lcō vi.
Quis michi hoc tribuat:
vt ī inferno ꝓtegas me
⁊ abſcōdas me donec ꝑtran
ſeat furor tuꝰ ⁊ ꝯſtituas mi
chi tēpꝰ ī quo recorderis mei
Putas ne mortuꝰ hō rurſū
viuat cūctis diebꝰ quibꝰ nūc
milito expecto donec veniat
immutacō mea Uocabiſ me
⁊ ego reſpōdebo tibi. operi
manuū tuarū porriges dexte
rā Tu quidē greſſꝰ meos di
nūeraſti ſꝫ parce pctis meis
℟ Libera me dn̄e de viis
īferni Qui portas ereas con
fregiſti ⁊ viſitaſti infernū et
dediſti eis lumē vt viderēt te
qui erant in penis tenebraꝝ
℣ Clamātes et dicētes adue
niſti redemptor noſter Qui.
℟ Redēptor meus viuit ⁊
et in nouiſſiō die reſurgā Et
renouabunt denuo oſſa mea
et in carne mea videbo dn̄m
meū ℣ Lauda aīa mea dn̄m
laudabo deū meū ī vita mea
pſallā deo meo q̄diu ero Et
In tercio noct. aī Ne dereli
quas me dn̄e deꝰ meꝰ ne diſ
ceſſeriſ a me ps Dn̄e ne in ij:

Aā Sana dn̄e aīam meā qꝛ
peccaui tibi ps Btūs q̄ itel
Aā Sitiuit aīa mea ad deū
fontē viuū qn̄ veniā et appe
bo an̄ faciē dn̄i ps Queād-
modū ℣. In meōria eterna e
rūt iuſti Ab audicōne mala
non timebunt Lcō vii.
Spūs meꝰ attenuabitur
dies mei breuiabūt: et
ſolū michi ſupeſt ſepulcrum
Nō peccaui: ⁊ ī āaritudibꝰ mo
rabit oculus meꝰ Libera me
dn̄e et pone me iuxta te ⁊ cꝰ
vis manꝰ pugnet ꝯtra me di
es mei trāſierūt cogitacōnes
mee diſſipate ſunt torquen-
tes cor meū Noctē verterūt
in diē et rurſū poſt tenebras
ſpero lucē Si ſuſtinuero ifer
nus domꝰ mea eſt ⁊ in tene-
bris ſtraui lectulū meū Pu
tredini dixi. pater meus es
mater mea ⁊ ſoror mea ver-
mibus Ubi eſt ergo nūc pre
ſtolacio mea vel paciēcia me
a tu es dn̄e deus meus ℟
Peccantē me quotidie ⁊ nō
me penitētē timor mortis cō
turbat me Quia in inferno
nulla eſt redēpcio Miſerere
mei deus et ſalua me ℣ Deꝰ i
noie tuo ſaluū me fac et ī vir
tute tua libera me Quia ī in
℟ Abſolue dn̄e aīas eorꝫ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ab oī vinculo delictoꝝ nō̄ eas
tormentum mortis attingat
Non reoꝝ cathena ꝯſtrigat
ſed miſeracō tua ī pacis eas
ac lucis regione ꝯſtituat ℣.
Sicq̃ illi ſint dn̄e digne cruci
atibus culpe tu eas grā̄ leni
tatis indulge Non Lcō viii.

Nelli meiꝯſumptis carni
bꝰ adheſit os meū̄ et de
relicta ſunt tm̄modo labia
circa dentes meos Miſere-
mini mei miſeremini mei ſal
tē̄ vos amici mei. qꝛ manus
dm̄ tetigit me Quare me ꝑ
ſequimini ſicut deꝰ ꝛ ī carni-
bus meis ſaturamini Quis
m̄ hoc ībuat vt ſcribā̄t ꝑmo
nes mei Quis m̄ det vt ex
arē̄t ī libro ſtilo ferreo vl̄ plū̄
bi lamia vel celte ſculpant ī
ſilice Scio em̄ ꝙ redemptor
meꝰ viuit ꝛ in nouiſſiō̄ die de
terra ſurrecturꝰ ſum ꝛ rurſū̄
circū̄dabor pelle mea ꝛ ī car-
ne mea videbo deū̄ ſaluatorē̄
meū̄ Quē̄ viſurus ſū̄ egoipe
ꝛ ocl'i mei ꝯſpecturi ſūt ꝛ nō̄
aliꝰ Repoſita eſt em̄ hec ſpes
mea in ſinu meo Rm̄ Deus
eterne in cuiꝰ huā̄na ꝯdicio
ptā̄te ꝯſiſtit aīas oīm fideli
um defunctoꝝ quꝰs ab oībꝰ ab
ſolue pctis Ut penitē̄cie fruc
tū̄ quē̄ volū̄tas eoꝝ optauit

pn̄ nti mortalitate non per-
dā̄t ℣ Qui in cruce poſitus
latronē̄ ſero penitentē̄ ſuſce
piſti eoꝝ ꝓcamur pie pecca-
ta dilue Ut penitē̄ Lcō ix.

Quare de vulua eduxiſti
me Qui vtinā̄ conſū̄p
tus eſſez ne ocl'us me videret
Fuiſſem quaſi nō̄ eſſem de v
tero tranſlatus ad tumuluz
Nū̄quid nō̄ paucitas dieruz
meoꝝ finiet̄ breui Dimitte er
go me dn̄e vt plangā̄ paulu
lū̄ dolorē̄ meū̄ anteꝙ̄ vadā̄ ꝛ
nō̄ reuertar ad terrā̄ tn̄bro-
ſam ꝛ opertā̄ mortis caligīe
Terrā̄ miſerie ꝛ tn̄brarū̄ vbi
vmbra mortis ꝛ nullꝰ ordo
ſed ſempiternus horror ī ha
bitat Rm̄ Libera me domīe
de morte eterna ī die illa tre
menda Qn̄ celi mouē̄di ſū̄t
ꝛ terra ℣ Dies illa dies ire
dies calamitatis ꝛ miſerie di
es magna et amara valde.
Qn̄ Requiē̄ eternam. Dū̄ ve
neris iudicare ſecl'm ꝑ ignez

Ad Laudes Antiphona

Exultabū̄t dn̄o oſſa hūilia
ta ps Miſerere mei An Ex
audi dn̄e orōem meam ad te
oīs caro veniet ps Te decet:
añ Me ſuſcepit dextera tua
dn̄e ps. Deꝰ deꝰ meꝰ ad te-
Añ A porta inferi erue dn̄e

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

animas eoꝝ An. Oīs ſpūs
laudet dñm Ps Laudate.
An. Omne quod dat michi
pater ad me veniat ⁊ eū qui
venit ad me non eijciā foras
Pā Benedictus Kyrieley
ſon Xpeleyſon Kyrieleyſon
Pater noſter Et ne nos pā
De profundis A porta infe-
ri Erue dñe Ne tradas dñe
Et aīas Domine exaudi o.
Dñs vobiſcum Collectā

Omnipotens ſēpiterne de⁹ cui nū
q̄ ſn̄ ſpe mie ſupplicat
ꝓpiciare aīab⁹ N. famuloꝝ
famularū vt q̄ de hac vita i
tui nōis ꝯfeſſione deceſſerūt
ſcōꝝ tuoꝝ nūero eas facias
aggregare Preces maiores

Ego dixi domie miſerere
mei Sana animā meā
qꝛ peccaui tibi Oſtende no-
bis domine miſericordiā tu-
am Et ſalutare tuum da no
bis Confiteantur tibi domi
ne omnia opera tua Et ſan-
cti tui benedicant tibi. Fiat
mīa tua dominee ſuper nos
Quēadmodū ſperauim⁹ in
te Orem⁹ pro pace ⁊ vnitate
eccl̄ie Fiat pax ī virtute tua
Et habūdācia ī turrib⁹ tuis
Pro omī gradu eccl̄ie Sa-
cerdotes tui induāt iuſticiā
Et ſancti tui exaltent Pro
paſtore noſtro. Beatus qui
intelligit ſuper egenuꝫ ⁊ pau
perem. In die mala libera-
bit eum domin⁹ Pro anti-
ſtite noſtro. Domin⁹ conſer
uet eum et omnes ſibi com-
miſſos. Pro rege noſtro.
Domine ſaluū fac regem et
exaudi nos in die qua inuo-
cauerimus te. Pro congre-
gacione noſtra. Memor eſto
congregacōnis tue quaꝫ poſ
ſediſti ab inicio. Pro cunc-
to populo catholico. Saluū
fac populū tuum domine Et
benedic hereditati tue et re-
ge eos et extolle illos vſqꝫ
n eternum Pro iter agen-
tibus. O domie ſaluos eos
fac. o domine bene ꝓſperare
benedictus qui venturus es
in nomine domini. Pro na
uigantibus in bonis. Exau
di nos deus ſalutaris noſter
ſpes omnium finium terre.
Et in mari longe. Pro ad
uerſantib⁹ ⁊ calūpniātibus
nos Dñe ihū criſte ne ſtatu-
es illis hoc peccatuꝫ quia ne
ſciunt quid faciunt Pro di
ſcordantib⁹. Et pax dei que
exuperat oēm ſenſū cuſtodi
at corda ⁊ corpa eoꝝ in pace.
Pro penitētib⁹. Conuertere
dñe vſquequo. Et deprecabi

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

lis eſto ſuper ſeruos tuos.
Pro oib9 nobis bona faci
ētib9 Retributor omniū bo
noꝝ de9 retribuere digre oibz
nobis bona facientib9 prop=
ter nomē ſanctum tuū vitā
eternam. Pro fructib9 ter=
re Dominus dabit benignita
tē ⁊ terra noſtra dabit fructū
ſuū Pro nobiſmetipis Fiat
mia ⁊ c Pro īfirmis captis
⁊ pegrinis Libera deus iſra=
hel ex oib9 tribulacionibus
ſuis Pro fidelib9 defūctis.
Requiem eternam dona eis
dn̄e Et lux perpetua luceat
eis Reqeſcant in pace amen
Orem9 ꝑ peccatis et negli=
gēcijs noſtris Domie ne me
mineris iniquitatū noſtrarū
antiquarū. Cito anticipent
nos miſericordie tue qr pau
peres facti ſumus nimis.
Adiuua nos de9 ſalutaris no
ſter Et propter gloriā nomi=
nis tui domie libera nos ⁊ ꝓ
picius eſto peccatis noſtris.
Pro fratrib9 et ſororib9 no
ſtris Saluos fac ſuos tuos
⁊ ācillas tuas de9 me9 ſpan
tes ī te Mitte eiſ dn̄e auxiliū
de ſcō Et de ſyō tuere eos E
ſto nobis dn̄e tris fortitudis
A facie inimici Exaudi dn̄e
vocē meam qua clamaui ad
te Miſerere mei ⁊ exaudi me
Ps Miſerere mei ds Exurge
dn̄e adiuua nos. Et libera
nos ꝑpt nomē ſctm̄ tuū Dn̄e
de9 virtutū ꝯuerte nos Oſtē
de nobis faciē tuā ⁊ ſalui eri
m9 Dn̄e exaudi. Dn̄s vobis
cū Et.

Preces minores.

Ego dixi dn̄e miſerere mei
Sana aīam meā quia
peccaui tibi Dn̄e ne rel is do
mine miaz tuaz. Et ſalutare
tuū da nobis Cōuertere dn̄e
vſqꝫ quo Et dep̄cabil' eſto ſu
ꝑ ſeruos tuos Cōfiteāt tibi
dn̄e oia opa tua Et ſācti tui
benedicāt tibi Fiat mia tua
dn̄e ſup nos Queādmodum
ſpauim9 in te te Sacerdoteſ
tui induant' iuſticia Et ſācti
tui exultent Domine ſaluuz
fac regem Et exaudi nos in
die qua inuocauerimus te.
Saluū fac populū tuuz dn̄e
Benedic hereditati tue. Et
rege eos ⁊ extolle illos vſqꝫ
ieīnū Fiat pax ī vtute tua.
Et habūdancia iturrib9 tuiſ
Pro oib9 nobis boā faciēti
b9 Tributor Pro frēib9 tre
Dn̄s dabit Pro īfirmis ca
ptiuis ⁊ pegris Libera de9 iſ
rael Pro fidelib9 defunctis
Requiē etnā dona eis domie
Et lux ꝑpetua luceat eis Re

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

quieſcant in pace Orem⁹ pro
peccatis ⁊ negligencijs nr̄is:
Dn̄e ne memineris iniq̄ ⁊c.
Adiuua nos de⁹ ſalutaris nr̄
Pro fr̄ibus et ſororib⁹ nr̄is
Saluos fac ſeruos tuos et
ancillas tuas ⁊c. Mitte dn̄e
auxiliū de ſctō Et de ſyō tue
re eos Eſto nobis dn̄e turris
fortitu: A fa. Exaudi dn̄e
vocē meā qua clamaui ad te
ps Miſerere mei de⁹ Exur-
ge dn̄e adiuua nos Dn̄e ex-
audi orōem meam

C
Onditor alme ſiderū eterna
lux credencium xp̄e redēptor
oīm exaudi p̄ces ſupplicum:
Qui cōdolens interitū mor-
tis perire ſeculū ſaluaſti mun-
dū languidū donās reis re-
mediū Vergēte mūdi veſpe
vti ſpōſus de thalamo egreſ
ſus honeſtiſſima virgis ma
tris clauſula Cui⁹ forti po
tēcie genu curuāt oīa celeſtia
terreſtria fatētur nutu ſub-
dita Occaſum ſol cuſtodiēſ
luna pallorē retinēs candor i
aſtris relucēs certos obſuat
limites Te dep̄camur agye
vēture iudex ſecli cōp̄ua noſ
in tēpore hoſtis a telo pfidi.
Laus honor virt⁹ glā dō pa
tri ⁊ filio ſctō ſimul paclito
in ſempiterna ſecula Amen:
Veni redēptor gencium oſtē
de partū virginis miret
oīe ſeculū talis decet part⁹
deum Nō ex virili ſemine
ſed miſtico ſpiramine verbū
dei factū ē caro fructuſq̄ vē
tris floruit Alu⁹ tumeſcit
virgis clauſtra pudoris per
manēt vexilla virtutū micāt
verſatur i tēplo de⁹ Proce
dens de thalamo ſuo pudo-
ris aula regia gemie gigas
ſubſtancie alacris vt currat
viā Egreſſ⁹ ei⁹ a pr̄e regreſ
ſus ei⁹ ad pr̄em excurſus vſ
q̄ ad inferos recurſus ad ſe
dem dei Equalis eterno pr̄i
carnis tropheo accingere in
firma noſtri corporis virtu-
te firmās ꝑpeti Laus hōr:
Preſepe iam fulget tuum
lumēq̄ nox ſpirat nouū
qđ nulla nox interpollet fi-
deq̄ iugi luceat Laus hōr
Verbū ſupnū ꝓdiēs a pr̄e

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

olim exiēs q̄ natꝰ orbi ſubue
nis curſu declini tp̄is Illu
mina nūc pectora tuoq̄ȝ amo
re ꝯcrema audito vt ꝑconio
ſint pulſa tandē lubrica u
dex q̄ cū poſt aderis rimari
facta pectoris reddēs vicem
ꝓ abditis iuſtiſq̄ȝ regnū pro
bonis Non demū arcemur
malis ꝓ qualitate criminis
ſed cū btis ꝯpotes ſimꝰ ꝑhē
nes celibes Laus honor

Vox clara ecce itonat ob
ſcura q̄q̄ȝ icrepat pellāt
eminꝰ ſōpnia ab ethere xp̄s
ꝓmicat Mēs iā reſugat tor
pida q̄ ſorde extat ſaucia ſi-
dus refulget iā nouū vt tol-
lat om̄e noxiū E ſurſū ag-
nꝰ mittit̄ laxare gratis debi
tū om̄s ꝓ idulgēcia vocē de
mus cum lacrimis Scd̄o vt
cū fulſerit mūdūq̄ȝ horror ci
xerit nō ꝓreatu puniat ꝟ pi
us nos tunc ꝓtegat Laus

Criſte redēptor oīm ex pa-
tre patris vnice ſolus ante
principiū natꝰ in effabiliter:
Tu lumē tu ſplēdor p̄ris tu
ſpes ꝑhēnis oīm intende q̄s
fūdūt ꝑces tui ꝑ orbē famli.
Memēto ſalutis auctor q̄d
nr̄i quōdā corꝑis ex illibata
virgine naſcēdo formā ſum
pſeris Glolia tibi dn̄e.

Hoc p̄ns teſtat̄ dies cur-
rēs ꝑ ānı circulū q̄ ſalꝰ
a ſede p̄ris m̄di ſalꝰ aduene-
rit Hūc celū terra hūc mare
hūc oē q̄d i eis ē auctorē ad-
uētꝰ tui laudās exultat can
tico Nos quoq̄ȝ q̄ ſctō tuo
redēpti ſumꝰ ſanguie ob diē
natalis tui ympnū nouū ꝯci
nimꝰ Gloria tibi

Agnoſcat oē ſecl'ȝ veniſſe
vite ꝑmiū pꝰ hoſt: ſ aſꝑi
iugū appuit redēpcō Iſaias
q̄ cecit ꝯpleta ſūt i v̄gie ānū
ciauit āglꝰ ſcūs rep ienit ſp̄c
Maria vētre ꝯcepit Gl'a
vbi fidel' ſemie quē to-
tꝰ orbis nō capit portāt pu
elle viſcera Radix ieſſe iā flo
ruit ⁊ v̄ga fructꝰ edidit fecū
da ꝑtū ꝓtulit ⁊ virgo mater
permanet Gloria

Preſepe poni ꝑtulit q̄ lu
cis auctor extitit cū p̄rē
celos ꝯdidit ſub mrē pānos
iduit Legē dedit q̄ ſecl'o cꝰ de
cē ꝑcepta ſūt dignādo fcūſ ē
hō ſnb legis eſſe vincl'o Gl'a
Adā vetꝰ q̄d polluit adā
nouꝰ hoc abluit tumēs
q̄d ille deiecit hūilimꝰ hic e-
rigit Iā nata lux ē et ſalꝰ
fugata nox et victa mors ve
nite gētes credite maria deū
protulit Gloria tibi dn̄e

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

A ſolis ortus cardine ad
vſqꝫ t̄re limitē xp̄m ca-
namꝰ ꝑncipē natū maria vir
gine Beatꝰ auctor ſeculi ſerui
le corpꝰ īduit vt carne carnē
liberās ne ꝑderet quos ꝯdidit
Clauſa pētis viſcera celeſtiſ
ītrat grā venter puelle baiu
lat ſecreta q̄ nō nouerat Do
mus pudici pectoris tēplū re
pēte fit dei itacta neſciēs vi-
rū vbo ꝯcepit filiū Enixa
ē puerpa quē gabriel ꝑdixe-
rat quē mris aluo geſtiens
clauſus iohēs ſenſerat Feno
iacere ꝑtulit ꝑſepe nō abhor
ruit ꝑuoqꝫ lacte paſtꝰ eſt per
quē nec ales eſuriit Gaudet
chorus celeſtiū ⁊ āgeli canūt
deo palamqꝫ fit paſtoribus
paſtor creator omnium Sū-
mo parenti gl'ia natoqꝫ laus
tā maxia cū ſcō ſit ſpiramie
nūc ⁊ p om̄e ſeculum Amen.
Corde natꝰ ex ꝑntis ante
mūdi exordiū alpha ⁊ o
ꝯgnoīatꝰ ipe fons ⁊ clauſula
oīm q̄ ſūt fuerūt q̄qꝫ pꝰ futu-
ra ſūt ſecłoꝝ ſecłis O btūs
ptꝰ ille vgo cū puerpa edidit
nrām ſalutē feta ſctō ſpū et
puer redēptor orbis os ſacra
tū ꝓtulit ſ Pſallat altitudo
celi pſallāt oēs angeli q̄dq̄d
ē vtutis vſq̄ pſalat in laudē
dei nll'a lingnarū ſileſcat vox ⁊
oīs ꝯſonet ſ. ſ Ecce quē va
tes vetuſtis ꝯcinebāt ſecul'
quē ꝓphāꝝ fideles pagie ſpo
pōderāt emicat · ꝓmiſſus oli
cūcta laudāt deū ſ. ſ Te ſe-
nes ⁊ te inuētꝰ ꝑuulorū te cho
rus t̄ba martiꝝ vginūqꝫ ſim
plices puellule voce ꝯcordes
pudici ꝑſtrepēt ꝯcētibꝰ ſ. ſ.
Tibi xp̄e ſit cū p̄re agyoqꝫ
ſpū ypnꝰ melos laus ꝑhēnis
grāꝝ actō hōr vtus victoria
regnū eternaliter ſ. ſ. Amen
Sancte dei ꝑcōſe ꝓthom'
tir ſtephane q̄ vtute ca
ritatis circūfultꝰ vndiqꝫ dn̄z
ꝓ īimico exorasti pplo Fun
de ꝑces ꝓ deuoto tibi nūc col
legio vt tuo ꝓpiciatꝰ iteruētu
dn̄s nos purgatos a pcis iū
gat celi ciuibꝰ Ibi chorꝰ be
atoꝝ letat' ſpirituū vbi ſcōꝝ
aīe claro gaudēt luīe cernen
tes cū iubilo regem in decore
ſuo Gl'a ⁊ honor vſqꝫ quo al-
tiſſimo vna p̄ri filioqꝫ īclito
ꝑaclito cui laus ē ⁊ ptās per
eterna ſecula Amen
mpnū canamꝰ dn̄o yp-
nū m'tiri ſtephano xp̄o
vt regi oīꝫ ſtephāō vt primo
m'tirū ꝑo vt p̄ri vnico ſte
phaō at vernacło xp̄o deo vt
hoī ſtephano vt ſctō m'tiri.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

p̄o qd̄ modo geit⁹ ſtephaō
qꝛ mortu⁹ xp̄o qꝫ vitā ꝯtulit
ſtephaō qꝫ mortē ꝓtulit p̄o
qꝛ deſcēderat ſtephano ꝙ aſ
cēderat xp̄o qꝫ terras adijt ſte
phaō qꝫ celos pecijt L aus pri
ſit ī geito lauſ ſcō ſit ſpiritui
laus nato vnigeito tāta pre
S olemnis ſtanti mētiri
dies aduenit q̄ vgo celū
pecijt euāgeliſta maxim⁹ io
hānes ⁊ apl's H ic vota lau-
diſ soluē ⁊ vpnū geſtat ꝓmere
ſcatua nri oꝛdis pꝛōi tāti celi
bis Q uē ſacro ſupeꝛ pectoꝛe
tuo facis recūbere vltia ī ce
na domie ꝙ patereris pꝛidie
Q ui matrē tali federe moꝛ
ti ꝯiūgis tpe vt nouerit ſe co
lere mris ac ꝓlis noīe C ui
carne ſolo poſit⁹ mente polo
ꝯtigu⁹ verbū inedicibile coꝛ
dis cōſpexit luīe T ui⁹ p̄ce
aſſidua vt nrā ſoluas crimi
na de celo dones pꝛemia vo-
ce pꝛecamur cernua S urſuꝫ
erectis coꝛdibus verſis ī ter-
ram vultib⁹ in trinitatis no
mine te adoꝛamus kyrie A:
D e patre verbum ꝓdiēs
coꝛpus de matre induit
iohānis teſtimonio hoc erat
in pꝛincipio I ohannes er-
go ceteris dilectioꝛ apoſtolis
rogatus apud epheſum con
ſcripſit euāgeliū E ructans
almo pectoꝛe fluenta euāge-
lica q̄ hauſit in ꝯuiuio paſſu
ro mōi dn̄o A ſcendens cru
cis arboꝛē ꝯmendat matreꝫ
virginē ihūs hinc diſcipulo
vt ſuimet vicario U t virgo
viri neſcia ⁊ caſtitatis ꝯſcia
ſolamen viri ꝓuidi hrēt dies
ſeculi A ccepit virgo virginē
coꝛrupcionis neſciem vt par
poſt xp̄m fili⁹ deſ̄uit ītegerr-
rimus S ācte iohānes optīe
abſolue nrā crimīa vt mere
amur liberi ſeruire ſūmo pri
cipi P reſta beata trinitas
idulge clemēs vnitas vt tibi
caſto coꝛpe letem̄ oī tpe Am̄
H oſtis heroꝛdes impie xp̄ꝫ
veire qd̄ times nō arri
pit moꝛtalia q̄ regn̄ dat cele-
ſtia bāt magi quā viderāt
ſtellā ſeq̄ntes p̄uiā lumē req
rūt luīe deū fatēt mūere L a
nachꝛa puri gurgitis celeſtis
agn⁹ attigit pc̄ā q̄ nō detulit
nos abluēdo ſuſtulit N ouū
genus potēcie aq̄ rubeſcunt
ydꝛie vinumqꝫ iuſſa funde-
re mutauit vnda oꝛiginem.
V enit deus fact⁹ G l'a ti-
homo exultat oīs nacō
celum dedit ſid⁹ nouū appa
ret auctoꝛ omniū M agi fere
bant munera pꝛimi legati gē

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ciũ q̀ cũ ſacro miſterio ſignãt
latẽti glãz A ux potẽtis re
gimẽ numẽ ſacꝝ thus ĩdicat
carnẽqꝫ mirrã mortuã mũdi
pıãtẽ machinã H erodes ho
ſtes inuid⁹ ignorat hec tru=
ciſſim⁹ xp̃c ſaluti gẽciũ qui
ſic miſtrat ꝓuid⁹ I hũ p̃ca
mur optime vt nos benigne
dirigas ꝓmti feram⁹ quo ti
bi laudis ſacrẽta mũera P r̃a
A patre vnigeit⁹ ad nos
veit ꝑ vginẽ baptiſma
crucè ↄſecrãs cũctos fideles
gñrãs A celo celſ⁹ ꝓdijt ex
cepit formã homis facturaꝫ
morte redimẽs gaudia vita
largiẽs H oc te redẽptor qũs
illabere ꝓpici⁹ clarũqꝫ nris
ſẽſib⁹ lumẽ p̃be fidelib⁹ M a
ne nobiſcũ dñe noctẽ obſcurã
remoue om̃e delictũ ablue pi
am medelã ĩbue Q uẽ iã ve=
niſſe nouim⁹ redire itẽ credi⁹
tu ſceptrũ tuũ ĩclitũ tuo de=
fendas clipeo G l̃a tibi
I hũs refulſit oĩm pius
redẽptor gentiũ totũ ge
nus fidelium laudes celebret
dragmatũ Q uem ſtella natũ
fulgida mõſtrat micãs in e=
thera magoſqꝫ duxit preuia
ipſius ad cunabl̃a I lli ca=
dentes paruulũ pannis ado
rãt obſitũ verũ fatẽtur ꝛ deũ

mun⁹ ferẽdo miſticũ D enis
ter annoꝝ ſiclis iã ꝑte vigẽs
corꝑis lymphã petit baptiſ
matis cũctis carens ↄtagijs
G l̃a tibi dñe qui apparuiſti.
F elix iohãnes mergere il
lũ tremeſcit flumine po
teſt ſuo qui ſãguine peccata
coſmi tergere V ox ergo ple
ni de polis teſtaẽ excelſi pris
virt⁹ adeſtqꝫ pneumatis ſcti
datrix criſmatis N os xp̃e
ſupplici prece p̃camur oẽs ꝓ
tege q̀ p̃cipis rubeſcere potẽ
ter aquas vdrie P reſta be
nignũ ſedulo ſolamen adiu=
torio raptoſqꝫ nos de tarta
ro regnare fac tecum polo.
L aus trinitati debita ho=
nor poteſtas gloria perhenni
ter ſit omnia per ſeculorum
ſecula Amen
Q uod chor⁹ vatũ venerã
dus olim ſpũ ſancto ce
cinit repletus in dei factũ ge
nitrice ↄſtat eſſe maria H ec
deũ celi dñmqꝫ terre virgo cõ
cepit peꝑitqꝫ virgo atqꝫ poſt
partũ meruit manere inuio
lata Q uem ſenex iuſtus ſy=
mon in vlnis in domo ſump
ſit domini gauiſus ob qd̃ op
tauit ꝓprio videre lumine xp̃m
T u libens votis petim⁹ p̃=
cantum regis eterni geitrix

ſancto claraꝗꝫ celſi tenitens
olipho regna petiſti Sit deo
noſtro decus et poteſtas ſit
laus ꝑpes ſit honor perhen-
nis qui poli ſumma reſidet ī
arce trinus et vnus Amen.
Ex more docti miſtico ſer
uemus hoc ieiunio deno
dieruꝫ circulo ducto quater
notiſſimo Lex et ꝓphete
primitus hoc protulerūt poſt
modū xp̄s ſacrauit oīm rex
atqꝫ factor tēpoꝝ Vtamur
ergo parcius verbis cibis ⁊
potibꝰ ſōpno iocis et arcius
perſtemus in cuſtodia Vite-
temꝰ aūt peſſima que ſubru
unt mentes vagas nullumqꝫ
demꝰ callido hoſti locum ti-
rannidis Dicamꝰ om̄es cer
nui clamemꝰ atqꝫ ſinguli plo
remus ante iudicē flectamꝰ
iram vindicē Noſtris mal
offendimꝰ tuā deꝰ clemēciaꝫ
effunde nobis deſuꝑ remiſſor
indulgenciā Memento ꝙ ſu
mus.tui licet caduci plaſma
t s ne des honorē nois tui ꝓ̄
camur alteri Laxa maluꝫ
qd̄ geſſimꝰ auge bonū quod
poſſimus placere quo tandē
tibi poſcimꝰ hinc ⁊ ꝑpetim.
Preſta btā trinitas cōcede
ſimplex vnitas vt fructuo-
ſa ſint tuis ieiunioꝝ mūera

Criſte qui lux es et dies
noctis tenebras detegis
luciſqꝫ lumē crederis lumen
beatū predicans Precamur
ſctē dn̄e defende nos in hac
nocte ſit nobis in te requies
quietā noctē tribue Ne gra-
uis ſōpnꝰ irruat nec hoſtis
nos ſurripiat nec caro illi cō
ſentiet nos tibi reos ſtatuat
Oculi ſōpnū capiant cor ad
te ſemꝑ vigilet dextera tua
ꝓtegat famulos qui te dili
gunt Defenſor noſter aſpice
inſidiātes reprime guberna
tuos famulos quos ſangui-
ne merca tus es Memento
nrī dn̄e in graui iſto corpore.
qui es defenſor aie adeſto no
bis dn̄e Deo pri ſit glā eius
qꝫ ſoli filio cū ſpū ꝑaclito et
nūc ⁊ imꝑpetuū Amen
O nazarene dux bethle-
hem verbū patris quē
alui virginalis ꝓtulit adeſto
caſtis xp̄e ꝑcimonijs feſtūqꝫ
nrm̄ rex ſerenꝰ aſpice ieiu-
nioꝝ dn̄ litamꝰ victimā Nil
hoc ꝓfecto purius miſterio
quo fibra cordis expiat luui
di i tēperata quo dominant
viſcera aruinā putre ne reſi
dans crapula obſtrāgulante
mētis ingeniuꝫ premat Sit
trinitati in vnitate gloria in

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

tritati vnitati grā poteſtas honor atq; iubilacō nrā benigne cū beniuolēcia ieiuniorum acceptanti munera

Clarū decus ieiunij monſtratur orbi celit⁹ quo xp̄c auctor oīm cibis ditauit abſtinēs Hoc moyſes carus deo legiſq; lator fact⁹ eſt hoc helyam per aera curru leuauit igneo Hic daniel miſterium victor leonū viderat per hoc aic⁹ intim⁹ ſponſi iohannes claruit Hec nos ſeq; dona deus exēpla parcimoie tu robur auge menciū dās ſpiritale gaudium Preſta pater per filiū pr̄a per a mū ſpiritū cū his p euū triplici deus vnus cognomine Amen.

Dominica iij ad v̄s

Audi benigne ɔditor nrās p̄ceſ cū fletib⁹ i hoc ſacro ieiunio fuſas q̄dragēario Scrutator alme cordiū infirmat tu ſcis virtū ad te reūſis exhibe remiſſiōis grāz Mltū q̄dē peccauim⁹ pecāſq; ɔpauim⁹ ſed cūcta q̄ ſol⁹ potes ɔfer medelā lāguidis Sic corp⁹ extra ɔteri dona p abſtinēciā ieiuniet vt mēs ſobria a labe pr us crinū Pr̄a btā trinitas cōcede ſimplex vnitas vt fructuoſa ſint tuis ieiuniorūm

T.d nott. vmp⁹ mūera Am̄

Summe largitor pmij ſpes q̄ es vnica mdi p̄ces itē de ſuoꝝ ad te deuote clamāciū Nrā te ɔſciēcia graue ſe offendiſſe monſtrat quam emūdas ſupplicam⁹ ab omnib⁹ piaculis Si rēnuis q̄s tbuat indulge q̄ potēs es ſi corde rogam⁹ mūdo certe debes expromiſſo Ergo accepta hoc nrm̄ q̄ ſacraſti ieiuniū quo miſtice paſcalia capiam⁹ ſacr̄mēta Sūma nobis hoc ɔferat i deitate trinitas in qua gl̄atur vnus per cūcta ſecula deus Amen

Ihesu quadragenarie dicator abſtinēcie qui ob ſalutē menciū hoc ſanxeras ieiuniū Quo padiſo redderes ſeruata pcimonie quos inde caſtrimargie huc illecebra depulit Adeſto nūc eccleſie adeſto penitencie qua pro ſuis exceſſibus orat perfuſis fletibus Tu retroacta crimina tua remitte gracia ⁊ a futuris adhibe cuſtodiam mitiſſime Ut expiati annuis ieiuniorum victimis tendamus ad paſcalia digne colenda gaudia Amen

Vexilla regis pdeūt fulget crucis miſteriū quo

carne carnis cõditoꝛ ſuſpen-
ſus eſt patibulo Confixa
clauis viſcera tendẽs manꝰ
veſtigia redẽpcõis grã hic i-
molata ẽ hoſtia Quo vulne
ratus inſuꝑ mucrone diro lã
ceevt nos lauaret crimĩe ma
nauit vnda ſanguine m-
pleta ſunt que cecinit dauid
fidelis carmine dicendo na-
cionibꝰ regnauit a ligno de-
us Arboꝛ decoꝛa et fulgida
oꝛnata regis purpura electa
digno ſt ꝑite tam ſctã mẽbꝛa
tãgere Beata cuiꝰ bꝛachijs
ſecli pepẽdit pꝛecium ſtatera
facta ẽ coꝛpoꝛi pꝛedamqꝫ tu
lit thartari O crux aue ſpeſ
vnica hoc paſſionis tempo-
re auge pijs iuſticiam reiſqꝫ
dona veniã Te ſũma deꝰ tri
nitas collaudat oĩs ſpiritus
quos ꝑ crucis miſteriũ ſal-
ua rege per ſecula Amen
Pange lingua glꝛioſi pꝛe-
lium certaminis ⁊ ſuꝑ
crucis tropheũ dic triũphum
nobilem qualiter redẽptoꝛ oꝛ
bis ĩmolatꝰ viceret De pa
rẽtis ꝓthoplaſti fraude fac
toꝛ ꝯdolẽs quãdo pomi noxi
alis moꝛſu in moꝛtẽ coꝛruit
ipe lignũ tũc notauit dãpno
ligni vt ſolueret Hoc opꝰ no
ſtre ſalutis oꝛdo depopoſce-
rat mltiformis ꝓditoris ars
vt artẽ falleret ⁊ medelã fer
ret inde hoſtis vnde leſerat.
Quãdo venit ergo ſacri ple
nitudo tꝑis miſſus ẽ ab ar-
ce patris natꝰ oꝛbis ꝯditoꝛ
atqꝫ vẽtre virginali caro fa-
ctꝰ ꝓdijt Uagit infãs inter
arta poſitꝰ ꝑſepia membꝛa
pannis inuoluta virgo mať
alligat pedes manꝰ ⁊ tiqꝫ cru
ra ſtricta cingit faſcia Glꝛa
et honoꝛ deo vſqꝫquo altiſſi
mo vna patri filioqꝫ inclito
paraclito cui laus eſt et po-
teſtas ꝑ eterna ſecla Amen.
Luſtra ſex qui iã peracta
tẽpus implẽs coꝛpoꝛis
ſe volẽte natꝰ ad hoc paſſio
ni deditꝰ agnus ĩ cruce leua-
tur immolãdus ſtipite Hic
aceto fel arundo ſputo claui
lãcea mite coꝛpꝰ ꝑfoꝛať ſan-
guis vnda ꝓfluit terra pon-
tus aſtra mũdus quo lauãť
flumĩe Crux fidel' inť oĩes
arboꝛ vna nobilis nulla ſil-
ua talẽ ꝓfert frode f.oꝛe ger
mine dulce lignũ dulces cla-
uos dulce põdus ſuſtiet Fle
cte ramos arboꝛ alta tenſa
laxa viſcera ⁊ rigoꝛ lẽteſcat
ille quẽ dedit natitas vt ſuꝑ
ni mẽbꝛa regis miti tẽdaſ ſti
pite Sola digna tu fuiſti fer

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

re preciū ſecl'iatq̧ portū ꝑpa
rare nauta mūdo naufrago
quē ſacer cruor ꝑfūxit fuſus
agni corpore

Lignū crucis mirabile o
lim per orbem retinens
in qua pepēdit innocēs xp̄s
redēptor oīm Hec arbor eſt
ſublimior cedris quas habet
liban⁹ que poma neſcit nox
ia ſed ferre vite premia Tu
xp̄e rex piſſime huius cru-
cis ſignaculo horis momētiſ
oīb⁹ muniri nos nō abnuas
Et oē tibi ꝯſono et corde de
uotiſſimo poſſim⁹ oī tpe lau
des referre debitas Deo pri
ſit gl'a ei⁹q̧ ſoli filio cū ſpū
paclito et nūc ⁊ i ꝑpetuū. amē

Rex xp̄e factor Ad laud.
oīm redēptor ⁊ cr edēci
um placare votis ſupplicum
te laudib⁹ colenciū Cui⁹ be
nigna grā crucis palma vul
nera virtute ſoluit ardua pri
ꝑntis vincula Qui es crea-
tor ſiderum tegmē ſubiſti car
neum dignat⁹ hāc viliſſimā
pati doloris formulā Liga-
tus es vt ſolueres mūdi ruē
tis cōplices ꝑ probra tergēs
crimina que mūd⁹ auxit plu
rima Cruci redēptor figeriſ
terram ſed oēm cōcutis tra-
dis potentē ſpm̄ nigreſcit at
q̧ ſeculum Nox in paterne
glorie victor reſplēdens cul-
mine cū ſpū munimie defen
de nos rex optime Amē

Uita ſanctoꝝ dec⁹ anglo-
rum vita cunctoꝝ ꝑiter
pioꝝ xp̄e qui mortis moriēs
miniſtrū exuperaſti Tu tuo
letos famulos tropheo nūc
in his ſerua placidis diebus
in quib⁹ ſcm̄ celebrat omne
paſca per orbē Paſca quo vi
ctor rediēs ab ymo atq̧ cuz
multis aliis reſurgēs ipe ſu-
ſceptā ſup alta carnē aſtra
leuaſti Nūc in excelſis dn̄s
refulgēs ⁊ ſupra celos deus
eleuat⁹ inde vēturus hō iu-
cat⁹ denuo iudex Corda tu
ſurſum modo nrā tolle quo
patri dexter reſidēs in alto
ne reſurgētes facias in yma
ꝑcipitari Hoc pater tecum
hoc idem ſacrat⁹ ꝑſtet ambo
rum pie xp̄e flatus cū quibꝫ
regnas de⁹ vnus oī iugiter
euo Ad ꝯpletoriū Ymnus

Ad cenam agni ꝓuidi et
ſtolis albis candidi p⁹
tranſitū maris rubri xp̄o ca
namus princ pi Cui⁹ corp⁹
ſanctiſſimū i ara crucis tor-
ridū cruore ei⁹ roſeo guſtan
do viuim⁹ deo Protecti pa
ſce veſꝑe a deuaſtāte angelo

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

erepti de duriſſiõ pharaonis
imperio Iã paſca nr̃m xp̄s
eſt qui immolat⁹ agnus eſt
ſinceritatis azima caro eius
oblata eſt O vere digna ho
ſtia p quã fracta ſũt tarta-
ra redẽpta plebs captiuata
redit ad vite p̄mia Cũ ſur-
git xp̄s tumulo victor redit
de baratro tirannũ trudens
vinculo ⁊ reſerans paradiſum.
Queſum⁹ auctor oim i hoc
paſcali gaudio ab om̄i mor-
tis impetu tuũ defendas po
pulũ Gl'a tibi dñe qui ſurre
xiſti a mortuis cũ patre ⁊ ſcõ
ſpũ in ſempiterna ſecl'a Am̄
Chorus noue ihl'm noua
melli dulcedie pmat co
lens cũ ſobriis paſcale feſtũ
gaudiis Quo xp̄us inuictuſ
leo dracone ſurgens obruto
dũ voce viua pſonat a mor-
te functus excitat Quã deuo
raret improbus predã refu-
dit tartarus captiuitate li-
bera ihm̃ ſequũt agmia Tri
umphat ille ſplẽdide ⁊ dign⁹
amplitudine ſoli poliq; pa-
triam vnam facit rẽ publicã
Ipm canẽdo ſupplices re-
gem p̄cemur milites vt i ſuo
clariſſiõ nos ordinet palacio
Per ſecla mete neſcia pa-
tri ſupmo gl'a honorq; ſit cũ
filio et ſpiritu paclito Amẽ
Ad laudes Ymnus
Aurora lucis rutilat celũ
laudib⁹ intonat mũd⁹
exultãs iubilat gemẽs iſer-
nus vlulat Cũ rex ille for
tiſſim⁹ mortis ꝯfractis viri
bus pede cõculcans tartara
ſoluit a pena miſeros Ille
qui clauſus lapide cuſtodit
ſub milite triũphãs pompa
nobili victor ſurgit de fune-
re Solutis iã gemitib⁹ ⁊ in
ferni dolorib⁹ q2 ſurrexit do
min⁹ reſplendẽs clamat ãge
lus Triſtes erãt apl'i de ne-
ce ſui dñi quem pena mortis
crudeli ſerui dãpnarũt impij
Quẽs auctor oim in hoc pa-
ſcali gaudio ab omni
Gl'a tibi dñe qui ſurrexiſti
a mortuis cũ patre ⁊ ſcõ ſpi
ritu in ſẽpiterna ſecl'a Amẽ
Sermone blando angel⁹
p̄dixit mulierib⁹ in ga
lilea dñs vidend⁹ eſt q̄ toci⁹
Ille dũ pgunt concite apo-
ſtolis hoc dicere videntes eũ
viuere oſculant pedes domi
Quo agnito diſcipl'i in gali-
leam pperent pergũt videre fa-
ciẽ deſideratã dñi Claro pa
ſcali gaudio ſol mũdo nitet
radio cũ xp̄m iã apoſtoli vi-
ſu cernunt corpore Oſtenſa

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſibi vulnera ī xp̄i carne ful-
gida reſurrexiſſe dñz voce fa
rent publica Rex xp̄e clemē
tiſſiē tu corda noſtra poſſide
vt tibi laudes debitas redda
mus oī tp̄e Q̄ꝰs auctor oīm
Gl'a tibi dñe qui ſurrexiſti a
mortuis cum patre et ſan.

In aſcenſione dñi ymp̄nus

Feſtū nunc celebre mag-
naq; gaudia cōpellūt aī
mos carmina ꝓmere cū xp̄o
ſoluū ſcandit ad arduū celo-
rum pius arbiter Conſcen
dit iubilās letꝰ ad ethera ſā
ctorū ppl's predicat inclitum
concinit pariter angelicꝰ cho
rus victoris boni gloriam.
Qui ſcandēs ſuperos vicu-
la vixerat donās terrigenis
munera plīma diſtrictꝰ redi
ens arbiter oīm q̄ mitis mo
do trāſeat Oramus domine
conditor inclite deuotos fa-
mulos reſpice ꝓtege ne nos
liuor edax demonis obruat
dimergat vel in inferos Ut
cum flāmiuoma nube reuer
teris occl'ta hoīm pādere iu
dicans ne des ſupplicia hor-
rida noxiis ſed iuſtis bona ꝓ
mia Preſta hoc geitor optīe
maxīe hoc tu nate dei ꝛ bone
ſpūs regnāsꝑpetua fulgida
tritas ꝑ cūcta pie ſecl'a Am̄

Aſcēdit deꝰ ī iubilacōe all'a
Et dominꝰ in voce tube al-
leluia Sequitur Añ. ſuper
Mxt. Ille me clarificabit.
cū Col in debito loco Et nul
la ſuffragia habeantur Se
quitur ympnꝰ ad Comple-
torium per totam octauam.

Ihesu noſtra redempcio
amor et deſiderium deꝰ
creator omniū homo in fine
temporum Que te vicit cle-
mencia vt ferres noſtra cri-
mina crudelem mortem pa-
ciens vt nos a morte tolleres
Inferni clauſtra penetrās
tuos captiuos redimēs vic-
tor triumpho nobili ad dex-
teram patris reſideas Ipa
te cogat pietas vt mala no-
ſtra ſuperes parcendo et vo
ti compotes nos tuo vultu
ſacies Gloria tibi domino q̄
ſcandis ſuper ſidera cum pa
tre et ſancto ſpū in ſempiter
na ſecula. Amen

Eterne rex altiſſime redēp
tor et fideliū quo mors
ſoluta deperit datur triūphꝰ
gracie Scandens tribunal
dextre patris ꝑtās omnium
collata eſt ihū celitus que nō
erat hūauitꝰ Et trina rerū
machina celeſtiū terreſtriuz
et infernorum cōdita flectāt

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

genu iā. ſubdita T remunt
videntes angeli verſa vice
mortalium culpat caro pur-
gat caro regnat deꝰ dei caro
G la tibi domīe qui ſcandis
ſupra ſidera cū patre ⁊ ſācto
ſpu in ſempiterna ſecula
T u xp̄e noſtrū gaudium
manēſ olimpho preditū
mundi regis qui fabricā mū
dana vincēs gaudia H inc te
precantes queſumꝰ ignoſce
culpis oībus et corda ſurſū
ſubleua ad te ſupna gracia:
U t cū rubēte ceperis clarere
nube iudicis penas repellaſ
debitas reddas corōas ꝑdi-
tas T u eſto nrm̄ gaudiū q̄
es futuruꝫ pmiū ſit nrm̄ i te
gl'a ꝑ cūcta ſp ſecl'a G la tibi
domine qui ſcandis ſupra ſi
dera cū prē ⁊ ſcō ſpū ⁊c̄
V eni creator ſpiritus mē
tes tuoruꝫ viſita imple
ſuperna grā que tu creaſti
pectora Q ui paraclitus di
ceris donū dei altiſſimi fons
viuus ignis caritas et ſpiri
talis vnctio T u ſeptiformis
munere dextre dei tu digitꝰ
tu rite promiſſo patris ſer-
mone ditans guttura A ccē
de lumen ſenſibus infunde a
morem cordibus infirma no
ſtri corpis virtute firmās ꝑ
petim H oſtem repellas lon
gius paceq̄ꝫ donās protinus
ductore ſic te preuio viteīꝰ
omne noxiū P er te ſciamꝰ
D udū ſacrata S it laus
B eata nobis gaudia an-
ni reduxit orbita cum
ſpiritus paraclitus effulſit i
diſcipulos I gnis vibran-
te lumine lingue figuram de
tulit verbis vt eſſēt ꝓfluiꝰ ca
ritate feruidi L iguis loquū
tur omnium turbe pauēt gē
tiliū muſto madere deputāt
quoſ ſpūs repleuerat P atra
ta ſū. hec miſtice paſce ꝑacto
tempore ſacro dierū mūnero
quo lege fit remiſſio T e nūc
deus piiſſime vultu pcamur
cernuo illapſa nobis celitus
largire dona ſpūs D udū ſa
crata pectora S it laus pri.
I ā xp̄s aſtra aſcenderat
regreſſus vn̄ venerat ꝑ
miſſo pris mūere ſanctū da
turus ſpm̄ S olēpnis vrge
bat dieſ quo miſtico ſeptēpli
ci orbis volutꝰ ſepcies ſignat
btā tpa C ū hora cūctis ter
cia repēte mūdꝰ itonat oran
tibꝰ aplis deū veniſſe nūciat
D e pris ergo luīe decorꝰ ig-
nis miſſus eſt quo fida criſti
pectora calore verbi ꝯpleat
S it laus patri cū filio

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Impleta gandēt viſcera
aff ata ſcō ſpū voces di
uerſas intonat fant dei ma-
gnalia Ex oi gente cogniti
grecis latinis barbaris cūc
tiſq3 admirantib9 liguis lo
quūt oim: Iudea tūc incre-
dula veſana torno ſpū ructa
re muſti crapulā alumpnos
criſti cōcrepat Sed ſignis ⁊
virtutib9 occurrit ⁊ docet pe-
trus falſos pbauit pſidos
iohelis teſtimomio Sit laus
patri cū filio ſācto ſimul pa
raclito nobiſq3 mittat filius
cariſma ſcti ſpiritus Amen
Salue crux ſancta ſalue
mūdi glā vera ſpes nrā
vera ferēs gaudia ſignū ſa-
lutiſ ſal9i picul vitale lignū
vitā portās oim Te adorā
daz te crucē viuificā in te re-
dempti dulce decus ſecli ſem
per laudam9 ſemp tibi cani
mus p lignū ſui p te lignū li
beri Originale crimē necās
in cruce nos a priuatis criſte
mūda maclis hūanitatē mi
ſerat9 fragilē p crucē ſanctā
lapſis dona veniā Protege
ſalua bn̄dic ſanctifica popu
lū cunctū crucis p ſignaculū
morbos auerte corpis ⁊ ani-
me hoc hoc ꝯtra ſignū nullū
ſtet piculū Sit deo pri laus
in cruce filij ſit coeq̄lis laus
ſctō ſpiritui ciuib9 ſummis
gaudiuz ſit angelis honor in
mundo ſit crucis inuencio.
Uel exaltacio Amen

De corpore criſti Ad vſ

Pange lingua glorioſi cor
poris miſteriū ſanguis
q3 pcioſi quē in mūdi pcium
fructus ventris generoſi rex
effudit geciū: Nobis nat9
nobis datus ex intacta virgi
ne et in mundo conuerſatus
tpar ſo verbi ſemine ſui mo-
ras incolat9 miro clauſit or
dine In ſup̄ne nocte cene
recumbēs cū fratribus obſ
uata lege plene cibis in lega
libus cibū turbe duodene ſe
dat ſuis manib9 Uerbū ca-
ro panem verū verbo carnē
efficit fitq3 ſanguis xpi me-
rum ⁊ ſi ſenſus deficit ad fir
mandum cor ſincerū ſola fi-
des ſufficit Tantū ergo ſa-
cromentū veneremur cernui
et antiquū documentū nouo
cedat ritui preſtet fides ſup-
plementū ſenſuum defectui
Genitori genitoq3 laus ⁊ iu
bilacio ſalus honor virtus
quoq3 ſit et benedictō proce
denti ab vtroq3 cōpar ſit lau
Sacris dacio Amen
ſolēnis iūcta ſint gau-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

dia ⁊ ex ꝓcordijs ſonent ꝓco
nia recedāt vetera noua ſint
oīa corda voces ⁊ opa N o
ctis recolitur cena nouiſſima
qua criſtus creditur agnū et
azima dediſſe fratribꝰ iuxta
legittima priſtis indulta pa
tribus Poſt agnū tipicū ex
pletis epulis corpus dñicum
datū diſcipulis ſit totū om=
nibus qđ totū ſingulis eius
fatemur maībꝰ Dedit fragi
gilibꝰ corpis ferculū dedit ⁊
triſtibus ſanguis poculū di=
cens accipite quod trado va
ſculū omēs ex eo bibite Sic
ſacrificiū iſtud inſtituit cuiꝰ
officiū ꝯmitti voluit ſolis p̄=
ſtiteris quibus ſic ꝯgruit vt
ſumāt ⁊ dent ceteris Panis
angelicus fit panis hominū
dat panis celicus figuris ter
minū o res mirabilis mādu
cat dñm paup ſeruus et hu
milis Te trina deitas vnaq̄
poſcimꝰ vt nos ſic viſites ſi
cut te colimus p tuas ſemi=
tas duc nos quo tendimꝰ ad
lucem quam inhabitas Amē

Ad laudes ymnus

Verbū ſupnū prodiēs nec
patris linquēs dexterā
ad opus ſuū exiēs venit ad
vite veſperum In mortem
a diſcipulo ſuis tradēdꝰ emu
lis pꝛiꝰ in vite ferculo ſe tra
didit diſcipulis Quibus ſub
bina ſpecie carnem dedit et
ſanguinem vt duplici ſub=
ſtancie totum cibaret homi
nem Se naſcens dedit ſociū
ꝯueſcens in eduleum ſed mo
riens in preciū ſe regnās dat
in p̄miū O ſalutaris hoſtia
que celi pandis hoſtium bel
la premūt hoſtilia da robur
fer auxiliū Uni trinoq̄ do
mino ſit ſempiterna gloria q̄
vitā ſine termino nobis do=
net in patria. Amen

Ymnꝰ de ſcō Johāne bapti:

Ut queāt laxis reſonare
fibris mira geſtoꝝ fa=
muli tuoꝝ ſolue polluti labij
reatum ſctē iohānes Nūci
us celſo veniēs olimpo te pa
tri magnū fore naſciturū no
men et vite ſeriem gerēde or=
dine ꝑmit Ille ꝑmiſſi dubi
us ſupni ꝑdidit prompe mo=
dulos loquele ſed reformaſti
genitus peremte organa vociſ
Ventris obſtruſo poſitꝰ cu
bili ſenſeras regē thalamo
manentē hinc parens nati
meritis vterq̄ abdita pādit
Gloria patri reſonemus om
nes et tibi xp̄e genite ſupne
cum quibus ſanctus ſimul ſit
creator ſpūs regnat Amen.

Ad nocturnum ympnus.

Antra deſerti teneris ſub
annis ciuiū turmas fu-
giēs petiſti ne leui ſaltē ma-
clare vitā famie poſſes Pre
buit irtū tegimē camelꝰ ar-
tubꝰ ſacris tropheū bidētes
cutlatex hauſtū ſociatapaſtū
mella locuſtis Ceteri tātū
cecinere vatuȝ corde preſago
iubar affuturū tu quidē mū
di ſcelus auferentē indue ꝓ-
dis Nō fuit vaſti ſpaciū ꝑ
orbis ſanctior quiſꝙ geitꝰio
hanne q̄ nephas ſecli meruit
lauantē tigere limphis Glaꝫ
patri reſonemus omēs ⁊ tibi
xp̄e genite ſupne cum quibꝰ
ſanctuȝ ſimul et creator ſpi-
ritus regnat. Amen

Ad laudes ympnus.

Omnis felix meriti ꝗ cel
ſi neſciēs labē niuei pudoris
ꝑpotēs martir geremiꝗ cul-
tor maxie vatū Certa ter de
nis alios corōat aucta cremē
tis duplicata quoſdā trina
cēteno cumlata frcū te ſacer
ornāt Nūc potes nri meri-
tis opimis pectoris duros la
pides repelle aſperū planās
iter ⁊ reflexos dirige calles
Ut piꝰ mūdi ſator ⁊ redēptor
mētibꝰ pulſa liuione puris
rite dignet veniens ſacratos
ponere greſſꝰ Laudibꝰ cines
celebrāt ſupni te deꝰ ſimplex
ꝑiterꝗ trine ſupplices ⁊ nos
veniā ꝑcamur parce redemp
tis Glam patri reſonemus
oēs et tibi xp̄e genite ſupne
cū quibꝰ ſctūs ſimul et crea
tor ſpiritus regnat Amen.

Petri et pauli aplorum

Aurea luce ⁊ decore roſeo
lucis oē ꝑfudiſti ſeculū
decorās celos inclito marti
rio hac ſacra dieque dat reiſ
veniā Ianitor celi doctor or
bis pariter iudices ſecli vera
mūdi lumina per crucē alter
alter enſe triūphās vite ſena
tū laureati poſſident Iam
bone paſtor petre clemēs ac-
cipe vota ꝑcātū ⁊ pcti vincla
reſolue tibi ptāte tradita q̄
cūctis celū vbo claudis ape
ris Doctor egregie paule mo
res iſtrue ⁊ mēte polum nos
trāſferre ſatage donec ꝑfec-
tū largiat plenꝰ euacuato q̄d
ex pte gerimꝰ Oliue bine pi
etatis vnice fide deuotos ſpe
robuſtos maxie fonte reple
tos caritatis gemine pꝰ mor
tē carnis impetrate viuere.
Sit trinitati ſempitna glia
honor ptās atꝫ iubilacō i v-
nitate cui maēt impiū ex tūc
et modo ꝑ eterna ſecula Amē

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

In mariā vite viā mrēm
verā viuenciū pie venit
qui redemit pctā delinquēciū
Gressum cepit dū ꝯcepit ma
ria mltū ꝓperās visitauit cō
fortauit elizabet ꝯpaciēs a
lutat̄ iflāmat̄ elizabeth ⁊ fili⁹
ī audita fiūt ita de dono ſcti
ſpūs Impgnata grauidata
fit mater olim ſterilis īfans
datus nōdum nat⁹ exultat
xpo iubilis Rerū maior gau
det minor maria fert ſolaciū
viſitatis preparatis ad ſpm̄
ꝓpheticuꝫ Precurſorē et do
ctorē maria plebi īdicat q̄ re
ctorē purgatorē digito mun
di nunciat Leua gregē duc
ad regē maria cūctos viſitās
vt ſaluetur ⁊ letetur cum tu
ſis mater medians Amen

O mater xp̄i fulgida ſca
tēs fōs oī grā lux pel-
lēs q̄ꝗ nubila maria venu-
ſtiſſiā Eſtaſqꝫ caſtimōia in
tacta patrē filia v̓go monar
cha īclita genitrix pudiciſſiā
Tua p̄ce hāc miſerā puſillā
qꝫ plebiculā ſubleua p auxi
liū ꝯſtrictā uexu crinū O ad
uocata ſtrēnua hoſtē nr̄ꝫ ext
mia repelle q̄qꝫ noxia acq̇re
celi gauda Sit deo patri glo
ria ihū xp̄oqꝫ filio amboꝝqꝫ
ꝑaclito trino et vni dn̄o:

O xp̄i mater celica fōs vi
uus fluens grā lux pel
lēs cūcta f[..]ſmata maria do
ꝓxia Ex motu veri lumis
tranſiuit ī mōticulis virgo
inuare vetulam de p̄curſore
grauidam Mater venit de
nazaret vt ſalutet elizabeth
replentur dono ſpūs anus et
eius filius Elizabet cōpla
cuit ꝙ mater dei affuit infās
gaudet in vtero preſente cri
ſto domino Maria viſitacio
exemplū dat ꝓbrauio ꝙ ſit
parata omnibus ipam pie q̄
rentib⁹ Trinitatis clemen-
cia cūcta laxaret facinora p
matris pie merita nos du-
cat ad celeſtia Amen

De ſacro tabernaclo vir
tutū flos egredit⁹ ī mō
tis diūticlo odor marie ſpgi
tur Ex caritatis gēmine e-
lizabeth appropiat et pieta-
tis culmine ipſam deuote vi
ſitat Salutat ſeruam domi
na hec matrem criſti nomi-
nat confertur ingens gracia
matremet prolem ſaciat n
criſti incarnacō per nondum
natū pandit hūc adorat cum
gaudio q̄ vētre matris clau
ditur Clamat ſenex cū iubi
lo videns mater gloriaꝫ btā
credēs āgelo dicēti rē veredi

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

cam huic ſtupet rerũ regula
nature mutãs ordinẽ vbi fi-
unt miracl'a ꝑ ſolam celi pri
cipem Preſta virgo piiſſima
ſufficiens auxiliũ cũ ſis ma
ter largiſſima nos viſites in
Caterna ſeculum Amẽ
nostra laudibꝰ iã cõcre
pet ſolẽpnibus regis kanuti
glorie ſoluens melos leticie
Quẽ ꝑfidoꝝ cuneꝰ ſeclo ſe-
queſtras fraudibꝰ trãſmiſit
ad perhennia comptũ cruo-
re gaudia Circũdatis peri
culis heret deiperibulis ⁊ mẽ
te ꝓfert feruida plebis frẽ
tis ſpicula Horreſcit ignis
atriis herere ſacratiſſimis.
quo rex pius miſteriis ꝯmu
nicator viuidis Saxis ſagit
te vulnera addunt cruẽta ro
ſea ẞ ꝑforata lancea it ſpũs
ad ſidera Hinc debitas nos
cernui laudes canamꝰ ẞnuli
patri pioqꝫ ſoboli ⁊ vtriuſqꝫ
flamini Amen

Ihũ xp̃e auctor vite qui i
tuo ſanguine pctm̃ laui
ſti ade marie magdalene tri
buiſti ſalutarem fructũ peni
tẽcie Precioſam margaritã
ſtellãqꝫ clariſſimã eam loca
ſti in arce vranice curie vt eſ
ſet euidẽs tue exemplum cre
mẽcie Interuẽtu ergo eꝰſis
nobis ꝓpicius ac noſtra de-
le peccata et da vite gaudia
qui regnas cũ deo patre ⁊ ſpũ
compare Amen

Votiua cunctis orbita lu
cis triumphat grã qua
ſcandit aſtra vernula muria
xp̃i fulgida Calcans bea-
ta lurida ſe curuẽtis machi
nam ardore ſãcti ſpus ignis
ſubegit lubricos Hec ſacraſ
ihũ lacrimis plãtas rigauit
intimis terſit capillis oſcu-
lens mẽtis tñbras expians
Te qũs gratiſſimã depoſce
clemẽs veniã celeſte aulis tĩ
nulis quo ꝑfruamur orga-
nis Salue beata trinitas ꝑ
hẽni manẽs gaudio vna cre
atrix ſeculũ qui regnãs in ꝑ

Sidus ſolare re petuũ
nehit optata feſta diei
que maria magdalena arcẽ
polorum ſubiit Peccatricẽ
ſe dño que fatetur in publi-
co et ſpretis mũdi illecebris
veniã ſic ꝓmeruit Hec pri-
ma pedes dñi poſtq̃ a morte
ſurrexit quos lauerat iã la
crimis leta deuote tenuit.
Huiꝰ p̃camur p̃cibꝰ nos cri
ſte ſolue nexibus tergẽdo no
ſtra crimĩa ꝑ ſecl'oꝝ ſecula
Conſcẽdat vſqꝫ ſidera ce
liqꝫ pulſet intima vox

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

atq̃ cā tus oīm te deū collau
dāciū Adeſt nāq; feſtiuitas
ꝛ dies venerābilis in qua ce-
lū ꝓmeritis laurēcius i greſ
ſus ē Qui ſupatis ignibus
ꝛ impijs tortoꝛib⁹ deuictis ſe
uis hoſtib⁹ nūc gaudet in ce
leſtibus Ipe dignetur dn̄m
rogare clementiſſimū vt ab
eternis ignibus nos ſeruet ꝛ
demonibus Deo pr̄i ſit gl̄a
Apoſtoloꝝ ſupem laurē
ciū archidiaconū pari
coꝛo mētirū romana ſacrāuit
fides Sixtū ſeq̄ns hic mar-
tirē reſpōſa natis retulit me
rere fili deſine ſeq̄ris me poſt
triduū Nec tritus pene me
tu heres futuri ſanguis ſpec
tauit ob tutu pio ꝙ ipē moꝝ
ꝑſolueret Iā tūc i illo mar
tire egit triūphum martiris
ſucceſſoꝛ eq̄u⁹ ſingraphū vo
tis tenēs ꝛ ſāguis Poſt tri
duū miſſus tn̄ cēſus ſacrētos
pādere ſpondit pie nec abne
get ad dēs dolū victoꝛie Spe
ctaculum pulcerrimū egena
cogit agmina inopes mon-
ſtrās p̄dicat hij ſunt opes ec
cleſia Vere pioꝝ ꝑpetes ino
pes ꝑfectō ſūt opes auar⁹ il-
luſus dolet flāmas ꝛ vltrices
ꝑat Augit puſt⁹ carnifeꝝ ſu
iſq; cedit ignib⁹ verſate me

martir vocat voꝛate ſi cūctū
Deuota mē lē iubet Deo
te ſocij p̄ces fūdā⁹ mē
tiri q̄ celi nobis dn̄m poſcat
fauere placidū Laurēti mē
tir inclite ſacrat⁹ coct⁹ ſang
uine ꝓfanū ſpnēs iudicē ſig
tū ſecutus p̄ſulē Cauernas
atri carceris ꝛ mille peās coꝛ
poꝛis ac minas crucis accu-
bis tēpus adletha nobilis
Carpūt ſacra viſcera ſeua
ꝑſultāt verbera ſuſpēdit cra
ticula ſubdūt ꝛ icēdia Seo
foꝛtis xp̄i ſignifer talia ꝓfert
alacer interitu ſq; funeſtum
verbis lateſcit decīu Quid
furis hoſtis impie xp̄z ne pu
tas vincere ſi ſuo pro militi
tyrannū ſubdit ſecl'i Per pe
nas tui coꝛpis p q; ſquoloꝛē
carceris rogam⁹ martir in-
clite nobis m'ſellis annue.
Laus ſit ꝑhēni dn̄o laudes
canā⁹ vnico laudeſ ābon fla
En mi ꝑ tpa laudabilia
mētiris laurēcij armat ꝛ
pugnuit fides nā morte morē
diruit ac ſemet impēdit ſibi
Hoꝛe hoc ſacerdos dixerat
iam ſixtus affixus cruci lau
rencium flenrem vidit cru-
cis ſub ipſo ſtipite e eſiſte
deceſſu mō fletum dolent fū
dere prece dotu fraterqu q;
p⁹ hoc ſeq̄ris tduū xtre-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ma vox epi p̄nūciatrix glie
nichil ſefellit nā·dies p̄dicta
palma pſtitit Hic ſctē laurē
ti tuā nos paſſionē colim⁹ q̄
q̄ſq̄s ſupplex poſtulat cunc
tis faueōo protegat Gloria
patri ingenito vna cū ſanc-
to ſpū in ſempiterna ſecula.
O q̄ glorifica luce choru
ſcas ſtirpis dauitice re
gia ꝓles ſublimis reſidēs v̄
go maria ſup̄ celigias ethe-
ris oēs Qu cū virgineo ma
ter honore angloꝝ dn̄o pecto
ris aulā ſacris viſcerib⁹ ca-
ſti ꝑaſti nat⁹ hic de⁹ eſt corꝑe
xp̄s Quē cūct⁹ venerās or-
bis adorat cui nūc rite genu
flectit oē a quo nos petim⁹
te veniēte abiectis tenebris
gaudia lucis Hoc largire pr̄
lūiſ oīs natū ꝑ ꝓꝓriū ſiaie ſcō
q̄ tecū nitida viuit in ethera
regnās ac moderās ſcl'acūcta
Almi ꝓphē ꝓgenies pia
clar⁹ parente ſȝ nobili
or prē quē mris claudere neſ
ciēs ort⁹ heril' ꝓdidit indice
Cū virginalis regia gl'am
ſūmi conantis noīe pignoris
geſtaretaula nobil' intio clau
ſo pectoris fertilis integro-
Vox ſuſcitauit iuſſa puer-
ꝑe fouit natis gaudia ꝑuuli
mris ꝓperat mūere pignoruȝ
mut⁹ locut⁹ noīe filij ē Scri-
bend⁹ hic ē vocis vt augeat
nrē canoras duraq̄ vicl'a diſ
ſoluat oris larga ꝓpheti v̄bo
ruȝ hn̄s littera nois Vocis
nāq̄ verbi vox ſapie eſt ma
ior ꝓphis minor angelis q̄ p̄
ꝑauit corda fidelīū ſtrauit q̄
rctās iuſticie vias Sit tri.
Aſſertor equi nō ope re-
gia nec morte dura linq̄
re tramitē veri coact⁹ nō li-
cet ait tibi vxorē hrē fratris
adulterā Hic ira regis ſeua
q̄ funera ſaltacōis munere
vēdita nobis mēſas tirāni r
virgini ebrius lux⁹ repleuit
ſāguine ſobrio Hec vitricuſ
dat dona veſanior q̄ ſi vene
ni pocula traderet negare pre
ſtet q̄ dare vitricū odiſſe pre
ſtat plus nocet horum amor
Sit tritati gl'a vnice r virt⁹
ptās ſūma potēcia regnū re
tetās qui de⁹ vn⁹ ē per cūc-
ta ſemper ſecl'i ſecl'a Amen.
De natitate marie v̄gi. yp̄⁹
Gaude viſcerib⁹ mater i
ītimis felix eccl'ia q̄ ſa-
cra replicat feſta ſctē marie
plaudāt aſtra ſolum mare.
Cuius magnifica eſt gn̄ra
cio cui⁹ vita ſacris floruit ac
tib⁹ cuius finis honorē ſum
mū ſine tenet fine Que vir-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

go pepit virgoqꝫ ꝑmanet la
ctauit ꝓprijs vberibus deuꝫ
portãtẽqꝫ gerebat vlnis ꝓna
trementibꝰ Felix multipli
ci laude puerꝑa regis porta
ſui clauſa ꝑhennit mũdi ſtel
la fluẽtis floris virgĺa regia
Te nũc ſupplicit ſctã̃ theo=
tocos regis ꝑpetui ſponſaqꝫ
poſcimꝰ vt nos ſꝑ vbiqꝫ mi
ti mũere ꝓtegas Sctis obti
neas virgo ꝑcatibꝰ pacis p̃=
ſidiũ dulce diutine nobis atꝫ
btí regno dona ꝑhẽnia Ora
ſũme pr̃ pr̃is ⁊ vnice amboꝝ
qꝫ ſimul ſpũs ãnue q̃ regnas
deꝰ vnꝰ oĩ tꝑe ſeculi Amen.
O ſcã mdi dñã regia celi
Inclita o ſtella maris ma
ria ỽgo mat̃ deifica Emer-
ge dulcis filia niteſce iã vir
gũcula florẽ latura nobilem
xp̃m deũ ⁊hoiem Natalis
tui ãnua en colimꝰ ſolẽpnia
quo ſtirpe electiſſima mũdo
fulſiſti genita Per te ſumus
terrigene ſimulqꝫ iã caligine
pacati pace nobili more ieſti
mabili Sit trĩtati gĺa ſit ſꝑ
⁊victoria in vnitate ſolida
ꝑ ſeculoꝝ ſecula Ad Laudes
Maria mr̃ dñi eterni pr̃is
filij fer opem nobis oĩ
bus ad te ↄfugiẽtibꝰ Deum
de deo genitũ tu genuiſti fili
um qui non habet iniciũ ex
te ſumſit exordium Celum
terrã regit in te formatus ex
titit quem totus orbis nõ ca
pit in tuo ventre iacuit De
us⁊homo naſcit̃ vnꝰ ⁊ xp̃us
colit̃ iheſus redemptor oim
ſaluator atꝫ genciũ Hũc no=
bis naſci ꝓfuit a morte nos
eripuit ꝓ nobis ip̃e mortuuſ
⁊ nos ꝑ illũ viuimꝰ Sit tri
nitati gĺa ſit ſempꝫ ac victo=
ria in vnitate ſolida ꝑ ſecu=
lorum ſecula Amen
Salue crux ſctã ſalue vrs.
Tibi xp̃e ſplẽdor pr̃is vi=
ta ac virtꝰ cordiũ i quo
anglоꝝ votis voce pſallimꝰ
alternãtes ↄcrepãdo melos
damꝰ vocibꝰ Collaudamꝰ
venerãtes oẽs celi milites ſꝫ
precipue primatẽ celeſtis ex
ercituũ michaelẽ in virtute
ↄterentẽ zabulõ Quo cuſto
ꝓculpelle rex xp̃e piiſſime oẽ
nephas inimici mdo corde et
corꝑe paradiſo redde tuo nos
ſola clemẽcia Gĺaꝫ pr̃i melo=
dis reſoẽmꝰ vocibꝰ gĺaꝫ xp̃o
canamꝰ gĺaꝫ paclito qui deꝰ
trinus et vnus extat ante
ſecula Amen
p̃e ſcõꝝ decꝰ anglоꝝ rec=
tor hũani gñris ⁊auctor
nobis etnũ tribue benignus

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſcandere regnū Angelū pa-
cis michael ad iſtā celitꝰ mit
te rogitemꝰ aulā nobis vt cre
bro veniēte creſcunt ꝓſpera
cūcta Preſtet hoc nobis.
Anglus fortis gabriel vt
hoſtē pellat ātiquū vo-
litet ab alto ſepiꝰ tēplū veni
ens ad iſtō viſcere nrm̄ An
gelū nobis medicum ſalutis
mitte de celꝭ raphael vt om̄s
ſanet egrotos ꝑitqꝫ nrōs di-
rigat actꝰ Hic dī nrī geītrix
maria totꝰ ⁊ nobis chorꝰ an
gloꝝ ſꝑ aſſiſtat ſimul et btā
ꝯcio Preſtet hoc ⁊c
Ihū ſaluator ſclī redēp
tis ope ſubuei ⁊ pia dei
genitrix ſalutē poſce miſeriſ
Cetus oēs anglici ⁊ patriar-
chaꝝ cunei ⁊ ꝓphetaꝝ merita
nobis ꝑcent veniā Baptiſta
xp̄i ꝑuiꝰ ⁊ clauiger etherꝰ
cū ceteris aplīs nos ſoluant
nexu criminis Chorꝰ ſacra
tus martirū ꝯfeſſio ſacerdo
tū ⁊ virginalꝭ caſtitas nos a
pcīs abluāt Monachoꝝ ſuf
fragia oēſqꝫ ciues celici ānu
ant votis ſupplicium ⁊ vite
poſcāt ꝑmiū Laus hōr vir-
pe redēptor oīꝫ ꝯſzua tu
os famlos btē ſemꝑ vir
gis placatꝰ ſcīs ꝑcibꝰ Bea
ta quoqꝫ agmina celeſtium

ſpirituū ꝑterita ꝑñcia futu-
ra mala pellite Vates eter
ni iudicis aplīqꝫ dn̄i ſupplici
ter ex poſcimꝰ ſaluari vrīs
ꝑcibus Martires dei incliti
ꝯfeſſoreſqꝫ lucidi vrīs orōni-
bus nos ferte in celeſtibus.
Chorꝰ ſacratꝰ virginū mo-
nachorūqꝫ oīm ſimul cū ſcīs
oībꝰ ꝯſortes xp̄i facite Mē
tem auferte perfidam creden
ciū de finibus vt xp̄o laudes
debitas perſoluamus alacri
ter Gla patri ingenito ⁊c
Oēs ſupni ordies qbꝰ di-
cat hec dies mille mille
ni milies vrōs audite ſuppli
ces Primuꝫ virtutes ignee
mox replete ſciēcie ex vi iu-
uate nos ꝑce ceſſionis dn̄ice
Cū vos celeſtes dn̄i ⁊ princi
pes ꝑualidi potenciaqꝫ ꝑditi
eſtote nobis placidi Hic di-
cati virtutibꝰ noſqꝫ tremen
di nutibꝰ ⁊ fulgoroſi vultibꝰ
xp̄i fauete plebibꝰ Gla pri.
Katherine collaudemꝰ vir
tutū īſignia cordis ei ꝑ
ſentemꝰ ⁊ oris obſeqa vt ſpe
certa reſpiremꝰ ꝑ eiꝰ ſuffra
gria Mīta fide katherina iu
dicē maxēciū nō formidet lex
dina ſic firmat eloqū ꝙ ꝯfu
tat ex doctrina doctores gē-
tiliū Victi xp̄m ꝯfitēt relic

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

tis errorꝫbus index iubet vt
crement nec pilis nec veſtibꝰ
nocet ignis ſꝫ torrent iniuſtis
corꝑibꝰ Velut auꝝ hos ꝓba
uit fornacis aduſtio nā quos
foris ꝯſuauit xp̄s ab incen
dio coxit intus ⁊ purgauit fi
des ⁊ ꝯfeſſio Poſt hec blan-
dis rex molit̄ virginē ſeduce
re nec ꝓmiſſis emollitur nec
terretur v̄bere ꝯpedit cuſto-
dit retroclauſa carcere

Preſens dies expēdat in
eiꝰ p̄coniū cꝰ virtꝰ dila
tat ī ore laudanciū ſi geſtorū
teneat̄ finis iniciū Verbo vi
te ſolidatꝰ ꝓſiliūt porphiriꝰ
cū ducētis decollatꝰ migrat
palme ſociꝰ katherine crucia
tus mactat̄ maxēciꝰ immi
nēte paſſiōe palā hoc interſe
rit aſſequat̄ ihū bone quod
a te pecierit in eos q̄ſq̄s i a-
gone mei meōꝝ fuerint In
hoc caput āputat̄ lac fluit cū
ſanguīe āglo͛ꝝ ſubleuat̄ cor-
pꝰ mltitudīe ⁊ ſynay collo-
cat̄ ī ſūmo culmīe Hoc decla
rat hoc explanat katherine
meritū qđ ex eiꝰ tūba ma-
nat īceſſant oleū cꝰ virtꝰ oīs
ſanat doloris aculeum Vim
doloris corꝑal͛ in hec ſanet
merito ⁊ liquoris ſpirital͛ mū
dum nos īfuſio et et̄no tꝑal͛
dolor cedat gaudio Gl'a ⁊ ho
nor deo vſq̄ꝫ quo altiſſimo v
na pri filioq̄ꝫ īclito paraclito
cui laus ē ⁊ ptās ꝑ et̄na ſecl'a

Pāge ligua gl'oſe v̄ginis
mētirium gēme iubar pre
cioſe deſcēdat ī mediū vt illu
ſtret tn̄broſe mētiſ domiciliū
Virgo p̄eis iā attrita rotaꝝ
patibulo pn̄tat̄ ꝑmunita fi-
di ſignacl'o genu flexat orat
ita circūſtāte ppl'o Vt cōfir
mes ſpe tuoꝝ ad hōrez nois
⁊ elidas ſupboꝝ vi virtute
numinis ſtruē deꝰ hāc ligno
rū ictu frāge fulmis Vox cō
plet̄ mox iūctura rotarū diſ
ſoluit̄ aſtās molis expꝛ̄ſſura
ppl'i ꝑs ſternit̄ ꝑs baptiſmuz
ſuſceptura virgini ꝯiūgitur
Vide fulgēſ occl'tata vxor re
gis emicat deos regis dete-
ſtata xp̄m regē p̄dicat tortis
mām̄is cruciata ſpe ꝯſtāti di
micat Decollari cū iubet̄ ca
put offert gladio petit ſibi
ſuffraget̄ virgis orō ex defec
tu ne fraudet̄ palme ſue pre-
mio Cuiꝰ ⁊ nos imploremꝰ
deuote ſuffragia mentis ita
cōfirmemꝰ katherine grā vt
regie ꝯregneꝰ ī celeſti curia.

Pange ligua nicolai ꝑ ſul͛
p̄coniū vt nos ſumꝰ ad
onay rex et pater oīm ad ſa

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

lutis portũ trahi faciat ꝑ fi
liũ ũ pēderet ad mamillā
mris ab infācia q̃rta ſemel
bibit illā atꝫ ſexta feria nec
ꝑ lactis hāc cacillā diſſoluit
ieiunia ublimat ad hōrem
nicolaꝰ p̄ſul pietatis totũ ro
rem cũctis fudit populis vt
vix parē vel maiorē habeat
in ſecul uro dato nicolaꝰ
virgines ꝓhibuit far ī fame
vas ī mari ſ̄uat et diſtribuit
q̄ tīebāt naufragari nautis
opē p̄buit defũctis ſuſci-
tat furtũ q̄ cōmiſerat et iude
us baptizat aurũ dũ recupe-
rat huic vita reſtauratur hic
ad fidē ꝯperat icolae ſa-
cerdotũ honor decꝰ gl'a plebē
cleꝝ oēm totũ mētes manꝰ la
dia ad reddendũ deo votum
tua iuuet grā it laus ſũ-
me trinitati virtꝰ ⁊ victoria
q̄ det nobis vt bti nicolai gau
dia aſſeq̄mur laureati pꝰ vi-
tam ī patria Amen
ima vetꝰ expurget mũ
di domicilio nouꝰ homo
dñet vt purgato vicio nico-
laũ emulet mũdũ mdi ꝯſcio
ic pntes floruere ciues vr
bis patere ⁊ famoſi claruere
fide vice gñre clari gēma ge
nuere ꝓdit ſol ex ſidere n-
fans ſemel lac ſugebat q̄rta

ſexta feria adoleſcenſ incole
bat ſcripture gymnaſia ſ̄e-
tatis figiebat venenoſe de-
uia irtꝰ cũ etate creſcit et
virtutũ oꝑa opꝰ dextre leua
neſcit paupꝝ ⁊ onera reprimē
da nō quieſcit pietatis dexte
ra uro pudor puellaris clā
culo redimiꝰ a fornace lupa
naris caſtitatis eripit clara
quondam tũc vulgaris ſors
pris erigit nde firmũ cōdit
vita induit ſcīa nicolaum et
mellita pollit eloq̄ncia moꝝ
futuri fuudat ita p̄ſulis p̄lu-
dia irtꝰ pris ptāti ꝓlis ſa
piēcie honor laus benignita
ti amboꝝ ꝯcordie ſicqꝫ doāt
caritati dādi donũ grē Amē
mirrea ciuitate archep̄-
ſul poſcit deo dignꝰ ſcti
tate de celis exprimit nicola
us nouitate mirra ſic eligit.
reſul p̄ſulē gerebat manu
lingua pectori forma gregis
qđ docebat adimpleuit oꝑe
terraꝫ cordis excolebat ī vir
tutũ vomere noſdam nau
tas tumeſcētes fluctus tor-
quet equoris vēti ruũt in ru
dentes nulla ſpes ē anchoris
ſtupēt manꝰ ebēt mētes vir
tus languet pectoris a-
nis p̄ceps dũ rotat vite ſpes
p̄ſcinditur nicolaus inuocat

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

82

adeſt qui ſic loquit̄ ecce aſſuz
moꝝ ſedat̄ tumoꝛ timoꝛ ſolui
tur - l'a ſit trinitati ſimplex
honoꝛ ſimplici trinus detur
vnitate cū laude multiplici q̄
virtutē caritati doni dat mi
ndꝛea pie ſcōꝝ rifice:
mitiſſime optine nrīs re
atibꝰ veniā vt q̄ grauamur
ſarcina peccaminū ſubleua
tuis interceſſiōibꝰ n. xp̄e
thoma xp̄i ꝑluſtratoꝛ
lateris ꝑ illa ſcā te ro-
gamꝰ vulnera q̄ mūdi cūcta
diluerūt crimia nrōſ reatꝰ ter
ge tuis p̄cibꝰ
octoꝛ egregie paule mo
res inſtrue ꝛ mente polū
nos trāſferre ſatage donec ꝑ
fectū largiat̄ plenꝰ euacua
to qđ ex parte gerimus
athia
iuſte duodene ſolio reſi
dēs ſoꝛte nos a cūctiſ nexibꝰ
ſolue pcti vere lucis gaudiis
quo ꝑfruatī tuis ſcis p̄cibꝰ

Jna celeſtiſ aule luiari-
a iacobe necnō philippe
theologe poſcite nobis veniā
rogātibꝰ quā veit xp̄s ḡtis
daē mꝑ
roniragamꝰ te iohēs os
lāpadis piaſ celeſtis aures
pulſa iudicis vt q̄ meremī re
pellat ſupplicia ꝛ q̄ p̄camur
det ſupna gaudia ā bo. pa
acobe iuſte ihū frat̄ dm̄
ſit tibi pia ſuꝑ nos cō-
paſſio quoſ reos fecit ſuꝑba
iactācia atꝫ fedauit mūdi pe-
artholomee ce tulācia
li ſidꝰ aureū milies ſuꝑ
ſolis iubar radiēs erige mē
tes nrās polo turbidas egſ-
ꝗ ſanas noſtras ꝯſciēcias.
athee ſctē bino pollens
mūere ſedulis ihm̄ int-
pella q̄ſtibꝰ vt nos imūdi gu
bernat turbinibꝰ ne pꝰ eṫnis
ctē ſy- ſoꝛbeat iteritꝰ
mō ꝛ thadee inclite cerni
te nrōs gemitꝰ cū fletibꝰ q̄ꝗ
ꝑ lapſū meruimꝰ baratꝝ per
nos celoꝝ mereamur aditū.
nnue xp̄e ſecl'oꝝ dn̄e no
bis ꝑ hꝰ tibi cara me-
rita vt q̄ te corā grauiter deli
quimꝰ hꝰ ſaluamur glōſis p̄
cibꝰ alua redēptoꝛ plaſ-
ma tuū nobile ſignatū ſācto
vultꝰ tui lu̅ie nec lacerari ſi-
nas fraude monū ꝓpter qđ
moꝛtis exſoluiſti p̄ciū o-
le captiuos eſſe tuos famlos
abſolue reos ꝯpeditos erige
ꝛ quos cruoꝛe redemiſti ꝓpꝛo
rex bone tecū fac gaudere ꝑ
petim it tibi ihū bn̄dicte
dn̄e gl'a virtꝰ hōꝛ ꝛ ipiū vna

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

cū prē ſctōq̄ꝫ paraclito cū q=
bus regnas deus ante ſecula
Eterna xp̄i munera apl'o
rū gl'a laudes canentes
debitas letis canamꝰ menti
bus Eccliaꝝ principes belli
triūphales duces celeſtis au
le milites ⁊ vera mūdi lumia
Deuota ſctōꝝ fides inuicta
ſpes credenciū pfcā xp̄i cari
tas mūdi triūphat pricipem
In his patna gl'a i his vo=
lūtas ſpūs ī his exultat fili
us celū repletur gaudijs Te
nūc redēptor qūs vt ipoꝝ cū
ſorcio iūgas p̄cātes ꝑuulos i
ſempiterna ſecula Amen
Exultet celū laudibꝰ re=
ſultet t̄ra gaudijs apl'o
rū gl'a ſacra canūt ſolēpnia
Uos ſecli iuſti iudices ⁊ ve=
ra mūdi luia votis p̄camur
cordiū audite p̄ces ſupplicū
Qui celū verbo clauditis ſe
raſq̄ȝ eiꝰ ſoluitis nos apec=
catis oibꝰ ſoluite iuſſu que
ſumꝰ Quoꝝ p̄cepto ſubditur
ſalus et languor oim ſanate
egros moribꝰ nos reddētes
virtutibꝰ Ut cū iudex adue
nerit xp̄s i fine ſcl'i nos ſem
piterni gaudij faciat eſſe cō=
potes Deo pri ſit gl'a
Deus tuoꝝ militū ſors ⁊
corona p̄miū laudes ca
nētes mrītriis abſolue nexu
crimis Hic nēpe mūdi gau=
dia ⁊ bladimēta noxia cadu
ca rite deputās p̄ueīt ad cele
ſtia Penas cucurrit fortit̄
⁊ ſuſtulit viriliter ꝓ te effun
dens ſāguinē etna dona poſ
ſidet Ob hoc p̄cutu ſupplici
te poſcimꝰ pijſſime i hoc triū
pho martiris dimitte noxā
ſeruulis i aus ⁊ phennis.
Martir dei qui vnicū pris
ſeq̄ndo filiū victis triū
phās hoſtibꝰ victor fruēs ce
leſti Q nibꝰ p̄catus mūere no
ſtrū reatū dilue arcens mali
ꝯtagiū vite remouēs tediū
Soluta iā ſunt vicl'a tui ſa
crati corpis nos ſolue vincul'
ſecli amore filij dei Deo pri
Sctōꝝ meritis iclita gau
dia pāgamꝰ ſocij geſta
q̄ȝ forcia nā gliſcit aīmꝰ ꝓme
re cātibꝰ victoꝝ genus opti
mū Hij ſunt quos retinens
mūdꝰ ihorruit ipm nā ſterili
flore ꝑ aridū ſpreuere penitꝰ
te q̄ȝ ſecuti ſunt rex xp̄e bone
celitus Hij ꝓ te furias atȝ fe
rocia calcarūt hominū ſeua=
q̄ȝ verbera ceſſit his lacerās
fortit̄ vngula nec carpſit pe
netralia Sedūt gladijs mo
re bidēciū nō murmur reſo=
nat nec q̄rimonia ſed corde

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

tacito mens bñ ꝯſcia ꝯſuat
paciã Que vox q̃ poterit li
gua retexere q̃ tu mẽtirbus
mũera ꝑpas rubra nã fluui-
do ſãguine laureis ditãt bñ
fulgidis Te ſũma deitas v
naq; poſcimꝰ vt culpas ab
luas noxia ſubtrẽhas des pa
cẽ faŭlis nos quoq; gl'a; per
cuncta tibi ſecula Amen

Eterna xp̃i mũera ⁊ mẽtirũ
victorias laudes ferẽtes
debitas letiſ canamꝰ mẽtibꝰ
Terrore victo ſecli peniſq;
ſpretis corpis mortis ſacre
ꝯpẽdio vitã btãm poſſident
Tradũt igni mẽtires ⁊ beſti
aꝝ dẽtibꝰ armata ſeuit vn-
gulis tortoris iſani manus
Nudata pẽdẽt viſcera ſãg
uis ſacrẽtꝰ fũdit ſꝫ ꝑmanẽt i
mobiles vite ꝑhẽniſ grã Te
nũc redẽptor qũs vt mẽtirũ
ꝯſorcio ꝯiũgas ꝑcates ſuulos
in ſempiterna ſecula Amen:

Rex gl'oſe martirũ corõa
ꝯfitẽciũ qui reſpuẽtes
terrena perducis ad celeſtia
Aurẽ benignã ꝓtinꝰ appoẽ
nrĩs vocibus trophea ſacra
pãgimꝰ ignoſce qð deliq̃mꝰ
Tu vincis in martiribꝰ par
cendo ꝯfeſſoribꝰ tu vice nrã
crimina donando indulgẽciã
Deo patri ſit gl'a

De confeſſoribus ymnus à

Iſte ꝯfeſſor dñi ſacratus
feſta plebs cꝰ celebrat ꝑ
orbẽ hodie letus meruit ſecre
ta ſcãdere celi Qui piꝰ pru-
dens hũilis pudicꝰ ſobriꝰ ca
ſtus fuit et quietus vita dũ
preſens vegetauit eius corpo
ris artus Ad ſacrum cuius
tumulũ frequenter membra
languentum modo ſanitati
quolibet morbo fuerint gra
uata reſtituũtur Unde nunc
noſter chorꝰ i hõre ipius ym
pnũ canit hũc libẽter vt pijs
eiꝰ meritis iuuemur om̃e per
euũ Sit ſalꝰ illi decꝰ atq; vir
tus q̃ ſupra celi reſidẽs cacu
mẽ tociꝰ mũdi machinã gu-
bernãs trinꝰ ⁊ vnꝰ Amen.

Ad laudes de ꝯfeſſ. ponti.

Iheſu redemptor oim̃ ꝑpes
coroã ꝑſulũ i hac die cle
mẽciꝰ nrĩs faueto precibus.
Qui ſacrati nois ꝯfeſſor al
mꝰ claruit cuius celebret an
nua deuota plebs ſolẽpnia.
Qui rite mũdi gaudia huiuſ
caduca reſpuens cum ange-
lis celeſtibus letus potit̃ pre
mijs Huiꝰ benignꝰ ãnue no
bis ſeq̃ veſtigia hꝰ ꝑcatu ſer
uulis dimitte noxã criminis.
Deo prĩ ſit gloria eiuſq; ⁊c.

Ad laud de ꝯfeſſ. nõ ponti.

Hic eſt verꝰ xp̄icula aplo
rū aſſecla cuiꝰ mō eccia
ſacro ꝓmit ſolēpnia Quis il
le felix gaudia ouans ꝯſcen
dit ardua celigenarū epulis
fruituras ꝑhennibꝰ Cuius o
xp̄e meritis nris adeſto p̄cibꝰ
quo tibi laudū debita refera
mus obſequia Tibi priꝙ
gl'a cū ſancto ſit ſpiramine
in ſūma celi curia nūc ꝛ ꝑ cū
cta ſecula Amen

Virginis ꝓles opifexꝙ
matris virgo que geſſit
peꝑitꝙ virgo virgis feſtū ca
nimꝰ tropheū accipe votuꝫ
Hec tua virgo duplici btā
ſorte dū geſſit fragilē doma
re corꝑis ſexū domuit cruētū
corꝑe ſeclm Unde nec mortē
nec amica mortis ſeua pena
rum gnra paueſcēs ſāguine
fuſo meruit ſecreta ſcandere
celi Huiꝰ obtentu deꝰ alme
nris parce iā culpis vicia re
mittēs quo tibi puri reſone-
mus almū pectoris ympnuꝫ
Gl'ia pri geniteꝙ ꝓlī ꝛ tibi cō
par vtriuſꝙ ſꝑ ſpūs alme de
us vnꝰ oi tꝑe ſeculi Amen:

Ad nocturnū ympnus

Ihū corona virginū quē
mr̄ illa ꝯcepit q̄ ſola vir
go ꝑturit hec vota clemens
accipe Qui paſcis inter lilia
ſeptus choreis virginū ſpon-
ſas decorās gloria ſponſiſꝙ
reddēs p̄mia Quocūꝙ ꝑgis
virgines ſequunt̄ atqꝫ laudi
bus poſt te canētes curſitāt
ympnoſꝙ dulces ꝑſonēt Te
dep̄camur largiꝰ nris adau-
ge mētibꝰ neſcire ꝓrſus oīa
corrupcōis vulnera Deo pri
p̄e cūctoꝝ dn̄ator alme
pris eterni genitus ab
ore ſupplicū vota piterꝙ vp
nū cerne benigno Cerne qd
puro deus in hōre plebs tua
ſupplex reſonet i aula ānua
cuiꝰ redimit colenda tꝑe fe-
ſta Hec domus rite tibi de-
dicata naſcitur in qua ppl's
ſacratꝰ corꝑꝰ aſſumit bibit
ꝛ lac ſanguis hauſtū Hic ſa
cro ſancti latices veīnas di-
luūt culpas ꝑimūtꝙ noxas
criſmate genus vt curuetur
xp̄icolarū Sit ſalꝰ egris me
dicina feſſis lumē orbatis ve
niaqꝫ noſtris fertur offenſis
timor atꝫ meror pellitur oīs
Demonis ſeua ꝑit hic rapi
na ꝑnicax monſtꝝ pauet ꝛ re
tenta corꝑa linquēs fugit in
remotas ociꝰ vmbras Gl'.p
Hic locus nēpe vocitat̄ au
la regis immēſi ianua
qꝫ celi portaqꝫ vite patriam
potētes accipit oīs Turbe

84

quã nullus quacitat vagan
tes dirunũt venti penetrant
qꝫ tũbi nõ ceteris, ledit picẽſ
tenebris tartarus horrens.
Omnis ergo deus' vt ſere-
no aimasvultũ famulos gu
bernãs q̂ tui ſũmo celebrãt
honore gaudia tẽpli. Nulla
nosvite cruciãt moleſta ſint
dies leti placideqꝫ noctes nl'
lus ex nobis peunte mundo
ſenciat ignes Hic dies in q̃
tibi ↄſecratã ↄſpicis carni
tribuat phẽne gaudiũ nobis
incgeatqꝫ loco temporis vſu
Gloria patri ⁊c.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

In primo ſabbato aduēt⁹ dn̄i ad vſ̄ Añ. Bn̄d cū cete

FRatres Sciētes qꝛ ho Cap ra eſt iam nos de ſōpno ſur-gere nunc enī propior eſt nrā ſal⁹ ꝙ cū credidim⁹ nox pre ceſſit dies aūt appropinq̄bit

℟ Ecce dies veniūt dicit dn̄s ⁊ ſuſcitabo dd̄ germē iuſtū ⁊ reḡbit rex ⁊ ſapiēs erit ⁊ faci et iudiciū ⁊ iuſticiā in t̄ra Et hoc ē nomē qd̄ vocabūt euz dn̄s iuſt⁹ nr̄ ℣ In dieb⁹ illis ſaluabit iuda ⁊ iſrl̄ hitabit ꝯfidēter Yp̄ Cōditor al vſ̄ Rorate ce. deſu. ⁊ nu. plu. iu ſtū Apiat t̄ra ⁊ g̃miēt ſalua-torē Sup mḡt Ecce nomen dn̄i veīt de lōgiquo ⁊ claritaſ ei⁹ replet orbē terrarꝫ Col.

EXcita q̄s dn̄e potēciā tu am ⁊ veīvt ab iminētib⁹ pcōꝝ nrōꝝ ꝑiculis te merea mur ꝓtegēte eripi te liberā te ſaluari Qui vi Hec ſuf-fragia ſilent ad ꝯpletoriū ſu per pſalmū añ Vei dn̄e viſi tare nos in pace vt letemur coram te corde ꝑfecto Capit Tu in nobis es dn̄e ℟m. In man⁹ tuas Yp̄⁹ Vei te. gen ℣ Cuſtodi nos Sup Nūc di añ Qui vētur⁹ ē veīet ⁊ nō tardabit iā nō erit tior in fi nib⁹ nr̄is Inuitat Ecce veīt rex occurram⁹ obuiā ſalua tori nrō Veite Yp̄⁹ Verbuꝫ ſupnum In p̄io noctur Añ Sciētes qꝛ hora ē iā nos de ſōpno ſurgere nūc ei ꝓpior eſt nrā ſal⁹ ꝙ cū credidim⁹ nox p̄ceſſit dies āt appropinq̄bit ℣ Ex ſyō ſpēs decoris eius Deus noſter manifeſte veni

VIſio yſaie Lcō p̄ia et. filij amos quam vidit ſuper iudā et ihrl̄m in dieb⁹ ozie ioathā achaz et ezechie regū iuda Audite celi ⁊ auri bus ꝑcipite t̄ra qm̄ dn̄s lo-cut⁹ ē Filios enutriui ⁊ exal taui ipi āt ſpreuerūt me Co-gnouit bos poſſeſſorez ſuū et aſin⁹ p̄ſepe dn̄i ſui. iſrl̄ āt nō ꝯgnouit me ⁊ ppl̄s me⁹ me nō itellexit Hec dicit dn̄s de⁹ ꝯuertimi ad me ⁊ ſalui eritis

Aſpiciēs a lōge ecce vi-deo dei potēciam venientem ⁊ nebulā totā t̄rā tegētē Ite

aa i.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

obuiā ei ⁊ dicite Nūcia nobis ſi tu es iṗe Qui regtur⁹ es i pplo iſrl' ℣ Quicq̃ ṫrige ne⁊ filij hoim ſil' i vnū diueſ ⁊ paup̱ Ite ℣ Qui regis iſrl' i tēde q̄ deducis velut ouē ioſeph Nūci. ℣ Tollite portas pricipes vrāſ ⁊ eleuami porte eīnales ⁊ itroibit Qui regna Ps⁹ glā pri repetit ℟ Aſpici Preſcptū ℟ tm̄ dr hac ſola die ⁊ nō ifra ebdomadā L ii.

De gēti pcātrici pplo gui iniqtati ſemi neq̄ filijs ſceleratis dereliqrūt deū plaſmauerūt ſcm̄ iſrl' alieāti ſūt retrorſū Sup̱ quo p̱cuciam vos vltra addentes p̄uaricacōz Oē caput lāguidū ⁊ omne cor merēs a plāta pedis vſq̄ ad verticē capitis nō ē ſanitas i eo Nec ℟ Aſpiciebā i viſu noctis ⁊ ecce i nubib⁹ celi fili⁹ hois veit Et datū ē ei regnū ⁊ hōr ⁊ ois ppls ṫb⁹ ⁊ lingue ſuient ei ℣ Ecce dn̄ator dn̄s cū virtute veiet. Lcō iij

Vulnꝰ ⁊ liuor ⁊ plaga tumēs n̄ ē circūligata nec curata medicamie neq̄ fota oleo Terra vrā deſ̄ta citates vrē ſuccēſe ſūt igni ℟ Miſſ⁹ ē gabriel āgel⁹ ad mariā virginē deſponſatam ioſeph nūciās ei verbū ⁊ expaueſcit virgo de lūie ne timeas maria inueniſti graciā apud dominū Ecce cōcipies et paries filiū et vocabit altiſſimi filius ℣ Aue maria grā plena dn̄s tecū In ii. noct aīi. Hora ē iā nos de ſōpno ſurgere et apti ſunt ocli nri ſurgere ad xp̄m q: lux vera fulgēs eſt i celo: ℣ Egrediet virga de radice ieſſe et flos de radice ei⁹ aſcē

Regionē vrāz L iiii. det corā vobis alieni deuorabūt et deſolabrt ſicut vaſtitate hoſtili. ⁊ dereliqt filia ſyōvt vmbracula i vinea ⁊ ſicut tuguriū i cucumerio et ſicut citas q̄ vaſtat Hec dicit ℟ Aue maria grā plena dn̄s tecū Spūs ſctūs ſup̱ueiet in te ⁊ virt⁹ altiſſimi obūbrabit tibi qd̄ eīn ex te naſcetur ſctm̄ vocabit fili⁹ dei ℣ Dixit āt maria ad angelū quō fiet iſtud q: virū nō ↄgnoſco ⁊ rn̄dēs angel⁹ dixit Lcō v

Cū veneritis an̄ conſpectū meū q̄s q̄ſiuit hoc de maib⁹ vris vt ābularetis in atrijs meis Ne afferatis ſacrificiū vltra fruſtra Incēſū abhoīacō ē michi neomenia et ſabbatū ⁊ feſtitates alias nō ferā Iniq ſūt cet⁹ veſtri kalēdas vrās et ſolēnitates

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

vrās odit aīa mea Facta ſūt
michi moleſtia laboraui ſu=
ſtinēs Et cū extēderitis ma=
nꝰ vrās auertā oclos meos
a vobis et cū mltiplicaueri=
tis orōem nō exaudiā. manꝰ
eīn vrē ſāguie plene ſūt Hec
℟ Saluatorē expectauiꝰ dn̄z
ihm̄ xp̄z Qui reformit corpꝰ
hūilitatis nrē ꝯfiguatū corpi
claritatꝭ ſue ℣ Preoccupēꝰ fa
ciē eꝰ i ꝯf ꝛ i pſ iu ei Lectio vi
Lauami mdi eſtote Au=
ferte malū cogitacōnuz
vrāꝝ ab oclis meis quieſcite
agere pꝟſe diſcite bn̄ facere:
Querite iudiciū Subuenite
oppſſo Judicate pupillo De
fēdite viduā Ueite ꝛ arguite
me dicit dn̄s ℟ Audite vbū
dn̄i gētes ꝛ nūciate illd i fi=
nibꝰ tre ꝛ i iſulꝭ q̄ pcul ſūt dici
te Saluator nr̄ adueiet ℣ A
ſolꝭ ortu et occaſu ab aqlōe ꝛ
mari Sal In iij. noct. Nox
pceſſit dies āt appropinq̄bit
abiiciamꝰ ergo opa tn̄braꝝ ꝛ
iduamur arma lucis ſicut in
die hoēſte ābulemꝰ ℣ Egre
dietꝭ dn̄s de loco ſcō ſuo Uei
et vt ſaluū faciet pplm ſuuz
a pctis eoꝝ Ewangelium Mathei
In illo tpe Cū appropin
q̄ret ihūs iheroſolis et
veniſſet betphage ad montē
oliueti Tūc miſit duos diſc
pulos dicēs eis Jte in caſtel
lū qd ꝯtra vos ē Et re Bede
Betphage ei erat viculus
i mōte ſacerdotū ꝛ inter
ptatꝭ domꝰ bucce ſiue maxil
larū Bethania quā ciuitati
huic lucas adiūgit villula ſi
ue citas i eiuſdē mōtis late=
re ē cōſtituta et dicitꝭ domus
obediēcie Tn aūt ℟m Ecce
virgo ꝯcipiet et pariet filiuz
dicit dominꝰ et vocabitꝭ no=
mē eiꝰ admirabilis deꝰ for=
tis ℣ Tollite portas princi
pes vrās et eleuamini porte
eternales ꝛ introibit Deꝰ for
Tūc ihūs miſit du L viij
os diſciplos ſuos ideſt
doctores qui idocta totiꝰ or
bis latera q̄ſi poſita ꝯtra ca
ſtelli meia penetrarēt Nos
q̄dē aplos duos petrū ꝛ phi=
lippū iterp̄tatꝰ ē Qui pmuz
iudaicos fines trāſgredien=
tes gētileſ deduxerūt ad xp̄z
℟ Obſecro dn̄e mitte quē
miſſurꝰ es vide afflictōez ppli
tui ſicut locutꝰ es Uei ꝛ libe
re nos ℣ A ſolꝭ ortu et occaſu
ab aquilone ꝛ mari Lectio ix
At ſtati iueietiſ aſinā alli
gatā ꝛ pullū cū ea Aſina
ſynagogā q̄ iugū legis trax
erat pullꝰ aſiē laſciuiū ac libe

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

rū nacōnū ppl'z demrāt Uter
q̄ ei vīcūl' pcōꝝ alligat⁹ erat
Soluite ⁊ adducite m̄ Soluſ
ergo mathe⁹ aſinā dn̄o addu
ctā ꝯmeōrat Reliq̄ tres pul
lū vt oñderet ſinagoge eciaꝫ
ſi peitet ſalutē nō eē dubitā
dā ℟ Letēt celi ⁊ exultet ťra
iubilate mōtes laudē q2 dn̄s
nr̄ veīet Et paupꝝū ſuoꝝ mi-
ſerebiť ℣ Ecce dn̄ator dn̄s cū
vtute veīet ℟ repeteť Te deū
non cantatur Ad laudes.

In illa die ſtillabūt mōteſ
dulcedīeꝫ ⁊ colles fluent
lac ⁊ mel al' ps̄ Dn̄s reg̃ cū ce
añ Jocūdare filia ſyō ⁊ exul
ta ſatis filia ihr'lꝫ all' añ Ec
ce dn̄s veīet ⁊ oēs ſci ei⁹ cū eo
⁊ erit i die illa lux mag̃ all'a
añ Oēs ſiciētes veīte ad aq̄ſ
q̄rite dn̄ꝫ dū iueīri pt all' añ
Ecce veīet ꝓphā mg̃n⁹ ⁊ ip̄e
renouabit ihr'lꝫ all' Cap̄ vts̄
vp̄⁹ Uox cla ℣ Uox clamā
tis i deſto pare viaſ dn̄i rcāſ
facite ſeītas dei nr̄i Sup bn̄
añ Sp̄s ſcūs i te deſcēdꝫ ma
ria ne timeas hēbis i vtero
filiū dei Bn̄d Col vts̄ Eciā
hic ſuffraga. ſilēť Ad primā
vp̄⁹ Jā lucis añ Dicite filie
ſyō ecce rex tu⁹ veīt tibi ſyō
noli tīere ecce rex tu⁹ veniet
Ceťa ſolito more Ad iij. añ

Ueī ⁊ libera nos de⁹ nr̄ Cap̄
vts̄ ℟ Ueī ad liberādū nos
Dn̄e de⁹ virtutū ℣ Et oñde
faciē tuā ⁊ ſalui erimus Dn̄e
Gl'a Ueī ad ℣ Tīebūt gēteſ
nomē tuū dn̄e Et cēs reges
ťre gl'am tuā Ad vi. cñ Luā
de⁹ excita poteciā ⁊ veī ad ſal
uandum nos Capitulū.

Abiciam⁹ ergo opa tene
braꝝ ⁊ iduamur arma
lucis ſicut i die honeſte ābule
mus ℟ Oſtende nobis dn̄e
miam tuā v⁹ Et ſalutare tu
um da nobis ℣ Memēto nr̄i
dn̄e in bn̄placito ppl'i tui Ui
ſita nos in ſalutari tuo . Ad
nonam Añ In tuo aduentu
erue nos domine Cap.

Nō i ꝯmeſſacōibꝫ ⁊ ebrie-
tatib⁹ nō i cubilib⁹ ⁊ i
pudicicijs nō i ꝯtēcōe ⁊ emla
cōe ſꝫ iduimi dn̄ꝫ ihm̄ xp̄ꝫ ℟
Sup te ihr'lꝫ oriet dn̄s ℣. Et
gl'a e⁹ i te videbiť Orieť Dn̄e
de⁹ vtutū ꝯuerte nos Oñde
faciē tuā ⁊ ſalui erim⁹ Pre
ſcript⁹ ordo vp̄noꝝ Añꝝ Rꝝ
⁊ ℣ ſueť p totū aduētū tā in
ferijs q̄ȝ i dm̄cis. ſꝫ nō i feſti
tatib⁹ In ij. vs̄ Sede a dex-
tris meis Cum ceteris Cap
Scientes quia Ympn⁹ et ℣
vt in primis Añ. Ne timeas
maria inueniſti grām apud

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

dñm ecce cõcipies et paries
filiũ all'. Col. vſ̃s Poſt bñ-
dicamus de ſctã maria Añ.
Sp̃s ſcũs i te deſ. ℣ Aue ma
Deus qui de btẽ ma Col
rie virgis vtero verbuz
tuũ angelo annũciãte carnez
ſuſcipere voluiſti Pr̃a ſup-
plicibus tuis vt q̃ vere eã dei
genitricẽ credim⁹ eius apud
te intercesſiõib⁹ adiuuemur
De oibus ſctis Ecce dñs ve
niet ⁊ oẽs ſci eius cũ eo ⁊ erit
in die illa lux magna all'a ℣
Cõgregate illi ſcõs ei⁹ Qui
ordinãt teſtamẽtũ ei⁹ ſuper
Col. Oõſcien ſacrificia
cias nrãs qũs dñe viſi
tando purifica vt veniẽs do
min⁹ noſter ihũs xp̃s cũ om
nib⁹ ſcis ſuis parã ſibi i no
bis inueniat mãſionẽ Qui te
Ad matuti. col. de ſanctis.
Preces ppl'i tui qũs dñe
clemẽter exaudi vt qui
de aduẽtu vnigeniti filij tui i
carnẽ letant In ſcdo cũ ve-
nerit in maieſtate ſua cũ oi
bus ſctis ſuis p̃miũ etne vi
te pcipiãt Per. Cõpletoriũ
vſ̃q vſq3 ad nticatis pter in
feſto marie Seqnẽcia capit
cũ ſuis col. ad horas ferial'.
p totũ aduẽtũ dicat Ad iij C
Ecce dñs in fortitudie ve-
niet ⁊ brachiũ eius dñabit
ecce merces ei⁹ cũ eo ⁊ opus
illius coram illo Collecta.
Excita qũs dñe potẽciaz
tuã et veni vt qđ eccl'ie
tue pmiſiſti vſq; in finẽ ſecl'i
clementer opare Qui Ad vi
Gaude ⁊ letare ihrl'm qr ec
ce venio ego et hitabo
in medio tui dicit dñs. Col.
Prope eſto dñe oib⁹ expe
ctãtib⁹ te i veritate vt
in aduentu filij tui dñi noſtri
placitis tibi actib⁹ preſente
mur Per eund. Ad ix. Ca.
In die illa erit germẽ dñi
in magnificẽcia ⁊ gl'a et
fructus terre erit ſublimis ⁊ ex
ultacõ his q̃ ſaluati fuerit de
Col. Concede qũs israel
o de⁹ vt magne feſtiui
tatis vẽtura ſolẽnia pſpero
celebrem⁹ effectu piterq; ted
damur intẽti celeſtib⁹ diſci-
plis et de nris tpib⁹ letiores
Notandũ q̃ ad matutias et
ad vſ̃s infra totũ aduentũ ca
pitula ⁊ collecte ſnãt de dñi
cis. Lectiones p ebdomadã
Si fuerit pcã veſtra vt co
ctinũ quaſi nix dealba
bunt Et ſi fuerit rubra qua
ſi vermicl'us velut lana alba
erũt Si volueritis ⁊ audieri
tis me bona terra comedetis

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Q̄ᵭ ſi nolueritis ⁊ me ad ira
cundiā ꝓuocaueritis · gladiꝰ
deuoꝛauit vos qꝛ os dñi lo-
cutū ē Q̄m facta ē meritrix
citas fidelis pleā iudicij iuſti
cia hītabit ī eo Nūc āt hōīci
de Argumētū tuū verſū ē in
ſcoꝛeā vinū tuū mixtū aqua
Pricipes tui ifidēles ſocij fu
rū oēs diligūt mūera ſequūt̄
retribuciōes pupillo nō iudi
cāt ⁊ cā vidue igredit̄ ad eoſ
Propter hoc ait dn̄s exerci
tuū fortis Heu conſolaboꝛ
ſuꝑ hoſtibꝰ meis et vindica
boꝛ de inimiciſ meis ⁊ ꝯuertā
manū meā ad te et excoquā
ad puꝛū ſtoꝛeā tuā ⁊ auferā
oē ſtagnū tuū et reſtituā iu-
dices tuos vt ſuerūt pꝛius ⁊
ꝯſiliarios tuos ſicut ātiqtꝰ
Poſt hec vocaberis ciuitaſ
iuſti vꝛbs fidelis Syō ī iudi
cio redietꝛ ⁊ reducēt eā in iuſti
ciā ⁊ cōteret ſceleratos ⁊ pcō
res ſil' ⁊ q̇ dereliq̄rūt deū cō
ſumēt̄ Cōfūdēt̄ eñ ab ydol'
quibꝰ ſacrificauerūt et eru-
beſcēt ſuꝑ oꝛtis quos elege-
rāt cū fuerit velut q̄rcꝰ deflu
ētibꝰ folijs ⁊ velut oꝛtꝰ abſ-
q; aq̄ Et erit foꝛtitudo vrā
vt fauilla ⁊ opꝰ veſtrū q̄ſi ſin
tilla ⁊ ſuccēdet̄ vtrūq; ſiml' ⁊
nō erit q̄ extiguet Uerbum
qᵭ vidit yſaias filius amos
ſuꝑ iudā et ih̄ l'n ⁊ erit ī no
uiſſ̄ imis diebꝰ ꝑꝑatus monſ
domꝰ dñi ī verticē mōciū et
eleuabit ſuꝑ colles et fluent
ad eū oēs gētes et ibūt ppl'i
ml'ti ⁊ dicēt Ueite aſcēdamꝰ
ad montē dñi ⁊ ad domū dei
iacob ⁊ docebit nos vias ſu-
as ⁊ ābulabimꝰ ī vijs eiꝰ qꝛ
de ſyō exibit lex et verbū dei
de ihrl'm Et iudicabit gētes
⁊ arguet ppl'os ml'tos et cō-
flabūt gladios ſuos ī vome
res et lanceas ſuas ī falces
Nō leuabit gēs ꝯtra gētem
gladiū nec exercebunt̄ vltra
ad ꝑliū domus iacob venite
et ābulemꝰ ī lucē dñi dei nr̄i
Proieciſti eñ ppl'm tuū do
mū iacob qꝛ repleti ſunt vt
olim ⁊ augures habuerūt vt
philiſtijm et pueris alieīs ad
heſerūt ⁊ repleta eſt t̄ra auro
⁊ argēto et nō ē finis theſau
roꝛū eiꝰ Et repleta eſt terra
eq̄s ⁊ innumerabiles quadꝛi
ge eiꝰ et repleta ē t̄ra ydolis
opus manuū ſuaꝛū adoꝛaue
rūt qᵭ digiti eoꝝ fecerūt Et
incuruatus eſt hō ⁊ hūiliatꝰ
eſt vir ne ergo dimittas eis
Ingredere in petrā abſcōde
re foſſa a facie timoꝛis domī
et a gl'a maieſtatis eiꝰ Q̄cu-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

li ſublimis hoīs hūiliabunt
et īcuruabit altitudo virorū
Et exaltabit dn̄s in die illa
q2 dies dn̄i exercituuz ſuper
oēm ſupbū et excelſū et ſup
omnē arrogātem ⁊ hūiliabit
Et ſup omēs cedros libani
ſublimes et erectas Et ſuper
oēs quercus baſan et ſuper
oēs mōtes excelſos et ſuper
oēs colles eleuatos ī die illa
Et incuruabitur ſublimitas
hominuz et humiliabitur al
titudo virorum ⁊ eleuabitur
dn̄s ſolus ⁊ ydola penit9 ꝯte
rent Et introibūt in ſpelun-
cas petrarū et in voragines
tre a facie formidis dn̄i et a
gl'a maieſtatis ei9 cū ſurrex
erit ꝑcutere terrā In die illa
ꝑciciet hō ydola argēti ſui
que fecerat ſibi vt adolaret
talpas et veſptilibes ⁊ ingre
deret ſciſſuras petrarꝫ ⁊ cauer
nas ſaxorū a facie formidis
dn̄i et a gl'ia maieſtatis cum
ſurrexerit ꝑcutere Quieſcite
ergo ab hoīe cui9 ſpūs eſt in
narib9 ei9 q2 excelſus reputa
tus ē ipe Ecce em̄ dn̄ator do
min9 exercituum auferet a
ihr'lm et a iuda validū et for
tē Omē robur panis ⁊ omē
robur aque fortē et virū bel
latorē iudicē et ꝓphetā et ari
olū et ſenē et principem ſup
quinquaginta et honorabi-
lem vultu et cōſiliariū ſapi-
entē de architectis et prudētē
eloquij miſtici. Dabo ergo
pueros principes eoꝝ et effe
minati dn̄abuntur eis Et ir
ruet populus vir ad virum
vnuſquiſq3 ad proximū ſuū Tu
multuabit puer contra ſenē
et ignobilis contra nobilem
Apprehendet vir fratrē ſuuz
domeſticū prīs ſui veſtimen
tū tibi ē eſto pꝛīceps nr̄ Hec
dicit dn̄s de9 Sequens R̄m
habeat ꝑ ebdomadam q2 pri
mū R̄m nō dicit niſi ipo die
dn̄ico R̄. Mōtes iſrl' ramos
vrōs expādite et florete ⁊ fru
ct9 facite ꝓpe eſt vt veiat di-
es dn̄i ℣ Rorate celi deſup
et nubes pluant iuſtū apia-
tur terra et germinet ſalua-
torem. Memoria de domina
in matutis cū hac An̄. Spi
ritus ſactus ℣. Aue maria
gracia Sed in veſpis cū hac
an̄ Ne timeas maria ℣ Aue
maria Collecā Deus qui de
btē marie virginis vtero ⁊c̄
Et de oib9 ſcis meoria tā ad
vſ̄ q̄ȝ matutias cum hac an̄
Ecce dn̄s veniet vt ſup Sic
agat ꝑ totu aduētū vſq3 im
ponit O ſapiencia Feria ij.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Inuitato. Regē venturū do
minū Venite adoremꝰ. ympnꝰ
⁊ ℣ vts Feriale noct. cū ſuis
antiphōis Feri ij. ſup Bn̄d
Angelus dn̄i nūciauit marie
⁊ ꝯcepit de ſpū ſctō all'a Su
per mgt Añ. Jhrl'm reſpice
ad orientē ⁊ vide all'a Feria
tercia Sup bn̄d Anteꝗ̄ cōue
nirēt inuēta ē maria habēs
in vtero de ſpū ſancto all'a.
Sup mgt añ. Querite dn̄m
dū inueniri poteſt inuocate
eū dū ꝓpe eſt all'a Feria iiij.
ſup bn̄dictꝰ añ De ſyon exi
bit lex ⁊ verbū dn̄i de ihrl'm
Sup mgt Veniet forcior me
poſt me cuiꝰ nō ſū dignꝰ ſol
uere corrigiā calciamētoꝝ eiꝰ
Feria v. ſup bn̄d. Benedic
ta tu in mulieribꝰ ⁊ bn̄dictus
fructus vētris tui Sup mgt
Expectabo dn̄m meū ſalua
torē et preſtolabor eū dū ꝓpe
eſt all'a Feria ſexta Sup bn̄
dictꝰ Ecce veniet deus ⁊ hō
de domo dauid ſedere in thro
no all'a Sup mgt Ex egip-
to vocaui filiū meū veiet vt
ſaluet populū ſuū. Sabato
ſup bn̄dictꝰ añ Syon noli ti
mere ecce deꝰ tuus veniet all'
Notādū ꝙ in v. ferijs de pa
trono ⁊ in ſabbatis de dn̄a i
fra aduentū ſuffragabitur.

Fratres ꝗcūq₃ Dn̄ica ij. Ca
ſcripta ſunt ad nrā₃ do
ctrinā ſcripta ſunt vt ꝑ pa-
ciēciā et ꝯſolacōem ſcriptu-
rarū ſpem habeamus Hym
Rex nr̄ ympnꝰ Cōditor al.
℣ Rorate celi Sup mgt Le
ua ihrl'm oculos ⁊ vide potē
ciā regis ecce ſaluator tuus
venit ſoluere te a vincl' Col
Excita dn̄e corda nrā ad p̄
parādas vnigeniti tui vias
vt ꝑ eiꝰ aduentū purificatis
tibi mētibꝰ ſuire mereamur
Suffragia de dn̄a ⁊ de oībus
ſctis vts Inuita Rex noſter
adueniet Quē iohēs p̄dica-
bat agnū eſſe vēturū Cete-
ra vt in priori dn̄ica. Lcō i.
Cantabo dilecto meo cā
ticum: patrueli meo vi-
nee mee Vinea facta ē dilec-
to i cornu filio olei ⁊ ſepiuit
eā ⁊ lapides elegit ex ea ⁊ plā
tauit eā dilectā ⁊ edificauit
turrī i medio eiꝰ ⁊ torcular' ex
truxit i ea ⁊ expectauit vt fa
ceret vuas ⁊ fecit labruſcas.
Hec di R̄ n Jhrl'm cito ve-
niet ſalus tua quare merore
ꝯſumeris nūqd ꝯſiliariꝰ nō ē
tibi qꝛ inouauit te dolor Sal
uabo te ⁊ liberabo te noli ti
mere ℣. Jſrl' ſi me audieris
nō erit in deꝰ recēs neq₃ ado

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

rabis deũ alienũ ego eſt do
min⁹ de⁹ tuus **Lectõ ii.**
Nũc ergo hitatores ihrl'm
⁊ viri iuda iudicate iter
me ⁊ vineã meã Quid ẽ qd
debui vltra facere vinee mee
⁊ nõ feci ei Aut quid expec-
taui vt faceret vuas ⁊ fecit
labruſcas Hec dicit ℞. Ec-
ce dñs veniet ⁊ oẽs ſcti eius
cũ eo ⁊ erit in die illa lux ma
gna ⁊ exibũt de ihrl'm ſicut a
qua mũda Et regnabit dñs
in eternũ ſup oẽs gentes ℣.
A ſolis ortu ⁊ occaſu ab aq̃
lone ⁊ mari **Lectio iii.**
Nũc oſtendã vobis q̃d fa
ciã vinee mee Auferaz
ſepẽ eius ⁊ erit i direpcõem.
D.ruã maceriã ei⁹ ⁊ erit i cõ
culcacõem ⁊ ponã eã deſertã
Nõ putabitur neqꝫ fodiet et
aſcẽdãt ſup eã vepres ⁊ ſpie
⁊ nubib⁹ mãdabo ne pluãt
ſup eã ymbrẽ Hec ℞. Ihrl'z
ſurge ⁊ ſta i excelſo ⁊ vide io
cunditatẽ q̃ veniet tibi a deo
tuo ℣. Leua in circuitu ocu-
los tuos ⁊ vide ⁊ ꝯtemplare.
Vinea eſt dñi ex **Lcõ iiii**
ercituũz dom⁹ iſrl' eſt et
vir iuda germen delectabile
dño expectaui vt faceret iu-
diciũ ⁊ ecce iniquitas ⁊ iuſti-
ciã ⁊ ecce clamor ℞. Ciuitas
ihrl'z noli flere qm̃ doluit do-
minus ſup te Et auferet a
te oẽm tribulacõem ℣ Ecce
dñator dñs cũ virtute veni-
Ve qui ꝯiũgitis **L v.** et
domũ ad domũ ⁊ agrũ
agro copulatis vſqꝫ ad ter-
minũ loci Nũquid habitatiſ
ſoli vos i medio terre In au
ribus meis ſunt hec dicit do
min⁹ Niſi dom⁹ mlte deſꝫte
fuerit grãdes ⁊ pulchre abſ-
qꝫ hitatore erũt Hec di. ℞m
Ecce dñs veniet ꝓtector no
ſter ſctũs iſrl' Coronã regni
hñs in capite ſuo ℣. Ecce do
minator dñs cũ virtute veiet
Decez iugera vineaꝝ fa-
ciũt lagũculã ⁊ trigita
modij ſemẽtis faciñt modioſ
tres Ve qui ꝯſurgitis mane
ad ebrietatẽ ſectandã ⁊ po-
tandũ vſqꝫ ad veſpam ⁊ vi-
no eſtuetis: cithara ⁊ lira ⁊ ti
panũ ⁊ tibia i ꝯuiuijs vris.
⁊ op⁹ dñi nõ reſpicitis nec o
pera manuũ ei⁹ ꝯſideratis ℞
Sicut mater ꝯſolat̃ filios ſu
os ita ꝯſolabor vos dicit do
min⁹ ⁊ de ihrl'm ciuitate quã
elegi veiet vobis auxiliũ Et
videbitis ⁊ gaudebit cor vrm̃
℣. De⁹ a libano veniet ⁊ ſã
ctus de mõte vmbroſo ⁊ cõ
denſo Et videbi. **Sm Lucã**

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

In illo tp̄e d. i. d. ſ Erūt
ſigna in ſole ꝛ luā ꝛ ſtell'
et ī trꝛis p̄ſſura gēciū p̄ ꝯfuſi
one ſonit⁹ maris et fluctuū.

Dn̄s ac redēptoꝛ Grego.
noſter patos īueire nos
deſiderās ſeneſcēte mundū q̄
mala ſequāt denūciat vt noſ
ab ei⁹ amore ꝯpeſcat Appꝛo
piquāte ei⁹ t̄minū q̄nte pſe-
cucōes p̄ueiāt īnoteſcit vt ſi
deū metuere ī trāq̄llitate no
lum⁹ vicinū ei⁹ iudiciū pſe-
cucōib⁹ attriti timeam⁹ Tu

℟ Ihrl'm plātabis vineā in
mōtib⁹ tuis et exultabis qꝛ
dies dn̄i veiet ſurge ſyō ꝯūte
re ad dn̄m deū tuū Gaude ꝛ
letare iacob qꝛ de medio gē-
ciū ſalnatoꝛ tu⁹ veiet ℣ De-
us a libano veiet et ſctūs de
monte vmbroſo et cōdenſo.
Gaude et letare Lcō viij.

Huic etem̄ lcōni ſci euāge
lij quā mō vrā fraterni
tas audiuit paulo ſup⁹ dn̄s
dicēs Exurget gens contra
gentē. et regnum aduerſus
regnum et erunt terre mot⁹
magni per loca et peſtilencie
et fames Et quibuſdā inter
poſitis hoc quomodo audi-
ſtis adiungit Erunt ſigna ī
ſole et luna Tu aūt ℟ Egre
dietur domin⁹ de ſanctuario

ad portā q̄ reſpicit ad orien-
tē et veiet ī bethlehē ambu-
lās ſup aquas redēptōis iu
de Tūc ſaluus erit oīs hō qꝛ
ecce veniet ℣ Paratus eſto
iſrl' ī occurſum dn̄i qm̄ venit

Ex quib⁹ pfecto Lcō ix
oib⁹ alia iā facta cerni
m⁹. alia ex pxio vētura eſſe
formidam⁹ Nā gētē ſup gē
tē exurgere earūq̄ p̄ſſuram
terris ſupſiſtere pl⁹ iā in tri
bulacōibus nr̄is cernimus
q̄ in codicibus legimus Tu

℟ Rex nr̄ adueiet xp̄s Quē
iohēs p̄dicabat agnū eſſe vē
turū ℣ Ecce agn⁹ dei ecce q̄
tollit peccata mūdi Quē io:
Rm repetatur Ad laud

Ecce ī nubib⁹ celi dn̄s veni
et cū ptāte mag̃ all' ps̄ Dn̄s
reg̃ An̄ Urbs fortitudis no
ſtre ſyō ſaluatoꝛ ponet in ea
mur⁹ et an̄ murale aperire
portas qꝛ nobiſcū deus all'a
An̄ Ecce appebit dn̄s et non
meciet ſi morā fecerit expec-
ta eū qꝛ veniet et nō tarda-
bit al' An̄ Montes et colles
cātabūt corā deo laudē oīa li
gna ſiluaꝝ plaudēt maibus
qm̄ veiet dn̄atoꝛ dn̄s ī regnū
etnū all' all' An̄ Ecce dn̄s nr̄
cū v̄tute veiet ꝛ illuiabit ocl's
ſuoꝝ ſuoꝝ Cap̄ vtō yp̄s Vox

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

clara ℣ Vox clamātis Sup
bnd Sup ſoliū dauid ⁊ ſup
regnū ei⁹ ſedebit i eīnū Col.
vts Cetera vt in dñica pre-
cedenti Ad ſextam Cap.

Deus aūt paciencie ⁊ ſola
cij det vobis idipz ſape
re i alterutrū ſm ihm̄ xp̄z vt
vnanimes vno ore hōrifice-
tis deum prem dñi nri ihesu
criſti Deo. Ad nonā Cap.

Deus āt ſpei repleat voſ
oīm gaudio i credendo
vt abūdetis in ſpe ⁊ veritate
ſpūs ſci In ij. vs Cap Fra-
tres quicunqꝫ Sup mgt añ
Btā es maria q̄ credidiſti ꝑ
ficiēter in te que dicta ſunt ti
bi a dño all' Feria ſecunda ⁊
ꝑ totā ebdomadā Inui. Re
gē vētuꝝ. ymp⁹ et ℣ ſicut in
priori ebdomad Lectōes.

Propterea captiu⁹ duct⁹
ē ppl's me⁹ qꝛ nō habu
it ſciam. et nobiles ei⁹ interi
erūt fame. et multitudo eiuſ
exaruit ſiti Propterea dila
tauit infern⁹ aiam ſuā ⁊ ape
ruit os ſuū abſqꝫ termino
et deſcēdent fortes eius ⁊ po
pul⁹ ei⁹ et ſublimes glo'ſiqꝫ
eius ad eū Ve q̄ dicitis ma-
lū bonū et bonū malū ponē
tes tn̄bras lucē ⁊ lucē tn̄bras
ponētes amaꝝ i dulce et dul
ce i amarū Ve q̄ ſapiētes e-
ſtis i ocl'is vr̄is ⁊ corā vobiſ.
metipis prudētes Ve q̄ potē
tes eſtis ad bibēdū vinū ⁊ vi
ri fortes ad miſcēdā ebrieta
tē Qui iuſtificatis impiū ꝓ
mūerib⁹: ⁊ iuſticiā iuſti aufer
tis ab eo Propterea ſicut de
uorāt ſtipulā ligua ignis et
calor flāme exurit Sic radix
eoꝝ q̄ſi fauilla erit et germē
eoꝝ vt puluis aſcēdit Abiece
rūt ei legē dñi exercituum et
eloqū ſcti iſrl' blaſphemaue
rūt Ido irat⁹ ē furor dñi i po
pl'os et extēdit manū ſuā ſu
ꝑ eos et ꝑcuſſit eos ⁊ ꝯturbati
ſūt mōtes ⁊ fctā ſūt mortici
nia eoꝝ q̄ſi ſterc⁹ i medio pla
tearū In oib⁹ his nō ē auer
ſus furor ei⁹ Sz adhuc man⁹
ei⁹ extēta: ⁊ eleuabit dñs ſig
nū i nacōib⁹ ꝓcul ⁊ ſibillabit
ad eū de finib⁹ t're Et ecce fe
ſtin⁹ velocit' veiet Nō eſt de
ficiens neqꝫ laborās i eo nō
dormitabit neqꝫ dormiet ne
qꝫ ſoluetur cingulū renum ei
us nec rūpetur corrigia calci
amēti ei⁹ Sagitte ei⁹ acute
et oīs arcus ei⁹ extēti Vn
gule equoꝝ eius vt ſilex et
rote ei⁹ quaſi impetus tem
peſtatis Onus babilonis qd̄
vidit yſaias filius amos.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Super montē caliginoſum
leuate ſignū ⁊ exaltate vocē
leuate manū ⁊ ingredientur
portas duces Ego mandaui
ſctificatis meis ⁊ vocaui for
tes meos in ira mea ⁊ exul
tātes in gl'a mea Vox mul-
titudis in mōtibꝰ quaſi po-
pulorꝝ frequenciū Vox ſoni
tus regū-genciū ꝯgregatarꝝ
Dñs exercituū ꝑcepit mili-
cie belli venīētibꝰ de terra ꝓ
cul a ſūmitate celi dñs ⁊ va
ſa fauoris eiꝰ vt diſpēdat ō
nem terrā Nec Feria ſecun
da añ ſup bñdictus De celo
veniet dñator dñs ⁊ in manu
eiꝰ honor et impiū Sup mg̃t
añ Ecce rex veniet dñs ter-
re ⁊ ipe auferet iugū captiui
tatis nrē Mg̃t Feria tercia
ſup bnꝫ Sup te iheruſalē o
rietur dñs ⁊ gloria eius in te
videbitur Bnd.
Añ Vox clamātis in deſ'to
patare viā dñi rectas facite
ſemitas dei noſtri Magt.
Feria iiij. ſup bñd Ecce mit
to āglū meū q̄ ꝑpabit viā do
mini añ faciē tuā Sup mg̃t
Syon renouaberis ⁊ vide-
bis iuſtū tuū qui vēturꝰ ē in
te Feria v. Añ Tu es q̄ ven
turus es dñe quē expectamꝰ
vt saluū facias ppl'm tuum.

Sup mg̃t Qui poſt me veit
ante me factus ē cuiꝰ nō ſū
dignus calciamenta ſoluere
Feria ſexta Añ Dicite pu-
ſillanimes cōfortamini ecce
dñs deꝰ noſter veniet Bñd
Añ Cantate dño cāticū no-
uū laus eiꝰ ab extremis ter-
re Mg̃t Sabbato añ Erū
pent mōtes iocūditatē ⁊ col
les iuſticiā qꝛ lux mūdi dñs
cū potēcia venit Notandū
ꝙ aliqui libri tenēt iſtā Añ
Leuauit dñs ſignū in nacōi
bus ⁊ ꝯgregbit diſpſos iſrl
Domica tercia capitulum.
Fres. Sic nos exiſtimet
hō vt miniſtros xp̄i ⁊ di
ſpēſatores miniſteriorum dei
Hic iā q̄rit inter diſpenſato
res vt fidelis quis inueniat
Deo Rm Ecce radix yeſſe.
Ympnꝰ Cōditor alme vſ'ꝰ
Rorate Sup mg̃t Ante me
nō eſt formatus deus ⁊ poſt
me nō erit qꝛ michi curuabi
tur omē genu ⁊ ꝯfitebit ois
lingua Magnificat Collectā
Aurē tuā qs dñe ꝑcibꝰ
noſtris accomoda ⁊ mē
tis nrē tnbras grā tue viſita
cōnis illuſtra Qui vi. Cete
ra vt in priori dnica Inuitat
Surgite vigilemꝰ Veite ad
oremus Qui neſcitis horan

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

qñ veniet dñs vp̃n⁹ ⁊ ꝟ vt i
omcis prioꝛib⁹ Lectõ pria.
Et factũ eſt i dieb⁹ achaz
filij ioathan filij ozie re
gis iuda Aſcendit raſyn rex
ſyrie ⁊ facee filius romolie
rex iſrl' in ihꝛl'm ad ꝑliandũ
ꝯtra eã ⁊ nõ potuerũt eã de=
bellare Et nunciauerũt do=
mui dauid dicẽtes. Reqeuit
ſyria ſuꝑ effraim ⁊ ꝯmotũ eſt
coꝛ ei⁹ et coꝛ populi ei⁹ ſicut
mouẽtur ligna ſiluarũ a fa=
cie vẽti Hec di. ℟. Ecce ap=
parebit dñs ſuꝑ nubẽ candi
daz ⁊ cũ eo ſctõꝝ millia hñs
in veſtimẽto ⁊ femoꝛe ſcrip=
tũ Rex regũ dñs dñanciũ ꝟ
Ecce domiatoꝛ dñs cũ virtu
Et dixit Lcõ ij. te veiet
dñs ad yſaiam Egrede
re in occurſum achaz tu ⁊ qui
derelict⁹ eſt iabus fili⁹ tuus
ad extremũ aqueduct⁹ piſci
ne ſuperioꝛis i via agri fullo
nis ⁊ dices ad eũ Uide ⁊ ſile
as noli timere et coꝛ tuũz ne
foꝛmidat a duab⁹ caudis i=
ſtis tycyonũ fumigãciũ iſto
rũ Hec ℟ Bethlehez citas
dei ſũmi ex te exiet dñatoꝛ iſ
rael ⁊ egreſſus ei⁹ ſicut a pri
cipio dierũ eternitatis ⁊ ma
gnificabit i medio vniuerſe
terre Et pax erit in terra no

ſtra dũ venerit ꝟ Де⁹ a liba
no veiet ⁊ ſcũs de monte vm
broſo ⁊ ꝯdenſo Et pax L iij.
In ira eñi furoꝛis raſyn
⁊ ſyrie ⁊ filij romelie eo
ꝙ ꝯſiliũ imerit ꝯtra te ſyria
mala effraim ⁊ fili⁹ romelie
dicẽtes Aſcẽdam⁹ ad iudaz
⁊ ſuſcitem⁹ eũ et auellam⁹
eũ ad nos et ponam⁹ regem
in medio ei⁹ filiũ tabeel Hec
℟ Qui vẽturus ẽ veiet ⁊ nõ
tardabit iã nõ erit tioꝛ in fi
nib⁹ nris Qm̃ ipe ẽ ſalua-
toꝛ noſter ꝟ Ex ſyon ſpẽs de
coꝛis ei⁹ de⁹ noſter manifeſte
Hec dicit dñs L iiij. veiet
de⁹ Nõ ſtabit et nõ erit
iſtud Sed caput ſyrie dama
ſcus et caput damaſci raſyn
⁊ adhuc ſexagita ⁊ quiqꝫ an
ni ⁊ deſinet effraim eſſe ppl's
et caput effraym ſamaria et
caput ſamarie fili⁹ romelie.
Si nõ credideritis nõ ꝑmaẽ
bitis Hec ℟. Suſcipe verbũ
virgo maria qδ tibi ad dño
ꝑ ãgelũ trãſmiſſum ẽ cõcipi
es ꝑ aurẽ deũ ꝑies et hoiem
Ut bñdicta dicaris iter om
nes mulieres ꝟ Aue maria
gracia plena Ut Lectõ v.
Et adiecit dñs loqui ad
achas dicẽs Pete tibi
ſignũ a dño deo tuo i pfũduz

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

inferni ſiue in excelſuz ſupra et dixit achaz Non petam et nõ temptabo dñm ℟ Egipte noli flere quia dñator domin⁹ veniet tibi ante cuius conſpectũ mouebũtur abiſſi Liberare populũ tuũ de manu potencie ℣ Ecce domiator dñs cum virtute veniet. Liberare pplm Lctõ vi.

Et dixit Audite ergo domus dauid Nũquid parum vobis eſt moleſtos eſſe hominib⁹ quia moleſti eſtis et deo meo propter quod dabit domin⁹ ipſe vobis ſignuz Ecce virgo cõcipiet et pariet filium et vocabitur nomẽ eius emanuel. Butirum et mel comedet vt ſciat reprobare malum et eligere bonũ Hec dicit ℟m Prope eſt vt veniat temp⁹ ei⁹ et dies eius non elongabũtur. Miſerebitur dñs iacob et iſrahel ſaluabitur ℣. Qui ventur⁹ eſt veniet nõ tardabit iam non erit timor in finib⁹ noſtris. Miſererebitur. ℟m Mathe

In illo tẽpore Cum audiſſet iohannes in vinculis opera criſti mittẽs duos de diſcipulis ſuis ait illi Tu es qui venturus es an aliuz expectamus Gregorij pape

Queri poteſt frẽs cariſſimi Quid eſt quod iohãnes baptiſta precurſor domini et ſaluatoris nri iheſu criſti cui ad iordanem veniẽti teſtimoniũ dederat dicens Ecce agnus dei ecce qui tollit peccata mundi Poſtq̃ in vinculis poſitus vt euangelica lectio recitat audiſſet opera xpi mittẽs duos de diſciplis ſuis ait illi Tu es q̃ vẽturus es an aliũ expectamus Tu autẽ ℟m Deſcendat dñs ſicut pluuia in vell⁹ Orietur in diebus ei⁹ iuſticia et abundãcia pacis ℣. A ſolis ortu et occaſu ab aquilone et mari Oriet Lctõ vii.

Sed hec q̃ſtio citi⁹ ſoluitur ſi geſte rei tẽpus et ordo pẽſat Ad iordanis eni fluẽta poſit⁹ qr ipſe redẽptor mundi eſſet aſſeruit Miſſus vero i carcerẽ An ipſe veniat requirit Nõ qr ipm eſſe redẽptorẽ mũdi dubitet Sed vt ſciat ſi is qui per ſe in mundũ venerat p ſe eciam ad iferni clauſtra deſcendat Tu autẽ ℟m. Ueni dñe et noli tardare relaxa facinora plebis tue Et reuoca diſpſos i terrã ſuã ℣ A ſolis ortu et occaſu ab aquilone et mari Et reuoca Lcõ ij

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Quē etsi pcurrēs mundo
nunciauerat: hūc mori
endo ad inferos precurrebat
Ait ergo Tu es qui ventur⁹
es An alium expectam⁹ Ac
si aperte dicat Sicut pro ho
minib⁹ dignat⁹ es nasci An
eciam pro hoib⁹ ad inferos
descendere digneris insinua
Ut qui natiuitatis tue pcur
sor exstiti eciā mortis pcur-
sor exstā Nā et venturū in
īfernū te nunciā: quē iā ve
nisse mūdo enūciaui Tu Rm
Ecce radix iesse ascēdet in sa
lutē pplo℞ ipm gētes depca-
būtur Et erit nomē ei⁹ glo-
sum V Deus a libano veniet
et sanctus de monte vmbro-
so et condenso Ac. repetatur
Veniet dn̄s et Ad laud.
nō tardabit ꝛ illuiabit
ab scondita tenebrarū ꝛ ma
nifestabit se ad omnes gētes
alla Ps. Dn̄s regnauit An
Iherusalē gaude gaudio ma
gno. quia veniet tibi salua-
tor alla. An Dabo in syō sa
lutē ꝛ in ihrl'm gloriā meam
alla an Mōtes et om̄es col
les humiliabunt et erūt pra
ua indirecta et aspera in vi
as planas veni domie ꝛ noli
tardare alla an Iuste et pie
viuamus expectātes bonā

spē ꝛ aduentū dn̄i Cap vts.
vpn⁹ Vox clara ꝛ Vox cla
mātis Sup Benedict⁹ an.
Ihēs aūt cū audisset in vīcu
lis opa xpi mittēs duos de
discipul' suis ait illi tu es q̄ vē
tur⁹ es an aliū expectamus
Bn̄d Cetera vt i dn̄ica pori
Ecce ego mitto vobis he
liā pphetā anteq̄ veni
at dies dn̄i magn⁹ ꝛ horribi
lis et cuertet cor patrū ad fi
lios et cor filiorū ad patres
dicit domin⁹ Ad iy. Capit.
Nolite ante tēp⁹ iudicare
quo adusq̄ veiat dn̄s q̄
illūiabit abscōdita tn̄bra℞ ꝛ
maifestabit csilia cordium ꝛ
tūc laus erit vnicuiq̄ a deo.
Michi āt p mi Ad vi cap
mo ēvt a vobis indicer
aut ab hūano die. sz neq̄ me
ipm iudico Nichil eni michi
csci⁹ sū sed i hoc nō iustifica
tus sum qui autem iudicat
me dominus est Deo gracias
Sup mag: an. Ite dicite io
hāni ceci vident ꝛ surdi audi
unt claudi curantur leprosi
mundantur Magnificat.
Lectiones per ebdomodam
Vee assur vga furoris mei
et baculus ipe in manu
eo℞ idignacō mea ad gentez
fallacē mittam eum et con-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

tra pplm furoꝛis mei mãda-
bo illi vt auferat ſpolia ⁊ di
ripiat pꝛedã et ponat illũ in
ↄculcacõez quaſi in lutũ pla
tearum Ipe aũt nõ ſic arbi-
trat̃ et coꝛ eiꝰ monita eſtima
bit Sed ad ↄterendũ erit coꝛ
eiꝰ et ad cõtericõem gẽcium
non paucarũ Dicit eñ Nun
q̃d nõ pꝛicipes mei ſimul re-
ges ſunt Nũquid nõ vt char
canis ſic calãno Nũq̃d nõ vt
damaſcus ſic ſamaria Quõ
iuenit manꝰ mea regna ydo
li ſic ⁊ ſimlacra eoꝝ de ihꝛlꝫ
⁊ de ſamaria Nũquid nõ ſi
cut feci ſamarie ⁊ ydolis eiꝰ
ſic faciam iheruſalem et ydo
lis eius. ſimulachris eius et
erit cum impleuerit ⁊ domi
nus cũcta opa ſua i mõte ſy
on viſitabo ſup fructũ mag
nifici coꝛdis regis aſſur. Et
ſup glam altitudis ocloꝝ eiꝰ
Et ſicut colligunt̃ oues q̃ de
relicte ſunt Sic vniuerſam
terram ego cõgregaui ⁊ non
fuit qui moueret pennã et a
periet os vt ganniret Nũq̃d
glabit ſecuris ↄtra eũ qui ſe
cat in ea Aut exaltabit̃ ſer-
ra ↄtra eum a quo trahitur
Quõ ſi eleuetur virga cõtra
eleuantẽ ſe exaltet̃ baculus
qui vtiqꝫ lignũ eſt ꝓpter hoc

mittes dñs dñatoꝛ exercituũ
in pinguibꝰ eiꝰ tenuitatẽ et
ſubtꝰ gloꝛiã eiꝰ ſuccẽſam ar
debit q̃ſi cõbuſtio ignis. Et
erit lumẽ iſrl in igne et ſãctꝰ
eiꝰ in flamma ⁊ ſuccendet̃ ⁊ de
uoꝛabitur ſpina eiꝰ ⁊ vepꝛes
eiꝰ in die illa et gloꝛia ſaltus
eiꝰ ⁊ carmeli eiꝰ ab aĩa vſqꝫ
ad carnẽ moꝛte ↄſumet̃ Hec

Feria ij. Sup bñdictꝰ An.

Dicit dominꝰ penitẽciã agi-
te appꝛopiquabit eñ regnũ
celoꝝ alla. Benedictꝰ. An
Beatam me dicẽt oẽs gene
racões qꝛ ancillã hũmilẽ re-
ſpexit dñs Magt Feria iij.
An Cõſurge ↄſurge indue-
re foꝛtitudinẽ bꝛachiũ domi
Bñdictꝰ. An. Eleuare ele-
uare cõſurge ihꝛlm ſolue vi-
cula colli tui captiua filia ſy
on Magt. Fer a q̃rta qua-
tuoꝛ tempoꝛum. ſcḋm Lucam

In illo tpe. Miſſus ẽ ga
briel angelus a deo in ci
uitatem galilee cui nomẽ na
zaret ad virginẽ deſponſataꝫ
viro cui nomẽ erat ioſeph de
domo dauid et nomẽ virgis
maria Lectiões eiuſdem

Patẽt quidem diuina mi
ſteria nec facile iuxta ꝓ
pheticũ dictum quiſqꝫ hoim
poteſt ſcire ↄſilium dei Sed

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

expandēt lumē ſuū Hec ℟.
Uiceſima quarta die decimi
menſis ieiunabitis dicit do
minu9 ⁊ mittā vobis ſalua-
torē ⁊ ꝓpugnatorē ꝓ vobis
qui vos itroducat In terrā
quā iuraui prib9 veſtris ℣.
Ego ſum dn̄s de9 veſter qui
eduxi vos de terra egipti In
Obtenebratus Lcō iij.
eſt ſol in ordine ſuo ⁊ lu
na nō ſplēdebit in lumie ſuo
⁊ viſitabo ſuꝑ orbē mala. ⁊
ꝯtra impios iniq̄tatē eoꝝ ⁊
requieſcere faciā ſuꝑbiā eo-
rū infideliū ⁊ arroganciā for
ciū huiliabo Hec ℟ Nō au
feret̄ ceptrū de iuda ⁊ dux de
femore ei9 donec veniat qui
mittēdus eſt Et ip̄e erit ex-
pectacio genciū ℣ Pulchrio
res ſunt oculi ei9 vino et dē
tes ei9 lacte candidiores Et
Precioſior erit Lcō iiij.
vir auro et homo mun
do obrizo ꝓpter hoc celū tur-
babo et mouebit̄ terra de lo
co ſuo ꝓpter indignacōez dn̄i
exercitituū Et ꝓpter diē ire
furoris eius et erit quaſi da
mula fugiens et quaſi ouis:
Et nō erit qui cōgreget Hec
℟ M: oportet minui illū au
tem creſcere qui poſt me ve-
niet ante me fact9 eſt Cuius
non ſum dignus corrigiā ca
ciamēti eius ſoluere ℣ Ego
baptiſo in aqua ille autē ba
ptiſabit vos ſpū ſctō Cuius
Unuſquiſq̄ ad populū ſu
um ꝯuertet̄ ⁊ ſinguli ad
terram ſuā fugiēt Omnis q̄
inuent9 fuerit occidet̄. et om
nis qui ſuꝑuenerit cadet in
gladio Infantes eoꝝ aliden
tur in oculis eoꝝ Diripiētur
domus eoꝝ ⁊ vxores eoꝝ vi
olabunt̄ Hec ℟ Ecce iā ve-
et plenitudo tēporis in quo
miſit deus filiū ſuū in terris
natū de virgie factū ſub lege
Ut eos qui ſub lege erāt re
dimeret ℣ Prope eſt vt ve
niat tēpus eius dies eius
nō elongabunt̄ Ut eos L. vi
Et erit babilon illa glori
oſa in regnis inclita in
ſuꝑbia caldeorū Sicut ſub-
uertit ſodomā et gomorra.
Non habitabitur vſq̄ in fi-
nem ⁊ ꝯfundebit̄ vſq̄ in gene
racōem et gn̄acōem Nec po-
net ibi tētoria arabis: nec pa
ſtores requieſcēt ibi Sed re-
quieſcēt ibi beſtie ⁊ replebūt̄
domus eoꝝ draconib9 Hec.
℟ Uirgo iſrl̄ reuertere in ci-
uitates tuas vſq̄ quo dolēs
auerteris generabis dn̄z ſal
uatorē oblacōem nouā i ter-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ra Ambulabūt hoies in ſal
uacōenī ℣ A ſolis ortu ⁊ oc
caſu ab aq̄lone et mari Am
In illo tp̄e Miſe ſcḋm Jo.
runt iudei ab heroſoli-
mis ſacerdotes ⁊ leuitas ad
iohannē et interrogabāt eū
Tu q̄s es Et r Om̄l Grego
Ex huiꝰ nobis lectōis ver
bis fratres cariſſimi io
hānis hūilitas ɔmendatur.
Qui cū tante virtutis eſſet
vt criſtus credi potuiſſet Ele
git ſolide ſubſiſtere in ſe ne
humana opinione raperet in
aniter ſup ſe Tu ℟ Jurani
dicit dn̄s vltra iā nō iraſcar
ſup terrā montes dm̄ et col
les ſuſcipiāt iuſticiā meā Et
teſtamētū pacis erit in ihr̄l'm
℣ Deus a libano veiet ⁊ ſā
ctus de mōte vmbroſo et cō
denſo Et teſtamētū Lcō viij
Nam ɔfeſſus eſt ⁊ nō ne
gauit: cōfeſſus ē q̄ꝛ nō
ſum ego xp̄us ſed qui nō ſū
negauit plane quod nō erat
Sed nō negauit q̄d erat vt
veritatē loquēs eiꝰ membrū
fieret cuiꝰ ſibi nomē fallacit
nō vſurparet Tu ℟ Nō diſ-
cedimꝰ a te viuificabis nos
dn̄e ⁊ nomē tuū inuocabimꝰ
Oſtēde nobis dn̄e m̄ıam tu
am et ſalui erimꝰ ℣ Dn̄e vir
tutū ɔuerte nos Oſtē L ix.
Qui ergo non vult appete
re nomē xp̄i. factus eſt
membrū xp̄i. q̄ꝛ dū infirmi-
tatē ſuā ſtuduit hūiliter ag-
noſcere illius celſitudinē me
ruit veraciter obtinere Tu.
℟ Naſcetur nobis paruulꝰ
et vocabitur deus fortis ip̄e
ſedebit ſup thronū dauid pa
tris ſui et imꝑabit Cuiꝰ po-
teſtas ſup humerū eiꝰ ℣ Ec
ce veiet dn̄ator dn̄s ⁊ regnū ī
manu eius ⁊ ꝑtās et impiū
℟m repetatur Ad laudes.
Canite tuba in ſyon q̄ꝛ ꝓ
pe eſt dn̄s ecce veiet ad
ſaluandū nos all'a ps̄ Dn̄s
reḡ. an̄ Ecce veniet deſidera
tus cūctis gētibꝰ et replebit
gl'a domꝰ dm̄ all'a An̄ Erūt
praua indirecta et aſpera in
vias planas veni dn̄e et no
li tardare all'a An̄ Dn̄s ve-
niet occurrite illi dicētes ma
gnū principiū et regni eiꝰ nō
erit finis deus fortis dn̄ator
priceps pacis all'a all'a An̄.
Oīmpotēs ſermo tuꝰ dn̄e a
regalibꝰ ſedibꝰ veniet all'a
Cap vt's Sup Bn̄dictꝰ an̄
Aue maria grā plena dn̄s te
cū bn̄dicta tu in mulieribus
all'a Bn̄dictꝰ Cetera ſolito
more Ad ſextam capit.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Nichil ſolliciti ſitis ſ; i oi
oroẽ ⁊ obſecracoẽ cum
grãꝝ actoẽ peticoẽs vrẽ ino
teſcãt apud deũ, Ad ix Cap̃.
Et pax dei que exuperat
omnẽ ſenſum cuſtodiat
corda vrã et intelligẽcias ve
ſtras in xp̃o ihũ dño noſtro.
In ij. veſpis Cap̃. Gaudet
Sup magt itercurrẽs de O
Sciendũ eſt gñaliter ꝙ xvi.
kal' ianuarij i matutis debẽt
ſemꝑ obſuari laudes matu
tine illi ferie aſcripte Et i i.
vs̃ eiuſdẽ diei debꝫ cãtari ℞
Feſtina ⁊ ſic ſingulis dieb⁹
ad vs̃ vſq; ad vigiliã vigilie
Et ĩ eodẽ die añ O ſapiẽcia
debꝫ ipoi xv vero kl'. eiuſdẽ:
mẽſis cantari debet hiſtoria
Clama cũ ſuis matutialib⁹
laudib⁹ ferie illi⁹ Niſi vigi-
lia dñi i dñica euenerit Tũc
eñi i ij. vs̃ pcedẽti dñice ℞ Fe
ſtina ⁊ O ſapia cãtabunt ⁊
Clama in ſequẽti ij. feria In
uitat Pacientes ⁊ Laudes
Ecce Ad veſperas Hẽni.
Feſtina ne tardaueris dñe:
Et libera pplm tuũ ℣ Ueni
dñe ⁊ noli tardare relaxa fa
cinora plebis tue Et li ypn⁹
Cõditor ℣ Rorate Sup mg̃
O ſapia Inu ca: Paciẽtes
eſtote confirmantes corda
veſtra; Quia aduentus domi
ni appropinquabit. Uenite
exultem⁹ Lcoẽs p ebdomod
Uos inq̃ꝫ ↄuenio o iudei q̃
vſq; in hodiernũ diẽ ne
gaſtis filiũ dei Nõne vox ve
ſtra eſt illa qñ euꝫ videbatis
miracula faciẽtẽ atq; temp-
tantes dicebatis Quouſq;
aĩas noſtras ſuſpẽdis Si tu
es xp̃s dic nobis palã. Ille
aũt vos ad conſideracionem
miraculorum mittebat di-
cens. Opera que ego facio
ipſa teſtimonium perhibent
de me vt xp̃o teſtimoniuꝫ di
cerent non verba ſed facta
vos aũt non agnoſcẽtes ſal
uatorem q̃ opabat̃ ſalutẽ in
medio tre adijciẽtes in malo
dixiſtis Tu de te ipo teſtiõiũ
dicis teſtiõniũ tuũ nõ ẽ verũ
ſ; ad hec ille Quid vobis re
ſponderit aduertere noluiſtiſ
Nõne ſcriptũ eſt in lege vrã
ꝙ duorꝫ hoim teſtimonium
verꝫ ſit priuaricatores legis
intendite legem Teſtimoniũ
queritis de xp̃o In lege vrã
ſcriptũ eſt ꝙ duorũ hominuꝫ
teſtimoniũ verũ ſit. Proce-
dãt ex lege nõ tantũ duo ſed
eciã plures teſtes xp̃i ⁊ ↄuin
cant auditores legis nec fac
tores Dic yſaia teſtimonium

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

xp̄o Ecce inquit virgo i vte
ro cōcipiet et pariet filiū et
vocabitur nomē eiꝰ emanuel
qđ eſt interꝓtatū nobiſcū de
us Accedat et aliꝰ teſtis dic
et tu iheremia teſtimonium
xp̄o Hic eſt inquit deꝰ noſter
et nō eſtimabit aliꝰ abſq; il-
lo q̄ inuenit oēm viā ſciencie
et dedit eā iacob puero ſuo ⁊
iſrl dilecto ſibi Poſt hec in
terris viſus eſt ⁊ cū hoibꝰ cō
uerſatus eſt Ecce duo teſtes
ydonei ex lege vrā ex quoꝝ
teſtiōio non ſunt ꝯpūcta cor
da vrā Sed alij atq; alij ex
lege xp̄i teſtes introducātur
vt frontes duriſſime inimico-
rum ꝯterant Ueniat et ille
daniel ſanctꝰ iuuenis quidē
etate. ſenex vero ſcia ac mā
ſuetudie ꝯuincat oēs falſos
teſtes ſicut conuicit ſeniores
impudicos Ita ſuo teſtimo-
nio xp̄i ꝯterat inimicos Dic
ſancte daniel dic de xp̄o q̄d
noſti Cū venerit inquit ſan
ctus ſanctoꝝ ceſſabit vnctio
Quare illo p̄nte Cui inſul-
tantes dicebatis tu de te te-
ſtimoniū dicis. teſtimonium
tuū nō ē verū ceſſauit vnctio
vrā Niſi q̄ ipe eſt qui vene-
rat ſcūs ſctōꝝ Si vt vos di-
citis nōdū venit ſed expecta
tur vt veniat ſctūs ſctoꝝ de-
monſtrate vnctionē Si autē
quid verū ē ceſſauit vrā vn-
ctio agnoſcite veniſſe ſanctū
ſctōꝝ Dic et tu moyſes legiſ
lator dux ppl'i iſrahel teſtiō
niū xp̄o ꝓphetā vobis excita
bit deꝰ de fribus vris Omis
aia q̄ nō audierit ꝓphetā illū
extermiabit de ppl'o ſuo Ac
cedat aūt dauid ſctūs. teſtis
fidelis ex cuiꝰ ſemie ꝓceſſit
ipe cui lex et ꝓphete teſtimo
niū dicūt dicat et ipe de xp̄o
Adorabūt inquid eū oēs re-
ges terre oēs gētes ſeruiēt il
li Dic ⁊ tu abacuc ꝓpheta te
ſtimoniū xp̄o Dn̄e inquit au
diui auditū tuū et timui cōſi
derani opa tua ⁊ expaui i me
dio duū aialiū cognoſceris
Quid ē in medio duū aialiū
ꝯgnoſceris Niſi aut i medio
duoꝝ teſtamētoꝝ Aut in me
medio duorū latronū Aut in
medio moyſi et helie cū eo i
mōte ſermocinācium Ecce quē
admodū ſibi ꝯueniūt teſtes
veritatis Ecce cōuincūt fili
os falſitatis Sufficiunt vo
bis iſta o iudei An adhuc ad
vrām ꝯfuſionē ex lege et ex
gente veſtra alios introdu-
cemꝰ teſtes vt illi teſtimoniū
ꝑhibeāt Quod ſi velim ex le

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ex̱pandēt lumē ſuū Hec ℟.
Uicesima quarta die decimi
menſis ieiunabitis dicit do
minꝰ ꝛ mittā vobis ſalua=
torē ꝛ ꝓpugnatorē ꝓ vobis
qui vos itroducat In terrā
quā iuraui pꝛibꝰ veſtris ℣.
Ego ſum dn̄s deꝰ veſter qui
edux̱i vos de terra egipti In
O btenebꝛatus Lcō iij.
est sol in ordine ſuo ꝛ lu
na nō ſplēdebit in lumie ſuo
ꝛ viſitabo ſup̱ orbē mala. ꝛ
ꝯtra impios iniq̄tatē eoꝝ ꝛ
requieſcere faciā ſup̱biā eo=
rū infideliū ꝛ arroganciā for
ciū huiliabo Hec ℟ Nō au
feret̄ ceptrū de iuda ꝛ dux̱ de
femore eiꝰ donec veniat qui
mittēdus eſt Et ipe erit ex̱=
pectacio genciū ℣ Pulchrio
res ſunt oculi eiꝰ vino et dē
tes eiꝰ lacte candidiores Et
P reciosior erit Lcō iiij.
vir auro et homo mun
do obrizo ꝓpter hoc celū tur=
babo et mouebit̄ terra de lo
co ſuo ꝓpter indignacōez dñi
ex̱ercititū Et ꝓpter diē ire
furoris eius et erit quaſi da
mula fugiens et quaſi ouis:
Et nō erit qui cōgreget Hec
℟ M: oportet minui illū au
tem creſcere qui poſt me ve=
niet ante me factꝰ eſt Cuius
non ſum dignus corrigiā ca
ciamēti eius ſoluere ℣ Ego
baptiſo in aqua ille autē ba
ptiſabit vos ſpū ſctō Cuius
U nuſquiſq̄ ad populū ſu
um ꝯuertet̄ ꝛ ſinguli ad
terram ſuā fugiēt Omis q̄
inuentꝰ fuerit occidet̄. et om
nis qui ſup̱uenerit cadet in
gladio Infantes eoꝝ aliden
tur in oculis eoꝝ Diripiētur
domus eoꝝ ꝛ vx̱ores eoꝝ vi
olabunt̄ Hec ℟ Ecce iā veī=
et plenitudo tēporis in quo
miſit deus filiū ſuū in terris
natū de virgie factū ſub lege
Ut eos qui ſub lege erāt re
dimeret ℣ Prope eſt vt ve
niat tēpus eius dies eius
nō elongabunt̄ Ut eos L vi
E t erit babilon illa glori
oſa in regnis inclita in
ſup̱bia caldeorū Sicut ſub=
uertit ſodomā et gomorra.
Non habitabitur vſq̄ in fi=
nem ꝛ ꝯfundebit̄ vſq̄ in gene
racōem et gn̄acōem Nec po=
net ibi tētoria arabis: nec pa
ſtores requieſcēt ibi Sed re=
quieſcēt ibi beſtie ꝛ replebūt̄
domus eoꝝ draconibꝰ Hec.
℟ Uirgo iſrl̄ reuertere in ci=
uitates tuas vſq̄ quo dolēs
auerteris generabis dn̄z ſal
uatorē oblacōem nouā i ter=
bb ij.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ra Ambulabūt hoīes in ſal
uacōeni ℣ A ſolis ortu ⁊ oc
caſu ab aqlone et mari Am
In illo tpe Miſe ſcdm Jo.
runt iudei ab iheroſoli-
mis ſacerdotes ⁊ leuitas ad
iohannē et interrogabāt euz
Tu qs es Et r Omel Grego
Ex huiꝰ nobis lcōis ver
bis fratres cariſſimi io
hānis hūilitas ꝯmendatur.
Qui cū tante virtutis eſſet
vt criſtus credi potuiſſet Ele
git ſolide ſubſiſtere in ſe ne
humana opinione raperet in
aniter ſup ſe Tu ℟ Jurauit
dicit dn̄s vltra iā nō iraſcar
ſup terrā montes dn̄i et col
les ſuſcipiāt iuſticiā meā Et
teſtamētū pacis erit in ihr̄lm
℣ Deus a libano veiet ⁊ ſā
ctus de mōte vmbroſo et cō
denſo Et teſtamētū Lcō viij
Nam ꝯfeſſus eſt ⁊ nō ne
gauit: cōfeſſus ē qr nō
ſum ego xp̄us ſed qui nō ſuz
negauit plane quod nō erat
Sed nō negauit qd erat vt
veritatē loquēs eiꝰ membrū
fieret cuiꝰ ſibi nomē fallacit
nō vſurparet Tu ℟ Nō diſ-
cedimꝰ a te viuificabis nos
dn̄e ⁊ nomē tuū inuocabimꝰ
Oſtēde nobis dn̄e miām tu
am et ſalui erimꝰ ℣ Dn̄e vir
tutū ꝯuerte nos Oſtē ...
Quī ergo non vult appete
re nomē xp̄i. factus eſt
membrū xp̄i. qr dū infirmi-
tatē ſuā ſtuduit hūiliter ag-
noſcere illius celſitudinē me
ruit veraciter obtinere Tu-
℟ Naſcetur nobis paruulꝰ
et vocabitur deus fortis ipe
ſedebit ſup thronū dauid pa
tris ſui et imꝑabit Cuiꝰ po-
teſtas ſup humerū eiꝰ ℣ Ec
ce veiet dn̄ator dn̄s ⁊ regnū i
manu eius ⁊ ptās et impiū
℟m repetatur Ad laudes.
Canite tuba in ſyon qr ꝓ
pe eſt dn̄s ecce veiet ad
ſaluandū nos all'a ps Dn̄s
reg. an̄ Ecce veniet deſidera
tus cūctis gētibꝰ et replebit
gl'a domꝰ dn̄i all'a An̄ Erūt
praua indirecta et aſpera in
vias planas veni dn̄e et no
li tardare all'a An̄ Dn̄s ve-
niet occurrite illi dicētes ma
gnū principiū et regni eiꝰ nō
erit finis deus fortis dn̄ator
pŕiceps pacis all'a all'a An̄
Omipotēs ſermo tuꝰ dn̄e a
regalibꝰ ſedibꝰ veniet all'a
Cap vts Sup Bn̄dicꝰ an̄
Aue maria grā plena dn̄s te
cū bn̄dicta tu in mulieribus
all'a Bn̄dictꝰ Cetera ſolito
more Ad ſextam capit.

Nichil ſolliciti ſitis ſʒ i oī
orōe ꝛ obſecracōe cum
grāꝝ actōe peticōes vrē ino
teſcāt apud deū Ad ix Cap.
Et pax dei que exuperat
omnē ſenſum cuſtodiat
corda vrā et intelligēcias ve
ſtras in xp̄o ihū dn̄o noſtro.
Jn ij. veſpis Cap. Gaudet
Sup magt̄ itercurrēs de O
Sciendū eſt gn̄aliter ꝙ xvi.
kal' ianuarij i matutis debēt
ſemꝑ obſuari laudes matu
tine illi ferie aſcripte Et i i.
vs̄ eiuſdē diei debꝫ cātari ℟
Feſtina ꝛ ſic ſingulis diebꝰ
ad vs̄ vſqꝫ ad vigiliā vigilie
Et i eodē die aī O ſapiēcia
debꝫ ipoi xv vero kl'. eiuſdē
mēſis cantari debet hiſtoria
Clama cū ſuis matutialibꝰ
laudibꝰ ferie illiꝰ Niſi vigi-
lia dn̄i i dn̄ica euenerit Tūc
eīn i ij. vs̄ pcedēn dn̄ice ℟ Fe
ſtina ꝛ O ſapia cātabunt ꝛ
Clama in ſequēti ij. feria Jn
uitat Pacientes ꝛ Laudes
Ecce Ad veſperas ℟m.
Feſtina ne tardaueris dn̄e:
Et libera pplm tuū ℣ Ueni
dn̄e ꝛ noli tardare relaxa fa
cinora plebis tue Et li ypnꝰ
Cōditor ℣ Rorate Sup mg̃
O ſapia Jnu ta: Paciētes
eſtote confirmantes corda
veſtra Quia aduentus domi
ni appropinquabit. Uenite
exultemꝰ Lcōes ꝑ ebdomod
Uos inq̄ꝫ ꝯuenio o iudei q̄
vſqꝫ in hodiernū diē ne
gaſtis filiū dei Nōne vox ve
ſtra eſt illa qn̄ euꝫ videbatis
miracula faciētē atqꝫ temp-
tantes dicebatis Quouſqꝫ
aīas noſtras ſuſpēdis Si tu
es xp̄s dic nobis palā. Jlle
aūt vos ad conſideracionem
miraculorum mittebat di-
cens. Opera que ego facio
ipſa teſtimonium perhibent
de me vt xp̄o teſtimoniuꝫ di
cerent non verba ſed facta
vos aūt non agnoſcētes ſal
uatorem q̄ opabat ſalutē in
medio tre adijciētes in malo
dixiſtis Tu de te ipo teſtiōniū
dicis teſtiōniū tuū nō ē verū
ſʒ ad hec ille Quid vobis re
ſponderit aduertere noluiſtiſ
Nōne ſcriptū eſt in lege vrā
ꝙ duoruꝫ hoīm teſtimonium
veꝝ ſit puaricatores legis
intendite legem Teſtimoniū
queritis de xp̄o Jn lege vrā
ſcriptū eſt ꝙ duorū hominuꝫ
teſtimoniū verū ſit. Proce-
dāt ex lege nō tantū duo ſed
eciā plures teſtes xp̄i ꝛ ꝯuin
cant auditores legis nec fac
tores Dic yſaia teſtimonium

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

xp̄o Ecce inquit virgo ĩ vte
ro cõcipiet et pariet filiũ et
vocabitur nomẽ eiꝰ emanuel
qđ eſt interꝑtatũ nobiſcũ de
us Accedat et aliꝰ teſtis dic
et tu iheremia teſtimonium
xp̄o Hic eſt inquit deꝰ noſter
et nõ eſtimabit aliꝰ abſq̃ il-
lo q̃ inuenit oẽm viã ſciencie
et dedit eã iacob puero ſuo ⁊
iſrl dilecto ſibi Poſt hec in
terris viſus eſt ⁊ cũ hoibꝰ cõ
uerſatus eſt Ecce duo teſtes
ydonei ex lege vr̃a ex quoꝛuz
teſtĩoĩo non ſunt ꝯpũcta coꝛ
da vr̃a Sed alij atq̃ alij ex
lege xp̄i teſtes introducãtur
vt frontes duriſſime ĩimico-
rum ꝯterant Ueniat et ille
daniel ſanctꝰ iuuenis quidẽ
etate. ſenex vero ſcia ac mã
ſuetudĩe ꝯuincat oẽs falſos
teſtes ſicut conuicit ſenioꝛes
impudicos Ita ſuo teſtimo-
nio xp̄i ꝯterat inimicos Dic
ſancte daniel dic de xp̄o q̄d
noſti Cũ venerit inquit ſan
ctus ſanctoꝝ ceſſabit vnctio
Quare illo p̄nte Cui inſul-
tantes dicebatis tu de te te-
ſtimoniũ dicis. teſtimonium
tuũ nõ ẽ verũ ceſſauit vnctio
vr̃a Niſi qꝛ ipe eſt qui vene-
rat ſcũs ſctõꝝ Si vt vos di-
citis nõdũ venit ſed expecta
tur vt veniat ſctũs ſctoꝝ de-
monſtrate vnctionẽ Si antẽ
quid verũ ẽ ceſſauit vr̃a vn-
ctio agnoſcite veniſſe ſanctũ
ſctõꝝ Dic et tu moyſes legiſ
latoꝛ dux ppl'i iſrahel teſtĩõ
niũ xp̄o ꝓphetã vobis excita
bit deꝰ de fribus vr̃is Omĩs
aia q̄ nõ audierit ꝓphetã illũ
extermiabit de pplo ſuo Ac
cedat aũt dauid ſctũs. teſtis
fidelis ex cuiꝰ ſemĩe ꝓceſſit
ipe cui lex et ꝓphete teſtimo
niũ dicũt dicat et ipe de xp̄o.
Adoꝛabũt inquid eũ oẽs re-
ges terre oẽs gẽtes ſeruiẽt il
li Dic ⁊ tu abacuc ꝓpheta te
ſtimoniũ xp̄o Dñe inquit au
diui auditũ tuũ et timui cõſi
deraui oꝑa tua ⁊ expaui ĩ me
dio duũ aialiũ cognoſceris
Quid ẽ in medio duũ aialiũ
ꝯgnoſceris Niſi aut ĩ medio
duoꝝ teſtamẽtoꝝ Aut in me
medio duoꝛũ latronũ Aut in
medio moyſi et helie cũ eo ĩ
mõte ſermocinãciũ Ecce quẽ
admodũ ſibi ꝯueniũt teſtes
veritatis Ecce cõuincũt fili
os falſitatis Suſſiciunt vo
bis iſta o iudei An adhuc ad
vr̃am ꝯfuſionẽ ex lege et ex
gente veſtra alios introdu-
cemꝰ teſtes vt illi teſtimoniũ
ꝑhibeãt Quod ſi velim ex le

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ge et ꝓphetis oia q̄ de xp̄o di
cta ſunt colligere facilꝰ me
tēpꝰ q̄ꝫ copia deſerit verūpta
mē ſenē illū ex gēte vrā na-
tū ſed merore vro relictū ſy-
meonē ſctm̄ i medio introdu
cā qui meruit teneri decrepi-
tus i hac luce quouſqꝫ vide-
ret verā lucē et dixit Nūc di
mittis dn̄e ſeruū tuū ſ̄m ver
bū tuū i pace qꝛ viderūt ocu
li mei ſalutare tuū Illi autē
parētes iohānis zacharias ⁊
elizabet iuuenes ſteriles i ſe
necta fecūdi dicāt eciā ipi cri
ſto teſtimoniū Dicāt de xp̄o
quid ſenciāt et teſtē ydone-
um xp̄o nutriāt Ayunt em̄
p̄uulo ſuo nato Tu puer pro
pheta altiſſimi vocaberis p̄-
ibis em̄ ante faciē dn̄i para
re vias eiꝰ Ipiqꝫ marie ma
tri et virgi ēlizabeth ait. vn
de hoc michi vt veiat mater
dn̄i mei ad me ecce em̄ vt fa
cta ep vox ſalutacōis tue in
auribꝰ meis exultauit gau
dio infans in vtero meo In
telligēs em̄ iohēs matrē dn̄i
ſui veniſſe ad ſuā matrē int̄
ipas anguſtias vteri ad huc
poſitꝰ motu ſalutauit quem
voce nō poterat Qui poſtea
ipe iohēs p̄curſor ⁊ amicus
huilis ⁊ fideliſſimꝰ ſeruus te
ſtis ydoneus effectꝰ ē O fi-
delis teſtis et aīce veri ſpōſi
q̄tū te hūiliaſſes ſi ad corri-
giā calciamēti eiꝰ ſoluendā
dignū eſſe dixiſſes Sed dū
hoc nō te dignū dicis iudeis
falſis teſtibus ꝯtradicis. et
hec a te dicta ſūt an̄q̄ʒ xp̄z vi
deres ⁊ quale teſtimoniū ꝑtu
leris audiāt amici qꝛ audire
nolūt inimici Ecce inquid a-
gnus dei ecce qui tollit pctā
mundi Agnouit p̄co iudicē
agnouit creatura creatorem
agnouit paniphus ſponſum
Dic nabugodonoſor quid in
fornace tibi fuerit reuelatū
Nōne tres miſimꝰ in forna
cem ligatos. ⁊ ayūt ei. vere
rex Ecce inquit video q̄tuor
viros ſolutos i medio iguis
deābulātes. corrupcō nulla
ē i eis et aſpectꝰ q̄rti ſilis eſt
filio dei O alienigena vnde
tibi hoc Quis tibi annūcia
uit filiū dei Que lex Quis
ꝓpheta Nōdū ſiquidē mūdo
naſcit. et ſimilitudo naſcen-
tis ait ꝯuoſcit. vn̄ tibi hoc.
Quis tibi iſtud annūciauit
Niſi quia ſic te diuinus ig-
nis intus illuminauit.

Clama in fortitudine qui
annūcias pacē i ihrl'm
dic citatibꝰ iude et hitoribꝰ

ſyō Ecce de⁹ nr̄ quē expecta
bam⁹ adueīet ℣ Ecce dn̄ator
dn̄s veīet ℟ Orieꝛ ſtella ex
iacob et ꝯſurget hō de iſrl' et
ꝯfriget oēſ duces alienigena
rū Et erit oīs terra poſſeſſio
ei⁹ ℣ A ſolis ortu et occaſu
ab aqlōe ꝛ mari ℟ Modo ve
niet dn̄ator dn̄s Et nomē e⁹
emanuel vocabiꝛ ℣ Ecce do
miator dn̄s ℟ Egredieꝛ dn̄ſ
ꝛ pliabiꝛ ꝯtra gentes Et ſta
būt pedes ei⁹ ſup mōtes oli
naꝝ ad oriētē ℣ Ex ſyō ſpēs
decoris ei⁹ de⁹ nr̄ maīfeſte ve
niet ℟ Precurſor ꝑ nobis i
grediꝛ agn⁹ ſine macl'a ſm or
dinē melchiſedech Pōtifex
fact⁹ē i eternū ꝛ i ſecl'm ſecl'i ℣
Ecce dn̄ator dn̄s ℟ Videbūt
gētes iuſtū tuū ꝛ cūcti reges
iclitū tuū Et vocabiꝛ tibi no
mē nouū qd os dn̄i noīauit ℣
Et erit corōa gl'e i manu dn̄i
ꝛ dyadema regni i manu dei
tui ℟ Emitte agnū dn̄e dn̄a
torē terre de petra deſerti Ad
montē filie ſyon ℣ Ex ſyon
ſpecies decoris. ℟m Rorate
celi deſuper et nubes pluant
iuſtum Aperiatur terra ꝛ ger
minet ſaluatorem ℣. Emit-
te domie dominatorem terre
de petra deſerti ad montem
filie ſyon ℟m Germinaue-

runt campi heremi germē o
doris iſrahel quia ecce deus
noſter cū virtute veniet. Et
ſplendor ei⁹ cū eo ℣ Ecce do
minator dn̄s ℟ Egredietur
v̄ga de radice ieſſe ꝛ flos de ra
dice ei⁹ aſcēdet Et erit iuſti
cia cīgulū lūboꝝ eius ꝛ fides
cīctoriū renū ei⁹ ℣. Ex ſyon
ſpēs decoris e⁹ ℟ Radix yeſſe
q̄ exurget iudicare gentes in
eū gentes ſperabunt Et erit
nomē ei⁹ benedictū in ſecula
℣ Ex ſyō ſpecies decoris ei⁹
℟ Intuemi quantus ſit iſte
q̄ ingrediꝛ ad ſaluādas gēteſ
Ipſe eſt rex iuſticie Cui⁹ ge
neracō nō habet finē ℣. Et
dn̄abiꝛ a mari vſq; ad mare
ꝛ a flūie vſq; ad terminos or
bis terre Feria ſecūda laud

Ecce veīet dn̄s pīceps re
gū terre beati qui pati
ſunt occurrere illi Miſerere:
Añ Dū venerit fili⁹ homis
putas inueīat fidem ſup ter
rā Verba mea Añ Ecce iaz
veniet pleitudo tēporis i quo
miſit de⁹ filiū ſuū in tris ps
De⁹ d Añ Haurietis aquaſ
i gaudio de fōtib⁹ ſaluatoriſ
ps Cōfitebor Añ Egrediet
dn̄s de loco ſctō ſuo veiet vt
ſaluū faciet populū ſuū ps.
Laudate do. Añ Egrediet

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

vga de radice ieſſe ⁊ replebit̄
oīs terra gloria dñi et vide-
bit oīs caro ſalutare dei Be
nedictꝰ Feria tercia laudes.
Rorate celi deſuꝑ ⁊ nubes
pluāt iuſtū aperiat̄ ter
ra et germiet ſaluatorē Mi
ſerere Añ Emitte agnū dñe
dñatorē tre de petra deſ̄ti ad
montē filie ſyon Iudica me
Añ Ut ꝯgnoſamꝰ dñe in ter
ra viā tuā i oibꝰ gētibꝰ ſalu
tare tuū Deus deus meꝰ Añ
Da mercedē dñe ſuſtinētibꝰ
te vt ꝓphete tui fideles iue-
niantur Ego dixi Añ Lex ꝑ
moyſen data eſt grā et veri-
tas ꝑ ihm̄ xp̄m facta ē Lau
date Añ Tu bethlehem ter
ra iuda non eris minima in
principibꝰ iuda ex te enī exi
et dux qui regat populū me
um iſrahel. Benedictus.
Feria quarta Laudes
Propt̄ ſyō nō tacebo do-
nec egrediat̄ vt ſplēdor
iuſtꝰ eiꝰ Miſe. Añ Prophe-
te p̄dicauerūt naſci ſaluato-
rē de vgīe maria Te de. Añ
Sp̄s dñi ſuꝑ me euāgeliſare
pauꝑibꝰ miſit me Deꝰ d Añ
Ecce veiet dñs vt ſedeat cuꝫ
pricipibus ⁊ ſoliū glīe teneat
ps Exultauit añ Annūciate
pplīs ⁊ dicite ecce deꝰ ſaluator

noſter veniet Laudate Añ.
Miſſus eſt gabriel angelus
ad mariam deſpōſatā ioſeph
Bn̄dictꝰ Feria quita Laud
De ſyon veniet dñs omni
potēs vt ſaluum faciat
populū ſuū ps Miſerere Añ
Cōuertere dñe aliq̄ntulū et
ne tardes veire ad ſeruos tu
os Dñe refugi. Añ De ſyon
veiet q̄ regnaturꝰ ē dñs ema
nuel magnū nomē eiꝰ Deꝰ
deus Ecce deus noſter ⁊
honorabo eum deus patris
mei et exaltabo eū ps Can-
temꝰ Añ Dominꝰ legifer no
ſter dominꝰ rex noſter ip̄e ve
niet et ſaluabit nos ps Lau
date añ Vigilate aio i ꝓxio
eſt dñs deus noſter. Benedi
ctus. Feria ſexta laudes.
Cōſtātes eſtote videbitiſ
auxiliū dñi ſuꝑ vos ps
Miſere an Ad te dñe leuaui
aiaꝫ meā veni ⁊ eripe me dñe
ad te ꝯfugi Dñe exau ij. Añ
Vei dñe ⁊ noli tardare rela
xa facinora plebis tue iſrael
ps Deus deꝰ Añ Deus a li-
bano veniet et ſplēdor eiꝰ ſi
cut lumē erit ps Dñe audiui
Añ Ego āt ad dñm aſpiciaꝫ
⁊ expectabo deū ſaluatoreꝫ
meū ps Laud añ Ex quo fa
cta ē vox ſalutacōis tue i au

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ribus meis exultauit infās in gaudio in vtero meo all'a Benedictus Sabbato Laud

Intuemini quātus ſit gl'io ſus iſte qui ingreditʼ ad ſaluandas gētes ps Miſerē Añ Ueni dñe viſitare nos in pace vt letemur corā te corde pfcō ps Bonū ē ꝯfiteri Añ Rex pacific⁹ magnificat⁹ ē cui⁹ vultū deſiderat vniuerſa terra ps De⁹ de⁹ Añ Expectetʼ ſicut pluuia eloquiū dñi ꝛ deſcēdet ſuper nos ſicut ros deus noſter ps Audite celi. Añ Leuate capita veſtra ecce appropinquabit redēpcio vrā ps Laudate Añ Omis vallis implebitʼ ꝛ oīs mōs et collis humiliabitʼ et videbit oīs caro ſalutare dei Bñd.

Notādū ꝙ xvi. kl'. ianuarij ſcilicet in ſillaba tus imponitur O ſapiencia Ant phoā

O ſapiēcia que ex ore altiſſimi prodiſti attigēs a fine vſqꝫ ad finem fortiter ſuauiter diſponēſqꝫ oīa veni ad docendū nos viā prudencie. Magnificat. Antiphoā

O adonay ꝛ dux dom⁹ iſrahel qui moyſi in igne flāme rubri apparuiſti ꝛ ei in ſina legē dediſti veni ad redimendū nos i brachio extēto Mḡ

O radix ieſſe q̄ ſtas in Añ. ſignū pploꝝ ſup quem ꝯtinebūt reges os ſuū quē gētes depcabūtur veni ad liberandū nos iā noli tardare Añ.

O clauis dauid ꝛ ſceptrum dom⁹ iſrl' qui aperiset nemo claudit. claudis et nemo aperit veni et educ victos de domo carceris ſedentes in tenebris et vmbra mortis . Añ.

Oriēs ſplēdor lucis eterne ꝛ ſol iuſticie veni et illumina ſedentes in tn̄bris ꝛ vmbra mortis

O rex gencium Añ ꝛ deſiderat⁹ eoꝝ lapiſqꝫ āgularis qui facis vtraqꝫ vnuꝫ veni ſalua hoiem quem de limo terre formaſti Añ.

O emanuel rex el legifer nr̄ expectacio genciū ꝛ ſaluator earū veni ad ſaluandū nos domine deus noſter. Ps: btā

O virgo virginū virgīe añ quō fiet iſtud q² nec primā ſimilē viſa eſt nec habere ſeq̄ntē filie ihrl'm quid me admirami. diuinū eſt miſteriū hoc qd cernitis De oib⁹ ſcis añ

O quāta claritas ecce dñs veniet et oēs ſancti ei⁹ cū eo et erit in die illa lux magna alleluia. De omnib⁹ ſctis.

O iudex oīꝫ dñ veneris iudicare noli nos reos ꝯdēpnar

ge et ꝓphetis oīa q̄ de xp̄o di
cta ſunt colligere facilꝰ me
tēpꝰ q̄ꝫ copia deſerit verūpta
mē ſenē illū ex gēte vrā na-
tū ſed merore vro relictū ſy-
meonē ſctm̄ i medio introdu
cā qui meruit teneri decrepi-
tus i hac luce quouſqꝫ vide-
ret verā lucē et dixit Nūc di
mittis dn̄e ſernū tuū ſm̄ ver
bū tuū i pace qꝛ viderūt ocu
li mei ſalutare tuū Jlli autē
parētes iohānis zacharias ⁊
elizabet iuuenes ſteriles i ſe
necta fecūdi dicāt eciā ipi cri
ſto teſtimoniū Dicāt de xp̄o
quid ſenſciāt et teſtē ydone-
um xp̄o nutriāt Ayunt em̄
p̄paulo ſuo nato Tu puer pro
pheta altiſſimi vocaberis p̄-
ibis em̄ an̄te faciē dn̄i para
re vias eiꝰ Jpiqꝫ marie ma
tri et virgi ēlizabeth ait. vn
de hoc michi vt veiat mater
dn̄i mei ad me ecce em̄ vt fa
cta ep vox ſalutacōis tue in
auribꝰ meis exultauiti gau
dio infans in vtero meo Jn
telligēs em̄ iohēs matrē dn̄i
ſui veniſſe ad ſuā matrē int̄
ipas angnſtias vteri ad huc
poſitꝰ motu ſalutauit quem
voce nō poterat Qui poſtea
ipe iohēs p̄curſor ⁊ amicus
huilis ⁊ fideliſſimꝰ ſernus te
ſtis ydoneus effectꝰ ē O fi-
delis teſtis et aice veri ſpōſi
q̄ꝫtū te hūiliaſſes ſi ad corri-
giā calciamēti eiꝰ ſoluendā
dignū eſſe dixiſſes Sed duz
hoc nō te dignū dicis iudeis
falſis teſtibus ꝯtradicis. et
hec a te dicta ſūt an̄q̄ꝫ xp̄z vi
deres ⁊ quale teſtimoniū ꝓtu
leris audiāt amici qꝛ audire
nolūt inimici Ecce inquid a-
gnus dei ecce qui tollit pctā
mundi Agnouit p̄co iudicez
agnouit creatura creatorem
agnouit paniphus ſponſum
Dic nabugodonoſor quid in
fornace tibi fuerit reuelatuz
Nōne tres miſimꝰ in forna
cem ligatos. ⁊ ayūt ei. vere
rex Ecce inquit video q̄tuor
viros ſolutos i medio iguis
deābnlātes. corrupcō nulla
ē i eis et aſpectꝰ q̄rti ſilis eſt
filio dei O alienigena vnde
tibi hoc Quis tibi annūcia
uit filiū dei Que lex Quis
ꝓpheta Nōdū ſiquidē mūdo
naſcit̄. et ſimilitudo naſcen-
tis ait ꝯuoſcit̄. vn̄ tibi hoc.
Quis tibi iſtud annūciauit
Niſi quia ſic te diuinus ig-
nis intus illuminauit.

Clama in fortitudine qui
annūcias pacē i ihrl'm
dic ciuitatibꝰ iude et hitoribꝰ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſyō Ecce de⁹ nr̄ quē expecta bam⁹ adueiet ℣ Ecce dn̄ator dn̄s veiet ℟ Orietˀ ſtella ex iacob et ꝯſurget hō de iſrl̄ et ꝯfriget oēſ duces alienigena rū Et erit oīs terra poſſeſſio ei⁹ ℣ A ſolis ortu et occaſu ab aqlōe ꝛ mari ℟ Modo ve niet dn̄ator dn̄s Et nomē e⁹ emanuel vocabitˀ ℣ Ecce do miator dn̄s ℟ Egredietˀ dn̄ſ ꝛ ꝓliabitˀ ꝯtra gentes Et ſta būt pedes ei⁹ ſup mōtes oli uaꝝ ad oriētē ℣ Ex ſyō ſpēs decoris ei⁹ de⁹ nr̄ maifeſte ve niet ℟ Precurſor ꝓ nobis i greditˀ agn⁹ ſine macl'a ꝑm or dinē melchiſedech Pōtifex fact⁹ē i etnū ꝛ i ſecl'm ſecl'i ℣ Ecce dn̄ator dn̄s ℟ Videbūt gētes iuſtū tuū ꝛ cūcti reges iclitū tuū Et vocabitˀ tibi no mē nouū qđ os dn̄i noiauit ℣ Et erit corōa gl'e i maū dn̄i ꝛ dyadema regni i manu dei tui ℟ Emitte agnū dn̄e dn̄a torē terre de p t a deſerti Ad montē filie ſyon ℣ Ex ſyon ſpecies decoris. ℟m Rorate celi deſuper et nubes pluant iuſtum Aperiatur terra ꝛ ger minet ſaluatorem ℣. Emit- te domie dominatorem terre de petra deſerti ad montem filie ſyon ℟m Germinaue- runt campi heremi germē o doris iſrahel quia ecce deus noſter cū virtute veniet. Et ſplendor ei⁹ cū eo ℣ Ecce do minator dn̄s ℟ Egredietur vga de radice ieſſe ꝛ flos de ra dice ei⁹ aſcēdet Et erit iuſti cia cīgulū lūboꝝ eius ꝛ fides cīctoriū renū ei⁹ ℣ Ex ſyon ſpēs decoriſ e⁹ ℟ Radix yeſſe q̄ exurget iudicare gentes in eū gentes ſperabunt Et erit nomē ei⁹ benedictū in ſecula ℣ Ex ſyō ſpecies decoris ei⁹ ℟ Intuemi quantus ſit iſte q̄ ingreditˀ ad ſaluādas gēteſ Ipſe eſt rex iuſticie Cui⁹ ge neracō nō habet finē ℣⁹. Et dn̄abitˀ a mari vſq ad mare ꝛ a flūie vſq ad terminos or bis terre Feria ſecūda laud

Ecce veiet dn̄s pīceps re gū terre beati qui pati ſunt occurrere illi Miſerere: An̄ Dū venerit fili⁹ homis putas inueiat fidem ſup ter rā Verba mea An̄ Ecce iaz veniet pleitudo tēporis i quo miſit de⁹ filiū ſuū in tris ps De⁹ d An̄ Haurietis aquaſ i gaudio de fōtib⁹ ſaluatoriſ ps Cōfitebor An̄ Egredietˀ dn̄s de loco ſctō ſuo veiet vt ſaluū faciet populū ſuū ps. Laudate do. An̄ Egredietˀ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ꝟga de radice ieſſe ⁊replebit
oīs terra gloria dñi et vide-
bit oīs caro ſalutare dei Be
nedictꝰ Feria tercia laudes.
Rorate celi deſuꝑ ⁊nubes
pluāt iuſtū aperiat ter
ra et germiet ſaluatorē Mi
ſerere Añ Emitte agnū dñe
dñatorē ťre de petra deſerti ad
montē filie ſyon Iudica me
Añ Ut ꝯgnoſamꝰ dñe in ter
ra viā tuā i oibꝰ gētibꝰ ſalu
tare tuū Deus deus meꝰ Añ
Da mercedē dñe ſuſtinētibꝰ
te vt ꝓphete tui fideles iue-
niantur Ego dixi Añ Lex ꝑ
moyſen data eſt grā et veri-
tas ꝑ ihm̄ xp̄m facta ē Lau
date Añ Tu bethlehem ter
ra iuda non eris minima in
principibꝰ iuda ex te eñi exi
et dux qui regat populū me
um iſrahel. Benedictus.
Feria quarta Laudes.
Propť ſyō nō tacebo do-
nec egrediať vt ſplēdor
iuſtꝰ eiꝰ Miſe. Añ Prophe-
te ꝑdicauerūt naſci ſaluato-
rē de ꝟgie maria Te de. Añ
Sp̄s dñi ſuꝑ me euāgeliſare
pauꝑibꝰ miſit me Deꝰ d Añ
Ecce veiet dñs vt ſedeat cuz
pricipibus ⁊ ſoliū glīe teneat
ps Exultauit añ Annūciate
pplis ⁊dicite ecce deꝰ ſaluator
noſter veniet Laudate Añ.
Miſſus eſt gabriel angelus
ad mariam deſpōſatā ioſeph
Bñdictꝰ Feria quīta Laud
De ſyon veniet dñs omni
potēs vt ſaluum faciat
populū ſuū ps Miſerere Añ
Cōuertere dñe aliqntulū et
ne tardes veire ad ſeruos tu
os Dñe refugi. Añ De ſyon
veiet q̇ regnaturꝰ ē dñs ema
nuel magnū nomē eiꝰ Deꝰ
deus Añ Ecce deus noſter ⁊
honorabo eum deus patris
mei et exaltabo eū ps Can-
temꝰ Añ Dominꝰ legifer no
ſter dominꝰ rex noſter ip̄e ve
niet et ſaluabit nos ps Lau
date añ Uigilate aio i ꝓxio
eſt dñs deus noſter. Benedi
ctus. Feria ſexta laudes.
Cōſtātes eſtote videbitiſ
auxiliū dñi ſuꝑ vos ps
Miſere añ Ad te dñe leuaui
aiaz meā veni ⁊eripe me dñe
ad te ꝯfugi Dñe exau ij. Añ
Uei dñe ⁊ noli tardare rela
xa facinora plebis tue iſrael
ps Deus deꝰ Añ Deus a li-
bano veniet et ſplēdor eiꝰ ſi
cut lumē erit ps Dñe audiui
Añ Ego āt ad dñm aſpiciaz
⁊ expectabo deū ſaluatorez
meū ps Laud añ Ex quo fa
cta ē vox ſalutacōis tue i au

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

cibus meis exultauit infãs in gaudio in vtero meo all'a Benedictus Sabbato Laud

Intuemini quãtus ſit glo ſus iſte qui ingredit ad ſaluandas gẽtes ps Miſerẽ Añ Ueni dñe viſitare nos in pace vt letemur corã te corde pfcõ ps Bonũ ẽ ↄfiteri Añ Rex pacific⁹ magnificat⁹ ẽ cui⁹ vultũ deſiderat vniuerſa terra ps De⁹ de⁹ Añ Expectet ſicut pluuia eloquiũ dñi ꝛ deſcẽdet ſuper nos ſicut ros deus noſter ps Audite celi. Añ Leuate capita veſtra ecce appropinquabit redẽpcio vrã ps Laudate Añ Omnis vallis implebit ꝛ ois mõs et collis humiliabit et videbit ois caro ſalutare dei Bñd.

Notãdũ q xvi. kl'. ianuarij ſcilicet in ſillaba tus imponitur O ſapiencia Ant phoã

O ſapiẽcia que ex ore altiſſimi prodiſti attigẽs a fine vſqȝ ad finem fortiter ſuauiter diſponẽſqȝ oia veni ad docendũ nos viã prudencie. Magnificat. Antiphoã

O adonay ꝛ dux dom⁹ iſrahel qui moyſi in igne flãme rubi apparuiſti ꝛ ei in ſina legẽ dediſti veni ad redimendũ nos i brachio extẽto Mg

O radix ieſſe q ſtas in Añ. ſignũ pplo͛ꝝ ſup quem ↄtinebũt reges os ſuũ quẽ gẽtes dep̃cabũtur veni ad liberandũ nos iã noli tardare Añ.

O clauis dauid ꝛ ſceptrum dom⁹ iſrl' qui aperis et nemo claudit. claudis et nemo aperit veni et educ victos de domo carceris ſedentes in tenebris et vmbra mortis. Añ.

Oriẽs ſplẽdor lucis eterne ꝛ ſol iuſticie veni et illumina ſedentes in tñbris ꝛ vmbra

O rex gencium Añ mortis ꝛ deſiderat⁹ eoꝝ lapiſqȝ ãgularis qui facis vtraqȝ vnuȝ veni ſalua hoiem quem de limo terre formaſti Añ.

O emanuel rex el legifer nr̃ expectacio genciũ ꝛ ſaluator earũ veni ad ſaluandũ nos domine deus noſter. De: btã

O virgo virginũ virgĩe añ quõ fiet iſtud q2 nec primã ſimilẽ viſa eſt nec habere ſeqntẽ filie ihrl'm quid me admiramini. diuinũ eſt miſteriũ hoc qd cernitis De oib⁹ ſcis añ

O quãta claritas ecce dñs veniet et oẽs ſancti ei⁹ cũ eo et erit in die illa lux magna alleluia. De omnib⁹ ſ.

O iudex oĩȝ qui veneris iudicare noli nos reos ↄdẽpnare

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſuper vos Cras egre. ẏmpꝰ Ueni redēptor gencīū. cum verſu Preſepe tā fulget ỽ. Hodie ſcietis quia veīet dominꝰ Et mane videbitis gloriā eiꝰ Magt Cum eſſet dē ſpōſata mater ihū maria ioſeph anq̄ conuenirēt inuenta eſt in vtero habēs qđ eīm in ea natū eſt de ſpū ſancto ē alleluia Magt Collecta.

Deus qui nos redēpcōis noſtre ā nua expectacō ne letificas Ad completoriū Super Ps̄ Añ Tu bethlehem terra iuda non eris minima in principibus iuda ex te enim exiet dux qui regat populū meum iſrael Cetera ſolito more ẏmpnꝰ Ueni redēptor gēciū. cū verſu Preſepe ỽ Cuſtodi nos dñe Añ Bethlehē non es minima ⁊c Nūc dimittis. Inuita Xp̄s natꝰ es nobis Ueite adorēꝰ Uenite exulte. Ympnꝰ Criſte redemptor In primo nocturn Añ. Dominꝰ dixit ad me filiꝰ meꝰ es tu ego hodie genui te Ps̄ Quare fremue. Añ Tanq̄ ſponſus dominꝰ procedēs de thalamo ſuo ps̄ Celi enarrant Añ. Diffuſa eſt gracia in labiīs tuis propterea benedixit te deus in eternū ps̄ Eructauit ỽ Tanq̄ ſponſus Dominus procedens de thalamo. Lectō i.

Primo tempore alleuiata eſt terra zabulon et terra neptalim et nouiſſimo aggrauata ē via maris trās iordanē galilee gencium. populus qui ambulat in tenebris vidit lucē magnā habitantibus in regione vmbre mortis lux orta eſt eis Multiplicaſti gentē non magnificaſti leticiā Letabuntur coram te ſicut qui letant̄ i meſſe. Sicut exultant victores capta preda quādo diuidūt ſpolia Hec dicit dñs deꝰ qui hodierna die de virgine naſci dignatꝰ eſt Conuertimini ad me et ſalui eritis Rm. Hodie nobis celorum rex de virgine naſci dignatꝰ eſt vt hominen perditum ad regna celeſtia reuocaret gaudet exercitus angelorū Quia ſalꝰ eterna humano generi apparuit ỽ. Gloria in excelſis deo et in terra pax hoībus bone voluntatis Quia ſalus eterna humano generi apparuit Gloria patri ⁊ filio ⁊ ſpiritui ſcō Quia ſalus eter Lcō ij.

Conſolamini conſolamini popule meus dicit de

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ũs veſter loquimini ad cor
iherusalem: ⁊ aduocate eam
quoniã completa eſt mali-
cia eius. Dimiſſa eſt iniqui-
tas illius: Suſcepit de ma-
nu domini duplicia pro om
nibus peccatis ſuis Vox cla
mantis in deſerto parate vi
am domini Rectas facite in
ſolitudine ſemitas dei noſtri
Omnis vallis implebitur ⁊
omnis mõs et collis humili
abitur et erunt praua indi-
recta et aſpera in vias pla-
nas et reuelabit gl'a dñi ⁊ vi
debit oĩs caro pariter qđ os do
mini locutũ ẽ Hec dicit Rm
Hodie nobis pax vera de ce
lo deſcendit Hodie p totum
mundũ melliflui facti ſũt ce
li V Gl'a in excelſis: Hodie
Gloria patri Ho Lectõ iii.

Conſurge conſurge idue
re fortitudinem tuã fi-
lia ſyon Induere veſtimen-
tis glorie tue. Iheruſalem ci
uitas ſancta quia non adij-
ciat vltra vt pertranſeat per
te incircumſciſus et immun
dus. Excutere de puluere.
Conſurge ſede iheruſalem.
ſolue vincula colli tui capti-
na filia ſyon. quia hec dicit
dominus. Gratis venunda
ti eſtis et ſine argento redi-
mimini. Quia hec dicit do-
min⁹. In egiptum deſcendit
populus meus in principio
vt colonus eſſet ibi et aſſur
abſq; vlla cauſa calũpnia-
tus ẽ eũ Et nũc quid michi
dicit dñs Quoniã ablat⁹ eſt
pp'lus meus gratis Dñato-
res eius iniq; agũt dicit do-
minus et iugiter tota die no
men meũ blaſphemat. Hec
dicit dñs de⁹q hodierna die.
Rm Deſcendit de celis miſ-
ſus ab arce patris introiuit
per aurẽ virginis in regionẽ
noſtram indutus ſtola pur-
perea. Et exiuit per auream
portam lux et decus vniuer-
ſe fabrice mundi V. Tanq̃
ſponſus domin⁹ procedens
de thalamo ſuo. Et exiuit p
auream portã lux ⁊ decus v
niuerſe mundi Gloria patri
Et exiuit per auream por.
In ſecundo noct. An. Suſ-
cepimus deus miſericordiã
tuam in medio templi tui.
Ps. Magnus dñs. Anti
Orietur in diebus dñi abun
dancia pacis ⁊ dominabitur
Ps Deus iudiciũ An Veri-
tas de terra orta ẽ ⁊ iuſticia
de celo pſpexit Ps Bñdixi-
ſti. V ſic. Ipſe inuocauit me
Pater meus es tu Lcõ iiij.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Natal' dies dñi ea de cau
ſa a patribꝰ votiua ſo
lemnitate inſtitutꝰ eſt Qꝛ in
eo xp̄us ꝓ redēpcōne mundi
naſci corꝑaliter voluit ꝓdi
ens ex virginis vtero q̄ erat
ī patris imꝑio Cuiꝰ ſuſcepte
carnis cauſa hec eſt Poſtq̄
eni inuidia dyaboli parens
ille primus ſpe ſeductus ina
ni cecidit cōfeſtim exul ⁊ per
ditus in omni genere ſuo ad
radicē malicie ⁊ peccati tranſ
duxit creſcebatq̄ȝ in malum
vehemencius oīe genꝰ mor
talium Diffuſis vbiq̄ȝ ſceleri
bus ⁊ q̄d nequiꝰ eſt oīm cul-
tibus vdolorū Volens ergo
deꝰ determinare pctīn cōſu-
luit verbo lege ꝓphetis. ſig-
nis plagis ⁊ ꝓdigiis Tu aūt
℟ Quē vidiſtis paſtores di-
cite ānūciate nobis ī tris q̄s
apparuit natum vidimus in
choro angeloꝝ ſaluatorē do
minū ℣ Dicite quid nā vidi
ſtis ⁊ annunciate xp̄i natiui
tatem Natum Lectō iiij.

Saluator noſter dilecti ſſi
mi hodie natꝰ ē gaudea
mus Neq̄ȝ eni locū phas eſt
ibi eſſe triſticie vbi ē natalis
vite Que ꝯſūpto mortalita
tis tiore īgerit nobiſ de ꝓmiſ
ſa hereditate leticiaȝ Nemo
ab huiꝰ alacritatis ꝑticipa
cōe ſeparet cernitᷣ Qꝛ vna cū
ctis leticie ꝯmunis eſt racio
quia dñs nr̄ pcti mortiſq̄ȝ de
ſtructor Sicut nullū a reatu
liberum repit ita liberandis
oibus veit Tu ℟ iii O mag
num miſterium ⁊ admirabile
ſacramentū vt aialia viderēt
dñm natū. Jacentē in preſe-
pio beata virgo cuiꝰ viſce-
ra meruerūt portare dominū
ihm̄ criſtum ℣ Domine audi
ui auditū tuū ⁊ timui conſi
deraui opera tua et expaui ī
medio duum animaliū L vi

Exultemus ī domino di-
lectiſſimi et ſpiritali io
cunditate letemur Quia di-
es illuxit redēpcōis noue re
paracionis antique felicita-
tis eterne Reparatur eni no
bis ſalutis noſtre ānua reuo
lucione ſacramentum ab ini
cio ꝓmiſſuȝ: In fine redditū
ſine fine manſurum In quo
dignū eſt ſurſum nos erectis
cordibꝰ diuinū adorare miſ-
teriū Tu autē dñe ℟ Be
ata dei genitrix maria cuius
viſcera intacta permanent.
Hodie genuit ſaluatorem ſe
culi ℣ſꝰ. Beata et venerabi
lis virgo que ſine tactu pu-
doris iuēta ē mater ſaluato

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ris Hodie genuit ſaluatorē
ſecli. Intercio noct. Ipe in-
uocauit me all'a pater meus
es tu all'a pſ. Mias dm̄ An̄
Letent̄ celi et exultet tra an̄
faciē dm̄ qm̄ venit Canta-
te i. An̄ Notū fecit dn̄s all'a
ſalutare ſuum all Cātate ij:
℣ Bn̄dictus qui venit i no-
mie dm̄ Deus dn̄s et illuxit
In illo ſm̄ Lucaz nobis
tpe Exijt edictū a ceſa-
re auguſto vt deſcriberetur
vniuerſus orbis Et reliqua
Omelia Gregorij pape.
Quia largiēte dn̄o miſſa
ruz ſolemnia ter hodie
celebraturi ſum⁹. loqui diu
de euāgelica lcōne non poſſu
m⁹ Sz nos aliqd vel breuit̄
dicere redēptoris nri natiui
tas ipa cōpellit Quid eſt qd
naſcituro dn̄o mūd⁹ deſcribi
tur niſi hoc apte mōſtrat̄ qz
ille apparebat i carne q̄ ⁊ elec-
tos ſuos aſcriberet i et̄nitate
Quo ɔtra de reprobis per ꝓ
phetā dicit̄ Deleant̄ de libro
viuencium ⁊ cum iuſtis non
ſcribentur Tu autē dn̄e ℟.
Sancta et immaculata vir
gitas qb⁹ te laudib⁹ referaz
neſcio Qz quē celi cape non
poterāt tuo greio ɔtuliſti ℣
Bn̄dicta tu i mulierib⁹ ⁊ bn̄
dict⁹ fruct⁹ vētris tui Quia
quem celi capere ſm̄ Lucaz
In illo tpe paſtores loq-
bāt̄ ad inuicē trāſeam⁹
vſqz bethlehem et videamuſ
hoc verbuz qd factū eſt. qd
fecit dominus et oſtendit no
bis Et re Omelia Bede.
Nato in bethlehem dn̄o
ſaluatore ſicut ſacra eu
angelij teſtat̄ hiſtoria Pa-
ſtorib⁹ q̄ i eadē regiōe erant
vigilātes ⁊ cuſtodiētes vigi-
lias noctis ſup gregez ſuū.
angel⁹ dn̄i cum magna luce
apparuit exortūqz mūdo ſo
lē iuſticienō ſolū celeſtis vo-
ce ſermonis verūeciā clarita
te diue lucis aſtruxit Tu āt
ſm̄ Btā viſcera marie vir
ginis que portauerunt eter-
ni pris filiū ⁊ btā vbera q̄ lac
tauerūt xp̄m dn̄m Qz hodie
ꝓ ſalute mdi de virgie naſci
dignat⁹ ē ℣ Dies ſcificat⁹ il
luxit nobis veite gētes ⁊ ado
rate dn̄m Quia hodie ꝓ ſa
lute mundi de virgine naſci
dignatus ē Inicium Johānis
In principio erat verbū ⁊
verbū erat apud deuz ⁊
deus erat verbum Hoc erat
in principio apud deū Omel'
venerabilis Bede preſ
Quia temporalem mēdia

toris dei ⁊ hominū hoīs ihū
xp̄i natiuitatē q̄ hodierna di
e facta eſt ſcrōꝝ verbis euā
geliſtarū Mathei videlicꝫ et
luce manifeſtatā cognouiꝰli
bet etiā de verbo ideſt diuini
tatis eius eternitate in qua
patri ſemper manet equalis
bti̇ iohānis euāgeliſte dicta
ſcrutari Qui ſinglaris priui
legio caſtitatis meruit vt ce
teris altiꝰ diuinitatis eiꝰ ca
peret ſimul ⁊ patefaceret ar
chanū Tu ℟ Verbū caro fa
ctū eſt ⁊ habitabit in nobis
cuiꝰ gloriā vidimꝰ quaſi vni
geniti a patre Plenū grā ⁊
veritate ℣ In pricipio erat
verbū ⁊ verbū erat apud deū
⁊ deꝰ erat verbū Plenū Gl
pri ⁊ f. ⁊ ſ. ſ. Sicut e. i. pri.
Plenū Verbū Dn̄s vobiſ.
cū Et cū ſpiritu tuo Inicīuꝫ
ſancti euāgelij ſcḋm Matheū
Liber gn̄acōis ihū xp̄i fi
lij dauid filij abraham.
Abrahā autē genuit yſaac.
Yſaac autē genuit iacob Ja
cob autē genuit iudā ⁊ frēs
eius Judas autē genuit pha
res ⁊ zara de thamar. Pha
res aūt genuit eſrom Eſrom
autē genuit aaram Aaram
aūt ge. aminadap Amiadap
aūt ge. naaſon Naaſon aūt
ge. ſalmon Salmon aūt ge:
booz de raab. Boos de raab
aūt ge: obeth ex ruth Obeth
aūt genuit yeſſe Yeſſe aūt ge
nuit dauid regē Dauid autē
rex ge: ſalemonēꝫ ex ea que
fuit vrie Salemō aūt genuit
roboam Roboam aūt genuit
abiam Abias autē ge: aza:
Aza aūt ge: ioſaphat Joſa=
phat aūt ge: ioram Jorā aūt
genuit oziam Ozias autem
genuit ioathan Joathan āt
genuit achaz Achaz autē ge
nuit ezechiam Ezechias aūt
ge. manaſſen Manaſſes āt
genuit amon Amon aūt ge:
ioſiam Jſias aūt ge: ieconiā
⁊ frēs eiꝰ in trāſmigracōne
babilonis Et poſt tranſmi=
gracōem babilonis ieconiaſ
genuit zalathiel Salathiel.
aūt ge: zorobabel. zorobabel
autē genuit abiuth Abiuth
autē ge: eliachim Eliachim
aūt genuit azar Azar autem
ge: zadoch. zadoch autē ge=
achim. Achim aūt ge: eliud
Eliud autēꝫ genuit eleazar.
Eleazar aūt genuit mathan
Mathan aūt genuit iacob:
Jacob autē genuit ioſep vi=
rum marie De qua natus ē
ihūs q̄ vocat̄ criſtus Te deū
Et interim ſigna pulſentur

Poſt hec miſſa ichoat Dñs
dicit Sed ſtatim poſt miſſã
imponit Añ abſq; deus i ad
iutoriũ meũ Ad laudes.

Quẽ vidiſtis paſtores di
cite ãnũciate nobis i t
ris q̃s apparuit natum vidi
m⁹ i choro angelorũ ſaluato
rem dñm al' al' Añ Genuit
puerpa regẽ cui nomen eter
nũ ⁊ gaudiũ matris habens
cũ virginitatis pudore nec pri-
mã ſilez viſa ẽ nec habere ſe
quentẽ all' Añ Angelus ad
paſtores ait annũcio vobis
gaudiũ magnũ q2 nat⁹ ẽ no-
bis hodie ſaluator mũdi all'
Añ Facta ẽ cũ angelo mul
titudo celeſtis exercitus lau
dãciũ ⁊ dicẽciũ gl'a i excelſis
deo et i terra pax hoĩb⁹ bo-
ne volũtatis all'a Añ Par
uulus fili⁹ natus ẽ nobis et
vocabitur deus fortis all' all'

Multipharie multis Cap
q; modis olim deus lo-
quẽs prĩbus in pphetis No
uiſſime dieb⁹ iſtis i filio quẽ
ↄſtituit heredem vniuerſorũ
per quẽ fecit et ſecl'a ympn⁹
Hoc pñs teſtat' Notũ fecit
dñs ſalutare ſuũ In ↄſpectu
genciũ reuelauit iuſticiã ſuã
Añ Gloria in excelſis deo ⁊
in terra pax hominibus bo
ne voluntatis alleluia Be-
nedictus Collecta.

Da q̃s o. d. vt q̃ noua i
carnati verbi tui luce p
fundimur. hoc i nrõ reſplẽde
at ope qd̃ p fidẽ fulget i mẽ
te. Per e. Poſt bñdicamus
de btã maria Memoria Añ
Cõpleti ſunt dies marie vt
pareret filiũ ſuũ priogenituz
℣ Poſt partũ virgo Collcã

Deus qui p btẽ marie vir
ginis partũ ſine hũana
ↄcupiſcẽcia ↄcreatũ in filij
tui mẽbra veniẽtes paternis
feciſti preiudicijs non teneri
Preſta queſum⁹ vt huius
creature nouitate ſuſcepta
vetuſtatis antique cõtagijs
exuamur Per e. Bñ. dño
Que collecta de btã maria
vſq; ad octãz dicat' Ad i. yp⁹
Agnoſcat hoĩe ſecl'm Añ Gau
deam⁹ oẽs fideles ſaluator
noſter nat⁹ eſt in mundũ ho
die ꝓceſſit ꝓles magnifici
germinis et pſeuerat pudor
virginitatis Ps. De⁹ i no: Bti
imacula Retribue Quicũq;
℟ Xpe fili dei viui Qui na-
tus eſt de virgine maria Ce-
tera ſolito more Ad iii ypn⁹
Maria ventre cõcepit ver-
bi Añ Virgo hodie fidelis
⁊ ſi verbũ genuit incarnatũ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

virgo ꝑmanſit ⁊ poſt partū
quā laudantes oēs dicimus
bn̄dicta tu in mulieribꝰ Cap
Apparuit benignitas ⁊
huānitas ſaluatoris nr̄i
dei nō ex opibꝰ iuſticie q̄ fe-
cimus nos ſed ſm ſuā miam
ſaluos nos fecit Rm Tanq̄
ſponſus dn̄s procedens. De
thalomo ſuo Dominꝰ proce
Gloria patri et filio. Tanq̄
ſponſus ℣ Ipe iuocauit me
pater meus es tu Et ego pri
mogenitū ponā illū Collectā
Concede qūs ops deus vt
nos vnigeiti filij tui no
ua per carnē natiuitas libe
ret quos ſub peccati iugo ve
tuſta ſeruitꝰ tenet Per. Ad
ſextam ympnꝰ Preſepe po
ni pertulit Añ. Hodie inta-
cta virgo deuz nobis genuit
teneris indutuz mēbris quez
lactare meruit oms ipm ad
oremus q̄ venit ſaluare nos
Apparuit gracia dei Cap
ſaluatoris nr̄i omnibuſ
nobis erudiens nos vt abne
gantes impietatem et ſecu-
laria deſideria ſobrie et iuſte
et pie viuamꝰ in hoc ſeculo
Deo grās. Rm Ipe inuoca-
uit me pater meus es tu Et
ego primogenitum ponam
illum ℣ Notum fecit Colle:

Concede qūs oīpotens deꝰ
vts. Ad nonam. Ympnus.
Adam vetus Añ Paruu-
lus filius ⁊c. Capitulum
Propter hoc ſciet popu-
lus meus nomē meum
in die illa ego ipſe qui loque
bar ecce aſſum Deo grās
Notū fecit domiꝰ Salutare
ſuum. In conſpectu genciuz
reuelauit iuſticiam ſuā Sa
lutare ſuū ℣ Benedictꝰ qui
venit in nomine domi Col.
Preſta queſumꝰ omnipo
tens deus. vt natꝰ ho-
die ſaluator mūdi ſicut diui-
ne nobis generacōis eſt au-
ctor ita et immortalis ſit ip
ſe largitor Qui tecū vi. Or
do Ympno. R. vſi. nō mute
tur ad horas diurnales vſq̄
ad Epiphaniā qn̄ de natali
dn̄i agatur Ad veſpas añ.
Tecū principium i die vir
tutis tue in ſplendoribꝰ
ſanctorū ex vtero ante luci-
ferū genui te Ps Dixit dn̄s.
Añ Redempcionē miſit dn̄s
populo ſuo mādauit in eter
num teſtamētū ſuū Ps Cōfi
tebor Añ. Exortum eſt in te
nebris lumē rectis corde mi-
ſericors et miſerator et iuſtꝰ
dn̄s Ps. Beatus vir Ant.
Apud dominū mia ⁊ copioſa

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

apud eū redēpcio pš De ꝓfū
aū De fructu vētris tui po-
nam ſuꝑ ſedē tuā pš Memē
Ubi venit ple nitudo Cap
tꝑis miſit deꝰ filiū ſuū
natū ſub lege factū ex muli
ere vt eos qui ſub lege erāt
redimeret vt adopcōem filio
rū dei recipemꝰ Ypnꝰ A ſol
ortus ꝟ Tanꝙ ſpōſus Mḡt
Hodie xp̄s natus eſt hodie
ſaluator apparuit hodie in t̄
ra canūt angeli letant̄ arch-
angeli hodie exultāt iuſti di
cētes gl'a in excelſis deo all'a
Col. Cōcede q̄s ūs oꝛ. Poſt
bn̄dicāꝰ de ſcō Stephano.
Aū Intuēs in celū beatꝰ ſte
phanꝰ vidit gloriā dei et ait:
ecce video celos aꝑtos ⁊ fili
um hoīs ſtantē a dextris dei
ꝟ Gl'ia ⁊ honore co: Col.
Da nobis q̄s dn̄e imita
re quod colimꝰ vt diſca
mus ⁊ inimicos diligere q2
eius natalicia celebramꝰ qui
nouit eciā ꝓ ꝑſequutoribus
exorare Dn̄m. Memoria de
dn̄a Sctā et immaculata vir
ginitas quibꝰ te laudibꝰ re=
ferā neſcio q2 quē celi cape-
nō poterāt tuo gremio ꝯtuli
ſti ꝟ Poſt partū virgo Col
Deꝰ qui ꝑ btē marie virgis
partū oꝛ. Ad ꝯpletoriū aū.

Uerbū caro factū ē et habi
tabit in nobis ⁊ vidimꝰ glo
riā eiꝰ gl'am quaſi vnigeniti
a patre plenū grā et verita-
te Ypnꝰ Cor de natus ꝟ Cu-
ſtodi nos Aū Glorificamus
te dei genitrix q2 ex te natus
eſt xp̄s ſalua oēs qui te glo
rificāt Nūc di. De natiuitate
ꝑ ebd̄ ad vš ⁊ ad matutiˢ aū
Lux orta ē ſuꝑ nos q2 ho
die natꝰ eſt ſaluator mū
di all'a aū. Paſtores loq̄bā
tūr ad inuicē trāſeamꝰ vſq̄
bethlem ⁊ videamꝰ hoc ver
bū q̄d dn̄s oñdit nobis all'a
Aū Paſtores dicite q̄d naz
vidiſtis ⁊ annūciate xp̄i na-
tiuitatē infantē vidimꝰ pan
nis inuolutū ⁊ choros āgelo
rū laudātes ſaluatorē Aū.
O regē celi tui talia famulā
tur obſequia ſtabulo ponit̄
q̄ ꝯtinet mundū iacet ī preſe
pio ⁊ in nubibꝰ tonat. Aū.
Nato dn̄o angeloꝝ chori ca
nebāt dicētes ſalus deo nr̄o
ſedenti ſuꝑ tronum ⁊ agno.
De dn̄a infra octauas Aū.
Sctā et immaculata virgi-
tas q̂bꝰ ⁊c̄ Aū Uirgo verbo
ꝯcepit virgo ꝑmanſit virgo
peꝑit regē oīz regū Aū Uir
go dei genitrix quē totꝰ nō ca
pit orbis in tua ſe clauſit vi

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſcera factꝰ hõ vera fides gei
ti purgauit crimia mũdi ꝛ ĩ
virginitas in violata manẜ
An Neſciẽs mater virgo vi
rũ pepit ſine dolore ſaluato-
rẽ.ſeclorꝝ ipm regẽ anglorꝝ ſo
la virgo lactabat vbere de ce
lo pleno An Btũs vẽter q̃
te portauit xp̃e ꝛ btã vbera
q̃ te lactauerũt dñz ſaluato
rẽ mũdi all' an Cõtinet i gre
mio celũ terrãq; regentẽ vir
go dei genitrix pceres comi
tanẽ herilis per quos orbis
ouãs xp̃o ſub principe pol-
let. In die ſtephani Inuitat
Xp̃m natũ qui btm̃ hodie co
ronauit ſtephanũ Venite ad
oremꝰ Veite Ypnꝰ Yp̃num
canamus In i. noct an He-
ſterna die dñs natꝰ eſt i ter-
ris vt hodie ſtephanꝰ naſce
reẽ i celis ps Beatꝰ vir An
Qui em̃ corpi ſuo virgis pre
parauit vterum ipe martiri
ſuo apire dignatꝰ ẽ celũ ps.
Quare fre. An Preſepis ã
guſtia xp̃m portauit infantẽ
immẽſitas celi ſtephanũ ſu-
ſcepit triumphãtem ps Dñe
q̃d mĩ. v Glĩa ꝛ hõre Lcõ i.
Heri celebrauimꝰ tpalez
ſempiterni regis nri na
talem. hodie celebramꝰ triũ
phalẽ militis paſſionẽ Heri
em̃ rex noſter trabea carnis
indutꝰ de aula vteri virgina
lis egrediẽs viſitare digna-
tus eſt mundũ Hodie miles
de tabernaculo corpis exiẽs
triũphator migrauit ad celũ
Tu R Heſterna die dñs na
tus ẽ in terris vt ſtephanꝰ na
ſcereẽ in celis igreſſus ẽ dñs
in mundũ Ut ſtephanꝰ ingre
dereẽ in celũ v Heri em̃ rex
noſter trabea carnis indutꝰ
de aula vteri virginalis egre
diẽs viſitare dignatꝰ eſt mũ
dum Ut ſtephanꝰ Lcõ ij.
Ille ſempiterne deitatis
maieſtate ſeruata ſerui
le cinctoriũ carnis aſſumẽs
In huiꝰ ſeculi cãpũ pugnatu
rus intrauit. Iſte depoſitis
corruptibilibꝰ corpis idumẽ
tis ad celi pallaciũ perhenni
ter regnaturꝰ aſcẽdit R Ste
phanus aũt plenꝰ grã ꝛ for-
titudie Faciebat ſigna mag
na ꝛ pdigia in pplo v Ste-
phanꝰ vidit celos aptos vi-
dit et introiuit Facie. L iij.
Ille deſcẽdit carne velatꝰ
Iſte aſcẽdit ſãguie lau
reatus Aſcendit iſte lapidan
tibus iudeis q2 deſcẽdit ille
letantibꝰ angelis Glĩa in ex
celſis deo heri exultãtes ſci
angli cantauerũt Hodie ſte-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

phanū letātes in ſuū ꝯſorciū aſſūpſerūt Heri dn̄s de vtero virgis exiuit. hodie miles ē egreſſ⁹ de ergaſculo carnis ℟ Uidebant oēs ſtephanū que erāt in cōſilio ⁊ intuebāt vultū ei⁹ tāq̄ȝ vultū āgl'i ſtā tis int̄ illos ℣ Stephan⁹ aūt plen⁹ grā et fortitudine. faciebat ſigna magna in pplo In ſcdo noctur. an̄. Stephanus aūt plen⁹ grā et fortitudie faciebat ſigna magna in pplo pš Cū inuo. An̄. Omīs intendentes in eū aſpiciebāt vultū ei⁹ tanq̄ȝ vultū angeli ſtātis int̄ illos pš Uer. mea An̄ Eiciētes eū extra ciuitatē lapidabāt et teſtes depoſuerūt veſtimēta ſua ſec⁹ pedes adoleſcētis qui vocabat̄ ſaul⁹ pš Dn̄e do. nr̄ ℣ Poſuiſti domine. Lectō iiij.

Heri xp̄us pro nobis pannis eſt inuolut⁹ Hodie ſtephan⁹ ſtola ab eo immortalitatis indut⁹. Heri preſepis anguſtia xp̄m portauit infantē Hodie immēſitas celi ſuſcepit ſtephanū triūphātem Solus deſcendit dn̄s vt multos eleuaret: humiliauit ſe rex noſter vt ſuos milites exaltaret ℟ iiii Lapidabant ſtephanū inuocantē et dicentem Dn̄e ihū xp̄e accipe ſpm̄ meū et ne ſtatuas illis hoc peccatū ℣. Poſitis autē genibus beat⁹ ſtephanus orabat dicēs Dn̄e ihū Lectio v:

Qui enī corpori ſuo p̄parauit virgis vterū. ipe martiri ſuo apire dignat⁹ eſt celū Dn̄s ihūs xp̄s anguſtias intrare nō dedignat⁹ eſt vteri vt aiam ſtephani latitudo ſuſcipet celi. Neceſſarium tamen nobis eſt frēs agnoſcere quib⁹ armis p̄cinct⁹ ſtephan⁹ ſeuiciā iudeorū potuit ſupare vt ita meruiſſet feliciter triūphare ℟ Impij ſup iuſtū iacturā fēcerūt vt eū morti traderēt At ille gaudēs ſuſcepit lapides vt mereret̄ accipe coronā gl'e ℣ Captabāt i aiam iuſti ⁊ ſanguinē inocentē ꝯdēpnabāt Lcō vi

Nō enī ꝑuipenda ſunt talis virt⁹ taliſq̄ȝ triūph⁹ haut vero vilib⁹ armis potuit p̄muniri q̄ȝ mīl'tis nō potuit ſupari In vicie nāq̄ȝ virtutis iſigne ieo inituit. Qui nec fremēciū ſeuiciā formidauit nec lapidancium ictibus ſuccubuit. Deuicta vſq̄ȝ a deo enim inter frementes ꝑmanſit interitus. et inter lapidū cruciamenta ſecurus vt icre

dulitatē iudeoꝝ argueret et
benignꝰ ꝑ lapidātibꝰ exora
ret Tu aūt Rm Sephanus
ſeruus dei quē lapidabūt iu-
dei vidit celos aptos vidit ⁊
introiuit Beatus homo cui
celi patebūt v. Intuēs in ce
lum btūs ſtephanꝰ vidit glo
riam dei Beatus homo In
iij. noct aū Lapidauerūt ſte
phanū ⁊ ipe inuocauit dn̄m
dicēs ne ſtatuas illis hoc pec
catum ps In dn̄o ↄfi Añ La
pides torrētes illi dulces fu
erūt ipm ſequunt oēs anime
iuſte ps Dn̄e quis habi. Añ
Ecce video celos aptos ⁊ ihe
ſum ſtantē a dextris dei. ps
Dn̄e in virtu. v. Magna eſt
gloria ſm Matheum.

In illo tempore Dicebat
ihesus turbis iudeoꝝ
et principibus ſacerdotum.
Ecce ego mitto ad vos pro-
phetas et ſapientes et ſcri-
bas et ex illis occidetis ⁊ cru
cifigetis et flagellabitis i ſy
nagogis veſtris Et reliqua
Omelia iheronimi preſbi.

Dn̄s ac ſaluator nr̄ cū in
credulos iudeos multiſ
ſermōibꝰ icreparet iter cete-
ra Ecce ego mitto ad vos ꝓ
phetas ⁊ ſapiētes. oſtēdit i
telligere corda ipoꝝ qua-
niam ſm opa patrum ſuoꝝ
fuerat volūtas eoꝝ Tu aūt:
Rm Impetū fecerūt vnani
mes in eū ⁊ eiecerūt eum ex
tra ciuitatem inuocantez et
dicentē Domine accipe ſpi-
ritum meū v. Poſitis autē
genibꝰ beatus ſtephanꝰ ora
bat dicens. Domine accipe
ſpiritum meum Lectō viij

Apud deumqui conat ma
le agere quaſi reus fa-
cti deputatur quia deus non
ex operibꝰ tantum iudicat.
Sed ex cogitacōibꝰ ⁊ corde
Ideo iudeos ante pctm̄ ⁊ per
iudeos nos arguit. vt nō ſo-
lum de opibus malis. verū-
eciā de prauis cogititacōibꝰ
caueamꝰ Tu Rm. Intuēs i
celum beatꝰ ſtephanꝰ vidit
gloriam dei et ait Ecce video
celos aptos et filiū hoīs ſtā-
tem a dextris virtutis dei v
Cūq̄ aſpiceret beatꝰ ſtepha
nus in celum vidit gloriā dei ⁊
ait Ecce video celos Lcō ix

Vere ei ſapiētes miſit ad
ꝑdicandū aplos et ſuc-
ceſſores eoꝝ qui erāt in fide
ſancte trinitatis. De quoꝝ
collegio eſt btūs ſtephanus
cuiꝰ hodie veneranda ſolem
nia colimꝰ Nā ſeqt̄ vt veiat
ſup vos oīs ſanguis iuſtꝰ q

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

effuſus ē ſuꝑ terrā ℞ Lapi
pides torrētes illi dulces fue
rūt Ipm ſequūt oēs aīe iuſte
℣ Mortē eni quaz ſaluator
noſter dignatus ē ꝑ oībꝰ pa
ti hāc ille ꝑmus reddidit ſal
uatori Laudes
Cū aūt eſ
ſet ſtephanus plenꝰ ſpū
ſctō intendēs in celum vidit
glām dei ⁊ ihm̄ ſtantē ad dex
terā pris. Aā Lapidabāt iu
dei ſtephanū inuocantē et di
centē dn̄e ihū accipe ſpm̄ me
um. Aā Adheſit aīa mea poſ
te q2 caro mea lapidata ē ꝓ
te deꝰ meꝰ Aā Stephanꝰ vi
dit celos aptos vidit ⁊ intro
iuit btūs hō cui celi patebūt
Aā Poſitis aūt genibꝰ cla
mabat voce magna dicēs ſte
phanꝰ dn̄e ihū ne ſtatuas il
lis hoc peccatū Cap̄ i matu
Stephanꝰ aūt plenꝰ grā
⁊ fortitudīe faciebat ſig
na ⁊ ꝓdigia magna in pplo
Deo ympꝰ Sctē dei ꝑcioſe ℣
Juſtus ut palma. Aā Pa-
tefacte ſūt ianue celi xpi mr̄
tiri beato ſtephano qui ī nu
mero ſctōꝝ inuētꝰ eſt primꝰ
⁊ ideo triūphat in celis coro-
natus Benedictꝰ Memoria
de natiuitate ⁊ de ſcā maria
Ad horas diei Aā Laud. ℞
de vno martire Ad iij. Cap

Stephanꝰ autez plenꝰ vtē.
Cū aūt eſſet: Ad vi Cap̄
ſtephanꝰ plenus ſpū ſcō
intendēs in celū vidit glām
dei ⁊ ihm̄ ſtantem a dextris
dei ⁊ ait ecce video celos ap-
tos ⁊ filiū hoīs ſtantē a dex
tris virtutis dei Ad ix Cap
Poſitis aūt genibꝰ clama
bat voce magna dicēs.
dn̄e ne ſtatuas illis hoc pec-
catū ⁊ cū hoc dixiſſet obdor-
miuit in dn̄o Deo In ij. vē.
Jocundus homo Cap̄. Ste
phanus plenꝰ grā vēs vpnꝰ
Sctē dei ꝑcioſe ℣ Glā ⁊ hōre
Suꝑ mḡt Sepelierunt ſte-
phanū viri timorati ⁊ fece-
runt planctū magnū ſuꝑ euz
Mḡt Poſt benedicam⁹ De
ſancto iohanne Aā Valde
honorādꝰ ē btūs ihēs qui ſu
pra pectꝰ dn̄i in cena recubu
it ℣ In oēm terram Collcā
Ecclesiā tuā qūs dn̄e be-
nignꝰ illuſtra. vt bti io
hānis apl'i tui ⁊ euangeliſte
illuīata doctrinis ad dona ꝑ
ueniat ſempiterna Per dn̄z
Sequunt Memorie natiui-
tatis ⁊ marie. ⁊ ſic ꝯſequen
de ſctīs infra octauas Inui
tato Adoremꝰ regē appl'oꝝ
qui priuilegio amoris iohan
nē dilexit apoſtolū. Venite

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Ymp͡n⁹ Solēnis dies In ii noct. Johānes apl'set euan
geliſta virgo eſt. elect⁹ a dño
atqꝫ inter ceteros magis di
lectus Pš et ꝟ de aplis añ
Sup̄ pect⁹ dm̄i ihū recūbens
euāgelij fluenta de ipo ſacro
dm̄ci pectoris fonte potauit
Añ Quaſi vn⁹ de paradiſi
flumib⁹ euangeliſta iohan-
nes verbi dei grām i toto ter
rarū orbe diffudit Lectō. i.
Johānes apl's et euāgeli
ſta filius zebedei frater
iacobi virgo elect⁹ a dño atqꝫ
inter ceteros magis dilectuſ
Qui ecīā ſupra pect⁹ magi-
ſtri recūbēs euangelij fluēta
de ipo ſacro dm̄ci pectoris fō
te potauit Et quaſi vnus de
paradiſi flumibus verbi dei
grām in toto orbe terrarum
diffudit Rm Ualde honorā-
dus ē btūs iohēs euāgeliſta
qui ſupra pect⁹ dm̄i i cena re
cubuit Cui xp̄s in cruce ma
trē virginē virgini ꝯmenda
uit ꝟ Mulier ecce filius tu⁹
ad diſcipulū aūt ecce mater
Ipe ecīā in Lcō ii: tua.
loco xp̄i xp̄o iubēte ſuc
ceſſit dn̄m ſuſcipiēs matrem
magiſtri et eidē matri alter
quodāmō poſt xp̄m derelic-
tus eſt filius Hic dū euange
liū xp̄i in aſya p̄dicaret a do
miciano ceſare i feruētis olei
doliū miſſus eſt. ex quo ta.
men diuina ſe ꝓtegente grā
tam intact⁹ exiuit ꝙ fuerat
a corrupcōe ꝯcupiſc cie car-
nalis alien⁹ R. In illo die ſu
ſcipiā te ſeruū meū ⁊ ponaꝫ
te ſerue meus ſicut ſignacu-
lū in ꝯſpectu meo Qm̄ ego
elegi te dicit dn̄s ꝟ In tribu
lacōe inuocaſti me ⁊ exaudi
te et liberaui te Lcō tercia
Hec multo poſt ab eadem
p̄ncipe ꝓpter inſupera-
bilē euāgelizandi ꝯſtanciam
In pathmos iſula exilio re
legatur Ubi hūano licet de
ſtitut⁹ ſolacio Diuine tamē
viſionis et alloqucōis me-
ruit crebra ꝯſolacōe releua.
ri Deniqꝫ ibidē apocalipſim
quaꝫ ei dn̄s reuelauit manu
ſua ꝯſcripſit Tu R Qui vi
cerit faciā illū colūpnā in tē
plo meo dicit dn̄s Et ſcribā
ſup eū nomē meū et nomē ci
uitatis noue ihrl'm ꝟ Uincē
ti dabo edere de ligno vite qd̄
eſt in paradiſo dei mei In iii
noctur In feruētis olei doli
um miſſus iohānes apoſtol⁹
diuina ſe ꝓtegāte grā intac
tus exiuit Añ Propter iſu
pabilem euāgelizandi ꝯſtan

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ciā exilio relegat⁹ Sine viſio
nis ⁊ alloquucōis meruit cre
bra ꝯſolacōne reuelari Añ.
Occurrit btō iohāni ab exi
lio reūtēti oīs ppl's viroꝝ ac
mulierū clamāciū ⁊ dicēcium
bñdict⁹ q̄ veit ī noīe dñī L iiij
Domician⁹ āt eodē anno
quo iuſſit btm̄ io hānez
exiliari a ſenatu roāno īīfe-
ct⁹ ē Quo intēpto iohēs ab
exilio reuocat⁹ redijt epheſū
ibiq̄ȝ ob hereticoꝝ refutādaſ
vſucias efflagitat⁹ ab aſye
epīs euāgeliū nouiſſim⁹ edi-
dit R Ecce puer me⁹ quē ele
gi dicit dñſ elcūs me⁹ Cōpla
cuit ſibi i illo aīe mee V Iſte
ē iohēs cui xp̄s ī cruce mrēm
ſuā virginē virgi ꝯmēdauit
Cui⁹ q̄dē int alias vtuteſ
magnitudo ſignoꝝ hec
fuit Mutauit ī aurū ſilueſtri
um frōdiū vgas litoriaq̄ȝ ſa
xa ī gēmas Itē gēmaꝝ frag-
mina ī ꝓp̄iā refoꝛuit naturā
vidua quoȝ p̄cib⁹ ppl'i ſuſci
tauit ⁊ rediuiuū iuueīs coꝛp⁹
remeāte aīa repauit R Hic ē
diſcipul⁹ q̄ teſtioniū ꝑhibet d̄
his ⁊ ſcripſit hec Et ſcim⁹ qꝛ
verū ē teſtiōiū ei⁹ V Quāta
audiuim⁹ ⁊ cognouimus ea ⁊
prēs noſtri āñūciauerūt no-
bis Et ſcimus quia veꝝ ⁊t:

Sanctus autē Lectō vi.
iohannes apoſtol⁹ An
no ſeptuageſimo ſeptimo p⁹
paſſionez domini ſaluatoꝛis
longeno venuſtatis ſenio feſ
ſus. Cum diem trāſmigra-
cionis ſue imminere ſentiret
Iuſſiſſe fertur effodere ſibi ſe
pulcrum atq̄ȝ miſſa celebra-
ta cōmunicatiſq̄ȝ domini-
cis populo. valedicēs fratri
bus facta oꝛacōe viuens tu-
mulum introiuit in quo tan
q̄ in lecto requieuit Tu Rm
Cibauit illū domin⁹ pane vi
te ⁊ intellectus ⁊ aqua ſapien
cie ſalutaris potauit eū. Et
exaltauit eū apud ꝓximos
ſuos V In medio eccleſie a-
puit os ei⁹ ⁊ impleuit eū dñs
ſpū ſapiēcie et intellect⁹. Et
In tercio noct. Añ Apparu
it caro ſuo iohāni dñs ihūs
criſt⁹ cū diſcipulis ſuis ⁊ ait
illi veni dilecte meus ad me
quia tempus eſt vt epuleris
in cōuiuio meo cū fratribus
tuis. Añ Expandēs man⁹
ſuas ad deū dixit inuitatus
ad conuiuiū tuum venio gra
cias agēs quia me dignatuſ
es dñe iheſu criſte ad tuas
epulas inuitare ſciens q̄ ex
toto coꝛde meo deſiderabā te
Añ Domine ſuſcipe me vt

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

108

cũ fratrib⁹ meis ſim cũ qui-
bus veniẽs inuitaſti me api
ꝛ ianuã vite ꝛ pduc me ad cõ
uiuiũ epulaꝝ tuaꝝ tu es eñ
xp̃s filius dei viui q̃ p̃cepto
pr̃is mũdũ ſaluaſti tibi grã̃ſ
referim⁹ p īfinita ſclo᷑ ſecl'a
I n i. t. Dixit ſcm Johẽm
ihesus petro. Sequere
me Conuerſus petrus vidit
illum diſcipulum quem dili
gebat ihũs ſequẽtẽ Qui ꝛ i
cena recubuit ſup pect⁹ eius
ꝛ dixit dñe quis eſt qui tra-
det te Et reliqua Omelia ve
nerabilis Bede preſbite.

Lectio ſancti euangelij q̃
nobis lecta eſt frẽs mei
tãto maiori a nobis itẽcõe de
bet p ſingula verba penſari
quãto magno gracie ſupne
dulcedine tota redũdat. Cõ
mendat eñ teſtimoniũ euan
gelice deſcripcõnis quod ve-
ritate diuina ſubnixũ nullus
fideliũ dubitare pmittit. Cõ
mendat placidaꝫ ſue carnis
abſolucõnem quam dño ſpe
cialiter ſe viſitante percepit
Tu autẽ dñe. Rm. Iſte ē io
hannes qui ſupra pectus do
mini in cena recubuit. Bea
atus apoſtolus cui reuelata
ſunt ſecreta celeſtia vſ⁹ Ual
de honorandus eſt beatus io

hannes qui ſupra pectus
domini in cena recubuit Be
atus apoſtolus Lectio viij.
Sed vt perfec te lectõnis
huius principia cõſide-
rare videamur: licet parum
per attendere. Apparuit do-
min⁹ poſt reſurrectõem diſ-
cipulis ſeptẽ. iter quos erãt
petr⁹ ꝛ iohãnes fruſtra i pi-
ſcando tota nocte laborant
et ſtans in litore copioſa re-
the eorũ piſciuꝫ multitudine
impleuit. Moxq̃ egreſſus
ihũs ad terram inuitauit ad
prandium Tu aũt dñe mi ꝛꝛ
Rm Diligebat autẽ eum ihe
ſus quoniaꝫ ſpeciali prero-
gatiua caſtitatis ampliori di
lectõne fecerat dignũ Quia
virgo electus ab ip̃o virgo i
euum permanſit V. In cru-
ce deniq̃ moriturus huic ma
trem ſuam virginem virgni
conmendauit
PAter prãdẽtes tercõ pe
trũ Ac ſe amaret i̇ roga
uit A tercõ amorẽ ꝯfitẽti q̄
ter eũ negauerat ei tcio paſ
cẽdas oues ſuas ꝯmiſit Et
p⁹ pauca idẽ euãgeliſta ſub
iũgit dicẽs Dixit ihũs petro
Seq̃re me Surrexit de loco
conuiuij et ſequutus eſt eaꝫ
petrus cupiens implere qđ
audiuit: Sequtus eſt eum.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Et ille diſcipulꝰ quē dilige-
bat ihūs iohānes videlicet
Cuiꝰ hodie celebramꝰ feſta
qui et hoc ſcripſit euangeliū
℟ Vox tonitrui tui deꝰ i ro
ta iohēs eſt euāgeliſta mūdi
ꝑ ambitū ꝑdicās lumen celi
cum qui triumphās rome.
Lauit in vino ſtolā ſuā ⁊ in
ſanguie oliue palliū ſuum ℣
Victo ſenatu cū ceſare virgi
neo corpe tripudiat in igne.
Ecce puer meꝰ Laudes.
electus quē elegi poſui
ſup eū ſpm̄ meū Añ Hic eſt
diſcipulus meꝰ ſic eum volo
manere donec veniā Añ Mi
ſit dn̄s manuz ſuā ⁊ tetigit
os meū ⁊ repleuit illud Añ.
Sunt de hic ſtātibꝰ qui; non
guſtabunt mortē donec vide
ant filiū hoīs i regno ſuo añ
Johēs aūt apl'us virgo dei
electꝰ qui virginē matrē dn̄s
virgini ꝯmendauit. Cap ad
Qui timet deū matutīas
faciet bona ⁊ qui ꝯti-
nens eſt iuſticie appͤhēdit eaz
⁊obuiabit illi quaſi matͥ ho
norificata Ymꝑꝰ Añ In me
dio eccl'ie apuit dn̄s os eius ⁊
impleuit eū ſpū ſapie ⁊ intelle
ctus all'a Bn̄dictꝰ Sequūt
Memorie ad horas diei añe de
laud' ſpa ⁊ vſi de apoſtolis.

Potauit illū Ad vi. Cap
Cibauit illū dn̄s pane vite ⁊ intelle
ctus ⁊ aqua ſapie ſalutaris
potauit illū Deo Ad ix. cap
In medio eccleſie aperu-
it os eius ⁊ impleuit eū
dn̄s ſpū ſapie ⁊ itellectꝰ ⁊ ſto
la glorie induit eū Capitl'm
Jocūditatē ⁊ exultacōem
theſaurizabit ſup eū et
noīe eterno hereditabit illuz
dn̄s deꝰ noſter Deo: In ſcd̄is
veſpis Añ Jurauit dominꝰ
Cap Qui timet deū ſa. vſ̄
Ymnꝰ Solēnis dies adue Añ
Iſte eſt iohēs qui ſupra pec-
tus dn̄i in cena recubuit be
atus apl's cui reuelata ſūt ſe
creta celeſtia Mꝫt Mꝰ bn̄
dicamꝰ de innocētibꝰ Añ In
nocētes ꝓ xp̄o infantes occi
ſi ſunt ab iniquo rege lactē-
tes interfecti ſunt hij qui ſe-
quunt agnū ſine macula ⁊ di
cunt ſemꝑ gl'ia tibi dn̄e. ℣.
Letamini in dn̄o ⁊c̄ Collectā
Deꝰ cuius hodierna die ꝑ
coniū innocētes marti-
tires nō loquēdo ſed morie
do ꝯfeſſi ſunt Oia in nobis
vicioꝝ mala mortifica vt fi
dem tuā quā lingua nrā lo-
quitur eciā moribꝰ vita fate
atur Dn̄m Memorie de ntīta
te ⁊ ſancta maria Inuitat.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Regem regũ dñm veñite ado-
remꝰ Oꝛ ipe ē corona ſcõꝝ i
nocenciũ Uenite ypnꝰ Etna
xp̄i munera In primo noct:
Herodes vidēs ꝙ illuſus eſ
ſet a magis miſit i bethlehē
⁊ occidit oēs pueros q̄ erāt i
ea ⁊ in oibꝰ finibus eius pš
Btũs vir Añ Xp̄s iſans nõ
deſpexit ſnos coetan eoſ mi-
lites ſ3 pprexit q̄bꝰ dedit añ
triuphare q̄ loqui. Ps.
Quare fre. Añ Arridebat
paruulus occiſori gladio ad
uocabatur infantulus nutri
cis loco attendebat lactens
pcuſſoris horrorē pš Cũ iuo
℣ Letamini i dño Lcõ pria.
elus quo tendat. Quo
pſiliat liuor. Inuidia
quo ferat. herodiana hodie
patefecit immaitas Que dũ
tpalis regni emulat āguſti
as etni regis ortũ molit exti
guere Tũc herodes inq̄ vidēſ
ꝙ illuſus eſſet a magis Mi
ſit in bethlehem ⁊ occidit oēs
pueros q̄ erāt i ea ⁊ i oibꝰ fi-
nibꝰ eiꝰ Tu ℟. Sub altare
dei audiui voces occiſoꝝ di-
cenciũ Quare nõ defēdis ſā
guinē noſtrũ ⁊ acceperũt diui
num reſpõſum adhuc ſuſti-
nete modicũ tempꝰ donec im
pleat numerꝰ fratꝝ veſtroꝝ

℣. Uidi ſub ara dei anima
ſcõꝝ ꝓpt verbũ dei q̄d habe-
bant ⁊ clara voce dicebant.
Quare non defendis Lcõ ij.
Uidens ꝙ illuſus eſſet a
magis Dolet impietas
ſe eſſe illuſam dilatās ſe cru
delitas furit. fremit doloſi-
tas ſe eſſe deceptam. ⁊ in ſe
fraus reuerſa collidit Hero
des ſtridēs cadit ipe in laque
um quem tetēdit. hinc iniq̄-
tatē quā cõſiderat euaginat
de fide perfidie ſumit arma.
Terreno querit furore. quē
natũ celitꝰ non credit Tu.
℟ Effuderũt ſanguinē ſcõꝝ
velut aquā in circuitu iheru
ſalem Et nõ erat qui ſepeli
ret ℣ Uidica dñe ſanctorum
tuoꝝ qui effuſus eſt Et non
erat qui ſepeliret Lectio iij
Ad ſinus matrũ militum
caſtra cogit. int vbera
arcē pietatis obpũgāt i tene
ris vberibꝰ ferrũ durat. lac
fundit añq̄ ſanguinem Dat
añ mortē ſentire q̄ vitā tene
bras igerit itrātibꝰ lucē Sic
agit magiſter mali. Miniſ
ter doli. ire artifex. inuētoꝛ
ſceleris. impietatis auctoꝛ.
pietatis pdo. inimicꝰ inocēcie
hoſtis nature. ſuiſpe voꝛ: peſ
ſimꝰ ſibi quē exercet nõ euade

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ret ſed ne videret aufugit ℟ Adoraverūt viuētē i ſc'la ſc'lo rū. Mittētes coroās ſuas añ thronū dñi dei ſui ℣ Venien tes aūt veniēt cū exultacōe portātes manipulos ſuos. In ſecūdo noct Nouerūt in fantes laudare deū qui loq̄ nō nouerāt. Fiūt periti lau de qui fuerāt imperiti ſermo ne ps Verba mea An Sin git nāq; ſignifācium etas i laudē q̄ delictorū nō nouerat crimen ps Dñe dñs nr̄ An Dignus a dignis laudat et innocēs i nocenciū teſtimonio cōproba tur ps Cōſerua ℣ Exul. iu

In altū tendēs Lcō iii. cadit ab alto celū pul ſans. intrat pfundū. i ſe va dit cū vadit in deū Se occi dit qui vitā conat occidere qr capere nō poteſt pdicōem ſalus. occiſionē vita eterni tas finē O q̄ ceca ſemp am bicio O q̄ peſſima pſump cio O q̄ perdit ɔceſſa qui in conceſſa captat. ℟m. Iſti ſunt ſancti qui paſſi ſunt p pter te dñe vidica eos Quia clamant ad te quottidie ℣. Vindica dñe ſanguinē ſcōrū tuorū quieſſuſus eſt Lcō v.

Herodes terrenum obſi dens regnū impugnat celeſte Terrenas inhias ir ruit idiuina. ipaq; pietatem inpietate ſectatur Audierat natū regē q̄ ſcierat vbi quā do vnde Ad quid quare tali ter q̄ſiuit qr apud illū peccā di amor inocēcie nō maēbat ℟m Cantabant ſancti can ticū nouū ante ſedē dei et ag ni Et reſonabat terra in vo ces eorū. ℣. Sub throno dei omnes ſancti clamāt vindi ca ſanguinem noſtrum deus noſter Et reſonabat Lcō vi

Dedicat nou⁹ ab infanti bus ſermo ſctis laudi bus xp̄i In gl'am dñi primā vocē aperiūt inocētes Fiūt periti laude q̄ fuerāt imperi ti ſermone Offerūt dño pri micias lingue nouos oris i molant fructus. verborū pri cipia libant Infancia eni q̄ p etatē loqui nō poterat glo riam dei cum gaudio reſona bat Agnoſcāt xp̄m predicāt dñm Non quem perſuaſio humana docuerat Sed quē diuinitas innocētibus inſpi rabat Tu aūt dñe ℟m. Ec ce vidi agnū ſtantem ſupra montē ſyon et cum eo ſanc torum milia Et habebāt no mē ei⁹ et nomen patris eius ſcriptum in frontib⁹ ſuis ℣

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Hy ſunt qui cū mulieribus
nō ſunt coinquinati virgīes eī
ſunt In tercio noct Añ Di
cūt infantes dño laudes tru
cidati ab herode occiſi predi
cāt qd viui nō poterāt ps.
Dm̄ ē ter. Añ Licuit ſāguie
loqui qb9 ligua nō licuit mi
ſcēt cū dño colloquia quib9
hūana negata ſūt verba ps
Beati quoꝝ remiſ. Añ Vi
dica dñe ſanguinē ſctoꝝ tuo
rum qui effuſus eſt ps De9
venerunt gētes v Iuſti aūt
in ꝑpetuū viuēt ſm Lucam

In illo tpe Apparuit an
gelus domini in ſomp
nīs ioſeph dicēs Surge et
accipe puerum ⁊ matrē eius
et vade in terrā iuda Et re:

De morte precio Bede.
ſa martiꝝ xp̄i inocēciū
ſacra nobis ē fratres cariſſi
mi lectio recitata In q̄ tamē
oīm xp̄i martirū precioſa ē
mors deſignata Quid enim
ꝙ paruuli occiſi ſunt ſignifi
cat Niſi per humilitatis me
ritū ad martirij gloriam ꝑ
ueniendum Tu autem dñe.
Rm Iſti ſunt ſancti qui nō
coinquinauerunt veſtimen
ta ſua Ambulabūt mecū in
albis q2 digni ſunt vſ9. Hij
ſunt qui cum ⁊c. Lcō vij.

Quod ī bethlehē ⁊ ī oīb9
finib9 eiuſdē occiſi ſūt
oſtēdit non ſolū in iudea vñ
eccl'ia cepit origo Sz ī oībuſ
eiuſdē eccl'ie finib9 q̄ntūcūq3
ꝑ orbē diffuſa ē ꝑſequucōez
ſeuiturā ꝑfidoꝝ pioꝝ q3 pa
cienciā coronādā eſſe Tu R
Coronauit eos dñs corona
iuſticie q2 paſſi ſunt ꝓ dño:
Et ſequūt agnū v Adoraue
rūt xp̄m in vita ſua imitati
ſūt eū ī morte ſua Lcō ix.

Quia bimi occiſi ſunt do
cēnt ꝗ oꝝ acōe ꝑfect9 in
dicat ꝙ illi quidē occiſi ſunt
ſed xp̄s q̄ q̄rebat viuēs eua
ſit iſinuat corpa quidem ab
impijs poſſe ꝑimi Sz xp̄m
nō poſſe auferri ſ3 eos vera
citꝫ teſtari Q2 ſiue viuimus
dño viuim9. ſiue morim̄ dño
morimur. ſiue ēm̄ viuim9 ſi
ne morimur dm̄i ſumus Qđ
rachel ploraſſe dicit̄ filios ſu
os nec voluiſſe ꝯſolari q2 nō
ſūt. ſignificat eccl'a3 plorare
q̄dē ſcōꝝ de hoc ſcl'o ablacōē3
Sz nō ita velle ꝯſolari vt q̄
ſecl'm morte vicerūt rurſus
ad ſeculi certamia ſecū tole
randa redeant q2 nimiꝝ non
ſunt vltra reuocādi ī mūdū
de cui9 erūpnis ſemel auaſe
runt coronandi ad criſtum.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

.Cētū quadragitaquatuoꝛ
milia q̄ empti ſūt de terra hij
ſunt qui cū mulieribꝰ nō ſūt
coinq̄nati vgies etē ꝑmanſe
rūt Jdeo regnāt cū deo ⁊ agnꝰ
dei cū illis v. Hij empti ſūt
ex hoibus primicie deo ⁊ ag
no ⁊ i oꝛe ipoꝝ non eſt inuen
tum mendaciū Te deum non
dicitur niſi dominica fuerit.
Herodes iratus Laudes.
occidit multos pueros i
bet hlehē inde ciuitate dauid
Añ A bimatu et infra occi-
dit multos pueros herodes
ꝓpter dominū Añ Vox in ra
ma audita eſt ploratꝰ ⁊ vllu-
latus rachel ploꝛās filios ſu
os Añ Angeli eoꝝ ſemꝑ vi-
dēt faciē pris Añ Sub thꝛo
no dei oēs ſcti clamāt vindi-
ca ſanguinē nrm̄ deꝰ noſter
Cap ad matutias et ad iij.
Vidi ſupꝛa mōtē agnum
ſtantē ⁊ cū eo centū q̄dꝛa
gitaq̄tuor milia habētes no
mē eiꝰ ⁊ nomē pris eiꝰ ſcrip
tū in frontibꝰ ſuis Deo gra
Ympnꝰ De martiribus v.
Juſtoꝝ aīme in ma. Añ Hij
ſūtq̄ cū mlr̄ibꝰ nō ſūt coīq̄na
ti vgies etē ſūt ⁊ ſequūt agnū
quocūq; ierit Bn̄ Capittulū
Et audiui vocē de celo tā
q̄ vocē tonitrui magni
⁊ vocē quā audiui ſicut citha
ridaꝝ citharācium in citharis
Hij ſūt q̄ cum Ad vi. ſuis
mlr̄ibꝰ nō ſūt co inq̄na
nati virgines etē ſunt ipi ſe
quūt agnū quocumq; ierit.
Hij empti ſūt ex hoi Ad ix
bꝰ ꝑmicie deo ⁊ agno ⁊ in
oꝛe eoꝝ nō ē iuētū mēdaciū ſi
ne macula ſūt añ thꝛonū dei
In ſecundis veſpis Añ Vir
gam virtutis tue emitet do
minꝰ cum ceteris Capitlm.
Vidi ſupꝛa montem. Ypnꝰ
de martiribꝰ Sup mḡt. Añ
Hij ſunt q̄ui venerūt ex ma
gna tbulacōne ⁊ lauerūt ſto
las ſuas ⁊ dealbauerūt eas in
ſanguine agni Mḡt. Poſt
bndicamꝰ de ſctō thoma Ar
chiepiſcopo cantuarienſ Añ
O caput p̄cioſum eccleſie an
gloꝛum o p̄ſul epiſcopoꝝ cle
ri ⁊ popl'i pater ⁊ paſtoꝛ vene
rande iteruētu tuo capiti ſū
mo mēbra reconſilians foꝛ-
ma gregi factus nos ꝑducaſ
ad celi ſoliū v Gl'a ⁊ honoꝛe
Deꝰ ꝑ cuiꝰ eccl'a gl'o Col
ſꝰ pōtifex thomas gla
dijs impioꝝ occubuit. Pr̄a
qūs vt oēs qui eiꝰ imploꝛāt
auxiliū peticōnis ſue ſaluta
rem ꝯſequant effectū Per.
Memorie vt ſupꝛa Inuitat.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Criſtum natum veneremur
Qui martirio decorauit pre
ſulem precipuū Uenite vpn⁹
p3 et v̄ de vno martire In i.
noct Añ Nemo paciēci⁹ hoc
martire ꝓprias ſuſtinebat in
iurias. nemo ſecurius eccle
ſie cōtumelias vidicabat ter
ribilis peccātibus ⁊ reuerſis
ꝯpacies Añ Cū in tribunali
ſuo p̄ſul reſideret merita cau
ſarum tam equa lance truti
nabat vt munus ⁊ gracia in
eius examine nl poſſe vide-
rentur Añ Preſul fact⁹ ita
ſancti alexandri pape tradi-
cōibus inherebat vt pater i
filio poſſet ꝯgnoſci virt⁹ eti
patris in filio non degenera-
uit Lcō i. Cum btūs
thomas cāturienſ ar-
chiep̄us pro eccleſie liberta-
te tuenda ꝓſcript⁹ eſſet per
ſex annos in exilio ꝯſtitut⁹
Tranſito mari martir futu
rus magna grā gloria ⁊ hōre
quaſi angelus dn̄i ſuſceptus
eſt in eccleſia ſua: oībus pre
gaudio lacrimātib⁹ ⁊ cū grā
rū actiōe clamātib⁹ Bn̄dic
tus qui veit in noīe dn̄i Tu:
Rm Cancellarius regis effe
ctus licet exterius caduca ſe
qui videret in ſecreto tamen
ea pro nullis reputabat. Et
corde ſereno ad regē ſummū
anhelabat v̄. Potētib⁹ ter
ribilez pauꝑib⁹ humilē vtriſ
ꝗ tamē iuſtū iudicem ſe exhi
buit Lcō ij: Omnibuſꝗ
in pacis oſculo receptiſ
familiariter ꝯmorās int eos
ꝯuerſacōe ſua ⁊ exhortacōis
verbo oēs edificabat. Accep
to poſtmodū in mādatis ne
officiū ſuū exequendo angli
am perageret Reſedit in ſua
pontifex eccleſia intrepidus
expectās horā qua a deo ꝑci
peret martirij coronā Tu Rꝫ
Sicut caput regiōis ſue ortu
ſuo decorauerat ſicut in ea-
dem ecclīe caput adeptus eſt
Laicis ⁊ clero pater ē p̄ſul ef
fectus v̄ Audis veſtē fameli
cis cibum tā corporalē ꝗ̄ ſpi
ritualem miniſtrabat ⁊ mini
ſtrandū p̄dicabat Lcō tercia
Vix ꝑ menſem pater in ec
cleſia ſua ꝑmanſit ⁊ ec
ce quinto dn̄ice natiuitatis
die venerū canturiā quotuor
milites ymmo ſatellites cō
dicti ſathane Hij introeūtes
ad archiep̄m ex ꝯcepta mali
cia ſalutacōis eulogiū pretermittētes cū faſtu ⁊ ſuꝑbia al
loquunt ꝓbra ⁊ cōtumelias
poſt reliquētes exierūt Tu
Rm Quia delictis nō parc.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

bat del'quẽtes eũ perimere
moliunt̃ ad ſecl'are iudiciũ ꝑ
trahẽtes ꝑꝑetuũ caput eccl'ie
quẽ eccl'iaſticũ nõ grauabat
Tribunal ſecl'i condẽpnaret
℣ Quid o miſeri ĩ perniciez
veſtrã debachami vobis eñ
nõ patri veſtro ex hoc cona
mine eſſe appebit. In ij. noc
Añ Archepſul thomas ab
exilio reuocatus carnẽ quaz
relegauerat nõ reuocauit ſz
eã diuino martirio ita ſubiu
gauit vt ad extremũ ictꝰ en
ſium delicias reputaret Añ
O inictũ martirẽ o dignum
paſtorem qui ne oues ſue diſ
ſiparent̃ luporum dẽtibꝰ car
nem ſuã expoſuit Añ Et ve
re zelatꝰ eſt martir iſte legem
dei qui ne ſtatutis ſeculi cle
rus ſubijceret̃ ſeipſum morti
ſubijcere nõ formidauit.
Precipites ve Lcõ iij.
ro ſatellites cum mul-
ta armatorum frequencia ⁊
ipi armati archiepiſcopum
inſequentes extractis gla-
dijs intrauerũt eccleſiam fu
rore clamantes Vbi eſt pro-
ditor ille Nemine vero reſpõ
dente . ingeminant illi. Vbi
eſt archiepiſcopus Sciẽs ita
ꝙ criſti confeſſor et mox fu-
turus martir. priori nomine
falſo ſe moto Altero vero ꝓ
ſuo officio ꝯfidenter reſpon-
dente a gradibꝰ obuiam illis
procedens Ecce inquit Aſſuz
Tu aũt dñe Rñ. Quãuis
exulum mediũ per ſepe virũ
diei cõtriſtaret nunꝙ tamẽ
inaliquo eccl'am dei priuari
catus ẽ De trar ꝯgnacõe ſua
ꝑpt̃ deũ egrediẽs ℣ Et vere
martir ĩ ſuis effectꝰ ẽ quẽ ſu
orũ tociẽſ pericula cruciabãt
anteꝙ moreretur Lcõ v.
In tãta aũt ꝯſtãcia ſe ex
hibebat vt nec aĩmꝰ eiꝰ
pauore nec corpꝰ eiꝰ horrore
ꝯcuti videret̃ Milites itaꝗ
iiciẽtes in pontificẽ manꝰ te
nuerũt vt extra eccleſiaz ad
pagẽdũ ꝑpoſitũ eũ traherẽt.
Sz timẽs ꝯcurrentẽ vndiꝗ
vtriuſꝗ ſexus multitudinẽ
ne forte voto impfecto eripe
ret̃ facinꝰ accelerauerũt Tu
Rñ Intranti eccleſiam oc
currunt monachi lamentan
tes et dicentes Laudet̃ deꝰ ĩ
excelſis ꝙ paſtorẽ adhuc vi-
uũ cernimꝰ ℣ Oſtiũ eccleſie
repagulant ne furor hoſtiuz
in paſtorẽ ſuum poſſet deſe-
uire Laudet̃ deus in excelſis
ꝙ poſtorẽ adhuc Lectõ vi.
Cum antẽ vnꝰ ex eis ma
nũ extẽdẽs vibraret gla

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

diũʒ in capite archiepiſcopi
brachiũ cuiuſdã clerici q̃ aſta
bat fere abſcidit Extẽderat
eni̅ brachiũ ſuum idẽ cleric⁹
ſup humerũ archiepi retinẽſ
eũ q2 magnus et fortis erat
ne exportarent eũ vel macta
uerant Tu aũt Rm. Cogru
um martirio eius in ore ver-
bum crebro reſonabat pro li
bertate dom⁹ dei ſtabo vſq̃
ad ſanguinis effuſiõem Et li
cet hoc verbũ quidã iane re-
putabãt opis tamẽ teſtimo-
nio in fine pbatũ eſt ℣ Dig
na vox martiris aĩam meaʒ
do pro ouib⁹ meis vt ſangui
ne meo empta pace fruat do
mus dei In iij. noct Añ Im
prudẽs mũdus ſe viciſſe tra
didit ſʒ a thoma martire vi
ctus eſt dum eum tranſmiſit
ad vitã quem ad immeritaʒ
mortem trahebat Añ Iniu-
ſti meditati ſunt inſipiẽciam
ponẽte lucẽ tenebras perſe-
quentes martirẽ quia mens
ei⁹ cogitabat celeſtia ⁊ ligua
eius loquebatur iuſticiã A i
Conſuetudies regias cũ de-
cretis refragrarẽtur ſolus ĩ
pugnabat o quãt⁹ zelus do-
mus dei martirẽ comedebat
q̃ p lege dei ſui vſq̃ ad mor-
tem certabat. Pm Iohannẽ

In illo tpe d. i. d. ſ. Ego
ſum paſtor bon⁹ Bon⁹
paſtor aĩaʒ ſuã dat pro oui-
bus ſuis Lcõis eiuſdem.

O quãtus dolor o q̃ mi
ſera ſuſpiria athletam
dñi cruciabãt O q̃ ex itimo
cordis affectu pcedebãt lacri
me cũ ↄſpiceret q̃ vndiq̃ de
neceſſarijs ſibi fierẽt inimici
Sed retinens illud pphetí-
cũ dicebat. Dñs michi adiu
tor nõ timebo quid faciet mi
chi homo Se ſolũ oppoſuit
ↄtra oẽs p domo dñi Tu R
In die paſſionis ſue plures
cõfeſſus eſt anglorũ martir
et apoſtol⁹ Ne pulure peduʒ
euntẽ fateſceret ne venialia
ĩ agone currẽtis veſtigia tar
darẽt ℣ Ad pdicãdũ anglicis
miſſus triũ nominũ virtutẽ
ſibi ↄparauit vt ⁊ aplus mar
tir et ↄfeſſor diceret Lcõ viij

Stabat aũt iuſt⁹ pro iu-
ſticia paciẽs quaſi ag-
nus innocẽs ſine murmure
ſine q̃rimonia ⁊ ſeipʒ holocau
ſtuʒ offerẽs dño ſctõꝝ patro-
cinia implorabat Et ne quiſ
funeſtoꝝ ſatellitũ itacta pſu
le inceſtus argui poſſit ſecũ
dus ⁊ tercius gladios ſuos
vertici ↄſtãtis athlethe atro
cit illiſerũt ↄfregerũt ⁊ ſpũs

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſcti victimā ſoloten⁹ ꝑcipita
uerūt' Tu ℟ Iuſſus a papa
alexandro ad ſua redire fac
tus eſt obediēs ⁊ tamē obitū
ſuum imminere patri ſuo re
ſcripſit Sed maluit in vxo-
ris amplexib⁹ trucidari ꝙ ea
adulteris vlteri⁹ proſtitui ℣
Applicāti turbe armatoꝝ
occurrerūt neqꝫ vt occiderent
boni vt merent occidendum:
Quart⁹ pluſꝙ ferali ym
mo furiali crudelitate
debachatus Iam proſtrati.
Iam expirātis coronā raſi-
lem abſcidit: teſtem capitis
diſſipauit: ⁊ mucrone vertici
intruſo cerebrū cū ſanguine
ſup pauimentū lapideū effu
dit· Nos ergo fratres poſt
eū gradiamur p ſemitas iu-
ſticie: vt pueniam⁹ cū eo ad
regnū lucis ⁊ glorie. i quo re-
gnat de⁹ p infinita ſecula ſe
cloꝝ Tu ℟ Inter mūdi p
cellas ⁊ maris turbines ſecu
rus exiſtēt nauē ⁊ applicuit.
O felicē ventū ⁊ lamentabi-
lem qui cleri patrē ⁊ clerū ad
miſeriā portauit ℣ Grex cō
gratulabat paſtori reuerſo ſꝫ
neqꝫ letis inuidēs leticie fidē
Gaudet ecclia Laud fecit
deū qui talē ei paſtorem
larg it⁹ eſt qui aīme ſue nō
pepcit vt gregi ſuo poſtmo-
dū parceret Añ Pater vene
rande qui vite tue ꝓdigijs re
putatus es dum ſolus p do
mo iſrahelite murū oppoſui-
ſti tu immemoꝛū ſis meoꝝ apd
deū Añ O ꝙ amabilis vir
pater ⁊ filius qui vxoris ma-
tris ⁊ filie morte volūtaria
tuitus eſt caſtitatē Añ Flos
angelorū roſa martirū ꝯfeſ-
ſorūqꝫ liliū in eminēti ſpecu
culo ꝯſtitut⁹ virginis eccl'ie
generalis fact⁹ es ſpeculum
ammirabile Añ Lamētabil'
doloꝛ monachoꝝ ⁊ cleri inge-
minat dū prēm ⁊ caput ſuum
ꝯſpiciūt truncatū i mris gre
mio exalare Cap Btūs vir
qui inuētus ē ſine macula ⁊ꝛ
Añ Quinto die natalis dñi
ſcti pris ſummo naſcit ples
generoſa que in mris viſce-
bus añ perimitur ꝙ ad pris
ſinus viua ꝓcedat flet mris
amiſſum ſed ad patrem eſſe
trāſmiſſum gloꝛiatur Bñd
Col. vts Ad veſpas Iocun-
dus homo cū ceteris Añ Di
gnus prole parēs ⁊ ples dig
na parēte in celo ꝯtinuāt ce
lo famulāte ergo ſcē parens
clero ſuccurre rogāti. ⁊ pi⁹
exiſtas turbe xpo famulāti
Magt. In die que ſequitur

feſtum ſci thome ſiue fuerit
dn̄ica vel feria Inuitat' xp̄m
℣ et an̄ noct. vt in ſacra no
cte Sed modica differēcia ē
in tercio noct. vt infra pate:

Hodie frēs cariſſimi xp̄s
natꝰ ē nos renati. Ho-
die ſaluator mūdi ꝑ matrem
naſcēdi tēpus accepit qui de
patre natiuitatis tēpꝰ nō ha-
bet Hodie ꝑ hoīem filiꝰ dei
ingreſſus ē mundū cuiꝰ ma-
nu an̄ hoīem factꝰ eſt mūdꝰ
Rem Ecce agnꝰ dei qui tollit
peccata mūdi ecce de quo di
cebā vobis Qui poſt me ve-
nit ante me factꝰ eſt cuiꝰ nō
ſum dignꝰ corrigiā calciemē
ti ſoluere ℣. Hoc ē teſtimo-
niū qd̄ ꝓhibuit ihēs dicens.

Hodie inhabita: Lcō ii. Sal-
tor celi venit ad terras
vt terrarū incolas euocaret
ad celos Mirabil' inquit ꝓ
pheta deꝰ in ſctis ſuis Si in
ſctis ſuis mirabilis quomō
in ſe ipō nō mirablis Qui vt
noſtre ꝯdiciōem carnis indu
eret. nouū dedit virgini ꝯcep
tū ⁊ partū Tu ℟ Cōgratula
mini michi oēs qui diligitis
dn̄m qz cū eſſem paruula pla
cui altiſſimo Et de meis vi-
ſceribꝰ genui deū ⁊ hoīem ℣.
Caſte parētis viſcera celeſtis
intrat grā vēter puelle baiu
lat ſecreta q̄ nō nouerat L iii

Dixit ſctūs abacuc ꝓpheta
dn̄e audiui auditū tuū
⁊ timui. ꝯſideraui opa tua ⁊
expaui Quis nō expaueſcat
⁊ metuat tāti ꝓfunditatē mi
ſterii. qn̄quidē vnꝰ ideq̄ ſine
ꝯcepcōe natꝰ eſt deꝰ ⁊ ſine cre
ante factꝰ ē hō ℟ Bn̄dictꝰ
qui venit in noīe dn̄i Deꝰ do
minꝰ ⁊ illuxit nobis ℣ Lapi
dem quē reprobauerūt edifi
cātes hic factꝰ ē in caput an

In aduentu Lcō iiii. guli
dn̄ico frēs cariſſimi ſo-
lutus eſt oīs paterne preua-
ricacōis metus: quē diaboli
cis fraudibꝰ incurrit circum
uēta mortalitas Adeſt enim
nobis celi terreq̄ iudex Qui
reciſſo cirographo delictorū
reatū noſtrū miratꝰ abſoluit
℟ Cōtinet i gremio celū ter
raſq̄ regentē virgo dei geni
trix ꝓceres comitāt heriles
Per quos orbis ornās xp̄o
ſub principe pollet ℣ Natus
in orbe deus ſublimis fulget
in arce Per quos. Lcō v.

Duas eni in xp̄o gn̄acio
nes legimꝰ Sed i vtra
q̄ incōprehenſe diuinitatis
virtus eſt. Ibi eni ipm ex ſe
metipō genuit deꝰ Hic eum

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

virgo deo coopante ꝯcepit ⁊
peperit Tu R̄m Btā ⁊ ve-
nerabilis virgo maria q̄ ſine
tactu pudoris inuēta es ma
ter ſaluatoris Jacebat i p̄ſe
pio ⁊ fulgebat i celo ℣ Dn̄e
audiui auditū tuū ⁊ timui cō
ſiderā opa tua ⁊ expaui i me
dio duū aīalium Lcō vi.

Ibi ſine inicio hic ſine ex
ēplo Ibi natꝰ vt vitā
cōderet. hic factus eſt vt mor
tem tolleret Ibi patri natꝰ
hic hoībus procreatus Ille
natiuitate hominē fecit hac
generacōne hominē perditū
redemit Tu R̄m Cōfirma-
tū eſt cor vīgis i quo diuina
miſteria angelo narrāte ꝯce
pit que formoſum p̄ filijs ho
minū caſtis ꝯcepit viſceribꝰ
Et bn̄dicta in eternū deū no
bis ꝓtulit et hominē ℣ Do-
mus pudici pectoris templū
repente fit dei ītacta neſciēs
virū verbo cōcepit filiū . In
iii. noct. An̄ homo natꝰ ē in
ea ⁊ ip̄e fūdauit eā altiſſimꝰ.
Fūdamēta ⁊ ps̄ Mīas dn̄i
dimittantur ſcḋm Lucam.

In i. t. Erant ioſep ⁊ ma
ria mat ihū mirātes ſu
per hijs q̄ dicebantur de illo

Congregemꝰ Origenis
in vnum ea que de ortu
ihū dicta ſcriptaq; ſūt de eo
⁊ tūc ſcire poterimꝰ ſingula
queq; digna eſſe miraclo. Qp
obrem mirabatur ⁊ pater ſic
appellatus. ē enī ioſep quia
nutricius eiꝰ fuit Mirabat
et mater ſup hijs oībus que
dicebant de eo R̄ Neſciens
mater virgo virū pepit ſine
dolore ſaluatorē ſeculorum
ip̄m regē angelorū Sola vir
go lactabat vbere de celo ple
no ℣ Beata viſcera marie
virginis que portauerūt eter-
ni patris filium Lectio viii.

Que nam ergo ſunt que
de paruulo ihū fama di
ſperſerat Paſtores enī erāt
in regione illa vigilantes et
obſeruātes cuſtodia noctis
ſup gregem ſuum Uenit an
gelus ſub ipſa hora natiui-
tatis iheſu ⁊ ait ad eos An
nuncio vobis gaudiū mag-
num ite inuenietis infantem
pannis inuolutum ⁊ poſituz
in preſepio Tu autem R̄m.
O regem celi cui talia famu
lant obſequia quia ſtabulo
ponitur qui cotinet munduz
Jacet in preſepio ⁊ in nubi-
bus tonat ℣. Domus pudi-
ci pectoris templum repente
fit dei in tacta neſciēs viruz
verbo concepit filium

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Hec dū anglus ver. R ix
ba finierat ꝛ ecce mltitu
do celeſtis exercitus laudare
cepit: ꝛ bn̄dicere deū Cū aūt
hoc paſtores trepidi ꝓſpexiſ
ſent ꝛ angelus receſſit ab eis
ad ſe dixerūt ad inuicē Ea-
m⁹ i bethlehē ꝛ videam⁹ fac
tū qd̄ dn̄s oñdit nobis Vene
rūt ꝛ inuenerūt puulū Tā illi
ꝙ parētes q̄ facta fuerāt mi
rabant R. Verbū caro fac-
tū ē ꝛ hitabit in nobis Cui⁹
gloriā vidim⁹ q̄ſi vnigeniti a
prē Plenū grā ꝛ veritate V
In pricipio erat verbū ꝛ ver
bū erat apud deum ꝛ de⁹ erat
verbū. Ple. Gl'a Plenum
Ad laudes An̄ Quem vidi-
ſtis paſtores dicite Capitlm
Quāto tēpore heres par
uulus ē nichil differt a
ſeruo cū ſit dn̄s oīm ſed ſub
tutorib⁹ ꝛ actoribus eſt vſq̄
ad prefinitū tempus a prē.
An̄ Dū mediū ſilenciū tene-
rent oīa et nox in ſuo curſu
iter pageret omnipotēs ſer-
mo tuus dn̄mine a regalib⁹
ſedibus venit alleluia Sup
Benedictus Collecta
Omnipotēs ſempiꝰne de-
us dirige actus noſtros
in bn̄placito tuo vt i noīe di
lecti filij tui mereamur bo-
nis operibus abūdare Per
Memoria de dn̄a et ſanctis
Ad primā An̄. In principio
et ante ſecula deus erat ver-
bum ipe nat⁹ eſt nobis ſal-
uator mundi Ps̄ De⁹ i no.
Notandū ꝙ pſalmꝰ Confi-
temini. inter ſolēpnes octāſ
ſicut hic ꝛ Epyphāie Corp
ris criſti ꝛ marie nō dicit Ne
q̄ quādo feſtū ceciderit i do
minicis Sed ſolū quādo de
officis agitur. Ad terciam.
An̄ Natus eſt nobis hodie
ſaluator qui ē criſtus dn̄s in
ciuitate dauid Capitlm Quā
to tpe heres paruulus eſt R
ꝛ V de natali domini. Coll.
Omnipotēs ſemiterne vts
Ad vi. An̄ Natus eſt nobis
de⁹ de deo lumen de lumīe qd̄
erat in principio Capitlm.
Itaq̄ ꝛ nos cū eſſem⁹ par
uuli ſub elimētis huius
mūdi eram⁹ ſeruiētes Deo.
Ad ix. An̄. Paruulus fili⁹
hodie nat⁹ ē nobis ꝛ vocabit
deus fortis all'a all'a. Cap.
Itaq̄ iā nō eſt ſeru⁹ ſed
fili⁹ ꝙ ſi fili⁹ ꝛ heres ꝑ
deū Ad vs an̄ Tecū pricipiū
cum ceteris antiphōs Cap
Ubi venit pleītudo tē
poris. Reqre i die nata
lis An̄ Nato dn̄o angelorū

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

chori canebāt dicētes ſalus
deo noſtro ſedēti ſup thronū
et agno Mgt Col. vt ſupꝛ
Poſt bndicamꝰ de ſctō ſil-
ueſtro Aū Sacerdos ⁊ pon-
tifex ꝟ. Amauit. Collecta.
Da q̄s ops deꝰ vt beati
ſilueſtri ꝯfeſſoris tui at
ꝗ pontificis ueneranda ſo-
lēpnitas ⁊ deuocōem nobis
augeat ⁊ ſalutē Per Item
de dna ⁊ ſctis Lectio prima
Bāctus igit̄ ſilueſter cum
eſſet infantulꝰ a vidua
mrē noīe iuſta ⁊ ope nutritꝰ
traditus eſt cirino preſbite-
ro cuius et vitam imitatus
⁊ mores ad ſummū apicē cri
ſtiane reliōis aſcēdit. Factuſ
itaqꝫ iuuenis hoſpitalē i vſu
haberet thimotheū virū cri
ſtianiſſimū venientē ab anthi
ochia xp̄m publice predican-
tē nō ſolū hoſpicio recepit ve
rūetiā eiꝰ predicacōom lan-
dibꝰ commēdauit Lcō ii.
Bed cū p eiꝰ p̄dicacōnem
multi ꝯuerterēt p̄fecte
vrbis tarquinio traditus eſt
Et poſt longā carceris mace
riacionem inter homicidas
idem thimetheꝰ decollatꝰ eſt
Quē ſcūs ſilueſter dilectum
collectū ad domū ſuā attulit
⁊ aduocato ſctō melchiade ꝑ
totā noctē i dei laudibꝰ per
manſerūt Et poſtea in orto
theodore xp̄ianiſſie ſepeliuit
Sperās autē tarquiniꝰ thi
motheuꝫ pecunias habuiſſe
teneri ſctm̄ ſilueſtrum iuſſit
quē cū nil habere diſceret di
xit varijs tormētis finiendū
ſi nō ydolis immolaret. Rꝗ
Reſpondens aūt ſilueſter
dixit eum certiſſime pi
turū niſi conuerſus ꝯfiteret̄
ihm̄ xp̄m vnde cū eſſet i car-
cere tarquino prandēti os pi
ſcis i gutture vertitur quod
nulla arte inde potuit amo-
ueri tota nocte afflictus tor
mentis expirauit Lcō iiij.
Adductus itaqꝫ ſilueſter
a ſancto melchiade ro-
gatu populi de carcere preſ
biter ordinatꝰ eſt ⁊ ſācto mel
chiade migrante ad dn̄m epi
ſcopus eſt electꝰ Conſtanti
nus autē impator lepra per
cuſſus ꝯſilio pontificū capi
tolij fere tria millia infanciū
fecit adduci vt i trans piſci-
nam eoꝝ ſānguine repletam
mūdaret̄ a lepra Sed cū ma-
trū ſequenciū planctū audiſ
ſet tāta motus eſt pietate vt
et filios mribus reddi ⁊ do-
na plīma p̄beri iuberet At q̄
illuc cū labore venerāt flētes

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ad patriā remearet gauden-
tes Unde nocte ſequēti ab a
poſtolis petro et paulo moni-
tus Silueſtrū epm ad ſe re-
uocauit. a quo fide xpiana ī
ſtructꝰ de lepra baptiſmate
mūdatus exiuit Tu Lcō v.

Cū aūt helena matꝰ eiꝰ a
iudeis circūuenta pene
iudea fieri debuiſſet. precepit
ſacerdotibꝰ iudeoꝝ romā cō
uenire vt ibidē cū criſtianis
cuiꝰ legis cultꝰ eſſet ſequen
dus ageret Tu aūt Lcō vi.

Quem cū zambri vnꝰ ex
ſacerdotibꝰ arte magi-
ca ſupare conaret fortiſſimꝰ
thaurus adductꝰ In eiꝰ au
re dyaboli nomine ſuſurra-
to cecidit mortuus Cū vero
ſauctꝰ ſilueſter vt eū reſuſci
taret ꝑcaret laudatū ē tā ab
ipa helena ꝙ a ceteris iudeiſ
ꝙ ſi eū ſcūs ſilueſter viuifica
ret oēs xpm deū eſſe profitē
tes :xpiani efficerentur Tūc
ſcūs ſilueſter excluſo nomie
maledictōis ⁊ mortis in noie
dn̄i noſtri ihū xpi corā oibus
ſurgere fecit Protinꝰ ab oi
bus acclamatū ē verū deū et
verū dei filium eſſe dn̄m no-
ſtrū ihm̄ xpm Baptizata ē
itaq̄ helena regina cū oibuſ
filijs ⁊ filabꝰ ſuis ⁊ iudices

ipi et ampliꝰ ꝙ̄ quatuor mil
lia iudeoꝝ Qui deo oipotēti
grās egerunt ꝙ ꝑ btm̄ ſilue
ſtrum papā ab errore libera
ti viam ſalutis inire meru
erūt Tu Omelia Uigilate.
Cetera de vno ꝯfeſſo. ponti:
In circūſciſiōe ad vs Tecum
pricipiū cū ceteris ps̄ Dixit
dn̄s Confitebor Btūs vir.
De ꝓfundis Memēto Cap
in vs̄ Apparuit grā dei Beq̄
re in die natal' dn̄i R̄ Sācta
⁊ immaculata Vꝑnꝰ A ſolis
V Tanq̄ ſpon: An̄ Magnuz
hereditatis miſteriū tēplū dei
factꝰ eſt vterus neſciēs virū
nō eſt pollutꝰ ex ea carnem
aſſumēs oēs gētes veniēt di
cētes glia tibi dn̄e Magt.

Deꝰ qui ſalutis eterne be
ate marie virgitate fe-
cunda huāno generi p̄mia p̄
ſtitiſti Tribue qūs vt ipaz ꝓ
nobis intercedere ſenciamꝰ:
per quā meruimꝰ autorē vi-
te ſuſcipe Hec collcā vſq̄ ad
purificacōem de ſcā maria di
cat Hic de octauis ſuffragia
ſilēt Sz ſi quarta feria fue-
rit de ꝓnō ſuffra get Com
pleto. vts̄ Inuitat Xp̄us na
tus eſt. Vꝑnꝰ Xp̄e redēptor
In i. noctur. An̄. Dominus
dixit filius meus es tu Ps

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Quare fre. An̄ In ſole po-
ſuit tabernaculū ſuū ⁊ ipe tā
q̄ ſpōſus ꝓcedēs de thalaō
ſuo Celi enar. An̄ Eleuami
porte eternales ⁊ introibit rex
glorie ps̄ Dn̄i eſt terra vſ.
Tanq̄ ſponſus ⁊c̄. Lcō i.
Quamq̄ non dubitē vos
frēs kmi p paternā ſol
licitudinē īſtructōe diui ſer-
mōis edoctos vniuerſas ka
lēdaꝝ ſupnemēciū vaitates
declinare penitꝰ ⁊ horrere Tn̄
nō dꝫ fidel'aia q̄ āgl'oꝝ con-
ſorcia ꝯcupiſcit Deōnioꝝ lu
ſibꝰ delectari neqꝫ vero luci
ac tn̄bris veritati atqꝫ mn̄da
cio ↄ̄pitudi et hōeſtati apud
dei ſeruos vlla p̄t eē ꝯmunio.
℞ Deſcēdit de cel' Lcō ij.
Quicūqꝫ credēciū vl' ē tē-
plū dei vl' eē deſidat ſol
licite caueat ne mortua ⁊ va
na ſectando deſinat eē tēplū
dei Fiat habitacō tenebraꝝ
⁊ demonis monumentū Ait
gl'oſiſſimꝰ ꝓphetarū dauid
Btūs vir cuiꝰ eſt nomē dn̄i
ſpes eiꝰ ⁊ nō reſpexit i vani
tates et inſanias falſas ℞
O magnū miſteriū Rq̄re in
die natalis dn̄i. ⁊ eſt quintū
℞m in ordine Lectō tercia.
Itaqꝫ qui ſperat in dn̄o
ac toto corde i eiꝰ gl'am
lūinū ſuoꝝ defigit aſpectū ⁊
ad iſaniſſimas vanitates cō
ſecratos ſemel ocl'os deo nō
debet retorq̄re. Quia vt ait
dn̄s nemo mittēs manū ſu-
am ad aratrū reſpiciens re-
tro aptus eſt regno dei ℞m.
Sancta ⁊ immacl'ata Req-
re ibidē ⁊ eſt ſeptimū ℞m.
In ij. noct An̄ Specioſus
forma p̄ filijs hoim diffuſa ē
grā i labijs tuis ps̄ Eructa.
An̄ Rex ois terre deꝰ pſalli
te ſapiēter ps̄ Omēs gētes
An̄ Suſcepimꝰ deus miam
tuam i medio templi tui ps̄
Magnꝰ dn̄s v. Ipe inuoca
uit me Pater meus Lcō iiij
Omnis eīm arās ſi retro
reſpiciat Aut tortuoſuꝫ
aut iutilē ſulcū faciet Aut a
rāciū boū ſuoꝝ veſtigia vul-
nerat Ita q̄ directo tramite
ad ſpiritali vomere vicia mū
dana pſulcās icedit i regnū
dei Si aſpectū ſuū ad impia
ꝯuerterit opti itineris picl'oſū
nimis icurrit errorē ℞ Btā
⁊ venerabilis Req̄re i hiſto-
ria Ecce agnus dei qui ⁊c̄ ⁊
eſt quintum Lcō v.
Et nō reſpexit īquit i va
nitates ⁊ i inſanias fal
ſas. Quō btūs dauid falſas
iſanias dixit Dn̄i vere inſani

antqui abiecto timore dei re
trorſum ad demoniū reſpiciu
unt vanitates Sed vir fide
lis ꝓprie naturam impie fal
ſitatis expreſſit quia īſana
ſūt oīa quecūqꝫ dyabolo fal
lente mēdacio fiūt ⁊ dei veri
tatē in ſe non habent Tu ℞
Congratulamini michi Re
quire i dicta hiſtoria ⁊ eſt ſe
cundum in ordine Lctō vi.

Sed illoꝝ grauiorꝛ imme
dicabilis languorē qui
ſupſticōnū furore ⁊ ludorūꝫ
ſuauitate decepti ſub ſpecie
ſāitatis inſaniūt An nō oīa
que aministris dyabili illis
aguntur diebus falſa ſunt
⁊ inſania Quō non ſanum
ſapiētibus patet Ubi impia
vbi inhoneſta peruerſa que
qꝫ oīa ⁊ faciūt ⁊ loquunť nō
audiētes clamantē quotidie
in eccleſia beatū dauid ⁊ dicē
tem Filiꝫ hominū vſqꝫ quo
graui corde Ut quid diligi-
tis vaitatē ⁊ q̄ritis mēdaciū
℞ Cōtinet i gremio Requi-
re i dicta hiſtoria ⁊ ē quartū
In iij. nock Añ Domo nat⁹
eſt in ea ⁊ ip̄e fundauit eam
altiſſimi⁹ ps Fūdamēta Añ
Exultabūt oīa ligna ſilua-
rū añ faciē dñi quoniā venit
ps Cantate primū An. No

tum fecit domin⁹ all'a ſalu
tare ſuū all'a ps Cantate ij.
v. Bñdictus qui venit ī no
mine dñi Deus ſm Lucā

In illo tempore Poſtq̄
ꝯſumati ſunt dies oc
to vt circūcideretť puer Uo
catū ē nomē ei⁹ ihūs Ome-
lia venerabilis Bede preſ.

Sanctam venerandamqꝫ
preſentiſ feſti memoriā
paucis quidē verbis euāge-
liſta ꝯphendit. ſed nō pauca
celeſtis miſterij virtute gra-
uidā reliquit Expoſita nati
tate dñica cui⁹ gaudia mox
angeli dignis laudib⁹ extu
lerūt paſtores deuota viſita
cōe celebrarūt Oēs q̄ tūc au
diere mirati ſūt Nos quoqꝫ
prout potuim⁹ proxime dño
largiēte ꝯgruis miſſaꝝ ym
pnorūqꝫ ſolemnys exegim⁹:
℞ Cōfirmatū ē Require ibi
dem et ē vi in ordie Lcō viij

Hec ſunt igitur feſtiuita-
tis hodierna gaudia ve
neranda hec ſacra ſolēpni-
tas diei. hec illa ſuperne pie
tatis munera ſacroſancta
que fideliū cordibus cōmen
dās apoſtolus ait Quia vbi
venit pleitudo tpis miſit de-
us filiū ſuū natū ex muliere
factū ſub lege vt eos qui ſub

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

lege erāt redimeret vt adop
cōz filiorum dei recipem9 ℟
Neſciēs mr̄ virgo virū Req-
re ibidē ⁊ eſt ſeptimū i ordie
Magna quippe Lcō ix.
diſpenſacōe diuine pie-
tatis ad redēpcōem generis
hūani deus pater nō angelū
non archangelū Sed filium
ſuū vnigenitū mittere digna
tus ē quē in diuinitatis ſue
ſpecie videre nequim9 Suſce
pit circūſciſiōe lege decretaz
in carne qui abſq3 oi prorſ9
labe pollucióis apparuit i car
ne Tu ℟m Verbū caro fa.
O admirabile cō Laudes
merciū creator generis
hūani aiatum corp9 ſumens
de virgine naſci dignatus eſt
⁊ pcedens homo ſine ſemine
largitus eſt nobis ſuā deita
tem Aña Qn̄ nat9 eſt ineffa-
biliter ex virgine tūc imple-
te ſunt ſcripture ſicut pluuia
in vellus deſcēdiſti vt ſaluuz
faceres gen9 hūanum te lau
dam9 deus noſter Aña Rubū
quē viderat moiſes incōbu-
ſtum ꝯſeruatā agnonim9 tu
am laudabilē virginitatē dei
genitrix intercede p nobis.
Aña Germinauit radix ieſſe
orta eſt ſtella ex iacob virgo
pepit ſaluatorez te laudam9

de9 nr̄. Aña Ecce maria genu
it nobis ſaluatorē quē iohā
nes vidēs exclamauit dicēs
ecce agnus dei ecce qui tollit
pctā mūdi all'a Ad matuti-
nas et terciam Capitulum
Quod inpoſſibile erat le-
gi i quo ifirmabat per
carnē de9 filiū ſuū mittēs in
ſimilitudiez carnis peccati vt
pctō dāpnaret peccatū vt iu
ſtificacōem legis impleret in
nobis Ympn9 Hoc pn̄s ℣.
Notū fecit dn̄s ſalutare ſuū
Aña Mirabile miſteriū decla
rat hodie inouant nature de
us homo fact9 ē id qd̄ fuit
pmanſit ⁊ qd̄ nō erat aſſūp
ſit nō ꝯmixtionē paſſus ne-
q3 diuiſiōem Bn̄d Col De9
qui ſalutis eter Sine ſuffra
giis Ad horas diei Aña de lau
℟ ⁊ ℣ vt in die natalis dn̄i.
Dico xp̄m ihm̄ Ad vi cap
miniſtrū fuiſſe circūſciſi
onis pter veritatem dei ad
ꝯfirmādas pmiſſiōes patrū
Circūſcidet ex vobis om
ne maſculinū ⁊ circūſci-
detis carnez pputii veſtri vt
ſit in ſignū inter me ⁊ vos in
fans octo diex circūſcidetur
Deo grās Ad nonā Capit.
Circūſciſi eſtis nō circum
ſciſione manu facta in

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

expoliacōe corporis carnis ſed in circumſciſione criſti. Collectā. vtſ̄ vel iſta dicitur Ad nonam Collectā.

Deus qui nobis nati ſalnatoris diem celebrare concedis octauum. fac nos queſumꝰ eiꝰ ꝑpetua diuinitate muniri cuiꝰ ſumꝰ carnali cōmercio reparati Qui cum. Ad ij. vſ̄ Añ Tecū principiū cum reliquis Capitl'm Dico xp̄m iheſum miniſtrū ⁊c. V̸ pmus A ſolis ortꝰ V̸ Tāꝙ ſp̄o. Añ Qui de terra eſt de terra loquit̄ qui de celo venit ſuper oēs eſt et quod vidit ⁊ audiuit hoc teſtat̄ ⁊ teſtioniū eiꝰ nem̄o accipit. q̄ aūt accepit eius teſtioniū ſignit qꝛ deꝰ verax eſt Collcā Deus q̄ ſalutis eterne Pꝰ bñdic. Añ Intuens in celum ⁊c̄ vſ̄ Gl'a et honore ⁊c̄ Collectā.

Omnipotens ſempiterne deꝰ qui primicias martirum in bti leuite ſtephani ſanguie dedicaſti Tribue queſumꝰ vt ꝓ nobis interceſſor exiſtat qui ꝓ ſuis eciā ꝑſequutoribꝰ exorauit Dñz Siliter de octauis ſanctorū vt prius Inuitatoriū Regez ꝓthomartiris ſtephani dñz Venite adoremus Venite ex

In p̄io noctur. Añ Beatꝰ ſtephanꝰ iugi legis dei meditacōe roboratꝰ tāꝙ lignum fructiferū ſecꝰ ſalutariū aq̄rū plantatus decurſū fructū martirij in tēpore ſuo dedit p̄mus P̄ſalmi de ſ̄p̄o nō m̄tire Añ Cōſtitutꝰ a deo predicator p̄ceptorū eius in tempore ſuo illi ſ̄uire ſtuduit officiōq; fidelit̄ peracto in monte ſctō eiꝰ aſcēdere dignꝰ fuit. Añ. In t̄bulacōe lapidū ſe p̄mencijū poſitꝰ milia ppl'i ſe circūdantis nō timuit qꝛ ſuſceptorē ſuū ihm̄ vt eū ſaluū faceret exurgē i celo vidit V̸ Gloria et honore coro. Lectō i.

Lectō actuū apl'oꝝ q̄ nobis lecta eſt frēs k̄mi cū plurimū habeat i ipa ſpecie ā miracōnis nō minꝰ tamen ꝯtinet in miſterio dignitatis Ecce inquit btūs ſtephanus video celos apertos ⁊ filium hois ſtātē a dextris dei ℞ Stephanus aūt Lcō ij

Cōſiderate attēciꝰ dilciſſimi frēs cum btūs ſtephanꝰ dn̄m nrm̄ ihm̄ xp̄z ad dexteram pr̄is ſtare vidiſſet. Curſe filium hominis videre teſtatus eſt et non pocius filium dei cū vtiq; plus honoris domino celebraturus

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

videretur Sic ſe dei pocius
q̃ hois filium videre dixiſ-
ſet Sed cetera racio poſtu-
labat vt hoc ita oſtẽderetur
in celo ⁊ predicaretur i mũ-
do Rm Videbant Lcõ iij.

Scandalũ quippe iudeoꝝ
i hoc erat Cur dñs no-
ſter ihũs xp̃s qui ſm carnez
eſt filius homis eſſe eciã fi-
lius dei videretur Ideo pul-
cre ſcriptura diuina filium
hominis ad dextraz patris
ſtare memorauit vt ad ꝯfun
dẽdã iudeoꝝ icredulitatẽ ille
martiri oñderet in celo qui a
perfidis negabatur i mđo.
Rm Lapidabant. In ſc̃do
nocturno Añ Lumie vult⁹
tui dñe inſignit⁹ ꝓthomrtir
ſtephanus ſacrificium iuſti-
cie ſeipm tibi ſacrificauit I-
deoq̃ in leticia cordis in pa-
ce obdormiẽs requieſcit Añ
Benedicões tue domie mu
nere iuſtificatus ⁊ ſcuto tue
ꝓtectõis i paſſioẽ munitus
nois ſui coronã ſtephanus a
te percipere meruit. Añ. O
q̃ admirabile eſt nomen tu-
um domie de⁹ noſter ꝑ quo
btũs ſtephan⁹ paſſ⁹ glã ⁊ ho
nore a te eſt coronatus et ſu
per celos dono tue magnifi
cencie exaltatus Lectõ iiij.

Illi vero teſtimoniũ cele
ſtis veritas daret cui ſi
dem terrena impietas dero-
gabat Unde licet iuxta pſal
mũ qui lectus ẽ p̃cioſa eſt in
ꝯſpectu dñi mors ſanctoꝝ
eius Si quid tamẽ inter mr
tires diſtare poſſet p̃cipuus
eſſe videret q̃ primus eſt Tu
Rm Impij. Lectõ quinta
Nã ſctũs ſtephan⁹ cũ ab
apoſtolis ordinatus ſit
dyacon⁹ apoſtolos ipos be-
ata ac triũphali morte pre-
ceſſit Ac ſi qui inferior erat
ordie p̃m⁹ fact⁹ ẽ paſſiõe ⁊ q̃
diſcipul⁹ erat gradu magi-
ſter cepit eſſe martirio Tu.
Rm Stephanus Lcõ vi.
Beatus igitur ſtephanus
cõplens illud quod pro
pheta in pſalmo dixit quid
retribuã dño pro oibus que
retribuit michi. Retribuere
eñ prim⁹ voluit ſtephanus
martir dño quod cum omni
huãno genere accepit a dño
Mortem eñ quã pro omni-
bus dignatus eſt pati. hanc
ille primus reddidit ſaluato
ri R Impetum In iij. noct.
In dño deo ſuo ꝯfiſus fortiſ
athleta ſtephan⁹ lapidũ for-
tit ſuſtinuit ict⁹ ⁊ idcirco ad
mõtẽ vtutũ trãſmigrauit vic

toꝛioſus Añ Sine macl'a be
at⁹ ſtephan⁹ igreſſ⁹ ē dñe i
tabernacl'o tuo qui opat⁹ ē
iuſticiā requieſcet i mōte ſcō
tuo Añ Dñe virtus et leti=
cia rectoꝝ qm̄ tu p̄ueniſti di
lectū tibi ſtephanū dono g̃=
tuite bn̄dictōis te pm⁹ ſequu
tus ē moꝛte gl'oſe paſſiōnis
vn̄ cū coꝛona martirū dediſti
ei vitā i ſeculū ſeculi Euāge
liū vt i die ſctō ℟ Intuens.
℟ Patefacte ſūt ianue celi
xp̄i martiri btō ſtephano q̃
i nūero ſctōꝝ invētus eſt pri
mus ⁊ ideo triūphat i celo co
ronat⁹ ℣ Vidit btūs ſtepha
nus celos aptos vidit ⁊ intro
iuit ℟ Lapides toꝛrētes Le
tera vt i die ſcō Oc'ā iohā=
nis vt i die ſctō In p̄io noc
turno Añ Qui vicerit faci=
am illum colūpnam in tem
plo meo dicit dominus Añ.
Hic eſt diſcipulus ille qui te
ſtioniū phibuit ⁊ ſcim⁹ q2 ve
rū ē teſtimoniū ei⁹ Añ Sic
eū volo manere donec veniā
tu me ſequere Lectio pⁱma
Cū ergo eſſet btūs iohā=
nes apl's ⁊ euangeliſta
ānoꝝ nonagita et nouē ap=
paruit ei dn̄s noſter iheſus
xp̄s cū diſcipul' ſuis dicēs ei
Veni ad me q2 tps ē vt epu
leris cū frībus tuis Surgēs
igit̄ iohānes cepit ire ſed do
min⁹ dixit ei dn̄ico reſurrec
tōis mee die qui poſt quiꝗ
dies futur⁹ ē Ita venies ad
me ⁊ cū hoc dixiſſet celo re=
ceptus eſt Tu aūt Lcō ij.
Veniēte aūt die dn̄ica ꝯue
nit vniūſa mlt'itudo in
eccl'ia ⁊ a primo pulloꝝ cātu
agens miſteria dei omnē po=
pulū vſq; ad horā diei iciaz
alloquut⁹ eſt Po⁹ hec iuxta
altare iuſſit foueā q̄drat ā fi
eri ⁊ terram extra eccl'az p̄ici
Deſcendēs ergo in foueaz
expandens manus ſu=
as ad deū dixit Inuitat⁹ ad
cōuiuium tuum venio. gra=
cias agens q2 me dignatus
es dñe ihū xp̄e ad tuas epu=
las inuitare. ſciens ꝙ ex to=
to coꝛde meo te deſiderabam
In ſecundo noct Añ Spiri
tu ſapiēcie ſalutaris iplenit
eū dn̄s ⁊ intellectus Añ De
dit illi domin⁹ claritatē eter
nam et nomine eterno here=
ditauit illū Añ Cibauit euz
dn̄s pane vite et aqua ſapiē
cie potauit illum Lcō iij.
Et nunc domine commē
do tibi filioſ quos eccle
ſia tua virgo vera et mater
fecunda. per aquam ⁊ ſpm̄

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſanctū regenerauit Suſcipe
ergo me dn̄e vt cū fribꝰ meis
ſim cū quibꝰ veniēs inuita
ſti me. xpi michi ianuas vi-
te Pricepſ tn̄brarꝝ nō mi-
chi occurrat Suſcipe me ẜm
verbū tuū ⁊ ꝑduc me ad ꝯui-
uiū epularꝝ tuarꝝ vbi epulent̄
tecū amici tui Tu aūt L v.

Tu es xp̄s filiꝰ dei viui q̄
ꝑcepto pr̄is mūdū ſalua-
ſti tibi grās referimꝰ ꝑ infi
nita ſeculorꝝ ſecula. Et cuꝫ
omnis poplꝰus reſpondiſſet
amen. lux magna apparuit
ſuꝑ eū vna fere hora Deinde
ibi tanꝙ̄ i lectulo requieuit

Inde accidit vt quidā eū
viuē aſſeruerāt nec mor
tuū i ſepulcro ſed dormiētez
iacere ꝯtendūt Maximam
ſiquidē ſue ꝯtēcōis aſſercōꝫ
habēt ex eo ꝙ illic terra ſen
ſim ab ymo ſcaturiēs ad ſu
ꝑficiem ſepulcri ꝯſcēdit ⁊ q̄ſi
flatu quieſcentis deorſuꝫ ad
ſuperiora puluis ebulliuit.
Tu aūt dn̄e In iij. noct. An̄
Tu eſ diſcipulus meus in te
ꝯplacuit anime mee dicit do
minꝰ An̄ Ponā te ſignacu
lū dicit dn̄s in ꝯſpcū meo ſꝑ
qm̄ elegi te An̄ Dicit domiꝰ
mri ſue. mlier ecce filiꝰ tuuſ
ad diſcipulū āt ecce mat̄ tua

Cetera vt i d' e ſctō Jn octa
ua innocentū ꝫ n p̄io noct.
An̄ Dedicat̄ nouus ab ifan
tibꝰ ẜmo ſctis laudibꝰ xp̄o
An̄ In glaꝫ dm̄ ihū xp̄i pri-
mam voce aperiūt inocētes
An̄ Fiūt deſerti laude qui fu
erāt imperiti ſermōe. Lcō i.

Hodie frēs k̄mi natalē il
lorꝝ ifantū diē colimus
octauū quos ab herode cru-
delissimo rege intfectos eſſe
euāgelij textꝰ eloq̄t̄ Ecce ꝓ
phanꝰ hoſtis nūꝙ̄ btis ꝑuul
tāta ꝓdeſſe potuiſſet obſeq̄o
quātū ꝓfuit odio Lcō ſecū.

Btā es o bethlehē t̄ra iu
da q̄ herodis regis ima
nitatē i puerorū extictōne ꝑ-
peſſa es Digne natalē illorū
colimꝰ quos beaciꝰ et̄ne vi-
te mūdꝰ edidit ꝙ̄ quos ma-
ternorꝝ viſcerū partꝰ effudit

Siq̄dē an̄ vite ꝑpetue a-
depti ſūt dignitatē ꝙ̄ v
ſurā vite pn̄tis accipēt . An̄
triūphāt ꝙ̄ viuāt. An̄ donāt̄
corōis ꝙ̄ mēbris An̄ celū poſ
ſidēt ꝙ̄ t̄rā An̄ cū deo ⁊ agno
regnāt ꝙ̄ in regno hoim̄ ali
quid poſſidere valeāt An̄ de
nocturno require i fine libri

Signū ē intfectis ꝓ xp̄o
ifantibꝰ honoris impē
dere cerimonias non doloris

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſacramētis dare vota nō la
crimis Quia ipe ill' fuit cau
ſa pene qua extitit ⁊ corone
Ipe odij cauſa qui ⁊ p̄mij
Sinuere cū da dextra per
ſequutoris non habet
q̄d feriat in mēbris ⁊ exten
dit brachia ferientis Gladi
dius locū nō habeat ⁊ car-
nificē nō puduit Ubiqꝫ luc-
tus vbiqꝫ gemit⁹ Lcō vi
Inter matrū planctus ⁊
filioꝝ vllulat⁹ in fuga
erat dn̄s noſter ihūs xp̄us.
Milites ꝑcuciebant matres
ſepeliebāt ſed angelus ſpūs
eorum ſuſcipiebat ⁊ rex cele
ſtis dicebat Innocētes et re
cti adheſerūt michi In mar
tirio filioꝝ paſſe ſunt ⁊ ma-
tres Nā gladi⁹ mēbra filio-
rū ꝑtranſient ad matrū cor-
da ꝑuenit. Et neceſſe eſt vt
ſint premij ꝯſortes qui fue-
runt ſocij paſſionis ꝑ eū qui
venit et regnat in ſecl'a ſecu
loꝝ Amen In iij. noct. Añ.
Oſtendūt laudib⁹ dn̄m ſuf
fragijs p̄dicāt xp̄m Añ Fi-
unt periti pueri ⁊ docti ſine
doctore diſ̄ti ſine magiſtro.
ꝑiti ſine p̄ceptore Añ Dig-
nus a dignis laudat ⁊ inocēs
innocēciū teſtionio ꝯprobat
Cetera vt in die lcō Te deūz

dicit In vigilia Epyphanie
Inuitatoriū Xp̄s nat⁹ xp̄us
Xp̄e redēptor Sup noct. Añ
Lux orta eſt ſup nos qꝛ ho-
die natus ē ſaluator ℣ Tan
q̄ ſponſus ꝑce Sm̄ Matheū
In illo tp̄e defuncto hero
de Ecce angel⁹ dn̄i ap-
paruit i ſompnis ioſeph in e
gipto dicēs Surge ⁊ accipe
puerū ⁊ matrē ei⁹ et vade in
terrā iſrahel Et reli. Bede
Obit⁹ enī herodis termi
nū intēcōis malicioſe q̄
nūc ꝯtra eccl'iam iudea ſeuit
iſinuat In ſōpnis aūt appa
ruit angel⁹ ⁊ hoc ſignificat
qꝛ mortuis mūdo angeli ſūt
preſences Tu Rm̄ Cōfirma
Lcō.
Quod aūt defūc
to herode redit ad ter-
ram iſrael ihūs. finē mundi
denūciat qn̄ enoch ⁊ helia pre
dicātib⁹ iudei ſopita moder
ne iuidie flāma fidē verita-
tis accipiēt Rm̄ O regē celi.
At bene cū iudeaꝫ deſerit
fugere dicit in nocte cū
vero reuertitur nō ſolū fuge
ſed nec noctis fit mēcio Qꝛ
nimirū quos ob pctōꝝ tene
bras olim ꝑſequutores reli-
quit ipos ad fidei lucē tādez
veniētes remiſit Rm̄ Bene
dictus qui venit Te deū lion

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

dicit niſi dñica Ad laudes Illa añ Que vidiſtis. ſup oẽs pſ Dominꝰ regnauit Cap.

Fratres Scimꝰ qm̃ quecũqꝫ lex loquit. his qui in lege ſunt loquitur vt omne os obſtruatur et ſubditꝰ fiat oĩs mundus deo Deo grãs Hoc pñs Benedictus qui venit i noĩe dñi pſ Deꝰ dñs Añ O regẽ celi et inter lux orta Abſqꝫ precibꝰ Co Omps ſ d dirige actꝰ Meõria de dña Ad horas diei Oia vt i die q̃ ſequit feſtũ ſcti thome Si vigilia i dñica euenerit Agat vt i die pꝰ feſtum thome Lcõ prima

Quieſcete dilectiſſimi nequãdo vos icredulitas moueat. quia ſi homo nõ valet explicare quod ſentit. deus ſine dubio poteſt implere qđ voluit Amẽcie res ẽ vt operacões maieſtatis immenſe inter exigua corruptibil' oriſ conemur verba cõcludere

Si inueſtigari niteris q̃liter deus in hominẽ vel homo tranſit in deũ Inueſtigare prius ſi poteris quõ ex nichilo factus eſt mñdus celũ vnde reſplẽduit aquarum liquor terre ſoliditas qua racione ſubſiſtunt Tu Lcõ ij

Si ergo teipm o homo et que pꝑter te facta ſũt qualiter aut vnde ſint facta ꝯphẽdere nõvales qua pſũpcione q̃ vel ſtulticia turpiꝰ oĩmqꝫ diſcutis creatorẽ Natũ ergo de deo prẽ deũ eundẽ qꝫ hominẽ factum de virgĩe ꝯfitemur Sed hec racõni ceca ſunt fideiqꝫ maĩfeſta l'iij

Nũc eñi in aliqua pte in diffinite maieſtatis eꝰ poterimꝰ immẽſaꝛ rimari ſi adũtamꝰ quãtꝰ q̃liſue ſit deus q̃ a nobis nõ poſſit agnoſci Un̄ ait dñs ad moyſen. Tu nõ poteris videre faciez meã id eſt nõ poteris oc'liscarnalibꝰ meã inſpicere ſicut ẽ diuinitatem Tu aũt Lcõ v

Beatꝰ dauid ꝟtutẽ oĩpotẽcie eꝰ intẽdẽs claãbat dicẽs Mirabilia opera tua dñe et aĩa mea nouit valde Valde eñi ſciebat aĩa pphãlis opa dei meditacõnez huãne mẽtis excedere ꝓpt qđ ſapiẽtiſſimꝰ mortali ſ ẽſu ꝯcluſus que inueſtigare non poterat mirabat Mirabilia inquit opa tua dñe ⁊ aĩa mea nouit valde Tu Lectio vi.

Quis eñi q̃ opa dei magis vult examiare q̃ credere nõ ſequit aĩe ſue ſenſũ ſed

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

carnis errorē Ueraꝝ eūi deꝰ
Tūc euāgeliū Defūcto hero
Te deū Glīa i excelſ ⁊ credo
Ad miſſā Col: Epla Euāge
de vigilia Ad vſ ephie añ O
admirabile pſ Dixit dn̄s vt
voi Tecū pricipiū vſ Cap.
S urge illuminare ihrl̄m
q2 venit lumē tuū ⁊ glīa
dn̄i ſup te orta eſt Deo gra.
R Illūinare Vſ nꝰ Hoſtis
herodes v Reges tharſis añ
Ab oriēte venerunt magi in
bethlehē adorare dn̄z ⁊ aptis
theſauris ſuis optulerunt ei
munera auꝝ ſicut regi mag
no thus ſicut deo vero mirrā
ſepulture eius alla Coll.
C orda noſtra qūs domi-
ne venture feſtiuitatis
ſplēdor illuſtret quo mūdi hꝰ
tenebras carere valeamus ⁊
perueniamus ad patriā cla
ritatis eterne Per eundem
No ſuffragat Ad cōpletor.
Añ Uidimꝰ ſtellā eiꝰ i oriē
te ⁊ venimꝰ cū muneribꝰ ado
rare dn̄z pſ. Cū inuocarem
vſꝰ Corde natꝰ Añ Stella
iſta ſicut flāma choruſcat et
regē regū deū demōſtrat ma
gi eū viderūt ⁊ ꝑo regi munē
ra optulerūt Nūc dimittis.
Ad matutias Dn̄e la Deus
i adiutoriū Stati añ Affer-
te dn̄o filij dei adorate dn̄z i
aula ſcā eiꝰ Pſm Ali Pſal
lite deo nrō pſalite pſallite
regi noſtro pſallite ſapienter.
Pſ Oēs gēt Añ Ois t'ra
adoret te ⁊ pſallat tibi pſal
mum dicat noi tuo dn̄e Pſ
Iubilate v Uenient ad te q̄
detrahebant tibi Et adora-
būt veſtigia pedū tuoꝝ L i.
O mnes ſiciētes veite ad
aquas ⁊ qui nō habetiſ
argentū prepate emite ⁊ co
medite Uenite emite abſq3
argēto ⁊ abſq3 vlla ꝯmuta
cōe vinū ⁊ lac Quare appen
ditis argentū nō i panibꝰ et
laborē veſtꝝ nō in ſaturita-
te Audite audiētes me ⁊ co
medite bonū. delectabit in-
craſſitudie aīma veſtra. In-
clinate aurē veſtram ad me
Uenite audite ⁊ viuet aīma
veſtra et feriā vobiſcū pac-
tum ſempiternū miaſ dauid
fidelis Hec dicit dominꝰ de
us qui hodierna die i iordaē
a iohāne baptizatꝰ eſt Con
uertimini ad me et ſalui eri
eritis. Reſponſo. Hodie in
iordane baptizato domino
aperte ſunt celi et ſicut co-
lumba ſuper eum ſpiritꝰ ſā
ctus manſit et voꝝ patris i
tonuit. Hic eſt filius meus
dilectus in quo michi com-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

placui ℣ Celi aperti ſunt ſu
per eum ⁊ vox pris audita ē
Hic eſt fili9 meus dilectus i
quo michi cplacui Lectō ij.
Surge illuīare iherlm quia
venit lumē tuum ⁊ gl'a
dñi ſup te orta eſt Quia ecce
tenebre operiēt terrā et cali-
go populos Sup te aūt ori
etur dñs ⁊ gl'a eius in te vi-
debit et ambulabunt gētes
in lumine tuo ⁊ reges in ſplen
dore ortus tui Hec dt dñs q̄
Rm Oēs de ſaba venient au
rum ⁊ thus deferētes et lau
dem dño ānūciātes al'a al'a
al'a ℣ Reges tharſis ⁊ iſu-
le munera offerēt reges ara
bum ⁊ ſaba dona adducēt.
Gaudens gaudebo i dño
⁊ exultabit aīa mea in
deo meo q2 induit me veſtimē
tis ſalutis ⁊ indumēto iuſti-
cie circūdedit me quaſi ſpon
ſum decoratum coroā ⁊ quaſi
ſpōſam ornatā moilib9 ſuis
Sicut eni terra pfert germē
ſuum ⁊ ſicut ort9 ſemē ſuum
germinat ſic dñs de9 germi-
nat iuſticiā ⁊ laudē corā vni
uerſis gētib9 Hec dicit Rm
Stella quam viderāt magi
i oriēte āntecedebat eos donec
venirēt ad locum vbi puer e
rat vidētes autem eam gaui

ſi ſunt gaudio magno ℣ Et
intrātes domū inuenerūt pue
rum cū maria mr̄e ei9 ⁊ pci
dentes adorauerūt eū. In ij.
noct. Añ Reges tharſis ⁊ in
ſule munera offerēt regi dño
ps̄ Deus iudiciū Añ Oēs gē
tes quaſcūq3 feciſti venient ⁊
adorabunt coram te dñe ps̄.
Inclia dñe Añ Venite ⁊ ado
remus eū q2 ipe eſt dñs deus
noſter ps̄ Venite ℣ Oēs gen
tes quaſcūq3 feci. Lcō quar
Celebrato pxie die quo i
temerata virgitas hūa
ni generis edidit ſaluatorem
Ephie nobis dilectiſſimi ve
nerāda feſtitas dat pſeuerā
ciam gaudiorum vt iter cogna
tarū ſolēnitatum vicina ſacrā
mēta exultacōis vigorem fer-
uor fidei nō tempeſcat Hec
Rm Interrogabat magos
herodes qd̄ ſignum vidiſtis
ſup natum regē ſtellam ma
gnam fulgētem cui9 ſplēdor
illuinat mūdum ⁊ nos cog-
nouim9 ⁊ venimus adorare
dñz ℣ Magi veniūt ab oriē
te iq̄ rētes faciē dñi ⁊ dicētes
Quāuis eni iſrahelticaz
gētem ⁊ ipius gētis v-
nam familiaz elegiſſet de q̄
naturā vniuerſe hūanitatis
aſſumeret noluit tn̄ itra ma

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

terne hītacōis anguſtias or
tus ſui latere primordia ſed
mox ab oībus voluit agno
ſci qui dignatus eſt oīb⁹ na
ſci ℞m Illuiare illuiare ihe
ruſalem venit lux tua ⁊ gl'a
dn̄i ſup̲ te orta eſt ℣ Et am-
bulabūt gētes ī lumīe tuo ⁊
reges ī ſplēdore ort⁹ tui Lcō
Tribus igit̃ magis in re-
giōe oriētis ſtella noue
claritatis apparuit que illu
ſtrior ceteris pulchriorq̃ ſide
ribus facile ī ſe intuēciū ocu
los aīmoſq̃ ꝯuerteret vt cō
feſtim aduerteretur non eſſe
ocioſum qd̄ tam in ſolitū vi
debatur ℞m Magi veniunt
ab oriente iheroſolimā que-
rentes ⁊ dicētes Ubi ē q̇ na-
tus eſt cui⁹ ſtellā vidimus ⁊
venim⁹ adorare dn̄m ℣. Ab
oriēte magi venerūt iq̄rētes
faciē dn̄i et dicētes In tercō
noct An̄ Fluminis impet⁹ le
tificat all'a ciuitatē dei all'a
pſ̄ De⁹ nr̄ An̄ Adorate dn̄z
all'a ī aula ſctā eius all'a pſ̄.
Cātate ī. An̄ Adorate deuz
all'a oēs angeli eius all'a pſ̄
Dn̄s reg̃. ⁊ ex ℣ Reges thar
In illo tp̲e Cū ℞m Mat
natus eſſet ihūs in beth
lehem iude ī diebus herodis
regis ecce magi ab oriēte ve-
nerūt iheroſolimā dicētes.
Ubi ē qui natus eſt rex iude
orum Et reliqua Gregorii.
Sicut in lctōne euāgelica
fratres audiſtis celi re-
ge nato rex terre turbatus
eſt Quia nimirum terrena
altitudo cōfunditur cū celſi
tudo celeſtis apitur Sed q̄-
rendum nobis eſt. quid naz
ſit ꝙ redēptor nato paſtori-
bus in iudea angelus appa
ruit atq̃ adorandū hunc. ab
oriente magos nō angel⁹ ſed
ſtella p̲duxit Tu ℞m Tria
ſun munera precioſa que ob
talerūt magi dn̄o ī die iſta et
habēt in ſe diuina miſteria.
In auro vt oſtēdatur regis
potēcia ī thure ſacerdotē ma
gnū ꝯſidera ⁊ in mirra dn̄i-
cam ſepulturā ℣. Salutis
noſtre auctorē magi venera
ti ſunt in cunabilis ⁊ de the
ſauris ſuis miſticas ⁊ mune
rū ſpecies optulerūt L viii.
Quia iudeis videlicet tā-
q̄ racōe vtētibus racō
nale oial ideſt angelus predi
care debuit Gētiles vero qr
vti racōe neſciebāt nō p̲ vo
cem ad cognoſcēdum dn̄m.
ſed p̲ ſigna p̲ducunt Quia ⁊
illis ꝓphetice tāq̄ fidelibus
nō infidelibus. ⁊ iſtis ſigna

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

tanq̄ infidelibus non fideli-
bus data ſunt Tu aūt R̄m
Uidentes ſtellam magi ga-
uiſi ſunt gaudio magno ꝛ in
trātes domū inuenerūt puerꝝ
cū maria matre eius ꝛ proci
dētes adorauerūt eum ꝛ ap
tis theſauris ſuis obtulerūt
ei mūera aurū thus ꝛ mirraꝫ
℣ Reges tharſis ꝛ iſule mu
nera Et apertis Lcō ix.
In oībꝰ vero ſignis que
vel naſcēte domino vel
moriēte mōſtrata ſunt Cōſi
derandū nobis eſt quāta fue
rit in quorundā iudeoꝝ cordi
bus duricia que hūc nec p ꝓ
phetice donū nec p miracu-
la cognouit Omnia quip-
pe elementa auctorem ſuum
veniſſe teſtata ſunt Tu aūt
R̄ In colūbe ſpecie ſpiritus
ſctūs viſus eſt paterna vox
audita ē hic ē filiꝰ meꝰ dile-
ctus i quo michi bene ꝯpla
cui ipm audite ℣. Celi aper
ti ſunt ſup eū ꝛ vox prīs au
dita eſt Hic ē Gloria patri
R̄m repetet. Dominus vobi
ſcum Sequēcia ſancti euan
gelij ſm Lucam Glā ti: dn̄e
Factū ē aūt cū baptizaret
oīs populus ꝛ ihū bap-
tizato ꝛ orāte apertū ē celū
ꝛ deſcendit ſpūs ſanctus cor
porali ſpecie ſicut columba
in ipſum Et vox de celo fa
cta eſt tu es filius meus dile
ctus in te complacuit michi
Et ipe iheſus erat incipiens
quaſi annoꝝ triginta vt pu
tabatur filius ioſeph. Qui
fuit hely Qui fuit mathan
Qui fuit leui. Qui fuit mel
chy. Qui fuit iamne. Qui
fuit ioſeph Qui fuit matha
thie Qui fuit amos Qui fu
it naum Qui fuit eſly Qui
fuit vagge Qui fuit mathat
Qui fuit mathathie Qui fu
it ſemey Qui fuit ioſep Qui
fuit iuda Qui fuit iohanna
Qui fuit reſa Qui fuit zo-
robabel Qui fuit ſalathiel
Qui f. nery Qui f. melchy
Qui fu. addy Qui fuit co
ſan. Qui fuit helmodam.
Qui fuit her Qui fuit iheſu
Qui fuit helyheſer Qui fu
it iorim Qui fuit mathat.
Qui fuit leuy Qui fuit ſy
meon Qui fuit iuda Qui fu
it ioſeph. Qui fuit iona.
Qui fuit eliachim Qui fu.
melea Qui fuit menna Qui
fuit mathata Qui fuit na-
than Qui fuit dauid . Qui
fuit yeſſe Qui fuit obeth.
Qui fuit boos Qui fuit ſal
mon. Qui fuit naſon. Qui

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

fuit aminadab Qui fuit aa
ram Qui fuit eſrom Qui fu
it phares Qui fuit iude Qui
fuit iacob . Qui fuit yſaac .
Qui fuit abrahe . Qui fuit
thare Qui fuit nachor Qui
fuit ſeruch Qui fuit ragau
Qui fuit phaleg Qui f. he-
bor Qui fuit ſale Qui fuit
caynan Qui fuit arphaxat
Qui fuit ſem Qui fuit noe
Qui fuit lamech . Qui fuit
mathuſale Qui fuit enoch
Qui fuit iareth Qui f. ma
laleel Qui fuit caynan Qui
fuit enos Qui fuit ſeth Qui
fuit adã Qui f. dei . ihũs ãt
plen⁹ ſpũ ſctõ regreſſus eſt
ab iordane Te deum Laud
Añ luciferũ genit⁹ ꝛ ante
ſecula dñs ſaluator nr̃
hodie mũdo apparuit añ Ue
nit lumẽ tuũ ihr̃lm ꝛ gloria
dñi ſup te orta ẽ ꝛ ãbulabũt
gẽtes in lumine tuo alleluia
Añ Aptis theſauris ſuis ob
tulerũt magi dño aurũ thus
ꝛ mirrã alľa Añ Maria et
flumia bñdicite dño ẏpnum
dicite fõtes dño alľa Antı.
Tria ſũ mũera q̃ obtulerunt
magi dño aurũ thus ꝛ mir-
ram filio dei regi magno aľ
Añ Cap. Surge illumiare
vp⁹ Jhũs refu l℣ Tria ſunt
mũe . añ Hodie celeſti ſpõſo
iũcta ẽ eccľia q̃m ĩ iordane la
uit xp̃s crĩa e⁹ currũt cũ mũe
rib⁹ magi ad regales nupci-
as ꝛ ex aq̃ facto vino letant
Oꝛatio alľa Bñd Col.
De⁹ q̃ hodierna die vnige
nitũ tuũ gẽtib⁹ ſtella duce re
uelaſti ↄcede ꝓpici⁹ vt q̃ iã te
ex fide ↄgnoui⁹ vſq; ad ↄtẽ
plãdã ſpẽz tue celſitudis ꝑ-
ducamur . ꝑ Ad pⁱmã vpn⁹
Agnoſcat vtã R̷ Jhũ xp̃e .
Qui apparuiſti Ad iij Cap
Super te te ihr̃lm orietur
dñs ꝛ gľa ei⁹ in te vide
tibur ꝛ ambulabũt gẽtes ĩ
luĩe tuo ꝛ gẽtes ĩ ſplẽdore or
tus tui Ad ſextam Capit.
Leua ĩ circuitu ocľos tuos
et vide oẽs iſti congrega
ti venerũt tibi filij tui de lon
ge venıẽt et filie tue de late-
re reſurgent Ad nonã Cap.
Omnes de ſaba venient
aurũ thus deferentes ꝛ
laudem domio annunciãtes
Deo g̃. In ſecũdis veſp. añ
Tecum principiũ in die ꝛc.
Capitlm Surge illũiare vp
nus Hoſtis herodes . vſic.
Reges tharſis et inſule mu
nera offerent Reges arabu;
Añ Trib⁹ miraculis ornatũ
diem ſanctũ colimus hodie

ſtella magos duxit ad preſe
pium hodie vinū et aqua fa
ctum eſt ad nupcias hodie a
iohāne xp̄us baptizari volu
it vt ſaluaret nos all' Mt
De ſancto Kanuto Anti.
Aue martir dux danoꝝ aue
decus dacie cura cauſas ſan
cioꝝ cū ſis pignus grē i no-
ſtra ſerie factis verbis te ſe
quamur ⁊ cū mentis acie ne
i limo īfigamur vel labamur
glacie vallis miſerie ſed te
duce mūdo calle trāſeamꝰ de
hac vale ad ſupna ⁊ eterna
Deus in cuiꝰ Col gaudia
fide glo'ſus dux kanutꝰ
firmiter incedēs vite inocēti
violēter ſubtrahitur Preſ-
ta qūs vt ſicut ip̄e morti im
merito adijcitur ita mortem
qnā pro meruimꝰ eiꝰ meritis
⁊ p̄cibꝰ euadere mereamur.
Inuitat Ueni turba fideliū
dei adora fideliū Qui ſanctū
p victoria eterna ditat glia
Ueite ypnꝰ p ⁊ ṽ de i. mēti
re In i. noct añ Beatus vir
vere btūs ſecus fontē tranſ
plātatꝰ fructū pfert irriga
tus i tēpore ſuo Añ Quare
fremuerūt gētes inocētem p
ſequētes infideles pierunt ⁊
cū xp̄o ſunt ⁊ erūt qui confi
dūt i eo Añ Dux kanute da

ducatū vt p iter deo gratū in
cedamꝰ quo venire adoptuz
portū ſcis p̄patū valeamꝰ ṽ
Glia et honore ⁊c. Lcō i.
Rex xp̄ianiſſimꝰ ericꝰ dei
grā dignꝰ impio regnū
dacie feliciter regebat ⁊ eo
regnante regioni arridebant
pax ⁊ lex pſperitas gēcium
⁊ victualiū abūdancia Rm
Ortū duxit dux kanutus de
radice nobili rex ericus erat
huic ppagator ſoboli Ex quo
crevit regni ſalus ⁊ libertas
populi ṽ Stematis pōpoſi-
tas moꝝ elegancia ⁊ virtu-
tum pbitas ſunt in hac ſub
ſtancia. Ex quo cre. Lcō ij.
Hinc cūctus pplus ob bo
nitatis ſue ꝯſtāciā ling
ua ppria Egothe Sibi cog-
nomē impoſuit huiꝰ xp̄ianiſ
ſimi regis erici dacie ⁊ regi
ne botilde. dux. canutꝰ ſi qui
dē erat filiꝰ Rm Quādo fu
it pegre rex pfecturꝰ hono
rem optauit pli ſed .onꝰ nō
ſuſtulit etas ppendēs pater
hoc Cōpaſſio ſanguis vrget
ṽ Diſponit cuidā pueri com
mittere curā Lectio tercia.
Inter cetera opa ſua bo
na ericus rex in regio-
nem longinquā. orandi grā
aliquādo pfectus Interim

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

imminente termio tāti viri
laboris febre correptus mori
tur ⁊ vbi optauit ſepelit̄ ⁊ fa
ctus ē i pace locus eius ℞m
Hoc ſtatuo de kanuto q̄d pa
ter diſpoſuit dicto vale tunc
regale ius haraldus ſuſcipit
Inchoato voto ḡto iter rex
arripuit ℣. Manſit puer cū
ꝯgnatis ⁊ cū mr̄e pater gra
tis peregrinꝰ ꝓficit In ſecū
do noctur. aā Cū inuocarē
exaudiſti inuocantē nomen
xpi ⁊ ſemꝑ morte tꝑali i ſpe
vite ſingulari conſtituiſti me
Aā Uerba mea ſunt p̄cepta
morte vita eſt adepta mors
hec tuis ḡta ſatis ſcuto bo-
ne volūtatatis coronaſti noſ
Aā Dn̄e dn̄s noſter es ⁊ ſcti
tui requies coronaſti hūc in
celis quē adorat plebs fidel'
in vniuerſa terra Lcō quar
Erāt quidē ſocij. kanutꝰ
⁊ magnus ꝓut ꝓpiqui
tas ſanguis poſtulabat qr
hij duo frēs patrueles .i. deſt
ex duobꝰ fribꝰ nati erāt Ca
nutus etate ⁊ ſapiēcia viribꝰ
⁊ virtute tēpus ſuum deco-
rauit ℞m Jam flos purpu-
reus ſpirat odorē germie in
ſtus Tēpore meſſis dulcia ḡ
na ducit i altum ℣ At puer
ille corpore creuit creuit in il

lo grā criſti Tēpore Lcō v
Sermōibꝰ vero odij mag
nus ducē kanutū circū-
uenit dicēs Kanute cuiꝰ eſt
dacia Ait ſctūs ſimplicit̄ re
ſpondit Frater interrogacō
vnde venit ⁊ quo habet ꝓce
dere Dacia cuiꝰ eſt niſi pa-
trui ⁊ pris mei eſt ⁊ erit q̄ diu
placuerit ei ꝑ quē reges reg
nant Tūc magnus nō ſic ait
Oēs poſt te vadūt ⁊ tu tolliſ
a nobis gentē ⁊ locum. ſz hec
inter nos mododiuidi poteſt
His dictis dux tāq̄ ouis in
nocēs ad mactandū ductus
circūſpiciēs armatos vidit
⁊ ait Frater bone cur arma
portas in tēꝑe pacis Ad hec
traditor ait Inimico meo in
xta opus ſuū reddere teneor
⁊ ad vindictā ad p̄ſens ſum
paratus ℞m Inſtat tēpus
iuuētutis fructꝰ patet gracie
⁊ virtutis ⁊ ſalutis Per quē
iugo ſeruitutis plebs priuat̄
dacie ℣ Cōſtitutꝰ eſt kanutꝰ
dux in regno ⁊ prīceps i acie
Ouernēs vir. ſanctꝰ Lcō vi
q̄ verba magni eum at
tigerāt ſimplicitate colūbia
ſine velle raucoris ⁊ malicie
magnū alloquit̄ dicēs Frat̄
ſcit ille qui oīa nouit me ti-
bi aut tuis verbo aut opere

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

nunꝗ̃ offenſam feciſſe Unde
quid hoc feciſti . Ubi fedus
vbi fides vbi vera fraterni=
tas . iudicet int̃ nos q̄ reddit
vnicuiqꝫ iuxta opa ſua . In
hoc ſcūs kanutꝰ ſurgere vo=
luit ſꝫ ꝑ capuciū traditor eū
trahens extracto gladio ab
aure ſiniſtra in oculum dex=
trū caput ſcidit ⁊ mr̃tiris ce=
rebrū impie denudauit Rm.
Dux hic factus ſui iuris di
ligit iuſticiā ⁊ in rebus defen
ſuris obtinet victoriā Per
dit prauos a pſſuris ꝯſnans
eccl'iam V Paupibꝰ pat̃ ille
pius et paſtor egenis In iij.
noct An In domio confido
qui reſpicit i paupes qui ſu=
perbos opprimit ⁊ exaltat
huiles qm̄ equitatem vidit
vultus eius An. Domie q̇s
habitabit et cum ſanctis q̇s
intrabit in tua tabernacula
miles tuus ⁊ athleta immor
talis vite meta inuētus ſine
macl'a nō mouebit in eternū
An. Domine in virtute tua
ſancti letatur anima ꝓ cuiꝰ
magna gloria pſallemus vir
tutes tuas Euangelium Ni
chil opertum Rm Pacē da
nis et paganis fidem ſctūs
contulit Quos a vanis ⁊ ꝓ
phanis ritibus recedere ⁊ in

xp̄m credere cōpulit ſub pa=
cis federe V Duci danorum
ſub iure regio honorem exhi
bet ſlanoꝝ legio Quos a va
nis ⁊ ꝓphanis ritibꝰ recede
re ⁊c̃ Rm. Felix iſte vicibuſ
fruitur paternis naꝫ obſtru
ſis vndiqꝫ hoſtium cauernis
Dux dat vt daciā legibus
modernis V Prouidꝰ in ope
verax i ſmoibꝰ vere deo pla
cuit ⁊ dulcis hoibꝰ Rm. De=
cus regni ⁊ libertaſ pax floſ
fructus ⁊ vbertas ſurdis au
res das aptas liguas mutiſ
das deſtas claudis greſſꝰ ce
cis viſus Quiſq̇s eger eſt cō
fiſus ite ſanꝰ reddit V Ceti
bus āgl'icis iūctꝰ ſup aſtra
In matutis Laud locaris
laudibꝰ exaudiat nos dn̄s ſe
ſcti ſui meritis nos ſeruet a
periculis in lōgitudie dierꝫ
An Jubilate ⁊ ſuite illi q̇ eſt
auctor vite vi ſequētes ſctm̄
ducē ducat nos ad verā lucē
veritas eiꝰ An Deꝰ meꝰ dn̄e
labia mea laudabūt te oſ in
ſti laude repletur os obſtruc
tū deſtruet loq̄nciū iniq̄ An
Bn̄dici e regē iuſticie quem
ſequntꝰ dux ibtūs ē cū ſctis
exaltatꝰ i ſecl'a An Lauda
te oṁes angeli nomen ſctm̄
dn̄i et mater eccleſia ꝓ filij

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſui gl'a laudet dñz Capitl'm
Iuſt⁹ ſi morte Añ Bñdict⁹
dñs q̄ v̄tutis icremētū ſctō
duci ꝯtulit vñ ḡuū ḡua cētū
morēdo ꝓtulit vt nō itret i
tormētū patēs pctōrib⁹ pie
dux hūc ducꝯuētū de pcti fo
rib⁹ i viā pacis Cetera de v
no martire Mcōria ephie de
añt lux de luce infra ⁊ de dña
In ij. vš Iocundus hō Añ.
Dulcis mr̄tir dux kanute au
di p̄ces ſupplicū duc nos de
hac ſ̄uitute ne pct m̄ nos pri
natū ſiue ſcelus publicū noſ
ducat ad interitū ſʒ cū iuſtis
⁊ cū bōis ſtā repromiſſiōnis
fac itrare ⁊ i ea ꝑdurare per
tuū ſanctū meritū i eternum
Mag Cōpleto. de ephia vtē
notādūq; ſi octā ephie i dñi
ca euenerit tūc officiū dñice
infra octās cadens i ſextam
feriā ifra eaſdē octās eſt a-
gendū cū ſingu'is dicte dñi
ce ſpecialit annotatis Sz in
in priuatis dieb⁹ qui ſubad
duntur añ dñicales hiſtorie i
poſicōez octā ephie p̄ntrāſ
acta quocūq; anno tūc noct
num legim⁹ cū lcōib⁹ de epi
ſtola pauli cū R̄. de hiſtoria
Dñe ne i ira ſ̄m q; cuilibz fe
rie ſunt aſſcripta cū collecta
Nota Et oīo ferialit agant

omiſſis oībus ad ephiam ꝑti
nētibus. Infra octās ephie
Inuitat Xp̄s appuit nobis
Venite adorem⁹ Venite vp̄n⁹
A patre vnigenitus. In pri
mo nocturno. Añ. Afferte
domino Ip̄m Añ Fluminis
impetus Ps̄ Deus noſter.
Añ Pſallite Ps̄ Oēs gen
tes vſic. Venient Lcō pria
Sequunt tres viri ſuper
ni luminis ducatū ⁊ pre
uij fulgoris iudicium inten-
ta contemplacōne comitan-
tes ad agnicōnem veritatis
gracie ſplendore ducunt qui
humano ſenſu ſignificatum
ſibi veri regis ortum eſtima
uerunt in ciuitate regia eſſe
querendum ſed qui ſerui ſu
ſceperat formā et non indi-
care venerat ſed indicari.
Bethlehem preelegit nati-
uitati. iheroſolimaz paſſiōi:
Tu autē dñe miſerere R̄ m.
Omnes de ſaba Lectō ij.
Herodes vero audiens iu
deorꝫ principē natū ſuc-
ceſſorem ſuſpicatus expauit
⁊ molitus nocere ſalutis au
ctori falſum. ſpondet obſeq̄
um Qm̄ felix foret ſi mago
rū imitaretur fidem et con-
uerteret ad religionē qd diſ
ponebat ad fraudem Tu au

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

℟ Stella quā viderāt L iiii.
O ceca ſtulte emulacōnis
impietas que ꝑturban
dū putas diuinū tuo furore
ꝯſiliū Dn̄s mundi tꝑale non
querit regnū. qui pſtat eter
num Quid incōmutabilē di
ſpoſitarū rerū ordinē vertere
conaris Hora ꝑpi nō eſt tē
poris tui ℟ Interrogabat.
In ij. nocturno Aṅ Omnis
terra ps̄ Jubilate Aṅ Regeſ
tharſ ps̄ Deus iudiciū Aṅ.
Oīēs gētes ps̄ Inclina ℣
Reges tharſis Lectō quar-
Ante ꝑdendū eſt euange-
liū Ante predicandū eſt
dei regnū. aū ſctitateſ donā
de Aū faciēda ſunt miracl'a
Ab herode magi requiſiti lo
cū natitatis exprimūt quez
ſcripture auctoritate di dice
runt ℟ m Illumiare Lcō v.
Teſtimoniū ſiquidē profe
rūt ꝙ bethlehē hōrare
natitate noui ducis oſtendit
Ut ipa eoꝝ ſciēcia iudeis fie
ret in teſtimoniū dāpnacōis
⁊ nobis in adiutoriū creduli
tatis ℟ m Magi Lctō vi.
Oōſumāt ergo magi deſi
riū ſuū ⁊ ad puerū dnz
ihm̄ ꝑpm eadē ſtella p̄eūte ꝑ
uenerūt Adorāt in carne ver-
bum i infācia ſapiam i infir
mitate virtutē ⁊ in hois veri
tate deū maieſtatis vt qui ſa
cramētum fidei ſue itelligē
cieq; maifeſtāt qđ cordibus
credūt muēribꝰ ꝑteſtant ℟
Tria ſunt muēra. In tercio
noct Aṅ Adorate dn̄m ps̄
Cātate i. Aṅ Adorate deuz
ps̄ Dn̄s regſ ex Aṅ Notū fe
cit all'a ps̄ Cātate ij. ℣ Oēs
gētes Euāgelū dn̄icale īfra
octāz ſm̄ Mathe
Cū fa
ctus eſſet ihūs annoruz
duodecī aſcēdētibus illis ihe
roſolimā ſm̄ ꝯſuetudiez diei
feſti ꝯſumatiſq; diebꝰ cū re
dirēt remanſit puer ihūs in
ihr'lm Et reli Euſdem lcō.
Cōmemorat eterniiatem
diuine maieſtatis i qua
pri manſit ac manet equaliſ
vt videlicz incarnacōis eius
humilitate ad memoriā reuo
cata Ipi ꝯtra oīm vulnera
pctōꝝ medicamētū vere hu
militatis curremus exercere
Apta eſt nobis ℟ Uidē.
frēs kr̄mi auāgelij lectō
recitata. Neq; eīn opus eſt
vt in ea aliquid exponendo
loquamur Diſtribuit namq;
infanciā puericiāq; noſtri re
demptoris qua noſtre parti
cipes fieri humanitatis dig
natus eſt ℟ m Dies ſcifica-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

eus illuxit nobis veite gẽteſ
⁊ adorate dñz ℣. Q₂ hodie deſcẽ
dit lux mag̃ i t̃ris ℟ Venite
adorẽ⁹ eũ q₂ ipe ẽ dñs de⁹ nr̃
Quãtũ nos frẽs quo ad
ſalutẽ oporꝫ hũiliari q̃
t̃ra ſum⁹ ⁊ cinis ſi tm̃ ſũma
illa ptãs ꝓ nobis huiliari ñ
reſpuit vt ad ſuſcipiẽda iſir
ma nrẽ fragilitatis deſcẽderꝫ
℟ In colũbe ſpẽ Laud Añ
Luciferũ Capitl'm
Frẽs obſecro vos ꝑ miaꝫ
dei vt exhibeatis corpa
vrã hoſtiã viuẽtẽ ſanctã deo
placẽtẽ racõnabl'e obſequm
vrm̃ ympn⁹ Jhũs refulſit ℣.
Tria ſunt Añ Cũ fact⁹ eſſꝫ
ihũs annoꝝ duodeci aſcẽden
tib⁹ ill'ihero2oſolimã ẞm cõ
ſuetudinẽ diei feſti ꝯſumatiſ
q₃ dieb⁹ cũ redirẽt remanſit
puer ihũs i ih2l'm ⁊ nõ ꝯgno-
uerũt ꝑẽtes eius Bñd Col:
Vota qũs dñe ſupplican
tis ppl'i celeſti pietate ꝓ
ſeq̃re vt q̃ agẽda ſũt videãt ⁊
adiplẽda q̃ viderit ꝯualeſcãt
Mẽõria de dña vſq₃ purifica
cõeꝫ In matu. añ Rubũ quẽ
viderat Sed in vs̃ añ Ger-
minauit. Ecce maria habeat
p⁹ ꝯpleto. ⁊ p⁹ miſſas Cap
Nolite cõformari huic ſe
culo ſed reformamini in

nouitate ſenſus veſtri vt ꝓ
betis q̃ ſit volũtas dei bona
et bene placens et perfecta.
Sicut enĩ in vno corpore
multa membra non eũ
dem actũ hñt. ita ⁊ ml'ti vnũ
ſum⁹ i xp̃o ihũ dño nrõ. Ad
vs̃ añ Tecũ principium vſq₃
octauam Capitl'm ympn⁹
Hoſtis herodes im vſi: Re-
ges th arſis ⁊ Añ. Remanſit
puer ihũs in ih2l'm ⁊ non ꝯg
nouerũt pñtes e⁹ exiſtimãteſ
illũ eẽ i comitatu venerũt it
diei ⁊ requirebãt eũ iter cog-
natos ⁊ notos Mĩ Stephia
i dñica euenerit officiũ In ex
celſo throno Feria ſexta in-
fra octãꝫ ẽ agẽdũ hee añ per
ebd Super Bñd et Mgt:
Lux de luce appuiſti xp̃e
cui magi muẽra offerũt
all'al'al' añ Videtes ſtellam
magi gauiſi ſũt gaudio ma
gno ⁊ intrãtes domũ obtule
rũt dño aurũ thus ⁊ mirraꝫ
Añ Magi vidẽtes ſt:llã dix
erũt adinicẽ hoc ſignũ mḡni
regis ẽ eam⁹ ⁊ iq̃ram⁹ eũ et
offeram⁹ ei muẽra aurũ th⁹
⁊ mir rã Añ Vox de cel' ſo-
nuit ⁊ vox pris audita ẽ hic ẽ
fili⁹ me⁹ i quo m̃ ꝯplacui ip
ſũ audite añ Celi apti ſũt ſu
ꝑ eũ ⁊ vox facta ẽ de cele d
ſti.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

cens hic ē filiꝰ meꝰ dilectꝰ in
quo michi ꝯplacui. Añ Ba
ptizat xp̄s ⁊ ſcificat oīs mun
dus ⁊ tribuit nobis remiſſiōꝫ
pctōꝝ aq̄ ⁊ ſp̄n oēs purificās
añ Aqua ꝯburit pctm̄ hodie
apparēs liberatori ⁊ rorat oēꝫ
indīn diuitatis ope añ Pat
de cel' filiū teſtificās ſp̄s ſcti
pñcia aduenit vnū edocēs qui
baptizat xp̄s añ Sup ripā
iordanis ſtabat btūs iohēs i
dutus ē ſplēdore baptizans
ſaluatorē baptiza me iohēs
baptiza bñdico textu iorda-
nis ꝯgaudēs ſuſcipe me Añ
Baptizat miles regē ſuꝰ dñꝫ
ſuum iohēs ſaluatorē aq̄ ior
danis ſtupuit colūba ꝑteſtat
paterna vox audita eſt hic ē
filius meus Lectōes vt̄s.

Gaudete in dño dilectiſſi
mi. Iterū dico gaudete
quoniā breui interuallo tem
poris poſt ſolēpnitatē nati
uitatis xp̄i feſtiuitas declara
cōnis eiꝰ illuxit ⁊ quem i illo
die virgo peperit i hoc mun-
dus agnouit Verbuꝫ enī ca
ro factū ſic ſuſcepcōins no-
ſtre temerauit exordia vt ihe
ſus natus ⁊ credentibꝰ ma-
nifeſtatus ⁊ perſequentibꝰ
eſſet occultatus Iā tūc ergo
celi enarrauerūt gl'am dei et

in omnē terrā ſonus verita-
tis exiuit qñ et paſtoribꝰ ex
ercitꝰ angelorū ſaluatoris
editi annūciator apparuit ⁊
magos ad eū adorandū pre-
uia ſtella perduxit Ut a ſo-
lis ortu vſq; ad occaſum ve
ri regis gñacio choruſcaret
cū verā fidem ⁊ regna orien-
tis per magos diſcerent ⁊ ro
mano imperio non lateret.
Nam ⁊ ſeuicia herodis volēs
primordia ſuſpecti ſibi regiſ
extinguere huic diſpenſacōni
neſciens ſeruiebat vt dū a-
troci interitꝰ facinori ignotū
ſibi puerū in diſcreta īfanci
um cede ꝑſequit Annūciatuꝫ
celitus dñatoriſ ortū iſignior
vbiq; fama loq̄ret quā ꝓm
pciorē ad narrandū Diligen
ciorēq; faciebat ⁊ ſupne ſigni
ficacōnis nouitas et cruen-
tiſſimi perſequutoris impie
tas. tunc autē eciam egipto
ſaluator illatꝰ eſt vt gēs an-
tiq̄s erroribus dedita Iaꝫ ad
vicinā ſalutē p occultā grāꝫ
ſignant: ⁊ q̄ nōdū ab aīa eie
cerat ſupſticōem: iā hoſpicio
recipet veritatē Merito igi-
tur dilciſſimi dies iſte mani
feſtacōe dn̄i ꝯſecratꝰ ſpālēꝫ
i toto mūdo obtinuit dignita
tē q̄ i cordibꝰ nrīs digno dꝫ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſplēdore clareſcē vt rerū geſ
tarū ordinē n̄ ſolū credēdo ſʒ
eciā itelligēdo venēm̄ Quā
tā ei grāꝝ actōʒ dēam⁹do ꝓ
illuiacōe gēciū ꝓbat obceca
cō iudeoꝝ Quid em̄ tā cecuʒ
q̄d tā lucis alienū ꝙ illi ſa-
cerdotes ⁊ ſcribe iſrl'litaꝝ fu
erūt q̄ ꝑ cūctātib⁹ magis et
herode q̄rēte vbi xp̄s ſm ſcp̄
turaꝝ teſtiōnia naſceret̄ hoc
rn̄derūt de ꝓphico eloq̄o q̄d i
dicabat ſtella de celo Que v
tiq̄ꝫ poterat magos iheroſo
limis p̄t miſſ vſq̄ꝫ ad cunabu
la pueri ſic p⁹modū fecit ſua
ſignificacōe ꝑducē n̄ ad ꝯfu
tādaʒ Iudeoꝝ duriciā ꝓtinu
iſ̄ʒ vt nō ſolū ductu ſideris
ſʒ eciā ipoꝝ ꝓfeſſiōe inoteſce
ret natiuitas ſaluatoris.

Lectōnes vt ſupra dicantur

Quāuis dilectiſſimi frēs
xp̄s ſalutis nrē dn̄s oī
potētis fili⁹ coetn⁹ velamīe
carnis cooꝑtus ⁊ huilis fac
tus dignat⁹ ſit viſitare mor
tales dedit tamen multa ac
maxima ſue maieſtatis indi
cia in quibus mēs humana
ſenciet ⁊ nouū hoiem natū ⁊
deū aduentaſſe de celo Nam
cū ipſe dn̄s noſter lege nati-
uitatis huāne ꝑuulus et in-
fans apud iudeam vageret i
cunis lateret i pānis magni
ficenciā cū eius vniuerſo or-
bi mirabilis ab alto ſtella ꝓ
debat Quis em̄ dubitet ipāʒ
ſtellam leciore luce ⁊ fulgēci
orib⁹ radijs coruſcaſſe q̄ celi
terreq̄ꝫ lumē hūanis oculis i
gerebat. Et neceſſe erat vt
ſtella hec a ceteris ſideribus
orbe clariore diſtaret q̄ annū
ciaret xp̄m cuius natiuitas
ab vniuerſis mortalib⁹ diffe
rebat ⁊ nouo q̄dē ſidere: nūc
micabat celū ſʒ magis nouo
m̄d⁹ lumīe refulgebat Quiſ
hanc inueſtigare miraculoꝝ
gloriam poſſit ꝙ ꝓ remedio
ſalutis noſtre. vno eodemq̄ꝫ
momento creatura lucebat
in celo et creator ſplēdebat ī
terris. Nec mirū cariſſimi ſi
celorū dn̄m obſequiuʒ celeſte
proſequit̄ Aut cur nobis in
credulum videat̄ ſi conditorē
ſuum obſequēs factura te-
ſtatur Et mirabatur quideʒ
terra ꝙ nouā ſtellā videret i
celo ſed plus mirabatur celū
ꝙ nouū ſolē videbat i t̄ris ꝙ̄
ꝓfūde cogitacōes dn̄i ⁊ ꝙ̄ in
ueſtigabiles vie eius qui ne
ꝑfidia hoim partū virginis
impugnaret̄ dedit ab excelſo
clariſſimū ſignū q̄d nec gen-
tilitas refutare poſſet. nec

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

iudea celare Veniūt itaq; vt
lectum eſt ab oriente caldei
ſequūtur preuiā ſtellam non
magica arte recognitam ad
ſui nouitate mirabilem Jdꝫ
circo antē magi apud ihrl'm
precipue natū regem requi=
runt quia balaam ille ario=
lus ⁊ ſacerdos quondā gen
ciū cꝰ aſina locuta ꝓhibetur
ſtellā ex iacob oriundā ⁊ ho
minē ex iſrl' ꝓphāuerat eſſe
vētuꝝ Ait em̄ inter cetera ſi
cut legit̄ Orie t̄ ſtella ex ia=
cob ⁊ exurget homo de iſrl'.
Nemo ergo nūc miret̄ nati=
tatē dn̄icā agnoſce caldeos
quā vtiq; ſi reuelāte deo gēti
lis p̄nūciare potuit gētiles a
gnoſcere Fuit em̄ hō q̄tum
eſtimari dat̄ ſupne diſpoſicō
nis arbitriū vt inter ſacratiſ
ſimas ꝓphetarū voces eciā
ab infideli hoie eius predica
ret̄ aduētꝰ qui ꝑ fideliū ifide
liumq; erat redempcōe ven=
turus Lectōnes ſequuntur
Vt ꝓphetarū precipuꝰ
Yſaias ſicut audiſtis ca
riſſimi . Illuiare illuminare
ihrl'm adēſt em̄ lumen tuum
⁊ maieſtas dn̄i in te exorta ē
ihrl'm em̄ maifeſtū eſt eſſe fi
deliū citatē Unde nos frēs q̄
portas celeſtis ihrl'm cepimꝰ

introite illuiati ſalutaribus
ſacramentis in ꝯuiuium dei
nri nouo gaudio neceſſe ē ex
ultemꝰ qz noua hodie ſtella
nouū mdō hoiem reuelauit
Hoc ꝑfecto die xp̄s ihūs a
prē veniēs deꝰ et hō natꝰ eſt
feia ſb ſpē adoraciū caldeo=
rū fidē gēciū dedicauit q̄ q̄=
uis d̄itatē ſuā nr̄i corꝑis ob
tenebracōe velaret deū tamē
eſſe illū celū prodidit ⁊ terra
cognouit. Humilis quidē ſ
mirabilis venit vt pariter i
eo ⁊ aſſūpte carnis veritas
⁊ ineffabilis d̄itatis natura
fulget ⁊ q̄ q̄ naſcētem illū cu
nabula terrena ſuſceperit nō
tn̄ eſſe terrenū celeſte ſigna=
culū teſtabat̄. In cunis nā=
q; iacebat ſed radiabat i ce=
lo vagiebat apud iudeos a=
pud gētiles regnabat in be=
thleem lactabat̄ a matre et
in caldea adorabat̄ a magis
Ait btiſſimꝰ euangeliſta ma
theꝰ Ecce magi ab oriēte ad
uenerūt dicētes Ubi ē q̄ na=
tꝰ ē rex iudeoꝝ q̄ bn̄ ab oriēte
ꝓpterea dicūt qui adoraturi
ſempiternū veniūt oriētē De
quo dictū eſt ⁊ viſitauit noſ
oriens ex alto ⁊ illūinare hiſ
qui i tn̄bris ⁊ i vmbra mor=
is ſedēt Deinde ſubiungunt

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

caldei videmus ſtellam eius
⁊ venimꝰ adorare eum eiꝰ in
quiūt ſtellam vidimꝰ bñ eiꝰ
quia ꝗuis oēs ab eodē crea
te ſtelle ipius ſint hec tamen
ꝓꝓrie xp̄i erat q̄ ſpecialit̄ eiꝰ
nūciabat aduētū Cetere qui
dem facte ſunt ſtelle vt mūdi
iſtius tp̄a curſuſqꝫ diſtigne
rent. hec vero ꝓdire viſa eſt
vt ip̄ȝ mundi dn̄m ⁊ regni ce
leſtis adeſſe poſt tp̄s oſtderet
Audīt itaqꝫ magi. vidimꝰ ſtel
lam eius ⁊ veimꝰ adorare eū
ecce xp̄m quē nō habent hr̄ē
volunt ⁊ inuenire ꝯtēdūt Iu
deus deū ſuum refugit: paga
nus inquirit qđ ꝓximꝰ non
ꝯgnoſcit alienꝰ itelligit Gē
tilis ſtellā xp̄i videt ⁊ veit Iu
deus xp̄m videt ⁊ inuidet ſi-
cut lectū eſt In ꝓꝓria veit et
ſui eū non receperūt Uere iu
dea duriſſiā ſuaqꝫ i fidelita-
te cecata nō videbat ꝙ ſtel-
la radiabat nec audire pote
rat ꝙ angeli conclamabant
In octā ep̄hie ad vš O ad-
mirabile Digit dn̄s vš i Te
cum principium Capit̄lm.

D ñe deꝰ meus hōrificabo
te laudē tribuā noī tuo
qui facis mirabiles res ꝯſi-
liū tuū antiquū veꝝ fiat ℟
In colūbe ſpecie xp̄nꝰ Po-
ſtis herodes ℣ Reges tharſ
Aū Fontes aquaꝝ ſcificati
ſunt xp̄o apparēte i gl'a or-
bis terraꝝ haurite aquas
de fontibꝰ ſaluatoris ſcifica
uit eīn nūc creaturā xp̄s deꝰ

D eꝰ cuiꝰ vni Col. noſter
genitꝰ in ſubſtācia nr̄ē
mortalitatis appꝛuit Pre-
ſta vt ꝑ eū quē ſilē nobis fo
ris agnouimꝰ intꝰ reforma-
ri mereamur Qui tecū xp̄nꝰ
Ueīt deꝰ factus ho. Ad ma

O mīpl'a nobis tutias vš
fratres atꝫ diūſa feſti
tas p̄ntis diei ſalutariū mi-
ſteriorū ſacramenta ml't ipli
cat Nā ſicut poſteritati ſue
fideliſ mandauit antiquitas
hodie ſaluator huāni generiſ
celeſtibus oſtēſus indicijs a
chaldeis eſt adoratus L ij.

H odie xp̄us bti iohannis
miſterio fluēta iordaniſ
bn̄dictōe ꝓꝓrie baptiſmatis
ꝯſecrauit: hodie eciā inuita-
tus ad nupcias diuitatis ſue
potenciā manifeſtās aquas
ꝯuertit in vinū. ideſt ꝗs ſcti
ficauit in baptiſmo nobilita
uit in nupcijs Tu. Lcō iij.

H odie itaqꝫ magꝰ ꝑ ſtellā
repperit qđ iudeꝰ credere
noluit ꝑ ꝓꝓhetas hodie gēti
litas edocta de celo redēpto-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

rem mundi inquirit vt regē
munerat vt fortem odorat
vt deum Tu autē Lcō iiii.

Et q̄ recte kmi in testiōiū
noue natitatis noua ter
ris ſtella reſplenduit Noua
ſtella reſplenduit cui⁹ vtiq̄
ī deoꝝ gēſ ꝑfida nec radiū oc
cultare poſſit nec abſcōdere
veritatem Tu aūt Lcō v.

Neq̄ etiā vlla iā ꝑ eos po
terat locū habere mali
gne interp̄tacōis obſcuritas
vbi celū ipm vniuerſoꝝ ocul'
ſiderio lumie credenda fulge
bat Tu aūt dn̄e Lecō ſexta

Cariſſimi in ſpūalib⁹ do
nis lubrice carnis volu
ptate depoſita gaudeam⁹ vt
tenebras cordis nr̄i lumē ſtel
le celeſtis irradiet bn̄dictio
paterne vocis illuſtret ⁊ ſa-
lutare nos vinū xp̄o ꝯpinan
te letificet. ſm Matheum.

In il t. Venit ihūs a galli
lea ī iordanē ad iohēz vt
baptizaret ab eo Et re Bed

Lectō ſci euāgelij quā mō
frēs audiſtis magnum
nobis ī dn̄o ⁊ ī ſuo dat per
fecte humilitatis exemplū In
dn̄o q̄dē q: cū ſit dn̄s de⁹ nō
ſolū ab hoie ſuo baptizari.
eciā iꝑe ad hunc baptizand⁹
venire dignat⁹ eſt Lcō octā.

In ſuo aūt q: cū ſciret ſe
p̄curſorē ac baptiſtā ſui
ſaluatoris eē deſtinatū meōr
tn̄ ꝓpe fragilitatis iniūctū ſi
bi humil' excuſauit officiū di-
cēs Ego a te debeo baptiza
⁊ tu venis ad me Tu L ix.

Sed q: oīs qui ſe exaltat
humiliabit ⁊ q̄ ſe humiliat
exaltabit Dn̄s in forma ho
mis xp̄c hoies inſtruēdos hu
milis apparuit Tu Laudes

Vetrē hoiem renouās ſal
uator veit ad baptiſmū
vt natura q̄ corrupta ē ꝑ a-
quam recuparet icorruptibi
li veſte circūamictans nos.
An Teq̄ i ſpū ⁊ igne purifi-
cās hūana ꝯtagia deū ac re-
dēptorē oēs glificamus An
Baptiſta ꝯtremuit ⁊ nō au
det tāgere ſcm̄ dei verticē ſʒ
clamat cū tremore ſctifica me
ſaluator An Caput dracōis
ſaluator ꝯtriuit i iordaiſ flu
mie ab ei⁹ ptāte oēs eripuit
An Magnū miſteriū declara
tur hodie q: creator oim ī ior
dane expurgat nr̄a facinora
Cap Dn̄e de⁹ vp⁹ felix iohā
nes an Precurſor iohēs ex
ulta cū iordaē baptizato dn̄o
fcā ē orbi terraꝝ exultacō fcā
ē pctoꝝ remiſſio ſcificās aq̄ſ
ipī oēs clamēm⁹ miſeré nobis

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Exultet d's Cap̄ ad hor̄
tū exultēt ſolitudīes ioꝛ
dāis ⁊ ppl's me⁹ videbit alti
tudinē dn̄i ⁊ maieſtatē di nr̄i
Ecce puer me⁹ exal Cap̄
tabit ⁊ elevabit i ſublis
erit valde In ij. vſ̄ Te cū pri
Cap̄ de pceden̄ añ Xp̄o dat⁹ ē
pricipat⁹ ⁊ hōꝛ regni oīs ppl's
trib⁹ ⁊ ligue ſuiēt ei i eternū
Mḡ Itē de ſcō felice ⁊ de dn̄a
Notādū ꝙ ſi octā ephie dn̄i i
ſabbato īciderit tūc ij. vſ̄ de
dn̄ica totalit agāt cū ſuffra:
de octā q2 R̄m veſpale i ſab
ba. ſequētib⁹ xpi feſtū ag-
netis cui⁹ ꝙ octā i feſtū an-
ſ[?]ch iij ⁊ lxx. nō ꝯmode ipoīt
Dn̄ica p⁹ octās Ephie Añ.
Hēs ha Cap̄ Bndictus
bentes donacōes ſm g̃
ciā q̄ data eſt nobis differē-
tes ſiue pphecīā ſm racōem
fidei ſiue miniſteriū in mini-
ſtrando ſiue qui docet i doc-
trina R̄ De⁹ q̄ ſedes vmpn⁹
De⁹ crea V Veſptia añ Pec
cata mea dn̄e ſicut ſagitte in
fixa ſūt i me ⁊ añꝙ vulnera
generēt i me ſana me dn̄e me
dicamēto penitēcie de⁹ Mḡt
Oīps ſempiterne de⁹ q̄ ce Col
leſtia ſil' ⁊ trena modera
ris ſupplicacōis ppli tui cle
ment exaudi ⁊ pacē tuā nr̄is
concede tēporib⁹ Per. Dic
non dicant ſuffrag a niſi de
dn̄a Cōpl' añ Miſerere Ad
matu. Dia vt i pſal. hēant:
Paulus ſu⁹ ihū xpi voca
t⁹ apl's ſegregat⁹ i euā
geliū dei qd̄ añ pmiſat p p-
phetas ſuos i ſcpturis ſctis
de filio ſuo Oib⁹ q̄ ſūt rome
dilctis dei vocatis ſctis grā
vobis ⁊ pax deo patre nr̄o et
dn̄o ihū xpo R̄m Dn̄e ne in
ira tua arguas me neꝙ i fu
rore tuo corripias me Miſe
rere mi dn̄e qm̄ ifirmus ſū V
Timoꝛ ⁊ tremoꝛ venerūt ſup me
⁊ ꝯtexerūt me tn̄bꝛe ⁊ dixi L ij
Primū q̄dē grās ago deo
meo p xp̄m ihm̄ p oib⁹
vobis q2 fides vr̄ā ānūciat i
vniūſo mdo Teſtis ē michi
de⁹ cui ſuio i ſpū meo i euan
gelio filij eius ꝙ ſine intmiſ-
ſione memoriā vr̄i facio i orō
nibus meis R̄ Deus q̄ ſedes
ſup tronū ⁊ iudicas equita-
tem eſto refugiū paupū i tri
bulacōe Qꝛ tu ſolus laboꝛē
⁊ doloꝛē ꝯſideras V Tibi em̄
derelictus ē paup pupillo tu
eris adiutoꝛ Quia tu L iij.
Nolo em̄ vos frēs ignora
re q2 ſepe pponſui venire
ad vos ⁊ phibit⁹ ſū vſꝙ ad
huc Ut aliquē fructū habeā

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

in vobis ſicut et ĩ ceteris gẽ
tibus grecis et barbaris ſa
piẽtibꝰ ⁊ inſipientibꝰ debitoꝛ
ſum Rm A dextris eſt michi
dñs nec cõmouear ꝓpter hoc
dilatatũ ẽ coꝛ meũ ⁊ exulta-
uit lingua mea V Cõſua me
dñe qm̃ in te ſꝑaui dixi dño
deꝰ meꝰ es tu Propter In
ij. noct. vt ĩ pſal. Conſerua
Reuelat eñi ira dei L iiij:
ſuꝑ oẽm impietatẽ ⁊ iniu
ſticiã hoim eoꝝ qui veritatẽ
dei ĩ iniuſticiã detinẽt q2 qđ
ẽ dei maifeſtũ ẽ in illis Deus
eñi ill' oibꝰ maifeſtauit inui
ſibilia eñi dei a creatura mũ
di ꝑ ea q̃ facta ſũt itellcã cõ
ſpiciũt Rm Notas michi fe
ciſti dñe vias vite adiplebis
me leticia cũ vultu tuo De-
lectacões in dextra tuo vſqꝫ
ĩ finẽ V Cõſua vts Lcõ v.
Sẽpiterna vero virtꝰ eiꝰ
⁊ diuinitas ita vt ſint in
excuſabilis q2 cũ ꝯgnouiſſẽt
deũ nõ ſicut deũ glĩficauerũt
aut grãs egerũt ſed euanue
rũt in cogitacõibꝰ ſuis ⁊ ob
ſcuratũ ẽ inſipiẽs coꝛ eoꝛum
⁊ mutauerũt gloꝛiam in coꝛ-
ruptibil' dei ĩ ſilĩtudie yma-
ginis coꝛruptibilis. ꝓpterea
tradidit illos deꝰ ĩ paſſiones
ignominie Rm Diligã te do

mine virtus mea dñs firma
mentũ meũ ⁊ re fugiũ meum
V Laudãs inuocabo dñm ⁊
ab inimicis meis ſaluus ero
Sicut nõ ꝓbauerũt deuz
habere in noticia tradi
dit illos in reprobũ ſenſum
vt faciãt ea q̃ nõ ꝯueniũt re-
pletos oĩ iĩq̃tate malicia foꝛ
nicacõe auaricia nequicia in
uidia hoĩcidio ꝯtẽcõne dolo
malignitate Suſurrões de-
tractoꝛes deo odibiles ꝯtu-
melioſos ſuꝑbos elatos iuẽ
toꝛes maloꝝ parẽtibꝰ nõ o-
bediẽtes; inſipiẽtes incõpoſi
tos ſine affectõe abſqꝫ fede-
re ſine mia Qui talia agunt
digni ſunt moꝛte R Dñi ẽ ter
ra ⁊ pleitudo eiꝰ Orbis trãꝝ
⁊ vniuerſi qui habitãt in eo
V Ipſe ſuꝑ maria fũdauit eũ
⁊ ſuꝑ flumia ꝑparauit eum:
In iij. noct ps Celi enarrant
In illo tꝑe Nup ſm Jo:
cie facte ſũt ĩ chana ga
lilee ⁊ erat ihũs ibi: vocatꝰ ẽ
aũt ihũs ⁊ diſcipuli eiꝰ ad nu
pcias Et re Omelia Bede
Miracula facturus ĩ ter-
ra dei filiꝰ veit ad nup
cias vt ipm ſe eſſe doceret de
quo ſub typo ſponſi pſalmi
ſta p̃ſcinit Et ipe tanq̃ ſpon
ſus ꝓcedẽs de thalamo ſuo

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

de ſe ſuiſq; fidelib⁹| ait Non
poſſũt filij ſpõſi lugere q̄diu
ſponſus eſt cũ illis ℞m. Ad
te dñe leuaui aiam deus me⁹
in te ↄfido nõ erubeſcã v̄ſ⁹
Neq; irrideãt me iimici mei
etenĩ vniũſi qui ſuſtinẽt te nõ
ↄfundentur Deꝰ meꝰ L viij
Sponſus ergo xp̄s ſpon
ſa et⁹ eſt eccia Filij ſpõ
ſi vel nupciaꝝ ſinguli quiq;
fideliũ ei⁹ ſunt Tẽpus nupci
arũ tps illud eſt qñ ꝑ incar
nacõis miſteriũ ſanctaꝫ ſibi
eccliam ſociauit ℞ n Audiã
dñe vocẽ laudis tue vt enar
reꝫ vniuerſa mirabilia tua.
v̄. Dñe dilexi decorẽ domus
tue ⁊ locũ habitacõis glorie
tue Ut enarrem Lectõ ix.
Thalamus quidẽ eius in
corrupte genitricis vte
rus fuit in quo de⁹ humane
nature ẽ ↄiũctus prim⁹ nup
ciarũ locus iudea extitit i q̃
filius dei hõ fieri ⁊ eccliam
ſui corpis ac ſãguis ꝑticipa
cõe ↄſecrare ſuiq; ſpũs ping
nore in fide ↄfortare digna-
tus eſt ℞m. Pctã mea dñe
ſicut ſagitta ifixa ſunt i me
ſed añq; vulnera generent in
me Sana me dñe medicamĩ
to penitẽcie de⁹ v̄ Qm̃ iiqui
tatẽ meã ego ↄgnoſco ⁊ delic

tum meũ ↄtra me ẽ ſemꝑ ti
bi ſoli peccaui Sana Indu
t⁹ ẽ dñs vt i pſal. Laud Ca
pit. vẽs Añ Nupcie fcẽ ſũt
in chana galilee ⁊ erat ibi ihe-
ſus ⁊ maria mater ei⁹ Bñd
Hic ſileant ſuffragia niſi de
dña Ad horas Añ ad primã
Adeſto pſ̃ Deꝰ deꝰ me. te Ca
Qui exhortat in ex pitl'z
hortãdo qui tribuit in
ſimplicitate qui p̄eſt in ſolli
citudine q̃ miſeret i hilarita
Bñdicite ꝑſequẽ Cap. te
tib⁹ vos bñdicite ⁊ noli
te maledicere gaudete cũ gau
dentib⁹ flete cũ flentib⁹ idip
ſum iuuicẽ ſenciẽtes. nõ al-
ta ſapiẽtes. ſed huilib⁹ ↄſẽ
ciẽtes Deo Cetera vt i pſal-
terio In ij. vſ̃ añ Sede a de
xtris ypn⁹ Lucis creator v̄
Dirigat Añ Deficiẽte vino
iuſſit ihũs implere ydrias a
qua q̃ in vinũ ↄuerſa eſt all'
Mgt Suffragia qñ ſilentur
in primis tũc eciã ſilent in ti:
O homo iex vſ̃ Feria ij.
cuſabilis ois qui iudi
cas in quo enĩ iudicas alteꝝ
teipm ↄdẽpnas Eadẽ enĩ a-
gis qui iudicas. Scim⁹ enĩ
qm̃ iudiciũ dei eſt ſm verita
tẽ in eos qui talia agũt ℞m
Qm̃ magna mltitudo dul-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

cedis tue dñe Quã abſcõdi
ſti timẽtib⁹ te ỽ. Perfeciſti
eis q̃ ſperãt i te in ꝯſpectu fi
lioꝝ hoim Quam Lcõ ij.
Exiſtimas aũt o hõ oĩs q̃
iudicas eos q̃ tľia agũt
⁊ facis ea qꝛ tu effugies iudi
cium dei An diuicias bonita
tis ei⁹ paciẽcie ⁊ lõganimita
tis ꝯtẽpnis Ignoꝛas quoni
am benignitas dei ad peni-
tenciã te adducit Tu aũt ℞
Bñdicã dñm in oĩ tꝑe Sem
ꝑ laus eius ĩ oꝛe meo ỽ. In
dño laudabiť aĩa mea audi-
ant mãſueti ⁊ letent Lcõ iij.
Scdm duriciã antẽ tuam
⁊ impenitẽs coꝛ theſau
rizas tibi irã ĩ die ire ⁊ reue
lacõis iuſti iudicij dei q̃ reddz
vnicuiq; ſcḿ opa ſua ℞. De
lcãre ĩ dño ⁊ dabit tibi peticõ
nes coꝛdis tui ỽ Reuela dño
viã tuã ⁊ ſpa ĩ eo ⁊ ipe faciet
Alia vsũ Col. dicaĩ cũ pci-
b⁹ vt ĩ nocť p⁹ Dñs illuĩacõ
Suffr̃a ſcḿ ꝯſuetudĩe ecclie
cathedraľ Feria iij. Lcõ i.
His qdẽ q̃ ſcḿ paciaz boĩ
opis gľaz ⁊ hõrez ⁊ in coꝛ
rupcõz q̃rẽtib⁹ vitã etnã: hiſ
ãt q̃ ex ꝯtẽcõe ſũt ⁊ q̃ nõ adq̃
eſcũt veritati: credũt ãt iĩqta
ti ira ⁊ idignacõ ĩbulacõ ⁊ an
gũſtia ĩ oẽz aĩaz hoĩs opan-
tis malũ iudei ꝑmũ ⁊ greci ℞
Auꝛib⁹ ꝑcipe dñe lacrĩaſ me
as ne ſileaſ a me remitte me
Qm̃ ĩcola ego ſũ apᵭ te ⁊ ꝑe
gri⁹ ỽ Dixi cuſtodiam vias
meas vt nõ deliquã ĩ ligua
Gľa ãt hõr ⁊ pax oĩ / mea
opãti bonũ iudo ꝑmũ ⁊
greco Nõ eñi ẽ ꝑſoãꝝ accep
cõ apᵭ deũ ℞ Statuit dñs
ſup petrã pedes meos ⁊ dixit
greſſ⁹ meos de⁹ me⁹ ⁊ ĩmiſit ĩ
oſ meũ cãticũ nouũ ỽ Expe
ctãs expectaui dñz ⁊ reſpexit
Quicũq; ei ſine lege me
pcãuerũt ſñ lege piбũt
q̃cũq; i lege pccãuerĩ ꝑ legez
iudicabũť Nõ ei auditores
legis iuſti ſũt apᵭ deũ ſz fcõ
res legis iuſtificabũť ℞ Ego
dix. do miſ. Sa a. m qꝛ p: ť
ỽ Dñe ne in ira tua arguas
me neq; ĩ furoꝛe tuo corripi-
Feria iiij. L i. as me
Cũ ei gẽtes q̃ legẽ nõ hñt
naturaliť ea q̃ legis ſũt faci
unt cũ ei⁹ modi legẽ nõ hñ-
tes ipi ſibi ſũt lex Qui oſtẽ
dunt op⁹ bonũ legis ſcptũ in
coꝛdib⁹ ſuis teſtĩoniũ illľ red
dẽte ꝯſcĩa ipoꝝ ℞ Ne ꝑdide
ris me dñe cũ iĩq̃tatib⁹ meis
Ne foꝛte i finẽ irat⁹ reſñes
mala mea ỽ Miſeré mei de⁹
miſeré mei qm̃ i te ꝯfi. a. m

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Et int̃ ſe ĩficẽ cogitacõnũ
accuſãciũ at eciã defen
dẽciũ ĩ die cũ iudicabit deus
occulta hoĩm ſm euangeliuz
meũ p ihm̃ xp̃m ℞ Paratũ
cor meũ de⁹ patũ cor meũ Cã
tabo ⁊ ſpalmũ dicã dño ℣ Ex
urge gl̃a mea exurge pſalte
riũ ⁊ cithara exurgã dilucl̃o
Si ãt tu iude⁹ ↄgnoĩaris ⁊
reqeſcis in lege ⁊ gl̃aris
in deo ⁊ noſti volũtatẽ ei⁹ ⁊ p
bas vtiliora ĩſtruct⁹ p legez
ↄfidis te ip̃m ducẽ eẽ cecorũ
lumẽ eox q̃ ĩ tñbris ſunt ℞.
Adiutor me⁹ t̃ pſallã q: de⁹
ſuſceptt: me⁹ es De⁹ me⁹ mia
mea ℣ Eripe me dñe de ĩimi
cis meis de⁹ me⁹ ⁊ ab ĩſurgẽ
tib⁹ ĩ me libera me Fe. v. l. i
Qui ergo aliũ doces teipz
nõ doces Qui predicas
nõ furãdũ furaris Qui di-
cis nõ mechãdũ mecharis ℞
De⁹ ĩ te ſpaui dñe nõ ↄfun-
dar ĩ etnũ In tua iuſticia li
bera me ⁊ eripe me ℣ Eſto m̃
ĩ deũ ptectorẽ ⁊ ĩ locũ munitũ
vt ſaluũ me facias. Lcõ ij.
Qui abhoĩaris ydola ſa
crilegiũ facis Qui ĩ le
ge gl̃aris p puaricacõz legis
deũ inhonoras ℞ Repleatur
os meũ laude vt yp̃nũ dicaz
[illegible]

cie tue noli me pĳcere in tpe
Cũ defecerit vt⁹ mea de⁹ ne
dereliq̃s me ℣ Gaudebũt la
bia mea cũ cãtauero t̃ ⁊ aĩa
mea quã redemiſti Lcõ iij.
Nomẽ ei dei blaſphemat̃
p vos ĩnt gẽtes ſicut ſcp̃
tũ ẽ Circũſciſio q̃dẽ pdeſt ſi
legẽ obſ̃ues ℞ Gaudebunt
labia mea cũ cãtauero t̃ ⁊ aĩa
mea quã redeiſti dñe ℣ Sz ⁊
ligua mea meditabit̃ iuſticiã
tuã toto die laudẽ tuã Fe. vi
Nõ em̃ p legẽ pmiſſio l̃c.
abrahe aut ſemi ei⁹ vt
heres eſſet mũdi ſz p iuſticiã
fidei Si em̃ q̃ ĩ lege heredes
ſũt exinanita ẽ fides. aboli-
ta ẽ pmiſſio abſit ℞ Confi
tebor tibi dñe de⁹ meus ĩ to
to corde meo ⁊ honorificabo
nomẽ tuum in eternũ Quia
mia tua dñe magna eſt ſup
me ℣ Et eripuiſti aĩam meã
ex inferno inferiori Lcõ ij.
Lex em̃ irã opat̃ Ubi em̃
non eſt lex nec preuari-
cacio Ideo ex fide vt ſm gra
ciã firma ſit pmiſſio oĩ ſe-
mini Non ei qui ex lege eſt
ſolum ſed ⁊ ei qui ex fide eſt
abrahe qui eſt pater omniuz
nrõruz ℞ Miſericordia tua
dñe magna ẽ ſup me et libe
[illegible]

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

feriori ℣ Deus iniqui iſurre
xerūt i me ⁊ fortes q̄ſierūt ai
mam meam Et libe Lcō iij.
Qui ꝯtra ſpē in ſpe credi
dit vt fieret pater mul
tap͛ gencium ſm ꝙ dictū eſt ei
Sic erit ſemē tuū ſicut ſtel-
le celi. ⁊ ſicut arena q̄ ē i lito
re maris ⁊ infirmatus eſt fi
de nec corpus ſuū ꝯſiderauit
emortuū cū iā fere centum eſ
ſet annoꝝ ⁊ emortuā vulua ʒ
ſare Tu Rm Factus eſt mi
chi dñs in refugiū ⁊ de⁹ me⁹
i auxilium ſpei mee ℣ Deus
vlcionū dñs de⁹ vlcionum li
bere egit Et de. Sabbato:
Iuſtificati igit͛ ex Lcō i.
fide pacem habem⁹ ad
deum per dñm noſtrum ihm̄
xp̄m p quē ⁊ acceſſum habe-
mus p fidē in grām iſtā in q̄
ſtam⁹ ⁊ gl'amur in ſpe gl'e fili
oꝝ dei Rm Miam ⁊ iudiciuʒ
cātabo tibi dñe pſallā ⁊ intel
ligam In via immacl'ata qn̄
venies ad me ℣ Perambu
labam in innocencia cordis
mei i medio dom⁹ mee In.
Non ſolū aūt ſed Lcō ii.
⁊ gl'amur i tribulacōi-
bus ſciētes ꝙ tribulacō pa-
cieciam opat͛. paciēcia aūt p
bacōnem pbacio vero ſpem
ſpes aūt nō ꝯfudit Rm Do
mine exaudi orōem meam ⁊
clamor me⁹ ad te veiat. Nō
nō ſpnis de⁹ pces paupū ℣.
De profundis clamaui ad te
dñe dñe exaudi vocē meam
Caritas dei diffuſa ē
in cordibus nris p ſpm
ſctm̄ q̄ datus ē nobis R Ve
lociter exaudi me dñe Q̄r de
fecerūt ſicut fumus dies mei
℣ Dies mei ſicut vmbra de-
clinauerūt ⁊ ego ſicut fenum
arui Dñica ii. Ad vſ Bene
Fr
rēs nolite eē Cap dict⁹
prudētes apud noſmet-
ipos Nulli malū p malo red
dentes puidentes bona non
tm̄ corā deo ſed eciā corā oi:
bus hoibus Deo Ai Deus
caritas ē ⁊ qui manet i cari
tate in deo manet ⁊ de⁹ in eo
Omnipotens ſempiterne de⁹ Col
infirmitatē nrām ppi
cius reſpice atq͛ ad ptegen-
dum nos dexterā tue maie-
ſtatis extēde Per Hic dicā
tur ſuffragia Cetera vt i pri
ori dñica vt dictū eſt Lcō i.
Paulus vocatus apoſto
lus ihū xp̄i p volunta-
tem dei ⁊ ſoſtenes frater ec-
cleſie dei qui eſt corinti ſctifi
catis i xp̄o ihū vocatis ſcis
cū oibus qui inuocāt nomen
dm̄i noſtri ihū xp̄i in oi loco

ipſoꝝ ⁊ noſtro grā vobis et
pax a prē noſtro et dn̄o nr̄o
iheſu criſto Lectō ſecunda.
Grās ago deo meo ſemꝑ
ꝓ vobis in grā dei que
data ē vobis in xp̄o qꝛ in oī
b⁹ diuites facti eſtis in illo ī
oī verbo et in oī ſcia ſicut te
ſtimonium xp̄i ꝯfirmatū eſt
in vobis. ita vt nichil vobiſ
deſit in vlla gracia expectan
tibus reuelacōem dn̄i noſtri
Obſecro aūt ihū xp̄i
vos ꝑ nomē dn̄i nr̄i ihū
xp̄i vt idip̄m dicatis oēs. et
non ſint in vobis ſciſmata.
Sitis aūt ꝑfecti in eodem ſē
ſu ⁊ in eadē ſcia Significatū
eſt michi de vobis fratres
mei ab his q̄ ſūt eloes. qꝛ cō
tēcōnes ſunt inter vos Hoc
eīn dico ꝙ vnuſquiſq; veſtrū
dicit Ego quidez ſum pauli
ego āt appollo ego vo cephe
ego autem xp̄i Lectō quar.
Diuiſus ē xp̄s Nunquid
paulus crucifix⁹ eſt ꝓ
vobis Aut in noīe pauli ba
ptizati eſtis. gracias ago do
meo ꝙ neminē vr̄m baptiza
ui niſi criſpū ⁊ gayū ne quis
dicat ꝙ in noīe meo baptiza
Non eīn miſit ti eſtis
me xp̄s baptizare ſʒ eu
angelizare in ſapia verbi vt
non euacuet crux xp̄i Verbū
eīn crucis ꝑeūtib⁹ ſtulticia ē
his aūt qui ſalui fiunt id eſt
vobis virtus dei eſt Lectō vi
Scriptū eſt eīn ꝑdam ſa
piēciam ſapienciū ⁊ pru
dencia prudenciū reprobabo
Ubi ſapiēs vbi ſcriba. vbi
inquiſitor hui⁹ ſeculi Nōne
ſtultā fecit de⁹ ſapiam hui⁹
mundi Sm̄ Matheum.
In illo tp̄e Cum aſcēdiſ
ſet ihūs de mōte ſequu
te ſunt eū turbe mlte Eiuſdē
Poſt multa ac celeſtē do
ctrinā q̄ dn̄s ⁊ ſaluator
noſter ſuos inſtruxit diſcipu
los primo occurrit ei lepros⁹
vt euangelica teſtat̄ hiſtoria
⁊ adorabat eum dicens Dn̄e
ſi vis potes me mūdare Lectō viii
Unde potuit hic leproſus
dn̄z agnoſcere. niſi qꝛ ꝓ
us audierat eū in monte vn
de deſcenderet Ibiq; vt legit̄
fidei ꝑcepta ⁊ regni celorum
p̄mia predicantem. Lcō ix.
Cognouit ꝑ legem qꝛ ip̄e
eſſet auctor legis ad fi
dem ꝯfugit dicēs Dn̄e ſi vis
potes me mundare. In lege
eīn ſcriptū fuit vt ſi quis le
pra eſſet ꝑfuſus oñderet ſe ſa
cerdoti. nō vt mundaret̄ ſed
vt exieret caſtra. lepra enim

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

pctā ſunt quibus om̄e huā
nū gen⁹ fuerat inquinatum
Si fieri poteſt ꝙ ex Cap
vobis ē Cū oīb⁹ hoīb⁹
pacē hn̄tes non voſmetipos
defendentes cariſſimi ſʒ date
Noli vici a Cap̄ locū ire
malo ſʒ vice ī bono ma
lū An̄ Cū aūt deſcēdiſſet ihe
ſus de mōte ecce lepros⁹ veī-
ens adorabat eū dicens dn̄e
ſi vis potes me mūdare ꝛ ex
tendens manū tetigit eū di
cens volo mundare Bn̄dic
An̄ Domine ſi vis potes me
mūdare ꝛ ait ihūs volo mū
dare Magnificat Lectōes.
Videte vocacōem veſtraʒ
frēs qꝛ non multi ſapiē
tes ſm carnē non multi potē
tes nō multi nobiles ſedque
ſtulta ſunt mūdi elegit deus
vt ꝯfundat ſapiētes ꝛ infir
ma mundi elegit de⁹ vt ꝯfun
dat forcia ꝛ ignobilia ꝛ ꝯtēp
tibilia m̄di elegit de⁹ ꝛ q̄ nō
ſunt vt ea q̄ ſunt deſtrueret ꝛ
nō glorietur oīs caro in con-
ſpectu ei⁹ Ex ipſo autē vos
eſtis ī xp̄o ihū qui fact⁹ ē ſa
piēcia nobis a deo ꝛ iuſticia
et ſanctificacio et redempcio
vt queadmodum ſcriptū eſt
Qui glatur ī dn̄o gletur Et
ego cū veniſſem ad vos frēs
veni non p ſublimitatē ſer-
monis aut ſapiēcie annūciāſ
vobis teſtimoniuʒ xp̄i Non
em̄ indicaui me ſcire aliquid
inter vos niſi ihm̄ xp̄m ꝛ hūc
crucifixum Et ego in infir-
mitate ꝛ timore ꝛ tremore mlͦ
to fui apud vos ꝛ ſermo me⁹
ꝛ pdicacō mea nō em̄ ſuaſibi
lib⁹ humane ſapiēcie verbis
ſed in oſtenſiōe ſpūs ꝛ virtu-
tis. Rogo vos frēs imitato-
res mei eſtote ſicut ꝛ ego xp̄i
Propterea miſi ad vos thi
motheum qui ē filius meus
cariſſim⁹ ꝛ fidel' in dn̄o q̇ vos
cōmoue faciat vias meas q̄
ſūt in xp̄o ihū ſicut vtiqꝫ ī oī
eccl'a doceo Tāqꝫ nō vētur⁹
ſim ad vos ſic īflati ſūt q̇dā
Veniā āt ad vos ſcito ſi dn̄ſ
voluerit ꝛ ꝯgnoſcā nō ſmo-
nē eoꝝ q̇ īflati ſunt ſʒ virtu
tē Nō em̄ ī ſmōe ē regnū dei
ſed ī virtute Quid vultis in
virga veniā ad vos an ī cari
tate ꝛ ſpū manſuetudis Tu
Dn̄ica tercia ad vs. Capitlꝫ
Frēs nemini quidq̄ debe
atis niſi vt īuicē diliga
tis Qui em̄ diligit pximuʒ
legem adimpleuit Deo An̄.
Caritas fraternitas mane-
at in vobis ꝛ deus pacis ꝛ di-
lectōis erit vobiſcū Magt.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Deus qui nos **Collecta.**
in tantis piculis ꝯſtitu
tos ꝓ humana ſcis fragili-
tate non poſſe ſubſiſtere da
nobis ſalutē mētis ⁊ corꝑis
vt ea que ꝓ pctis nris ꝑati
mur te adiuuante vincamuſ

Paulus ſeruus **Lcō pria**
ihū xp̄i ꝑ volūtatē dei ⁊
thimothe⁹ frater eccleſie dei
q̄ ex corinthi cum oībus ſan
ctis q̄ ſunt ī vniuerſa achya
grā vobis ⁊ pax a deo patre
noſtro ⁊ dn̄o ihū xp̄o Tu āt:

Bn̄dictus deus **Lectō ij:**
et pater dn̄i noſtri iheſu
xp̄i pater miaꝝ et deus toci⁹
ꝯſolacōis q̄ cōſolatur nos in
omni tribulacōne noſtra vt
poſſimus et ipſi cōſolari eos
qui in omni preſſura ſunt ꝑ
exhortacōnem qua exhorta
mur et ipſi a deo. Qm̄ ſicut
abundāt paſſiones xp̄i in no
bis ita et ꝑ xp̄m abūdat cō-
ſolacio noſtra Tu **Lectō iij.**

Siue aūt tribulamur pro
vrā exhortacōe ⁊ ſalute
Siue exhortamur ꝓ vrā ex
hortacōe q̄ operatur intollerā
ciā earundē paſſionū quas ⁊
nos patimur ⁊ vt ſpes noſtra
firma ſit ꝓ vobis. Sciētes
qm̄ ſicut ſocij paſſionuȝ eſtis
ſic eritis ⁊ ꝯſolacionum Tu

Non enim volu **Lcō iiij:**
mus ignorare vos frēs
de tribulacōe noſtra q̄ facta
eſt in aſya qm̄ ſupra moduȝ
grauati ſumus ſupra virtu-
tē vt tederet nos eciā viuere

Sed ipſi in no- **Lectō v.**
biſmetipſis reſponſum
mortis habuimus vt non ſi-
mus fidentes in nobis ſed in
deo qui ſuſcitat mortuos q̄
de tantis pericul' eripuit noſ
⁊ eruet in quē ſperam⁹ Tu

Nā gl'a noſtra hec ē teſti
moniū ꝯſciēcie nrē ꝙ ī
ſimplitate dei ⁊ nō ī ſapiēcia
carnali ſed ī grā dei ꝯuerſa-
ti ſum⁹ in hoc mūdo abūdā
cius autem ad vos Tu autē

In illo tem **Sm̄ Matheū**
pore. Aſcendente ihū in
naviculam ſequuti ſunt euȝ
diſcipuli eius. Et reliqua.
Omelia eiuſdem lectōis.

Nauicula hec eſt ſancta
crux ī quam criſtus ad
noſtram redempcōnem aſcē
dit Intelligitur auten domi
nus et ſaluator noſter qui to
tum mundum gubernat in
paruo ligno nauicule conti-
netur Tu autem **Lcō vij.**

Qui omnē mūdū creauit
crucis ſctē ligno ſalua
uit dormiuit ī nauicula q⁊ ꝓ

nobis dignatus ē mori i cru
ce. qui et vigilia ſempiterna
cuſtodit pplm ſuum Lcō ix

Periculū maris paſſ⁹ eſt
qui nos liberare digna
tus eſt de eterne mortis picu
lo A diſcipulis excitatus eſt
q̄ nos a ſōpno ifidelitatiſ ꝛ ig
norācie piſcōſ pdicatores quo
tidie in ſctā eccl'ia excitat.
Aſcēdēte ihū i nauiculā ec
ce motus magn⁹ factus ē in
mari ꝛ ſuſcitauerūt eū diſci-
puli eius dicentes dn̄e ſalua
nos ne pimus Bn̄dic Cap.

Et ſi quid eſt aliud man-
datū i hoc vbo mōſtrat
diliges pximū ſicut te ipm

Dilectio pximi malū non
opat plenitudo ergo le
gis eſt dilectio Deo Añ Sur
gēs ihūs impauit vētis ꝛ ma
ri et facta ē trāquillitas ma
gna ꝛ mirati ſunt vniuerſi.

Nō em̄ alia Lcōes Mſt
ſcribim⁹ vobis. q̄ꝫ q̄ le
giſtis ꝛ ꝯgnouiſtis Spero āt
q̄ vſqꝫ in finē ꝯgnoſcetis ſi
cut ꝛ cognouiſtis nos ex pte
qꝛ gl'a vrā ſumus ſicut ꝛ vos
noſtra in die dn̄i nr̄i ihū xpi
Et hac ꝯfidencia volui priuſ
venire ad vos vt ſcdāz grāz
haberetis p vos trāſirē ma
cedoniā. ꝛ iterū a macedoia
veire ad vos ꝛ a vobis dedu
ci in iudeā Cū ergo hoc volu
iſſem nunquid leuitate vſuſ
ſum aut q̄ cogito ſcḋm carnē
cogito vt ſic apud me ē ꝛ nō
Fidelis aūt deus eſt qꝛ ſmo
noſter qui ſit apud vos nō ē
in illo ē ꝛ non ſed eſt in illo
fuit Dei em̄ fili⁹ ihūs xpus
qui in vobis p nos pdicatus
eſt per me ꝛ ſiluanū ꝛ thimo
theum nō fuit ē ꝛ nō ſed eſt in
illo fuit Quotquot em̄ pmiſ
ſiōes dei ſūt in illo eſt. ideo ꝛ
p ipm. amē deo a gl'am vrām
Qui autē ꝯfirmat nos vobi
ſcum in xpo ꝛ qui vnxit nos
deus et qui ſignauit nos de-
us et dedit pign⁹ ſpūs i cor-
dibus noſtris Ego autē te-
ſtem deum inuoco in aīaꝫ me
am q̄ꝫ parcēs vobis nō veni
vltra corinthū non qꝛ domia
mur fidei veſtre ſed adiuto-
res ſumus gaudij veſtri Tu
autē dn̄e Dn̄ica quarta Cap.

Fratres induite vos ſicut e-
lecti dei ſancti ꝛ dilecte vi
ſcera mie benignitatē humi
litatē modeſtiam paciēciam
ſupportantes inuicē in cari-
tate Añ Fratres ꝯfortami-
ni in gracia dei que eſt i xpo
ihū dn̄o noſtro Magt Col.

Familiā tuā qūs dn̄e ꝯti

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

nua pietate cuſtodi vt q̄ i ſo
la ſpe grē celeſtis initit tua
ſemꝑ ꝓtectōe muniat Pe.
Paulꝰ aplūs   Lectō i.
nō ab hoībus neqꝫ per
hoīez ſ ꝑ ihm̄ xpm̄ ⁊ deū pa
trē q̄ ſuſcitauit eū a mortuis
⁊ q̄ mecū ſūt oēs frēs eccle
ſijs galacie: gratia vobis et
pax a deo prē ⁊ dn̄o nrō ihū
xpō. Tu autem.   Lectō ij.
Miror autē ꝙ tā cito trāſ
ferimi ab eo q̄ vos vo
cauit i grām xpi in aliud niſi
ſunt aliq̄ qui vos ꝯturbāt ⁊
volūt ꝯuertere euāgeliū xpi
Sed   Tu au   Lectō iij
licꝫ nos aut anglūs di
euāglium ⁊ vobis p̄terq̄ꝙ
euāgelizaimꝰ vobis anathe
ma ſit ſicut p̄diximus vobis
⁊ nūc iterꝝ dico Si q̄s vobis
euāgelizauerit p̄ter id qd̄ ac
cepiſtis anathema ſit. Tu
Modo eni hoībꝰ   Lcō iiij
ſuadeo an deo. aut q̄ue
ro hoībus placere Si adhuc
hoībꝰ placerē: xpi ſuus noꝫ
eēm Notū eniꝫ vobis facio
frēs euāgeliū qd̄ euāgeliza
tū ē a me qr nō eſt ſm hoīez
Neqꝫ eni ab hoīe accepi id
neqꝫ didici ſ ꝑ reuelatōez ihū
xpi Tu antē dn̄e Deo grās.
Lectio quinta

Audiſtis eniꝫ ꝯſeruatōeꝫ
meā aliqn̄ in iudaiſmo
qm̄ ſupra modū ꝑſequebar
eccāꝫ dei ⁊ expugnabā illaꝫ
⁊ ꝓficiebā in iudaiſmo ſuꝑ
mltōs coetaneos meos in ge
nere meo abundantiꝰ emula
tor exiſtēs paternaꝝ mearū
traditōnū Tu antē   Lcō vi
Cum autē placuit ei qui
me ſegregegauit ex vte
ro mris mee ⁊ vocauit ꝑ gra
tiā ſuā vt reuelaret filiū ſuū
tu me vt euāgelizarē illuꝫ in
gentibꝰ ꝯtinuo nō atquieui
carni ⁊ ſaguini neqꝫ veni ihe
roſolimaꝫ ad añceſſores me
os aplōs ſed abij in arabiā
⁊ iterꝝ reuerſus ſuꝫ damaſcꝫ
Tu antē dn̄e miſerere noſtri
Deo grās.   Scdm̄ mathe.
In illo tp̄e dixit ihūs diſ
cipulis. ſ. ꝑabolā hanc
Simle eſt regnū celoꝝ homī
qui ſemiauit bonū ſemen in
agro ſuo Et reliqua bti Je
Dn̄s ꝑſpicue ex   ronimi
poſuit ꝙ ager m̄dus ſit
Sator filius hoīs. bonū ſe-
men filij regni ʒiʒaīa filij peſ
ſimi. ʒiʒanioꝝ ſator diabolꝰ
meſſis ꝯſummatō mūdi meſ
ſores angli.   Lctō octaua
Que igitur expoſita ſunt
a deo hijs debemꝰ acco

cgi

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

modare fidē Que autē taci
ta ⁊ nrē intelligētie derelicta
ꝑſtrigenda ſūt breuit: hoīes
qui dormiūt nigrōs ecciarū
itelligite Seruos priſfami
lias nō alios accipiatis ꝙ ā
glōs qui quottidie vidēt fa
ciē pris Tu autē. Lctō ix.

D Jablūs ꝓpterea imic9
homo appellat q2 deus
eē deſinit ⁊ in ſpalmis ſcrip
tū ē de eo Exurge dn̄e nō cō
fortetur homo Qm̄ obrē nō
obdormiat q̄ eccē ꝑpoſit9 eſt
Aī Dn̄e nōne bonū ſemē ſei
naſti in agro tuo vn̄ ergo hȝ
zizania ⁊ ait illis hoc fecit
imicus hō. Bn̄dic. Caplm̄

F rēs verbū xp̄i abūdant
ſit in vobis in oī ſapien
tia docētes ⁊ ꝯmouētes voſ
metipōs i pſalmis ymnis et
canticis ſpūalib9 in grā ca-
nentes in cordib9 vris dn̄o-

O m̄e qd̄cūq; Caplm̄.
facitis i v̄bo aūt i oꝑe
oīa in noīe dn̄i nri ihū criſti
facite gratias agētes deo ⁊
pri. ꝑ xp̄m̄ dn̄m nrm̄. Añ
Colligite primum zizania et
alligate ea faſciculis ad cō-
burendū triticū autē ꝯgrega
te i horreū meū dicit dn̄s.
Magnificat. Lctōes. prima
Deīn p9 annos tres veni i
ihrōſolimaȝ videre petrū et
māſi apud eū dieb9 quidecī
Aliū autē aplōꝝ neminē vi-
di niſi iacobū fratrē domini
Que autē ſcribo vobis: ecce
corā deo q2 nō mentior. Deīn
veni in ꝑtes ſyrie ⁊ galacie
Eraȝ autē ignot9 facie in ec
cleſijs inde que erāt in criſto
Tantū auditū habebāt qm̄
ꝑſequebatur nos aliqn̄. nūc
euāgelizat fidē quā aliqn̄ ex
pūgnabat ⁊ i me glificabāt
deū Deīn p9 ānos q̄tuorde-
cim aſcēdi iteꝝ iheroſolimā
cū barnaba aſſūpto et tyto.
Aſcēdi autē ſm̄ reuelatōeȝ et
ꝯtuli cū illis euāgeliū qd̄ ꝑ
dico i gentib9 Sȝ cū vidiſſē
ꝙ nō rctē ābularēt ad veri-
tatē euāgelij dixi cephe corā
hoīb9 Si tu iude9 cū ſis gē
tiliter ⁊ non iudaice viuis.
quō gētes cogis iudaizare.
Sciētes autē ꝙ nō iuſtifica
tur hō ex opib9 legis niſi ꝑ
fideȝ ihū xp̄i et nos in xp̄ō
ihū credim9 vt iuſtificemur
ex fide ihū xp̄i Tu autem.
Dn̄ica v q̄ raro ꝯtingit Ca
plm̄ vt in dn̄ica ꝑcedēt In
duite Añ Frēs exiſtimo eniȝ
ꝙ nō ſunt ꝯdigne paſſiōs hu
i9 tꝑis ad futuȝ glām q̄ reue
labit i vobis allā Mgt Col

Conſtva pplm̄ tuū de⁹ et in tuo noī fac devotum vt diuis ſubiectus offitijs et tpalia viriliť ɔdēpnat ⁊ terrena dona feliciť ꝑcipiat. P.

Paulus aplūs ihū Lctō i
xp̄i ꝑ volūtatē dei ſctis omnibus qui ſūt epheſi ⁊ fidlib⁹ in xp̄o ihū grā vobis ⁊ pax a deo prē nrō ⁊ dn̄o ihū xp̄o Tu autē dn̄e.

Lctō ij
Bn̄dict⁹ deus ⁊ pať dn̄i nri ihū xp̄i qui bn̄dixit nos in omni bn̄dcōe ſpūali in celeſtibus in xp̄ō ſicut elegit nos in criſto an̄ mdi ɔſtitutōnez. vt eſſem⁹ ſcti ⁊ imaclāti conſpectu ei⁹ ī caritate Tu autem dn̄e miſerere nri Deo g̃

Qui p̄deſtinauit Lctō iij
nos ī adoptōez filiorū ꝑ ihm̄ xp̄m̄ in ipm̄ ſ̄m ꝓpoſitū volūtatis ſue ī laudē glē grē ſue ī qua g̃tificauit nos in dilecto filio ſuo. In quo habem⁹ redēptōem ꝑ ſanguinē ei⁹ remiſſionē pctōrum ſ̄m diuitias grē ſue Tu aūt

Que ſupabū Lcō iiij
dauit in nobis in omni ſapiētia ⁊ prudētia vt notū faceret nobis ſacramentū ſue volūtatis ſ̄m bonū placitū ei⁹ quod ꝓpoſuit ī eo ī diſpēſatōnem plenitudis tpis ei⁹ inſtaurare oīa ī xp̄o que in celis ⁊ que in terris ſunt ī ipſo Tu autē domine miſerere nri Deo g̃. Lctō quīta.

In quo et nos ſorte vocati ſum⁹ predeſtinati ſ̄m ꝓpoſitū eius qui omia opatur ſcd̄m̄ conſilium voluntatis ſue vt ſimus in laudē glē ei⁹ qui an̄ ſperauim⁹ in xp̄o Tu autē dn̄e miſerere noſtri Deo gratias

Lctō ſexta
In quo et vos cū audīſſetis vbū veritatis euāgeliū ſalutis vrē in quo et credētes ſignati eſtis ſpū ꝓmiſſionis ſcō qui ē pign⁹ hereditatis nrē in redēptōez acquiſitōnis in laudem glorie ipſius Tu autē domine miſerere noſtri. Deo gratias.

Secundum Marcū

In illo tempore Cum ſero factum eſſet erat nauis in medio maris et Iheſus ſolus in terra. Et reliqua

Omelia lectionis eiuſdem

Sero ſignificat vite preſentis ignorātiam Nauis ſanctam eccleſiam Mare huius mundi inconſtantiam Terra ſoliditatem ſupernam. Tu autem domine miſerere noſtri Deo gracias.

Lectio octaua

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Quarta vigilia q̄tuor euā
gelioꝝ libros in ſctā ec-
cleſia Labor diſciplōꝝ in re
migando: laborē iuſtoꝝ i bn̄
opando vent⁹ dyablm̄ Con
trarietas vēti tēptatōes dy-
abli ꝑcat Tu autē Lctō ix
Ihūs autē ſupra mare ā
bulabat cū ſcli pꝛeſētis
tumorē calcabat deprimit ⁊
hūiliat Ac laborātes diſci-
plōs reſpicit Cū iuſtoꝝ i mū
do mltiplices tribulatōnes
miſericordit attēdit Tu aut
Notandū ꝙ qn̄ euāglm̄ Cū
ſero fctm̄ eēt legat tūc ſequē
tes Antphē prio ſup bn̄dict⁹
Dixit illis ihūs cōfidite ego
ſuz nolite timeř Itē ſup mḡ
nifcāt Quotqd̄ tāgebāt eū
ſalui fiebāt. legant viciſſim
Notādū ꝙ quo āno op⁹ ē vt
euangeliū ꝯfiteoꝛ tibi dr̄ dn̄e
Ex legat tūc Antphn̄e veite
ad me ſup bn̄dict⁹ ⁊ Antph
tollite iugū meū ad mḡt ob
ſeruabunt. Antiphn̄. Ueite
ad me om̄s qui laboratis et
onerati eſtis et ego reficiam
vos dicit dn̄s. Bn̄dict⁹ An̄
Tollite iugū meū ſup vos d
cit dn̄s ⁊ diſcite a me q2 mi
tis ſuz et hūilis corde. Mḡt
Propterea Lectōnes
et ego audiēs fidē vrāz
que eſt in dn̄o ihū et dilectōz
in om̄s ſctōs non ceſſo grati
as agēs pro vobis Meōriaz
veſtri faciēs in oꝛōib⁹ meis
vt deus dn̄i noſtri ihū criſti
pater glē det vobis ſpm̄ ſa-
piētie et reuelatōnis in agni
tōnem eius Illūinatos ocu
los cordis vri vt ſciatis que
ſit ſpes vocatōis eius ⁊ que
diuitie glē hereditatis ei⁹ in
ſctisl Tu autē dn̄e miſeree.
Sabbato lxx dū deponit
allā Ad veſpas Bn̄dictus.
FRatres neſcitis Cap
ꝙ hū b in ſtadio currūt
oēs q̄dē curūt ſz vn⁹ accipit
pꝛauiū ſic currite vt compꝛe
hendatis Deo ḡ. R Forma
uit igitur. Ympnus De⁹ crea
toꝛ. verſi. Ueſptina oꝛatio.
Antiphn̄ Plantauerat au
tē dn̄s de⁹ paradiſuz volup-
tatis a pn̄cipio in quo poſu
it hominē quē foꝛmauerat.
Magnificat. Collecta.
PReces ppli tui queſū⁹
domine clemēter exau-
di vt qui iuſte ꝓ pctis nrīs
affligimur pro tui nominis
gloria miſericorditer libere-
mur Per dn̄m. Inuitatori
um Preocupem⁹ faciē dn̄i
⁊ in ſpalmis iubilem⁹ ei.
Uenite. Ympn⁹. Primo di

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

erũ Añ Beati qui i lege. ℣
Meõꝛ fui noc. Lectõ pꝛima
In pñcipio creauit deus ce
luz ⁊ terrã Terra autẽ
erat inanis ⁊ vacua ⁊ teñbꝛe
erãt ſup̱ fac ẽ abiſſi et ſpũs
dei ferebaẗ ſup̱ aquas Dix
itq; deꝰ. fiat lux ⁊ fcã ẽ lux
⁊ vidit deꝰ lucẽ ꝙ eẽt bona
⁊ diuiſit lumẽ a teñbꝛis ap
pellauitq; lucẽ diẽ ⁊ tñbꝛas
noctẽ Factũq; ẽ veſp̱e ⁊ ma
ne dies vnꝰ Tu au ℟ Inpñ
cipio fecit deꝰ celũ et terrã ⁊
creauit i ea hõiez Ad ymagi
nẽ ⁊ ſimlitudinẽ ſuaz. ℣ For
mauit igiẗ dñs hoiez de limo
terre ⁊ iſpirauit in faciẽ eius
ſpiraclm̃ vite Ad v. Lectõ ij
Dixit quoq; deꝰ fiat fir-
mamẽtũ i medio aqua
rũ ⁊ diuidat aquas ab aqs
⁊ fecit deꝰ firmamentũ. di-
uiſitq; aquas q̃ erãt ſub fir
mamẽto ab his q̃ erãt ſuper
firmamẽtũ et factum eſt ita
Vocauitq; deꝰ firmamentũ
celũ ⁊ fctm̃ ẽ veſp̱e ⁊ mane
dies ſecũdꝰ Tu aũt. ℟ In
pñcipio creauit deꝰ celũ et t
ram et ſpũs dñi ferebaẗ ſu-
p̱ aquas ⁊ vidit deꝰ cũcta q̃
fecerat ⁊ erant valdẽ bõa. ℣
Igitur p̱fecti ſunt celi ⁊ t̃ra
et oĩs oꝛnatus eoꝝ Et vidit

Dixit vero de Lcõ iij
us Congregate aque q̃
ſub celo ſunt in locum vnuz
et appeat arida Factũq; eſt
ita et vocauit deꝰ aridã ter
ram cõgregatõeſq; aquarũ
vocauit maria. Et vidit de
us ꝙ eẽt bonũ ⁊ ait Germi
nz terra herbã virentẽ ⁊ fa
ciẽs ſemen ⁊ lignũ pomifeꝝ
faciens fructũ iuxta genus
ſuũ cuiꝰ ſemẽ i ſemetipſo ſit
ſuper terram et factũ eſt ita
Factũq; ẽ veſp̱e et mane di-
es tercius Tu autẽ dñe mi-
℟ Formauit igitur dñs hoiz
de limo terre ⁊ inſpirauit in
faciem eiꝰ ſpiraclm̃ vite Et
factꝰ eſt homo in animaz vi
uentem. ℣ In principio fecit
deꝰ celũ ⁊ terram ⁊ plaſma
uit i ea hominẽ Et factus ẽ
Añ Tribue Ps. Conſerua
℣. Media nocte Lcõ iiij
Dignitas hũane oꝛigis:
facile agnoſciẗ conſide
rata ſublimitate auctoris.
Neq; enim facile poterat eẽ
vel leue quod manus ſacra
cõfinxit ⁊ celeſtis flatꝰ in vi
talem ſubſtantiam animauit
Tu autẽ dñe. ℟ Tulit ergo
dominꝰ hoiez ⁊ poſuit eũ in
p̱adiſum voluptatis Ut op̱
aretur ⁊ cuſtodiret illum. ℣

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Plātauerat autez dn̄s de⁹
paradiſū voluptatis a pn̄ci
pio in quo poſuit hoiez quē
formaueāt vt oparet. Le v
Maxime cū idē artifex d
us ptātem ſuā in om̄z
fabricā m̄di eidē homi fueāt
traditur⁹ vt quē ſm pſidem
p⁹ ſe facere diſponebat eūdē
faceret plenū atq3 pfcm̄ ha
bentem i ſe dignitatē qua p
celleret ⁊ ptātem quā cunc-
tis aiantib⁹ imparet ſoli ſ
niens illi a quo ei cn̄cta fue
rant ſubiugata Tu autē. R
Dixit dn̄s de⁹ nō eſt bonuz
hominē eſſe ſolum Faciam⁹
ei adiutoriū ſimlē ſibi. v Ad
vero nō inueniebat adiutor
ſimlis ei⁹ dixit vero deus.
Faciam⁹ ei adiu. Lctō vi
Propterea hō habens in
pria ptāte ⁊ obediētiā
⁊ cōtemptū Obediētiā qua
viueret ⁊ ɔtēptum quo dig
ne p meritis interiret vnde
effcm̄ eſt vt ɔtēpnendo mor
tē incideret q̄ obediēdo viue
re potuiſſz Et dū ɔceſſaz po
teſtatē in contemptū ptulit
⁊ vite priuilegium pdidit et
mortis ſibi ſentētiaz atqui
ſiuit Tu autē R Inmiſit do
min⁹ ſoporem in adam ⁊ tu
lit vnā de coſtis eius ⁊ edifi
cauit coſtā q̄ tulerat de adā
in mlierem ⁊ adduxit eam
ad adam vt videret quid vo
caret eam ⁊ vocauit nomen
ei⁹ virago Quia de viro ſuo
ſumpta eſt. v Hoc nunc os
ex oſſib⁹ meis ⁊ caro de car-
ne mea aſſumpta ē Quia de
viro ſuo ſumpta eſt.

In tercio nocturno An̄ Le.
gis tue. Ps. Celi enarrant
glām dei. v Exaltare dn̄e.

Sedm̄ ma hꝛum.

In illo tpe Dixit iheſus
diſcplis ſ. pablāz hanc
Silē ē regm̄ celoruz homini
prīfamilias qui exijt primo
mane cōducere oparios i vi-
neā ſuam Et reliqua Ome
lia beati Gregorij Pape.

In explanatōe ſua mlta
ad loqn̄duz ſancti euan
gelij lectō poſtulat q̄ volo ſi
poſſum ſub breuitate p ſtri-
gere ne vos et extēſa proceſſ
io et plixa expoſitio videat
onerare Tu autē. R Dū am
bularet dn̄s i padiſo ad au-
raz poſt meridiē clamauit ⁊
dixit adā vbi es audiui dn̄e
vocem tuā et abſcondi me v
Vocez tuā audiui in padiſo
et timui eo q̄ nudus eſſem.
Tu autem domine miſerere
noſtri Deo gracias.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Regnū celoꝝ Lectō viii·
paterfamlias ſimle ē
qui ad excolendā vineā ſuā
oparios ꝯducit Qnis vero
patriſſamlias ſimlitudinez
recti⁹ tenet ꝙ ꝯditor noſter
qui regit quos ꝯdidit ⁊ elec
tos ſuos ſic in hoc mūdo poſ
ſidet quaſi ſubiectos dn̄s in
domo Tu autē. ℟ Jn ſudo
re vultus tui veſceris pane
tuo dixit dn̄s ad adam Cuz
opatus fueris terrā non da
bit fruct⁹ ſuos ſed ſpinas ⁊
tribulos germinabit tibi. ℣
Pro eo ꝙ obediſti voci vxo
ris tue pluſꝙ̄ mee malꝰdicta
terra in ope tuo Cū opatus
Qui habz vineā L. ix
vniuerſaz ſcz eccleſiaz
q̄ ab abel iuſto vſqꝫ ad vltm̄
electū qui in fine mūdi naſci-
turus eſt durat Quot ſctōs
protulit quaſi tot palmites
miſit Hic itaqꝫ paterfmlās
ad excolendā vineam ſuam
mane hora tercia ſexta noā
⁊ vndecīa oparios conducit
q₂ a mūdi hui⁹ initō vſqz ī fi
nem ad erudiendam plebem
fideliū predicatores ꝯgrega
re non deſiſtit Mane etenīz
mundi fuit ab adaz vſqꝫ ad
noe. Hora vero tercia a noe
vſqꝫ ad abrahā Sexta quo

qꝫ ab abrvham vſqꝫ ad moy
ſen. Nona autem a moyſen
vſqꝫ ad aduentum domini.
Undecima vero ab aduētu
domini vſqꝫ ad finem mūdi
in qua predicatores ſcti aplī
miſſi ſunt: qui mercedez ple-
nam et tarde veniētes acce-
perunt Ad erudiendaz ergo
dn̄s plebem ſuam quaſi ad
excolendam vineam ſuam.
nullo tpe deſtitit oparios q₂
et prius p priarchas et poſt
moduz per legis doetores ⁊
ꝓphetas: ad extremuz vero
per apoſtolos dum plebis
ſue mores excoluit: quaſi p
operarios ī vinee cultura la
borabat. quam niſi in quo-
libet modulo vel mēſura qſ-
quis cum fide recta bone ac
tionis extitit huius vinee
operarius fuit Operator er
go mane hora tercia ſexta ⁊
nona antiquus ille et ebrai-
cus populus deſignat. Qui
in electis ſuis ab ipſo mun-
di exordio dum recta fide de
um ſtuduit colere quaſi non
dſtitit in vinee cultura labo
rare Tu autem domine mi-
ſerere noſtri. Deo gracias.

Sequuntur Reſponſo
ria et Antiphone ſup pſalm̄

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

℟ Ubi eſt abel frater tuus
dixit dominꝰ ad chayn neſcio
dñe nunq̄d cuſtos fris mei ſū
ego ꝛ dixit ad eū quid feciſti
Ecce vox ſaguis fris tui a
bel clamat ad me ꝺ terra. ℣
Maledictꝰ eris ſup terrā q̄
apuit os ſuū et ſuſcepit ſag
uinē fris tui ꝺ manū tua Ec
ce vox ℟ Repetitur Quia
Te deū nō dr. A dñica lxx vſq; ad paſca in
dñicis et in feſtis Te deum
omittat niſi in feſtis. petri
mathie Grego. Annūctatō
Marie ꝛ ambroſij Neq; in
quītis ferijs qn̄ ꝺ ſctō kanta
to Ant in ſabbtō ꝺ dñca pꝰ
lxx te deum legat cū añ in
choatōem ieiunij poterit le
gi Ad laudes Añ Miſerere
mei deꝰ ꝛ a delicto meo mū
da me q; tibi ſoli peccaui. ps
ipſm Añ Cōfitebor tibi dñe
qm̄ exaudiſti me. Cōfitemī
Deꝰ deꝰ meꝰ ad te ꝺ luce vi
gilo q; factꝰ es adiutor meꝰ
Añ Bn̄dictꝰ es dñe ī firma
mēto celi ꝛ laudablis ī ſclā
deꝰ nr̄. Ps Bn̄dicite Añ
Laudate dñz ꝺ celis. ps ipz
Caplm̄ vrs ymnꝰ Eterne rex
In matutis ai Silē ē regnū
celorū prifamilias qui exyt
prio mane ꝯducere operarios
ī vineā ſuam dicit dñs. Dñ
dicꝰ Collectā vrs Ad i. So
lito more Sz loco Cōfitemī
dr Dñs regnauit decorē indu
tus ē et non Jubilate deo.
Ad primā Añ Conuētionē
fctā cum operarijs ex ꝺnario
diurno miſit eos ī vineā ſuā
Ad tciā Añ Jte ꝛ vos ī vinē
am meā ꝛ qꝺ iuſtū fuerit da
bo vobis. Ad vi A. Quid
hic ſtatis tota die otioſi rñſpō
derūt ꝛ ꝺxerūt q; nemo nos
ꝯduxit. Caplm ad ſextaz
Omnes q̄ in agōe ꝯtendūt
ab oibꝰ ſe abſtinēt ꝛ il
li q̄dē vt corruptiblēz coronā
accipiāt nos autē icorruptā
Ad ix Añ Uoca operarios rꝺ
de illis mercedez ſuam dicit
dñs. In ſcdis veſpis vrs.
Sede a dextris meis dicit
dñs cū ceteris. Capitulū
Omnes eandē eſcaz ſpūa
lem mādūcauerūt ꝛ om
nes eūdē potū ſpūalez bibe
rūt Bibebant autē de ſpūali
ꝯſeq̄nti eos. petra petra autē
erat criſtꝰ Deo gratias
In ſecdis veſpis Añ Sede
a dextris meis cum ceteris.
ymnꝰ Lucis creator optiē.
℣ Dirigatur dñe ad te oratō
mea Sicut in. Añ Hij no
uiſſimi vna hora fecerunt et

pares illos nobis feciſti qui
portauimꝰ pondꝰ diei ⁊ eſtꝰ
magnificat. Item p̄ ebdo
madā ad b̄ndictꝰ ⁊ m̄gnific
Antiphōe viciſſim dicantur
Sꝫ in feria v ⁊ ſabbata ⁊ ſi
feſtum aliqđ inciderit etiaꝫ
dicanī Aſ̄e. Añ Dixit pater
familias operarys ſuis quid
hic ſtatis totat die ocioſi. at
illi reſpōdētes dixerūt quia
nemo nos cōduxit ite ī vine
am meā ⁊ qđ iuſtum fueit
dabo vobis. Añ Dixit autē
paterfamilias amice nō fa-
cio tibi iniuriā nōne ex d̄naio
ↄueniſti mecū tolle qđ tuū ē
⁊ vade Añ Amice nō facio
tibi iniuriā nōne ex denario
ↄueniſti mecū tolle qđ tuū ē
⁊ vade Añ Tolle qđ tuū eſt
et vade qꝛ ego bonꝰ ſuꝫ di-
cit dn̄s Añ Nō licꝫ michi fa
cere qđ volo ā oclūs tuꝰ ne
quam qꝛ ego bonꝰ ſuꝫ. dicit
dn̄s. Añ Erūt primi nouiſſi
mi et nouiſſimi primi multi
eni ſunt vocati pauci vero el
ecti dicit dn̄s. Notandū eſt
ſm̄ eccāꝫ Romanā ꝙ Antip
ad horas ī dn̄ica lex dicte ī
ferys nō obſeruabunt Sed
antphē feriales ſiliter capi-
tula ferialā ad matuti ⁊ ad
veſpas legant et nō dn̄icale

caplm̄ Lcōs p̄ ebdoād̄

Dixit autē deꝰ fiāt lūia
ria in firmamēto celi ⁊
diuidāt diē ac noctē ⁊ ſint ī
ſigna ⁊ tp̄a ⁊ dies et āno vt
luceāt in firmam̄to celi ⁊ il
luminēt terrā et factū ē ita.
Fecitqꝫ deꝰ duo magna lu-
minaria lūiare maiꝰ vt p̄eſſet
diei ⁊ lūiare miꝰ vt p̄eēt no
cti ⁊ ſtellas ⁊ poſuit eas in
firmam̄to celi vt lucerēt ſu-
p terrā ⁊ p̄eēnt diei ac nocti
et d̄uiderēt lucē a teñbris ⁊
vidit deꝰ ꝙ eēt bonū ⁊ fctm̄
ē veſpe ⁊ mane dies quartꝰ
Dixit etiam deꝰ p̄ducāt aq̄
reptile aīe viuētis ⁊ vola-
tile ſup terrā ſub firmam̄to
celi Creauit deꝰ cethe gran
dia ⁊ oēꝫ animā viuentē at-
qꝫ motabilē quā p̄duxerant
aq̄ in ſpēs ſuas et oīe vola
tile ſm̄ genꝰ ſuū ⁊ vidit deꝰ
ꝙ eēt bonū benedixitqꝫ eis
dicēs Creſcite et mltiplicami
⁊ replete aq̄s maris aueſqꝫ
mltiplicent ſup terrā et fac
tum ē veſpe et mane dies v
Dixit quoqꝫ deꝰ p̄ducat ī-
ra animā viuentē in genere
ſuo ⁊ iumenta iet reptilia ⁊
beſtias terre. ſm̄ ſpēs ſuas
factūqꝫ eſt ita ⁊ fecit deus
beſtias t̄re iuxta ſpecies et

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

iumēta ⁊ oīe reptile terre ī
genre ſuo et vidit de⁹ ꝙ eſſ
bonū ⁊ ait Faciam⁹ hoīez ad
ymaginē ⁊ ſimlitudinē nrāz
⁊ pſit piſcib⁹ maris ⁊ vola
tilib⁹ celi ⁊ beſtiis vniuerſe
terre: omīqꝫ reptili qđ moue
tur ī terra Et creaīt de⁹ ho
minz ad ymaginē ſuā: ad yā
ginē dei creaīt illū maſculuz
⁊ feminā creaīt eos bñdixit
qꝫ illis de⁹ ⁊ ait Creſcite et
mltiplicamī ⁊ replete terraz
⁊ ſubiicite eā ⁊ dñamini piſ
cib⁹ maris ⁊ volatilib⁹ celi
⁊ vniuerſis aīantibus q̄ mo
uētur ſup terraz Dixitqꝫ d⁹
Ecce dedi vobis omnē her-
bam afferentē ſemē ſup ter-
rā ⁊ vniuerſa ligna q̄ habēt
ī ſemetipīs ſementē generis
ſui vt ſint vobis ī eſcaz ⁊ cūc
tis aīantib⁹ terre oīqꝫ volu-
cri celi ⁊ vniuerſis q̄ mouent
ī terra ⁊ ī quib⁹ ē aīa viuēs
vt habeāt ad veſcēdū ⁊ fac
tum ē ita Viditqꝫ de⁹ cūcta
q̄ fecerat ⁊ erāt valde bona.
⁊ fctm̄ ē veſpe ⁊ mane dies
ſext⁹ Igit̄ pfecti ſunt celi et
terra ⁊ oīs ornat⁹ eoꝝ Cō
pleuitqꝫ de⁹ die ſeptīo opus
ſuum qđ fecerat ⁊ requieit
ab vniuerſo ope quod patra
rat ⁊ benñdixit diei ſeptimo
⁊ ſctificaīt illum quia in ipo
ceſſauerat ab omni ope ſuo
qđ creaīt de⁹ Tu autē dñe.

Dñica ī lx Bñdict⁹ Caplm̄

Fres libent ſuffertis iſi
pientes cū ſitis ipſi ſa-
pientes ſuſtinete eni Si q̄s
vos in ſeruitutē redigit Si
q̄s duorat Si q̄s accipit Si
q̄s extollitur Si q̄s in faciē
vos cedit. Tu autē. ℟ Bñ
dicens ergo de⁹ noe Ymn⁹.
De⁹ creator. ℣ Veſptia Añ
Loqñs dñs ad noe dixit po
nā archū meū ī nubib⁹ celi:
⁊ erit ſignū federis īter me ⁊
īter terraz Mḡt Collecta

Deus qui cōſpicis q2 ex
nllā nrā actōe ɔfidim⁹
ɔcede ꝓpici⁹ vt cōtra omnia
aduerſa doctoris gentiuz ꝓ
tectōe muniamur Per dñm.

Inuitatoriū Dñm qui fecit
ma re ⁊ aridam fundaīt Ve
ni te adorem⁹. Ymn⁹ Priō
dierum Añ Beati q̄. Lctō ī

Noe vero cū quīgentoꝝ
eſſz ānoꝝ vir iuſt⁹ atqꝫ
pfect⁹ in gñatōīb⁹ ſuis cuz
deo ābulaīt ⁊ genuit tres fi
lios ſem cham ⁊ iaphet Cor
rupta ē autē terra coraz dño
⁊ repleta ē iniq̄tate Tu aūt
℟ Dixit dñs ad noe finis
vniuerſe carnis veīt corā me

Repleta eſt terra iniquitate eoꝝ et ego diſperdam eos cū terra. ℣ Fac tibi archam de lignis leuigatis manſiunculas in ea facies Repleta ē t

Cumq; vidiſſet deus terram eſſe corruptam omnis quippe caro corruperat viam ſuam ſuper terraꝫ: dixit ad noe finis vniuerſe carnis venit corā me repleta ē terra iniquitate a facie eorū et ego diſperdaꝫ eos cum terra. Tu autē dn̄e miſerere nr̄i Deo gratias. ℟ Quadraginta dies et noctes aperti ſunt celi et ex omni carne habētes ſpm̄ vite. Ingreſſi ſunt in archā et clauſit a foris oſtium dominus. ℣ Noe vero et vxor eius filii eius et vxores filiorū ei9 · Ingreſſi ſunt in archam et clauſit a foris oſtium dn̄s. Lectio tercia.

Fac tibi archaꝫ de lignis leuigatis māſiunculas in archa facies et bitumine lines intrinſec9 et extrinſecus: et ſic facies eā Trecētorū cubitoꝝ erit longitudo arche q̄nq̄gita cubitoꝝ latitudo ei9 et trigita cubitoꝝ altitudo illi9. feneſtrā ī archa facies et in cubito cōſumabis ſummitatē ei9. Oſtiū autē arche pones ex latere deorſū Cenaclā et triſtega facies i ea Tu au. ℟ Facto diluuio ſup terrā q̄dragita dieb9 multiplicate ſunt aq̄ et eleuauerūt archā i ſublime a tra. ℣ Vehement inundauerūt aq̄ et repleuerūt oīa i ſupficie terre Et eleuauerūt. In ſcdō nocturno An Tribue. Pſalm9 Conſerua. Lctō q̄rta.

Nemo eſt frēs cariſſimi q̄ neſciat a pn̄cipio hoīeꝫ ſic a deo plaſmatū vt inſtrueret prudētia cōſilio formaretur rōnis capax diuīa prouidētia reddret Inſtrueret i ꝙ prudentia q̄ hoſtis calliditatē vitaret ꝯſilio. quō ſalutaria ac recta ꝑquireret ratione qua deo genitori parēdū ē ꝯgnoſcerat Tu autē. ℟ Archa ferebat ſup aquas et aqua nimiuꝫ preualēte operti ſunt mōtes excelſi ſub vniuerſo celo. ℣ Aqua cubitis quīdecim ſupgrediente montes quos operuerat Operti ſunt montes excelſi ſub vniuerſo celo. Lectio quinta.

Etenim domin9 deus videns hominem innocentem quem fecerat inſtruxit: monuit et armauit Quippe qui cum dyabolō fuerat pug

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

natur⁹ veluti quibuſdā ar-
mis hoc ē prudētia ↄſilio et
ratōe fuerat inſtruēdis. Tu
autē dn̄e ℞ Deletis cunctis
ſubſtantijs ſup terrā rmāſit
ſol⁹ noe et qui cuꝫ eo erāt in
archa. ℣ Cōſumpta vero oī
carne ⁊ omnib⁹ in quib⁹ eſ
ſet ſpiraclm̄ vite Remanſit
ſol⁹ noe et qui cū eo. Lcō vi

Addidit preterea legem
qua dei voluntatē cog
noſceret ⁊ quid ↄtempnenti
euenire poſſꝫ addiſcerꝫ Qui
quidē homo incaut⁹ dn̄i ma
gis dyablō ꝑſuadenti ꝙ do
mino iubēti conſenſit Sic ⁊
vitā quam habuit ꝑdiditet
morteꝫ quā ignora bat acce
pit. ℞ Peractis centūqua
draginta dieb⁹ dn̄s aquas i
minuit fontes abiſſi et cara
ctas celi clauſit pluuiaſqꝫ de
celo ceſſare fecit. ℣ Recorda
tus dn̄s noe ⁊ eoꝝ qui erāt
cum eo. ffontes. Scdm̄ lucā

In illo tpe dixit ihūs ꝑ:
bis ſimilitudinē hanc.
Exijt qui ſeiat ſemiare ſem̄
ſuū. Omelia Gregorij

Lectō ſcti euāgelij quam
modo frēs cariſſimi au
diſtis expoſitōe non indiget
ſed admonitōe Quā enim ꝑ
ſemet ipāꝫ veritas expoſuit
hanc diſcurrere hūana fragi
litas nō preſumit Tu autem
℞ Requieuit archa menſe
ſeptimo ſupra montes arme
nie ⁊ aque ibant ⁊ decreſce-
baut vſqꝫ ad decimū mēſem
℣. Decio eni mēſe prima die
menſis cacumia montiū ap
paruerūt Et Lcō octaua.

Sed eſt ꝙ ſollicite in hac
ipā expoſitōe dn̄ica ꝑpen
ſare debeatis qꝛ ſi nos vo-
bis ſemen verbū agrū tn̄dm
volucres demoīa ſpinas di-
uitias ſignificare diceremꝰ.
ad credendū nobis mēs for
ſitan vrā dubitaret Tu autē
℞ Volēs noe ſcire ſi iā ceſſa
rent aq̄ emiſit columbā q̄ ra
mū virentis oliue in ore ſuo
deferēs Ad archā reuerſa ē
℣ Deferēs autem ſignū cle-
mētie dei columba in ore ſuo
Ad archā. Lectiō nona.

Unde ⁊ eiſdē dn̄s p̄ ſemet
ipm̄ dignat⁹ ē exponēs
qđ dicebat vt ſciatis reꝝ ſig
nificatōs querere in his eti
aꝫ qui ꝑ ſemetipm̄ voluit ex
planare Tu aū. ℞ Bn̄dicēs
ergo de⁹ noe ait nequaꝙ vl
tra maledicā terre ꝓpt hoīeꝫ
ad ymaginē quippe dei fcūs
eſt homo Verſus. Hoc erit
ſignum federis inter me:

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

⁊ terrā archū meū ponā; in nubibꝰ celi Ad ymaginē. R̷ repetet. Non Te deū Laud

Secundū mltitudinē miſeratōnū tuaꝝ dn̄e dele iniq̄tatē meā. Pſalmꝰ Miſere mei Añ Deꝰ meus es tu ⁊ ꝯfitebor tibi deus meꝰ es tu ⁊ exaltabo te. Ps̄ Cōfitemī. Añ Ad te de luce vigilo deꝰ vt videā virtutē tuaȝ Añ. Ymnū dicite ⁊ ſuperexaltate eū in ſclā Añ Om̄s angeli eiꝰ laudate dn̄m d̕ celis Caplm̄ vt ſup. Ymnꝰ Eterne rex In matutīs Añ Cū turba plurīa ꝯueniret ad ihm̄ et d̕ ciuitatibꝰ ꝓperarēt ad euȝ dixit ꝑ ſilitudinē exijt q̄ ſeinat ſeinare ſemē ſuū Bn̄dictꝰ Collcā vt̄s Ad prim̄ Ps̄ vt ī pcedēti dn̄ica. Añ Exijt qui ſeiat ſeiare ſemē ſuū et dū ſeiat alid̕ cecidit in terrā bonā ⁊ fecit frctm̄ cētuplū. Ad iij Añ Semē cecidit in terram bonā ⁊ obtulit fructū alid̕ centeſimū alid̕ ſexageſimū. Ad vi: Añ Semē cecid̕t in terrā bonā ⁊ obtulit fructū in pacientia Capitulum.

At ne magnitudo reuelatōnū extollat me datꝰ ē mhi ſtimulꝰ carnis mee anglūs ſathane vt me colaphizet ꝓpt̄ qd̕ ter dn̄m rogaui vt d̕ſcederȝ a me ⁊ dixit mi ſufficit tibi grā mea Deo ḡ Caplm̄. Libenter igit̄ gloriabor ī īfirmitatibꝰ meis vt inhabitet in me virtus xp̄i. Deo. Ad ix Añ. Jhūs hec dicens clābat qui habet aures audiēdi audiat. In ij veſpis Añ Sede a dextris meis Ymnꝰ. Lucis creator optie. ℣ Dirigat Añ Vobis datū ē noſſe miſteriū regni dei ceteris auteȝ in ꝑabolis dixit ihūs d. ſ. Mgt Iteȝ ꝑ ebd̕. Ad bn̄d et mgt̄ Antip

Qui v̕bū dei retinēt corde ꝑfctō ⁊ optio· frcm̄ afferūt in paciētia. Añ Qd̕ aūt cecidit in terraȝ bonā hij ſūt q̄ in corde bono ⁊ optio v̕bū dei r̄tinēt ⁊ frcm̄ afferūt ī pacīn̄. Añ Si veō frēs diuites eē cupitis veras diuitias amate. Añ Si glāȝ dignitatȝ diligitis ī ſupna anglōꝝ curia aſcribi feſtinate. Añ Si culmē veri hoīs q̄ritis ad illam celeſteȝ patriā quā totiꝰ ꝓpate. Per ebdōad Lcōes

Ecce ego adducā diluuij aq̄s ſup terram vt interficiā om̄ȝ carnē ī qua ſpūs vite ē ſubter celū. vniuerſaqꝫ q̄ ī terra ſunt ꝯſum

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

mentur Ponā[q̄ꝫ] fedꝰ meũ
tecũ ⁊ ingredere archam tu
⁊ filij tui vxor tua ⁊ vxores
filioꝝ tuoꝝ tecũ Tu autẽ do
℟ Edificauit noe altare do
mĩo offerẽs ſup illud holo-
cauſtũ odoratus eſt dominꝰ
odorem ſuauitatis et bñdix
it eis Creſcite et multiplica
mini et replete terram. ℣ Ec
ce ego ſtatuam pactũ meum
vobiſcũ et cũ ſemine veſtro
poſt vos Creſcite et multipl'
camini et replete terram.

Lectio ſecunda

Et ex cũctis animantibꝰ
vniuerſe carnis bina in
duces in archã vt viuãt te
cum maſcl'ini ſexus et femi-
ni De volucribꝰ iuxta genꝰ
ſuũ et de iumẽtis in genere
ſuo et ex omni reptile terre
ſm genꝰ ſuũ Tu autẽ. ℟
Ponã archũ meũ in nubi-
bus celi dicit dñs ad noe et
recordabor federis mei quod
pepegi tecũ. ℣ Cũq̄ obdux
ero nubibꝰ celũ ecce appare
bit arcꝰ meꝰ in nubibus Et
cordabor federis Tu aũt do
mine miſerere nri Lctõ iij.

Ingreſſꝰ eſt igitur noe in
archam et filij eiꝰ vxor
eiꝰ et vxores filioꝝ eiꝰ cũ eo
ꝓpter aq̃s diluuij De aian-
tibꝰ quoq̄ mũdis ⁊ inmũdis
⁊ volucribꝰ ex oĩ qḋ mouet
ſup terrã duo ⁊ duo ingreſſa
ſũt ad noe in archã maſclĩs
⁊ femĩa ſicut ꝓceperat dñs
noe Tu aũ. ℟ Permetipm̃
iuraui dcit dñs vt nõ adijci-
ã aq̃s diluuij vltra ſup trã
pacti mei recordabor Ut non
ꝑdã aq̃s diluuij õez carnẽ. ℣
Ponã arcũ meũ i nubibus
celi ⁊ iurabo ꝑ dexterã meã
Ut nõ ꝑdam aquis diluuij.

Lectiones

Cũq̄ trãſiſſent ſeptẽ di
es aq̃ diluuij inundaue
rũt ſup terrã Anno ſexcẽteſi
mo vite noe mẽſe ſcdõ ſepti
mo decio die mẽſ: rupti ſunt
oẽs fõtes abiſſi mḡne ⁊ ca
taracte celi apte ſũt ⁊ fctã ẽ
pluuia ſup terrã q̃dragintã
diebus et quadraginta noc-
tibus Factumq̄ ẽ diluuium
quadragintra diebus ſuper
terram et multiplicate ſunt
aque et eleuauerunt archã
in ſublime a terra Vehemẽ-
ter inundauerunt et omnia
repleuerunt in ſuperficie ter
re. Porro archa ferebatur
ſuper aquas et aque preua-
luerunt nimis ſuper terram
operti ſunt omnes montes
excelſi ſub vniuerſo celo.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Quidecī cubitis altioꝛ fuit
aq̄ ſup mōtes quos opueāt
Cōſumptaq; eſt oīs caro q̄
mouebaẗ ſup terrā Et dele-
uit om̄z ſubſtantiā que erat
ſup terram ab hoīe vſq; ad
pecꝰ tam reptile q̄ꝫ volucres
celi. et deleta ſunt de terra.
Remāſit autꝫ ſolꝰ noe ꝛ qui
cū eo erāt in archa. obtinue
rūtq; aque terras centūqn̄q̄
ginta diebꝰ Recoꝛdatꝰ ē au
tez deꝰ noe cunctoꝝq3 aīmā
tium ꝛ omniū iumētoꝝ que
erant cū eo ī archa Adduxit
ſpm̄ ſup terraz ꝛ iminute ſūt
aque ꝛ clauſi ſunt fontes ab
iſſi ꝛ cataracte celi ꝛ ꝓhibi
te ſunt pluuie de celo reuerſe
q3 ſūt aque de ťra eūtes ꝛ re
deūtes et ceperūt minui pꝰ
centūqn̄qgintadies. Requie
uitq; archa mēſe ſeptia die
mēſis ſup montes armenie
Aque vero ibant et decreſce
bant vſq; ad decimū menſez
decio eni menſe pᷓa die mēſ
apparuerūt caucmina mon-
tiū Cūq; trāſiſſent q̄dragi-
ta dies. aperiēs noe feneſtrā
arche quā fecerat dimiſit coꝛ
uū Qui egrediebaẗ ꝛ nō re-
uertebaẗ donec ſiccarenẗ aq̄
ſup terram Emiſit quoq; co
lumbā pꝰ eū: vt videret ſi iā
ceſſaſſent aque ſup faciē ťre
Que cū nō inueniſſet vbi re
quieſceret pes eiꝰ: reuerſa ē
ad eum in archam Aq̄ enim
erāt ſup vniuerſaz terrā Ex
tenditq; manū: ꝛ ap̄p̄hēſam
intulit in archaz. Expecta-
tiſq; vltra ſeptē diebus aliis
rurſum dimiſit columbā ex
archa Tu autē dn̄e Deo gra

Dñica in quīquageſima
An̄. Bn̄dicts Capitulum.

Fres Si linguis hoīm lo
quar ꝛ anglōꝝ caritatē
autē non habeaz fctūs ſum
velut ſonans es aut ſimbIm̄
tinnēs Deo ǧ. R. Eduxit do
minꝰ. Hymnꝰ Deꝰ creatoꝛ.
V. Veſptina An̄ Dū ſtaret
abꝛahā ad radicē mābꝛe vi-
dit tres pueros deſcēdentes
p viā tres vidit ꝛ vnū ado-
rauit. Magt.
Preces nrās queſūꝰ dn̄e clamē
ter exaudi atq; a pcōꝝ vicu
lis abſolutos ab oī nos ad-
uerſitate cuſtodi Per dn̄m
Inuitatoꝛii Dn̄m qui fecit
nos Venite adoremꝰ Diīnꝰ
Pꝛīo dieꝝ An̄ Beati qui ī
lege. V. Memoꝛ. Lectō i.
Erat abꝛaham ſenex mltō
rūq; dieꝝ ꝛ dn̄s in cūctis bn̄
dixerat ei Dixit autē ad ſer
uū ſuū ſenioꝛē domꝰ ſue q̄ p

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

erat cūctis que hēbat Po-
ne manū tuā ſubt femur me
um vt adiurē te ꝑ dn̄m deū
celi et terre vt non accipias
vxorē filio meo de filiabus
chananeoꝝ inter quos habi
to ſed ad terrā et cognitōeꝫ
meā ꝓficiſcaris ⁊ inde acci
pias vxoreꝫ filio meo yſaac
Tu autē. Reſpō. Locutꝰ
ē dn̄s ad abrahā dicēs egre
dere ꝺ terra ⁊ ꝺ ꝯgnatōe tua
⁊ veni in terrā quā monſtra
uero tibi ⁊ faciā te creſcere i
gentē mgnā. verſ. Bn̄dicēs
bn̄dicā tibi ⁊ mltiplicabo te
Reſpōdit ſer- Et faciā
uꝰ Si uoluerit mlier ve
nire mecū in terrā hāc Vſqꝫ
reducere ꝺbeo filiū tuum ad
locum ꝺ quo tu egreſſꝰ es et
dixit abrahaꝫ Caue ne inde
reducas filiū meuꝫ illuc Tu
autē. ℟. Reuertēti abrahaꝫ
ꝺ cede q̄ttuor regum occurrit
rex ſalē melchiſedech offeñs
panē ⁊ vinū erat enim ꝺi ſa
cerdos Et bn̄dixit illi. vſꝰ.
Bn̄dictꝰ abrahā ꝺo altiſſiō
q̄ creauit celū et terrā Et bn̄
Dn̄s deꝰ celi Lectō iii
⁊ terre q̄ tulit me ꝺ do
mo pr̄is mei ⁊ ꝺ terra nati-
uitatis mee q̄ loquutꝰ eſt mi
i iurauit dicēs Semini tuo

dabo terrā hāc ip̄e mittet ā
glm̄ ſuū coraꝫ te ⁊ accipias
inꝺ vxorē filio meo Si autē
noluerit mlr ſequi te nō ten̄
bis iuramēto filiuꝫ tamen
meuꝫ ne reducas illuc. ℟. E
duxit dn̄s abrahaꝫ foras et
ait illi Suſpice celū ⁊ nūera
ſtellas ſi potes ſic erit ſemē
tuū. ℣. Credidit abrahā deo
⁊ reputatū ē ei ad iuſtitiam
Suſcipe ce. In ſcdō noc
tno An. Tribue. Ps Con
ſrua. ℣. Media nocte. L iiii
Fides ē religiōis ſctiſſim̄
fundamentū Caritatis
vinculū Amoris ſubſidium
hec ſanitatē firmat. caſtita-
tē roborat. dignitates exor-
nat In pueris ſplēdꝫ In iu
uenibꝰ floret In ꝑfectis ap
parꝫ Gubernat ſexꝰ gradꝰ
ꝓuehit officia cūcta ꝺſponit
in paupe gr̄ta ē: in mediocre
leta In locuplete honeſta:
Tu autē. ℟. Dū ſtaret ab
rahā ad radicē mābre vidit
tres pueros ꝺſcendētes per
viā Tres vidit ⁊ vnū adora
uit. ℣. Cūqꝫ vidiſſet eos cu-
currit i occurſū illoꝝ ꝺ oſtio
tabernacli Tres vi. Lecō v
Fides amicitiā ſeruat col
legia copulat. arces co
mendat Nullū ꝺſpicit nllm̄

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

cōtēpnit· nulli deeſt niſi qui
ei forte defuerit. Fides man
data tenet. p̄cepta ſeruat ꝑ
miſſa ꝯſumat. Fides famlā
res efficit deo amicos ꝯſtitu
it xp̄o Tu autem. ℟ Temp
tauit de⁹ abrahā ⁊ dixit ad
eum tolle filium tuū quez di
ligis yſaac ⁊ offeres illuz ibi
in holocauſtū Sup vnū mō
tium quē dixero tibi. ℣ Im
mola deo ſacrificiū laudis ⁊
redde altiſſimo vota tua Su
per vnum. Lectio ſexta.

Neq; eni quiſq; fidei ꝓmiſ
ſa ꝑcipiet qui ꝓfeſſionē acti
b⁹ ſeruet Aut p̄mioꝝ poteſt
compos exiſtere q̄ ꝓmiſſam
fidez noluerit ꝯſeruare Hu-
ius fidei ab abrahā ducam⁹
exordiū qui eū in occidia cō-
ꝯſtitut⁹ etate filiū a deo pro
miſſuz ſe crederet accepturū
⁊ fidei preciū in filio ꝯſpexit
⁊ in ſtellaꝝ numeꝝ ſuā ſobo
lem redundantez fide eadem
ꝯparauit Deniq; vnus ab-
rahe fili⁹ exoptat ⁊ inmen-
ſa ei mltitudo ꝓmittit Sola
ciū vni⁹ heredis ꝯquirit ⁊ i
mirabilis ſobules deſtituit.
Tu autem. ℟ Angelus dn̄i
vocauit abrahā dicens ne ex
tendes manū tuā ſup puerū
Eo q timeas dn̄m. ℣ Et bn̄
dicent i te om̄s trib⁹ t̄re Eo
q. In iij noct An̄ vts. Ps
Celi enarrāt. Scdm̄ Lucā

In illo tp̄e Aſſumpſit ihe
ſ⁹ xij. diſcplōs ſuos ſe-
creto et ait illis Ecce aſcēdi
m⁹ iheroſolimā ⁊ ꝯſūmabū
tur oia q̄ ſcripta ſunt ꝑ ꝓphe
tas de filio hoīs Et reliqua
Redemp. Omilia Greg

Redemptor nr̄ p̄uidēs ex paſſio
ne ſua diſcploꝝ aios ꝑturbā
dos eē. lōge an ⁊ eiuſdez paſſ
ionis penam ⁊ reſurrectōis
glāz p̄dicit Ut morientē ſicut
p̄dictū ē cernerent ⁊ reſurrec
tuꝝ nō dubitarēt Tu autez
℟ Vocauit āgel⁹ dn̄i abra-
hā d̄ celo dicens bn̄dicā tibi
Et mltiplicabo te ſicut ſtell
as celi ℣ Ecce bn̄dicent in te
om̄es trib⁹ terre q2 obediſti
voci mee Et Lctō octau

Sed q2 carnales diſcipuli
adhuc nllōmō valebāt
capere v̄ba miſterij venit ad
miraclm̄ An̄ oclōs eoꝝ cec⁹
lumē r̄cepit vt q̄ celeſtis miſ
terij verba nō caperēt eos ad
fidez celeſtia fctā· ſolidarent
Tu autē. ℟ De⁹ dn̄i mei ab
rahaz dirige vias meas Ut
cū ſalute reuertar in domuz
dn̄i mei. ℣ Obſecro dn̄e fac
miſericordiā tuā cum ſeruo

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

tuo. Lectio nona.
MIraclā dn̄i ſaluatoris
nr̄i ſic accipiēda ſunt.
frēs kariſſimi vt ⁊ ī veritate
credant̄ ſctā ⁊ tamē ꝑ ſignfi
catōꝫ nobis aliq̄d innuāt O
pera q̄ppe eiꝰ ⁊ ꝑ potentiaꝫ
aliud oſtendūt et ꝑ miſteriū
aliđ loquunt̄ Tu autē ℞ Ce
cus ſedebat ſecus viam trāſ
eunte dn̄o ⁊ clamauit ad euꝫ
ait illi dn̄s q̄d vis vt faciam
tibi Raboni vt videā lumen
℣. Et qui p̄teribāt increpa-
bāt eū vt taceret ipē magis
ac magis clamabat Raboni
℞ Repetit̄ Te deū nō dicitur
Laudes Antiphona:
AUerte dn̄e faciē tuam a
pctis meis ⁊ om̄es ini-
q̄tates meas dele. Ps̄ Mi
ſerere. An̄ Fortitudo et laus
mea dn̄s et factꝰ eſt michi ī
ſalutē. Ps̄ Cōfitemi An̄.
In matutis dn̄e meditabor ī
te q̄ꝛ factꝰ es adiutor meꝰ.
ps̄ Deꝰ deꝰ An̄ Bn̄dicamꝰ
prēꝫ ⁊ filiū ī ſclā cū ſctōſpū
An̄. Iuuenes ⁊ v̄gies ſenes
cū iūioribꝰ laudēt nomē dn̄i
Capl' vts Ymnꝰ Etne rerū
℣ In matutis An̄ Cū ap ꝓpi
q̄ret ihūs ī iericho cecꝰ q̄daꝫ
īterrogabat q̄d hoc eſſet dix
erūt autē ei ꝙ ihūs nazarēꝰ
trāſiret ⁊ clamabat dicēs ie
ſu fili dauđ miſerer̄ mei Bn̄
dictꝰ Coll' vts An̄ i. ps̄ vts
An̄ Trāſeūte dn̄o clamabat
cecꝰ ad eū miſere mei fili dđ
Ad iij an̄ Iter faciēte ihū dū
ap ꝓpinq̄ret iericho cecꝰ cla-
mabat ad eū vt lumē recipe
mereret Ad vi an̄. Cecꝰ ſeđ
bat ſecꝰ viā ⁊ clamabat mi
ſerere mei fili dauid. Capl'ꝫ
CAritas nō emulat̄ nō a
git ꝑperā nō inflat̄ nō
ē ābicōſa nō q̄rit q̄ ſna ſunt
nō irritat̄ nō cogitat malum
nō gaudꝫ ſup iniq̄tatē ꝯgau
det āt veritati Ad ix an̄ Mi
ſerere mei fili dađ q̄d vis vt
faciā tibi dn̄e vt videā Cap
NUc āt manēt fides ſpes
caritas ta hec maior āt
hoꝝ eſt caritas In ij. vs̄ An̄
Sed a dextris Ymnꝰ Lucis
cre. ℣ Dirig An̄ Cecꝰ m̄gis
ac magis clābat vt euꝫ dn̄s
illūiaret Mḡt Coll' vts. Fe
ria ij vt in pſalterio. l. i.
TUlit igit̄ ſuꝰ abrahā. x
camelos de grege dom̄i
ſui ⁊ abijt ex oībꝰ bonis eiꝰ
portās ſecū ꝓfectūſq̄ ꝑrexit
meſopotaiaꝫ ad vrbē nachor
Tu. ℞ Dixit āt dn̄s ad ab-
rahā ego ſū ⁊ pactū meū te
cū Circūcidet̄ ī vobis omne

inſcl'itū ⁊ erit ſignū int̄ me ⁊ ſemē tuū. V. Ex te nāq; egre dient̄ i quo oēs gētes bn̄dicen tur Eir.

Cūq; camelos accubare extra opiduz iuxta puteū aq̄ veſpe ⁊ tpe quo ſolent mlieres egredi ad hauriēdū aquas dixit deus dn̄i mei abrahā ocurre hodie obſecro m̄i. fac eni miam cū dn̄o meo abrahā R. Clamor inq̄t dn̄s ſodomoꝝ ⁊ gomor re veit ad me d̄ſcendā ⁊ vide bo vtꝝ clamorē ope ꝯpleue- rūt. V. Abrahā ſtabat corā de o ⁊ ait abſit a te dn̄e vt per- das iuſtū cū ipio Deſ. L. iij

Ecce ego ſto iuxta fontez aq̄ et filie hitatoris hꝰ citātis egrediet̄ ad hauriēdā aq̄. igit̄ puella cui dixero. i. cl ina ydriā tuā vt bibā ⁊ il la rn̄dz. bibe q̄n ⁊ camel' da bo potū ipa ē q̄ p̄parasti ſer uo tuo yſaac ⁊ p hoc itelligā q̄ feceris miaz cū dn̄o meo T. R. Ait āt abrahā ad dn̄m ob ſecro dn̄e mi nō d̄leas oēz lo cum ꝓpter iuſtos decē Rn̄dit dn̄s deꝰ nō d̄lebo ꝓpt decē. V. Ne q̄ſo dn̄e iraſceris ſi loq̄r ſeml' q̄d facias ſi inūeti fue rit decē. Rn̄dit. An. Tradet̄ eni gētibꝰ ad illudēdū ⁊ fla gelandū ⁊ crucifigendū Bn̄ dictꝰ. An. Dixit ihūs ceco re ſpice fides tua te saluū fecit ⁊ ꝯfeſti vidit ⁊ ſeq̄bat̄ illum mḡificās deū M. Fer. iij L. i

Poſtq̄; ergo biberūt cameli ꝓtulit vir i aures aure as appēdētes ciclos. ij. ⁊ ar mll'as totidē pōdere cloꝝ x. dā ſq; puelle d̄xit Cuiꝰ es filia idica michi. ē ne i domū pris tui locꝰ ad manendū Tu. R. Aſcēdens ergo deꝰ ad abrhā pluit ignē ⁊ ſulphur ſup zo- nomā Abrahz mane ſurgēs ſtetit ⁊ euerſas vrbes a lōge ꝯſpexit V. Recordatꝰ ē deꝰ ab rahā ⁊ liberaret loth d̄ ſub uerſiōe zodome. Abrah L. ij

Que rn̄dit bathuelis ſiue filij melche quez pepit nachor ⁊ add̄dit d̄cēs palea rū quoq; ⁊ feni plim ē apud nos ⁊ locꝰ ſpacioſꝰ ad manē dū Tu. R. Igit̄ abrahā d̄ noc te ꝯſurgēs abijt ad montem quē mōſtraturꝰ erat ei deus Ut imolaret yſaac quē gen uit. V. Edificato altari ⁊ d̄ſu p lignis ipoſitis gladiū erip uit manū erexit Ut Lectō iij

Inclinait ſe hō ⁊ adorait do miz d̄cēs bn̄dctꝰ dn̄s deꝰ dn̄i mei abrhaz q̄ nō abſtulit mi ſiāz ⁊ veritatz ſuā a dn̄o m̄o ⁊ me ꝑduxit i domū dn̄i m̄i

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

℟ Ueni hodie ad fontez aq̄
⁊ oraui dn̄m dicens Dn̄e deꝯ
abrahā tu ꝓſpeꝝ feciſti deſi-
deriū meū. ℣ Igitur puella
cui dixero da michi aq̄ꝫ de y
dria tua ⁊ bibā· at illa dixe
rit bibe dn̄e nam et camelis
tuis potū tribuā ipā eſt enīz
quā ꝑparauit dn̄s filio dn̄i-
ni mei Dn̄e. Antiphona
Stans autem ihūs miſit ce
cum adduci ad ſe et ait illi.
quid vis vt faciam tibi dn̄e
vt videam ⁊ ihūs ait illi re
ſpice fides tua te ſaluū fecit
⁊ ꝯfeſtī vidit ⁊ ſeq̄batur illū
magnificās deū. Bn̄dictus
Añ Omnis plebs vt vidit de
dit laudem deo Magnificat
In capite ieiunij cantꝯ fei
aliter vſq̄ʒ domicam.
In illo. Scdm̄ mathe
tpe dixit· I d ſ. Cuz ie
iunatis nolite fieri ſicut yp
ocrite triſtes Et re. Omelia
Clemens ⁊ bti aug
piꝯ dn̄s nr̄ hūanū genꝯ
qd ꝑdeſtinauerat ad vitā nō
eſt paſſus ꝑmanere in morte
Sʒ in ſuaſione dyabli decep
tū fuerat ꝑ guſtū pomi in ꝑ
adiſo Ita ſacro ſctō ieiunio
docuit eſſe liberandū Tu au
℟ Dormiuit abrahā cuz pri
bus ſuis ⁊ plāxerūt eū yſa-
ac et yſmael et poſt obitum
abrahe bn̄dixit deꝯ filio eiꝯ
yſaac. ℣ Qui orauit dominū
⁊ dedit illi de vigore ſterili fi
lium Et pꝯ. Lectio ij.
Cuz ieiunatis inquit no
lite fieri ſicut ypocrite
triſtes pro appetitu laudis
humane corā hoibus Ieiuni
um vrm̄ nolite oſtēdere ſicut
ypocrite faciūt qui oīa bo-
na que agunt ꝓpter humane
tm̄ laudis ꝯcupiſcētias ope-
rantur Tu autē. Reſpon
ſoria ſupra d dn̄ica vel ebdo
mada. Lectio tercia·
VErum qui ita ieiunant
vt magis hominibꝯ quā
deo placeāt habēt quidē la-
borē corpis Afflictōne ꝑma
neant glāz et mercedē labo-
ris apud deuz habere nō poſ
ſunt Amen dico vobis rece-
perūt mercedem ſuam Tu.
Hec dicit. Capitlm̄
dn̄s deus cōuertimini ad
me ī toto corde vrō ī ieiunio
⁊ fletu ⁊ planctu ⁊ ſcindite
corda vrā et non veſtimēta
vrā Deo· Añ Cū ieiunatis
nolite fieri ſicut ypocrite tri
ſtes Bn̄dictꝯ Preces dicā
tur ꝑ totā q̄dtrageſimā Coll
ORā qs̄ dn̄e fidelibus
tuis vt ieiunioꝝ vene-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

tāda ſolēnia ⁊ ɔgrua pieta-
te ſuſcipiant ⁊ ſecura deuoti
one ꝑcurrant Per do. Si i
hac die feſtū nonē lctōnū oc-
currerit differt̄ i craſtinū Ab
hic vſq̄ paſca nulli de ſctis
tres lctōes damꝰ ſ tantum
meōraz. Sequentia ca
pitula cū ſuis collectis ad ho
ras diei habeāt a capite ieiu
nii vſq̄ ad domicā oculi Ad
iij Capitl'
Onuertimini
ad me i toto corde vrō i
ieiunio ⁊ fletu ⁊ planctu ſci
dite corda vrā et nō veſtimē
ta vrā ait dn̄s oipotēs Col'
Exaudi queſumꝰ dn̄e ge
mitū ppli tui ſupplican
tis vt q̄ de meritoꝝ qualita-
te diffidimꝰ nō iudiciū ſ; in
dulgētiaz ſentiamꝰ Per do
minu nrm̄ Ad vi Capitlm̄.
Quis ſcit ſi ɔuertat et ig
noſcat deꝰ ⁊ relinquat
pꝰ ſe bn̄dictōez ſacrificiū et
libamē dn̄o deo nrō Collecta
Deꝰ qui iuſte iraſceris et
clemēter ignoſcis afflic
ti ppli tui lacrimas ꝓpicius
reſpice ⁊ iraz tue idignatōnis
quā iuſte meremur auerte.
Per dn̄m Ad ix Capitulū
Quieſcat dn̄e ira tua ⁊ eſ
to placablis ſup nequi
ciā ppli tui. Collecta

Afflctōez famlie tue q̄s
dn̄e placatꝰ intēde vt i
dulta venia pctōꝝ de tuis ſē
per bn̄ficijs glēmur. p dn̄m.
In ſcdis vs̄ An̄ Niſi tu do
mine Cōuertimini vts̄
Ymnꝰ Celi deꝰ
ꝟ Dirigat An̄. Thezaurizate
vobis theſauros in celo vbi
nec erugo nec tinea demolit̄
Mgt Collctā Ad vs̄ Incli
nantes ſe dn̄e maieſtati tue
ꝓpiciꝰ intende vt qui diuino
munere ſunt refecti i celeſti-
bus ſemꝑ nutriant auxilijs
Per dn̄m. Feria v ⁊ cō
ſequenter. Lectio i.
Concurrit itaq̄ puella et
nūciauit in domū mris
ſue que audierat hēbat aūt
rebecca frēm noie laban qui
feſtinans egreſſꝰ ē ad hoiez
vbi erat fons. cūq̄ vidiſſet
in aures armillas in maibꝰ
ſororis ſue ⁊ audiſſet verba
referentis Hec locutꝰ eſt mi
chi homo veit ad virum qui
ſtabat iuxta camelos ⁊ ꝓpe
fontez aq̄. dixitq̄ ad eū In-
gredere bn̄dicte dn̄e Cur for
is ſtas en ꝑpaui domū et lo
cū camelis ⁊ introduxit eūz
i hoſpiciū ac deſtinauit came
lis dedit paleas ⁊ fenū et a
quā ad lauandū pedes came

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

loꝝ ꝛ viroꝝ qui erant cū eo
Appoſitus eſt panis i ↄſpec
tu eius qui ait nō comedaꝫ
donec loquaris ſmones me
os Rn̄dit ei laban loquer̄ ſer
uꝰ inquit abrahā ſum ꝛ ben̄
dixit dn̄s domīo meo valde
ꝛ magnificatꝰ eſt dedit ei ou
es ꝛ boues auꝝ ꝛ argentuꝫ
ſuos ꝛ āncillas camelos ꝛ aſ
inos Poſtq̄ȝ autē ſeruꝰ ab
rahā locutꝰ eſt ad eos ſmo-
nes ſuos Rn̄derunt laban ꝛ
bathuel a dn̄o egreſſus ē ſer
mo Nō poſſumus extra pla
citū eiꝰ quitq̄ȝ aliđ tecum lo
qui ecce rebecca corā te ē toll
eā ꝛ pficiſcere ꝛ ſit vxor fi-
lij dn̄i tui ſicut locutꝰ ē dn̄s
Quod cū audiſſꝫ puer abra
haꝫ adorauit in terra dn̄m
pbatiſq̄ȝ vaſis argētis ꝛ au
reis ac veſtibꝰ dedit ea rbec
ce p munere. Feria v ad
laudes Capitlm̄.

Egrotauit ezechias vſq̄ȝ
ad mortē ꝛ introiuit ad
eū yſaias filiꝰ amos pphā
ꝛ dixit ei diſpone domui tue
qꝛ morieris tu ꝛ non viues.
An Me etenī de die in diem
querunt ꝛ ſcire vias meas
volunt Bn̄dictus. Collecta
DEus qui culpa offēde-
ris pnīa placaris pces
pplitui ſupplicātis ppicius
reſpice et flagella tue iracū
die que p pctis meremur a-
uerte. per dn̄m Ad vs Capl
Hec dicit dn̄s deus dauid
pris tui audiui orōꝫ tu-
am et vidi lacrimas tuas.
ecce ego adijciam ſuper di
es tuos quīdeciꝫ ānos. An.
Quare ieiunauimꝰ ꝛ nō aſ
pexiſti hūiliauimꝰ animas
nrās et neſciſti Mgr. Coll'c
Parce dn̄e pce pplō tuo
vt dignis flagellatōibꝰ
caſtigatꝰ in tua miſeratōe r̄
ſpiret. Per Feria vi Caplꝫ
CLama ne ceſſes q̄ſi tu
ba exalta vocē tuaꝫ ꝛ
ānūcia pplō meo ſcelera eoꝝ
ꝛ domui iacob pctā eorum.
Deo g̃s An Cū facis elemo
ſinā neſciat ſiniſtra tua q̄d
faciat dextera tua Bn̄dic
Inchoata. Collecta
Ieiunia q̄s dn̄e benig-
no fauore pſequer̄ vt obſer
uantiā quā corpaliter exhi-
bemꝰ mētibus etiā ſinceris
exercere valeamꝰ Per dn̄m
Ad veſpas Capitulum.
Tunc īuocabis ꝛ dn̄s ex
audiet clamabis ꝛ di-
cet ecce aſſum qꝛ miſericors
ſum dicit dn̄s deus tuꝰ Deo
g̃tias An Tu autē cū oraue

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ris itra i cubiclm̄ tuū et clau
ſo oſtio ora prē̃z tuū. Mḡt:
T nere dn̄e pplm̄. Coll
tuū ꝛ ab omnib⁹ pctis
clement̄ emūda qꝛ nllā ei no
cebit aduerſitas ſi nulla dn̄e
tur iniquitas. p dn̄m nrm̄.

Sabbato Capitulum

C um effuderis eſurīēti ai
mā tuā et aiaz afflictā
rēpleueris oriet̄ in tenebris
lux tua ꝛ tenēbre tue erūt ſi-
cut meridies Deo gr̄ci. Añ.
Tunc inuocabis et dn̄s ex-
audiet clamabis ꝛ dicet ec-
ce aſſum Bn̄dict⁹ Collecta

A Deſto dn̄e ſupplicatōi
bus noſtris et concede.
vt hoc ſolemne ieiuniū quod
animis corpibuſqꝫ curandis
ſalubriter inſtitutū eſt deuo
to ſeruitō celebrem⁹ Per d̄

Notandz qꝫ a dn̄ica lxx
vſqꝫ ad dn̄icam palmaruz ſi
feſtum nouē lectōnum in do
micis inciderit tunc nō obſ̄
nabitur ſed in ſcdāz feriam
differatur' ſimiliter in aduē
tu dn̄i ꝑter feſtum ꝯceptōis
marie Et notandū qꝫ a do-
minica ſeptuageſime vſqꝫ
ad caput ieiunij qn̄ in quin-
tis ferijs de patrono et in ſa
bbatis d̄ beata ỽgine legat̄
Uel quando aliqd̄ feſtuz no
uem lectionum inciderit tūc
ſemper in his diebus habea
tur Añ de tpe Eadem reglā
obſeruanda eſt inter paſca ꝛ
penthecoſtē quādo de ſctis
legitur.

Sequitur dominica qua
drageſimalis.

Dominica prima quadra-
geſime Ad vō Bn̄dic. Cap

F Ratres hortamur vos
ne in vacuum graciam
dei recipiatis. ait enim tpe
accepto exaudiui te et in die
ſalutis adiuui te Deo grās.
℟ Augelis ſui s ymn⁹ Ex
more docti miſtico. Ange
lis ſuis de⁹ mandauit de te.
Ut cuſtodiant te in omnib⁹
vijs tuis Sup Mḡt. Ecce
nūc tps acceptabile eccē nūc
dies ſalutis in his ergo die-
bus exhibeam⁹ nos ſicut di
miniſtros i multa paciencia
in ieiunijs in vigilijs in cari
tate non ficta. Collect.

D Eus qui eccleſiam tuā
annua quadrageſimali
obſ̄uatōe purificas: pſ̄ta fa-
milie tue vt qd̄ a te obtinere
abſtinēdo nititur hoc bonis
opibus exequatur. Per.

Nulla dcunt ſuffragia Ad

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ꝯpletoꝛiū Añ Miſerere.
In pace in idipſum ⁊cꝫ. Ad
ſemꝑ i ſabbatis dñicis die-
bus ⁊ in feſtis ꝑ totā qua-
drageſimaꝫ obſeruet Sed in
ferijs cāteta In manꝰ tuas
Ymnꝰ Xpe qui lux. ℣ Cuſt
odi nos dñe Sup nūc dimi
tis Añ Media vita Que ā
tiphona cātabit ſimiliter in
ſabbatis diebꝰ dñicis ⁊ i feſ
tis adhinc et vſqꝫ ad dñicaꝫ
palmaꝝ Sꝫ in ferijs ꝑ duas
ebdomadas Sup nunc dimit
Añ Cū videris nuduꝫ operi
eū ⁊ carnē tuā ne dſpexeris
tūc erūpet quaſi mane lumē
tuū ⁊ ſanitas tua citiꝰ orietꝛ
et ante ibit faciē tuam iuſti
cia tua ⁊ glā dñi colliget te
Inuitatoꝛiū Non ſit vobis
vanū mane ſurgere ante lu-
cem: qꝛ ꝓmiſit dñs coronam
vigilātibꝰ Ymnꝰ o nazareñ
In primo nocturno Añ Adue
nerūt nobis dies penitencie
ad redimenda pctā et ſaluā
das animas. cuꝫ
ceteris ℣ Dicet dño ſusceptoꝛ
meꝰ es tu Et refugiū meuꝫ
deꝰ meus ſperabo in eū. L. i
Licꝫ nobis dilciſſimi ap
ꝓpinquāte paſcali feſti
uitate ieiuniū quadrageſimāl
ipe legitimi tpis recurſus in
dicat Cohoꝛtio tamē etiam
nrī ſermonis ē adhibenda q
auxiliante dño nec inutilis
ſit pigris nec oneroſa deuo-
tis Nā cum omne obſeruan
tiā noſtram ratio iſtoꝝ dieꝝ
poſcat augeri Nemo ē vt cō
fido de vobis qui ad hoꝛum
opꝰ non gaudeat incitari. ℟
Ecce nunc tempus accepta
bile ecce nūc dies ſalutis cō-
mēdemus noſmetipos in mlꝰ
ta pacientia in ieiunijs mul
tis vt nō vituperetur miniſte-
rium nrm̄ Per arma iuſti-
cie virtutis dei. ℣ In omni-
bꝰ exhibeamꝰ noſmetipōs
ſicut dei miſtros in multa pa
cientia. Lectio ſcdā
Natura eni noſtra adhuc
manente moꝛtalitate ē
mutabilis etiā ſi ad ſumma
qꝫ virtutū ſtudia ꝓuehat.
Semꝑ tamē ſicut poteſt ha-
habere quo rcedat ita ꝑt ha
berē quo creſcat ⁊ hec ē per
fctoꝝ vera iuſticia vt nūqꝫ
ſe pſummant eē ꝑfctōs Ne
ab itineris nondū finiti intē
tiōe ceſſantes ibi incidāt i de
ficiēdi piclm̄ vbi ꝓficiēdi de
poſuerūt appetitū. ℟ Pa-
radiſi poꝛtas apiat nobis ie-
iunij tps ſuſcipiamꝰ illō orā
tes ⁊ depcantes Ut i die re

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſurrectõis cũ dño glorıemur
℣ Ecce nũc tp̄s acceptabile
ecce nũc dies ſalutis nemini
dãtes vllã offenſionẽ Lcõ iij

Quia ergo nemo nr̃m di-
lectiſſimi tã ꝑfctũs et
ſctũs ẽ vt ꝑfectioꝛ ſanctioꝛqꝫ
eẽ non poſſit. Oẽs ſimꝉ ſine
diffe rẽtia gͣduum ſine diſcre
tõe meritoꝝ ab hĳs in que ꝑ
uenimꝰ in ea que nondũ ap-
ꝓhendimꝰ pia auiditate cur
ramus ⁊ ad mẽſuraꝫ ꝯſue-
tudis nr̃e neceſſarĳs aliquid
adducamꝰ augmentũ Paꝝ
enĩ r̄ligioſus alio tp̄e demon
ſtratur qui ı his dıebꝰ nõ re
ligioſioꝛ iuenitur Tu au· ℟.
Emendemꝰ ı melius q̄ igno
rãter peccauimꝰ ne ſubito p̄
ocupati die mortis q̄ramus
ſpaciũ penitẽcie ⁊ inueniř nõ
poſſumꝰ Attẽde dñe ⁊ miſe
rere qꝛ peccauimus tibi. ℣.
Peccauimꝰ cũ prībꝰ nr̄is ı̄
iuſte egimꝰ iniquitatẽ fecıꝰ.
Attende. In ij. noct Añ
Cõmendemꝰ noſmetipõs in
mltã paciẽtia ꝑ arma iuſti-
cie virtutis dei· Ps̄ Cõꝑua
me. Ipe liberauit me ꝺ la
queo venantiuꝫ Et a verbo

Unde op aſpo. Lec. iiij
ortune auribꝰ nr̄is lctõ
ꝯplice predicatõnis inſonuit

dicẽs Ecce nũc tempꝰ accep
tablẽ ecce nũc dies ſalutis.
Quid enĩ acceptius hoc tp̄e
quid ſalubꝛiꝰ his diebꝰ In
quibꝰ vicĳs bellũ inducit ⁊
omĩu virtutũ ꝓfectꝰ auget
℟ In ieiunio ⁊ fletu oꝛabãt
ſacerdotes dei. dicẽtes Par
ce dñe parce pplõ tuo et ne
des hereditatẽ tuã in ꝑditõꝫ
℣ Inter veſtibꝉum et altare
ploꝛabãt ſacerdotes dicẽtes

SEmꝑ pce. Lecõ v
quidẽ tibi o aĩa xp̄iana
vigilandũ. ꝯtra ſalutis tue
aduerſariũ fuit ne vllꝰ pate
ret locꝰ tẽptatoꝛis inſidꝰ Sꝫ
modo tibi maioꝛ caucioꝛ et
ſollicicioꝛ ẽ aſſummẽda pꝛu-
dẽtia qñ idẽ hoſtis tuꝰ acri
oꝛe ſeuit inuidia Nũc enĩ in
toto mũdo ptãs dyablõ anti
que dñatõis aufert ⁊ ı nũc
ra illi captiuitatis vaſa rapi
untur Tu autẽ. ℣ In omni
bꝰ exhibeamus nos ſicut ꝺi
miſtros in mltã paciẽtia vt
nõ vituꝑtur miſterium nr̃m
℣. Ecce nũc tempꝰ accepta-
blẽ ecce nũc dies ſalutis nemi
ni dantes vllã offenſionem.

DEnũciat atrociſſimo p̄
doni a pplis omniũ na
cionũ oı̄mqꝫ linguaꝝ· ⁊ nul
lu m iã gens hoim repiř qꝺ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

non iā tyrānicis legibꝰ re-
luctetur dum ꝑ omēs terraꝝ
fines regnātanda in xp̄o mul
torū miliū milia ꝑparantur.
et ap ꝓpinquante noue crea-
ture ortu ſpiritalis nequicia
ab hiis quos poſſidebat ex-
trudit Fremit ergo ex ſpoli
ati hoſtis impiꝰ furor et no-
uū querit lucrum q: ius per
dit antiquū Captat indefeſ
ſus ⁊ ꝑuigil ſi quas reperi-
at oues a ſacris gregibꝰ ne
gligentius euagantes quas
ꝑ procliuia voluptatū ⁊ ꝑ de
uexa luxurie in diuerſoria
mortis īducat īflāmat itaq̄
iras Nutrit odia. acuit cu-
piditates irridet ꝯtinentiam
incitat gulam Qui nec ab
ip̄o dn̄o nr̄o Ihū xp̄o conatꝰ
ſue fraudis abſtinuit ſicut e
uangelica patefciāt hiſtoria
Tu autē. ℟ Abſcondite ele
moſinā ī ſinu pauꝑis ⁊ ipſa
orat ꝓ vobis ad dn̄m Quia
ſicut aqua extiguit ignē ita
elemoſina extiguit pctm̄. ℣
Honora dn̄m d̄ tua ſubſtan
cia ⁊ de primiciis frugū tua
ruz da pauꝑibꝰ Quia ſicut
aqua extingut ignē. In
tercio nocturno Añ Per ar
ma iuſticie virtutis dei con-
mendemꝰ noſmetip̄os in mł
ta paciencia. ℣ Scapulis ſu
in obumbra. Scd̄m matheū
In illo tempore Ductus
eſt iheſus in deſertum a
ſpiritu vt temptaretur a dy
ablō et cum ieiunaſſet qua-
draginta diebꝰ ⁊ q̄dragita
noctibꝰ poſtea eſuriit Et re-
liqua Omel' bti Grego. pa
Dubitari a quibuſdā ſo
let a quo ſpū ſit iheſus
ductus in deſertū ꝓpter hoc
q̄d ſubditur Aſſumpſit eum
dyablūs in ſctām ciuitatez
Et rurſus aſſumſit eum in
montem excelſuz Sed vere
⁊ abſq̄ vlla q̄ſtione ꝯuenien
ter accipitur vt a ſpirituſctō
in deſertum ductꝰ credatur
vt illuc eum ſuus ſpiritꝰ du
ceret vbi huc ad temptandū
ſpiritus malignus inueniret
℟ Tribularer ſi neſcirē miſe
ricordias tuas domine. Tu
dixiſti nolo mortem pctōris
ſed vt conuertatur et viuat
Qui chananeam et publica
num vocaſti ad penitentiaz
℣. Et petꝝ lacrimantē ſuſce
piſti miſericors dn̄s. L. viii
SEd ecce cum dicit deus
homo vel in excelſum
montē vel in ſctāz ciuitatē a
dyablō aſſumptꝰ Mens re-
ſurgit humana hoc aures.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

andire expaueſcunt cum tñ
nõ eẽ incredibilia iſta ↄgnoſ
cim⁹ ſi in illo et alia fctã pẽ
ſam⁹ Certe iniquoꝝ omim
dyablũs caput ẽ et hui⁹ ca-
pitis mẽbra ſunt iniq̃ omñes.
An nõ dyabli mẽbra iudei ꝑ
ſeqñtes ⁊ milites crucifigẽ-
tes fuerũt Quid ergo miꝝ ſi
ſe ab illo ꝑmiſit i montẽ du
ci qui ſe ꝑtulit etiã a mẽbris
illi⁹ crucifigi ℞ Anglis ſu-
is mãdauit d̃ te. vt cuſtodiãt
te i oib⁹ vijs tuis In maib⁹
portabũt te ne vnq̃ꝫ offẽdas
ad lapidẽ pedem tuũ. ℣ Su
ꝑ aſpidez ⁊ baſiliſcũ ãbula-
bis ⁊ ↄculcabis leonẽ ⁊ dra
conẽ In manib⁹. Lcõ nona

Non ẽ ergo indignũ r edẽ
ptori nrõ ꝙ tẽptari vo
luit q̃ venerat occidi Sciẽdũ
ẽ nobis ꝙ trib⁹ modis tẽpta
tio agit̃ ſcꝫ. ſuggeſtione . de.
lectatõe et ↄſenſu. ⁊ nos cuꝫ
temptamur pleꝛq̃ꝫ in d̃lec-
tatõe aũt etiã i cõſenſu labi
mur q2 ex carnis pectõ pro
pagati in nobiſipis etiã geri
mus vñ certamia toleram⁹.
Tu aũt ℞ Duct⁹ ẽ ihũs in
d̃ſertuꝫ a ſpũ vt tẽptaret̃ a
dyablõ ⁊ accedens tẽptator
dixit Si filius dei es dic vt
lapides iſti panes fiãt ℣ſus
Et cum ieiũaſſet quadragi
ta diebus et quadragita no
ctib⁹ poſtea eſuriĳt. Si fili⁹
℞ Repetitur Ad laudes Añ

O Dꝛ mundũ crea in mẽ
deus et ſpiſi rectũ inno
ua iuniſcerib⁹ meis. Pſal
Miſerere Antiphona O do
mine saluũ me fac o domine
bene ꝓſperate Confitemini
Sic bñdicã te ⁊cetera ⁊ i no
mie ⁊ceta. Ps Deus deus.
Añ In ſpiritu humilitatis
et in animo cõtrito ſuſcipia
mur dñe a te vt ſic fiat ſacri
ficiũ nrm̃ vt a te ſuſcipiatur
hodie vt placeat tibi dñe d̃⁹
Bñdicite Añ Laudate deuꝫ
celi celorum et aque omnes
Laudate Capitulum vtſup
Ymnus Clarum decus ieiu
niĳ. ꝟ. Scuto circumdabit
te veritas ei⁹ Non timebis
a timore nocturno Sup Be
nedict⁹ Añ Duct⁹ ẽ ihũs in
deſertuꝫ a ſpũ vt tẽptaretur
a dyablõ ⁊ cum ieiunaſſꝫ xl
dieb⁹ ⁊. xl. noctib⁹ p⁹ea eſu
Coll'ca vtš Sine ſuffragijs
Ad t. Añ Frãge eſuriẽti pa
nẽ tuũ ⁊ egenos vagoſq̃ꝫ in
duc i domũ tuã De⁹ d̃⁹ me⁹
reſpi ℞ xp̃e fili dĩ. q̃ ſacraſti
ieiuniũ Ad iĳ añ Aduenerũt
Ecce nũc tp̃s accep. Capl'

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

tabile ecce nunc dies ſalutis
nemini dãtes vllã offenſiõez
vt nõ vitupet̃ miſteriũ nrm̃.
Deo g̃s. ℟ Participez me
fac deꝰ omnm timentiuz te et
cuſtodientiũ mãdata tua. ℣
Aſpice i me ⁊ miſerrere mei
ſm iudiciũ diligentiũ nomẽ
tuũ Et cuſt. Glã Particip
℣. Dicet dño Ad vi. Añ Cõ
mendemus nosmetipos. ℟
Ab omni via mala ꝓhibui
pedes meos Ut cuſtodiã mã
data tua dñe. ℣. A iudicijs
tuis nõ decliaui q: tu legem
poſuiſti michi Ut. Glã pri.
Ab omni. ℣ Ipẽiliberauit.
Ad ix: Añ Per arma iuſti
cie virtutis Capitulum
In caritate nõ ficta in ℣
bo veritatis in virtute
dei p arma iuſticie a dextris
⁊ a ſiniſtris Deo g̃s. ℟ Sep
cies i die laudẽ dixi tibi do
mĩe deꝰ meꝰ. ne pdas me. ℣
Errani ſicut ouis que perijt
require ſeruũ tuũ dñe q: mã
data tua nõ ſuz oblꝰ Ne p
das Glã Sepcies ℣ Scap
ulis ſuis obumbrabit In
ſcdis vš Sed a dextris Dix
it dñs cũ ceteris. Capitulũ
Hortamur. ℟ Spes mea
dñe a iunẽtute mea. ℣ In te
ꝯfirmatꝰ ſuz ex vtero de vẽ-
tre mris mee tu es meꝰ ꝓtec
to: A iuuitute Gloria patri
Spes mea. Ymnꝰ Ex mo-
re docti. ℣ Anglis ſuis Su
p mgt Nõ i ſolo pane viuit
hõ ſ i oi võ dei Collectã vtã
dictũ eſt. Feria ij Inuita-
toriũ Nõ ſit vobis vanũ ſur
gere añ lucẽ Uenite Ympni
tã ad nocturnũ q̃ ad laudes
p duas ebdoiñdas vt in doi
ca pcedẽti Sz ãtiphõe que ꝯ
tinentur i pſalterio Ps Do
minꝰ illũinatio. ℣ Dicet doi
no ſuſcepto: meꝰ es. Lectõ i
Frẽs dilctiſſimi ſicut hiſ
toria patefecit heſterna
euãgelica pꝰ quadragita di
ex ſaluato: nr̃ noctiũꝗ ieiui
um infirmitatis nrẽ i ſe rece
piſſet eſuriez gauiſꝰ dyabl's
ſignũ ſe in eo paſſiblis atꝗ
mortalis nature vt explora-
ret potentiã quam timebat
Si inquit filiꝰ dei es dic vt
lapides iſti panes fiant Po
terat vtiꝗ iſtud omnipotẽs
et facile erat vel ad creato-
ris imperiũ ſicut cũ voluit i
ꝯuiuio nuptiaꝝ aq̃ mutait
i vinum Sed hoc magis ſa
lutiferis diſpenſationibus
congruebat. ac nequiſſimi
hoſtis aſtucia non potentia
deitatis. Sed humilitatis

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

miſterio viceretur. Lectō ij.
Deniq; fugato dyablō ⁊ omnib⁹ artibus callidi tēptatoris eliſis acceſſerunt ad dn̄m ágéli. et miniſtrabāt ei Cōfundant ergo filij dyabli atq; diſcipuli q̄ repleti inſpiratō: viperea negātes in xp̄ō vtrāq; verā eē naturā dū aut diuinitatē hoīe Aut hominē diuinitate deſpoliāt Tu autem.
Lectō tercia
Quia ergo dilctiſſimi ſicut redēptoris nr̄i magiſterio edocti ſum⁹ Non in ſolo pane viuit homo ſed in omni verbo dei ꝓmpta deuotōne ⁊ alacri fide ſuſcipiam⁹ ſolemne ieiuniū: Non in ſterili media quā plerūq; inbecillitas corpis et auaricie morb⁹ inducit Sz in larga beniuolentia celebrandū eſt vt ſim⁹ de illis d̄ quibus ipā veritas dicit Bt̄i q̄ eſuriūt ⁊ ſitiūt iuſticiā qm̄ ipi ſaturabuntur Tu autē. Caplm̄
Hec dcit dn̄s de⁹ ecce ego ipe requirā oues meas ⁊ viſitabo eas ſicut viſitat paſtor gregē ſuū qn̄ fuerit ī medio oīuū ſuaꝝ diſſipataꝝ Sup Bndict⁹ Uenite benedicti pr̄is mei ꝑcipite regnū qd̄ vobis patū eſt ab origine müdi. Bn̄dictus Collecta
Conuerte nos deus ſalutaris nr̄ et vt nobis ieiunium q̄drageſimale ꝓficiat mentes nr̄as celeſtib⁹ inſtrue diſciplinis Per domi
Ad vſ̄ Añe feriales Caplm̄
Hic viſitabo oues meas ⁊ liberabo eas de oīb⁹ locis in quib⁹ diſperſe fuerant in medio nubis et caligīnis ⁊ educam eas de populis ⁊ ꝯgregabo eas d̄ terris ℟. Spes mea ⁊cet. qd̄ ℟m cātabit ꝑ duas ſeptimanas ad vſ̄. In ſcdis q̄rtis ⁊ ſextis ferijs ſuper Mḡt Quod vni ex mimis meis feciſtis michi feciſtis dicit dn̄s.
Mḡt
Collecta
Abſolue qūs dn̄e vicula pctōꝝ nr̄ōꝝ ⁊ quitq̄d ꝓ eis meremur auerte. Feria tercia Inuitatoriū Non ſit vobis vanum mane ſurgere Quod ſeruatur in ferijs per duas ebdomodas. Lectō i
Ante dies hos deuotōez ſctē q̄drageſime p̄dicantes ſacraꝝ litteraꝝ exempla ꝓtulim⁹ q̄b⁹ approbarem⁹ hunc quadragenariū numerū nō eſſe ab hoībus ꝯſtitutū Sz diuinitus ꝯſecratum Nec terrena cogitatōe initū

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſed celeſti maieſtate p̄ceptuȝ
Jdo qui ꝯſtitutū numerum
vna die manducando p̄terit
vt nō vni⁹ diei violatoꝛ acc-
uſatur ſȝ vt toti⁹ q̄dragesſiē
trāſſgreſſoꝛ arguit. Lcō ij
Unde bonū eſt homini vt
ad diem ſine laboꝛe ieiu
nēt et toti⁹ quadrageſime ꝯ
ſequatur piter ſctītatē Hec
autē naȝ tā ſacerdotū p̄cep-
ta q̄ dei ſunt atq̄ ideo Qui
ſpernit nō ſacerdotē ſpernit
ſȝ xp̄m qui in ſuo loquit ſa-
cerdote Tu autē. Lcō iiij
Videamus frēs quo tp̄e
hāc obſeruatōeȝ nobis
īdigerit dn̄s Ecce enim dicta
quadrageſima ꝯſtricta hie-
mali gelu tra ſoluit ⁊ aqua
rum fluenta meat⁹ ſuos gla
cie liquefacta recipiunt Sic
quoq̄ coꝛpm nrōꝝ hoc eodeȝ
tp̄e cōtacta ſceleribus pctā
ſoluuntur et vite nrē purioꝛ
curſus liquefctō rigoꝛe dia-
bli meatū ſuum p̄ſtinum re
cognoſcat Tu autē. Caplm̄
Querite dn̄m dum inueni
ri poteſt: īuocate eū dū
ꝓpe eſt Sup bn̄dict⁹ An̄
Scriptū eſt eni domus mea
dom⁹ oꝛōnis eſt cūctis genti
bus vos aūt feciſtis illā ſpe
luncaȝ latronum ⁊ erat quo
tidie docēs ī tēplo Bn̄. Coll
Reſpice dn̄e familiā tuā
⁊ p̄ſta vt apd te mēs no
ſtra tuo deſiderio fulgeat q̄
ſe carnis maceratōne caſti-
gat. Ad veſp̄s Caplm̄
Derelinquat impi⁹ viam
ſuā ⁊ vir iniqu⁹ cogita
tōes ſuas ⁊ reuertat̄ ad doī-
nū ⁊ miſerebit̄ ei⁹ ⁊ ad doī-
nū deū nrm̄ qm̄ mult⁹ eſt ad
ignoſcendū Sup Mḡt
mea dom⁹ oꝛōis vocabitur.
Aſcendāt ad te dn̄e pꝛeces
nrē ⁊ ab eccā tua cūctam re
pelle nequiciaȝ. Feria
quarta. iiij tp̄m Scd̄ȝ math
In illo tp̄e Acceſſerunt
ad ihm̄ ſcribe ⁊ phari-
ſei dicētes Magr̄ volum⁹ a
te ſignū videre. Lctōis eiuſȝ
Iudeoꝝ gentē dn̄s ac ſal
uatoꝛ nr̄ filij dilectiſſimi
ꝓ eoꝝ maliuolētia ⁊ īcredu-
litate ſepiſſime īcrepauit vo
lēs eos ad agnitōȝ venire ve
ritatis Nūc duriter eos caſt
igauit vt ī p̄nti lctōne audiſ
tis Signū petūt quaſi ea q̄
viderāt ſigna nō fuerūt Sed
dyabl⁹ p eos īnterrogās ſignū
q̄rebat Sȝ maifeſti⁹ diſcere
potuiſſet ſi eēt xp̄s vere fili
us dei an nō Sȝ dn̄s ꝓ vtili
tate gen̄ris hūai celauit dya

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

blō ſue pn̄ciā maieſtatis q̄ꝛ
ſi dyabl's hoc vere ꝯgnouiſſꝫ
nūq̄ꝫ in iudeos icredlōs iſtigarꝫ
vt eū crucifigerēt Tu. Lec ij
Ideo rn̄dit eis ihūs dicēs
Generatō ꝑua ꝛ adultera ſi
gnū q̄rit ꝛ ſigm̄ nō dabit ei ni
ſi ſigm̄ ione ꝓphete Egregie
eos ꝑuos ꝛ adulteros dixit
qꝛ derliquerūt veꝝ deū ꝛ cuꝫ
mltis ydolis fornicati ſunt.
ꝛ oñdit eos nō filios eē abra
he ſꝫ diabli vt ipē alibi ait:
vos ex prē diablō eſtis· ſicut
eni q̄ volūtatē dei fcit filius
dei dr Sic q̄ volūtatē ſatha
ne ſequit̄ fili⁹ ei⁹ appellatur
Ignoioſū ē valdē frēs dilctiſ
ſimi ꝓpter mala opa dſerere
veꝝ prēꝫ nrm̄ deū oipotētēꝫ
ꝛ filios fieri dyabli Tu aūt
Quapropter qui vult ſal-
u⁹ fieri necēē eſt vt ceſſ
et a malis opib⁹ ꝛ r̄ſiſtet dy
ablō ſeductori ineq̄ſſimo ꝛ
hoſti ātiquo Reſiſtat tēpta-
tōis ei⁹ ꝛ r̄frenat ꝯcupiſcēti
as ꝑpes:ꝛ inficiat eas in ſe
metipō i luctu:i lamētatōne
penitētie ꝛ ꝯfeſſiōe pura i ie
iunijs i vigilijs i orōib⁹ atq̄ꝫ
elimoſinaꝝ largitate feſtinet
ſe r̄dimere a ptāte dyabli et
ecurrat pijs emēdatōib⁹ ad
deū prēꝫ ſuuꝫ Sequit̄ Sicut
eni fuit ionas i vētre ceti tri
b⁹ dieb⁹ ꝛ t̄b⁹ noctib⁹. Ita
erit fili⁹ hois in corde terre
Oñdit ea q̄ in iona geſta ſūt
ſigna fuiſſe veritatis Tu·
Clama ne ceſſes. Capl'
quaſi tuba exalta vocē
tuā ꝛ ānūctia pplō meo ſce
lera eoꝝ ꝛ domui iacob pctā
eoꝝ. Sup bn̄dict⁹ Aā Gen
ratō ꝑua ꝛ ꝑuerſa ſignū que
rit ꝛ ſigm̄ nō dabitur ei niſi
ſigm̄ ione ꝓphete. Bn̄dict⁹.
Preces nrās. Collec
q̄s dn̄e clemēter exau
di ꝛ ꝯtra cūcta nobis aduer
ſantia dexteraꝫ tue maieſta-
tis extēde Per· Ad vſ Cap
Lauami mūdi eſtote aufer
te malū cogitatōnū vrā
rū ab oclis meis: quieſcite a
gere ꝑuerſe· diſcite bn̄ facere
Deo: Aā Sicut fuit ionas
i vētre ceti t̄b⁹ dieb⁹ ꝛ trib⁹
noctib⁹ ita erit fili⁹ hois in
corde terre Collc
Mentes nrās q̄s dn̄e lumi
ne tue claritatis illuſtra vt
videre poſſimus que agenda
ſunt ꝛ q̄ rctā ſunt agere va
leam⁹. Feria v. Lctō i.
Terra tn̄q̄ꝫ i dcā quadra
geſiā aſperitatꝫ dpoit
hiemis ergo i hac quadrage
ſiā aſꝑitatē r̄ijciam⁹ delictoꝝ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Illa terra aratris ſcinditur
terra nr̃a ieiunijs exarat͛ vt
celeſtib⁹ ſit apta ſeminibus
Sicut eni̅ redditū vberiorē
capit qui frequenti⁹ vexan
do exercet campū Ita maio
rem grā̄m ꝑcipit qui exercet
corꝑis ſui campū ſepi⁹ ieiu-
nādo Tu autē. Lctō ſecūda

Ecce eni̅ abſtinentie tꝑe
herbe ſegetū ieiuniſcūt
iā meſſez Igit͛ nos frēs hoc
eoꝝ ieiunioꝝ tꝑe ꝓducamus
d̄ ſpinis nr̄is roſas hoc ē de
pctis iuſticiaz. de ſeueritate
miſericordiā de auaricia lar
gitatem. Iſte eni̅ ſpine ſunt
oꝑa corꝑis noſtri que ꝑfocāt
animā d̄ quib⁹ ait ſcriptura
Spinas ⁊ tribulos tibi ger
minabit terra Germinꝫ eniꝫ
michi t͛ra mea ſpinas ſi me
corꝑalis libidinis titillatō ꝯ
pungit Tu autē. Lctō iij.

Vident eni̅ ſpine apd̄ ſu
os grate eē ꝗ ledūt Hijs
ergo niſi vigilādo et ieiunā-
do curari nō poſſunt qui po
tius ꝑ abſtinentiā tꝑē ſpine
vertentur in roſas producit
eni̅ ieiunādo libido caſtimo
niā. ſuperbia humilitatē. ſo
brietas ꝑcitatē Hi eni̅ ſunt
flores vite nr̄e qui ſuaue xpō
redolent qui odorē bonū do

ſpirant Vn̄ ait aplūs Quoi
am ipſi bon⁹ odor ſum⁹ deo
Hāc igit͛ quadrageſimā lar
gitus ē nobis domin⁹ vt hu
ius tꝑis ſpacio in morē toti⁹
creature nūc cōcipiam⁹ vir-
tutuꝫ germina: vt in die paſ
ce fructū iuſticie ꝓferamus.
Hoc eodemq̈ꝫ tꝑe hoim̄ ſpēs
interim mortua reuiuiſcit i̅
poſterum. fides perdita reꝑ
atur in glām: tꝑalis gloria
proficit ineternū: et omne hu
manū gen⁹ ad celeſtia ſe ſub
rogans ab inferis ad altio-
ra cōſurgit Modo ferrū geſ
tans agricola ſarmēta am-
putat vineaꝝ ita et nūc euā-
gelium tractās epūs ſordes
amputat pplōꝝ Et iſto qua
dragenario curriclō: vniuer
ſe hoc agunt creature: q̄ten⁹
depoſitis ſuperfluis: ornate
vel compte i̅ paſca procedāt
Modo ōnia ſunt i̅ partu vt
tunc reperiant͛ in fructu Tu
autem dn̄e miſerere noſtri.
Deo grās. Capilm̄.

Viuo ego dicit dn̄s. Si
erit vobis vltra ꝑabola
hec in prouerbium in iſrahel
vt anima pr̄is ita et anima
filij mea eſt Deo gracias.
Sup Benedictus An̄ Dix
it domin⁹ mulieri chananee

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

non eſt bonum ſumere panē filioꝝ et mittere canibus ad manducandū vtiqꝫ dn̄e nam ⁊ catelli edunt de micis que cadūt de menſa dn̄oꝝ ſuorū ait illi iheſus mulier magna ē fides tua fiat tibi ſicut petiſti Bn̄dictus. Collecta

Omnipn̄s ſempiterne de⁹. qui nobis in obſeruatione ieiunij ⁊ elemoſinaꝝ ſemine poſuiſti: nr̄oꝝ remedia pctōꝝ ↄcede nos ope mentis et corpis ſemꝑ tibi eſſe deuotos. per xp̄m Ad v̄s Caplz

Vir ſi fuerit iuſt⁹ et in p̄ceptis meis ābulauerit et iudicia mea cuſtodierit vt faciat veritatē. hic iuſtus ē et vita viuet ⁊ non morietur dicit dn̄s omipn̄s Añ O mulier magna eſt fides tua fiat tibi ſicut petiſti Mgt Colle

Da queſum⁹ dn̄e populis criſtianis et que ↄfitentur agnoſcere ⁊ celeſte mun⁹ diligere qd̄ freqn̄tant.

Feria vi quatuor tp̄m in quadrageſima Scd̄m Johān̄em

In illo tp̄e Erat dies feſtus iudeoꝝ et aſcendit ihūs iheroſolimam Omelia lectionis eiuſdem.

Quia dn̄s et ſaluator nr̄ homo fact⁹ eſt gauderē magis q̄ꝫ mirari debem⁹ ſimul etiā ⁊ gaudere q̄ꝫ vicia ſanauit et languores corpum Ingreſſus ē locum vbi iacebat multitudo languentiū cecoꝝ. claudoꝝ aridoꝝ Et cū eſſet medic⁹ animaꝝ ⁊ corpꝫ Venit ſanare om̄es aīas credítoꝝ Tu autē. Lectō ſcdā.

Quid ergo in ſignis ⁊ mirabilibus a dn̄o fais et intelligendū eſt Niſi ptās eius ⁊ bonitas magis agebat Vera enī corpm ſal⁹ erit in reſurrectōne omniū mortuorum Tunc qd̄ viuit nō morietur Tūc qd̄ ſanabit nō egrotabitur Tunc qd̄ renouabit nō vetereſcet ineternū Tu. Deo gratias. Lectō tercia.

Piſcina illa et aqua populū ſignificat iudeoꝝ. Qui quinqꝫ libris legis moyſi quiqꝫ porticib⁹ claudebatur Sꝫ illi quiqꝫ libri legis q̄ ſunt iſte porticus habebāt languidos multos ideſt peccatores Remiſſionē autē pctōꝝ nemo niſi ꝑ xp̄i grām recepit et aduentū Seml' in āno angelus deſcendebat in piſcinā et turbabat aquā et qui primus de languidis venit in aquā ſol⁹ ſanabat ⁊ null⁹ alius poſt eū Hic autē xp̄ꝫ do

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

minũ noſtrum ſignificat in
carne veniſſe qui ideo venit ĩ
mundum vt nõ ſolum vnus
ſed omnis p eum mũdus ſa
naret Tu autẽ dñe miſerere
Deo gracias Capitulum.

H Ec dicit dñs deus ani-
ma que peccauerit ipſa
morietur. filius nõ portabit
iniquitatem patris et pater
nõ portabit iniquitatẽ filij.
Deo gratias Añ. Angelus
domini deſcendit de celo et
mouebat aqua. ⁊ ſanabat
vnus Bñdictus Collecta.

A ſto dñe ꝓpiciꝰ plebi tue
et quam tibi facis eſſe
deuotam benigno refoue mi
ſeratus auxilio Per dñm
Ad veſpas Capitulum

S I impius egerit penitẽ
ciã ab omnibus pctis
ſuis que opatus eſt vita vi-
uet et non morietur ait dñs
omnipotens Deo grãs Añ.
Qui me saluũ fecit ille mchĩ
dixit tolle grabatum tuum
et ambula in pace Mgñficat

E xaudi nos mi- Colle
ſericors deus ⁊ menti-
bus noſtris gratie tue lumẽ
oſtende Per dominũ noſtrũ

Sabbato quatuor tpm.
Secundum matheum.

I n illo tpe Aſſumpſit ie
ſus petrum et iacobum
et iohannem frẽs eiꝰ et dux
it illos in montẽ excelſũ val
de et trãſfiguratus eſt ante
eos. Et reliq Omelia Gre
gorij pape

M Iſericors. dñs et ſaluator noſter.
frẽs dilectiſſimi electõs ſuos
p huius vite labores ad illã
que laborem neſcit vitaꝫ fu
ture beatitudinis volẽs ĩtro
ducere ad cõfirmanda corda
eorũ ad eam quam ꝓmiſe-
rat glãꝫ regni celeſtis formã
illis glẽ antea demonſtrare
ꝓmiſit dicens Amẽ dico vo
bis quia ſunt aliqui de hic
ſtantibus qui non guſtabũt
mortem donec videant filiuꝫ
hominis ĩ regno ſuo In hac
quippe carne aliquiſ ex vo-
bis me in ea claritate fulgẽ
tem in qua poſt iudiciũ om
nes ſancti in gloria me vide
bunt eterna regnantem Tu
autem domine miſerere nñi.
Deo gracias. Lctõ ſcdã

L Ade ſubiunxit euange
liſta: aſſumpſit petrum
et iacobum et iohannem fra
trem eiꝰ et duxit illos ĩ mõ
tem excelſum ſeorſuꝫ Quid
eſt hoc quod oſtenſurus diſ-
cipulis gloriam quam ꝓmi

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſit Diſcipulos in montẽ ex-
celſum duxit Niſi vt doce-
ret omnes qui in hanc vidert
deſiderarent non in carnali-
bus iacere delectationibus
debere Non ſillecebroſis ſer
uire deſiderijs Sed ad amo-
rem ſemꝑ eterne patrie erigi
angelicaꝫ mundiciam pieta
tem pacem concordiam ⁊ ca
ritatem ſancta ꝯuerſatione
quantuꝫ humanepoſſiblẽ ſit
nature ſemꝑ mutari. Quia
qui deum videre deſiderat de
bet magno opꝑe agere bona
que nouit. Tu autẽ domine
miſerere noſtri Lectio tercia
Tranſfiguratus eſt ante
eos et reſplẽduit facies
eius ſicut ſol Veſtimẽta au
tem eiꝰ facta ſunt alba ſicut
nix Nemo putet eum priſti-
nam formã et faciem ꝑdidiſ
ſe Sed corporis quam poſt
reſurrectionem erat aſſumtu
rus demõſtraſſe Electoꝝ au
tem corpa quante claritatis
ſint oſtendiſſe. vt de illis ali
bi ait Tunc iuſti fulgebunt
ſicut ſol in regno patris eoꝝ
Non quia dei et ſanctorum
eius equalis poſſit eſſe cla-
ritas et gloria Sed ſicut ait
apoſtolꝰ Stella differt a ſtel
la in claritate Sic et reſurre
ctio mortuorum Sicut eniꝫ
ſol ceteris ſyderibus ſplendi
dior luceſſit. et oĩa a ſole ſid
ra illuſtrãt. Ita ⁊ corpꝰ xpi
magnifice ſanctoꝝ corpori-
bus preeminet Tu auteꝫ do
mine miſerere noſtri Deo gͣ-
tias Sabbato Capitulum
FRatres Rogamus vos
corripite inquietos con
ſolamini puſillanimes ſuſci
pite infirmos pacientes eſto
te ad omnes Deo gracias.
Antiphona Aſſumpſit ihũs
diſcipulos ſuos et aſcendit ĩ
montem et tranſfiguratus ẽ
ante eos. Benedictus
Collecta
POpulum tuum que-
ſumus domine ꝓpiciꝰ
rẽſpice atqꝫ ab eo flagella tu
e iracundie clementer auerte
Per Dñica v. Capl'ꝫ
FRatres rogamus vos ⁊
obſecramus in domino
iheſu vt quemadmodũ acce
piſtis a nobis. quomõ vos
oporteat ambulare et placẽ
deo ſic ambuletis vt abunde
tis magis Deo. ℞ Vidi do
minum facie ad faciẽ. Hym
nus Ex more. ℣ Angelis
ſuis Añ Nemini dixeritis viſi
onẽ donec filiꝰ hoĩs a mortu
is reſurgat.. Collecta.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Deus qui ꝯſpicis omni
nos virtute deſtitui in
terius exteriuſq; cuſtodi vt
ab omnib9 aduerſitatibus
muniamur in corꝑe et a pra
uis cogitatōibus: mundmur
in mente. Inuitatorium.
Quoniam deus magn9 dñs
et rex magn9 ſuꝑ oīs deos
Uenite ymni et verſi vt in
domīca priori: Añ Aduenet.

Portabat autem. L.i
rebecca geminos in vte
ro frēs ante ort9 pñcipia bel
latores Certātes filios ma
ter antea ſentit ꝙ nouit An
te patitur ꝙ videt Añ ſuſti-
net ꝙ aguoſcit licuit filiorū
bella ſuſtinere quos nondū
licuit gen̄rare Certamen int̄
frēs in vtero gerit̄ Bellum
inter natos ꝯmittit̄ Mater
na viſcera quaciūtur nec ad
ortus pñcipia ꝑperat̄ Sz añ
pñcipia nouū certamen cele-
bratur Uellem cauſas tanti
certamis noſcere: vellē iſti9
pūgne ñgocia tractat̄ Quid
interceſſerat Quid fctm̄ fue
rat Que pūgnādi ratō: que
cauſa vincendi Quo ſpecta
tore id gerit̄ Quo iudice cele
bratur Quid victori ꝑmitti
tur Quid victor extrario de
negatur Quis certare docu
erat Quis pūgnare monſtra
uerat Sed notum eſt cūctis
iſtoꝝ certamine fratꝝ: cauſa
duoꝝ exprimi pploꝝ. ℟ Tol
le arma tua pharetrā ⁊ ar-
chum et affer d̄ venenatō ne
tua vt comedaz Et bñdicat
tibi anima mea ℣ Cūq; ve-
natu aliq̄d attuleris fac m̄
inde pulmentū vt comedam
Et bñdicat tibi. Lctō ſcdā.

Mater vero certamen ſē
tire potuit videre nō po
tuit Deniq; iterrogabat do
minū Quid ē inq̄t dñe iſtud
qd̄ geritur. quid ē qd̄ in vte
ro meo te teſte tractatur. q̄d
facturi ſunt nati q̄ ſic luctā-
tur innati Duo ſunt inquit
dñs ppli in vtero tuo et due
gētes de ventre tuo diuident̄
et pplūs populū ſuꝑabit et
maior ſerniet minori O ven̄
randa ꝑſcientia dei deſignat̄
et in vtriſq; fribus gētes ⁊
ppli nuncupatur. Tu autez
℟ Ecce odor filij mei ſicut o
dor agri pleni quem benedix
it dominus creſcere te faciat
deus meus ſicut arenaz ma
ris Et donet tibi de rore celi
bñdictionē: ℣ Qui maledix
erit tibi ſit ille maledict9 et
qui bñdixerit tibi bñdictōi
bus repleatur Et donet tibi

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

de roꝛe.

Lectio tercia.

Naturaꝝ autem ſobolū nomina in natos conſe runtur: et adhuc natoꝝ noīa ignoꝛantur Oſtenduntur ā boꝛum merita et opeꝛationis necdum eſt cauſa Quid quiſ ꝗ mereat̃ edicitur et meriti cauſe ſilentur. Sentencia a dō ꝓfertur ⁊ adhuc qui me retur non naſcitur Sed ad huc qui in vtero indicatus ē detinetur precedet moꝛes iu- dicium Sentēcia actib⁹ pri oꝛ eſt nec expectatur tp̄s vt merita diſpungantur quoni am diſpunctoꝛis potencia no uit omnia anteꝗ̄ naſcantur Tu autem domine miſerere noſtri ℞. Det tibi de⁹ de ro re celi et de pinguedine terre habundantiaꝫ ſeruiant tibi tribus populi Eſto dn̄s fra trum tuoꝛum. ℣ Et incuruē tur ante te filij matris tue. Eſto dn̄s frm̄ tuoꝝ. Lcō iiij

Interea nec certamen de fuit naſcentibus dū mi noꝛ maioꝛis plante innexus aut prioꝛ deſiderabat naſci aut ſe victoꝛeꝫ tali geſtu de monſtrat Maioꝛ tamē ꝑe- rat in lucem et adhuc detinet̃ in ventre Querit prioꝛ naſci ne et in hoc poſſit a fratre vi ci Tu autē dn̄e miſerere nr̄i. Deo gracias ℞ Dum exiret iacob de terra ſua vidit glāꝫ dei et ait. ꝗ̄ terribile eſt loc⁹ iſte Non eſt hic alid̾ niſi do- mus dei et poꝛta celi. ℣ Ve- re dn̄s eſt in loco iſto et ego neſciebam Nō eſt **Lectō v.**

Cupit pudoꝛem ꝑerātia tegere Deſiderat igno- miniam feſtinatōne mutare Timet videri victus anteꝗ̄ natus Nam vero matri pro uent⁹ certaminis indicaue- rat deus: indicat et naſcenti um oꝛtus Nam dimiſit in a moꝛem vterqꝫ parens vtꝛqꝫ naſcentiū Sꝫ pater maioꝛem minoꝛē mater aſſumpſit Tu ℞ Si dn̄e deus meus fuerit mecuꝫ in vita iſta qua ego ā bulo et cuſtodierit me et ded̾ rit michi paneꝫ ad edendum et veſtimentum quo coopiar et reuocauerit me cū ſalute Erit michi dn̄s in deū et la- pis iſte in ſignum. ℣ Si enī reuerſus fuero proſpe in do- mum patris mei Erit michi

Lectio ſexta

Pater ī utero victū amo re ꝯſolat̃ Mater vero victoꝛem diligit quē nō pūg nantem vidit. Optat pater victoꝛi victū equari Si victi

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

mores poſſent a malicia cō-
mutari Tu autē dn̄e miſereꝛ
℞ Erit michi dn̄s in refugi
ū et lapis iſte quē erexi in ti
tulum vocabitur dom⁹ dei ꝛ
de vniuerſis q̄ dederis michi
Decimas et hoſtias pacifi-
cas offeram tibi ℣ Si domi
nus de⁹ meus fuerit mecum
in via iſta qua ego ābulo ꝛ
cuſtodierit me Decias et hoſ
tias pabi Scd̄m matheū
In illo tp̄e Egreſſus ihe
ſus ſeceſſit in ptes thiri
et ſidonis Et ecce mulier ch
ananea a finib⁹ illis egreſſa
clamabat dicens Miſerere
mei fili dauid Et reliq̄ Om̄
venerabilis bede preſbiteri.
In lectōne ſcti euāgelij q̄
nobis lecta ē modo fra
tres cariſſimi audiui m⁹ mḡ
nam mlieris fidem: pacie͂tiā
conſtanciā:humilitatem ha
bet nāqȝ magnā fidei pfectō
nem Que ſaluatorē implora-
ans ait. miſerere mei fili da
uid Eum eniȝ eundē et dn̄m
et filiū dauid appellat. patȝ
quia verum hominem credt
et deum Tu autē ℞ Orauit
iacob et dixit dn̄e q̄ dixiſti
michi reuertere in terraȝ na
tiuitatis tue Erue me d̄ ma
nu fratris mei qꝛ valde eum

timeo ℣ Deus in cui⁹ ꝯſpec
tu ābulauerūt prēs mei dn̄e
q̄ paſcis me a iuuētute mea
Erue me de manu Lcō vij
Sed in hoc ꝙ poteſt mł
tas lacrimas pſtrata
eum adorat dicens Domine
adiuua me Nequāꝙ ſe de ei
us maieſtate ambiguam do
cet cui⁹ adorandam vt dei di
dicit eſſe potentiā qui nō re
ſpondit ei verbū Tu autem
℞ Dixit anglūs ad iacob di
mitte me aurora eſt r̄ſpondt
ei non dimittam te niſi bene
dixeris michi Et benedixit
ei in eodeȝ loco ℣ Bn̄dicēs
benedicam tibi et multiplica
bo te Et benedixit. Lcō ix
Reſpondere autem illi do
min⁹ diſtulit Nō quia
miſericors miſeroꝝ preces d̄
ſpicit: ſed vt p ſeuerentiam
mulieris nobis imitabilē de
monſtret Que quo magis ꝯ
tempta videbatur a dn̄o. eo
ardentius ceptis inſiſtebat p̄
cibus Rn̄dere etiā d̄ſtulit Ne
daretur occaſio iudeis calum
niandi Quia gentiles eis in
docendo vł ſanando ptulerit
Ideoqȝ ipſi fideȝ ei⁹ ſuſcipe
iuſte recuſauerit Et hoc ē ꝙ
ait Nō ſum miſſ⁹ niſi ad ou
es que pierūt dom⁹ iſrahel

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

℟ Uidi dñm facie ad faciez
Et ſaluafacta·ē anima mea
℣ Et dixi nequaꝗ̄ vltra vo
caberis iacob ſediſrahel erit
nomen tuum Et ſalua. ℟.
Repetitur Ad laudes.
DOmine labia mea api
es ⁊ os meū ānūciabit
laudez tuam Pſalmꝰ Mi
ſerere Añ Dextera dñi fecit
virtutem dextera dñi exal-
tauit me Confitemi Añ Fac
tus eſt adiutor meus. Deus
deus meꝰ Añ Trium puerū
cātemꝰ ympnū quē cātabāt
in camino ignis bñdicentes
deū Añ Statuit ea ineternū
⁊ in sclm̄ seculi ꝑceptū poſu
it ⁊ nō ꝑteribit. Caplm̄ vrs
ymnꝰ Clax decusꝰ ℣ Scu-
to circumdabit Añ Egreſſꝰ
ihūs ſeceſſit in partes thiri
et ſidonis et ecce mulier cha
nanea a finibus illis egreſſa
clamabat dicēs miſerere mei
filij dauid Bñdictꝰ Collca
Ad horas diei oia vt in ꝑce
denti dñica Ad vi. Capilm̄.
HEc ē volūtas dei ſctifi
catō vrā vt abſtineatis
vos a fornicatōe vt ſciat vn
usſquiſqz vrm̄ vas ſuū poſ
ſidere in ſctificatōne et ho-
nore Deo gracias Ad nonā
Capitulum Dr.

NOn eni vocauit nos deꝰ
i imundicia ꝑ i ſctifica
tōne i xpo ihū dño nrō. In
ij. vrs Sede a dx Capl Roga
mꝰ. ℟ Spes mea Himnus
Ex more. ℣ Angelis Añ O
mulier magna ē fides tua fi
at tibi ſicut petiſti Mgſ cat
Collec vrs. Feria ij Inuita
toriū Nō ſit vobis vanum.
Cetera i matutis vt i priori
ebdomada cum hiſtoria dñi
cale pxime precedntis dñice
Lectiones per ebdomadam.
SEnuit iſaac ⁊ caligaue
rūt ocli eius nec videre
poterat Uocaitqz eſau filiū
ſuū maiorē ⁊ dxit ei. Fili mi
Qui rñdit ei Aſſuz Cui pat
Uides inqt ꝙ ſenuerim ⁊ ig
norē diē mortis mei Sume
igit arma tua pharetrā ⁊ ar
chū ⁊ egredere foras Cūqz
venatu aliquid attuleris fac
michi inde pulmentuz ſicut
velle me noſti et affer vt cō-
medā et bñdicat tibi aia me
a anteꝗ̄ moriar Quod cū au
diſſet rebecca ⁊ ille abiſſz in
agrū vt iuſſionē pris ipleret
Dixit filio ſuo iacob· Audi
ui patrē tuū iacob loquentē
cum eſau frē tuo et dicentez
ſibi. affer michi de venatōne
tua ⁊ fac cibos vt comedam

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

et benedicat tibi aīa mea
anteq̄ moriar Nunc igit̄ fili
mi adquieſce ↄſiliis meis et
perge ad gregem Affer michi
duos hedos optimos vt fa-
ciā ex eis cibos pri tuo q̄b⁹
libenter veſcitur Quos cū
intuleris ⁊ ipē comederit bñ
dicat tibi anteq̄ moriat̄ Re-
ſpondit iacob mri ſue Noſci
q̄ eſau frater me⁹ homo pi-
loſus ſit et ego lenis Si aūt
attractauerit me pater me⁹
et ſenſerit timeo ne putet me
ſibi voluiſſe illudere ⁊ indu-
cat ſup me maledictōē ꝓ bñ
dictōē Dixitq̄ rebecca ad ia
cob In me ſit ait iſta male-
dctō fili mi tantū audi vocē
meā ⁊ pergēs affer que dixi
Abiit et attulit deditq̄ ma-
tri. parauit illa cibos ſicut no
uerat velle patrē illius ⁊ veſ
tibus eſau valde bōis quas
apud ſe domi habebat induit
eum. pelliculaſq̄ hedoꝝ cir-
cumdedit manib⁹ et colli nu
da ꝓtexit Deditq̄ pulmen-
tum et panes quos coxerat
tradidit Quib⁹ allatis dix
it Pater mi At ille rſpōdit
Audio quis es tu fili mi. Dx
itq̄ iacob Ego ſum primo
genit⁹ tuus eſau. feci ſicut p̄
cepiſti michi Surge ſede et

comede de venacōne mea ⁊
bñdicat michi aīa tua Rur-
ſum yſaac ad filiū ſuū Quō
inquit tam cito inuenire po
tuiſti fili mi Qui rñdit volū
tas dei fuit vt cito michi oc
curreret qd volebā Dixitq̄
yſaac Acced huc fili mi ⁊ ꝓ
bem vtꝝ ſis fili⁹ meus eſau
an non Acceſſit ille ad prēz
⁊ palpato eo dixit yſaac vox
quidē vox iacob ē Sz man⁹
ſunt manus eſau et nō cog-
nouit eū quia piloſe manus
ſimilitudinē maioris expſſe
rant Benedicēs ergo illi ait
Tu es fili⁹ me⁹ eſau Rñdit
ego ſuz ⁊ vix yſaac ſmonē i
pleuerat ⁊ egreſſo iacob fo-
ris. venit eſau coctoſq̄ de
venatōe cibos intulit pri di
cēs Surge pater mi ⁊ come
de de venatōe filii tui vt beñ
dicat michi aīa tua Dixitq̄
yſaac Quis eniz es tu Qui
rñdit Ego ſum fili⁹ tu⁹ pri
mogenit⁹ eſau expauit yſa-
ac ſtupore vehemēti. ⁊ vltra
q̄ credi pt admirat⁹ ait aūt
Quis ē ille q̄ dudū captā ve
natōez obtulit michi ⁊ ↄme
di ex oīb⁹ pri⁹ q̄ tu venires
Bñdixiq̄ ei ⁊ erit bñdict⁹
Oderat ergo ſp eſau iacob ꝓ
bñdictōe qua benedixerat ei

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

pater. dixitq̄ꝫ i cordꝰ ſuo veni-
ant dies pr̄is mei vt occidaꝫ
iacob frēꝫ meū nūciata ſunt
hec oīa rebecce que mittens
vocauit filiū ſuū. dixitqꝫ ad
eū Ecce eſau frater tuꝰ mi-
naṫ vt occidat te nūc ergo fi
li mi audi vocē meā ⁊ cōſur
gēs fuge ad laban frēꝫ meū
ī aaraꝫ Habitāſqꝫ cū eo di-
es paucos donec requieſcat
furor fr̄is tui ⁊ ceſſꝫ īdigna
tō eiꝰ Et obliuiſcaṫ eoꝝ q̄ fe
ciſti in eū Poſtea mittaꝫ et
accerſiā te inde huc Cur eniꝫ
vtroqꝫ filio orbabor vna die
Dixit quoqꝫ rebecca ad yſa
ac. tedꝫ me vite mee ꝓpter fi
lias heth Si acceperit filius
meꝰ iacob vxorē de ſtirpe ter
re huiꝰ nolo viuere Uocauit
qꝫ yſaac iacob ⁊ bn̄dixit pre
cepitqꝫ ei dicēs noli accipe ꝯ
iugē de gēte chanaan ſꝫ ꝓfi-
ciſcere ī meſopotamiam ſirie
ad domū bathuel prēꝫ mr̄is
mee ⁊ īn accipe tibi vxorē de
filiabꝰ laban āuuculi tui. de
us autē omīpn̄s bn̄dicat tibi
⁊ creſcere te faciat atqꝫ ita
mltiplicꝫ vt poſſideas terrā
ꝑegrinatōis tue ſicut pollici
tus eſt auo tuo abrahā Cuꝫ
qꝫ dimiſiſſꝫ eū yſaac ꝓfectꝰ
venit ī meſopotamiam ſyrie
ad balan filiū bathuel ſirū
fratrem rebecce mr̄is ſue Ui
dens autē eſau ꝙ benedixiſſꝫ
pr̄ ſuus iacob ⁊ miſiſſꝫ eū ī
meſopotoniā ſyrie vt indꝰ du
ceret vxorē ⁊ ꝙ pꝰ bn̄dctōeꝫ
ꝑcepiſſet ei dicēs Non acci-
pias ꝯiugem de filiabꝰ cha
naā Quodqꝫ obediēs iacob
ꝑntibus iſſet in ſyriam pro
bans ꝙ nō libēter aſpiceret
filias chanaā pater ſuus I
uit in iſmahelem ⁊ duxit vx
oreꝫ abſqꝫ his quas priꝰ ha
bebat Igitur iacob egreſſꝰ
de berſabee ꝑgebat ad aarā
Uenitqꝫ ad laban auūculuꝫ
ſuum. Auditis autē laban
cauſis itineris Rn̄dit os me
um es ⁊ caro mea ⁊ poſtq̄ ꝯ
pleti ſunt dies mēſ vniꝰ dix
it ei Nūquid quia frater me
us es gratis ſeruias michi
Dic q̄d mercedis accipias.
habebat enī laban duas fi
lias Nomē maioris lya Mi
nor appellabaṫ rachel. Lya
autem lippis erat oclis Ra-
chel vero decora facie Ue-
nuſtoqꝫ aſpectu: quā dilgēs
iacob ait Seruiam tibi pro
rachel filia tua iuniore ſeptē
ānis Dixit laban Meliꝰ eſt
vt tibi eam dem q̄ alteri vi
ro Mane apꝰd me Seruiuit

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

igitur iacob ꝑ rachel ſeptez annis Et videbant illi dies pauci ꝑ amoris magnitudīe Poſtꝗ̄ fecerat ſibi nupcias facto veſpe introduxit lyaz ad euz Facto mane vidit iacob lyam ⁊ dixit ad ſocerū ſuū Quid ē qd̄ facere voluiſti Nonne ꝑ rachel ſeruiui tibi quare ergo lyam ipoſuiſti michi Rn̄denſqꝫ laban dixit ad iacob Nō eſt hic ꝯſnetudinis vt minores pri⁹ tradamus ad nuptias. Imple ebdomadam dieꝝ huius copule: ⁊ hanc quoqꝫ dabo tibi pro ope quo ſeruitur⁹ es michi ſeptem aliis annis Atquieuit placito et ebdomāda trāſacta duxit rachel vxorē Tandēqꝫ potit⁹ optatis nuptiis amorē ſeqn̄tis priori ꝑtulit ſeruiēs apud eum ſeptē aliis annis Tu autem domine: miſererere noſtri Deo gratias

Sermones ad lcōes ebdomā. L.i

Semp nos dilectiſſimi ſapient ⁊ iuſte viuere decꝫ ⁊ volūtates nr̄as actōneſqꝫ dirigere ꝙ diuini nomis placere valeam⁹ iuſticie Sꝫ cuꝫ hii appinquant dies quos illuſtriores nobis ſalutis nr̄e ſacramēta fecerūt diligentiore ſollicitudine corda mundanda ſunt ⁊ ſtudioſi⁹ excercēda eſt virtutū dſciplia Et ſicut ipā miſteria quadā ſui parte maiora ſunt Ita et nr̄a obſeruantia ſuperet in aliquo cōſuetudinē ſuaꝫ Et cui feſtiuitas eſt celebranda ſublimior. Ipſequoqꝫ in ea repiatur ornatior Si eniꝫ racionabile quodāmodo religioſū videtur per diem feſtū in veſtitu intidiore prodire ⁊ habitu corpali hilaritatē mētis oſtendere Si ipſam quoqꝫ orōnis domum ꝓpenſiore tūc cura et ampliori cultu ꝙ̄tum poſſum⁹ adornam⁹. Nonne dignum eſt vt anima criſtiana que veruꝫ viuumqꝫ dei templum eſt ſpecieꝫ ſuaꝫ prudenter exornet et redemptōis ſue celebratura ſacramentū omni circumſpectione precaueat ne vlla eam macula iniquitatis obfuſcet. Aut duplicis cordis ruga dedecoret. Nam quid prodeſt honeſtatis formam preferens cultos exterior ſi interiora hominis aliquorum ſordeant contaminatione viciorum. Omnia igitur que animi puritatem ⁊ ſpeculum mentis obnubilant.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

abſtergēda ſedulo et quadā
eliminatione radenda ſunt.
Propterea confitemini do=
mino quoniam bonus eſt:
Spiritusſanctꝰ medullam
purgandi facinoris ⁊ curam
admiſſi delicti obtulit. dū q̄li
ter iram dei placaremꝰ oſten
dit Nō vult pctōribꝰ inferre
vindictā q̄ dare vult cōfitēti
bus ſi querit veniā M.ſere
re cupit qui reo ſalutis cōſi=
lia et vtilitatis remedia tri
buit Uult vt ꝯfeſſione iā vi
uat qui p̄cepta cōtempſit ne
pereat et cui pctm̄ attulit
mortē ei cōfeſſio afferat ſani
tatem Cōfeſſio eni peniten=
tiaꝫ mōſtrat: penitētia ſatiſ
factionem oſ̄dit: ſatiſfactio
veniam diuina pietate cōſi
liat O venerāda pietas dei
peccauimꝰ ⁊ parcit deliq̄mꝰ
et ignoſcit Offendimꝰ ⁊ ad
huc placatꝰ exiſtit Nec pec=
cator iā poterit excuſari qui
ꝯfeſſiōꝫ ꝑ q̄ venia naſcit̄ non
ſperauit amplecti Rape tu
quiſq̄s es pctōr r̄media qui
pcāndo diuina ꝯtēpſiſti pre
cepta Nullꝰ vnq̄ peccādo e
naſit vt nllꝰ ꝯfitendo indul
gētiam dei nō mereat Cōfi=
temi ergo dn̄o qm̄ bonus eſt
Bonū deū. hoc loco. dicit nō

iuſtum Qnia qui bonū oſtē
dit cōfiteri ꝑſuadet pctōrem
bonꝰ abſoluit: iuſtꝰ ꝯdemp=
nat: bonꝰ idulgētiaꝫ tribuit
iuſtꝰ merita pctōꝝ expūgit.
Apd iudicē bonū ꝯfeſſio ma
ter ē indulgētie Apud iuſtū
debitū pene Bonꝰ ꝯfitenti
tribuit veniā Juſtꝰ cōpeten
tem inferat penaꝫ vt de filio
ꝓdigo Tu autē dn̄e.

Sabbato terciū R̄m Pat
peccaui in celū et coram te iā
nō ſum dignus vocari filiꝰ
tuꝰ fac me ſicut vnū ex mer
cenariis tuis V. Quāti mer
cenarij in domo patris mei
abundant panibus ego aūt
hic fame pereo ſurgaꝫ et ibo
ad patrem meū et dicam ei.
Fac me ſicut vnum.

F. ria ſcdā. ad laudes Capit
Peccauimus iniquitateꝫ
fecimꝰ in omnē iuſticiā
tuam auertatur obſecro ira
tua et furor tuus a ciuitate
tua iheruſalem. et a monte
ſancto tuo Deo gracias

Antiphona Ego principiuꝫ
qui et loquor vobis ⁊cetera.
Benedictus Collecta.
Preſta queſumus omni
potens deꝰ vt familia
tua q̄ ſe affligendo carne ab
alimentis abſtinet ſectādo

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

iuſticiam a culpa ieiunet. P.

Ad veſpas Capituluꝫ

Ne moreris ꝓpter temet-ipm̄ deus me⁹ quia nomen tuum inuocatum eſt ſuper ciuitatem et ſuper populum tuum domine deus nr̄. Deo gracias Antiphona.

Quime miſit mecū eſt et nō reliquit me ſolum quia ego que placita ſunt ei facio ſemper Magnificat Collecta

Adeſto ſupplicatōibus nris omnps deus et q̄-bus fiduciā ſperan de pietatis indulges ꝯſuete miſericordie tribue benignus effectum. Feria tercia

Ad Laudes. Capitulum.

In diebus illis factus ē ſermo dn̄i ad heliam dicens Surge et vade in ſarepta ſidonioꝝ et manebis ibi p̄cepi enim mulieri vidue vt paſcat te Deo Añ Unus eſt eni mgr̄ veſter qui in celis ē dicit dn̄s Bn̄dictus Collcā

Perfice queſumus dn̄e benignus in nobis obſeruantie ſancte ſubſidium vt qui te auctore facienda cognouimus te opante impleamus Per dominum noſtrū Qui tecū viuit et regnat in

Ad veſpas Capitulum.

Ex illa die ydria farine nō d̄fecit et lechit⁹ olei nō ē iminut⁹ iuxta v̄bū domini q̄d locut⁹ ē i manu helie Deo Añ Qui maior eſt veſtrum erit miniſter vr̄ q̄ omnis qui ſe exaltat hūiliabit dicit dn̄s Mgt: Collecta.

Propiciare dn̄e ſupplicatōib⁹ noſtris ⁊ aiaꝝ nrāꝝ medere languorib⁹ vt remiſſione p̄cepta in tua ſemper bn̄dictōne letemur Per

Feria quarta Capitulum.

Orauit heſter ad dn̄m dicens Dn̄e rex omnipotens in dicione tua cūcta ſūt poſita et non eſt qui poſſit reſiſtere voluntati tue Añ Ecce aſcendim⁹ iheroſolimam et fili⁹ hominis tradetur vt crucifigatur Bn̄dictus

Collecta

Populū tuū domine ꝓpicius r̄ſpice et quos ab eſcis carnalibus p̄cipis abſtinere a noxijs quos vicijs ceſſare concede Per domin

Ad veſpas Capitulum

Ne deſpicias partē tuā domine quam redemiſti tibi ſꝫ exaudi d̄precationē noſtram et propicius eſto ſorti et funiclō hereditatis tue Deo gracias

Añ Tradet enim gentibus
ad illudendũ et flagellanduz
et crucifigendum Collecta.
Deus innocentie reſtitu-
tor ⁊ amator dirige ad
te tuoꝝ corda fideliũ vt ſpi-
ritus tui feruore concepto et
in fide inueniant ſtabiles et
in ope eff.caces Per dñm
Feria quinta Capitulum
HEc dicit dñs deus beñ
dictus homo qui confi
dit in domino et erit dñs fi-
ducia eius et erit quaſi lig-
nũ quod plãtat ſup aquas
qđ ad humorẽ mittit radi-
ces ſuas et nõ timebit cũ ve
nerit eſtus Deo gracias Añ
Factum ẽ autẽ vt moreretur
mendicꝰ ⁊ portaret ab ange
lisi n ſinũ abrahe Collecta.
PReſta nobis dñe que-
ſumꝰ auxiliũ grẽ tue.
vt ieiunijs et orõibꝰ cõueniẽ
ter intenti liberemur ab hoſt
ibus mentis ⁊ corpis Per
Ad veſpas Capitulum.
Ego dñs ſcrutans corda
et ꝓbans renes qui do
vnicuiqz iuxta viam ſuam.
et fructum adinuentõnũ ſu
aꝝ dicit dñs omnipotens.
Deo grãs Añ Fili recordare
qꝛ recepiſti bona in vita tua
et lazarꝰ ſimiliter mala Mĝ

Adeſto queſumꝰ Col
dñe famlis tuis et ppe
tuaz benignitatẽ largire po
ſcentibus vt hij qui te aucto
re et gubernatore gloriantur
⁊ cõgregata reſtauras et re-
ſtaurata conſerues Per do
minũ. Feria ſexta.
IN diebus illis dixit io-
ſeph fratribꝰ ſuis Au
dite ſompnium meũ qđ vidi
putabã nos ligare manipu
los in agro et quaſi cõſurge
re manipulũ meũ ⁊ ſtare ve
ſtroſqz manipulos circũſtan
tes adorare maniplm̃ meum
Deo ĝcias Añ Malos ma
le pdet et vineã ſuaz locabit
alijs agricolis qui reddũt ei
fructũ tpibus ſuis Bñdictꝰ
DA queſumꝰ Collecta
omnipñs deus vt ſacro
nos purificante ieiunio ſin-
ceris mentibus ad ſctã ven
tura facias ꝑuenire. Ad vſ
Capitulum
REſponderũt frẽs Nũ
qđ rex noſter eris aut
ſubijciemur dꝯtõni tue hec er
go cauſa ſompnioꝝ atqz ſer
monum inuidie et ody fomi
tem miniſtrauit Deo gracias
Añ Querentes eum tenere
timuerũt turbas quia ſicut
ꝓphetã eum habebãt Mĝt

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

fomitem miniſtrauit Deo gr̄
Antiphona Querentes eū
tenere timuerunt turbas qr
ſicut ꝓphetam eum habebāt
Magnificat. Collecta
DA queſumus domīe po
pulo tuo ſalutem men
tis et corpis vt bonis opib⁹
inherēdo tue ſemper virtu-
tis mereatur ꝓtectōe defēdi
Per dn̄m Sabbtō ad
laudes Capitulum.
DIxit rebecca filio ſuo
iacob audiui patrem tu
um loquentē cū eſau frē tuo
et dicentē ei Affer michi d̄ ve
natōe tua et fac michi cibos
vt comedā et bn̄dicam tibi
corā dn̄o anteq̄ᵐ moriar Deo
An̄ Uadam ad prēm meū
et dicam ei paṫ fac me ſicut
vnū ex mercenarijs tuis.
Bn̄dictus. Collecta
DA q̄s dn̄e noſtris effec
tum ieiunijs ſalutarem
vt caſtigatō carnis aſſump-
ta ad nrāꝝ vegetatōnē tran
ſeat animaꝝ Per dominuz
Dn̄ica tercia ad v̄ſ Capitlm̄
FRatres eſtote imitato-
res dei ſicut filij cariſſi-
mi ⁊ ābulate in dilectōne ſi
cut ⁊ xp̄s ambulauit ⁊ tra-
didit ſemetipm̄ ꝓ nobis ob
latōnem ⁊ hoſtiam deo i odo

rem ſuauitatis. ℞. Salus
nrā Hymn⁹ Audi benigne.
℣ Anglis ſuis An̄ Dixit au
tem pater ad ſeruos ſuos ci-
to ꝓferte ſtolā primā ⁊ indu
ite illū et date ānulū in ma
nu eius ⁊ calciamēta i pedes
eius Mḡnificat. Collecta.
Queſumus op̄s de⁹ vo
ta humiliū ꝓpicius re-
ſpice atq3 ad d̄fenſiōz nrāz
dexterā tue maieſtatis extē
de. Per dn̄m nrm̄ ihm̄ xpm̄
filiū tuū Qui tecum viuit et
regnat i vnitate ſpūſſcti de⁹
Per omnia ſclā ſclōꝝ amē
Completorium vt in prioris
ſabbatis per totū Sz in fe-
rijs ſup nunc dimittis p du-
as ebdomdas An̄ Pacem
tuā q̄s dn̄e Inuitatorium
In manu tua dn̄e O mēs fi
nes terre Uenite Ymn⁹ Sū
mi largitor p̄mij An̄ Aduen
runt Ps̄. Beatus vir ℣ Di
cet domino. Lctō prima
MIttitur a iacob ſanctiſ
ſim⁹ ioſeph ad fratres
qui ſalutem patris ad illos
et ipſorum:ad patrem refert
Ut inter abſentes medius
vtrorumq3 ſalutis nunctius
certitiſſet et quod ſemetipis
abſētes ſcire nō poterāt io-
ſeph referente cognoſcerent

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

et diſiunctus huius relatio
iungeret quos locoꝝ diuerſi
tas ſeparabat Tu autẽ do
mine miſerere nobis ℞ Ui-
dentes ioſeph a longe loque
bantur mutuo frẽs dicẽtes
ecce ſomniatoꝛ venit Uenite
occidamus eum et videam⁹
ſi pꝛoſint illi ſomnia ſua. ℣.
Cũqꝫ vidiſſent ioſeph frẽs
ſui ꝙ a prẽ cunctis fratrib⁹
plus amaretur oderant eum
nec poterant ei quitq̃ paci-
fice loqui vnde et dicebant.
Uenite occidam⁹ Lectõ ij

D um autem venientem
ioſeph de longe cõſpice
rent ecce inquiũt ſomniatoꝛ
ille veĩt O nephãda iniquo
ꝛũ frĩnitas Nõ licꝫ ioſeph eẽ ĩ
punitum ꝙ bonus eſt Nõ li-
cet melioꝛẽ tantũ eſſe cuꝫ ma
lis et quaſi inuidi aliquid ꝑ
dant Aut diſpendium alicu
ius rei incurrant Sic eni bo
noꝝ vita detrimentũ eſt peſſi
moꝝ Tu autẽ dñ miſerer nrĩ
Deo gr̃cias ℞ Dixit iudas
fratribus ſuis ecce iſmaheli
te tranſeunt venite venunde
tur Et man⁹ noſtre nõ pollu
antur caro enim et frat nr̃ ẽ
℣. Quid nobis pdeſt ſi occi
derimus frẽm nrm̃ et celaue
rimus ſagwinẽ eius melius

vt venundetur Et manus.
Lectio tercia.

P Atitur ioſeph ſanctus
innocentis vite inuidiã
et emulus in ſe frẽs ſancta
excitat vita Quia bonum
mali videri nõ poſſunt Dei
qꝫ venientem ad ſe lacerãt ⁊
necare feſtinant Nolunt me
lioꝛem viuere ne denegeres
ipſi poſſent impꝛoperia ſuſti
nere Cur innocentem celas
inimica fraternitas. Cur in
uides bono Cur pꝛobum nõ
diligis. Cur rea innocentis
ſanguine inueneris Tu autẽ
dñe Deo gracias ℞ Uidens
iacob veſtimenta ioſeph ſci
dit veſtimenta ſua cum fle-
tu et ait Fera peſſima deuo-
rauit filium meum ioſeph ℣
Uide ſi tunica filij tui ſit an
non et cuꝫ vidiſſet pater ait
Fera peſſima deuoꝛauit.

In ſcdõ nocturno Antiph
Conmẽdemus noſmetipſos
Pſalmus Conſerua Ip
ſe liberauit me Lectõ iiij

S Altim nũc diſtract⁹ ali
q̃tenus viuat ne vite ac
cuſatoꝛ innocẽs ſanguis vt
in chayn aliquando exiſtat.
Serua tibi inimica fraterni
tas viuum quem aliquando
ſentias placatum. Serua

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

incolumen quem necessitas
tpe inuenias puisorem. Diſ-
trahitur igitur ioſeph in egi
ptum acceptur⁹ toci⁹ puin
cie dominatum Uenūdatur
vt ſeru⁹ in famlm̄ adijcient
innocētem fraterna crudeli-
itas crimē opatur Tu antez
dn̄e miſerere nri Deo gr̄ci. R
Joſeph dum intraret in ter
ram egipti linguam quā nō
nouerat audiuit Man⁹ eius
in laboribus ſeruierūt et lig
na eius inter pn̄cipes loque
batur ſapientiam V Diuer-
tit ab oneribꝰ dorſum eius.
Man⁹ eius in. Lctō qnita
Suſcipit ergo ioſeph ſan
ctus ſeruitutis ignomi
niam quez dn̄s preparabat
ad glām Humiliat ad tem-
pus iminenti tpe regnatur⁹
Miniſtrat vt ſeru⁹ vt famu
lus paret. domeſtica cōplet
officia. nec obſeqn̄do deeſt in
aliquo vt humilitate pcipez
quitqd illi igenue mētis glā
pſtitiſſet Tu autem domine
R Memēto mei dū beñ tibi
fuerit vt ſuggeras pharaōi
vt educat me de iſto carcere
q2 furtim ſublatus ſuz 7 hic
innocēs in lacum miſſ⁹ ſum.
V. Tres eni adhuc dies ſūt
poſt quos recordabit pharo
miſterij tui et reſtituet te in
gradum priſtinū tūc memen
to mei Ut ſuggeras pharao
ni vt educat me. Lctō vi
Igitur ioſeph ſanct⁹ fit
rector et pposit⁹ domus
fit cunctis imperans ſolus.
fit domeſtice cure pcurator
aptiſſim⁹ His ergo pſperis
celeſti dono ioſeph ſctō con
ceſſis tēptacio inimica nō de
fuit Pudicū iuuenē matro
na appetit ipudica. Ut dya-
blūs qui eius in necem frēs
armauerat ↄtra eum arma
ret et feminā Sed hec tādiu
dei iudicō cōcidit q̄ frēs ab
eius paricidio deus ſepauit.
Deind̄ ſola ſolum aggredit
et cū caſto puero inceſta mu
lier fabulatur Tu auten do
mine miſerere nri Deo gr̄cias
R Tollite hinc vobiſcū mūe
ra et ite ad dn̄m terre et cuz
inueneritis adorate eū ſuper
terram Deus autē me⁹ faci
at eū placabilē 7 remittat 7
hūc frēz vrm̄ vobiſcum 7 cū
quē tenet in vinculis. V. Su
mite de frugibꝰ terre i vaſis
vris et deferte viro munera
Deus autē. In tercio noc
turno An Per arma iuſti-
cie Ps Celi enarrāt. V Sca
pulis ſuis. Scdm̄ Lucam

In illo tpe Erat ihūs ei-
ciens demoniū et illud
erat mutum Et cum eieciſſet
demoniū locutus ē mutus et
ămirate ſunt turbe. Et reli-
qua Omelia veñrablꝭ Be

Demoniac⁹ iſte apd de
matheum non ſolū mu-
tus ſed ⁊ cecus fuiſſe narra-
tur Curatuſq; a dño dicitur
ita vt loqueretur ⁊ videret.
Tria gñalia ſigna ſimꝉ in v-
no homie ꝑpetrata ſunt Ce-
cus vidz Mutus loquitur.
Poſſeſſus a demone libera-
tur Tu autem ℟ Iſte ē frat
veſter minim⁹ de quo dixera-
tis michi de⁹ miſereat tui fi-
li mi Feſtinauitq; in domuz
⁊ plorauit quia erūpebāt la-
crime et non poterat ſe cōti-
nere ℣ Attollēs autē ioſeph
oclōs vidit beniamin ſtan-
tem cōmota ſunt omia viſce-
ra ei⁹ ſup fratre ſuo Feſtina-
uitq; in domū. Lctō octaua.

Quod autē tūc veraciter
fctm̄ eſt nūc quottidie
ɔplet in conuerſione creden-
ciū vt expulſo pmū dmone
veritatis lumē aſpiciāt De-
ind ad laudez dei tacētia pri-
us ora laxantur Tu autem
℟ Dixit ruben fribus ſuis
nūquid nō dixi vobis nolite
peccare in puerum ⁊ non au-
diſtis me En ſaguis ei⁹ ex-
quiritur ℣ Merito hec pati-
mur q2 peccauim⁹ in fratrez
nrm̄ videntes anguſtias ani-
me eius dum deprecarentur
nos ⁊ non audiuim⁹ En ſa-
guis eius exqui. Lctō nona

Quidā autem ex eis dix-
erūt In belzebub prin-
cipe demonioꝝ eicit dmonia
Nō hoc aliqui de turba ſed
pharisei calūpniabant ⁊ ſcri-
be ſicut alij euāgeliſte teſtan-
tur Ipe enim vt vidit cogi-
tatōes eoꝝ dixit Omne reg-
num in ſe diuiſum deſolabit
et dom⁹ ſupra domum cadet
Nō ad dicta ꝑ ad cogitata
rn̄dit Tu autē dñe ℟ Sal⁹
nrā in manu tua ē dñe reſpi-
ciat ſup nos miſericordia tu-
a Ut ſecuri ſeruiam⁹ tibi ℣
Uinet dñe anima nrā ⁊ non
videamus mortē nec pun-
los nrōs deficientes Ut ſecu-
ri ſeruia. Item ℟ repetitur

Ad laudes Antiphona.

Fac benigne in bona vo-
lūtate tua dñe vt edifi-
cent muri ihrlm Ps Miſe-
rere mei deus Añ Dominus
michi adiutor nō timebo qd
faciat michi homo Ps Psalm⁹
Cōfitemi dño quoniā bon⁹

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Añ Deus misereaꝛ nri ⁊ bñ
dicat nobis Añ Tum virtu-
tis ſue oblitꝰ eſt ignis vt pu
eri tui inuenirenꝛ illeſi. Añ.
Sol et luna laudate deū qꝛ
exaltatum ē nomē eius ſoli
us Capitlm̄ Eſtote imitato
res Ymnus Jhū quadrage
narie. ℣ Scuto circumdabit
te veritas eiꝰ Añ Si in digi
to dei eiicio demonia ꝑfctō
venit in vos regnuz dei Be
nedictus. Prima erit vt in
priori dñica Ad tercia᷉. Añ.
Aduenerūt Item iſtud capi
tulum valet ſi placet.

Fornicatō autē et omnis
inmūdicia aut auaricia
non dominetꝛ in vobis ſicut
decz ſctōs dei aut turpitudo
aut ſtultiloquiū aut ſcurili-
tas que ad rem nō pertinet.
ſed magis gr᷑aꝝactō ℟ Bo
num michi dñe ꝙ humiliaſti
me bonuz michi lex oris tui
ſuꝑ milia auri et argenti. ℣.
Manꝰ tue dñe fecerūt me ⁊
plaſmauerūt me da michi in
tellctm̄ vt diſcam mandata
tua Bonū michi lex Gloria
patri et filio ⁊ ſpiritui ſctō.
Bonū michi dñe ꝙ ℣ Dicet
dño Ad ſextam Añ Conmē
demus noſmetipōs in mlta
Capitulum.

Hoc autem ſcitote intelli
gētes ꝙ omnis fornica
tor aut inmundus aut aua-
rus quod eſt ydolorum ſerui
tus non habet hereditatē in
regno xpi et dei Deo gratias
Sequitur Reſponſorium in
alio latere. Reſponſorium.
Seruus tuus ſum ego Da
michi intellectum domine ℣
Ut diſcaz mandata tua Da
michi intellectū dñe Gloria
patri et filio Seruus tuus
ſuz ego. ℣ Ipſe liberauit me
Ad nonā Antiphona Per
arma iuſticie Ad nonaz
Capitulum.

Eratis enī aliquando te
nebre nunc autem lux ī
domínico vt filiȷ lucis ambu
late fructus enim lucis eſt ī
omni bonitate et iuſticia et
veritate Deo gracias. ℟ De
clara ſuper nos deus tuaz mi
ſericordiam ℣ Declaratō ſer
monum tuoꝝ dat intellectū
domine Deus tuā miſericor
diam Gloria patri et filio
Declara ſuꝑ nos deꝰ Sca
pulis ſuis In ſecundis
veſpis Sede a dextris meis
Capitulum Eſtote imitato
res Reſponſorium Eſto no-
bis domine Turris fortitu-
ginis ℣ A facie inimici Tur

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

157 158

eis fortitudinis Glā patri.
Eſto nobis dn̄e Ymnus Au
di benigne conditor ℣ Ange
lis ſuis An̄ Extollens que
dam mulier vocem de turba
dixit beatꝰ venter qui te por
tauit et vbera que ſuxiſti at
ihūs dixit ei quinymo beati
qui audiūt verbū dī ⁊ cuſto
diunt illud Magnificat

Sequēcia capitula cū ſuis
collectis dicant ad horas in
ferijs. a domica Oculi vſqꝫ
ad domicam paſſiōis. Ad iij

DErelinquat impiꝰ viaz
ſuam ⁊ vir iniquꝰ cogi
tatōes ſuas ⁊ reuertatur ad
dn̄m ⁊ miſerebit eius ⁊ ad dꝫ
um nr̄m qm̄ multus eſt ad
ignoſcendū . Collecta.

Ab omnibꝰ nos qs̄ dn̄e
peccatis ꝓpiciatꝰ abſol
ue vt ꝑcepta venia pctōꝝ li
beris tibi mentibꝰ ſeruiamꝰ

Ad ſextam Capitulum

MEmento vnd̄ excid̄ris
et age penitēciā et fac
primo opa tua dicit primus
et nouiſſimꝰ. Collecta.

Abſolue queſumus dn̄e
nrōꝝ vincula pctōrum
et quidqd̄ ꝓ eis meremur ꝓ
piciatus auerte Ad ix Capi

Conuerte domine luctuz
noſtrū in gaudiuz vt vi
uentes laudemꝰ nomē tuum
et ne ꝑdes ora canentiū te do
mine deus noſter. Collecta.

Da nobis queſumꝰ domi
ne de tribulatōe leticiā
vt qui diu ꝓ pctis nris affli
gimur intercedente ꝓ nobis
beato canuto martire tuo in
tua miſericordia reſpiremus

Inuitatoriū p ebdomadam
Promiſit eni dn̄s coronam
Bn̄ vigilantibꝰ Uenite qd̄
inuitatoriū ferialiter cū Ym
nis et verſiculis vt in domī
ca ꝑ duas ſeptimanas obſer
uentur. Lctō pria

IOſeph cum qndecī eēt
annoꝝ et paſcebat gre
gem cū fratribꝰ ſuis adhuc
puer ⁊ erat cum filijs bale ⁊
zelphe vxorū pris ſui Accu
ſauitqꝫ frēs ſuos apd̄ prēm
crimine peſſimo Iſrael aūt
diligebat ioſeph ſuꝑ omnes
filios eo ꝙ in ſenectute genu
iſſet eū fecitqꝫ ei tunicā poli
mitā ℟ Merito hec pati
mur qr peccauimus i. frēz nrm̄
vidētes āguſtiā aīe eiꝰ dū de
ꝑcaret nos ⁊ nō audiuimus
Id circo veit ſuꝑ nos tribu
latō ℣ Dixit ruben fribꝰ ſu
is nūqd̄ nō dixi vobis noli
te peccare in pueꝝ ⁊ non au
diſtis me Idcirco Lctō ij.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

VIdentes autem ioſeph
frēs eius ꝙ a patre cūc
tis fratribus plus amaret o
derant eū nec poterant ei q̄d
ꝙ̄ pacifice loqui Accidit quo
q̄ ꝙ viſum ſomniū referret
Que cauſa maioris odij ſe-
minariuꝫ fuit dixitq̄ ad eos
Audite ſomniū meū q̄d vidi
Putabā nos ligare mani-
pulos in agro et quaſi cōſur
gere manipulū meuꝫ ⁊ ſtare
veſtroſq̄ manipulos circū-
ſtātes adorare maniplū me
um Tu autem. ℞ Dixit io
ſeph vndeci fr̄ibus ſuis ego
ſum ioſeph quē vēdidiſtis i
egiptum adhuc viuit pater
noſter ſenior de quo dixera-
tis michi Ite adducite eum
ad me vt poſſit viuere ℞ Bi
ennium eſt enim ꝙ fames ce
pit eē in terra adhuc reſtant
anni quiq̄ Ite addu. L. iij
REſponderūt frēs eius
Nūquid rex noſter eris
aut ſubijciemur dicioni tue.
Hec ergo cauſa ſomniorꝫ at
q̄ ſermonū inuidie ⁊ odij fo
mitē miniſtrauit Vidit io-
ſeph aliud ſomniuꝫ q̄d nar-
rans fr̄ibus ait Vidi ꝑ ſom
niū quaſi ſolē ⁊ lunā ⁊ ſtel-
las vndecim adorare me Tu
autē domine miſerere noſtri

℞ Nunciauerunt iacob dicē
tes ioſeph filius tuus viuit
et ipſe dominatur ī tota ter-
ra egipti quo audito reuixit
ſpūs eius et dixit. Sufficit
michi vadam et videbo eum
anteꝙ̄ moriar ℣ Cumq̄ au
diſſet iacob ꝙ filius eius vi
ueret quaſi de graui ſomno
euigilans ait Sufficit.

Ad laudes Capitulum

NAaman princeps mili-
cie regis ſirie erat vir
magnus apud dominū ſuuꝫ
⁊ honoratus per illum enim
dedit domin⁹ ſalutem ſyrie.
Antiphona Amen amē dico
vobis quia nemo eſt ꝓpheta
receptus in patria ſua Beñ
dictus Collecta

COrdib⁹ nr̄is qūs dn̄e g̃
tiaꝫ tuam benignus i
funde vt ſicut ab eſcis carna
libus abſtinemus ita quoq̄
ſenſus nr̄os a noxijs retra-
hamus exceſſibus. Ad
horas diei Antiphone Reſp
onſoria et verſiculi ſicut in
dominica cuꝫ capitulis ⁊ col
lectis ferialiter ꝑnotatis et
ſic vſq̄ ad dominicam paſſi
onis Ad veſpas Antiphona
Inclinauit dominus aurem
ERat autē ſuā Caplꝫ
vir fortis et diues ſꝫ le.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

proſtus porro egreſſi erant d
ſyria latrūculi et captiuam
duxerant de iſrahel puellaz
ꝑuulam que erat in obſeq̄o
vxoris naaman Deo gr̄cias.
℟ Eſto nobis dn̄e turris ⁊c
Ymnus Audi benigne cōdi
℣ Angelis ſuis dn̄s manda
uit de te vt cuſtodiāt ⁊c Añ
Jheſus autē tranſiēs ꝑ me-
dium illoꝝ ibat Mḡt Coll'c
Subueniat nobis domie
miſericordia tua vt ab
īminentib⁹ pctōꝝ nrōꝝ ꝑicu
lis te mereamur ꝓtegēte ſal
uari Feria tercia Lectō i.
Quod cuz patri ſuo ⁊ fra
trib⁹ retuliſſet icrepa-
uit eū pater et dixit. Quid
ſibi vult ſompniū hoc qd vi
diſti Nūquid ego et mr̄ tua
⁊ frēs tui adorabim⁹ te ſuꝑ
terraz Jnuidebāt igit̄ ioſeph
frēs ſui pater vero rem taci
tus cōſiderabat Tu autem.
℟ Igit̄ ioſeph duct⁹ eſt in e
giptum fuitq3 dn̄s cum eo.
Per quem erat vir in cunc
tis ꝓſpere agēs ℣ Miſert⁹
eſt enim de⁹ illi⁹ et omnia ei
us opa dirigebat Per quē
Cumq3 frēs eius in paſ-
cendis gregib⁹ patris
morarentur in ſichem Dixit
ad eum iſrahel. frēs tui paſ
cunt oues in ſichē Ueni mit
tam te ad eos Quo reſpōdē
te preſto ſum ait Uade ⁊ vi
de ſi cuncta ſint ꝓſpera erga
frēs tuos ⁊ pecora. et renūc
tia michi quid agat̄ Miſſus
de valle hebron: venit in ſich
em Jnuenitq3 eū vir errātez
in agro et interrogauit quid
q̄reret At ille rn̄dit Fratres
meos quero: indica michi v
bi paſcant greges. Dixitq3
ei vir Receſſerūt de loco iſto
Audiui autē eos dicētes ea
mus in dothaim Perexit
igitur ioſeph poſt frēs ſuos
et inuenit eos in dothaim.
Quē cum vidiſſet ꝓcul an-
teq̄ȝ accederet ad eos cogita-
uerunt illum occidere ⁊ mu-
tuo loquebant̄ Ecce ſomni
ator venit Uenite occidam⁹
eum ⁊ mittam⁹ in ciſternaz
hanc Dicemusq3 fera peſſi
ma deuorauit eum ⁊ tunc ap
parebit quid ꝓſint illi ſom
nia ſua. Tu autem domine
Rn̄ſoria dn̄icalia. Lectō iij.
Audiens autē hoc ruben
nitebat̄ liberare eum d
manibus eorum ⁊ dicebat.
Non interficiam⁹ animam
eius nec effundam⁹ ſaguīez
Sed ꝓicite eū in ciſternam
hanc que eſt in ſolitudine.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Manuſq; vrās ſeruate in-
nopias hoc autē dicebat vo
lens eripere eū de manibus
eoꝝ et reddere eū patri ſuo.
Tu autē domine **Capitulū**
Nemo vos ſeducat inani
bus verbis ꝓpter hoc
enī venit ira dei in filios diſ
fidētie nolite ergo effici ꝑtici
pes eoꝝ **Añ** Ubi duo vel tres
ꝯgregati ſunt in noīe meo in
medio illoꝝ ſum dicit domi
nus Benedictꝰ **Collecta.**
Exaudi nos opñs ⁊ miſe
ricors deꝰ ⁊ ꝯtinētie ſa
lutaris ꝓpiciꝰ nobis dona ꝯ
cede Per dominū **Capitlz**
Venit autē illa ⁊ indicauit
homini dei At ille vade
inquit vēde oleū ⁊ redde cre
ditori tuo tu autem ⁊ filij tui
viuite de reliquo. Sine io
Añ Nō dico tibi petre ſepti
es dimittēdi ꝑ vſq; ſeptuagi
esſepties Mḡt **Collecta.**
Tua nos dñe ꝓtectōe de
fende ⁊ ab omni ſemꝑ
iniquitate cuſtodi Per dñz
Feria quarta Lectō prima.
Ioſeph ergo vt ꝑueñt ad
frēs ſuos nudauerūt eū
tunica talari ⁊ tunica poli-
mita Miſerūtq; in ciſternaz
q̄ non habebat aquā ⁊ ſedē
tes vt comederent panē Vi
derunt viatores iſmahelitas
venire de galaad ⁊ camelos
eoꝝ portātes aromata ⁊ reſi
nam et ſtacten in egiptū Dix
itq; iudas fribus ſuis quid
nobis ꝓdēſt ſi occiderimꝰ fra
trem nr̄m ⁊ celauerimꝰ ſag
uinez ipiꝰ Meliꝰ eſt autē vt
venundet yſmahelitis nego
ciatoribus ⁊ manꝰ nrē non
polluantur frater enī ⁊ caro
nrā ē Atquieuerunt frēs ſer
monibus eiꝰ ⁊ pretereūtibꝰ
yſmahelitis negociatoribus
vendiderunt eū trigīta argē
teis Qui duxerūt eū in egi
ptum Igitur ioſeph ductus
eſt in egiptū Emitq; eū puti
far eunuchus pharaonis pri
ceps exercitus de manu yſ-
mahelitaꝝ a quibꝰ perductꝰ
erat Fuitq; dñs cū eo ⁊ erat
vir in cunctis ꝓſpere agens
Inuenitq; ioſeph grāz coraz
dño ſuo et miniſtrabat ei a
quo ꝓpoſitus factus omni-
bus gubernabat creditā ſi-
bi domum ⁊ vniuerſa que ei
tradita fuerāt Erat autē io
ſeph pulcher facie ⁊ decorus
appetitu Poſt multos aūt
dies iniecit dña oclōs ſuos ī
ioſeph ⁊ ait Dormi mecum
Qui nequaq̄ adquieſcens
opi nephario Dixit ad eam

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Ecce dñs meꝰ omnibꝰ mchi
traditis ignorat quid habe
at in domo ſua. Nec quitꝙ̃
eſt qđ nõ in mea ſit poteſta=
te vel nõ tradiderit michi p̄=
ter te que vxor eiꝰ es. Dixit
qꝫ ioſeph quõ ergo poſſum
malũ hoc facere ⁊ peccare in
dñm meũ Huiuſcemodi ver
bis ꝑ ſinglõs dies ⁊ mulier
erat moleſta adoleſcẽti At il
le recuſabat ſtuprũ Accidit
autẽ die quadã vt itraret io
ſeph domũ ⁊ opis quippiam
abſqꝫ arbitris faceret Et il
la apphenſa laſciuia veſti=
mẽti ſui oraꝫ tãgens diceret
Qui relicto pallio in manu
eiꝰ fugit ⁊ egreſſꝰ eſt foras.
Cũqꝫ vidiſſꝫ mulier veſteꝫ ĩ
manu ſua ⁊ ſe eẽ contemptã
Uocauit hoĩes domꝰ ſue et
ait En iutroduxit vir meus
virũ hebreũ vt illudret mchĩ
Cumqꝫ ego ſubclamaſſeꝫ et
vocem meã audiſſet reliquit
palliũ qđ tenebam· ⁊ fugit
foras In argumentum vero
fidei retentũ pallium oñdit·
marito reuertenti domum
His ergo auditis dñs nimi
um credulus verbis mlieris
iratus ẽ valde ⁊ tradidit io
ſeph in carcerem. vbi vincti
regis cuſtodiebantur et erat
ipe clauſꝰ Fuitqꝫ dñs cũ io
ſeph et miſertꝰ ẽ eius ⁊ oĩa
opa eius dirigebat Tu autẽ

Feria iiii. ad Laudes Capitl'

Hec dicit dñs deꝰ honora
prẽꝫ tuũ et mrẽꝫ tuam
vt ſis longeuꝰ ſup terram.
quã dñs deꝰ dabit tibi Deo
grãs Añ
gite traditõs q̃s dñs dedit
vobis Benedictꝰ Collecta

Preſta nobis dñe qũs vt
ſalutaribꝰ ieiuniis eru
diti a noxiis quoqꝫ viciis ab
ſtinẽtes ꝓpiciatõeꝫ tuã faci=
lius ĩpetremꝰ Ad vs Capitl'

Non occidẽs nõ mechabe
ris non furtũ facies nõ
loqueris contra ꝓximum tu
um falſum teſtimonium ait
dominus omnipotens. Deo
gracias ℟ Eſto nobis domi
ne turris fortiudinis. Añ.
Non lotis manibus mandu
care non coinquinat homi=
nem Magnificat Collecta.

Concede queſumus om=
nipotens deus vt qui
profectionis tue graciaꝫ que
rimus liberati a malis om=
nibus ſecura tibi mente ſer
uiamꝰ Per dominũ noſtrũ
ihm̃ xp̄m filium tuum Qui
tecũ viuit ⁊ regnat ⁊cetera.

Feria quinta. Capitulum.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

HEc dicit dn̄s deus Bo
nas facite vias vr̄as ⁊
ſtudia vr̄a et habitabo vo-
biſcū in loco iſto Deo gr̄. An̄
Cum ſol autē occidiſſet om
nes qui habebāt infirmos
varijs languoribus ducebāt
illos ad ihm̄ ⁊ curabantur.
Benedictus Collecta.
Concede q̄ſumus omp̄s
deus vt ieiunioꝝ nobis
ſctā deuotio ⁊ purificatōnez
nobis tribuat et maieſtati
tue nos reddat acceptos.
Ad veſperas Capitulum.
SI bn̄dixeritis vias veſ
tras ⁊ ſtudia vr̄a ⁊ fe-
ceritis iudicium inter viruz
et ꝓximū eius habitabo vo
biſcum in terra iſta quā de-
di pribus vr̄is dicit dominꝰ
omnipotēs Deo gr̄ Sine re-
ſponſorio An̄ Omnes qui
habebāt īfirmos varys lāg
uoribꝰ ducebāt illos ad ihm̄
et curabantur. Collecta
Subiectum tibi pplm̄ q̄-
ſumus dn̄e ꝓpiciatio ce
leſtis āplificet ⁊ tuis ſemꝑ
faciat ſeruire mādatis Per
dn̄m. Feria ſexta Capiz
Conuenerunt filij iſrahel
ad moyſen ⁊ aaron et
ↄuerſi i ſeditōz dixerunt: da
nobis aquā vt bibamꝰ An̄.

Aquā quā ego dedero q̄ bi-
berit ex ea non ſiciet vltra.
Benedictus Collecta
Ieiunia nr̄a qs̄ dn̄e be
nigno fauore ꝓſequere
vt ſicut ab alimētis abſtine
mus ī corpe ita a vicijs iein
nemus ī mēte Ad vs̄ Cap
Domine deꝰ exaudi clāo
rem ppli huiꝰ ⁊ apꝑi ei
theſaurū tuū fontē aque vi
ue vt ſaciati ceſſet murmura
tio eoꝝ. ℟ Eſto nobis T̄ñ.
Ueri adoratores adorabunt
prēz ī ſpū ⁊ veritate Mḡt
Preſta qs̄ omp̄s deus
vt q̄ in tua ꝓtectōe cō
fidimꝰ cūcta nobis aduerſā
tia te adiuuāte vincamus.
Sabbō ad matutias Capl̄
ERat vir in babilone et
nomē eius ioachiz ⁊ ac
cepit vxorē noīe ſuſannā fi
liā helchie pulcrā nimis ⁊ ti
mentem deū An̄ Inclinauit
ſe ihs̄ ſcribebat in terra ſi
q̇s ſine pctō eſt mittat in ea
ladidem. Collecta.
Preſta queſumꝰ omp̄s
deꝰ vt qui ſe affligēdo
carne ab alimētis abſtiet ſec
tādo iuſticiā a culpa ieiunet
Dominica medie xl Capitlm̄
Scriptum eſt eni qm̄ ab-
rabā duos filios habu

it: vnū de ancilla et vnū de
libera Sz q̄ d̄ āncilla ꝑm car-
nē nat⁹ ē Qui vero de libe-
ra ꝑ re ꝓmiſſionē q̄ ſunt ꝑ al
legoriā dicta. ℟ Audi iſrael
Ymn⁹ Audi benigne. ℣ An
gelis ſuis An Nemo te con
dēpnauit mľier nemo domie
nec ego te ꝯdēnabo iā āpli⁹
noli peccare. Collecta.
Concede q̄ſ omnīs de⁹
vt qui ex merito nrē ac
tōis affligimur tue gracie cō
ſolatōe reſpirem⁹ Inuitato
riū Popul⁹ dn̄i ꝛ oues paſ-
cue eius Venite adorem⁹ eū
Venite Ymn⁹ Sūmi largi
Añ Aduenerūt nobis Ps.
Beat⁹ vir ℣ Dicz dn̄o. L i
Stabat moyſes i mōte
nō armis ꝑ ꝑcib⁹ pug-
natur⁹ Stabat extenſis ad
celuz manib⁹ et deuoto orās
affectu Nō de terra ꝑ d̄ celo
auxiliūz poſtulabat Fit mo-
yſe orāte occulta pūgna Sz
maīfeſta victoria: latēter di-
micat vt euidenter vicat Tu
auté. ℟ Loquutus ē dn̄s ad
moyſen dicēs deſcēde in egi
ptū dic pharaōi vt dimittat
pplm̄ meum Induratū ē cor
pharaonis nō vult d̄mittere
pplm̄ meū niſi in manu forti
℣ Vidēs vidi afflictōez ppli
mei qui eſt in egipto ꝛ gemi
tū eoꝝ audiui, ꝛ deſcendi libe
rare eos. Lectio ſecunda
Stabat autē moyſes in
mōte iā ꝓxim⁹ celo q̄n
to enz mōtis ſublimitas ex
tulerat: tāto deo ꝓxim oratō
exhibebat. Fit itaq̄ moyſe
orāte victoria: ceſſante meſti
cia: potētior hoſtis efficit inſ
ti corꝑe fatigato Deſinit iſ-
rahel vicere moyſe deſiſtēte i
prece = ꝑſeuerante ꝑce ꝑſeue-
rans victoria roborat Tu.
℟ Stetit moyſes corā pha-
raone ꝛ dixit hec dicit dn̄s-
dimittte pplm̄ meū vt ſacri-
ficet michi i deſerto. ℣ Dn̄s
de⁹ hebreorūz miſit me ad te
dicēs Dimitte. Lectō tercia
Iaz ergo gerit pugna cū
hoſtib⁹ Iā amalech ꝑ-
cibus debellat. Cōmēdatur
hebreoꝝ pplūs deo quē hoſti
lis imanitas prouocaret ad
bellum Oratō i vltōnē inimi
ci dirigit cui⁹ ſcelera iā inte
ritū ꝓuocabāt Quis iuſtoꝝ
nō orādo pugnauit Quis nō
hoſtē orādo deuicit. Orōib⁹
danieli viſa pandunt: ſopiū
tur flāme Fere ebeteſcūt: ca
dūt hoſtes. inimici vincunt
Tu autē ℟ Cantem⁹ domi
no glōſe eni glificat⁹ ē equū

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

et aſcenſorē ꝓiecit in mare.
Adiutor ꝛ ꝓtector factꝰ eſt
michi dñs in ſalutem ꝟ Cur
rus pharaonis ꝛ exercitū ei
us ꝓiecit in mare. In ii
nocturno Añ Cõmendemus
Conſerua me ꝟ Ipe liberavit
Quãto ei purior. Lcõ iiij
frequẽtiorq fuerit cele-
brata orõ tanto celerior ve-
niet inimico vindicta. Licet
igit colloqui cum deo orãdo
Licz igit cū eo fabulari cum
velis Licet precibꝰ mercari
qd optas Et q̃uis vocem ei
us audire nõ poſſis: tamē cū
illo qd deſideras accipis col
loqui tecū Et ſi nõ ꝟ bis ta-
men bñficijs dignat Tu aūt
℟. In mari vie tue ꝛ ſemite
tue in aquis multis deduxiſ
ti ſicut oues pplm tuuz. In
manu moyſi et aarõ. ꝟ Trã
ſtuliſti illos ꝑ mare rubrum
et trãſuexiſti eos ꝑ aquam
nimiam In manu Lcõ v
Bellum criſtianis ergo ī
dictum hoc exēplo mõ-
ſtrato ꝛ belli effectus orõnis
inſtantia opatur Orat moy
ſes ꝛ vincit ceſſat ꝛ vincitur
Diſcit xpianus quid gerat.
Inuenit qd fugiat diſcit in-
q̃ vna aut vincat aut vicat.
Quãuis inſtantiꝰ orandum

ſit criſtiano qꝛ ꝑlatior ē hoſ
tis et pro ſeipo non q̃ alte-
ro pugnat Moyſes eni con
tra homines ꝛ pro homibus
pugnat criſtianus vero ꝛ ꝑ
ſeipo et cõtra dyablm pugt
Tu autē ℟. Ecce mitto ãge
lum meū qui pcedat te ꝛ cuſ
todiat ſemp obſerua igitur
et audi vocem meã ꝛ inimi-
cus ero inimicis tuis ꝛ affli
gentes te affligam Et pcedet
te ãgelus meus ꝟ Iſrahel ſi
audieris me nõ erit in te deꝰ
recēs neq adorabis deū alie
nū ego eni ſum dñs Et pce-
det te angelus meus.
Nec enim. Lcõ vi
quiſq̃ poterit excuſari
nec hoſtez vincere voluit dū
orando ceſſauit Et tamē in
moyſe corpꝰ dficiebat nõ vo
luntas aliquando ceſſabat.
Si ergo in moiſe fragilita-
tis cauſa nõ potuit excuſari
Orõ eni iugis infirmitas ē
hoſtis Ceterꝫ ipe ꝯtra ſe the
la miſtrat qui hoſtē pcuz in
ſtãtia nõ fatigat Oportz in
quit aplūs ſemp orare ꝛ nõ
deficere Tu autē do ℟ Qui
perſeq̃bantur pplm tuuz do
mine dimerſiſti eos inpro fū
dum. Et in colūpna nubis
ductor eoꝝ fuiſti dñe. Verſꝰ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Exclamauerūt filij iſrael in
āguſtia ſua ad dn̄m ⁊ miſit
eis ſaluatorē Et in colūna·
In tercio nocturno. An̄ Per
arma iuſticie ℣. Scapulis.

Secundum Johannem

In illo tp̱e Abijt ihesus
trāſmare galilee quod
eſt tiberiadis ⁊ ſequebat̄ eū
multitudo magna q2 videbāt
ſigna que faciebat ſup̱ hijs
qui īfirmabant̄ Et reliqua

Miracula dn̄i Bede
⁊ ſaluatoris nr̄i Jheſu
xp̄i filij dilectiſſimi ſicut au-
dinim⁹ q̄ magna ſunt Opor
tet eni nos ad itelligendū q̄
rere q̄ magna in ſe ꝯtinēt ſa
lutis miſteria Nō tamen in
his que foris ſtupeāt atten-
dunt q̄ quod hoꝝ exemplo
intus ageret̄. ℟ Moyſes fa
mul⁹ dn̄i ieiunauit xl dieb⁹
et xl noctibus Ut legem dn̄i
mereret̄ accip̱e ℣ Deſcendēs
moyſes de mōte ſynai Ut le
gem dn̄i mere. Lectō octaua

Ecce enim appinquante
paſca die feſto iudeorū
ſequentem et multitudinem
domin⁹ verbo ſalutis p̱iter
et opere curatōnis erigebat
Nam ſicut alius euāgeliſta
ſcribit Loquebat illis de rḡ
no dei et eos qui cura indigē
bant ſanabat Tu autē dn̄e
℟ Splendida facta eſt faci-
es moyſi dū reſpiceret in eū
dn̄s Uidentes ſeniores clari
tatem vultus eius āmiran-
tes timuerūt valde ℣ Deſcen
dens moyſes ð mōte portās
duas tabulas lapideas ī ma
nibus ſuis ſcriptas vtraſq̄
digito dei Uidentes. Lectō ix

Myſtice autem mare tur
p ido ac tumētia ſeculi
huius volimina ſignificat.
In quibus praui quilibet in
iuſte delectati quaſi profun
dis dediti piſces mente ad ſu
perna gaudia non intendūt
Unde bene idem mare gali.
lee rota cognominatur. Or
nimirum amor labentis ſe-
culi quaſi in vertiginē corda
mittit que ad p̱hēnis vite de
ſideria erigi non p̱mittit Tu
autē dn̄e. ℟ Audi iſrahel p̄
cepta dn̄i et ea in corde tuo
quaſi in libro ſcribe Et da.
bo tibi terram fluentē lac ⁊
mel ℣. Obſerua igit̄ ⁊ audi
vocem meam: et inimicus
ero inimicis tuis. ℟ Operetit

Ad laudes Antiphona

Tunc acceptabis ſacri-
ficium iuſticie ſi auerte
ritis faciē tuā a p̱ctis meis

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Miſerere An̄ Bonū eſt ſperare in dn̄o q̄ ſperare in principib⁹ Ps Confitemini. An̄ Bn̄dicat nos deus deus nr̄ et benedicat nos deus. An̄ Potēs es dn̄e eripere nos d manu fortis liberare nos deus An̄ Reges terre ⁊ omnes populi laudate deum Capitulum Scriptū eſt eni Ymnus Iheſu quadragenarie ℣ Scuto circūdabit te An̄ Cū ſubleuaſſet oculos ihūs et vidiſſet maximā multitudinem ad ſe venientez dicit ad philippū vn̄d emem⁹ panes vt manducēt hij hoc autē dicebat temptās eum ipe eniz ſciebat quid eſſet facturus. Bn̄dict⁹ Collecta Conced q̄ſumus. Ad horas diei prima tercia et nona cū antiphonis reſponſoriis ⁊ verſiculis vt in priori dn̄ica Capitulum ad ſextam.

Letare ſterilis que non paris erumpe ⁊ clama que non parturis qr multe fili e deſerte magis q̄ ei⁹ que habet virum Deo gracias Item ſeqn̄s Capitlm̄ valet ſi placet.

Nos autē frēs ſm yſaac pmiſſiones filij ſumus Sed quomō tunc qui ſcdm̄ carnē nat⁹ fuerit pſequebat eū qui ſecūdū ſpm̄ ita ⁊ nūc Sed quia dicit ſcriptura eijce ancillā ⁊ filium ei⁹ Capitulū ad nonam

Non eni heres erit filius ancille cū filio libere q̄ libertate xp̄us nos liberait In ii vſ Sede a dex Capitl Scriptū ē eni ℟ Eſto nobis Ymn⁹ Audi be ℣ Anglis ſuis An̄ Illi ergo hoīes cū vidiſſent q̄ fecerat ſignū dicebant quia hic ē vera pheta qui venturus eſt in mundū Mgt. Feria ii Inuitatoriū Promiſit Cetera vt in priori ebdomada. Lctō pria.

Mortuo ioſeph ⁊ vniuerſis fribus ſuis filij iſrahel creuerunt ⁊ quaſi germinātes mltiplicati ſunt ac roborati nimis ⁊ ipleuerūt terram ℟ Attēdite pplē meus legē meā Incliate aurē vrāz i verba oris mei ℣ Apiam i pabolis os meū loquar ppoſitōes ab initō ſeculi. Lc ij.

Surrexit nou⁹ rex i terra ſua p egiptū q̄ ait. ecce ppl⁹ iſrl filiorꝫ mlt⁹ ⁊ fortior nobis ē venite ſapient et opprimā⁹ eū ne forte mltiplcet ⁊ ſi ingruerit ɔtr̄ nos bellū addamur imicis nr̄is expugtiſq3 nobis egredamur d tra

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

℟. Vos qui tranſituri eſtis
iordanez edificate altare do
mino. de lapidibus quos fer
rum nõ tetegit Et offerte ſu
per illud holocauſta et hoſti
as pacificas deo veſtro. ℣.
Cumqꝫ intraueritis terram
quam dñs daturus ē vobis
edificate ibi altare dño. Et
offerte Lectõ tercia

PRepoſuit itaqꝫ eis ma
giſtros opꝝ vt afflige
rent eos oneribꝰ Quantoqꝫ
opprimebãt eos tãto magis
multiplicabant et creſcebãt
Oderãtqꝫ filios iſrahel egi-
ptij et affligebant illudentes
eis atqꝫ ad amaritudinē per
ducebãt vitam eoꝝ opꝛibus
duris Tu autem. ℟. Sicut
fui cum moyſe ita ero tecũ
dicit dñs Confortare ⁊ eſto
robuſtus introduces pplm̃
meum in terrã lacte ⁊ melle
manantem. ℣ Quoniã tecũ
eſt dominꝰ deus meꝰ in om̄i
bus ad quecũqꝫ perrexeris.

HEc dicit dñs Caplm
ſuſcitabo nomen meũ
magnum vt ſciãt gentes qꝛ
ego dñs cũ ſanctificatꝰ fue-
ro coraz eis Añ Auferte iſta
hinc dicit dñs ⁊ nolite facerē
domum pris mei domum ne
gociatõis Bñdictꝰ. Collcã

PReſta qũs omnipotens
deus vt obſeruatões ſa
cras ãnua deuotõe recolẽtes
⁊ corpe tibi placeamꝰ ⁊ mẽte
Per dnm̃ nrm̃ iheſum xp̄z

Ad veſpas Capitulum.

TOllam vos de gentibus
⁊ ꝯgregabo vos de vni
uerſis terris et adducaz vos
in terram vrãz dicit dñs om
nipotẽs ℟ Eſto nobis Añ.
Soluite templũ hoc dicit do
minus ⁊ poſt triduũ reedifica
bo illđ hoc antē dicebat de
tẽplo corpis ſui Mgt Coll

DEprecatõem nrãm qũs
dñe benignus exaudi ⁊
quibꝰ ſupplicãdi preſtas af
fectũ tribue ꝺfenſionis auxi
lium Per dominũ noſtrum

Feria tercia Lectio prima.

DIcit autē rex egipti ob
ſtetricibꝰ hebreoꝝ. qua
rum vna vocabatur zepho-
ra. altera phua precipiēs eis
Quando obſtetricabitis he
breas ⁊ partꝰ tempꝰ aduene
rit Si maſculꝰ fuerit inter
ficite illum et ſi femina reſ-
uate Tu autem ℟ Popule
meꝰ quid feci tibi aut quid
moleſtus fui reſponde michi
quoniã eduxi vos de terra e
gipti ⁊ de domo ſuitutis. xl
ãnos in heremo Mãna plui

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

vobis et obliti eſtis me dicit
dñs ℣ Adduxi vos p deſer
tum xl ãnos in heremo ego
dñs Mãna plui vo Lecõ ij
T Imuerũt autẽ obſtitri
ces deum ⁊ nõ fecerunt
iuxta pceptum regis egipti.
Sed conſeruabant mares.
quib⁹ ad ſe accerſitis rex ait
Quid nã ẽ hoc qđ facere vo
luiſtis vt pueros ſeruaretis
Tu autẽ dñe miſerere noſtri
℟ Adduxi vos p deſertum
xl ãnos ego dñs nõ ſunt at
trita veſtimẽta vrã Manna
de celo plui vobis ⁊ obliti eſ
tis me dicit dñs ℣. Popule
me⁹ quid feci tibi aut quid
moleſtus fui reſponde michi
quoniã eduxi vos de terra e
gipti Mãna plui Lcõ tercia
Q ue rñderũt Nõ ſunt he
bree ſicut egyptie muli
eres Ipe eni obſtetricãdi ſci
entiam habẽt ⁊ priuſq̃ veni
amus ad eas pariũt Bene
ergo fecit dñs obſtetricibus
Tu autẽ Reſponſoria.
de dominicali hiſtoria Capl'
Q uieſcat dñe ira tua ⁊ eſ
to placabilis ſup nequi
cia populi tui Deo gͣs: An.
Quid me queritis iterficere
hominem qui vera loqunt⁹
ſum vobis Bñdict⁹ Collca

S Acre nobis queſumus
domine obſeruatõis ie
iunia ⁊ pie ↄuerſatõnis aug
mentum et tue propiciatõis
continuum pſtet auxilium.
Per dominum noſtrum.
Ad veſperas Capitulum
P Lacatus eſt dñs ne fa-
ceret malũ qđ locutus
fuerat et miſertus eſt poplõ
ſuo dominus deus noſter.
Deo gracias Sine reſponſo
rio Ymnus Audi benigne ↄ
ditor ℣. Angelis ſuis deus
mandauit de te. Antiphona
Unum opus feci et ãmira-
mini quia totũ hominẽ ſanũ
feci in ſabbato Magnificat
Collecta.
M Iſerere domine poplõ
tuo et continuis tribu-
latõnibus laborantem ꝓpici
us reſpirare concede. Per
dominum noſtrum. Feria
quarta ⁊ ↄſequẽter p ebdomã
da Lectiones.
C Reuitq; populus et ni
mis confortatus eſt q2
timuerunt obſtetrices deum
edificauit illis domos Pre
cepit itaq; Pharao omni
populo dicens Quidquid
maſculini ſexus natum fue
rit in flumie proiicite Quid
quid feminini reſeruate.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Egreſſus eſt poſt hec vir de-
domo levi accepta vxore ſtir
pis ſue: que cõcepit ⁊ pepit
filium: et videns elegantem
abſcondit eum tribꝰ mẽſibꝰ
Cumq̃ iam celare nõ poſſet
ſumpſit ficellam cirpeã ⁊ li-
nivit eam bitumine ac pice.
Poſuitq̃ intus infantuluz
⁊ expoſuit euz ĩ caracte ripe
fluminis ſtante ꝓcul ſorore
eius ⁊ ↄſiderãte euentuz rei
Ecce autẽ deſcẽdit filia pha
raonis vt lauaretur ĩ flumĩe
et puelle eius gradiebant̃ ꝑ
crepetudinẽ aluei Que cũ vi
diſſet ficellaz ĩ papirione mi
ſit vnã ex fmlãbꝰ ſuis ⁊ al-
latã apiens cernenſq̃ ĩ eam
infantulũ vagientẽ itnens.
Miſerta eius ait De infan
tibꝰ hebreoꝝ ẽ hic Ait ſoror
puerı fı'ie pharaonis Vis ĩ
quit vt vacam ⁊ vocem tibi
hebream mlierem que nutri
re poſſit infãtulũ Rñdit Va
de. Surrexit puella et voca-
uit mrẽm eiꝰ Ad quã locuta
eſt filia pharaonis Accipe a
it puerũ iſtum et nutri eam
mithi: ego dabo tibi merce-
dem tuã Suſcepit mulier et
nutriuit pueꝝ adultũq; tra-
didit f.lıe pharaonis Quem
illa adoptavit ĩ locũ filij Vo

cauitq; nomẽ eiꝰ moyſes di
cens Qr de aqua tuli eũ In
diebꝰ illis: poſtꝗ creuerat
moyſes egreſſꝰ ẽ ad fratres
ſuos atq; vidit afflictõnem
eoꝝ Querebat autẽ pharao
occidere moyſen Qui fugiẽs
a ↄſpectu eiꝰ demoratꝰ eſt in
terra madian ⁊ ſedit iuxta
puteum Erãt autez ſacerdo
ti madian ſeptẽ filie que ve
nerant ad hauriendas aq̃s:
⁊ impletis canalibꝰ adaq̃re
cupiebant greges patri ſui.
Supuenere paſtores ⁊ eiece
runt eas Surrexit moyſes
et defenſis puellis adaqua-
uit eaꝝ oues Que cũ reuerſe
fuiſſent ad raguel patrez ſu
um dixit ad eas Cur veloci
us veniſtis ſolito Rñderunt
Vir egiptius liberauit nos
de manu paſtorum Inſuper
⁊ hauſit aquã nobiſcũ potuz
q; dedit ouibꝰ At ille Ubi ẽ
inquit Quare dimiſiſtis ho
minẽ Vocate eũ vt comedat
panez Iurauit ergo moyſes
vt habitaret cũ eo accepitq̃
zephoram filiaz eiꝰ vxorem
que peperit ei filium: quem
vocauit gerſan dicens. Ad
uena fui in terra aliena Al-
terum vero peperit Quem
vocauit Eliezer dicens.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Deus enim patris mei adiutor me⁹ eripuit me de manu pharaonis Post multum tpis mortuus est rex egipti:et ingemiscentes filij israhel ꝓpt opa vociferati sunt Ascendit qꝫ clamor eoꝝ ad deum pro opibus:et audiuit gemitum eoꝝ Et recordatus ē federis qd pepegerat cū abrahā et ysaac ⁊ iacob et respexit domin⁹ filios israhel ⁊ liberauit eos Moises autē pascebat oues iethro soceri sui:sacerdotis madian Cumqꝫ minasset gregē ad interiora depti:venit ad montē dei oreb:

Feria quarta ad laudes

Auferam cor lapideum de carne vrā et dabo vobis cor carneū ⁊ spm̄ meum ponā in medio vri ait domin⁹ omnipotēs An̄ Rabbi qd peccauit homo iste vt cecus natus est rn̄dit ihūs ⁊ dixit neqꝫ hic peccait neqꝫ parentes eius Sed vt manifestent opera dei in illo Bn̄dic. Coll

Deus qui iustis premia meritorum et peccatorib⁹ per ieiunium veniam prebes Presta supplicibus tuis vt reatus nri cōfessio indulgentiā valeat pcipe pctōꝝ Per dominum nrm̄ ihm̄ xpm

Ad vespas Capitulum

Et faciā vt in pceptis meis ambuletis et iudicia mea custodiatis ⁊ opemini ⁊ habitabitis in terra quaꝫ dedi pribus vestris dcit dn̄s omipn̄s Deo gr̄s ℟ Esto nobis An̄ A seculo nō est auditum quia quis apuit oculos ceci nati nisi cristus fili⁹ dei Magnificat Collecta

Pateant aures misericordie tue dn̄e precib⁹ supplicantiū et vt petentib⁹ desiderata concedas fac eos q̄ tibi placita sunt postulare. Per dominum nostrum.

Feria quinta Capitulum.

In diebus illis venit mulier sunamitis ad heliseum in monte et apphendit pedes eius An̄ Proppheta magnus surrexit in nobis: q: dn̄s visitauit plebem suā Benedictus Collecta.

Presta qs̄ omnipotēs deus vt quos votiua ieiunia castigāt ipā quoqꝫ deuotō sancta letificet vt terrenis affectib⁹ mitigatis facilius celestia capiam⁹ Per. dominū Ad vs Capitulū

Venit illa et corruit ante pedes ei⁹ ⁊ adorauit sup terram:tulitqꝫ filiū suū

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

et ingreſſa eſt. heliſeus vero
reuerſ⁹ ē in galgala Deo grās
An̄ Accepit autē oēs ti-
mor ꝛ magnificabāt deū di
centes qꝛ ꝓpheta magn⁹ ſur
rexit in nobis ꝛ qꝛ deus vi-
ſitauit plebem ſuam. Mgt
Populi tui de⁹ Collecta
inſtitutoꝛ et rectoꝛ pctā
quib⁹ ipugnatur expelle vt
ſemper tibi placitus et tuo
munimine ſit ſecurus. Per
dominū noſtrū ihm̄ xpm̄ ꝛc
Feria ſexta Capitulū
Exaudiuit dn̄s vocē he
lie et reuerſa eſt anima
pueri intra eū et reuixit De
o grās An̄ Lazarus amic⁹
noſter dormit venite eamus
et a ſomno ſuſcitem⁹ eū Be
nedictus Collecta.
Deus qui ieffabilis mū
dum renouas ſacramē
tis. Prā q̄ſum⁹ vt eccleſia
tua eternis pficiat īſtitutis
ꝛ tpalib⁹ nō deſtituat auxi
liis Per dn̄m nrm̄ ihm̄ xp̄z
Ad veſperas Capitulum.
Nunc in iſto cognoui quo
niā vir dei es tu. et ver
bum dei in ore tuo verum eſt
Deo grās R̄ Eſto nobis An̄
Dn̄e ſi fuiſſes hic lazar⁹ nō
eſſet mortuus ecce iam fetet
quadriduanus i monumēto
Magnificat Collecta
Da queſum⁹ omps̄ de⁹
vt qui infirmitatis nrē
conſciī de tua virtute cōfidi-
mus ſub tua ſemper pietate
gaudeam⁹. Per dominum
Sabbato Capitulum.
Omnes ſitiētes venite ad
aquas ꝛ q̄ nō habetis
argētū ꝓperate emite ꝛ cōme
dite veīte emite abſq3 argē
to ꝛ abſq3 vlla cōmutatōe
vinum et lac dicit dn̄s omni
potens Deo grās An̄ Ego ſū
lux mūdi qui ſequit̄ me non
ambulat in tenēbris ſed ha-
bebit lumē vite dicit domi⁹
Collecta.
Fiat q̄s dn̄e p grāz tu
am fructuoſ⁹ nrē deuo
tōnis effect⁹ quia tūc nobis
pderint ſuſcepta ieiunia ſi
tue ſint placita pietati Per
Dominica paſſionis.
Fratres criſtus aſſiſtens
pontifex futuroꝝ bono
rum p amplius et pfecti⁹ ta
bernaculū nō manufctm̄ id
eſt nō huī⁹ creatōis neq3 p
ſaguinē hircoꝝ aut vitulorū
Sed p ꝓprium ſaguinē intro
iuit ſemel in ſctā eterna rede
ptōe inuenta R̄ Circūdede-
runt me viri mendaces ſine

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

cauſa flagellis ceciderũt me
Sed tu dñe defenſoꝛ vĩdica
me ℟ Miſi t ribulatõ pꝛxia ẽ
ꝛ nõ eſt qui adiuuet Sed tu
℟ n repetitur. Abſq3 glã pa
tri Ymnꝰ Uexilla regis. ℣.
Eripe me dñe ab hoie malo
A viro iniquo eripe me Añ
Ego ſum q̃ teſtimoniũ phi-
beo de meipo ꝛ teſtimoniuz
phibz de me qui miſit me pa
ter Collecta.
Queſumꝰ omipñs deꝰ fa
miliã tuã ꝓpiciꝰ reſpi-
ce vt te largiẽte regat in coꝛ
poꝛe: ꝛ te ſeruante cuſtodiat
i mente Per dñm nrm ihm
Ad Cõpletoꝛiũ In pace ſine
glã patri. ymnꝰ Criſte q̃ lux
es et dies. ℣. Cuſtodi nos.
Añ Media vita Sed in fe-
riis Sup Nunc dimittis Añ
Uigila ſup nos eterne ſalua
toꝛ ne nos apphendat callidꝰ
tẽptatoꝛ quia tu nobis fac-
tus es ſempiternꝰ adiutoꝛ.
Inuitatoꝛiũ Hodie ſi vocez
dñi audieritis Nolite obdu-
rare coꝛda vrã Uenite abſq3
glã patri Et ſic oia reſponſo
ria Ymnꝰ Signũ crucis Añ
Anie impioꝝ fremebant ad
uerſum me ꝛ aggrauatuz eſt
coꝛ meuz ſup eos. ℣. Erue a
framea deus animaz meam

Et de manu canis vnicã me
Magnũ ihere am. Lcõ i
Mmie ſctiſſimi meritum.
magnũ in eo collocatũ ẽ di-
uinitꝰ donũ mgnũ inq̃ ihere
mie eſt meritũ Qui ante ꝓ
meret q̃ naſcit: ante ſctifica
tur q̃ editur añ ꝓpheta con
ſtituit q̃ mũdi exoꝛdio potir
atur. Dicunt eius merita et
ab eo necdum exercentur off
icia Dona narrant necdũ tñ
donoꝝ cauſe tractãtur Hec
dicit dñs ꝯuertimini ad me ℟
Iſti ſunt dies quos obſerua
re debetis tempoꝛibus ſuis.
Quartadecima die ad veſp
am paſca dñi eſt et in quita
decimo ſolempnitatẽ celebꝛa
bitis altiſſimo ℣ Locutus ẽ
dñs ad moyſen dicẽs loquerẽ
filijs iſrahel ꝛ dices ad eos
Quartadecima. Lcõ ſcdã.
Noli inquit dñs putare
ihieremia q̃ hodie te ꝓ
phetam ꝯſtituo aut nũc pri
mũ ad iſtam gentẽ coꝛrigen-
dam te mitto. Olim michi
appꝛobatꝰ ac notus es Oliz
conſecratus ac dignus Olĩ
ꝓpheta gentibꝰ conſtitutus.
Hec dicit dñs conuertimini
ad me ℟ Multiplicati ſunt
qui tribulant me et dicẽt nõ
eſt ſalus ipſi in deo eius. Ex

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

urge dñe ſaluũ me fac deus
meus ꝟ: Qui tribulãt me ex
ultabũt ſi motus fuero ego
autẽ in miſericodia tua ſpe-
raui Exurge domine ſaluũ
me fac deus meus.

Lectio tercia.

Quid ẽ inquit iheremias
doĩator dñe Cur iunio
ri michi tã oneroſũ pondus
imponis Cur ad corrigendũ
pplm̃ etatẽ paruulaz dirigis
Cur ꝓphetandi michi tantũ
opam credis· Ego enim nõ
ydoneus ad exequendum qr
etate premor. ſermone impe
dior officio terreor Noli inq̃t
dñs dicere Quia iunior ego
ſum quia hoc ꝑ te fieri volui
hoc ꝑ te impleri precepi. Ut
iunior ſenes et ineloquẽs elo
quentes obiurges Tu autez
dñe miſerere nr̃i Deo grãs.
℟ Qui cuſtodiebãt animaz
meã cõſilium fecerũt in vnũ
dicentes Deus dereliquit eũ
ꝑſequimini et cõprehendite eũ
quia nõ ẽ q̇ liberz eũ deꝰ me
us ne elongeris a me deus
meus in adiutoriũ meũ intẽ
de. ꝟ Omñes inimici mei ad-
uerſuz me cogitabant mala
michi verbũ iniquũ manda-
uerunt aduerſum me dicen-
tes Perſequimini et com-
ꝓhendite eum. quia non eſt
qui libert eum deus meus
ne elongeris a me deus me-
us inadiutorium meum in
te nde. In ſecundo
nocturno Añ Abraham pat
veſter exultauit vt viderz di
em meum vidit et gauiſꝰ eſt
Pſalmus Cõſerua me do
mine ꝟ De ore leonis libera
me dñe ⁊ a cornibus vnicor
nium humilitatem meam.

Lectõ quarta

Apud me inquit dominꝰ
non etas iunior impe-
ditur Aut ſermo ſenior col-
laudatur Sed actus et vita
⁊ moris dignitas comproba
tur In te eſt quod amo in a
lio non inuenio. Eloquen-
tes plurimos video ſed pro
bos inuenire non valeo Se
nes in numeros cerno Sed
degeneres omnes aſpicio.
Quare te ad gentes et popu
los mittam. vt corrigentur
praui Digreſſi redeant: con-
temptatores obediant. Nec
aliud poteris velle ꝙ̃ volo:
quia propterea dilectus Tu
autem domine: noſtri miſere
re Deo gracias.

Reſponſorium.

Adiutor et ſuſceptor meus
tu es domine et in verbũ tu

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

um ſperaui Declinate a me
maligni ⁊ ſcrutabor mādā-
ta dei mei. ℣ Iniquos odio
habui ⁊ legem tuam dilexi
Declinate a me ma. Lectō v

Procedit igit̄ iherimias
ad pplm̄ iuſſa dn̄i ꝯſtā-
ter edicēs loqͥt̄ ad plebem
aggredit̄ om̄es Om̄ia ver-
ba dn̄i inſinuat Hec inquit
dicit dn̄s Qd̄ inuenerūt pa
tres vr̄i in me delictū Quia
receſſerūt a me ꝓchdolor do
minꝰ cōtēptoribus ſuis fa-
mlātur: vult inter ſe ⁊ ipos
iudiciū celebrari vult ꝯtē
ptus cauſaz et delicti mate-
riam denudari Cur me inq̄t
dn̄s contempnitis. Cur me
ſacrilega mēte deſeritis. Si
vobis vnq̄ ꝯtraria intuli.
Si ꝓſpera denegaui. ſi vos
aliquādo deſerando offendi
enarrate Tu autem. ℟ Deꝰ
meꝰ es tu ne diſcedas a me
Quoniā tribulatō ꝓxima
eſt ⁊ nō eſt qui adiuuet ℣ De
us deꝰ meus reſpice in me q̄
re me dereliquiſti Qm̄ tribu
lacio proxima. Lectio vij

O veneranda pietas dei.
O deteſtāda ꝯtinentia
populi Dicite īquit dominꝰ
Quid peccauerim vel quid
deliquerim vt a vobis ꝯtēp
nar aut deſerar Nec poſt in
numera dona a vobis non
agnoſcar. aut meā culpā edi
cite. aut ꝯtemptus penas ex
ſoluite. aut me vobis in ali
quo d̄fuiſſe mōſtrate Quid
reſpōdere poteris o homo. ſi
ne offenſe cauſas deꝰ a te ex
quirit Sui ꝯtemptus ratō
nes expoſcit Sua te bn̄ficia
duxiſſe in irritū recognoſcit
℟. Deus meus eripe me de
manu pctōris ⁊ de manu cō
tra legē agētis iniq̄. Quoni-
am tu es paciēcia mea. ℣ E
ripe me de inimicis meis de
us meus et ab inſurgentibꝰ
in me libera me Quoniam.
In tercio nocturno Añ Libe-
ra me dn̄e et pone me iuxta
te ⁊ cuiuſuis manꝰ pugnet
ꝯtra me Celi enarrant. ℣.
Ne pdas cū impijs deꝰ aīaz
meā Et cū viris ſanguinum
vitā meā. Scdm̄ Iohēz

In illo tp̄e dixit ihs̄ t̄bis
iudeoꝝ ⁊ pn̄cipibꝰ ſa-
cerdotū Quis ex vobis ar-
guet me de pctō. ſi veritatez
dico q̄re non creditis michi.
Qui ē ex deo verba dei audit

Penſate frēs Grego
Kmi māſuetudinem dei
Relaxare pctā veñrat ⁊ dce
bat. Quis ex vobis arguet

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

mẽ de pctõ Non dedignatur
ex ratõne ſe oſtendere pctõ-
rem nõ eſſe qui ex virtute di
uinitatis poterat pctõres iu
ſtificare Tu autẽ dñe miſe-
rere noſtri Deo gratias. ℟.
Tota die cõtriſtat⁹ ingredi
ebar dñe quoiaz anima mea
impleta eſt illuſionibus Et
vim faciebãt qui q̃rebãt aĩ
maz meã. ℣. Et qui inquire
bãt michi mala loquuti ſũt
vanitates ⁊ dolos tota die
meditabant Et vim. Lc. viii
Sed terribilẽ eſt vald̄ qd̄
ſubditur Qui ẽ ex deo
verba dei audit Propterea
vos nõ auditis quia ex deo
non eſtis Si eniz ipe verba
dei audit qui ẽ ex deo: et au-
dire verba dei nõ poteſt q̃s
quis ex illo non eſt Interro
get ſi vnuſquiſq̧ verba dei
in aure cordis percipit ⁊ in-
telligit vnde ſit. Tu autem
℟. In pximo eſt tribulatio
mea dñe et nõ eſt qui adiu-
uet vt fodeant man⁹ meas
et pedes meos libera me de
ore leonis Ut enarrẽ nomen
tuum frib⁹ meis. ℣. De⁹ de⁹
meus reſpice in me q̃re me
dereliquiſti Ut enar. Lcõ ix
Celeſtem enim patriam
deſiderari veritas iubz

et carnis deſideria conteri.
mundi glãz declinari. aliena
nõ appeti: ꝓpria largiri Pẽ
ſet ergo apud ſe vnuſquiſq̧
ſi hãc dei vocem audit et qui
iam ex deo ſit agnoſcit. Tu
autẽ dñe miſerere noſtri. ℟.
In te iactatus ſum ex vtero
de ventre matris mee deus
meus es tu ne diſcedas a me
Qm̃ tribulatõ pxima eſt ⁊
non eſt qui adiuuet ℣. Erue
a framea de⁹ animã meã et
de manu canis vnicã meam
Abſq̧ glã patri ℟m repeti
tur. Ad laudes
Vide dñe afflictõz meaz
quoniã erectus eſt ini-
micus meus Miſerere An̄
In tribulatõe inuocaui dñz
et exaudiuit me in latitudie
Ps̄ Confitemi An̄. Iudi-
caſti domine cauſam anime
mee defenſor vite mee domi
ne deus me⁹. Deus de⁹ me
us An̄ Popule meus quid
feci tibi aut quid moleſtus
fui tibi rñde michi. Bñdici
te An̄ Nũquid redditur pro
bono malũ quia foderũt fo
ueã aĩe mee Laudate Capi
tulũ vrs̄ Ymn⁹ Rex xpe fac
tor oĩm. ℣. Eripe me de ini
micis meis de⁹ me⁹ Et ab
ſurgentib⁹ in me libera me

Añ Quīq̄ginta ānos nōduꝫ
habes ⁊ abrahā vidiſti amē
dico vobis anq̄ȝ abrahā fuit
ego ſum Bn̄dic Collec vš
Ad .i. Añ Uulpes foueas ha
bēt ⁊ volucres celi nidos fi-
lius autē hoīs nō habet vbi
caput ſuū reclinet. Ps̄ Deꝰ
deus meꝰ reſpice ī me Ad .iii.
Añ Anime impioꝝ R̷ Erue
a framea deus aīaꝫ meā ⁊ d̄
manu canis vnicā meā Libe
ra me dn̄e. v. Eripe me dn̄e
ab homine malo a viro ini
quo Libera me. abſq; glā
patri Erue a framea deꝰ aī
maꝫ meā. v De ore leonis li-
bera me Ad .vi. Añ Abrahā
pater veſter Capitulum

Qui ꝑ ſpm̄ ſctm̄ ſemetip
ſum obtulit imaculatū
deo emūdabit cōſciētiā nrāꝫ
ab opibꝰ mortuoꝝ ad ſeruiē
dum deo viuenti R̷ De ore
leonis libera me domine ⁊ a
cornibus vnicorniū Humili
tatem meā v Erue a framea
deꝰ animaꝫ meā et de manu
canis Humilitatē v Ne per-
das cū impijs deꝰ animā me
am Et cū viris ſaguinū vi-
tam meā Ad .ix. An Libera
me dn̄e et pone me iuxta te.
Et criſtꝰ ideo Capl̄
noui teſtamenti media-
tor eſt vt morte intercedente
in redemptōꝫ eaꝝ preuarica
tōnuꝫ que erāt ſub priori teſ
tamento re ꝓmiſſioné accipi
āt qui vocati ſunt eterne he
reditatis in xp̄o ihū dn̄o nrō
Deo grās R̷ Principes
perſequuti ſunt me gratis
Et a verbis tuis formida-
uit cor meū Letabor ego ſup
eloquia tua. v. Quaſi qui ī
uenit ſpolia multa Letabor
Principes. vſiculus Erue
a framea deus animā meam
Et de manu canis vnicā me
am. In .ij. vš Añ Sede
a dextris meis Capitulum
xp̄s aſſiſtens pontifex R̷m
Uſq; quo exaltabit inimicꝰ
meꝰ ſup me Reſpice ⁊ exau
di me dn̄e deus meus. vſus
Qui tribulāt me exultabūt
ſi motus fuero ego autēꝫ in
miſericordia tua ſperaui Re
ſpice Uſq; quo Hinꝰ Uexil
la regis v. Eripe me dn̄e ab
homīe malo A viro iniquo
Añ Tulerunt lapides iudei
vt iacerent in eum ihūs aūt
abſcondit ſe et exiuit de tēp
lo Magnifi. Collecta vt š
A dominica paſſionis vſq;
ad cenā domini ad horas ca
pitula cū ſuis collectis
Ad terciam Capitulū

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Ihũs xp̄us dedit ſemet ipſũ p̄ nobis vt nos redimeret ab omni iniquitate ⁊ mũdaret ſibi pplm̃ acceptabilem ſectatorē bonoꝝ opm. Deo grãs. Colleca

Domine ihũ xp̄e qui hora diei tercia p̄ ſalute nrã ad penã crucis duct⁹ es Te ſupplices d̄precamur vt pctã nrã d̄leas ⁊ de p̄teritis pctis ſemp inueniam⁹ miam ⁊ de futuris habeam⁹ cuſtodiam Qui vi. Ad vi Capl'z

Corpus meũ dedi p̄cuciē tib⁹ ⁊ genas meas vellentib⁹ faciem meam non auerti ab increpantibus ⁊ cõſpuentibus in me Collecta.

Domine ihũ xp̄e qui cum hora diei ſexta lignũ aſcendens vniuerſum mundum in tenẽbras ↄuertiſti Illã lucem nobis i corpe ⁊ aĩa tribue p quã mereamur ad eternam btitudinē p̄uenire Ad ix Capit'

Deus p̄r exaltaīt xp̄m ſuũ ⁊ donaīt illi nomē qđ ē ſup om̄e nom̄ vt in noīe ihũ ōe genu flectat celeſtiũ terreſtriũ ⁊ infernorum ⁊ om̄is ligua confiteat qꝛ dñs noſter ihũs in gloria D eſt dei patris. Coll

Domine ihũ criſte qui hora diei nona latronē in crucis patiblō confitentē i amena padiſi transferri iuſſiſti. Te ſupplices deprecamur cõfitentes pctã nrã vt cum ſignaculo fidei tui munimie ſacramenti ſine occurſione demonum poſt hanc vitam padiſi portas nos facias introire gaudentes Qui viuis et.

Feria ſcdã Inuitatoriũ Adoremus dñm Qui nos redemit per crucem Venite abſꝙ gloria patri. Quod inuitatorium dicatur vſqꝫ dominicam Himni et verſi de dominica Antiphone nocturnales Lectõ prima

Verba ihieremie filij helchie. de ſacerdotibus qui fuerunt in anathot in terra beniamin ꝙ factum ē verbum domini ad eum In dieb⁹ ioſye filij amos regis iuda in terciodecimo ãno rḡni eius. Et factum eſt īquit verbum domini ad me dicēs Priuſꝙ te formarem in vtero noui te: et anteꝙ exires de vulua ſanctificaui te: et p̄phetam in gentibus dedi te Hec dicit dominus deus conuertimini ad me et ſaluieritis Deo gracias.

Reſponſorium.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Ne ꝑdas cū impiis de⁹ ani
mā meaȝ ⁊ cū viris ſāguinū
vitam meā Redime me dñe
℣ Eripe me dñe ab hoīe ma
lo a viro iniquo Redime me
Et dixi AAA. Lectio ij.
A domīe de⁹ ecce neſcio lo
qui qꝛ ego puer ſuȝ. Et dix
it dñs ad me Noli dicere qꝛ
puer ego ſum Quia ad om-
nia q̄ mittam te ibis et vni
uerſa que mādauero tibi lo-
queris ad eos Ne timeas a
facie eoꝝ quia ego tecū ſum
vt eruam te dicit dñs. Hec
dicit dominus deus cōuerti
mini ad me ℟ Pacifice lo
quebant̄ michi inimici mei:
⁊ in ira moleſti erant michi
vidiſti dñe ne ſileas a me ℣.
Omēs inimici mei aduerſuȝ
me cogitabāt mala michi v̄
buȝ iniquū mandauerūt ad-
uerſum me. Lectio tercia.
ET miſit dñs manū ſuā
et tetigit os meū et dix
it ad me Ecce ddi verba me
a in ore tuo: ecce conſtitui te
ſuꝑ gentes ⁊ regna vt euel-
les ⁊ deſtruas ⁊ diſperdas ⁊
diſſipes ⁊ edifices ⁊ plantes
℟ Ne auertas faciē tuam
a puero tuo dñe. Quoniam
tribulor velocit̄ exaudi me.
℣ Intende anīe mee ⁊ libera

eam Quoniā tribu' Ne auer
tas faciē tuam. Capitulum
Factū eſt verbum dñi ad
ionam ꝓphetam dicens
Surge et vade in niniuen ci
uitatem magnaȝ ⁊ ꝑdica in
ea predicatōeȝ quam ego lo-
quor ad te Deo grās Añ. In
die magne feſtiuitatis' ſtab
at ihūs ⁊ clamabat dicens.
Si quis ſitit veniat ad me
et bibat Bñdict⁹ Collecta
Sanctifica qūs dñe nrā
ieiunia ⁊ cūctaꝝ nobis
ꝓpici⁹ indulgentiam largire
culpaꝝ Ad veſpas Capitlm̄
Uidit deus opa eoꝝ qꝛ ↄ
uerſi ſunt de via ſua ma
la ⁊ miſertus eſt poplō ſuo
dñs deus noſter ℟ Uſqꝫ quo
exaltabit̄ Qd dicit ꝑ ebdo
mada ad vā ſinglis diebus.
Ymn⁹ Uexilla regis ℣ Eri
pe me dñe ab hoīe Añ. Si
quis ſitit veniat et bib at et
de ventre ei⁹ fluent aq̄ viue.
DA qūs Coll
dñe pplō tuo ſalutē mē
tis ⁊ corpis vt bois opib⁹ in
herēdo tua ſemꝑ mereat̄ pro
tectōe defendi Per Feria
tercia Inuitatoriū
dominum ⁊c. Lectō prima.
Et fctm̄ ē verbum dñi ad
me dicēs Quid tu vidēs

ieremie Et dixi virgã vigilã
tem ego video Et dixit dñs
ad me: bñ vidiſti Qr vigila
bo ego ſup verbo meo vt fa
ciã illd Hec dicit ℟ Doceã
iniquos vias tuas ⁊ impij
ad te ↄuertent Libera me d
ſaguib⁹ de⁹ de⁹ ſalutis mee.
℣ Dñe labia mea apies ⁊ os
meũ ãnũciabit laudez tuam
Libera me de ſag. Lectõ ij
F actũ ẽ verbũ dñi ad me
ſcdõ dicẽs Quid tu vi-
des ⁊ dixi Ollã ſuccẽſã ego
vido ⁊ faciẽ ei⁹ a facie aqui
lonis Et dixit dñs ad me ab
aquilõe padet omẽ malũ ſu
p omñs habitatores terre Et
ecce ↄuocabo ego omñs natõ
nes rgnoꝝ aquilõis Hec di
Feria ꝺ dñica pᷓ nõ ℟ i. L iij
A It dñs veniẽt ⁊ ponẽt
vnuſquiſqꝫ ſoliũ ſuũ in
itroitu portaꝝ ihrſlm ⁊ ſup
vniuerſas vrbes iuda ⁊ lo-
quar iudicia mea cũ eis ſup
omñi malicia eoꝝ q̃ dreliqrũt
me ⁊ libauerũt dijs alienis
⁊ adorauerũt op⁹ manuũ ſu
arũ. Hec di Capi
I n. dieb⁹ illis Congregati
ſunt babiloni ad regẽ ⁊ dix
erũt ei trade nobis danielẽ q̃
bel dſtruxit ⁊ draconẽ inter
fecit alioqui iterficiem⁹ te ⁊

domũ tuã Añ Vos aſcedite
ad diẽ feſtũ hũc ego nõ aſcẽ
dam qr tps meũ nõdũ adue
nerit. Bñdictus Collecta.
N oſtra tibi dñe qũs ſint
accepta ieiunia q̃ nos
⁊ expiãdo grã tua dignos ef
ficiãt ⁊ ad rmedia pducãt et
P A- na Ad vs Capl
ueant antẽ habitãtes i
vniuerſa terra deũ danielis
qr ipe ẽ liberator ⁊ ſaluator
faciẽs ſigna ⁊ mirabilia i ce
lo et i terra Deo Añ Temp⁹
meũ nõdũ aduenit tps autẽ
vrm̃ ſp ẽ patum Mgt Coll
D A nobis qũs dñe pſe-
uerãtẽ i tua voluntate
famulatũ vt in dieb⁹ nris ⁊
merito ⁊ numero pplũs ꝫ tibi
ſuiẽs augeat. Feria iiij. L i
F actũ eſt verbum dñi ad
me dicẽs Vade ⁊ clama
i aurib⁹ ihrſlm dicẽs Hec d
cit dñs Recordatus ſum tui
miſerãs adoleſcẽtiam tuã ⁊
caritatẽ dſpõſatõnis tue qñ
ſecuta es me i terra q̃ non ſe
minat Sctũs iſrahl dño pr
micie frugũ ei⁹ Hec di. L ij
O mñes qui deuorãt eũ de
linquũt Mala venient
ſup eos dcit dñs Audite ver
bũ dñi dom⁹ iacob ⁊ omñes
cognatõs dom⁹ iſrahel Hec

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

dicit dñs Quid inuenerunt in me pres veſtri iniqtatis. Q2 ãbulauerũt poſt vaitatz cordis ſui ⁊ receſſerũt a me. Sacerdotes nõ dixerunt vbi ē dñs et tenentes legem neſcierũt me Et paſtores preuaricati ſunt i me Et ꝓphete ꝓphetauerũt baalim et ydola ſequuti ſunt Propterea iuditio contendã vobiſcum dicit dñs et cum filijs vris diſceptabo. Hec Cap

Loquutus eſt dñs Ego dñs de⁹ vr̃ nõ facietis furtũ. nõ mẽtiemi· nõ decipiat vnuſquiſq̃ ꝓximũ ſuũ. nõ piurabis i noie meo: nec polues nomẽ dei tui Añ Oues mee vocẽ meã audiẽt ⁊ ego dñs agnoſco eas Bñdictus Sctificato hoc ieiu Coll' nio de⁹ tuoꝝ corda fidliũ miſeãtor illuſtra ⁊ qb⁹ ſupplicãdi dnotõis prãs effcm pbe ſ̃plicãtib⁹ piũ benign⁹ auditũ Ad vš Capitulum.

Diliges amicũ tuũ ſicut te ipz ego dñs leges meas cuſtodite Añ Ego eni ſũ dñs vr̃ mlta bõa opa opat⁹ ſuz vobis ꝓpt qd op⁹ vultiſ me occidere Magr̃ Collecta Adeſto ſupplicatõib⁹ nris opñs de⁹ ⁊ qb⁹ fiducia ſperãde pietatis idulges. ɔſuete mie tribue benign⁹ effcm Per Feria v. Lectõ i.

Duo mala fecit ppl'⁹ meus. me derliqrũt fontez aq̃ viue ⁊ foderũt ſibi ciſternas diſſipatas q̃ ɔtinere non valẽt aq̃s. nũqd ſu⁹ ē iſrahl' aut vnaclũs Quare ergo fact⁹ eſt in pdaz Ciuitates eius exuſte ſunt ⁊ nõ ē q̃ hitz i eis unqd nõ iſtd. Lctõ ij

Nõ fctm ē tibi q2 dereliqſti dñz deũ tuũ eo tpe quo ducebat te p viam iſd arguet te malicia tua ⁊ auerſio tua increpabit te Hec· Lectio iij·

A ſclõ ɔfregiſti iugũ meũ rupiſti vinclã mea et dxiſti nõ ſuiã In oi eni ſublimi coll' ⁊ ſub omi ligno frõdoſo tu ꝓſternaberiſ meretx ego plãtaui te vineã meã electã omẽ ſemẽ veꝝ Capitl'z Orait daniel dcẽs dñe deus me⁹ ne dſpicias ppl'z tuũ neq̃ auferas miãz tuã a nobiſ Añ Mgr̃ dcit tp⁹ meũ ꝓpe ē apd te facio paſca cũ diſci pulis meis. Bñ. vt dignitas ɔditõis hũane p imoderãtiã ſauciata medicialis pcimoie ſtudo iformet

Propt ab Ad vš Cap
rahã dlcm tuũ ⁊ yſaac

ꝑuũ tum ⁊ iſrahel ſctm̃ tuũ q̄ bꝰ locutꝰ es pollicẽs ꝙ mlťi plicares ſemen eoꝝ ſicut ſtellas celi et ſicut arenã q̄ eſt in litore maris **Aii** Deſiderio deſideraui hoc paſca .mãducare vobiſcum añq̃ patiar. Magnificat **Collecta.**

Eſto qũs dñe ꝓpitius plebi tue vt que tibi non placꝫ reſpuens tuoꝝ potius repleatur delectatõibꝰ mandatoꝝ **Feria vi Lectio i**

Si laueris te intro ⁊ mľtiplicaueris herbã borith tñ maclãta es in iniquitate tua corã me dicit dñs. Uid vias tuas in ꝯuallis et ſcito q̄d feceris. **Lectio ſcdã**

Quo anté ꝯfunditur fur qñ deprehendiť Sic cõfuſe ſunt domꝰ iſrahel ipi ⁊ pñcipes eoꝝ reges et ſacerdotes ⁊ ꝓphete eoꝝ dicentes ligno Pater meꝰ es tu ⁊ lapidi tu me genuiſti. **Lectõ iij**

Ubi ſũt ergo dij tui quos feciſti tibi Surgãt et liberant te. Scdm̃ numerum quippe ciuitatũ fuerũt dij tui iuda q̄d vultis mecũ ꝯtendere Oms dereliq̃ſtis me dicit dñs **Capl'**

Domine omñs qui te derelinq̃rũt ꝯfundentur recedentes a te in terra ſcribent q̃m dereliq̃runt venã aquaꝝ viuẽtium dñi Deo gr̃s **Añ** Ap ꝓpinq̃bat autẽ dies feſtꝰ iudeoꝝ ⁊ q̄rebant pñcipes ſacerdotuꝫ quõ ihm̃ interficerét ſꝫ timebant plebem Bñdic **Collcã**

Cordibꝰ nris qũs dñe g̃tiam tuã benignꝰ infũde vt pctã nrã caſtigatõe voluntaria cohibentes tpaliter pocius maceremur q̃ ſupplicijs deputemur etnis. Per

Ad veſperas. Capitulum.

Ecce ipſi dicũt ad me vbi eſt verbũ domini veiat et ego non ſum turbatus te paſtorem ſequens et diez hominis nõ deſideraui Deo gr̃s **Añ** Principes ſacerdotum cõſiliũ fecerũt vt ihm̃ occiderent dicebãt auté non in die feſto ne forte tumultus fieret in pplõ. **Collecta.**

Concede queſumꝰ omnipotens deus vt qui protectõis tue grãꝫ q̄rimꝰ liberati a malis omnibus ſecura tibi mẽte ſeruiamꝰ.

Sabbato palmaꝝ Lectõ i

Uulgo dr. ſi dimiſerit vir vxorẽ ſuã ⁊ r̃cedens ab eo duxeit viꝝ alteꝝ nñq̄d reuerteť ad eã vltra Tu autez fornicata es cum amatoribꝰ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

multis tamē r̄uertere ad me
dicit dn̄s ⁊ ego ſuſcipiam te
Leua oclōs tuos in directū
⁊ vide vbi ꝓſtrata non ſis.
Hec dicit dn̄s deꝰ Lectō ij
ET dixit dn̄s ad me va
de ⁊ clama ſermones iſ
tos cōtra aquilonē: et dices
Reuerter̄ auerſatrix iſrahel
ait dn̄s: et non auertā faciē
meā a vobis Quia ſctūs e
go ſum dicit dn̄s ⁊ non iraſ
car iperpetuuꝫ Tn̄ ſcito ini
q̄tatē tuam Quia in dn̄m
deū tuū p̄uaricata es ⁊ diſp
ſiſti vias tuas dijs alienis.
Hec dicit dn̄s. Lectō tercia
Conuertimini fily iſrahel
reuertētes quia ego vir
vr̄ dicit dn̄us Et aſſumam
vos vnū d̄ ciuitate ⁊ duos
d̄ ꝯgnatōe ⁊ introducā vos
in ſyon Et dabo vobis paſt
ores iuxta cor meū ⁊ paſcēt
vos i ſciētia ⁊ doctria Cap
ATtende dn̄e ad me ⁊ au
di vocē aduerſarioꝝ me
oꝝ Nūquid reddit̄ pro bono
malū qꝛ foderūt foueā a me
mee Deo gr̄s An̄ Clarifica
me pr̄ apud temetipm̄ clari
tate quā habui priuſq̄ mū
dus fieret Bn̄dictus Colle
Proficiat qūs dn̄e plebs
tibi dicata pie d̄uotōis
affectū vt ſacris actōibꝰ eru
dita q̄to maieſtati tue ſit g̃
tior tāto donis potioribꝰ au
geat̄ Per. Ad vš Bn̄dictꝰ
cum ceteris. Capitulum
FRatres hoc ſentite i vo
bis qd̄ ⁊ in xp̄o ihū qui
cū i forma dei eēt nō rapinā
arbitratꝰ ē eſſe ſe equalē deo
Sꝫ ſemetipm̄ exinaiuit for-
mā ſui accipiēs i ſimilitudiꝫ
hoim factꝰ ⁊ habitu inuen
tus vt hō. R. Circūdederūt
me viri. Require Sabbato
paſſion̄ Ymnꝰ Vexillareg.
V. Eripe me d n̄e An̄ Pater
iuſte mūdus te nō ꝯgnoit ego
autē ꝯgnoui te qꝛ tu me mi
ſiſti Magnificat Collecta
Omnip̄s ſempiterne deus
qui hūano gn̄re ad imi
tandū hūilitatis exemplum
ſaluatorē nrm̄ carnē ſumere
⁊ crucē ſubire voluiſti Con
cede ꝓpitiꝰ vt ⁊ paciētie ipſi
us habere documēta ⁊ r̄ſur
rectōis conſortia mereamur
Per eundem. Inuitatoriū
Ipſi vero nō ꝯgnouerūt vi
as meas Quibus iuraui in
ira mea ſi introibunt in re-
quiem meam Venite exulte
mus domino ſine gloria pa
tri Ympnus Pange ling
ua. Antiphona.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Quid moleſti eſtis huic muliꝛeri opꝰ eni bonū opata ē i me Beatus vir. ℣ Erue a framea deꝰ aiaꝫ meā. Lectō i

PSalmi viceſimipꝛimi. Pſeriem decurſuri diligēter debemꝰ priꝰ intēdere· ꝗd inſupſcriptōe ꝯtineat vt cognita eiꝰ oꝛigine intelligētiaꝫ ipiꝰ facilius ꝯſequamur:et manifeſtato capite poſſint rectiꝰ mēbra diſtribui·pſalmi inquit viceſimipꝛimi Deus deꝰ meꝰ reſpice in me ꝗre me dereliquiſti ideſt pene et culpe expoſuiſti Tu autē ℟ In die qua inuocaui te dn̄e. dixiſti noli timere Judicaſti cauſam meaꝫ ⁊ liberaſti me deus meus. ℣ Deꝰ deꝰ meus eripe me de manu pctōꝛis et de manu cōtra legē agentis et iniqui. Lectō ſecūda

Inſcribit eni ita in fineꝫ ꝓ ſuſceptōe matutina pſalmꝰ ipſi dauid Suſceptō matutina niſi falloꝛ ſolis oꝛtum ſemꝑ anteuenit et priuſꝗ oꝛbem clarꝰ ſplendoꝛ radiorum illūiet matutinū tenebꝛis noctiū terminū et fineꝫ imponit Ac reſoluta ſenſim caligínū cecitate Rebꝰ ſcunctis facies quedā ac lumē infunditur Tu autē. ℟. Frēs mei elongauerūt a me et noti mei Quaſi alieni receſſerunt a me. ℣ Amici mei aduerſum me ap ꝓpinꝗuerunt et ꝓximi mei Quaſi alieni.

ET cū veluti Lectō iij ſub vna materia tenebꝛaꝝ mundꝰ in ꝯfuſione iacuit Interueniēte matutino diuerſa ſpēꝝ varietate diſtiguūtur. hoc ē cū omnia ceca fuerūt oculi omniū repentur Nox eni quodammō aufert oculos mundos:auroꝛa reſtituit Atqꝫ ita an̄ matutina ſuſceptō ne ꝑfruimur vt glōſius poſtmodū ſolis ſplēdoꝛibus potiamur Tu autem ℟ Attende dn̄e ad me ⁊ audi voces aduerſarioꝝ meoꝝ Nūquid reddit pro bono ſ mallum quia foderūt foueaꝫ aie mee· ℣ Domo pacis mee in quo ſperabā ampliauit aduerſum me ſubſanatōnem. In ſecūdo nocturno Mitēs hec mulier in coꝛpꝰ meū hoc vngentū ad ſepeliendum me fecit. pſalmꝰ Conſerua me. ℣ De oꝛe leonis. Lectō ꝗrta

SEd quō dicit apoſtolꝰ· Lex ſpūalis eſt et ſpūalibus ſpiritualia cōparant. Solem iuſticie hic arbitroꝛ deſignari hoc eſt xp̄m dñm.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Qui nobis ignorantie tene-
bris et pctōrum cecitate ſub
merſis: doctrine celeſtis lu-
men infundit Et qui nō ha
bebamus oculos cordis inſe
ruit et velut radios quoſdā
apoſtolos ſuos miſit. Qui
nos de nocte ignorātie libe-
rarent. et paulatim reſolu-
tis pctōꝝ tenebris matutia
ſuſceptōe nos conſueſcerēt
vt perfecti facilius poſſim⁹
tolerare ſolis ardorem Hoc
eſt primū vt nos p̄ceptis ſim
plicioribus erudirent Quo
capaciores efficerent celeſti-
um ſecretorum Tu autem.
℟ Saluum me fac de⁹ quo
niam intrauerunt aque vſ-
q; ad animam meā ne auer
tas faciē tuam a me Quoi
am tribuloꝝ velociter exau-
di me. Verſus Intende ani
me mee et libera eam ꝓpter
inimicos meos eripe me dñe
Quoniam tribu. Lectio v.

QUius itaq; ſolis iuſti
cie matutino peccatoꝝ
caligo tota ꝑimitur. Sicut
ipſe ꝓpheta ait ex pſona do
mini In matutino interficie
bam oīes pctōres terre: hoc
eſt oriente in nobis ſole iuſti
cie omnis iniqua cogitacio
ſubuertit. Tot⁹ hic pſalmus
digeſtus eſt ex perſona dñi
ſaluatoris. Deus deus meus
reſpice in me Quare aſſum
pti hoīs agit cauſam vt in-
terrogare videatur quodam
modo dicēs De⁹ oīm qui es
deus verus vt quid me dere
liquiſti Nichil eni michi ꝯſci⁹
ſum ℟ Noli eſſe michi dñe
alien⁹ parce michi dñe in die
mala confundantur omnes
qui me ꝑſequuntur Et non
ꝯfundar ego V Confundā
tur oīes inimici mei qui q̄
runt animā meā. Lcō ſexta

DOmin⁹ noſter ihūs xp̄s
in paſſione ſua hac vo-
ce vſus ē ſicut i euāgelio le
gim⁹ Heli heli lamazabath
ani hoc ē de⁹ me⁹ de⁹ me⁹ vt
quid dereliquiſti me hac inq̄
voce vſ⁹ ē vt qđ ꝓphetia an
nūciauerat rei exit⁹ ap ꝓba
ret Ego autē ſum vermis et
nō hō Cur toti⁹ creature do
min⁹ vermiclō ſe voluit cōꝑ
are Poſſum⁹ hoc q̄dā hūil
ati ei⁹ ꝑmit⁹ aſſignare. Que
ſctōꝝ virt⁹ ē maxia hūiliait
eni ſemetipz dñs nr̄ ihs̄ xp̄s
vſz ad mortē mortē aū crucis
℟ Dñs mecū eſt tāq̄ bella-
tor fortis ꝓpterea perſecuti
ſunt me et intelligere nō po-
tuerunt Dñe probans renes

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

et corda tibi reuelaui cauſaꝫ
meā ℣ Et vim faciebāt qui
q̄rebant animaꝫ meam ⁊ q̄
inquirebant mala michi lo-
quuti ſunt vanitates. Dn̄e
ꝓbans. In tercio nocturno
Ancilla dixit petro vere tu
ex illis es nā ⁊ loquela tua
manifeſtum te facit Pſalm̄
Celi enarrāt ℣ Ne ꝑdas cū
impijs deus. Scḋm matheū
In illo tp̄e Cū aꝓpinq̄ſſꝫ
ihūs iheroſolomis ⁊ ve
niſſet betphage ad montem
oliueti tūc miſit duos diſci-
pulos ſuos dicēs eis Ite in
caſtellum qḋ ꝯtra vos eſt et
ſtatim inuenietis aſinā alli
gatam ⁊ pullū cū ea ſoluite
⁊ adducite michi Et reliqua
Omelia venerabilis Bede
Mediator dei et hoīm hō
criſtꝰ ihūs Qui ꝓ ſalu
te gn̄ris hūani paſſurꝰ de ce
lo deſcenderat ad terras aꝓ
inq̄nte hora paſſionis aꝓpi
quare voluit ⁊ loco paſſiōis
vt etiā ꝑ hoc clareſceret: q2
nō inuitus ſ3 ſpōte pateretur
In aſino venire ⁊ a turbis
rex appellari atq3 laudari
voluit Ut etiā ꝑ hoc erudi-
tus quiſq3 agnoſcerꝫ ipſum
eſſe xp̄m quē ſic in illo ven-
turū ꝓphetia olim p̄miſſa ſig
nauerat Tu autē ℟ Obꝓ
brium factꝰ ſum nimis ini-
cis meis viderūt me et mo-
uerūt capita ſua Adiuua me
dn̄e deꝰ meus ℣ Perſequar
inimicos meos ⁊ ꝯp̄hendam
illos ⁊ nō ꝯuertar donec de
ficiant. Lectio octaua.
Ante quinq3 autē dies pa
ſce venire voluit ſicut
ex iohīs euāgelio didicimus
Ut etiā ꝑ hoc oñderet ſe eſſe
agnū imaculatū qui peccata
tollerꝫ mūdi ℟ Sinagoge po
puloꝝ circūdederūt me ⁊ nō
reddidi retribuētibus michi
mala ꝯſumet dn̄e neq̄cia pec
catoꝝ Et diriges iuſtum ℣
Tu autē dn̄e ſuſceptor meꝰ
es glā mea ⁊ exaltās caput
meū Et diriges. Lectō ix.
Agnus quippe paſcalis
cuiꝰ imolatōe pplūs iſ
rahel ab egipciaca ſ̄uitute li
beratꝰ ex p̄cepto legis decia
luna dn̄i iuſſꝰ eſt īferri ac re
cludi ⁊ q̄rtadecia lūa ad veſ-
ꝑū iuſſꝰ ē imolari Signifi
cās eū q̄ nos ſuo ſāguie redē
pturꝰ ante quinq3 dies paſ-
ce. Ideſt hodierna die mag
no p̄cedentiū ſequentiūq3 po
puloꝝ gaudio ac laudatōe ſe
ditus venit ītemplū ⁊ erat
quottidie docens in eo. Tu

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

℟ Ingrediente dño in ſctãz ciuitatē hebreoꝝ pueri reſur rectõez vite pronũciãtes Cũ ramis palmaꝝ oſanna cla-mãtes iexcelſis. Cũqz au diſſent qꝛ ihũs venit iheroſo limis exierunt obuiam ei. Cũ ramis Ingrediē Laudꝰ

Dominus deꝰ auxiliatoꝛ meꝰ et ideo nõ ſum con fuſus Miſerere Añ Circũ-dantes circũdederũt me ⁊ in noīe dñi vindicaboꝛ in eis. Confitemī Añ Judica cau-ſam meã defende qꝛ potens es dñe Deus deꝰ meus. Añ Cum angelis et pueris fide les ineiant triũphatoꝛi moꝛ tis clamãteſ oſãna iexcelſis Añ Confundant qui me pꝫ-ſequuntur et nõ confundar ego dñe dus meꝰ Capitulũ Hoc ſentite in Ymnus Rex criſte fctõꝛ omniũ ℣ Eripe me de inimicis . Añ Turba multa que cõuenerat ad diē feſtum clamabat dño bñdic tus qui venit in nomine dñi oſanna inexcelſis Bñdictꝰ Ab hinc vſqz paſca nõ de do mina Ad primã Añ Anime impioꝝ Deus deus meus re ſpice. ℟ Criſte fili dei vi. ℣ Qui nos redemiſti ꝑ crucez Quod obſeruandũ eſt etiaz in prioꝛi ſeptimana Ad terci am Añ Quid moleſti eſtis huic mulieri Capitꝉ . ad vi

Criſtus in ſimilitudine hominũ factꝰ ⁊ habitu inuentus' vt homo humilia uit ſemetipm̃ factꝰ obediēs patri vſqz ad moꝛtem moꝛ-tem autē crucis Deo grãs. ℟ et verſi vt in prioꝛi dñica Notandũ ꝙ ympni ad diur nales horas a dñica paſſio-nis vſqz ad cenã dñi conclu dantur per hos duos verſꝰ. O crux aue ſpes vnica. Te ſumma deus trinitas Ad vi Añ Mittens hec mulier Collecta vts Ad nonã Añ. Ancilla dixit petro Capitu lum ad nonam

Et omnis lingua cõfite tur quia dñs ihũs xp̃s in glã eſt dei patris Deo gꝛs In ſcdis vs̃ Añ Sede a dex tris meis Capitulum Hoc ſentite in vobis ℟ In greſſus pilatus cũ ihũ in pre toꝛium ait illi tu es rex iude oꝝ reſpondit tu dicis qꝛ rex ſum exiuit ergo ihũs de pre toꝛio poꝛtãs coꝛonã et veſtez purpuream Et cũ indutꝰ fu iſſet exclamauerũt oĩs cru cifigaī quia filiũ dei ſe fecit ℣ . Tũc ait pilatꝰ regez vrm̃

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

crucifigam rn̄derunt regem
nō habem⁹ niſi ceſarē Et cū
indutus Ingreſſus pilatus
Ymnus Vexilla regis ℣. E
ripe me dn̄e An̄ Scripū eſt
enim ꝑcutiā paſtorem ⁊ diſp
gentur oues gregis. poſtꝙ̄
autem ſurrexero ꝓcedā vos
in galileam ibi me videbitis
dicit domin⁹ Mḡt Fe-
ria ſcdā Inuitatoriū Ubi tē
ptauerūt me prēs veſtri pro
bauerūt ⁊ viderūt opa mea
Venite Himnus Pange li
gua vſꝙ̄ Luſtra ſex. ℣ vt in
domica palmaꝝ. Sed. Añe
nocturnales ferialiter Lcō i

Deſiderata nobis dilecti
ſſimi ⁊ vniuerſo opta-
bilis mūdo adeſt feſtiuitas
dn̄ice paſſionis Que nos in
ter exultatōes ſpūaliū gau
dioꝝ ſilere nō patit̄. De qua
tamen hūana ligua dignas
neqꝙ̄ laudes affari poteſt
ꝙ̄ta dn̄i noſtri ihū xp̄i ineffa
bilis miſericordia ꝓ humana
ſalute opata ſit bn̄ficia Tu
autē ℟ Concluſit vias me-
as inimicus inſidiator fctūs
ē michi ſicut leo in abſcondi
to repleuit et inebriauit me
amaritudine deduxerūt in la
cum mortis vitā meam po-
ſuerunt contra me Vide dn̄e
iniquitatem illoꝝ et vindica
cauſaz aīe mee defenſor vite
mee. ℣ Oīns inimici mei ad
uerſum me cogitabāt mala
michi verbū iniquū manda
uerūt aduerſum me Vide do
mine. Lectō ſcdā

Inſup etiā ꝙ ipe dn̄s cre
ator et conditor vniuer
ſoꝝ que ſunt in celo et ī ter-
ra Ac ꝑ nrā redemptōe hūa
nā dignat⁹ eſt naturā aſſu-
mere Ut qui deus erat ante
ſeclā idez homo fieret in no
ſtra vita in ſeculo Qui ſua
nos poteſtate reſtaurauit in
hūanitate. ℟ Dixerūt impij
apud ſe nō recte cogitantes
circūueniamus iuſtū quoiaz
ꝯtrari⁹ ē opibus nr̄is ꝑmit
tit ſe ſciētiā dei habere filiū
dei ſe nominat ⁊ gliatur pa
trem ſe habere deum vide-
amus ſi ſermones illius ve-
ri ſint et ſi eſt ver⁹ filius dei
liberet illū de manib⁹ nr̄is.
Morte turpiſſima ꝯdempne
mus eum ℣ Viri impij dixe
runt opprimam⁹ viꝝ iuſtuz
iniuſte et de ſpolijs ei⁹ ſortez
mittam⁹ Morte turpiſſima
condempnemus eū. Lctō iij.

Quid ergo terribilius no
bis frēs cariſſimi quid
etiam deſiderabilius nobis

mm i

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

poteſt eſſe in ſeculo ꝙ ꝓ ma
nibus pctōꝝ ipſe fili⁹ dei tra
didit ſe flagellari et crucifi
gi Ut quid igit̄ fratres cariſ
ſimi tanta paſſus eſt criſtus
vere pro nobis tantū vt nos
ab eterna eriperet dāpnati=
one ℟ Inſurrexerūt in me
viri iniqui abſq; mia queſie
runt me interficere et nō pe
pcerūt in faciem meam ſpu
ere ⁊ lanceis ſuis vulnera=
uerūt me ⁊ cōcuſſa ſunt om
nia oſſa mea Ego autē eſti
mabam me tanꝙ mortuum
ſup terram ℣ Et dederūt in
eſcam meam fel. et ſiti mea
potauerunt me aceto. Ego
autem Inſurrexerūt in me
Ad laudes Antiphona
Faciem meam nō auerti
ab increpantib⁹ et con
ſpuentib⁹ in me. Miſerere.
Aū Frameam ſuſcitare ad=
uerſ⁹ eos qui diſpergūt gre
gem meū Uerba mea Aū.
Appenderūt mercedeꝫ meaꝫ
triginta argenteis quos ap
preciat⁹ ſum ab eis De⁹ de⁹
Aū. Inundauerūt aque ſup
caput meum dixi perij inuo
cabo nomen tuū dn̄e de⁹ Cō
fitebor Aū Labia inſurgen=
tiuꝫ ⁊ cogitaōnes eoꝝ vide
domine Capitulum

Domin⁹ de⁹ aperuit mi=
chi aurem ego autē non
cōtradico Retrorſuꝫ nō abij
corp⁹ meū dedi pcucientib⁹.
et genas meas vellētib⁹ fa
ciem meā non auertā ab in
crepantib⁹ ⁊ ꝯſpuētib⁹ i me
Aū Non haberes in me po=
teſtatem niſi deſup datum ti
bi fuiſſet Bn̄dict⁹ Collecta
Da queſum⁹ omps̄ de⁹
vt qui in tot aduerſis
ex noſtra infirmitate defici=
mus intercedēte vnigeniti fi
lij tui paſſione reſpiremus.
Per eundem dominuꝫ nrm̄
iheſum xpm̄ filiū tuū qui te
cum viuit et regnat deus ⁊c
Ad veſperas Capitulum.
Domine deus auxiliator
meus ideo nō ſum con=
fuſus poſui faciem meā vt
petrā duriſſimā ⁊ ſcio quoi
am non confundar ℟ Uſq;
quo exaltabit Ymnus Uex
illa regis prodeūt ℣ Eripe
me dn̄e Aū Infirmata ē vir
tus mea in manibus inimi
coꝝ meorum Mgt Collecta
Adiuua nos deus ſaluta
ris nr̄ ⁊ ad bn̄ficia re=
colenda quib⁹ nos inſtaura
re dignatus es tribue veni=
re gaudentes Per dominū
Feria tercia. Inuitatorium.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Quadraginta ānis offenſꝰ fui generacōi illi Et dixi ſp hꝗ errant corde Venite Hymnus Pange lingua vſqꝫ luſtra ſex. Lectio prima:

Succumbat humana infirmitas glē dei ⁊ inexplicandis opibus miſericordie eiꝰ īparem ſe ſemꝑ inueniatis Aliquid omnia que ī mdō ſunt quādo voluit ⁊ ſicut voluit fecit qui innumerabilia fecit mirabilia Quid autē inter oīa opa dei in quibꝰ humane admiratōis fatigatur intentio Jta ꝯtēplatōnem nrē mentis ⁊ oblectat ⁊ ſuperat ſicut paſſio ſaluatoris Tu autem dñe. ℟.

Viri impꝗ dixerūt oppriaꝰ virū iuſtū iniuſte ⁊ deglutiamus eū tāꝙ infernꝰ viuum auferamꝰ memoriā illius de terra ⁊ de ſpolꝗs eius ſortez mittamꝰ inter nos ipſi enim homicidem thezaurizauerūt ſibi malū inſipientes ⁊ maligni oderunt ſapiētiā Et rei facti ſunt in cogitatōibꝰ ſuis. ℣. Dixerūt impꝗ viri apd ſe nō recte cogitātes ⁊ circūueniamꝰ iuſtum qm̄ ꝯtrariꝰ eſt opibus nris. Lectō ſecūda

De cuius omnipotentia qua cum patre vnus et equalis ſubſtantie ē quociens Quantum poſſumus cogitamus Mirabilior ī nobis ſit humilitas ꝙ poteſtas Et difficilius capitur maieſtatis dñice exinanitio ꝙ ſeruilis forme ad ſummū ꝑfectio. ℟. Cōtumelias ⁊ terrores paſſus ſum ab eis qui erāt pacifici mei ⁊ cuſtodiētes latus meum Dicentes decipiamꝰ eum ⁊ p̄ualeamꝰ illi ſed tu dñe mecum es tanꝙ bellator fortis cadāt ī obprobrium ſempiternū vt videam vindictam in eis quia tibi reuelaui cauſam meam ℣. Omnes inimici mei aduerſum me cogitabāt mala michi verbū iniquū mandauerunt aduerſum me Dicentes decipiamꝰ Lectio tercia

Multum autē nos ad intellectū iuuat Quo licet aliud ſit creator aliud creatura aliud deitas imobilis. aliud caro paſſibilis. Jn vnam tamen perſonam concurrit ꝓprietas vtriuſqꝫ ſubſtantie vt ſiue infirmitatibꝰ ſiue in virtutibꝰ eiuſdẑ ſit ꝯtumelia cuius ⁊ gloria. Omnia enim que dei ſunt et q̄ hoīs ſimul ⁊ humanitas explevit ⁊ deitas Tu autem

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

℟ Deus iſrahel ꝓpter te ſu
ſtinui im ꝓperium opuit reue
rentia faciem meam extra
neus fact⁹ ſum fribus meis
⁊ hoſpes filijs matris mee.
Quoniã zelus dom⁹ tue co
medit me. ℣ Deus deus me
us reſpice in me quare me de
reliquiſti Quoniã zelus do
m⁹ tue comedit me Laudes
V Ide dñe et con Añ
ſidera quoniaʒ tribulor
velociter exaudi me Pſalṁ
Miſerere mei deus Añ Diſ
cerne cauſaʒ meã dñe ab ho
mine iniquo ⁊ doloſo eripe
me Pſalm⁹ Judica Añ Dñ
tribularer clamaui ad dñm
de ventre inferi et exaudiuit
me Pṡ. Deus deus meus.
Añ Domine vim patior re-
ſponde ꝓ me quia neſcio q̄d
dicam inimicis meis Pſal
Ego dixi Añ Dixerũt impij
opprimam⁹ viꝝ iuſtum iuſ
te quoniã cõtrarius eſt ope-
ribus noſtris Pſalmus
Laudate Capitulum.
D omine demonſtraſti mi
chi ⁊ cognoui tu oſten-
diſti michi ſtudia eoꝝ et ego
quaſi agnus manſuetus qui
portatur ad victimã Dimus
Luſtra ſex qui iam ℣ Eripe
me de inimicis. Añ. Nemo
tollet a me animã meaʒ ſed
ego pono eam et iteꝝ ſumo e
am Benedictus Collecta.
O mnipotẽs ſempiterne
deus da nobis ita do-
minice paſſionis ſacramẽta
pagere vt indulgentiã pcipe
mereamur Per dñm nrm̃
ihm̃ xpm̃ Ad vṡ Capitlm̃.
T u autem dñe ſabaoth
qui iudicas iuſte et pro
bas renes et corda videam
vltionem tuam in eis tibi en
im reuelaui cauſam meam
dñe deus noſter ℟ Vſqꝫ quo
exaltabitur inimicus meus
Himnus Vexilla regis pro
℣. Eripe me domine. Antip
hona. Poteſtatem habeo
ponendi animam meam et
iterum ſumendi eam Mag
nificat Collecta.
T ua nos dñe miſericordi
a deus et ab omni ſur-
reptione vetuſtatis expurgꝫ
et capaces ſancte nouitatis
efficiat Feria iiij Inui-
tatoriũ Quib⁹ iuraui in ira
mea Si introibũt in requiẽ
meã Venite abſqꝫ glã patri
Himnus pange lingua vſqꝫ
Luſtra Lectio prima.
F actũ eſt cũ cõſuãſſet ihe
ſus ſermones dixit diſ-
cipulis ſuis Scitis quia p⁹

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

biduū paſca fiēt ⁊ filius ho
mis tradet vt crucifigat Eru
beſcant igit qui putant ſal-
uatorē timuiſſe mortē ⁊ pa-
uore paſſionis dixiſſe Pa
ter ſi fieri poteſt tranſeat a
me calix iſte Poſt biduum
vero paſca facturus traden
duz ſe vt crucifigatur nouit
et tamē inſidias nō declinait
⁊ nō territus fugit ℞ O b-
probriuz require in dñica pal
maꝝ ſeptimū Lectio ſecūda

Extra vrbem eni ⁊ foris
porta loca ſunt in qb9
trucant capita dāpnatoꝝ ⁊
caluarie idest decollatoꝝ ſum
pſere nomē Propterea autē
ibi crucifix9 eſt dñs: vt ibi
prius erat ara dāpnatorum
ibi erigent vexilla martirij.
Tu autem dñe. ℞ Amicus
me9 oſculi me tradidit ſigno
dicens quem oſculatus fue
ro ipe eſt tenete eū hoc malū
fecit ſignū qui p oſclm̄ adi-
pleuit homicidiū Infelix pre
termiſit pciū ſanguis ⁊ in fi
ne laqueo ſe ſuſpēdit. ℣ Me
lius illi erat ſi natus nō fu
iſſet homo ille Lectio tercia

Si autem quiſpiā con
tēdere voluerit ideo ibi
dñm crucifixum vt ſaguis
ipi9 ſup tumulū adā diſtilla
ret Interrogem9 eū Quare
⁊ alij latrones in eodez loco
crucifixi ſunt ex quo appet
caluarie Nō ſepulchꝝ primi
homis ſz locū ſignificare de
collatoꝝ vt vbi abūdait pec
catum ſupabundet et gratia
℞ Eraz quaſi agn9 innocēs
ductus ſum ad imolandum
⁊ neſciebam conſilium fece
rūt inimici mei aduerſuz me
dicentes Uenite mittamus
lignm in panem eius ⁊ con
teramus eum de terra viuē
tiū ℣ Omēs inimici mei ad
uerſum me cogitauerūt ma
la michi verbū iniquū man
dauerunt aduerſum me dicē
tes Uenite mittam9. lignum

Ad laudes

Libera me de ſaguinib9
deus deus meus ⁊ exul
tabit lingua mea iuſticiam
tuā Miſerere Añ Contumē
lias ⁊ terrores paſſus ſum
ab eis ⁊ dominus mecuz eſt
tanq̄ bellator fortis Te decz
ymp9 Añ Ipſi vero inua-
num queſierunt aīaz meam
introibunt ī inferiora terre.
Deus deus meus Añ Omēs
inimici mei audierūt maluz
meū dñe letati ſunt quoniaz
tu feciſti Exultauit Añ. Alli
ga dñe in vinculis natōnes

mm ij

gẽtiũ et reges eorum in cõ pedibus. Capitulum.

Quis eſt iſte qui venit de edom tinctis veſtibus de boſra iſte formoſus in ſtola ſua gradiẽs in multitudĩe fortitudinis ſue Deo Hinꝰ Luſtra ſex ℣ Eripe me de inimicis Añ Tãto tpe vobiſcuz erã docẽs vos in tẽplo ⁊ nõ me tenuiſtis ⁊ ecce flagellatum ducitis ad crucifigendum Beñdictus Collecta:

Deus qui ꝓ nobis filiũ tuũ crucis patibulum ſubire voluiſti vt inimici a nobis repelleres poteſtatem Concede nobis famulis tuis vt reſurrectõis eius grãm ꝯſequamur Per eundem.

Ad veſpas Capitulum.

Sicut ouis ad occiſionez ducit̃ ⁊ quaſi agnꝰ coram tondente ſe obmuteſcet ⁊ non apiet os ſuum. ℟ Circumdederunt ⁊c Requiꝛ ſabbato paſſionis: Himnꝰ. Vexilla regis. ℣. Eripe me dñe ab hoĩe malo Añ Quotidie apud vos eram in templo docens et non me tenuiſtis modo flagellatum ducitis ad crucifigendũ. Mgͣca

Sine precibus ſtat in Collecta.

Reſpice quſ dñe ſuper hãc familiã tuam pro qua dominus noſter iheſus criſtus nõ dubitauit maibꝰ tradi nocentuz ⁊ crucis ſubire tormentũ Qui tecũ viuit ⁊ regnat deus ꝑ omnia sclã ſeculoꝝ Amen Glõſa criſti paſſio purgat nos ab omni vicio Amen Completorium ſicut in dominica palmaꝝ:

Feria quita ideſt in cena domini ad matutinas.

Zelus domus tue comedit me ⁊ obꝓbria exꝓbrantiũ tibi ceciderunt ſuꝑ me Pſalmus Saluum me fac Añ Auertant retrorſuz ⁊ erubeſcant qui cogitant michi mala. Ps Deus in adiutorium meũ Antiphona Deus meus eripe me de manu peccatoris Ps In te domine ſperaui. ℣ Exurge domine deus meus Et iudica cauſam meam. Aleth.

Quomõ ſedet ſola ciuitas plena populo fctã eſt quaſi vidua dña gentiuz Pñceps ꝓuinciaꝝ facta eſt ſub tributo. Beth Plorãs plorauit in nocte ⁊ lacrimis in maxillis eiꝰ Nõ ẽ qui cõſoletur eã ex oĩbus caris eiꝰ

Oĩes amici ei⁹ ſpreuerunt
eā et facti ſunt ei inimici.
Gimel. Migrauit iuda ꝓpt
afflictõez ꝛ multitudinē ſer=
uitutis habitauit iter gētes
nec inuenit requiem Oĩes
ꝑſequutores ei⁹ apprehende
runt eā inter āguſtias Ihe=
ruſalem iheruſalez ꝯuertere
ad dñm deum tuū. Rm. In
montē oliueti orauit ad prēz
pater ſi fieri poteſt trāſeat a
me calix iſte ſpūs q̄dem ꝓm
tus ē caro autē infirma. Fi
at volūtas tua ꝟ. Uerũtamē
nō ſicut ego volo ſ ʒ ſicut tu
vis pater Fiat volūtas tua
Deleth.
Uie ſyon lu
gent eo ꝙ nō ſint q̄ vei
ant ad ſolēnitatē Oĩs por
te ei⁹ deſtructe Sacerdotes
ei⁹ gemētes. virgines eius
ſqualide ꝛ ipa oppſſa aāritu
dine. Uau Facti ſunt hoſtes
ei⁹ ĩ capite. Inimici ei⁹ locu
pletati ſunt qꝛ dñs loquut⁹
ē ſup eam Propꝛ multitudi
nē iniq̄tatuʒ ei⁹. ꝑuuli eius
ducti ſunt in captiuitatez: a
facie tribulantis. Zai. E
greſſus ē a filia ſyon oĩs de
cor ei⁹ Facti ſunt pñcipes ve
lut arietes nō iueniētes paſ
cua et abietū abſqꝫ fortitu=
dine ante faciem ſubſequen

tis Iheruſalez ihrſlm̄ cōuer
tere ad dñm deum tuū. Rm.
Triſtis ē anima mea vſʒ ad
mortē ſuſtinete hic ꝛ vigilate
mecū nūc videbitis turbam
q̄ circūdabit me vos fugam
capietis ꝛ ego vadā imola=
ri ꝓ vobis ꝟ. Uigilate ꝛ ora
te dicit dñs Uos fu. Heth
Et recordata eſt iheruſa
lem dieꝝ afflictõis ſue:
ꝛ preuaricatõis omniū deſid
rabiliū ſuoꝝ q̄ habuerunt a
diebus antiq̄s cū caderʒ po=
pulus in manu hoſtili ꝛ non
eſſet auxiliator Uiderunt eā
hoſtes ꝛ deriſerunt ſabbata
eius. Teth Peccatum pec
cauit iherūſalem ꝓpterea in
ſtabilis facta eſt Oĩes qui
glorificauerunt eam ſprene=
runt illam quoniam viderūt
ignominiā eius Ipſi autem
gemēs ꝯuerſa eſt retrorſum
Sordes eius in pedibus ei⁹
nec recordata eſt finis ſui De
poſita eſt vehemēter nec ha
bens ꝯſolatorem Uide dñe
afflictõem meā quoniā erec
tus eſt inimicus meus Ihe
ruſalem iheruſalem conuer=
re ad dñm deū tuū. R. Ecce
vidimus eum non haben=
tem ſpeciem neqꝫ decorem aſ
pectus eius in eo non eſt hic

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

peccata nrã portauit ⁊ pro-
nobis dolens. ipē autē vul
neratꝰ eſt ꝑpter iniquitates
nrãs Cuius liuore ſanati ſu
mus. ℣ Uere languores noſ
tros ipē abſtulit ⁊ infirmita
tes nrãs ipſe portauit Cuiꝰ
liuore Ecce In ſcdō no
cturno Añ Liberauit domi
nus pa ꝑpz a potēte ⁊ inopē
cui non erat adiutor Deus
iudiciū Añ Cogitauerunt
impij et loquuti ſunt nequici
am iniquitatē in excelſo lo-
quuti ſunt Quam bonꝰ Añ
Exurge dñe ⁊ iudica cauſã
meam Ut quid deus. ℣ De
us meus eripe me De manu
pctōris. Lectio tercia.

Exaudi deus orōez meaz
cum deprecor A timore
inimici erue animã meã Se
uerūt inimici in martires.
Quid orabat iſta vox corp
is criſti: Hoc orabat vt eru
entur ab inimicis ⁊ nō eos
poſſent occidere inimici. ℟
Iudas mercator peſſimꝰ oſ
culum petit a dño ille vt ag
nus innocens nō negat inde
oſculum Qui denarioꝝ nu-
mero xpm iudeis tradit. ℣
Melius illi erat ſi natus nō
fuiſſet. L. v.
Ergo
exauditi nō ſunt quia
occiſi ſunt ⁊ deſeruit deꝰ con
tritos corde ſeruos ſuos et
ſperantes in ſe deſpexit Ab
ſit Quis eni inuocauit dñm
⁊ derelictus eſt ab eo Quis
ſperauit in eo ⁊ deſertus eſt
ab eo Exaudiebant ergo et
occidebant ⁊ tamen ab ini-
micis eruebant. ℟ Unus
ex diſcipulis meis tradz me
hodie ve illi per quez tradar
ego Melius illi erat ſi natꝰ
nō fuiſſ; Qui intingit me
cum manū in parapſide hic
me traditurꝰ ē in manꝰ pec
catoꝝ. Lectio ſexta

Alij timētes ꝯſētiebāt
⁊ viuebant ⁊ tamē ab
inimicis abſorbebant Occi
ſi eruebant viuentes abſor-
bebant Inde ē illa vox ḡtu
latōis Forſitā viuos abſor
buiſſent nos Multi abſorpti
⁊ viui abſorpti mlti mortui
abſorpti. Ergo hoc orauit
vox martiꝝ A timore inimi
ci erue animã meam Nō vt
me nō occidat inimicꝰ ſz vt
timeam inimicū occidentem
℟ Una hora non potuiſtis
vigilare mecū qui exhorta-
bami mori ꝑ me vel iudam
non videtis quoniã nō dor-
mit ſed feſtinat me tradere
iudeis. ℣ Dormite iam et req

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

eſcite ecce aꝓpinquabit qui me traditurꝰ ē in manꝰ peccatoꝝ Uel iudā Una hora. **In iij nocturno** Dixi iniqs nolite loqui aduerſus deum iniquitatē Cōfitebimur **Añ** Terra tremuit ⁊ quieuit dñ reſurgerꝫ in iudicio deꝰ Notus in iudea deꝰ. **Añ** In die tribulatōis mee deū exquiſiui manibꝰ meis Uoce mea. ℣. Homo pacis mee in quo ſperaui Ampliauit aduerſū me ſupplantatōꝫ. **Lctō vij.**

Conuenientibꝰ nobis i vnū iā nō eſt dñicam cenam māducare vnuſquiſqꝫ eni ſuā cenā pſumit ad māducandū Et aliꝰ quidē eſurit aliꝰ autē ebriꝰ eſt Nūqd domos nō habetis ad manducandū et bibēdū aut eccleſiam dei ꝯtēpnitis ⁊ cōfundítis eos q̄ nō habēt. Quid dicā vobis laudo vos in hoc nō laudo. ℟ Seniores ppli ꝯſilium fecerūt vt ihm̄ dolo tenerēt et occiderēt Cū gladijs et fuſtibꝰ exierūt tanq̄ ad latronē. ℣ Congregauerūnt iniquitatē ſibi ⁊ egrediebantur foras. **Lectio viij.**

Ego eni accepi a dño qđ ⁊ tradidi vobis. Qm̄ dominꝰ ihūs in qua nocte tradebat accepit panē ⁊ gr̄tias agens fregit ⁊ dixit Accipite ⁊ manducate hoc ē corpus meū qđ pro vobis tradetur hoc facite in meā ꝯmemoratōꝫ Similiter ⁊ calicē poſtq̄ cenauit dicēs Hic calix nouū teſtamentum eſt in meo ſaguine: hoc facite quocienſcūqꝫ ſumitis in meā cōmemoratōnem Quocienſcūqꝫ eni manducabitis panē hūc et calicem bibetis mortē domini ānūciabitis donec veiat. ℟ Reuelabūt celi iniquitatē iude et tota terra aduerſus eū ꝯſurgat ⁊ maifeſtum erit pctm̄ illius in die furoris dñi Cum eis qui dixerunt dño deo recede a nobis ſcientiā viarū tuaꝝ nolimꝰ. ℣ Fiat mēſa eoꝝ corā ipſis i laqueum et in retributōnes ⁊ in ſcandalū Cū eis **Lcō ix**

Itaqꝫ quicūqꝫ māducauerit panem vel biberit calicē dñi indigne reus erit corpis et ſaguīs dñi Probꝫ autem ſeipm̄ homo et ſic de pane illo edat ⁊ de calice bibat Qui eni manducat ⁊ bibit īdigne iudicium ſibi manducat et bibit nō diiudicās corpꝰ domini Ideo inter vos multi infirmi ⁊ imbecilles

et dormiūt multi Qđ ſi noſ
metipos diiudicaremꝰ non
vtiqꝫ diiudicaremur Dū au
tem iudicamur a dño corripi
mur vt nō cū hoc mūdo dāp
nemur. ℟ O iuda qui derelī
quiſti cōſiliū pacis ⁊ cū iu-
deis ↄſiliatꝰ es triginta ar-
genteis vēdidiſti ſaguinem
iuſtū Et pacis oſculuꝫ fere-
bas ī ore qđ in pectore nō ha
bebas ℣ Os tuū abūdanit
malicia ⁊ lingua tua ↄcina-
bat dolos Et pacis O iuda
Ad laudes antiphona.
Iuſtificeris dñe in ſermo
nibꝰ tuis ⁊ vincas cuꝫ
iudicaris Ps̄ Miſerere mī
deus Añ Dñs tanq̄ ouis
ad occiſionē ductꝰ ē ⁊ nō ap
uit os ſuū Ps̄ Dñe refugi
um Añ Contritū eſt cor me
um in medio mei cōtremue.
runt omnia oſſa mea Deus
deꝰ meꝰ Añ Exhortatus ē
in virtute tua ⁊ in refectōe
ſancta tua dñe. Cantemus
Añ Oblatus eſt qꝛ ipē vo-
luit ⁊ pctā nrā ipſe portauit
Laudate Statim ſup Beñ
dictus Añ Traditor autem
dedit eis ſignū dicens quem
oſculatus fuero ipē eſt tene-
te eum Benedictus Kyrie
leyſon xp̄eleyſon kyrieleyſ.

Verſꝰ Qui ꝓphetice ꝓmiſiſ
ti ero mors tua o mors Do-
mine miſerere xp̄ūs domi-
nus factus eſt obediens vſ-
qꝫ ad mortem Kyrieleyſon
xp̄eleleyſon kyrieleyſon. ℣.
Qui paſſurꝰ adueiſti ꝓpter
nos Domine miſerere xp̄us
dñs factus ē obediens vſqꝫ
vtš Kyrieleiſon xp̄eleiſon.
kyrieleyſon ℣ Qui expāſis
in cruce manibꝰ traxiſti om
nia ad te ſecula Domine mi
ſerere xp̄ūs dominus factꝰ
eſt obediens vſqꝫ ad mor-
tem Mortem autem crucis
Pater noſter. Aue maria.
Miſerere mei abſqꝫ gloria
patri Collecta Reſpice que-
ſumus dominē ſup hanc fa
miliā Que ad omnes horas
his diebus eſt dicenda
Nota his tribꝰ diebꝰ dicen
tur hore hoc modo Pſalmi
continuatim abſqꝫ glā patri
Ad primā Deus in noīe tuo
Beati imaculati Retribue
Sine Quicūqꝫ vult. Criſtꝰ
fctūs ē ꝓ nobis obediēs vſ
qꝫ ad mortē ſtati pr noſter.
au maria. Credo tacite vꝰ
Miſerere mei. xp̄ūs dñs fac
tꝰ ē ꝓ nobiſ Coll' Reſpice
qūs dñe. ſimilr ad alās horā
ſine credo In ſumma miſſa

Poſt ꝯmmunionē ad veſꝑas ſtatim inchoatur antiphona.

CAlicem ſalutaris accipiam et nomē dn̄i inuocabo Credidi An̄ Cum his qui oderūt pacem erā pacificus cū loquebar illis impugnabāt me gratis Ad dominū cū tribularer clamaui. An̄. Ab hoībus iniq̄s libera me domine Eripe me dn̄e: An̄. Cuſtodi me a laqueo quem ſtatuerūt michi ⁊ a ſcandalis opantiū iniquitatē Dn̄e clamaui An̄ Conſiderabam ad dexterā et videbam ⁊ non erat qui ꝯgnoſcerꝫ me. Uoce mea ad dn̄m Statim ſuper magnificat An̄ Cenātibus autē accepit ihūs panē bn̄dixit et fregit dedit diſcipulis ſuis Mḡat Collecta. Reſpice. Sed qui ſacerdos celebrauerit illo die dcat tūc hanc collectam ſequentem:

REfecti vitalibꝰ alimoniis q̄s dn̄e deꝰ nr̄ vt qđ tpe nrē mortalitatis exeq̄mur imortalitatis tue muner̄ cōſequamur. ꝫtſic miſſa ⁊ veſpe cū bn̄dicamꝰ finianẽ Cōpletoriū ſine thono Ps̄ Cū inuocarē In te dn̄e Qui habitat Ecce nūc Nunc dimittis ꝯiunctim ſine gloria Criſtꝰ factꝰ eſt ꝑ nobis ⁊c Pater noſter Aue maria. Credo. Pſalmꝰ Miſerere mei deus Criſtꝰ factus Collecta Reſpice q̄s dn̄e.

In paſceue in primo nocturno

AStiterunt reges An̄. terre ⁊ pn̄cipes cōuenerūt in vnum aduerſꝰ dn̄m ⁊ aduerſꝰ xp̄m eiꝰ. Quare fremuerūt. An̄ Diuiſerunt ſibi veſtiméta mea: ⁊ ſuper veſtez meā miſerūt ſortē Deus deꝰ meꝰ reſpice. An̄. Inſurrexerunt in me teſtes iniqui ⁊ mentita eſt iniq̄tas ſibi Dn̄s illūiatio. ꝟ Diuiſerūt ſibi veſtimenta mea Et ſup veſtem.

Lamech

O vos om̄es qui trāſitis ꝑ viā attēdite ⁊ videte ſi eſt dolor ſicut dolor meus Qm̄ vindemiauit me vt loquutꝰ ē dn̄s i die furoriſ ſui Men. De excelſo miſit ignē i oſſibꝰ meis ⁊ erudiuit me Expādit rethe pedibꝰ meiſ cōuertit me retrorſum Poſuit me deſolatā tota die merore confectā. Coph. Uocaui amicos meos ⁊ ipi decepe rūt me. Sacerdotes mei et ſenes mei i vrbe conſumpti ſunt Quia queſierūt cibū ſibi vt refocillarēt animā ſuā

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Iheruſalē iheruſalē conuer
tere ad dñm deum tuū. Rm.
Omnes amici mei dreliquerunt me ⁊ preualuerūt inſi-
diantes mī tra ddit me quez
diligebam ⁊ terribilibus oc
ulis plaga crudeli ꝑcuciētes
Aceto potabāt me ℣ Et de
derunt in eſcam meā fel et i
ſiti mea Aceto potabāt me:
Quomodo Aleph.
obtexit caligine in fur
ore ſuo dñs filiam ſyon: pro
iecit de celo terram inclitā iſ
rahel ⁊ non eſt recordatus
ſcabelli peduz ſuoꝝ in die fu
roris ſui. Theth Precipi
tauit dñs nec pepcit omnia
ſpecioſa iacob deſtruxit i fu
rore ſuo municōes virginis
iuda deiecit in terram: pollu
it regnū et pncipes eius. Gi
mel Confregit in ira furo-
ris ſui oīe cornu iſrahel A
uertit retrorſuz dexterā ſuā
a facie inimici ⁊ ſuccēdit in
iacob quaſi ignē flāme duo
rantis in ↄtro Iheruſalem.
℟. Uelum templi ſciſſum eſt
⁊ oīs terra trēmuit latro d
cruce clamabat dicens Me
mēto mei dñe dū veneris in
regnum tuū ℣ Amen dico ti
bi hodie mecū eris i paradiſo
Memento mei Deleth.
Tetendit archū ſuū qſi
inimic⁹ Firmauit dex-
teram ſuā quaſi hoſtis et oc
cidit omne qd pulchrū erat
viſu In tabernaclō filie ſyō
effudit quaſi ignē indignatō
nem ſuā. Ioth Sederunt i
terra ↄticuerūt ſenes filie ſy
on Conſperſerunt cinere ca
pita ſua virgines iheruſalez
Caph. Defecerūt p̄ lacrimis
ocli mei ↄturbata ſunt viſce
ra mea Effuſum eſt in terra
iecur meū ſup ↄtritōnem fi
lie ppli mei cum deficerz par
uulus ⁊ lacte⁹ in plateis opi
di Iheruſalem ihrſlm cōuer
℟ Uinea mea electa ego te
plantaui Quomodo ↄuerſa
es in amaritudine vt me cru
cifigeres ⁊ barrabā dimitte
res ℣ Ego quidē plātaui te
vineam meam electam om-
ne ſemen verum Quomodo
ↄuerſa In ſecūdo nocturno Añ Uim faciebant qui
querebant animā meam vt
auferant eam Domine ne in
furore ij. Añ Confūdantur
⁊ reuereantur q̄ querūt aīaz
meaz vt auferant eam. Ex
pectans expectaui. Antiph
ona Alieni inſurrexerunt in
me et fortes queſierunt ani
mam meam. Pſalmus.

Deus in nomīe ℣ Inſurrexe
runt in me teſtes iniqui Et
mentita eſt iniquitas ſibi.
Exacuerunt Lctō iiij.
tamq̄ʒ gladiū liguas ſu
as Non dicāt iudei non occi
dimꝰ xp̄m Etenīʒ iudei ꝓpte
rea dederunt eū iudici pilato
vt quaſi ipſi a morte eiꝰ vide
rentur imunes Nā cum dix
iſſet eis pilatus: vos eū occi
dite Rn̄derunt Nobis nō li.
cet occidere quēq̄ʒ Iniquita
tem facinoris ſui in iudicem
hominē effundere volebant.
Sed nūquid dn̄m deum iudi
cem fallebāt abſit ℞. Tan-
q̄ʒ ad latronē exiſtis cū gla-
dijs ꝯp̄hendere me quottide
apud vos eram in tēplo. do
cens ⁊ non me tenuiſtis ⁊ ec
ce flagellatuʒ duciťis ad cru
cifigendū. ℣ Filius quidē ho
minis vadit ſicut ſcriptuʒ ē
de illo ve autē homini illi ꝑ
quem tradeť Ad crucifigen
Quod autē fecit Lcō v
pilatus in eo ipſe q̄d
fecit aliq̄ʒtulum ꝑticeps fu-
it Sed in ꝯparatione illo mul
to ipſe innocentior: inſtetit e
nim quantū potuit vt illum
de eoꝝ manibꝰ liberaret Nā
ꝓpterea flagellatum eū per-
duxit ad eos: nō ꝑſequendo

dn̄m flagellauit Sed illorū
furori ſatiſfacere volēs vt ſic
deſinerent eum velle occidi
cum flagellatū viderent. ℞.
Barrabas latro dimittitur
⁊ innocēs xp̄s occidiť nam
et iudas armiductor ſceleriſ
qui per pacem didicit facere
bellum ℣ Oſculando tradidit
dn̄m ihm̄ xp̄m ℣ Veraxdaт
fallacibꝰ pium flagellat im
pius. Lectio ſexta
Si autem reus pilatus
q̄ȝ fecit vel inuitus illi
innocentes qui coegerunt vt
faceret Nullomō Intende-
runt archū rem amarā vt ſa
gittant in abſcoudito imacu
latum ℣ Quid dixit Intende
runt archū hoc ē in abſcon-
dito quaſi in inſidijs fallen
tes Noſtis enim quibꝰ do-
lis et inſidijs id egerūt vt diſ
cipulum ei coherentem pecu
nia corrumperēt vt ſibi tra-
deretur ℣ Quomō falſos teſt-
es prouocauerunt ⁊ quibus
inſidijs et dolis id egerūt vt
ſagittarent in abſcondito i
maculatum ℞ Tenebre fac
te ſunt dū crucifixiſſent ihe
ſum iudei et circa horam no
nam exclamauit ihūs voce
magna deus meus vt quid
me dereliquiſti et inclinato

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

capite emiſit ſpm̄ Tunc vn⁹
ex militib⁹ lancea lat⁹ eius
aperuit ꝛ ꝯtinuo exiuit ſag
uis et aqua. ℣. Et velū tēp
li ſciſſuz eſt a ſummo vſqꝫ de
orſum et omnis terra tremu
it Tunc Tenebre facte ſunt
In tercio nocturno Añ. Ab
inſurgentibus in me libera
me dn̄e quia occupauerunt
animam meam Pſalmus.
Eripe me Añ Longe feciſti
notos meos a me traditus
ſum et nō egrediebar. Dn̄e
deus ſalutis mee Añ Cap-
tabant in animā iuſti et ſag
uinem innocentem condemp
nabunt Deus vltionum ℣.
Ab inſurgentibus in me li
bera me dn̄e Lectio ſeptima

F Eſtinemus ingredi in il
lam requiem vt ne in id
ipm̄ quis incidat credulita-
tis exēpluz Viuus eſt enim
ſermo dei: et efficax ꝛ pene-
trabilior omni gaudio anci
piti ꝛ pertingēs vſqꝫ ad diui
ſionē anime et ſpirit⁹ cōpa-
gū qꝫ et medullarū ꝛ diſcre
tor cogitatōnuz cordis ꝛ nō
eſt vlla creatura inuiſibilis
in conſpectu ei⁹ Omnia au
tem nuda ꝛ aperta ſunt ocu
lis eius ad quem nobis ſer-
mo. ℟. Tradiderunt me in

manus impioꝝ iter iniquos
proiecerunt me ꝛ non pepce
runt anime mee congregati
ſunt aduerſuz me fortes Et
ſicut gigantes ſteterunt con
tra me. ℣. Aſtiterunt reges
terre ꝛ printipes cōuenerūt
in vnum.

Lectio octaua.

H Abentes ergo pontificē
magnum qui penetrauit
celos iheſum filium dei: tene
amus ſpei noſtre confeſſionē
Non enim habemus ponti-
ficem qui non poſſit compa
ti infirmitatib⁹ noſtris tēp
tatū autez per omnia pro ſi-
militudine abſqꝫ peccato.
Reſponſoriuz Iheſuz tradit
impius ſummis principibuſ
ſacerdotū et ſenioribus po-
puli petrus autez ſequebat
alonge Vt videret finem ℣
Et ingreſſus petrus in atri-
um principis ſacerdotuz Vt
videret finem. Lectio nona.

A Deamus ergo cum fidu
cia ad thronum glorie
vt miſericordiam conſequa-
mur et gratiam inueniamus
in auxilio oportuno Omniſ
namqꝫ pontifex ex homini
bus aſſumpt⁹ pro homib⁹ ꝯ
ſtituitur in his que ſunt ad
deum vt offerat dona et ſa-

triſticia ꝓ peccatis Qui con
dolere poſſit his q̄ ignorant
et errant quoniā ⁊ ipſe cir-
cumdatus ē infirmitate. ℟.
Caligauerūt oculi mei a fle
tu meo quia elongabit a me
que ꝯſolabat me videte om
nes populi Si eſt dolor ſimi
lis ſicut dolor meꝰ ℣ O vos
omnes qui tranſitis ꝑ viam
attendite et videte Si eſt do
lor ſimilis ſicut dolor meus
Caligauerunt oculi mei

Laudes Antiphona

PRoprio filio ſuo non pe
pcit deus ſed ꝓ oibus
nobis tradidit illū Pſalmꝰ
Añ Anxiatus eſt in me ſpi-
ritus meus in me turbatū
eſt cor meū Pſalmꝰ Domi
ne audiui auditum Añ Ait
latro ad latronē nos quidē
digna factis recipimus hic
autē quid mali fecit memen
to mei dñe veneris in regnū
tuū Pš Deus deꝰ meꝰ Añ
Dum turbata fuerit anima
mea dñe miſericordie memor
eris Pſalmꝰ Dñe exaudi ij
Añ Memento mei dñe dum
veneris in regnum tuū Pš
Laudate dñm Añ Poſue
runt ſup caput eius cauſam
ipſius ſcriptam ihūs nazare
nus rex iudeoꝝ Benedictꝰ

Kyrieleyſon vt in priori noc
te ⁊ ad horas ⁊ ad cōpletori
um ſicut heri.

In vigilia paſce Antiphona

IN pace in idipſū dormiā
et requieſcā Pš Cum
inuocarem Añ Habitabit
in tabernaculo tuo requieſ-
cet in monte ſctō tuo Pš Do
mine quis habitabit in. Añ
Caro mea requieſcet in ſpe
Pš Conſerua. verſiclus In
pace in idipſū dormiā et requi
eſcam. Aleph

QUomodo obſcuratum ē
aurum mutatus eſt co
lor optimus Diſperſi ſunt la
pides ſctūarij in capite omni
um plateaꝝ. Beth Filij ſy
on incliti ⁊ amicti auro primo
Quō reputati ſunt in vaſa
teſtea opꝰ manuū figuli Sz
⁊ lamie nudauerūt mām̄am
lactauerūt catulos ſuos Fili
a mea crudelis q̄ſi ſtrutio i de
ſerto. Deleth Adheſit lingua
lactētis ad palatū eiꝰ i ſitu
puuli petierūt panē ⁊ nō eſt
qui frāgerꝫ eis. Hee Qui
veſcebant voluptuoſe interie-
runt i vijs ⁊ qui nutriebant
in croceis amplexati ſunt
ſtercora Ihrlm̄ ℟ Sepulto
dño ſignatū ē monumētū vol
uētes lapidē ad oſtiū monūti

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Ponētes milites qui cuſto
dirent illud ℣ Ne forte veni-
ant diſcipuli ei⁹ ⁊ furent eū
et dicāt plebi ſurrexit a mor
tuis Ponentes Phe.

Diuiſiones aquar̄ dedu
xit oclūs me⁹ in cōtrici
nem filie populi mei Uenaci
one ceperūt me quaſi auem
Sade Lapſa ē in lacuz vi-
ta mea: ⁊ poſuerūt laudē ſu
per me Jnundauerunt aque
ſup caput meū ⁊ dixi perij.
Coph Jnuocaui nomē tuuz
dn̄e de lacu nouiſſimo vocem
meaz audiſti Ne auertas au
rem tuā a ſingultu meo ⁊ cla
morib⁹ Iheruſalem. ℞ Jhe
ruſalē luge ⁊ exue te veſtib⁹
iocunditatis induere cinere et
cilicio Qr in te occiſ⁹ eſt ſal
uator ſeculi. ℣ Ululate paſt
ores ⁊ clamate aſpgite vos
cinere Qr in te occiſ⁹.

Oratio Jheremie ꝓphete.

Recordare dn̄e quid acci
derit nobis intuere ⁊ re
ſpice ob ꝓbrium nrm̄ Here
ditas nrā verſa eſt ad alie-
nos Domus nr̄e ad extrane
os Pupilli facti ſum⁹ abſz
patre Mrēs noſtre quaſi vi
due Aquam nrāz quaſi pe-
cunia bibim⁹ ligna nrā ꝓcio
ꝯparauim⁹ Ceruicib⁹ mina-
bamur: laſſis nō dabat̄ req
es Egipto dedim⁹ manuz et
a ſirijs vt ſaturemur pane.
Prēs noſtri peccauerunt ⁊
nō ſunt ⁊ nos iniquitates e
orum portabim⁹ Serui dn̄i
nati ſunt noſtri Nō fuit qui
redimerz d manu eorum Jn
manib⁹ nris afferebam⁹ pa
nem nobis a facie gladij in
deſerto Pellis nrā vel'd cli
banus exuſta ē a facie tem-
peſtatū famis Jheruſalem
ihrlm̄ conuertere ℞ Plan-
ge qſi virgo plebs mea vlu
late paſtores in cinere ⁊ cili-
cio Qr veniat dies dn̄i mag
na ⁊ amara vald ℣ Plau
ſerunt ſup me manib⁹ ſuis
om̄es tranſeuntes p viā ſibi
lauerūt et mouerunt caput
Quia Plange quaſi vir.

Jn ſecūdo nocturno Eleua-
mini porte eternales ⁊ intro
ibit rex glē Domini ē terra
Añ Credo videre bona dn̄i i
terra viuentiū Dn̄s illūina-
tio mea Añ Dn̄e abſtraxiſti
ab inferis animā meam Ex
altabo te dn̄e. ℣ Caro mea
Requieſcet in ſpe

Repente ſagittabūt euz
et non timebūt O cor
durum occidere velle hoīem
qui mortuos ſuſcitabat Re-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

pente ideſt inſidioſe q̄ſi inop
inate: quaſi nō ꝓuiſe Firma
uerūt ſibi ſermonē malignū
obfirmauerūt Fctā ſunt tā-
ta miracula nō ſunt moti. ꝑ
ſtiterūt in cōſilio ſmonis ma
ligni Sequit. Rm. Receſſit
paſtor fons aque viue in cu-
ius trāſitu ſol obſcuratꝰ eſt
nā ille captus ē qui captiuū
tenebat primū hominē. Ho
die portas mortiſ ⁊ ſeras pa
riter ſaluator noſter d̄ſrupit
V. Deſtruxit quidē clauſtra
inferni ⁊ ſubuertit potēcias
dyabli Hodie por. Lectio v
TRaditus eſt autē iudici
Trepidat iudex ⁊ non
trepidāt q̄ iudici tradiderunt
Contremiſcit poteſtas ⁊ nō
cōtremiſcit imanitas Uult
ille lauare manꝰ ⁊ illi inqui
nant liguas Sꝫ q̄re hoc Or
firmauerūt ſibi ſmonē nec̄
Crucifige crucifige Repeti-
tio cōfirmaiō ē ſermois ma
ligni Apparitores vero po-
teſtatis hora ſexta crucifixe
runt Preuaricatores legis
hora tercia clamauerunt: qd̄
illi manibꝰ hora ſexta hoc
iſti ligua hora tercia Illi ſe-
uiebāt ⁊ iſti crucifigebant.
Sequit Rm O vos omnes
qui trāſitis ꝑ viam attēdite
⁊ videte Si eſt dolor ſimilis
ſicut dolor meꝰ V. Attēdite
ppli vniuerſi ⁊ videte dolorē
meum Si ē dolor Lectio vi.
ACcedat homo ad cor al
tum ⁊ exaltabit deus.
Illi dixerūt Quis vos vid̄
bit Defecerūt ſcrutātes ſcru
tatōes ⁊ ꝯſilia mala Acceſſit
homo ad ipa ꝯſilia. paſſꝰ eſt
ſe teneri hō Non eni teneret
Aut videretur.
Aut colaphizaret. niſi hō
Aut crucifigeret
Aut moraretur
Acceſſit homo ad oēs illas
paſſiones: q̄ nichil in eo vale
rent niſi eēt homo Sꝫ ſi ille
nō eſſet homo nō liberaretur
homo Acceſſit ergo homo ad
cor altū ⁊ exaltabit deꝰ. qd̄
eni occiſus eſt ex infirmitate
humana fuit. ꝙ vero ſurrex
it ⁊ aſcendit ex poteſtate di
uina fuit Occidit ergo hō ⁊
exaltabit deus R. Ecce
quō moritur iuſtus ⁊ nemo
ꝑcipit corde viri iuſti tollunt
⁊ nemo ꝯſiderat a facie ini
quitatis ſublatus ē iuſtus ⁊
erit in pace meōria eius. In
pace factus ē locꝰ eius ⁊ in
ſyon habitatō eiꝰ Ecce et ne
Quō In tercio nocturno
Deus adiuuet me ⁊ dominꝰ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſuſceptor eſt anime mee Deꝰ
in noīe tuo Añ In pace fac-
tus eſt locus eius ⁊ in ſyon
habitatō eius Notus in iu-
dea Añ Factus ſuꝫ ſicut ho
mo ſine adiutorio inter mor
tuos liber Dñe deus ſalutis
℣. In pace factꝰ eſt locus eiꝰ
Et habitatō eiꝰ ī ſyō. L. vij
Epūs aſſiſtens pontifex
futuroꝝ bonoꝝ ꝑampli
us ⁊ pfectius tabernaculuꝫ
nō manufctm̄ ideſt nō huiꝰ
creatōis neqꝫ ꝑ ſanguinē hir
coꝝ aut vituloꝝ. ſꝫ ꝑ ꝓpriū
ſanguinem introiuit ſemł in
ſctā eterna redemptōe inuen
ta. ℟ Eſtimatꝰ ſum cū deſcē
dentibꝰ in lacū Factus ſum
ſicut homo ſine adiutorio in
ter mortuos liber Et ſicut
vulnerati dormiētes ꝓiecti
in monumētis quoꝝ non es
memor ampliꝰ ⁊ ipi de ma
nu tua repulſi ſunt Factus
Si eni ſang- Lctō viij
uis hircoꝝ et thauroꝝ
⁊ cinis vitule aſperſꝰ inqui
natos ſanctificat ad emūda
tōnez carnis. Quāto magis
ſanguis xp̄i Qui ꝑ ſpm̄ ſanc
tum ſemetipm̄ obtulit ima-
culatum deo emūdauit ꝯſciē
tiam nrāꝫ ab opibꝰ nris ad
ſeruiendū deo viuenti Hec.

℟ Agnus dei ipe immolatꝰ
eſt pro ſalute mdi nā de parē
tis ꝓthoplaſti factor fraude
condolēs qn̄ pomi noxialis
morſu in mortem corruit Ip
ſe lignū tunc notauit dāpna
ligni vt ſolueret- ℣ Criſtus
factꝰ eſt ꝑ nobis obediens
patri vſqꝫ ad mortē mortem
autē crucis Ipſe lignū tunc
Et ideo iheſus xp̄s dn̄s
noſter noui teſtamenti
mediator eſt vt morte inter-
cedente i redēptōe eaꝝ priua
ricatōnuꝫ que erant ſub pri
ori teſtamēto re ꝓmiſſionē ac
cipiāt Qui vocati ſunt eter
ne hereditatis Hec dicit do.
℟ Sicut ouis ad occiſiōꝫ
ductus ē ⁊ dum male tracta
retur nō aperuit os ſuū Tra
ditus eſt ad mortē vt viuifi
caret populum ſuum. ℣ In
pace factꝰ eſt locꝰ eius et in
ſyon habitacio eius Tradi-
tus eſt ad mortem vt Sicut
ouis ad occiſi. Laudes Añ.
O Mors ero mors tua
morſus tuus ero infer
ne Ps Miſerere mei deus.
Añ Plangent eū quaſi vni
genitū qꝛ innocēs dn̄s occiſꝰ
ē Ps Iudica me deus ⁊ di
ſcerne cauſam meam. Añ.
Attendite vniuerſi popli et

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

videte dolorez meū Ri Des
deus meus Añ A porta infe
ri erue dñe animas eorū Ps
Ego dixi in dimidio Añ O
vos om̄es qui trāſitis p viā
attendite ⁊ videte ſi eſt dolor
ſicut dolor me⁹ Ps Lauda
te Añ Mulieres ſedētes ad
monumētuz lamētabantur
flentes dñm Bñdict⁹ dñs.
Kirieleyſon xpeleyſon kirie-
leyſon. V Qui ꝓphetice ⁊c.
Dñe miſerere Criſtus dñs
fact⁹ eſt obediēs ⁊c Kirielei
ſon xpeleyſon Kyrieleyſon
V. Qui expanſis Dñe miſe
rere Criſtus dñs fact⁹ ē ob
ediēs vſq ad mortē mortem
Kyrieleyſon xpeleyſon kyri
eleyſon. V Uita in ligno mo
ritur infern⁹ a morſu deſpoli
atur Dñe miſerere ⁊c Mor-
tem antē crucis Pater nr̄.
Aue maria Ps . Miſerere
mei deus Criſtus fact⁹ ē p
nobis obediēs Collecta Re
ſpice qs dñe] In vigi
lia paſce pax dñi nō dicitur
Oſculum nō datur et com-
munio non cantatur Sed ſi
celebrat Epiſcopus dat ordi
natis clericis benedictōnes
epiſcopales Sz poſtq̄ com
nicauerit tunc imponet Can
tor ad veſpas.

Alleluia. Pſalm̄
Laudate dñm
oēs gētes lauda
te eū om̄es ppl'i
eū Glā pr̄i Añ
Allelu'a all'a all'a Stati. Añ
Ueſpere autem ſabbati que
lucēſcit in prima ſabbati ve
nit maria magdalena ⁊ alte
ra maria videre ſepulchrum
alleluia Magnificat Colle
S Piritum nobis domi
ne tue caritatis infun-
de vt quos ſacramētis paſ-
calib⁹ ſaciaſti tua facias pi
etate concordes Per eūdez
eiuſdē Quicūq miſſam
nō audierit legat ad veſpe-
ras hāc ſequentē collectam
D Eus qui hanc ſacratiſ
ſimam noctē gloria do
mice reſurrectōnis illuſtras
Conſerua in noua familie
tue progenie adoptōnis ſpm̄
quē dediſti vt corpe et mente
renouati puram tibi exhi-
beant ſeruitutē Per eūdez
eiuſdez. Domin⁹ vobiſcum.
Bñdicam⁹ domino alleluia
Sequitur de domina Com
pletoriū Conuerte nos deus
ſalutaris noſter Deus in ad
iutorium meum intende ⁊c.
Pſalmus Cum inuocarem
exaudiuit In te dñe ſperaui

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Qui habitat Ecce nunc cō-
iuncti cū vno glā prī Stati
ſequitur Nunc dimittis ſub
eodez thono ⁊ ſub.ſuo gloria
patri Añ Alleluia allā all'a
Dñs vobiſcū Oremꝰ Deus
qui hanc ſacratiſſimā noctē
Dñs vobiſcū Bñdicamus
dño alleluia Añ Salue regi
na cū verſ ⁊ collecta In
die paſce i ſummo mane qñ
leuatur crux cantabitur Cu
rex glorie Item Te deū vbi
matutie nō celebrātur Quo
finito ſequitur officiū In rē
ſurrectōe tua xpe allā Celū
et terra letentur all'a Coll'

Preſta queſumꝰ omnpñs
deꝰ vt in reſurrectōne
dñi noſtri ihū xpi cum ange-
lis ſuis pcipiamꝰ veracit por
cionem Qui tecū Ad matu
tinas Inuitatoriū Allā all'a
Venite. Ymnꝰ non dicatur
neq ad laudes neq ad horas
in hac ebdomida. In pr°
nocturno Ego ſum qui ſum
⁊ conſilium meū nō eſt cum
impiis ſed in lege dñi volun
tas mea eſt all'a Beatꝰ vir
Añ Poſtulaui patrē meum
all'a dedit michi gentes all'a
in hereditatem allā Quare
fremuerunt gētes Añ Ego
dormini et ſompnū cepi ⁊ ex

urrexi quia dñs ſuſcepit me
alleluia allā Dñe quid mul
tiplicati ſunt. ℣ Quem que
ris mulier allā Viuentē cū
mortuis allā. Scdz marcū

In illo tpe Maria mag
dalena ⁊ maria iacobi
⁊ ſalome emerunt aromata
vt veniētes vngerēt iheſum
Et reliqua Omi'a Gregorij

Audiſtis frēs cariſſimi ꝙ
ſancte mlieres que doī
num fuerāt ſequute cū aro-
matibꝰ ad monumentū venī
rūt ⁊ quē viuentē dilexerāt
etiā mortuū ſtudio humani-
tatis pſequunt Sz res geſ
ta aliquid in ſctā eccleſia ſig
nat gerendum Sic ꝗppe ne
ceſſe ē vt audiamꝰ que fctā
ſunt q̄tenꝰ cogitemus etiā q̄
nobis ſunt ex eoꝝ imitatōe
facienda Tu autē. ℟ Ange
lus dñi deſcēdit de celo ⁊ aſ-
cēdens reuoluit lapidē ⁊ ſup
eum ſedit et dixit mulieribꝰ
nolite timere ſcio enim quia
crucifixum queritis Iaz ſur
rexit venite et videte locum
vbi poſitus erat dñs allel'a
℣. Angelus dñi loquutꝰ eſt
mulieribus dicens quem q̄ri
is tam ihm queritis. Lctō y

Et nos ergo in eum qui
eſt mortuus credentes

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Si odore virtutū refecti cū
opinione bonoꝝ opm doīnū
q̄rimus ad monumentū pro
fecto illiꝰ cū aromatibꝰ ve-
nimꝰ. Notandū vero nobis
ē Quid nā ſit ꝙ in dexteris
angelus ſedere cernit̄ Quid
nāq̄ ꝑ ſiniſtrā niſi vita pre
ſens Quid vero ꝑ dexteraꝫ
niſi ꝑpetua vita ſignat̄ Un-
de i canticis canticoꝝ ſcrip
tum ē Leua eius ſub capite
meo ⁊ dextera illiꝰ amplex
abitur me Tu autē ℟. An-
gelꝰ dn̄i loquutꝰ ē mulieri-
ribꝰ dicens quē queritis an
ihm̄ queritis Jam ſurrexit
venite ⁊ videte allā alleluia
℣. Ecce p̄cedet vos in galile
am ibi eū videbitis ſicut dix
it vobis Jā ſurrexit.

Quia ergo redemptor nr̄
iaꝫ p̄ſentis vite corrup
tōneꝫ tranſierat Recte ange
lus qui nūciare ꝑhennē eius
vitam venerat in dextera ſe
debat Qui ſtola candida co
opertꝰ appꝑuit Nr̄ feſtiuita
tis nrē gaudia nūciauit Cā
dor etenim veſtis ſplendoreꝫ
denūciat ſolēnitatis. ℟ Dū
trāſiſſꝫ ſabbatū maria mag
dalena ⁊ maria iacobi ⁊ ſa-
lome emerunt aromata Ut
venientes vngerēt ihm̄ all'a

alleluia. ℣. Et valde mane
vna ſabbatoruꝫ veniunt ad
monumentū orto iā ſole Ut
venientes Glā patri. Dum
tranſiſſet ſabbatū Te deum
laudamꝰ Quo finito Stati
abſq̄ Deꝰ in adiutoriū. Ad laudes

Angelus autē.
dn̄i deſcendit de celo et
accedens revoluit lapideꝫ et
ſedebat ſuꝑ eū allā all'a An̄
Et ecce terre motꝰ factus ē
magnꝰ anglūs autē dn̄i deſ-
cendit d celo allā. An̄ Erat
autē aſpectꝰ eiꝰ ſicut fulgur
veſtimēta eius cādida ſicut
nix allā An̄ Pretimore au
tem eiꝰ exterriti ſunt cuſto
des ⁊ fcti ſunt velut mortui
alleluia. An̄ Reſpōdens au
teꝫ angelus dixit mulieribꝰ
nolite timere ſcio eniꝫ ꝙ ihe
ſum queritis alleluia Satiꝫ
ſuper bn̄dictus An̄ Et val
de mane vna ſabbatoꝝ veni
unt ad monumentū orto iaꝫ
ſole alleluia Bn̄dictꝰ Collc̄

Deus qui hodierna die
per vnigenitū tuum et̄
nitatis nobis aditum devic
ta morte reſeraſti Uota noſ
tra que preueniēdo aſpiras
etiaꝫ adiuuando proſequere
Per eundem dn̄m noſtrum
ihm̄ xp̄z filiū tuū Qui tecū

nn ij

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Ad primā et ad oēs horaſ
nō dicent ympni nec capitul'
nec ꝛ̄a nec verſicul' ſ Deus
in adiutoriū Añ Angelꝰ au-
tem dñi Ps̄ Deus in nomie
tuo ſaluū Cōfitemi Beati i
maclāti Retribue Abſq; q-
cunq; vult Añ Angelꝰ autē
dñi Stati Gradual Hec di
es quā fecit dñs exultemus
et letemur in ea Sine verſu
Allā etiā ſine verſu Dñs vo
biſcuʒ Collecta Deus q̄ ho-
dierna die Sic ꝑ tota ebdo-
madā agat Ad horas diur-
nales Añ d laudibꝰ Statiʒ
graduale ⁊ all'a ſine verſibꝰ
cū collecta cuiuſlibʒ diei Ad
veſpas Kyrieleyſon Criſte
leyſon kyrieleyſon. nonies.
Sup pš Añ Allā all'a all'a.
Ps̄ Dixit dñs dño Cōfite
bor Beatus vir ℟ Hec di
es quā fecit dñs exultemus
⁊ letemur in ea. ℣ Cōfitemi
dño qm̄ bonꝰ qm̄ in ſclm̄ mi
ſericordia eiꝰ Allā. ℣ Paſ-
ca nrm̄ imolatꝰ eſt xp̄us. ℣
Epulemur in azimis ſinceri
tatis ⁊ veritatis Stati Añ
Et reſpiciētes viderūt reuo
lutū lapideʒ erat quippe mḡ
nus valde all'a Mḡt Collec
Concede qs̄ omps̄ deꝰ
vt qui reſurrectōis do-
minice ſolemnia colimꝰ ino
uitate tui ſpūs a morte aīe
reſurgamꝰ Per eundeʒ eiuſ
deʒ. Ad fontem Uidi aquaʒ
egredientem de templo a la-
tere dextro allel'a Et omnes
ad quos peruenit aqua iſta
ſalui facti ſunt et dicent alle
luia all'a. ℣ Confitemi dño
quoniam bonus quoniaʒ in
ſecl'ʒ miſericordia eiꝰ Et om
nes. Añ Reſpondens auteʒ
angelꝰ Ps̄ Laudate pueri
dñm In exitu iſrahel de egi
to Añ Reſpondens autē an
gelꝰ dixit mulieribꝰ nolite ti
mere ſcio enim ꝙ ihm̄ q̄ritis
all'a. ℣ Dñe apud te eſt fons
vite Et in lumine tuo vide-
bimꝰ lumen alleluia Collcā
Preſta qs̄ omps̄ deꝰ
vt qui reſurrectōis do
minice ſolemnia colimus er
eptōnis noſtre ſuſcipe letici
am mereamur Per eundem
Añ Criſtus ꝛ̄ſurgēs ex mor
tuis iam non moritur mors
illi vltra non dominabiť. ꝙ
enim viuit viuit deo alleluia
all'a. ℣ Dicant nunc iudei
quomodo milites cuſtodien
tes ſepulchrum ꝑdiderūt re-
gem ad lapidis poſitōneʒ q̄
re non ſeruabāt petrā iuſti-
cie aut ſepultū reddant aut

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

reſurgentē adorēt nobiſcū
dicentes Nõ eni vivit. In
reſurrectõe tua xpē all'ā Ce
lum et terra letent all'ā Col

Preſta qũs omps̃ de⁹ vt
qui grãz dñice reſurrec-
tõis agnouim⁹ ipſi ꝑ amo
rem ſpũs a morte anie reſur
gamus Per eundē dñm.
Notandu ꝙ ita dicēde ſunt
veſpe in eccleſia ꝑ hãc ebdo
madã Sed extra eccleſiam
ſi preſ biter licite fuerit occu
patus ſic legat Kyrieleyſon
nonies Poſtea pſalmi Dix
it dñs cũ quatuor ps̃ ſequē-
tibus. Añ Alleluia all'a al-
leluia all'a Stati ſequitur g
duale cum ſuo verſu All'a
cũ ſuo verſu Poſtea añ ſu-
per Mgt cũ coll'cta diei Ad
ꝯpletoriũ Conuerte nos De
us in adiutoriũ Sup' pſalʒ
Añ All'a all'a all'a allã Gra
duale Hec dies ſine verſu.
Stati ad nũc dimittis Añ.
All'a reſurrexit dñs allã ſi-
cut dixit vobis all'a alleluia
Dñs vobiſcum Orem⁹ Col'
Preſta qũs omps̃ de⁹ vt
in reſurrectõne dñi nr̃i iheſu
xpi cũ omĩb⁹ ſctis ꝑcipiam⁹
veraciter porcionē Qui tecũ
Hoc modo ꝯpletorium agā
tur vſq̃ ſabbatũ.

Feria ſecunda Inuitatoriũ
Surrexit dominus vere al
leluia. Venite exultem⁹ do
mino Añ. Pax vobis ego
ſum all'a nolite timere alle-
luia Pſalmus Cum inuo-
carem exaudiuit me Verba
mea. Domine ne in furore
tuo. Verſic' Quem queris
mulier Secundũ Lucam

In illo tempore Duo ex
diſcipulis iheſu ibant ĩ
caſtellũ quod erat in ſpacio
ſtadiorꝫ ſexaginta ab ihrſl'm
noie emaus Et reliqua O
melia Gregorij Pape

In quotidiana ſolemp-
nitate nobis laboranti
bus pauca loquenda ſunt et
fortaſſe hec vtili⁹ proderunt
quia ſepe alimenta que mi-
nus ſufficiũt auidi⁹ aſſumũ
tur Lectionis ergo euangeli
ce ſummari ſenſum ſtatui.
non per ſingula verba excu
tere: ne dilectõez veſtram va
leat ꝑmo prolixior expoſitio-
nis onerare Tu autez domie
miſerere noſtri. Deo gr̃cias.
Sequit' Anſorium. Marie
magdal ene et altera Ma-
ria ibant diluculo ad monu
mentum Iheſum quem que
ritis non eſt hic Surrexit ſi
cut loquutus eſt vobis

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Precedet vos in galileã ibi
eũ videbitis allã allã alla. ℣.
Cito eũtes dicite diſcipliſ ei
us ⁊ petro qꝛ ſurrexit dñs.
Ecce audiſtis. Lectõ ij
Frẽs cariſſimi qꝛ duob⁹
diſcipliſ ambulantib⁹ ĩ via
nõ quidẽ credentib⁹ ſꝫ tamẽ
de ſe loquentib⁹ dñs appa-
ruit Sed eis ſpẽm quã non
recognoſcerẽt oñdit Hoc er-
go egit foꝛis dñs in oclis coꝛ
poꝛis Nõ aput ipos ageba
tur int⁹ in oculis coꝛdis. ℟.
Surgẽs ihũs dñs nr̃ ſtans
in medio diſciplõꝝ ſuoꝝ dix
it pax vobis allelã Gauiſi
ſunt diſcipli viſo dño allã. ℣.
Surrexit dñs de ſepulchro
qui ꝓ nobis pepẽdit ĩ ligno
Gauiſi ſunt Lectio tercia.
Ipſi nãqꝫ aput ſemetip
ſos int⁹ et amabant ⁊
dubitabãt Eis aũt dñs ⁊ p̃
ſens aderat: ⁊ quis eſſet non
oñdebat De ſe ergo loquẽti-
bus diſcplis dñs ſui preſen-
tiã exhibuit Sꝫ de ſe dubi-
tantib⁹ ſue ꝯgnitõis ſpecieꝫ
abſcõdit Verba q̇deꝫ ꝯtulit
duritiã intellect⁹ ĩcrepauit
Scripture ſacre miſteria q̃
de ipo erãt aperuit Et quia
adhuc in eoꝝ coꝛdib⁹ pegrin⁹
erat a fide ire ſe longi⁹ finx
it Fingere nãqꝫ ꝯponere di-
cim⁹ Vñ et ꝯpoſitores lutifi
gulos vocam⁹. ℟. Cõgratu
lamini michi om̃s qui diligi
tis dñm qꝛ quẽ q̃rebã appa
ruit michi Et dũ flerẽ ad mo
numentũ vidi dñm meũ alle
luia. ℣. Tulerũt dñm meũ et
neſcio vbi poſuerũt eũ ſi tu
ſuſtuliſti eũ dicito michi Et
dũ Te deũ Stati laudes Aĩ
Angluś aũt dñi vt ĩ die ſctõ
Statim ſup bndictus Añ.
Ihũs iũxit ſe diſcipliſ ſuis
in via et ibat cũ illis oculi e
oꝝ tenebant ne eum agnoſce
rent ⁊ ĩcrepabat eos dicẽs
O ſtulti ⁊ tardi coꝛde ad cre
dendũ in hĩs q̃ loquuti ſunt
ꝓphete alleluia. Collecta.
Deus qui ſolẽnitate paſ
cali mdõ remedia ꝯtu-
liſti: pplm̃ tuũ queſum⁹ ce-
leſti dono ꝓſequere vt pfec
tam libertatẽ ꝯſequi merea
tur ⁊ ad vitã ꝓficiat ſempi
ternã Ad horas vt ſupra no
tatũ ẽ Ad vẽ Kyrieleyſon
nonies Allã Pꝰs Dixit doĩ
nus cũ ceteris Alla quatuoꝛ
℟. Hec dies. ℣. Dicat nũc iſ-
rahel qm̃ bon⁹: qm̃ in ſclm̃
miſericoꝛdia ei⁹ Alla. ℣. Nõ
ne coꝛ nrm̃ ardens erat ĩ no-
bis de ihũ dũ nobis loquere

tur in via Statim Añ Qui
ſunt hi ſermones quos ꝯuer
tis adinuicez ābulantes ⁊ eſ
tis triſtes alla alla Rñdens
vn⁹ cui nomē cleophas dixit
ei tu ſolus pegrin⁹ es in ihe
ruſalez ⁊ non ꝯgnouiſti ea q̄
facta ſunt in illa his diebus
alla q̄b⁹ ille dixit Que. Et
dixerūt De ihū nazareno q̄
fuit vir ꝓpheta potēs in ope
et ſermone corā deo et omni
pplō alla alla Mgt. Collc
Concede qs̄ omps̄ de
us vt qui pctōꝝ nrōꝝ
ponde p̄mimur a cūctis ma-
lis imminētib⁹ p hec paſcalia
feſta liberemur Per dñm
Ad fontē Vidi aq̄ totū vts̄
Concede qs̄ Collcā
omps̄ de⁹ vt feſta paſ
calia que venerādo pegim⁹
etiam viuēdo teneam⁹. per.
Redeundo Criſt⁹ reſur vts̄
Deus qui pplm̄ Col
tuū de hoſtis callidi p̄ui
tute liberaſti: pces ei⁹ miſe-
ricorditer reſpice ⁊ aduerſan
tes ei tua virtute ꝓſterne.
Scdm̄ choꝝ lundenſ nō fit
memoria de dñā ante ſabba
tū Feria tercia Inuita-
torium Surrexit Añ Pax
vobis Ps. Dñe deus meus
Dñe dñs noſter In dño con

fido. ℣ Noli flere maria al-
leluia q2 ſurrexit dñs alla.
In illo Scdm̄ lucam
tpe Stetit ihs̄ in me-
dio diſciplōꝝ ſuorū et dixit
Pax vobis ego ſum noli-
te timere Omelia Bede
Quantū euāgelice lctōis
ſerie inuenim⁹ quinqui
es ipā die q̄ reſurrexit dñs
viſus eſt hoīb⁹ primo marie
magdalene ad monumentū
qn̄ deſiderāti ei pedes ei⁹ am
plecti dictū ē Noli me tange
re Nondū enī aſcēdi ad prēz
meū Deīn duab⁹ ad monu-
mentū currentibus nūciare
dſciplisq̄ ab angelis de ei⁹
reſurrectōe didicerāt De q̄-
b⁹ ſcriptū ē q2 acceſſerunt ⁊
tenuerūt pedes ei⁹. ℟ Vir
tute magna re ddebant apli
Teſtimoniū reſurrctōis ihū
xpi dñi nr̄i alla alla. ℣ In
omn̄z terrā exiuit ſon⁹ eoꝝ et
i fines orbis terre vba eoꝝ
Apparuit ⁊ Lctō ij.
duob⁹ diſciplis eunti-
bus i emaus Qui eū ad hoſ
piciū vocātes i panis fractio
ne dñm ꝯgnouerūt. Appuit
⁊ petro Qd ⁊ ſi euāgeliſta
qn vel vbi fctm̄ ſit minime de
ſignauerit Tamē q2 fctm̄ ſit
nō tacz ſcribēs quia cū p̄fati

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

duo diſcipli cognito dño in e maus ſtatī rediſſent i ihrſlm̄ Inuenerūt ↄgregatos vnde ci ⁊ eos q̄ cū ipis erāt dicentes Q2 ſurrexit dñs vere et appūit ſymoni Tu au. Rm. Tulerūt dñm meū et neſcio vbi poſuerūt eū ait illi āgelus noli flere maria ſurrexit ſicut dixit Precedꝫ vos i galileaꝫ ibi eū videbitis allel'a all'a. ꝟ Cito eūtes dicite diſcipulis ei⁹ ⁊ petro q2 ſurrexit dominus Lectio tercia

ET deīn ſubiūgit Et ipſi narrabāt Que geſta erant i via ⁊ quō ↄgnouerunt eū i fractōe panis Statīqꝫ ānectit quintā ei⁹ apparitōeꝫ de q̄ modo legeret audiuim⁹ ita icipiēs Dū hec autem loquūt ihūs ſtetit i medio diſciplōꝝ ⁊ dixit Pax vobis ego ſuꝫ nolite timere. R Expurgate vetus fermentū vt ſcitis noua ↄſperſio etē¡ꝫ paſca nr̄a īmolat⁹ ē xp̄s Itaqꝫ epulemur i dño all'a all'a. ꝟ. Nō i ferméto malicie ⁊ neq̄cie ꝑ in azimis ſinceritatis ⁊ veritatis. Te deū ſtati Laudes Anglūs aūt dñi Statiꝫ Añ Stetit ihūs i medio diſciplōꝝ ſuoꝝ ⁊ dixit eis pax vobis all'a all'a Bñdc Col

DEus qui eccleſiā tua m nouo ſemꝑ fetu multiplicas ↄcede famlis tuis vt ſacramentū viuēdo teneant qđ fide ꝑceperūt Per eun. Ad hōrs vts Ad vs Kyrieleyſon Cetera vts notat. R Hec dies. ꝟ Dicāt nūc qui redempti ſunt a dño quos ꝛ̄demit de manu inimici ⁊ de rgionib⁹ ↄgregauit eos all'a ꝟ. Criſtus reſurgēs ex mortuis iā nō moritur mors illi vltra nō dñabitur Añ Uide te man⁹ meas et pedes meos quia ego ipe ſum alleluia alleluia Magnificat Colle

COnced' qūs omp̄s de⁹ vt qui paſcalis feſtiuitatis ſolēnia colim⁹ i tua ſp ſctificatōe viuam⁹ Ad fontē Uidi aquā Collecta

PReſta qūs. o. d. vt per hec paſcalia feſta q̄ agim⁹ duoti i tua ſp laude lete mur Aedeū xp̄s re

Deꝰ q̄ ↄſpicis familiā tuaꝫ om̄i hūana vtute dſtitui paſcali iteruenīēte feſtiuitate tui eā brachiū ꝑtectōe cuſtodi ꝑ Feria iiij Surrexit dñs de. Añ pax vo Ps Saluū me Uſqꝫ Dixit iſipi. ꝟ Tulerūt dñm meū all'a Et neſcio vbi poſuerūt eū allā. S. iohēꝫ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

In illo tp̄e maīfeſtaīt ſe
ihūs diſcipliſ ſuis ad
mare thiberiadis maīfeſta-
uit antē ſic Erāt aūt ſimul
Symon petrus ⁊ thomas q̄
dicit̃ didimꝰ et nathanael q̄
erat a chana galilee ⁊ filīj ze
bedei ⁊ alīj ex diſcipliſ eius
duo Omelia Gregorij
Queri poteſt cur d̃ſciplis
in mari laborātibꝰ pꝰ
reſurrectōʒ ſuā dn̄s ī litore
ſtans appuit Qui aū̄ reſur
rectōʒ ſuā corā diſcipliſ ſuis
in fluctibꝰ maris āmbulauit.
Cuiꝰ rei ratō feſtine ꝯgnoſ
citur Si ipa q̄ tūc ī erat cau
ſa penſet̃ Tu antē. ℟ Ecce
vicit leo d̃ tribu iuda radix
dauid apire librꝝ et ſoluere
ſeptē ſignacula eiꝰ alła alła
alła. ℣ Et vnꝰ de ſenioribus
dixit michi ne fleueris dig-
nꝰ ē agnꝰ q̄ occiſꝰ ē accipere
ptātem ⁊ fortitudinē allelu-
ia alleluia alła. Lectō ſcdā
Quid eni mare niſi p̄ſens
ſcłm ſignificat Qd̃ ſe
cauſaꝝ tumultibus ⁊ vndis
vite corruptibilis illidit. q̄d
ꝑ ſolitudinē litoris Niſi illa
ꝑpetuitas q̄etis eterne figu-
rat̃ Tu antē ℟ Iſti ſunt ag
ni nouelli q̄ ānūciauerūt al-
lełā mō venerūt ad fontes.
Repleti ſunt claritate allełā
alła. ℣ In ꝯſpectu agni am
icti ſunt ſtolis albis ⁊ pal-
me ī maībꝰ eoꝝ Lectio iij
Quia igitur diſcipli adhuc
fluctibꝰ mortalis vite
ierāt: in mari laborabūt Qz
vero redēptor noſter iā cor-
ruptōnem carnis excesſerat
pꝰ r̃ſurrectōʒ ſuā ī litore ſta
bat Ac ſi ipʒ r̃ſurrectōis ſue
miſteriū rebꝰ loquet̃ diſcipu
lis ſuis dicēs Iā vobis ī ma
ri nō appareo: qz vobiſcū in
ꝑturbatōnuʒ fluctibus non
ſum Tu antē. ℟ De ore pru
dentis ꝓcedit mel alła dulce
do mellis ē lingua eiꝰ allełā
Fauuꝰ diſt illās labia eius
allā alła ℣ Quā dulcia fau
cibꝰ meis eloq̄a tua dn̄e ſuꝑ
mel et fauū ori meo Fauus.
Te deū Stati laud̃ Ange-
lus antē dn̄i Aā Mittite in
dexterā nauigīj rethe ⁊ iue-
nietis allā Bn̄dictꝰ Collec
Deꝰ q̄ nos r̃ſurr̃cōis dn̄i
ce ānua ſolēnitate lētifi
cas ꝯcede ꝓpiciꝰ vt ꝑ tꝑalia
feſta q̄ agiꝰ ꝑuenire ad gau
dia eterna mereamur Per
dominū Ad horas vts̃. Ad
veſperas Kyrieleyſon. An
tiphona Alła Pſaln Dix
it dn̄s cū ceteris ℟ Hec di-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

es. Dextera dñi fecit vir-
tutem dextera dñi exaltauit
me Alleluia. Angelus do
mini deſceēdit de celo ⁊ acce
dens reuoluit lapidez et ſede
bat ſup eum. Añ. Rñdens
autem angel⁹ dixit mulieri
b⁹ quē q̄ritis ille autē dixe
rūt ihm̄ nazarenū Añ Dixit
ihūs diſciplis ſuis afferte d̄
piſcib⁹ quos prēdidiſtis nūc
aſcendens autē ſymon pe-
trus ⁊ traxit rethe in terraz
plenum magnis piſcib⁹ alle
luia Magnificat Collecta.
Preſta qūs omp̄s deus
vt huius paſcalis feſti
uitatis mirabile ſacramen-
tum ⁊ tpalem nobis tranq̄l
litatem tribuat et vitā ꝯſe
rat ſempiternaz Per dñm.
Ad fontē Uidi aquā Collc
Deus qui nos p paſcalia
feſta letificas: cōcede p
pitius vt ea que deuote agi
m⁹ te adiuuāte fideliter tene
amus Redeundo Criſtus re
ſurgens Collecta.
Tribue qūs omp̄s de⁹
vt illd̄ tendat xpiane d̄
uotōis affectus quo tecū eſt
nrā ſubſtācia ihūs xps dñs
noſter Qui tecū viuit.
Sur-
rexit. Pax vobis Rs.

Dñe quis habitabit Conſer
ua Exaudi. Quē que ris
mulier. Scdm̄ iohānem
In illo tpe. Maria ſta-
bat ad monumentū fo-
ris plorans dum ergo fleret
iclinauit ſe ⁊ pſpexit in mo
numentū Omel' Gregorij.
Maria magdalena q̄ fue
rat in ciuitate peccatrix
amando veritatē lauit lacri
mis maclās crimis: et vox
veritatis implet qua dicitur
Dimiſſa ſunt ei pctā multa.
q2 dilexit mltm̄ Que enī pri
us peccādo remāſerat poſt.
modū amādo fortit ardbat
Tu aut. M. magdalenī ⁊c
Require feria ſcdā. Lcciō ij:
Nã poſtq̄ veit ad mou
mentū ibiq̃ corp⁹ dñi:
cū non iuenit ſublatū credi
dit atq̃ diſcplōs nūctiauit.
Qui venientes viderūt atq̃
ita eē vt mlr dixerat credide
runt ⁊ d̄ eis ptin⁹ ſcriptū ē
Abierūt ergo diſcpli ad ſemz
ipos Ac deiñ ſubiūgit Ma
ria aūt ſtabat ad moumentz
foris plorās Tu R. Surgēs
Qua in re ihūs L iij
penſandū eſt hui⁹ mlie
ris mētē q̄ta vis aōris accē
derat q̄ a monumto dñi etiā
diſciplis rcedētib⁹ nō rceſſit

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Exquirebat quē nō inueне
rat flebat inquirēdo ⁊ amo
ris ſui igne ſuccenſa eiꝰ quē
ablatū credidit ardebat deſi
derio Tu autē. ℟ Cōgratu
lamini mich Te deum. Ad
laudes Anglūs antē domini
Sati Añ Maria autem ſta
bat ad monumentum foris
plorās vidit anglōs in albiſ
ſedentes et ſudariū qđ fue=
rat ſuꝑ caput ihū allā. Be
nedictus Collecta.

DEus qui diuerſitatē gē
tium in ꝯfeſſiōe tui noī
nis adunaſti da vt r̄natis fō
te baptiſmatis vna ſit fides
mentium ⁊ pietas actōnum
Per dn̄m Ad·horas vt̄s
Ad veſpas Kirieleyſon no-
nes Añ Alleluia Ps̄ Dixit
dn̄s cum ceteris. ℟ Hec di
es quam fecit. ℣ Bn̄dictus
qui venit in noīe dn̄i Deus
dn̄s et illuxit nobis Allelā·
℣ Surrexit dn̄s vere ⁊ ap=
paruit petro Añ Uenit ma
ria nūctians diſcipulis quia
vidi dn̄m allā Mḡt Collcā

DEus qui nobis ad cele
brandū paſcale ſacra=
mentū liberiores animos p̄
ſtitiſti Doce nos metuere ꝙ
iraſceris ⁊ amare qđ preci
pis. Ad fonte Uidi aquā
egredientem Collecta.

DA qūs omp̄s deꝰ vt ec
cleſia tua ⁊ ſuoꝝ firmi=
tate membroꝝ ⁊ noua ſemꝑ
fecunditate letemur· Be=
nedic̄do Criſtꝰ reſurgēs Coll'

MUltiplica qūs dn̄e fidez
Appli tui vt cuius per te
ſumpſit iniciū ꝑ te ſequatur
augmentū. Feria ſexta
Inuitatoriū Surrexit. Añ
Pax vobis Ps̄ Celi enar=
rāt Exaudiat Dn̄e in virtu
te. ℣ Noli flere m. S. math

IN illo tp̄e Undeci diſci
pli abierūt in galileam
ī mōtem vbi ꝯſtituerat illis
ihūs ⁊ vidētes eū adoraue=
runt Et reliqua Bede

EUangelica lectō quā au
diuimꝰ frēs kmi: ⁊ iux
ta lrām gaudio plena reful
get Nā triumphū redempto
ris nri ſiml'· ⁊ redēptōis nrē
dona plano ſmone deſcribit
Et ſi hāc enucliatiꝰ ꝑtrac=
tare velimus graciorē in lrā
fructū ſpūalis ſenſꝰ indicū
eſſe cōperimꝰ Tu autem. ℟
Uirtute magna· Lectō ij.

SErmo eteni dei aroma
tū more quo ſubtilius
q̄ſi terendo diſcutit: eo maio
rem interne ſue virtutis fra
grantiā reddit Planū nāq; ē

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

et dulce ad audiendū pſeus
ꝙ abierūt in galileā in mon
tez vbi ɔſtituerat illis ihūs
et videntes eū adorauerunt
Tu autē dn̄e ℟ Tulerūt do
minū Lectio tercia.

Sed nō vacat a miſterio
ꝙ dn̄s poſt reſurreciōz
in monte diſciplis apparuit
In monte eni̅ apparuit. vt
ſignificarz Qꝛ corpus qđ de
cōmuni hūani generis terra
naſcēdo ſuſcipat reſurgēdo
iam ſup omnia terrena ſub
leuatū celeſti virtute indue-
rit Tu autē. ℟m Expurga
te. Te deum Laudes Ange
lus autez Stati Añ Undeci
diſcipuli in galilea videntes
dn̄m adorauerunt alleluia. Coll

Omp̄s S. Bn̄đ
de⁹ q̄ paſcale ſacramē
tū i recōſiliatōis hūane fede
re ɔtuliſti Da mētibus nr̄is
vt qđ pfeſſione celebramus
imitemur effectu Per eūdez
Ad horis ⁊ ad vs vts ℟ Hec
dies. ℣ Lapidez quē re pba
uerūt edificātes hic fact⁹ ē
in caput āguli a dn̄o factuz
eſt iſtđ ⁊ eſt mirabile in ocu
lis nr̄is Allā. ℣ Dicite in gē
tib⁹ qꝛ dn̄s regnauit a ligno
Añ Data ē michi oīs ptās
i celo ⁊ i tra alla Mgt Coll

Deus p quē nobis ⁊ re
demptio venit ⁊ pſtat
adoptio Reſpice in opa mi
ſericordie tue vt in xp̄o rena
tis et eterna tribuatur here
ditas ⁊ libertas Ad fontem

Adeſto Uidi aquaz
qūs dn̄e familie tue et
dignanter itēde vt quib⁹ fi-
dei grāz ɔtuliſti ⁊ coronā lar
giaris eternā Redeūdo Criſ

Deus tus reſur Coll
qui mltiplcas eccāz tu
am ſobole renaſcentiuz Fac
eā gaudere ꝓpiti⁹ de ſuoꝝ p
fectib⁹ filioꝝ. Sabbato.
Inuitatoriū Surrexit Añ.
Pax vobis Ps Dn̄s re-
git me Dn̄i ē terra. Judica
me dn̄e qm̄. ℣ Tulerūt dn̄m
meuz Secundum Jhem

In illo tpe Una ſabbati
M. magdalena venit
mane cū adhc teñbre eēnt ad
monumētm ⁊ vidt lapidē ſub
latū a monumēto. Gregorij

Lectō ſcti euāgelij quā mō
frēs audiſtis valde iſup
ficie hiſtorie ē apta. ꝑ ei⁹ no
bis ſūt miſteria ſub breuita
te iquirēda M. mag. cū ad
huc teñbre eēnt veit ad mou
mentū ℟ Ecce vicit leo L. j

Iuxta hiſtoriā notat ho-
ra iuxta itellectū vero

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

miſticū ꝗ̄rentis ſignat̄ itelli
gētia maria vo auctorē oim
quē in carne vidrat mortuū
ꝗ̄rebat i monumēto. Nꝫ hūc
mīme iuenit furatū credidit
Tu R. Iſti ſūt agni nouelli
Adhuc ergo erāt te L. iii
nbre cū veit ad moūmē
tū Cucurrit citiꝰ diſcipulis
nūciauit Sꝫ ꝑ ceteris cucur
rerūt ꝗ̇ ꝑ ceteris amauerūt
videlicet petrꝰ et iohēs Cur
rebāt duo ſimul Sed iohēs
ꝓcucurrit citius petro ꝛ veit
priꝰ ad monumentū ꝛ ingre
di non ꝓſumpſit Venit vero
poſterior petrus ꝛ intrauit.
Tu autem R. De ore pruden
tis Te deum Ad laudes An
gelꝰ autē dn̄i An. Currebāt
duo ſimꝉ ꝛ ille aliꝰ diſcipu
lus ꝓcucurrit citiꝰ petro et
venit prior ad monumentuꝫ
Bn̄dictus Collecta.
Concede queſumꝰ omp̄s
deꝰ vt qui feſta paſcal'a
venerādo egimꝰ ꝑ hec con
tingere ad gaudia etn̄a me-
reamur Ad horas vt̄s ꝛ lo-
co gradualis All'a Hec dies
ſine verſu alleluia ſine verſ
Ad vſ̄ An̄ Allā ter Pſal̄s
Bn̄dictus cū ceteris Capl'
Cariſſimi. deponētes om
nem maliciā ꝛ omnem

doluꝫ ꝛ ſimulatōes ꝛ omnes
detractōs ſicut modo geniti
infantes rōnabiles ſine do-
lo lac ꝯcupiſcite vt in eo creſ
catis in ſalutem Deo grās.
R. Ego ſicut vitis Ymnꝰ Vi
ta ſctōꝝ. V. Gauiſi ſunt diſ
cipuli allā Viſo dn̄o alleluia
An̄ Cum eſſet ſero die illa
vna ſabbatoꝝ et fores eēnt
clauſe vbi erāt diſcipuli con
gregati ſtetit ihūs in medio
eoꝝ ꝛ dixit eis pax vobis al
leluia Magnificat Collecta
Concede qūs omp̄s deꝰ
vt qui feſta paſcalia ꝑe
gimꝰ hec te largiēte moribꝰ
ꝛ vita teneamꝰ Per Poſt
Bn̄dicamꝰ ſuffragiū de re
ſurrectōe An̄ Criſtus reſur
gēs ſine verſ. V. In reſurrec
tōe tua xp̄e Collecta
Repelle qūs dn̄e ꝯſcrip
tū pcti lege cirogphuꝫ
qd̄ i nobis paſcali miſterio
ꝑ reſurrccōeꝫ filij tui euacuaſ
ti Qui tecū. Itē de dn̄a An̄
All'a ſctā dei genitrix allel'a
intercedꝫ ꝓ nobis allā all'a.
Pꝰ ptū virgo Collecta.
Proſit nobis ſꝑ omp̄s pr̄
et pcipue inter hec paſ-
cal'a filij tui ſolēnia ꝯtinua-
ta di geitricis ꝛ vgis marie
meōria ꝗ̄ ꝛ aſtitit vulnerata

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

caritate in cruce pēdenti ⁊ aſ
tat nūc a dextris regiā in ce
lo regnāti Eidz xp̄o dn̄o nr̄o
Itē de oibus ſctis An̄ Lux
ppetua lucebit ſctis tuis do
mine all'a et eternitas tpox
allā all'a all'a. Collecta
Deus qui ad eternā vitā
in xp̄i reſurrectōne nos
repas erige nos ad cōſeden-
tem in dextera tua noſtre ſa
lutis auctorem vt qui ꝓpter
nos indicād⁹ adueit cū oib⁹
ſctis ſuis iudicatus adueiat
Idē dn̄s nr̄ ihūs xp̄s fili⁹. q̄
tecū viuit et regnat ⁊c Item
taliter ſit ſuffragandū i ſab
batis Dn̄icis dieb⁹ ad vſ vſ
q̄ ad aſcenſionē dn̄i Sz ad
matutias tā in dn̄icis dieb⁹
feſtiuis q̄ in ferijs mutentur
ſuffragia vt eras poſt matu
tinas Et feria ſcdā ꝓxima
ānotetur Ad ꝯpletoriū An̄.
Allā all'a all'a allā Pſalm
Cū inuocarem cum ceteris
Capitulū Tu i nobis ℞ In
man⁹ tuas dn̄e ꝯmēdo ſpm̄
meum alleluia Ymnus Ad
cenā agni ꝓuidi ℣ Cuſtodi
nos dn̄e An̄ All'a reſurrexit
dn̄s all'a ſicut dixit vobis al
leluia all'a Nunc dimittis ſ
nū tuū Cetera ſolito more.
Itē iſtud ꝯpletoriū nō muta
bitur ante vigiliā aſcenſiois
Neq̄ de tpe neq̄ in feſtis Al
ſi qnādo feſtū ānunciatōnis
marie poterit euenire p⁹ paſ
ca Ad matutinas Inuitato
riū Alleluia allā all'a Veni
te Ymn⁹ Chor⁹ noue iheru
ſalem In primo nocturno
Ego ſum qui ſuz Ps̄ Bea
tus vir. Quare fremuerunt
Dn̄e q̄d multiplicati. Verſicl⁹
Quem queris mulier alle'a
Viuentē cū mortuis. Lcō i
Apocalipſis. Iheſu xp̄i
quā dedit illi de⁹ palaz
facere ſeruis ſuis Que opor
tet cito fieri: ⁊ ſignificauit
mittens p angelū ſnū ſeruo
ſuo iohanni Qui teſtimoniū
phibuit verbo ⁊ teſtimoniū
ihū xp̄i quecūq̄ vidit Btūs
qui legit et qui audit verba
ꝓphecie huius ⁊ ſeruet ea q̄
in ea ſcripta ſunt. Tempus
enim ꝓpe eſt. ℞ Dign⁹ es do
mine accipe librum ⁊ apire
ſignaclā eius qm̄ occiſus es
⁊ redemiſti nos deo In ſang
uine tuo all'a. ℣ Parce dn̄e
parce populo tuo quem rede
miſti criſte. Lectio ſecunda.
Iohānes Septē eccleſijs
que ſunt in aſia gracia
vobis ⁊ pax ab eo qui eſt ⁊
qui erat ⁊ qui venturus eſt

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

et a ſeptem ſpiritibꝰ qui in
ↄſpectu throni eius ſunt et
ab iheſu xp̄o qui eſt teſtis fi
delis primogenitus mortuoꝝ
⁊ princeps regum terre Tu
autem dn̄e. ℟ Ego ſicut vi-
tis fructificaui ſuauitatem
odoris alleluia Tranſite ad
me om̄es qui ↄcupiſcitis me
⁊ a generatōibꝰ meis adim
plemini all'a all'a. ℣ Ego di
ligentes me diligo ⁊ qui ma
ne vigilauerit ad me iueniet
me. Lectio tercia.

Ipſe vero dilexit nos et
lauit nos a pctis nr̄is i
in ſaguīe ſuo et fecit nos rē
num ⁊ ſacerdotes deo ⁊ pr̄i
ſuo ipſi gloria ⁊ imperiuz in
ſecula ſeculoꝝ amē Ecce ve
nit cū nubibꝰ ⁊ videbit eum
om̄is oclūs Et qui eū pupu
gerūt et tūc plangent ſe ſuꝑ
eum om̄es tribus terre etiaz
amen Tu autem domine ℟
Audiui vocē de celo tāq̄ vo
cem tonitrui magni alleluia
regnabit deus noſter ineter-
num all'a Quia facta eſt ſa
lus et virtus ⁊ poteſtas xp̄i
eius alleluia all'a. ℣ Uidi ā
gelum dei fortem volantē ꝑ
mediū celi voce magna cla-
mantem et dicentē Quia fac
ta. In ſecundo nocturno

Pax vobis P̄s Cum inuo
carem Uerba mea. Dn̄e ne
in furore. ℣. Noli flere ma-
ria Lectio quarta.

Ego ſum alpha et o prin
cipiū ⁊ finis ait dn̄s de
us Qui eſt et qui erat et qui
venturus eſt om̄ipotēs Ego
iohānes frater ⁊ particeps
in tribulatōe ⁊ regno ⁊ paci
entia in criſto iheſu Fui in i
ſula que vocat pathmos ꝓp
ter verbum dei et teſtimoni
um ihū xp̄i Tu autem. ℟m
Locutus eſt ad me vnus ex
ſeptez āgelis dicēs veni oſtē
dam tibi nouaz nuptā ſpon
ſam agni ⁊ vidi iheruſalem
deſcendentem de celo ornatā
monilibus ſuis alleluia all'a
all'a. ℣. Ego diligentes me
diligo. Lectio quinta.

Fui in ſpiritu in dominī
ca die et audiui vocem
magnā poſt me tanq̄ tube
dicentis michi Quod vides
ſcribe in libro ⁊ mitte ſeptē
eccleſijs Epheſio. Smyrnie
Pergamo Thiatire. Sar-
dis Philadelphe ⁊ Laodi-
cie Tu autez. ℟ Audiui vo
cem in celo angeloꝝ multoꝝ
dicentiū Timete dn̄m et da
te claritatē illi ⁊ adorate eū
qui fecit celū et terraz mare

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

et fõtes aquaꝝ allã allã. ℣.
Vidi anglm̃ ⁊c Time. L. v
Conuerſus ſum vt vide-
rem vocẽ q̃ loquebatur
mecũ. ⁊ ꝯuerſ⁹ vidi ſeptem
cãdelabra et ĩ medio ſeptem
candelabrorоꝝ aureoꝝ ſimi
lẽ filio hoĩs veſtitũ podore
⁊ precinctũ ad mãmillas et
zona aurea ſup caput eius.
Tu autẽ. ℟ Decantabat po
pul⁹ ĩ iſrahel allã ⁊ vniuer
ſa multitudo iacob canebat
legittime Et dauid cũ cãto
ribus citharam ꝑcuciebat ĩ
domo dñi ⁊ laudes deo cane
bãt allã. ℣ Moyſes et aarõ
in ſacerdotib⁹ ei⁹ ⁊ ſamuel
inter eos. In tercio noct
no Añ Gauiſi ſunt diſcipli
allã viſo dño allã Pſalm⁹
De⁹ deus meus Dñe domi⁹
nr̃ In dño ꝯfido. ℣ Tulerũt
dñm meuz. Scdm̃ Johãnez
In illo tp̃e Cũ ſero factũ
eſſet vna ſabbatoꝝ. et
fores eſſent clauſe vbi erãt
diſcipli ꝯgregati Stetit ihe
ſus in medio ⁊ dixit eis pax
vobis Omelia Gregorij.
PRima lectõis hui⁹ euã
gelice queſtio animum
pulſat Qm̃ poſt reſurrectõz
corp⁹ dñicum veꝝ fuit quod
clauſis ianuis ad dſcipulos
ingredi potuit Sz ſciendũz
nobis eſt ꝙ diuina opatõ ſi
ratõe ꝯprehendit̃ non eſt ad
mirabilis Nec fides habet
meritũ cui humana ratio p̄
bet expimentũ Tu autẽ. ℟.
Oſtendit michi dñs fontem
aque ⁊ dixit ad me all'a Hic
deũ adora all'a allã alleluia
℣ Vidi angelum dei fortem
volantem. Lectio octaua.
SEd hec. ipa redẽptoris
noſtri opa que ex ſemz
ipis neq̃ꝙ ꝯprehẽdi poſſunt
Ex alia eius opatõe penſan
da ſunt vt rebus mirabili-
bus fidez p̄beant fctã mira-
biliora Tu autẽ dñe. ℟ Vi
di iheruſalẽ deſcendentez de
celo ornatã auro mũdo. Et
lapidib⁹ p̄cioſis in terrã al-
leluia all'a. ℣ Abint⁹ in fim
brijs aureis circũamicta va
rietate Et lapidib⁹. Lcõ ix
ILlud eni corpus dñi in
trauit ad diſcipulos ia
nuis clauſis: qd̃ videlicz ad
humanos oculos ꝑ natiuita
tem ſuã clauſo exiuit virgi
nis vtero Quid ergo miruz
Si p⁹ reſurrectõz ſuã ad diſ
cipulos ianuis clauſis ĩtra-
uit Qui moriturus veniens
nõ aperto virginis vtero ex
init Tu autem ℟m Platee

tue iheruſalem ſternunt an-
to mūdo allā ⁊ cātabit in te
canticū leticie alleluia Et ꝑ
oīs vicos tuos ab vniuer-
ſis dicet all'a all'a. ℣ Qm̄ cō
fortauit ſeras portaꝝ tuarū
bn̄dixit filijs tuis i te Et ꝑ
oēs. Te deū lau Sequunt
ſuꝑflua ℞ia q̄ dicent ꝑ eb-
domadā. ℞ Ueniens a liba
no q̄ pulchra facta es all'a.
⁊ odor veſtimentoꝝ tuoꝝ ſu
per oīa aromata all'a allā ℣
Specioſa fctā es ⁊ ſuauis
i delicijs tuis Et odor. ℞m.
Uidi portā ciuitatis ad oriē
tē poſitā ⁊ aplōꝝ noīa ſuper
eā ſcripta Et ſuꝑ muros eiꝰ
anglōꝝ cuſtodia. ℣ Uidi ciui
tatē ſctām iheruſalē nouā d
ſcēndentē de celo ornatā tā-
q̄ ſpōſam viro ſuo Et ſuꝑ.
℞. Docete filios vrōs all'a.
vt memoriter teneāt allā Et
ore decantēt all'a ℣ Filij qui
naſcent ⁊ exurgēt ⁊ enarra
būt filijs ſuis Et ore. ℞m.
Hec ē iheruſalē ciuitas mḡ
na celeſtis ornata tāq̄ ſpon
ſa agni qm̄ tabernaculū fac
ta ē all'a. ℣ Uidi ciuitatem
ſctāz iheruſalez nouā deſcen
dentē d celo Qm̄ tabernacl'z
facta ē. ℞ In dyademate ca
pitis aaron lapides precioſi
fulgebāt Dū ꝑficeret opus
dei allā alleluia. verſ Co-
ronā auream ſuꝑ caput eiꝰ
expſſam ſigno ſctitatis Duz
ꝑficeret. ℞ Cādidi fcti ſunt
nazarei eiꝰ allā ſplendorem
deo dederūt allā Et ſicut lac
coagulati ſūt allā allā. verſ
In omnē terraz exiuit ſonꝰ
eoꝝ ⁊ i fines orbis terre ver
ba eoꝝ Ad laudes Angelus
autē dn̄i cū ceteris ſicut i die
paſce. Capitulū Cariſſimi
deponētes Ymnꝰ Aurora lu
cis. verſi. Surrexit dn̄s de
ſepulchro allā q̄ ꝓ nobis pe
pendit in ligno allā Antiph
ona Thomas qui dicitur di
dimus non erat cū eis quā
do venit iheſus dixerunt alij
diſcipuli vidimus dominuz
alleluia Benedictꝰ De
reſurrectōne Suffragium in
dominicis Et valde mane
vna ſabbatorum venerūt ad
monumentuz orto iam ſole
alleluia. verſiculꝰ Dicite in
nationibus al lā Quia do-
minus regnauit in ligno al-
leluia Collecta Repelle que
ſumꝰ dn̄e conſcriptū pecca-
ti lege cirographū qd in no
bis paſcali miſterio ꝑ reſur
rectōenz filij tui euacuaſti.
Qui tecū vt ſupra habetur

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Quod ſuffragiū ad matutinas in dñicis dieb9 vſqꝫ ad Aſcenſionē obſuetur. Itez de dña Suffragia ad matutinas tā in ferijs ꝙ in dñicis ꝛ in feſtis. Añ Paradiſi porta p euam cunctis clauſa ē et per mariā virginē iteruz patefacta eſt all'a. ℣ Poſt partū virgo inuiolata pmanſiſti all'a Dei genitrix intercede ꝓ nobis all'a Collecta.

Proſit nobis ſemp omnipotēs pater ꝛ ꝑcipue inter hec paſcalia filij tui ſolēpnia ꝛc vt ſupra. Itē de omnibus ſanctis p9 matutinas i dñicis Suffragiū Añ Sctī tui dñe florebūt ſicut lilium allel'a et ſicut odoꝛ balſami erunt ante te all'a. verſicl'. Gaudete iuſti Collecta De9 qui ad eternā vitaz in cr[iſ]ti reſurrectōe Itez hec ſequencia ſuffragia habeantur poſt veſpas in ferijs ꝛ i feſtis tātumodo primo ꝺ reſurrectōe Añ Crucē ſctāz ſubūt qui infernū cōfregit accinct9 ē potencia ſurrexit die tercia alleluia. ℣ In reſurrectōe tua xp̄e ꝛc. Collecta Repelle q̄ſumꝰ dñe ꝯſcriptū. Itē de dña tam in ferijs ꝙ i feſtis Sabbatis et dñicis dieb9. ad vš

Añ Alleluia ſancta dei genitrix. vſic. Poſt ꝑtum Coll' Proſit nobis ſemp Item ꝺ omnib9 ſctis ad vš in ferijs Añ Vox leticie in tabernaculis iuſtoꝝ all'a allā allā. ℣ Gaudent iuſti Collecta Deus q̄ ad eternā vitā. Itē ad matutias ferialiter ꝺ reſurrectōe ꝛ in feſtis. Añ Crucifixus reſurrexit a moꝛtuis ꝛ redeit nos ab inferis all'a alleluia. ℣ Dicite i natōib9 allā Collecta Repelle De domina. añ Paradiſi porta. ℣ P9 ꝑtuz Coll' Proſit nobis De omnib9 ſctis i ferijs ꝛ in feſtis Añ In celeſtibus regnis ſctōꝝ habitatō ē alleluia ꝛ ineternū requies eoꝝ allā. Verſicl' ꝛ collec vtš de omnib9 ſctis Ad i. Ymnus Iaz lucis Que ſumꝰ auctoꝛ oim Glā tibi dñe qui ſurrexiſti. Iſti duo verſ9 adduntur ad ympnos diurnales vſqꝫ ad aſcenſionē dñi tā i ferijs ꝙ in feſtis niſi in ſabbatis quando agitur ꝯmemoratio marie cū ix lectōnibus. Ad primaz Añ Surgens ihūs mane prima ſabbati apparuit primo marie magdalenē de qua eiecerat ſeptem demonia alleluia Deus in nomine

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

tuo Confitemi Beati ima-
culati Retribue Quicumqȝ
vult ℟ Xp̄e fili dei viui mi-
ſerere no· q̄ ſurrexiſti a mor
tuis Cetera ſolito more Ad
iij An̄ Jhm̄ q̄ crucifix⁹ eſt q̄
ritis all'a nō eſt hic ſurrexit
eni ſicut dixit vobis all'a ℟
Quē q̄ris mulier allā allā.
viuentē cū mortuis allā allā
Glā patri Quē q̄ris verſic
Noli flere maria all'a Ad vi.
Allā lapis reuolutus eſt ab
oſtio monumenti qꝛ ſurrexit
dn̄s allā all'a Ad vi Capl'm

Omne qd̄ natū eſt ex deo
vincit mdm̄ ⁊ hec ē vic
toria q̄ vicit mdm̄ fides nr̄a
℟. Noli flere maria allā al-
leluia Reſurrexit dn̄s allel'a
verſ Tulerūt dn̄m· Ad ix.
An̄ Cito eūtes dicite diſci
pulis qꝛ ſurrexit dn̄s allel'a·

SJ Ad ix Capitulū
teſtimoniū hoīm accipi
mus teſtimoniū dei mai⁹ eſt
qm̄ hoc eſt teſtimoniū dei qd̄
mai⁹ eſt quia teſtificatus ē
de filio ſuo Deo. ℟ Tulerūt
dn̄m meū allā Et neſcio vbi
poſuerūt eū all'a verſ Sur-
rexit dn̄s d̄ ſepulchro allā q̄
p nobis pepēdit in ligno al
leluia Hic ordo ympnoꝝ re
ſponſorioꝝ ⁊ verſiculoꝝ ⁊ an̄
tiphonaꝝ ad horas diurna-
les ſeruatur vſqȝ ad aſcenſi
onē niſi in feſtis ſctōꝝ Ad
ij vs̄ Alleluia quater Dixit
dn̄s cū ceteris Capim vel
ympn⁹ Uita ſctōꝝ verſ Ga
uiſi ſunt diſcipuli An̄ Poſt
dies octo ianuis clauſis in-
greſſus domin⁹ et dixit eis
pax vobis allā Mḡt Colle

Largire qs̄ dn̄e fidelib⁹
tuis īdulgentiā placat⁹
⁊ pacē vt pariter ab omni-
bus mundent̄ offenſis ⁊ ſecu
ra tibi mēte deſeruiant Per
dn̄m Suffragia vt p̄notata
ſunt in primis vs̄ Seq̄ntes
an̄ per ebdomadaȝ dicantur
Sup Bn̄dic et magnificat

Mitte manum tuā ⁊ cog
noſce loca clauoꝝ allā
⁊ noli eſſe incredul⁹ ſed fide
lis allā all'a An̄ Niſi digi-
tos meos in figuraȝ clauo-
rū et man⁹ meas īmlat⁹ ei⁹
et dixi dn̄s meus et de⁹ me
us allā An̄ Quia vidiſti me
thoma credidiſti bti q̄ nō vi
derūt ⁊ crediderūt allā An̄.
Multa quideȝ ⁊ alia ſigna
fecit ihūs in ꝯſpectu diſcipu
loꝝ ſuoꝝ allā q̄ nō ſunt ſcrip
ta in libro hoc alleluia An̄.
Hec autem ſcripta ſunt vt
credatis qꝛ ihūs eſt xp̄s fili

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

nus dⁱ viui ⁊ vt credētes vitā
hēatis in noīe ipſiꝰ alľa
Feria ij. ⁊ in oībus priuatis
diebꝰ vſqꝫ ad aſcenſionē do
mini Inuitatoriū. Allā allā
allā Venite Ymnꝰ Aurora
lucis rutilat Sup totū noc-
turnū Añ: Pax vobis. V.
Quē q̄ris mulier cu ceteris
Lectōnes p ebdomodam
Capilli filij hoīs erāt cā
didi tanq̄ lana alba ⁊
tanq̄ nix et ocli eiꝰ tanq̄ flā-
ma ignis et pedes eius ſimi
lis auricalco ſicut ī camino
ardenti Vox eiꝰ tanq̄ vox a
quaꝝ multaꝝ et habebat in
dextera ſua ſtellas ſeptē Et
de ore eiꝰ gladiꝰ ex vtraqꝫ ꝑ
te acutus exiebat: et facies
eius ſicut ſol lucēs in virtu
te ſua Et cū vidiſſem eū ce-
cidi ad pedes eiꝰ: tanq̄ mortu
us ⁊ poſuit ſup me dexteraꝫ
ſuā dicēs. Noli timere ego
ſum primꝰ ⁊ nouiſſimꝰ ⁊ vi
uꝰ ⁊ fui mortuꝰ. et ecce ſuꝫ
viuēs ī ſecula ſclōꝝ ⁊ habeo
claues mortis ⁊ inferni.
Scribe que vidiſti ⁊ q̄ ſunt
⁊ q̄ oportꝫ fieri poſt hec Sa
cramentū ſeptē ſtellaꝝ quas
vidiſti ī dextera mea ⁊ ſep-
tem cādelabra aurea Septē
ſtelle ſunt ſeptē angeli eccle
ſiaꝝ et candelabra ſeptē ec-
cleſie ſunt Et anglō eccleſie
epheſi ſcribe Hec dicit qui
tenꝫ ſeptē ſtellas in dextera
ſua Qui ābulat ī medio ſep
teꝫ cādelabroꝝ aureoꝝ Scio
opa tua ⁊ laborē tuū ⁊ paci
entiā tuā ⁊ qꝛ nō potes ſuſti
nere malos: et tēptaſti eos q̄
dicūt ſe aplōs eſſe ⁊ nō ſunt
et inueniſti eos mēdaces et
pacientiā habes et ſuſtinuiſ
ti ꝓpter nomē meū ⁊ nō defe
ciſti Et angelo Smirnie ſcri
be eccleſie. Hec dicit primꝰ
et nouiſſimꝰ qui fuit mortu
us ⁊ viuit Scio tribulatōꝫ
tuā ⁊ paupꝑtatē tuā ſed di-
ues es et blaſphemaris ab
hijs qui ſe dicūt iudeos eſſe
et non ſunt ſꝫ ſunt ſinagoga
ſathane Nichil hoꝝ timeas
que paſſurꝰ es Ecce miſſu-
rus eſt dyablūs aliquos ex
vobis in carcerē ⁊ habebi-
tis tribulatōeꝫ diebꝰ decem
Eſto fidelis vſqꝫ ad morteꝫ
et dabo tibi coronam vite
Qui habet aures audiendi
audiat q̄d ſpūs dicat eccle-
ſijs Qui vicerit nō ledetur a
morte ſcdā. Et anglō perga
me eccleſie ſcribe Hec dicit
qui habꝫ rūpheaꝫ ex vtraqꝫ
ꝑte acutā Scio vbi habitaſ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

vbi ſedes ē ſathane ⁊ tenes
nomē meuz ⁊ nō negaſti fi-
dez meā Et in dieb⁹ ātipas
teſtis me⁹ fidelis qui occiſ⁹
ē apd vos vbi ſathanas ha
bitat ſed habeo aduerſus te
pauca Quō habes illic tenē
tes doctrinaz baalā qui do.
cuit balach mittere ſcādalū
corā filiis iſrahel ſcz edere de
ſacrificiis ydolorū et fornica
ri Ita habes ⁊ tu tenentes
doctrinā nicholaitarū Silr
peitenciā age ſiquominꝰ vei
am tibi cito ⁊ pugnabo tecū
i gladio oris mei Qui habz
aures audiēdi audat qd ſpi
rit⁹ dicat eccleſiis Vincenti
dabo mānā abſcōditū ⁊ da
bo illi calculū candidū et in
calculo nomē meū ſcriptum
qd nemo ſcit niſi qui accipit
Ecce mitto eā in lectuz et q̄
mechantur cū ea i tribulatō
ne niſi penitētiā egerint ab
opib⁹ ſuis ⁊ filios ei⁹ iter-
ficiaz morte Vobis autē di
co ceteris qui thiathire eſtis
Quicūq; nō habent doctri-
nā hāc nō mittā ſup vos ali
ud pondus: tamē illd qd te-
netis habete donec veniam.
Et qui vicerit et cuſtodierit
vſq; in finē opa mea dabo il
li ptātem ſup gentes et regz
eas in virga ferrea et tanq̄
vas figuli ꝯfringent Sicut
ego accepi a prē meo ⁊ dabo
illi ſtellā matutinā Et ange
lo ſardis eccleſie ſcribe Hec
dicit qui habet ſeptem ſpūs
dei et ſeptē ſtellas. ſcio opa
tua qr nomē habes q̄ viuas
et mortuus es Eſto vigilās
et ꝯforta cetera que moritu
ra erant. Non inueni opera
tua plena corā me In mente
igitur habe qualiter acceperis
et audieris et ſerua et peni-
tentiā age Si ergo nō vigi
laueris veniā ad te tanq̄ fur
et neſcies qua hora veniam
ad te Sed habes pauca noi
na in ſardis q̄ nō iquinaue-
rūt veſtimēta ſua et ābulāt
mecum in albis quia digni
ſunt Et angelo philadelphie
eccleſie ſcribe Hec dicit ſanc
tus et verus Qui habet cla
uem dauid q̄ aperit et nemo
claudit: claudit et nemo ape
rit Scio opa tua ecce dedi
coram te oſtium apertum et
nemo poteſt claudere quia
modicam habes virtutem.
et ſeruaſti verbum meum et
non negaſti nomen meum.
Ecce ſeruabo te. ab hora
temptationis que ventura
eſt in orbem vniuerſum.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

temptare habitãtes i ea Ec
ce venio cito: tene qđ habes
vt nemo accipiat coronã tu
am Et qui vicerit faciã illuz
columpnã i tẽplo dei mei: et
foras nõ egrediet amplꝰ et
ſcribã ſup eũ nomẽ dei mei
ꝛ nomẽ ciuitatis noue iheru
ſalẽ q̃ deſcendit đ celo a deo
meo et. nomẽ meũ nouũ. qui
habꝫ aures audiendi audiat
q̂đ ſpũs dicat eccleſijs Et ã
gel o Laodicie eccleſie ſcribe
Hec dicit Amẽ teſtis fidelis
ꝛ verꝰ qui ẽ pñcipiũ creatu
re dei Scio opa tua: qꝛ neqꝫ
frigidꝰ es aut calidꝰ. ſꝫ quia
tepidꝰ es incipiã te euomere
ex ore meo: qꝛ dicis ꝙ diues
ſum ꝛ locupletatꝰ ꝛ nullius
egeo ꝛ neſcis qꝛ tu es miſer
ꝛ miſerabilis ꝛ paup ꝛ cecꝰ
ꝛ nudꝰ Suadeo tĩ emere au
rũ a me ignitũ ꝓbatũ vt lo
cuples fias ꝛ veſtimẽtis al
bis iduaris Ne appeat ꝯfu
ſio nuditatis tue ꝛ collirio
vngas oclõs vt videas quos
ego amo arguo ꝛ caſtigo. E
mulare ergo ꝛ penitẽtiã age
Ego ſto ad oſtiũ ꝛ pulſo Tu
antẽ ℟ vtš Te deũ non dicit
in ferijs Ad laudes Añ
Cognouerũt dñm alla in
fractõe pais alla Que

ſola dicit ſup quicꝫ pš. Ps
Dñs regnauit cũ ceteris Ca
pim de dñicalibꝰ matutinis
Ymnꝰ Sermone blando. ℣
Surrexit dñs de ſepul allã
Sup bñdictꝰ de ſupradictis
ãtiphõis infra ebdomadam
cũ collecta dñicali ꝛ nõ dicã
tur aliq̃ preces ſed ſtati poſt
Añaz habeat collecta Se
quunt ſuffragia ferialia vt
pnotatũ eſt Sequẽcia capitla
cũ ſuis collectis dicant ad ho
ras p duas ſeptimanas Ad
Expurgate iij Capitu
vetꝰ fermentuz vt ſitis
noua ꝯſperſio ſicut eſtis azi
mi eteni paſca nrã imolatꝰ
Deus qui ẽ xp̄s Collc
oẽs in xp̄o renatos ge
nꝰ regũ ꝛ ſacerdotale feciſti
Da nobis ꝛ velle ꝛ poſſe q̃
pcipis vt pplõ ad eternitatẽ
vocato vna ſit fides mentiũ
ꝛ pietas actõnũ Per domi
num Ad ſextam Capitulũ
Si cõſurrexiſtis cũ xp̄o
q̃ ſurſum ſunt q̂rite vbi
xp̄s ẽ in dextera dei ſedens
q̃ ſurſum ſunt ſapite nõ que
ſup terraz Ad vi Collecta.
Gaudat dñe plebs fidlis
ꝛ cũ ꝓprie recolit ſalua
tõis exordia eius ꝓmoueat
augmentis Ad ix Capitlm

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Criſtus reſurrexit a mor
tuis primicie dormienti
um qm̄quidē ꝑ hoīez mors ⁊
ꝑ hominē reſurrectō mortuo
rū ſicut in adaz oīes moriū
tur ita et in xp̄o oīs viuifi
DEus repator cabunt
inocentie ⁊ amator di-
rige ad te tuoꝝ corda ſeruo-
rū vt de īfidelitatis tenebris
liberati nūq̄ꝫ a tue veritatis
luce diſcedāt Per dn̄m Ad
vs̄ Añ Allā ter vel q̄ter ſn
ꝑ ps̄ diurnales. Ps̄ Dixit
Dilexi. Letatꝯ. Niſi. Con.
Me. Bn̄dic. Caplꝫ dn̄ical'
Ymnꝯ Uita ſanc. ℣ Gaui
ſi Sup Mgt añ de ꝑcedenti
bꝯ ātiphonis Cōpleto vts̄
Domica ſcdā ad vs̄. Añ
Allā all'a all'a Bn̄dic-
tus cum ceteris Capitulum
Cariſſimi xp̄s paſſus eſt
ꝓ nobis vobis r̄linqn̄s
exēplūz vt ſequami veſtigia
eiꝯ q̄ pctm̄ nō fecit, nec inuen
tus eſt dolus in ore eiꝯ Ym
nusv Uita ſctōꝝ. ℣ Gauiſi
ſunt Añ Hec autem ſcripta
ſunt vt credatis q2 iheſus eſt
xp̄s filiꝯ dei viui ⁊ vt credē
tes vitā hēatis ī nomine ipſi
us alleluia Mgt Collecta
Deus qui in filij tui hūili
tate iacentez mundum
erexiſti fidelibꝯ tuis ꝑpetuā
concede leticiā vt quos ꝑpe
tue mortis eripuiſti caſibus
gaudijs quod facias perfrui
ſempiternis Per. Suffra-
gia vt in prioribꝯ vs̄ precedē
tis ſabbati feſtiue. Cetera
ad matutīas vt in priori do
Poſt hec mica Lecō i.
vidi ⁊ ecce oſtiū erat ap
tum ī celo ⁊ vox prima quā
audiui tāq̄ tube. loquentis
mecū dicēs Aſcēde huc ⁊ oſ
tendaz tibi q̄ oportz fieri ci-
to ⁊ ſtati fui in ſpū. Et ecce
ſedes poſita erat ī celo ⁊ ſu-
pra ſedēs ⁊ q̄ ſedebat ſiml'is
erat aſpectui lapidis iaſpi-
dis ⁊ ſardini. ⁊ iris erat ī cir
cuitu ſedis ſiml'is viſiōi ſma
ragdine Tu ℟ Dignꝯ es do
Et in circuitu ſe L. ij.
dis ſedili vigītiq̄tuor et
ſuꝑ thronos. xxiiij. ſeniores
ſedētes circūamicti veſtimē-
tis albis: ⁊ ī capitibꝯ eorūz
corone auree ⁊ d̄ throno ꝓce
debāt fulgura ⁊ voces ⁊ to
nitrua ⁊ ſeptē lampades ar
dētes añ thronūz Qui ſunt
ſeptē ſpūs dei Tu au Lecō iij
Et in ꝯſpectu ſedis tāq̄
mare vitreū ſiml'e criſt
allo: ⁊ in medio ſedis ⁊ in cir
cuitu ſedis quatuor aīalia

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

plena oculis añ et retro. Et
animal primuꝫ ſimile leoni.
Scdm̄ aimal ſimile vitulo.
Terciū aial habens faciem
quaſi hominis Quartū ani
mal ſimle aquile volāti Tu
autem dñe. Lectio quinta.

Et vidi i dextera ſedētis
ſup tronū libꝛ intus et
foris ſcrrptū ſignatū ſigillis
ſeptē. et vidi anglm̄ fortē pre
dicantē voce magna Quis ē
dignus accipe libꝛ et ſolue
re ſignacl'a eius et nemo po
terat in celo neqꝫ in terra ne
qꝫ ſubtus terrā apire libꝛuꝫ
neqꝫ videre illuꝫ. Lectio vi.

Et ego flebā multū qm̄
neō dignus invētus eſt
ſoluere libꝛ neqꝫ videre illū
Et vnꝰ de ſenioribꝰ dixit m̄
Ne fleueris Ecce vicit leo
ď tribu iuda radix david ap
ire libꝛ et ſoluere ſeptēꝫ ſig
nacula eiꝰ Scdm̄ iohēm

In illo tpe D. i. d. ſuis.
Ego ſum paſtor bonꝰ
Bonꝰ paſtor aiam ſuā dat
ꝓ ouibꝰ ſuis Gregorij

Audiſtis frēs kmi ex lec
tōne euāgelica eruditō
nem vrāꝫ Audiſtis et ex lec
tōne periculū veſtrum Ecce
enim is qui non ex accidenti
bono ſ eſſencialiter bonꝰ eſt

dicit Ego ſum paſtor bonꝰ
Atqꝫ eiuſdē bonitatis formā
quā nos imitemur adiungit
dicēs Bonꝰ paſtor animam
ſuā ponit ꝓ ouibꝰ ſuis Tu
autem dñe miſerere noſtri.
Deo gracias Lectio viij.

Fecit qď monuit oſtēdit
qď iuſſit Bonꝰ paſtor
animā ſuaꝫ ponit ꝓ ouibus
ſuis. vi in ſacramento corpꝰ
ſuuꝫ et ſanguinē verteret et
oues quas redimerat carnis
ſue alimēto ſaciaret Tu au
tem domine. Lectio Nona.

Oſtenſa nobis ē de ꝯtēp
tu mortis via: qua ſeq̄
mur Appoſita forma cui im
primamur primū nobis ē ex
teriora nrā miſericordit' oui
bus eiꝰ ipendere. poſtremuꝫ
ſi neceſſe ē mortē nrāꝫ ꝓ eiſ
dem ouibus miniſtrare. A
primo autē mimo ꝑuenitur
ad poſtremū maiꝰ Tu autē
Ad laudes Angelus autem
dñi Capitlm vtſ Minꝰ Au
rora lucis. ℣ Surrexit dñs
de ſepulchro Antiphona

Ego ſum paſtor bonꝰ al
leluia Qui paſco oues
meas alleluia. Antiphona.
Ego ſum paſtor ouium ego
ſum via et veritas ego ſum
paſtor bōꝰ et ꝯgnoſco meas

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

et ꝯgnoſcūt me mee allā al
l'a Añ Paſtoꝛ bonꝰ aiaȝ ſu
ā poſīt ꝓ ouibꝰ ſuis all'a Añ
Mercenariꝰ ē cuiꝰ nō ſunt
oues ꝓprie vidit lupū venien
teȝ et dimittit oues et fugit
et lupꝰ rapit et diſꝑgit oues
allā . Añ Lupꝰ rapit et diſꝑ
git oues mercenariꝰ fugit qꝛ
mercenarius eſt cuiꝰ nō ſunt
oues ꝓprie allā. Añ Sicut
nouit me pater et ego agnoſ
co prēȝ ⁊ aiaȝ meā pono ꝓ
ouibꝰ meis allā. Añ Alias
oues habeo q̄ nō ſunt ex hoc
ouili et illas opoꝛtet me ad-
ducere et vocē meā audient
et fiet vnū ouile et vnus paſ
toꝛ allā. Añe ſupraſcripte vi
ciſſim dicunt ſup bñdictꝰ et
inciṗ p ebdomadā Ad vi Ca

Qui cū malediceretur nō
maledicebat cū pateret̄
nō ꝯminabatur Ad nonam.

Eratis enī aliqn̄ ſicut
oues errātes: ſꝫ nūc con
uerſi eſtis ad paſtoꝛem ⁊ ad
epiſcopū animaꝝ vrāꝝ Deo
In ii vš Capl'm Cariſſimi
xp̄s paſſꝰ ē Suffragia vt š.
Lectōnes ebdomad.

Et factū ē ⁊ eccē vidi ī me
dio trōi ⁊ q̄tuoꝛ aial'm
⁊ ſenioꝝ agnū ſtantē tam̄q̄
occiſuȝ habentē coꝛnua ſeptē

Qui ſunt vii ſpūs dei miſſi
in omnē terrā Et veīt ⁊ acce
pit de dextera ſedentis ī tro
no libꝝ ⁊ cū accepiſſꝫ libꝛuȝ
quatuoꝛ aialia ⁊ xxiiii ſenio
res ceciderūt coꝛā agno ha-
bētes ſinguli citharas ⁊ phi
alas aureas pleās odoꝛamē
toꝝ q̄ ſunt oꝛōes ſctōꝝ: ⁊ cā
tabant cāticū nouū dicētes
Dignꝰ es dñe accipe libꝝ et
ſoluere ſignacula eiꝰ qm̄ oc-
ciſus es ⁊ redemiſti nos deo
ī ſanguine tuo Et vidi ⁊ au
diui vocē anglōꝝ multoꝝ in
circuitu troni ⁊ aialiuȝ et ſe
nioꝛum et erat numerꝰ eoꝝ
milia miliū dicentium voce
mḡna Dignꝰ ē agnꝰ qui occi
ſus eſt accipe virtutem et di
uinitatē et ſapientiā et foꝛti
tudinē et glāȝ et bñdictōȝ
et oēȝ creaturā que in celo ē
et q̄ ſup terram et ſubterra
et que ſunt in mari Omnes
audiui dicētes ſedenti in tro
no et agno Benedictio ⁊ ho
noꝛ et gloꝛia in ſecula ſeculo
rum amē et quatuoꝛ anima
lia dicebant amē Et vidi. ꝙ
aperuiſſet agnus vnū de ſep
tem ſigillis: Audiui vnum
de quatuoꝛ animalibus di-
cens Ueni et vide Et vidi ⁊
ecce equus albꝰ ⁊ qui ſede-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

bat ſup illũ habebat archũ
⁊ data eſt ei corona ⁊ exiuit
vincẽs vt vinceret Et cũ ape-
ruiſſet ſigillum ſcdm̄: audi-
ui ſcdm̄ animal dicẽs. Ueni
et vide. et exiuit aliꝰ equus
ruffꝰ ⁊ qui ſedebat ſup eum
datũ eſt illi vt ſumeret pa-
cem de terra ⁊ vt inuicẽ ſe in
terficiant ⁊ datꝰ eſt illi gla-
dius magnꝰ. Et cũ apuiſſet
ſigillum terciũ audiui terci-
um aĩal dicẽs Ueni ⁊ vide.
⁊ ecce equꝰ niger ⁊ q̄ ſedbat
ſup eã hẽbat ſtateraʒ i manũ
ſua ⁊ audiui vocẽ tonitrui ĩ
medio aĩalium: bilibris triti
ci denario: ⁊ tres bilibres or
dei denario ⁊ vinũ ⁊ oleũ ne
leſeris. Et cum aperuiſſet ſi
gillũ quartũ audiui aĩal q̄r-
tũ dicẽs Ueni et vide Et ec
ce equꝰ pallidꝰ ⁊ qui ſedbat
ſup eũ nomẽ illi mors ⁊ ĩfer
nus ſeq̄bat eũ ⁊ data ẽ ei po
teſtas ſup ptes terre ĩterfice
re fame gladio ⁊ morte beſti
is terre Et cũ apuiſſet ſiglŀʒ
quintũ vidi ſub altare dei aĩ
mas ĩterfectoꝝ ꝓpter verbũ
dei ⁊ ꝓpter teſtimoniũ qđ ha
bebãt ⁊ clamabãt voce mg̃
na dicẽtes Uſq̄ quo domĩe
ſctũs et verꝰ nõ iudicas ⁊ vi
dicas ſanguinẽ nr̃m̄ de his q̄

habitãt ĩ terra Et vidi cum
apuiſſet ſigillũ ſextũ. ⁊ ecce
terre motꝰ factꝰ ẽ magnꝰ et
ſol factꝰ eſt niger ſicut ſaccꝰ
cilicinus: ⁊ luna fctã ẽ ſicut
ſanguis ⁊ ſtelle celi ceciderũt
ſup terrã ⁊ celũ receſſit ſicut
liber ĩuolutꝰ ⁊ omnis mons
et inſule de locis ſuis mote
ſunt ⁊ reges terre ⁊ pñcipes
⁊ tribuni et fortes ⁊ diuites
⁊ oĩs ſeruꝰ ⁊ liber abſconde
rũt ſe in ſpeluncis ⁊ petris
montiũ ⁊ dicũt mõtibꝰ Ca
dite ſup nos ⁊ abſcõdite nos
a facie ſedentis ſup thronuʒ
⁊ ab ira agni qm̄ venit dies
magnꝰ ire ipſoꝝ ⁊ q̄s pote-
rit ſtare Et rñdit vnꝰ de ſeni
oribꝰ dicẽs m̄i Hij qui amic
ti ſunt ſtolis albis Qui ſunt
⁊ vnđ venerũt ⁊ dixi illi do
mĩe mi tu ſcis ⁊ dixit michi
hij ſunt q̄ venerũt ex mg̃na
tribulatõne ⁊ lauerũt ſtolas
ſuas ĩ ſanguĩe agni Jđo ſũt
añ thronũ dei ⁊ ſuient ei die
ac nocte ĩ templo eius et q̄ ſe
det ĩ throno hitet ſup eos nõ
eſuriẽt neq̄ ſiciẽt amplius ne
q̄ cadet ſup eos ſol neq̄ vllꝰ
eſtꝰ Qm̄ agnus qui ĩ medio
trõi ẽ regʒ illos: ⁊ đducʒ eos
ad vite fõtes aq̄ꝝ ⁊ abſtergʒ
deꝰ oẽʒ lacrimã ab oclis eoꝝ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Et cum apruiſſet ſigillū ſep
timū factū eſt ſilentiū i celo
q̄ſi media hora: ⁊ vidi ſeptē
āgelos ſtātes in ↄſpectu dei
Et date ſunt illis ſeptē tube
⁊ angelus ali⁹ venit ⁊ ſtetit
ante altare habēs thuribl'm
aureū: ⁊ data ſunt illi incēſa
multa: vt daret de orōibus
ſctōꝝ omniū ſup altare aure
um qđ eſt ante thronū et aſ
cendit fum⁹ incenſoꝝ de orō
nibus ſctōꝝ de manu angeli
coram deo Tu autē Cetera
vt ebdomada p̄cedenti
Dominica tercia In ſabba
tis ad veſpas Alleluia allā
alleluia. Bn̄dict⁹ Capitulū
Kariſſimi obſecro vos
tāq̄ aduenas ⁊ pegri-
nos abſtinere vos a carnali
b⁹ deſiderijs: que militant ad
uerſus animā. Ↄuerſatōnē
vrā m inter gentes habētes
bonā Deo gs. R̷ De⁹ canti
cum Ymnus Vita ſctōꝝ. ver
ſicul⁹ Gauiſi ſunt diſcipuli
Añ Alias oues habeo q̄ nō
ſunt ex hoc ouili ⁊ illas op
ortet me adducere ⁊ vocem
meā audiēt ⁊ fiet vnū ouile
⁊ vn⁹ paſtor alleluia Mḡt
Deus qui errā Colle
tibus vt in viā poſſint
redire iuſticie veritatis tue
lumen oſtēde Da cūctis qui
criſtiana pfeſſione cēſentur
⁊ illa reſpuere q̄ huic inimi-
ca ſunt nomini ⁊ ea q̄ ſunt
apta ſectari Per dominum
nrm̄ ihm̄ xpm̄. Omnia alia
ſicut ſupra vſq̄ ad aſcenſio
nem domini Lectio prima.
Iacob⁹ dei ⁊ dn̄i noſtri
ihū xpi ſeru⁹ duodecim
tribub⁹ q̄ ſunt in diſpſione-
Salutē omne gaudiū Exiſti
mate frēs mei cū intēptati
ones varias incideritis Sci
entes q̄ pbatō fidei vrē pa
cientiam opat: paciētia aūt
op⁹ habet pfectū vt ſitis p-
fecti ⁊ integri in nullo defici
entes Tu autē dn̄e. R̷m Si
oblitus fuero tui allā obli-
uiſcat me dextera mea Ad-
hereat ligua mea faucibus
meis ſi nō meminero tui alle
luia allā. V̷ Super flumina
babilonis illic ſedim⁹ et fle
uim⁹ dū recordaremur tui ſyō
Adhereat lingua mea. L. ij
Si q̄s autē vrm̄ indiget
ſapiētia poſtulet a deo
qui dat omnib⁹ affluēter et
nō improperat ⁊ dabit ei Poſ
tulet autē in fide nichil heſi
tans Qui aūt heſitat ſimul
ē fluctui maris q̄ a vēto mo
uetur ⁊ circumfert Nō enim

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

exiſtimet homo ille ꝙ acci-
pit aliq̄d a dn̄o Tu antē dn̄e
℞ Viderūt te aque deus vi
derūt te aque ⁊ timuerūt mlꝰ
titudo ſonitus aquaꝝ vocez
dederūt nubes allā allā allā
℣ Illuxerūt choruſcatōnes
tue orbi terre ꝯmota eſt ⁊ cō
tremuit terra. Lectō tercia
Vir duplex aīo incōſtās
eſt in omnibꝰ opibꝰ ſu-
is Glētur autē frater humi
lis i exultatōe ſua Dives au
tē i hūilitate ſua. Qm̄ ſicut
flos feni trāſibit: exortꝰ eſt
ſol cū ardore ⁊ arefecit fenū
⁊ flos eiꝰ decidit et decor vul
tus eiꝰ deperijt ⁊ ita dites i
itineribꝰ ſuis marceſcet Tu
autē dn̄e ℞ Narrabo nomē
tuū fratribus meis allā In
medio eccleſie laudabo te al
leluia allā. ℣ Qui timetis
deū laudate eū vniuerſuz ſe
men iacob glorificate eū In
medio eccleſie. Lectō iiij
Beatꝰ vir qui ſuffert tē
ptatōnē qm̄ cū ꝓbatus
fuerit accipiet coronam vite
quā re ꝓmiſit deus his qui
diligunt illum Nemo cū tēp
tatur dicat Quoniam a deo
temptor deꝰ eni intemptator
maloꝝ eſt Ipſe neminē tēp
tat Tu autem dn̄e ℞ In to
to corde meo exquiſiui te al
leluia Ne repellas me a mā
datis tuis allā allā. ℣ Vide
hūilitatē meā et eripe me q2
legem tuaz nō ſum oblitus
Ne repellas me. Lcō quīta
Vnuſquiſqȝ eni tēptatur
a cōcupiſcentia ſua ab
ſtractus ⁊ illectus Demum
cum ꝯceperit cōcupiſcentia
parit pctm̄ Pctm̄ vero cuz
cōſummatum fuerit generat
mortē Tu autē ℞ In eccle-
ſijs bn̄dicite deo allā Dn̄o
de fontibꝰ iſrahel allā allā.
℣ Cātate dn̄o canticū nouū
cantate dn̄o oīs terra Dn̄o.
Nolite errare Lectio vi
fratres mei dilectiſſimi
Omne datū optim̄ ⁊ omne do
nū ꝑfctm̄ deſurſum ē deſcen
dēs a patre lumim̄ apd quē
nō eſt tranſmutatō neqȝ vi-
ciſſitudis obumbratō Tu ℞
Ymnū cātatate nobis allā
Quō cantabimꝰ canticū do
mini i terra aliena allā allā
℣ Sup flumīa babilōis il-
lic ſedimꝰ et fleuimꝰ Sc̄dz
In illo tpe d i Iohēm
d ſ. modicū ⁊ iā nō vid
bitis me ⁊ iteꝝ modicū ⁊ vi
debitis me q2 vado ad patrē
Leta doīni ⁊ ſal Bed
uatoris nr̄i ꝓmiſſa frēs

kmi leto cordis auditu pci-
pere debeam⁹ ſedulaqꝫ intē
cione pſiſtere q̄ten⁹ ad hec p
tingere mereamur Quid eſt
qđ merito leti⁹ audiat̄ q̄ p-
uenire poſſe ad gaudium qđ
nūq̄ poſſit auferri Tu aūt
℟ Deus canticū nouū can-
tabo tibi all'a In pſalterio
decē cordaꝝ pſallā tibi allelu
ia all'a. ℣ Qui das ſalutem
regib⁹ qui redemiſti dauid ſ
uum tuū de gladio maligno
Notandū au Lcō viij.
tē q̄ tota lectōis hui⁹
ſeries illis ꝯuenit q̄ eam pre
ſentes audierūt a dn̄o Pars
autē illius etiā nobis q̄ p⁹
paſſionē et reſurrectōnez dn̄i
cam ad fidez venim⁹ aptiſſi
me cōgruit. ℟ All'a audiui⁹
ea in effrata inuenim⁹ ea in
campis ſilue itroibim⁹ in ta
bernaculū eius Adorabim⁹
in loco vbi ſteterūt pedes ei⁹
all'a all'a. ℣ Surge dn̄e in re
quiē tuā tu ⁊ archa ſctifica-
tōnis tue Adorabim⁹. L. ix
Qđ autē ait Modicū et
iam nō videbitis me ⁊
iteꝝ modicū ⁊ videbitis me
q² vado ad patrē. Ad illos
ſpecialiter ptinet Qui eius
diſcipulatui pdicātis ad he
rere ⁊ poſt triſticiā paſſionis

viſa reſurrectōe ⁊ aſcenſiōe
letificari meruerunt. ℟ De
duc me in ſemita mādatoꝝ
tuoꝝ all'a qm̄ ipāz volui al
leluia Inclīa cor meū in teſt
imonia tua all'a āll'a all'a. ℣
Auerte oclōs meos ne vide-
ant vanitatē i via tua viui-
fica me Inclina Supſlua-
ria p ebdomada All'a de-
lectatō bona i opib⁹ manu
um illi⁹- Diuicie multe all'a
all'a. ℣ Specioſa fctā es et
ſuauis ī delicijs tuis, ℟ Alle
luia Judica iudiciū meū ⁊ r̄
dime me all'a A calūpniāti
b⁹ me all'a. ℣ Uid hūilitatē
meā ⁊ eripe me q² legē tuaz
nō ſuz oblit⁹. ℟ Cātate deo
all'a pſalmū dicite allā ℣ Da
te glāz laudi ei⁹ Pſalm. ℟
Bonū ē ꝯfiteri dn̄o all'a Et
pſallere all'a. ℣ Ad ānūcian
dū mane miaz tuā ⁊ verita
tē tuā p noctē. ℟ Dicāt nūc
q̄ redēpti ſunt all'a A doīno
all'a. ℣ Quos redeit de maū
inimici ⁊ de regionib⁹ ꝯgre-
gauit eos A dn̄o all'a. Lau
des Angl⁹ aūt dn̄i Caplm
vrs Ymn⁹ ⁊ ℣ vrs Super
Bn̄dict⁹ aā. Modicū ⁊ nō
videbitis me iteꝝ modicū et
videbitis me q² vado ad pa-
trem all'a alleluia.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Bñdictus Ad vi Capitulū
Quia ſic ē volūtas dei vt
bñfacientes obmuteſ-
cere ſaciatis imprudentiū ho
minū ignorantiā Ad ix Ca
Deum timete regē hono
rificate. ſerui ſubditi
eſtote in omī timore dñis nō
tantū bonis et modeſtis ſed
etiā diſculis hec ē enī gracia
in xpo ihū dño noſtro Deo.
Ad veſpas ſicut in preceden
ti dñica Capitulū Obſecro
vos Añ Quid eſt hoc qđ
dicit nobis modicū neſcim⁹
quid loquit̄ all'a Mgt. Se
quentes Antiphone ſup bñ
dictus ⁊ magſcat p ebdoma
dam habeant Antiphona
Amen amen dico vobis
quia plorabitis et flebi
tis vos: mūdus autē gaude-
bit vos autē ꝯtriſtabimini
ſed triſticia veſtra vertetur i
gaudiū all'a. Añ Mulier cū
parit triſticiā habȝ quia ve
nit hora eius all'a cū autem
peperit puerꝫ all'a nō memi-
nit preſſure ꝓpter gaudiū qꝛ
natus eſt homo in mundum
all'a Añ Triſticia replebit
cor veſtrū allā ⁊ gaudiū veſ
traȝ nemo tollet a vobis al-
leluia Añ Iterꝫ autem vide
bo vos ⁊ gaudebit cor vrm̄
all'a et gaudium vrm̄ nemo
tollet a vobis alleluia
Lectiones per ebdomadam
Voluntarie eniȝ genuit
nos deus verbo verita
tis vt ſim⁹ iniciū aliquid cre
ature eius Scitis frēs kmī
Sit autē omīs homo velox
ad audiendū ⁊ tardus ad lo
quendūȝ ⁊ tard⁹ ad irā Ira
eniviri iuſticiā dei nō opatur
ꝓpter qđ abiicientes omneȝ
immundiciā malicie In man-
ſuetudine ſuſcipite inſitum
verbum qđ poteſt ſaluare aī
mas vrās Eſtote autē fac-
tores verbi ⁊ nō auditores
tantum fallētes voſmetip-
ſos qꝛ ſi qs ē auditor verbi ⁊
nō factor hic ꝯpabit viro cō
ſiderāti vultū natiuitatis ſu
e in ſpeculo Cōſiderauit eni
ſe et abijt ⁊ ſtati oblitus eſt
q̄lis fuerit Qui pſpexerit in
lege pfecte libertatis ⁊ pmā
ſerit in ea nō auditor obliui
oſ⁹ factus ſed factor operis
hic beatus in facto ſuo erit
Si quis autē putat ſe religi
oſū eē nō refrenās liguā ſuā
ſed ſeducēs cor ſuū: hui⁹ va
na ē religio Religio mūda ⁊
imaculata apđ deū ⁊ patreȝ
hec ē viſitare pupillos ⁊ vi-
duas in tribulatione eorum

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

et immaculatū ſe cuſtodire ab
hoc ſeculo Frēs mei nolite in
pſonaꝝ acceptōe habere fi-
dez domini nri ihū xpi glorie
Etenī ſi introierit in ꝯuentu
vrō vir annulū habēs in veſ
te candida Introierit autez
⁊ paup in ſordido habitu et
tendaris in eū qui indut⁹ ē
veſte preclara et dixeritis ei
Tu ſede hic bn̄ paupi autem
dicatis Tu ſta illic aut ſede
ſub ſcabello pedū meoꝝ Nō
ne iudicatis voſmetipōs et
facti eſtis iudices cogitatō-
num iniquaꝝ Audite frēs di
lectiſſimi Nōnē paupes ele
git de⁹ in hoc mūdo Diuites
in fide et heredes regni qd̄ ꝑ
miſit de⁹ diligentib⁹ ſe Uos
autē exhonoraſtis paupem
Nōne diuites ꝑ potētiaz op
primūt vos ⁊ ipi trahūt vos
ad iudicia Nōne ipi blaſphe
mant bonū nomē qd̄ inuoca
tū eſt ſup vos Si tamē legez
pſpicitis regalez ſcdm̄ ſcrip-
turas Diliges pximū tuum
ſicut temetipm̄ beñ facitis.
Si autē pſona hoim accipi-
tis pctm̄ opamini redarguti
a lege quaſi tranſgreſſores.
Quicūqꝫ totā legem ſerua-
uerit offendat autem in vno
fact⁹ eſt oim reus Qui eniz
dicit Non mechaberis dixit
et non occidas. Qd̄ ſi non
mechaberis occidis aūt fac
tus es trāſgreſſor legis Sic
loquimini et ſic facite ſicut per
legem libertatis incipientes
iudicari Judiciū eni ſine mi-
ſericordia illi qui non facit
miſericordiaz ſuperet autez
mia iudiciū Dicet quis. Tu
fidem habes ⁊ ego opa ha-
beo Oſtende michi fidez tu
am ſine opibus ⁊ ego oſten-
daz tibi ex opib⁹ fidez meā
Tu credis qm̄ deus vnus eſt
et bene facis et demones cre
dūt et ꝯtremiſcūt Uis autē
ſcire o homo ianis qm̄ fid̄s
ſine opib⁹ mortua ē Abrahā
pater noſter nōne ex opib⁹
iuſtificat⁹ eſt offerēs yſaac
filiū ſuum ſup altare Uides
quō fides coopabatur opib⁹
illius ⁊ ex opib⁹ cōſumata
eſt fides ⁊ ſuppleta ē ſcriptu
ra dicens Credidit abrahaz
dn̄o ⁊ reputatū eſt ei ad iuſti
ciam et amicus dei appella-
tus ē Quid pderit frēs kmi
ſi fidem dicat ſe quis habere
opa autē nō habeat. Nūqd
poterit fides ſaluare eū Si
autē frater ⁊ ſoror nudi ſunt
et indigēt victu quotidiano
Dicat autem aliqs de nobis

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

illis Jte i pace Calefaciami
et ſaturami Nõ dederit au-
tem eis q̄ neceſſaria ſunt coꝛ
ꝑi Quid ꝓderit eis Sic fi-
des ſi nõ habet oꝑa moꝛtua
eſt in ſemetipſa Videtis quõ
ex opibꝰ iuſtificatᷣ homo et
nõ ex fide tantũ. Tu autem
Sequencia capitľa cuz ſuis
collectis ad horas ꝑ duas eb
domadas habeantur.
Ad terciam Capitulum.

Viri frẽs nos teſtes ſu-
mus oĩm q̄ fecit iheſus
in regione iudeoꝝ quẽ occide
runt ſuſpendẽtes i ligno hũc
deꝰ ſuſcitauit tercia die Coľ

Deus q̄ in te credẽtes po
pulos grẽ tue largitate
mľtiplicas. Reſpice ꝓpitius
ad electõez tuã vt q̄ ſacramẽ
to baptiſmatis ſunt renati
regni celeſtis mereantur in-
troituz. Ad vi. Capitulum

Criſtꝰ ihũs traditꝰ ẽ ꝓpᷣ
delicta nrã ⁊ reſurrex-
it ꝓpᷣ iuſtificatõz nrãz Coll'

Deus q̄ nos feciſti hodi-
erna paſcalia feſta cele
bꝛare fac nos q̄ſumꝰ in celeſ
ti regno gaudere Ad ix Cap
Deus ſuſcitauit ihm̃ a moꝛ
tuis et dedit illi glãz vt fidẽs
nrã ⁊ ſpes nrã eſſet in deo.
Ad nonam Collecta.

Familiã tuaz queſumus
dñe dextera tua ꝑpetuo
circumdet auxilio vt paſca-
li interueniẽte ſolẽnitate ab
omni prauitate defẽſa doĩs
celeſtibꝰ proſequatur. Per
Dominica quarta Capitľz

Omñe datũ optimũ ⁊ om
ne donum ꝑfectum de
ſurſum eſt deſcendens a prẽ
luminũ apᷣd quẽ nõ eſt trãſ
mutatõ nec viciſſitudis ob-
umbꝛatõ. Ymꝰ Vita ſctõꝝ
v. Sauiſi ſunt. Añ. Jterũ
autem videbo vos et gaude-
bit coꝛ vrm̃ allľa ⁊ gaudium
vrm̃ nemo tollet a vobis al
leuia. Collecta. Deus
qui fideliũ mentes vniꝰ effi-
cis volũtatis da ꝑplis tuis
id amare qđ ꝑcipis id deſide
rare qđ ꝓmittis vt iter mũ
danas varietates ibi noſtra
fixa ſint coꝛda vbi vera ſũt
gaudia. Cetera vt in pꝛioꝛi

Petrꝰ aplũs dñica
ihũ xp̄i ſeruus electis
aduenis diſꝑſionis põti gali-
cie capadocie aſye ⁊ bithimi
e ſcdm̃ ꝑſciam et aſꝑſionem
ſãguis ihũ xp̄i gracia ⁊ pax
vobis multiplicetᷣ. Rm. Si
Bñdictus deus oblitꝰ
⁊ pater dñi nri ihũ xp̄i q̄ ſcdm
magnã miam ſuã regñauit

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

nos in ſpē viuā ꝑ reſurrectō
nez ihū xp̄i i hereditatē icor
ruptibilez ⁊ icontaīatam ⁊ i
marceſſibilē ꝯſeruatā in ce-
lis i vobis Qui cuſtodimini
i v̄tute dei ꝑ fidē i ſalutez pa
ratam reuelari in tp̄e noniſ
ſimo i quo exultabitis. R. iiij.
Nunc ſi opoꝛtz ꝯtriſtari in
varijs tribulatōib⁹ vt ꝓba
tio fidei vrē multo p̄cioſioꝛ
ſit auro qḋ ꝑ ignē ꝓbatur.
Inueniat i laudez ⁊ glāz et
honoꝛē ihū xp̄i quē cū vidri
tis d̄ligitis In quē nūc quo
qꝫ nō vidētes creditis Cre-
dētes quoqꝫ exultabitis le-
ticia ienarrabili ⁊ glificata
repoꝛtātes finē fidei vrē i ſa
lutē vrāꝝ aiaꝝ. Lectō v.
De q̄ ſalute exq̄ſierūt atqꝫ
ſcrutati ſunt ꝓphete q̄ de fu
tura i vobis grā ꝓphetaue-
rūt ſcrutātes qḋ vel q̄le tp⁹
ſignificaret. Qui i eis ſpūs
xp̄i p̄nūcians eas q̄ in criſto
ſunt paſſiones ⁊ poſterioꝛes
Omnib⁹ glās Lcō vi.
reuelatū ē quō nō ſibi
ipis vobis aūt miſtrabāt eā
Que nūc nūciata ſunt vobis
ꝑ eos q̄ euangelizauerūt vo
bis ſpūſctō de celo miſſo in
quez deſiderant angeli ꝓſpi
cere Tu autē Scḋm iohēm

In illo tp̄e. d i d ſ Uado
ad eū q̄ me miſit: ⁊ neō
ex vobis iterroget me Quo
vadis Et reliqua Oꝛ̄ Bede
Sicut ex lcōe euāgelica frēſ
k̄mi audiui⁹ dn̄s ⁊ redēptoꝛ
nr̄ iminēte ſue paſſionis arti
clō: diſcplis glāz aſcēſionis
q̄ ip̄e p⁹ moꝛtē ⁊ reſurrectōz
erat clarificandus ⁊ aduen
tū ſp ūſſcti quo illi erāt illuſ
trandi patefecit q̄ten⁹ inſtā
te hoꝛa paſſionis eiuſdē Mi
n⁹ ꝓ illi⁹ moꝛte dolerēt quē
p⁹ moꝛtē ad celos ſubleuan
dū nō dubitarēt: mi⁹ de ſua
d̄ſolatōe trepidarēt. Quos
abeūte licz dn̄o ſpūſſcti grā
ꝯſolandos eſſe ſperarent
Uado inq̄t ad eū q̄ me mi
ſit ⁊ nemo interrogz me
quo vadis. Ac ſi apte dicat
reuertoꝛ aſcendēs ad eū qui
me icarnari iſtituit: ⁊ tanta
tāqꝫ maīfeſta erit eiuſdē aſcē
ſiōis claritas vt nemi veſtꝝ
op⁹ ſit itrogare Quo vadā
Bene autē cū de aſcenſio
ne dixiſſet Uado ad eū
q̄ me miſit addid̄t ⁊ neō ex
vobis itrrogez me quo vadiſ
ſup̄t⁹ nāqꝫ cū de ſua paſſiōe
ꝓteſtaret dixit quo ego va-
do nō ptis veīre Introgauit
eū petr⁹ ⁊ ait dn̄e quo vadiſ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Reſpõſumq̃ ē ei. Quo ego
vado nõ poteſtis ſequi. Tu
Laud's Anglũs autē Capl
vts ẏmn⁹ Aurora. ℣ Sur-
rexit dñs de ſe An vado ad
eũ q̄ me miſit ꝑ q: hec loqu-
tus ſuz vobis triſticia īpleuit
cor vrm̄ all'a Bñdi Col' vti
Suffra. ⁊ ad hor's diei ſicut
ī dñicis ꝓcedētib⁹ Ad vi Ca

Scitis fr̄es mei dilectiſſi-
mi ſit aũt oĩs hõ velox
ad audiendũ tard⁹ autez ad
loquendũ ⁊ tard⁹ ad iram.
Ira eni viri iuſticiā dei non
operatur Ad ix Capitulum.

Propter qđ nõ abiciētes
õez imundiciā ⁊ abun-
dantiā malicie i mãſuetudie
ſuſcipite īſitũz verbũ qđ pt
ſaluare aĩas vrãs. In ij vs
alla qte Dixit dñs cũ cete-
Capl Omne datũ ẏmn⁹
Vita. ℣ Gauiſi An Ego ve-
ritatē dico vobis expedit vo-
bis vt ego vadā ſi eni nõ ab-
iero paclit⁹ nõ veiet allel'a.
Mgt. Sequtes Añe infra
ebdomadā ſup benedict⁹ et
Mgt viciſſim dicantur Añ.

Cum venerit paclit⁹ ſp̄⁹
veritatis ille arguz mũ-
dum đ pctõ ⁊ de iuſticia ⁊ đ
iuditõ all'a An Duz venerit
paclitus quē ego mittā vo-
bis a prē ſpm̄ veritatis ille
teſtimoniũ perhibebit de me
all'a ⁊ vos teſtimoniũ ꝑhi-
bebitis q: ab initõ mecũ eſt-
is all'a An Adhuc mlta ha-
beo vobis dicere ꝑ nõ poteſ-
tis portare mõ cũ autē vene-
rit ille ſpũs veritatis doce-
bit vos oĩz veritatē allel'a
An Nõ eni loq̄tur a ſemetip-
ſo ꝑ quecũq̃ audiet loquet
⁊ que vētura ſunt annũci a-
bit vobis all'a An Cũ autē
venerit ille ſpirit⁹ veritatis
docebit vos oĩz veritatē et
q̄ ventura ſũt ãnũciabit vobiſ
all'a. An Ille me clarifica-
bit q: de meo accipiet et an-
nũciabit vobis all'a Lctões
ꝑ ebdom

Propter qđ
ſuccincti lũbos mentis
vrē ſobrij et ꝑfecti ſperate in
eā q̄ offert vobis grāz in re-
uelatõe ihũ xpi q̄ſi filij obe-
diētie Nõ ↄfigurati prioꝛib⁹
ignorātie vrē deſiderijs: ꝑ ſe-
cundũ euz qui vocauit vos
ſctm̄ vt ⁊ ipi in oĩni ↄuerſa-
tõe vrā ſcti ſitis qm̄ ſcriptũ
ē Scti eritis quõ ego ſctũs
ſum Et ſi patrē iuocatis eũ
q̄ ſine acceptõe ꝑſonaꝝ iudi-
cat ꝑm vniuſcuiuſq̃ op⁹ i ti-
more icolatus veſtri tp̄e con-
verſamini: ſcientes ꝙ non

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

corruptilib⁹ argēto vel auro
redēpti eſtis de vana vrā cō
uerſatōe paterne traditōis.
Sȝ p̄cioſo ſaguine q̄ſi icon-
taminati ⁊ imaculati Jheſu
xp̄i. p̄cogniti quidē an̄ mūdi
ↄſtitutōnez manifeſtati aūt
in nouiſſimis tp̄ibus Prop̄t
vos qui p̄ ipm̄ fideles eſtis ī
deo qui ſuſcitauit eū a mor-
tuis ⁊ dedit ei glāz ſempiter
nā Ut fides vrā ⁊ ſpes eſſet
in deo. aīas veſtras edifican
tes ī obedientia caritatis in
fraternitate amoris ſimplici
ex corde inuicē diligite atten
tius renati nō ex ſemine cor
ruptibili: ſ̄ icorruptibili per
verbū dei viui ⁊ p̄manentis
ineternū Qr om̄is caro ſicut
fenū ⁊ om̄is glā ei⁹ vt flos
feni exaruit fenū et flos ei⁹
decidit Uerbū autē dn̄i ma-
net ieternū Hoc eſt autē ver
bum qđ euāgelizatū eſt i vo
bis Deponētes igit om̄z ma
liciam et om̄z dolū ⁊ ſimula
tōnes ⁊ inuidias et om̄es de
tractōnes Sicut modo geni
ti īfantes rōnabiles ſine do
lo lac ↄcupiſcite vt in eo creſ
catis in ſalutē Si tamē guſ
tatis quō dulcis eſt dn̄s ad
quē accedentes lapidē viuū
ab hominib⁹ quidē rep̄ba-
tum a deo autē electū et ho
norificatū Et ipſi tanq̄ la-
pides viui ſup̄edificamini in
domos ſp̄ūales hoſtias acce
ptabiles deo p̄ ihm̄ criſtum
p̄pter qđ dicit ſcriptura Ec
ce ponaz in ſyon lapidē ſum
mum p̄batum āgularē pre-
cioſuz electum et qui credide
rit in eū non ↄfundetur Uo
bis autē homī credentibus
non autē credentibus. lapis
quē rep̄bauerūt edificātes
hic fact⁹ eſt in caput anguli
et lapis offenſionis et petra
ſcādali his qui offendūt ver
bo nec credunt in quo poſiti
ſunt Uos autez gen⁹ electū
regale ſacerdotiuz. gēs ſctā
pplūs acquiſitōis vt virtu-
tes ānuncietis ei⁹ qui de te
nebris vos vocauit inadmi
rabile lumē ſuū. Qui aliqn̄
nō pplūs dei: nūc aūt pplūs
dei Et qui nō ſequuti miam
nunc autē miaz conſequuti
Ergo k̄mi obſecro vos tāq̄
aduenas et p̄egrinos abſti-
nere vos a carnalib⁹ deſide-
riis q̄ militāt aduerſus ani
mam: ↄuerſatōz autē vrām
īter gentes habentes bonaz
vt in eo qđ tractēt de vobis
tāq̄ de malefctōrib⁹: ex bo
nis op̄ib⁹ vos conſiderātes

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

glorificēt deū in die viſitatō
nis Tu. Dn̄ica quīta Cap
Cariſſimi Eſtote fctōres
verbi ⁊ nō audtores tā
tum fallentes voſmetipōs
q̄ſi quis auditor eſt verbi ⁊
non factor hic ꝯpabit viro ꝯ
ſiderāti vultū natiuitatis ſu
e in ſpeculo Deo grās. Ym
nus Vita ſctōꝝ. ℣ Gauiſi·
Añ Ille me clarificabit q̄r d̄
meo accipiet ⁊ annunciabit
vobis alleluia Collecta
DEus a quo bona cunc
ta procedūt largire ſup
plicibꝰ tuis vt cogitemꝰ te ī
ſpirāte q̄ recta ſunt et te gu
bernāte eadē faciamꝰ Per
Suffragia ⁊ oīa alia vt in
domica ꝓcedenti Lcō prima
Quod erat ab initio qd̄
vidimꝰ oculis nrīs qd̄
audiuimꝰ quod ꝑſpeximꝰ ⁊
manꝰ nrē ꝯtractauerunt de
verbo vite ⁊ vita maifeſtuꝫ
ē et vidimꝰ ⁊ teſtamur ⁊ an
nunciamus vobis vitā eter
nā que erat apud patrem et
appꝛuit nobis. Tu autē dn̄e
Quod vidimꝰ ⁊ audiuiꝰ
ānunciamꝰ vobis vt ⁊
vos ſocietatē habeatis no-
biſcū ⁊ ſocietas vrā ſit cum
prē et filio eiꝰ ihū xp̄o ⁊ hec
ſcribimꝰ vobis vt gaudeatis

⁊ gaudiū vrm̄ ſit plenū
Hec ē ānūciatō q̄ꝫ audiui
mꝰ ab eo ⁊ ānunciauiꝰ
vobis Qm̄ deꝰ lux ē ⁊ tene
bre ī eo nō ſunt vlle ſi dixeri
mꝰ qm̄ ſocietatē habemꝰ cū
eo ⁊ ī tenēbris ambulauimꝰ
mētimur et nō facimꝰ veri-
tatez Si autē ī luce ābulāꝰ
ſicut ⁊ ipē eſt in luce ſocieta
tem habemꝰ adinuicē ⁊ ſag
uis ihū xp̄i eiꝰ mundat nos
ab omni pctō Tu Lecō iiii.
SI dixerimꝰ q̄r pctm̄ nō
habemꝰ ipſi nos ſedu-
cimꝰ ⁊ veritas in nobis nō
eſt Si cōfiteamur pctā nrā
fidelis ⁊ iuſtus ē ⁊ remittit
pctā nobis ⁊ emūdꝫ nos ab
om̄i iniquitate Si dixerimꝰ
Qm̄ nō peccauimꝰ menda-
cē facimꝰ eum ⁊ verbū eius
non eſt in nobis Tu Lcō v.
FIlioli mei hec ſcribo vo
bis vt nō peccetis Sed
ſi quis pcāuerit aduocatuꝫ
habemꝰ apd̄ prēꝫ ihm̄ xp̄m̄
iuſtū ⁊ ipe ē ꝓpiciatō ꝓ pec
catis nrīs. Nō ꝓ nrīs autēꝫ
tantū ſꝫ etiā ꝓ totiꝰ mūdi ⁊
in hoc ſcimꝰ qm̄ ꝯgnouimꝰ
eū ſi mādata eiꝰ obſeruemꝰ
Qui dicit ſe noſſe L vi
deū ⁊ mādata eius nō
cuſtodit mēdax ē in hoc veri

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

tas nõ ē Qui autē ſuat v-
ba ei9 vere i hoc caritas dei
pfecta ē. in hoc ſcim9 quõ in
ipõ ſum9 Qui dicit ſe in ipõ
manere debꝫ ſicut ille ābula
uit ꝛ ipe ābulare kmi nõ mā
datũ nouũ ſcribo vobis Sꝫ
mandatũ vet9 qd habuiſtis
ab initõ. Scdm iohēm
In illo. t d i d ſ. amē am
dico vobis Si q̄d pecie
ritis prēm i noīe meo dabit
vobis v ſqꝫ mõ non petiſtis
quidq̄ꝫ i noīe meo Bede
Poteſt monere infirmos
auditores quõ i capite
lcõis hui9 euāgelice diſciplis
ſaluator pmittat Si quid i
quiens pecieritis prēꝫ in noī
ne meo dabit vobis Lcõ viij
Cum nõ ſolũ noſtri ſiles
multa q̄ prēꝫ i xpi noīe
vident petere non accipiunt
Uez ipe aplũs paul9 tercio
dñm rogauit vt a ſe anglũs
ſathane a quo tribulabatur
abſcederꝫ nec ipetrare potuit
Huiuſmoi rit Tu L. ix
q̄ſtio ātique iā patꝝ ex
planatõe reſerata ē Qui ve
racit itellexerũt illos ſolum
in noīe nrī ſaluatoris petere
Qui ea q̄ ad ppetuā ſalutē
ptinēt petunt Ideoqꝫ aplm
nõ in noīe ſaluatoris petiſſe
vt temptatõe carerꝫ quā ob
cuſtodiā hũilitatis accepat.
q2 ſi hac caruiſſet ſalu9 eſſe
nõ potuiſſet Ipõ affirmante
cũ ait Et ne mgnitudo reue
latõnũ me extollat dat9 eſt
michi ſtimulus carnis mee
anglũs ſathane vt me cola-
phizet Tu autēꝫ Angel9
autē dñi Caplm vtš Ymn9
Aurora. v Surrexit dñs de
An Uſqꝫ mõ nõ petiſtis q̄d
q̄ꝫ petite ꝛ accipietis allelā.
Bñdic. Hore diei et ſuffrag
vt i dñicis pcedētib9. Ad vi
Qui aũt pſpexe Capl
rit i lege pfecte liberta
tis ꝛ pmāſerit in ea nõ au-
ditor obliuioſ9 fact9 ſed fac
tor opis hic btūs in fctõ ſuo
erit Ad ix Capitulum.
Religio mūda ꝛ imaclāta
apd deũ ꝛ prēꝫ hec ē vi
ſitarꝫ pupillos ꝛ viduas in
tribulatõe eoꝝ ꝛ imaclātum
ſe cuſtodire ab hoc ſeculo-
In ij vš vtš Caplm Cariſſi
mi eſtote An Petite ꝛ acci
pietis vt gaudiũ vrm̄ plenũ
ſit ipe eni pr̄ aāt vos q2 vos
me aāſtis ꝛ credidiſtis allā.
Mgt Notãdꝫ q̄ i his feb9 di
eb9 Rogatõnũ ſicut i pcedēti
ebdomād dictũ ē ad horas di
urnals obſeruet Sed Capl

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Cõfitemini alterutꝝ cũ coll
Pꝛã qũs: Ad matu idictis
trib⁹ dieb⁹ habeatur Capl'

Confitemĩ alterutꝝ pctã
vrã ⁊ oꝛate ꝓ inuicẽ vt
ſaluemĩ: multũ enĩ valet dep̃
catio iuſti aſſidua. Collecta

Preſta qũs omp̃s de⁹ vt
qui in afflictõne nrã de
tua pietate ꝯfidimus cõtra
omĩa aduerſa tua ſemꝑ pꝛo
tectõe muniamur. S. Lucã

In illo tp̃e. d i d ſ. Quis
vrm̃ habebit amicũ et
ibit ad illũ media nocte ⁊ di
cet illi Amice accomoda m̃
tres panes qm̃ amicus me⁹
venit ad me de via ⁊ nõ ha-
beo qd̃ ponam añ illum Et
reliqua Omelia Auguſtini

Rogatus a diſcipulis do
min⁹ nõ modo foꝛmam
oratõis ꝑ inſtantiã foꝛmãq̃
tradidit oꝛandi Amic⁹ eniꝫ
ad quem media nocte venit
ipẽ deus intelligit Cui ĩ me
dia tribulatõe ſupplicare: et
tres panes ideſt intelligendꝫ
trinitatis q̃ p̃ntis vite ꝯſo-
lent labores efflagitare debe
bem⁹ Tu autem dñe

Amic⁹ ergo qui veit de via
ipẽ eſt amic⁹ nr̃. Quotiens
ad appetenda terrena ⁊ tp̃a
lia foꝛis vagat. Redit ergo
celeſtiq̃ alimonia refici deſi
derat. cũ inſe reuerſ⁹ ſupna
ac ſpũalia ceperit meditari.

DE quo pulchre qui pe-
cierat adiũgit nõ ſe ha
bere qd̃ ponat añ illuꝫ Qm̃
anime p⁹ ſeculi tenebꝛas ad
deum ſuſpirãti nichil pꝛeter
eũ cogitare, nil loqui nil libꝫ
intueri Solũ qd̃ recognouit
ſumme tritatis gaudiũ con-
templari· ad hoc intuendum
ꝑuenire ſatagit: Tu autem.
Caplm Cõfitemi alterutꝝ
Añ Quis vrm̃ habebit ami
cũ et ibit ad illũ meda nocte
⁊ dicet illi amice accomoda
michi tres panes qꝛ amicus
meus veit d̃ via ad me ⁊ nõ
habeo qd̃ ponã ante illũ al
leluia Bñdict⁹ Colle Pꝛã
qũs omp̃s deus vt̃s Ad
vs ſup ps̃ feriales Añ All'a
allã all'a. Capit'l Cariſſimi
eſtote ⁊c Ymn⁹ Uita ſctõꝝ
℣ Gauiſi ſunt Añ Omnis
enĩ qui petit accipt ⁊ qui q̃-
rit inueit· ⁊ pulſanti apꝫtetur
all'a Mgt. Feria iiij Lectõ

Iudas ihũ xp̃i ſeru⁹ frat
autẽꝫ iacobi his qui in
deo prẽ dilectis ⁊ in ihũ xp̃o
conſeruatis ⁊ vocatis mia
vobis ⁊ pax ⁊ caritas adim
pleat. Cariſſimi ecce veniet

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

dñs in ſctis milib⁹ ſuis face
re iudiciũ contra oĩs ⁊ ar-
guere oĩs impios de omib⁹
opib⁹ impietatis eoꝝ quib⁹
impie egerũt ⁊ de omib⁹ du
ris q̄ loquuti ſunt ꝯtra eum
pctõres impij Hi ſunt mur-
muratores q̄ruloſi ſcd̃m deſi
deria ſua ambulãtes ⁊ os il
loꝝ loquetur ſupbiaꝫ miran
tes perſonas queſtus cauſa
Tu añe. Lectio ſecũda

Vos autẽ k̃mi memores
eſtote verboꝝ que p̄dic-
ta ſunt ab apl'is dñi ihũ xp̄i
qui dicebãt vobis Qñ i no-
uiſſimo tp̄e veniẽt illuſores
ſ̄m deſideria ſua ãbulantes ĩ
impietate Hi ſunt qui ſegre
gant ſemetipõs aĩales ſpm̃
nõ habentes Vos autẽ ca-
riſſimi ſupedificãtes voſmet
ipõs ſctiſſime nrẽ fidei i ſpũ
ſctõ orãtes Ipſos vos in di-
lectõne ſeruate expectantes
miam dñi nri ihũ xp̄i in vitã
eternam Tu autem Lctõ iij

ET hos quidem arguite
iudĩcatos illos vero ſal
uate de igne capientes aliis
autẽ miſeremĩ in timore. odi
entes eã q̄ carnalis ẽ macu
latã tunicã Ei autem qui po
tens ẽ vos ꝯſeruare ſine pec
cato ⁊ ꝯſtituere añ ꝯſpectuꝫ
glẽ ſue i:imaclãtos in aduen
tu dñi nri ihũ xp̄i ſoli deo ſal
uatori nrõ p ihm̃ xp̄m̃ domi
nũ nrm̃ glã magnificẽtia im
periũ ⁊ poteſtas añ omĩa ſe
cula ſeclõꝝ Amẽ Ad laudes
in dictis diebus rogatõnum
Añ Cognouerũt dñm all'a.
Capitlm̃ Confitemĩ alterru
trum Sup bñdict⁹ Añ Exi
ui a patre ⁊ veni in mundũ
all'a iteꝝ relinquo mundũ et
vado ad patrem all'a allã.
Collecta Preſta qñs. Sup
mĩt Ecce nũc palam loq̄ris
⁊ puerbiũ nullũ dicis nunc
ſcim⁹ quia ſcis omnia ⁊ nõ
op⁹ eſt tibi vt quis te inter-
roget ãll'a In vigilia aſcenſi
onis Secundum Iohannem

IN illo tp̄e Subleuatis
ihẽſus oculis i celũ dix
it Pater venit hora clarifi
ca filiũ tuũ vt fili⁹ tu⁹ clari
ficet te Et reliqua Auguſti

Potuit hec eadẽ v̄ba orõis
ſilenter pr̃i fili⁹ dicere Sed
orõ filij doctrĩa ẽ ⁊ aplõrum
necnõ ⁊ eoꝝ qui illoꝝ exem
pla ſequi volũt vel eoꝝ ſcrip
ta legere Tu autem Lctõ ij

DIxit venit hora Hora
itaqꝫ paſſionis appinq̃
bat Clarifica filiũ tuũ ideſt
reſurrectõis gloriam p̄cedat

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

hūilitas paſſiōis ⁊ ſubſeq̄
tur cito clarificatiō r̄ſurrectō
nis ⁊ ſequit̄ vt fili⁹ tu⁹ clari
ficet te Clarificatiō pr̄is eter
na ē q̄ nec augeri nec minui
Sed hec clarifiatiō ad p̄t
noticiā dei ptinʒ vt reſurrec
tōis glā in filio pacta inoteſ
ceret Qm̄quidem in iudea
tātūmodo notus erat deus.
Nondū a ſolis ortu vſq; ad
occaſuʒ laudabūt pueri no-
mē dn̄i Hoc aūt p euāgeliuʒ
xp̄i fctm̄ eſt vt p filiū pater i
noteſceret gentibus pfecto
prēʒ clarificanit et fili⁹. Si
aūt tātūmodo fuiſſet filius
nec reſurrexiſſet pcul dubio
nec a prē clarificat⁹ eēt fili
us nec prēʒ clarificaſſʒ Nūc
aūt clarificat⁹ a prē reſur-
rectōis ſue p̄dicatōe clarifi-
cat ⁊ patrē Tu. Capl. Con
fitemi alterutꝛ. Sup bn̄dic
Añ Clarifica me pr̄ apud te
metipm̄ claritate quā habui
priuſq̄ md⁹ fieret all'a Bn̄
dict⁹. Abſq; p̄cib⁹ p̄ ſtatim
Coll'c Pr̄ā. q o. d. vt̄s Ad
tꝫ oīa de aſcēſione Añ Uidē
tib⁹ illis vt infra in laudib⁹
Virtute craſtine diei
mgn̄a reddebāt apl̄i teſ
timoniū r̄ſurrectōis ihū xp̄i
dn̄i nr̄i ⁊ grā magna erat in
oībus illis Deo ℟ Aſcendo
ad prēʒ meū ⁊ prēʒ vrm̄ all'a
allā Deū meū ⁊ deū vrm̄ al
leluia allā Glā Aſcendo. ℣
Exaltare dn̄e in virtute tua
all' Cātabim⁹ ⁊ pſallem⁹ ⁊c
Preſta·q o d vt nrē men
tis intēcio quo ſolēpni
tatis future glōſus auctor i
greſſus ē ſemper intendat ⁊
quo fide pgit ꝯuerſatōe pue
niat Per eūdʒ Ad vs̄ Añ ſu
p ps̄. Niſi ego abiero pacli-
tus nō veniet dū aſſumptus
fuero mittaʒ vobis all'a Os̄
Primū feriales Capitꝫ
quidē ſermonē feci de oībus
o theophile q̄ cepit ihūs fa-
cere ⁊ docere vſq; in diē qua
p̄cipiēs apoſtolis p ſpm̄ſctm̄
quos elegit aſſumpt⁹ ē Deo
℟ Ite in orbeʒ Ymn⁹ Feſtū
nūc. ℣ Aſcēdit de⁹ i iubilati
one all'a Et dn̄s i voce tube
allā Añ Pr̄ maīfeſtaui no
mē tuū hoībus quos dediſti
michi nunc antē p eis rogo
nō p mūdo q; ad te vado al
Mgt. Collec Prā q o d vt
mentis nrē Nulla ſuffragia
habeant Etiā ſi feſtū trium
lcōnū hic eueñrit Sʒ tantuʒ
ad matutinas ⁊ ad miſſam
tale ſuffragiū habeat d feſto
triū lctōnuʒ Neq; de patro

no ſuffraget Ad ɔpletoꝛium
Allā allā alla Ps̄ Cū īuo
carē cu ceteris. ymn⁹ Iheſu
nrā redēp ℣. Cuſtodi nos.
Sup nūc dimittis Aū Alla
nimis exaltatus es alla ſup
oīs celos allā allā Cetera
ſolito moꝛe Regia celi Inui
tatoꝛiū Allā regē aſcendentẽ
ī celum venite adoꝛem⁹ allā
Venite exul ymn⁹ Eterne
rex altiſſime In pꝛio noctno
Eleuata ē magnificētia tua
ſup celos de⁹ allā. Dn̄e dn̄s
nr̄ Aū Dn̄s in tēplo ſctō ſuo
dn̄s in celo allā In dn̄o ɔfi-
do Aū A ſummo celo egreſ-
ſio ei⁹ ꝛ occurſus ei⁹ allā Ce
li enararnt. ℣. Aſcēdit deus
ī iubilatōne allā. Lectio i

Scire debem⁹ frīs ꝙ hodi
erna feſtiuitas nouiſſiā
ab illa ē in qua natale domī
publico honoꝛe ſuſcepimus
nō minoꝛ ē celebꝛitate: qua
nos de ſinu pris gemie ſub-
ſtantie redēptoꝛ nr̄ per ptū
virgis ꝛ mris aduenit. Ille
eni dies dn̄m ac ſaluatoꝛem
nrm̄ terris ddit hic celis Tu
autē domine ℟ Poſt paſſio
nem ſuam p dies quadragin
ta apparens eis ꝛ loquēs de
regno dei alleluia et videnti-
bus illis eleuatus eſt allelā

Et nubes ſuſcepit eum ab
oculis eoꝝ alleluia. verſ. Et
ɔueſcens pꝛecepit eis ab ihe
roſolomis ne diſcederent ſed
expectarent pmiſſionez pa
tris Et nubes ſuſcepit eum
ab oculis eoꝝ. Lectio ſcđa.

In illo die gratiaꝝ digni
tatis et humanitatis ī
hoc fidem manifeſtiſſime di
uinitatis aſſeruit in illo do-
minus veꝝ hominem ſe eſſe
teſtat⁹ eſt In iſto veꝝ deum
clarificatus eſt in illo virgi
nalis templi: in hoc celeſtis
regni ſecreta patefecit. Tu.
℟ Omnis pulchritudo doī-
ni exaltata eſt ſup ſidra ſpe
cies ei⁹ in nubib⁹ celi Et no
men eius ineternū pmanet.
℣ Niſi ego abiero paclie⁹ nō
veniet dum aſſumpt⁹ fuero
mittam vobis eū. Lectō iij.

In illo die deſcendit redē
ptur⁹ nos in hoc aſcen-
dit clarificat⁹ In illo ſalu-
tis noſtre inchoatō in hoc cō
tinet perfectio In illo ince-
perūt pmiſſa: ī hoc ɔſuman
tur bn̄ficia: in hoc enim die
arduas celi ſedes quas ipſa
homis natura clauſerat coꝛ
poꝛeus penetrauit Tu autē
℟ Exaltare domine allā
In vtute tua allā ℣ Cātabi

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

m⁹ ⁊ pſallemus In ij. nocturno Exaltare dn̄e i vir
tute tua cātabim⁹ et pſalle
mus all'a Dn̄e in virtute An̄
Exaltabo te dn̄ e qm̄ ſuſce-
piſti me allā Ipm An̄ Aſcē
dit deus in iubilatōe allā et
dn̄s in voce tube allā Om̄s
gentes ℣ Aſcendens xp̄s in
altū Captiuā duxit captiui
tatem. Lectio quarta.

Aſcenſio dn̄i ꝯfirmatō
fidei catholice fuit vt
ſecuri in poſtꝑ crederem⁹ mi
ra di illi⁹ dona cui⁹ i pn̄ti ꝑ
cipiſſem⁹ effectū vt fidlis q̄s
qꜫ cū iam tāta ꝑcepit ꝑ ea q̄
agnoſcit p̄ſcita diſcat ſpera
re ꝓmiſſa ac dei ꝑm p̄teritaꝫ
pn̄temqꜫ boitateꝫ q̄ſi futoꝝ
teneat caucioneꝫ Cū dxiſſet
iquit vidētib⁹ illis eleuat⁹ ē
dū audis eleuatū agnoſce mi
licie celeſtis obſequiū vn̄ ho
derna feſtiuitas hois nobis
et maifeſtat dei ſacramēta: i
eo q̄ eleuat diuinā potēciā: in
eo aūt q̄ eleuat humanaꝫ ag
noſce ſubſtantiā. ℟ Nō tur
betur cor vrm̄ ego vado ad
patrē dū aſſumptus fuero a
vobis mittā vobis all'a ſpꝫ
veritatis ⁊ gaudbit cor vrm̄
all'a. ℣ Niſi ego abiero pa-
clit⁹ nō veiet. Lectio quīta

Deo oimode deteſtāda ſunt
venena oriētalis erroris q̄ i-
pia nouitate ꝑſumit aſſeret
filiū dei filiū hois nō eſſe na
tura In alterrutra eni ꝑte q̄
ſolū hoieꝫ fuiſſe dixerat ne-
gabit ꝯditoris glāꝫ vel q̄ ſo
lū deū negabit redēptoris mi
ſericordiā ℟ Aſcēdens in al
tū all'a Captiuā duxit cap
tiuitatē Dedit dona hoibus
all'a. ℣ Aſcēdit de⁹ i iubila
tōe ⁊ dn̄s i voce tube Dedit

Uos aūt frēs k̄mi noueritis
duplicē i xp̄o geminā qꜫ ſub
ſtanciā de prē celeſteꝫ de mrē
terrenā Quā vtrāqꜫ i vno e
odēqꜫ redēptore ſuis ꝓmptū
eſt teſtimoniȷs explicare q̄ſi
hō dicebat. triſtis ē aīa mea
vſqꜫ ad mortē Sꝫ q̄ſi de⁹ fi
ducialiꝫ loq̄baꝫ ptātē habeo
ponēdi aiaꝫ meā: ⁊ ptātem
habeo iteꝝ ſummēdi eā ℟m
Temp⁹ ē vt reuertar ad eū
q̄ me miſit dcit dn̄s nolite cō
triſtari nec turbeꝫ cor veſtrū
Rogo pro vobis prēꝫ vt ille
vos cuſtodiat all'a. ℣ Niſi
ego abiero. In iij nocturno Ni
mis exaltat⁹ es all'a ſuper
om̄s celos all'a Dn̄s reg. an̄
Dn̄s i ſvō all'a mḡ⁹ ⁊ excel
ſ⁹ Dn̄s reg ira ſeā an̄ Dn̄s i
celo all'a ꝑauit ſedē ſuā all'a

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Ps. Bñdic primū. ℣ Aſcen
do ad patrē meū. S. marc
In illo tp̄e Recūbentib⁹
vndeci diſcipulis appa
it illis iheſus ꝛ exprobrauit
incredulitatē illoꝝ et durici-
am cordis Qr his qui vide-
rant eū reſurrexiſſe a mortu
is non crediderunt Et reliq̄
Omelia Gregorii pape
Q d reſurrectōz dñicaz dſ
cipuli tardi crediderūt
nō tā illoꝝ infirmitas q̄ vt
ita dicā nrā futura firmitas
fuit Ipā nāq; reſurrectō il-
lis dubitantibus per multa
argumēta mōſtrata ē Que
dū nos legētes agnoſcimus
Qui aliud q̄ de illoꝝ dubi-
tatōe ſolidamur Tu autem.
℟ Ponis nubem aſcenſuz
tuū dñe Qui ambulas ſup
pennas ventoꝝ alla. ℣ Qui
facis angelos tuos ſpūs et
miniſtros tuos flāmā ignis
Qui ā bu las ſup. Lectio viij
M Inus eni michi maria
magdalena pſtitit que
citi⁹ credidit q̄ thomas qui
diu dubitauit Ille etenī du
bitando vulneꝝ cicatrices te
tigit. et de nrō pectore dubi
tatōis vuln⁹ amputauit Tu
autē dñe miſerere nri. ℟m.
Non turbetur coꝛ vrm ego
vado ad patrē ꝛ mittam vo
bis ſpiritū veritatis Et ille
vos docebit q̄ ſunt precepta
vite alla. ℣ Nō eni loquitur
a ſemetipō ſed quecūq; au-
dierit loquetur ꝛ que ventu
ra ſunt annunciabit vobis.
Et ille vos. Lectio nona
A d inſinuandū ergo veri
tatem dñice reſurrectō
nis Notandū nobis ē quid
lucas referat dicēs Et ꝯueſ
cens pcepit eis ab iheroſoli
mis ne diſcederent. Et poſt
pauca videntib⁹ illis eleua-
tus eſt et nubes ſuſcepit euz
ab oclis eoꝝ Notate verba
Signate miſteria ꝛ ꝯueſcēs
eleuat⁹ eſt Comedit ꝛ aſcen
dit vt videlicꝫ p effectum co-
meſtionis veritas pateſceꝛ
carnis Tu autem. ℟ Ite in
oꝛbem vniuerſum ꝛ pdicate
dicētes alleluia Qui credi-
derit et baptizat⁹ fuerit ſal
uus erit alla allā alleluia. ℣
In noīe pris ꝛ filij et ſpiri-
tuſſct Qui crediderit Se-
quens ℟m erit ℟m octauū
infra octauas qꝛ pmū ℟m
ſcꝫ poſt paſſionē non canta
bitur ipſi ſolūmodo ipo die
ſancto. ℟m Viri galilei qd
admirami aſpiciētes in celū
alla Queadmoduz vidiſtis

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

eũ euntē in celũ ita veniet al
leluia all'a all'a ℣ Cũq3 intu
erent in celũ euntē illum ecce
duo viri ſteterũt iuxta illos
in veſtib⁹ albis qui et dixe
rũt Quem admodũ Laudes

Viri galilei quid aſpici-
tis in celũ hic ihũs qui
aſſumpt⁹ ē a vobis ī celũ ſic
veniet all'a Añ. Cũq3 intue
rentur in celũ euntē illũ dix
erũt all'a Añ Eleuatis maī
bus ferebatur in celũ et beñ
dixit eis allã Añ Exaltate
regē regum et ympnũ dicite
deo all'a. Añ Uidentib⁹ illis
eleuat⁹ ē ⁊ nubes ſuſcepit
eũ in celum all'a Capl'm pri-
mũ Quidē ſermo. ympn⁹ Tu
xp̄e nr̄m gaudiũ ℣ Exalta-
re dñe in vtute tua all'a Cã
tabim⁹ et pſallem⁹ virtutes
tuas allel'a Añ Aſcendo ad
patrē meũ et prēz vr̄m deũz
meũ et deum vr̄m all'a Beñ
dict⁹ Que añ ad bñdict⁹ p
totam octauã obſeruet Col'

Concede qũs omps̄ de⁹
vt q̄ hodierna die vige
nitũ tuũ ī dēptorē nr̄m ad ce
los aſcendiſſe credimus ipſi
quoq3 mēte in celeſtib⁹ ha-
bitem⁹ Per eundez. Ad ho
ras diei ympni diurnales
Jam lucis orto ſidere cum ce
teris Sed iſte verſus addat
Gloria tibi domine qui aſ-
cendis ſuper ſidera Antiphy
one Laudũ Reſponſorium.
Criſte fili dei viui miſererē
nobis all'a. ℣ Qui ſedes ad
dexteram patris Cetera ſo
lito more. Ad terciam Capl'm

Et conueſcens p̄cepit eis
ab iheroſolimis ne diſ-
cederēt: ſed expectarent pro-
miſſionē patris Deo grãs ℣
Aſcendit deus in iubilatōe
all'a allã Et dñs in voce tu
be. ℣. Aſcendēs xp̄s in altũ
all'a Captiuam duxit capti
uitatem allã Ad vi Capl'm

Accipietis virtutē ſpũſ
ſcĩ ſuperuenientis ī vos
⁊ eritis michi teſtes in omni
iudea et ſamaria ⁊ vſque ad
vltimum terre Deo gracias
R̄m Aſcendens xp̄s in altũ
all'a allã Captiuã duxit ca
ptiuitatē. Aſcendo ad patrē
meum et patrem veſtrum.
Ad nonam Capitulum.

Viri galilei quid ſtatis
aſpicientes in celum hic
iheſus qui aſſumptus eſt a-
vobis in celũ ſic veniet quez
admodum vidiſtis eum eun
tem in celũ Deo gracias. R̄:
Aſcendo ad patrem meum
et patrem vr̄m all'a alleluia

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Deum meū et deum veſtruꝫ
℣ Exaltare dn̄e in virtute
tua all'a Cantabim⁹ ꝛ pſal
lemus ꝟtutes tuas. In
ſcdis vš Aā Laudem. Pš
Dixit dn̄s. Laudate pueri.
Ad te leuaui Laudate nomē
domini. Laudate dn̄m quoī
am bon⁹ eſt pſalmus. Capi
tulum ẏmnū et verſ ſicut i
p̄mis vš: Aā O rex glorie
dn̄e virtutū qui triumphator
hodie ſup omnes celos aſcē
diſti ne derelinquas nos or=
phanos ſꝫ mitte ꝓmiſſuꝫ pa
tris in nos ſpiritum verita=
tis allā Mgt Collecta vtš
Notandū ꝑ octās aſcenſio=
nis ſi ocurrerit feſtum ſolem
ne ſcꝫ Philippi et Jacobi.
Crucis Spinee corone. Jo=
hannis ante portam latinā
Tunc teneatur Etiā notan
dum a die aſcenſionis vſque
ad feriaꝫ ſextā poſt octauas
ix lectōnum ſine omelia di=
cant cū aliis omnib⁹ p̄ter p̄i
mū Rm. Sed dominica die
infra octauas dn̄icalis habe
atur omelia Et ī die octaua
Omelia feſtiuitatis Nulla
ſuffragia dicant niſi in ſab=
bato de dn̄a et de patrono
eccleſie Sequuntur
Lectiones Feria ſexta

STans petr⁹ cum vnde=
cim eleuauit vocē ſuaꝫ
ꝛ loquut⁹ eſt verbū ꝓphete
iohelis. Erit in nouiſſimis
dieb⁹ dicit dominus Effun
dam de ſpū meo ſup omnem
carneꝫ et ꝓphetabūt filii vrī
et filie vrē iuuenes veſtri vi
ſiones videbunt et ſenes vrī
ſompnia ſompniabūt. Rm.
Omis pulchritudo Lectio.
AT quidē ſup ſuos me=
os ꝛ ſup ancillas me=
as in diebus illis effundam
de ſpiritu meo ꝛ ꝓphetabūt
et dabo prodigia in celo ſur
ſum et ſigna in terra deorſuꝫ
ſaguinem et ignem et vapo
rem fumi Sol cōuertetur in
tenebras et luna in ſangui=
nem anteꝗ̄ veniat dies do=
mini magn⁹ et manifeſt⁹ ꝛ
omnis quicunqꝫ nomen dn̄i
inuocauerit ſaluus erit Tu
VIri iſrahelite audite ℣
ba hec: ihesum nazare=
num viruꝫ approbatū a deo
in vobis virtutibus et ſig=
nis que fecit ꝑ illum deus in
medio veſtri ſicut vos ſcitis
hunc diffinito et preſcientia
dei traditum per manus ini
quorū affigētes interemiſtis
Tu autem domine miſerere
noſtri Deo gracias. Lectio.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

DEus ſuſcitauit iheſuz ſolutis dolorib⁹ iferni iuxta qd ipoſſibile erat teneri illū ab illo David enim dicit. in eū puidebam dn̄m coraz me ſemp: qm̄ a dextris eſt michi ne ↄmouear: ꝓpter hoc letatū ē cor meū ⁊ exultabit ligua mea inſup et caro mea requieſcet in ſpe

QUoniā nō derelinquas aīaz meā in iferno nec dabis ſctm̄ tuū videre corruptōnez. Notas michi feciſti vias vite. replebis me iocunditate cū facie tua Viri frēs liceat ardenter dicere ad voſ de ꝓpheta dauid qui defūct⁹ eſt ⁊ ſepulchrū eius apd nos eſt vſq; in hodiernū diem Tu autē dn̄e miſerere noſtri

PRopheta ergo cū eſſet et ſcirz q2 iureiurando iuraſſet illi de⁹. de fructu lūbi ei⁹ ſedere ſup ſedez eius ꝓuidēs loquut⁹ eſt de reſurrectōe xp̄i Qui neq; derelictus eſt in iferno: neq; caro ei⁹ vidit corruptōez Nunc iheſum reſuſcitauit de⁹ cui⁹ nos teſtes ſumus Tu autem domie

IGitur dextera dei exaltat⁹ et ꝓmiſſione ſpūs ſcti accepta effudit hūc quez vos auditis ⁊ videtis Non eni dauid aſcendit in celū. dicit autē Dixit dn̄s dn̄o meo ſede a dextris meis. Donec ponā inimicos tuos ſcabllz pedū tuoꝝ. Certiſſime ſciet oīs dom⁹ iſrahel q2 et dn̄m eum ⁊ xp̄m deus fecit hunc iheſuz quē vos crucifixiſtis

HIjs auditis ↄpuncti ſūt corde ⁊ dixerūt ad petꝝ et ad reliquos aplōs Quid faciem⁹ viri frēs Petr⁹ vero ait ad illos Penitēciā agite ⁊ baptizetur vnuſquiſq; vrm̄ in noie ihū xp̄i in remiſſionē pctōꝝ vrōꝝ et accipietis donū ſpūſſcti. Lectio

UObis eteni eſt re ꝓmiſſio ⁊ filiis vris ⁊ omnib⁹ qui longe ſunt ⁊ ꝓpe quoſcūq; aduocauerit dn̄s deus noſter aliisq; vbis plurimis teſtatus eſt et exhortabatur eos dicēs Saluemi a gen̄ra tōe iſta praua Qui ergo acceperunt ſmonē eius baptizati ſunt: et appoſite ſunt illa die anime circiter tria milia Tu autem Omnia alia vt in die ſancto. Item infra octauas ſup Mſt Añ

HIc veniet q̄ue admodū vidiſtis eū euntē in celū alla Añ. Vado parare vobis locū ⁊ iteꝝ veniā ad vos

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

alleluia et gaudebit cor vrm̄
allā Aā Niſi ego abiero pa
clitus non veniet ad vos aſſump
tus fuero mittā vobis allā
Aā Rogabo patrē meum et
aliū paclitū dabit vobis al-
leluia Aā Dn̄e ſi in tpe hoc
reſtitues regnū iſrahel dixit
autē eis non eſt veſtp̄ noſſe
tpa vel momēta q̄ pater po
ſuit in ſua poteſtate alleluia
Aā Dn̄s quidez iheſus poſt
q̄ loquutus eſt eis aſcendit
in celum ⁊ ſedet a dextris dei
allā Aā Illi autē pfecti pre
dicauerūt vbiqꝫ dn̄o coopan
te ⁊ ſermonē ꝯfirmante ſe-
quentib⁹ ſignis alla Mgt.

Sabbato Lectio prima

Erant autem pſeuerātes
in doctria aplo͞p ⁊ con
municatōe fractōis panis ⁊
orōne Fiebat autē omi anie
timor. Mlta quoqꝫ pdigia
⁊ ſigna fiebāt p aplos i ihe
ruſalem et metus erat mag
nus in omnib⁹ Lectō ſcdā.

Omnes enim qui credebāt
erant pariter ⁊ erāt illis
omia ꝯmunia poſſeſſiōes au
tē ⁊ ſubſtācias vendebant et
et diuidebant illa oibus put
vnicuiqꝫ op⁹ erat Lectio iij

Apoſtoli quoiam quotti
die pdurātes erāt vna
nimiter in templo ⁊ frāgen-
tes circa domos panes Su
mebant cibū cū exultatōe et
ſimplicitate cordis collaudā
tes deū ⁊ habentes grāꝫ ad
omnez pplm̄ Tu au Lcō iiij

Ait petr⁹ ad pplm̄ De⁹
abraham Deus yſaac
Deus iacob De⁹ prm̄ nro͞p
glorificauit filiū ſuū iheſum
auctorē vite: quē vos inter-
feciſtis hūc deus ſuſcitauit a
mortuis cui⁹ nos teſtes ſu-
mus Tu autē Lectio quīta:

Et nūc fratres ſcio quia
p ignorantiā ſicut ⁊ pn̄
cipes vrī feciſtis De⁹ autez
q̄ prenūciauit p os oīm pphe
tap̄ pati xp̄m ſuū iplenit ſic
Penitemini igitur ⁊ ꝯuertimi
vt deleant vrā peccata Tu

Et cū venerit temp⁹ refri
gerij in ꝯſpectu domini
⁊ miſerit eū qui pdicaturus
eſt vobis ihm̄ xp̄m Quē op
ortet celum quidē ſuſcipe vſ
q̄ in tp⁹ reſtitutōis oīm que
loquut⁹ eſt de⁹ p os ſctōrum
ſuop̄ a ſclō pphetap̄ Lectio

Moyſes quidez dixit pro
phetam vobis ſuſcita-
bit dn̄s de frib⁹ vris: tanq̄
meipm̄ audietis iuxta omia
quecūqꝫ loquut⁹ fuerit vo-
bis Et omīs pphete a ſamu-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ele ⁊ deinceps q̃ loquuti ſũt
ãnnunciauerũt dies iſtos Tu
Vos aũt eſtis ꝓphetaꝝ filũ
⁊ teſtamentuꝫ qd̃ diſpoſuit
deus ad prẽs vrõs dicẽs ad
abraham. In ſemine tuo bñ
dicentur om̃es familie terre
Vobis primũ de⁹ ſuſcitans
filiũ miſit beñdicentẽ vobis
vt ↄuertat̃ vnuſq̃ſqꝫ a nequi
cia ſua Tu autem. Lctõ
Tũc ſupuenıũt ſacerdotes
⁊ magiſtratos tẽpli dolẽtes
ꝙ docerẽt ppl'm ⁊ ãnuncia-
rent in ihrſlm̃ reſurrectõem
ex mortuis et iñecerũt man⁹
in eos ⁊ poſuerũt eos in cuſ
todiam in craſtinũ Erat enĩ
iam veſpa multi autẽ eoꝝ q̃
audierũt verbũ crediderũt et
fact⁹ eſt numer⁹ viroꝝ qui-
qꝫ milia Tu Dñica infra
octauas aſcenſiois ⁊ ad vſ̃
capitlꝫ Eſtote. ℟ Dis pul-
chritudo An̄ Vado parare
vobis locũ ⁊ iteꝝ veniaꝫ ad
vos ⁊ gaudebit cor vrm̃ all'
Igitur frẽs Lctõ i
kmĩ vt eterne beatitudi
nis capaces eſſe poſſum⁹ ex
pletis omnib⁹ que euange-
lice p̃dicatõi et noui teſtam̃
ti miſteriis ↄgruebant. Dñs
noſter ihũs xp̃s q̃dragesimo
p⁹ reſurrectõꝫ die coraꝫ diſ-
cipulis eleuat⁹ in celũ corꝑa
lis p̃ſentie modũ fecit. Tu
In dextera dei patris mã
ſur⁹ donec tꝑa multipli
candis eccleſie filiis diuini-
tus p̃ordinatis ꝑagunt̃ ⁊ ad
iudicãdos viuos ⁊ mortuoſ
in eadeꝫ carne in q̃ aſcendit
adueniat Nõ itaqꝫ redẽpto
ris nri ↄſpicuũ i ſacramẽta
tranſiuit Tu autẽ dñe Lecõ
Et vt fides excellentior
eſſet ac firmior viſioni
doctrina ſucceſſit Cui⁹ auc
toritateꝫ ſupnis illũinata ra
diis credentiũ corda ſeq̃rent̃
Hãc fideꝫ aſcenſione dñi auc
tam ⁊ ſctiſpũs munere robo
ratam Nõ vincula nõ carce
res nõ fames non ignes aut
laniat⁹ feraꝝ Nec exquiſita
ꝑſeq̃ntiuꝫ crudelitatib⁹ ſup
plicia terruerũt Tu L. iiij-
Pro hac fide ꝑ vniuer-
ſuꝫ mdm nõ ſolũ viri ꝟ
etiã femie Nec tantũ impu
bes pueri ſed etiã tenere vir
gines vſqꝫ ad effuſioneꝫ ſui
ſaguis decertauerũt Hec eſt
fides frẽs kmĩ q̃ demoia eie-
cit:egritudies depulit ⁊ mor
tuos ſuſcitauit Vñ ⁊ ipi bti
apli: qui tot miraculis ↄfir-
mati:tot ſermonib⁹ eruditi
atrocitatem dñice paſſionis

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

expauerāt:ꝛ veritatē reſur-
rectōis eius nō ſine heſitati
one ſuſceperāt:tm̄ de aſcenſi
one dn̄i ꝑfecerūt vt quitq̄d
illis pri⁹ intulerat met⁹ ver
tetur in gaudiū Lectio

Nūc igit̄ dilectiſſimi fili⁹
hoīs dei fili⁹ excellēti⁹
ſacrati⁹ ꝙ itonuit cū i patne
maieſtatis glāz ſe recepit et
ieffabili mō cepit eē diuita-
te pſentioꝛ q̄ fact⁹ ē hūanita
te longiquioꝛ Tūc ad eq̄lem
pri filiū erudicio:fides greſſ
um cepit mētis accedere ꝛ ꝯ
trectatōnis corporee in xp̄o
ſubſtātie q̄ patre mioꝛ ē noz
egere. qm̄ glificati corpoꝛis
manēte natura eo fides cre
dentiū vocabatur vbi nō car
nali manu ꝓ ſpūali itellectu
par geitoꝛi vigenit⁹ tāgeret
Hinc illđ eſt qđ Lectō vi
p⁹ reſurrectōz ſuā dn̄s cum
maria magdlena pſonā ec-
cleſie gerēs ad ꝯtactū illius
ꝯperarz accedere dixit ei no
li me tāgere nondū eni aſcen
di ad prēz meū Hoc eſt nolo
vt ad me coꝛpaliter venias.
nec vt me ſenſu carnis ag-
noſcas Ad ſublimioꝛa te dif
fero .maioꝛa tibi pparo Cū
ad prēz meū aſcendero tunc
me pfectius veriuſq3 palpa
bis:apphenſura qđ nō tan
gis et creditura qđ nō vidss

Sequitur omelia dn̄icalis.

In illo tp̄e S.iohēm
d.i d ſ. Cū venerit pa-
clit⁹ quē ego mittā vobis a
prē ſpm̄ veritatis q̄ a patre
ꝓcedit ille teſtimoniū phibe
bit de me et vos teſtimoniuz
phibebitis q2 ab initō mecū
eſtis Et reliqua Gregorij

Ex mltis euāgelij locis i
uenim⁹ q2 diſcipli ante
aduentū ſpūſſcti min⁹ capa
ces erant ad itellī́gēda archa
na diuine ſublimitatis Mi
n⁹ foꝛtes ad tolerāda aduer
ſa hūane pūitatis. Lcō vij

Sed i eis aduenīēte ſpiri
tuſctō cū augmēto diui
ne agnitōis data ē ꝯſtantia
etiā vincēdi iꝓbitatē pſe-
cutōis vn̄ illis dn̄ica ꝓmiſſi
one nūc dr̄ Cū venerit pacli
tus quē ego mittaz vobis a
prē ſpm̄ veritatis Lctō ix

Notandū autē in pꝛimis
ꝙ dn̄s ſpm̄ veritatis a
ſe mittendū eē teſtatur ꝛ eū
dē mox a prē ꝓcedere ſubiū
git Non quia idem ſpiritus
aliter a patre pꝛocedit ꝙ a
filio mittitur Sed ideo fili-
us enim a ſe mitti a patre di
cit pꝛocedere vt aliaz patris

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

aliāq; ſuam eē ꝑſonaȝ deſig
nat Aūt in eadē diſtinctōne
ꝑſonaꝝ vnaȝ eē oꝑatōȝ ⁊ vo
luntatē ſuā cū patris volun
tate ⁊ oꝑatōe denūciet. Tu
Laudes Viri gali cū ceteris
Eſtote prudētes Cap
⁊ vigilate in orōibꝰ añ
oīa autē in voſmetipis cari-
tatē habētes ꝯtinuā qꝛ cari-
tas oꝑit multitudinē pctōꝝ
Ympnꝰ Tu xpē nrm̄ gaudiū
℣ Exaltare dn̄e in vir. Añ.
Cū venerit ꝑaclitꝰ queȝ ego
mittā vobis a prē ſpm̄ veri
tatis ille teſtimoniū ꝑhibe-
bit de me alla ⁊ vos teſtimo
niuȝ ꝑhibebitis qꝛ ab initio
mecum eſtis alla Collecta.
Omps̄. ſ. deꝰ. fac nos tibi
ſemꝑ ⁊ deuotā gerere volun
tatē ⁊ maieſtati tu e ſincero
corde ſeruire Ad hos diei.
Añ & vt in die ſancto.
Vnuſquiſq; Ad vi Ca
eni ſicut accepit grāȝ in
alterutꝝ illam ad miſtrātes
ſicut boni diſpenſatores mlˀ-
tiformis grē dei Ad ix Capl
Si quis loquitur quaſi ſer-
mones dei ſi q̄s miſtrat tan
q̄ ex virtute quā admiſtrat
deꝰ vt in oībus honorificet
deus ꝑ ihm̄ xpm̄ dn̄m In v
es Añ ⁊ ps vt in die ſancto

Capl Eſtote prudētes ym
nꝰ Feſtum. ℣ Aſcendit deus
in iubilatione Añ Cū vene-
rit ꝑaclitꝰ quem ego mittaȝ
vobis ſpm̄ veritatis q̄ a pa
tre procedit ille teſtimonium
ꝑhibebit de me alla. Collec
tes Omps̄ Infra oct lcōs
Quia igitur dilectiſſimi
frēs xpi aſcēſio nrā ꝓ
uectio eſt ⁊ quo ꝓceſſit glā
capitis eo ſpes vocatur ⁊ cor
ꝑis dignis dilctiſſimi exulte
mꝰ gaudijs ⁊ pia grāꝝ actōe
Hode letemur: Lec.
eni nō ſolū ꝑadiſi poſſe
ſſores firmati ſumꝰ ſ etiam
celoꝝ ſuꝑna in xp̄o penetra
uimꝰ ā plioꝛa adepti ꝑ ieffa-
bilē xpi grāȝ quaȝ ꝑ dyabli
amiſeramꝰ inuidiam. Per
Sacramentū dilectiſſimi
ſalutis nrē quā ꝑcioſo
ſaguis ſui vniuerſitatis ꝯdi
tor eſtimauit A die corꝑalis
ortus vſq; ad exitū paſſio-
nis ꝑ diſpenſatōȝ hūilitatis
impletum ē. Lectio
Et licȝ mlta etiam in ſerui
forma diuitatis ſigna radia
uerūt ꝓprie tamē illius tꝑis
niſi actō ad demōſtrandā ſuſ
cepti homis ꝯtinuit verita-
tē Pꝰ paſſionē vero ruptis
vinculis mortis q̄ vim ſuam

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

in eũ qui pcti erat neſci⁹ in-
cedendo ꝑdiderat. Infirmi.
tas in virutem mortalitas
in eternitate Cõtumelia tra
ſiuit in glãz Lectio

Quã dñs nr̃ ihũs xpũs i
multis documẽtis nr̃-
toꝝ declarauit aſpectib⁹ do
nec triũphũ victorie quẽ rpor
tauit a mortuis īferret celis
Sicut ergo in ſolempnitate
paſcali r̃ſurrectõ dñi: nobis
fuit cauſa letãdi Ita aſcen-
ſio ei⁹ in celũ ꝑſentiũ nobis
eſt materia gaudioꝝ Tu au

Nobis inq̄ recolentibus
hũc diẽ ⁊ rite veneran
tib⁹ quo nrã natura in xpo
ſupra omnẽ celi miliciã ſuꝑ
omes ordines angeloꝝ ⁊ vl
tra cũctaꝝ altitudinẽ ptãtũ
ad dei patris ẽ ꝓfctã ꝯceſſũ

Quo ordine diuinoꝝ opꝝ
nos edif cati ſumus vt
mirabilior fiet grã dei cũ re
motis: a cõſpectu oim̄ q̄ me
rito reuerẽtiã ſui vidēbantur
indicere Fidꝭ nõ differꝫ ſpes
nõ fluctuaret ⁊ caritas non
teperet Tu aut Lectio

Magnoꝝ eſt eniꝫ hic frẽs
vigoꝝ mentiũ ⁊ valde
fideliũ hoc lumẽ ẽ animoꝝũ
Incũctanter credere q̄ corꝑe
nõ videntur intuitu ⁊ ibi fi
gere deſiderium quo neq̃as i
ferre ꝯſpectũ. Lectio.

Dominn⁹ quideꝫ ihũs p⁹
ꝙ loqnut⁹ ẽ eis aſſum
ptus eſt in celũ ⁊ ſedet a dex
tris dī In veteri teſtamento
ꝯgnouim⁹ ꝙ helias raptus
ſit in celum Sꝫ aliud eſt ce-
lum aereũ aliud ethereũ. Le

Celuꝫ quippe aereũ ẽ ꝓx
emũ vnde ⁊ aues celi di
cim⁹ qr eas volitare in aere
videm⁹ In celũ quippe aere
um helias ſubleuat⁹ eſt vt i
ſecreta quadã terre regione
repẽte duceretur vbi in mgña
iam carnis ac ſpũs quiete vi
ueret quouſq; ad finẽ mũdi
r̃deat ⁊ mortis d̾bitũ ſoluat

ILle enim mortẽ diſtulit
non amiſit. Redemptor
autẽ nr̃ qr non diſtulit ſuꝑa
uit eãq; reſurgendo cõſump
ſit ⁊ reſurrectõis ſue gloriaꝫ
aſcendendo declarauit. Tu.

Notandũ quoq; eſt ꝙ he-
lias in curru legit̃ aſcẽdiſſe
vt videlicꝫ apte mõſtraretur
quia homo pur⁹ adiutorio i
digebat alieno Tu autẽ. L

Per anglos q̄ppe illa fa
cta ⁊ oſtẽſa ſunt adiu
mẽta qr nec ad celũ q̄dẽ ae-
reũ ꝑ ſe aſcẽdere poterat quẽ
nat̃e ſue īfirmitas g̃uebat

Redēptoꝛ autē nr̄ nō cur
ru angelis ſubleuatus
gtelitur qꝛ is qui fecerat om
nia nimiꝝ ſuꝑ oīa ſua fere-
batur virtute Tu autē dn̄e
Ille eni reuertabatur vbi
erat:et inde redibat vbi re-
manebat Qꝛ cū ꝑ hūanitatē
aſcenderꝫ in celum ꝑ diuini
tatē ſuam ꝑiter ⁊ terraꝫ con
tinebat et celū Tu auteꝫ dn
SIcut autē ioſeph a fra
tribꝰ venditꝰ venditōꝫ
redēptoris nr̄i figurait Sic
enoch trāſlatꝰ atqꝫ ad celuꝫ
aereū helias ſubleuatꝰ:aſcē
ſionē dn̄icam deſignauit Tu
AScenſiois ergo ſue doī
nꝰ ꝓnunctios ⁊ teſtes
habuit Unū ante legē aliuꝫ
ſub lege vt qn̄qꝫ veniret ipſe
qui veraciter celos penetra-
re potuiſſet Tū autem doīe
Feria quarta Lcō prima.
Reſurrectō dn̄i frēs ſpes
nrā eſt Aſcēſio eni glo
rificatō nrā eſt Aſcenſionis
dn̄ice ſolempnia celebꝛamus
Si ergo recte: ſi fideliter:ſi
deuote ſi ſancte Si pie aſcē
ſionē dn̄i celebꝛamꝰ: aſcen-
damꝰ cum illo Tu autē dn̄e
Aſcendentes autē nō extol
lamur nec de nr̄is quaſi de
ꝓꝛiis meritis ꝓſumamꝰ ſur
ſum ēni coꝛ hrē debemꝰ ſed
ad dn̄m Surſuꝫ autē coꝛ nō
ad dn̄m ſuꝑbia vocatur ſur
ſuꝫ autē coꝛ ad deuꝫ nō refri
geriuꝫ vocatur Lectō.
Uidete frēs magnuꝫ mira-
culū Altus ē deꝰ erigis te ⁊
fugit a te humilias te ⁊ deſcē
dit ad te. Lectō Quare
hoc qꝛ excelſus ē et humilia
reſpicit ⁊ alta a longe ꝯgno
ſcit:hūilia ꝺ̄ ꝓximo reſpicit
vt attollet alta ideſt ſuꝑbia
delonge ꝯgnoſcit vt dep̄riat
Reſurrexit enim xp̄s vt
ſpem nobis tribuat qꝛ
reſurget hō qui moꝛit̄ ne mo
ꝛiendo deſperemꝰ ⁊ vitā noſ
traꝫ morte ſcurā ꝑutaremꝰ
ſecuros nos fecit. Tu auteꝫ
Sollicitieni eramꝰ de ipſiꝰ
aīa ⁊ ille nobis reſurgēdo de
carnis reſurrectōe fiduciaꝫ
dedit Crede ergo vt mū dris
pꝛiꝰ ergo opoꝛꝫ te credeꝛ vt
poſtea ꝑ fideꝫ dn̄m merearis
agnoſceꝛ Deū eni videre vis
audi ipm̄ dicentē Bti mdō
corde qm̄ ipſi deū videbunt
Exultemꝰ dilctiſſimi gau-
dio ſpūali ⁊ digna apꝺ dn̄ꝫ
grāꝫactōe letantes liberos
coꝛdis oculos ad illā altitu-
dinē in q̄ xp̄s ē erigamꝰ Lcō
Rurſuꝫ vocatos aīos ꝺ̄ſide

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ria ꝁrena nō deprimat ad eꝁ
na pelctōs picla nō occupēt
viā veritatis igreſſos falla
ces illecebre ne ꝛ̄tardēt ⁊ ita
a fidelib⁹ hec tpa decurrant
vt pegrinari ſe i hac mundi
valle ꝯgnoſcāt: i qua etiā ſi
q̄daz ꝯmoda blandiunt non
āplectanda neq̄ter ꝑ trāſeū-
da ſunt fort iter. Lectio
C ōtra iſidias diabli ſapiē
ter deb; fidelis q̄ſq; vigilare
vt inimicū ſuū de eo quo tēp
tatur poſſit elidere Nichl' aū
validi⁹ dil'ciſſimi ꝯtra diabo
li dolos q̄ꝫ benignitas mie ⁊
largitas caritatis ꝑ q̄ꝫ omē
pctm̄ aut declinat aut vincit
Ad vē priās octauaꝝ ſicut i
vigilia aſcē totalꝛ̄ ē agend;
In vi͞ij aſcen oia ſicut in die
ſctō pter ℟ primū. Lectio i.
O mnia deſideria mea inca
leſcite ⁊ effundite i dn̄z
ihm̄ Currite ſatis actenus
tardaſtis: ꝓperate quo pgi-
gitis q̄rite qd̄ q̄ritis. ihm̄ q̄
ritis nazarenū aſcēdit ad ce
los nō eſt hic. ℟ Ois pulch
S up altitudinē celoꝝ ſu-
ꝑ oēz excellenuciā āge
loꝝ ꝓpria virtute aſcēdit ſup
ſoliū ſinglāris glē ſedꝫ i dex
tera pris Cui ē coetern⁹ co
eſſencialis amictus lumine

ſicut veſtimēto Ibi adorant
eū oms̄ angli dei ⁊ vniuerſa
mltitudo celeſtis ſyon Tu.
E xultate i nobili filio vos
illuſtres priarche q2 ipleta ē
i eo ois expectatō vrā gaud
te i ihū ꝓphē mḡo vos ꝓphe
te viri veraces q2 mirifice ⁊
glōſe videtis ꝯpleta oia q̄ de
ipo ānunciaſtis i ſpūſctō et
fideles inuēti eſtis per ipm̄ i
ſermonibus veſtris Tu aūt
G audete i ihū dn̄o ⁊ mgrō
vrō vos incliti ꝓceres cele
beati apli Ecce enim quē vi
diſtis i medio vri eſurientez
ſitientē fatigatū ⁊ his ſimi-
lia carnis ifirma tolerantez
Quē vidiſtis ab homib⁹ re
ꝓbari ⁊ cū ſceleratis repu
tari Quō vicit quō regnat
q̄ꝫ glōſus in ſuo lumie reful
get diuino Adorate autē il-
la dulcia genua q̄ ſe incurua
uerūt aū vos vſq; ad terraz
ſedentib⁹ vobis ad ſacratiſ
ſimā cenam Adorate nūc ſa
cratiſſimas man⁹ quib⁹ pul
uerē pedū vrōꝝ rex regū la-
uare ⁊ extergere dignatus eſt
G audete i principe vrē mili
cie vos martires victorioſi:
quia ecce ipm ꝓ quo tradi-
diſtis in mortem aīas veſ-
tras Gaudete i ihū ſummo

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

doctore veritatis o vos re-
uerendi ꝯfeſſores q̄ quē oliꝫ
doctrinis ſacris ⁊ opib⁹ iuſ
tis cōfeſſi eſtis corā homini-
bus nūc ꝯfitetur vos coram
prē ſuo ⁊ ſāctis anglis eius
Gaudete Tu Lectio
in ihū virgine ⁊ virgim
ſctificatore oīs vos padiſi
cole ꝟgines: vos anglōꝝſilē
me q̄ ecce quē optaſtis quē
aāſtis quē ardētib⁹ dſidrijs
expetiſtis ꝑ cui⁹ amore ſpō
ſos ⁊ oīꝫ ornatū ſcli ꝯtemp
ſiſtis: ſummi regis filiū nūc
videtis Cū autē inter celico
las vberrimū tibi gaudium
ſit o maria virgo virginum
ſinglāris roſa celice ameni-
tatis Gaude felix mater q̄
quē vidiſti in ligno penden-
tem Vides nūc cū mḡna glo
ria i celo regnantē Tu autē
Omelia ſicut in die ſctō. ſi
milit ad horas In ii vſ vts
Sup mḡt aū Euntes i mū
dū vniuerſuꝫ p̄dicate euāge
lium oīi creature allā. qui
crediderit ⁊ baptizat⁹ fuerit
ſalu⁹ erit allā qui autē non
crediderit ꝯdempnabit allā
Collecta Deꝰ cui⁹ fili⁹ Re-
quire in ii vſ diei ſancte Cō
pletoriū ſicut s. Feria vi
p⁹ octauas aſcēſiōis ad ma

tutinas Inuitatoriū Ymn⁹
⁊ ꝟ ſicut in die ſctō. Sꝫ ſup
nocturnū feriale Aū Nimis
exaltat⁹ es allā ſup omnes
celos allā. ꝟ Aſcendit deus i
iubilatione. Lectio prima.
Per man⁹ autē aplōrūꝫ
fiebant ſigna et ꝓdigia
multa in plebe: et erant om
nes in porticu ſalemonis Ce
teroꝝ autē nemo audebat ſe
ꝯiungere illis ſed magnifica
bat eos pplūs. Tu aūt dn̄e
miſerere noſtri. ℟ Aſcendēs
criſtus in altum. Lectō
Magis autē augmētabat
numer⁹ credentiū i do-
mino pplōꝝ viroꝝ ac mulie
rum ita vt in plateis eicerēt
infirmos et ponerēt in lectu
lis ⁊ in grabatis vt venien
te petro ſaltem vmbra illi⁹
obumbraꝝ quēq̄ illoꝝ ⁊ li-
berarentur ab infirmitati-
bus ſuis Tu autem domine
℟ Tp⁹ ē vt revertar Lcō iii
Concurrebat autem et mul
titudo vicinaꝝ ciuita-
tū in iheruſalē afferētes eg-
ros ⁊ vexatos a ſpiritibus
imūdis qui curabantur om
nes Tu autē. ℟ Non turbe
tur cor veſtꝝ Ad laudes ſola
aū Viri galilei. Pſ. Dn̄s
regnauit cū ceteris Capitꝫ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Eſtote prudẽtes ymn⁹. Tu xpe nrm̃ gau ℣ Exaltare do mine An̄ Dn̄s quidẽ ihes⁹ poſtq̃ locut⁹ ẽ eis aſcẽdit i celum ⁊ ſedꝫ a dextris dei all'a Coll Omps. ſ. d. Sine p̄cib⁹ et ſuffragus Ad primã ymn⁹ vts An̄ Cũq; intuerẽtur Ad iij. An̄ Eleuatis manib⁹ Ad. vi. An̄ Exaltare Ad ix An̄ Videntib⁹ Capitula ſicut in domica infra octauas ℟a et verſ de aſcenſione Sed ad vſ ſup p̄s feriales An̄ Alleluia quater Capitulũ Eſtote prudentes ymnus Feſtum nũc celebre. ℣. Aſcendit de⁹ in iubilatõne. An̄ Illi autez pfecti p̄dicauerunt vbiq; deo coopante ⁊ ſmonẽ ↄfirmãte ſequentib⁹ ſignis allã Coll Omps ſ d

In vigilia penthecoſtes ad matutinas Inuitatorium ⁊ ympnum de aſcenſione Sup nocturnũ ferialẽ An̄ Dn̄s i celo allã parauit ſedẽ ſuam allã Ps̄ Cantate vt in ſabbatis ℣ Aſcendens criſtus i altum Scdm̄ iohãnem

In illo tpe. d. i. d. ſ. Si diligitis me mandata mea ſuate ⁊ ego rogabo patrem et alium paclitum dabit vobis Et reliq̃ Bede

Quia vigilias venture ſolemnitatis de aduentu p̄ũſſcti celebrantes fratres kmĩ debem⁹ ipi homis ⁊ ſcti morib⁹ ↄgruere ſolempnitati quã colim⁹ Hoc eteniꝫ ordinetãte feſtiuitatis ei⁹ digne gaudia celebrantes. Si quoq; nos dño opitulãte aptos reddiderimus ad quos ſp̄ũſſctũs aduenire ⁊ in quibus habitare dignetur. Tu autem dñe. ℟ Ponis nubẽ ea autem. aſcen.

Solum modo ratõne aduentui et illuſtratõni ſpirit⁹ ſancti apti exiſtim⁹ ſi corda noſtra diuino amore repleta et corpa noſtra diuinis ſint mancipata preceptis Unde ⁊ diſcipulis ſuis veritas dicit Si diligitis me mãdata mea ſeruate et ego rogabo prẽꝫ ⁊ alium paclituꝫ dabit vobis ⁊ maneat vobiſcũ in eternum. ℟ Viri galilei q̃d ammiramini Lectio

Paraclit⁹ quippe ↄſolator interp̄tatur Sp̄ũs aũt ſctũs recte paraclit⁹ vocatur Qr corda fideliũ ne inter huius ſeculi aduerſa deficiant celeſtis vite deſiderijs ſubleuat ac reficit atq; eṫnis gaudijs

ſperãtes in ſe ↄſolari ꝓmit tit dicẽs Si diligitis me mã data mea ſeruate et ego rogabo prẽz ⁊ aliũ ꝑaclitũ dabit vobis ⁊ maneat vobiſcum ineternũ Tu autẽ. Hym Iste in orbez Ad laudes ⁊ ceteras horas ſicut heri dictũ fuit preter antiphonã Sup Bñdictus Si diligitis me man data mea ſeruate alleluia Sine precib⁹ ſtatī dicatur collecta q̄ heri dr̃atur.

Ad veſpas Antiphona

Veni ſctẽ ſpũs reple tuoꝝ corda fideliũ et tui amoris in eis ignem accẽde q̄ ꝑ diuerſitatem linguaꝝ cũctaꝝ gẽtes in vnitate fidei cõgregaſti all'a all'a. Pſalm⁹ feriales. Capitulum.

Dũz ↄplerent̃ dies pẽthecoſtes erãt om̃es diſcipuli piter in eodez loco ⁊ factus ẽ repẽte de celo ſon⁹ adueniẽtis ſpũs vehemẽtis ⁊ r̃pleuit totã domũ vbi erant ſedẽtes. ℞ Apparuerũt apl' ℣ Loq̄bant̃ Ymn⁹ Ueni crẽator. ℣ſi. Loq̄bant̃ var. Añ Nõ vos relinq̄ orphanos alleluia vado et venio ad vos alleluia et gaudebit cor vrm̃ alleluia. Collecta.

Preſta. q̄ o d. vt claritatis tue ſuꝑ nos ſplẽdor effulgeat et lux tue lucis corda eoꝝ q̄ ꝑ grãz renati ſunt ſctiſpũs illuſtratõe ↄfirmet Per Ad ↄpletoriũ pſ ↄſueti Añ Ueni ſctẽ ſpũs. ymn⁹ Btã nobis gaudia. ℣ Cuſtodi nos Sup nuc dimittis Añ Illã. ſpũs ꝑaclit⁹ all'a docebit vos oĩa all'a all'a Similiter ꝑ totã ebdomadã agatur ↄpletoriũ. Inuitatorium Alleluia ſpiritus dñi repleuit orbem terraꝝ Uenite adoremus allelua. Hymnus. Iaz criſtus aſtra aſcenderat. In primo nocturno Factus eſt repente de celo ſonus aduenientis ſpiritus vehementis alleluia alleluia Pſalm̃ Magnus domin⁹. Antiphona Confirma hoc deus q̄d operatus es in nobis a templo ſancto tuo quod ẽ in iheruſalem all'a alleluia. Exurgat de⁹ Antiphoñ Emitte ſpiritum tuum et creabuntur et renouabis faciem terre all'a alleluia. Benedic ãĩ ℣ Loq̄bant va. S. iohẽm.

In illo tẽpore Dixit iheſus diſcipulis ſuis. Si quis diligit me ſermonẽ meum ſeruabit: et pater meus

diliget eũ ⁊ ad eũ veniemꝰ ⁊ manſionẽ apd̄ eũ faciemꝰ

Gregorij

Probatio dilecõis exhibitio ẽ opis hinc in eplã ſua idez iohãnes ait qui dicit Qui diligit deũ et mãdata eiꝰ nõ ſeruat mẽdax ẽ Uere eni deũ diligimꝰ ſi mãdata eiꝰ obſeruamꝰ: ⁊ a nr̄is nos voluptatibꝰ coartamꝰ Nã qui adhuc ꝑ illicita deſideria defluit: ꝓfecto deũ nõ amat q2 ex ſua ei voluptate ꝯtradicit Tu. dñe miſerere nr̄i Deo. R̄m

Dum ꝯplerentur dies pẽthecoſtes erãt om̄s pariter dicentes allã ⁊ ſubito factꝰ ẽ ſonus de celo allelã Tanq̃ ſpũs torrẽs repleuit totã domũ all'a all'a. v̄ Repleti ſunt om̄es ſpũſctõ ⁊ ceperũt loqui Tanq̃ ſpiritus torrens repleuit. Lectio ij

Hodie ſpiritusſctũs repentino ſonitu ſuꝑ diſcipl'õs venit: mẽteſq3 carnaliũ in ſui amorẽ ꝑmutauit. ⁊ foris appꝑentibꝰ linguis igneis intꝰ fctã ſunt corda flãmantia q2 dum deũ in ignis viſione ſuſcipiũt ꝑ amorẽ ſuauiter mardeſcunt Tu autẽ domine miſerere noſtri R̄m Repleti ſunt omnes ſpiritu ſancto et ceperunt loqui ꝓut ſpiritusſanctus dabat eloqui illis ⁊ ꝯuenit mlt'itudo dicentiũ allã. v̄ Loquebant̄ varijs linguis apoſtoli magnalia dei Prout ſpũſſancus dabat eloqui. Lectio tercia

Ipſe namq3 ſpiritusſcũs amor eſt Unde et idem Johannes dicit Deus caritas ẽ Qui ergo mẽte ĩtegra deum deſiderat ꝓfecto iã habet quem amat Neq3 enim quiſq̃ poſſet deum diligere Si eũ quem diligit non haberet Ille enĩz vere amat cuius videlicz mente dilectõ ꝓ̃ua ex cõſenſu nõ ſuꝑat Nã tanto quiſq3 a ſuperno amore diſiungitur quãto inferiꝰ delectatur: dilectio ſanctos diſcernit a mundo Que facit vnanimes habitare ĩ domo in qua facit pater ⁊ filius manſionem qui donant et ipſi dilectõem Tu autem domine miſerere noſtri Deo

R̄m Apparuerunt apoſtoli diſperdite lingue tanq̃ ignis alleluia Seditq3 ſupra ſingulos eoꝝ ſpiritusſanctus all'a alleluia. v̄. Spiritus domini repleuit totam domũ vbi erant ſedentes apoſtoli Seditq3 ſupra ſingulos eoꝝ.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Dum ꝯplerē Laudes
tur dies pēthecoſtes erant om̄s ꝑiter dicentes allā
Ps̄ Dn̄s regnauit cū ceteris An̄ Spūs dn̄i repleuit orbem terraꝝ allā An̄ Repleti ſnut om̄s ſpūſctō ⁊ ceperunt loqui allᷓa An̄ Fontes et omnia q̄ mouētur ī aquis ympnum dicite deo allā An̄ Loqnebantur varijs liguis apli magnalia dei allā allᷓa Capitulū Dum ꝯplerentur dies Ymnus Jmpleta gaudent viſcera. ℣ Spūs dn̄i repleuit orbē terraꝝ et hoc qđ ꝯtinet oīa ſcientiā habet vocis An̄ Accipite ſpm̄ ſanctū quoꝝ remiſeritis pctā remittuntur eis allā Collecta.

Deꝰ q̄ hodierna die corda fideliū ſctiſpūs illuſtratōe docuiſti Da nobiſi eodē ſpū recta ſape et de eiꝰ ſemꝑ conſolatione gaudere Allᷓa ſuffragia in hac ebdomada habeant Sꝫ ſi euen̄rit feſtū trium lectōnū Et feſtum ix lectōm differatur Ad prīmā Ymnꝰ Ueni creator Qui paclitus Per te ſciamus Sit laus patri An̄ Ueni ſancte Ps̄ Deus in noīe cum ceteris Siue ps Cōfitemi ſcđꝫ choꝛ Laudeñ Cetera ſolito more Ad iij Ympnus Ueni creatoꝛ ſpūs Tu ſeptiformis munere Per te ſciamus da patrē Sit laus deo An̄ Ueni ſancte ſpūs Capitulum.

Apparuerunt aplīs diſꝑtite lingue tam̄ꝙ ignis ſeditꝗꝫ ſupꝛa ſingulos eoꝛuꝫ ſpirituſſanctus ⁊ repleti ſūt omnes ſpiritu ſancto ⁊ ceperunt loqui varijs linguis ꝑut ſpirituſſctūs dabat eloq̄ illis Deo gracias. ℟ Emitte ſpm̄ tuū et creabunt allā allᷓa. Et renouabis faciem terre. ℣ Spiritus paraclitꝰ docebit vos omnia Collecta Deus qui hodierna die corda Ad ſextam Ymnꝰ Ueni creatoꝛ Accende lumen ſenſibus Per te ſciamꝰ da prēꝫ Sit laus An̄ Ueni ſctē ſpūſ

Caritas Capitulꝫ
dei diffuſa eſt in coꝛdibꝰ noſtris per ſpiritum ſanctū qui datus eſt nobis. ℟ Spiritus paraclitꝰ docebit vos omnia allelnia allᷓa Quecūꝗꝫ dixero vobis. ℣. Loquebantur Collecta vts̄ Ad ix Ymnus Ueni creatoꝛ ſpiritus Hoſtēꝫ repellas Per te ſciamus Sit laus deo patri Antiphona Ueni ſancte ſpiritus. Capitulum.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Omñ ſpūs dñi repleuit or
bem terrarꝫ ⁊ hoc qd ɔ
tinet oīa ſciētiā habꝫ vocis
℟ Loquebāt varijs linguis
apli allā alla Magnalia dei
℣ Spūs dñi repleuit orbem
terrarꝫ alla Et hoc qd ɔtinꝫ
oīa ſcientiā habꝫ vocis alla
Collecta vts Hoc mō p to-
tā ebdomadā dicant hore di
urnales cuꝫ collecta miſſali
cuiuſ libꝫ diei ⁊ cū capitulis
vt infra notetur Ad ij
vs Añ Ueni ſctē ſpūs Ps
Dixit dñs cū ſuis ɔnicalib⁹
Et e notandū ꝙ in ebdoma
da penthecoſtes ſing'is die-
b⁹ pſalmi feriales veſpralit
habeant Caplm Apparue-
runt apli vts ymn⁹ Ueni cre
ator ſpūs. ℣ Loqbant Sup
mgt Hodie ɔpleti ſunt dies
pēthecoſtes alla hodie ſpūs
ſctūs i igne diſciplis appuit
⁊ tribuēs eis cariſmatū do-
na miſit eos i vniuerſuꝫ mū
duꝫ pdicare ⁊ teſtificari qui
crediderit ⁊ baptizat⁹ fuerit
ſaluus erit alla Collecta De
us qui hodierna die corda fi
Feria ij Inuitatoriū ymnū
añ et ps ⁊ ℣ vt in die ſctō et
p totā ebdomadā S. iohēm
In illo tpe Sic deus di-
lexit mdm̄ vt filiū ſuuꝫ

vnigenitū daret vt omīs qui
credit in ipō nō peat ſed ha
beat vitam eternā Et reliq
Augusti
Notandum
ꝙ eadeꝫ de filio dei vni
genito replicat q̄ de filio hoī
nis in cruce exaltato pmiſe-
rat dicēs. vt oīs qui credit i
illū nō pereat ſed habeat vi
tam eternam Tu autē. ℟.
Spūſſctūs pcedens a trono
aplōꝝ pectora inuiſibilit pe-
netrauit nouū ſctificatōnis
ſignū vt in ore eoꝝ omīa ge
nera naſcerent linguaꝝ alle
luia. ℣ Loqbantur varijs.
Quia pfector idē ɔditor
⁊ redemptor nr̄: fili⁹ dī
añ ſecula exiſtens fili⁹ hoīs
fact⁹ eſt in fine ſeculoꝝ Ut
qui p diuinitatis ſue poten-
tiā nos creauerat ad pfruen
dā vite phēnis btitudinem.
Ipē p fragilitatē hūanita-
tis nrē reſtauraret nos ad r̄
cipiendā quā pdidim⁹ vitā.
Tu autē dñe. ℟ Iā nō dicā
vos ſeruos ſ; amicos meos
q2 omīa ɔgnouiſtis q̄ opat⁹
ſum in medio vrī allā Accipi
te ſpm̄ ſctm̄ in vobis paracli-
tum ipē et quē pater mittet
vobis allā. ℣ Quoꝝ remiſe
ritis pctā remittūt eis Acci
Sequit non eniꝫ miſit deus

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

filiū ſuū in mdm̄ vt indicet
mdm̄: ſed vt ſaluet mundus
ꝑ ipm̄ Ergo xp̄tū in medio ē
venit ſanare egrotū Seipm̄
antē iterimit qui p̄cepta me
dici nō ſeruat Tu autem. R
Apparuerūt Laud vſ Et
ſic ꝑ totā ebdomadā Capl
Loquēte petro ad plebem
cecidit. ſpūſſctūs ſuꝑ om
nes q̄ audiebāt verbū Deo
An Sic deus dilexit mdm̄
vt filiū ſuū vnigenitū daret
vt omnis qui credit in illuz
nō ꝑeat ſed habeat vitā eter
nā all'a Bn̄dict9 Collecta.
DEus q̄ aplis tuis ſanc
tū dediſti ſpm̄. Cōcede
plebi tue pie petitōis effectū
vt quib9 dediſti fidē largia-
ris et pacem Per dn̄m nr̄z
Ad vē ps̄ feriales An Ueni
ſancte ſpūs Capitl'm Loqn̄
te petro Ymn9 Ueni creator
ſpūs. V Loq̄bantur Super
mḡr Si q̄s diligit me ſmōz
meū ſuabit ⁊ pr̄ me9 diligz
eū ⁊ ad eū veniem9 ⁊ māſio
nē apud eū faciem9 alleluia
Mḡt Coll' vſ Sequēcia ka
capitula dicēda ſunt ad ho
ras diurnales ꝑ totam octa
uā Ad terciam Capitulum
In hoc ꝯgnouim9 caritatē
dei i nobis qm̄ de ſpūſctō de

dit nobis. Ad ſextam Capi
Non enim accepiſtis ſpi
ritū ſeruitutis iteꝝ in
timore ſed accepiſtis ſpm̄ ad
optōis in quo clamam9 ab-
ba pater Ad ix Capitulum
ALij quidē ꝑ ſpm̄ datur
ſmo ſapiētie: alij autez
ſermo ſctē ſcdm̄ eūdem ſpm̄
Feria iii ſecunduz iohānem
In illo tpe dixit ihūs diſ
ciplis ſuis. Amē amen
dico vobis qui nō intrat per
oſtiū in ouile ouiū ſed aſcen-
dit aliunde ille fur ē ⁊ latro
Hoc ꝓuerbiū Bede
dixit eis ihūs Illi autē
nō ꝯgnouerūt q̄d loq̄ret eis
xp̄s phariſeoꝝ iactantiā q̄ ſe
videre iactabant cū ceci eēnt
venenatā ſuꝑbiā ⁊ iſanabi
lē arrogantiā dn̄s ihūs ita
ꝯtexuit q̄ in hac ꝑabola le-
gunt quā tn̄ ꝑabolā ipe illis
nō itelligētib9 exponere dig
t9 ē R Diſciplinā ⁊ ſciaz do
cebat eos dn̄s firmait i illis
grāz ſpūs ſui ⁊ itellctū adi-
pleuit corda eoꝝ all'a allā. V
Spūs dn̄i reple ⁊c. L viii
In q̄ ꝑabl'a ſi aduertam9
nos admonuit nō glāri i ſa
piētia hūana. nō in diuicijs
nō i maioīs dignitate ſ; i hui
litate. ⁊ ſinceritate fidi catho

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

lice Mlti eni dcunt boni hoi
nes inocētes ⁊ q̄ſi obſeruan
tes q̄ in lege p̄cepta ſunt. ℟
Loq̄bant varijs liguis apli
magnalia dei Prout ſpuſſctūs
dabat eloqui illis alla ℣ Re
pleti ſūt om̄s ſpūſctō ⁊ cere
perūt loqui Lectio

Ipſi autē deferētes hono
rē pntib⁹ ſuis nō mech
ātes neq̄ hoicidiū ppetrātes
nō furtū facietes. nō falſum
aduerſ⁹ quēquā teſtimoniū
phibentes Et cetera q̄ in le
ge mādata ſunt veluti obſ-
uāt: ⁊ xp̄iani nō ſunt: ⁊ ple-
rūq̄ ſe iactāt quō iſti phari
ſei dicētes Nūquid ⁊ nos ce
ci ſum⁹ Tu autē ℟ Appue-
rūt Laudes vēs Capitulum

Dum audiſſent apli q̄ er
ant ihrſlis: q2 rcepit ſa
maria verbū dei: miſerūt ad
illos petr̄ ⁊ iohēz. qui cū ve
niſſent orauerūt p ipis vt ac
ciperēt ſpm̄ſctm̄ Sup bn̄dic
tus Anti. Ego ſum oſtium
dicit dn̄s p me ſi quis introi
erit ſaluabit ⁊ paſcua inueni
et alla. Bn̄dict⁹ Collecta.

Aſſit nobis qūs dn̄e vir
tus ſpūſſcti q̄ ⁊ corda
nrā clementer expurgz ⁊ ab
oib⁹ tueatur aduerſ. Ad vē
ut pnotatū ē Cap Cū audiſ
ſent Añ Audiſtis q2 dixi vo
bis vado ⁊ veniā ad vos ſi
diligeretis me gauderetis vti
q̄ q2 ad prēz vado q2 pr̄ ma
ior me ē alla Coll vēs. Fe
ria iiij tpm Scdm iohannez

In illo. t d i d ſ. Neō pt
venire ad me niſi pr̄ me
us qui miſit me traxerit illz
⁊ ego reſuſcitabo eū i nouiſſi
mo die Auguſti

Dū eni dixit neō p̄t venire
ad me niſi pr̄ me⁹ qui miſit
me traxerit illū ↄtinuo ſub-
iūgit Et ego reſuſcitabo euz
in nouiſſiō die Reddo qd ſpe
rauit videbit qd adhuc non
vidēdo credidt manducabit
qd eſuriit ſaturabit qd nūc
ſitit Tu ℟ Repleti ſunt oēs
Ubi i reſurrectōe mortuor̄
q2 ego reſuſcitabo eū i nouiſ
ſimo die Scriptū ē eni in p
phetis Et erūt om̄s docibi
les dei. Quare hoc dicit. O
iudei pr̄ vos non docuit quō
me ↄgnoſcer poteſtis Om̄s
regni illi⁹ hoies erūt docibi-
les dei nec ab hoibus audi-
ent: ⁊ ſi ab hoib⁹ audiuit ta
mē qd intelligūt int⁹ audi-
unt int⁹ choruſcat intus re-
uelat Tu autē dn̄e. ℟. Spi

Hoies fo- ritusſſctūs
ras ſciāre vbū poſſunt

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Sz in vanum laborant niſi niſi int⁹ de⁹ docēs apiat ſenſus Ille ē deo docibilis quez deus intus veritatis inſtruit agnitōe et amore Omnis eñi qui audiuit a patre meo et didicit venit ad me quō trahit pater docēdo delectat. nō neceſſitate credit ſed dilecōe ⁊ voluntate Filius docebat Pater docebat Homo que videbat loq̄batur Sz de⁹ in cord audientis in t⁹ docebat Tu autē dñe. ℞ Appuerunt cū laudibus vrs̄ Capitulū

Sentite dño in bonitate ⁊ ſimplicitate cordis q̄rite illum qm̄ inuenitur ab his qui non temptant illum appar; autē his qui fidē habent in illum Deo gracias Sup̄ Bñdict⁹ Añ Si diligitis me mādata mea ſuate all'a all'a all'a Bñdic Colle

Mentes nr̄as qs̄ dñe paclitus q̄ a prē pcedt illuminet ⁊ inducat in omnez ſicut tu⁹ pmiſit filius veritatem Per eundez dñm eiuſdez Ad vs̄ vt dictū eſt Capitl'm Sentite, ſuper magnificat Añ Apparuerūt aplis diſp̄dite lingue tāq̄ ignis ſeditq; ſupra ſingulos eoꝝ ſpiritus ſctūs all'a.

Feria quīta Scd̄m Lucam

In illo tp̄e Cōuocatis ieſus duodeciz aplis dedit illis virtutē ⁊ ptātem ſuper oīa demonia ⁊ vt languores curarent Et reliq̄ Bede

Fortaſſe nemo crederz hominib⁹ illiteratis pmittentib⁹ regna celoꝝ. Ideo ɔceſſa p̄io ptāte ſignoꝝ miſit illos p̄dicare regnū dei vt p miſſoꝝ magnitudinē atteſtaretur: etiā mḡnitudo factoꝝ fidemq; verbis ⁊ virt⁹ oſtenſa ⁊ noua facerēt qui noua p̄dicarent atq; in hoc viſibilia miraclā facerēt vt corda audientiū ad fidez inuiſibiliū traherēt Tu autē dñe. ℞m Diſciplinam. Lectio

Cū nūc quoq; cū fideliū numeroſitas excreuit: itra ſanctam eccleſiaz multi ſunt que vitā virtutū tenēt ⁊ ſigna virtutū nō habent Qz fruſtra miraculū foris oſtendit ſi deē qd int⁹ opetur. Nā iuxta magiſtri gentiū vocē lingue in ſignū ſunt nō fidelib⁹ ſed infidelib⁹ Tu autē ℞. Loq̄bantur. Lectio quarta

Signa vero que tunc p aplōs fiebāt quottidie in ſctāeeccleſia p ſctōs p̄dicatores ſpūaliter fiūt Cū in

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

firmus quis eoꝝ ꝓdicatōne roborat͛ ad fidez Cū mortuus quis in pctis grā ⁊ misericordia dei ꝯpūct⁹ ꝑ eoꝝ eruditōez reſuſcitat͛ ad penitentiā ⁊ ad ꝯfeſſionē ſuoꝝ pctōꝝ dignaq̄ȝ emēdatōe vitam merebitur ſempiternaz ℞ Apparuerūt cū laudibus vrs.

Non ſpm̄ hui⁹ mundi accepimus ſ̄ ſpiritū qui ex deo eſt vt ſciam⁹ q̄ a deo donata ſunt nobis reuelauit deus Tu autē Benedict⁹ Mij q̄ linguis loquūtur nouis galilei ſunt ⁊ ſerpentes tollent allā Collecta De⁹ qui corda fideliū ſancti ſpūs Ad vš vt dictū eſt Capitl'm Non ſpm̄ hui⁹ mundi Mſt Spūſſctūs procedens de throno aplōꝝ pectora inuiſibiliter penetrauit allel'a Feria ſexta Scd̄m Lucam

In illo tp̄e Factū ē i vna dierum ⁊ ihūs ſedebat docens et erant phariſei ſedentes Et reliqua Bede

Ubi dn̄s ſedens docuerit qn̄ ſcribis ⁊ phariſeis ꝯſedentib⁹ ꝑaclituȝ curauit Lucas breuiandi grā ꝑ̄terijt Sȝ mathe⁹ et marc⁹ q̄ narrant queſtionē facere vident͛ Qm̄ quidē mathe⁹ in ciuitate ſua Marc⁹ in capharnaum hoc eē feciſſe teſtant͛ Sȝ hec queſtio difficili⁹ ſolueretur ſi mathe⁹ etiā nazareth nominaret Tu au tē. Fria ſicut in tercia feria.

Nunc vero vel ip̄a galil'a in qua erat nazareth intelligenda dicta eſt ciuitas xp̄i ad diſtinctōȝ ſcȝ regiōis tranſmarine geraſcenoꝝ de qua tranſfretando ſicut matheus ſcribit venerat in galileaz. Lectio tercia.

Uel certe capharnaū ciuitas xp̄i ē dicta quam nō naſcendo ſ̄ virtutibus illuſtrādo ſuā eſſe fecerat Et ecce viri portātes in lctō hominē qui erat ꝑaclit⁹ ⁊ q̄rebant eū iferre ⁊ ponere ante ihm̄ Curatō hui⁹ ꝑalitici ſalnatōez anie p⁹ diurnā illecebre carnis inerciam ad xp̄m ſuſpirantis indicat Capl'ȝ

Deus ſpei repleat vos omni gaudio et pace incredēdo vt abūdetis in ſpe ⁊ virtute ſpūſſcti Deo Bn̄dic Si diligeretis me gauderitis vtiq̄ȝ q̄ vado ad prēȝ all'a q̄ pater maior me eſt allā Collec

Da eccleſie tue qs̄ miſericors deus vt ſpūſctō ꝯgregata hoſtili nullaten⁹

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

incurſione turbet. Per. Ad
vs vts Capitl'm Deꝰ autem
ſpei Sup magt aſt Jam nō
multa loquar vobiſcū venit
eni pñceps mdi huiꝰ ⁊ in me
nō habꝫ quicꝙ̄ ſed vt ꝯgnoſ
cat mundꝰ qꝛ ego diligo pa=
trē et ſicut mandatum dedit
michi pater ſic facio allelnia
Collecta vt ſupra.
Sabbato trinitatis. S Lu
In illo tpe Surgēs ihūs
de ſinagoga introiuit in
domū ſymois Socrꝰ autem
ſymois tenebat magnis fe=
bꝛibus Omelia Bede
In ſynagoga erat homo
habēs ſpm̄ imundū ⁊ i
fra Surgēs autē ihūs de ſy
nagoga ⁊c Uide clemētiam
ſaluatoꝛis nec idignatōe cō
motus nec ſcelere offenſꝰ nec
īiuria violatꝰ iudeam deſerit
Quinetiā imemoꝛ iīurie me
moꝛ clemētie nūc docēdo nūc
liberādo nūc ſanando. in fid
plebis coꝛda demulcet Tu au
tē vt in quarta feria Lecō
Et bñ bis lucas viꝝ a ſpi
ritu nequicie liberatum
an pmiſit ⁊ ſubſtituit ſaita
tem feīne Si viꝝ a demonio
liberatū moꝛaliter animū ab
īmunda cogitatōe purgatuꝫ
ſignificare dixerimꝰ Conſe
quenter feīna febꝛibꝰ tenta
p ad iperiū dn̄i curata carnē
oñdit a ꝯcupiſcētie ſue feruo
re p ꝯtinentie pcepta frena-
tam Tu autē Lectio tercia.
Omnis eni amaritudo ⁊ ira et
idignatō ⁊ clamoꝛ ⁊ plaſphe
mia ſpūs imūdi furoꝛē Foꝛ
nicatōꝫ ⁊ imundiciā libidinē
⁊ ꝯcupiſcentiā malā ⁊ aua=
riciā q̄ eſt ſimulacroꝝ ſuitus
febꝛē illecebꝛoſe carnis itelli
ge Et rogauerūt illū ſcꝫ ihm̄
p ea infirma ⁊ ſtās ſup illā
impauit febꝛi ⁊ dimiſit illaꝫ
Effundā de ſpū Caplꝫ
meo ſup omnē carnē et
ꝓphetabūt filij vri ⁊ filie: ſe
nes vri ſompnia ſōpniabūt:
⁊ iuuenes vri viſiones vide
būt ait dn̄s ops. Bn̄d c. Ul
timo feſtiuitatis die dicebat
ihūs q̄ in me credit fluiā de
vētre eiꝰ fluent aq̄ viue hoc
autē dixit d ſpū quē acceptu
ri erāt credentes in eū all'a.
Mentibꝰ nris qūs Col
dn̄e ſpm̄ ſcm̄ benignꝰ i
funde: vt cuiꝰ ſapiētia ꝯditi
ſumꝰ ⁊ ꝓuidentia guberne-
mur In feſto ſcte trini
Gloꝛia tibi tatis ad vſ
trinitas eq̄lis vna deitas
⁊ an̄ oia ſclā ⁊ nūc ⁊ imppe
tuū Lauda. p oia An̄ Laus

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

⁊ ꝓhēnis glā deo patri ⁊ filio ſctō ſimul paclito in ſclā ſclōꝝ. Añ Glā laudis reſonet ī ore oīm pri genitoq3 ꝓli ſpūiſctō pitér reſultet laude perhenni. Añ. Laus deo pri piliq3 ꝓli ⁊ tibi ſctē ſtudio ꝑhenni ſpūs nrō reſonet ī ore oīm ꝑ euū Añ Ex quo oīa ꝑ quē oīa in quo omnia ipſi glā in ſclā. Capitulum

O altitudo diuiciaꝝ ſapientie ⁊ ſciētie dei ꝙ̄ incōꝑhenſibilia ſūt iudicia eiꝰ ⁊ īueſtigabl'e vie eiꝰ ℟ Honor virtꝰ ymnꝰ O lux. ℣ Benedicamꝰ prēz et filiū cū ſctō ſpū Laudeꝰ ⁊c. Sup magt Te deū prēz ingenitū te filiū vnigenitū te ſpm̄ſctm̄ paclitum ſanctā et indiuiduā trinitatez toto corde ⁊ ore ꝯfitemur laudamꝰ atq3 benedicimus tibi glā in ſclā. Collec

O mpūs ſempitne deus q̄ dediſti nobis famulis tuis ī ꝯfeſſione vere fidei eterne trinitatis glāz agnoſcere ⁊ in potēcia maieſtatis adorare vnitatē qūs vt eiuſdz fidei firmitate ab oībus ſemꝑ muniamur aduerſis Per.

Nulla ſuffragia habeant in hac ebdomida niſi ī ſabbato de dña aut alias ocurrit feſtum triū lcōm quia tūc ſuffraget Ad ꝯpletoriū añ Miſerere Ps Cum inuocarē ⁊c ſolito more ymnꝰ Te lucis ℣ Cuſtodi nos Sup nunc dimittis. añ Pacez tuā qūs dñe Añ Salue regina miecū collecta Ad matutinas Inuitatoriū Deū veꝝ vnuz in trinitate ⁊ tritatez in vnitate Venite adoremꝰ Venite exul. Ymnꝰ: Tu trinitatis. In primo nocturno Adeſto deꝰ vnus ompūs pr̄ ⁊ filiꝰ ⁊ ſpiritusſctūs. Dñe dñs nr̄. Añ. Te vnū in ſubſtantia trinū ī ꝑſonis ꝯfitemur Celi enarrant. Añ: Te ſemꝑ idem eſſe viuere ⁊ itelligere ꝓfitemur Dñi eſt terra. ℣ Bñdicamꝰ patrē ⁊ filium. Lectio prima

C redimꝰ ſctāz trinitatē ideſt prēz ⁊ filiū ⁊ ſpm̄ ſctm̄ vnū deū oīpotentē vniꝰ ſubſtācie vniꝰ eēncie vniꝰ poteſtatis Creatorē oīm creaturaꝝ a quo oīa ꝑ quem oīa in quo oīa Tu antē. ℟. Bñdicat nos deꝰ deꝰ nr̄ benedicat nos deus Et metuant eum oīes fines terre. ℣ Deꝰ miſereatur nrī ⁊ bñdicat nos deus Et metu. Lectio ſcdā.

C redimꝰ prēz a ſemetipſo Nō a filio filiū a patre

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Genituz deū veꝝ de deo vero
lumē veꝝ de lumine vero nō
tamē duo lumina ſed vnuz
lumē. Credim⁹ ſpm̄ ſctm̄ a
patre ⁊ filio ꝓcedentē ↄſub
ſtancialez ⁊ coeternū patri ⁊
filio. Tu autē. ℟ Bn̄dict⁹
dn̄s de⁹ iſrahel qui facit mi
rabilia ſolus Et bn̄dictum
nomē maieſtatis ei⁹. ieternū
℣. Replebitur maieſtate ei⁹
omis terra fiat fiat Et ben̄
Pater ē plen⁹ Lectō iij
Deus in ſe Fili⁹ plenus
de⁹ a prē genitus Spūſſanc
tus a prē et filio plen⁹ deus
ꝓcedēs Nō tamē tres deos
dicim⁹ Sz vnū deum oīpotē
tem eternū: inuiſiblēz incō-
municabilez Qui totus vbi
qz eſt et deus vbiqz preſens
Nō p ptes diuiſ⁹ ſ; tot⁹ ī om
nibus nō localiter ſ; potētio
naliter ⁊ eſſencialiter. ℟ iiij.
Quis de⁹ magn⁹ ſicut deus
noſter Tu es deus qui facis
mirabilia. ℣ Notā feciſti in
pplis virtutē tuā redemiſti ī
brachio tuo pplm̄ tuū.
In ſcdō nocturno Añ Te in
uocam⁹ te adoram⁹ te lau-
dam⁹ o beata trinitas Ps
Eructauit cor meū Añ Spes
nrā ſalus nrā honor noſter o
beata trinitas De⁹ nr̄ refu
giū ⁊ virt⁹ Añ Libera nos
ſalua nos iuſtifica nos o be
ata trinitas Ps Magnus
dn̄s. ℣ Bn̄dict⁹ es dn̄e ī fir
mamēto celi Lectio quarta
Qui ſine ↄmutatōne ſui
mutabilia creauit oīa.
⁊ gubernat creata. Semꝑ
manēs qđ ē cui nichil addi
vel minui poteſt q₂ ſemꝑ eſt
qđ eſt Cui ꝓpriū eſſe eſt cui
idem ē eſſe viuere ⁊ intelli-
gere Tu autez. ℟ Magnus
dn̄s et magna virt⁹ ei⁹ Et
ſapiētie ei⁹ non eſt numerus
℣. Magn⁹ dn̄s et laudabi-
lis nimis ⁊ magnitudinis ei
us nō eſt finis Et ſapi. L v
Hec tria vn⁹ de⁹ ⁊ vn⁹ do
mi⁹ hec tria idē deus ⁊
dn̄s vera ⁊ ſempiterna vni-
tas ī ſubſtātia. q₂ ſubſtātia
ē pater ⁊ fili⁹ ⁊ ſpūſſanct⁹.
Hec vero ſancta trinitas
nichil maius eſt in trib⁹ pſo
nis ſiml' nomiatis ꝙ in vna
q̄libet ſemel dicta quia vna
quaqz pſona plena ē ſubſtā
tia in ſe Tu autē dn̄e. ℟ v.
Glā patri geniteqz ꝓli ⁊ ti
bi compar vtriuſqz ſemper
ſpūs alme deus vnus Omni
tpe ſcli. ℣ Da gaudiorūz pre
mia da grāꝝ mūera diſſolue
litis vincula aſtringe pacis

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

feꝺꝛa ⸝Dm̄i tp̄e ſcli. Lc̄ vi
Non tamē tres ſubſtācie
ſed vnꝰ ꝺeus vna ſub-
ſtancia vna potēcia vna eēn
cia vna eternitas vna mag-
nitudo Una bonitas pater
et filiꝰ ⁊ ſpūſſctūs Nō tamē
dicimꝰ tres ſubſtātias: ſed
vnus ꝺeꝰ eſt pater ⁊ filius ⁊
ſpūſſctūs Nō eſt aliꝺ pater
in natura ꝙ filiꝰ ⁊ ſpūſſcūs
Nec eſt filiꝰ aliꝺ in natura
ꝙ pater ⁊ ſpūſſctūs Nec ali
uꝺ ſpūſſctūs ꝙ pater ⁊ filiꝰ
in natura Sed aliꝰ eſt pr̄ in
ꝑſona aliꝰ filiꝰ in ꝑſona aliꝰ
ſpūſſctūs in ꝑſona In patre
manꝫ eternitas: in filio eq̄lt
tas. in ſpūſctō eternitatis e
q̄litatiſq̧ cōnexio Tu autē
℟ Honoꝛ virtus ⁊ ptās ⁊ i
perium ſit trinitati in vnita
te vnitati in trinitate In ꝑ
henni ſclo͞ꝝ tp̄e. ℣ Trinitati
laus ꝑhēnis vnitati ſit ꝺecꝰ
ꝑpetim In ꝑhēni. In iij.
nocturno an̄ Caritas pater
eſt grā xp̄s ꝯmunicatō ſpūſ
ſctūs o btā trinitas. Bene
dixiſti An̄ Verax ē paṫ ve-
ritas filiꝰ veritas ſpūſſctūs
o btā trinitas. Fundamēta
An̄ Una igitur paterlogos
paclituſq̧ ſubſtātia o beata
trinitas. Cantate primū. vſ

Quis ꝺeꝰ magnꝰ ſicut. S.
In illo tp̄e Iohānem
Dixit i ꝺ ſ. Cū veneric
paclitꝰ quē ego mittā vobis
a patre ſpm̄ veritatis qui a
prē ꝓcedit ille teſtimoniū ꝑ
hibebit ꝺe me et vos teſtimo
niū ꝑhibebitis qꝛ ab initio
mecum eſtis Bede
Dn̄s ihūs in ſermone queꝫ
loquutꝰ eſt diſciplis ſuis pꝰ
cenā ꝓximꝰ paſſioni tamꝙ
iturus ⁊ relicturꝰ eos p̄ſen-
tia coꝛpali Cū oibꝰ autē ſu
is vſq̧ in ꝯſummatōꝫ ſeculi
futurꝰ p̄ſentia ſpūali exhoꝛ-
tans eos ad ꝑferēdas ꝑſe-
cutōs impioꝝ quos mūꝺi no
mine nūcupauit Ex quo tn̄
mundo etiam ipos diſciplōs
elegiſſe ſe dixit vt ſcirēt ſe ḡ
cia ꝺei eſſe qꝺ ſunt Suis au
tē vicijs fuiſſe qꝺ fuerāt De
inꝺe tanꝙ ꝯſequenter adiūx
it Unꝺe nūc diſputare ſuſce
pimꝰ Cū autē venerit pacli
tus quē ego mittaꝫ vobis a
patre ſpm̄ veritatis q̄ a prē
ꝓcedit ille teſtimoniū ꝑhibe
bit ꝺe me et vos teſtimoniū
ꝑhibebitis qꝛ ab initō mecū
eſtis Quid hoc ꝑtinꝫ ad illꝺ
qꝺ dixerat Nunc autem vi
ꝺerunt ⁊ oꝺerunt me ⁊ prēꝫ
meū: ſed vt impleatur ſmo

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

quiſcriptꝰ eſt. qꝛ odio habu
erunt me gratis. ℞ Sũme
trinitati ſimplici deo vna di
nitas eq̃lis glã coeterna ma
ieſtas pri ꝓliq; ſctõq; flãmi
ni. Qui totũ ſubdit ſuis orbẽ
legibꝰ. ℣ Preſtet nobis g̃
tiã deitas btã patris ac nati
pariterq; ſpũs almi Qui totũ
Deinde pſecu L viij.
tores ⁊ ſuos ⁊ ipõꝝ iu
deos euidẽt expſſit. vt om̃
no appreret etiã ipos mundi
dãpnabil' appellatõne ꝯclu
ſos q̃ pſequũtur ſctõs Cũq;
dñs de iudeis dicerẽ ꝙ igno
rarẽt eũ a quo miſſꝰ ẽ ⁊ tam̃
odiſſent ⁊ filiũ et patrẽ. hoc
eſt ⁊ eũ qui miſſꝰ et eũ a quo
miſſus eſt De quibꝰ omibꝰ
In alijs ſmonibus iã diſſerui
mus: ad hoc ꝑuenit vbi ait.
Ut impleat̃ ſmo qui in lege
eoꝝ ſcriptꝰ eſt. Qꝛ odio ha
buerũt me gratis Tu autẽ
℞ Bñdicamꝰ prẽm ⁊ filiũ
cum ſctõ ſpũ laudemꝰ et ſup
exaltemꝰ eũ in ſclã. ℣ Ben
dictꝰ es dñe in firmamẽto ce
li et laudabilis ⁊ glõſus In
ſecula. Lectõ nona
Conſequẽter die penthe
coſtes ſpũſſctũs in cen
tũ viginti hoies ꝯgregatos i
quibꝰ apli om̃es erãt q̃ illo
adimpleti cũ liguis omniũ
gentiũ loquerent̃ Plures ex
eis qui aderãt tanto miracu
lo ſtupefcti: qñ quidẽ vidrũt
petro loquente tã magnum
atq; diuinũ teſtimoniũ ꝑhi
beri de xp̃o: vt ille qui occiſꝰ
ab eis inter mortuos depu
tabatur reſurrexiſſe et viue
re probaretur compũcti corde
conuerſi ſunt Tu autem do
℞. Te deum patrẽ ingenitũ
te filium vnigenitum te ſpi
ritum ſctm̃ paraclitum ſanc
tam et indiuiduã trinitatẽ
toto cord̃ ⁊ ore ꝯfitemur lau
damus atq; bñdicimꝰ Tibi
gloria in ſecula. ℣ Quoniã
magnus es tu et faciens mi
rabilia tu es deꝰ ſolꝰ Laud̃
O beata et bñdicta ⁊ glo
rioſa trinitas pater et
filius et ſpirituſſctũs. ℣ Ti
bi laus tibi gloria tibi grãꝝ
actio Ps̃ Dñs regnauit. ta
mẽ prius antiphonaꝝ verſꝰ
cantentur q̃ ipe añ Et ſic v
biq; qñ verſꝰ notantur. Añ
O beata et benedicta et glo
rioſa vnitas pater filius ſpi
rituſſanctus ℣ Miſerere mi
ſerere miſerere nobis Añ O
vera ſũma ſempiterna trini
tas pater et filius et ſpiritꝰ
ſanctus verſ Tibi laus tibi

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

gloꝛia tibi gratiaꝝactio. Añ
O vera ſumma ſempiterna
vnitas pater filius ſpũſſanc
tus. ꝟ Miſerere miſerere mi
ſerere nobis. Añ Te iure
laudant te adoꝛãt te gloꝛifi
cant oẽs creature tue o be
ata trinitas. ꝟ Tibi laus ti
bi gloꝛia tibi graciaꝝactio.
Capitulum vt ſupra Ymnꝰ
Splendoꝛ pa. ꝟ Sit nomẽ
dñi benedictũ Super Bene
dictus Añ per totam ebdo-
madam Benedicta ſit crea-
trix et gubernatrix omniuꝫ
ſancta ⁊ indiuidua trinitas.
⁊ nunc ⁊ ſemper ⁊ per infi-
nita ſeculoꝝ ſecula Collecta
vtſ̃ Ad primã ympnꝰ Jam
lucis Añ Adeſto deꝰ vnꝰ om
nipotens pater ⁊ filiꝰ ⁊ ſpi-
ritusſanctus Pſ̃ Deꝰ in no
mine tuo ſal. Confitemini
hac die nõ dicitur Cetera ſo
lito moꝛe. Ad terciã Añ Te
vnum in ſubſtancia trinũ in
ꝑſonis confitemur Capl̃m
Unus dñs vna fides vnũ
baptiſma vnus deus et
pater omniũ qui eſt ſup om
nes ⁊ per oĩa ⁊ in oĩbus
nobis Deo grãs. ℞ Bñdi-
camus patrem ⁊ filium Cũ
ſanco ſpũ Laudemꝰ ⁊ ſuper
exaltemꝰ eum in ſecula. vſ̃.

Bñdictus es dñe in firma-
mento celi. Ad vi añ Te ſem
per idem eſſe viuere ⁊ intelli
gere ꝓfitemur. Capitulum
Tres ſunt qui teſtimoni
um dãt in celo pater et
filius ⁊ ſpiritusſanctꝰ ⁊ hũ
tres vnum ſunt. ℞ Beñdic
tus es dñe in firmamẽto ce-
li Et laudabilis ⁊ glõſus ⁊
ſuperexaltatus in ſecula. ꝟ
Quis deus magnus ſicut de
us noſter Et laudabilis ⁊c
Ad nonam Antiphona Li-
bera nos. Capitulum.
Omnipotens ineffabilis
incõpꝛehenſibilis pater
in filio ſpiritusſctũs in vtro
ꝗ deus benedictꝰ in ſecula.
Deo gracias. Rm. Quis de
us magnus ſicut deꝰ noſter
Tu es deus qui facis mira
bilia. verſ Sit nomen do-
mini benedictũ Ex hoc nũc
et vſꝫ in ſeculum Tu es deꝰ
In ſecundis veſperis Anti-
phone de laudibus ſiue ver-
ſibus Pſalmi dominicales
vſꝫ ad feſtum coꝛpoꝛis xpi.
Capitulum O altitudo Ce
tera vt in pꝛioꝛi vſ̃ Super
Magnificac Antiphoã Te
deum patrem ingenitum te
filiuꝫ vnigenitũ te ſpm̃ſctm̃
ꝑaclitum ⁊c. Collecta vſ̃

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Notandū in ebdomada ſctē
trinitatis ſingulis diebꝰ no
uem lectōnes ſine omelia ha
beātur cū pſalmis ympnis ⁊
v̓ſicu: Ceteriſq̄ ſicut in die
ſctō ⁊ ad vſ̄ pſalmi dn̄icał̓s
cum antiphōis de laudibus
Sed ad Mḡt ꝑ ebdomadā
Glā tibi trinitas alternatiȝ
cū ceteris aīis Sȝ infra eb
domadā laudes vt ī die ſanc
to ſine verſibꝰ Collecta vtō
Omnīps ſ d. Feria ij. L i.

Sicut eadē trinitas ſctā
inſeꝑabilis ē in ſubſtā
cia ita ⁊ inſeꝑabilis ē in opi
bus Quāuis quedā oꝑa dei
quibuſdā ꝑſonis ſpecialiter
cōueniant Sicut pri vox il
la q̄ de celo ſonuit ſupra criſ
tum baptizatū: ⁊ ad filij per
ſonā hūanitatis ſuſceptō ꝑ
tinet: ⁊ ſpūſſctī ꝑſone ꝓprie
ꝯgruit illa colūba In cuius
ſpecie idē ſpūſſctūs d̓ſcendit
ſuꝑ eundē dei filiū ſm̄ hoīeȝ
baptizatum Tu autē. Rūa.
Sicut in die ſctō. Lectio ij
Tamen abſq̄ omni dubita
tōe illā vocem ⁊ illā colum
bam ⁊ xp̄i hūanitatē ſancta
trinitas oꝑata ē Cuius oꝑa
inſeꝑabilia ſunt. Lectio iij.
Credimꝰ eundē filiū dei et̄
naliter natū de prē ꝯſubſtā-
cialeȝ ⁊ coeternū ⁊ coeq̄leȝ ꝑ
oīa pri tꝑaliter autē ꝯceptuȝ
d̓ ſpūſctō ⁊ natū maria ſem
per v̓gine duas habentē na-
tiuitates vnā ex patre eter-
nā alterā ex matre tꝑalem.
Qui etiā filius L. iiij.
dei ꝯceptōe ſue carnis ꝯcep-
tus ē ⁊ ſue carnis natiuitate
natꝰ ē Deum verꝫ cōfitemur
cōceptū et deum verꝫ natum
vnū verꝫ deum ⁊ verꝫ homiȝ
ihm̄ xpm̄ Tū autē. Lectō v
Confitemur inq̄ vnū filiuȝ
dei vnigenitū ꝓprium ⁊ ꝑfec
tū in duabꝰ naturis In vni
us ſinglāritate ꝑſone ipaſſi
bileȝ ⁊ paſſibilē· mortalē at-
q̄ imortalē crucifixum ex in
firmitate nrā eundēq̄ ſemꝑ
viuentem in virtute ſua diui
na Tu autem. Lectō ſexta.
Igitur ſpūſſctūs ab vtriſ-
q̄ creditur Sȝ mior prē ⁊ fi
lio nō habetur: ſicut filiꝰ pro
pter aſſumptā carnē mioreȝ
ſe prē et ſpūſctō teſtat̄ Nec
eſt trinitas relata narratio:
q̄ non triplex ꝑ trinitas ⁊ di
ci ⁊ credi debȝ Nec recte dici
poteſt vt ī vno deo ſit trini-
tas ꝑ vnꝰ deꝰ trinitas. L vij
In relatiuis vero ꝑſonaꝫ ī
omnibꝰ pater ad filiū: filius
ad preȝ: ſpūſſcūs ad vtroſq̄

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

refertur Que cũ rlatiue tres
pſone dicãtur vna tñ natura
vel ſubſtãcia creditur Non
ſicut tres pſoñs ita tres ſub
ſtantias ↄfitemur Sꝫ vnaꝫ
ſubſtantiã: tres autẽ pſonas
Quod eni Lectio viij.
pater eſt nõ ad ſe ꝑ ad filiuꝫ
et ꝙ filius ẽ non ad ſe ꝑ ad
prẽꝫ Similr̃ ſpũſſctũs non
ad ſe ꝑ ad patrẽ et filiũ rela
tiue refertur in eo ꝙ ſpũſſãc
tus pris ꝛ filij ꝑdicatur Tu
Item cũ dicim⁹ Lcõ ix
Deus non ad aliqd dicitur ſi
cut pater ad filiũ vel fili⁹ ad
prẽꝫ Sꝫ ſpũſſcũs ad patreꝫ
et filiũ Sed ad ſe ſpecialiter
de⁹ dicitur. Nã ſi de ſinglis
pſonis iterrogemur deum ne
ceſſe eſſe fateamur De⁹ ergo
pater de⁹ fili⁹ de⁹ ſpũſſctũs
ſingulariter dr̃. Nec tamen
tres dij ꝑ vn⁹ eſt de⁹ Tu aũt

Cetera oia vt in die ſancto
Feria tercia Lectio prima.

Item ꝛ pater omps ꝛ
fili⁹ ops ꝛ ſpũſſctũs oi
potẽs ſinglarit dicitur Nec
tñ tres oipotentes ꝑ vn⁹ om
nipotẽs. Sicut ꝛ vnũ lumẽ
vnũqꝫ pñcipiũ ꝑdicatur Sin
gularit ergo ꝛ vnaqueqꝫ p
ſona de⁹ ↄfitetur ꝛ creditur
et vna illis idiuiſa atqꝫ eq
lis diuinitas maieſtas atqꝫ
poteſtas Tu autẽ. Lectio ij.
Nec minoratur in ſingulis:
nec augetur i trib⁹ qꝛ nec mi
nus habꝫ Cũ vnaqueqꝫ per
ſona de⁹ ſinglãriter dr̃. Nec
ãpli⁹ ꝙ tote tres pſone vn⁹
de⁹ ãnũnciatur Hec ergo ſãc
ta trinitas q̃ vnus ꝛ ver⁹ ẽ
de⁹ nec recedit a numero nec
capitur nũero In relatõe eni
pſonaꝝ numer⁹ cernitur In
diuitatis vero ſubſtãcia qd
enũeratuꝫ ſit nõ ↄprehendit
Ergo hoc ſolo numeꝝ inſi
nuauit ꝙ adiuicẽ ſunt Qui
i hoc nũero carẽt ꝙ in ſe ſũt
Nam ita huic ſctẽ trinitati
vnũ naturale ↄueit nomẽ vt
trib⁹ pſonis nõ poſſet eẽ pla
lis Ob hoc ergo credim⁹ in
ſacris lris eſſe dctm̃ magn⁹
dñs nr̃ ꝛ mgña virt⁹ eius et
ſapiẽtie ei⁹ nõ eſt numer⁹
Nec qd has tres pſoñs eẽ
diximus vnũ deuꝫ: eundẽ eſſe
prẽꝫ quẽ filiũ vel eundẽ fili
um q̃ eſt pater. aut eũ qui ẽ
ſpũſſctũs prẽꝫ vel filiũ dice
re putem⁹ Nõ eni ipe eſt pat
qui fili⁹. nec ipe fili⁹ q̃ ſpiri
tuſſctũs. nec ipe ſpũſſctũs q̃
eſt pater vel fili⁹ Cũ tamen
ipm ſit pater quod fili⁹ ipm
filius. quod pater ipm pater

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

⁊ filiꝰ qꝺ ſpūſſctūs ideſt na
tura vnus deꝰ Tu. Lcʈō v.
Nū eni dicimꝰ eſſe ipm̄ pa
trē qꝺ filiū ipm̄ filiū qꝺ pa-
trē ipm̄ ſpm̄ſcm̄ qꝺ prēꝫ ⁊ fi
liū ad naturā que eſt deꝰ vel
ſubſtantia ꝑtinere mōſtrat
Qꝛ ſubſtācia vnū ſunt ꝑſo-
nas auteꝫ diſtinguimꝰ. non
ſubſtantiā ſeꝑamꝰ. Lcō vi.
Trinitatē vero lꝫm̄i in ꝑſo-
naꝝ diſtinctōe agnoſcimꝰ v
nitatē ꝓꝑꝰ naturā vl' ſubſtā
ciā ꝯfitemur Tria ergo iſta
vnū ſunt natura ſcꝫ nō ꝑſo
na nec tn̄ tres iſte perſone ſe
ꝑabiles eſtimāde ſunt Cum
nulla an̄ ſiue alia extitiſſe al
iquādo credit̄. Lectio vij
Inſeꝑabiles eni inueniunt̄
⁊ in eo qꝺ ſunt ⁊ in eo qꝺ fa
ciūt Qꝛ inter gen̄rantē prēꝫ
⁊ gen̄ratum filiū vl' ꝓceden
tem ſpm̄ſcm̄ nullū fuiſſe cre
dimꝰ internallū. ꝗ aut genit
toꝛ genitū aliqn̄ ꝑcederꝫ. aut
genitꝰ genitoꝛi deeſſꝫ. aut ꝓ
cedēs ſpūſſctūs poſterioꝛ ap
Ob hoc ergo in parerꝫ
ſeꝑabilis ⁊ īconfuſa hec tri
nitas a nobis ⁊ credit̄ ⁊ p̄di
cat̄ Tres igit̄ ꝑſone iſte dicū
tur. iuxta qꝺ maioꝛes diffi-
niūt vt ꝯgnoſcātur Nā et ſi
attendamꝰ illud quod ſacra

ſcriptura dicit de ſapientia.
Splēdoꝛ ē lucis eterne: ſicut
ſplendoꝛē luci videmꝰ inſe-
ꝑabiliter adherere Sic ꝯfi-
temur filiū a prē nō poſſe ſe
Tres ergo il pari. L. ix.
las vniꝰ atqꝫ īſeꝑabilis na-
ture ꝑſonas ſicut nō ꝯfundi
mus Ita īſeꝑabl'es nl'lomō
p̄dicamus Qn̄quidē ita hec
dignata ē nobis. euident̄ oſtē
dere ſctā trinitas Ut etiam
in oībus quibꝰ voluit ſingil
latim ꝑſonas agnoſci vnam
ſine altera non ꝑmittit intel
ligi Nec enim pater ſine filio
ꝯgnoſcitur Nec filiꝰ ſine pa
tre inuenitur. Feria iiij
Relatō quippe iꝑa voca
buli ꝑſonis ꝑſonas ſe-
ꝑari vetat Que etiā non ſi
mul noīat ſimul tamē inſinu
at Nemo enim audire poteſt
vnūquemqꝫ illoꝝ noīatū In
quo non intelligere cogatur
et alterum Tu autē. Lcʈō ij
Unde ergo hec tria vnuꝫ: et
vnum tria ſunt Eſt tn̄ vniꝰ
cuiuſqꝫ ꝑſone manēs ſua ꝓ-
prietas Pater vtiqꝫ eterni
tatem habet ſine natiuitate
Filius eternitatem habꝫ cuꝫ
natiuitate Spiritusſanctus
ꝓceſſionem habet ſine nati-
uitate Tu autem. Lcʈō iij.

De his ergo tribꝰ ꝑſonis ſolam filij ꝑſonā ꝓ liberatōne hūani genꝛis hoiez verū ſine pctō de ſctā ⁊ imaclāta virgine maria credimꝰ aſſumpſiſſe Tu autem Lectio iiij.

De q̄ nouo ordine nouaqꝫ natiuitate ē genitꝰ Nouo ordie qꝛ inuiſibilis diuitate viſibilis mōſtratur i carne Noua aūt natiuitate ē genitus qꝛ intacta virgitas ⁊ virilez ortū neſciuit ⁊ fecūdata per ſpm̄ſcm̄ carnis materiā miniſtrauit. L. v

Qui ꝑtus virgis nec ratōe colligit nec exēplo mōſtratur Qd̄ ſi ratōe colligit aut exēplo monſtrat ⁊ nō erit ſinglāris. ſpiritꝰ aūt ſctūs nō eſt credendꝰ pater eſſe filij ꝓ eo ꝙ maria eodē ſpū obumbrāte cōcepit Ne duos prēs filij vidamur aſſerere: qd̄ vtiqꝫ nephas eſt dicere Tu autē. Lctō vi

In quo mirabli ꝯceptu edificans ſapiētia ſibi domum Verbū caro fctm̄ eſt ⁊ habitauit in nobis Nec tn̄ verbū ipm̄ ita i carne ꝯuerſuz atqꝫ mutatū ē vt deſiſteret eē deꝰ qui hō eſſe voluiſſet vt nō tātum ſit ibi verbū: ſed homo ⁊ hois aīa Atqꝫ hoc totū et deus dicatur ꝓpter deū ⁊ hō ꝓpter hoiez. Tu. Lectō vij.

In xp̄o filio dei duas vero credimꝰ eſſe naturas: vnam diuinitatis alterā hūanitatis Quas ita in ſe vna xp̄i perſona vnitur vt nec diuītas ab hūanitate nec hūanitas a diuitate poſſit ſeiūgi Lcō viij

Unde ꝑfectꝰ et hō in vnitate ꝑſone credit Perfectus ⁊ deꝰ in vnitate ꝑſone cōfitetur Nec tn̄ qꝛ dixmus duas in filio eſſe naturas Duas eē cauſabimur in eo ꝑſonas Ne trinitati qd̄ abſit videat̄ accedere q̄ternitas Tu autem Lectō nona.

Deꝰ eni verbū nō accipit ꝑſonā hois ſed naturā ⁊ in et̄na diuinitatis ꝑſona tꝑalez accepit ſubſtantiam carnis Itē vniꝰ ſubſtācie credimus eſſe deū prēm ⁊ filiū ⁊ ſpm̄ ſctm̄ Nō tn̄ dicimꝰ ꝙ huiꝰ trinitatis vnitatē maria virgo genuerit Sꝫ tm̄modo filium q̄ ſolꝰ natura nr̄āz i vnitate ꝑſone ſue aſſumpſit Incarnatōz quoqꝫ huiꝰ filij dei tota trinitas oꝑata eē credēda eſt. Qꝛ inſeꝑabilia ſunt oꝑa trinitatis Tu autē dn̄e

In feſto corporis criſti Ad veſperas Antiphona.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Acerdos ineternū
criſt⁹ dn̄s ſecndum
ordiēz melchiſedch
panē et vinū obtn
lit. Ps Dixit dn̄s. An Mi
ſerator dn̄s eſcam dedit timē
tib⁹ ſe in memoriā ſuoꝝ mi-
rabiliuz. Confitebor An Ca
licem ſalutaris accipiā ⁊ ſa
crificabo hoſtiā laudis. Cre
didi ꝑpt. An Sicut nouelle
oliuaꝝ eccleſie filij ſunt i cir
cuitu menſe dn̄i Beati oms
An Qui pacē ponit fines ec
cleſie frumenti adipe ſaciat
nos dn̄s Lauda ihrſlm̄ dn̄m
Capl
Dominꝰ ihūs
in qua nocte tradebat
accepit panē grās agēs fre
git ⁊ dixit accipite ⁊ mādu-
cate hoc eſt corp⁹ meū qd ꝓ
vobis tradetur hoc facite in
meā ꝯmemoratōnez. R. Hō
quidā fecit cenā magnam ⁊
miſit ſeruū ſuum hora cene
dicere iuitatis vt venirent Or
pata ſunt oīa. V. Venite co-
medite panē meū ⁊ bibite vi
nū qd miſcui vobis. Ymnꝰ
Pange ligua. Vſ. Panem
d celo pſtitiſti eis. Omne delec
tamentū in ſe habentē. Sup
Mg. O quā ſuauis eſt dn̄e
ſpūs tuus qui vt dulcedinez
tuam in filios demōſtrares

panē ſuauiſſimo d celo preſti
to eſurientes. replēs bōis faſ
tidioſos diuites dimittēs in
anes. Colleta
Deus qui nos ſub ſacra
mento mirabili paſſio
nis tue meōriam reliquiſti:
Tribue qūs ita nos corpis
⁊ ſanguinis tui ſacra miſte
ria venerari vt redemptōnis
tue fructū in nobis iugit ſen
ciam⁹ Qui viuis et regnas
Nulla ſuffragia habeant vt
in feſto aſcenſiois dn̄i. Ad
ꝯpletoriū Añ Miſerere Ym
nus Te lucis Sz R. In ma-
nus. nō allāriz Similit Rā
⁊ vſ ꝑ totam octauā ad ho
ras non allātum obſeruent
Sup Nunc dimittis Pacē
tuā Inuitatoriū Xpm̄ regez
adorem⁹ dominantē gētib⁹
Qui ſe manducantibus dat
ſpūs piguedinē Venite Ym
nus Sacris ſolēpnijs. In
prio nocturno an Fructū ſa-
lutifeꝝ guſtandū dedit dn̄s
mortis ſue tpe Btūs vir an
A fructū frumēti ⁊ vini mul-
tiplicati fideles in pace xpi ꝗ
quieſcunt Cū inuocarē An
Communione calicis quo de
us ipe ſumit nō vituloꝝ ſāg
uine ꝯgregauit nos dn̄s Cō
ſerua. V. Panē celi ddit eis

ꝓanem angeloꝝ manduca
uit homo Lectio prima.
Inmenſa largitatis diui
ne bñficia exhibita po-
pulo criſtiano ineſtimabilez
ↄferunt ei dignitaté. Neqz
enim eſt aut aliqñ fuit tam
grandis natio q̄ habeat de.
os a ꝓpinquãtes ſibi ſicut de
us noſter adeſt nobis Uni-
genitus ſiquidez dei filius di
uinitatis ſue volens nos eē
ꝑticipes naturã nrãz aſſum
pſit vt hoies deos facerz fac
tus eſt homo: et hoc inſuper
qđ de nrõ aſſumpſit corpe to
tum nobis contulit ad ſalu
tem Tu autem. ℟. Immo-
labit hedũ multitudo filioꝝ
iſrahel ad veſpam paſce Et
edent carnes ⁊ azimos paẽs
℣. ꝓaſca nrm̃ imolatus eſt
xp̃s itaqz epulemur in azi-
mis ſinceritatis ⁊ veritatis
Corpus nãqz ſuũ ꝓ nrã
reↄſiliatõe ĩ ara crucis
hoſtiã obtulit deo pri Sãg
uinẽ ſuũ fudit in preciũ ſimꝉ
⁊ lauacꝝ vt redempti a miſe
rabili ſeruitute a pctis omĩ
bus mũdaremur Et vt tan
ti bñficij magis ĩ nobis ma
neret memoria corpꝰ ſuũ in
cibũ et ſaguinem ſuum in po
tum ſub ſpecie panis et vini
ſuſtiendum fidelibꝰ dereliq̃t
℟. Comedetis carnes ⁊ ſa-
turabimini panibus Iſte eſt
panis quẽ dedit nobis dñs
ad veſcendum. ℣ Non moy
ſes dedit vobis panẽ de celo
ſ pater meꝰ dat vobis panẽ
de celo verum. Lectio tercia
O precioſum ⁊ admiran
dum ↄuiuiñ ſalutiferũ
⁊ omĩ ſuauitate repletũ. q̃d
enim hoc ↄuiuio ꝑcioſiꝰ eſſe
poteſt in quo nõ carnes vi-
tuloꝝ aut hircoꝝ vt olim in
lege Sed nobis ꝓponiť verꝰ
deus ⁊ verꝰ homo Quid hoc
ſacramẽto mirabiliꝰ: in ipõ
nãqz panis ⁊ vinũ in corpus
xp̃i ⁊ ſaguinẽ ſubſtancialiť
ↄuertuntur. Ideoqz xp̃s deꝰ
⁊ hõ ꝑfectꝰ ſub modica pa-
nis ſpecie ↄtinetur Tu autẽ
℟. Reſpexit helias ad ca-
put ſuũ ſubcinericiũ panem
qui ſurgẽs comedit et bibit
℟ Et ãbulauit in fortitudie
cibi illius vſqz ad montem
dei. ℣ Si quis manducaue-
rit ex hoc pane viuet ineter
num In ij nocturno Añ
Memor fit dñus ſacrificij
nri ⁊ holocauſtũ nrm̃ ping-
ue fiat Exaudiat te dominꝰ
Añ ꝓarať nobis mẽſa dñi
aduerſus oẽs q̃ tribulant

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

nos Dñs regit Añ In voce
exultatōis reſonāt epulan-
tes in mēſa dñi. Queadmo
dū. ℣ Cibauit eos dñs ex ad
ipe frumenti. Lectō quarta
Nullū ſacramentū illo ē
ſalubri⁹ quo purgant
pctā: ꝟtutes augent. ⁊ mēs
oīm ſpūaliū cariſmatū abun
dātia inpignatur. Offertur
in eccleſia ꝓ viuis ⁊ mortu-
is vt oībus ꝓſit qd eſt ꝓ ſa
lute oīm inſtitutū Suauita-
tem deniq̄ hui⁹ ſacramenti
null⁹ exprimere ſufficit ꝑ qd
ſpūalis dulcedo in ſuo fonte
guſtat ⁊ recolitur meōria illi
us quā in ſua paſſione xp̄s
mōſtrauit excellentiſſime ca
ritatis Und etiā inmēſitas
caritatis xp̄i vt cordib⁹ infi
geretur fideliū in vltima ceā
qn̄ paſca cū diſciplis celebra
to tranſitur⁹ ad patrē Hoc
ſacramentū īſtituit tanq̄ me
moriale ꝑhenne ſue paſſiōis
figurarū veterū impletiuum
Et ab ipo miraclorū factorū
maximuz et de ſua contriſta
tis abſentia ſolatiuz pberet
ſingnlare Tu autē. ℟ Pa
nis quē ego dabo caro mea
eſt pro mundi vita litigabāt
ergo iudei dicentes Quomo
do poteſt hic nobis dare car
nem ſuā ad mādncandū. ℣
Loquutus eſt pplūs contra
dñm aīa nrā manſeat ſuper
cibo iſto leuiſſiō Quō. L. v.
Conuenit itaq̄ deuotōni
fideliū ſolemniter reco-
lere inſtitutōez tā ſalutiferi
tāq̄ mirabilis ſacramēti vt
ineffabilem modū diuine ꝑ-
ſencie in ſacramento viſibili
veneremur. Et vt laudet dei
potēcia q̄ in eodē ſacramen
to tot mirablia opat Necnō
⁊ de tā ſalubri tāq̄ ſuaui bñ
ficio exſolnātur deo dbite gr̄
tiarū actōs Uerū ſi in die cene
qn̄ hoc ſacramentū noſcitur
īſtitutū inter miſſarū ſolēnia
d xpi⁹ īſtitutōe ſpūalis men
tio habeatur Totū tn̄ reſidu
um eiuſdē diei officiū ad xp̄i
paſſionē ꝑtinet Qr circa ei⁹
venratōez eccleſia illo tpe oc
cnpatur ℟ Cenantibus illis
accepit ihūs panē ⁊ bñdixit
ac fregit ꝺditq̄ diſcplis ſuis
⁊ ait Accipite ⁊ ꝯmedte hoc
eſt corpus meum. ℣ Dixerūt
viri tabernaculi mei q̄s det
de carnib⁹ vt ſaturemur Ac
Und vt itegro Lcō vi
celebritatis offitō ſacra
mēti īſtitutōnez ſolempniter
recoleret plebs fidlis Roma
nus pōtifex Urban⁹ quart⁹

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

huiꝰ ſacramēti deuotōe affec
tꝰ pie ſtatuit ꝑſate inſtitutō
nis meōriā Prima quīta fe
ria pꝰ octauas pētecoſtes a
cūctis fidelibꝰ celebrari: vt
q̄ p totiꝰ anni circulū hoc ſa
cramēto vtimur ad ſalutem
ipiꝰ īſtitutōez ſpūaliter illo
tpe recolamꝰ: ī quo ſpūſſctūs
corda diſcipuloꝝ edocuit ad
plene ꝯgnoſcēda huiꝰ myſte
ria ſacramēti Nā ⁊ eodē tpe
cepit hoc ſacramentū a fide-
libꝰ venerari et freqntari Le
git eni in actibꝰ aplōꝝ ꝙ er
ant ꝑſeuerātes ī doctrina ap
oſtoloꝝ ⁊ ꝯmunicatōe frac-
tōis panis ⁊ orōnibus ſtatim
pꝰ ſpūſſcti emiſſionē Tu au
℟ Accepit ihūs calicē poſtꝙ
cenauit dicēs hic calix nonū
teſtamentū ē in meo ſanguie
Hoc facite in meā ꝯmemo-
ratōꝫ. ℣ Meōria meōr ero ⁊
tabeſcꝫ in me aīa mea In
tercio nocturno Añ Introibo
ad altare dei ſumam xpm q̄
renouat iuuentutē meā Iudi
ca me deꝰ ⁊ diſcer Añ Ciba
uit nos dn̄s ex adipe frumē
ti ⁊ de petra melle ſaturauit
nos. Exultate deo adiutori
nrō Añ Ex altari tuo dn̄e
xpm̄ ſumimꝰ in quē cor ⁊ ca
ro nrā exultēt Quā dilecta

℣. Educas panē de terra Et
vinū Scd'm Iohannez
In illo tpe. d. i. d. ſ. ⁊ tur
bis iudeoꝝ. Caro mea
vere ē cibꝰ ⁊ ſanguis meus
vere eſt potus Auguſtini
Cum eni cibo ⁊ potu id
appetāt hoīes vt nō eſ
uriāt neqꝫ ſitiāt hoc vere nō
preſtat niſi iſte cibꝰ ⁊ potus
qui eos a quibꝰ ſumit imor
tales ⁊ icorruptibilēs facit id
eſt ſocios ipōꝝ ſctōꝝ ciuium
vbi pax erit ⁊ vnitas plena
atqꝫ ꝑfecta ℟ Qui mandu
cat meā carnē ⁊ bibit meum
ſanguiez In me manꝫ et ego
in illo. ℣ Nō eſt alia natō tā
grandis q̄ habeat deos appin
quantes ſibi ſicut deꝰ noſter
adeſt nobis In me ma L viij
Propterea ſicut añ nos
hoc itellexerūt hoīes
dei Dn̄s nr̄ ihūs xps corpus
⁊ ſanguiez ſuū in eis rebꝰ ꝯ
mendauit q̄ ad vnū aliquid
rediguntur. Ex multis namqꝫ
granis vnꝰ panis ꝯficitur ⁊
ex multis racemis vinū con
fluit dignitatis ℟ Miſit me
pater viuēs ⁊ ego viuo ꝓpter
prēꝫ Et qui mādūcat me ip
ſe viuet ꝓpter me. ℣. Ciba-
uit eum dn̄s pane vite ⁊ in
tellectꝰ Et qui. Lectō nona

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Deniꝗ iam expouit quō id fiat qd̄ loquitur Et quid eſt mādūcare corpꝰ eiꝰ et ſaguinē eius bibere Qui manducat inquit carnē meā ⁊ bibit meū ſaguinem in me manet ⁊ ego in eo Hoc ē er go mādūcare illaꝫ eſcā et bi bere illū potū in xp̄ō mane re ⁊ illū manentē in ſe hr̄e. Ac ꝑ hoc qui non manet in xp̄o ⁊ in quo nō manet xp̄s ꝓcul dubio nō mādūcat ſpi ritualiter eiꝰ carnē licꝫ car- naliter ac viſibiliter ꝑmat dentibꝰ ſacramēta corꝑis et ſaguis xp̄i Sꝫ magis tante rei ſacramentū ad iudicium ſibi mādūcat ⁊ bibit qui in mundꝰ ꝑſumit ad xp̄i ſacra mēta accedere Que aliquis alias nō digne ſumit niſi q̄ dignꝰ et mdūs ē: de quibus dicit Beati mūdo corde qm̄ ipſi deū videbūt. ℟ Unꝰ pa nis et vnū corpꝰ multi ſumꝰ Omēs qui de vno pane ⁊ d̄ vno calice ꝑticipamꝰ ℣ Pa raſti in dulcedine tua paupꝛ deꝰ qui habitare facis vnai mes in domo Omēs Laudes

Sapiētia edificauit ſibi domū miſcuit vinum ⁊ poſuit menſaꝫ allā An̄ An gelorꝫ eſcā nutriuiſti populū tuū et paneꝫ de celo ꝑſtitiſti eis allā An̄ Pinguis eſt pa nis xp̄i ⁊ ꝑbebit delicias re gibꝰ allā. An̄ Sacerdotes ſancti incenſuꝫ ⁊ panes offe runt deo alla. An̄ Vincenti dabo māna abſconditum ⁊ nomē nouū alla. Capitulꝫ vt̄s Ymnꝰ Verbū ſuꝑnuꝫ ꝓ diens. ℣ Poſuit fines tuos pacē Ex adipe frumēti ſaci at te Sup bn̄d ſuꝫ Ego ſuꝫ panis viuꝰ qui de celo deſcen dit ſi quis manducauerit ex hoc pane viuet ineternū alle luia Collecta vt̄s Nulla ſuf fragia neꝗ de trinitate neꝗ de patrono Ad primā ymnꝰ Jam lucis et additur hi duo verſus O ſalutaris hoſtia Uni trinoꝗ dn̄o Similiter ad om̄s ympnos horarꝫ ⁊ ad ympnū cōpletorij ſcilicꝫ. Te lucis Ad terciam Capitulū

Similiter ⁊ caliceꝫ poſt q̄ꝫ cenauit dicēs hic ca- lix nouuꝫ teſtamētum eſt in meo ſaguine hoc facite quo- cienſcūꝗ ſumitis in meā cō memoratōeꝫ Deo. ℟ Panē celi dedit eis Panē angelo rum manducauit homo. ℣ Cibauit eos ex adipe frumē ti. Ad ſextam Capitulum.

Quocienſcūꝗ mādūcabitis

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

panem hũc ꝛ calicẽ bibetis mortẽ dñi ãnnunciabitis do-nec veiat Deo grãs. Rꝫm Ci bauit eos ex adipe frumẽti Et de petra melle ſaturauit eos. V. Educas panez de ter ra Et vinum Ad nonam.

Probet autẽ ſeipm homo ꝛ ſic de pane illo edat ꝛ de calice bibat. R. Educas panẽ de terra Et vinũ letifi cet cor hoĩs. verſ Poſuit fi nes tuos pacẽ. In ij veſp is antiphone de laudibꝰ cũ pſalmis vt in primis veſpis Cetera etiã vt in primis vẽ Sup magt Añ O ſacꝝ conui uiũ in quo xp̃s ſumitur reco litur memoria paſſionis eiꝰ mẽs impletur grã ꝛ future glẽ nobis pignꝰ datur allã Collecta vt ẽ Poſt bñdica mꝰ ſolum ſuffraget d ſancta trinitate cũ hac añ Glã lau dis reſonat ꝛc cum verſic ꝛ collecta de trinitate Cõpleto rium vt prius notatum eſt. Feria ſexta. Lectio prima

ET vt nũc p̃dicta quita feria ꝛ per octãs ſeqñ tes einſdez ſalutaris inſtitu tõis deuocĩꝰ ꝛ honorificenti us agatur meõria ꝛ ſolemp nitas d hoc celebrior habeat loco diſtributõnum materia

lium q̃ in eccleſijs cathedra libꝰ largiuntur exiſtentibꝰ canonicis nocturnis horis pi-ter ꝛ diurnis p̃fatus roma-nus pontifex eis qui huiuſ. modi horis in hac ſolẽpnita te eccleſijs pſonaliter inter. eſſent ſtipendia ſpũalia apo ſtolica largitõe ꝯceſſit Qua tenꝰ per hec fideles ad tanti feſti ſolempnitatẽ auidiꝰ et copioſius ꝯuenirent Tu au Reſponſoria ꝛ omnia alia ſi cut in die ſctõ. Lectio ſcdã.

Unde omnibus vere peni tentibꝰ ꝛ confeſſis qui matutinali officio huius feſ ti in eccleſia vbi celebraretur pñcipaliter intereſſent centũ dies Qui vero miſſe totidem Eis qui itereſſent primis iſ tius feſti veſpis centuz dies qui vero ſcdis totidem Eis vero qui prime. tercie. ſexte. none ꝛ ꝯpletorij intereſſent officijs p qualibz ipaꝝ ho-rarum quadraginta dies.

His vero qui Lcõ iij per ipius feſti octauas in matutinalibus veſptinis ac p̃dictaꝝ horaꝝ officijs pre ſentes extiterint. ſinglis di ebus octauaꝝ ipſaꝝ centum dies indulgẽtiaꝝ miſericor-dit tribuit ꝑpetuis futuris

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

tꝑibus duraturā Lectō iiij.

Ecce nūc ad ſūmi ſacramē
ti verticē accedentes ad ipm
coꝛ diuini ſacrificij penetra-
mꝰ Quidq̄d conamur expri
mere vix vllius apparet eſſe
momēti· deficit ligua. ſermo
diſparz. ſuꝑat ingenium. op
pꝛimitur intellectꝰ. Lctō v.

Quis enī nouit oꝛdinē ce
li Sed pulſemꝰ ad o ſti
um ſi foꝛte clauis dauid aꝑi
re dignetur Scut autē fuit
manna datum hebꝛeis poſt
trāſitū maris rubꝛi ſubmer
ſis egiptijs Sic eucharıſtia
datur xp̄ianis pꝰ ablutōem
baptiſmi Jam deletis pctis
vt q̇ ꝑ baptiſmū mundmur
a malo ꝑ eucariſtiam conſer
uemur in bono. Lectō ſexta

Nam ſicut māna illos ꝑ
vaſtitatē ſolitudinis i
via ad terrā ꝓmiſſionis in-
duxit Sic eucharıſtia pplm̄
iſtuz ꝑ incolatū vite p̄ſentis
ad patriā paradiſi perducit.
Unde recte viaticū appellat̄
qꝛ reficiēs i via ducit ad pa
triā Tu autē. Lecō vij

Sane qd̄ i māna p̄ceſſit i
eucharıſtia cōſumatur
Nā quātamlibet ꝑtem q̄ſqz
ꝑcipiat totā eucariſtiā perci
pit. Sicut euenit de manna
qꝛ nec q̇ plꝰ colligerat āplıꝰ
habuit Necq̄ qui iniqz recepe
rit reperit minꝰ Lectio viij.

Hāc igit̄ p̄figurabat pa-
nis ille celeſtis de quo
ſapiēs ꝓteſtatur Panē de
celo p̄ſtitiſti ſine laboꝛe om̄e
delectamentū in ſe habentē:
⁊ om̄z ſuauitatis ſapoꝛē· ꝙ
de ſe xp̄s exponēs Ego ſuz
eni̇ iq̇t pais viuꝰ q̄ de celo de
ſcendi Si quis mādūcaue-
rit ex hoc pane viuz ieternū
Nolo vos igno L. ix
rare frēs ait aplūs Qꝛ
om̄s prēs vri eandē ſpūalez
eſcā māducauerūt ⁊ om̄s eū
dez potū ſpūalē biberūt Bi
bebāt aūt de ſpūali ꝯſeqn̄te
eos petra Petra autē erat
xp̄s huiꝰ ſacrificij ritū mlchi
ſedech pꝛimꝰ legit̄ celebꝛaſſe
offerēs panē ⁊ vinum Erat
eni̇ ſacerdos altiſſimi Unde
dauid inq̄t ad xp̄m̄ Tu es ſa
cerdos ineternū ſ̄m oꝛdinez
melchiſedech. Sabbtō L. i

Ideo vere panē ⁊ vinū i
ſacramēto coꝛꝑis ⁊ ſāg
uis ſui xp̄s iſtituit: qꝛ ſicut
p̄ ceteris cibis ⁊ potibꝰ coꝛꝑ
alibꝰ pais coꝛ hoīs ꝯfirmet
⁊ vinū coꝛ hoīs letificat Jta
coꝛpꝰ ⁊ ſāguis xp̄i p̄ ceteris
cibis ſpūalibꝰ et potibꝰ inte

rroꝛ̃ hoīez ꝛ̃ficiūt ⁊ ſaginãt
In his enī duobus plena
ꝯſiſtit ⁊ ꝑfecta refectō
ſicut ipe teſtaī Caro mea eſt
cib⁹ et ſãguis me⁹ vere ē po
tus Panis aū dꝫ eē ꝺ frumē
to ⁊ vinū de vite Qꝛ ſemet-
ipm̄ ꝯparauit frumēto cū ait:
Niſi grnū frumēti cadēs i ter
ra mortuū fuerit ipm ſolum
Et ꝯparauit manz. L iij
ſemetipm viti cū dixit Ego
ſuz vitis vera Porro nec ra
cem⁹ vue nec grnū frumenti
dꝫ offerri:niſi vl' exp̄ſſ⁹ in vi
nū vel redact⁹ ſit in panē qꝛ
xp̄s ſe panē ꝺxit ⁊ frumēto
Cum aū ſacer ſe ꝯparauit
dos illa verba ꝓnūciat: hoc
ē corp⁹ meū hic ē ſãguis me
us panis ⁊ vinū in corpus et
ſanguinē ꝯuertunt ꝑ hec ꝟ-
ba virtute q̄ verbū caro fac
tū eſt et habitauit in nobis
Et ea virtute q̄ ipe dixit et
fctã ſunt. mãdauit ⁊ creata
ſunt Qꝛ feiaz mutauit i ſta
tuã ⁊ virgã ꝯuertit i colubꝛē
fontes mutauit i ſãguinē ⁊ a
quã ꝯuertit i vinū. Lctō vi
Nã ſi verbū helie ignē po-
tuit ꝺ celo ꝺponere ꝟbū xp̄i
nōne p̄t panē i carnē mutare
Quis hoc audeat opinari de
illo Cui nllm̄ ꝟbū ē ipoſſibl'e
ꝑ q̄uē oīa fctã ſunt ⁊ ſn̄ quo
Certe fctm̄ eſt nichil.
mai⁹ ē creare qꝺ nō ē q̄ mu
tare id qꝺ ē Ac lōge maius
qꝺ nō ē ex nichlō ꝓducer̄ q̄
qꝺ ē i aliud mutare Illō ne
mo dubitꝫ ⁊ hoc vt aliquis
Mane dubitabit abſit
cū litigarent iudei adinicē di
cētes Quō p̄t hic nobis car-
nē ſuã dare ad mãducandū
dixit ihūs amē amē dico vo
bis Niſi mãducaueritis car
nē filij hois ⁊ biberitis eius
ſãguinē nō hēbitis vitã i vo
bis. q̄ mãducat meã carnē ⁊
bibit meū ſaguinē hēat vitã
Deo dicit eternã. L ix
amē idſt i veritate vt nō fi-
guratiue ꝑ ꝟe itelligit qꝺ di-
cit ⁊ ad maiorē exp̄ſſionē ad
iūxit Caro mea vere eſt cib⁹
et ſanguis me⁹ vere ē pot⁹.
Ad vs de corpe xp̄i ſicut pu⁹
Sꝫ p⁹ bn̄dicam⁹ meōria de
dn̄ica cū aū Loqre dn̄e cū ꝟ
Veſptina ⁊ collecã De⁹ i te
ſperãtiū require i nūero alia
rū dn̄icaliū collectaꝝ L pⁿ̄a
Saluatoꝛ nr̄ dn̄ica die.
loquut⁹ ē ad diſcipulos
ſuos dicēs. q̄ mãducat meã
carnē et bibit. ſ. meū hēat vi
tã etnã Illã vtiq̄ carnē quã
traxit de virgine ⁊ ſanguinē

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

quē fudit ī cruce Ego credo
cordꝫ et ore ꝯfiteor quia ipm
dn̄m ihm̄ in hoc ſacramento
mādꝰuco: fretꝰ auctoritate q̄
dixit Qui māducat me ipſe
viuet ꝓpter me Tu au L.ij.
Non eni qui manducat p
partes diuidit nec lace
ratur ſub fragmēto ſicut ca
ro q̄ venditur i macello ꝑ ille
ſus ſumit ⁊ integer mandu
catur Viuit māducatꝰ qꝛ ſur
rexit occiſꝰ. māducatꝰ non
moritur qꝛ ſurrexit nō mori
turꝰ. xp̄s enim reſurgens ex
mortuis iā nō moritur mors
illi vltra nō dn̄abitur ꝙ eniz
viuit viuit deo Tu. Lectio.
SIcut eni illa vidua ſa-
reptena quotidie ꝯmedꝫ
bat farinā de ydria ⁊ oleuz
de lechito Sic vniuerſalis ec
cleſia quotidie ſumit ⁊ non
ꝯſumit carnē ⁊ ſaguinē ihū
xp̄i ſub diuerſa ſpē ſacramē
ti Sicut ergo quotidie man
ducat nec deficit net dcreſcit
ita panis quotidie tranſit in
corpꝰ xp̄i. ſed ipm corpꝰ non
ꝓficit nec accreſcit. Tu aūt.
Non eniz de pane ⁊ vino
materialr̄ formatur ca
ro vel ſāguis Sed materia
panis ⁊ vini mutatur i ſub-
ſtantiā corpis ⁊ ſāguis Nec
adicitur corpi ꝑ tn̄ tranſſub
ſtanciat in corpꝰ Accipite et
mādꝰucate nō ē intelligendū
ꝙ ſūptū corpꝰ ꝫ maū dn̄i diſ
cipli ſibi miſtrarēt ſꝫ qui cō
ſecrauit miſtrauit Ac ſi dice
ret Cōmedite vtrāqꝫ ꝯmeſti
onē huiꝰ ſacramēti iſinuās.
Multiplicit eni corpꝰ xp̄i
comeditur qꝛ duplr̄ in
telligitur Unū qꝫ de virgie
traxit ⁊ in cruce pependit ⁊
miſticū qꝫ ē eccleſia ſpū xp̄i
vegetata de vero corpe dn̄s
ait Caro mea vere ē cibꝰ de
miſtico aplūs ait Unꝰ pais
⁊ vnū corpꝰ multi ſnmꝰ oēs
q̄ de vno pane ⁊ de vno cali-
ce ꝑticipamꝰ Uex corpꝰ xp̄i
comedit ſpūaliter ſacramen
taliter. idſt ſub ſpē panis in
fide cordis de ꝯmeſtiōe ſacra
mentali dn̄s ait Accipite et
mādꝰucate hoc ē corpꝰ meum
qꝫ ꝓ vobis tradetur hoc fa
cite in meā ꝯmeōratōnez. et
hoc mō tā boni ꝙ mali man
ducāt: ꝑ boni ad ſalutē. mali
ad iudiciū Niſi eni mali cor
pus xp̄i ꝯmederēt nō dixiſſꝫ
aplūs Qui māducat idigne
iudiciū ſibi māducat ⁊ bibit
nō diiudicans corpꝰ domini
De ſpūali ꝯmeſtione dn̄s
ait Niſi māducaueritiſ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

carnē filij hoīs et biberitis
ei⁹ ſaguinē nō hēbibitis vi-
tā in vobis Hoc mō corpus
xp̄i ſumūt ſoli boni Vn̄ qui
mādncat meā carnē et bibit
meū ſaguinē in me manet ⁊
ego in eo Nā qui manz in ca
ritate in deo manz ⁊ de⁹ i eo
Omelia Caro mea vere eſt
cū omelia dn̄icali Feria ij
Aſcenſur⁹ dei L. i.
filī⁹ dn̄s nr̄ ihūs xp̄us
ad prēm q2 pmiſit aplīs et
eoꝝ ſequacib⁹ Vobiſcū ero
cūctis dieb⁹ vſqꝫ ad ↄſūma
tōnez ſeculi: voluit remanere
cū illis nō ſolū ꝑ ihabitantē
grām Nec tm̄ ꝑ diuinā eſſen
tiā veꝝ etiā ꝑ corꝑalē pn̄tiā
Et ıđo ſacramentū iſtud in
ſtituit in quo pn̄s ē nobiſcū
ſūb alia forma ꝑ in ꝓpria ve
re ſubſtantia Congruū eniz
fuit vt de⁹ hoīez quē forma
uit et fecit ad imaginē ſuaz
exp̄ſſius iſigniret. Lectio iij.
Diſponit ergo celeſtis alti-
tudo ↄſilij vt ſicut tres ſunt
ꝑſone ī vnitate ſubſtācie ita
tres eēnt ſubſtācie in vnita-
te ꝑſone de⁹ corp⁹ et anima
Cum ergo xp̄s ꝑm diuinaz
naturā ī trib⁹ modis ī reb⁹
exiſtit: in omnib⁹ ꝑ eſſentiaz
in ſolis iuſtis ꝑ grām. ī hoīe

aſſumpto ꝑ vnionē Voluit
vt idē in trib⁹ modis ſcdm̄
naturā humanā ī reb⁹ exiſ-
tat. localiter in celo. ꝑſonali
ter ī verbo ſacramētaliter in
Sicut eni ꝑm diui altari
nitatē tot⁹ eēncialiť ē ī oīb⁹
reb⁹ ita ꝑm hūanitatē tot⁹
ſubſtācialiť ē ī plurib⁹ locis
hui⁹ ſacramēti virtute. L. vi
Poſſiblē ſit vt q̄ de ťra ſunt
aſcendāt in celū Ait eni ſal.
uator Nēō aſcēdit in celū ni
ſi q̄ deſcēdit de celo fili⁹ hoīs
Vn⁹ ⁊ idē ē q̄ ē in celo
fili⁹ dei q̄ dſcēdit de celo ⁊ fi
li⁹ hoīs q̄ aſcēdit ad celum.
xp̄o ihū tāq̄ȝ capiti ſuo mem
bra ↄnectunť oēs q̄ ꝑ fidē ſa
cramēti h⁹ ſuāt vnitatē ſpūſ
in vinclō pacis Et ſic vnuz
corp⁹ vna ꝑſona vn⁹ xp̄s ca
put cū ſuis mēbris in celū aſ
Dicit gtulabūd⁹ cēdit
glōſaz dō repn̄tās eccāz hoc
nūc os ex oſſib⁹ meis ⁊ caro
de carne mea. ⁊ oñdēs ſe cū
illa ī vnā ↄueniſſe ꝑſonā Er
ūt inqt duo ī carne vna Hoc
aū inq̄t aplūs mḡm ſacram̄
tū ē ī xp̄o ⁊ eccā qđ eucariſt
ia ſimul efficit ⁊ figurat ꝑm
qđ dn̄s ait. q̄ mādncat meā
carnē ⁊ bibit meū ſaguinē in
me manz et ego ī eo Tu aūt

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Per illud ergo qđ accepit đ
nrō ipē ⁊ accipiꝰ ipi đ ſuo tā
inſolubili nexu ꝯiūgimur vt
qđ ē vnū cū deo prē ꝑ ineffa-
bilē vnitatē. fiat nobiſcum
vnū per admirabilē vnionez
ac ꝑ ipo ꝯmunione median
te cū deo prē: vnū efficiamur
Pater inqt ſctē ſerua eos in
noie tuo quos dediſti michi
vt ſint vnūz ſicut et nos Tu
autē. Feria iiii Lectō i.
Neceſſario ducendꝰ ē ag
nus vt a vaſtāte anglō
ꝓtegamur Dicit ergo quiſ-
piā Conmūicandū eē quoti-
die dicit aliꝰ nō eſſe ꝯmūicā
dū quotidie Facit ergo vnꝰ
qſq; qđ pie crediđrit faciēdz
Nā nō poſſumꝰ exire de egi
pto niſi celebrādo phaſe paſ
ca. i. agnū ꝯmedamꝰ. zache
us ⁊ cēturio alter eū cū gau
dio ſuſcepit in domū ſuaz: et
alter rñderet Dñe nō ſuz dig
nū vt intres ſub tectū meuz
Audias quid ſuꝑ hoc ſenti-
at auguſtinꝰ ille doctor egre
gius Tu autem dñe. Lectio
Quotidie inqt accipe eu-
cariſtiam nec laudo nec
vitupo Oibus tamen diebꝰ
dñicis hortor ſi tñ mēs in af
fectu peccādi ē: ſuari magiſ
dico eucariſtie ꝑceptōe q̄ pu
rificari Tu aūt. Lectō iiii
Tribꝰ ex cauſis ſacramētū
corpis ⁊ ſanguis ſui xp̄s ſub
alia ſpē ſumendū iſtitnit ad
augendum meritū ad fouen
dū ſenſuz ad vitandū redicl'z
Ad augendū meritū. qꝛ aliđ
ibi cernit ⁊ aliud eē credit vt
fiđs hēat meritū vbi hūana
ratō nō p̄bz expimentū. Ad
fouendū ſenſū ne abhorrerz
ſenſꝰ qđ cerrerz oclūs ad vi
tandū ridiclm ne iſultarz pa
ganꝰ cū idē aget ⁊ xp̄ianus
Ad hoc igit xp̄s L. vi.
ſub ſpē pncipalis edulij ſum
endā ꝓpoſuit encariſtiam vt
ſenſꝰ foueret i vno ⁊ fides e
dificaret i alio Fouet eni ſen
ſus i vno dū ſolita ꝑcipit ed
ificat aū fides i altero dū in
eo qđ videt qle ſit illđ qđ nō
videt agnoſcit Tu aū. L vii
Ponit aūt ſpēs pais et vini
qtenꝰ i ſumpſiōe corpis ⁊ ſā
guis xp̄i doceat eē ꝑfecta re-
fectio cibi ⁊ potꝰ Tria qppe
ſunt i hoc ſacramēto diſcre-
ta forma viſiblis veritas et
corpis ⁊ virtꝰ ſpūal's: forma
pais ⁊ vini veritas carnis ⁊
ſanguis vtus vnitatis ⁊ ca-
Primū oc ritatis L viii
ulo cernit: ſcđz aio credit ter
ciū in corde ꝑcipitur Primū

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ē ſacramentū ꝛ nō res .ſcdm̄
ē ſacramentū ꝛ res Terciū
eſt res ꝛ nō ſacramentū Sꝫ
primū ē ſacramentū rei Ter
ciū vero eſt res gemini Se-
cundū aūt ē vni⁹ ſacramētū
ꝛ res alteri⁹ Tu autē Lectō
Nā forma panis vtriuſqꝫ xp̄i
carnē ſignificat Sꝫ verā car
nē ꝯtinet ꝛ ſignificat: miſti-
cam vero ſignificat ꝛ nō ꝯti
net Sicut eni vn⁹ panis ex di
uerſis granis ꝯficit ꝛ vinū ex
diuerſis raceis ꝯfluit ſic cor
pus xp̄i ex multis mēbris ꝯ
ponit ꝛ vnitas eccleſie ex di
uerſis pſonis conſiſtit voca
tis p̄deſtinatis: iuſtificatis ꝛ
glificatis. nā quos dn̄s p̄ſci
uit ꝛ predeſtinauit hos ꝛ vo
cauit. ꝛ quos vocauit hos ꝛ
iuſtificauit quos iuſtificauit
hos ꝛ glificauit. Propt̄ qd
ait aplūs: vn⁹ panis ꝛ vnum
corp⁹ multi ſumus Tu aūt

Feria quarta Lectō prima

Illud ergo ſane debet in
telligi qꝫ dn̄s ait Pau
pes ſemp hētis vobiſcū: me
autē ſemp nō hēbitis Ne vi
deatur eſſe ꝯtrariū illi quod
dn̄s ait alibi Ecce ego vobiſ
cum ſum oīb⁹ dieb⁹ vſqꝫ ad
ꝯſumatōnem ſcli. xp̄m eteni
ſemp habem⁹ nobiſcum ſub
diuini ſpecie ſacramēti ꝛ nō
habem⁹ nobiſcū in ꝓpria for
ma pſone Tu autē. Lectō ij.
Dicitur ergo miſteriū fidei:
qꝛ aliud cernit ꝛ aliud credit
Cernit autē ſpēs panis ꝛ vi-
ni ꝛ credit veritas carnis et
ſaguis. qꝫ autē hic dicit miſ
teriū fidei alibi dicit ſpūs et
vita Spūs ē miſteriū ſm il-
lud: lrā occidit. ſpūs autē vi
uificat Fides vita ſm illud
iuſti mēs ex fide viuit. Lc iij
Hinc dn̄s ait. vba q̄ loquu-
t⁹ ſuꝫ ſpūs ꝛ vita ſunt Hic
eſt ſanguis me⁹ qui p m̄ltis
effundetur in remiſſionē pctō
rum: p ſolis p̄deſtinatis effu
ſus ē q̄tuꝫ ad efficientiā Sꝫ
p omnib⁹ hoīb⁹ effuſus eſt
quantū ad ſufficiētiā. L iiij
Effuſio quippe ſanguinis
iuſti pro iniuſtis tam diues
fuit ad precium vt ſi vniuer-
ſitas crederet in redemptorē
Nullū omnino vincula dya-
boli tenerent Tu autē domi
ne miſerere nrī Deo grās. Lectō quinta:
Peccatum autē
duobus modis remittitur
quo ad meritum culpe et quo
ad debitum pene. Meritum
ergo culpe remittitur p ſang
uinis fidem q̄ iuſtificamur a
culpa Debitū pene rmittit p

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſanguis preciū quo redemp
ti ſumus a pena Lectio vi.
Sapiētia dei que ꝑ inuiſi
bilia volēs oſtēdere eui-
denter ꝙ ipa ē cibꝰ aīaꝝ car
nē aſſumptā poſuit i edulinꝫ
Ut ꝑ cibū hūanitatis inuita
ret ad guſtū diuinitatis De
quo pſalmiſta Guſtate ⁊ vi
dete qm̄ ſuauis eſt dn̄s beatꝰ
vir qui ſperat in eo. Lectio.
Totuꝫ ergo ſe pro nobis
xp̄s exhibet in cibū vt
ſicut nos diuitate r̄ficit quā
ſpūaliter ore guſtamus Ita
nos hūanitate reficiat quaꝫ
corꝑaliter ore comedimꝰ Ut
ita de viſibilibꝰ ad inuiſibil̄ia
de terrenis ad celeſtia de hūa
nis ad diuia nos trāſferat.
Ego ſuꝫ inq̄t pais viuꝰ qui
de celo deſcēdi Ecce cibꝰ di-
uinitatis ⁊ pais quē ego da
bo caro mea eſt Ecce cibus
hūanitatis. Pais igit̄ ange
loꝝ factꝰ ē cibꝰ hoīm ſm̄ il
lud ꝓpheticū Panē anglōꝝ
manducauit homo. Lectō ix
Quāuis qui ſcd̄m aīaꝫ cibū
diuitatis accipimꝰ ſcd̄m car
nē cibū hūanitatis ſumamꝰ
Qm̄ ſicut aīa ratōnalis ⁊
caro vnꝰ ē homo ita deus ⁊
hō vnꝰ ē xp̄s. Et qꝛ ꝑ guſtū
hō icurrit mortē ꝑ guſtū quo

ꝙ vitā adq̄rat quatinꝰ vn̄d
mors oriebat̄ ind̄ vita reſur
geret. Ad vſ̄ An̄ Sacer-
dos ineternū cū ceteris omi
bus ſicut in primis vſ̄. L i.
Cibus ille mortalis pe-
pēdit in ligno ſcientie
boni ⁊ mali Cibus iſte vita
lis pepēdit in ligno vite qd̄ ē
i medio ꝑadiſi Illud fuit lig
nū iobedientie ad qd̄ homo
manꝰ extēdit vt fieret ſicut
deꝰ iuxta qd̄ ſerpens ꝓmiſe
rat Eritis ſicut dij ſcientes
bonū ⁊ malū Iſtud aū̄ ē lig
nū obediētie In quo domiꝰ
manꝰ extēdit ⁊ factꝰ homo.
Iuxta qd̄ aplūs ait. Exina
niuit ſemetipm̄ formā ſerui
accipiēs in ſimilitudiꝫ hoīm
factꝰ ⁊ hitu iuuētꝰ vt homo
Et ergo erga nos ſūmā ca
ritatē accēderꝫ dedit ſe ꝓ no
bis in preciū vt r̄dimerꝫ nos
a morte ⁊ aleret nos ad vitā
Un̄ qui mādducat me ⁊ ipſe
viuet ꝓpt̄ me Quid ampliꝰ
vnq̄ potuit efficere p̄cium ſe
dedit ꝓ nobis i mortē: ⁊ cibū
ſe tribuit ꝓ nobis ad vitam
vt mortē nrāꝫ ſua morte ꝑi-
meret: et vitā nrāꝫ ſua vita
nutriret vt firmemur i bono
Panis iſte ſi Lcō iij
dignc comedit̄ ipiguat

⁊ calix iſte ſi digne bibit̃ ine
briat· nõ corpꝰ ſed cor nõ vẽ
trem ꝑ mentẽ. ꝓ huiꝰ ſacra-
mẽti virtutẽ vniuerſe virtu
tes augent̃ ⁊ diuinaꝝ grãꝝ
fectũs exuberãt Is enim in
hoc ſacramẽto ſumit̃ totꝰ ⁊
ĩteger q̃ eſt fons ⁊ origo toti
us v̓tutis ⁊ grẽ ꝑ cuiꝰ miſte
riũ eripuit nos a ptãte pcti
per eucariſtie ſacramentum
liberat nos a volũtate pec-
Nam eucha cãdi. L. iiij
riſtia ſi digne ſumit̃ liberat
a malo ⁊ ꝯfirmet ĩ bono Ue
nialia del t ⁊ cauet mortalia
qꝛ ꝑ panẽ iſtũ celeſtez libere
mur a malis ꝑteritis pñtibꝰ
⁊ futis addit etiã nobis hoc
ſacramentũ alid ſalutis: vt
qꝛ nos quotidie peccamꝰ et
ipe iã mori nõ pt per hoc ſa-
cramentũ qd nos ĩ meõriam
mortis eiꝰ accipiꝰ remiſſiõez
pctõꝝ quotidie ꝯſequamur
Nõ ſolũ eni Lectio v.
lauit nos a pctis nr̃is ĩ ſãg
uine ſuo qñ ſanguinem ſuuz
fudit ꝓ nobis ĩ crucis pati
bulo Ueꝝ etiã quotidie ſal-
uat nos ĩ ſanguie ſuo a pec
catis Qm̃ nos ſanguine eiꝰ
accipimꝰ in calicis poculis.
Uñ cũ ꝑmittimꝰ in orõe dñi
ca Panẽ nr̃m quotidianuz

da nobis hodie id eſt ſubſtã
cialẽ Cõtinuo adiũgimꝰ Di
mitte nobis debita nr̃a Et
ne nos ĩducas intẽptatõnem
Sed libera nos a malo Tu
Criſtꝰ quĩ ẽ in Lectõ vi
ſacramẽto mãducat̃ incorꝑ-
atur ⁊ qui manducat incor-
ꝑat Nã vnꝰ ⁊ idẽ tũc ⁊ nũc
habet̃ hic et alibi ſacrificat̃
ab oĩbus: totus eſt in celo et
totꝰ in altari. Simul ſedet
ad dexterã pris ⁊ manz ſub
ſpecie ſacramẽti: miraris ꝙ
v̓buz dei iuxta ſacramẽti ve
ritatẽ totũ ſimul in diuerſis
locis exiſtit ⁊ nõ miraris qꝛ
verbũ hoĩs iuxta vocis na-
turam totũ ſimul eſt in auri
bus diuerſoꝝ Quid q̄ris na
turam ĩ xp̃i corꝑe cũ ꝑter na
turaz ſit ipe natus de maria
virgie Sicut ergo xp̃s in di
uerſis locis ẽ vnꝰ ſic in diuer
ſis ꝑtibꝰ ẽ totꝰ Qui cũ prẽ
⁊ ſpũſctõ viuit et regnat deꝰ
in ſecula ſclõꝝ amẽ.
Omelia Caro mea vere eſt
cibꝰ Cetera vt in die ſctõ.
Meõria de patrono· Feria vi
poſt dictas octãs legit̃ hiſto
ria Deꝰ oĩm Si nõ venerit
alid feſtũ Uel de feſtis teſtã
tibꝰ Sabbato de dña· No
tandũ ꝙ qñcũq nova hiſto

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ria inchoat tunc non dicant
ſuffragia ferialia Item
in ſabbato ad vš qñ hiſto-
ria Deus oim̄ imponitur. ℟
Audi dñe Ympn⁹ O lux be
ata trinitas. ℣ Veſptina orõ
cũ collectã Seqntes antiph
ad Mgt viciſſim i ſabbtš di
cant q̄diu durat hiſtoria Añ
Loquere dñe q: audit ſer
uus tu⁹. Añ Cognoue-
rũt om̄es a dan vſq3 berſa-
bee q̄ fidlis ſamuel ꝓpheta
eēt dñi. Añ Preualuit da-
uid in philiſteo infũda ꝛ la-
pide in noīe dñi. Añ Nonne
iſte eſt dauid d̄ quo canebãt
ĩ choro dicentes ſaul ꝑcuſſit
mille ꝛ dauid d̄cē milia ĩ mil
lib⁹ ſuis. Añ Quis enim in
omnib⁹ ſicut dauid fidelis ĩ
uent⁹ ĩ regno ſuo egrediēs ꝛ
regrediēs ꝛ ꝑgēs ad impiuz
regis. Añ Obſecro dñe au-
fer iniqnitatē ſerui tui q: in
ſipienter egi. Añ Doleo ſup
te fili mi ionata am̄abilis val
de ſup amorē mulieruz ſicut
mater vnicũ amat filiuz ita
te diligebam ſagitta ionate
nunq̄ abijt retrorſuz nec de-
clinauit clipeus ei⁹ de bello
ꝛ haſta ei⁹ nõ ē auerſa. Añ
Rex autē dauid coopto capi
te incedēs lugebat filiũ ſuuz
dicēs abſolon fili mi fili mi
abſolon q̄s michi det vt ego
moriar ꝓ te fili mi abſolon.
Añ Vnxerũt ſalomonez ſa
doch ſacerdos ꝛ nathan pro
pheta regem in geon ꝛ abie
runt leti dicentes viuat rex
ineternũ allel uia Añ Mons
gelboe nec ros nec pluuia
veniat ſup te q: in te abiec-
tus ē clipeus fortiũ clipeus
ſaul q̄ſi nõ eſſet vnctus oleo
quõ ceciderũt fortes ĩ prelio
ſaul ꝛ ionathas amabiles ꝛ
decori vald̄ in vita ſua ĩ mor
te quoq3 nõ ſunt ſeparati.
In ſabbatis ꝛ dnicis dieb⁹
quando non noua hiſtoria.
Tũc poſt Bñdicam⁹ ſuffra
gia ſeptem dicant vt ſuo lo
co notet ĩfra. Ad ꝯple Añ.
Miſe Pſalm⁹ Cum inuo-
carem. Ympn⁹ Te lucis vſ-
q3 ad hiſtorie Adaptat impo
ſitõnem tam in feſtis quam
in ferijs Feſtis beate Marie
demptis Super nunc dimit
tis In dominicis diebus et
in feſtis nouē lectionũ. Pa
cem tuã. Sed in ferijs et in
feſtis trium lctõnuz Salua
nos domine vigilantes. In
uitatorium Regez magnum
Adorem⁹ dominũ. Venite.
Ympnus. Nocte ſurgentes

Añ Seruite dño cũ relíq̃s vt in pſalterio notat. ℣ Me mor fui nocte nóis tui L. i.

Fuit vir vn⁹ de ramatha ſophin de mõte effraim ⁊ nomẽ ei⁹ helchana filius iheroboã filiĳ helm filiĳ thau filiĳ ſuph eufrates Et habuit duas vxores Nomẽ vni anna: et nomen ſcdi fenẽna Fueruntqꝫ filiĳ fenẽne liberi Anne autez nõ erant liberi Tu autem dñe. ℟. Deus omniũ exauditor eſt ipe miſit angelum ſuũ ⁊ tulit me de omibus pris mei Et vnxit me vnctione miſericordie ſue. ℣ Dñs qui eripuit me de ore leonis ⁊ de maũ beſtie liberauit me Et vnxit me. Lectio ſecũda

At aſcendit vir ille de ciuitate ſua ſtatutis diebus: vt adoraret et ſacrificaret domino exercituum in ſylo Erant autem ibi duo filiĳ hely offni ⁊ phinees ſacerdotes domini Tu aũt domine. ℟ Dominus qui eripuit me de ore leonis ⁊ de manu beſtie liberauit me Ipſe me eripuit de manib⁹ inimicorũ meorum. ℣ Miſit deus miſericordiam ſuam ⁊ veritatez ſuam animaz meam eripuit de medio catuloꝝ leonũ Ipſe me eripiet de manibus inimicorum meoꝝ.

Lectio tercia

Venit ergo dies ⁊ imolauit helchana: deditqꝫ fenenne ⁊ cunctis filĳs ⁊ filiabus ei⁹ ꝑtes Anne autez dedit ꝑtem vnã triſtis: q2 annam diligebat. Dñs autem ꝯcluſerat vuluã eius. Affligebat quoqꝫ eam emula ei⁹ et vehemẽter augebat in tãtum vt exꝓbrarz ei ꝙ dominus ꝯcluſiſſet vuluam eius Sicqꝫ faciebat per ſingulos annos Cum redeũte tpe aſcenderẽt templum domi ⁊ ſic ꝓuocabat eam. Porro illa flebat et non capiebat cibuz Tu autem domine miſerere ℟ Ego te tuli de domo pris tui dicit dñs ⁊ poſui te paſcere gregem ppli mei ⁊ fui tecuz in oibus vbicũqꝫ ambulaſti Firmaus regnũ tuuz in eternũ. ℣ Feciqꝫ tibi nomen grande iuxta nomẽ magnoꝝ qui ſunt in terris Firmans.

In ſecũdo nocturno Añ Bonorum meorum. Pſalmus Conſerua me. ℣ Media nocte ſurgebam Lectio quarta

Dixit ergo ei helchana vir ſuus Anna cur fles ⁊ quare nõ comedis et quaz

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

obꝛem affligitur coꝛ tuum.
Numquid nō ego melioꝛ ſuꝫ
tibi quam decem filiȷ̄. Sur-
rexit autem anna poſtquaꝫ
comederat in ſylo ⁊ biberat
et hely ſedente ſuper cellam
ante poſtes templi domini.
Tu autem domine miſerere
noſtri Deo gracias. Reſpō-
ſoꝛiū. Mōtes gelboe nec ros
nec pluuia veniāt ſup vos v
bi ceciderūt foꝛtes iſrahel. ℣.
Omnēs mōtes q̄ī circuitu ei⁹
ſunt viſitz dn̄s a gelboe aūt
trāſeat Ubi ceciderūt L v

Cum eſſet āna amara aīo
oꝛauit dn̄m flēs largit
et votū vouit dicēs Dn̄e ex-
ercituū Si reſpiciēs videris
afflictōꝫ famle tue ⁊ recoꝛ-
dat⁹ fueris mei Nec oblitus
ācille tue dederiſq̄ʒ ſerue tue
ſexum virilē dabo eū dn̄o oī
bus dieb⁹ vite ei⁹: ⁊ nouacu
la nō aſcendꝫ ſup caput eius
℟. Exaudiſti dn̄e oꝛōꝫ ſerui
tui vt edificarē tēplū noī tuo
Bn̄dic ⁊ ſctifica domū iſtā
in ſempiternū deus iſrahel.
℣. Dn̄e qui cuſtodis pactuꝫ
⁊ miam ſeruis tuis q̄ ambu
lant corā te ī toto coꝛde ſuo.
Bn̄dic ⁊ ſctifica. Lectio vi

Factū eſt aūt cū āna mul
tiplicaret pces corā dn̄o
vt hely obſeruaret os eius.
Porro anna loquebatur in
coꝛde ſuo tantūq̄ʒ labia illi⁹
mouebant: et vox penit⁹ nō
audiebat. Eſtimauit ergo eā
heli temulentā: dixitq̄ʒ ei Uſ
q̄ʒquo ebꝛia es Digere pau-
liſꝑ vinū quo mades Rn̄dēs
āna Nequaq̄ inquit dn̄e mi
Nam mlr infelix nimis ego
ſum Uinū quoq̄ʒ et oīne qd
inebꝛiare pt nō bibi: ſꝫ effudi
aīaꝫ meā in ꝯſpectu dn̄i Ne
reputes ancillā tuā q̄ſi vnā
de filiab⁹ belial q2 ex multi
tudie doloꝛis ⁊ meroꝛis mei
loquuta ſum vſq̄ʒ in p̄ſens.
℟. Dn̄e ſi ꝯuerſ⁹ fuerit ppl⁹
tu⁹ oꝛaueritq̄ʒ ad ſanctuari
um tuū Tu exaudies in celo
dn̄e et libera eos de manib⁹
inimicoꝝ eoꝝ. ℣. Si peccaue
rit in te pplūs tuus ⁊ ꝯuer-
ſus egerit penitentiā veniēs
q̄ʒ in loco iſto Tu exandies
in celo dn̄e

In iij nocturno

Añ. Non ſunt loquele neq̄ʒ
ſermones ⁊c Pſalmus Ce
li enarrāt. ℣. Exaltare domi
ne Omelia in ſerie euange
lioꝛum cum capitulis ad ho
ras collecta antiphona tam
ſuper Magnificat In ſecun
dis vꝰs q̄ ſuper Benedictus

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

℟. Audi dñe ympnũ ⁊ orõz
quã ſeruꝰ tuus orat corã te
hodie vt ſint ocli tui apti et
aures tue intẽte Sup domũ
iſtam die ac nocte. ℣ Reſpi-
ce dñe de ſanctuario tuo ⁊ de
excelſo celoꝝ habitacl'o Su
per do. ℟ Peccaui ſup nu-
meꝝ arene maris ⁊ mltipli-
cata ſunt pctã mea ⁊ nõ ſuz
dignꝰ videre altitudinez celi
ꝑ multitudine iniqtatis mee
qm̃ irritaui iraz tuã Et ma
lum corã te feci. ℣ Qm̃ iniq-
tatem meã ego ꝯgnoſco ⁊ de
lictum meũ corã me eſt ſemꝑ
tibi ſoli peccaui. ℟. Prepa
te corda vrã dño et ſeruite il
li ſoli. Et liberabit vos de
manibꝰ inimicoruz vrõꝝ. ℣
Auferte dñe s alienos de me
dio vrĩ Et li. ℟. Recordare
dñe teſtamẽti tui ⁊ dic ange
lo ꝑcucienti ceſſet iã manus
tua Ut nõ deſolet̃ terra ⁊ ne
ꝑdas omñz aĩam viuentẽ. ℣.
Quieſcat dñe ira tua a po-
pulo tuo ⁊ a ciuitate ſcã tua
Ut nõ deſole. ℟ Fctm̃ eſt dũ
tolleret dñs heliam ꝑ turbi-
nẽ in celũ he liſeꝰ clamabat
dicẽs Pater mi pr̃ mi currꝰ
iſrahel ⁊ auriga eiꝰ. ℣ Oro
dñe vt fiat ſpũs tuꝰ duplex
in me. at ille inq̃t ſi videris
q ñ tollar a te erit q̃d petiſti.
℟. Planxit aũt dauid plãc
tu magno ſu per ſaul ⁊ iona
tham filiũ eiꝰ et dixit Quõ
ceciderunt fortes in bello et
iterierũt arma bellica ℣ Mõ
tes gelboe nec ros nec plu-
uia ſup vos d̃ſcendãt vbi ab
iectꝰ ẽ clipeus fortium. Ad
laudes Añ Indutus eſt dñs
fortitudinẽ ⁊c ſicut in pſal-
terio habet̃ Similiter añ ad
horas cum capitulis et coll'c
tis ⁊ ant. tam ad Magt̃ ꝙ
ad Benedicꝰ circa euãgeli
um. Lectõs ꝑ ebdomadã

At ait heli ad annaz va
de in pace ⁊ deus iſrael
det tibi petitõez quã rogaſti
eũ et illa dixit vtinã inueiat
ancilla tua grãz in oculis tu
is ⁊ abijt mulier in domum
ſuã ⁊ comedit Vultꝰ qz illi
us nõ ſunt ampliꝰ in diuer-
ſa mutati ⁊ ſurrexerunt ma
ne: ⁊ adorauerũt corã domio
Reuerſiqz ſunt ĩ domũ ſuaz
ĩ ramatha Cognouit autem
helchana ãnam vxorẽ ſuam
⁊ recordatꝰ eſt eiꝰ dñs ⁊ fac
tũ eſt poſt circulũ dieꝝ conce
pit anna ⁊ peperit filium vo
cauitqz nomen eius ſamuel
eo ꝙ a dño poſtulaſſet eum.
Aſcendit autem helchana et

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

vis domus eius vt imolaret
dn̄o hoſtiā ſolemnē ⁊ votum
ſuū ⁊ āna nō aſcendit Dixit
eni viro ſuo nō aſcendam do
nec ablactet̄ infans ⁊ ducaz
eū vt appeat in ꝯſpectu dn̄i
⁊ maneat ibi iugiter Et ait
ei elchana vir ſuꝰ Fac qđ bo
nū tibi videt̄ ⁊ mane donec
ablactes eū Precorqꝫ vt im
pleat dn̄s verbū ſuū Māſit
ergo mr̄ ⁊ lactauit filiū ſu-
um donec amouerz eū a lac
te ⁊ adduxit eū ſecum poſtq̄
ablactauerat i vitulis tribꝰ
et tribꝰ modis farine ⁊ āph
ora vini ⁊ adduxit eū in do
mū dn̄i in ſylo Puer adhuc
erat infantulꝰ Et imolaue-
rūt vitulū ⁊ obtulerūt pueꝛ
hely Et ait anna. Obſecro
mi dn̄e viuit aīa tua ego ſuz
mr̄ illa q̄ ſtetit coram te hic
orās dn̄m ꝓ puero iſto Ora
ui ⁊ dedit michi petōez meā
⁊ poſtulaui eū Puer ſamuel
ꝓficiebat et creſcebat ⁊ pla
cebat tā deo q̄ hoībꝰ Puer
aūt ſamuel miſtrabat dn̄o co
rā hely ⁊ ſermo dn̄i erat pre
cioſꝰ Fctm̄ ē aūt in die q̄dā
hely iacebat i loco ſuo ⁊ ocu
li eiꝰ caligauerūt Nec pote-
rat videre lucernā dei anteq̄
extingueret Samuel antez

dormiebat in templo dn̄i vbi
erat archa dn̄i et vocauit do
minus ſamuel Qui rn̄dens
ait Ecce ego: et cucurrit ad
hely dixit Ecce ego vocaſti
eni me Qui dixit nō vocaui
reuertere ⁊ dormi: et abijt et
dormiuit Et adiecit dn̄s rur
ſum vocare ſamuelē Cōſur
genſqꝫ ſamuel abijt ad hely
⁊ dixit Ecce ego q2 vocaſti
me Qui rn̄dit non vocaui te
fili mi Intellexit igitur heli
q̄ dominus vocaſſet pueꝛ et
ait Vade et dormi et ſi dein
ceps vocauerit te dices Lo-
quere domine q2 audit ſeruꝰ
tuꝰ Abijt ergo ſamuel ⁊ dor
miuit inloco et venit dn̄s et
ſtetit ⁊ vocauit ſicut vocaue
rat ſecundo Samuel ſamu-
el ⁊ ait ſamuel Loquere do
mine quia audit ſeruꝰ tuus
Et dixit dominus ad ſamu
elem Ecce ego faciā verbuz
in iſrahel quod quicunqꝫ au
dierint tinient ambe aures
eius In illo die ſuſcitabo ad
uerſum hely omnia que lo-
quutus ſum ſuper domū ei-
us: incipiam et complebo.
Predixi eni ei q̄ indicatu-
rus eſſem domui eius inet-
num propter iniquitatem eo
quod nouerit indigne agere

filios ſuos et nō corripuerit
eos Jdcirco iuraui domui he
ly ꝙ nō expietur iniquitaſ
dom⁹ ei⁹ hoſtijs et muneri-
bus vſqȝ ieternū Dormiuit
autē ſamuel vſqȝ mane et a
peruit oſtia dom⁹ dn̄i: et ſa-
muel timebat indicare viſio
nē hely Vocauit ergo hely
ſamuelē et dixit ei Samuel
fili mi Qui ait pſ̄to ſuȝ: et in
terrogauit eū quis eſt ſermo
quē loquutus eſt dn̄s ad te:
oro te ne celaueris me Hec
faciat tibi de⁹ et hec addat
ſi abſconderis a me ſermoneȝ
ex omnibus verbis q̄ dicta
ſunt tibi Jndicauit itaqȝ ſa
muel vniuerſos ſermones et
nō abſcondit ab eo ⁊ ille rn̄-
dit Dn̄s ē qd̄ bonū ē in ocu
lis ſuis faciat Creuit auteȝ
ſamuel ⁊ dn̄s erat cum eo et
nō cecidit ex omnib⁹ verbis
eius in terrā Et cognouit vi
uerſus iſrahel a dan vſqȝ ad
berſabee ꝙ fidlis ſamuel ꝓ
pheta eēt dn̄i. Dn̄ica ij. L. i.

Factū ē cū ſenuiſſȝ ſamu
el poſuit filios ſuos iu-
dices ſup iſrahel Fuitqȝ no-
mē filij ſui primogeniti ohel
et nomē ſecūdi abia: et non
ābulauerūt filij illius in vijs
eius Sed declinauerūt poſt
auariciā: acceperūtqȝ mune
ra ⁊ peruerterūt iudicia Hiſto
ria De⁹ omniū Lectio ſcd̄a

Congregati ergo vniuer
ſi maiores natu iſrahel
venerūt ad ſamuelem in ra-
matha dixerūtqȝ ei Ecce tu
ſenuiſti et filij tui nō ambu
lant in vijs tuis: cōſtitue no
bis regē vt iudicet nos ſicut
et vniuerſe natōes habent.
Diſplicuit ſermo ī oculis ſa
muelis eo ꝙ dixiſſent da no
bis regē vt iudicet nos. L. iij

Et orauit ſamuel ad doī
num: dixit autē dn̄s ad
ſamuelē Audi vocē populi ī
oībus q̄ loquunt̄ tibi: nō enī
te abiecerūt ſ; me ne regnem
ſup eos iuxta oīa opa ſua q̄
fecerūt a die q̄ eduxi eos de
egipto: vſqȝ in diē hāc Sicut
dereliquerūt me ⁊ ſeruierūt
dijs alieis ſic faciūt etiā tibi

Nunc ergo audi L. iiij
vocē eoꝝ verūtamē con
teſtare eos et dic eis ius re-
gis q̄ regnatur⁹ eſt ſup eos.
Dixit itaqȝ ſamuel oīa vba
dn̄i ad pplm̄ qui pecierāt ſu
p ſe regem Noluit audire po
pul⁹ voceȝ ſamuelis ſed dixe
runt Nequaq̄ rex eniȝ erit
ſuper nos Tu autem domīe
miſerere noſtri. Lectō v.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Et erat vir de beniamin
noīe cis filij ſeoꝛ filij be
choꝛ filij afficia filij gemini
foꝛtis roboꝛe ⁊ erat ei filiꝰ
vocabulo ſaul electꝰ ⁊ bonꝰ
⁊ nō erat vir de filijs iſrahel
melioꝛ illo Ab humero ⁊ ſur
ſum eminebat ſupꝛ om̄ez po-
pulū ⁊ cōuocauit ſamuel po
pulū ad dn̄m in maſphath ⁊
ait ad eos Hec dicit dn̄s de-
us iſrael Ego eduxi iſrahel
de egipto ⁊ erui vos de manū
egiptioꝝ ⁊ de manu oīm re-
gum qui ſaluaui vos de vni
uerſis malis ⁊ tribulatōibꝰ
vris ⁊ dixiſtis Nequaq̄ ſed
regem ꝯſtitue ſupꝛ nos Tu.
autem dn̄e miſerere nrī Deo

Et dixit ſamuel ſtate nūc
corā dn̄o per tribꝫ vrās
⁊ familias ⁊ applicuit om-
nis tribꝰ ⁊ cecidit in tribuꝫ
beniamyn ⁊ ꝯgnatōes ⁊ ap
plicuit in tribꝰ beniamyn et
ꝯgnatōes eiꝰ: ⁊ exiuit cog-
natō meri ⁊ peruenit vſq ad
ſaul filiū cis Queſierunt er
go eum et nō eſt inuentꝰ ⁊ cō
ſuluerūt dn̄m vtꝝ nam ven-
turus eſſet illuc Rn̄ditq̄ do
minꝰ Ecce abſconditꝰ ē do
mi Cucurrerūt itaqꝫ ⁊ tule-
runt eū inde ſtetitqꝫ ī medio
ppli ⁊ altioꝛ fuit vniuerſo po
pulo ab humero ⁊ ſurſum ⁊
ait ſamuel ad omnē populū
Certe videtis quē elegit doī
nus qm̄ nō eſt ſimlīs ei in oī
pplō et clamauit cunctus po
pulꝰ Viuet rex Tu autez do
mine. Item lectōnes.

Loquutꝰ eſt autē ſamuel
ad pplm̄ legem regni et
ſcripſit ī libꝛo ⁊ repoſuit co
raꝫ dn̄o ⁊ dimiſit ſamuel po
pulū ſinglōs in domū ſuam
in gabatha ⁊ abijt cū eo ꝑs
exercitꝰ quoꝝ tetigerat deus
coꝛda Filij vero belial dixe-
runt. Num ſaluare poterit
nos iſpe ⁊ deſpexerūt eum et
non obtulerūt ei munera Il
le vero diſſimlābat ſe audiēs
⁊ fctm̄ eſt poſt menſes tres
aſcendit naas ammonites ⁊
pugnabat aduerſus labbes
galaad. dixerūtqꝫ viri lab-
bes ad naas habeto nos fe
deratos ⁊ ſeruiemus tibi Et
rn̄dit ad eos naas In hoc fe
riam vobiſcuꝫ fedꝰ vt eruaꝫ
omniū vrm̄ oculos dexteros
ponāqꝫ vos ob ꝓbꝛiū in vni
uerſo iſrahel Et dixerunt vi
ri labbes ad naas Concede
nobis ſeptem dies vt mitta
mꝰ nūctios ī vniuerſos ter-
minos iſrael Et ſi nō fuerit
qui defēdat nos egrediemur

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ad te Uenerunt nūctij in ga
laad ſaulis:et locuti ſunt v̄
ba hec audiēte pplō Et leua
uit om̄is pplūs vocē ꝛ fleuit
ꝛ ecce ſaul veniebat ſequēs
boues de agro ꝛ ait. Quid
habet pplūs ꝙ plorat:ꝛ nar
rauerūt ei verba viroꝝ lab=
bes ꝛ influit ſpūs dn̄i i ſaul
ꝛ iratus ē furoꝛ eius nimis
ꝛ aſſumēs vtrūqꝫ bouē con
ſcidit in fruſtra ꝛ miſit ī om
nes terminos iſrahel dicens
Quicūqꝫ non exierit ſequu
tuſqꝫ fuerit ſaul ꝛ ſamuelez
ſic fiet trib⁹ ei⁹ Inuaſit ita
qꝫ timoꝛ domi pplm̄· egreſſi
ſunt quaſi vir vnus Tu au=
tem dn̄e Item lctōnes.

DIxit dn̄s ad ſamuelem
Uſqꝫquo tu luges ſaul
cū ego ꝓiecerim eū ne reg nz
ſuꝑ iſrahel Imple coꝛnu tu-
um oleo et veni ꝛ mittam te
ad yſai bethlehemitaz Pro
uidi enī in filijs ei⁹ michi re
gem:et ait ſamuel quō va=
dam audiet enī ſaul ꝛ inter
ficiet me Et ait dn̄s vitulū
de armento in manu tua tol
les ꝛ dices Ad īmolandū do
mio veni ꝛ vocabis yſai ad
victimā ꝛ ego oſtendaz tibi
quid facies ꝛ vnges quēcun
qꝫ monſtrauero tibi Fecit er

go ſamuel ſicut loquutus ē
ei dn̄s Uenit ergo ſamuel in
bethlehez ꝛ āmirati ſunt ſe
nioꝛes ciuitatis occurrentes
ei Dixerūt qꝫ pacific⁹ ne eſt
ingreſſus tuus ꝛ ait pacifi-
cus ad īmolandū dn̄o veni.
Sanctificamī et venite me=
cum vt immolem Sctifica
uit ergo yſai ꝛ filios eius ꝛ
vocauit eos ad ſacrificium.
Cumqꝫ ingreſſi eſſent vidit
elyaz et ait Num coꝛā dn̄o
eſt xp̄s ei⁹:dixit dn̄s Ne re=
ſpicias vultum ei⁹ neqꝫ alti
tudinē ſtature ei⁹ qm̄ abieci
eū nec iuxta intuitū homis
iudico Homo enī vidit ea q̄
appent Deus aūt intuet̄ coꝛ
ꝛ vocauit yſai aminadab:ꝛ
adduxit coꝛam ſamuel q̄ dix
it Nec hunc elegit dn̄s Ad=
duxit autē yſai ſamma de
quo ait ſamuel:etiā hūc nō
elegit dn̄s Adduxit aū yſai
ſeptē filios ſuos coꝛā ſamu
el ꝛ ait ſamuel Non elegit
dn̄s ex iſtis Dixit itaqꝫ ſa-
muel ad yſai Nūquid iā cō
pleti ſunt filij Qui ait Ad-
huc reliquus ē puul⁹ ꝛ paſ-
cit oues ꝛ ait ſamuel:mitte
et adhuc eū Nō enī diſcum
bem⁹ priuſq̄ ipe veniat Mi
ſit ergo et adduxit euz: erat

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

autē ruffus et pulcher aſpec
tu decoraq; facie et ait dñs.
Surge et vnge eū Tulit er-
go ſamuel cornu olei et vnx
it eū: et direct⁹ ē ſpūs dñi in
dauid a die illa et in reliquū
Tu autē dñe miſerere noſtri
Deo gracias. Lectões.
Sequunt lc tões
Congregantes vero phi-
liſtijm agmina ſua i pre
lium et egreſſ⁹ ē vir ſpurius
d caſtris philiſtinoꝝ noīe go
liad de geth altitudis ſex cu
bitoꝝ et palmo ⁊ caſſis erea
ſup caput ei⁹ ⁊ lorica hāma
ta induebatur Porro pōd⁹
lorice eius quinq; milia ciclo
rum eris erat. et ocreas ere-
as habebat in cruribꝰ et cli
peus ereus tegebat hūeros
eius Haſtile autē haſte eius
quaſi liciatoriū texentiū Ip
ſum autē ferrū haſte ei⁹ ſex
cētos hēbat ciclos ferri ⁊ ar
miger eius antecedebat eum
Stās itaq; philiſte⁹ clama
bat aduerſus phalangas iſ
rahel dicēs Quare veniſtis
parati in pliū: nūquid nō
ego philiſte⁹ ſum ⁊ vos ſer-
ui ſaul Eligite ex vobis viꝝ
et deſcēdat ad ſinglāre certa
mē Si quiuerit pugnare me
cum et pcuſſerit me erimus
vobis ſerui Si autē ego pre
ualuero et pcuſſero eū eritis
nobis ſerui Et aiebat philiſ
teus ego exprobrabo agmi-
nib⁹ iſrahel. date viꝝ vt ine
at mecū ſinglāre certamē: ⁊
loquēte eo hec vba audiuit
dauid Omīs ergo iſrahelite
cū audiſſent viꝝ fugerunt a
facie ei⁹ timētes eū vald Et
dixit vnuſqſq; de iſrael Nū
vidiſti viꝝ qui aſcēdit ad ex
pbrandū iſrael viꝝ q̄ pcuſſe
rit eum ditabit rex diuitijs
magnis ⁊ filiā ſuā dabit ei
et domū pris ei⁹ faciet abſq;
tributo in iſrl Et ait dauid
Quis ē iſte incircūciſ⁹ q̄ ex
pbrauit aciē dei viuētis Re
ferebat autē et pplūs eūdem
ſmonē dicens hec dabunt vi
ro qui pcuſſerit eū Audita
ſunt autē verba q̄ loquutus
ē dauid ⁊ nūciata in ꝯſpectu
ſaul Ad quē cū fuiſſ; adduc
tus loquut⁹ eſt dauid Nō cō
cidat cor cuiuſq; in eo: ego ſ
uus tu⁹ vadam ⁊ pugnabo
aduerſ⁹ philiſteū. et ait ſaul
ad dauid Nō vales reſiſtere
philiſteo iſti nec pugnare ad
uerſ⁹ eum quia puer es Hic
autē vir bellator ab adoleſ-
centia ſua: dixitq; dauid.
Paſcebat ſeru⁹ tuus gregē

patris ſui ⁊ veniebat leo vel
vrſ⁹ tollebatq̃ arietē de me
dio gregis ⁊ pſequebar eos
⁊ pcuciebā Eruebāq̃ de ore
eoꝝ et illi cōſurgebāt aduer
ſuz me et apphendebā men-
tū eoꝝ et ſuffocabā interfici
ebamq̃ eos Nā et leonez et
vrſuz interfeci ego ſeru⁹ tu⁹
Igitur et erit philiſte⁹ iſte i
circūciſus quaſi vn⁹ ex eis q̄
auſ⁹ eſt maledicere exercitui
dei viuētis Nūc vadā et au
feram obpbrū de iſrael Et
ait dauid: domin⁹ qui eripu
it me de ore leonis et de ma-
nu vrſi ipſe liberabit me de
manu philiſtei hui⁹. Dixit
aūt ſaul: vade et dn̄s ſit tecū
Tulit ergo dauid baculū ſu
um quē ſemp habebat i ma
nib⁹ et elegit ſibi quiq̃ lipi
diſſimos lapides de torrente
et miſit in perā paſtoralem
quā habebat ſecū ⁊ fundam
i manu tulit et pceſſit aduer
ſus philiſteū Ibat autē phi
liſteus icedēs et appinquās
aduerſus dauid Cūq̃ aſpex
iſſet philiſte⁹ dauid deſpexit
eū. erat eni adoleſcēs ruffus
et pulcer aſpectu. Et dixit
philiſte⁹ ad dauid Nūquid
ego ſum canis qm̄ tu venis
ad me cum baculo: et male-

dixit philiſteus dauid i dn̄s
ſuis Dixit autē dauid Ue-
ni ad me et dabo carnes tu-
as volatilibus celi et beſtijs
terre Dixitq̃ dauid ad phi-
liſteum venis ad me cuz gla
dio et haſta ego autem venio
ad te in nomine domini exer
citū dei iſrahel agminū qui
bus exprobraſti hodie: ⁊ da
bit te domin⁹ in manu mea
et percuciam te et auferam
caput tuum a te et dabo ca-
dauera caſtroꝝ philiſtim ho
die volatilibus celi et beſtijs
terre Ut ſciat omnis pplūs
quia deus ē in iſrahel Et no
uerit vniuerſa eccleſia hec-
quia nō i gladio nec in haſta
ſaluat dominus Ipſius eni
eſt bellum et tradat vos in
manus noſtras. Cum ergo
ſurrexiſſet philiſteus vt ve-
niret et appropinquaret ad
dauid feſtinauit dauid et cu
currit aduerſus philiſteum.
Et manum ſuam in peram
miſit Tulitque vnum lapi-
dem et funda iecit circumdu
cens Et percuſſit philiſteuz
in fronte et infixus eſt la-
pis in fronte eius. et cecidit
in faciem ſuam ſuper terraz
Preualuitqz dauid aduer-
ſus philiſteum in funda et

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

lapide:percuſſumque inter-
fecit Cumqꝫ gladium ī ma
nu nō hēꝛꝫ dauid cucurrit⁊
ſtetit ſuꝑ philiſteum ⁊ tulit
gladiū eius et īterfecit eum.
Preſciditqꝫ caput eiꝰ Uidē
tes autē philiſtijm ꝙ mortu
us eēt fortiſſimus eoꝝ fugerunt Tu autē Ité lectões
Mortuus eſt autē ſamuel
⁊ ꝯgregatꝰ ē vniuerſꝰ
iſrahel ⁊ planxerūt eū Sepe
lierūtqꝫ eū· in domo ſua ra-
matha Cōſurgenſqꝫ dauid
dſcēdit in deſertū pharan E
rat autē vir quiſpiā in ſolitu
dine maon:⁊ poſſeſſio eiꝰ in
carmelio et homo ille mag=
nꝰ nimis Erātqꝫ ei oues ta
milia:et mille capre Et acci
dit vt tōderetur grex eius in
carmelo. Nomē autē viri il
lius erat nabal ⁊ nomē vxo
ris eiꝰ abigail Eratqꝫ mlr
illa prudētiſſima ⁊ ſpecioſa·
Porro vir eiꝰ erat durus ⁊
peſſimꝰ ⁊ malicioſꝰ:erat au
tē de genere caleph Ut igitur
audiſſꝫ dauid ī deſerto ꝙ tōde
rꝫ nabal oues ſuas miſit pu
eros ſuos ad eum dicens.
Ite ad nabel ⁊ ſalutabitis
eū ex noīe meo pacifice et di
cetis. Sit fribꝰ meis ⁊ tibi
pax:⁊ domui tue pax ex mlr
tis ānis et ſaluos faciēs tu
os et oīa tua Audiui ꝙ tōde
rēt paſtores tui gregē q̄ erāt
nobiſcū ī deſerto nūq̄ eis mo-
leſti fuimus nec aliqū defuit
eis q̄dq̄ de grege oī tꝑe quo
fuerūt nobiſcū in carmelo.
Interroga pueros tuos ⁊ in
dicabūt tibi Nūc ergo īueni
ēt pueri tui grāꝫ ī oclis tuis
ī die eni bona venimꝰ qdcū
qꝫ itaqꝫ īuenerit manus tua
Da ꝑuis tuis ⁊ puero dauid
Cūqꝫ igitur veniſſent pueri
dauid ad nabal loquuti ſūt
oīa verba eiꝰ ad eū et ſilue-
runt Rn̄dens autē nabal pu
eris dauid ait Quis ē dauid
et quis ē filiꝰ yſai Hodie in
creuerūt viri q̄ fugiūt dn̄os
ſuos:tollā ergo paēs meos
et carnes pecoꝝ q̄ occidi ton
ſoribus meis et dabo viris
quos vn̄ ſint neſcio Regreſſi
ſunt itaqꝫ pueri dauid ꝑ vi
am quā venerāt et venerūt
et narrauerūt ei oīa vba na
bal Tūc dauid ait viris ſu-
is Accigatur vnuſq̄ſqꝫ gla-
dio ſuo Accinctuſqꝫ ē dauid
enſe ſuo:et ſequuti ſunt vi-
ri dauid quaſi quadringēti·
Porro ducēti remāſerūt ad
ſarcinas Unꝰ autē de pueris
nabal nūciauit abigail vxo

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ri eius dicēs Ecce miſit da
uid nūcios de deſerto· vt bñ
diceret dño noſtro:et auerſa
tus eſt eos Homines iſti ſa
tis boni fuerunt nobis ⁊ nō
moleſti Nec quidꝙ̄ aliquan
do ex noſtris periit omni tp̄e
quo fuim⁹ ꝯuerſati cum eis
in deſto Porro ꝓ muro er-
ãt nobis tã in die ꝙ̄ in nocte
oĩbus dieb⁹ Pauim⁹ apd̄
eos greges:ꝙ̄obrez ꝯſidera
q̄d facias qm̄ ꝯpleta ē mali
cia aduerſ⁹ vir̄ tuū:⁊ aduer
ſus domū tuã Feſtinauit igi
tur abigail ⁊ tulit ducentos
panes et duos vtres vini:et
quĩqz arietes coctos ⁊ quin
ꝙ ſata polente ⁊ centū liga
turas vue paſſe ⁊ ducentas
maſſas caritar̄ ⁊ impoſuit
ſuper aſinos Dixitqꝫ pueris
ſuis Precedite me:⁊ ego p⁹
tergū ſequar vos Viro aūt
ſuo nabal nō indicauit Cuz
ergo aſcendiſſz aſinū ⁊ deſcē
derz ad radices mōtis dauid
⁊ viri ei⁹ deſcēdebãt i occur-
ſum illius ⁊ ait dauid Vere
fruſtra ſeruaui oĩa q̄ his erãt
i deſerto. et nō periit quidꝙ̄
de cūctis q̄ ad eū ptinebãt ⁊
reddidit michi malū ꝓ bono
Hec faciat dñs inimicis da
uid·et hec addat Si relique
ro de omnib⁹ q̄ ad eū ptinēt
vſqz mane mingentē ad pa-
rietem Cum autē vidiſſet a
bigail dauid feſtinauit ⁊ deſ
cendit de aſino et ꝓcidit co-
ram dauid ⁊ orauit ſup̄ ter
rã et dixit In me ſit dñe mi
rex iniquitas hec Loquatur
obſecro ancilla tua i aurib⁹
tuis ⁊ audi verba famle tue
Nō ponat dñs meus rex cor
ſup̄ vir̄ iſtum iniquū Nabal
qm̄ ſm̄ nomē ei⁹ ſtultus eſt
Ego autē ãcilla tua nō vidi
pueros quos miſiſti Nūc er
go dñe mi viuit dñs ⁊ viuit
aĩa tua q: ꝓhibuit te ne ve
nires in ſaguinez ⁊ ſaluauit
aĩaz tuã tibi ⁊ nūc fiãt ſicut
nabal inimici tui:et qui que
runt dñm meū malū ſuſcipe
ergo bñdicōez hanc quã an-
cilla tua attulit tibi dño me
o.⁊ da pueris tuis q̄ ſequū
tur te dñm meū Et aufer in
iquitatē famule tue. Et ait
dauid Bñdictus ſit dñs de
us iſrahel q̄ miſit te hodie i
occurſuz michi.et bñdictum
eloquiū tuū et bñdicta tu q̄
ꝓhibuiſti me hodie ne irem
ad ſaguinem ⁊ vlciſcerer me
manu mea Alioquĩ viuit do
min⁹ de⁹ iſrahel q: ꝓhibuiſ
ti me ne malū facerem tibi

tt ii

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

niſi cito veniſſes in occurſuʒ michi non remanſiſſet nabal vſqʒ ad lucē matutinā mingēs ad parietē. Suſcepit ergo dauid de manu eius q̄ attulerat Dixitqʒ ei Uade in pace in domū tuā ecce audiui vocē tuā et honoraui faciē tuam. Tu autē dn̄e miſerere noſtri

Dn̄ica in auguſto ad veſpas

Bn̄dictus. R. Inicium ſapientie. Ympnus O lux beata trinitas. verſicl. Ueſptina

Sapientia edificauit ſibi domū excidit colūpnas ſeptē ſubdidit ſibi gētes ſuperborūqʒ et ſublimiū colla ꝓpria virtute calcauit. Ana. Ego in altiſſimis habito et thronus meus in colūpna nubis An̄ Omnis ſapiētia a domino deo ē et cū illo fuit ſemper et eſt ante euū. An̄ Sapientia clamitat in plateis. ſi quis diligit ſapiētiā ad me declinet et eam inueniet et eā dum inuenerit beatus ē ſi tenuerit eā. An̄ Dn̄s poſſedit me initio viarū ſuarū anteq̄ q̄d q̄ faceret a pn̄cipio necdum erant abiſſi et ego parturiebar qn̄ pparabat celos aderam cū eo componēs omnia

Inuitatoriū Regē magnū

Ymnus Nocte ſurgētes An̄

Seruite dn̄o. Lectio prima.

Parabole ſalemonis filij dauid regis iſrahel. ad ſciendam ſapientiā et diſciplinā ad intelligēda verba prudentie et ad ſuſcipiendā eruditōeʒ doctrine iuſticiam iudicium et equitatē Ut detur paruulis aſtucia adoleſcēti ſcientia et intellectus Audiēs ſapiens ſapientior erit et intelligens gubrenacula poſſidebit Tu autem domine miſerere noſtri. Deo gratias. R. In principio deus anteq̄ terrā faceret priuſq̄ abiſſos cōſtitueret priuſq̄ pducerē fontes aquarū anteq̄ mōtes collocarentur Ante om̄s colles gen̄rauit me dn̄s. V. Ego in altiſſimis habito et thronus meus in colūpna nubis An̄ om̄es colles generauit me dominus. Lectio ſecunda.

Animaduertē pabolā et interpretatōeʒ eius verba ſapientium et enigmata eorū Timor domini pn̄cipiū ſapientie Sapientiam atqʒ doctrinam ſtulti deſpiciunt. Audi fili mi diſciplinā patris tui et ne dimittas legem matris tue vt addatur gratia capiti tuo et torques collo tuo. Tu autem domine

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

℟ Emitte dñe ſapiẽtiam de
ſede magnitudis tue Ut me
cũ ſit ⁊ mecuz laboret vt ſci
am q̄d acceptũ ſit corã te om
ni tp̱e. ℣ Da michi dñe ſedi
um tuaꝝ aſſiſtricẽ ſapiẽtiaz
Ut mecũ ſit mecũ laborz vt
ſciam quid Lectio tercia.

Fili mi ſi te lactauerint
pectõres ne adquieſcas
eis Si dixerint veni nobiſ-
cum inſidiemur ſaguini Ab
ſcondamꝰ tendiculas ꝯtra i
ſontẽ fruſtra deglutiamꝰ ſeũ
tanq̄ infernus viuentẽ et in
tegꝝ q̄ſi deſcendentẽ in lacuz
Omnez p̄cioſam ſubſtantiaz
reperiemꝰ implebimꝰ d omꝰ
nrãs ſpolijs ſortem nobiſcũ
mitte Marſubiũ vnũ ſit om
niũ nrm̃. Fili mi ne ãbules
cum eis ꝓhibe pedem tuam
a ſemitis eoꝝ. Pedes enim
eoꝝ ad malũ currunt ⁊ feſti
nant vt effundant ſanguinẽ
Tu autem domine. Rem. Da
michi domine ſedium tuarũ
aſſiſtricẽ ſapientiã ⁊ noli me
reꝓbare a pueris tuis Quoi
am ſeruꝰ tuꝰ ſum ego et fili
us ancille tue. ℣ Domine pa
ter et deus vite mee ne dere
linquas me in cogitatu ma
ligno Quoniam ſeruus tuꝰ
ſum ego et. Lectio quarta.

Fruſtra iacitur rethe añ
oculos pennatorum ipſi
quoq3 contra ſanguinẽ ſuũ
inſidiatur ⁊ moliuntur fra-
tres ꝯtra animas ſuas Sic
ſemite omnis iniqui animas
poſſidentiũ recipiũt Sapien
tia foris clamitat foris ĩ pla
teis dat vocez ſuã in capite
tubarũ clamitat in foribus
portaꝝ vrbis profert verba
ſua dicẽs Uſq3quo ꝑuuli di
ligitis infantiã et ſtulti ea q̄
ſunt ſibi noxia cupiẽt et im
prudentes oderunt ſcientiam
Tu autem domine miſerere
noſtri Deo gracias. Rem Do
mine pater et deus vite mee
ne derelinquas me in cogita
tui maligno extollentiã ocu
loꝝ meoꝝ ne dederis michi ⁊
deſideriũ malignuz auferte a
me dñe aufer a me ꝯcupiſcẽ
ciaz Et aĩo irreuerẽti ⁊ ĩfru
nito ne tradas me dñe ℣ Da
michi dñe ſediũ tuaꝝ aſſiſtri
cem ſapientiã. Et animo ir
reuerenti et infrunito ne tra
das me dñe. Lectio quĩta.

Conuertimĩ ad correptõ
nẽ meã en ꝓferã vobis
ſpiritũ meũ ⁊ oſtendam ver
ba mea q2 vocaui ⁊ renuiſtis
extendi manuz meam ⁊ non
fuit q̄ aſpiceret ⁊ deſpexiſtis

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

omne ꝯſiliū meū ⁊ increpa
tões meas neglexiſtis Ego
quoq; in interitu vrõ ridebo
et ſubſannabo cū vobis ad
uenerit qđ timebatis ℟ Si
rum celi circuiui ſola et i flu
ctib⁹ maris ābulaui ⁊ i om
ni gēte ⁊ in oīni pplō prima
tum tenui Supbou ⁊ ſubli
miū colla ꝓpria virtute cal-
caui. ℣ Ego in altiſſimis ha
bito ⁊ tron⁹ me⁹ in colūpna
nubis Sup. Lectõ ſexta.

Cum irruerit repētina ca
lamitas ⁊ iteritus q̄ſi
tēpeſtas ingruerit qñ veñrit
ſup vos tribulatõ et āguſtia
tūc innocabūt me ⁊ nõ exau
diā Mane ꝯſurgēt ⁊ nõ iue
nient me eo ꝙ exoſam habu
erūt diſciplinā ⁊ timorē dñi
nõ ſuſceperūt nec atq̄euerūt
ꝯſilio meo Et đtraxerūt vni
uerſe corruptõi mee Come-
dent ergo fruct⁹ vie ſue ſuiſ
q; ꝯſiliis ſaturabūtur Tu.
℟. Iniciū ſapiētie timor do
mini itellect⁹ bon⁹ omnib⁹
faciētib⁹ eū laudatõ ei⁹ ma-
net In ſclm̄ ſcli. ℣ Diſperſit
dedit pauꝑibus iuſticia eius
manet In ſclm̄. ℟ Uerbū
iniquū ⁊ doloſum longe fac
a me dñe diuitias ⁊ pauꝑta
tes ne dederis michi Sz tan

tum victui meo tribue neceſ
ſaria. ℣ Ne forte ſaciatus. e
nonia illud ⁊ piurem nomē
dei mei Sz. ℟ Magna enī
ſunt iudicia tua dñe et enar
rabilia verba tua Magnifi-
caſti pplm̄ tuū et honorifi-
caſti. ℣ Deduxiſti ſicut oues
pplm̄ tuū in manū moyſi et
aaron. ℟m Ne derelinquas
me dñe deus pater et dñator
vite mee vt non corruā in ꝯ
ſpectu aduerſarioꝝ meorum
Ne gaudeat de me inimicus
me[...] ℣ Apphende arma et
ſcutū et exurge in adiutoriū
michi. ℟. Sup ſalutē et om
nē pulchritudinē dilexi ſapiē
tiam ⁊ ꝓpoſui ꝑ luce habeꝰ
illam Uenerūt michi omnia
bona pariter cū illa. ℣ Dixi ſa
piētie ſoror mea es ⁊ prudēti
am vocaui amicā meā. ℟m
Que ſunt in corde hoim ocu
li tui videt dñe et i libro tuo
oīs ſcribent: Homo videt i
facie de⁹ autē in cord. ℣ Im
pfectū meū viderūt oculi tui
et in libro tuo oīa ſcribent
℟ Prebe fili cor tuū michi
ocli tui vias meas cuſtodiāt
Ut addat grā capiti tuo ℣
Attēde fili mi ſapiētiā meā
⁊ ad eloquiū meū iclina au-
rem tuā. ℟ Fili noli đficere

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

a diſciplina dñi ⁊ ne fatige-
ris dũ ab eo argueris Quez
enim diligit dñs corripit ⁊ q̃
ſi pater in filio ɔplacz ſibi·
Audi fili mi diſciplinaz pris
tui ⁊ ne dimittas legẽ mris
tue Quẽ en. ℟ Audi fili mi
diſciplinã pris tui ⁊ non di-
mittas legem mris tue. Ut
mltiplicent tibi ãni vite tue:
Honora dñm de tua ſub-
ſtãcia ⁊ de primicijs frugum
tuaꝝ da paupib⁹ ℟ Auer-
ſio puuloꝝ iterficiet eos ⁊ p
ſperitas ſtultoꝝ pdz eos qui
antẽ me audierit abſqz terro
re quieſcet O viri ad vos
clamito ⁊ vox mea ad filios
hoim. ℟ Deum time ⁊ man
data ei⁹ obſerua Hoc ẽ om
nis homo. Timẽtib⁹ eum
nichil deeſt nec hijs qui eum
diligũt in veritate Hoc ẽ ois

Item Lectões p ebdomad.

Auerſio puuloꝝ iterficiet
eos ⁊ pſperitas ſtulto
rũ pdet illos Qui audierit
me abſqz terrore req̃eſcet et
abundãtia pfruet malorum
timore ſublato. Fili ſi
ſuſceperis ſmones meos et
mãdata mea abſcõderis pe
nes te vt audiat ſapientiam
auris tua: inclina cor tuum
prudentie et queſieris eã q̃ſi
pecuniaz et ſicut thezauros
effoderis eam Tũc intelliges
timorem dñi ⁊ ſapientiã dei
inuenies qz dñs amat ſcien-
ciam ⁊ ex ore ei⁹ ſapientia ⁊
prudentia. Fili mi ne ob
liuiſcaris legis mee ⁊ pcep-
ta mea cuſtodiet cor tuũ Lõ
gitudinẽ enim dieꝝ: et ãnos
vite ⁊ pacẽ apponẽt tibi mi
ſericordia et veritas nõ te de
ſereat Circũda eam gut-
turi tuo: et ſcribe in tabulis
cordis tui et inuenies gratiaz
et diſciplinã bonam corã de
o ⁊ homibus Habe fiduciã
in dño ex toto corde tuo: ⁊
pie initaris prudentie tue in
omnib⁹ vijs tuis cogita illũ
⁊ ipe dirigit greſſ⁹ tuos Ne
ſis ſapiens apud temetipm
Time dñm et recede a malo
Bonitas q̃ppe erit vmbili
co tuo ⁊ irrigatõ oſſiũ tuorũ
beat⁹ homo qui inuenit ſapi
entiã et qui affluit prudẽtia
Melior ẽ atq̃ſitõ eius nego-
ciatõne argẽti et auri primi
et puriſſimi Fructus ei⁹ pre
cioſior eſt cũctis opib⁹ ⁊ om
nia que deſiderãtur huic nõ
valet compari. Longitudo
dierum in dextera eius et in
ſiniſtra illius diuicie et glã.
Vie eius vie pulchre ⁊ oms

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſemite ei⁹ pacifice lignū vi
te eſt his qui apphendūt eā
⁊ q̄ tenuerit eā beatus erit.
Tu aūt Liber ecclaſtes
Verba eccleſiaſtes filij da
uid regis iheruſalē Ua
nitas vanitatū dixit eccleſi
aſtes Uanitas vanitatū et
omnia vanitas Quid habz
homo ampli⁹ de vniuerſo la
bore ſuo quo laborat ſub ſo
le Generatio pterit ⁊ genera
tio aduenit: terra vero ieter
nū ſtat. Oritur ſol et oc
cidit ⁊ ad locū ſuum reuerti
tur ibiqꝫ renaſcens girat per
meridiem et reflectit ad aq̄.
lonē luſtrās vniuerſa In cir
cuitu pgit ſpūs ⁊ in circlōs
ſuos reuertitur. Omnia
flumina intrāt ī mare ⁊ ma
re nō redundat ad locū vnde
exeunt flumina reuertent et
iterꝫ fluant Cūcte res diffici
les nō poteſt eas hō explica
re ſmone Liber ſapiētie
Diligite iuſticiam q̄ iudi
catis terrā Sentite de
dn̄o in bonitate ⁊ ſimplici-
tate cordis querite illū Qm̄
inuenitur ab his qui nō tēp
tant illum Apparet autē his
qui fidem habent in illum
Peruerſe enim cogitatōnes
ſeparant a deo Probata au
tem virtus corripit inſipien-
tes Qm̄ in maliuolam aiaz
non itrabit ſapiētia Nec ha
bitabit in corpe ſubdito pec
catis Spūs enim ſanct⁹ diſ
cipline effugiet fictum ⁊ au
feret ſe a cogitatōnib⁹ pra-
uis q̄ ſunt ſin̄ itellectu: ⁊ cor
ripietur a ſupueniente iniqui
tate Benign⁹ ē ſpiritus ſa-
pientie: ⁊ liberabit maledic-
tum a labijs ſuis. Liber
Omnis eccleſiaſtic⁹.
ſapientia a deo eſt: ⁊ cū
illo fuit ſemp et eſt ante euū
Arenas maris et pluuie gut
tas et dies ſeculi quis dinu
merabit Altitudinē celi ⁊ la-
titudinem terre ⁊ profundi-
tatē abyſſi quis dimenſus ē
Sapientiam dei precedentez
omnia quis inueſtigabit pri
or omniū creata eſt ſapiētia
et intellect⁹ prudentie ab euo
Fons ſapientie verbum dei
in excelſis Et ingreſſus mā-
data eterna Radix ſapiētie
cui reuelata eſt et aſtutias ei
us quis agnouit Diſciplina
ſapientie cui reuelata eſt et
manifeſtata et multiplicatō
nem illius ingreſſus quis in
tellexit. Unus eſt altiſ
ſimus creator omnipotens
rex potens et metuend⁹ ni-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

miſ:ſedens ſuper thronum
illius et dominans deus Ip
ſe creauit illam ſpirituſctō
et vidit: dinumerauit et im=
menſus eſt et effudit illaz ſu
per omnia opera ſua: et ſup
omnem carnem ſcđm datuz
ſuū prebet illam diligentib9
ſe Tu autem domine miſere
re noſtri Deo gracias
Dominica i ſeptembꝛi ad vſ
Benedictus. ℞m Memen=
to mei deus ymnus O lux
beata trinitas. verſiculus.
Veſpertina oꝛatio aſcendit
Super Mgt. Antiphone.
Cum audiſſet iob nuncio
rum verba ſuſtinuit pa
cienter et ait ſi bona ſuſcepi
mus de manu dñi mala autē
quare non ſuſtineamus In
omnibus hijs nō peccait iob
labijs ſuis neqꝫ ſtultū quid
contra deum loquutus eſt.
Aň In omnibus hijs nō pec
cait iob labijs ſuis neqꝫ ſtul
tum quid contra deuz loqu
tus eſt. Aňa. Auditu auris
audiui te nunc autem ocul9
me9 videt te Idcirco ipe me
repꝛehendo et ago peitentiā
i fauilla et cinere Inuitato=
rium Regem magnuz ymp
nusr Nocte ſurgentes. Aň.
Seruite cum reliqs. Lectō i

Vir erat i terra hus no=
mine iob et erat vir ille
ſimplex et rectus ac timens
deum ⁊ recedens a malo Na
tiqꝫ ſunt ei ſeptez filij et tres
filie: ⁊ fuit poſſeſſio eius ſep
tem milia ouiū ⁊ tria milia
cameloꝝ Quingenta quoqꝫ
iuga boum ⁊ quigente aſine
ac familia multa nimis Tu
autem dñe miſerere noſtri.
Deo graeias.
℞m. Si bona ſuſcepim9 de
manu domini mala autē q̄=
re non ſuſtineamus Domi=
nus dedit dñs abſtulit ſicut
dño placuit ita factum ē ſit
nomen domini bñdictum. ℣
In omnibus his non pecca=
uit iob labijs ſuis neqꝫ ſtul=
tū quid cōtra deū loquut9 ē
Dñs dedit dñs Lectō ſcdā.
Eratque vir ille magnus
inter omnes oꝛientales
et ibant filij eius ⁊ faciebāt
ↄuiuia per domos vnuſquiſ
que in domo ſua et mitten=
tes vocabant tres ſoꝛoꝛes ſu
as vt comederent et biberēt
cum eis. Cumque in oꝛbem
tranſiſſent dies ↄuiuij mitte
bat ad eos iob Cōſurgēſqꝫ
dilucłō offerbat holocauſta
per ſingulos. Dicebat enim
Ne foꝛte peccauerit filij mei

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

et bn̄dixerint deo in cordib⁹ ſuis Sic faciebat iob cūctis diebus Tu autem domine.

℟. Anteꝗ̄ ꝯmedo ſuſpiro ⁊ tanꝗ̄ inundātis aque ſic rugitus me⁹ qꝛ timor quē timebam euenit michi ⁊ qd̄ verebar accidit Nōne diſſimulaui nōne ſilui ⁊ iam quieui ⁊ venit ſuper me īdignatō tua dn̄e. ℣. Nolo multa fortitudine cōtendat mecū nec magnitudinis ſue mole me p̄mat equitatem ꝓponat ꝯtra me Nōne diſſimulaui Lectō iij.

Quadā autē die cū veniſſent filij dei vt aſſiſterēt corā dn̄o affuit inter eos etiā ſathan Cui dixit domi⁹ Vn̄ venis Qui rn̄dens ait. Circuiui terrā ⁊ perambulaui eam Dixitqꝫ dn̄s ad eū Nūquid ꝯſideraſti ſeruum meū iob ꝗ non ſimilis ſit ei in terra homo ſimplex et rect⁹ ac timens deū et recedens a malo Tu autem domine miſerere noſtri. Deo gracias

Reſpoſorium Vtinam appendrētur peccata mea quibus iram merui Et calamitas quam patior ī ſtatera. ℣. Quaſi arena maris hec grauior appareret vnde et verba mea dolore ſunt plena. Et calamitas quam patior in ſtatera. Lectio quarta

RESpondens ſathan domino ait Nūquid fruſtra iob timet deum Nōne tu vallaſti eū ac domū ei⁹ vniuerſamqꝫ ſubſtanciam eius per circuitum Operibus manuum eius benͩdixiſti et poſſeſſio eius creuit in terra Sꝫ extende paululum manum tuam et tange cūcta que poſſidet Niſi in facie bn̄dixerit tibi Dixit ergo dominus ad ſathan. Ecce vniuerſa que habet in manu tua ſunt: tā tum in eo ne extendas manum tuam Egreſſuſqꝫ ſathan a facie domini Tu autē domine miſerere noſtri Deo gracias Reſpon̄. Quare detraxiſtis ſermonibus veritatis ad increpandū verba cōponitis et ſubuertere nitimini amicū veſtrū Verum ꝗ̄ cogitaſtis explete. ℣. Milicia eſt vita hoīs ſup terrā et ſicut dies mercenarij dies eius Verūptamen que cogitaſtis explete. Lectio quīta

Cum autē quadam die filij ei⁹ ⁊ filie comedrēt et biberent vinum in domo fratris ſui primo geniti. nuncius venit ad iob qui dicerꝫ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Boues arabāt ⁊ aſine paſ
cebantur iuxta eos ⁊ irrue-
runt ſabei tulerūtqꝫ oīa nec
non ꝑcuſſerūt gladio ⁊ euaſi
ego ſolꝰ vt nūctiarem tibi.
Cūqꝫ adhuc ille loq̄retur ve
nit alter ⁊ dixit. Ignis dei
cecidit de celo et tactas oues
pueroſqꝫ cōſumpſit et effu-
gi ego ſolus vt nūctiarem ti
bi Sed adhuc illo loquente
venit aliꝰ et dixit Caldei fe
cerūt tres turbas ⁊ inuaſe-
rūt camelos et tulerunt eos
necnō et pueros ꝑcuſſerunt
gladio ⁊ ego effugi ſolus vt
nūctiarem tibi Tu autē dn̄e
miſerere nri. ℟ Induta ē ca
ro mea putredine ⁊ ſordibꝰ
pulueris cutis mea aruit et
ↄtracta eſt Memēto mei do
mine qꝛ ventꝰ eſt vita mea.
℣. Dies mei ſicut vmbra de-
clinauerūt ⁊ ego ſicut fenum
arui Memēto mei dn̄e qꝛ vē
tus eſt vita mea. Lectō vi.
Adhuc illo loquente ecce
aliꝰ intrauit ⁊ dixit Fi
lijs tuis et filiabꝰ veſcētibꝰ
⁊ bibentibꝰ vinū i domo fra
tris pꝛiogeniti Repente ven
tus vehemēs irruit a r̄gione
deſerti ⁊ ↄcuſſit q̄tuor āgu-
los domꝰ que corruēs op̄ſſit
liberos tuos ⁊ mortui ſunt
et effugi ego ſolꝰ vt nunctia
rem tibi Tūc ſurrexit iob et
ſcidit tunicā ſuā et tonſo ca
pite corruēs in terraꝫ adora
uit deū ⁊ dixit Nudus egreſ
ſus ſum de vtero mr̄is mee
et nudus reuertar illuc Dn̄s
dedit dn̄s abſtulit ſicut domi
no placuit ita factuꝫ eſt Sit
nomē dn̄i benedictū In omni
bus his nō peccauit iob la-
bijs ſuis neqꝫ ſtultū quid cō
tra deū loquutꝰ ē Tu auteꝫ
dn̄e miſerere nri Deo g̃tias
℟. Memēto mei deꝰ qꝛ ven
tus eſt vita mea Nec aſpici
at me viſus hoīs. ℣ De pfū
dis clamaui ad te dn̄e domi
ne exaudi vocem meaꝫ Nec
aſpiciat me viſus hominis.
℟. Paucitas dierum meo-
rū finietur breui dimitte me
domīe Sine vt plangā pau
lulum dolorē meū anteq̄ꝫ va
dam ad terram tenebroſam
⁊ opertam mortis caligine.
℣. Ecce in puluere ſedeo ⁊ in
puluer̄ dormio ⁊ ſi mane. me
queſieris non ſubſiſtā Sine
vt plangam paululum dolo
rem meum anteq̄ꝫ vadaꝫ ad
terram tenebroſam ⁊ oper-
tam mortis caligine. ℟ Nō
abſcondas me dn̄e a facie tu
a manū tuā longe fac a me

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Et formido tua nō me terre
at. versus Uoca me et ego
reſpōdebo tibi aut certe. lo-
quar et tu responde michi
Et formido tua non me ter-
reat. ℞. Nocte perforatur os
meum doloribꝰ et qui me co
medunt non dormiūt a mul-
titudine eorum conſumitur
veſtimentū meum Compa-
tus ſum luto ⁊ aſſimulatus
ſum faville et cineri. versus
O cuſtos hominū quare me
poſuiſti contrariū tibi et fac
tus ſum michimetipſi gravis
parce michi dn̄e nichil enim
ſunt dies mei Compatꝰ ſuz
luto et aſſimulatꝰ ſum. ℞m
Nūquid dominꝰ ſupplātat
iudiciū aut omnipotēs ſub-
vertat quod iuſtum eſt. Li-
bera me domine et pone me
iuxta te et cuiuſuis manus
pugnet cōtra me. ℣ Appre-
hende arma et ſcutum et ex
urge in adiutorium michi Li
bera me domine et pone me
iuxta te et cuiuſuis manus
pugnet contra me. ℞m Uer
ſa eſt in luctum cithara mea
et organum meū in vocē flē
tium Parce michi domine
nichil enim ſunt dies mei. ℣
O cuſtos hominū quare po
ſuiſti me cōtrariū tibi ⁊ fac
tus ſum michimetipſi gravis
Parce michi domine nichil
enim ſunt dies mei. ℞ Adeſ
to dolori meo deus nimiū fa
tigor et cecidit in luctū citha
ra mea Et cantacio mea in
plorationem. ℣ Uerſa eſt in
luctum cithara mea et orga-
num meum in vocem flenti
um Et cantacio mea in plo-
rationem. ℞m. Quis michi
tribuat vt in inferno prote-
gas me et abſcondas me do
nec pertranſeat furor tuus
domine niſi tu qui ſolus es
deus. Et conſtituas michi
tempꝰ in quo recorderis mei
℣. Numquid ſicut dies hoi-
nis dies tui et vt queras ini
quitatem meam cū ſit nemo
qui de manu tua poſſit erue
re Et conſtituas michi tem
pus in quo recorderis mei. ℞
Qui ꝯſolabatur me receſſit
a me quero quod volui ⁊ nō
invenio fundūt oculi mei la
crimas Quia repletus ſum
amaritudine. ℣. Fletum de-
duxerunt oculi mei et palpe
bras meas operuit vmbra
mortis Quia repletus ſum
℞. Scio domine quia morti
me traditurꝰ es vbi conſtitu
ta eſt omnis domꝰ viventiū
ſpero in te domīe qꝛ non ad

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ꝯſumationez meam emittis manũ tuam et ſi inpꝛofundũ inferni dimerſus fuero Jnd̄ me liberabis. ℣. Si aſcende ro in celum tu illic es ſi deſcē dero adinfernũ Jnde me libe rabis. Item lectiones.

Cum igitur quadaz die veniſſent filii dei vt ſta rent coꝛam domino veniſſet qꝫ ſathan et ſtaret inter eos dixit ad eũ Vnd̄ venis Qui reſpondit Circuiui terram ⁊ ꝑambulaui eam Dixitqꝫ do minus ei Numquid conſide raſti ſeruũ meum iob quot non ſit ſimilis ei in terra ho mo ſimplex ⁊ rectꝰ ac timēs deum et recedens a malo et adhuc retinens innocētiam. Tu autem cōmouiſti me ad uerſus eũ vt affligerem euz fruſtra. Tu autem dn̄e miſe rere noſtri Deo grās Lectō

Reſpondēſqꝫ ſathan ait pellem pꝛo pelle et om nia que habz homo dabit ꝓ anima ſua Sed extende ma num tuam et tange os eius et carnem et tunc videbis ꝙ in facie benedixerit tibi Dix itqꝫ dominus ad ſathan Ec ce in manu tua eſt verumta men animam illius ſerua E greſſꝰ igitur ſathan a facie domini percuſſit iob vlcere peſſimo aplanta pedis vſqꝫ ad verticem eius. Qui teſta ſamem radebat ſedensqꝫ in ſterquilinio Dixit autez illi vxoꝛ ſua adhuc permanes ī ſimplicitate Benedic domi no et morere. Tu autem do mine miſerere noſtri. Deo ḡ cias. Lectio.

Qui ait ad illam quaſi v na de inſipientibus mu lieribus loquuta es. Si bo na ſuſcepimus de manu do mini mala autez quare non ſuſtineamꝰ Jn omnibus his non peccauit iob labiis ſuis Tu autem domine miſerere noſtri Deo gracias. Lectio

Igitur audientes tres a mici iob malum quod accidiſſet ei veniunt ſinguli de loco ſuo elyphat themani thes et baldacſ nites et So phar naamathites Condix erant eniz ſibi vt pariter ve nientes viſitarent eum. Tu autem domine miſerere noſ tri Deo gracias. Lectio.

Cumqꝫ leuaſſent oculos ſuos pꝛocul non cogno. uerunt eum et exclamantes ploꝛauerũt Sciſſiſqꝫ veſtibꝰ ſparſerũt pulueres ſuper ca put ſuum in celũ et ſederunt

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

cũ eo in terra ſeptẽ dieb9 et
ſeptẽ noctib9 ⁊ nemo loq̄ba
tur et verbũ Videbãt eni do
lorẽ eius vehementem.
Poſt hec autẽ iob os ſuum
aperuit ⁊ maledixit diei ſuo
⁊ locut9 eſt Pereat dies in
qua natus ſum ⁊ nox i qua
dictũ eſt Cõcept9 eſt hõ Di-
es ille vertat in teñbras Nõ
requirit eũ de9 deſup et non
illuſtretur lumine Obſcurẽt
eũ tenebre ⁊ vmbra mortis
occupet eũ caligo ⁊ inuoluat
amaritudine. Noctẽ il-
lam tenebroſ9 turbo poſſide
at Nõ ɔputetur i dieb9 ãni
nec numeret in menſib9 Sit
nox illa ſolitaria nec laude
digna Obteñbrent ſtelle cali
gine Expectat lucẽ ⁊ nõ vi
deat nec ortũ ſurgẽtis aurore
qꝛ nõ ɔcluſit oſtia ventris q̄
portauit me nec abſtulit ma
la ab oculis meis. Viro
cuius abſcondita via ẽ ⁊ cir
cũdedit eũ tenebris Anteq̄
comedã ſuſpiro ⁊ tanq̄ inũ
dantis aque ſic rugitus me
us: qꝛ timor quẽ timebã eue
nit michi: et qd verebar ac
cidit Nõne diſſimulaui nõne
ſilui ⁊ venit ſup me indigna
tio. Poſt duas ſeptima
nas imponunt libri Thobie
Judith ⁊ heſter In p2ia dñi
ca hiſtoria Peto dñe ⁊ quã
tum ſufficit aſſumat de Ado
nay Ad vẽ Añ Bñdictus.
℞ Memor eſto Hymn9 O
lux beata. ℣ Veſptia oratio
Añ Ne remiſcaris dñe delic
ta mea vel pentũ meoꝝ ne-
q3 vindictã ſumas de pctis
meis. Mgt Collecta ſuo lo-
co habeatur Inuitatorium.
Hymni ⁊c vt pri9. Lectõ i.
Tobias ex tribu ⁊ ciuita
te neptalim q̄ eſt in ſup
iorib9 galilee ſupra naaſon
poſt viã ad occidentẽ in ſiniſ
tro habẽs ciuitatẽ cepheth.
Cũ capt9 eẽt in dieb9 ſalma
naſſer regis aſſyriorũ: in cap
tiuitate tñ poſitus viã veri
tatis nõ deſeruit Ita q3 om
nia q̄ habere poterat quoti-
die cũ gaudio captiuis fcib9
qui erãt ex genere ſuo impti
ret Tu autem. ℞ Peto dñe
vt de vinclõ imꝑerij huius
abſoluas me aut certe deſu-
per terrã eripias me Ne re-
miſcaris delicta mea vel pa
rentũ meoꝝ neq3 vindictam
ſumas de pctis meis qꝛ eru
is ſuſtinẽtes te dñe. ℣ Qui
regis iſrahel intẽde qui dedu
cis velut ouẽ ioſeph. Ne re-
miſcaris. Lectio ſecunda.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Cumq; iunior eſſet omni
bus in tribu neptalim
nichil tñ puerile geſſit in ope
Deniq; cum irent omnes ad
vitulos aureos quos ihero-
boam fecerat rex iſrahel hic
ſolus fugiebat conſorcia om
niũ ⁊ pgebat ad iheruſalem
ad templũ dei et ibi adora-
bat dñm deum iſrahel Om
nia primitiua ſua ⁊ decimas
ſuas fideliter offerẽs. ita vt
in tercio anno pſelitis et ad
uenis miniſtraret omnẽ deci
mationẽ Tu autem dñe. R.
Omni tpe bñdic deũ et pete
ab eo vt vias tuas dirigat.
Et omni tpe ꝯſilia tua in ip
ſo pmaneãt. V. Memor eſto
fili qm̃ paupem vitã gerim⁹
habebis multa bona ſi ti-
mueris deũ Et omñ Lectõ iij

Hec ⁊ his ſimilia ſm le
gem dei puerul⁹ obſer-
uabat Cũ vero fact⁹ fuiſſet
vir accepit vxorez annam de
tribu ſua genuitq; filiuz ex
ea nomẽ ſuũ ipones ei Quẽ
ab infancia ſua timere deuz
docuit et abſtinere ab omni
pctõ Tu autẽ dñe. Rm Me
mor eſto fili qm̃ paupem vi-
tam gerim⁹ Habebis mlta
bona ſi timueris deũ. V. Fi-
ducia magna erit coram deo
elemoſina omnib⁹ qui faci-
unt eam Habebis Lectõ iiij

Igitur cum in captiuita
tez deueniſſet cum omni
tribu ſua in ciuitatẽ niniuen
et omẽs ederẽt ex cibis genti-
lium. iſte cuſtodiuit animaz
ſuam et nunq̃ ꝯtaminat⁹ ẽ
in cibis eoꝝ: ⁊ qm̃ memor fu
it dñi dei ſui in toto corde ſu
o dedit illi de⁹ grãz in ꝯſpec
tu ſalmanaſar regis et dedit
ei poteſtatez quocũq; vellet
ire habẽs poteſtatẽ quecũq;
facere voluiſſet Tu autẽ do
mine. Rm Sufficiebat no-
bis pauptas nrã vt diuicie
ꝯputarentur nunq̃ fuiſſz pe
cunia illa p quam miſiſti fili
um nrm̃ Baculũ ſenectutis
nrẽ. V. Heu me fili mi vt qd
te miſim⁹ pegrinari lumẽ oc
uloꝝ noſtroꝝ Lectio quinta

Pergebat itaq; omẽs qui
in captiuitate erant et
monita ſalutis dabat illis.
Cũ autez veniſſet in raches
ciuitatem medoꝝ et ex his q̃
bus honorat⁹ fuerat a rege
habuiſſet decẽ talẽta argẽti
et cũ mlta turba generis ſui
gabelũ egentẽ videret qui er
at ex tribu ſua ſub cirogra-
pho dedit illi memoratũ põ-
dus argenti Tu autem. Rm

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Bñdicite deum celi et cozã omnib9 viuentib9 ꝯfitebi. mur ei Qꝛ fecit nobiſcũ mi ſericoꝛdiã ſuam. V. Temp9 eſt vt reuertar ad eũ qui mi ſit me vos autẽ bñdicite deũ

Post multum Lcõ vi tpis moꝛtuo ſalmana- ſar rege cũ regnarȝ ſennache rib filius eius ꝓ eo ⁊ filios iſrahel exoſos haberȝ in cõ ſpectu ſuo tobias ꝑgebat ꝑ omnẽ ꝯgnatõeȝ ſuam ⁊ ꝯſo labat eos Diuidebat vnicui qȝ ꝓut poterat de facultati bus ſuis Eſuriẽtes alebat. nudis veſtimẽta ꝓbebat moꝛ tuis atqȝ occiſis ſepulturam ſolicitus exhibebat Tu aũt R. Temp9 ẽ vt reuertar ad eũ qui me miſit vos autẽ be nedicite deũ Et enarrate om nia mirabilia eius. V. Cõfi- temini illi coꝛã oĩbus viuen tibus qui fecit nobiſcuȝ mi ſericoꝛdiã ſuã. Et enarrate

Aſſumant tria reſpõſoꝛia d hiſtoꝛia ſequẽti Adonay.

Denicqȝ cũ Lectões reuerſus eſſet ſẽnache- rib rex fugiens a iudea pla gam quã circa eũ deus fece- rat ꝓpter blaſphemiã ſuam et iratus multos occideꝛȝ ex filijs iſrahel tobias ſepelie- bat coꝛpa eoꝝ. At vbi nũ ciatũ eſt regi iuſſit eũ occidi et tulit omnẽ ſubſtanciam ei us Tobias autẽ cũ filio ſuo ⁊ vxoꝛe ſua fugiẽs nud9 la- tuit qꝛ multi diligebãt eum. Poſt dies vero quadragin ta quinqȝ filij eius occiderũt regem ⁊ reuerſus tobias in domuȝ ſuam omniſqȝ facul- tas reſtituta eſt ei. Poſt hoc vero cum eſſet dies feſti uus domini et factũ eſt pran dium bonum in domo tobie Dixit filio ſuo vad ⁊ adduc aliquos de tribu nrã timen- tes deuȝ vt epulentur nobiſ cum. Cumqȝ abijſſet re- uerſus nũciauit [illegible] ex fi lijs iſrahel iugulatum iacere in platea Statimqȝ exiẽs de accubito ſuo relinquens prã dium ieiunus ꝑuenit ad coꝛ pus: tollenſqȝ illud poꝛtauit in domum ſuã occulte vt cũ ſol occubuiſſet caute ſepeliꝛȝ eum. Cumqȝ occultaſſet coꝛpus manducauit panẽ cũ luctu et tremoꝛe Cum auteȝ occubuiſſet ſol abijt et ſepeli uit coꝛpus Memorãs illum ſermonẽ queȝ dixit dñs per amos ꝓphetam. Dies feſti veſtri conuertentur in lamẽ- tacionem et luctum. At

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

gnebāt autem eum omnes
pximi ſui dicentes Jam hu
ius rei cauſa interfici iuſſus
es: et vix effugiſti mortis im
perium et iteruz ſepelis mor
tuos. Sz tobias plus timēs
deum ꝙ regem rapiebat cor
pora occiſoꝝ et occultabat e
os i domo ſua et mediis no
ctibus ſepeliuit ea. Con-
tingit autē quadā die cū fa
tigatus fuiſſet a ſepultura
veniens domum iactaſſet ſe
iuxta parietem et obdormiſ
ſet ex nido hyrundinum dor
mienti illi ſtercora inciderent
ſuper oculos eius fieretqꝫ ce
cus Tu autem domine miſe
rere noſtri Deo gracias

Sabbato ſecundo ad veſpꝰ

Benedictus Reſponſorium
Bndixit tē dñs Ympn⁹ O
lux beata trinitas. Verſicul⁹
Veſptina orō. Añ O ado-
nay domine deus magne et
mirabilis qui dediſti salutez
i manu femine exaudi pces
ſeruoꝝ tuorum. Ad matuti-
nas vt ſupra. Lectō prima.

Arphaxat itaqꝫ rex me-
dorum ſubiugauerat
multas gentes ſuo impio et
ipſe edificauit ciuitatem potē
tiſſimā quā appellauit igba
thanis ex lapidib⁹ quadris
et ſectis Fecitqꝫ muros ei⁹
in altitudinem cubitoꝝ ſep-
tuaginta et in latitudine cu
bitorum triginta Per qua-
dam vero eaꝝ latus vtrūqꝫ
vicinoꝝ pedum ſpacio tene-
batur Tu autem domie mi-
ſerere noſtri Deogracias. ℞
Adonay dñe deus magnus
et mirabilis qui dediſti ſalu
tem in manu femine Exau-
di preces ſeruorū tuorum. ℣
Qui regis iſrahel intēde qui
deducis velut ouem ioſeph.
Exaudi preces. Lectio ſcdā

Poſuitqꝫ portes eius in
latitudinem turrium et
gloriabatur quaſi potens in
potentia exercitus ſui: i glo
ria quadrigarum ſuarum.
Anno igitur duodecimo reg-
ni ſui Nabugodonozor rex
aſſiryoꝝ qui regnabat in ni-
niue ciuitate magna pugna
uit contra arphaxat et obti-
nuit eum Tu autez domine
miſerere noſtri Deo gracias
℞. Tribulatōnes ciuitatuz
audiuimus quas paſſe ſunt
et defecimus timor et ebetu
do mentis cecidit ſuper nos
et ſuper liberos noſtros. Ip
ſi montes noluerunt recipere
fugam nrām Dñe miſerere.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

℣. Peccauimꝰ cū prībꝰ no
ſtris iiuſte egimꝰ iniquitatē
fecimus Ipſi mō. Lectio iiij
H Inc eſt exaltatū regnū
nabugodonoſoꝛ ⁊ coꝛ ei
us eleuatū ē ⁊ miſit ad om
nes qui habitabāt in cilicia
et damaſco ⁊ libano: et ad
gētes q̄ ſunt in carmelo ⁊ ce
dar ⁊ ihabitātes galileā: et
ad oīns qui erāt in ſamaria
⁊ trāſflumen ioꝛdanis vſqꝫ
ihrl̄m ⁊ omnez terram veſſe
quouſqꝫ ꝑueniat ad mōtes
ethiopie Tu autē dn̄e. Rn̄.
Bn̄dixit te dn̄s in virtute
ſua qui ꝑ te ad nichilū rede-
git inimicos nrōs Ut nō de
ficiat laus tua de oꝛe hoim.
℣. Subueniſti āguſtie gene
ris hūani ⁊ nō pepciſti anie
A d omēs hos mi tue.
ſit nabogodonoſoꝛ rex
nūctios: qui oīns vno aīmo
ↄtradixerūt ⁊ remiſerūt eos
vacuos ac ſine honoꝛe abie-
cerūt Hinc indignatꝰ nabu
godonoſoꝛ rex in oīnz terraz
illā ⁊ iurauit ꝑ regnū ⁊ tro
num ſuū ꝙ defenderet ſe de
oibus his regionibꝰ Tu aūt
dn̄e miſerere nri Deo gr̄s.
℞. Recoꝛdare mei dn̄e omni
potentatui dn̄ans da ſermo
nem rectū ⁊ beneſonantē in
os meū vt placeāt vba mea
in ↄſpectu pꝛincipum euerte
coꝛ eius in odium repugnan
tiū nobis et in eos qui ↄſen-
tiunt in eis Nos autē libera
in manu tua deꝰ noſter inet-
num. ℣. Qui regis iſrahel i
tende qui deducis velut ouez
ioſeph Nos autē Lectio v.
I n diebꝰ illis vocauit na
bugodonoſoꝛ rex holo-
fernē pūcipem milicie ſue et
dixit ei. Egredere aduerſus
oīne regnū occidentis ⁊ con-
tra eos pcipue qui ↄtempſe
rūt impium meuz Non ꝑcet
oclūs tuus vlli regno Om-
nēqꝫ vrbē munitam ſubiuu
gabis michi Tu aūt dn̄e. ℞.
Nos alium deū neſcimꝰ pꝛe
ter dn̄m in quo ſperamus.
Qui nō deſpiciat nos nec a
mouet ſalutem ſuā a genere
noſtro. ℣. Indulgētiā eiꝰ fu
ſis lacrimis poſtulemꝰ ⁊ hu
miliemꝰ illi aīas nrās Qui
non deſpiciat. Lectio ſexta.
T unc holofernes ꝑparās
ſe ⁊ tulit aurū de domo
regis multū. omiaqꝫ exerci
tui neceſſaria et ꝓfectus eſt
tam ipe ꝙ omnis exercitus
Qui coopuerunt faciem ter
re ſicut locuſte Effregit igit
omnes ciuitates a torrente

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

mambꝛe vſqꝫquo perueniat ad mare Oīesqꝫ reſiſtētes ſibi occidit in oꝛe gladij et ce cidit timoꝛ eius ſup oīes in habitantes terraꝫ Tu autē ℟ Dñatoꝛ dñe celoꝝ et terre creatoꝛ aquaꝝ rex vniuerſe creature tue Exaudi oꝛatōeꝫ ſeruoꝝ tuoꝝ. ℣ Domine de⁹ exercituū magne et mirabi-lis. ℟ Dñe deus qui ꝯteris bella ab initio eleua bꝛachiū tuū ſup gentes q̄ cogitāt ſer uis tuis mala Et dextera tu a glificetur in nobis. ℣ Diſ rumpam vincula ppli mei di cit dñs et diſpergam omnia mala que induxi ſup eos. ℟ Vos qui in turrib⁹ eſtis ape rite poꝛtas domin⁹ omnipo-tens fecit virtutē et victoꝛiā dedit de inimicis nris ℣ Lau date dñm deū nrm̄ qui nō de ſeruit ſperantes in ſe Et vic toꝛiam dedit de. ℟ Laudate dominum deuꝫ noſtrum qui non deſeruit ſperantes in ſe et in me ꝯpleuit miſericoꝛdiā ſuā quā ꝓmiſit domui iſra hel. ℣ Laudate dominū oēs gentes et collaudate eū om nes populi Qui nō deſeruit ſperantes in ſe et in me com pleuit miſercoꝛdiaꝫ ſuā quā ꝓmiſit domui iſrahel.

Item ſequuntur iam lectio-nes per ebdomadam. Hec eſt pꝛima lectio.

Poſt hec filij iſrahel timu erunt valde et congrega ti omnes ad oziam dixerūt Tradam⁹ nos ſponte in ma nus holifernis. Melius eſt enim vt captiui benedicam⁹ deum viuentes q̄ moꝛiamur et ſimus ob ꝓbꝛiuꝫ omni car ni. Rñdit ozias Equo aīo eſtote fratres et adhuc quinqꝫ dies expectemus mi ſericoꝛdiaꝫ a domino Si au-teꝫ tranſactis quinqꝫ dieb⁹ non venerit adiutoꝛium faci emus que dixiſtis. Audi ens autem hec iudith vidua miſit ad pꝛeſbiteros et dixit eis Nunc fratres quoniam vos eſtis pꝛeſbiteri in popu lo dei et ex vobis pendet ſen tencia illoꝛum. Amonete illos quomodo pater noſter Abꝛaham temptatus eſt et moyſes et oīes qui deo pla cuerunt per multas tribula tiones tranſierunt fideles. State ergo vos ad poꝛtam nocte iſta ⁊ ego cū abꝛa mea egrediar Et ſicut dixiſtis oꝛ ate vt in diebus quinqꝫ re-ſpiciat domin⁹ populum ſu um Vos autem volo et ſcru

temini actū meū. Induit
autē ſe iudith veſtimētis io
cunditatis ſue et orās dn̄m
trāſiuit portā ip̄a ⁊ abra ſua
Cumqꝫ deſcenderz de monte
occurrerūt exploratores aſſy
rioꝝ:et tenuerūt eā dicētes.
Unde venis aut quo vadis.
Que rn̄dit de hebreis fugi:
qm̄ futuꝝ ↄgnoui ꝙ dentur
vobis in direptōez Dixi aūt
apud me Uadā ad faciē pn̄-
cipis holofernis vt indicē il
li ſecreta eoꝝ:et quo auditu
poſſit illos obtinere. Cūqꝫ
introducta eſſet an̄ faciē ho-
lofernis ſtatim captꝰ ē in oc
ulis ſuis ⁊ dixit ad eū Equo
anio eſto ⁊ noli pauere qm̄
numq̄ꝫ nocui viro qui voluit
ſeruire nabugodonoſor regi
Dixit itaqꝫ holofernes: ad
vagao eunuchū Uade et ſua
de hebreā illam vt ſpōte con
ſentiat habitare mecū Tūc
introiuit vagao ad iudith et
dixit nō veniat bona puella
introire ad dn̄m mecū vt mā
ducet cū eo et bibat in iocun
ditate Surrexit iudith ⁊
ornauit ſe veſtimētis ſuis et
ingreſſa ſtetit ante faciez ho
lofernis Cor aūt holofernis
erat ardēs in ↄcupiſcentia ei
us et factꝰ eſt holofernes io

cundus ad illā bibitqꝫ vinū
multū nimis q̄ꝫtū vnq̄ꝫ bibe
rat in vita ſua. At autez
ſero factuz eſt feſtinauerunt
ſerui eiꝰ ad hoſpicia ſua et
clauſit vagao cubiculum et
abiit Erāt autē om̄es fati-
gati a vino Erat aūt iudith
ſola in cubiclō. holofernes
autē iacebat in lecto nimia
ebrietate ſopitus. Tu autez
dn̄e miſerere nr̄i. Stetit
autē iudith an̄ lectū holofer
nis orās cū lacrimis ⁊ labio
rū motu in ſilentio dicens.
Conſerua me deꝰ iſrahel et
hoc quod ꝑ te poſſe fieri cre
dens cogitaui ꝑficiam ⁊ hec
dicēs acceſſit ad colūpnaz et
pugionē qui in ea pependit ex
ſoluit ⁊ apphendit comā ca
pitis eiꝰ et dixit Cōſ̄ua me
deꝰ iſrahel in hac hora et per
cuſſit bis in ceruicē eiꝰ et ab
ſcidit caput eiꝰ ⁊ dedit ācille
ſue. At exierūt due quaſi
ad orōez et trāſeūtes caſtra
et girantes vallem venerūt
ad portam ciuitatis et dixit
iudith a lōge cuſtodibꝰ mu-
roꝝ Aperite portas quoniaz
nobiſcum eſt deus qui fecit
virtutem in iſrahel Tu aūt
dn̄e miſerere noſtri Deo gra
cias

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

In dominica tercia ſi neceſſe fuerit Sabbt̄o ad veſpas.

Bn̄dictus ℞. Dn̄e rex Ymnus O lux beata trinitas. ℣. An ſup mgt Veſptina orō

Dn̄e rex omipn̄s in ditōe tua cuncta ſunt poſita ⁊ nō eſt q̄ poſſit tue reſiſtere voluntati

Lectō i

Erat vir iude⁹ in Suſis ciuitate vocabulo mardocheus filius iair filius ſemey filij cis de ſtirpe gemini qui tranſlat⁹ fuerat de iherſl'm eo tpe quo iechoniam regez iuda nabugodonozor rex babilonis tranſtulerat qui fuit nutricius filie fris ſui ediſſe Qui alio noīe heſter vocabatur ⁊ vtrū& parentē amiſerat pulchra nimis ⁊ decora facie Mortuiſq̄ patre ⁊ matre mardocheus ſibi eā adoptauit in filiam Tu autem domine miſerere noſtri. ℞n Dn̄e rex omnipotēs in ditōe tua cuncta ſunt poſita ⁊ nō eſt qui poſſit reſiſtere voluntati tue Libera nos ꝑpter nomē tuū. ℣ Exaudi orōnez nr̄az ⁊ ꝯuerte luctū nr̄m in gaudiū Libera nos ꝑpter nomen tuum.

Lectio ſecunda

Cumq̄ per crebruiſſz regis imperium et iuxta mandata illius multe virgines pulchre adducerent Suſan et egeyo traderentur eunucho. heſter quoq̄ inter ceteras puellas ei eſt tradita vt ſeruaretur in numero feīnarum Que placuit ei et inuenit grām in ꝯſpectu illius vt accelleraret mundū mliebrem Tu autē domine miſerere noſtri Deo gracias. ℞. Conforta me rex ſanctorum principatū tenēs et da ſmonem rectū et beñſonantē in os meum. ℣. Da nobis dn̄e locū penitencie ⁊ ne claudas ora canentium te domine Et da ſermonē.

Lectio tercia.

Et tradidit ei partes ſuas et ſeptez puellas ſpecioſiſſimas de domo regis: ⁊ tam ipſam quam pediſſeq̄s eius ornaret atque excolerz Que noluit indicare ei populum et patriam ſuam Mardocheus enim ei preceperat vt de hac re omnino reficerz Qui deambulabat quotidie ante veſtibulum domus In qua electe virgines ſeruabantur curam agens ſalutis heſter et ſcire volēs q̄d ei accideret Tu autem domine miſerere noſtri Deo grās ℞ Spem in alium deum nū

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

q̃ habui pter in te de⁹ iſrahł
qui iraſceris ⁊ ꝓpitius eris.
Et oīa pctā hoīm in tribula
tōe dimittis. ℣ Dn̄e de⁹ rex
celi ⁊ terre reſpice humilita-
tē nrām Et oīa pctā. Lectio.
Cuz autē veniſſet temp⁹
ſingularꝫ ꝑ ordinē puel
larꝫ vt introirēt ad regē ex-
pletis omnib⁹ que ad cultuz
muliebrem ptinebāt Mēſis
duodecim⁹ vertebat ita dum
taxat vt ſex mēſes oleo vn-
gerentur mirtino: ⁊ alijs ſex
quibuſdaz pigmentis ⁊ aro
matib⁹ vterentur Tu autez
℟. Memēto mei deus in bo
no ⁊ ne deleas miſeraiōnes
meas quas feci in domo dei
mei ⁊ in cerimonijs eius. ℣.
Memēto verbi ſeruo tuo in
quo michi ſpē dediſti. Lctō.
Ingrediensq3 ad regē q̄d
quid poſtulaſſz ad orna
tū ptinēs accipiebāt ⁊ vt ei
placuerat Compoſite de tri-
clinio feminarꝫ ad regis cubi
culū trāſiebant ⁊ que itraue
rat veſpe egrediebatur ma-
ne Atq3 ibi in ſecūdas edes
ducebantur que ſub manu
aſagazi eunuchi erāt qui cō
cubinis regis preſidbat Nec
habebat ptātem ad regez vl
tra redeūdi niſi voluiſſet rex
et eaz venire iuſſiſſet rex ex
nomie Tu autē dn̄e miſerere
Aſſume quinq3 Reſpōſoria
de hiſtoria Adonay. Lectio
Euoluto itaq3 tpe ꝑ ordi
nem inſtabat dies quo
heſter filia habihael fratris
mardochei quā ſibi in filiaz
adoptauit itrare deberet ad
regem Que nō queſiuit mu-
liebrē cultū: ꝭ quecūq3 volu
it egeus eunuchus: cuſtos
vgīm hec etiā ei ad ornatū d
derat Erat enī formoſa val
de ⁊ icredibili pulchritudie
oīm oculis gracioſa ⁊ ama-
bilis videbat. Tu au. Lectō
Ducta ē itaz heſter ad cu
biculū regis aſſueri: mē
ſe decimo que vocabat the-
beth ſeptimo āno regni eius
et amauit eaz rex pl⁹ q̄ om
nes mulieres. habuitq3 gra
ciā cuz ea ⁊ miaz ſuꝑ omnes
mlieres. Et poſuit dyadma
regni ſuꝑ caput eius: fecitq3
eā regnare i loco waſte ⁊ iuſ
ſit ꝯuiuiū ꝑparari ꝑ mḡni-
ficū cūctis pn̄cipibus ⁊ ſuis
ſuis ꝓ ꝯiūctōe ⁊ nuptijs heſ
ter Et aſſuer⁹ dedit requiem
i omib⁹ ꝓuicijs ac dona lar
git⁹ eſt iuxta magnificentiā
pn̄cipalē Tu aūt. Quīq3 nō
ſunt tres ebdomade tn̄ cōti-

nuant et hẽant predicte tres
hiſtorie ĩ qualicũq; tpe Et q̃
cunq; feria ĩponat hiſtoria.
Dñe rex. tũc ad vs̃ habeat
℟ ſtz primũ ⁊ in matut Te
deũ nõ dr̃ ꝑ vltim̃ ℟ repetat
Cetera ferialit̃ ⁊ ſine p̃cib⁹
ferialib⁹ cũ coll'c dñicali Itẽ
notant̃ ꝯſiderandũ ẽ ꝙ quã
do aliq̃ hiſtoria ĩponẽda ẽ in
ſua debita dñica et eadẽ do
minica inciderit feſtũ ix lctõm
totalit̃ legatur ⁊ de hiſtoria
ſuffragabit̃ niſi eadẽ hiſtoria
in aliq̃ ſeqñti dñica nõ pote
rit imponi Sz ſi feſtum ihe-
ronimi ꝯcurrit in dñica cum
impoſitõe hiſtorie Adapiat.
tunc de hiſtoria ſuffragabit̃
q̃ feſtum ẽ doctoris Simil'r
in dñicis infra ſolẽnes octa
uas d̃ hiſtoriis inãcedentib⁹ ẽ
ſuffragendũ Sz ſi feſtum ix
lctõm in hui⁹moĩ dñicis hiſt
orialib⁹ incidẽs nõ ẽ feſtum
terre tũc hiſtoria ĩponẽda to
talit̃ obſ̃uabit̃. ⁊ feſtũ ſic ĩci
dẽs in craſtinũ vl' vacantẽ fe
riam differatur. Itẽ notan-
dũ ꝙ qñcunq; de hiſtoria no
ua ſuffragat̃ tũc dep⁹ in qua
cunq; dñica cãtabitur hiſto-
ria ℟ veſpale in ſabbtõ ob
ſ̃uabitur. Dominica in
octobri in Sabbato Ad vs̃

Bñdict⁹ Ipm̃ ℟ In ymp-
nis ⁊ ꝯfeſſionib⁹. Ymnus.
De⁹ creator oĩm̃. ℣ Veſptĩn̄
orõ Sup Mgt Antiphona
Adapiat dñs cor vrm̃ in
lege ſua ⁊ in preceptis
ſuis ⁊ faciat pacẽ in diebus
nris Mgt Añ Exaudiat do
min⁹ orões vrãs ⁊ recõſiliet̃
vobis nec vos d̃ſerat in tpe
malo Añ Da pacẽ dñe in di
eb⁹ nris q̃ nõ ẽ ali⁹ qui pug
net ꝓ nobis niſi tu deus nr̃.
Añ Ornauerũt faciẽ templi
coronis aureis ⁊ d̃dicauerũt
altare dño ⁊ facta eſt leticia
magna in pplõ Añ Tu dñe
vniuerſoꝝ qui nullaꝫ habes
ĩdigentiã voluiſti tẽplũ tuũ
fieri in nobis ꝯſ̃ua domum
iſtã imaculatã ineternũ dñe
Ad ꝯpleto. ymn⁹ Ihũ ſalua
tor ſeculi Cetera ſolito more
Inuitatoriũ Adorem⁹ dñm.
Qui fecit nos Veite. ymn⁹
Primo dieꝝ. In p̃io noct.
Beati q̃ in lege tua. ℣ Me
mor fui nocte. Lectõ prima.
Et fctm̃ ẽ poſtq̃ ꝑcuſſit
alexander philippi ma
cedo q̃ pri⁹ regnauit ĩ grecia
Egreſſ⁹ de terra cechim per
cuſſit dariũ regem perſaꝝ et
medoꝝ: ⁊ ꝯſtituit p̃lia multa
et oĩm obtinuit munitõnes

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

⁊ interfecit reges terre: ⁊ ac
cepit ſpolia multitudīs gen
tiū Et ſiluit terra in ꝯſpctū
eius: et ꝯgregauit virtutē et
exercitum fortem nimis Tu
Rꝫm
Adaperiat dn̄s
cor vrm̄ in lege ſua ⁊ i
preceptis ſuis et faciat pa-
cem in diebus nr̄is Cōcedat
nobis ſalutē ⁊ redimat nos
a malis. ℣ Exaudiat dn̄s o
rationes vr̄as ⁊ reꝯſilietur
vobis nec vos deſerat in tp̄e
malo Cōcedat nobis ſalutē
Exaltatꝰ eſt autē ⁊ eleua
tum ē cor eius et opinu
it regiones gentiū et tirānos
et facti ſunt illi in tributum
Et poſt hec ꝯcidit in lectum
⁊ ꝯgnouit quia moreret̄ vo
cauit pueros ſuos nobiles
qui ſecū erāt nutriti a iuuen
tute ſua Et dimiſit illis r̄g
nū cū adhuc viuerꝫ Tu autē
℟ Exaudiat dn̄s orōes veſ
tras ⁊ r̄cōcilietur vobis nec
vos deſerat in tp̄e malo Do
minꝰ deꝰ noſter. ℣ Adapere
at dn̄s cor vrm̄ in lege ſua ⁊
in p̄ceptis ſuis ⁊ faciat pacē
in diebꝰ noſtris Dn̄s. Lectō
Et regnauit alexander an-
nis duodeci ⁊ mortuꝰ ē ⁊ ob
tinuerunt pueri eius regnuꝫ
vnuſquiſq̄ in loco ſuo ⁊ im

poſuerūt ſibi omnes dyade-
mata ſua poſt mortē eiꝰ ⁊ fi
lij eoꝝ pꝰ eos ān̄is multis ⁊
multiplicata ſunt mala i ter
ra et exijt ex eis radix pecca
trix. Antiochꝰ illuſtris filiꝰ
antiochi regis qui fuerat ro
me obſes ⁊ r̄gnauit autē in
centeſimo triceſimo ⁊ ſepti-
mo āno regni grecoꝝ Tu aū
℟ Tua ē potēcia tuū regnū
dn̄e tu es ſup oīs gētes Da
pacem dn̄e in diebꝰ nr̄is. ℣
Creator omniū deus terribi
lis ⁊ fortis iuſtꝰ ⁊ miſericorſ
Da pacem dn̄e in die. Lectio
In diebꝰ illis exierūt ex
iſrl̄ viri iniq̄ ⁊ ſuaſerūt
multis dicētes Eamꝰ ⁊ diſ-
ponamꝰ teſtamentū cū genti
bꝰ q̄ circa nos ſūt qr ex quo
receſſimꝰ ab eis Inuenerūt
nos mlt̄a mala ⁊ bonꝰ viſꝰ
eſt ſermo in oculis eoꝝ Et de
ſtituerunt aliqui de pplō Et
abierūt ad regē ⁊ dedit illis
poteſtatem vt facerēt iuſtici
as gentiū Tu aūt. ℟ Reful
ſit ſol in clipeos aureos ⁊ r̄
ſplēduerūt mōtes ab eis Et
fortitudo gentiū diſſipata ē
℣ Erat enim exercitꝰ mag
nus valde et fortis et appro
pinquauit iudas et exercitꝰ
eius in preliū Et forti. Lectō

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Edificauerũt antẽ ginna
ſium in ihr̃l'mis ſ͞m le-
gem natõnuz et fecerũt ſibi
p̄pucia ⁊ receſſerũt a teſtam̃
to ſctõ ⁊ iũcti ſunt natõibꝰ
⁊ venũdati ſunt vt facerent
malũ ⁊ pſperatũ ẽ regnum
in ↄſpectu antiochi et cepit
regnare in t̃ra egipti vt reg
naret ſup duo regna. ℞. Im
petũ inimicoꝝ ne timueritis
meõꝛes eſtote quõ ſalui fac-
ti ſunt prẽs veſtri Et nunc
clamemꝰ in celum et miſere
bit̃ noſtri deꝰ noſter. ℣. Me
mẽtote mirabiliũ eiꝰ que fe-
cit pharaoni ⁊ exercitui eiꝰ
in mari rubꝛo Et nũc Lc̃tõ.
ET intrauit in egiptũ cũ
multitudine. g̃ui in cur
ribꝰ ⁊ elephãtibꝰ ⁊ eq̃tibus
⁊ copioſa nauiũ ml't'itudine
⁊ ↄſtituit bellum aduerſus
ptholomeum regem egipti ⁊
veritus ẽ ptholomeꝰ a facie
eius ⁊ fugit Et ceciderũt vul
nerati multi Comprehende-
runt antẽ ciuitates multas ĩ
terra egipti ⁊ acceperũt ſpo
lia terre egipti. Tu autẽ. ℞.
Oꝛnauerunt faciem tẽpli co
ronis aureis et dedicauerunt
altare dño Et fctã ẽ leticia
mg̃a in pplõ. ℣. In ymnis ⁊
ↄfeſſionibꝰ bñdicebãt doim

℞. In ymnis ⁊ ↄfeſſionibꝰ
bñdicebãt dñm Qui mg̃na
fecit in iſrahel ⁊ victoꝛiã de
dit illis dñs omp̃ns. ℣. Oꝛ-
nauerũt faciẽ templi coꝛonis
aureis ⁊ dedicauerunt altare
dño Qui mg̃a. ℞. Congre-
gati ſunt inimici nr̃i ⁊ glian
tur in virtute ſua ↄtere foꝛti
tudinẽ illoꝝ dñe et diſpge il-
los Ut ↄgnoſcant qꝛ nõ eſt
aliꝰ qui pugnet ꝓ nobis niſi
tu deus noſter. ℣. Diſpge il-
los in virtute tua et deſtrue
eos ptectoꝛ nr̃ dñe. ℞. Dix
it iudas ſymoni fri ſuo elege
tibi viros ⁊ vade libera fra
tres tuos in galilea ego aũt
et ionathas frater meus ibi
mus in galaditim Sicut fu
erit voluntas in celo ſic fiat
℣. Et nunc clamemꝰ in celuz
et miſerebit̃ noſtri deus nr̃.
Sicut fuerit. ℞. Hic eſt fra
trũ amatoꝛ et populi iſrahel
Hic eſt qui ml't'm oꝛat ꝓ po
pulo ⁊ vniuerſa ſctã ciuita-
te iheruſalẽ. ℣. Uir iſte in po
pulo ſuo mitiſſimus appuit
Hic eſt qui multũ oꝛat ꝓ po
℞. Tu domine vniuerſoꝛum
qui nullam habes indigen-
tiam voluiſti templum tuuz
fieri in nobis Conſerua do-
mum iſtam immaculataz in

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

eternum dn̄e. ℣ Tu doīne
cui humiliū ſemper ⁊ māſue
torum placuit depcatio Con
ſerua domū iſtā. ℟ Cōgre
gate ſunt gētes in multitudi
ne vt dimicent contra nos ⁊
ignoramꝰ quid agere debea
mus Dn̄e deꝰ ad te ſunt ocu
li nr̄i ne pereamꝰ. ℣ Tu ſcis
que cogitant in nos quō po
terimus reſiſtere an̄ faciē il-
lorum niſi tu adiuues nos.
Dn̄e deus. ℟ Aperi oculos
tuos dn̄e et vide afflictōnem
nr̄ā circūdederūt nos gētes
ad puniendū ſed tu domine
extende brachium tuū Et li
bera animas nr̄as. ℣ Affli-
ge opprimētes nos et ꝯtume
liam facientes in ſuꝑbiā cuſ
todi partem tuā Et libera.
℟. Diſrupam vinclā populi
mei dicit dn̄s ⁊ diſpgam om
nia mala q̄ induxi ſup eum
Et auferā vniuerſuz laborē
a facie terre ⁊ a ciuitate iſta
℣. Bonas facite vias veſ-
tras ⁊ ſtudia vr̄a ⁊ habita-
bo vobiſcū Et auferā Lectō
Conuertit antiochꝰ poſt
q̄ pcuſſit egiptū in cēte
ſimo ⁊ q̄drageſimoſeptimo
āno et aſcendit iheroſolimis
ad iſrl' in multitudīe graui ⁊
intrauit in ſanctificatōez cū
ſuꝑbia et accepit altare aure
um ⁊ cādelabꝝ lumīs ⁊ va-
ſa vniuerſa eiꝰ ⁊ menſā ꝓpo
ſitōis ⁊ libatoria ⁊ phialas
⁊ martariola aurea et orna-
mentū aureū qd̄ in facie tē-
pli erat et ꝯminuit omnia
Et accepit aurū ⁊ argentū et
vaſa ꝯcupiſcibilia et accepit
theſauros occultos quos in
ueīt ⁊ ſublatis oībꝰ abijt in
terrā ſuā ⁊ fecit cedē hoīm
⁊ loquutꝰ ē ſuꝑbiā mgnā Et
fctūs ē planctꝰ magnꝰ ī iſ-
rahel ⁊ in oī loco eoꝝ ⁊ īge-
muerunt pn̄cipes ⁊ ſeniores
iuuenes ⁊ virgines īfirmati
ſunt ⁊ ſpecioſitas mlieꝝ im
mutata ē ⁊ oīs maritus ſūp
ſit lamentū ⁊ q̄ ſedebāt ī tho
ro maritali lugebāt ⁊ ꝯmo-
ta eſt terra ſup īhabitātes ī
ea ⁊ vniuerſa domꝰ iacob in-
duit ꝯfuſionem. Lectōes
In diebus illis ſurrexit
mathatias filiꝰ iohīs fi
liꝰ ſimeonis ſacerdotis ex fi
lijs ioarī ab ihrl'm ⁊ cōſedit ī
mōte modin ⁊ hēbat filios
quinqꝫ iohānē q̄ ꝯgnomia
bat gadis ⁊ ſimeon q̄ ꝯgnoī
nabat cuſy ⁊ iudas q̄ ꝯgnoī
nabat machabeꝰ ⁊ eleazarꝰ
qui ꝯgnoīnabat abbaron et
ionathas q̄ ꝯgnoīabat aphꝰ

Qui viderũt mala q̄ faciebãt
i pplõ iuda ⁊ ihrl'm Et dixit
mathathias. Ue michi vt
q̇d natus ſum videre ꝯtritõz
ppli mei ⁊ ciuitatis ſctē Fac
tũ ē tēplum ei⁹ ſicut vir ignO
bilis. vaſa glorie eius capti
ua abducta ſunt. trucidati
ſunt ſenes eius in plateis et
iuuenes eoꝝ ceciderũt gladijs
inimicoꝝ Que gēs nõ here
ditabit regnũ ⁊ nõ obtinuit
ſpolia ei⁹ omīs ꝯpoſitõ ei⁹
ablata ē Que erat libera fa
cta ē ãcilla Et venerũt illuc
q̄ miſſi fuerãt a rege ãtiocho
vt cogerēt eos q̄ ꝯfugerant
in ciuitatē modin imolare et
accendere thura et a lege dei
diſcedere Et multi de pplõ iſ
rahel ꝯſencientes acceſſerunt
ad eos Sz mathathias ⁊ fi
lij ei⁹ ꝯſtant ſteterũt Et rñ-
dētes q̄ miſſi fuerant a rege
dixerunt mathathie: pñcepſ
et magn⁹ es in hac ciuitate
⁊ ordinat⁹ p̄ filijs ⁊ frib⁹ er
go accede prim⁹ ⁊ fac iuſſum
regis ſicut fecerũt gentes et
viri iuda qui mãſerũt i ihe-
ruſalē: et eris tu et filij tui i
ter amicos regis ⁊ ãplifica-
t⁹ es argēto ⁊ auro ⁊ mune
rib⁹ mltis Et dixit matha
thias magna voce Et ſi om
nes gētes regi ãtiocho obe
diũt vt diſcendãt vnuſquiſ-
q; a ſuitute patꝝ ſuoꝝ ego
⁊ filij mei obediem⁹ legi pa-
trũ nrõꝝ. ꝓpici⁹ ſit nobis de
us. nõ eſt nobis vtile relin-
quere legem ⁊ iuſticiã dei
Et vt ceſſauit loqui verba
hec acceſſit quidã iude⁹ i ocu
lis oīm ſacrificare ydolis ſu
per arã in ciuitate modi ſm
iuſſũ regis Et vidit matha-
thias ⁊ doluit ⁊ contremue
rũt renes ei⁹ ⁊ accēſ⁹ ē furor
ei⁹ ſm iudiciũ legis ⁊ iſiliēs
trucidauit eũ ſup arã. ſ ⁊ vi
rũ quē miſerat rex qui coge
bat imolare occidit ⁊ arã de
ſtruxit. Exclamauit voce
mgña mathatias Ois q̄ zelũ
hz legis ſtatuēs teſtamentuz
exeat p⁹ me Et fugit ipe et
filij ei⁹ i mõtes ⁊ reliqrũt q̄
cunq; hēbãt i ciuitate. denũc
tiatũ ē viris regis ⁊ exerci-
tui q̄ erat i ihrl'm qm̄ diſceſ-
ſerũt quidã viri q̄ diſſipaue
rãt mãdatũ regis in occulta
loca i deſto. ⁊ abiſſent p⁹ il-
los mlti ⁊ ſtati ꝑexerũt il-
luc ⁊ ꝯcitauerũt bellũ aduer
ſ⁹ eos i die ſabbatoꝝ ⁊ dixe
rũt ad eos Reſiſtitis ⁊ nunc
adhuc exite ⁊ facite ſm ver
bũ rgis ⁊ viuetis Et dixerũt

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

nõ exhibiꝰ ⁊ nõ faciemus ꝟ
bum regis vt polluamꝰ dieꝫ
ſabbtõꝝ: ⁊ ↄcitauerunt ad-
uerſꝰ eos preliũ ⁊ nõ reſtite
rũt eis nec lapidem miſerũt
nec opilauerũnt loca occulta
dicẽtes Moriemur om̃es in
ſimplicitate nrã. At autẽ ↄg
nouit mathathias ⁊ amici
eiꝰ luctũ hũerũt ſup eos val
de Dixit aũt mathathias et
filij eiꝰ Si oẽs fecerĩꝰ ſicut
frẽs nri fecerũt ⁊ nõ expug
naueriꝰ aduerſꝰ gẽtes ꝓ aĩa
bus ⁊ iuſtificatõibꝰ nris ci
cius diſpdẽt nos de terra et
cogitauerũt ĩ illa die dicẽtes
Oĩs hõ quicũq; venerit ad
nos ĩ bello ĩ die ſabbtõꝝ pu
gnemꝰ aduerſꝰ eos ⁊ nõ mo
riamur oẽs ſicut mortui ſũt
frẽs nr̃i ĩ occultis Tũc con
gregata ẽ ad eos ſinagoga
iudeoꝝ fortis viribꝰ ex iſrl̃.
Oĩs volũtariꝰ ĩ lege ⁊ oẽs
qui fugiebãt a malis ⁊ addi
ti ſunt ad eos fcti ſunt illis
ad firmamentũ ⁊ collegerũt
exercitũ ⁊ pcuſſerũt pctõres
ĩ ira ſua ⁊ viros ĩiquos ĩ in
dignatõe ſua ⁊ ceteri fuge-
rũt ad natõnes vt euaderent
Et circuit mathathias ⁊ a
mici eiꝰ ⁊ dſtruxerũt aras ⁊
circũdederũt pueros ĩcircum

ciſos Quotquot iuenerunt
in finibꝰ iſrahel ĩ fortitudĩe
⁊ pſequuti ſunt filios ſuper
bie ⁊ ꝓſperatũ ẽ opꝰ ĩ faciẽ
daꝫ meõriã eoꝝ de locis. Et
vt ↄſtituerꝫ habitatores filĩ
os alienigenas ĩ oĩbꝰ finibꝰ
eoꝝ Et rex aſſumpſit pte ex
ercitꝰ reſiduam et exiuit ab
ãthiochia ciuitate regni ſui.
Et vidit iudas et frẽs eius
q: ml̃tiplicata ſunt mala et
applicabat exercitꝰ ad fines
eoꝝ. Et ↄgnouerunt verba
regis q̃ mãdauit facere po-
pulo in interitũ ⁊ ↄſumatõꝫ
⁊ dxerũt vnuſquiſq; ad px
imũ ſuũ Erigamꝰ deiectõeꝫ
ppli ⁊ pugnemꝰ ꝓ populo ⁊
ſanctis noſtris. Et ↄgrega
tus ẽ ↄuentus vt eſſent pati
in preliũ vt orarent ⁊ peterẽt
miaꝫ ⁊ miſeratões ⁊ ihrl̃m
nõ inhabitabat ſ erat ſicut
Dixit iudas deſtũ T.
viris ſuis Accingimi ⁊
eſtote filij potẽtes ⁊ eſtote p
ati mane vt pugnetis aduer
ſꝰ natões has q̃ ↄuenerũt di
ſpdere nos ⁊ ſctã nrã qm̃ me
liꝰ ẽ nos mori ĩ bello q̃ vider̃
interitũ gẽtis noſtre et ſanc
torum. Sicut autem fuerit
voluntas in celo ſic fiat.
Et aſſũpſit gorgias quinq;

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

milia viroꝝ ⁊ mille eq̄tes el
ectos ⁊ mouerūt caſtra noc-
te vt applicarēt ad caſtra iu
deoꝝ ⁊ ꝑcuterēt eos ſubito
⁊ filij q̄ erāt ex arce erāt illi
duces Et audiuit iudas ⁊
ſurrexit ipe ⁊ potētes q̄ erāt
cū eo ꝑcutere virtutē exerci-
tus regis q̄ erat ī amauū ad
huc erat diſpſus exercitus a
caſtris Et veit gorgias in
caſtra iude nocte ⁊ neminē ī
uenit ⁊ q̄rebat eos ī mōtib⁹
q̄m dixit fugiūt hij a nobis
⁊ cū dies fact⁹ eēt appuit iu
das in cāpo cū trib⁹ milib⁹
tm̄. Oꝛ tegumēta ⁊ gladios
nō hēbāt Et viderūt caſtra
gentiū valida: ⁊ loꝛicatos ⁊
equitat⁹ ī circuitu eoꝝ ⁊ hij
docti in pꝛelio. Dixit autē iu
das viris ſuis q̄ ſecū erant.
Ne timueritis mltitudinē eo
rum ⁊ impetū eoꝝ ne foꝛmi-
detis Memētote quō ſalui
fcti ſunt prēs nri in mari ru
bꝛo cū ſeq̄ret eos pharao Tu

Dn̄ica nouēbꝛis ī Sabbato
ad vš Bn̄dict⁹. ℟ Suſtinu
im⁹ pacē Ymn⁹ De⁹ creatoꝛ
℣ Veſptina oꝛō Antiphone
Vidi dn̄m ſedentē ſup ſo
liū excelſuz ⁊ pleā erat
oīs terra maieſtate ei⁹ ⁊ ea
q̄ ſub ipo erāt replebāt tēplū

An̄ Sup muros tuos ihr̄lm
ꝯſtitui cuſtodes tota die ⁊ to
ta nocte nō tacebūt laudare
nomē dn̄i An̄ Qui celoꝝ ꝯti
nes tronos ⁊ abiſſos ītueris
dn̄e rex regū mōtes pōderas
terrā palmo ꝯcludis exaudi
nos dn̄e ī gemitib⁹ nr̄is An̄
Suſtinui⁹ pacē ⁊ nō veit do
mic q̄ſiuim⁹ bona ⁊ ecce ībā
tio ꝯgnouim⁹ dn̄e pectā nrā
nō ineternū iraſcaris nobis
de⁹ nr̄ An̄ Muro tuo iexpu
gnabili circūcinge nos dn̄e ⁊
armis tue potēcie ꝓtege noſ
de⁹ nr̄ Inuitatoꝛiū. Adoꝛē⁹
dn̄m ⁊c Ymn⁹ Pꝛio diex.
An̄ Bti qui ī lege. ℟ Meōꝛ
Et fctm̄ ē ī triceſiō anno
ī q̄rto mēſe ⁊ ī q̄nta die
mēſis cū eēz ī medio captiuo
rū iuxta fluuiū thobar: apti
ſunt celi ⁊ vidi viſiōes dn̄i.
In quarto mēſe ipe ē ān̄us
quit⁹ trāſmigrtōis regis io-
achim Fctm̄ ē verbū dn̄i ad
ezechielē filiū buzi ſacerdo-
tem in terra chaldeoꝝ iuxta
fluuiū thobar Et fctā eſt ibi
ſup me man⁹ dn̄i. Et ecce et
vidi vent⁹ turbinis veiebat
ab aquilone ⁊ nubes magā
⁊ ignis inuoluēs ⁊ ſplendoꝛ
in circuitu eius et de medio
ignis quaſi ſpēs electri id ē

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

de medio ignis Hec dicit do
min⁹. ℟ Uidi dn̄m ſedentez
ſup ſolium excelſum ⁊ eleua
tū et plena erat omnis terra
maieſtate ei⁹ Et ea q̄ ſub ip
ſo erāt replebant templū. ℣
Seraphin ſtabat ſup illud
ſex ale vni et ſex ale alteri.
Et ea que ſub. Lectō ſcdā.

Et ex medio eoꝝ ſimilitu
do quatuoꝛ aīaliū ⁊ hic
aſpect⁹ eoꝝ Similitudo ho-
mis in eis q̄tuoꝛ facies vni ⁊
quatuoꝛ pēne vni ⁊ pedes eo
rū pedes recti et plāta pedis
eoꝝ quaſi planta pedis vitu
li ⁊ ſcintille quaſi aſpectus
eris candētis ⁊ man⁹ homi
nis ſub pēnis eoꝝ i quatuoꝛ
ꝑtibus Hec dicit. ℟ Aſpice
dn̄e de ſede ſctā tua ⁊ cogita
de nobis inclina deus meus
aurē tuā ⁊ audi Aperi oclōs
tuos et vide tribulatōnem
nrām. ℣ Qui regis iſrahel i
tende qui deducis velut oueꝫ
ioſeph Aperi. Lectō tercia

Et faties ⁊ pēnas ꝑ qua
tuoꝛ ꝑtes habebāt Iūc
tēqꝫ eoꝝ pēne erāt alteri⁹ ad
alteꝝ Nō reuertabant cū in
cederent: ſꝫ vnūqdqꝫ ante fa
ciem ſuam gradiebat. ℟ Aſ
pice dn̄e quia fctā ē deſolata
ciuitas plena diuitijs ſedꝫ in
triſticia dn̄a gentiū Nō eſt q̄
ꝯſoletur eā niſi tu de⁹ noſter
℣. Ploꝛās ploꝛauit i nocte
et lacrime ei⁹ in maxillis ei⁹
Non eſt qui. Lectio quarta

Similitudo autē vultus
eoꝝ facies hoīs ⁊ faci-
es leonis a dextris ipſoꝛum
quatuoꝛ. facies autez leonis
a ſiniſtris ipoꝝ quatuoꝛ: fa-
cies vero aquile deſup ipſoꝝ
quatuoꝛ Et facies eoꝝ ⁊ pē
ne eoꝝ extente erūt deſup. ℟
Sup muros tuos iheruſa-
lem ꝯſtitui cuſtodes Tota di
e et tota nocte non tacebunt
laudare nomē dn̄i. ℣ Qui re
miniſcimini deū ne taceatis
et ne detis ſilentiū ei. Lcō v.

Due pēne ſinglōꝝ iūgebā
tur ⁊ due tegebant coꝛ-
pa eoꝝ ⁊ vnūquodqꝫ eoꝝ co
raꝫ facie ſua ābulabat Ubi
erat impet⁹ ſpūs illuc gᷣdie-
bantur nec rediebant cū am
bularent Hec dicit dn̄s. ℟
Muro tuo iexpugnabili cir
cūcinge nos dn̄e ⁊ armis tu
e potencie ꝓtege nos ſemꝑ.
Libera dn̄e deus iſrahel cla
mantes ad te. ℣ Erue nos
de⁹ in mirabilib⁹ tuis ⁊ da
glāꝫ nomi tuo Libera Lcō

Et ſimilitudo aīaliū ⁊ aſ
pect⁹ eoꝝ q̄ſi carbonuꝫ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ignis ardentiū ⁊ quaſi aſpec
tus lampadaꝝ Hec erat vi-
ſio diſcurrēs in medio aialiū
ſplendorq; ignis ⁊ d̄ igne ful
gur egrediēns: ⁊ animalia
ibant et reuertabant in ſimi
litudinē fulguris coruſcātis
℞. Suſtinuim⁹ pacē et non
venit queſiuim⁹ bona ⁊ ecce
turbatio ꝯgnouim⁹ dn̄e pec
cata nrā Nō impꝑetuū obli
uiſcaris nos. ℣ Peccauim⁹
cum pr̄ibus nr̄is iniuſte egi
mus iniquitatē fecim⁹ Non
inpꝑe. ℞ Miſit dn̄s angelū
ſuū ⁊ ꝯcluſit ora leonum Et
nō me ꝯtaminauerunt q2 co
ram eo iuſticia inuenta eſt
in me. ℣ Miſit deus miſeri-
cordiā ſuā ⁊ veritatē ſuā ai
mam meaȝ eripuit de medio
catuloꝝ leonū Et nō me. ℞.
Anguſtie michi ſunt vndiq;
et quid eligaȝ ignoro Meli⁹
ē michi incidere in man⁹ hoi
num q̄ꝫ derelinquere legē dei
mei. ℣ Si eiȝ hoc egero morſ
michi eſt ſi aūt nō egero non
effugiā man⁹ vrās Melius
eſt michi incidere. ℞ Lauda
bilis pplūs quē dn̄s exerci-
tuum bn̄dixit dicēs op⁹ ma-
nuū meaꝝ Tu es hereditas
mea iſrahel. ℣ Beata gens
cui⁹ eſt dn̄s deus eius popu
lus quē elegit in hereditateȝ
ſibi Tu es here. ℞ Redemit
dn̄s pplm̄ ſuum ⁊ liberauit
eos et venient et exultabūt
in mōte ſyon ⁊ gaudebūt de
bonis dn̄i ſuꝑ frumēto vino
et oleo Et vltra non eſuriēt
℣. A fructu frumenti vini et
olei multiplicati ſunt Et vl
tra non eſurient. ℞m A fa-
cie furoris tui dn̄e deus con
turbata eſt om̄is terra Sed
tu dn̄e miſerere et ne facias
ꝯſumatōȝ. ℣ Conuerte nos
deus ſalutaris noſter ⁊ auer
te iram tuā a nobis Sȝ tu
℞m. Qui celoꝝ ꝯtines thro
nos et abyſſos intueris dn̄e
rex regum mōtes ponderas
terraȝ palmo ꝯcludis Exau
di nos deus in gemitib⁹ nr̄is
℣ Non enim in iuſtificatōni
bus noſtris ꝓſternimus pre
ces ante faciem tuam ſed in
miſeratōnibus tuis multis
Exaudi nos deus in gemitꝫ
℞m. Genti peccatrici pplō
pleno peccatis Miſerere do
mine deus. ℣ Eſto placabi-
lis ſuper nequicia populi tui
Miſerere domine deus. ℞.
Fluctus tui ſuper me tranſi
erūt ⁊ ego dixi expulſus ſuȝ
ab oculis tuis Putas vido
tēplum ſctm̄ tuuȝ. ℣. Abiſſ⁹

vallauit me ⁊ pelagꝰ coopu
it caput meū Putas. ℟ Ci
uitatē iſtā tu circūda dn̄e ⁊
angeli tui cuſtodiant muros
eiꝰ Exaudi dn̄e pplm̄ tuū cū
mia. ℣. Auertat dn̄e furor tu
us a poplō tuo ⁊ a ciuitate
ſcā tua Exaudi dn̄e populū
Cumqꝫ aſpicerem aīalia
appuit rota vna ſuper
terrā Juxta aīalia q̄tuor ha
bēs facies ⁊ aſpectꝰ rotarū
⁊ opꝰ eaꝝ q̄ſi ſi ſit rota ī me-
dio rote ꝑ q̄tuor ꝑtes ibant
⁊ reūtebant Statura quo-
qꝫ erat rotiſ ⁊ altitudo ⁊ hor
ribil' aſpectꝰ ⁊ totū corpꝰ ple
nū ocl'is in circuitu ipaꝝ q̄tu
or Cūqꝫ ābularēt aīālia ā-
bulabāt pit ⁊ rote iuxta ea
cūqꝫ eleuarent aīalia de t̄ra e
leuabant ſiml' ⁊ rote Quo-
cūqꝫ ibat ſpūs illuc pit ⁊ ro-
te eleuabāt ſeq̄ntes eū Sps
eni vite erat in rotis cū eunti
bꝰ ibāt ⁊ cū ſtātibꝰ ſtabant
Et cū eleuabāt a t̄ra pit ele
uabāt ⁊ rote ſeq̄ntes ea qr
ſpūs vite erat ī rotis Daniel
Baltaſar rex fecit gran
de conuiuium optima-
tibꝰ ſuis mille ⁊ vnuſquiſqꝫ
ꝑm ſuā bibebat etatē Rex
āt ⁊ optiātes eiꝰ ⁊ vxores ⁊
ꝯcubie bibebāt viuū ⁊ lau-
dabāt deos ſuos aureos ⁊ ar
gēteos ⁊ ereos ⁊ ferreos qꝫ
ligneos ⁊ lapideos. In ea
dē hora appuerūt tres digi-
ti q̄ſi manꝰ hoīs ſcribētis cir
ca cādelabꝝ in ſupꝑficie parietiſ
aule regie ⁊ rex aſpiciebat
articlōs māꝰ ſcribētis Tunc
regis facies ꝯmutata ē ⁊ co
gitatōes eiꝰ ꝯturbabant eū
Exclamauit itaqꝫ rex fortit'
vt ītroducerēt magos caldeos
⁊ aruſpices ⁊ ꝓloquēs rex
ſapiētibꝰ babilōis ait Qui-
cūqꝫ legerit ſcripturā hanc ⁊
īterꝓtatōē eiꝰ maīfeſtā m̄ fe
cerit. purpura veſtiet' ⁊ tor-
quē aureā hēbit in collo ſuo
⁊ terciꝰ ī r̄gno meo erit Tūc
ingreſſi om̄es ſapiētes regis
nō potuerūt ſcripturā legere
nec interꝓtatōē indicar' regi
Un̄ rex ſatis ꝯturbatus ē ⁊
vultꝰ illiꝰ īmutatꝰ ē ⁊ optia
tes eiꝰ ꝯ̄tbabātur Regina āut
ꝓ re q̄ acciderat regi ⁊ optia
tibus ſuis īgreſſa domū ꝯui
uij ē ⁊ ꝓloq̄ns ait. Rex ineter
nū viue nō te ꝯturbēt cogi-
tatōēs tue neqꝫ facies īmute
tur Eſt vir in r̄gno tuo q̄ ſpi
ritū deoꝝ ſctōꝝ hꝫ in ſe qꝫ
pr̄ tuꝰ pn̄cipē magoꝝ chalde
oꝝ incātatoꝝ ⁊ aruſpicū cō-
ſtituit qr ſpūs āplior ⁊ pru-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

dētioꝛ ⁊ intelligētia ⁊ interꝑ
tatō ſompnioꝝ ⁊ oſ̄ſio ſecre
toꝝ ac ſolutō ligatoꝝ iuncta
ſunt in eo Hoc eſt in daniele
Ergo introductꝰ eſt danıl̉ co
rā rege ad quē ꝑfatꝰ rex ait
Tu es daniel d̄ filijs captiui
tatis iude quē adduxit pater
meꝰ de iudea Porro audiui
de te ꝙ poſſis obſcura inīpꝛe
tari ⁊ ligata diſſoluere Si er
go vales ſcripturā legere in-
terꝑtacōezq̄ eiꝰ m̄i indicare
purpura veſte veſtieris ⁊ toꝛ
quē aureā circa collū tuū ha
bebis ⁊ tercius eris in regno
meo pn̄ceps. Ad quē rn̄
dēs daniel corā rege ait ꝓmo
nem Mūera tua ſint tibi ⁊
doā domꝰ tue alteri da· ſcrip
turā āt legā tibi rex ⁊ inter
ꝑtatōez eiꝰ oñdaz tibi o rex.
Porro deū qui hꝫ flatū tuū
in manu ſua ⁊ oīs vias tu
as nō gloꝛificaſti Idcirco ab
eo miſſꝰ ē articl̉ꝰ manꝰ q̄ con
ſcripſit hoc qđ exaratuꝫ eſt
Hec ē āt ſcriptura q̄ digeſta
ē mane thethel phares ⁊ hec
interꝑtacō ſmonis Mane e
nūerabit deus regm̄ tuū ⁊ ꝯ
plebit illud. thethel appēſuꝫ
ē in ſtatera ⁊ inuentꝰ es mi
nꝰ hn̄s phares diuiſum eſt
regnū tuū ⁊ datū ē perſis et
medis eadē nocte interfectꝰ
ē rex a chaldeis ⁊ dariꝰ me-
dus ſucceſſit in regnū annis
natꝰ lxx duobꝰ. Ozee.

Audite v̄bum dn̄i filij iſ-
rahel: qꝛ iudiciū dn̄o cū
habitatoꝛibus terre. Nō eſt
enim veritas ⁊ non eſt mīa ⁊
nō eſt ſciētia dn̄i in t̄ra Ma
ledictū et mendaciū et homi
cidium et furtū et adulteriū
inundauerūt et ſanguis ſāg
uinem tetigit ꝓpter hoc luge
bat t̄ra et infirmabitur om-
nis qui habitāt in ea in beſt
ijs agri et in volucre celi Sꝫ
et piſces maris ꝯgregabun-
tur Uerūtamen vnuſquiſq̄
non iudicet et non arguatur
vir populus etenim tuus ſi-
cut hij qui ꝯtradicunt ſacer
doti ⁊ ꝯrue̅s hodie et ꝯruꝫ
etiam ꝓpheta tecum Nocte
tacere feci matrē tuā ⁊ cōti
cuit populus meꝰ eo ꝙ habe
ret ſcientiā Hec dicit domi-

Johelis ꝓphete.

Noli timere terra ꝑ exul
ta et letare quia mag-
nificauit dominꝰ vt faceret.
Nolite timere animalia regi
onis quia germinauerūt ſpe
cioſa deſerti quia lignum at
tulit fructum ſuum ficus et
vinea dederunt virtutez ſuā

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Et filiȷ̃ ſyon exultate ⁊ leta
mi i dño deo vrõ q2 dedit vo
bis doctorē iuſticie ⁊ dſcende
re faciat ad vos ymbrē ma-
tutinū ⁊ ſerotinū ſicut in pñ
cipio Et iplebunt aree fru-
mēto ⁊ redūdabunt torcula
ria vino ⁊ oleo: reddā vobis
ānos quos ꝯmedit locuſta ⁊
bruchꝰ rubigo ⁊ eruca Et ſci
etis q2 i medio iſrahl ego ſuz
⁊ ego dñs deꝰ vr̃ Hec dicit.

Amos ꝓphe

Et erit in
die illa dcit dñs Occidz
sol i meridie ⁊ tenbreſcere fa
ciā terrā in die lumis Et cō
uertā feſtiuitates vrās i luc
tū ⁊ oīa cātica vrā i plāctū
Et inducā ſup oīe dorſum
vrm̄ ſaccū: ⁊ ſup oīe caput
caluiciē Et ponā eā q̄ſi luc-
tū vnguēti ⁊ nouiſſima eius
q̄ſi diē amarā Ecce dies veī
unt dicit dñs ⁊ emittam fa-
mē in terra Nō famē panis
neq3 ſitiz aq̄ ſ3 audiendū ver
bū dñi Et ꝯmouebūt a ma
ri vſq3 ad mare ⁊ ab aq̄lone
vſq3 ad occidentē circuibunt
q̄rētes verbū dñi ⁊ nō iue
niēt Hec dici.

Abdie ꝓphete

Viſio abdie Hec dcit do
minꝰ deꝰ ad edom Audi
tū audiuimꝰ a dño ⁊ legatū
ad gētes miſit Surgite ⁊ ꝯ
ſurgamꝰ aduerſꝰ eū in prelīū
ecce puulū dedi te in gētibꝰ
ꝯtemptiblis tu es vald Su
pbia cordis tui extulit te ha
bitantē in ſciſſuris petrarū
exaltantē ſoluz Qui dicit ī
corde ſuo Quis detrahet me
ī terram Si exaltatꝰ fueris
vt aquila ⁊ int ſidera poſue-
ris nidū tuū Inde detrahē te
dicit dñs Si fures itroiſſent
ad te Si latrones ꝑ noctem
quō ꝯticuiſſes Nōne furati
eēnt ſufficiētia ſibi Si vide
miatores itroiſſent ad te Nū
q̄d ſaltē racemos reliq̄ſſent.
Omnes viri federis tui illu-
ſerunt tibi Hec.

Jone ꝓphe

Et afflictꝰ ē ionas afflic-
tōe mḡa ⁊ iratꝰ ē ⁊ ora
uit dñm ⁊ dxit Obſecro do
mie Nūq̄d nō ē verbū meum
cū adhuc eēm in t̄ra mea ꝓp
ter hoc ꝓocupaui vt fugerez
in tharſis Scio eni q2 tu es
deꝰ clemēs ⁊ miāors es paci
ens ⁊ multū miāors ⁊ ignoſ
cēs ſup maliciā Et nūc dñe
tolle q̄ſo aīaz meam a me q2
melior ē michi mors q̄ꝫ vita.
Et dixit dñs Putas ne bñ
iraſceris tu Et egreſſꝰ ē io-
nas de ciuitate ⁊ ſedit ꝯtra
orientē ciuitatis: ⁊ fecit ſibi
met vmbraculum ⁊ ſedebat

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſubter illud in vmbra donec
viderz qd accideret ciuitati Et
pparauit de⁹ hederā ꝛ deſcē
dit ſup caput ione vt eēt vm
bra ſup caput ei⁹ ꝛ ꝓtegerz
eū Laborauerat ei ꝛ letatus
eſt ionas ſup hedera leticia
mḡa:ꝛ pparauit dn̄s deus ver
mē aſcenſu diluculi in craſti
nū:ꝛ pcuſſit hederā ꝛ exaru
it Et cū ort⁹ fuiſſet ſol pce-
pit dn̄s vēto calido ꝛ vrenti
ꝛ pcuſſit ſol ſup caput ione:
et eſtuabat et penituit anīe
ſue vt moreretur et dixit Me
lius eſt michi mori ꝙ̄ viuere
Et dixit dn̄s ad ionā Pu-
tas ne bn̄ iraſceris ſup hede
rā.et dixit bene iraſcor ego
vſqꝫ ad mortē Hec dicit do-
min⁹ de⁹ ꝯuertimini ad me
et

Sermo michee ꝓphete

Audiāt mōtes iudicium
dn̄i et forcia fundamen
ta terre q2 iudiciū dn̄i cū po
pulo ſuo ꝛ cū iſrl' iudicabit
Popl'e me⁹ qd feci tibi aut
quid moleſtus fui tibi rn̄de
michi Qr eduxi te de terra e
gipti ꝛ de domo ſeruitutis li
beraui te ꝛ miſi ante faciem
tuā moyſen aaron et mariaz
Nūquid placari pt dn̄s i mil
libus arietum aut in multis
millib⁹ hircoꝝ pinguiū Nū-
quid dabo primogenitū meū
ꝓ ſcelere meo fructū vētris ꝓ
pctō anīe mee Indicabo ti-
bi o homo qd ſit bonū et qd
dn̄s querat a te:vtiqꝫ facere
iudiciū tuū et diligere miſeri-
cordiam et ſollicitū ābulare
cū dn̄o deo tuo Nolite credere
amico et nolite confidere in
duce Ab ea que dormit in ſi-
nu tuo cuſtodi clauſtra oris
tui Hec dt dn̄s.

Naum

Bonus dn̄s ꝛ ꝯfortās in
die tribulatōis et ſciēs
ſperantes in ſe: ꝛ in diluuio
ptereunte ꝯſumatōnez faciet
loci eius ꝛ inimicos ei⁹ pſe-
qn̄tur tenebre Quid cogita-
tis contra dn̄m ꝯſumatōnez
ipſe faciet Nō ꝯſurget dupl'r
tribulatō q2 ſicut ſpine ſein
uicē cōplectunt:ſic ꝯuiuiū eo
rū pariter potantiū ꝯſumet ꝙ̄-
ſi ſtipula ariditate plena Ex
te exiuit cogitat⁹ ꝯtra dn̄m
maliciā mente ptractās pua
ricatoꝝ Hec dt dn̄s Si pfec
ti fuerit ꝛ ita plures ſic quo
qꝫ accendent ꝛ ptrāſibūt Af
flixi te nō affligam te vltra

Abacuk

Sup cuſtodiā
meā ſtabo ꝛ figā gradū
ſup munitōꝫ ꝯtēplabor vt vi
deā qd dicat michi ꝛ qd rn̄-
deā ad arguendē me Et rn̄dt

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

michi dn̄s ⁊ d͛xit Scribe vi
ſum ⁊ explana eū ſuꝑ tabel-
las vt ꝑcurret qui legerit eū
qꝛ adhuc viſus ꝓcul ⁊ appe
bit in finē ⁊ nō mētiētur Si
morā fecerit expecta eū quia
veniēs veit et non tardabit
Ecce q̄ incredulꝰ ē nō erit rec
ta aīa eiꝰ Juſtꝰ autē in fide
ſua viuet et quō vinū potan
tē decipit Sic erit vir ſuper
bꝰ ⁊ nō d͛corabit qꝛ d͛latauit
q̄ſi infernꝰ aīaꝫ ſuā ⁊ ipē q̄ſi
mors nō adimplet. Aggeus
Hec dicit dn̄s lauda filia
ſyon iubila tu iſrahel: le
tare ⁊ exulta in oī corde fi
lia ihrl̄m Abſtulit dn̄s iudi-
ciū tuū: auertit inimicos tu-
os rex iſrhl' Dn̄s i medio tui
nō timebis malū vltra In il
la die dicet ihrl̄m Noli time
re ſyō nō diſſoluant maꝰ tue
Dn̄s deꝰ in medio fortis ipſe
ſaluabit te gaudebit ſuꝑ te i
leticia ſilebit in dilctōne tua
⁊ exultabit ſuꝑ te in laude.
Ecce ego interficiā oēs qui
afflixerūt te in tp̄e illo ⁊ ſal
uabo claudicātē ⁊ ea q̄ elctā
fuerāt ꝯgregabo Hec dicit.
Hec dicit Sophonie
dn̄s exercitnum Adhuc
modicū ē ⁊ ego ꝯmouebo ce
lū ⁊ terrā mare et aridam et

mouebo oēs gētes ⁊ veiet
deſideratꝰ cūctis gentibꝰ: et
iplebo domū iſtā glā d͛t dn̄s
exercituū Meū ē argentū et
meū ē aurū d͛t dn̄s exercituū
Mgā eni glā domꝰ iſtiꝰ no
uiſſime pluſq̄ prime dicit do
minꝰ exercituū et i loco iſto
dabo pacē d͛t dn̄s exercituū
In viceſima ⁊ quarta die no
ui meſ i āno ſcd̄o darij regis
fctm̄ eſt verbū dn̄i ad aggeū
Ꝑhetā dicēs Hec dicit dn̄s
exercituuꝫ Interroga ſacer-
dotem legē dicēs Si tulerit
hō carnē ſacrificiū in ora veſ
timēti ſui ⁊ tetigerit de ſumi
tate eiꝰ panē aut pulmentū
aut vinū aut oleū aut oēꝫ ci
bum Nūq̄d ſctificabit Rnde
rūt āt ſacerdotes ⁊ dixerūt
Non. Sacharie Ꝑhete
Lauda ⁊ letaī filia ſyō qꝛ
ecce ego venio ⁊ hitabo
in medio tui ait dn̄s Et ap-
plicabunt gētes mlte ad doī
nū in die illa ⁊ eris michi in
pplm̄ Inhitabo in medio tui
et ſcies qꝛ dn̄s exercituū mi
ſit me ad te Exulta ſatis fi-
lia ſyon iubila filia ihrl̄m ec
ce rex tuꝰ veiet tibi iuſtus ⁊
ſaluator Ipe pauꝑ et aſcen-
dēs ſuꝑ aſinā et ſuꝑ pullū
aſine ⁊ diſꝑgā aurigā ex eff

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

rarum ꝛ equū ꝺ ihrlm ꝛ diſſi
pabit arc⁹ belli ꝛ loq̄t pacē
gētib⁹ ꝛ ptās ei⁹ a mari vſꝫ
ad mare ꝛ a finib⁹ vſꝫ ad fi
nes tre. Malachie

Et nūc ad vos mādatū hoc
o ſacerdotes Si nolueritis
audire ꝛ ſi nolueritis ponē
ſup cor vt detis glāz noi me
o ait dñs exercituū Mittaꝫ
i vos egeſtatē ꝛ maledicā bñ
factoꝛib⁹ vris ꝛ maledicā il
lis q̄ñ nō poſuiſtis ſup cor.
Ecce ego ꝓiciā vobis brach
iū et diſpgaꝫ ſup vultū vrm
ſterc⁹ ſolēnitatū vrāꝝ ꝛ aſſu
met vos ſecū ꝛ ſciens qꝛ miſi
ad vos mādatū iſtud vt eſſet
pactū meū cū levi dt dñs ex
ercituū Pactū fuit cū eo vi
te ꝛ pacis et dedi ei timoꝛeꝫ
et timuit me. ꝛ a facie nomiſ
mei pauebit. Lex veritatis
fuit i oꝛe ei⁹ ꝛ iniq̄tas nō eſt
inuēta i labijs ei⁹ In pace ꝛ
i eq̄tate ābulauit mecū ꝛ mł
tos auertit ab iniq̄tate La-
bia eni ſacerdotis cuſtodiūt
ſcientiā ꝛ legē req̄rūt ex oꝛe
ei⁹ qꝛ angel⁹ dñi exercituū ē

Dñica p̄ma p⁹ trinitatis ſcꝫ i
fra feſtū corpis xp̄i. S Luc

In illo tpe dixit ihūs diſ
ciplis ſuis pabolā hāc.
Homo quidā erat diues ꝛ i
duebat purpura et biſſo et e
pulabatur quotidie ſplēdide
Et reliqua Gregorii.

Quē frēs kmi quē diues iſte
niſi iudaicū pplm deſignat q̄
cultū vite exterius habuit et
accepte legis delicijs adiuto-
rē vſ⁹ ē nō ad vtilitatē. Lcō

Quē vero lazarus vlcerib⁹
plen⁹ niſi gētilē ppl'z figura
lit exprimit Qui dū ꝯuerſ⁹ ad
dñm pctā ſua ꝯfiteri nō eru
buit huic vuln⁹ in cute fuit.
Quid eſt ergo pctoꝝ ꝯfeſſio
niſi q̄dā vulneꝝ ruptō qꝛ pec
cati vir⁹ ſalubrit i ꝯfeſſione
apit qd peſtifere latebat in
mēte Lapl'z ad vtraſq; vō ꝛ
ad matutinas ad terciam.

Deus caritas ē i hoc eniꝫ
appuit caritas di in no
bis q̄ñ filiū ſuū vnigenituꝫ
miſit de⁹ in mūdꝫ vt viuam⁹
p eū. An Nō q̄dā erat diueſ
ꝛ iduebat purpura ꝛ biſſo ꝛ
eplabat quotidie ſplēdide ꝛ e
rat q̄dē mēdic⁹ noie lazar⁹ q̄
iacebat ad ianuā e⁹ vlcerib⁹
plē⁹ cupiēs ſaturari d micis
q̄ cadebāt de mēſa diuitis ꝛ
neō illi dabat ꝑ et caēs veie
bāt ꝛ ligebāt vlcera ei⁹ Bñ
De⁹ i te ſperanciū Colle
fortitudo adeſto ꝓpici⁹ inuo
catōib⁹ nris ꝛ qꝛ in te nichil

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

p̄t mortalis īfirmitas Pre-
ſta auxiliū grē tue vt iexeqn̄
dis mādatis tuis ⁊ voluta-
te ⁊ actōe tibi placeāꝰ Per
Ad horā diei vt in dn̄icis pꝰ
octaā ephie p̄ter capl̄ ⁊ collc̄
q̄ ſinglis dn̄icis vſqꝫ ad aduē
tum dn̄i variātur Ad vi Ca
In hoc ē caritas nō q̄ſi nos
dilexerimꝰ deū ſ̄ qm̄ ipe pri
or dilexit nos ⁊ miſit filium
ſuū ꝓpiciatōez ꝓ pctīs nr̄is.
Qui eni nō di Ad ix
ligit frēm ſuū quē vidt
deū quē nō vidꝫ quō p̄t dili
gere ⁊ hoc mandatū habēꝰ
a deo vt q̄ diligit deū diligit
⁊ frēꝫ ſuū In ii vs Sede a
dextris meis Mgt Aā Fili
recordare q̄ꝛ recepiſti bona in
vita tua ⁊ lazarꝰ ſimiliter ma
la alleluia Dn̄ica ij Cap
Cariſſimi nolite mirari ſi
odit vos mdꝰ nos ſciꝰ
qm̄ tranſlati ſumꝰ de morte
ad vitā qm̄ diligiꝰ frēs Col
Scti nois tui dn̄e timorē pa
rit et amorē fac nos hēre ꝑ-
petuū q̄ꝛ nūq̄ꝫ tua guberna
tōe deſtituis quos in ſolidita
te tue dilctōis īſtituis. S.
In illo tp̄e d i d ſ Lucā
pabolā hāc Homo qui
dā fecit cenaꝫ magnaꝫ ⁊ vo
cauit multos Gregorij

Quis iſte hō ē frēs krm̄i de
quo ꝑ ꝓphāꝫ d̄r Et hō
eſt: q̄s ꝯgnoſcit eū q̄ fecit ce-
nā mḡaꝫ Qꝛ ſacietatē nobiſ
dulcedinis interne p̄parauit
Qui vocauit mltos ſ̄ pauci
veniūt q̄ꝛ nonnūq̄ꝫ ipi qui ei
ſubiecti ſunt ꝑ fidē etno eiꝰ
ꝯuiuio male viuēdo ꝯtradi-
Miſit āt ho cūt. Lcō ij
ra cene inuitatis vt ve
nirēt Quid hora cene niſi fi
nis mdi in q̄ nimirꝫ ſumꝰ Si
cut iā dudū paulus teſtatur
dicēs Nos ſūꝰ i quos fines
Si ergo ſclōꝝ deuenerūt
hora iā cene ē cū vocamur tā
to minꝰ debēꝰ excuſari a cō
uiuio dei q̄ꝫto iaꝫ ap ꝓpinq̄ſſe
cernimꝰ finē ſcli Quo eni pē
ſamꝰ q̄ꝛ nihl̄ eſt qd̄ reſtat eo
dēmꝰ ꝑtimeſcere Ne tp̄e grē
qd̄ p̄ſto eſt ꝑeat Sup bn̄dic
Homo quidā fecit cēnā mḡ
nā ⁊ vocauit multos ⁊ miſit
ſ̄uū ſuū hora cene dicere inui-
tatis vt venirēt q̄ꝛ oia ꝑata
Qui ſunt allā Captl̄.
nō diligit manꝫ i morte Om
nis qui odit frēꝫ ſuū homici
da ē ⁊ ſcias qm̄ ois hoicida
nō hꝫ vitā etnā i ſe manētē
In hoc ꝯgnouimꝰ caritatē
dei qm̄ ille ꝓ nobis animaꝫ
ſuā poſuit ⁊ nos debemꝰ ꝓ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſtibus aias nrãs imponere
Sup mgt Añ Exi cito i pla
teas ⁊ vicos ciuitatis ⁊ pau-
peres ac debil'es cecos ⁊ clau
dos ꝯpelle intrare vt imple
atur dom⁹ mea all'a Dñica
C arissimi hu iiij Capl
miliamini ſub potẽti ma
nu dei vt vos exaltet in tpe
viſitatõis om̄z ſollicitudinẽ
vrãz ꝓijcientes in eũ qm̄ ip
ſi cura eſt de vobis. Colleca
P Rotector in te ſperanti
um de⁹ ſine quo nichil
ẽ validũ nichl' ſctm̄ Mltipli
ca ſup nos miam tuaz vt te
rectore te duce ſic trãſeam⁹
p bona tpalia vt nõ amitta
mus eterna Per. S Lucã
I n illo tpe Acceſſerũt ad
ihm̄ publicani ⁊ pecca-
tores vt audirẽt illũ Et reli
q̄ Omel'a bti Gregorij pape
A udiſtis in lcõe euangelica
frẽs mei Q2 publicai ⁊ pctõ
res acceſſerũt ad redempto-
rem nrm̄:et nõ ſolũ ad collo
quendũ ſed ad ꝯueſcendum
ſcepti ſunt Qd videtes pha
riſei dedignati ſunt Ex qua
recolligimus q2 vera iuſticia
cõpaſſionẽ habz falſa autez
iuſticia dedignatõez Tu aũt
Q uamuis ⁊ iuſti Lctõ ij
ſoleant recte pctõribus indig
nari Sz alid ẽ qd agitur ti-
po ſupbie alid zelo diſciplie.
Dedignãtur eteni iuſti: ſ nõ
dedignãtes pſequntõz cõmo
nẽt ſ amãtes Q2 et ſi foris
increpatõs p dſciplinã exag
gerant Int⁹ tñ dulcedinẽ p
caritatẽ ſuant Lctõ tercia.
A t cõtra hij q̄ falſa de iuſ
ticia ſupbire ſolẽt cete-
ros quoſqz deſpiciũt:nllã in
firmantib⁹ mia ꝯdeſcendũt
⁊ quo ſe pctõres eſſe nõ cre-
dunt eo deteriores fiunt. De
quoꝝ ꝓfecto nũero phariſei
exciderant q̄ dijudicantes do
minũ ꝙ pctõres ſuſciperz et
rãti corde ipm fontẽ mie rep
hendebant Tu aũt dñe Añ.
Quis ex vobis hõ qui habz
centũ oues ⁊ ſi pdiderit vnã
ex illis nõne dimittit nona-
gitanouẽ in deſerto ⁊ vadit
ad illam que pierat donec in
ueniat illam all'a Bñdict⁹.
S obrij eſto Capl' ad vi
te ⁊ vigilate qm̄ aduer
ſarius veſter dyablũs tanq̄
leo rugiẽs circuit q̄rẽs quem
deuoret:cui reſiſte fortes i fi
D eus autẽ om̄is de. La
grẽ qui vocauit nos ineṫnaz
ſuam gloriaz in xpõ ihũ mo
dicũ paſſos ipe ꝓficiet ⁊ con
firmabit Solidabitqz ipſi

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

glā et imperiū in ſclā ſclōꝝ
Deo grās. Añ Que mulier
habēs dragmas decē ⁊ ſi ꝑ
diderit dragmā vnā nonne
accēdit lucernā et euertit do
mū et querit diligēter donec
inueniat all'a Mgt.

Domica quarta Capitulum

Exiſtimo eni ꝙ non
ſint cōdigne paſſiōes hꝰ
tpis ad futurā glāꝫ q̄ reue-
labitur in nobis Deo. Coll'c

Da q̄s omps deꝰ vt et
mūdi curſꝰ pacifice no
bis tuo ordie dirigatur ⁊ ec-
cleſia tua trāquilla deuotōe
letetur Per dñm. S Lucā

In illo tpe dixit ihūs diſ
cipulis ſuis Eſtote mi-
ſericordes ſicut et paṫ vr̄ mi
ſericors eſt nolite iudicare vt
nō iudicabimi. Gregorij

Miſericors eſt dñs ſuꝑ ingͣ
tos et malos vel multiplici
ſua miſericordia qua etiam
iumēta ſaluat: tꝑalia bona
largiendo vel ad celeſtia do
na ſinglāri grā qua elctōs
ſolū glificat inſpirando. Sꝫ
ſiue hoc ſiue illō ſiue vtrūqꝫ
intelligēs magna dei bonita
te fit que nobis imitāda ꝓ-
ponitur ſi filij dei eē volumꝰ
Tu autē dñe Lectio.

Nolite iudicare vt nō iudi
cabimini Nolite ꝯdēpnare et
nō ꝯdempnabimini hoc loco
nichil aliō nobis ꝑcipi exiſti
mo Niſi vt ea fctā de quibꝰ
dubiū ē quo animo fiāt i me
liorem ꝑtē interꝑtemur Tu

Adhoc etiā ꝑtinet illō qō
alio loco dicitur Nolite
añ tempꝰ iudicare quouſqꝫ
veniet dominus et illumina
bit abſcondita tenebrarū et
manifeſtabit ꝯſilia cordium
Sunt ergo quedā facta me
dia que ignoramꝰ quo aio
fiant: quia et bono et malo
fieri poſſunt De quibꝰ teme
rarium eſt iudicare maxime
vt ꝯdempnemꝰ Suꝑ bndic
tꝰ. Eſtote ergo miſericordes
ſicut et paṫ veſter miſericors
eſt dicit dñs. Capitulum

Nam expectatō creature
reuelatōeꝫ filioꝝ dei ex
pectat Vanitati enim crea-
tura ſubiecta eſt non volens
ſed ꝓpter eum qui ſubiecit i
ſpe Deo gracias Ad ix capl'

Non ſolum autē illa ſed
et noſipſi primicias ſpi
ritus habentes et ipſi intra
nos gemimꝰ adoptionem fi
lioꝝ dei expectantes redem
ptionem corpis noſtri in xp̄o
ihēſu domino noſtro Deo gͣ
cias Suꝑ Magnificat Añ.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Nolite iudicare vt nō iudice
mini in quo enim iudicō iu-
dicaueritis iudicabimi dicit
dn̄s. Domica quīta

Carissimi omnes vnani
mes in orōne estote cō-
paciētes fraternitatis ama-
tores. Misericordes modesti
humiles nō reddentes malū
ꝓ malo vel maledictum pro
maledicto. Collecta

Deus q̄ diligentib⁹ te bo
na inuisiblia p̄parasti i
funde cordib⁹ nostris tui amō
ris affectū vt te in omnibus
ꝛ sup omnia dligētes ꝓmis
siones tuas q̄ omne desideri
uȝ supant ↄsequamur Per

In illo tp̄e S. Lucā
Cū turbe irruerent ad
ihm̄ vt audirēt verbuȝ dei ꝛ
ipe stabat sec⁹ stagnū gena-
zereth. Et reliqua. Bede

Quia stagnū siue mare pre
sens sclm̄ designat. dn̄s sec⁹
mare stat post q̄ vite laben-
tis mortalitatem deuincens
in ea qua pass⁹ ē carne stabi
litatem perpetue quietis ad
ijt Turbarum ad eum cōuen
tus gentium ad fidem cōcur
rentium tipus est de quibus
isaias Et fluent inquit ad
eum omnes gentes. Lectio.

Et vidit duas naues stan-
tes secus stagnū Due naues
circūcisionē et preputiuȝ sig
nant quas bene ihūs vidisse
ꝑhibetur: qꝛ in vtroqꝫ poplō
nouit domin⁹ q̄ sunt ei⁹ eoꝝ
qꝫ cor a fluctib⁹ seculi ad fu
ture vite tranq̄litateȝ q̄si ad
soliditatem litoris misericor
diter visitando ꝓuehit

Piscatores Lcō nona
autē descenderant et la
uabant retia. Piscatores
sunt ecclesie doctores q̄ nos
rethe fidei comprehensos et
de profundo ad lumen latos
vel lumen quasi pisces sic re
the t̄re viuētiū nos aduehūt
Tu autem domine miserere
nostri Deo gracias An̄ Ascē
dens Jhesus in nauim et se-
dens docebat turbas allelu-
ia. Ad sextam Capitulum.

Qui enim vult vitam dili
gere et videre dies bo
nos coherceat linguam suaȝ
a malo et labia sua ne loquā
tur dolum Deo gracias
Ad nonam Capitulum

Declinet anteȝ a malo et
faciat bonum inquirat
paceȝ et sequatur eam: quia
oculi dn̄i sup iustos et aures
eius ad preces eoꝝ. An̄ Pre
ceptor per totam noctem la-
borantes nichil cepimus in

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

verbo aūt tuo lavabo rethe
Fratres qui Dñica vi
cumq̄ȝ baptizati ſum⁹ i
xp̄o ihū in morte ipi⁹ bap ti
ſati ſum⁹: ꝯſepulti eni ſum⁹
cū ipō p baptiſmū in mortē
Ut quō ſurrexit xp̄s a mor
tuis p glāȝ pris ita ꝛ nos in
nouitate vite ābulem⁹ Coll
Deus virtutū cui⁹ ē totū
qđ ē optimū inſere pec-
toribꝰ nrīs amorē tui noīs ꝛ
prā in nobis ꝛligioīs augmē
tum: vt q̄ ſunt bona nutrias
et pietatis tue ſtudo q̄ ſunt
nutrita cuſtodias Per dn̄m
In illo tpe S. mathe
d i d ſ. Amē dico vobis
niſi abūdauerit iuſticia vrā
pluſq̄ȝ ſcribaꝝ ꝛ phariſeorūȝ
nō intrabitis in regnū celoꝝ
Scribaꝝ et pha Bede.
riſeoꝝ iuſticia ē vt non occi-
dant Juſticia vero eoꝝ qui
intraturi ſunt regnū dei ē vt
non iraſcantur. Lectio.
Qui aūt hoc preceptū im
pleuerit vt non occidat
nō ꝯtinuo magn⁹ erit ꝛ ap-
tus regno celoꝝ Si aūt non
iraſcit fri ſuo pfect⁹ erit. Le
Qui autēȝ dixerit fri ſuo
racha re⁹ erit ꝯſilio hoc
pu̇erbiū ꝓprie hebreoꝝ eſt et
notat ligua eoꝝ inanē et va
cuū Racha āt nō eſt ſmo ſed
ſubſanātis affect⁹ et iniuria
q̄ ſolȝ aut oclōꝝ nutibus aut
obductis narib⁹ aut ſtrepi-
tu fauciū fieri Et ſi de ocio-
ſo ſmone reddituri ſum⁹ ra
tionē q̄nto magiſ de ꝯtumelia
ſine iniuria Tu aūt. Añ Ni
ſi abūdauerit inſticia veſtra
pl⁹ q̄ ſcribaꝝ ꝛ phariſeorum
nō intrabitis in regnū celoꝝ
Qui aūt Ad vi Cap
mortu⁹ eſt iuſtificat⁹ ē
a peccato Si aūt mortui ſu
mus cū xp̄o credim⁹ quia ſi
mul etiā viuem⁹ cum criſto
Ita et vos Capl̄ ad ro
exiſtimate vos mortuos qui
dem eſſe pctō viuētes āt deo
in xp̄o ihū dn̄o nrō. Añ Au
diſtis q2 dctm̄ ē āntiq̄s nō oc
cides qui autē occiderit reus
erit iuditō allā Mt Do
Rēs mica vij Capl̄
humanū dico ꝓpt infir-
mitatē carnis vrē ſicut ei ex
hibuiſtis mēbra vrā ſuire in
mūdicie ꝛ iniq̄tati ad iniq̄ta
tem ita ꝛ nūc exhibite mem
bra vrā ſuirē iuſticie i ſctifica
De⁹ c⁹ ꝓuidēcia tōȝ Col
in ſui diſpoſitōe nō fallit te
ſupplices exoram⁹ vt noxia
cūcta ſubmoueas ꝛ oia no-
bis p̄ futa ꝯcedas Marcū

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

In illo tpe Cū turba mlta eēt cū ihū nec haberēt qđ māducarēt Cōuocatis diſcipl'is ait illis Miſereoꝛ ſup turbā qꝛ ecce iam triduo ſuſtinent me nec hn̄t qđ manducēt Et reliq̄ Eiuſdez

Apte miſeretꝰ q̄ mia vocatur: qꝛ mia eiꝰ plena eſt terra q̄ adhoc in mdm̄ venit vt oibꝰ ad ſe veniētibꝰ ⁊ nomē eius ꝑ fidez iuocantibus opē ſue mie retribueret Tu.

Turba eni hec oīs gentes ad exēplar triū dierū ſcē trinitati credituras ſignificat ꝓ qbꝰ ipe dn̄s mia mouet qꝛ nō hēbat doctorez q̄ viā eis vite ondez vl' verbū ſalutis p̄dicarz: q̄ nō ꝑ legem ſ; ꝑ fidē ad ſaluatorē venerūt Tu.

Dimittē eos ieiunos in domum ſuā dn̄s nō vult ne deficiant i via Qꝛ videlicz pctōres conuerſi in pn̄tis vite via deficiant ſi i ſua ꝯſciētia ſine doctrīe ſcē pabulo dimittātur. Ne ergo laſſent i hꝰ ꝑegrinatōis itinere paſcendi ſunt ſacra ꝯſolatōe ⁊ āmonitōe Tu

Añ Miſereoꝛ ſup turbaz qꝛ ecce iā triduo ſuſtinēt me nec hn̄t qđ mā ducēt ⁊ ſi dimiſero eos ieiunos deficiēt in via alleluia B̄n̄dic. Ad vi caplz

Nunc vero liberati a pctō ſui aūt fcti deo: hētis fructū vrm̄ i ſctificatōem finē vero vitā eternā. Ad ix Caplz

Stipēdia eni pcti mors grā aūt dei vita eina i xp̄o ihesu dn̄o nrō. In ij vs Cap vt i primis vs̄ Et hoc ſemꝑ tenendū eſt i dn̄icis Sup mā̄e

Añ Erāt autē q̄ manducauerāt q̄ſi q̄tuoꝛ milia ⁊ dimiſit illos Dn̄ica octaua.

Fratres debitores ſumꝰ non carni vt ſm carnē viuāꝰ Si eni ſm carnem vixeritis moꝛiemini Si autē ſpū fctā carnis moꝛtificaueritis viue tis

Largire nobis Colle

dn̄e qūs ſꝑ ſpm̄ cogitandi q̄ recta ſunt ꝓpiciꝰ ⁊ agēdi. vt q̄ ſine te eſſe nō poſſumꝰ ſm te viuere valeamꝰ. S math

In illo tpe d i d ſ Attēdite a falſis ꝓphetis q̄ veniūt ad vos i veſtimētis ouium: intriſecus aūt ſunt lupi rapaces Lectōis eiuſdem

Preuidēs dn̄s doctrinā hereticoꝝ ꝯtra electōs i ecclāz futurā nec nō maliciā catholicoꝝ ſenturā Indicium ꝯgnitōnis eoꝝ priꝰ oñdere voluit Ut tāto faciliꝰ caueri poſſet q̄to maifeſtiꝰ q̄rent ꝯgnoſci

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Ait enim Attēdite a falſꝭ ꝓ
phetis qđ ſpāl'r de herticis i
telligēdū ē qui falſe ꝓphete
ſunt Dū de ſubſtācia diuita
tis ⁊ hūanitatis mlta mēti
untur Scriptas ſacras ad
ſuū ꝯſideriū ꝓtrahere cupiē
Attēdite diligēti⁹ teſ L
vt nō ſeducami obſua
te cauci⁹ vtnō circūuenia mi
Attēdite ergo qꝛ nō ſūt oueſ
ſ lupi rapaces in veſtimētis
ouiū Qꝛ non ſunt religioſi ſ
irreligioſi in figura religioſi
tatis qꝛ nō ſunt xpiani: ſ ve
ritate vacui xpianoꝝ pſequ
tores lupi rapaces noiantur
oīs heretici q̄ grauiꝰ ſctām
eccāz oppmūt ⁊ pſequuntur
A fructib⁹ eoꝝ ꝯgnoſcetis
eos: fruct⁹ eni ſpūs ē gaudiū
pax caritas paciētia lōgani
mitas bonitas benignitas:
māſuetudo fides modeſtia ꝯ
tinētia ⁊ caſtitas. Noli ergo
in hetico q̄rere folia verboꝝ
pulchra fidei ſ puritatē No
li attēdeꝛ in xpiano ſolumō
famā bone opiniōis: ſ frctū
inquire pfctē opatōis Sup
bñ. Attēdite a falſꝭ ꝓphetis
q̄ veniūt ad vos in veſtimen
tis ouiū intrīſec⁹ āt ſunt lu-
pi rapaces a frctib⁹ eoꝝ ꝯg
noſcetis eos đt dñs Ad vi.

Nō eniz accepiſtis ſpm̄ ſ
nitutis iteꝝ in timore ſ
a ccepiſtis ſpm̄ adoptōis fili
oꝝ in quo clamā⁹ abba paꝭ
Ipe ſpūs teſti ix capil
moniū reddit ſpūi nrō ꝙ ſū⁹
filij dei Si āt filij ⁊ heredes
heredes quidē dei coheredes āt
xpi In ij vš capl'vt in priā
Añ Nō pt arbor bona frcūs
malos faceꝛ neq; arbor ma
la frctūs bona facere Mgt
Frēs nō Dñica ix ca
ſim⁹ ꝯcupiſcētes maloꝝ
ſicut ⁊ illi ꝯcupierūt neq; yd
olatre efficiami ſicut quidaz
Pateant au exipis Coll
res mie tue pcıb⁹ ſupplicāti
um ⁊ vt petētib⁹ deſiderata
ꝯcedas fac eos q̄ tibi ſūt pla
cita poſtulare. Scđm lucaz
In illo t d i d ſ. Homo q̄
dā erat diues qui hūit
villicū ⁊ hic diffamat⁹ ē apđ
illū q̄ſi diſſipaſſet bona illi⁹
Spūalr hō iſte de⁹ eiuſđ
ompñs ē De quo ſcriptū eſt
homo ē ⁊ quis ꝯgnoſcit eū.
⁊ ecce veniet deus ⁊ homo đ
domo dauid qui bene diues
eſſe dicitur quo nichl'ē dici⁹
qꝛ apud illū ſunt oēs the-
ſauri ſapiē ⁊ ſcie abſconditi
cui⁹ diuitiaꝝ magnitudinez
nec ille ꝯſiđrare valebat qui

poſtq̄ȝ ad terciũ celũ ductus
fuerat dicebat. O altitudo
diuitiaꝝ ſapie ⁊ ſcie dei q̄ȝ in
ꝯphẽſiblia ſũt iudicia ei⁹ ⁊c
Illius villici nos ſumus
quos ad imaginẽ ⁊ ſimi
litudiꝫ ſuã creauit: quib⁹ etꝫ
ſenſũ ⁊ intll'ctm p̄buit· Lctõ
Villic⁹ ei a villa nomẽ ac
cepit q̄ aliene ville curã
hẽre dinoſcitur Mḡas itaq̄ȝ
diuitias de⁹ op̄s nobis ꝯmi=
ſit qñ rõꝫ ſenſuꝫ ⁊ intll'cm ꝯ
munem cũ angl'is pre ceteris
creaturis attribuit Añ Dix
it dñs villico q̄d hoc audõ d̃
te red̃d̃ ratõꝫ villicatõis tue
all'a Bñdictus Capitulum
Hec oĩa in figuris ꝯtinge=
bãt illis Scripta ſunt autẽ
ad correctõeꝫ nrãm in quos
fines ſclõꝝ deuenerũt· Ad iḡ
Fidelis ãt d̃s ẽ q̄ Capl'
nõ pacietur vos tẽptari
ſupra id q̄d poteſtis: ꝑ facit
cũ teptatõne etiã ꝓuentũ vt
poſſitis ſuſtinerẽ Ad mḡt añ
Ait villic⁹ intra ſe q̄d faciaꝫ
q2 dñs aufert a me vill'catõꝫ
fodere nõ valeo mẽdicare er
ubeſco ſcio q̄d faciã vt cũ a=
mot⁹ fuero a villicatõe reci
piãt me in domos ſuas·
Scitis quoniam cum Dñica x
gentes eſſetis ad ſimulacra
muta prout ducebamini euntes
ideo vobis notũ facio q̄ȝ nẽo
in ſpũ dei loquẽs dicit anath
ema ihũ ⁊ nẽo p̄t dicere dñs
ihũs niſi in ſpũ ſctõ. Coll'c
De⁹ qui om̃ipotenciã tuam
parcẽdo ⁊ maxiẽ miſerãdo
manifeſtas: multipl'ca ſuper
nos grãm tuã vt ad ꝓmiſſa
tua currẽtes celeſtiũ bonorũ
facias eſſe ꝯſortes· S. Lucã
In illo tp̄e Cũ ap ꝓpinq̃
ret ihũs ihrl'm vidẽs ci
tatẽ fleuit ſup illã dicens: q2
ſi ꝯgnouiſſes ⁊ tu. Bede
In huius lctõnis ſerie dñs
ihũs xp̄ũs vtrãq̄ȝ ſuaꝫ natu
ram ꝯmendat. diuinam ſcꝫ et
humanã Humane q̄ppe ve=
re iudiciũ eſt cum peritare ci
uitati vſq̄ȝ ad fletũ ꝯpatitur
diuine ẽ cum eideꝫ ciuitati q̄
futura erãt vt deus predicit·
Quaſi homo templũ igreſſ⁹
eſt: ꝑ quaſi de⁹ vendentes et
emẽtes eiecit dicens Domus
mea dom⁹ orõis vocabitur
Quantũ autẽ de ſalute hoĩꝫ
gaudeat quãtũue de ꝑditõue
doleat in exordio h⁹ lctõnis
demõſtrat cũ ꝑiturã citatem
intuẽs fleuit Sup bñ añ Cũ
ap ꝓpiq̃rꝫ dñs ihrl'm vidẽs ci
uitatẽ fleuit ſup illã ⁊ dixit
q2 ſi cognouiſſes et tu quia

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

venient dies in te ꝛ circūda-
bunt te et coangustabunt te
vndiꝗ et ad terram ꝓster-
nant te eo ꝙ non cognouiſti
temp⁹ viſitatōnis tue allel'a

Ad ſextam Capitulum·

Unicuiꝗ āt datur maifeſ
tatō ſpūs ad vtilitatez
aliȷ̄ quidez ꝑ ſpm̄ datur ꝓmo
ſcientie ꝓm eundē ſpm̄. Ad

Hec autē ix Capil'm

Hec autē omnia opatur vnus at
ꝗ idem ſpūs diuidens ſingu
lis ꝓut vult Sap mgt' An̄.
Scriptū eſt eni qꝛ dom⁹ me
a dom⁹ orōnis ē cūctis genti
b⁹ vos autē feciſtis illā ſpe
luncam latronū ꝛ erat quot
tidie docens in tēplo Mgt.

Dominica xi Capitulum.

Fratres notū facio vobiſ
ēuāgeliū qd̄ p̄dicaui vo
bis qd̄ ꝛ accepiſtis in quo ꝛ
ſtatis ꝑ qd̄ et ſaluami Coll'

Omnipn̄s ſempiterne de⁹.
q̄ ex abūdantia tue pie
tatis et merita ſupplicuz ex
cedis et vota Effunde ſuper
nos miſericordiā tuaz vt di
mittas que ꝯſciētia metuit:
et adiȷ̄cias qd̄ orō non preſu
mit. Secundum Lucam

In illo tp̄e dixit ihūs ad
quoſdā q̄ in ſe ꝯfidbāt
tanꝗ iuſti et aſpernabantur
ceteros ꝑabolā iſtā Duo ho
mines aſcenderūt in templuz
vt orarēt Un⁹ phariſe⁹ et al
ter publican⁹. Bede

In mltis locis ſacra ſcri
ptura ꝙtū hūilitas hoi
b⁹ ꝓſit ꝙtū ve morbus ſup
bie noceat oñdit· Precipue
tū i hac lectōne duoꝝ hoim
exemplo hoc dicens declarat
phariſei ſcz de ſuis meritis
ianiter ſe extollētis et publi
cani ſua pctā humiliter ꝯfi

Phariſe⁹ diuiſ⁹ tētis.
interpretat' quo noīe in
iudeoꝝ pplō cenſebant' q̄ vt
iuſtiores apparerēt quoꝝ vi
cia dn̄s in euangelio nō ſo-
lum ōtegit ꝓ etiā icrepat di-
cēs Ue vobis ſcribe et pha
riſei ypocrite q̄ ſimlēs eſtis
ſepulchris dalbatis q̄ a for-
is apprēt hoīb⁹ ſpecioſa in-
tus autē ſunt plena oſſibus
mortuoꝝ Ita et vos a foris
appetis hoīb⁹ iuſti int⁹ aūt
pleni eſtis iniq̄tate et ypocri
ſi ex quoꝝ numero erat ipſe

Sequit' phariſe⁹ Lcō
publican⁹ a lōge ſtans
nolebat oclōs ad celū leuare
ꝓ ꝑcuciebat pect⁹ ſuū dicēs.
Deus ꝓpicius eſto m̄ pctōri.
Sicut eniz phariſe⁹ meritis
iactantiā aperuit verbis ita

et publicanꝰ dolorē cordi im
poſitū oſtendit corpe Primo
a longe ſtando nō audēs ap
ꝓpinquare ſanctis Secūdo
oclōs nō leuando timēs illū
reſpicerē quē ſe offendiſſe ſco
lebat Tertio tundendo pectꝰ
qđ ꝓpriū illoꝝ ē qui de pctis
erubeſcunt Intunſione pec-
toris dolorē oſtendit mentis
Deſcendit hic iuſtificatus in
domū ſuam ab illo. Sup be
nedictus Añ Duo hoies aſ
cenderūt in templū vt orarēt
vnꝰ phariſeꝰ ⁊ alter publica
nus. phariſeꝰ ſtās hoc apud
ſe orabat Deus grās ago ti
bi qꝛ non ſum ſicut ceteri ho
minū raptores iniuſti adulte
ri velut etiā hic publicanus
publicanus aūt ſtans ꝑcucie
bat pectus ſuū dicēs ·deꝰ ꝓpi
cius eſto m̄ pctōri Ad vi Ca
Deinde viſus ē iacobo de
inde aplis oibus nouiſſi
me aūt oim tanꝙ̄ ab ortiuo
viſus ē ⁊ michi Ad ix Capl'
Ego eniꝫ ſum minꝰ apoſ
toloꝝ q̇ non ſuꝫ dignus
vocari apl'us qm̄ ꝑſequutus
ſum eccleſiā dei Grā autē dei
ſum id qđ ſuꝫ: ⁊ grā eius in
me vacua nō fuit Añ Stās
a lōge publicanꝰ nolebat oc
ulos ad celū leuare ſ ꝑcucie-
bat pectꝰ ſuū dicēs deꝰ ꝓpi-
cius eſto michi pctōri· Dñi
Fratres fidu ca xij.
ciā talem hēmꝰ ꝑ xp̄m
ad deum nō ꝙ ſufficientes ſi
mꝰ cogitare aliq̇d a nobis q̄
ſi ex vobis Sed ſufficientia
nrā ex deo eſt. Collecta
Omnipotens et miſericors de
us de cuiꝰ munere venit
vt tibi a fidelibꝰ tuis digne
ac laudabil'r ſeruiatur Tri-
bue q̄ſumus nobis vt ad ꝓ
miſſiones tuas ſine offenſio
ne currāꝰ· Scdꝫ Marcū
In illo tpe Exiens ihūs
de finibꝰ thiri venit per
ſidonē ad mare galilee inter
medios fines decapuleos
Surdus iſte et Bede
mutus mirabilit' a dño
curatꝰ genꝰ deſignat huma-
nū qđ ab errore dyabolice d
cepcōnis diuina grā meruit
liberari. abſurdum nāꝙ ho-
mo ob audiendo verba vite
plus ꝙ mortifera ſerpētis v
ba ꝯtra deū tumidꝰ audiuit
mutus a laude dei effectus ē
Ex quo cū ſeductore colloq̄
um habere p̄ſumpſit. Tu au
Hinc miſer hūani genris de
fectꝰ qđ in radice iniciatū ē
multo nequius pullulare ce
pit in propagine ramoꝝ ita

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

vt veniẽte in carne exceptis paucis de iuda fidelib⁹ tot⁹ vere mund⁹ ab agnitõe veritatis ſurd⁹ erraꝝ atq mutus Tu autẽ dñe miſerere. Venit autẽ dñs ad mare galilee Ubi nouerat egrotare quẽ ſanaret veit Sue gracia pietatis ad tumẽtia ꝛ turbida atq iſtabilia gẽtiũ corda in q̃bus eſſe nouerat qui ad ſuã grãꝫ ꝑueniret Tu auteꝫ
Añ Dum trãſirꝫ dñs ꝑ medios fines thiri ſurdos fecit audire ꝛ mutos loqui. Capl'
Qui ydoneos ad vi. nos fecit miniſtros noui teſtamẽti nõ littera ꝑ ſpũ littera enĩꝫ occidit. ſpũs aũt viuificat Deo grãs Seqñs captl'm vacet ad placitum.
Quod ſi miniſtratõ mortis litteris deformata in lapidibus fuit in glã ita vt nõ poſſint intẽdere filii iſrahel i faciem moyſi ꝓpter glãꝫ vult⁹ ei⁹ q̃ euacuat quõ nõ magis miniſtratõ ſpũs erit in glã.
Nam ſi Ad ix Capl' miniſtratõ dãpnatõis glã eſt multo magis abũdat miniſteriũ iuſticie i glã Deo
Añ Quãto eis ꝑcipiebat tãto magis plus ꝑdicabant et eo ãpli⁹ ãmirabant dicentes bñ omnia fecit ꝛ ſurdos fecit audire et mutos loq̃ Mg̃nificat Dñica xiii Cap
Abrẽ abrahe dctẽ ſunt ꝓmiſſiones ꝛ ſemi ei⁹ nõ dicitur ſemibus q̃ſi multis ꝑ quaſi i vno ꝛ ſemini tuo qui eſt xpũs Deo grãs Collctã
Omnipñs ſempiterne deus da nobis fidei ſpei ꝛ caritatis augmentũ vt ꝛ mereamur aſſeq̃ qd ꝓmittis fac nos amare quod ꝑcipis
In illo tp̃e S Lucã
Dixit ieſus diſcipulis ſ. Bti ocli qui vident q̃ vos videtis Et reliq̃.
Omlĩa veñrabilis Bede pſp
Non oculi ſcribaꝝ ꝛ phariſeoꝝ qui corp⁹ tantũ viderũt dñi beati Sꝫ illi ocli beati qui poſſunt ei⁹ agnoſcere ſacramẽta de quib⁹ dicitur Et reuelaſti eas puulis. Beati oculi puuloꝝ ꝛ humiliũ quib⁹ et ſe ꝛ patrẽ filius reuelare dignatur Et beati oculi angloꝝ ꝛ illoꝝ qui hoĩnem videntes deũ crediderũt
Dico enim vo Lctõ bis ꝙ multi reges ꝛ ꝓphete voluerunt videre et audire que auditis ꝛ non viderunt Si iuxta lrãꝫ accipim⁹ agnoſcere poſſum⁹ q̃ ſancti reges qualis fuit dauid ezech

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ias yſaias voluerunt videre
que apli viderūt et non vide
Sancti er runt Lcō ix
go et ꝓphē ꝑ ſpm̄ ſctm̄
dn̄m ꝓuidebant futuꝝ. Sed
corꝑaliter eū ſecū cōuerſante
colloq̄ntem ↄueſcentez ſicut
apli videbāt videre deſidera-
bant ꝗ minime viderūt. An̄.
Homo quidā deſcēdebat ab
ihrl'm in iericho et incidit in
latrones qui etiā deſpoliaue
runt eū ⁊ plagis īpoſitis abi
erūt ſemiuiuo relicto Bn̄dc
Lex ꝓpter Ad vi Ca
tranſgreſſores poſita eſt
donec ventret ſemē cui ꝓmi
ſerat ordiata ꝑ anglōs ī ma
nu mediatoris Mediator au
tē vniꝰ nō eſt deꝰ autē vnus
eſt Ad nonam Capitulum.
Si ergo data eēt lex q̄ poſſz
iuſtificare vere ex lege eſſet
iuſticia Sz ↄcluſit ſcriptura
oia ſub pectō vt ꝓmiſſio ex
fide ihū xpi daretur credenti
bus. An̄ Samaritanꝰ qui-
dā iter faciēs ⁊ videns eū ſe-
miuiuū relictuz mia motus
ē et a ꝓpians alligauit vul-
nera eiꝰ infundēs oleū et vi-
num duxit in ſtabulū ⁊ curā
eius egit. Dn̄ica xiiij.
Fratres ſpū ambulate et de
ſideria carnis nō perficietis
Caro eni cōcupiſcit aduerſꝰ
ſpm̄ Spūs autē aduerſꝰ car
nem Deo gracias Collecta.
Cuſtodi queſumus domi
ne eccleſiā tuam ꝓpicia
tōne ꝑpetua: et quia ſine te
labitur humana mortalitas
tuis ſemꝑ auxilijs et abſtra
hatur a noxijs et ad ſaluta-
ria dirigatur Per S Lucā
In illo tempore dum iret
iheſus in theruſalez trā
ſibat per mediam ſamariaz
et galileam et dum ingrederē
tur quoddam caſtellū occur
rerunt ei decem viri leproſi.
Spūaliter Lctōis eiuſ
autem caſtellum qd̄ do
minus ingreſſus eſt mundū
ſignificat Quaſi caſtellū do
minꝰ intrauit quādo ex ma
ria virgine carnez aſſumens
mūdo viſibilis apparuit De
cem viri leproſi populum ſig
nificant iudeoꝝ Et iſdem po
pulus decalogum legis ad ſu
am eruditōez acceperat Tu
autē dn̄e miſerere nri Deo g̃
cias Lectio octaua
Decez vero ſed leproſi fu
erunt quia eiuſdem de-
calogi precepta tranſgredi-
ens pplūs Apparēte dn̄o in
carne varijs doctrinis diuiſꝰ
diuerſis erat iniquitatibus

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

pollut⁹ aplo teſte q̇ ait Non
ē enim diſtinctō iudei ⁊ greci
Om̄s eni peccauerūt ⁊ egēt
grā dei Tu autē dñe. Lectō.
Leproſi a longe ſtātes cla
mabāt dicētes ihū p̄cep
toꝛ miſcerre noſtri ihūs he-
breo ſmone latine ſaluatoꝛ
ſiue ſalutaris dicit et ideo a
quo ſalutē ſperāt nō ſolū ſal
uatorē hūc noiant Sȝ etiaȝ
ab eo miaȝ poſcūt qꝛ igitur
in ei⁹ p̄cepta ſe offendiſſe re-
colebāt Nō ſolū ſaluatorem
ſed etiā hunc ꝑiter ⁊ p̄cepto
rem vocāt Nec de ſuis meri-
tis quidꝗ̄ p̄ſumebāt q̇ eius
miaȝ taȝ hūiliter poſcebant.
Ihū p̄ceptoꝛ miſerere noſtri.
Tu autē Añ Dū ingrederet
ihūs quoddā caſtellū occur
rerūt ei decē viri leproſi q̇ ſte
terūt alonge ⁊ eleuauerunt
vocē dicētes ihū p̄ceptoꝛ mi
ſerere nr̄i. Bñd Capl ad vi
Fruct⁹ autē ſpūs eſt cari
tas gaudiū pax pacien-
tia longanimitas caſtitas ⁊
hiis ſimlia aduerſ⁹ huiuſmo
di nō ē lex. Capitlm ad ix.
Qui autē xp̄i carnē ſuaȝ
crucifixerūt cū vicijs ⁊
ꝯcupiſcētijs Deo grās Añ Nō
ne decē mundati ⁊ nouē vbi
ſunt nō eſt inuent⁹ qui redi
ret et daret glāȝ deo niſi hic
alienigena. Uade fides tua
ſaluū te fecit allā Dñica xv
GRēs ſi ſpū viuim⁹ ſpiri
tu ⁊ ābulem⁹ Nō effici
amur inanis glē cupidi inui
cem ꝓuocātes inuicē inuidē
Eccleſiā tuā q̄ſus tes.
dñe miſeratō continua
mūdet ⁊ muniat ⁊ qꝛ ſine te
nō p̄t ſalua ꝯſiſtere: tuo ſēꝑ
munere gubernet Per dñm
In illo tpe S Lucā
d i d ſ. Nemo p̄t duob⁹
dñis ſuire. Et reliq̄. Omlia
Nemo p̄t duo hieronimi
bus dñis ſeruire qꝛ nō ſiml
valet trāſitoria ⁊ etna dili-
gere Si eni eternitatē diligi⁹:
cuncta tpalia in vſu nō i af
fectu poſſidem⁹ Tu autem
Iam que ſunt duo dñi con
ſequēter exponit dicēs Non
poteſtis deo ſuire ⁊ mamone
Audiat hoc auarus Audiat
q̇ vocablō xp̄iano cēſet non
poſſe ſiml mamone id eſt diui
cijs xp̄oqꝫ ſuire Lectō tercia
Et tamē nō dixit q̇ diuiti-
as hȝ ſꝫ q̇ ſuit diuicijs Qui
eni diuiciaꝝ ſeruus eſt diui-
cias cuſtodit vt ſeruus Qui
aūt ſeruitutis excuſſit iugū
diſtribuit eas vt dñs Tu aū
Añ Nolite ſolliciti eē dicen

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

tes quid manducabimꝰ aut
q̄d bibemꝰ·ſcit enim pat̄ vr̄
celeſtis q̄d vobis neceſſe ſit
alleluia. Ad ſextam Capitlm
Nolite errare deus nō ir
ridet:q̄ eni ſeminauerit
homo hec ⁊ metz qm̄ qui ſe
minat in carne ſua de carne
⁊ metet corruptōz Ad ix Ca
Qui autē ſemiat in ſpiri
tu de ſpū metet vitā et̄
nam:bonū aūt facientes nō
deficiamꝰ·tpe eni ſuo mete
mꝰ nō deficientes Añ Conſi
derate lilia agri quō creſcūt
nō laborant neq̃ nent dico
aūt vobis qm̄ nec ſalemon
in om̄i glā ſua coopꝰtus eſt ſi
cut vnū ex illis. Dnica
FRēs obſecro xvi.
vos ne deficiatis in tri-
bulatōibꝰ meis ꝓ vobis q̄
eſt glā vrā:huiꝰ rei grā flec-
to genua mea ad prēz domi
noſtri ihū xp̄i ex quo omnis
paternitas in celo et in terra
Fac nos noiatur Coll'e
qūs dn̄e ꝓmpta tibi volun
tate ſubiectos et ad ſuppli-
candū tibi nrās ſemꝑ exci-
ta volūtates.per· S. Lucā
In illo tpe ibat ihūs i ci-
uitatē q̄ vocatur naym
et ibant cum illo diſcipli eiꝰ
Et reliq̄ Omlia Iheronimi pſb

Interꝑtatur autē naym
fluctꝰ aut ꝯmotō ⁊ ſig-
nificat mdm̄ q̄ amiſſa tran-
quilitate in fluctuatōnibus
⁊ ꝯmotōibus ē ſicut ꝑ pſal-
miſtā dicitur Comouiſti ter
ram ⁊ conturbaſti eā Defūc
tus hic qui extra portā ciui-
tatis multis intuentibus eſt
elatꝰ ſignificat hoiez letalis
criminis funere ſoporatū eiuſ
demq̃ inſuꝑ aie mortē nō cor
dis adhuc cubili tegentē ſed
ad multoꝝ noticiā ꝑ loquuti
onis opiſue indiciū quaſi ꝑ
ſue oſtia ciuitatis ꝓpalante.
Portā ciuitatis qua defūc
tus efferebat̄ puto eē ali
quē de ſenſibus corpis Qui
enim ſemiat inter frēs diſcor
dias.q̄ iniquitatē loquit̄ in
excelſuz foris portā extrahit̄
mortuꝰ Qui viderit mlierez
ad ꝯcupiſcendā eā ꝑ oclōꝝ
portaz ſue mortis indicia ꝓ
fert Tu autem dn̄e Lectio.
Qui fabulis ocioſis vel de
tractōibꝰ aurē apit hāc aīe
ſue portā mortis efficit Ce-
teroſq̃ q̄ nō ſuat ſenſꝰ mor
tis ipe ſibi reſerat aditus
Añ Ibat ihūs in ciuitatem
naym ⁊ ibāt diſcipli eiꝰ cuz
eo ⁊ turba copioſa cū autem
appropinq̄ret porte ciuitatiſ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ecce defunctꝰ efferebatur fi-
lius vnicꝰ mris sue Ad vi E
In caritate radicati ⁊ fū
dati vt poſſitis ꝯphen-
dere cū omnibꝰ ſctis q̄ ſit la
titudo longitudo ſublimitas
et profundum Ad ix Caplz
Si aūt qui potēs eſt oīa ab
undant facer̄ ſupra id qđ pe
timꝰ aut intelligimꝰ ſm vir
tutē q̄ opat in nobis: ipi glā
in eccleſia ⁊ in xp̄o ihū in om
nes gen̄ratōnes ſcli ſclōrum
amē Añ Acceſſit ihūs et te-
tigit loculum hij aū q̄ porta
bāt ſteterūt et ait adoleſcēs
tibi dico ſurge ⁊ reſedit qui
erat mortuꝰ ⁊ cepit loq̄ alla·

Dominica xvij Capitulum.

OBſes obſecro vos ego
vinctꝰ in dn̄o vt digne
ābuletis vocatōne q̄ vocati
eſtis cū omni hūilitate ⁊ mā
ſuetudīe cū paciētia ſubpor
tātes.inuicē in caritate Coll'
Da qūs dn̄e pplō tuo dy
abolica vitare ꝯtagia
⁊ te ſolū deuz pura mēte ſec
tari. Secundū Lucam

In illo tpe Cū itrar3 ihe
ſus in domū cuiuſdam
pn̄cipis phariſeoꝝ māducar̄
ſabbtō panē ⁊ ipi obſuabāt
eū Et ecce hō quidā ydropi
cus erat añ illum. Ydr

Ydropiſis gūis ē infirmi-
tas q̄ naſcitur ex vicio veſice
cū inflatōe turgēti ⁊ anheli
tu fetido ꝓprius eſt ydropici
q̄ntomagis abūdat hūore ior
dinato tanto ampliꝰ ſitit et
ideo rctē ꝯpatur ei quē flux
us ſecularīū voluptatū exu
berans aggrauat Tu Lectō
Comparatur et diuiti auaro
q̄ quāto cupioſior eſt diuicijs
q̄bus nō bn̄ vtitur tanto ar
dentiꝰ tlia ꝯcupiſtit ydropi-
cus quo ē groſſior eo ē infir
mior Ita auarus quo plus
abundat diuicijs eo plenior ē
Prouida vicijs Lcō ix
diſpenſatōne dn̄s añ legiſpi
tos ⁊ phariſeos ydropicū cu
rat et mox ꝯtra auariciā diſ
putat vt videlicz p huiꝰ egri
tudinē corpis in illis exprimi
retur egritudo cordis Tu aū
domine miſerere noſtri Deo
gratias. Super Benedictꝰ
Antiphona Cum intraret
ihūs in domū cuiuſdā pn̄ci-
pis phariſeoꝝ ſabbtō mādu
care panē ⁊ ecce homo q̄daz
ydropicꝰ erat añ illuz ipē ve
ro apphenſum ſanauit eū ac
dimiſit. Benedictꝰ. Caplm
ad iij vēs Ad vi Capitulum
Solliciti ſuare vnitatem
ſpiritus i vinclō pacis

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

vnū corpꝰ ⁊ vnꝰ ſpūs ſicut
vocati eſtis in vna ſpe voca
tōis vrē Deo gr̄s Ad iꝫ La

Unus dn̄s et vna fides:
vnū baptiſma: vnꝰ deꝰ
⁊ pater omniū qui ſup oīs
et ꝑ omnia et in omnibus no
bis qui eſt bn̄dictꝰ in ſecula
Deo grās. Añ ſuper Mꝫ.

Cū vocatus fueris ad nupti
as recumbe in noviſſimo lo
co vt dicat tibi qui te inuita-
uit amice aſcende ſuperiꝰ tūc
erit tibi glā corā ſimul diſcū
bentibꝰ allela. Magnificat.

Feria quarta quatuor tpm
Si aliqd feſtum ſupuenerit
his tribꝰ diebꝰ Tūc de ſanc
tis totū eſt agendū Sꝫ O
melia de ieiunio ꝓ nona lec-
tione obſeruetur Si autem
vigilia ſcti Mathei euenerit
Tunc nō de vigilia ſed totū
de ieiunio cum duplici Omē
eſt agendū. Scdꝫ mathe

In illo tpe Rn̄dens vnus
de turba dixit Magiſter
attuli filiuꝫ meū ad te habē
tem ſpm̄ mutū. Bede.

Semp loca rebus congru
unt In mōte dn̄s orat
trāſformatur diſcipl is arch
ana ſue maieſtatis apit. In
inferiora deſcendens turbe
occurſu excipitur miſerorum

fletu pulſatur Surſum diſ
cipul's miſteria regni reſerat
Deorſum turbis peccata in
fidelitatis exprobrat. Sur-
ſum patris vocem his qui
eum ſequi poterant pandit.
Deorſum ſpiritus malos ab
his qui vexabantur expellit
Tu autem domine miſerere
noſtri Deo gracias. Lectio
ſcda

Et ecce ſpiritus
apprehendit illū: et ſub
ito clamat et allidit eum et
ſpumat Demoniacum hunc
quem deſcendens de monte
dominus ſanauit. Marcus
quidem mutumqꝫ deſcribit
Matheꝰ vero lunaticū fuiſ
ſe conmemorat Tu autēꝫ do
mine miſerere noſtri. Deo g
cias. Lectio tercia.

Et ſignificat eos de qbꝰ
ſcriptū ē: Stulti vt lu-
na mutant q nūq in eodē ſta
tu ꝑmanentes Nunc ad hec
Nūc ad illa vicia mutati crē
cunt atqꝫ decreſcūt muti non
ꝯfitendo fideꝫ Surdi nec al
iquatenꝰ veritatis audiēdo
ſermonem Tu autem domīe
miſe. Caplm ad matutias.

Hec dicit dn̄s deus Ecce
dies veniūt ⁊ apphēdet
arator meſſorē ⁊ calcator v-
ue mittentē ſemē ⁊ ſtillabūt

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

mõtes dulcedinē ⁊ oṁes col
les culti erũt Deo grãs Sa
per bñdict⁹ Añ ex pſalterio
ferialiter Collecta.
MIſericordie tue remedi
is qũs dñe fragilitas
noſtra ſubſiſtat vt q̄ ſua cõ
ditõne atterit͛ tua clemētia r̄
paretur. Notandũ q̄ cap'ã
et collectē iſtoꝝ dieꝝ trium ſcꝫ
q̄tuor tpꝫ dũtaxat dicantur
ad matutias ⁊ magis nõ. p̄
ad hoſ ⁊ vſ ferialia capl'a
cũ collecta domicali hēant.
Feria ſexta q̄tor tpm. Euan
gelium luce. Fctm̃ eſt in vna
dieꝝ. Require in ebdomada
pēthecoſtes. Feria vi Caplꝫ
HEc dicit dñs de⁹ Cõuer-
tere iſrahel ad dñm deũ
tuũ qm̃ corruiſti i iniquitate
tua tollite vobiſcũ verba et
ꝯuertimini ad dñm deũ vrm̃
et dicite ei. O m̄eꝫ aufer iniq̄
tatē ⁊ accipe bonũ et redde-
mus vitulos labioꝝ nrõꝝ.

Sup bñdict⁹ et mḡt Añ in
pſalterio cũ precib⁹ Collecta
PReſta qũs omp̄s de⁹ vt
obſeruatões ſacras an
nua deuotõe recolētes ⁊ cor
pore tibi placeamus et mēte

Sabbtõ iiii tpm. S. Lucaꝫ
IN illo tpe dicebat ihũs
turbis ſimilitudinē hãc
Arborē fici hēbat q̄daꝫ plã
tatã in vinea ſua ⁊ veit fruc
tum q̄rens in ea et nõ inuenit
DUas res Gregorii
fres ex euãgelio audiſtis Fi
culneã infructuoſaꝫ ⁊ mlie-
reꝫ curuã ⁊ vtriꝗ rei pietas
eſt impēſa Sꝫ hoc ſignificat
ficulnea ifrctũoſa q̄d mlier
inclinata: et hoc ficulnea re
p̄uata q̄d mlier erecta Lectio
DÑs vinee tercio veit ad
ficulneã ⁊ frcm̃ minie
inueit ⁊ mlier q̄ erecta eſt de
ceꝫ ⁊ octo ãnis fuerat curua
Quid arbor fici niſi hũanaꝫ
naturã deſignat Quid mlr
inclinata niſi eandē naturã
ſignificãdo denũciat. Lectio
HUmana ſiq̄dē natura be
ne plãtata ē ſicut ficus
et bñ erecta ſicut mlr Sꝫ in
culpã ꝓpriã ſponte lapſa nec
frcm̃ p̄uat opatõis neꝗ ſta-
tum rectitudis Ad pctm̃ q̄p
pe ex volũtate corruēs quia
frcm̃ obedientie ferre noluit
ſtatũ rectitudis amiſit Ter
cio dñs vinee ad ficulneã ve
nit. q: naturã generis hũa-
ni añ legē. ſub lege ſub grã
expectãdo amonēdo viſitan
do req̄ſiuit. Capitulum
IN dieb⁹ illis loquut⁹ ē
dñs ad moyſen dicens.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

decima die mēſis h9 ſeptimi
dies expiatōnis erit celeber
rim9 ꝛ vocabit̄ ſctūs Aliud
capitulum ſi placet
Veritatē ꝛ iudiciū pacis iu
dicate in portis vris ꝛ vnuſ
quiſqꝫ malū contra amicum
ſuū ne cogitetis in cordibus
vris ꝛ iuramentū mēdax ne
diligatis Deo grās Sup bñdc
tus et mgt ası vt i ſpalterio
Omnipotens ſem Collcā
piterne de9 q̄ p ↄtinen-
ciā ſalutaré et corpib9 mede
ris et mētib9: maieſtatē tuā
ſupplices exoram9 vt pia ie
iunantiū depcatōe placat9 ꝛ
pſentia nobis ſubſidia pre-
beas ꝛ futura. Dñica xviij.
GRēs grās ago deo meo
ſemper ꝓ vobis in grā
dei q̄ data ē vobis in xp̄o ihe
ſu q2 in omnib9 diuites fcti
eſtis in illo Deo grās. Collta
Dirigat corda nrā quīs
dñe tue miſeratōis opa
tio q2 tibi ſine te placere nō
poſſimus. S mathewm.
In illo tpe Acceſſerūt ad
ihm̄ ſaducei ꝛ interro-
gauit eū vn9 ex eis legiſdoc
tor tēptans eū Mgr̄ quod ē
mādatū magnū in lege. Et
Interrogauit reliq̄ Bede
phariſe9 dūm Qd ſit māda

tum magnū in lege: vt dum
vnū magnū dicerꝫ cetera mā
data īfamare videret̄ ac per
hoc illoꝝ odium incurreret.
Tu autem dñe. Lectio viij.
Dñs itaqꝫ ſuā reſpōſiōꝫ
temperauit vt qđ eſſet
mādatū magnū oñderꝫ ꝛ ip
ſe irrephēſibil's pmanerꝫ ait
enim Diliges dñm deū tuum
ex toto corde tuo ꝛ ex tota
aīa tua ꝛ tota mēte tua: hoc
eſt maximū ꝛ primū manda
tū Maximū et primū man-
datū dilectio dei dicitur nō
tantuꝫ pro ordine quantum
pro dignitate. Tu aūt Lectō
Nobis aūt phariſei inter
rogatō pficit: q2 in di-
lectōe dī mēſura nō ponitur
Cum toto cord nrō tota aīa
noſtra. tota mēte euꝫ dilige
re pcipimur Q2 enī immen-
ſus deus eſt ſine mēſura dili
gendus eſt Null9 locus va-
cuus maneat q̄ dei dilectōne
nō repleatur Tu autem dñe
Añ Mgr̄ qđ eſt mandatum
magnū in lege. ait illi ihūs
Diliges dñm deū tuū ex to
to corde tuo allā. Ad vi C. p
In omnib9 diuite facit eſ
tis in xp̄o in omni verbo et
in omni ſciētia ſicut teſtimo
niū xp̄i ↄfirmatū eſt i vobis

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Qui ⁊ ꝯfic   Ad iꝯ Cap
mabit vos vſqꝫ in finē
ſinē crimine in die aduentus
dn̄i nr̄i ihū xp̄i Deo gracias
Añ Quid vobis videtur de
xp̄o cuiꝰ filiꝰ eſt dicūt ei om
nes dauid dcit eis ihūs quō
dauid vocat euz dn̄m dicens
dixit dn̄s dn̄o meo ſede a dex
tris meis.   Dn̄ica xix.
FRatres renouamini ſpi
ritu mētis vrē ⁊ indui-
te nouum hominē qui ſcd̄m
deuz creatus eſt in iuſticia et
ſanctitate veritatis Collectā
Omnipn̄s ⁊ miſeꝛs deꝰ vni-
uerſa nobis aduerſan-
cia ꝓpitiatꝰ exclude ·vt mēte
⁊ coꝛpe pariter expediti que
tua ſunt liberis mētibus ex
equamur.   Scd̄z mathe
In illo tp̄e Aſcen dēs ihe
ſus in nauiculā trāſfre
tauit ⁊ venit in ciuitatē ſuā
Sepius ꝯtin   Eiuſdem.
gere ſolz vt vna eadēqꝫ res
in ſcripturis duplicē vel trip
licē hēat ſignificatōz. ſicuti ē
nauis: q̄ aliqn̄ vexillū ſancte
crucis aliqn̄ ſctām eccleſiaz
aliqn̄ vterū intemerate virgi
nis ſignificat.   Lectio
Vexillū ſignificat ſancte
crucis ibi Aſcendēte ihe
ſu in nauiculā ſequuti ſunt
eū diſcipli eius Sctām ſig-
nificat eccāz ſicut in pſalmo
Qui deſcendit mare in naui
bus: ipi viderunt opa dn̄i et
mirabilia eiꝰ i ꝓfundo Vte
rū ſignificat intemerate vir-
ginis ſicut in hoc loco Aſcen
dens ihūs in nauiculā. quaſi
eni dn̄s ſpūaliter nauim aſ-
cendit qn̄ ex intemerato vir
ginis vtero carnē aſſumpſit
Transfretauit qn̄ natus
docuit mirabilia fecit.
paſſꝰ eſt et reſurrexit Et ſi-
cut ꝑ petrum aplm̄ dicitur ꝑ
tranſiuit bn̄faciendo et ſanā
do om̄es oppꝛeſſos a dyablō
qm̄ deꝰ erat cum illo Venit
in ciuitatem ſuam ſanctam
eccleſiam non ꝙ ad eam ve-
niens ſuam inuenerit ſed ꝙ
ſubueniendo eam ſuam fa-
ceret Tu autem domine miſe
rere noſtri Deo gracias. Añ
Dixit dn̄s paralitico confid
fili r̄mittantur tibi peccata
Propter   tua Capitlm
qd̄ deponētes mēdaciū
loquimini veritatem vnuſq̄ſ
qꝫ cum pꝛoximo ſuo quoniā
ſumus inuicē membꝛa. Deo
Iraſcimini   Ad iꝯ Cap
ēt nolite peccare ſol non occi
dat ſuper iracundiam vrām
nolite locum dare dyabolo.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Deo gracias. Añ Cum vi-
diſſet ihũs fidem illoꝝ dixit
paralitico Surge tolle lectum
tuũ et vade in domũ tuaꝫ, qꝛ
fides tua te ſaluum fecit va
de in pace. Dñica xx
FRatres videte quõ cau
te ambuletis non quaſi
inſipientes ſꝫ vt ſapiẽtes re-
dimẽtes temp⁹ quoniã dies
mali ſunt Deo gꝛs Collecta
Largire qũs domine fide
libus tuis indulgentiaꝫ
placatus ⁊ pacẽ vt pariter ab
omnib⁹ mundentur offenſis
et ſecura tibi mẽte deſeruiãt
Per do Sc̃dm matheuꝫ
In illo tp̃e dixit ihũs diſ
cipulis ſuis in parabolis
loquens Simile factũ ẽ reg-
nũ celoꝝ homini regi qui fe-
cit nuptias filio ſuo Omlia
Iam intelli Gregorij.
gat caritas vrã qui eſt rex:
Spũaliter iſte ẽ de⁹ omp̃s
cuius filius dñs noſter ihũs
criſt⁹ ille nimiꝝ cui pſalmiſ
ait Deus iudiciũ tuum regi
da et iuſticiã tuaꝫ filio regis
Tunc enim deus pater nup-
tias filio ſuo fecit quando i
vtero virginis humane na-
ture ſe coniũxit. Tu autem
domine miſerere noſtri Deo
gracias. Lectio.

In hoc pater rex regi fi-
lio ſuo nuptias fecit qñ
ei per incarnatõnis miſteriũ
ſanctam ecceleſiam ſociauit.
Uterus autem ſanctiſſime
marie virginis huius ſponſi
thalamus fuit Unde ⁊ pſal
miſta dicit In ſole poſuit ta
bernaculum ſuuꝫ et ip̃e tãq̃
ſponſ⁹ ꝓcedens de thalamo
ſuo Miſit ſemel miſit iteruꝫ
quia i carnatõis dominice p̃
dicatores prius ꝓphetas p⁹
modum apoſtolos miſit.
Tu autem domine miſerere
noſtri Deo gracias Lectio.
HIs itaq̃ ad inuitandũ
miſit quia incarnatio-
nem vnigeniti et per prophe
tas dixit futuram et per ap
oſtolos nunciauit factam.
Quid in thauris vel in alti-
libus niſi noui ac veteris te
ſtamenti patres accipimus.
Quid per thauros niſi prẽs
veteris teſtamenti Quid p
altilia niſi patres noui teſta
menti inſignantur Quia er-
go predicatores dominice in
carnationis miſſi per ſequu
cionem ab infidelibus et pri
us prophete et poſtmodum
apoſtoli pertulerunt. Tu au
tem domine miſerere noſtri.
Deo gracias. Sequitur Añ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Super bñs Añ Dicite inui
tatis ecce prandiũ meũ para
ui venite ad nuptias dt dñs
Capitlz
P Ropterea
nolite fieri iprudentes ꝑ
iteligentes q̃ ſit volũtas dei
N olite iebriari vino i quo
eſt luxuria ꝑ ipleami ſpũſcõ
loquẽtes vobiſmetipis i pſal
mis et ympnis ⁊ cãticis ſpũ
alib⁹ cantãtes ⁊ pſallentes
i cordibus vris dño Deo gͣs
Sup mgt Añ Nuptie q̃dem
pate ſunt ſed q̃ iuitati erant
non fuerũt digni. ite ad exi
tus viaꝝ et quoſcũq; inuene-
ritis vocate ad nuptias di
cit dñs. Dñica xxi.
F Rẽs ꝯfortami in dño et
in potẽcia virtutis eius
iduite vos armaturã dei vt
poſſitis ſtare aduerſ⁹ inſidi-
as dyaboli Deo grãs Collc
F amiliã tuã qũs dñe ꝯti
nua pietate cuſtodi vt a
cũctis aduerſitatib⁹ te ꝓte
gente ſit libera et in bõis ac
tib⁹ tuo nomini ſit deuota.
Per doim noſtrum iheſum
xp̄m filiũ tuum qui tecum vi
uit et regnat. S Johannem
I n illo tpe Erat quidam
regul⁹ cuius fili⁹ infir
mabat capharnaũ Omelia
H oc in euãgelica Bed

lcõne fratres cariſſimi que-
rendũ videtur Cur is qui ad
ſalutem filio petendam veñ
rat audiuit Niſi ſigna ⁊ pro
digia videritis non creditis.
Neq; enim ab eo q̃reret ſalu-
tem quem non crederet ſal-
uatorem Tu autem domine
miſerere noſtri Deo gratias
S ed memẽ Lectõ viij
tote quid pecijt et apte
cognoſcitis quia in fide du-
bitauit Popoſcit enim vt d
ſcenderz et ſanaret filium ei
us Corpalem ergo domini p̄
ſentiã querebat qui ſpiritu
nuſq̃ deerat. Tu autem do-
mine miſerere noſtri Deo gͣ
cias. Lectio nona.
S i enim perfecte credidiſ
ſet ſciret procul dubio qꝛ
non eſſet locus vbi non eſſet
domin⁹ Ex magna ergo ꝑte
diffiſus eſt qui honorez non
tribuit maieſtati ſed p̄ſentie
corporali Tu autem domine
miſerere noſtri Deo gracias
Antiphona. Erat quidã re
gulus cuius filius infirma-
batur capharnaum hic cum
audiſſet quia iheſus adueniſ
ſet in galileaz rogabat eum
vt deſcenderet et ſanaret fi-
lium eius Benedictus dñs
Capitulum.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

STate ergo ſuccicti lum
bos vrōs in veritate i
duti lorica iuſticie et calciati
pedes in ꝑparatōne euangelij
pacis. Capitulū ad ix.

Štate ergo in oībꝰ aſſumē-
tes ſcutuz fidei in quo poſſi
tis oīa tela nequiſſimi ignea
extinguere ⁊ galeaz ſalutis
aſſumite et gladiū ſpūs qđ
ē verbū dei Deo gr̄s Añ Do
mine deſcēde vt ſanes filium
meuz priuſq̄ moriat. dicit ei
ihūs vade filiꝰ tuꝰ viuit alle
luia Mḡt Dom̄ica xxij

FRēs confidimꝰ in domi
no ihū: qr qui cepit i vo
bis opꝰ bonū ꝑficiet vſq̄ i
diē ihū xp̄i Deo gr̄s Collectā.

Deus refugiū nr̄m ⁊ vtꝰ
adeſto ꝓitiꝰ pijs eccle-
ſie tue ꝓcibus auctor ipe pie
tatis et p̄ſta: vt qđ fideliť pe
timus efficaciť ꝯſequamur

In illo tp̄e. S mathm̄
Dixit ihūs d ſ' Simile
eſt regnū celoꝝ homi regi q̄
voluit ratōez ponere cū ſ̄uis
ſuis Omelia Gregorij
Si enim ille rex et dn̄s ſ̄uo
debitori decē milia talentoꝝ
facile dimiſit Quātomagis
ſerui ꝯſeruis ſuis debēt mi-
nora dimittere: quod vt mai
feſtius fiat dicamꝰ ſub exē-
plo Si quis nr̄m cōmiſerit
adulteriam homicidiū ſacri
legium maiora crimina decē
milia talentoꝝ rogantibꝰ di
mittūtur Si et ipi dimittāt
minora peccantibꝰ: ſi autem
ob factā ꝯtumeliā ſimꝰ im
placabiles ⁊ ꝓpter amarius
verbum ꝑpetes habeamus
diſcordias Nōne vidēmur rec
te redigendi in carcerē et ſub
exemplo operis noſtri hoc a
gere vt maiorum nobis delic
torum venia nō donetur Tu
autem dn̄e miſere. Lectō viij

Sciendum eſt frēs quia il
le tecte delicti ſui veniā
poſtulat qui pꝛiꝰ hoc quod i
eū delinq̄tur relaxat Munꝰ
eni nō accipit niſi antea diſ
cordia ex aīo pellatur dic n
te veritate Si offers munꝰ
tuū ad altare ⁊ recordatꝰ fu
eris ꝙ frater tuus habet ali
quid aduerſꝰ te: vade prius
reꝯſiliari fri tuo ⁊ ſic offers
munꝰ tuuz ad altare Tu au
tem domine miſerere noſtri.
Deo gracias. Lectō nona

PEnſandum eſt fratres.
Dum omnis culpa mu
nere ſoluatur quāgrauis eſt
culpa diſcordie pro qua mu-
nus non accipitur Debemus
itaq̄ ad proximum quāuis

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

longe poſitū longeq̄ diſiunc
tum mēte ire animū illi ſub-
dere hūilitate atq̄ benignita
te placare Redēptor itaq̄ nr̄
dux tale placitum mētis nrē
aſpexerit a pctis nos ſoluit
q2 mun⁹ p culpa ſumit. Tu
autē dn̄e miſerere noſtri Añ
Dixit autē dn̄s ſeruo redde
qđ debes pcidens aūt ſuus
ille rogabat eū dicēs pacien
tiam habe in me ⁊ oīa reddā
tibi Ad ſextam Capitulum
Teſtis eſt michi de⁹ quō
cupiā vos oēs in viſ-
ceribus ihū xp̄i et hoc oro vt
caritas vrā magis ac magis
abundet. Ad ix Capitulum
Et hoc oro vt pbetis po
tiora ⁊ ſitis ſinceres re-
pleti fructū iuſticie p ihm̄ xp̄z
in glām ⁊ laudē dei Deo grās.
Añ Serue neq̄ oēm debitū
dimiſi tibi qm̄ rogaſti me nō
ne ergo oportuit ⁊ te miſere
ri conſerui tui ſicut ⁊ ego tui
miſert⁹ ſum dicit dn̄s Mt

Dominica viceſimatercia

Fres imitatores mei eſt
ote ⁊ obſeruate eos qui
ita ambulant ſicut habetis
formam noſtram Collecta.
Abſolue qs̄ dn̄e tuorū
delicta pplor̄ ⁊ a pctor̄
nror̄ nexib⁹ que p nrā fra-
gilitate cōtraxim⁹ tua beni
gnitate liberemur S mathe
In illo t. Abeūtes phari
ſei conſiliū inierūt vt ca
perēt ihm̄ in ſermōe Grego
Querētes capere dn̄m princi
pes ſacerdotū timuerūt po-
pulū atq̄ ideo qꝫ p ſe nō pote
rant pſidis manib⁹ efficere
tēptabāt Interrogabāt aūt
eū dicentes Magiſter ſcim⁹
q2 verax es ⁊ recte dicis ⁊ re
cte doces licet cenſū dari ce
ſari an non Blanda ac frau
dulēta interrogatō illuc pro
uocat ridentem vt magis de
um q̄ ceſarē timeat et dicat
nō debere tributa ſolui vt ſta
tim audiētes miniſtri pſidis
qui iuxta alios euāgeliſtas
affuiſſe leguntur ſeditōes cō
tra romanū pncipem teneat
Tu autem domine. Lectio.
Conſiderās autē domin⁹
dolum illor̄ dixit Quid
me temptatis ypocrite Sa-
pientia ſemp agit vt ſuis p⁹
modum temptatores ſermo
nib⁹ confutentur Oſtendite
michi inquit denariū:et inter-
rogabat eos Cui⁹ eſt imago
hec et circūſcriptō: dicunt ei
ceſaris Interrogacō dn̄i non
ignorantia fuit ſ ob hoc inter
rogat vt ad ſermonez eorum

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

cōpedētet reſpēcdeat. Lectio
Quū ęḡ dixiſſent ceſaris ait
illis Reddide ergo que
ſunt ceſaris ceſari et q̄ ſunt
dei deo: hoc eſt reddite nūmū
et tributū et pecuniā ceſari
et que ſunt dei deo reddite id
eſt decimas et oblatōes p̄mi
tiua et victimas: quē admo
dum ceſar a vobis exigit im
preſſionē imaginis ſue: ſic et
deus vt quē admodū reddit
illi nūmus ſic et deo aīa lu-
mine vultus dei illuſtrata at
ęḡ ſignata Tu autem domie
miſerere noſtri Deo gratias
Añ ſuper bñdictꝰ Magiſter
ſcimus quia verax es et viā
dei in veritate doces allelia
Benedictus Capitlm̄ ad vi
Multi autē ambulabant
quos ſepe dicebam vo
bis nunc autē et flens dico
inimicos crucis xp̄i quoꝝ fi
nis interitus quoꝝ deus vē
ter eſt et glā in ꝯfuſione ipo
rum qui terrena ſapiunt
Capitulum ad nonam.
Noſtra autem ꝯuerſatio
in celis eſt vnde etiam
ſaluatorem expectamus do-
minum noſtrum iheſum xp̄z
Deo gracias. Antiphona.
Interrogatus a iudeis domi
nus ſi licet cenſum dare ceſa
ri an non reſpondit iheſus ꝛ
dixit· reddite ergo que ſunt
ceſaris ceſari et que ſunt dei
deo. Domica xxiiij Capl̄
Fratres non ceſſamꝰ p
vobis orantes et poſtu
lantes vt impleamini agniti
one voluntatis dei Collecta
Omnipotens ſempiterne
deus miſericordiaz tuaz
oſtende ſupplicibꝰ vt qui de
meritoꝝ qualitate diffidimꝰ
nō iudiciū ſed indulgentiam
ſentiamꝰ Per. Scd̄z Lucā
In illo tempore Loquen-
te iheſu ad turbas Ec-
ce vnus princeps acceſſit et
adorauit eum. Gregorij.
Princeps ſinagoge nul
lus melius intelligitur
quam ipſe moyſes vnde be-
ne iayrus ideſt illuminans vo
catur quia qui accipit ver-
ba vite dare nobis moyſes
erat et ipſe a ſpiritu ſancto
quo talia monita ſcribere vl'
docere poſſit illūinatur Ro-
gauit autem iheſum domuz
eius intrare quia continuis
gaudiorum votis eius deſide
rabat aduentum Tu autem
domine miſerere noſtri Deo
gracias. Lectio.
Et huic vnica erat filia fe
re annoꝝ duodeci ꝛ hec

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

moriebat Ipā ſinagoga que ſola legali inſtitutōe ꝯpoſita quaſi vnica moyſi nata erat Quaſi duodecio etatis anno hoc ē tpe pubertatis a ꝓpinquante āno moriebat qꝛ nobiliter a ꝓphetis educata. Poſtq̄ ad intelligbiles puenerat ānos et ſpūales fructus deo gignere debeat ſubito ꝑ errorem ꝯſternata ſpiritales vite vias deſpabiliter obmiſit et ſi nō a xp̄o ſucurreretur horrendam ꝑ oīa corruiſſ; in mortem Lectō nona

Ad puellā ſanādā ꝑgens dn̄s a turba ꝯpmitt qꝛ genti iudee ſalutaria monita ꝑbens quibus egrā victis ꝯſciētiā erigeret Noxia carnaliū ꝑplōꝝ ꝯſuetudine ē grauatus Et quedā mulier que erat in ſanguis fluxu ab annis duodecim acceſſit retro. Mulier ſanguine fluēs eccleſia eſt ex gentib⁹ ꝯgregata que pre aliꝭs ꝓpera pataqꝫ ſalutem certa ſpe preripuit duz verbū dei iudeam ſaluare decerneret Tu autem. Super Bn̄dict⁹ An̄ Loqn̄te iheſu ad turbas ecce princeps vn⁹ acceſſit ꝛ adorabat euz dicēs dn̄e filia mea modo ꝯfuncta eſt ꝑ veni impone manū tuā ſup eam et viuet Bn̄dictus

Rēs impleami. Capl̄z agnitōe voluntatis ei⁹ in omni ſapiētia ꝛ intellectu ſpiritali vt ābuletis digne deo ꝑ oīa placentes in omni ope bono frctificātes ꝛ creſcentes in ſcientia dei. Capl̄z

Qui eripuit nos de ptāte tenebraꝝ et trāſtulit in rgnū filiꝭ dilectōis ſue i quo habem⁹ redemptōz in remiſſionem pctōꝝ ꝑ ihm̄ xp̄m dominum nrm̄ Deo grās. An̄.

Dicebat eni intra ſe ſi tetigero fimbriam veſtimēti eius tantū ſalua ero Mgt ania.

Dominica xxv. Capitulum

Ecce dies veiunt dicit dominu⁹ ꝛ ſuſcitabo dauid germē iuſtū ꝛ regnabit rex et ſapiēs erit et faciet iudicium in terra. Collecta.

Excita qūs dn̄e tuoꝝ fidelium voluntates vt diuini opis frctm̄ ꝓpenſius exequētes pietatis tue ꝛ remedia maiora pcipiēt Per xp̄z

In illo tpe. S mathe Cum ſubleuaſſet oclōs ihūs et vidiſſ; qꝛ multitudo maxima venit ad eum Dicit ad philippū Unde ememus panes vt māducēt hꝭ. Gregorij

Quod ſubleuaſſe

oculos ihūs et venieniez ad
ſe multitudinē vidiſſe perhi-
betur diuine pietatis iudiciū
eſt Qꝛ vid͛licȝ cūctis ad ſe ve
nire q̄rentib⁹ grā̄ misericor-
die celeſtis occurrere ꝯſueuit
et ne q̄rēdo errare poſſint lu
cem ſui ſpūs currentib⁹ ape
rire dignatus eſt Die decliā
ta ſaluatoꝛ noſter turbas re
ficit qꝛ vel fine ſclo̅ꝝ appꝛo
pinquante vel cum ſol iuſti-
cie ꝓ nobis occubuit a vicio
ſpūalis inedie ſum⁹ ſaluati
Ait domin⁹ ad diſciplo̅s Da
te illis mādůcare Prouocat
aplo̅s ad fractoꝫ panis inſi-
nuans qꝛ per eos ieiuna coꝛ
da noſtra ſunt paſcenda Tu
antē domine miſere. Lectō.
Et illi dixerunt non ſunt
nobis plus q̄ꝫ quīqꝫ pa
nes et duos piſces Erāt au
tem viroꝛ̄ꝫ quīqꝫ millia qui
recte quīqꝫ paibus aluntur
qꝛ talibus neceſſe ē legalib⁹
p̄ceptis iſtrui Quīqꝫ paibus
reficiūtur qꝛ quīqꝫ libꝛis mo
yſi ad vitam iſtruūtur Duo
piſces adūtur dum pſalmo-
dia et ꝓphetia tradunt Ihe
ſus autē acceptis quīqꝫ paī
bus ⁊ duob⁹ piſcibus r̄ſpex
it ī celum ⁊ bñdixit et fregit
et diſtribuit diſciplis ſuis vt
apponerēt Turbis diſcum-
bentib⁹ ſaluatoꝛ nō noua ci
baria creat ſed acceptis his
q̄ habuerūt diſcipuli bñdixit
et in carne nō alia q̄ꝫ p̄dica-
ta ſunt p̄dicat Sꝫ ꝓphetie dc
ta miſterijs grā grauida de-
monſtrat Tu autem Lectio
Reſpexit itaqꝫ in celū vt
illuc dirigendā mentis
aciem inſinuet vbi lucē ſcien
cie docet eſſe querendā Fran
git ⁊ diſcipulis ante turbas
ponēda diſtribuit: qꝛ clauſa
legis ⁊ ꝓphetie ſacramenta
eis q̄ p̲ mōm p̄dicant patefe
cit ⁊ ſublatū eſt qd̄ ſupfuit
fragmētoꝝ duodeciꝫ cophini
Quod turbis ſupeſt a diſci-
pulis tollitur qꝛ ſacramenti
miſteria q̄ a turbis capi neq̄
unt cauci⁹ obſeruanda ſunt
Tu autē dn̄e miſerere noſtri
Deo grās. An̄ Cum ſuble-
naſſet oclo̅s ihūs ⁊ vidiſſet
maxiaꝫ multitudinē venien
tem ad ſe dicit ad philippū
vnde emem⁹ panes vt man
ducēt hij. hoc autem dicebat
temptās eū Ipſe eni ſciebat
q̄d eſſet facturus. Bn̄dict⁹
dn̄s deus iſrahel. Capitulū
In diebus illis ſaluabitur
iuda et iſrahel habitabit cō
fidenter. et hoc eſt nomē qd̄

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

vocabĩt eum dñs iuſtus nr̃

Propter hoc Capilm

Ecce dies venient dicit dominus: et non dicẽt vltra vi uit dñs qui eduxit iſrahel d terra egipti. Sup Mg̃t De quinqꝫ panibus ⁊ duob⁹ piſcibus ſaciauit dñs quiqꝫ milia hominum. Magnificat.

Nota ꝙ Omelia ſequẽs qñ qꝫ habet locũ ante aduentũ et qñqꝫ ante ſeptuageſimaꝫ

In illo tp̃e S mathe

Rñdens iheſus dixit cõfiteor tibi pater domine celi et terre quia abſcondiſti hec a ſapientib⁹ et prudentibus ⁊ reuelaſti ea puulis.

Omelia lectionis eiuſdem.

Sanctũ euãgeliũ cũ legeretur audiui⁹ exultaſſe dñm ihm̃ xp̃m ⁊ dixiſſe Cõfiteor tibi pater domine celi et terre In clamãdo laborauim⁹ In audiendo laboretis et vos Tu autem domie miſerere noſtri Deo g̃s Lctõ ij

Videamus ergo ꝙ dicat dominus venite ad me omnes qui laboratis Quare enim om̃es laboram⁹ niſi quia ſumus mortal' homies fragiles infirmi lutea vaſa portanteſqꝫ lucem ⁊ anguſtias Sꝫ ſi anguſtiantur vaſa carnis dilatantur ops caritatis Tu autẽ dñe Lctõ iij

Quid eſt ꝙ dñs dicit Venite ad me om̃s qui laboratis: niſi vt nõ laboretis fruſtra deniqꝫ pmiſſio eius in pmpto eſt: qꝛ laborantes vocauit q̃rent forte qua mẽte deuotãt Tu autẽ domine miſerere noſtri Deo gracias

Añ ſup Benedictus Venite ad me omnes ⁊c. Et ſuper Magnificat Antiphoa Tollite iugum meum ⁊c Require circa Omelia Cuz ſero factum etſi cũs ante dominicam ſeptuageſime

Fratres Capitulũ

Gaudete perfecti eſtote exhortamini idē ſapite Deo gracias. Ad vi Capitlꝫ

Pacem habete et deus pacis et dilectõnis erit vobiſcũ Deo gracias Ad ix Capitlꝫ

Gracia dñi noſtri ihũ criſti ⁊ caritas dei ꝯmunicatõ ſcti ſpũs ſit cum omnib⁹ vobis amẽ Deo grãs Collecta

Excita qũs dñe poteciaꝫ tuã et veni ⁊ qđ eccleſie tue pmiſiſti vſqꝫ in finẽ ſcli clementer opare Qui viuis

Sequitur hiſtoria ſcti Ka-
nuti regis Ad vš in quintis
feriis ſup pſalmos feriales.
Antiphona
AVe martir ꝑcipue
aue rex inſigniſſiē.
Kanute cū pncipi
bus triumphās iā
celeſtib⁹ ecce tuum per ſclm̄
refulget clare meritū exora
ꝓ fidelium ſalute rex altiſſi
mū Inter paſca et penthe
coſt ad vtraſqꝫ vš Ad ma-
tutinas ⁊ ad terciā Capl'm
Memor eſto dn̄m noſtruꝫ
ihm̄ xpm̄ reſurrexiſſe a
mortuis ſm̄ euāglm̄ in quo
laboro vſqꝫ ad vincula q̄ſi ma
le opans: ſꝫ verbū dei non eſt
alligatū Deo gr̄as. Sꝫ aliis
tpibus ãni in locis ſ ſcriptis
Capl'z Beatus vir q̄ ſuffert
tēp. R Miles xp̄i glōſe Ka
nute ſctiſſime Tuo pio inter
uētu culpas nrās ablue. v.
Ut celeſtis regni ſedem vale
am⁹ ſcandere. Ympnus De
us tuoꝝ. vſic Glā ⁊ honore
Añ ſup mḡt Mḡnificet ple
bis deuotō ſctā fidelis Regū
primatē cū ſūmis yma regē
tem. Cui⁹ kanutū decorauit
grā ſctm̄ Noie martirii ſicut
pri⁹ impiali Inclite deuotos
tibi martir protege cunctos
Magnificat Collecta
DEus qui beatum kanu
tum regem ⁊ martirez
tua pietate coronaſti ipi⁹ me
ritis et interceſſione concede
nobis veniā omniū delictoꝝ
noſtrorum et in omnib⁹ tēp
tacionib⁹ et picłis tuū aux
ilium et gaudiū ſempiternū
Per dominum nrm̄ iheſuz
Suffragium ad vtraſqꝫ vš
de ſancto Laurentio cuꝫ hac
Añ Laurentius ingreſſ⁹ eſt
martir et confeſſus eſt nomē
domini noſtri iheſu criſti. v.
Diſperſit. Collecta. Da no-
bis queſumus omps̄ deus.
Inuitatorium Criſto venite
dulcibus ꝯiubilare vocibus
Cuius kanuto gracia regna
dedit celeſtia Uenite Ymn⁹
Ps̄ et v. de vno martire
In pmo nocturno. Añ. Stirpe
regali editus kanutus puer
inclitus ꝑceptis ſeſe dn̄i cor-
de ſubdebat humili Antiph
ona Creſcit morum prudē-
cia cū iuuentutis gracia vn
de dei ſuffragio proceſſit rex
imperio. Antiphoā Circum
dant plebis millia athletam
dei forcia ipſe deuotis prect-
bus deum orat attentius. v
Gloria et honore coronaſti
eum domine. Lectio prima.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Anno incarnatōis dñice
Millesimo Octuagesi
mosexto Incivitate ottonē
ſi glorioſus rex et ꝓthomar
tir danorum kanutus ꝓ zelo
xp̄iane religiōis vt xp̄s a ꝓ
prio ꝯuiua tradit⁹ Sic ipſe
a ſuo familiari piparo noīe.
lucri cauſa ꝓditus in baſili
ca ſcti albani martiris ante
altare maib⁹ ſoloten⁹ expā
ſis i modū crucis ·latere lan
ceatus ſexto vdus iulij ⁊ fe
ria ſexta mortē ꝓ xp̄o paſſ⁹
reqeuit i ipſo Tu antē dñe.
℟ Princeps pius ⁊·iſignis
kanutus egregius regni ſub
limat⁹ deo diſponēte faſcib⁹
In diuis vitā prudens orna-
bat operib⁹. ℣. Suſtētabat
iopes ⁊ refouebat pauperes
vt pararz iter ſummos ſedez
ſibi ꝓceres· Lectō ſecunda.

Occiſi ſunt etiā cū eo ibi
dem Bn̄dict⁹ frat̄ ei⁹.
et alij decez et ſeptem ſui cō
militones Qui omnes ſicut
dei grā cū ſuo rege ⁊ dño ſo-
cij fuerūt paſſiōis ⁊ martirij
ita cū eo conſortes fieri me-
ruerunt ꝯſolatōis ⁊ premij.
℟. Frequētabat reuerenter
rex potēs eccām ⁊ deuoto ſa
cra iuſſa recondebat pectori
Precioſis ditans donis do
mū ſctām dñi. ℣ Ut memori
a eius ꝑmanerz i ſclm̄ ſecnli

Rege igitur Lectō iij
iterempto ꝓphanorū ci
uitas: nō tantū atria r̄galia
ꝙ ⁊ ipa āgulati ꝑluſtrantur
ſacraria ꝑſcrutantes curioſe
ne q̄s regis ſtirpis vt pote ſce
leris vltor ſupſtes r̄liqueret
Tu aūt. ℟ Quo fieret meri
tis vir magnifitētior almis.
Inſipiēs regē plebs ꝑſequit
ſapientē et feritate ſua poſt
illum dirigit arma. ℣ Legi
bus idomitos qr ꝯprimit at
ꝙ ſupbos In ſcdo noc-
turno Añ. Exaudit ſui celi
tus clamorē ſui dñs ⁊ dat il
li ꝯſtanciā ad ſeruandā iuſti
ciaz· Añ Accereſcit furor im
pij i dei ſuū ppli ciuorē corde
ſiciūt ⁊ linguis dolū cōcinūt
Añ Nomē dei mirablē lau-
dat ſctūs aſſidue eius corde i
territo ꝑſiſtens i ſacrario.

Cumq̄ bn̄ Lectō iiij
dictū repiſſent nchl cru
delitatis iperfctm̄ dereliqne
rēt Alij lanceis: q̄dam ſecuri
bus Nōnulli gladijs ipetūt
⁊ mille vulnerib⁹ vita exem
ptum ac minuatim ꝑ mēbra
ſecatū relinquūt atrocitatis
ſue ifamiā cumulantes ⁊ or
bi vniuerſo ſeſe deteſtabiles

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

faciētes Tu autē domine
Rem. Turbinis vt ventus fu
rit impia plebs aq̄lonis vi-
rib⁹ intendēs totis auſtrali
bus oris Rex ibi pmiſſis ſe
ducitur inſidioſis. ℣. At iu
das ꝓpriū tradebat pace ma
giſtrum ſic a ꝯiua traditur
ipſe ſuo. Lectio quarta

PReductis igitur ſe datis
tumultib⁹. viriſq; ſce-
leratis a tēplo recedentibus
Clerici q̄dam et laici deuoti
ſubintrātes ceſoꝝ corꝑa cu-
rant Regia q̄dem mēbra ger
maniq; ipſi⁹ infra baſilicā
certamīs ipōꝝ in ſinglis lo-
cis recondentes. Glōſorūq;
militū cadauera ī atrio eiuſ-
dem baſilice āgulo aq̄lona
ri ſiml' et occidētali ī diem re
ſurrectōis obſeruāda terre
matri ꝯmendātes Tu autē
℟. Cū diuis rex deuotus in
tenturus laudb⁹ ſe ſacratis
oratur⁹ intuliſſet edib⁹ Ecce
ruit innocentē ſiciens plebs
crudelis ſanguinē. ℣. Inter
quos alt' iudas diſcurrit ſub
limis velut pñceps crimis.

PorRo regia nobiliſſima
ethla volēs ꝯiugis ſui
corp⁹ eripe a pſequutoꝝ ſtre
pitu deliberauit qualiter ad
natiuos termios ſecū dedu-
cerē ⁊ cū debito honore ſepeli
ret Oib⁹ igitur oportune diſ
poſitis cū ſuis añ mediā fer
noctis horā Volēs ſcti mar
tiris corp⁹ deducere: baſilicā
ingredit ⁊ ecce lux emiſſa ce
lit⁹ oīs eccleſie āgulos re-
pleuit atriūq; ⁊ vicina loca
clariſſime pluſtrauit Met⁹
quoq; nō minim⁹ reginā co
miteſq; ꝑtulit et ne ꝓpoſitis
inſiſteret pauore ſimul ⁊ ad
miratōe detinuit Sic autē
ꝓuidētia diuia diſponēs oīa
que locū eundē ꝑcioſitate mar
tirij inſigniri decreuerat Pa
trocinio illi orbarit alib⁹ oñ
diſſet indicijs nō ſinebat Tu
autē. Rem Ignibus et ferro
fera plebs armata cruēto cir
cūdat ſacras edes ſubuerte
re temptās Sz neq̄unt ignes
ſacros exurere poſtes. ℣. Et
petris mixte volitāt per ap-
ta ſagitte. In iij nocturno
Añ Intēdūt arc⁹ impij ſec⁹
edem altiſſimi ⁊ regē ſctm̄ ia
culis pfodiūt mortiferis Añ
Perfoſſ⁹ telo lācee vt xp̄s
dextro latere occumbit fuſo
ſanguie ſec⁹ arā mirifice Añ
Hic in ꝟtute dñi letat' nūc al
tiſſimi coronā ferēs capite d
ꝑcioſo lapide. S matheum
IN illo tp̄e. d i d ſ. Nichil

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

opertuȝ qđ nō reuelabit ⁊ oc-
cultū qđ nō ſciet Lcōis eiuſ
Multa ſunt i iſta vita op
ta q̄ cūcta erūt i die no
niſſiō aꝑta. pleraq̄ȝ eteiȝ nūc
latrocinia adulteria furta la
tēt: q̄ tūc oib⁹ patēt Plima
etiā pecunia nūc i terra celat
q̄ tota antixp̄o reuelabit por
ro occulta ꝯſilia cogitatiōnū
ſepe pateſcūt ꝑ maifeſta ſtu-
dia actionū Nā praua ꝯſilia
iptoꝝ reuelata ſunt in ꝑſecu
tōne iuſtoꝝ Tu. ℟ Cū furit
exteri⁹ ſtans execrabile vul
gus interi⁹ p̄cib⁹ dux vacat
eximius Miſteriiſq̄ȝ ſacris
munitur ſpūs ei⁹. ℣ Ut ſtep
han⁹ ſcūs ſaxoꝝ ſuſtinȝ ict⁹
Hic ſeui dū regē kanutū
in dolo ſalutabāt odiū
ſimlāta amicicia velabant.
Dū vero armis in eū crudeli
ter irruerūt doli latentes i lu
cem ꝓruperūt Et q̄ꝛ pecc̄m
ſuum ſicut ſodoma p̄dicaue
rūt: nec abſconderūt Cū req̄
ret dn̄s ſanguinē iuſtoꝝ fu-
m⁹ ⁊ ſtipula incēdii erūt Tu
℟ Inter ſaxa ſtanti dira et
tela ſtridētia in figurā paciē
tis ihū xp̄i dn̄i porrigebāt ſi
ciēti ſctō regi poculū. ℣ Cū
q̄ȝ p̄us guſtatur⁹ accepiſſet
manib⁹ mox excuſſuȝ decide
bat lanteaꝝ ictib⁹ Porrige
Quod dico vobis in tene
bris dicite in lumine: et
qđ in aure auditis predicate
ſuꝑ tecta Qđ dn̄s dſciplos i
ſecreto docuit hoc illoꝝ vox
in publico orbi t̄re inſonuit
Qđ eis in aurē ſuſurrauit.
hoc illoꝝ collegiū ꝑ om̄s gen
tes diuulgauit Nolite time
re eos q̄ corp⁹ occidūt aiāȝ
autē nō p̄nt occidere Perſe
cutores dū ſctōs occiderunt.
aiās illoꝝ ꝑ cruciatus pur
gatas celeſtib⁹ intulerūt Et
q: deū nō timebāt· animā ⁊
corp⁹ ſuū in ihehennā merge
bant Corp⁹ q̄ppe kanuti ab
impiis ꝑ penas ꝯſumabat ꝓ
anima ei⁹ ab āgelis in celeſ
ti gremio collocabat Et ec-
ce regē ꝓ iuſticia occiſuȝ to
tum regnū venratur Occiſo
res autē ei⁹ tot⁹ mund⁹ ex
ecratur Tu aūt. ℟ Glōſus
dei martir kanut⁹ ⁊ rex inuic
tiſſim⁹ iā cruentis circūqua
q̄ȝ ſaucius vulnerib⁹ tandē
vt xp̄s lātea ꝑforat⁹ latere.
Occūbit ſec⁹ arā p̄cioſo lau
reat⁹ ſāguinē. ℣ Sctā dom⁹
occiſoꝝ cruore ꝑfunditur dū
cū ſuis p̄nceps pi⁹ ⁊ m̄rtir ꝑ
Ad de [illegible] imitur. Laudes
Aclarandū inclitū p̄clari

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

tumulū

regis meritū mirāda ſūt pꝰ
obitū ad eiꝰ geſta tumulū
Aā Herēbat manꝰ arida ad
pectꝰ viro dextera ꝑ gaudet
de rēmedio hic ſūpto ſalutiſe
ro. Aā Hic mutū fari viſio
diuo iubet impio vt rex ſan
ctus cēſeretur martir dei vo
cablō Aā Receptis ceci viſi
bꝰ. claudi ſolutis greſſibus
bñdicūt mḡnifica dei gaudē
ter opa Aā Hic ſoſpes redit
lāguidꝰ ſurdꝰ exaudit auri
bus le ꝓſus ab vlceribꝰ mū
datus vacat laudibꝰ Sup
bñdictꝰ Aā Auctores necis
imple vexat furor trifice nā
quidā linguis morſibꝰ iā de
trūcatis ꝓꝑijs. q̄daꝫ ꝺ lapſi
gurgite ꝑiere ꝓ ſcelere hic iſ
rahel altiſſimꝰ ſit bñdictus
dñs Collcā vtś Suffca. De
ſctō laurē Aā Laurentiꝰ bo
nū opꝰ opatꝰ eſt qui ꝑ ſignū
crucis cecos illūiauit. ẜ ꝛ co
llec. vtś Ad horś diei aā de
laud. Rꝫa ꝛ ẜ de vno martirē
Iſte ſctūs Ad vi Cap
ꝓ lege dei ſui certamie
vſq; ad mortē ꝛ a verbis im
pioꝝ nō timuit fūdatꝰ enim
erat ſupra firmā petrā. Ad
Iuſtꝰ ſi morte ix Caplꝫ
ꝑ̄ocupatꝰ fuerit i refrigerio
erit. Ad ij vś Iocundꝰ hō

cū ceteris Sup mḡt Oſſibꝰ
egregijs duplex ſupadditꝰ ig
nis Mox ē extictꝰ vt ſacroſ
attigit artꝰ Laudibꝰ hic om
nis pulſet plebs aſtra fidel'
Magnificando deum mar-
tiris ob meritum Magnifi-
cat. Notandum eſt ꝙ li
cet int̄ paſca ꝛ penthecoſtes
de vno martire in ſcdis veſp
Aā. Juſtum deduxit domi-
nus cū ceteris habeātur Ta
men de ſancto kanuto in ſe-
cūdis vś Iocūdꝰ homo ſem
per obſeruetur. Item ſingu
lis diebus priuatis ꝺ ſancto
Kanuto pꝰ ꝯpletoriū ſuffra
gabitur cum hac antiphona
O rex et martir dacie kanu
te victor inclite poſce tuis fi
delibus palmā glorie et duc
de mortis tenebris ad lumē
gratie filios eue. ẜ Corona
aurea Collecta vtś Nota
ꝙ qñ in v ferijs legit de ſctō
kanuto ꝛ ſi in ſeqn̄ti vi feria
feſtum ix lectōnuꝫ inciderit
ſiue fuerit feſtū terre ſiue nō
tunc ij veſpe erūt de tali ſu-
perincidēti feſto ꝛ ſuffraga-
bitur de ſctō kanuto Hoc iꝙ
verꝫ ē ſi ſeqn̄ti ſabbtō ꝺ btā
virgie legetur qꝛ in vi feria
ad vś Stella maria cātabi
tur ꝛ ꝺ p̄cedēti feſto ſuffragī

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Et ꝑ hoc vnũ qđꝗ́ iſtoꝝ tri
um feſtoꝝ ĩ ꝓrioribꝰ ſuis vš
integ̃lit obſuet Eadẽ reglã
tenẽda ē de ꝯſimilibꝰ ãnexis
feſtis pluribꝰ vel paucioribꝰ
qñ neutꝝ feſtũ a ſupuenĩẽte
maiori feſto in ſuis ŭ vš vi-
debitur ꝓiudicari.

In feſto trãſlatõis ſcti Ka-
nuti regis ad veſpas Añ

Aue martir ꝓcipue Req̃ꝰ
circa hiſtoriã in v ferijs
Omnia Laudate. Añ Sol
oriẽs nec deficiẽs ꝺ ꝟgĩe ſtel
la. Luciflua pietate ſua te
ſctẽ coronat rex celebris nos
de tenbris abſolue reatꝰ Lu
ce cluis lux eſto tuis kanute
rogatꝰ Añ Lauꝺ pia ſctẽ iã
decãtãde kanute Lãpas celeſ
tis xp̃i fortiſſiẽ teſtis Iã do
miõ ĝtꝰ nrõs abſolue reatꝰ
Ut tibi cũ iuſtis iũgi merea
mur ĩ aſtris Añ Btũs vir q̃
inuẽtꝰ ē ſine maclã q̃ pꝰ au
rũ nõ abijt nec ſperauit ĩ the
ſauris pecũie q̃s ē hic ⁊ lau-
dabiꝰ eũ fecit eni mirabilia ĩ
vita ſua. Añ Iuſtũ deduxit
dñs ꝑ vias rctãs ⁊ oñdit il-
li regnũ dei ⁊ dedit illi ſcien
tiã ſctõꝝ honeſtauit illũ ĩ la
boribꝰ ⁊ ꝯpleuit labores illi
us. Cap Memor eſto. ℟ Mi
les xp̃i Ymnꝰ Caterua. ꝟſi

Gloria ⁊ honore. Añ Mag
nificet plebis require vbi ſ.

Omnipñs ſem Collec
piterne deꝰ qui hodier-
nã diẽ honorablꝫ nobis ĩ be
ati Kanuti regis ⁊ martiris
tui trãſlatõe feciſti. da eccle
ſie tue in hac celebritate leti
ciã Ut cꝰ trãſlatõnez veñra
mur ĩ terris. eiꝰ interceſſione
ſubleuemur in celis Per d.

Sequũtur ſuffragia ꝯcurrẽ
tia Ad matu. ꝓpria hiſtoria
all'atim. ꝟ vinũ de vno mrtis

Glorioſo rege Lctõ i.
Kanuto ⁊ mrtire ꝑ dĩſ
cipline rigore iuſticieq́ꝫ tenor
veſane plebis rabie ĩ baſili-
ca bti albani mrtirꝭ corã ſa
cro altari xp̃i cũ fideli turba
ſuoꝝ comitũ ſãguĩe fuſo cru
deliter ꝓſtrato ſcti corpꝰ ip-
ſius vna cuꝫ gleba germani
ſui bñdicti ĩfra eãdeꝫ certai-
nis eoꝝ baſilicã ꝯditũ ē In

In quo loco reqe Lctõ ij
uit ãnis octo ⁊ menſibꝰ fere
ter ternis vſq́ꝫ dũ crebreſcen
tibus ꝟtutũ miracul' ꝯmuni
ꝯſilio ⁊ pari voto totiꝰ cleri
⁊ ppli ſinglis põtificibꝰ cuꝫ
mltitdĩe aggregatis ſacriſq́ꝫ
oſſibꝰ igne examiatis ex hu
mi mole ſuſtollit ⁊ ad baſili
cã auſtralẽ eiꝰ nomi ꝯſecra-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

tam aduehit Tu autem. Lcõ iiij

His ergo tp̄ibꝰ pacis ſecuri-
tate veluti oportunitate con-
ceſſa diuina ad p̄cioſa martiris
pignora crebreſcūt in gl̄a ⁊
militis ſui p̄conia ſuꝑni re-
gis īdies adaugz potētia Ce-
cis nāq̄ viſꝰ reddit. ſurdis
auditꝰ r̄ſtituitur. mutoꝝ lig-
na r̄ſoluit. manꝰ areſacte re-
ſtituūtur. d̄bilīū greſſꝰ repa-
tur. lazarica cutis emundat
Et omībꝰ opē in noīe ihū pe-
tentibꝰ ſaītatis ꝑiter ⁊ celeſ-
tis clemētie auxilia ꝯferunt

Rex vero ericꝰ ꝓudē Lc
tiſſimꝰ vtilitati publice
ꝓuidēs Legatis ad pōtificē
romanū trāſmiſſis geſtorūz
ferā inoteſcit ⁊ vt d̄uotōi fi-
deliū auctoritate aplica ꝯſu-
lat depoſcit Rex igit̄ geſtaꝝ
apicibꝰ i palā ꝓlatis atq̄ ꝑ-
lectis Inmēſas oīpotenti g̃ṙ-
tes exſoluūt Qui i diuerſis
mūdi partibꝰ elctōs ſuos gli-
ficando manifeſtat. Lctō v.

Legati ergo pōtificali au-
ctoritate roborati Ac il-
luſtriū viroꝝ teſtimoīo ꝑiter
ꝯfortati Btiſſimi petri ſctō-
rūq̄ prīcipis ꝓut d̄ſiderane-
rāt adoratis honoratis ⁊ ex-
oratis atq̄ a roāno pōtifice
mādatis glōſo regi d̄ferēdis
acceptis Aplica tandē bene-
dictōe ꝯdonata Auſonie ter-
minos letabūdi excedūt. L.

Beati iā indubitanti kanu-
ti meritis ꝓſeqn̄dis ac
ꝓſpeꝝ illr̄ iter vbiq̄ ꝯſeruā-
tibꝰ Deſideratas aūt dacie
ꝑtes ingreſſi ⁊ quouſq̄ ad
ꝓpria deuenirēt a ſinglis affe-
ctuoſe vbicūq̄ ſuſcepti Iaz
celo tutꝰ ſūmo cū r̄ge kanutꝰ
Martir iaurata rex ecce re-
cōditur archa Tu. Omelia
nihil optū vt̄s Cetera vt ihiſ-
toria cū coll̄ vt̄s. In ij vſ̄.
Iocūdꝰ hō Cap Meōr eſto
ymnꝰ Caterua Aū Oſſibꝰ
egre Coll̄ de feſto cū ſuffrag

In feſto ꝯcurrētibꝰ
paſſiōis ſcti kanuti ad
vſ̄ Aue martir ꝑcipue cū ce-
teris ſub oīa laudate Caplr̄
Btūs vir. R̄ O felix kanu-
te iam de tua glā ſecure nr̄is
miſeriis curā impende Per
xp̄z excuſa mala q̄ fecimꝰ ⁊
obtine bona q̄ poſcīꝰ. V̄. Ut
cruciatꝰ infernoꝝ poſſimꝰ e-
uadere ⁊ de dei ꝯſpectu tecuz
gaudere Ymnꝰ ad vtraſq̄ vſ̄
Caterua Totꝰ cantꝰ hiſtori-
alit̄ Ympni ad matu de vno
martire. R̄a ad horā vt dcm̄
eſt Suffragia occurrētia Re-
quire in d̄bito loco Sequitur

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

collcā̄ de ſctō̄ kanuto que du
rabit ꝑ totā̄ octauam.

Deus qui btīn̄ kanutū̄ re
gē̄ ⁊ martirē̄ tuū̄ a ſub
ditis ſibi plebibꝰ iniuſte per
emptū̄ glōſo martirio coro-
naſti Tribue q̄ſumꝰ vt ipm̄
apud te ſentiamꝰ intceſſoꝛez
in terris quē̄ credimꝰ in celiſ
grā̄ tua glōſe r̄gnare victorē̄
Per. *Suffragiū̄ de martiri*
bꝰ vt in debito loco Et in ij
vēs poſt ſuffragiū̄ ſcti ketille
Fiat meōria de ſctō̄ bēndicto
ad vtrū̄qꝫ quā̄ require inter
generalia ſuffragia. Itez
iā̄ ſequuntur Lectōnes in feſ
to paſſionis ſcti kanuti regis
et per octauas Lectio prima
Hodie celi atria iocū̄den
tur terraꝝ r̄gna colletē̄
tur Qꝛ hodie glōſus rex ka-
nutus t̄reſtre regnū̄ celeſti cō̄
mutauit ac ſanguine laurea
tus in ſupna curia triū̄pha
uit Hodie iubilēt ꝯcētus ā̄-
geloꝝ. cōſone cōcrepēt armo
nie ſctōꝝ. qꝛ hodie inclitus
martir kanutꝰ in ſolio glorie
collocat ⁊ ab et̄no rege glo-
ria ⁊ honore coronatur Ho
die vniſonas laudes ſono
ra voce clerꝰ exultans pſonꝫ
denotꝰ pplū̄s alta vocifera-
tōne reſultet: qꝛ deo dilectus
kanutꝰ hodie de ā̄guſtijs mū̄
di migrauit et celeſte palaciuꝫ
cū̄ xp̄o regnaturꝰ intrauit
Hodie om̄es in dn̄o exulte-
mꝰ ⁊ diē̄ feſtū̄ cu ympnis et
cā̄ticis ouā̄tes celebremꝰ. qꝛ
kanutū̄ quondā̄ defenſorē̄ ve
nerabamur in t̄ris nū̄c ḡtu-
lamur apud deū̄ patronū̄ ha
bere in celis Precioſuꝫ xp̄i
m̄rtirē̄ kanutū̄ nū̄c veraciter
cū̄ deo r̄gnare teſtā̄tur crebra
miraclā̄ q̄ ꝑ eius oſſa quoti-
die cernimꝰ choruſcare Naꝫ
ꝑ eius p̄clara merita vultꝰ
tecoꝝ ſerena luce hilareſcū̄t
obſtructe aures ſurdoꝝ pa-
teſcū̄t. ꝯſtricte mutoꝝ lingue
ad v̄ba reſeantur. pedes clau
doꝝ ad greſſuꝫ roborā̄tur
Ad ſepl̄chꝝ quoqꝫ eiꝰ quicū̄
qꝫ fide inteḡ offerū̄t precū̄ li-
bamina. mox voti cōpotes
gaudē̄t effcīn̄ hē̄re ſue petitō̄
nis p̄comia Decꝫ eniꝫ vt q̄ i
hac vita inrex ppl̄i ſꝑ iuſtici
aꝫ exercuerat nū̄c cū̄ iuſto iu
dice in glā̄ coronatꝰ r̄fulgeat
Qꝛ pfectō̄ q̄ xp̄m̄ corā̄ homi
bus honorificat hū̄c ip̄e corā̄
ā̄gel̄ gl̄rificat ⁊ ideo nō̄ ē̄ du
bitandū̄ qn̄ ip̄e ſedulos in ſu
is laudibus ſereno vultu re-
ſpiciat Deusqꝫ ꝑ eū̄ vota ac
p̄ces ad ſe clamā̄tiū̄ clement

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

aecigiat Omlia nichl' optũ
vt in v ferĳs ꝑnotatur. Alia
Criſtus die Lectõ.
nãqꝫ rex regũ collocat
rges in ſolio imꝑpetuũ Qui
mores ⁊ act⁹ ſuos ſceptro le
gis dei regũt ⁊ phalãgas vi
cioꝝ armis ỽtutuꝫ debellare
ꝙrũt. hos ſacra ſcriptura re
ges noiãt. hoſqꝫ dñs i ſolio
glẽ imꝑpetuũ collocat Sꝫ
et hĳ q̃ reges ĩre nomiãntur
⁊ a deo ſuꝑ ppl'ꝫ ſublimãtur
ſi iudiciũ ⁊ iuſticiaꝫ in omni
tꝑe faciũt. ſi pplm̃ xp̃i cruo
re redẽptũ ab incurſu hoſtiũ
muniũt ꝑhẽne regnũ cũ rege
glẽ ꝑcipiũt Nã de talibus
dicitur ꝑ me reges regnãt ⁊
iuſta iudicãt a q̇bus aũ ppl'⁹
dei ꝑ potẽtiã oppm̃it De his
ſic ſcribit Ipi rgnauerũt et
nõ ex me. pñcipes extiterũt
⁊ ego neſciui. Et itex vos
imperabatis pplõ cũ auſteri
tate ⁊ cũ potẽtia hi q̃ talit̃ ꝑ
ſunt duriſſimo iuditõ ſubdẽ
tur qꝛ potẽtes potẽter tormẽ
ta pacitẽtur Ergo reges mã
data dei intelligãt lege dei er
udiãtur q̃ ĩraꝫ iudicant qꝛ ſi
ỽga eq̃tatis pplm̃ ſubiectuꝫ
iudicabũt cũ xp̃o imꝑpetuũ
regnabũt Venerand⁹ criſti
martir kanutus rex ab eo ſu
ꝑ pplm̃ ſuũ ꝯſtitutus egregi
um exemplũ rgibus prebuit
dũ ꝓ iuſticia occubuit Hu
ius regis honor qꝛ iudiciũ di
lexit rex iuſticie eũ iã in ce-
leſti regno iunxit Hic rega
li ꝓſapia exortus de fratri
bus ſuis rex vt dauid elegi-
tur caput gentis ſue diuino
nutu cõſtituitur. Lectio vĳ
Qui mox iuſticia vt diade-
mate ſe induit eiuſqꝫ pruden
tia regnũ danoꝝ glã et diui
cĳs nobilit̃ viguit Nã vt au
rũ ꝑcioſa gemma ſic ipe dig
nis moribus decorauit ſue ge
nroſitatis nobile ſtema L ix
Clex diuinis officĳs debitũ
dilexit. pplm̃ criſtum colen-
tẽ ab hoſtibus ꝓtexit Per
turbatores regni freno diſci
pline repreſſit paternum affe
ctum cunctis regni ſui filĳs
pio corde geſſit Tu autez do-
mine miſerere noſtri Deo g̃
cias.

Alio die Lectio prima

Gloriã terreni regni iu-
ſticia ⁊ equitate vſque
quaqꝫ dilatauit et ideo cum
triumpho ad celeſte regnum
purpuratus migrauit.
Glorioſus rex Kanutus in
montem virtutũ cõſcẽdit at
qꝫ mãdatis dñicis ſollicite

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

corde intendit Pauꝑes ſpū benigne fouit Et iðo eūz do miꝰ ð hoc r̄gno i regñ celoꝝ btñ ꝓmouit Indigentibꝰ neccāria ſubmiſtrauit ⁊ ideo celeſtes ſibi ðuicias cōꝑauit māſuetudiz moribꝰ p̄ferebat et ideo ſpūs dei in eo req̄eſce bat Et qꝛ terrā morētium rebellis pplūs et ꝓ iuſticia i iuſtꝫ nece ademit: terrā viuē tiū i ſūma btitudie poſſedit mitē ſe p̄buit i iudcō modſtiſ ſeueꝝ improbis ⁊ modſtis Affabil' erat i colloq̄o dulcis i quolibꝫ negotō: optabl'e er at oibꝰ eiꝰ ꝯſortiū Iðo adep tꝰ ē anglōꝝ ꝯtuberrimū Be atꝰ kanutꝰ ſua ⁊ alioꝝ mala i hac vita lugit: ⁊ iðo diuia ꝯſolatō ei in ſuꝑna priā abū de fluxit Carnē ieiuniis ma cerabat corꝑali afflictōe pctā r̄frenabat celeſtia iugit' ap petebat tꝑalia ꝓ et̄nis ipen debat Iam triſticia eiꝰ in gaudiū ꝯmutat qꝛ i ꝑhenni glā cū ſctis ſiñ fin glātur: in ſticiā eſuriuit eq̄tatē ſitiuit. Et iðo cū appꝑuerit glā dñi ſaciabit ⁊ ab vbertate domꝰ eiꝰ iebriabit Eſuriētes pa ne larga manu r̄fecit. algen tes veſte calefecit Idcirco iā meruit pane anglōꝝ epulari

ac ferclā imortalitatis iocū dari. In ꝯſpectu nāqꝫ domi cum angelis deliciatur. et in leticia ꝑhenniter delectatur Tu autē. Alio die Lcō i

In regno terreno rex ka nutus miſericors ſubiec tis fuit ideo miſericordiā in beatitudie cōſequi meruit: i ſe peccantibꝰ clementer par cebat ⁊ xp̄s ei debita ſua di mittebat Et quia ſtuduit cordis mundiciam tenere iā deuz facie ad faciem letatur ſecū angelis videre Summa autem btitudine ꝑfruit' cui facies dei ꝯtēplari tribuitur Nam ſol et luna mirantur eius pulchritudinē et angeli iugiter deſiderant proſpicere in eius claritatem Et ideo beati qui in domo dei habi tabūt quia in ſeculum ſeculi laudabunt: cum ſit ibi meli or dies vna ſuper annorū mi lia Ad hec gaudia optima poterimus pertingere ꝑ ſan cti Kanutis ſolempnia voti ua Si enim deum in ſanctis ſuis hic ſtudioſe laudabimꝰ per eorum vtiqꝫ merita in ce lis conregnabimus. Re gis egregij Kanuti cor i ma nu dñi erat qꝛ cūcta ſpū con ſilij diſpoſuerat pacis filijs

pacificus fuit: et ideo inter filios dei computari meruit. Qui oderūt pacē hos pfctō odio oderat: cornua ſuberborum regali virga ꝯterebat. oppreſſos vi brachij tirānoꝝ eruebat humiles potēter erigebat Et qꝛ legem dei diligēs iniquitatem odio hūit perſequtō et protinus ꝓpter iuſticiam ab impijs patuit. Quoꝝ ſeuiciam de ciuitate in ciuitatem hucuſqꝫ fugiēs declinauit. Hic nāqꝫ pterēuntis vite trāſcucurrit ſtadiū. et pmanētis vite pcepit brachiū Deniqꝫ vt xp̄us verus rex a diſciplō pcij cauſa traditus: feria ſexta ab infidelibus crucifigitur Sic kanutus rex glōſus a ſuo familiari piparo lucri cauſa ꝓditus a crudelib⁹ ꝓ iuſticia feria ſexta occiditur Tu aūt

In octaua ſcti kanuti Omnia vt in p²mis. Lectō p²ia

Quid m̄lta dux ꝛ gloria danorum optās p martiriū mutuare certū ac ſtabile regnum glām hui⁹ mundi tranſitoriā fluxi pendens arma ſclāria deponit ne cū ipis periret Si corpus corruptibile pluſqꝫ animā diligeret ꝯfeſſionē etiā ꝓ reatibus ac delictis iterauit fruct⁹ penitencie dignos adauxit dominici corpis ſacramentuꝫ ad eterne ſalutis incrementū cū reuerēti deuotōe accepit ꝛ ſe ſe ſuoſqꝫ celoꝝ rctōꝛi grā bone ſpei ꝯmiſit Nec mora vndiqꝫ plebis agmina p feneſtras aliaſqꝫ apturas lapidēs ad regē ꝓijciunt ꝛ iacula donec vnus de ſacrilegis religioſū regē pfodit lancea: nā crucis in modū manib⁹ expanſis ad altare ſancti albani martiris trāſſix⁹ ē in latere cuſpicis mucrone Sūma ꝛ vnica ſal⁹ ē egris mortalibus ꝙ electos ſuos ita xp̄s celis diuiſit ac terris vt ſpūs celeſti habitatōne dignos ſuperis admitteꝛ ꝛ terre terrena dimitteꝛ Cum quo benedict⁹ fidus germanus armis occubuit amicoꝝ qꝫ vel militū man⁹ neci cauſa iuſticie ſuccubuit Et quia corpora ſua victimas deo optulerunt regna celeſtia laureati intrare meruerunt.

Nunc amictis ſtolis albiſ agno cum palmis aſtāt optata bn̄ficia oībus ſe hic inuocantibus preſtant Itaqꝫ vt dictū eſt ſexto ydus Iulij ſic occubuit pie ſecus aram xp̄i

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

fuſo ſaguine dn̄o nr̄o iheſu
criſto r̄gēte et adiuuāte Cui
eſt honor ꝛ glā in ſclā ſclōꝝ
amen Tu autem Omelia
vt in die ſctō nichil optum.
Et quolibꝫ die infra octauā
de imptis feſtis interinciden.
tibꝰ ſcꝫ Ketilli. diuiſiōis ap
oſtoloꝝ et Marini marttris
nouē lctōnes ſine omlˀa habe
antur Et ſup bn̄dictꝰ ſemꝑ
Añ. Auctores necis Et ad
mḡt vſqꝫ ad vſ̄ octaue Añ
Oſſibus egregijs ꝛc. Ca
pitula ad horas Ad terciam
capˀ Btūs vir q̄ Ad vi. Iſte
ſctūs Ad ix. Juſtus ſi morte
Collectā require in dbito lo
co de ſctis.

In ſabbtis De Dn̄a noſtra

STella maria maris
paris expers nos
tuearis. Dixit doī
nus dn̄o meo Añ.
Neſcia virgo maris paris
hinc merito dn̄aris Laudate
pueri. Añ Sis lumē mētis
gentis ſolamen egētis. Le.
tatꝰ ſuꝫ. Añ Nos virgo mū
da mūda de crimis vnda Ni
ſi dominꝰ Añ Nobis ꝓpicia
pia ſis in morte maria. Lau
da iheruſalem doīm Capꝉꝫ
In omnibs requiem Sed in

terdū variatur ꝑm anni cur
ſum. ℟ Maria vinenciū pu
teus aquarum fons creſcēs
in fluuiū vena veniaꝝ Riga
prata mentium riuis grārū
℣ Vite pn̄cipium fons orti
deliciarum Ymnus Aue ma
ris ſtella. verſic. Poſt ptuꝫ
Sup Mḡt O fons ortorūꝫ
flos florum gemma polorūꝫ
gloria ſanctorum vas morū
ſpes miſeroꝝ ſplendor celoꝝ
nos duc ad culmen eoꝝ Col
lecta Concede nos Etiaꝫ ſo
let variari ſecundum anni de
curſum Ad ꝯpletorium ſup
pſalmos Antiphona. Sub
tuam ꝓtectōem confugimꝰ
vbi infirmi acceperūt virtu
tem et ꝓpter hoc pſallimus
tibi dei genitrix virgo. Cum
inuocarem Ymnus Fit por
ta xp̄i. Añ Glorificamus te
Inuitatoriū Votis voce pie
plebs xp̄i pſalle marie Vei.
te Ympnus Quem terra
In pmo nocturno Nouum
vas es veterum manibus al
latum in quo ſalutiferuꝫ fu
it ſal locatum Pſalmus de
vna virgine Antiphona Flo
rens es et eminens ortus vo
luptatis lignum vite conti.
nens fontem pietatis. Anti
phona. Ligno vite refice tibi

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſeruientes fonte dignos effi
ce mente ſicientes. vſic Spe
cie tua et pulchritudine tua
Sacro Lectõ prima
ſanctaz venerabilis dei
genitricis marie memoriam
congrue diuinis laudibus ca
tholica frequentat eccleſia.
Quia ſine intermiſſione ei⁹
ſalutari indiget auxilio Nã
reuerentia que matri dei de-
fertur: illi etiam qui eciã ta
lem' fecit vt virgo et mater
eſſet exhibetur. Ideoqz to-
tis deſiderijs totiſqz pcordijs
eius inſiſtam⁹ laudibus: vt
et matrem ſenciamus nobis
pijſſimã filiumqz eius indi-
cem ſereniſſimuz Tu autem
domine miſerere noſtri Deo
gracias. Reſponſorium Miſ
tice prophetica te ſignarunt
ora ſtella non erratica iacob
prefulgora De ſtirpe dauiti-
ca ſurgis vt aurora. verſus.
Te vox angelica cõmendat
virgo decora De ſtirpe daui
tica ſurgis vt auro Lectõ ij
Opere quippe preciuz eſt
vt intentis celebret lau
dibus in terris cui ãgeli offi
cioſiſſime famulantur in ce
lis Hec eſt ſola cui nulla vir
go poteſt comparari. quia tã
ta eſt vt quanta ſit non po

teſt enarrari Hanc ſancti ex
pectabant patriarche hanc
preconizabãt prophete Om
neſqz quos ſpũſſctũs attige
rat optabant videre Tu autẽ
domine miſerere noſtri. Rm
Mundi lux primaria decor
creature te preceſſit nuncia
per modum figure O lumẽ
⁊ gloria humane facture. vꝭ
Nobis irradia dans vitam
ducere pure O lumen ⁊ glã
humane facture Lectõ tercia
Hec eſt enim domina re-
gum decus virginũ. lux
ſanctorum. congratulatio ã
gelorum. conſolatio miſeroꝝ
refugium peccatorum. omni
umqz reparatio credentium
Quidquid igitur boni mun
dus habet ex illa vtiqz ha-
bet ex qua noſtre ſalutis ini
cium manat Hec nobis ſuis
ſemꝑ ſubuenire dignetur ve
neratoribus atqz ſuis ſacris
pijſqz precibus a vicijs pur-
get omnibus ſecumqz conſe
dere et ſe collaudare donet i
celeſtibus Per xpm̃ domi-
num noſtrum Cui eſt honor
et gloria in ſecula ſeculorum
amen Tu autem domine mi
ſerere noſtri Deo. R. Virna
mãne mẽtib⁹ vnd̃ dulcis eſ⁹
igneis ardorib⁹ rub⁹ ẽ illeſ⁹

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Monſq̃ ſine maib⁹ de quo lapis ceſus. ℣. Eſt ex viſceri bus caſtis natus tibi ihũs. Monſq̃ ſine ma· In iij nocturno Propiciatoriũ ar chaz dei velans fac nobis ꝓ picium deũ carne celãs An: Salemonis ferculum moyſi phicella ſis nobis vehicu. lux a mũdi ꝓcella. An Iux ta piũ reſidens throno ſale- monẽ nrẽ paci preuidens fac petitõnem. Lectio quarta.

O beata maria ſola inter mulieres bñdicta A ge nerali maledicto libera. et a dolore ꝑturientiũ aliena Vir go fecunda: caſta puerpera: mater intacta. ab angelõ bñ dicta. ⁊ a cunctis generatõi bus terre merito btã ꝑdica- ris. qua' inueniſti grãz apd̃ dñm Tu autem dñe miſeret noſtri Deo grãs. ℟. Marga rita fulgida roſa ſine ſpina. virgo virga arida florẽs vi diuina Ex te creuit ſapida. nux amigdalia. ℣. Infirmis placida q̃ nobis fit medicina O vir Ex te. Lcõ v.

O go prudens o virgo de nota. o ṽgo ſublimis O ve re celeſtis plãta ꝓcioſior cũc tis ſãcior vniuerſis O verẽ lig nũ vite qd̃ ſolũ fuit dignũ por tare fructũ ſalutis Hec ẽ eni que toti⁹ repatõnem mundi obtinuit Salutẽ omniũ im- petrauit ciuitatis ſupne re- ſtauratõnem inuenit ⁊ ſeden tib⁹ in teñbris ⁊ vmbra mor tis obtinuit redemptõe Tu ℟. Pulchra es vt ſinthia vt venus ſinthillãs dulcis i memoria fauus mel diſtillãs Fiat tua grã firma mẽs va cillans: ℣. Ne trahat in vicia nos hoſtis fraude cauillans Fiat tua grã. Lectõ ſexta.

S It pietatis tue ṽgo be nedicta ipſaz quã apd̃ deũ graciã inueniſti notã fa cere mũdo Reis veniaz egris medelam pupillis corde ro- bur afflictis ꝯſolatõez Peri clitantib⁹ adiutoriũ ⁊ libe- ratõez ſctis tuis ꝓcib⁹ opti nendo Dulciſſimũq̃ nomen tuũ maria omnib⁹ inuocan- tibus ſeruulis Per te regia clementie gratie ſue munera largiatur iheſus criſtus fili us tuus domin⁹ noſter Qui eſt ſup omnia benedictus in ſecula ſeculoꝝ amen. ℟. Co- loris ſaphirũ tu es firmamẽ tum vbi thron⁹ filiũ tuum or namentum Reis vrbs refu gũ egroꝝum fomentum. ℣. Unius in exiliũ latebris re-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

mone nocumentū Reis In
tercio nocturno Signū mag
num femina eſt amicta ſole
ſic refulges dña glōſa prole.
Añ Oliua fructifera decus
caſtitatis claudis intra viſce
ra deum maieſtatis Añ Ut
heſter ꝓpicia celoꝝ r̄gina au
res ad ſuſpiria tuoꝝ inclina
In illo tp̄e S Lucaꝫ
Loqn̄te ihū ad turbas
Extollēs vocem quedā mu
lier de turba dixit illi Bea-
tus venter qui te portauit ⁊
vbera que ſuxiſti. Bede.
Unigenitus ſiquidē dei fi
lius frēs cariſſimi ante
aſſumptā de intemerata vir
gine nrē mortalitatis ſubſtā
ciā Loquutus ē ad turbas
p ꝓphetas ſuos Loquutus
eſt p ſemetipm̄ i aduētu ſuo
Et poſt glōſam aſcenſionem
ſuā loquutus ē p diſciplōs
ſuos Fctm̄ eſt autē cum viſi
bilis loq̄retur ad turbas in
aduētu ſuo quedā mulier vē
trem eſſe btm̄ qui euꝫ porta
uerat et vbera q̄ ſuxerat bea
ta p̄dicauit Tu aū. ℞ Para
diſi ianua vite ſpes et via ti
bi ſeruit cernua celi ierarch
ia Te decet aſſidua laus reg
ina pia. ℣ Nobis virgo tua
prece detur grā dia Te decet
aſſidua. Lectio octaua
Et ille dixit Quinymmo
beati qui audiūt verbū
dei et cuſtodiūt illud Hoc in
loco beate marie dei genitri-
cis excellencia ꝯmēdatur q2
in tāte ſpeculatōis cuſtodia
dño famulabatur: ꝙ ipſius
humilitati et ſctitati nullus
ſanctoꝝ comparatur Bea-
tam igitur matrem ſuā ſal-
uator noſter p̄dicauit q2 ver
bum dei audiuit ⁊ ſup omēs
mortales huius vite cuſtodi
uit Tu autē dñe. ℞ Miris
rex ethereus te ditauit dois
thron⁹ es eburneus celi preſ
tans thronis Expers flos v
gineus fuit leſionis. ℣ Uel-
lere quando deus ſe veſtiuit
gedeonis Expers flos vir-
gineus fuit. Lectō nona.
O Ueneranda domina el
ecta ⁊ preclara que ma
ter eſt et virgo eſſe non deſi-
nit O admirāda puella que
saluo virginitatis pudore ſu
um genuit genitorem. O fe
lix ancilla que creatorem et
gubernatoreꝫ genuit vniuer
ſorū et virgo permanſit p⁹
partum. Tu autem domine
miſerere noſtri Deo gracias
Rm Maria viuenciū. Laud
In te iacob fitularos deſcē

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

dit celi dñ̃ fuiſti credula miſ
ſo gabrieli. *Pſalm⁹* Dñ̃s
regnauit *Añ* Ortus es aro
matũ delectãs dilectũ dulcis
fons cariſmatum dulcorãs
affectum. *Añ* Auſtro flante
floridus es concluſus ortus
fons ſignatus placidus in ꝓ
cellis portus *Añ* Nubes le-
uis baiula dñi fuiſti quẽ cũ
carnis nebula in mũdm vex-
iſti. *Añ* Fons et mater gr̃cie
graciam ꝓpina que nos hic i
acie ſeruat a ruina. *Capl'm*
In omnib⁹ requiẽ *Ympnus*
O glorioſa domina. *℣. Au-
di filia et vide.* *Super bene
dictus Antiphona* Uirgo de
cus virginum potens impe
ratrix ſpes et ſalus hominũ
vite reſtauratrix ſis poſt hu
ius terminũ mitis ꝯſolatrix
Ad terciam Capitulum Ab
inicio et ante ſecula creata
ſum *Ad ſextam Capitulum*
Et ſic in ſyon firmata ſum
Ad nonam Capitulum Et
radicaui in populo etcetera.
*Inter paſca et penthecoſtes
Secundum Johannem*
In illo tempore Stabãt
iuxta crucem iheſu ma
ter eius et ſoror matris eius
Maria cleophe ⁊ maria mag
dalene Et reliqua *Omelia*

Queren   *lectõis eiuſdẽ*
dum eſt quomodo iohã
nes dicat has mulieres iux
ta crucem domini ſtetiſſe cũ
reliqui euangeliſte narrãt ꝙ
ſteterũt a longe Que tamen
queſtio duobus modis ſolui
poteſt Ad cõparatõem quip
pe eorum qui ꝓpius ſtabant
ipſe longe ſteterunt Ad com
paratõnem autem eorũ qui
longius ipſe ꝓpe ſtetiſſe nar-
rãtur Siue vt magis ẽ ſenci
endum quia primo iuxta ſte
terunt vt hec ꝯmendatio fi
eret quam euãgeliſta ſubiũ-
git Deinde ꝓpter pplõꝝ fre-
quentiã quia ingẽs erat con
curſus. ingenſq; ſpectaculũ
Steterunt a longe expectan
tes exitũ rei. *Lectio octaua*
Sequitur cum vidiſſet er-
go iheſus matrẽ et diſci
pulum ſtantẽ quẽ diligebat
Sciendũ eſt quia maluit be
atus iohannes dilectõnis in
dicio ꝙ ꝓprio vocabulo ſuã
demonſtrare perſonam Quod
autem dicit Quem diligebat
iheſus Non intelligendũ eſt
ꝙ exceptis ceteris eũ ſolum
diligeret. ſꝫ ꝙ pre ceteris fa
miliarius vnum diligebat ⁊
hoc quidẽ ad priuilegium ꝑ
tinet ſue virginitatis Uirgo

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

nāqꝫ a dn̄o electꝰ eſt vt ei do
minꝰ virginē mrēz ꝯmenda
ret Tu antem domine miſe
rere noſtri Deo gr̄s. Lctō ix
Mulier ecce filius tuus.
Hoc nōnulli dictuz au
tumāt de iohāne Sz falſuz
eſt quoniaz hoc dominus de
ſemetip̄o dixit tanqꝫ aperte
dicerz Uide quō homo ex te
ſumptꝰ patitur quō pendet
caro ex te ſumpta Tu me ol
im ad miracula ꝓuocabas:
et ego tibi dxi Non dum ve
nit hora mea Ecce venit ho-
ra quā tibi p̄dixeram Qui
te creauit olim miraculis in
noteſcebat Nunc quod tu pe
periſti pēdet in ligno Tu aū

Sequētia capitula dicantur
de domica inter paſca ⁊ pen
thecoſtes Capl'm ad vs̄ ma
tutinas et ad terciam.

Ecce ego ezechiel Cōuer
ti me ad viaz porte ſctū
arij exterioris q̄ reſpiciebat
ad orientem et erat clauſa.
Et dixit dn̄s Ad vi
ad me Porta hec clau
ſa erit ⁊ non aperietur ⁊ vir
nō trāſibit ꝑ eam qm̄ domi
nus deꝰ iſrahel ingreſſus eſt
ꝑ eam eritqꝫ clauſa Ad ix
Princeps Capitl'm
ipſe ſedebit in ea vt co-
medat panem coraz dn̄o per
viam veſtibuli porte ingre-
dietur et per viam eius egre
dietur ait dn̄s omnip̄s Deo
Collecta. Proſit nobis.

Inter circūciſionē ⁊ purifi-
catōnem dicatur hec omelia
Secundum Lucam.

In illo tp̄e Erant ioſeph
et maria mater ihū mi
rātes ſuper his que dicebāt
Congre de illo. Orige
genus in vnū ea que in ortu
iheſu dicta ſcriptaqꝫ ſunt de
eo ⁊ tunc poteriniꝰ ſcire ſin-
gula queqꝫ digna eſſe mira-
culo Quāobrem mirabatur
et pater ſic enī appellabatur
ioſeph qꝛ nutriciꝰ eius fuit.
Mirabatur ⁊ mater ſuꝑ om
nibꝰ que dicebantur de illo.
Tu autem. Lectio octaua.
Que nā ergo ſunt que de
paruulo iheſu fama di
ſperſerat Paſtores enī erāt
in regione illa vigilantes et
obſeruantes cuſtodias noc-
tis ſuper gregem ſuum ve-
nit angelus ſub ipſa hora
natiuitatis Iheſu et ait ad
eos Annūcio vobis gaudiū
magnum Ite et inuenietis ī
fantem pannis inuolutuz et
poſitum in preſepio Tu autē
domine miſerere. Lctō ix

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Hec dixit angelus ſinierat verba ecce multitudo milicie celeſtis exercitus lauda re cepit et benedicere deum. Cum hoc paſtores trepidi p ſpexiſſent et angelus ab eis receſſiſſet dixerunt ad inuicē Eamus in bethlehem et vid amus hoc factum quod dominus oſtēdit nobis Tu autem domine. Collecta Deus qui ſalutis eterne beate marie cum ſequentibus capitulis ad horas Capitulum ad veſpās matutias et ad terciā

Quanto tpe heres paruulus eſt nichil differt a ſ uo cum ſit dominus omnium ſed ſub tutoribus et actoribus eſt vſq; ad pſinitū tempus a patre Deo gracias Ad vi

Ita et nos cum eſſemus paruuli ſub elemētis huius mundi eramus ſeruiētes Deo gracias Ad nonam Capl

Fratres miſit deus filiū ſuū natū ex muliere factum ſub lege vt eos qui ſub lege erant redimeret Deo gs

Sequuntur ſuffragia generalia De ſctā cruce ad vtrūq; Per ſignum crucis de inimicis nris libera nos deus noſter. Hoc ſignū crucis erit in celo dum dominus ad iudicandū venerit Collecta.

Deus qui ſanctā crucem aſcēdiſti et mundi tenebras illuminaſti tu corda et corpa noſtra p virtutē eiuſdē ſancte crucis illūiare viſitare dignare xps deus noſter amen De domina ad vs. Jn prole mater in partu virgo gaude et letare virgo mater domi v. Poſt ptum virgo inuiolata pmanſiſti. Ad matut Alma virgo maria que genuiſti xpm itercede p nobis vſi. Specioſa facta es et ſuauis In delicijs tuis ſctā dei genitrix Collca ad vtrūq;.

Famulorum tuorum queſumus dñe delictis ignoſce vt qui tibi placere de actibus noſtris non valemus genitricis filij tui domi noſtri interceſſione ſaluemur Per De angelis ad vtrumq; Angeli domini dominū benedicite ineternū. vſiclūs. Jn conſpectu angelorum pſallam tibi deus meus Adorabo ad tēplum ſanctum tuum et confitebor nomini tuo Collecta

Perpetuū nobis dñe tue miſeratōis preſta ſubſidiū quibus et angelica pſtitiſti ſuffragia nō deeſſe Per

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

criſtum dominum noſtrum.
De ſancto Johāne baptiſta.
Elizabeth zacharie magnuz
virū genuit iohēm baptiſtaz
ꝑcurſorem domini. vſ. Fuit
homo miſſus a deo Cui no-
men erat iohannes. Collectā
Preſta qūs omnp̄s deus
vt familia tua ꝑ viam
ſalutis incedat ꝛ beati iohā
nis ꝑcurſoris tui oꝛtamenta
ſectando ad eum quē predix
it ſecura ꝑueniat Criſtū do-
minum noſtrum.
De apoſtolis ad veſp̄ Hoc
eſt preceptum meū vt diliga
tis inuicē ſicut dilexi vos. v.
In omnē terram Ad matu
tinas In paciētia vrā poſſide
bitis aīas vrās. v. Annūci
auerunt opa dei Et facta ei
us intellexerunt Collecta
Exaudi nos ad vtrūz
deꝰ ſalutaris noſter et
omniū aploꝝ et euangeliſta
rum tuoꝝ nos tuere pſidijs
quoꝝ donaſti nos fideles eē
doctrinis Per xp̄m domim
nrm̄. De ſancto kanuto
ad veſpas Ad declarandum
inclitū preclari regis meritū
miranda ſunt poſt obitū ad
eius geſta tumulū. v. Coro-
na aurea ſuper caput eiꝰ Ex
preſſa ſigno ſanctitatis Ad
matutinas Hinc ſoſpes re-
dit languidus ſurdus exau-
dit auribus leproſus ab vlce
ribus mundatus vacat lau-
dibus. v. Corona aurea
Collecta ad vtrumqꝫ.
Deus qui btm̄ kanutū re
gem et martirē tua pie
tate coronaſti ipſius meritis
et interceſſione cōced̄ nobis
veniam delictorum nrōrum
et in omnibus temptatōibꝰ
et ꝑiculis tuum auxilium ꝛ
ſempiternū gaudium. Per
criſtum dominum noſtrum.
De ſancto laurentio ad vſ.
Laurentius ingreſſꝰ ē mar-
tir et confeſſus eſt nomen do
mini noſtri iheſu criſti. vſ.
Diſperſit dedit pauperi ꝛc.
Ad matutinas Laurentius
bonum opus opatus eſt qui
per ſignum crucis cecos illu
minauit. vſ. Diſperſit dedit
Collecta ad vtrumqꝫ
Da nobis queſumꝰ omī
potens deus viciorum
noſtrorum flammas exting
uere qui beato laurētio mar
tiri tuo tribuiſti tormentorū
ſuorum incendia ſuperare.
Per dominuz. De ſctō
nicolao ad vtrūqꝫ Nobiliſſi
mis ſiquidez natalibꝰ ortus
velut lucifer nicolaꝰ emicuit

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

verſi Ora p nobis btē rc.

Deus qui btm̄ nicolaum piū pontificē tuū in nūeris decoraſti miracul' tribue qs̄ vt eius meritis a pſentis vite periculis eruamur r ihehenne incēdijs liberemur. Per xp̄m dn̄m noſtrum

De ſctō benedicto ad vtrūqꝫ

Fuit vir vite veñrabil's grā benedictus et nomine. verſi Juſtum dedugit dn̄s p vias rectas Et oſtendit illi regnū dei. Ad matutinas verſicu. Poſui adiutorium Collectā

Intercesſio nos queſum⁹ domine beati benedicti abbatis tibi ꝯmendet vt qđ noſtris meritis non valem⁹ eius prōcinio aſſequamur. Per xp̄m dominum noſtꝝ.

De ſctā katherina ad vtrūqꝫ

Aures inclina noſtris pcib⁹ katherina. Cumqꝫ tuis ſeruis nos celi iūge caternis. v Ora p nobis beata virgo r martir katherina Ut celeſti ſapientia erudiamur et doctrina. Collecta.

Deus qui dediſti legē moyſi in ſummitate montis ſinay r in eodem loco corpus beate katherine virgis et martiris tue per ſanctos āgelos tuos mirabiliter collocaſti tribue queſumus vt eius meritis et precibus ad montem qui xp̄s eſt peruenire valeam⁹ Per criſtum.

De ſancta maria magdalena ad vtrumqꝫ. Tanto nāqꝫ ampli⁹ peccati rubigo cōſumitur quāto penitentis cor magno caritatis igne ꝯcrematur. vſic Dimiſſa ſunt ei peccata multa Collecta.

Largire nobis clemētiſſime pater quo ſicut beata maria magdalena dominū noſtꝝ ihesum criſtum ſup omnia diligendo ſuoꝝ optinuit veniam peccatoꝝ Ita nobis apud tuam miſericordiam ſempiternaꝫ impetret beatitudinem Per eundem criſtum dominum noſtrum.

De reliquijs in eccleſia ad vtrumqꝫ Precioſi ſancti dei quoꝝ reliquie hic ꝯtinentur ſucurrite nobis nunc et ante deum. verſic Exultabūt ſcti in glā Letabuntur in cubilibus ſuis. Collecta.

Concede qs̄ omnipotēs deus vt ſancta dei genitrix virgo ſemp maria ſanctiqꝫ tui apoſtoli martires cōfeſſores virgines atqꝫ omnes ſancti quoꝝ reliquie in pñti requieſcūt eccleſia prōcinijs

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

nos vbiq3 adiuuent. quate
nus hic illoꝝ preſenti ſuffra
gio tranquilla pace ĩ tua iu
giter laude letemur Per eũ
dem criſtum dominũ noſtru3

De reliquiis extra eccleſiam
ad vtramq3 Corpora ſancto
rum in pace ſepulta ſunt et
viuent nomina eoꝝ ineternũ
Vſi. Exultabunt. Collecta.

Propiciare qũs dñe no-
bis famulis tuis ꝑ ſctõ
rũ tuoꝝ quoꝝ reliquie in vni
uerſali ↄtinentur eccleſia me
rita glorioſa vt eoꝝ pia inter
ceſſiõe ab oĩbus ꝓtegamur
aduerſis Per eundẽ criſtu3
dominum noſtrum.

De pace ad vtrumq3. Da
pacem domine in dieb9 nrĩs
quia non eſt alius qui pug-
net ꝓ nobis niſi tu deus nr̃.
Vſicl Fiat pax in vͤtute tua
Et abũdantia in turrib9 tu
is. Collectã

Deus a quo ſancta deſideria rec
ta conſilia ⁊ iuſta ſunt opa
Da ſeruis tuis illam quam
mũdus dare non poteſt pacẽ
vt et corda noſtra mandatis
tuis dedita et hoſtiũ ſubla-
ta formidine tempora noſtra
ſint tua ꝓtectõne trãquilla
Per criſtum dominũ noſtꝝ
Amen.

De omnibus ſanctis ad vtꝝ
que. Sancti dei omnes in
tercedite pro noſtra omnium
q3 ſalute: Vſicul9. Letamini
in domino et exultate iuſti.
Vſi Juſtorũ anime. Collecta

Omnium ſanctorum que-
ſumus dñe ſupplicatõe
placatus et veniam nobis d
lictorũ tribue et remedia ſem
piterna cõcede Per dominũ
noſtrũ ihesum xpm̃ filiu3 ⁊c

Bñdictiones dominicales
de tempore.

Benedictõne ꝑpetua bene-
dicat nos pater eternus.
Secunda. Unigenitus dei
filius nos benedicere ⁊ adiu
uare dignetur Tercia Spi
ritusſancti gratia illuminaꝛ
dignetur corda et corpa nrã
Quarta. Sancta trinitas
et inſepabilis vnitas nos ꝓ
tegat ⁊ bñdicat Quita Ig
nẽ ſui amoris accẽdat de9 in
cordib9 nrĩs Sexta Ad gau
dia padiſi ꝑducat nos mia
iheſu criſti. Ad euãgelium
Intellectum ſancti euãgelij
adapiat nobis grã ſpũſſcti.
Octaua Euangelica lectio
ſit nobis ſalus et protectio.
Nona. Per euangelica dic
ta deleantur vniuerſa noſtra
delicta:

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Benedictõnes in ferijs.
Deus pater omnipotens ſit nobis ꝓpicius et clemens.
Secunda. Ignem ſui amoris accendat deus in cordibꝰ noſtris Tercia Criſtus perpetue dat nobis gandia vite
In feſto alicuiꝰ ſeu aliquorum ſctõꝝ nouẽ lectionum.
Benedictõnes primi nocturni Prima. Bñdictõne ꝑpetua bñdicat nos pater eternus.
Secunda Unigenitꝰ dei filius nos benedicere et adiuuare dignetur Tercia. Spiritus ſancti gracia illuminare dignetur corda et corpora noſtra In ſecundo nocturno. Quarta. Sancta trinitas ⁊ īſeparabilis vnitas nos ꝓtegat et benͣdicat.
Quinta. Cuius colimꝰ feſtū ipſe intercedat pro nobis ad dominū. Sexta Ad gaudia paradiſi ꝑducat nos grā iheſu criſti Ad euangeliū Septima Intellectum ſancti euāgelij adaperiat nobis gracia ſpiritusſancti Octaua Euangelcis armis muniat nos conditor orbis Nona Ad ſocietatem ciuium ſupernorum perducat nos rex ſanctoꝝ. R
In feſto trium lectõnum benedictiones. Deus de celo defendat nos ab omni malo Cuius vel quorum colimꝰ feſtum ipſe ſeu ipſi intercedat aut intercedant pro nobis ad dominum. Ad gaudia paradiſi ꝑducat nos miſericordia iheſu criſti.
Item infra ſolempnes octauas ſcz Epiphanie. aſcenſionis. trinitatis. corpis criſti. et Kanuti ad ſex primas lectiones bñdictiones vt in dominicis Sed omiſſa omelia in tercio nocturno. Septima. Qui trinus eſt et vnꝰ det nobis gracie ſue munus Octaua. De ſede maieſtatis benͣdicat nos dextera dei patris. Nona Ad ſocietatem ciuium ſupernoꝝ perducat nos rector eorum.
In feſto btē virginis bñdictõnes in p*ri*o nocturno Alma virgo virginū intercede ꝓ nobis ad dn̄m. Secunda Ora voce pia ꝓ nobis virgo maria Tercia. Sctā dei genitrix ſis nobis auxiliatrix.
In ij nocturno Quarta Stella maria maris ſuccurre p̄iſſimā nobis Quinta. Que genuit xp̄m ꝓ nobis poſtulet ipſum Sexta Ad gandia paradiſi ꝑducat nos mater ihū xp̄i

Ad euangelium. Septi͡a
Intellectum ſcti euãgelij ad
aperiat nobis gracia ſpiri-
tuſſancti. Octaua. Euã
gelica lectio ſit nobis ſalus
et ꝓtectio. Nona. Preci
bus ſue matris bñdicat nos
filius dei patris. Infra
octauas eiuſdez dimiſſa om
elia in tercio nocturno. Sep
tima. Caſta pudica pia mi-
ſeris miſerere maria. Oc
taua Nos cum ꝓle pia be-
nedicat virgo maria No
na. In omni tribulatõne et
mortis hora ſucurre nobis ṽ
go maria
In die omnium ſanctorum
benedictõnes Benedctõe
ꝑpetuã benedicat nos trini-
tas ſancta. Nos cum pro
le pia: bñdicat virgo maria
Colloce in celis nos ſanc
ta cohors michaelis. Criſ
ti baptiſta nobis ad opez mi
ſeris ſta. Martirij ſang-
nis ſanet quos vulnerat ãg
nis Liberz a pena nos tur
ba fratꝝ duodena.
In tercio nocturno bñdictio
Septima. Intellectũ ſancti
euãgelij ꝛc Octaua. Euã
gelicis armis ꝛc Nona Ad
ſocietatem ciuiũ ſuꝑnoꝝ per
ducat nos rector eorum.

Notandũz eſt ꝙ ſicut ſuffra
gatur de ſctõ Laurentio qñ
de ſancto Kanuto in quitis
ferijs legitur. Similiter de
ſancta Anna i ſabbatis ſuf
fragatur ſi ṽ domina noſtra
decãtatur Añ ad vſ̃ Celeſte
beneficiũ introiuit in annaz
ṽ qua nata eſt nobis mater
maria virgo Ad matutinas
Annã clerus veneretur poſt
ulans ſuffragia. vt marie ꝑ
hoc detur magna reuerentia
℣. Ora ꝑ nobis beata mat̃
anna Ut ṽgne refici merea
mur celeſti manna Collecta
ad vtrũq
Deus qui
beataz annam matris
tue genitricez fieri voluiſti:
preſta queſumus vt apud te
meritis vtriuſq matris ꝛ fi
lie regna celeſtia conſeq̃mur
Qui viuis et regnas cũ deo
patre in vnitate ꝛc
Ex quo generalia ſuffragia
cum ordine debito benedictõ
num in dominicis In ferijs
in feſtis nouẽ ꝛ trium lectiõ
num In feſtis beate virgis.
eiuſdemq octauis In feſto
omnium ſctõꝝ Similiter in
ſolempnib⁹ octauis dũ ome
lia dimittitur ſatis clare vt
premittitur inuenire poteris
Conſequenter parebit qua

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

liter ordinem p̄dictoꝝ ſuffra
giorum generalium inuenies
et ſunt quatuordecim in nūe
ro Quorum ſuffragioꝝ debi
tum ordinem faciliter in ſe-
quentibus metris continua-
bis. Unde verſus **Crux
Genitrix Angelis Criſti pre
curſor Apoſtlis Kanut Lau
Nic Be Kathe Mag Reli
Pax quoqꝫ ſanctis.** Et
notandum eſt ꝙ predicta ſuf
fragia obſeruanda ſunt in
ferijs durante ab impoſiti-
one hiſtorie. **Domine ne in
ira** vſqꝫ ad feſtum capitis ie
iunij Demptis tamen ferijs
quibus preces maiores attri
buuntur. Que ferie proprie
ſunt vigilie appellate cum ie
iunijs quatuor temporum.
Et quādo preces maiores di
cantur. tunc huiuſmodi ſuf-
fragia ſilentur Ceſſabuntqꝫ
dicta ſuffragia a capite ieiu
nij vſqꝫ ad impoſitōnez hiſto
rie **Deus omniuz** Et dura-
bunt vſqꝫ ad aduentum do-
mini et amplius non Et qn̄
noua imponitur hiſtoria De
us omnium cū ceteris Tunc
in vtriſqꝫ veſpis et matutis
de his ſuffragijs totaliter ſi
letur. Item notandum ꝙ
in feſtis trium lectionum et

In ſabbatis ad veſpas In
dn̄icis ad matutinas et ad
veſpas quando dominicalē
legitur hiſtorijs p̄ſcriptis pri
us impoſitis Tunc tantum
de ſuffragijs generalibus ſep
tem habeantur Primuz de
ſancta cruce. Secundum de
domina noſtra. Tercium de
apoſtolis. Quartū de patro
no. Quintum de reliquijs.
Sextum pro pace. Septimū
et vltimum de omnib⁹ ſanc
tis Quorum ſuffragioꝝ debi
tum ordinem in ſequenti me
tro conſeruabis. Unde ver-
ſus **Crux Genitrix ꝛ Apoſ
Ka Reli Pacem pete. ſanc
tos.** Sed dum ferialiter legi
tur et alicuius ſeu aliquoruz
ſanctorum ſimplex euenerit
ſuffragium Tunc ſuffragia
immediate poſt patronum
ordinetur inter ſuffragia ge-
neralia. Notandum ꝙ in-
fra aduentum et infra qua-
dragesimam quando ꝯ ſanc
tis agitur tunc ad horas vim
ni diurnales ꝯcludantur ſi-
cut ſolēt ferialiter ꝯcludi ſcꝫ
per verſum **Deo patri.** Ad
primam autem per **Preſta
pater pijſſime** ꝛ no ad inſtar
aduent⁹ aut quadrageſime.
Sed vimpni ꝯpletorioꝝ ſecū

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

274

272

dum ordinez aduent⁹ et qua
drageſime obſeruentur.

Expedito iam de tempore
per totum annum Conſeqn̄
ter ꝯtinuabitur ď feſtis ſctō
rum per totum annum ꝛc.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

De ſancto Saturnino martire. Collecta.

Deus qui nos ſcti ſat̃ni
ni martiris tui ꝯcedis
natalicio ꝑfrui. eiꝰ nos tri-
buis meritis adiuuari. Per.

In vigilia ſancti Andree
Secundũ Johannem.

In illo t. Stabat iohes ⁊ ex
diſcipul' eiꝰ duo et reſpiciẽs
ihm̃ ambulantẽ dixit Ecce
agnꝰ dei Et reliqua Omlia
venerabilis Bede.

Tanta ⁊ talis ẽ pſbiteri
ſcripture dĩne ſublimi
tas: vt nõ ſolũ v̾ba q̃ a ſanc
tis vel ab ip̃o dño dicta refe
runt. Sed eciã circũſtancia
rex̃ q̃ ſimpliciter poſita vide
tur ſpũalibus ſit plena mi-
ſterijs Tu. Lectõ. ij.

Ecce eni narrante euan
gelio frẽs cariſſimi au-
diuimꝰ qꝛ ſtabat iohẽs ⁊ ex
diſcipulis eiꝰ duo: et reſpici
ens ihm̃ ambu'ãtẽ dixit Ec
ce agnꝰ dei. Stati cognoui-
mꝰ ymmo iã notũ ad meõ-
riã reuocãꝰ quare ihm̃ p̃cur
ſoꝛ ſuus agnꝰ dei vocauerit
Quia videli Lectõ. iij.

Docet p̃ ceteris moꝛtalibꝰ
ſingulariter innocẽtẽ. hoc ẽ
ab oĩ pctõ mundũ nouit. qꝛ
nos ſuo ſanguĩe redẽpturũ
qꝛ dona ſui velleris ſponte
largiturũ de quo veſtẽ nupci
alẽ nobis facere poſſumꝰ id
eſt exẽp'a viuẽdi nobis relic
turũ p̃uidit Quibꝰ in dilec-
ciõe calefieri deberemꝰ. hoc
ẽ ergo teſtimoniũ p̃curſoꝛis
dñi Quia facile p̃bet fideli-
bꝰ ritũ amoꝛis ĩtimi fomitẽ
audienciũ coꝛdibꝰ infundit.
Tu aũt dñe

Notandũ q̃ nõ dicatur
Capl̃m neqꝫ Coll. de vigilia
Sꝫ oĩa ferialiter agãtur cũ
precibus. Ad vs Añ

Ambulãs ihũs iuxta ma
re galilee vidit petrũ et
andreã frẽs eiꝰ ⁊ ait illis Ve
nite poſt me faciã vos fieri
piſcatoꝛes hoĩm. at illi relic
tis rethibus et naui ſequuti
ſunt eũ. ps̃ Laudate pu. Añ
Unꝰ ex duobꝰ q̃ ſequuti ſũt
dñz erat andreas fr̃ ſymõis
petri ps̃. Laudate dñm oẽs

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

gentes Añ Uidens andreas
crucem cum gaudio dicebat
quia amator tuus semꝑ fui
et desideraui te ãplecti o bo
na crux ps̃ Lauda aĩa mea
dominum Añ. Beatus an
dreas orabat dicẽs. dñe rex
eterne glorie ſuſcipe me pen
dentem in patibulo ps̃ Lau
date dominum gm̃ añ Di-
lexit andream dñs in odorẽ
ſuauitatis all'a ps̃ Lauda
therusalẽ dominum. Capm
Bñdictio dm̃ ſuper caput
iuſti Require de apoſtolis.
In cõmuni sanctoꝝ R Do-
mo dei Ym̃⁹ Andrea pie An
nue xp̃e vꝭ In omnẽ terram
Añ Mox vt vocẽ domini p̃
dicãtis audiuit btũs ãdreas
relictis rethib⁹ quoꝝ vſu ac
tuꝗ viuebat eterne vite ſe-
quutus eſt premia largientẽ

Collecta

Q Ueſumus omnipotens
deus vt beatus andre
as apoſtolus tuus tuum pro
nobis imploret auxilium vt
a noſtris reatibus abſolu-
ti a cunctis periculis erua-
mur Item memoria in aduẽ
tu dm̃ de domina et de om-
nibus ſanctis ſi infra ad-
uentum feſtum andree inci-
derit. Eciam in quacunꝗ
feſtiuitate infra aduentũ nõ
eſt omittẽda de aduẽtu meõ
ria et de dña et de õnib⁹ ſnac
tis Quociẽſcunꝗ eciã i pri
mis vs̃ alic⁹ ſãcti quicꝗ añe
notãtur Tociẽs oĩa. Lauda
te habeant Inuita. Adorẽ⁹
victorioſiſſimũ regem xp̃m
Qui victorẽ per crucis tro-
pheũ coronauit btm̃ andreã
apl'm Uenite Ympn⁹ Eter-
na xp̃i In primo nocťno An
dreas apl'us dixit ad egeam
tãtũ meo regi ero acceptior
quantũ ꝓ ei⁹ noĩe fuero per
manẽs in tormĩtis ꝯfeſſor ps̃
Celi enarrãt añ Ego crucis
xp̃i ſeruus ſum et crucis tro
pheũ optare debeo pl⁹ q̃ ti
mere ps̃ Bñdicã dñz añ Cũ
ꝗ carnifices apl'm ducerent
vt crucifigeret cõcurſ⁹ fact⁹
ẽ populoꝝ clamanciũ Iuſt⁹
homo ⁊ amic⁹ dei quid fecit
vt ducat ad crucẽ at ille roga
bat ppl'm vt nõ impedirent
paſſiõz ei⁹ Eructauit vꝭ In
omnẽ terrã Lectio prima

P Rocõſul egeas patras ci
uitatẽ ingreſſ⁹ cepit cõ
pellere credẽtes xp̃o ad ſacri
ficia ydoloꝝ Cui occurrens
beat⁹ andreas dixit Oporte
bat vt tu qui iudex hoĩm eſ
ſe meruiſti: iudicẽ tuũ qui in

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

celis eſt agnoſceres et agni tum coleres et colēdo qui ve rus eſt deus ab his qui veri diJ non ſunt animum reuoca res Tu autem domine: mi-ſerere noſtri Deo gracias.

Cum perambularet Rm. domin9 iuxta mare ſec9 lit tus galilee vidit petrū et an dreā recia mittētes in mare vocauit eos dicens. Uenite poſt me faciā vos fieri piſ-catores hoīm V9 Erant eñ piſcatores et ait illis Ueni-te poſt me faciam vos fieri piſcatores hominum. L. ij.

Qui egeas dixit. Tu es andreas qui deſtruis tē pla deorum et ſuades homi nibus ſuperſticioſam ſectā quam nuper detectā roma-ni principes extermināre iuſ ſerunt. Sanct9 andreas reſ pondit Romani pricipes nō dum cognouerunt veritatē. et ꝙ pro ſalute hominum ve niens dei filius docuerit iſta ydola non ſolū deos non eſ ſe ſed eſſe demonia peſſima et humano generi inimica. R Mox vt vocē dñi pdican tis audiuit btūs andreas re lictis retib9 quoꝝ vſu actu ꝙ viuebat eterne vite ſequu t9 eſt Premia largientē V9 Ad vni9 iuſſiōis vocē petr9 ⁊ andreas relictis retib9 ſe quuti ſunt redemptorem

Lectio tercia

Qui egeas Iſta ſuperſti cioſa ⁊ vana verba dū criſtias veſter predicaret Iu dei illum crucis patibulo af fixerunt Andreas reſpon-dit O ſi velles ſcire crucis miſterium ꝙ racionabili ca ritate auctor humani gene ris pro reſtauratione mun-di nō pro ſua culpa hoc cru cis patibulum non inuitus ſed ſponte ſuſcepit. Egeas dixit. Cum a ſuo diſcipulo traditus et a iudeis tentus et a militibus crucifixus fu it. quomodo tu dicis eum ſpōte crucis patibulū ſubiJſ ſe. Tu autem domine miſere re noſtri.

R Homo dei ducebatur vt crucifigeretur populus an-tem clamabat voce magna dicens Innocens eius ſan-guis ſine cauſa dampnatur V9 Cumqꝫ carnifices ducę-rent eū vt crucifigeret fact9 ē ꝯcurſ9 ppłoꝝ clamāciū et dicēciū Innocēs In ij noct. Inī Cū ꝑueniſſet beat9 an-dreas ad locū vbi crux para ta erat, videns eū a lōge ex

clamauit voce magna dicēs
ſalue crux q̄ i corpe criſti de
dicata es et ex mēbris eius
tāq̄ margaritis ornata. ps̄
Oēs gētes. Añ. Anteq̄ aſ
cēderet te dñs ihūs o bona
crux timorem terrenū hūiſti
mō vero amorē celeſtē obti-
nēs ꝑ voto ſuſcepis ps̄ Ex
audi de⁹ depcatiōz meā. Añ
Amator tuus ſemꝑ fui et de
ſideraui te amplecti o bona
crux ps̄ Exaudi de⁹ orōz. vꝫ
Cōſtitues eos princi. L iiij.
TUnc andreas quiq̄ rō-
nib⁹ oñdit xp̄m volūta
rie fuiſſe paſſum. ſcz ex eo
ꝙ paſſiōz ſuā p̄ſciuit et hoc
diſcipulis p̄dixit. et ꝙ petrū
eū ab hoc auertere cupientē
redarguit et ꝙ paciēdi ⁊ re-
ſurgēdi ptātē hr̄et et ꝓdito
rē ſecū p̄cognouit. et ꝙ locū
in quo ꝓditorē venturū ſcie
bat elegit. De his oīb⁹ ſe in
tereſſe aſſeruit. Tu autem.
℟. Doctor bon⁹ et amicus
dei andreas ducit̄ ad crucem
aſpiciēs a lōge vidit crucem
Salue crux ſuſcipe diſcipu
lū ei⁹ qui pepēdit in te magi
ſter me⁹ xp̄s v⁹ Salue crux
q̄ in corpe xp̄i dedicata es et
ex mēbris ei⁹ tāq̄ margari
tis ornata Salue crux L. v

ADdiditq̄ beat⁹ andre-
as: ꝙ miſteriū crucis
magnū eēt Cui egeas miſte
riū nō p̄t dici ſed ſuppliciū.
Verūtn̄ niſi dictis meis ob
tēperaueris ipm miſteriū fa
ciā in te experiri. Cui andre
as Si crucis patibulū expa
ueſcerē crucis glãz nō p̄dica
torē: et cepit ei miſterium re
dēpcōis pādere. Tu āt dñe.
Expandi man⁹ meas to
ta die i cruce ad populū non
credētē ꝫ cōtradicētē michi
Qui ambulāt viā nō bonā
ſed poſt pctā ſua. v⁹. Deus
vlcionū dñs de⁹ vlcionū libe
re egit exaltare qui iudicas
terrā redde retribuciōz ſuꝑ-
bis Qui ābulāt Lctō vi.
ET cū eleuat⁹ eēt beat⁹
andreas in cruce: exten
ſo corpe ſuſpēſus biduo vix
it et i fide xp̄i populū cōfor-
tabat Cū aūt ad inſtanciā
populi egeas eū depōi iuſſiſ
ſet voce magna dixit. Dñe
iheſu xp̄e non iubeas me de
cruce iſta deponi anq̄ ſpm̄
meū ſuſceperis Cū hoc dixiſ
ſet cūctis cernētib⁹ ſplēdor
de celo veniēs et circūdat⁹ ē
eum et emiſit ſpm̄. Tu āt.
℟ O bona crux q̄ decorē et
pulchritudinē de mēbris dn̄i

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſuſcepiſti Accipe me ab ho-
minibus et redde me magrō
meo vt per te me recipiat q̄
per te me redemit ꝟ ·Sal-
ue crux que in corpore criſti
dedicata es et ex membris
eius tanꝗ̄ margaritis orna
ta Accipe In tercio noctur-
no Accedentes carnifices le
uauerunt eum in cruce et ex
tendentes funibus totū cor
pus eius ſicut eis iuſſum fu
erat ſuſpenderunt Confite
bimur ā Omnis interea po
pulus clamabat dicens virꝫ
ſctm̄ pudicū ornatū moribus
bonū doctorē piū modeſtū rō
nabilē nō debere hoc pati ſed
debere d̄ cruce d̄poi ps̄ Dn̄s
regnauit exul: ā Tūc ſctūs
andreas dixit iā regē meū
video iā adoro iā in eiꝰ con-
ſpectu aſſiſto Dn̄s regnauit
iraſ. ꝟ Nimis hono. Om̄ ma
In illo tempore. Ambu-
lans iheſus iuxta mare ga
lilee vidit duos fratres Si
monem qui vocatur petrus
et andream fratrē eius mit
tentes recia ſua in mare Et
reliqua Gregorij.
Audiſtis frēs cariſſimi q2
ad vniꝰ iuſſ onis vocē petrꝰ
et andreas relictis rethibꝰ ſe
quuti ſunt redēptorē Nulla
vero ad huc miracula eum
facere viderāt. Nichil ab eo
de premio eterne vite audie
rant Et tamen ad vnum do
mini preceptū hoc quod poſ
ſidere videbātur obliti ſunt
Rm Salue crux q̄ in corpo-
re criſti dedicata es et ex mē
bris eius tanꝗ̄ margaritis
ornata Suſcipe diſcipulum
eius qui pependit in te ꝟ.
O bona crux q̄ꝫ diu deſide-
rata et iam cōcupiſcenti ani
mo preparata ·Suſ Lctō.
Quāta nos eius miracu
la videmus quot fla-
gellis cedimur: quantis pe-
narum aſperitatibus deter
remur ⁊ tamen vocantem ſe
qui cōtempnimus Sed for-
taſſe aliquis ſibi tacitis co-
gitacionibus dicat Ad vocē
dñicam vterqꝫ piſcator iſte
quid aut quantum dimiſit
qui pene nichil habuit Tu
Rm. Dilexit andream dn̄s
in odorem ſuauitatis dum
pēderet in cruce dignum ſibi
cōputauit martirē quē voca
uit apoſtolū dū eſſet in mari
Et ideo amicꝰ dei appellatꝰ
eſt ꝟ Vir iſte in populo ſuo
mitiſſimꝰ apparuit Et. L.
Sed in hac re frēs cariſ-
ſimi affectū debemus

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

pẽſare poci⁹ ꝙ cẽſum Mul
tū reliqt qui ꝗlibet parū to
tū deſeruit Certe nos et ha
bita cū amore poſſidemus ⁊
ea q̄ nō habem⁹ ex deſiderio
querim⁹ Multū ergo petr⁹
et ādreas dimiſerūt qñ vter
q̄ etiā deſideria habendi de
reliquit Regnū dei tm̄ valet
quantū habes eſtimacionez
pciū nō habet. Ualet zacheo
dimidio ſubſtācie: valuit pe
tro et andree dimiſſis rethi
bus et naui. Ualuit vidue
duobus minutis. In Rn
Uir iſte in pplo ſuo mitiſſi
m⁹ apparuit ſanctitate aut
et grā plen⁹ iſte eſt Qui aſ
ſidue orat pro populo ⁊ ꝓ ci
uitate iſta ℣ Pro eo vt me
diligerēt detrahebāt michi
ego autem orabam Laud
Salue crux precioſa ſuſci
pe diſcipulū ei⁹ q̄ pepē
dit ī te mgr̄ me⁹ xp̄s a Sal
ue crux q̄ in corpe xp̄i dedica
ta es et ex mēbris ei⁹ tanq̄
margaritis ornata An
dreas xp̄i famul⁹ dign⁹ deo
apl'us germanus petri et in
paſſiōe ſoci⁹ a Qui ſeq̄ban
tur iuſtū diuerſiſti eos dñe ī
infernū et ī ligno crucis dux
iuſti fuiſti An. Maximilla
xp̄o amabil' tulit corp⁹ apl'i
optio loco cū aromatib⁹ ſe
Corde cre Capm peliuit
dit ad iuſticiā ore āt cō
feſſio fit ad ſalutē dicit em̄
ſcriptura Oīs em̄ q̄ credit ī
eū nō cōfundet deo g. Ym⁹
Exultet celū ℣ Annūciaue
rūt opa dei a Cōcede nobis
hoīez iuſtū redde nobis hoīez
ſctm̄ ne interficias hoīez deo
carū iuſtū māſuetū et pium
Maieſtatē tuā Coll.
dñe ſupplicitẽr exora
m⁹ vt ſicut eccl'e tue btūs ā
dreas apl's tu⁹ gl'oſus exti
tit predicator et rector: ita
apud te ſit ꝓ nobis ꝑpetu⁹
interceſſor. P d Memoria
de aduētu. de dña et de oīb⁹
ſcis Ad horas diei añ de lau
d. Ra et ℣ de aplīs Capm
Non em̄ ē diſtictio iudei
et greci nā idē dñs oīm
dites in oēs q̄ inuocāt eum
Omnis em̄ q̄ Ad tx cap.
cūq̄ inuocauerit nomē dn̄i
ſalu⁹ erit. In ij vs Iurauit
dñs Cap. Corde credit' Ym
Exultet celū vs In oēm ter
Sup magt Cum ꝑueniſſet
beatus andreas ad locū vbi
crux ꝑata erat exclamauit
et dixit o bona crux diu dſi
derata ⁊ iā ꝯcupiſcēti aīo ꝑ
ꝑata ſecur⁹ ⁊ gaudēs venio

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ad te ita vt et tu exultās ſuſ
cipias me diſcipulū eiꝰ q̄ pe
pendit in te. Infra octauas
meōria de ſcō andrea ad ma.
et ad.vſ̄ cū añ de laudibꝰ et
collecta Maieſtatē Birgini
cōfeſ. et pōtifi Sacerdos et
pōtifex ℣ Amauit Collecta

Exaudi dñe p̄ces noſtras
quas i ſci birgini epi ⁊
cōfeſſoris cōmemoracōe defe
rimꝰ vt q̄ tibi digne meruit
famulari eiꝰ intercedentibꝰ
meritis ab oībꝰ nos abſol-
ue pctis. ꝑ De ſcā barbara
Col.
Deꝰ q̄ btāz virgi
nē tuā barbarā maxi
mū dedecꝰ i corꝑe ſuo ꝓ tui
nōis hōre pati voluiſti: p̄ſtā
q̄s vt oēs q̄ eiꝰ iplorāt auxi
liū a mōdi huiꝰ vituꝑacōe et
mala fama corꝑis ⁊ aīe libe
Li
Temporibꝰ maxi rent
miāi iꝑatoris erat q̄dā noīe
diaſcorꝰ diues vald̄ paganꝰ
exiſtēs: hic hūit filiā vnicā
noīe barbarā Fecit ei pr̄ eiꝰ
turrim fieri ſublimē cū dua
bꝰ feneſtris ibi eam recluſit
Loquuti ſunt q̄dā de optiā
tibꝰ pr̄i eiꝰ vt eā viro trade
Qat vo accedēs ad fi ret
lia ſuadebat dicēs ꝙ q̄ dā de
potēciorıbꝰ vellet eā ducere
i ꝯiugē ipa vo itnita eū dix
it Ne cogas me pr̄ hoc face
re Pr̄ vo diſceſſit ab ea ꝓ
fecturꝰ i regiōz lōginquā ite
Pre ri vgo baptizata ē
terea fecit fieri terciā
feneſtrā dicēs Duas obtene
breſcere: terciā vo plenū lu-
mē reddere hoc intēdēs Qui
credit in pr̄ez ⁊ filiū et nō in
ſpm̄ ſanctū nō hȝ plenā fidē
Sed q̄ credit i pr̄ez ⁊ filiū ⁊
ſpm̄ ſctm̄: et ꝙ hec tria vnū
ſunt plenā hȝ fidē Reuerſo
pr̄e vt audiuit eū lotā fonte
phēni ⁊ terciā feneſtrā eā iuſ
ſiſſe fieri repletꝰ furore tulit
ſpatā ſuā vt eā occideret T
Btā vo barbara vt hec ſē
ſit ſuꝑ montē fugit, erāt āt
duo paſtores paſcētes oues
in eodē mōte qui viderāt eā
fugientē Aſcendēs pr̄ in mō
tē iterrogauit eos d̄ ea Unꝰ
quidē volēs eā ſaluare: dixit
cū iuramēto eam nō vidiſſe.
Aliꝰ vo eā digito demōſtra
uit ⁊ ꝓpterea facte ſūt oues
eiꝰ locuſte Pr̄ eiꝰ vt eā re-
perit traxit ꝑ comā reducēs
eam ad p̄ſidē noīe marcianū
adiurās eū ꝑ deoꝝ potēciā
vt atrocibꝰ eā peīs interfice
Preſes ſedēs ꝓ tbūa ret
li vidēs pulcritudinē eiꝰ dix
it. Si vis ꝑcē tibi ſacrifica

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

dijs vl' acerrimis penis inter ficieris Reſpondit barbara dicēs Ego habeo ſacrificare dn̄o meo ihū xpo. qui celū terrā mare et oīa q̄ in eis ſunt fecit. Dicit em̄ ꝓpheta de demonib⁹ tuis. Os hn̄t et nō loquent̄. Tūc irat⁹ preſes ⁊ fremēs vt leo iuſſit gladio abſcīdi mamillas eius Amputatis v̾o vberib⁹ btā martir xp̄i barbara aſpiciēs in celū dixit Ne ꝓijcias me a facie tua et ſpm̄ ſanctū tuum ne auferas a me. Lctō

Tunc furore repletus pater ei⁹ ſuſcepit eā a p̄ſide ⁊ duxit eā in montē At vero beata barbara ſup hūc feſtinabat vt ꝑfectū victorie ſuſciperet brauiū Educta beata barbara ad martiriū orauit dicēs Dn̄e iheſu xp̄e prā michi peticionē hāc et da michi graciā vt ſi quis mei martirij memoriā fecerit ꝓpiciare eius peccatis in die iudicij. Oracōe aūt ɔpleta facta eſt vox ad eā de celo dicēs Ueni in requiē pr̄is mei qui eſt in cel' qd poſtulaſti datū eſt tibi a me Hec audiēs beata barbara gaudēs ꝓ xp̄i noīe ſuſcepit martiriū ꝑ patrē inmaniter decollata. Deſcendente vero patre de mōte cecidit ignis de celo et penit⁹ eū conbuſſit: ita vt nec pulnis ei⁹ inueniret̄ Martirizata ē v̾go btā barbara quarta die menſis decēbris Imp̾ante maximiano auguſto ⁊ p̄ſide marciano Tu autem

Omelia Simile eſt regnū celorum decē virginibus.

Criſte tui famuli nobis feſtū nicolai te petim⁹ feſta venerari laude iocūda O ia laudate añ Qui terris poſit⁹ mitis fuit hac moderat⁹ cōſolās miſeros ɔfortās atq3 puſillos ā Ad celos migrās celoꝝ culmina dicās hic releuat multos morboꝝ mole grauatos añ Salue dei miles qui palmā noīe p̄bes ꝓ nobis xp̄i pugna virtute potēti añ Credim⁹ in calamis cōſiſtere ſepe ſupernis poſte ſalutiferos ꝑ te q3 fonte renatos Cap. Ecce ſacerdos magn⁹ R̄ Beat⁹ nicolaus Ympn⁹ Pāge lingua nico v̄ſ Amauit eū añ O paſtor eterne o clemens et bone cuſtos qui dū deuoti gregis p̄ces attenderes voce lapſa de celo p̄ſuli ſanctiſſimo dignū epiſcopatu nicolaum oſtendiſti tuum famulum Coll'.

Deus qui beatum nicola
um pium pontificē tu
um in numeris decoraſti mi
raculis tribue q̄ſumus vt
eius meritis et precibus a
ihehenne ignis incendijs li-
beremur. Per dn̄m

Suffragia de aduentu Inui
tatoriū Confeſſorū regē ado
remus. Qui celeſtis regni
meritū et gloriam conceſſit
ſancto ſuo nicolao Uenite
Ymnꝰ zima vetus. In pri-
mo nocturno. Nobiliſſimis
ſiquidem natalibꝰ torus ve
lut lucifer nicolaus emicuit.
Pſalmi de vno cōfeſſore aū
Poſtq̄ domi puerilē decur
rebat etatem cunctis huius
mundi ſpretis oblectacioni
bus xp̄i ſe iugo ſubijciēs do
cumentis ſanctis ſuum p̄bu
it animū aū Pudore bono
repletus dei famulus ſump
tibꝰ datis ſtupri nephas pro
hibuit ℣ Amauit eū. L i.

Beatus nicolaus ex illu
ſtri proſapia oriundus
ciuis vrbis pathere que vna
ex nobiliſſimis liſie prouin-
cie ciuitatibus Tanto quō
dam famoſiſſima rutilabat
quanto et frequētabatur ac
ceſſu populoſo. Modo vero
eccatis exigētibus ad in-
ſtar paruiſſimi opidi incolit
raro in habitatore Tu. ℞m
Cōfeſſor dei nicolaꝰ nobilis
ꝓgenie ſed nobilior moribꝰ
Ab ip̄o puerili euo ſequntꝰ
dn̄m meruit diuina reuelaci
one ad ſummū ꝓuehi ſacer
dociū ℣ Erat enī valde cō
paciens et ſuꝑ afflictos pia
geſtās viſcera Ab ip̄o L ij.

Patata vero vrbs pa-
thras multa adhuc ple
biū generoſitate referta pa-
rentes ſancti viri cū hūc in
primeuo iuuētutis flore ge
nuiſſent ſe cūctis m̄di volup
tatibꝰ abdicarūt Factū eſt
longe pꝰ hec. vt mirrea me-
tropol' ciuitas ſuo orbaret
antiſtite Cuiꝰ obitū nō me-
diocriter adiacenciū paroch
iaꝝ condolētes epiſcopi con
uenerūt in vnū vt dn̄o iheſu
annuente preuiderent illi ec
cleſie ydoneū preſulem Tu.
℞ Operibꝰ ſanctis nicolao
humiliter inſiſtēte reuelacōe
diuina ꝓuectꝰ Ad ſummū
ſacerdocij gradum ℣ Uoce
quippe de celo lapſa inſinua
tur preſuli dignum epiſcopa
tu nicolaū Ad ſum Lcō iij

Conuencione vero facta
intererat quidam pōti
fex magne auctoritatis et

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſanctitatis Ad cui⁹ nutum
oīm pendebat ſentencia Ut
quem voce ꝓdiret hūc pro-
culdubio eligerent vniuerſi
Hic ergo ꝑ oīa ſequens apo
ſtoloꝝ veſtigia cūctos ieiuni
is ⁊ deuotis ꝓcib⁹ hortatus
ē inſiſtere quaten⁹ ille q̄ ma
thiā indidit numeꝝ ſupplere
apl'icū Ipe ſolita clemētia
pandere dignaret' quē vellet
fungi tanto ſacerdocio. Ill'
quippe cū ſumma deuotiōe
orantib⁹ vocem de celo audi
uit ꝓdictus epiſcop⁹ dicentē
ſibi. Quem primū matuti-
nali hora venire conſpiceret
ipm cōſecraret epiſcopū ad-
iungēs etiam ꝙ nicola⁹ vo
caretur Tu aūt
℟m Quadam die tempeſta
te ſeuiſſima quaſſati naute
ceperunt ſanctum inuocare
nicolaum. Et ſtatim ceſſa-
uit tempeſtas ℣ſus Mox
illis clamantibus apparuit
quidā dicens eis ecce aſſum
quid vocaſtis me Et ſtatim
ceſſauit tempeſtas In ſecū
do nocturno. Auro virginū
inceſt⁹ auro patris eaꝝ ino
piam auro prorſus vtrorūq;
deteſtabilē infamiā dei ſer-
u⁹ ademit nicola⁹ añ Immo
cēter puerilia iura trāſcēdēs

euangelice inſtitucionis diſ
cipul⁹ effect⁹ eſt añ. Glam
mūdi ſpreuit cū ſuis oblecta
cionib⁹ et ideo meruit ꝓue
hi ad ſummū ſacerdocij gra
dū ℣ꝭ Ecce ſacerdos magn⁹
qui i dieb⁹ ſuis placuit deo
et inuent⁹ eſt iuſtus L iiii.
Cum preſul ille vigilans
eundem viꝝ ſanctū ni
colaū hora matutinali ante
oēs procedentē ad eccleſiam
inuenit Cūq; appropinquaſ
ſet leniter eum interrogauit
dicens Quale nomē habes
Ille vero vt erat ſimplicita
te colūbina: peccator inquit
nicolaus vocor At ille let⁹
affectus pariterq; glorificās
dominū dixit Deo gracias:
quia quod querebamus in
uenimus Tu autem dñe
℟m Audiens xp̄i confeſſor
trium iuuenum innocentem
necē ꝓcucurrit quantocius
ad locum quo fuerant plec
tendi. Et liberauit eos. ℣ꝭ
Statiq; ſolutos a vincul' vſ-
q; ad ꝓtoriū cōſulis ſecū ad
duxit Et liberauit Lcō v
Mox quoq; per manū eū
tenēs venerabiliter an
te altare duxit et oīb⁹ oſten
dit dicens Ecce fratres quē
nobis omnipotens de⁹ ſua

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

reuelatione oſtendere digna
tus ē vt hūc elegamꝰ paſto
rē et rectorē. Quo viſo oēs
q̄ aderāt ingentē protulerūt
clamorē clemenciam diuinā
laudantes et glorificantes.
Qui mox et plurimū reni-
tens intronizatus et cōſecra
tus ſicut mos illius regiōis
exigebat: infulam pontifica
lē accepit Tu autem
℟ Qui cū audiſſent ſcti ni
colai nomē ſtati expandūt
manꝰ vtraſq̄ ad celū Sal-
uatoris laudātes clemenciā
℣. Clara quippe voce corā
omnibus dignū referebant
illum dei famulum Salua-
toris laudantes Lectō vi.
O clemēs pietas: redēpto
ris. O immenſa benig
nitas ſaluatoris q̄ tanto lau
danda eſt ꝑconio quantū oī-
bus ſuppliciter ſe petētibꝰ
ē exorabil'. Quis vnq̄ ſanc
tū nicolaū puro corde q̄ſiuit
et non inuenit: quis petiuit
ab eo miſericordiam et non
accepit Iſte vere per oīa eſt
ſanctus cuius nos credimꝰ
meritis exui ab inſtanti ꝑ
dicione Iſte eſt quem in no-
ſtra inuenimus prodicione ⁊
ecce vt cernitis alacrem ſen
timus adiutorem Quod mi
rabiliter probatum eſt in ex
emplis Tu autem domine.
℟ Beatꝰ nicolaꝰ iam tri
umpho potitꝰ nouit ſuis fa
mul' ꝓbere celeſtia comoda
qui toto corde poſcūt eiꝰ pe
ticiōes Illi nimirū tota nos
deuocione oportet comitere
℣. Ut apud xp̄m eius patro
ciniis adiuuemur ſp̄. Illi ni
mirū tota. In tercio nocturno
Añ. Pōtifices almi diuina
reuelaciōe letificati nicolaū
tunc preſulē deuotiſſime con
ſecrauerunt. Añ. Sanctus
quidem triticū quod a nau-
tis poſtulauerat acceptū ſa
gaciter diſtribuebat et auge
ri precibus impetrabat Añ
Muneribꝰ datis neci ſunt
iuuenes innocenter addicti
quibus domini ſeruꝰ fuit vi
te preſidium feſtinanter ℣
Iuſtum deduxit dominus ꝑ
vias rectas Et oſtendit illi
regnū dei Omelia Homo q̄
dam nobilis. ℟ Sancte
dei ꝓſul nicolae tuam cater-
uam ꝓtege Namq̄ credimꝰ
tuis ꝓcibus nos ſemper eſſe
ſaluandos ℣ Qui tres pue
ros morti deditos illeſos abi
re feciſti tuis laudibꝰ inſtan
tē cōſerua plebē Namq̄ cre
dimꝰ tuis ꝓcibꝰ nos ſemper

Rm. Dum mirrenſium qui
dam antiſtes pulſus ob in-
uidiā eſſet de ſede ſua. Stil
licidiū manare ſtatī olei ſa
cri deſiit ꝟ9 . Tandē quippe
ſalutaris ille liquor manare
ceſſauit quouſqꝫ p̄ſul idē ca
thedrā ſuā reciperet Stilli-
cidium manare ſtatim olei.
℞ Ex eius tūba marmorea
ſacrum reſudat oleum quo
liniti ſanant̄ ceci ſurdis audi
tus reddit̄. Et debilis quiſ
qꝫ ſoſpes regredit̄ ꝟ9 Cater
uati ruūt populi cernere cu-
pientes q̄ per eum fiūt mira
bilia Et debilis Proſa

Hoſpitati dedit egros olei
p fuſio ꝟ Nicola9 nau
fragantū affuit p̄ſidio ꝟ Re
leuauit a defunctis defunctū
in biuio ꝟ Baptizat̄ auri vi
ſo iude9 iudicio ꝟ Vas i ma
ri merſum patri reddit cū fi
lio ꝟ O q̄ ꝓbat ſanctū dei
farris augmētacio ꝟ Ergo
laudes nicolao cōcinat hec
cōcio Nā q corde poſcit illū
propulſato vicio Soſpes re
gredit̄ Te deū dicit̄ Ad lau.

Beat9 nicola9 pōti an̄
ficat9 infula decoratus
talē ſe exhibuit vt ab oīb9
amaret̄ An̄ Eccleſie ſancte
frequentēs limina ſacro pec-
tori mādata cōdebat ſagaci
ter an̄ Infancia tenerior de
curſa corp9 ieiunijs macera
bat an̄ Sācte ⁊ iuſte viuen
do ad honorē ſacerdocij me-
ruit reuelare diuinit9 an̄ O
per oīa laudabilē virū cui9
meritis ab omni clade libe-
rent̄ qui ex toto corde q̄runt
illum Capitulū in cōmuni.
Ympnus Amirrea ciuitate
ꝟ Iurauit an̄ ſup Bn̄dict9
O criſti pietas ōni ꝓſequen
da laude q ſui famli nicolai
merita lōge lateqꝫ declarat.
nā ex eius tūba oleū manat
cunctoſqꝫ languidos ſanat.
Bn̄dictus. Memorie de ad
uentu dn̄i. Ad horas diei an̄
de laud. Cetera de vno con
feſſore pōtifice. In ſecūdis
veſperis An̄. Iurauit domi
nus Ympnus Pange lin-
gua ſuper Magnificat
Copioſe caritatis nicolae.
pōtifex qui cū deo gloriaris
in celi palacio cōdeſcēde ſup
plicib9 ad te ſuſpirātib9 vt
exutos q̄ui carne ꝓtrahas
ad ſupos Magnificat. P9
Benedicam9 de ſancto an
drea. An̄ Mox vt vocē dn̄i
predicantis ⁊c. ꝟ9 In omnē
terram exiuit ſonus eorum.
Et in fines Collecta

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

PRotegat nos dñe ſepiꝰ
bti ãdree apoſtoli tui re
petita ſolẽnitas vt cuiꝰ pa-
trocinia ſine itermiſſione co
limꝰ ꝑpetuã defenſionẽ ſen
tiamus ꝑPer dñm noſtrũ
Cũ ceteris meõrijs Inuita.
Regẽ apoſtolorum Anthi.
Uidit dñs petrum et andre
am et vocauit eos Añ Ueni
te pꝰ me dicit dñs faciã vos
fieri piſcatores hoim añ Re
lictis rethibꝰ ſecuti ſũt dñm
redẽptorẽ mũdi Lctõ prima
Paſſionis ſcti andree diẽ
feſtũ octauũ hñtes in eiꝰ re
cordacione gaudeãꝰ recolen
tes q̃d paciebaẗ et itelligen
tes q̃d intuebaẗ Nũq̃ enim
tantas tribulaciones carne
tolleraret niſi magnã quietẽ
mente cõſpiceret Lc ii.
Egregij p̃dicatoris v̉ba
ꝓ ipa ſolẽnitate breui-
ter p̃currãmꝰ Corde eñ cre
diẗ ad iuſticiã ore aũt cõfeſſi
o fit ad ſalutẽ Fides eñ i cor
de iocũda eſt Que deũ trini
tatẽ habere in ꝑſonis et oĩ-
potẽciã maieſtatis i vnitate
credat ⁊ ea q̃ circa huãnita-
tẽ eiꝰ fctã ſũt deifice exhibi
ta nõ heſitet Tu Lctõ iii.
Illa eni cõfeſſio fit ad
ſalutem ſi tñ exornata

fuerit bonis operibus ꝑ ſpa
cium vite Nã aliter ſine opi
bus fides mortua eſt Dicit
ſcriptura vſate ꝓphete Om
nis eni qui crediderit in illũ
ideſt in iheſum criſtũ ea fide
que per dileccionẽ operatur
non cõfundetur ſed ſaluetur
ſalute interioris hominis :
ideſt anime que ſaluatur cõ
feſſione vere fidei non tẽpo-
raliter ſed eternaliter. Om
ſalꝰ huiꝰ cõfeſſiõis eterna ẽ
In ſcdo nocturno Añ Cri
ſtus me miſit ad iſtã ꝓuiciã
vbi non paruũ populum ad
quiſiui Anth: phona Ego ſi
patibulũ crucis expaueſce-
rem crucis gloriam non pre
dicarẽ. Añ Dignũ ſibi dñs
ꝯputauit martirẽ quẽ voca
uit apoſtolũ dũ eſſet i mari.
Ut legiẗ de ſctõ andrea cũ
antiochiã igreſſus illã
totã terrã eccleſijs cõplenit
Uxorẽq3 egee ꝓcõſulis ad fi
dẽ ꝯuertit Audiẽs hoc egeaſ
cepit eos ꝑ mltas minas ad
ydola ꝓuocare: Cui andre-
as dixit. Quicquid tibi in
ſupplicijs videtur magis ex
cogita tantũ enim criſto re-
gi ero acceptior quanto fue
ro ꝓ eius nomine in tormen
tis conſtancior Tu aũt dñe

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Tunc iuſſit eum a vigiti
hoībus cedi et ceſū ma
nib9 ac pedib9 ligari Ut ſic
longiorē accipet cruciatum
vt iuſſum erat eū in cruce ſu
ſpenderūt· In qua biduo vi
uens Uiginti millib9 hoīm
predicauit ac multos ad fidē
ꝯuertit Uenit egeas vt ipm
deponeret Quē vidēs btūs
andreas dixit Ad quid veni
ſti Si pro penitencia veniſti
et ipam cōſequeris Lctō

Et cum vellent eum ſolue
rē nullo modo potuerunt ad
illum venire Nam ſplendor
de celo veniens circumdedit
eum vt eum videre non poſ
ſent Et ſic in illo lumine ſpi
ritum tradidit. Maximilla
vxor egee tulit corpus et ho
norifice ſepeliuit Tu autem
In tercio noctno Recipe me
ab hominibus et redde me
magiſtro meo vt per te me
recipiat qui per te me redeīt
Añ Non me permittas do-
mine famulum tuum a te ſe
perari tempus eſt vt cōmen
des terre corpus meum. Añ
Biduo viuens pendebat in
cruce ꝓ xpi noīe ſctūs ādre
as apoſtolus et docebat po
pulum Cetera vt ī die ſanc
to non Te deū dicatur neqꝫ

Glā iex. Sꝫ Credo cātat.
Conceptionis Marie·

Gaude mater eccľa noua
frequētans gaudia lux
micat de caligīe roſa de ſpiē
germin ps Dīa Lauda. an
Hec eſt ſtella illa maris per
quā fulſit lux ſolaris cuius
feſtū celebrem9 ꝛ iuuamē im
plorem9 añ O maria clauſ9
ort9 naufragātis mūdi por-
t9 placa nobis q̄ te fecit ma
trē ſibi quā elegit ā Adeſto
iā ſupplicib9 tuis fauēdo p̄-
cib9 manū benignā porrige
vitāqꝫ nrāz dirige añ Audi
virgo glifica p9 filiū ſpes v
nica clemēs et impioſa nrā
dele maculoſa acceptās nrā
cantica impetra fulta celica

Dn̄s poſſedit me Capm
inicō viaꝝ ſuaꝝ anteqꝫ q̄dqꝫ
faceret a pricipio ab eterno
ordiata ſū ꝛ ex antiq̄s anqꝫ
terra fieret ℟ Cordis ac vo
cis iubilo pāgā9 laudes dn̄o
Cui9 mris cōcepto mūdū ꝓfu
dit gaudio ℣ Suſcipe deuote
p̄coīa xpe caterue C9 vpm9
Gaude viſce. ℣ M9 p. Añ
Aue dec9 virgineū aue iubar
ethereū nobis pn̄s ſolēnitaſ
da ſit ꝓpes iocunditas tua
namqꝫ cōcepcio ſummis eſt
gratulacio.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Deus q̃ beate marie vir
ginis ꝯceptionē angeli
co vaticinio parētib⁹ p̄dixi-
ſti Pſtã q̃s nobis eiuſdē p
ſidijs muneri cui⁹ ꝯceptiōis
ſolēpnia cōgrua frequētacio
ne veneremur Per dñm.
Memoria de ſctō andrea et
de aduētu ꝛ nō pl⁹. Ad ꝯple
toꝛiū añ Sub tuã ꝓtectionē
cōfugim⁹ vbi infirmi acce-
perūt virtutē ꝛ ꝓpter hoc ti
bi pſallim⁹ dei genitrix v̓go
Ymp⁹ Fit porta v̓ Cuſtodi
añ Gloꝛificã⁹ te dei geītrix
qꝛ ex te nat⁹ eſt xp̄s ſalua ō
nes q̃ te gloꝛificāt Cōpleto-
riū de dñã ſic habeat̃ i feſtis
ei⁹ ꝛ i ſabbatis ꝑ totū annū
vbi aliter nō notat̃ Memo
ria nō ſequit̃ qñ de beata v̓
gine cantat̃ tñ non p̄t nimiū
laudari Inuitatoꝛiū Eva ꝑ
uigiles dño iubelate fideles
Conceptūq; pie ſolēpnizate
marie Venite Ym⁹ O ſctã
mūdi dña regina. In primo
no Gaude fidel' cōcio adeſt
ei⁹ ꝯceptio q̃ delet eue macu
lã vite redūdans infulã Añ
Cui eua obediuit hec ſerpē-
tis caput triuit iugū ſpernēſ
nupciaꝝ deo vovit celebratū
añ A ꝓphetis ꝯcinit̃ et figu
ris oſtendit̃ q̃ mr̄ ꝓcederet q̃
virgo deū pateret v̓ Sp̄e tu
Attēdite frēs ca L. i.
riſſimi ineffabilē dīne
maieſtatis erga nos clemēci
am Actēdite redēptoꝛis no-
ſtri mirabile miſteriū Adeſt
dies celeberria in q̃ ſctã dei
genitrix virgo ſꝑ maria ſuꝑ
oēs femiãs bñdicta gl'oſa ꝯ
ceptiōe ſua vniuerſū mundū
eſt cōſolata Cui⁹ ortū neceſ
ſariū ꝛ ſingl'are meritū da-
uid intuēs ꝑ ſpiritū ex lōgin
quo eã ad regnū ꝓcedere in
uitauit dicēs Audi filia ꝛ vi
de et inclina aurē tuã qꝛ cō-
cupiuit rex ſpēz tuã. Rem
Fulget dies hodierna dig-
na laude ſempiterna qua cō
cepta eſt maria ꝑ quã patet
vite via v̓⁹ Germine rega-
li necnon et pōtificali. Qua
cōcepta eſt maria L. ſcda
Hanc ſolēnitatē ꝓuidēs
ſalomō cū ammiratiōe
ait O q̃ pulcra eſt caſta ge-
neratio cū caritate hodie ꝓ
ceſſit virga de radice ieſſe de
qua ꝓceſſit ille flos amene
ſanctitatis quã p̄dixit yſai
as propheta Egredietur vir
ga de radice ieſſe. et flos de
radice eius aſcendit. Quis
digne valeat preconia lau-
dis illius referre. Ad cuius

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

cõcepcionē oīs prior etas cū
exultacōe ꝓſpexit et ſancta
eccleſia cū magna gratula-
cione decurrit: et vſqꝫ ī finē
ſeculi decātare ſibi nō ceſſa
bit Diffuſa eſt gracia in la-
bijs tuis: ꝓpterea bn̄dixit te
de⁹ ineternū Tu autē dn̄e
℟ Abrahe ſtirpe generoſa
virgo ꝓdit gloſa Que nulli
us ꝑ exēplū ſe ſacrauit do tē
plū ℣ Hec admirāda cūctis
eſt et imitāda Que Lctō iij
Concepcionis glorioſe ge
netricis ac ꝑpetue vir-
ginis marie p̄celſa ſolēnitaſ
cūctoꝝ pioꝝ corda letificās
atqꝫ ad ſui amoris affectū ī
uitās mētes humiliū contē
plari nos amonet diuine ſuꝑ
nos gratuitū pietatis donū
veꝝ immenſitatē benignita
tis dei et ei⁹ p̄ſciām qua ho
minē creare voluit et ei⁹ lap
ſum p̄uidens quo iteꝝ ordie
reꝑand⁹ eſſet agnouit Ad-
mirari non ſatis digne ꝯpre
hendere Verū nequaq̄ ſuffi
ciens ſuis angul' et anguſti
is cōſtrict⁹ in ſeſe ſtupēs hu
man⁹ relabit̄ animus Tu.
℟ Sicut roſa inter ſpinas
ill' addit ſpē ſic venuſtat ſu
am virgo maria ꝓgeniem.
Germinauit eīn florem qui
vitalē dat odorē ℣ Cui⁹ cūc
toꝝ laus ꝓmit̄ ore pioꝝ
In ij nocturno. Aaqꝫ rub⁹
incōbuſt⁹ moyſen qui terru
it. hec eſt virgo q̄ pudore ſal
uo deum genuit Aā Virga
aaron fructifera marie ītipū
geſſerat q̄ nobis fructū attu
lit nr̄āzqꝫ famā depulit Aā
Yſaias ille diuus ſecretorū
dei riuus virge monēs men-
cionē pādit hāc concepciōz.
Conceptionē dei genitri
cis marie deuotiſſime
celebrātes cōſiderem⁹ q̄d in
tpe primo p̄tendebat Videli
cet q̄ abel et ceteri prēs ele-
guntur: ⁊ noe mūdo ꝑeunte
ſaluet̄: niſi fallimur iā terra
illa bn̄dicebatur: in cui⁹ me
dio dn̄s ſalutē operaretur de
qua veritas orie̅t vt ſuo tpe
captiuitas iacob liberrime
abſolueret̄ Sumne bn̄dictio
ni p̄parabit̄ terra in hoīe pro
creato. ex qua concipienda
erat virgo glorioſiſſima cele
ſtis bn̄dictionis ſingulari re
plenda erat priuilegio Tu.
℟ Virga ieſſe de radice gē⁹
duxit inclitū oraculis ꝓphe
taꝝ quod fuerat ꝓditū Vn-
de virgā egreſſurā florē xp̄m
perituram. ℣ Voce ꝓphecie
ſignat̄ origo marie. Lctō v

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Nos qui beatiſſime ma-
rie copioſiſſimā bñdic
tionē ammiramur plurimis
omiſſis enigmatib⁹ et figu
ris ad hāc requirendā cici⁹
reuertamur Conſtantiſſima
proculdubio et fere icōpara
bil' beati abrahe fides vni-
uerſalis eccleſie clariſſima
voce predicatur eiuſqꝫ obe-
diencia oīm fideliū ore lau-
datur credidit namqꝫ cōtra
ſpem humane cōſuetudinis
in ſpem diuine promiſſionis
Unde a domino audire me
ruit ꝙ in ſemine tuo benedi
cerentur oēs gētes Ecce in
parte inuenim⁹ qđ quereba
mus R. Prophetalis nubē
leuē vox dixit aſcendere ſal
uatorē egiptiqꝫ tenebras in
uiſere. Ut in mortis cali-
gine ſedentes luſtret lumine
v. Diffugiūt tenebre pādunt
ſecreta latebre **Lectio vi.**

Solemnitatē igitur con-
ceptionis ei⁹ debite ve
nerantes quanta ſit dotata
cariſmatibus ꝙ veneranda
eſt āgelicis poteſtatib⁹ quā
tis etiā ab omnibus ſanctis
extollenda ſit honorib⁹ quā
tiſqꝫ ſit ab vniuerſis eccleſie
filijs laudib⁹ frequentanda
vt inꝗtū poſſumus intuitu
mētis ꝛ cordis amore cōtem
plemur Uerū ſi rex vniuer
ſitas ſingul' diſticta ſpēbus
in ei⁹ laudibus magnis ſuc
clamat vocibus et min⁹ dig
nū min⁹qꝫ ydoneū erit ꝙ ei⁹
excellēcia ꝓmeret Quid er
go agēdū ē nobis ꝯceptiōis
ei⁹ ſolēnia venerātib⁹ Qm̄
quidē eā offerre dignis lau-
dib⁹ neqm⁹. Agnita deniqꝫ
nrī conat⁹ inefficacia ei⁹ im
plorāda ſint ſuffragia vt ei⁹
mereamur ſeq̄ veſtigia Tibi
ergo pia mīe mr̄ humili affe
ctu p̄ces fundimus et totis
medull' vota ꝓſternim⁹ qua
tenus quē viril' ignara ꝯſor
cij cōcepiſti. Doloris expers
pepiſti ſacro cōfouiſti gremi
o. lacte pauiſti ꝟgineo. piū
nris piacul' reddas in dulco
rē Boni ꝑſeuerācie ꝓpoſiti
largitorē vt te in illo ac ꝑ te
illū glorificātes te auxiliāte
ipo donāte mereamur bōis
ꝑfrui q̄ p̄parauit de⁹ diligē
tib⁹ ſe ꝑ infinita ſcloꝝ ſcl'a
amē R. Ecce nouum ꝑ ꝓphe
tā ſup terrā facere ſe ꝓmit
tit actor vite feīaꝫ circūdare
venerāda nouitate ꝓdiūt mi
racl'a Nā marie ꝑgnās alu⁹
dei ꝓlē baiulat Sctūs obū
brauit huic ſpūs et ꝗuidauit

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

fitq̄ parēs et virgo manet.
Añ In iij noc. Abrahe fit ꝓ
miſſio q̄ illi⁹ ſucceſſio velut
arena creſceret ſtell' q̄ equal'
fieret Añ Hoc ꝓmiſſum eſt
impletū. caſte per marie fetū
que gignēdo granū ſeuit de
quo tāta ſeges creuit. añ Ui
nea quondā ſteril' deo culto
re fertilis vite fecundā pul-
lulat fundendā cūctis pocu
la. Iniciū ſcti euangelij ſcdm
Liber generatio Math
nis ihū xp̄i filij dauid
filij abrahā Et reliq̄ Bede
Prefacionē tocius op̄is p̄
miſit euāgeliſta de quo
dictur⁹ erat: ideſt de xp̄o per
quē aſcēdit ad dauid cui dic
tū eſt. De fructu vētris tui
ponā ſup ſedē tuā ⁊ a dd̄ vſ
q̄ ad abrahā. cui ꝓmiſerat
dn̄s dicēs In ſemine tuo bn̄
dicentur oēs gētes terre ad
quē fuit principiū ꝓmiſſiōis
Ideo poſuit eū euāgeliſta pri
cipiū narracōis ſue ⁊ ꝑ eum
ad ſingl'as genealogias deſ
cēdit ad xp̄m vt i eo ideſt in
xp̄o ſeries gn̄acōis termiare
tur ℟ Uerbū pr̄is mūdo ful
ſit v̄ginis ꝑ vteꝝ cui⁹ mentē
nō q̄uauit on⁹ premēs celeꝝ
Ut ſup vell⁹ pluuia ſic deſcē
dit in maria ℣ Solē iuſticie
cōcludūt clauſtra marie l' ix
A xp̄o euāgl'iſta iniciū libri
incipiebat qꝛ ip̄e ē iniciū ſalu
tis nr̄ē et finis .i. ꝑfciō etne
btitudis. nā ⁊ moyſes librū
creacōis celi et terre ſcripſiſ
ſe teſtať In quo ꝑituri hoīs
originē ſeu ymaginem texue
rat Matheus ſe ſcripturꝫ li
brū generacōis ihū xp̄i ꝓmi
ſit i quo ſal⁹ generis huāni
oñderet: q̄ in noīe ihū ſonat
qꝛ ihūs ſaluator interp̄tať.
Sicut xp̄us vnct⁹ in latino
interp̄tať et eſt nomen digni
tatis. qꝛ antiquis tēporib⁹
reges et ꝓphete ac ſacerdo-
tes oleo ſanctificacōis vnge
banť Ip̄e āt xp̄s p̄ participi
b⁹ ſuis a deo vnct⁹ legiť. qꝛ
in eo oēm plenitudinē diui-
nitatis inhabitare ꝯplacuit
Tu. ℟ Celebris dies coliť i
qua virgo cōcipiť que ꝑ obe
dienciam mūdo refudit gra
ciā Ut quod ruit per feiām
releuetur per feiām ℣ Iſta
fuit digna trāſgreſſus terge
re ſigna Ut q̄d Lectō nona
David manu fortis inter
p̄retať quia fortiſſimū
populi dei hoſtem ſolus ag
grediť vicit et occidit Bel-
lator noſter fortiſſimus xp̄s
ſol⁹ cum dyabolo hoſteatro

ciſſimo certauit Eumq̃ ſu
perauit ⁊ dãpnauit Et poſt
hanc victoriã multoꝝ pater
effectus eſt populoꝝ Quia
abraham pater multarum
genciũ dicit̃ yſaac gaudium
iacob ſupplantator Judas
cõfeſſio Phares diuiſio Eſ
rom ſagittã vidẽs Aaram
electus Aminadab populus
me⁹ ſpõtaneus Naaſon au
gur fortis Salomon ſenſi-
bilis Booz i ip̃o fortitudo
Raab lata Obeth ſeruiens
Ruth feſtinãs Jeſſe incendi
um Salemõ pacificus Vri
as lux medie diei Berſabee
filia iuramẽti Joſeph appo
ſit⁹ Maria illuĩatrix ſiue
ſtella maris interpretat̃ Tu
Rm O maria clauſa porta
quã nemo aperuit princeps
ille qui trãſiuit de⁹ et hõ fu
it nec ingreſſu nec egreſſu vi
olauit clauſulã ſed quã pri⁹
nõ hẽbat ſumpſit carnis fi-
bulã Sic rogat⁹ tãq̃ ſpõſ⁹
ſuo ꝓceſſit thalamo ℣ Per
fudit tota ſacra ℣go te theo
teca decreuitq̃ de⁹ fili⁹ eſſe
C õcept⁹ hodi Laus ſtuus
etn⁹ marie ſp ℣ginis nouum
ĩgit nexũ ſoluit vetuſte origi
nis meſtis reddit leticiã dat
criminoſis veniã aн Gloſa

ſemꝑ ℣go maria dulciſſima
ꝑcib⁹ te veneramur ãnue pi
iſſiã interuẽtrix ne labamur
a te ſp ꝓtegamur ã Maria
pleã grã ſtirpe cõcepta regia
aſſiſtẽtes tue laudi miſeran
do nos exaudi aн O q̃ lar
ga te ꝑfudit ℣go benedictio
qua delet̃ quã ĩduxit eue ma
ledictio intẽde nris laudib⁹
bñdicta tu i mulierib⁹ ã. Di
gnare me laudare te ℣go et
puerꝑa te laudãtes ab erũp
nis leua ſuꝑ ethera potẽs ei
vt dña poli pãdere limina
Ca. vtš ẏ mp⁹ Maria mũ
dm ℣ Audi fi ã Bñdicta es
maria laus nrã ſpes et dña
te collaudat colit tremit tri
na mũdi machina ĩ tua con
cepciõe cõgaudẽtes refoue ꝓ
futura largiẽdo nocitura de
mone Bñdict⁹ Meõria tm̃
de aduẽtu Ad horas diei an
thiphone de laudib⁹ Capm
Dñs poſſedit vtš ℟ Spe.
Necdũ erãt abiſſi Ad vi
et ego iam cõcepta erã
necdũ fontes aquaꝝ erupe-
perãt necdũ mõtes g̃ui mo
le cõſtiterant añ colles ego
parturiebar D ℟ Diffuſa
Qui me inuene Ad ix
rit inueniet vitã ⁊ hau
riet ſalutẽ a dño Deo grãs.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

In ij vͣ añ de laudibus Ce
tera vt in primis cū pſalmis
Dixit dñs. Laudate pu. ꝛc
Sup magt añ Magnifica
xpi mř regia clara celoꝝ re-
paratū ſe letať ꝑ te cet⁹ bto
rū in die tue cōceptionis con
fer opē intercessionis vt per
tua ſuffragia collocemur in
gła Magt Poſt bndicā⁹.
meōria de ſancta Anna vbi
nō fuerit patrocinū Sed ſi
fuerit patrocinū tūc ſequū
tur veſpe cū quinqꝫ antipho
nis ꝑ oīa laudate Ad vᵹ añ
Terra pōtus aſtra mūdus
letū dant obſequiū chorus
pſallat letabūdus in āne ꝑ
coniū añ Stirpe natā ex re
gali vir accepit nobilis inſti
tuto de legali dignitatis pa
tris añ Sed quos fetu deſpa
tos lex nature ꝑdidit partu
ſac ro nō priuatos rex natu
re reddidit añ Prole tandē
fecundať cōſecratus vterus
in quo ꝑles cōſecrat⁹ añ ꝑ
tūgenit⁹ a Adiūge tibi dña
pie nate ſuffragia nā vobis
comitātib⁹ nichil negat dñs
Capłm Mulierē fortē Rm
Fūd e vinū deſolatis Ym⁹
Anne feſtū cū gaudio pre
ſens celebret ꝯcio vt iū
gas voces mētib⁹ veni crea

tor ſpūs Anna ſpreta ꝙ ſte
rilis tandē fit viro celebris
cuius tulit opprobriū de⁹ cre
ator oīm Fecūdata natam
profert ſfert ad templū deo
offert quā caſtitatis liliū ag
noſcat omne ſeculū Sacris
locis educať miro modo im
pregnať cuius venter cōcipi
ens verbū ſupnū prodiens.
Conceptus ſine ſemine tā
dem prodit de virgine quē q̄
ris iterficere hoſtis herodes
impie. Anna mř placa ihm
ꝑ peccatis orbis ceſum nos
ſalua rogent ſinguli iheſu re
demptor ſeculi Trino deo
ſimplici canamus voce ſup-
plici tibi manet diuinitas tu
trinitatis vnitas ẏꝫ Spe
cie tua et pulcritudine tua.
Intende proſpere procede et
regna añ Gaude mater et
exulta o felix eccła dies ad
ē qua exculta ad celi palaci
a angeloꝝ ceta fulta dei trā
ſit auia ora clemēs vt indul
ta nrā ſint peccamina quā-
uis magna licet multa tue
ꝑci cedēt cūcta ꝯprecāte filia
Deus qui bea Coll.
tam annam diu ſterilē
prole glorioſa atqꝫ humano
generi ſalutifera fecundari
voluiſti da vt oēs qui mrēm

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ob dilectionē filie venerātur
vtriuſqꝫ pꝛ̄ſencia atqꝫ ſubſi=
dio in hoꝛa exitus ſui ꝯfrui
mereātur Per eūdē. Cōple
toꝛiu ſicut in pꝛioꝛi nocte cū
ſuffragijs ex aduentu Inui.
Adoꝛem⁹ xp̄m regē quē ma
ria genuit. cui⁹ anna mater
ſancta hac pꝛole reſplenduit
Venite Ympnus
Preſentis feſti tp̄e nos
monet ſumpnū rūpere
luſci ꝓpique pꝛ̄ſcius ales dei
nūci⁹ Solam⁹ anne trāſitū
laudem⁹ ei⁹ meritū quā iā
fecit laudabilē vꝛbs btā ihe
ruſalē Eterna xp̄i munera
iā guſtās ſup ethera p̄camur
mūda crimia o glo̾ioſa dn̄a
Que nos ſecum ad gaudia
vbi manēs i patria pax nr̄ā
iuges et qes xp̄e q̄ lux es et
dies Hinc trinitati gl̾a ſit
ſp̄ et victoꝛia tu finis ⁊ pꝛīci
piū rex xp̄e ſactoꝛ oīm. In i
noct. Sol etern⁹ annā xp̄s
p̄elegit talē genitrix vt mrē
ſue fieret carna liē ps de vna
v̄gie ā De ſtirpe patriarcha
rū cōtraxit oꝛiginē et ſctōꝝ
ꝓples regnū oꝛnauit ꝓpaginē
an . Ex hac ollā ſp̄ei noſtre
figulus cōpoſuit qua decoc
tas dapes vite oꝛbis terre ra
puit vꝰ Spe tua Lcō pꝛima

Factū eſt cū appꝛinquaret
dies magn⁹ dn̄i ideſt en
cenioꝝ feſtiuitas Ruben quē
iheronim⁹. Yſachar. vocat q̄
tunc pꝛinceps ſacerdotū fuit
Joachim inter cōciues ſuos
cū oblacione vidēs deſpexit
eū et munera ſua ſpꝛeuit di=
cēs. Indignū eſſe ioachi mu
nera ſua deo offerre eo ꝙ ſe
mē nō fecerat in iſrahel: di=
cente ſcriptura maledictum
hoēm eſſe qui ſemen nō reli
querat in iſrahel Tu autē.
℟ Celebrem⁹ hodiernā diē
cum leticia Qua btā mr̄ an
na ſcandit ad celeſtia ℣ De
qua virgo eſt exoꝛta et vite
puerpa. Qua btā mr̄ anna
ſcādit ad celeſtia Lcō ij
Ioachi ergo dolens et tri
ſtis vn⁹ d̄ pplo duodeci
tribuū ꝓpt obiectū ob ꝓbꝛiū
⁊ pudoꝛe magno ꝯfuſ⁹ receſ
ſit lamētans dixit Sim er=
go ſol⁹ maledict⁹ ſemen i iſ
rahel nō relinquēs Sic ita
qꝫ ioachim cōfuſus p̄ verecū
dia domū repedare noluit.
ſed ſtatim verecundus et tri
ſtis i heremum receſſit ibiqꝫ
ieiunare ꝓpoſuit nec ampli=
us cibū vl̄ potū ſumere. ſed
pꝛo his ſemper oꝛacioni va=
care donec eum viſitet dn̄s.

Tu autem domine ℟m
In redempcionis noſtre et ſa
lutis ope. Anna felix velut
radix videtur in arbore. ℣ꝰ
Ex qua vga trahit ortū pa
riens amigdalum. Anna fe
lix velut radix ꝛc Lcō iij.
Anna vo inter mulieres
honeſtate et ſanctitate
famoſiſſima. Hec vt audiuit
triſtis domum ſuam clauſit
veſteſqꝫ lugubres induit et
die noctuqꝫ plorans plorauit
Quo facto et appropinquā
te die feſto venit ad eā ioth
ancilla eiꝰ dicens Vſqꝫ quo
domina humilias animam
tuā: induere filia ſyon et le
tare Non enī licet plangere
quia magnus dies dnī eſt.
Ad quam anna tace vthen
et tacens recede vbi eſt enī
ſolacium meum ℟m Medi
ante anna nobis mediator
naſcitur In cuius natiuita
te mundo ſalus orietur. ℣ꝰ.
Quod promiſit adimpleuit
miſereri voluit. In ij noct.
aā Abrahe beati ſenis et da
uid promiſſio adimpleta eſt
per annam in marie filio aā
Hic ager quem de ſupernis
benedixit dominꝰ germinat
odorem vite in virtutū flori
bus aā Annā iuda germina
nit anna virgā virginē vir
ga florē flos decorē decor vi
tam celibem Lcō quarta
Igitur anna intrinſecus
dolore tacta in viridari
um ſuū pre nimio dolore ſola
deſcēdit vt liberius fleret et
flendo plangere poſſet Sed
cū eſſet in virgulto plorans
plorauit amare et oculis ac
manibꝰ in celum intēta ſpi
ritum ab oracionibꝰ non re
laxauit dicēs. Benedic me
dñe deus patrū meoꝝ et ex
audi me ſicut exaudiſti ſa
ram et benedixiſti cui filiū
yſaac dediſti Tu autem. ℟
Betleem natale ſoliū mris
annam colitur Que domus
eterni panis et celeſtis dicit
℣ Qui ſup nos paſcit ciues
et i terris hoīes Lcō quinta
Finita oracione nimis a
mare fleuit et flendo hu
iuſmodi planctū fecit Heu
michi quis pater me genuit
que mater me peperit quia
maledicta ſum inter filias
iſrl et a templo dnī dei mei
me expellant Heu mihi dñe
deus meus heu michi. Cur
infecunda ſum. cur inutilis
cur maledictioni dedita Nū
quid enī germē terre ꝓduc
unt et aqua laudant te et

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

benedicāt Anna vero ſic la
mentando ecce angelus dñi
aſtetit ei dicens Anna anna
audiuit dñs vocē tuā et de-
precacōꝫ Ecce cōcipies et pa
ries:et in oēm terrā exiet ſo
nus ſeminis tui. Tu. ℟m
Sindonē virginitatis anna
manu texuit. Quam enixa
maris ſtella deo patri vendi
dit. ℣ Hic in carne patris
verbū mris eſſe pmiū L vi.
Igit āna cōfortata exhi
lerata rñdit Viuit deꝰ
meꝰ qꝛ qđcunqꝫ genuero ſi-
ue maſculū ſiue feminā offe
rā ipm dño nrō:eritqꝫ ſerui
ens illi omnibꝰ diebus vite
ſue. Dixit et ita contingit.
quod eciā beatꝰ Iheronimꝰ
refert Angelꝰ dñi predixit
ſic ad btām annā loquutus
Anna mr̄ inter nuptas bene
dicta annuncio tibi te naſci
turā feminā filiā que maria
vocāda a natiuitate grā dei
plena ſup oēs mulieres erit
benedicta Tu autem. ℟m
Quā iocundū et inſigne eſt
anne pconiū Dū maria nup
ciarū dat formā celeſtiū ℣
Cui de vētre mris anne fecit
deꝰ thalamū Dū ma. In iij
noct. hec ad opus mris xpi
purpura cōtexit:de qua toga

ſummo regi pcioſa cōdit añ
Linia vginitatis ex hac te-
la pdijt verbū dei fctm̄ caro
quā i carne ſubijt añ Dignū
genitrice ſue fabricat pala-
ciū vrbis artifex eterne repa
toꝛ oīm Iniciū ſci euangelij
Liber genera ſm math.
cōis ihū xpi filij dd filij
abrahā Et reliq̄ ꝫ heronimi
In yſiaa legimꝰ generacōꝫ
eiꝰ quis enarrabit:nō ergo
putemꝰ euangeliſtā phete
eſſe ꝯtrariū Ut qđ ille dixit
neminē facturū hic enarrare
incipit Ibi de generacōe eter
nitatis vl' diuinitatis hic de
incarnacione dictum eſt Tu
℟ Genealogia xpi dū texit
hiſtoriā. Ad annā ex abundā
ti reſpicit egregiā ℣ Ut ſit
meta iſa nube ꝛ legis ꝛ grē
A carnalibus aūt incepit
vt per hominem diſce-
re incipiamus. Filij dauid
filij abraham Ordo ppoſte-
rus ſed neceſſario conmuta
tus. Si eñi poſuiſſet primū
abrahā et poſtea dauid rur-
ſus repetendus foret abra-
ham vt generacionis ſeries
texeretur Tu autem. ℟m
Inter legis ſacramenta ſa-
uatorē vetera cōtectū in pa
triarchis diu clauſit lrā Do

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

nec v̄go ſine viro genuit pu-
erpera ℣ Mediatrix datur
anne q̄ vocat̄ grā grata cui⁹
oīs mūdus ſentit beneficia
Ideo p̄termiſſis Lctō.
ceteris. hoꝝ filiū nuncu
pauit. qꝛ ad hos tm̄ facta ē
de xp̄o promiſſio Ad abra-
ham. In ſemine inquit tuo
bene dicent oēs gentes quod
eſt xp̄s Ad dauid. De fructu
ventris tui ponam ſuper ſe
dem tuā Tu autē dn̄e ℟
Felix anna que ꝓphetam ſa
muelem genuit Sed felicioꝛ
eſt iſta q̄ mariā edidit ℣ Illa
nobis impetratū nazareum
generat iſta matrē nazareni
qui nazareos cōſecrat Sed
felicioꝛ Te deū dicit̄ Lad
Ad legis metas fideiq̄
vet⁹ ruit etas cū gen⁹
anna dauid ſplēdorib⁹ irra
diauit añ Cocīues late regi
dn̄o iubilate celeſti mān̄a p
quē ſacra veſcit̄ āna ā Anna
do vigilauit eo ꝙ lucis alūp
na hāc genuit q̄ v̄go fuit vi
teq̄ colūpna añ Ex āne cele
bꝛis natalib⁹ agmīa plebis
hāc habeat dotē ſibi pacifi-
care nepotē añ Laudē de cel̄
expectat q̄ſq̄ fidelis q̄ meri
tis ſancte refoueri poſtulat
anne La. Mulierē foꝛ V m̄⁹

Solēnitas fideliū magnū
teuoluit gaudiū cōgau
deant celicole pie letent̄ ante
Marie mater vnica q̄ con-
donata merita declarat in
vocabulo pꝛeſenti migrat ſe
culo O beate tu mater fi-
lie marie plene gracie nobis
auctoꝛem oīm reddat anna
ꝓpiciū Annā honoꝛant an
geli ſup̄ni quā palacij dedu
cūt i ſacraria p nate reuerē-
cia Anna bt̄i noīs parēſq̄
tāte v̄ginis quos tuo ſanas
noīe tibi deuotos optīe An
nā certati cōcinūt dū cōpla
cere geſtiūt impetratrici celi
ce parentis huius filie Sit
laus pr̄is volūīni natoq̄ ſāc
to flamini q̄ nos p āne meri
tū celi ducat ad aditū ℣ Au
di filia Sup̄ bn̄dict⁹ añ O i
potēs deitas de cel̄ iſraheli-
tas viſitat ⁊ gratis manib⁹
rapit ipietatis cū loꝛis āne
vict⁹ funeſte tyranne moꝛte
tua victa xp̄o ſunt ceptra re
licta all'a all'a all'a. Orōne
habeant. Ad horas diei ⁊ ad
vs añ de laudib⁹ Capl'a de
btis matrō. s i cōi ℟ de vna
virgine Sup̄ m̄ſt añ Hodie
ſplēdoꝛ eterni pr̄is elenauit
ad ſup̄os genitricē v̄gis ma
tris hodie felix āna d egip-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

cia ſeruitute egreſſa celeſtis
ihl'rm itroiuit gaudia hodie
deſiderabilē cōtemplata eſt
pulcritudinē qui ex carne fi
lie ſue humanā dignat⁹ eſt
aſſumere carnē Cōpletoriū
ex aduētu Damaſi cōfeſſo
Miſericordiā tuā coll'ris
dn̄e nobis qs̄ interce
dente btō damaſo confeſſore
tuo clemēter impēde. ⁊ nobis
pctōrib⁹ ipſi⁹ ꝓpiciare ſuffra
giis Per. Notandū ꝙ feſtū
bti Jodoci ſcd̄m choꝝ atthe
nieſem ſꝑ ſeruabit in ꝓfeſto
lucie Si vo i dn̄ica inciderit
tūc aut i ſabbato anticipet
aut i feriā quintā ꝓximam
differetur quia alias differri
nō hȝ ꝓpter laudis thome et
quatuor temporū feſta
De ſctā lucia ad vs̄ pſalmi
feriales cū ſuis añ ⁊ ſic ꝑ to
tū annū vbi nō aliter fuerit
aſſignatū in pr. mis vs̄ Ca.
Cōfitebor ℟ Grata ſcā eſt
V mo. ⁊ v in cōi ſctōꝝ Sup
mg̃t ā In tua paciēcia poſſe
diſti animā tuā lucia ſpōſa
xpi odiſti q̄ in mūdo ſunt et
coruſcas cū angel' ſanguine
ꝓprio inimicū ſubdidiſti coll'
Exaudi nos de⁹ ſaluta-
ris nr̄ vt ſicut de beate
lucie v̄ginis et martiris tue
feſtiuitate gaudeam⁹ ita pie
deuocōis erudiamur effectu
Nū ꝑ vniuerſam ſiliciā
btē v̄ginis agathe fa-
ma crebreſceret: et ſiracuſa
nus popul⁹ ꝑ quadraginta
quinq̧ miliaria ad vrbem ca
thanēſium ꝑgeret ſiciēter ad
ſepulchrū ſancte agathe v̄-
ginis venerandū Cōtigit lu
ciā venerabilē virginē nobi
liſſimam ſiracuſanoꝝ ſimul
cū mrē ſua ꝑgere: feſtiuita-
tis grā inuitante Tu autem
Cui⁹ mr̄ Enticia ꝑ annos
quatuor fluxu ſanguinis fa
tigata nullo poterat medi-
coꝝ remedio liberari Igitur
dū ꝓceſſiōis miſteria agerē
tur: hec euāgelij lcō recitata
fuit qua legit tacta fimbria
veſtimēti dn̄i mulier a fluxu
ſanguinis ſaluata eſt
At dū hec lcō recitaretur
dixit ſctā lucia mri ſue
Si credis mater his q̄ legū
tur. crede agathā paſſaȝ ꝓ
xpi noīe hoc meruiſſe vt ſꝑ
habeat eū in p̄ſenti ꝓ cuius
noīe paſſa eſt Cōtinge ergo
ſepulcrū ei⁹ credēs ⁊ libera-
Igitur dū pactis beris
oīb⁹ popul⁹ abceſſiſſet
proſtrauerunt ſe añ ſepulcrū
aghate in orōne mr̄ et filia

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

et ceperũt cũ lacrimis ſuffragium flagitare. Interea dũ orõnis plixitas intenditur ſompnũ lucia virgo arripuit. Tu autem domine

Et vidit lucia btã3 agatã in ſompno ĩ medio angeloꝝ ſtantẽ ⁊ dicentẽ Soror mea lucia deo deuota qd a me petis qd tu poteris pſtare cõtinuo nã ⁊ mri tue ſubuenit et fides tua et ecce ſalua fcã eſt Sicut eñ ciuitas cathanẽſiũ p me ſublimat ita p te ciuitas ſiracuſana decorabit

His auditis ſur a dño.

Hexit exxgefctã tremẽs et ait mri Mater mea ecce ſalua facta es: p ipa3 te dep cor q̃ te ſanauit ſuis pcibus ne tu michi ſpõſum terrenũ hoies: q2 ſpõſum michi elegi dñm ihm xpm Cui mater eius enticia reſpõdit Terge oculos tuos filia lucia ⁊ qd tibi placuerit facito Tu at Euãgeliũ Simile eſt regnũ celoꝝ decẽ virginibus Rm. Lucia vgo quid a me petis qd ipa poteris preſtare cõtinuo Nam et matri tui fides tua ſubueniet et ecce ſalua eſt Quia iocundũ deo ĩ tua virginitate habitaculũ pparaſti v Et ſicut p me ciuitas cathanenſiũ ſublimat a xpo ita p te ciuitas ſiracuſanorũ decorabitur Quia R Rogaui dñm meũ ihm xpm vt ignis iſte nõ dñetur michi. Et impetraui a dño inducias martirij mei v9 Pro eo vt me diligerẽt detrahebãt michi ego aũt orabã Et impei R Grata facta eſt a dño in certamine q2 apud deũ et apud hoies glorificata eſt ĩ cõſpectu principũ loqbat ſapienciã: Et dñs oim dilexit eã v9 Erecta nãq3 in virtutis culmie tormẽta deriſit L

Orante ſancta lucia apparuit ei ſcã agatha ⁊ cõſolabatur ancillã xpi añ. Lucia vgo quid a me petis quod ipſa poteris pſtare cõtinuo mri tue añ Per te lucia virgo ciuitas ſiracuſana decorabit a dño iheſu xpo. a Bñdico te pr dñi mei ihũ xpi quia p filiũ tuum ignis extinctus eſt a latere meo a Tãto põdere eam fixit ſpũs ſanct9 vt virgo dñi vt mõs immobilis pmaneret añ Columpna es ĩmobilis lucia ſpõſa xpi q2 oĩs plebs te expectat vt accipias coronã vite all'a. Bñdict9 Ad horas et in ſecundis vs añ laudũ. Ce

terra ĩ cõi ſanctoꝝ añ. Soror
mea lucia virgo deo deuota
quid a me petis qḋ ipſa pote
ris ꝑſtare cõtinuo matri tue.
Thome oĩa in cõi ſcõꝝ Ad
vs añ. Eſtote fortes Pˢ fe
riales Cap Bñdictio dñi Re
Fuerũt Ymp O thome An
nue xp̃e vˢ In oẽz terrã añ
O thoma didime per criſtũ
quẽ meruiſti tãgere te ꝑcib⁹
rogã⁹ altiſonis ſuccurre no
bis miſeris ne dãpnemur cũ
impijs in aduẽtu iudicis Re
quire in aduetu. Coll' vt in
cõi ſcz Concede qũs. Et hec
coll' ẽ dicẽda ĩ oĩ vigilia vni=
us apli niſi habuerit ſpãlẽ
Memoriã de aduẽtu . O de
dña et de oib⁹ ſcis Lectio i.

Temporib⁹ meſdrei in in
dia ꝑdicãte ſancto tho
ma aplo caſtitatem et xp̃m
debere coli. Ut audiuit rex
iratus eſt: et ſtatĩ iuſſit mit
ti ad thomã ⁊ manib⁹ a ter
go ligatis añ ſe adduci ⁊ dix
it ei Quis eſt de⁹ tu⁹ q̇ cõiu
ges nrãs ꝑ te a nobis ſepat
Dicit ei thomas Tu L ij.
cũ rex nunq̃d vis hẽre inq̃=
nata ſeruicia Si ergo tu hõ
rex mũdos ſtudes ꝑuos hẽre
totqꝫ ancillas mundas q̃to
magis credere debes deum

amare caſtitatẽ ſi ergo hõ de
um ĩ ꝑuis ⁊ ãcill' ſuis amare
ꝑdico qḋ tu in ſeruis ⁊ ãcill'
tuis diligis vt q̃d culto L
Dicit ei meſdre⁹ rex L iij
Ego miſi krebſiam vxo
rẽ meã ad cognatã ſuã mig
doniã karicij vxorẽ vt eã de
ꝑcipicio liberaret: ⁊ ipſas tu
in ꝑcipiciũ miſiſti ambas ſci
licet ſorores rñdit apoſtolus
precipiũ nõ eſt niſi recedere
a caſtitate et ire in libidinẽ
Nam qui a libidine ſe extol
lit et ad caſtitatẽ accedit hic
a precipicio remeat ad ſalu
tem et egredietur de tñbris
ad ſalutẽ Tu autẽ L cõ iiij.
Dicit ei rex quomodo ſp
aſti aĩas eaꝝ magicũs
artib⁹ a conſorcio coniugij.
Sic age ſuaſione tua vt re=
deãt et ſint cõiuges vt ãtea
fuerũt Dicit ei apoſtol⁹ Er=
rat iuſſio regis Rñdit rex. ĩ
quo errat. et dicit aplus: Fa
bricaui turrĩ excelſa ⁊ dicis
mihi vt ego q̇ eã fabricaui d
ſtruã Fodi terrã ꝓfundã et
eduxi fontẽ de abiſſo ⁊ dicis
michi vt obruã illũ. ego ma
gis dicã ill' vba dñi mei ihũ
Nũc cariſſi⁹ dicit ad xp̃i
regẽ Nũc magũ ſi tar
das occidere noſipſos ĩ ꝑci=

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

piciū mittet Et iuſſit rex la
minas ferreas igniri ⁊ aplm
nudis pedib⁹ ſuperſtare vt
hoc dolore deficeret Statiqȝ
fons prupit et eas nutu dei
ꝓtin⁹ extinxit Tūc rex mi
ſit eum in fornace ardentem
Qui ſic refrigeratus eſt vt
altera die ſan⁹ exiret et ille
ſus. Dixitqȝ cariſius regi.
Fac illū ſacrificare deo ſoli
vt irā incurrat dei ſui qui li
beret illū ab his q̄ inferūtur
illi Tu aūt Lectio sexta

Cumqȝ apoſtolus vrgere
tur vt ſimulacro ſolis
ſacrificaret dixit Ecce ado-
ro ſed non ydolū nec ſimula
crū. ſed adoro ihm̄ xpm: in
cuius noīe p̄cipio tibi demō
qui hic latitas vt nullum le
dens ſimulacrū cōminuas.
Stati aūt vt cera iuxta ig-
nē poſita ita liquefactū ydo
lū reſolutū eſt Tunc oēs ſa
cerdotes templi mugitū de-
derunt Pōtifex aūt tēpli
ſummus eleuās gladiū apo
ſtolum dei trāſuerberauit di
cēs Ego vindicabo iniurias
dei mei Rex aūt et cariſius
aufugerūt vidētes ꝙ vellet
populus vindicare aplm et
pōtificē viuū incendere. Cri
ſtiani āt corp⁹ apli tulerunt

et honorifice ſepelierūt aro-
matib⁹ cōdientes et fiūt ibi
miraculoꝝ v̓tutes ꝓ Johez

In illo tē. Thomas vn⁹
de duodecim q̄ dicit di-
dim⁹ nō erat cū diſcipul' qñ
venit iheſus Grego.

Iſte vn⁹ diſcipul⁹ defuit
Reuerſuſqȝ qđ geſtū eſt
audiuit auditū credere rēnu
it Venit iterū ihūs et nō credē
ti diſciplo lat⁹ palpādum p̄
buit. man⁹ oñdit et oñſa ſu
oꝝ cicatrice vulneꝝ infideli
tatis illius vuln⁹ ſanauit

Quid frēs kmi qđ int̄ hec
aduertitis. Nūqđ caſu
geſtū creditis vt elect⁹ ille di
ſcipul⁹ tūc deeſſz. Po⁹ āt ve
niēs audiret et audiēs dubi
taret: dubitās palparet pal
pās crederet Frēs nō hoc ca
ſu ꝫ diua diſpēſacōe fctm̄ ē

Egit nāqȝ miro mō ſuꝑ
na clemēcia vt diſcipu
l⁹ dubitans dū in mgrō ſuo
vulnera palpat carnis in no
bis ſanaret vulnera infide-
litatis Pl⁹ eñi infidelitas
nobis thome ad fidē qȝ fides
credenciū diſcipuloꝝ ꝓfuit
qꝛ dū ille ad fidē reducit pal-
pādo nrā mēs oī dubitacōe
Bp⁹poſita in fide ſolidat
Benedictus deus ⁊ pater

dñi nri ihesu xpi qui bñdix-
it nos in omni benedictione
ſpũali i celeſtib⁹ in xpo ihũ.
Sup Benedict⁹ Thomas
qui dicit didim⁹ nõ erat cũ
eis qñ veit ihũs dixerũt alij
diſcipuli vidimus dñm all'a
Da nobis qũs Bñd⁹
dñe bti thome apl'i tui
ſolẽnitatib⁹ gl'ari vt ei⁹ pa
trocinijs ſublevemur et fidẽ
cõgrua devotione ſectemur
Sequit meõria de adventu
añ Nolite timere quita eni
die veniet ad vos dñs veſter
Cũ ꝟ et coll' de adventu No
tandũ ſi feſtũ thome tũſfert
ĩn ſcdaꝫ feriã tũc añ Nolite
timere r oino dimittatur et
añ ferial' ſcꝫ Dicit dñs vts
ad mebriã añ dicat In ij vs
Jura de apl'is cũ ceteris C.
Bñdict⁹ vts Ad magt O
thoma didime. Itẽ de advẽ
tu O de dña et de oĩb⁹ ſctis
ſil'r O Ex quo feſtũ ſcti fe
licis ẽ primũ i ordie de feſtis
triũ lectionũ Ergo i hoc lo-
co ẽ notandũ ſi feſtũ ix lcõnũ
pcedit tũc de feſtis triũ lcõm
conſeqũtib⁹ ad primas vs
tñ meõria habeat Si aũt fe
ſtũ immediate nõ pcedit ſed
feria vl' feſtũ triũ lcõm tunc
ps feriales Cap de cõi ſctoꝝ

ſed R nõ dicat Ymp.et ꝟ de
ſcõ vel ſctis cui⁹ vel quoꝝ di
es celebrat P⁹ añ ſup mgt
Kyrieleiſon novies cum pr̃
no. Nõ pces vt i ferijs Sed
tñmõ ꝟ. q añ imediate fuit
pnũciat⁹ ſcꝫ poſt ymp Sed
p⁹ illũ ꝟs immediate. Dñe
exaudi. Dñs vobiſcũ Coll'
ppria vl' de cõi ſctõꝝ Suffra
gia de ſctã cruce de dña de
apl'olis de patrono de reliq
is Pro pace et de oĩb⁹ ſctis
Ad matu. Invi. Ymp.et ꝟ
erũt de ſctõ vl' ſctis vt i fe-
ſtis novẽ lcõm ꝛ ferialit noc
tur. cũ ſuis antipho. Tercia
R a prima de cõi ꝛ dicãt lau
des cũ vna ſola añ ps Dñs
reg. Eciã p⁹ Bñdicã⁹ Ki-
rieleiſon ix dicãtur et ad ho
ras diurnas tria Kiriel. pr̃
nr̃ cũ repeticõe ꝟſiculi ã coll'
Ad ij vs michil de ſctis triũ
lcõm Sed ferialiter totũ eſt
agendũ Et hec regula p totũ
annũ Niſi inter paſca ꝛ pẽ.
Quia tũc noct. cũ vna añ.
Sed Kyriel' pr̃ nr̃ et ꝟ tunc
nõ repetitur ſed tũc oĩa feſti
ue agãtur more ix lcõm Se
quit de ſcõ felice i picis vno
cõfeſſore nõ põtifice Coll'
Concede qũs ops de⁹ vt
ad meliorẽ vitã: ſancti

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

felicis cõfeſſoris tui exēpla
nos ꝓuocēt quatenꝰ cuiꝰ ſo
lemnia colimꝰ etiā actꝰ imi

Felix pre noīe in temur
noīe ī pincis dicit̄ vel a
loco in quo quieſcit vel a ſu
bul' in q̄ bꝰ paſſus ē Nā pin
ca ſubula dicit̄ dicūt eñ Cū
mgr̄ puerorꝫ fuiſſet et eis ni
mis rigidus eſſet tentꝰ a pa
ganis cū xp̄m libera voce ꝓ
fiteret̄ traditꝰ fuit in manꝰ
puerorꝫ quos ipſe docuerat
qui cū ſtil' et ſubulis eū occi
derunt Eccleſia tñ tenere vi
det̄ qḋ nō extetit martir ſed
cõfeſſor Hic cū ad quodcūqꝫ
ydolū ducebat̄ vt ei ſacrifi-
caret in quo ſufflabat ⁊ tūc
cõtinuo corruebat **Tu. L ij**

Huic erat frater eciā noīe
felix Cūqꝫ ipē cogeret̄
ydola adorare dixit Inimi-
ci eſtis deorꝫ veſtrorꝫ ꝙ ſi me
ad illos duxeritis ī eos ſicut
frater meus ſufflabo et cor-
ruent Uenīētes aūt gētiles
vt ſanctū felicē tenerēt Sed
nimius dolor manꝰ eorꝫ cõ-
prehendit qui cū vlulareut
dixit eis Dicite criſtus eſt de
us et dolor vos dimittat ⁊
Quibus dicent[illegible] mox ſa
nati ſunt . Tu autem domi
miſere **Lectio tercia**

Pontifex ydolorum venit
ad eum dicens Ecce deus vt
te venientē vidit deū timuit
et arripuit fugā Cunqꝫ ei
dicerē: quare fugis Ait Uir
tutem huius felicis ferre nō
poſſum Si deus meꝰ ita te
timet quantomagis ego te
timere debeo Quē cū felix ī
fide inſtruxiſſet baptizari ſe
fecit: Adorantibꝰ appollinē
dixit felix Si ē appollo deꝰ
dicat michi quid habeo ī ma
nu mea Habuit nāqꝫ in ma
nu dominicā oracionē ſcrip
tā in cedula Quo nichil reſ
pondente gentiles conuerſi
ſunt Tandē miſſa celebrata
et populo pace data in orōz
ſe proiiciens migrauit ad do
minū Tu autem domine

Sancti Marcelli martiris
Collecta

Preces ppl'i tui qs̄ dñe
clemēter exaudi v btī
marcelli martiris tui atqꝫ
puntificis meritis adiuue-
mur cuiꝰ paſſione letamr

Mortuo diocleciano **L i**
maximianus filius eiꝰ
p̄cepit vt vbicūqꝫ criſtiani [illegible]
uēti fuiſſent punirent̄ Qua
dam die ꝓceſſionis ſue mar
cellus epiſcopus obtulit ſe
auguſto dicens: pietati tue

ſuggero. ſeruos dei qui orāt
pro regno tuo et pro republi
ca tua quare trucidas Tūc
iratus maximianus p̄cepit
vt fuſtibus cederetur et ex
pelleretur. Lectio ſcđa

Poſt aliquos dies beatꝰ
marcellus papa cū lu
cina xpianiſſima matrona
cōdiuit corpora ſctōꝝ cū aro
matibus et trāſtulit cū ſctō
ciriaco in p̄dia vita oſtēſi mi
liario ab vrbe romana ſepti
mo vbi requieſcūt in ſartho
phagis lapideis ī pace L iij

Eodē tp̄e fecit donacionē
btā lucina de facultate ſua
ex oībꝰ que habuit eccl'e ca
tholice Hoc audiens maxi-
mianus auguſtus indignatꝰ
eſt et ꝓſcripcōe eā dāpnauit

Beata autē lucina roga
bat ſctm̄ marcellū epiſ
copū vt domū ſuā ecclām cō
ſecraret Quod cū omni de-
uocione fecit. Marcellꝰ epiſ
copus et ibidē frequēter miſ
ſas celebrauit ī media ciui-tate

Audiuit hoc maxi
mianꝰ auguſtus miſit
ad eandē ecclām et iuſſit vt
eā ſterneret ad aīalia ſtabu
lāda. ⁊ eundē marcellū epm̄
ad ſeruiciū aīaliū deputauit
cum cuſtodia publica. Ubi
etiā poſt multos ānos emit
tens ſpm̄ in dn̄o requieuit.

Corpus eiꝰ rapi Lcō vi
ens iohannes preſbiter
nocte cū beata lucina condi
uit cū aromatibꝰ ⁊ ſepeliuit
in cimiterio calixti precelſa
via ſalaria nō lōge ab vrbe
romana miliario tercio vbi
requieſcet ī duo. Euangeliū
Nō quidā pe. Capitlm Plu
res facte ſacerdots. Requi
re de cōfeſſoribꝰ in cōmuni
ſanctoꝝ Capitula ad horas
diurnales in cōmuni de vno
martire Anthonij cōfeſſoris
Omnia de vno cōfeſſore nō
pontifice Collecta.

Deus qui ꝯcedis obtētu
beati anthonij ꝯfeſſo
ris tui morbidū ignē extigui
et membris egris refrigeria
p̄ſtari Fac nos ꝓpiciꝰ ipius
meritis et p̄cibꝰ a gehēne ig
nis incendijs liberatos inte
gros mēte et corpore tibi feli
citer in glā p̄ſentari Lcō i

Anthonius cū vigiti eſſet
annoꝝ et audiret legi ī
eccl'a Si vis ꝑfectꝰ eſſe vad
et vēde oīa que habes et da
pauperibꝰ Erogauit ⁊ vitā
duxit heremiticā et innume
rabilia demonū temptamē-
ta ſuſtinuit Lectio ſcđa.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Quadā eciā vice dū ſpm̄ for
nicacionis virtute fidei ſup=
aſſet diabolꝰ in ſpecie pueri
nigri apparuit et ſe ab eo vi
ctū cōfeſſus eſt Nā et hoc p̄
cibꝰ impetrauit vt videret
fornicationis demonē iuue=
nibus inſidiantē Quē cum
in p̄dicta forma vidiſſet dix
it Uiliſſima michi apparui
ſti ſpecie te vltra nō timebo
Tu aūt **Lectio tercia**

Alia vice dū in quondā tu=
mulo latitaret multitudo d
monū eū adeo lacerarūt ꝙ
eiꝰ miniſter quaſi mortuum
ſuis humeis aſportauit Cū
ꝗ eū oēs qui cōuenerūt mor
tuū putaſſent Dormiētibus
cūctis ſubito anthoniꝰ reui
uiſcit et a miniſtro ad p̄dic=
tū tumulū ſe iteꝝ portari fe
cit Qui cū ibi ex dolore vul
nerū ꝓſtratꝰ iaceret ex vir
tute animi ad cōflictum de
mōes excitabat Tu **L iiij**

Et illi informis variis ap=
parūt et iterū eū dentibꝰ cor
nibꝰ ⁊ vnguibꝰ crudeliſſime
lacerarēt. tūc ſubito ſplen=
dor mirabil' ibi apparuit et
demones cunctos fugauit.
Anthoniꝰ aūt cōtinuo ſana
tus eſt. Tu autem domine
miſerere. **Lectio quinta**

Et ibi xp̄m adeſſe ſintel-
ligens ait Ubi eras bo
ne iheſu quare nō a p̄cipio
fuiſti mecū vt me iuuares ⁊
vulnera mea ſanares. Cui
dn̄s. Hic erā anthoni ſed ex
pectabā videre certamē tuū
Nūc aūt qr viril' dimicaſti
in toto orbe faciā te nomina
ri Tu. **Lectio ſexta.**

Tanti aūt feruoris erat
ꝙ cū maximianꝰ impa
tor criſtianos occideret et ipe
martires ſeq̄bat vt cum eis
martir fieri mereretur et ve
hemēter triſtabat eo ꝙ mar
tiriū ſibi oīno nō dabatur.
Quadā die dū in ſpiritu rap
tꝰ fuiſſet totū mundū laq̄is
ſe inuicē cōnectentibꝰ plenū
vidit Qui exclamās ait O
quis iſtos laqueos euadet.
Audiuit reſponſorū Humili=
tas Tandē poſt mltas tēpta
cionū victorias btūs antho
niꝰ vite ſue āno cēteſiō q̄nto
frēs deoſculās in pace q̄euit
Euangeliū Ecce nos relin=
quimꝰ oīa Memoria **Priſ
ce virginis**. Ueni electa **vꝭ.**
Spē tua. **Collecta**

Da q̄ſ omp̄s deꝰ vt qui
beate priſce v̄ginis ac
martiris tue natalicia coliꝰ
et ānua ſolēnitate letemur

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

et añ fidei ꝓficiamꝰ exẽplo
Beata priſca ciuis Lcõ i
romana clariſſimis pa
rentibꝰ orta. Decimo tercio
etatis ſue anno ab apparito
ribꝰ ad claudiũ imperatorẽ
ducta eſt Qui iuſſit eã tẽplũ
appollinis ingredi vt ei ſa-
crificaret Qua in eodẽ tem
plo orãte terremotus factꝰ
eſt magnꝰ et ciuitas cõcuſſa
eſt ⁊ appollo cecidit ⁊ cõmi
nutꝰ eſt et quarta pars tem
pli ruit et oppreſſit multitu
dinẽ paganoꝝ cũ ſacerdoti-
Deinde deſpo bꝰ ydoloꝝ
liata et ceſa ⁊ i carcerẽ
recluſa per totã noctem ym
nũ canebat et glorificabat
deũ In viſitacione angeli ꝯ
fortata Mane vero educta
de carcere pinguedine adipũ
ferũeti iubetur perungi ſed
minime eſt leſa Iuſſa eſt igi
tur ingredi templũ et ſacrifi
ciũ offerre Tonitruũ factũ ẽ
magnũ et cecidit ignis de ce
lo ⁊ cõbuſſit pplm circũſtan
tẽ et purpam imꝑatoris a
ꝑte dextra ⁊ vdolũ redactũ
ẽ in fauillã Tũc iuſſit impe
rator ꝑfctõ cũ vnctis ferreis
totũ corpꝰ eiꝰ diſſ pare Pre
fectꝰ aũt iuſſit cũ ſpatul mẽ
bra eiꝰ inſcidi Dehic beſtijs
ferociſſimis q̃ eã excerperẽt
exhiberi qua orãte i mãſue
tudinẽ verſe ſunt Lu L ij.
Tũc carnifices tãdiu car
nes eiꝰ traxerũt donec
ad oſſa ꝑtigerẽt Ipa em̃ orã
te brachia eoꝝ aruerũt ⁊ ſic
a tormẽtis ceſſauerũt Tunc
imꝑator fremẽs in virginẽ
iuſſit eã igne ꝯſumi Sꝫ plu
uia magna fctã d celo ignis
penitꝰ eſt extinctꝰ Tunc im
ꝑator iratꝰ comã capitis eiꝰ
iuſſit abſcindi in qua crede
bat magicã artẽ latere Pꝰ
hoc incluſit eã i carcere vbi
fame deficeret Die ãt tercia
ingreſſus vidit ancillã xp̃i q̃
angelico fuerat ſolacio rele
uata et ydolũ deiectũ vidit
atq̃ cõminutũ Et iratꝰ iuſ-
ſit eã capite puniri Ducta ẽ
ãt via oſtieſi miliario dcio ab
vrbe decollata ẽ vbi pꝰ mo
dicũ tꝑis fabricata eſt eccl'a

Sãctoꝝ Fabiani et Seba-
ſtiani martirũ Anthipho. et
pſalmi feriales Cap. Sãcti
per fidẽ Notandũ ꝙ qñ ali-
quod capm ſpecialr notatur
i lecturis quo ad primas vs̃
tũc idẽ capm ad vtraſq̃ vs̃ ⁊
ad laudes et ad terciã dicit.
Sed ad horas diei capitula
vt i cõi ſctõꝝ Sed qñ vo nõ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Fit ſpālis mēcio de capitulo
in lecturis tunc ad vš et ad
matutinas ſicut in cōi ſctō
rū eſt annotatū ℟ Egregie
martir dei ℣ mpni et vꝰ de
martiribꝰ aū Elegit dūs vi
rū de plebe et caritatē viſio
nis eterne dedit illi celebre-
mꝰ ſolemnitatē ſancti ſeba
Infirmi ſtiani martiris
tatem nrām reſpice om
nipotens deꝰ et qꝛ pōdus ꝓ
prie actiōis nos grauat bea
toꝝ martirum tuoꝝ fabiani
atqꝫ ſebaſtiani itercesſio glo
ſa nos ꝓtegat Per. Et ſic
ad oēs horas collecta dicit.
pluraliter et ad miſſam ſin
gulariter vna poſt aliā ſub
vna ꝯcluſione Inuit. Mira
bilē deū in ſanctis ſuis Veni
te adoremꝰ collaudātes Ve
nite ℣ mp. pſal ⁊ ℣ de mar-
tiribꝰ In primo noc. Seba
ſtianꝰ mediolaneſiū parciū
ciuis quē ꝓfuderat deꝰ tāta
grā vt ab oībꝰ amaretur aū
Erat āt in ſmone verax et
in iudicio iuſtꝰ ā Criſto quo
tidie ſedulū exhibebat offici
um erat āt verꝰ di cultor
Sāctꝰ fabianꝰ papa na
cōe romāꝰ ex prē fabio
tredeci annis ſedit Qui dia
conibꝰ regiōes dimiſit fecit

qꝫ ſeptē diaconos qui ſeptē
notariꝫ imminerēt vt geſta
martirū i integro fidelit col
ligerēt Hic ſub ꝑſecutore de
cio rome martiriū coronā ac
cepit et ī cimiterio calixti ſe
pultꝰ eſt. ℟ Sebaſtianꝰ dei
cultor ſtodioſe curabat ſub
abſcōſo clamide aīas ſctōꝝ
cōfortare Spē ꝓmittens et
gloriā cōſeq ſempiternā vꝰ.
Erat eni in ſermone verax
in iudicio iuſtꝰ Lectio ſcda
Sebaſtianꝰ vir xpianis
ſimꝰ diocleciāo ⁊ maxi
miano ita carꝰ erat vt prīci
patuz prime cohortis trade
rēt et ⁊ ſuis aſpectibꝰ eū in
berēt ſp aſſiſtere Erat enim
vir tociꝰ prudēcie in ſmōe ve
rax ī iudicio iuſtꝰ in ꝯſilio ꝓ
uidꝰ ī cōmiſſo fidel ī interuē
tu ſtrēnuꝰ ī bonitate cōſpicu
us ī vniuerſa moꝝ honeſtate
ꝑclarꝰ T. ℟ Sebaſtiāꝰ vir
xpianiſſimꝰ quē occultabat
militaris hītꝰ. Et clamidis
ſue obūbrabat aſpectus vꝰ
Quē ꝓfuderat ds grā vt ab
omnibus amaretur. Lcō iii
Sebaſtianꝰ verꝰ dei cultor
inter innumera fideliū orna
mēta ⁊ eterne documēta ſalu
tis aiebat Nā ſi iſta vita cē
tū tedat annoꝝ ſpaciꝫ nūqd

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

excluſa die vltima ſtati vid
bit nō fuiſſe Illa āt vita fu
tura cū beatitudīe manet cū
gaudio et leticia ⁊ gl'a eter-
na ℞ Erat nāq̃ i ſermōe ve
rax ī iudicio iuſt⁹ ī cōſilio ꝓ
uid⁹ ī bonitate cōſpicu⁹ In
vniuerſa moꝝ honeſtate pre
clarus ℣ In cōmiſſo quoq̃
fidel' ininteruētu ſtrēnu⁹ In
vniuerſa In ij nocť. Adhuc
tm̄ ſub clā de xp̄i militē te-
gebat abſcōdituz vt deo red
deret aīas quas dyabolus
conabať auferre aň Clariſſi
mis quotidie viris marcelli
ano et marco ſuadebat ſcl'i
blādimenta reſpuere ⁊ mo-
mētanea tormentoꝝ genera
nō timere ā Sebaſtian⁹ vir
xp̄ianiſſim⁹ quē occultabat
militaris habit⁹ ⁊ clamidis
ſue obumbrabat aſpect⁹ ℣
Exultent iuſti Lectio iiij.

Veide poſtq̃ ml'tas mar
tiriū mētes a tiōre paſ
ſionis eripuit ⁊ ad coronā ꝑ
petue gl'e incitauit ip̄e quoq̃
q̄s eſſ; aperuit q2 lumē ī te
nebris latere nō potuit Duo
b⁹ ergo clariſſimis fratrib⁹
marcelliano et marco ꝑſua
ſit vt viril'r ꝑſiſterēt ī paſſio
ne ⁊ nulla tormētoꝝ genera
formidarēt Qui cū beatiſſi-
mis ꝯſolacionib⁹ acquieſce
rēt et vbera carnificum aīo
ꝑſeuerāti tranſirēt capitalē
iuſſi ſunt ſubire ſentenciam
℞ Criſto quotidie ſedulū ex
hibebat officiū At xp̄ianoꝝ
aīas quas in tormētis vide
bat deficere cōfortabat ℣.
Adhuc tm̄ ſub clā de terreni
īperij xp̄i militē tegebat ab-
ſconditū At xp̄ianoꝝ Lcō v

Poſt hec diocleciaus ad
ſe vocans ſebaſtianum
dixit. Ego te inter primos
in palacio meo ſemꝑ habui
et tu contra ſalutez meā et
deorum meorū iniuriā acte-
nus latraſti. Cui ſebaſtian⁹
Pro ſalute tua ſemꝑ xp̄m
colui et ꝓſtatu romani im-
perij deuz qui ī celis eſt ado
raui Cum euz diocleciaus
et maximian⁹ imperatores
ad adoranda ydola cōuerte
re nequiſſent iuſſerunt eum
in medio campi ligari quaſi
ſignū ad ſagittandū et a mi
litib⁹ ſagittari Tu aūt ℞m
Soe vxor nicoſtrati dixit
beato ſebaſtiano beat⁹ es ⁊
bn̄dict⁹ ſermo oris tui Per
iheſum criſtū dominū noſtrū
℣ Benedicti qui in omni-
bus que locutus es credunt
Lectio ſexta

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Omnia eũ plenũ ſagittis
quaſi ſpinis erinaciũ ꝑ
mortuo dimiſiſſent: herena
xp̄iana feīa clā nocte abſtu
lit et corā eius egit qui poſt
paucos dies ſtās ſup̄ grad⁹
palacij imp̄atoris Ipm im-
peratorē venientē de mal' q̄
xp̄ianis īferebat dure redar
guit Dixitq; imp̄ator. Iſte
ne eſt ſebaſtian⁹ quē diu ſa
gittis interfici iuſſeramus.
Cui ſebaſtianus ad hoc me
dn̄s reſuſcitare dignat⁹ ē vt
cōueniā et redarguā vos de
mal' q̄ xp̄i famul' irrogatis.
Tūc imp̄ator eū tā diu fuſti
gari iuſſit donec ſpm̄ exala
ret circa ānos dn̄i ducentos
octuagitaſeptē Tu ℟. Egre
gie dei martir ſebaſtiane prī
ceps ac ꝓpagator ſanctiſſi-
moꝝ p̄ceptoꝝ Ecce nomē tu
um ī libro vite celeſtis aſcrip
tū eſt Et memoriale tuū nō
derelinquet in ſecula ℣⁹ So
ci⁹ em̄ fact⁹ es ſupnarū vir
tutū q̄ in celis ſpm̄ tuū ſuſ-
ceperūt Et' meōriale tuū In
tercio noct. At vidit btūs ſe
baſtian⁹ athletas dei immē
ſo certaminis pōdere fatiga
ri dixit O fortiſſ'mi milites
xp̄i nolite ꝑ miſera blādimē
ta coronā deponeret ſempit

nā q̄ Sebaſtian⁹ dixit mar
celliano et marco nō vos ſe
ducāt blādimēta mulieꝝ aī
Nolite timere nō ſep̄abunt
a vobis ſed vadūt ī celū pa
rare vobis ſidereas māſiōes
℣ƥ Iuſti āt ⁊ ꝑpetuū viuūt
Et apud dn̄m eſt mer. eorū
Omelia Deſcēdens ihūs ḡ
mōte ℟ Elegit dn̄s virū de
plebe et claritatē viſionis et
ne dedit illi celebrem⁹ ſolem
nitatē ſebaſtiani martiris.
Gaudiū ſit in celo et ī terra
pax hoīb⁹ bone volūtatis.
℣⁹ Btūs es et bn̄ tibi erit
martir egregie ſebaſtiane.
Gaudiū ſit in celo et in ter
ra pax hoīb⁹ bone volunta
tis ℟m In illo loco ꝓmiſſio
vera ē et pctōꝝ remiſſio ſplē
dor et lux ꝑpetua et ſine fi-
ne leticia Quā meruit criſti
martir ſebaſtian⁹ ℣⁹ Noli-
te timere nō ſep̄abunt a vo
bis ſed vadūt in celū parare
vobis ſidereas māſiones ℟
Btūs es et bn̄ tibi erit egre
gie martir ſebaſtiane Quia
cū ſctis gaudebis ⁊ cū ange
lis exultabis ineternū ℣⁹.
Beatus es criſti martir ſe
baſtiane et bn̄dictus ſermo
Soris tui Laudes
Sebaſtian⁹ dei cultor ſtu

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

dioſe cuſtābat ſub abſcōſo, cla
mide ſctōꝝ animas ↄfortare
ſpē ꝓmittēs ⁊ glam cōſequi
ſempiternā añ. Si ego verꝰ
xpi ſeruꝰ ſum ⁊ ſi vera ſunt
oīa q ex ore meo hec mulier
audiuit et credidit aperiat
os eiꝰ qui aperuit os zacha
rie ꝓphete dm̄ añ Ad hāc vo
cē martiris xpi ſebaſtiani il
lico apptū eſt os vxoris ni-
coſtrati añ Soe vxor nico-
ſtrati dixit btō ſebaſtiano
btūs es tu et bn̄dictꝰ ſermo
oris tui ā Sāctꝰ ſebaſtiāꝰ di
xit nicoſtrato ſaluator nr̄ ꝓ
pctōribꝰ exhibere dignatꝰ ē
ſuā pn̄tiā: Sup benedictꝰ ā
Beatꝰ es et bene tibi erit
egregie martir ſebaſtiane qꝛ
cū ſcis gaudebis et cū ange
lis exultabis In ſecūdis vš
Virgā virtutis añ
Egregie martir ſebaſtiane
princeps ac ꝓpagator ſanctiſ
ſimoꝝ pceptoꝝ. Ecce nomen
tuū in libro vite celeſtis aſ-
ſcriptū eſt et memoriale tuū
nō derelinquet i ſecula Po
ſtea de ſctā agnete añ. Criſti
vgo nec terrore concutit nec
blādimēto ſeducitur Collcā
Omnīps ſempitne deꝰ q̄ infir
ma mūdi elegis vt for
cia queqꝫ cōfundas concede
ꝓpiciꝰ vt q̄ btē agnetis vgi-
nis ac martiris tue ſolēpnia
colimꝰ eiꝰ apud te patrocini
a ſenciamus Per dominū.
Notandū ꝙ ꝑ totū annū ſꝑ
pſalmi feriales habeant in
primis veſꝑis vbi quiqꝫ añ
nō aſſignant tā in dn̄icis ꝙ i
ferijs Tamē ꝓpter hoc non
recte dicit mutare caplm qꝛ
ſm ordinē lundenſ nunꝗ fit
mutacio in caplis Inuita.
Eternas dn̄o lauds ſuper a-
ſtra ferētes agnetis meritis
cūcti iubilādo venite Venite
In primo noct. añ Diſcede ā
me pabulū mortis qꝛ iā ab
alio amatore p̄uenta ſum ā
Dexterā meā ⁊ collū meum
cinxit lapidibꝰ p̄cioſis tra-
didit auribꝰ meis ineſtima
biles margaritas Añ Po
ſuit ſignū in faciē meam vt
nullū p̄ter eū amorē admittā
Ambroſiꝰ ſeruꝰ Lcō prima
xpi vginibꝰ ſacris diē feſtū
ſacratiſſime celebrēꝰ virgis
hic pſalmi reſonāt ind̄ cōcre
pēt lectiōes hic pploꝝ turbe
letētur īde ſuſtērent paupes
xpi Oēs igit gratulemur in
dn̄o ⁊ ad edificationē vginū
ad memoriā reuocemꝰ qua
liter paſſa ſit btā agnes T.
Rm. Diē feſtū ſacratiſſime

virginis celebrem⁹ qualiter
paſſa ſit beata agnes ad me
moriā reuocem⁹ tercio deci
mo eiū anno etatis ſue mor
tē perdidit et vitā inuenit.
Quia ſolū vite dilexit auc-
torem ℣ Ingreſſa agnes tur
pidinis locū angelū dei ꝑpa
ratum inuenit Quia Lcō ij
Computabat in annis i
fancia ſed erat ſenect⁹
mētis immēſa: corpore qui
dē iuuēcula ſed animo cana
Btā agnes pulcra facie ſꝫ
pulchrior fide que dū a ſcolis
reuertit a ꝑfecti vrbis filio
adamatur Deniqꝫ detulit ſe
cū ꝑcioſa ornamēta q̄ a btā
agnete velut quedā ſtercora
ſunt recuſata ℟ Dexteram
meā et collū meū cinxit lapi
dib⁹ ꝑcioſis tradidit auri b⁹
meis ineſtimabiles marga-
ritas. Et circūdedit me ver
nātib⁹ atqꝫ coruſcātibus gē
mis ℣ Induit me dn̄s cicla
de auro texta ⁊ immēſis mo
nilib⁹ ornauit me Et Lcō iij
Inde factū eſt vt iuuenis
maiori vrgeret ſtimulo
et putās eā meliora velle ac
cipere ornamēta. Omn lapi
dū ꝑcioſoꝝ ſecū defert glaꝫ
et ꝓ ſe et ꝓ amicos et notos
et affines cepit aures virgi
nis pulſare Diuicias domos
poſſeſſiones familias atqꝫ
oēs facultates mūdi ꝓmit-
tere ſi ↄſenſum ſuū ei⁹ ↄiu
gio nō negaret Tu. ℟ Amo
xp̄m i cui⁹ thalamū introiui
cui⁹ mr̄ virgo eſt cui⁹ pr̄ fe-
minā neſcit cui⁹ michi orga
nū modulatis vocib⁹ cātat
Quē cū amauero caſta ſum
cū tetigero mūda ſum cū acce
pero vgo ſū ℣ Mel ⁊ lac ex
ore ei⁹ ſuſcepi ⁊ ſanguis ei⁹
ornauit genas meas Quē cū
In ij noc. Induit me dn̄s ci
clad auro texta ⁊ imēſis mo
nilib⁹ ornauit me añ Mel ⁊
lac ex ore ei⁹ ſuſcepi et ſan-
guis eius ornauit genas me
as añ Ipi ſoli ſeruo fidē ipi
me tota deuocōe ↄmitto ℣ß
Diffuſa eſt grā Lcō quarta
Cum āt oīa oblata ⁊ ma
iora ꝓmiſſa vt ſtercora
refutaſſet btā agnes tale iu
ueni fertur dediſſe reſpōſum
Diſcede a me pabulū mor-
tis fomes peccati nutrimen
tū facinoris q2 iā ab alio a-
matore ꝑuenta ſum q̄ michi
ſatis meliora ꝙ tu obtulit or
namēta et anulo fidei ſue ſub
arrauit me lōge te nobilior ⁊
genere ⁊ dignitate. ornauit i
eſtimabili dextrothirio meā

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

dexterā Ornauit me vernā tibꝰ gēmis. coruſcātibꝰ margaritis nitentibꝰ ſimulis et vittis Tu. ℟ Omnipotens adorā de colēde tremēde bn̄dico te Quia ꝑ filiū tuū vnigenitū euaſi minas hoim̄ impior et ſpurcicias dyaboli impoluto calle tñſiui ℣ Te cō fiteor labijs te corde credo te totis viſceribus concupiſco

Poſuit ſignū in faciē L ℣ meā vt nullū ꝑter eū amatorē admittā Dn̄dit michi theſauros incōparabiles quos michi ſe donatur reꝓmiſit. Nō ergo poſſum ad cōtāme liā prioris amatoris aſpicere aliū ⁊ illū relinqre cū quo iūcta ſum caritate. cuius generoſitas eſt celſior poſſibilitas forcior aſpectꝰ pulchrior amor ſuauior ⁊ oī grā elegācior Cuius odore reuiuiſcūt mortui. cuiꝰ tactu ꝯfortātur infirmi: cuiꝰ opes nō deſficiunt cuiꝰ diuicie nunq̃ decreſcūt Ipi ſoli ſeruo fidē ipi me tota deuocione cōmitto Tu ℟ Ipſi ſum deſponſata cui angeli ſeruiūt cuiꝰ pulcritudinē ſol et luna mirant Ipi ſoli ſeruo fidē ipſi me tota deuocōe cōmitto ℣ Propt veritatē et manſuetudinē et iuſticiā Ipſi

Lectio ſexta

Audiēs hec aūt inſaniſſimꝰ iuuenis amore capitur ceco et inter anguſtias animi et corpis lecto proſternitur ⁊ ꝑ alta ſuſpiria amor a medicis aperitur Fiūt nota pri q̄ fuerāt inuēta a medicis Eadē paterna voce q̄ fuerāt iā dicta a filio ad peticionē virginis reuoluūtur Abnegat agnes beatiſſima et ſe nullo pacto aſſerit prioris ſpōſi federa violare ℟ Induit me dn̄s veſtimento ſalutis et indumento leticie circūdedit me Et tanq̄ ſpōſam decorauit me corona ℣ Induit me dn̄s ciclade auro texta et immēſis monilibꝰ ornauit me Et tanq̄ In iij nocturno añ Cuiꝰ pulcritudinē ſol et luna mirantur ipi ſoli ſuo fidē ā. Xp̄us circūdedit me vernātibꝰ atq̄ coruſcātibꝰ gēmis ꝑcioſis ā Ipi ſum deſpōſata cui āgeli ſuiūt cꝰ pulcritudinē ſol et luna mirant Euangeliū Simile ē. ℟ Iā corpꝰ eiꝰ corpori meo ſociatū eſt et ſanguis eiꝰ ornauit genas meas Cuiꝰ mr̄ virgo eſt cuius pater feminā neſcit ℣ Ipſi ſum deſpōſata cui angeli ſeruiunt cuiꝰ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

pulcritudinē ſol ⁊ luna mirā
tur Cuius ℟ Pulcra facie
ſed pulchrior fide btā es ag
nes reſpuēs mundū letabe-
ris cū angelis Intercede pro
oibus nobis ℣ Specie tua
et pulcritudine tua intēde ꝓ
ſpere ꝓcede ⁊ regna ℟ Mel
et lac ex eius ore ſuſcepi Et
ſanguis eius ornauit genas
meas ℣ Cuius pulcritudinē
ſol et luna mirantur ipi ſoli
ſeruo fidem Laudes

Ingreſſa agnes turpidi-
nis locū angelum dn̄i p̄
paratū inuenit añ Mecū ē em̄
habeo cuſtodē. corpis mei ā
gelū dn̄i añ Annulo ſuo ſub
arrauit me dn̄s meus ihūs
xp̄s et tanq̄ ſpōſam decora
uit me corōa añ Bn̄dico te
pr̄ dn̄i mei ihū criſti qꝛ p filí
um tuū ignis extinctus ē a
latere meo. añ Congaudete
mecū ⁊ cōgratulamini qꝛ cū
his oibꝯ lucidas ſedes acce
pi Ca. Cōfitebor ā Ecce qđ
ↄcupiui iā video qđ ſperaui
iā teneo illi ſum iūcta ī celis
quē ī terris poſita tota deuo
cōe dilexi Bn̄dictus Ad ho
ras ⁊ ad ij vs̄ de laud. bꝯ. Ce
tera oīa ī cōi ſctōꝝ añ Btā
agnes in medio flāmaꝝ ex
pāſis manibꝯ orabat te dep
cor adorāde colēde pr̄ metuē
de qꝛ p ſcm̄ filiū tuū minas
euaſi ſacri egi tiranni et car
nis ſpurcicias immaculato
calle trāſiui et ecce venio ad
te quē amaui quē qſiui quē
ſp optaui Mg̃t poſtea de ſcō
vincēcio ā Sacrā hꝯ diei ſo
lēpnitatē humili celebremꝯ
deuocōe qꝛ inuictꝯ xp̄i mar
tir vincēciꝯ tirāno deuicto ī
ſignē victorie palmam celo
gaudēs intulit ℣ Glā et ho

Adeſto dn̄e ſuppli Coll
cationibꝯ nr̄is vt qui
ex iniquitate nrā reos nos
eſſe cognoſcimꝯ beati vincē
cij martiris tui interceſſione
liberemur Per do Inuita
Vincentē mundū adoremꝯ
dn̄m ī quo p̄ſſurā mūdi mar
tir vicit vicēciꝯ Venite vinꝯ
pſal et ℣ de vno martire In
primo noct. Sāctꝯ vincēciꝯ
a puericia ſtudijs literaꝝ tra
ditꝯ ſupna ſibi ꝓuidente cle
mētia gemina ſcia efficaciſſi
me claruit añ Scitate quo
q̄ inſignis diaconij arce ſuſ
cepta vices pōtificis diligē
ter exeq̄bat añ Valeriꝯ igit
epꝯ ⁊ leuita vincēciꝯ ſpe fru
endi victoria diuinitus ſub
nixi ī cōfeſſione deitatis ala
criter cucurrerunt Lcō pria

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Btūs vincēciꝰ nobilꝰ gene
re ſed fide nobilior btī
valerij epī dyaconꝰ fuit Cui
epūs qr impedicionis lingue
erat vices ſuas conmiſit At
vero vincēciꝰ vices pōtificis
diligēter et optīe exeq̄batur
Tūc daciano cuidā pſidi gē
tili et ſacrilego ſeuiēdi in cri
ſtiāos ſorte occaſio cecidiſſz
et ꝓphane crudelitatis rabi
es aſpiraſſet ꝓtinꝰ valeriꝰ
epūs et vincenciꝰ diaconꝰ fi
dei ſoliditate ī cōfeſſione dei
tatis alacriter cucurrerūt ℟
Sacrā diei pn̄tis ſolempni
tatem humili celebremus de
uocione qua inuictꝰ xp̄i mar
tir vincēciꝰ tirāno deuicto ī
ſignē victorie palmam celo
gaudens intulit ℣ Peracto
paſſionis ſue venerādo triū
pho āgeloꝝ cetibꝰ ſociatus
Iuſſu igit Inſignē L ij
daciani pſidis ad ciuita
tem valentinā trahunt ⁊ di
ro carceri mancipant Cūq̄
eos fame pene defeciſſe crede
ret eos ſuo aſpectui iuſſit a
ſtare Quos cū gaudētes cer
neret atq̄ ſanos iratꝰ dixit
Quid tu dicis valeri q̄ ſub
noīe religiōis cōtra decreta
pricipū facis Et cū btūs va
leriꝰ taceret dixit vincēcius
Si iubes pr̄ ſcē rn̄ſis indicē
aggrediar Tu. ℟ Scūs vi
cēciꝰ martir xp̄i ꝓuidēte ſup
na clemēcia que ſibi eū p̄ui
debat vas eleccionis futuꝝ
Gemīa ſciēcia efficaciſſime
claruit ℣ Sāctitate quoq̄
inſignis diaconij arce ſuſcep
ta vices pōtificis diligenter
exeq̄batur Gemina L cō iij
Et dacianꝰ. et tu vincēti
vbis obaudi quē nobi
litas generis ⁊ decor cōmen
dat gratiſſime iuuentutis.
Tūc vincēciꝰ cōuerſꝰ ad da
cianū dixit Nephariū apud
xp̄ianoꝝ prudenciā eſſe cog-
noſce deitatis cultū abnegā
do aliquatenꝰ blaſphemare
Paratꝰ ſum ad oīa ꝓ ſal-
uatoris noīe ſuſtinēda In-
ſurge ergo et toto maligni-
tatis ſpū debachare. Vide
bis me dei virtute plꝰ poſſe
dū torq̄or q̄ꝫ poſſis ipſe q̄ tor
ques Tu. ℟ Valeriꝰ igitur
epūs ⁊ leuitata vincēciꝰ ſpe
fruēdi victoria diuinitꝰ ſub
nixi In cōfeſſione diuinita-
tis alacriter cucurrerūt ℣.
Tāto nāq̄ feliciores ſe eſſe
credebāt quāto acriora tirā
ni ſupplicia pia lōga niuita
te certaſſent euincere In cō
feſſione In ſcdo noct.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

namqꝫ feliciores ſe eſſe crede
bāt quanto acriora tiranni
ſupplicia pia lōganitate cer
taſſent euincere Añ Leuita
vincēcius dixit valerio epō
ſi iubes pr̄ ſancte reſponſis
iudicē aggrediar añ Iā tibi
fili cariſſime diuini verbi cu
rā cōmiſerā nūc quoqꝫ ꝓ fi
de qua ſtamꝰ rñſa cōmitto.
Tunc iratꝰ dacianꝰ epiſ
copū valeriū in exiliū
mitti ꝑcepit Vincenciū vero
tanꝗ̄ ꝯtumacē ⁊ ꝑſumptuo
ſum iuuenē vt eiꝰ exēplo alij
terrerētur in eculeo diſtentū
mēbris oībꝰ diſſipari Tormē
toꝝ diuerſitas ī paſſione vi-
cēcij Hic ſeq̄tur Eculeus vn
gule ferree patibuliū ſup te-
ſtas ferratas Sup carbonū
ꝯgeriē ardenciū lame ferree
ignite liquor ad modū ferri
ardētis decurrēs in viſcerū
interiora Nudatꝰ dependit
ſanguis ꝓfluit. Carnifices
nāqꝫ pectines ferreos vſqꝫ
ad intima coſtarū cōfixerūt
ita vt de toto eius corpore
ſanguis efflueret ſolutis co
ſtarū cōpaginibꝰ ſingularū
et ait dacianꝰ Miſerere tui
vincēti vt poſſis tuā recupe
rare iuuentutē Et dixit vin
cenciꝰ O venenoſa dyaboli

lingua tua nō times tortfita
℟ Leuita vincēciꝰ dixit btō
valerio ſi iubes pr̄ ſancte re
ſpōſis iudicē aggrediar iā ti
bi fili cariſſime diuini verbi
curā cōmiſerā Nūc quoqꝫ ꝓ
fide qua ſtamus reſpōſa cō
mitto ℣ Tibi enī gemina ſciē
cia pollēti ac ſupni amoris
igne feruēti celeſtis olim doc
trine miſteriū delegaui L v
Sed in his oībꝰ et pluri
mis tormētoꝝ generi-
bꝰ immotꝰ ꝑmanēs vincēci
us. et erectis in celū lumini
bꝰ orās vicit adeo vt diceret
dacianꝰ Victi ſumꝰ Ex ecu
leo depoſitꝰ recludit in car-
cere tnbroſo: pedibꝰ ligno ꝯ
ſtitis Sternūtur fragmēta
teſtaꝝ vt quocūqꝫ ſe cōuer-
teret vulnera ipa innouaret
Priuat oī ſolacio atqꝫ ꝯſor
cio huāno Sed aſſunt āgeli
lux fulſit laxātur ligna. aſ
peritas teſtaꝝ vertit ī infloꝝ
molliciē Dant laudes deo ⁊
angelice vocis ſuauitatis ꝓ
cul diffundit Euigilātes cu
ſtodes et hoc vidētes cū mlˀ
tis alijs cōcurrētibꝰ ad dn̄z
cōuertunt Referūtur hec da
ciano ⁊ ille inſaniēs iuſſit eū
in lecto molliſſimo recliare
At aliquātulum recreatus

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

acri⁹ denuo torq̄retur: Q̄d
cū fieret p̄ijs credenciū mani
b⁹ inuictiſſimū ſpm̄ celo red
didit Tu. ℞ Aſſumpt⁹ ex e
culeo leuita vincēci⁹ atq̄ ad
patibulū rapt⁹ tortores ſu-
os pene p̄uenīes Moras car
nificū arguēdo ad penā ala
criter ꝓperauit ℣ Intrepid⁹
itaq̄ dei adletha candentis
ferri machinā vltro ↄſcēdit
Quo audito daciā⁹ Lcō vi
mirabiliter ſic ſe victū dolēs
ait Et ſi nō potui eū ſupare
viuentē puniā defunctū Sa
ciabor de pena ſi nō potuit
michi ꝑueire victoria Iuſſu
ergo daciani corp⁹ ei⁹ in cā
pū auib⁹ et beſtijs deuoran
dū exponitur Sed ſtatī an
gelorꝝ cuſtodia p̄munit̄ Q̄d
audiēs dacian⁹ corpori eius
ingentē molarē alligari ⁊ i
pelagus ꝓijci iuſſit Naute
igitur illud i pelagus deferē
tes ſubmergunt̄ Sed corp⁹
bti martiris vincēcij veloci
us nautis litus p̄uenit Q̄d
a quadā mtrōna et q̄buſdā
alijs xp̄o reuelāte inuenitur
et hōrifice ſepelit̄ Btūs igi
tur vincēci⁹ vicit v̄bis vicit
in penis vicit ↄfeſſione vicit
in tribulacione vicit exuſt⁹
vicit ſubmerſus vicit ortus
vicit mortu⁹ Que nāq̄ regi
o vl' ꝓuīcia tm̄ſmaria nata-
le nō gaudet vincēcij celebra
re Vicit ergo dacianū viuēs
vincenci⁹ et vidit mortuus
Quid ergo niſi i cōſpcū dn̄i
p̄cioſa ē mors ſcōꝝ ei⁹ ℞ Be
at⁹ dei athleta vincēci⁹ hor
rēdo clauſ⁹ ergaſtulo carce-
ris Pſalmū do ⁊ ympnū ā
gelorꝝ freq̄ncia roborat⁹ let⁹
dicebat quorꝝ vallat⁹ catua
venerādo fouebat̄ obſeq̄o ⁊
mulcebat̄ alloq̄o ℣. Datur
ergo laudes deo altiſſimo ⁊
reſonāte organo āgelice vo
cis modulata ſuauitas ꝓcul
diffundit̄ Pſal. In iij noc.
añ Btūs vincēci⁹ cui⁹ mēs
iā ↄſcia erat corone dixit da
ciāo acten⁹ a te hitus p̄mo
denegāda fide ꝑorauit a Ne
pharitū tn̄ apud xp̄ianoꝝ pru
dēciā eē ↄgnoſce ditatis cul
tū abnegādo blaſphēare añ
Profitemur eni xp̄iane reli
giōis nos eē cultores ac vni
us veri dei ꝑmanētis i ſcl'a
fvmulos et teſtes Omelia.
Niſi granū frumēti ℞ Ec
ce tā inſublime agor et oēs
principes tuos ſeculo alcior
tiranne deſpicio nolo gl'am
meā minuas nec dampna in
feras laudi Parat⁹ ſum ei

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ad oīa tormēta p̄ ſaluatoris
noīe ſuſtinēda v9. Inſurge
ergo et toto malignitatis
ſpū debachare videbis me
dei virtute plus poſſe dū tor
queor q̄ poſſis ipſe qui tor=
ques Paratus ſum enī ad
oīa tormenta pro ſaluatoris
noīe ſuſtinēda ℞ Agnoſce o
vincenti inuictiſſime p̄ cui9
noīe fideliter decertaſti Ipe
tibi coronā p̄paratā ſeruat i
celis qui te fecit victorem in
penis v9. Eſto igitur iā ſe
cur9 de premio q2 mox depo
ſito onere carnis noſtro eris
addēd9 collegio. Ipe ℞ Xpi
miles p̄cioſus leuita vincē
cius vt tribunal ſpōte rogū
cōſcēdit intrepid9. Cui9 ſal'
crepitātis per corp9 minucie
ſparſim ibāt atq3 prune ver
nabantur ſanguine v Inter
hec manet immotus ille dei
famul9 orās xp̄m in ſublime
erectis luminib9 Cui9 ſalis
Aſſumptus Ad laudes
ex eculeo leuita vicen
cius atq3 ad patibulū rapt9
moras carnificū arguēdo ad
penas alacriter properabat an̄
Intrepidus itaq3 candētis
ferri machinā vltro concen
dens ac manēs immot9 erec
tis in celū luminib9 dn̄m p̄
cabatur an̄ Hic horrēdo car
ceris clauſus ergaſtulo dei
athleta āgeloꝝ venerādo fo
uebat obſeq̄o ⁊ mulcebatur
colloq̄o a Agnoſce o vicenti i
inuictiſſime q2 p̄ cui9 noīe fi
deliter decertaſti ip̄e tibi co
ronā p̄paratā ſeruat i celeſti
b9 an Dant ergo laudes deo
altiſſimo ⁊ reſonāte organo
vocis āgelice modulata ſua
uitatis p̄cul diffundit Ca
Memor eſto An̄ ſuper bn̄d.
Egregius dei martir vincē-
cius diris tormentoꝝ ſuppli
cijs p̄ xp̄o alacriter ſupatis
ac felicis pugne agone cōſtā
ter ꝯpleto tandē p̄cioſam re
ſolut9 ī mortē celo triūphās
ſpm̄ reddidit Bn̄dict9. ve
quitur memoria Agnetis cū
an̄. laud ⁊ coll'. In ij vs Jo
cund9 hō cū ceteris an̄ Sāc
tus vincēci9 martir ad dn̄m
trāſmiſit ſpm̄ diuinis cāticis
circūdat9 laudes reſonat ce
lit9 hodie in gl'a cū angel' tri
umphat. Magt Memoria
agnetis Thimothei collec̄a
Protector in te ſperanciū
deus reſpice populum
ſupplicantē et apoſtoli tui
thimothei interueniente ſuf
fragio p̄fice miſerat9 pia de
ſideria ſinguloꝝ Per.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

In cõuerſione ſcti Pauli
pſ feriales añ Eſtote fortes
in bello Capitulũ
Ego ſum minim9 aploꝝ
qui nõ ſum dign9 voca
ri apl's qm̃ pſequut9 ſum ec
cleſiã dei. grã autẽ dei ſum
id qđ ſum. et grã eius in me
vacua non fuit Deo. Rm
Sancte paule Ymp Doctor
egregie Annue criſte vſ In
oẽm terrã Añ O glorioſum
lumẽ oĩm eccleſiarũ ſole ſplẽ
didius O vere apoſtolicũ ſi
d9 altiſſimũ ſctẽ paule qui
eterni regis ſplendorẽ tene-
bris genciũ infudiſti qui in
terris poſitus celorũ ſecreta
petiſti et q̃ nõ licet hoĩ loqui
peruidiſti illuc ſupplices tu
os p9 huius carnis terminũ
pducere dignare quos feciſti
veritatis lumen agnoſcere.
Magt Collecta
Deus qui vniuerſum mũ
dũ beati apl'i tui pauli
pdicatiõe docuiſti Da nobis
qũs vt cuius hodie cõuerſio
nẽ colim9 p ei9 ad te exẽpla
gradiamur Memoria Pro
iecti martiris Collecta
Martiris tui proiecti nos
dñe queſumus interuẽ
cio glorioſa cõmendet vt qđ
noſtris actib9 nõ meremur
eius precibus aſſequamur.
Memoria agnetis Inuita-
toriũ Laudũ feſta deo redda
mus voto benigno Cui pla
cuit magnũ de ſaulo cõdere
paulũ Venite Ympnus Et
na criſti munera. In primo
nocturno. Saul9 autẽ intra
uit ad pricipẽ et peciit ab eo
epiſtolas i damaſcũ ad ſina
gogas vt quoſcũqꝫ ſancte fi
dei viros inueniret ac mulie
res vinctos pduceret in ihe
ruſalẽ Pſ de apoſtolis añ
Accepta ptãte ibat per viã
fremẽs ac frẽdẽs et crudelit
ſeuiens capare cupiẽs quos
vellet qui capt9 eſt ſit laus
et honor deo Añ Venit vox
de celo cũ luce ſuper eũ dicẽs
illi ſaule ſaule quid me pſe-
queris durũ eſt tibi cõtra ſti
mulũ calcitare v9 In omnẽ
Videte frẽs Lcõ prima
cariſſimi oĩpotentis dei
diuinũ miſteriũ apud hebrai
cã linguã Ananias ouis di-
citur. et ſaulus lupus deſcri
bitur O diuina preſciencia
vt ouis que a lupo deſidera
tur mãducari ſubito meruiſ
ſet ab ea curari: et precepto
igitur dñi ingreditur Anani
as ad ſaulũ. Quos ad lupũ
Et licet iã ille lup9 tenebris

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

copulatus: tñ tanta erat in
oue vis terroris vt cũ lupo
loqui inciperet ex noīe pa-
ſtoris. Saule inquit frater
dñs miſit me ad te. Ibi oſtē
dit dñs ſeruũ bene ſibi ſerui
entem ſe multũ amare quã
do lupũ cepit fratrē; clama-
re R. ſponſoriũ.

Qui operatus eſt petro in
apoſtolatu operatꝰ eſt
et michi inter gentes. Et co
gnouerũt graciã dei que da
ta eſt michi ℣ Gracia dei in
me vacua nō fuit ſed gratia
eius ſemꝑ in me manet. Et
cognouerũt Lcō ſcda.

Stabat interim ante lu-
pũ ouis et ſudat Stat
lupus ſub oue ⁊ mutat Mi
rãtur ſe ſtare cōtra ſe Stat
ouis ſupra lupum ad baptiſ
mi flumen. et lupus contra
naturã ab oue cepit poſcere
lumen et tũc remanſerũt lu
pi opera vacua quãdo lupũ
ouis tinxit in aqua Saulꝰ
in aquã deſcēdit. paulus ex
fonte aſcendit. lupus in a-
quis cũ peccatoribus graue
dine naufragauit. et agnus
ſuper aquas ſicut oleum na
tauit Tu autē domine. ℟
Scio cui credidi ⁊ certꝰ ſuꝫ
Quia potens eſt depoſitũ
meũ ſeruare in illũ diē iuſtꝰ
iudex ℣ Repoſita ē michi co
rona iuſticie quã reddet mi-
chi dñs Quia Lectio tercia

Et cũ impoſuiſſet manum
illuminatꝰ eſt cōfeſti cecide
rũt ab oculis eiꝰ tanq̃ ſqua
me. ananias manꝰ accomo
dauit ſed dñs illuminauit.
Quid ãt ſquame eē vident
niſi veſtiũ ſordidamētũ aut
piſciũ indumentũ Manꝰ im
poſicio ꝯtulit cecitatē Aqua
cōtulit caritatē et cũ bapti-
zaretur accepto cibo cōforta
tꝰ eſt Et poſt remiſſionē pec
catoꝝ mãducauit panem an
gelorũ et predicator factꝰ eſt
regni celorum Tu autem ℟
Bonũ certamē certaui cur-
ſum ꝯſummaui fidē ſeruaui
Ideo repoſita ē michi corōa
iuſticie ℣ Scio cui credidi ⁊
certꝰ ſum q2 potēs ē depoſi
tũ meũ ſeruare in illũ diem.
In ij noct Rñdit miles quis
es tu dñe et vox deſuper ait
ego ſum ihũs quē tu ꝑſeque
ris dñe q̃d me iubes facere.
añ Surge ait dñs ⁊ ingrede
re ciuitatē et ibi dicetur tibi
q̃d te oporteat facere et ſur
rexit nichil vidēs ductꝰ ē in
ciuitatē a Audiuit ananias
i viſu dicentē ſibi dñm ſurge

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

et vade in vicū q̄ vocat̄ rect⁹
et quere ſaulū ecce eñ orat.
℣ Cōſtitues eos principes
ſuper omnem terram.

Lectio quarta

Hodie lcō de actib⁹ apo-
ſtolorū Hec pnūciata ē
vbi apoſtol⁹ glorioſus pau-
lus ex pſequutore xpianorꝝ
fact⁹ ē annūciator regni celo
rū pcuſſ⁹ et lauat⁹ ē Occiſ⁹
et viuificat⁹. Occiſus agn⁹
a lupis faciebat agnos de lu
pis. Ita eñ in pclara xphe-
cia Cū iacob patriarcha be
nediceret filijs ſuis pſencia
tangēs futura proſpiciens.
Predictū erat quod in pau
lo contigit Tu autem dn̄e.
Reſponſorium Repoſita eſt
michi corona iuſticie quam
reddet michi dominus in il-
lum diem Juſtus iudex ℣
Scio cui credidi ⁊ cert⁹ ſum
quia potens eſt depoſitum
meū ſeruare in illum diem.
Juſtus iudex.

Lectio quinta

Erat autem paulus ſicut
ipe teſtatur de tribu be
niamin Cum vero iacob be
nediceret filios ſuos et veniſ
ſet ad beniamin ait de illo.
Beniamin lupus rapax.
Quid ergo lupus rapax ſp
diſſipat Sed quid mane ra
piet predam et ad veſperam
diuidet eſcas. Hoc in apo-
ſtolo paulo completum eſt
quia de iſto predictū eſt Tu
autem domine miſereri nr̄i.
Deo gracias Reſponſorium
Audiſtis enim conuerſacioꝫ
meam aliquando in iudaiſ-
mo quoniam proficiebā Su
pra multos coetaneos meos
in genere meo. ℣ Abundā
cius enim emulator exiſtēs
paternarū meaꝝ tradicionū
Supra multos coetaneos
meos in genere meo

Lectio ſexta

Iam ſi placeat audiā⁹
illum mane rapientem
et ad veſperam eſcas diui-
dentem Mane et veſperum
poſita ſunt pro eo ac ſi dice
retur prius et poſtea Sic er
go accipiamus prius rapiet
poſtea diuidet eſcas Atten
de raptorē Saulus acceptis
litteris a pn̄cipib⁹ ſacerdo
tū ibat vbicūqꝫ inueniret ſa
cerdotes attraheret et addu
ceret puniēdos. Vticꝫ ibat
ſpirās ⁊ ahelās cedēs hoc ē
mane rapiēs ℟ Sācte paule
apl'e pdicator vitatis ⁊ doc
tor gēciū Intercede p nobis
ad deū qui te elegit vt digni

efficiamur grā dei ℣ Tu es
vas electiōis ſctē paule apo
ſtole p̄dicator veritatis i vni
uerſo mūdo In tercio noct.
Timēs āt ananimas dixit
dn̄e auditū ē a multisq̄ vir
iſte multa ſeruis tuis mala
ingerit et nūc habet poteſta
tē alligare oēs qui inuocant
nomē tuū añ Uade ait. dn̄s
qm̄ electionis vas eſt michi
vt portet nomen meū corā
regib9 et gentib9 et filijs iſ
rahel et ego oſtendā illi quā
ta oporteat pati ꝓ noīe meo
añ Cū autē ꝯplacuit qui me
ſegregauit ex vtero matris
mee et vocauit p graz ſuam
vt reuelaret in me filiū ſuū
in gētib9 cōtinuo nō adquie
ui carni et ſanguini nec abij
ad anteceſſores meos apo-
ſtolos ſed abij in arabiā et
iterū reuerſus ſum damaſ-
cū Omelia. Ecce nos reliq
m9 Cū expoſ cione Grādis
fiducia ℟ Saulus autē ma
gis ac magis cōualeſcebat ⁊
cōfundebat iudeos qui ha-
bitabāt damaſci Affirmās
quonā hic eſt criſt9 ℣ Fuit
aūt cū diſcipulis qui habi-
tabant damaſci per dies ali
quot ⁊ cōtinuo in ſinagogis
p̄dicabat ihm̄ ℟ Gracia dei

ſum id quod ſum et grā ei9
in me vacua non fuit. Sed
ſemp in me manet ℣ Bonū
certamē certaui curſum cō-
ſummaui fidem ſeruaui ℟.
Magn9 ſanctus paul9 vas
electionis vere digne ē glori
ficand9. Qui et meruit thro
nū duodecim poſſidere ℣ A
xp̄o de celo vocat9 et in ter-
rā pſtrat9 ex p ſequutore ef
fect9 ē vas electiōis Qui L
Ego plantaui appollo ri
gauit deus aūt incremē
tū dedit all'a abſq̄ verſibus
añ Libēter gloriabor in in-
firmitatib9 meis vt inhabi
tet in me virt9 criſti añ Sāc
te paule apl'e p̄dicator veri
tatis et doctor genciū inter
cede ꝓ nobis ad deū qui te
elegit Añ Gracia dei in me
vacua non fuit ſed grā eius
ſemp in me manet Añ Da-
maſci p̄poſitus gētis arethe
regis voluit me apphendere
a fratrib9 per murū ſubmiſ
ſus ſum in ſporta et ſic eua
ſi man9 eius in noīe domi-
ni Cap. ego ſum minimus
apl'oꝝ ymp. Exultet celū.
℣ Annūciauerūt opera dei
Añ Hodie electorū oīm ca-
put et ſpōſus eccleſie xp̄us
ſaulū ſtrauit et paulum ſta-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

tuit faciēs de iimico amicuꝫ
ex ꝑſequutore veritatis do-
ctorē. Bñdict9 Memorie vt
in primis vſ̄. Ad horas diei
Añ laudes ℟ a et ℣ de aplis
PAulus autem Ad vi
multomagis cōnaleſce
bat et confundebat iudeos
q̄ habitabāt damaſci affir-
mās quoniā hic ē xp̄s. Deo
Libenter gl'abor in infir-
mitatib9 meis vt inha
bitet in me virtus xp̄i In ij
vſ̄ Iurauit dñs. cū ceteris
Cap̄ Ego ſū minim9 apl'oꝝ
Sup mḡt añ. O gl'oſum lu
men. Col' vt ſupra. Poſtea
de vno martire Policarpi.
Deus q̄ btm̄ policarpum
martirē tuū atq̄ pon-
tificē celeſtib9 gaudijs letifi
caſti. cōcede ꝓpici9. vt cu̇ ei9
auxiliū impetram9 apud te
eterna gaudia ꝑticipam9. ꝑ
Item de agnete meōria. In
octaua agnetis ad vſ̄ pſal.
feriales ℟ Amo xp̄m Sup
magſt añ. Stans btā agneſ
in medio flāmarū expanſis
manib9 orabat ad dñm. op̄s
adorāde colēde tremēde bu-
dico te et gl'ificabo nomē tuū
ineternum Collcā.
Deus qui nos ānua beate
virgis agnetis ac mar
tiris tue ſolēpnitate letifi-
cas. da q̄ꝰs vt quā venera
mur officio etiā pie cōuerſa
tiōis ſeq̄mur exēplo Per d
Innitatoriū Regē ꝟginū et.
Cetera vt in die ſcō Lcō i.
Agnes xp̄i virgo nec blā
dis ſeducit nec terrore
ꝯcutit Uidēs itaq̄ ſimphro
nius tātā in puellā cōſtanci
am dixit Aut cū virgib9 de
ewefte ſacrifica. aut cū me-
retricib9 exſcortaris in cōtu
beruio lupanari. Agnes ait
vt noui virtutē dn̄i ihū xp̄i.
neq̄ ſacrificē ydol' neq̄ pul
luar ſordib9 alienis Lcō ij.
Cūq̄ duceret nuda ad lu
panar grā diuina tan-
tam denſitatē capillis ei9 cō
tulit vt meli9 capill' q̄ veſti
b9 tegeret Ingreſſa igit' tpi
tudis locū angl'm dn̄i illuc
ꝑpatū inuenit q̄ locū nimia
claritate circūfulſit et ꝓtexit
eā ſtola cādida Sicq̄ lupa-
nar efficit loc9 orōis Ac ꝑfe-
cti fili9 furēs intrauit Cū eā
vellet cōtingere. impudice ce
cidit ꝓfligat9 a dyabolo et
exſpirauit Lcō tercia.
Hoc viſo miraclo ait ꝑfe
ct9 In hoc apparebit q̄
magicis artib9 nō egiſti ſi i
petrare poteris vt reſuſcitet

Orante agnete angel⁹ dñi iuuenē ſuſcitauit Qui egreſſus foras cepit voce publica ꝓclamare Unus ē de⁹ in celo ⁊ in terra ⁊ in mari q̄ eſt deus xp̄ianoꝝ Nā oīa idola vana ſunt ⁊ peitus nec ſibi poſſūt nec alijs ſubueire Tu

Pōtifices ydoloꝝ ſedicōz excitātes i pplo exclamauerūt. tollite magā tollite maleficā At aſpaci⁹ iuſſit eā in copioſū ignē iactari Sed in duas ꝑtes flāma diuiſa ſediciōſum pplm exurebat Tūc aſpaſi⁹ i ei⁹ gutture gladiū immergi ꝑcepit et ſic ſpōſ⁹ cādid⁹ dn̄s nr̄ ihūs xp̄us ip̄az ſibi ſpōſaz ⁊ martirē conſecrauit Tu Lcō v.

Accedite ad puellā puelle ⁊ diſcite i annis infācie q̄lis i ſuo pectore circa amorē xp̄i flāmas accēdit Dicit ſe amatori ſuo fidē ſuare ⁊ ei⁹ corp⁹ cōcupiſcere ſolū q̄ ꝓ amore hoīm mortis non accuſauit interitū Diſcite virgines xp̄i amorē i puella ferventē ⁊ oēs mundi diuicias velut ſtercora recuſantē Tu

Hinc eſt ꝙ anulo fidei agnes ſe aſſerit ſubaratam et clamat ſe amori conſtrictam O q̄ꝫ mirabile virginib⁹ virgo tradidiſti amoris exemplū. o q̄ꝫ ſanctū peccatoribus dandū in virgine dediſti reſpōſum cōtempnendo mundi diuicias execrando carnis cōcupiſcencias et ſolā criſti pulcritudinē adamando. Brigide Col.

Btē brigide natalicia venerāda domie q̄ſs eccleſia tua deuota ſuſcipiat. et fiat magne glorificatiōis amore deuotior et tante fidei proficiat exemplo Per d

Eodem die ignacij martiris

Letetur in eccleſia tua deus beati ignacij martiris tui atq̄ꝫ pōtificis cōfiſa ſuffragijs atq̄ꝫ eius ꝑcibus glorioſis ⁊ deuota permaneat ⁊ ſecura cōſiſtat Per do

In purificatōe marie ad vſ̄

Anti. O admirabile commercium cum ceteris Pſal Dixit domin⁹. Confitebor Beatus vir. Deprofundis Memento domine dauid.

Ecce ego mitto Caplm angelū meum qui preparabit viam ante faciē meam. et ſtatim veniet ad templum ſanctum ſuum dominator quem vos queritis et angelus teſtamenti quē vos vultis Deo gracias. Reſpō.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Videte miraculũ mater do
mini concepit virgo virile i-
gnorãs conſortium. Stans
onerata nobili onere maria
et matrem ſe letam cogno-
ſcit que ſeneſcit vxorem vſꝰ
Hec ſpecioſum forma preſi
lijs hominũ caſtis cõcepit vi
ſceribus et benedicta in eter-
num deum nobis ꝓtulit et
hominem. Ympnꝰ. A ſolis
ortus cardi. vꝰ. Poſt par-
tum virgo inuiolata permã
ſiſti. Dei genitrix intercede
pro nobis. Anti. Senex pu
erum portabat puer autẽ ſe-
nem regebat quem virgo pe
perit et poſt partũ virgo per
manſit ipſum quem genuit
adorauit Col.

Omnipotens ſempiterne
deus maieſtatem tuaꝫ
ſupplicitere xoramus. vt ſi-
cut vnigeitus tuus hodier-
na die cũ noſtre carnis ſub
ſtantia in templo eſt preſen-
tatus. ita nos facias purifi
catis tibi mentibus preſen-
tari Per eundẽ dominum.
Item nulla ſuffragia. ſed cõ
pletoriũ ſicut ĩ natiuitate xpi
Ad completoriũ añ. Verbũ
caro factũ eſt et habitauit ĩ
nobis et vidimus gloriã eiꝰ
gloriã quaſi vnigeniti a pa-
tre ꝛc. Ita ꝛ in ſequẽti nocte
dicit. Inuitatoriũ Ecce veñt
ad templũ ſanctum ſuũ do
minator dominus Gaude ꝛ
letare ſyon occurrẽs deo tuo
Venite Ympnꝰ Quẽ terra
pontus ethera In p̃io noc.
Anti. Benedicta tu in mu-
lieribus et benedictus fru-
ctus ventris tui Pſalmi de
vna virgine An. Sicut mir
ra electa odorem dedi ſuaui
tatis ſancta dei genitrix añ
Ante thorũ huius virginis
freqũetate nobis dulcia cã-
tica dragmatis vꝰ Specie
tua et pulcri ꝛc Lcõi.

Hodiernus dies magnuꝫ
contulit nobis gaudiũ
quo criſtus infans in tẽplo
eſt preſentatus Exultẽt vir-
gines virgo peperit xp̄m ni
chil in ea qd̃ nouit putẽt ex
terminatum Manſit virgo
poſt partum Exultẽt vidue
infantẽ xp̄m vidua anna co
gnouit Exultẽt cõiugate na
ſcituꝝ xp̄m elizabeth nupta
ꝓphetauit. Nullus gradus
pretermiſſus eſt de quo non
haberet teſtimoniũ ſalꝰ oĩm
Nunquid ſole virgines ad
regnũ celoꝝ ꝑueniũt. perue-
niunt et vidue ſancte Tu ℟
Adorna thalamũ tuũ ſyon

et ſuſcipe regē xp̄m. Quem
virgo concepit. virgo pepeit
vgo poſt partū. quē genuit
adorauit. vꝰ. Accipiens ſy-
meon puerū in manibꝰ grās
egēs ⁊ bn̄dixit dn̄m Quem
Scā anna a virgitate ſua
ſeptem ānis vixit erat
cū viro ſuo quo defūcto vſ
q; ad ſenilē etatez pueneraт
et ſenectute ſancta expecta-
bat infanciā ſaluatoris. vt
paruulū videret ānoſa puū
cognoſceret ancilla intraret
in mundū ſaluatorē videret
itura Lu aūt. v. Senex pue
rum portabat puer aūt ſenē
regebat Quē virgo cōcepit
vtē. v. Accipiēs ſy. pu. vtē
Ut in maſclo ſexu tria ip
ſa genera commendata
ſunt ipſe autē xp̄us puer na
tus eſt Exultent pueri. cōti
nentiā ponētes puero Ipſe
enī integritatē puerici conſe
crauit qui ſui matrē fecūdi-
tatem attulit et virginitatē
non abſtulit Lu autem. R.
Symeon iuſtus ⁊ timoratꝰ
expectans redemptioez iſrl.
Et ſp̄us ſanctus erat in eo.
v. Reſponſū accepit ſymeō
a ſp̄u ſācto nō viſurū ſe mor
tem niſi priꝰ videret xp̄m do
mini Et. In ij. noct. An.

Spē tua et pulcritudīe tua
intende pſpere pcede et re-
gna. an. Adiuuabit eaz deꝰ
vultu ſuo deus in medio eiꝰ
nō cōmouebitur. an. Sicut
letantiū oīm nr̄m habitatio
ē in te ſcā dei genitrix L. iij
Symeon ille ſenex diuini
xerat cuiꝰ etas cōpara
bat anne. ⁊ audierat rn̄ſum
ꝙ nō eſſet viſurus mortē ni
ſi prius videret xp̄m Intelli
gite frēs quantū deſideriuz
habebāt ātiq ſancti videre
xp̄m Sciebant aūt illū eſſe
venturū. ⁊ oēs qui cupiebāt
dicebāt O ſi hic me inueniat
illa natitas O ſi qđ credo in
ſcripturis di videā oclis me
is. R. Suſcipiēs ihm̄ in vl
nas ſuas ſymeō exclāauit ⁊
dixit Tu es vere lumē ad il
lūinacōez gēt iū ⁊ glaz plebis
tue iſrl. v. Symeō i maibꝰ
ifantē accepit ſed intꝰ maie
ſtatē agnouit et dixit Tu es
Atvt noueritis ꝗntū deſi
deriū ātiq ſcti hēbāt q
nouerāt de ſcpturis virginē
paritură Audiſtis cū yſaiaſ
legeret Ecce vgo ꝯcipiet ⁊ piet
filium et vocabitur nomen
eius emanuel. Emanuel q̄d
ſit euangeliuz nobis aperit
dicens. quod interpretatur

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

nobiſcū de⁹ Nō ergo ſit ti-
bi incredibile quecūqꝫ fidel'
aīa. nō tibi videat̄ ipoſſibile
vt virgo pareret ⁊ virgo pa
riēs pmaneret Intellige na
tū deū ⁊ nō mireris virginis
ptū ℞. Rñſum acceperat ſy
meō a ſpū ſcō nō viſuruꝫ ſe
mortē niſi videret xpm dñꝫ
⁊ bñdixit deū ⁊ dixit. nunc
dimittis dñe ſuū tuū i pace
Quia viderūt ocl'i mei ſalu-
tare tuū dñe. ℣. Lumen ad
reuelacōeꝫ genciū ⁊ gl'aꝫ ple
bis tue iſrael Lcō vi.

Et vt noueritis ātiquos
ſcūs ⁊ iuſtos optaſſe vi
dere qđ ꝯceſſum ē huic ſeni
ſymeoni dñs nr̄ ihūs xps ad
diſcipl'os ſuos loquens ait.
Multi iuſti ⁊ ꝓphete volue
rūt videre que vos videtis ⁊
audire q̄ auditis ⁊ nō audie
rūt. Multū ſenex iſte fuit ad
audiendū ſerus. ſed ad vidē
dū matur⁹ Non expectauit
vt xpm videret loquentē q2
vidit infantē Tu. ℞. Poſt
ꝙ ipleti ſunt dies purgacōiſ
marie ſcđm legē moyſi tule
rūt illū in ihrl'm vt ſiſterent
eū dño ſicut ſcriptū ē in lege
dni Q2 oē maſculinū adapi
ens vuluā ſcm̄ dño vocabit̄
℣. Obtulerūt ꝓ eo domio

par turturū aut duos pul-
los columbarū Quia omne
In tercio nocturno Gaude
maria virgo cūctas hereſes
ſola interemiſti in vniuerſo
mūdo. Añ. Dignare me lau
dare te virgo ſacrata. da mi
hi virtutem cōtra hoſtes tu
os. añ. Poſt partū virgo i
uiolata pmanſiſti dei geni-
trix intercede ꝓ nobis.

In illo tpe Scđꝫ lucam
Poſtꝙ impleti ſunt di
es purgacōis marie ſcđm le
gem moyſi tulerunt ihm̄ in
ihrl'ꝫ vt ſiſterēt eū dño ſicut
ſcriptū eſt in lege dm̄ Quia
omne maſculinuꝫ adapiens
vuluā ſanctū domio vocabi
tur Omelia bede preſbiteri

Precepit lex vt mulier
que ſuſcepto ſemie pe
periſſet. immūda eſſet ſeptē
dieb⁹. ⁊ octano die circūſci-
deret̄ infantulus Deinde a-
lijs triginta et tribus die-
bus ab ingreſſu templi ac
viri thoro abſtinet donec q̄-
dragesimo die natiuitatis fi
lium cum hoſtijs ad templū
deferret Lu aūt. ℞. Uidete
miraculum ⁊c. vt ſupra. ℣.
Uirgo concepit virgo pepe-
rit et poſt partum virgo per
manſit Stans onerata

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Nunctis fide Lectio viij.
libus liquet matrē do-
mini ſaluatoris ex eius nati
uitate nō cōtraxiſſe maculā
per quā quadragita diebus
poſt partū ſicut in lege p̄ce-
ptum eſt, a templo dn̄i abſti
nens purgaret. Que ſine hu
mana concupiſcencia virgo
cōcepit. virgo peperit. ⁊ poſt
partum virgo permāſit Tu
. ℟ Cum inducerēt puerū
ihesum parētes eius. acce-
pit eum ſymeon in ulnas et
benedixit deū et dixit Nūc
dimittis domīe ſeruū tuum
in pace. ℣ Quia viderunt
oculi mei ſalutare tuū quod
paraſti ante faciē omniū po
pulorū Nūc dimittis ſeruū

Intueamur Lectio ix.
nunc fratres cariſſimi
diligentius verba legis que
propoſuimus et videbimꝰ a-
pertiſſime. ꝙ beatiſſima dei
genitrix ⁊ ꝑpetua virgo ma
ria ſiml' cum filio quē genu
it ab omni fuerit legis ſub-
iectione libertima. Sed ſi-
cut dominus ac ſaluator no
ſter: qui diuinitatis legē de-
dit apparēs in hominē fie-
ri voluit ſub lege vt eos qui
ſub lege erant redimeret. vt
adoptionem filiorum dei re
ciperemus. Tu autem. ℟.
Gaude maria virgo cūctas
hereſes ſola interemiſti. que
gabrielis archangeli dictis
credidiſti. Dum virgo deum
et hominem genuiſti et poſt
partum virgo inuiolata per
manſiſti. ℣. Gabrielē ar-
changelū ſcimus diuinitus
te eſſe affatum vterum tuū
de ſpiritu ſācto credimꝰ im
pregnatum erubeſcat iude-
us infelix. qui dicit criſtum
ex ioſeph ſemine eſſe natum
Dum virgo deum Laudes

Symeon iuſtus et timo-
ratꝰ expectabat redem
ptionem iſrahel. et ſpiritus
ſanctus erat in eo Añ. Re-
ſponſum accepit ſymeon a
ſpiritu ſancto non viſurū ſe
mortem niſi videret criſtum
domini. Añ Accipiens ſy-
meon puerum in manibus.
gracias agens benedixit do
minū. Añ. Nunc dimittis
domīe ſeruū tuum in pace.
quia viderūt oculi mei ſalu
tare tuum. Añ. Obtulerūt
pro eo domino par turturū
aut duos pullos columba-
rum. Capitulū vt ſupra.
Ymnꝰ. O glorioſa. ℣. Au-
di filia. Añ. Cū iduceret pue
rū ihm̄ parentes eiꝰ accepit

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

eū ſymeon in vlnas ſuas et
bn̄dixit deū dicēs nūc dimit
tis dn̄e ſuū tuū in pace Be
nedictus. Collecta vt ſupra
Ad horas diei ymni vt in na
tiuitate dn̄i. an̄. de laud. R̄
ꝛ V̄ de vna virgine. Caplm
ad terciā vt ſup. Ad vi. cap
Ipſe eni dn̄s quaſi ignis
conflās ꝛ quaſi herba
fullonū et ſedebit cōflans
ꝛ emundās argentū et pur
gabit filios leui Deo grās.
Et placebit do Ad nonā
mio ſacrificium iuda et
ihrl'z ſicut dies ſecli ꝛ ſicut ā
ni ātiq dicit dn̄s oīpotēs. D
In ſecūdis veſpis Tecū pri
cipiū. Cap Ecce ego vt in i.
Ymn9 Quod chor9. V. Spē
tua ꝛc. An̄. Hodie btā vgo
maria puerū ihm̄ p̄ntauit i
templū. ꝛ ſymeō replet9 ſpi
ritu ſcō accepit eū in vlnas
ſuas et bn̄dixit deū i eternū
Perfice in no Xt Coll
bis q̄s dn̄e graciā tu
am qui iuſti ſymeonis peti-
cionem impleſti. vt ſicut ille
mortem non vidit priuſq̄ cri
ſtum dn̄i videret mereretur
ita et nos vitam obtineam9
ſempiternam. per eūd. Sta
tim an̄. Ecce completa ſūt
omnia que dicta ſunt a do-
mino per angelū de virgine
maria. V. Poſt partū Coll
Deus qui ſalutis. De ſctō
blaſio totu de vno martire.
Omnipotēs ſempi Col.
terne deus qui ſcm̄ bla
ſium p̄ſulem martireq̄ tuū
i agone certamis tuo amore
roboraſti aſſis eccle tue p̄ci-
bus et da cui9 triūphū reco-
limus in terris eius p̄cibus
adiuuemur i celis p. Lco i.
Sanctus blaſius anteq̄
eſſet factus epūs me-
dicine artis peritiſſimus fu
it Sed deus omnipotēs qui
de piſcatoribus apoſtolos
fecit etiam a corporum me-
dicina ad aīarū curam trāſ
ferre dignatus eſt. Omnes
quidem qui in ſebaſta ciui-
tate erant vite eius ſancti-
tate et morum modeſtia de-
lectati vno animo ꝛ voto cō
cordi eum ad epiſcopum ele
gerunt Tu autem Lcō ii.
Erat autem ſanctus bla
ſius vir magne hūilita
tis mire paciētie. ſūme pie-
tatis mente ſciēs corpore ca
ſtus. actu innocens. eloquio
purus. verbis verax. mori-
bus modeſtus. Ita verus
veri dei cultor erat: vt de
ſancto Job legimus. Uir

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſimplex ꝛ rectus ac timens
deum et ab omni malo penit⁹
recedens Lcō iij.

Blaſius vero epatu ſuſce
pto q꜖ grauis pſequu-
cio imminebat iuxta dnicuz
pceptum perſequutoꝝ rabiē
declinās in montē quendaz
qui argei vocat̄ ſeceſſit et in
quadā ſpelunca ibi heremi-
ticā vitā duxit Ubi quāuis
hūana frequētia deſolatus
eſſet: diuina tamē ꝯſolatione
nō eſt deſtitutus Nā et cre-
bris a dño viſioib⁹ fouebat̄
Undiꝙ̄ p mōtis circuitū fe
re ad ei⁹ ſpeluncā veniebāt
ꝛ q̄ſi dño obſequētes cōflue
bāt eiſdē feris ꝛ auibus ali
menta pbuit: ꝛ ſi que erant
infirme manus ei⁹ impone-
bat ꝛ ſanabant̄ Neqꝫ harū
aliquā ferarū venatores ꝯp
hendere poſſent Tu Lcō iiij

Quod cū agricolaus pre
ſes puincie feraꝝ imi
tis ꝛ crudelis ꝛ ſecūdū nom
ſuū agreſtis atqꝫ xpianis in
feſtus p venatores intellige
ret iuſſit eū adduci ſibi d̄ ſpe
lunca In itinere vero nūci-
os vbis ꝛ ſignis nō ſolū in
hoībus. ſ etiā in brutis aīa
lib⁹ pactis ad dn̄m cōuertit
ſanauit itaqꝫ vnicū cuiuſdā

matrōe filiū cui⁹ gutturi os
piſcis infigeret̄ Ita vt pene
iaceret exanimis ꝛ p orōem
reportabat lup⁹ porcū quez
abſtulerat cuidā vidue pau
percule Tu aūt Lcō v.

Ingreſſo igit̄ blaſio ciui
tatē metropolim ſeba-
ſtā iuſſit eū agricolaus mit-
ti in carcerē: et alio die ſibi
pn̄tari blandis eū vocib⁹ co
natus eſt ad demonū inclia
re culturā Quod dū recuſa
ret atrocit̄ ceditur ꝛ iteꝝ in
carcerē recludit̄ Hoc audi-
ens vidua cui porcū a lupo
reddiderat ab eodē porco ali
quantulū ē recreat⁹ Ille do
grās agēs dixit Singul̄ an
nis candelā in eccl̄a nomine
mei offeras ꝛ tibi: ꝛ q̇cūqꝫ
hoc fecerit bn̄ erit ꝛ eiuſdez
paupcule domus ab illo die
bonis abūdanit Lcō vi

Itē ſiſtitur tribunalibus
ꝛ ad immolandū cogit̄
ſed nō ſupat̄ Cū in ligno ſu
ſpēdit̄ ꝛ cū ferreis pectinib⁹
carnes ei⁹ lacerant̄ Deponi
tur inſuꝑ ꝛ in carcerē collo-
cat̄ Deportato eodē ſcō mar
tire blaſio ſeptē fideles ma
trone occurrētes timētes de
um ſeq̄bant̄ eū: ſuſcipientes
eius guttas ſanguis qui ab

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

eo cadebāt ⁊ ſemetipās vn
gebant Quibꝰ p̄ſes ait Ui-
deo vos eſſe xp̄ianas depoī
te magicā artē ⁊ ſacrificate
dijs Quod ꝯfident cōtradi
centes decollate ſunt Poſt
hec p̄ſes ſedens ꝓ tribunali
iuſſit btm̄ blaſiū in lacū mit
ti Qui anbulās ſup̱ aquas
dixit miſtris Si fiduciam in
dijs vr̄is habetis deſcendite
in lacum ⁊ vos Nō faciētes
Octuagitaocto viri ſubmer
ſi ſunt Hoc audito p̄ſes di-
xit Quia michi nō acquie-
uit: ⁊ impatoris p̄cepta con
tēpſit. ⁊ deos nr̄os exhona
rauit. ⁊ tot viros occidit Iu
bemus enim capite truncari
Poſt orōem cōpletā lux de
celo obumbrauit in voce ſi-
bi dicēs Peticōes tuas ad
implebo Mox ſpiculator et
⁊ duobꝰ pueris capita am-
putauit Tu. Omelia Qui
vult poſt me venire

De ſctō Anſchario Añ Sa
cerdos ⁊ pōtifex. ℣. Ama-
Deus q̄ ppl'o nit Col
tuo ſalutis eterne btm̄
anſchariū miniſtrū tribuiſti
Preſta q̄s. vt quē docto-
rem vite habuimꝰ in terris
itceſſorē ſp̱ hr̄ē mereamur in
cel' Lātꝰ de cōfeſſore ⁊ pō.

Sanctus anſcharius ab
infanciadiuino inſtictu
monitus ē celeſtē vitā acci-
tare Nā cū quiqꝫ eēt anno
rū mater eiꝰ deuotiſſima de
functa eſt Deinde cū ad ſco-
las eſſet poſitꝰ atqꝫ cū alijs
coeuis ſuis pueriliter lude-
ret: habuit viſioēz in ſomp-
nis quadā nocte ꝙ ipe in lo
co ſenoſo eēt poſitꝰ Uiditqꝫ
nō lōge a ſe viā ameniſſimā
in qua ꝓcedebat dn̄a oī gl'a
refulgēs. quā mrēz dei indu
bitāter credebat Seq̄baut
qꝫ eā multe dealbate Inter
quas vidit ⁊ mrēm ſuā Tu
Lndeqꝫ ad eā mo- Lcō ij
do puerili vellet occur-
rere Dixit predcā dn̄a ad eū
Fili vis ad mrēz tuā venire
Qui cū reſpōdiſſet ſe leben
ter velle Illa intulit Si no
biſcū eſſe volueris oēm va-
nitatem et iocos pueriles de
bes dimittere. ac temetipm
in ꝯuitate vite cuſtodire Tu
Uana em̄ deteſta Lcō iij.
mur ⁊ ocioſa Nec ī no
ſtro cōuētu poterit eſſe qui
his fuerit delectatꝰ Igitur
poſt hāc viſioēz puerilia cō-
ſortia vitās maturitatē ſe-
ctabat atqꝫ monaſterium in
trās. orōibꝰ vigilijs ⁊ abſti

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

nencijs operā dabat Accidit poſt hec vt quidā haraldus rex danoꝝ per emulos a regno fugaretur Qui supplex iuit ad xpianiſſimū impatorez lodowicū Qui patri ſuo karolo magno in impio ſucceſſit petēs ab eo auxiliū ꝓ recupacōe ſui regni Impator ꝑmiſit auxilium dūmodo reciperet fidē xpianā Tu

Lcō iiij
idem igit recepit quem impator de fonte leuauit ac in filiū adoptauit eiq; auxlium delegauit Cū autē haraldus verſus daciam rediret. petiuit ab impatore virum induſtrem qui ipſum et popl'm ſuū in ſpūalibus edoceret Dum autez de tali viro impator inquireret abbas ſancti anſcharij de ipſo ſuaſit. q per hoc tanq̄ ſumme neceſſarius mitteretur. Tu autem

Lcō quinta
Veniens igitur ſeruus di cum haraldo in daciaz cepit conſtāter verbum dei predicare multiq; eius exemplo et doctrina ad dominuz conuertebantur. Poſt hec venerunt legati ſuenorum ad imperatorem qui inter alia poſtulabant ab eo predicatorem fidei criſtiane. Tu

Lcō ſexta
Quod audiens religioſiſſimus imperator gauiſus eſt. Miſitq; iterum anſcharium ſeruum dei vt etiam ſuenis annunciares viam veritatis. Dum autem in via eſſet incidit in piratas. Amiſſiſq; libris et rebus cum magno labore predicādo i partes ſuecie venit. Ubi fide xpi predicata et eccl'a conſtructa poſt annū et dimidiuz redijt ad impatorem indicans quāta per eum fecit deus Tu antē

Omelia de ſancto anſchario. Sint lumbi veſtri ꝛc. Agathe virgis. Cap. Cōfitebor. R. Agathtes le. Uirgis proles. Mētem ſcām ſpōtaneā honorē deo ⁊ patrie liberationem. Mgt. Collecta. Deus qui inter cetera. Require in cōmuni. Inuitatorium. Regem virginum ꝛc. In primo nocturno An. Ingenua ſum ⁊ expectabilis genere. vt omnis parētela mea teſtatur Ps de vna virgine. An. Summa ingenij etas iſta eſt in q̄ ſeruitus criſti cōprobatur. An. Ancilla criſti ſum ideo oſtēdo me ſeruilem perſonaz

Lectio prima

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Btām agathā virgine et
martirē plebs xp̄iana
celebrat effectu vt i ei⁹ victo
ria caſtitatis cuſtodite debi
tas ꝯcinat laudes Que i ꝓ
uicia ſicilie vrbe cathanēſiū
a ꝯſulari quiciano reqrit vt
ei⁹ mēs ſolidata ⁊ i xp̄o fun
data diaboli fraudata preſti
gijs ⁊ v̄gial' pudorē caſtimo
nie ꝑderet ⁊ ydol' ſacrificia i
molaret. R. Dū igrederet̄ btā
agatha in carcerē dixit ad iu
dicē Impie crudel' ⁊ dire tirā
ne nō es ꝯfuſ⁹ āputare i fei
na q̄d ip̄e i mr̄e ſuxiſti v. E-
go em̄ hēo mamillas inteḡſ
int⁹ i aīa mea q̄s ab ifancia
dn̄o ꝯſecraui Lcō ſecun

Agebat nāq; doli artifex
⁊ ſp̄ualiū ipugnat v. tu
tū vt virgis tenera corrūpe
ret mēbra ⁊ ſpectabilis gn̄re
puelle vteret̄ ſubſtātia Ip̄e
ignobil' i ſue q̄litatis natura
xp̄o em̄ odibil' ⁊ venereo ar-
dore vrēs ⁊ auaricie eſtib⁹ fru
ens xp̄i nomē pueri ipi⁹ au-
dire nō poterat Tu. R. Vidi
ſti dn̄e ⁊ expectaſti agonē me
um quō pugnaui i ſtadio ꝫ
q₂ nolui obedire mandatis
p̄cipū Iuſſa ſū in mamilla
torq̄ri v. Propt̄ veritatē et
manſuetudiē ⁊ iuſticiā L iij

Inde factū eſt vt ſponſa
celeſtis et aīca regis iu
uei pudoris Agathes btiſſi
ma virgo pn̄tat̄ predicti aſ-
pectib⁹ quiciani. vt ſancta
mēs blādimētis et terrorib⁹
mixtis a ꝓpoſito fidei xp̄ia-
ne valeret īmutari ⁊ iceſt⁹ne
phādiq; cōnubij ſqualore fe
dari Tradit̄ ergo v̄gial' pu-
dor īpiſſime meretrici affro
diſie. Que habebat nouē fi-
lias īpiſſiās ꝑ triginta dies
vt honorē quē dō deuouerat
ſpōtaneū ab ip̄a tolleret̄ Ve
rū btā nec terrorib⁹ frangit̄
nec adulatōib⁹ emolit̄. Tu
R. Quis es tu qui veiſti ad
me curare vulnera mea ego
ſū aplus xp̄i nichil i me dub i
tes filia Ip̄e me miſit ad te
quē dilexiſti mēte ⁊ puro cor
de. v. Nā ⁊ ego aplus eius
ſū et noui medicinā. In ſecū
do nocturno Antiphona A-
gathes ſancta dixit ſi feras
michi ꝓmittis audito xp̄i
nomie manſueſcūt. Añ. Si
ignē adhibeas rorē mihi ſal
uificum de celo angeli mini-
ſtrabūt. Añ. Agatha letiſſi
me ⁊ gl'anter ibat ad carcerē
⁊ q̄ſi ad epiſtolas inuitata a
gonē ſuū domino precib⁹ cō
mendabat Lectio quarta.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Vides ergo affrodiſia mē
tem eius immobilē per
manere. abijt ad quincianū
⁊ dixit ei Facilius poſſūt ſa
xa molliri. ⁊ ferrū in plūbi
materiā cōuerti q̄ȝ aim⁹ ei⁹
a ſuo ꝓpoſito reuocari De-
curſis plurimis penis ⁊ ſup
plicijs Quincianus iratus.
iuſſit eā in carcerē tenebro-
ſum recipi dicēs ad eā. Co-
gita tecū agathes ⁊penitere
vt poſſis euadere tormenta
horrifica q̄ te fortiter lania-
būt. Agatha rn̄dit. Tu mi
ſter es ſathane. tu peitere vt
poſſis euadere tormēta eter
na Tūc agitās caput quicia
nus. iuſſit eā celerius trahi
ad carcerē. q᷑ voce publica
eū ꝯfutabat Tu ℞. Ipſe me
coronauit qui ꝑ aplm̄ petrū
in cuſtodia cōfortauit ꝓ eo
ꝙ iuſſa ſum ſuſpēdi i eculeo
ꝓpter fidez caſtitatis. Adiu
na me dn̄e de⁹ me⁹ in tortu
ra mamillaꝝ mearū. ℣. Ui
diſti dn̄e agonē meū quomō
pugnaui in ſtadio q᷑ nolui o
bedire mādatis pricipū. Ad

Lcō v.

Sequēti igit᷑ die
impijſſim⁹ quincianus
ſuis eā aſpectib⁹ iuſſit pn̄ta
ri. Cui et dixit. Quid tra-
ctaſti circa ſalutē tuā Aga-
tha rn̄dit Salus mea xp̄us
eſt ⁊ ita deſiderabā ad mar
tirij coronā attigere et diuer
ſa ꝓ xp̄i noīe ſupplicia ſuſti
nere vt et ſuſtinebat Tu. ℞.
Agathes letiſſime ⁊ gl'anter
ibat ad carcerē ⁊ quaſi ad e
pulas inuitata agonē ſuum
dn̄o ꝑcib⁹ cōmendabat. ℣.
Mēs mea ſolidata ē ⁊ a cri
ſto fundata Et q̄ſi.

Lcō vi.

Sancta vo agatha cū in
carcere rogaret dn̄m vt
ſpm̄ ei⁹ acciperet. Sic oran
do emiſit ſpm̄ Cū vero ſepe
liret᷑ Ecce q̇dā iuuenis ſeri-
cis indutus. quē ſequebant᷑
pluſ q̄ȝ centū alij pueri orna
ti et pulchri. quos nemo vn
q̄ȝ videbat. Atq̧ poſuit ad
caput ei⁹ tabulā breuem ex
marmore In qua ſcriptū eſt
Mentē ſcām ſpontaneā ho
norē deo et patrie liberacōꝫ
Ex tūc iudei plures ac gēti
les ceperunt venerari ſepul
chrū ei⁹ Quicianus vo poſt
paucos dies in flumine inte
rijt Tu. ℞. Ego aūt adiuta
a dn̄o pſeuerabo in ꝯfeſſiōe
ei⁹ Qui me ſaluā fecit ⁊ cō
ſolat⁹ eſt me. ℣. Medicinaꝫ
carnalē corpori meo nūq̄ȝ ex
hibui. ſ; habeo dominū ihe
ſum xp̄m. Qui me ſaluum

In iij. noct. Añ Niſi diligē
ter perfeceris corp⁹ meum a
carnificic⁹ attrectari nō po-
teſt anima mea in padiſum
dñi cū palma intrare marti
rij. añ. Vidiſti dñe agonem
meū quō pugnaui in ſtadio
ſed q₂ nolui obedire manda
tis principū iuſſa ſum ī ma
milla torqueri. añ. Pr opt
fidē caſtitatis iuſſa ſum ſu-
ſpēdi ī eculeo adiuua me do
mine de⁹ me⁹ in tortura ma
millaꝝ mearū Euangelium
Simile ē regnū celoꝝ x vir
℟. Beata agathes igreſſa
carcerē expandit manus ſu
as ad celū ⁊ dixit: dñe q̄ me
feciſti vincere tormēta carni
ficū. Iube me dñe ad tuam
miam ꝑuenire ℣. agatha in
greſſa carcerē bñdicebat do
minū ihm̄ xp̄m Iube. ℟ m.
Qui me dignat⁹ eſt ab om
ni plaga curare ⁊ mamillas
mea s meo corpori reſtitue-
re Ipm inuoco dominū ℣ſ.
Medicinā carnalem corpori
meo nunq̄ exhibui. ſed hēo
dñm ihm̄ xp̄m Ipm in. ℟.
Gaudeamus aēs in dño di
em feſtū celebrātes in hono
re agathe martiris de cuius
paſſ ōe gaudēt angeli et col
laudāt filiū dei. ℣. Imma-
culatus dñs immaculatā ſi
bi famulā in hoc fragilita-
tis corpe poſitam miſericor-
diter cōſecrauit De cu⁹ Ad
Quis es tu laudes añ.
qui veniſti ad me cura
re vulneta mea ego ſū apo-
ſtolus xp̄i nichil in me dubi
tes filia. añ. Medicinā car
nalē corpori meo nunq̄ exhi
bui ſed habeo dñm ihm̄ cri
ſtum qui ſolo ſmone reſtau
rat vniuerſa añ. Grās ago
tibi dñe q₂ memor es mei et
miſiſti ad me aplm tuū cura
re vulnera mea añ. Bñdi-
co te pater dñi mei ihū xp̄i q̄
per apoſtoluz tuū mamillas
meas meo corpori reſtituiſti
añ. Qui me dignatus ē ab
ōni plaga curare et mamil-
las meas meo pectori reſti-
tuere ipm inuoco deū viuuz
añ Paganoꝝ mltitudo fu
giens ad ſepulchrū virginis
tulerūt velū eius con̄ ignem
vt cō pbaret dñs q a pericu
lis incendij meritis agathe
martiris ſue ipos liberaret
Benedict⁹ Ad horas añ de
laud: et in ij vſ Cetera i cōi
Añ Beata agata ingreſſa
carcerem expādit manus ſu
as ad deū et dixit dñe q̄ me
feciſti vincere tormēta carni

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ficium iube me dñe ad tuam
miam ꝑuenire Ant Me-
moria Dorothee Ueni electā

Omīpns ſempiterne deus
ꝑ cuius noīe glo̾ſa vir
go ⁊ martir dorothea. mlto-
rū̄ tormentoꝝ genera ſupe
rauit te ſuppliciter exoramꝰ
vt eiꝰ meritis ⁊ interceſſiōi
bꝰ cū̄cta ꝑicula vicamꝰ. ip-
ſamqꝫ in neccibus nrīs celerē̄
adiutricē̄ ſenciamus

Glo̾ſa virgo ⁊ martir do
rothea ex patre doro et
matre thea ꝓgenita ex nobi
li genere ſenatoꝝ Illis tēpibꝰ
maxīa viguit ꝑſequucō xp̄i
anoꝝ in terra romanoꝝ Un
de btūs dorus ſpn̄ ns ydola
romā̄ relinquē̄s cū̄ ſuis poſ
ſeſſionibus agris vineis ca
ſtris ac domibus Lcō ij.

Transfretauit cū̄ vxore
ſua ſctā̄ thea ⁊ cū̄ dua
bus filiabꝰ triſtena ⁊ caliſten
ꝑrexit ad regnū̄ capadocie ꝑ
uenitqꝫ ad ciuitatē̄ ceſariam
habitā̄ſqꝫ ibi genuit filiā̄ de
q̄ nū̄c loq̄mur ⁊ ipa geīta mo
re xp̄ianoꝝ occulte baptiza
ta eſt de quodā̄ ſācto ep̄o po
licarpo Qui nomē̄ ei impo-
ſuit ex patre et matre cōpo
ſitum dorothea Lcō iij.

Ipſa aūt puella impleta
ſpū̄ ſancto et v̾tutibus omi
paciencia ⁊ diſciplina ē̄ im
buta formoſa valde ſup oē̄s
puellas regiōis illius fideqꝫ
pulcherrima Quā̄ iuidꝰ ſer
pens inimicꝰ caſtitatis dyabo
lus nō ferē̄s fabriciū̄ p̄fectū̄
p̄dicte tr̄e i amorē̄ glo̾ſe v̾gis
dorothee ſtimulā̄s vt ipſam
cr̄nali ꝯcupiſcē̄tia appeteret

Qui mittens thezaurū̄ et
dotes abſqꝫ cōpetenti de
termiatōe ꝓ dote ipamqꝫ le
gittimo thoro ducendā̄ appe
tiuit Audiē̄s hec dulcis ⁊ a-
mena dorothea q̄ſi lutuz tr̄e
deſpiciē̄s trenas diuicias et
intrepidā̄ ſe xp̄o deſponſatā̄
fatebat Qd audiē̄s fabriciꝰ
furore repletꝰ ē̄t in cathaſtā̄
miſit eam Lcō iiij.

Poſtea in doleū̄ feruentis
olei plenū̄ miſſa Ipſaqꝫ
adiutorio xp̄i illeſa manē̄s
Plimū̄ exultabat ac ſi bal
ſamo vngeretur Multi pa-
gani hoc miraculū̄ videntes
ſe ad xp̄m cōuertunt Fabri
cius aūt credē̄s hoc fieri ma
gicis artibꝰ. ipaz in carcerē̄
recluſit nouē̄ diebꝰ ꝑmittens
abs alimē̄tis ibidē̄ eſſe Tu

Que nutrita a ſcīs āglis
ꝓducit poſt nouē̄ dies
ante tribunal Pulchrior q̄

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

vnq̄ꝫ fuerat viſu apparuit.
cūctiq̄ꝫ mirabant̄ ꝙ tot die-
b⁹ abſq̄ꝫ cibo tā formoſa vi
deretur Fabricius vero di-
xit Niſi deū meū in p̄ñti ad
ores eculei penas nō euades
Dorothea reſpōdit. deū ad-
orabo et nō demonez Dij tui
demōes ſunt ⁊ illa pſtrata ī
terrā adorauit deum in celo
Ut ſuā oñderet p̄tātem ꝙ ip
ſe ſit ſolus de⁹ ⁊ nō ē alius
preter ip ſum Tu Euāgeliū
Sīe eſt r. c. theſauro . Cap
Dn̄e deus exaltaſti ⁊ť Eodē
die Uedaſti et Amandi Col

Deus qui ppl̄m tuum de
uota btōꝝ pontificum
vedaſti et amandi inſtancia
ad agnicōem tui noīs voca-
re dignatus es Cōcede ꝓpici
us vt quoꝝ ſolempnia coli
mus eoꝝ patrocinia ſencia-
mus Per. De ſancta Hele
na regina memoria Col.

Deus qui iter cetera po
tēcie tue miracl'a ſexuz
etiam fragilē virtute recte ī
tencōis coroboras Pr̄a qūs
vt exemplo ſancte helene cri
ſtianiſſime regine Cui⁹ ſtu-
dio deſideratū regis noſtri li
gnum detegere dignatus es
tectum ea que criſti ſunt iu-
giter indagare atq̄ꝫ cōſequi

tt fauenter mereamur . p̄. d
Appolonie virginis Colles

Deus qui beatam appo-
loniam virginē ac mar
tirem tuam glo̾ſam excuſſiſ
dentibus p tui nomis amo
re a ſeuiſſimo hoſte triūpha
re feciſti Cōcede qūs . vt ei⁹
meritis et interceſſiōe a mor
bo capitis a dolore dentium
atq̄ꝫ ab oībus langnoribus
mentis ⁊ corpis liberari me
reamur Scolaſtice vgī Col

Deus qui beate virginis
tue ſcolaſtice animā ad
oñdendam innocencie viam
in colūbe ſpecie celos pene-
trare feciſti concede qūs no
bis ipſius meritis ita inno-
cēter viuere vt ad eadē gau
dia peruenire mereamur p̄.
Scā ſcolaſtica ſoror Le
bti bn̄dicti abbatis fu
it Que ad fratrē ſuuz ſemel
in anno venire conſueuerat
Quadam vero die ex more
venit etiam et deſcendit cuz
diſcipulis ſuis pater vene-
rabilis benedict⁹ ad eā Qui
totam diem in dei laudibus
et ſacris collocucionibus v
nanimiter duxerūt Et cū in
ter ſacra colloquia tardius
hora ſe ꝓtr aheret ſanctimo
niales. rogauit eum dicens

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Queſo te i nocte hac me nō
deſeras frater et vſq₃ mane
de celeſtis vite gaudijs collo
quamur. Tu aūt Lcō iij

Quum ille rn̄dit Ma nere
extra cellā nullo modo
ſoror iuſtū eſt Tanta vero e-
rat ſerenitas aeris vt in ea
nulla nubes appareret Nec
audiēs ſcolaſtica manū ſup̄
menſam poſuit et caput in
manib⁹ tenens ⁊ ſic dn̄m ex
orauit Cumq₃ caput leuaret
tanta choruſcatōis et toni-
trui virtus tāta pluuia eru-
puit vt nec ipe pater nec fra
tres qui cū illo erant exire
potuiſſent Tu aūt Lcō iiij

Tunc vir dei cepit conq̄ri
dicēs Parcat tibi de⁹
ſoror quid ē quod feciſti At
illa Rogaui te et noluiſti au
dire me rogauiq₃ dn̄m et ex
audiuit me Cūq₃ ſcolaſtica
ad cellulā ꝓpriam reueniſſet
et vir dei i cella ſua cōſiſtēs
leuatis oc̄lis in celum vidit
eiuſdē₃ ſue ſororis animā de
corpe egreſſam in colūbe ſpe
cie celos penetrare Omelia
Simile eſt regnū ce. the.

Valentini martiris Collcā

Preſta q̄s oīpotēs de⁹
vt qui bti valētini mar
tiris tui natalicia colim⁹ a
effectis malis imminētib⁹ ei⁹
interceſſiōe liberemur Per

Tēporib⁹ claudij Lcō i
imperatoris deo dignus
p̄ſbiter nomīe valentinus in
carcere cū pedib⁹ ⁊ cathenis
detentus Quē poſt biduum
claudius iuſſit ſibi p̄ntari i
palacio ſuo iuxta amphite-
atrum Cui dixit Cur amici
cia nrā non frueris et viuas
cū₃ cetu reipublice nrē et ad
oras deos nrōs et ſupſticōe₃
tuā abijcias Valentin⁹ rn̄-
dit Si ſcires gr̄a₃ dei tu ydo
la reſpueres et deū verū qui
in celis eſt adorares Tu

Verba venerabil' viri va
lētini ⁊ his ſimilia clau
dius paciēter paudiuit Pre
fectus dixit Seduct⁹ eſt im
perator et mutatū ē cor clau
dij Qui tradidit eū calpur-
nio prefecto vt ſi ſanū haut
eſſet conſiliū ſacrilegij penas
incurreret Igit reſpiciēs eū
calpurnius tradidit aſterio
iudici ſuo vt ſqualore genti-
litatis mentē martiris feda
ret Tu autem Lectio.

Qui duxit eum in domū
ſuā vbi cū eſſet adora-
uit deū dicēs Ihū xp̄e q̄ es
verū lumē illuīa domū iſta₃
vt oēs te cognoſcāt ⁊ credāt

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

in te Audiẽs aſcerius dixit
Miror te dicentẽ ꝙ xp̄us ē
lumẽ Et quidẽ ſi ꝑ eum illũi
naueris filiam meā diu cecā
quidquid ꝑceperis faciam.
Quam corā ſe ductā beat⁹
valentinus illũinauit Aſce
rius cuꝫ vxore ſua ⁊ tota fa
milia credẽtes oīa ydola cõ
fregerunt et baptiſati ſunt
Impator vero hec audiẽs il
los diuerſis ſuppliciis inte=
remit Ualentinũ vero fuſti=
bus ceſum decollari fecit.
De ſancto ſigfrido collecta.
Omnipotẽs ſempiterne
deus qui vbiqꝫ preſenſ
es vbiqꝫ glorioſ⁹ in ſanctis
tuis atqꝫ mirabilis meritis
beati ſigfridi cõfeſſoris tui
atqꝫ pontificis queſum⁹ im
menſam clementiaꝫ tuā vt
ſicut illi inenarrabilem glo=
riā cõtuliſti ſic ad conſequẽ
dam miſericordiā tuam eiuſ
nos facias precib⁹ adiuua=
ri. per do Lectiones ⁊ totuſ
cantus in cõmũi ix. lcõnum
Iuliane virginis Col.
Omnipotẽs ſempiťne de
us qui infirma mundi
eligis vt forcia queqꝫ confũ
das. da nobis in feſtiuitate
tante martiris tue iuliane
ↄgrua deuocione gaudere et
potenciā quā in ei⁹ paſſiõe
laudemus et ꝓuiſum nobiſ
ſuſcipiamus auxilium. per
In cathedra ſcti petri ad v=
ñi. Solue iubente deo ter=
rarũ petre cathenas qui fa
cis vt pateāt celeſtia regna
beatis Pſalmi ferial. Cap
Omnis pontifex. in cõi de
vno cõfeſſore et pontifice ℟.
Corneli⁹ centurio vir religi
oſus ac timẽs deũ vidit ma
nifeſte angelũ dei dicẽte ſi=
bi Corneli mitte et acerſi ſy
monẽ qui ↄgnomiať petrus
hic dicet tibi quid te oporte=
at facere. ℣. Cumqꝫ oraſſet
cornelius nõ dum in xp̄o re=
natus apparuit ei angel⁹ di
cẽs Corneli. ymu⁹ Iā bone
Annue xp̄e. ℣. In oẽm ter.
Super magt Symon bari
ona tu vocaberis cephas qđ
interpretatur petrus ianitor
celi pulſantibus aperi ſupra
modũ peccauim⁹ oẽs dimit
te ſeptuagies ſepcies Magt
Deus qui beato Collec
petro apoſtolo tuo col
latis clauibus regni celeſtis
animas ligandi atqꝫ ſoluen
di pontificium tradidiſti cõ
cede qũs vt itercesſionis ei⁹
auxilio a pctõrum noſtrorũ
nexibus liberemur. per do.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Inuita R:ge̅ regu̅ adoremꝰ
dn̄m Qui in celo et in terra
prīo ſcō donu̅ dedit petro inſ
ligādi atqꝫ ſoluendi Uenite
ymnꝰ Eterna xp̄i mu. In i.
nocꝭ In plateis ponebāt in
firmi i lectulis vt venie̅te pe
tro ſalte̅ vmbra illiꝰ obum-
braret que̅q̄ illoꝝ et libera-
rent ab infirmitatibus ſuis
Pſal et v de ap̄lis An̄ Ait
petrus principibꝰ ſacerdotu̅
ihū quevos interemiſtis ſu
ſpendentes in ligno hu̅c ds
ſuſcitauit et principe̅ ⁊ ſalua
tore̅ exaltauit ad danda̅ pe-
nitencia̅ in remiſſione̅ pc̄toꝝ
an̄ Petrus ap̄lus dixit pa
ralitico enea ſanat te domi
nus ihūs criſtꝰ ſurge et ſter
ne tibi qui cōtinuo ſurrexit
⁊ oēs quividebāt ꝯuerſi ſu̅t
ad dn̄m Lcō
Inſtitucio hodierne feſti
uitatis a ſenioribꝰ nr̄is
cāthedre nome̅ accepit ideo
q̄ primꝰ ap̄loꝝ petrus hodie
ep̄atus cathedraꝫ ſuſcepiſſe
referatur Recte ergo eccl̄ia
natale̅ ſedis illiꝰ colit quaꝫ
ap̄lus ꝓ cuiꝰ ſalute ſuſcepit
dice̅te ei dn̄o Tu es petrus ⁊
ſup hāc petra̅ edificabo ec-
cleſia mea̅ Tu ℟ Symō pe
tre an̄q̄ de naui vocarem te
noui te ⁊ ſup plebe̅ mea̅ prici
pem te ꝯſtitui Et claues reg
ni celoꝝ tradidi tibi v Qd
cu̅qꝫ ligaueris ſup trā erit li
gatu̅ ⁊ i cel' ⁊ qdcu̅qꝫ ſolueriſ
ſup trā erit ſolutu̅ ⁊ i cel' Et
Petru̅ itaqꝫ fundame̅tuꝫ
dn̄s noīauit ⁊ ideo dig
ne hoc fu̅dame̅tu̅ gn̄al' eccl'a
colit Sup̄ qd ſui edificiū cel
ſitudo cōſurgit vnde ⁊ ꝯuei-
ent pſalmiſta dicit Exalte̅t
eu̅ i eccl'a plebis ⁊ i cathedra
ſenioꝝ laude̅t eu̅ ℟ Si dili
gis me ſymō petre paſce o-
ues meas dn̄e tu noſti quia
amo te Et aīaꝫ mea̅ pono ꝓ
te v Si oportuerit me mori
tecu̅ nō te negabo Lectio
Dignu̅ e̅ ergo vt hoc fun
dame̅tu̅ i eccl'a hōret ꝑ
qd ad celu̅ aſce̅dit. q̄ natal
cathedre bt̄i petri hodie coli
tur ſacerdotale officiu̅ hōrat
Dies hic fr̄es cariſſimi a no
bis merito hōrat qꝛ du̅ nata
le cathedre colimꝰ ep̄atu̅ pe-
tri ap̄li veneramur Tu ℟m
Tu es petrꝰ ⁊ ſup hāc petra̅
edificabo eccl'iam mea̅ ⁊ por
te inferi nō p̄ualebu̅t aduer-
ſus ea̅ Et tibi dabo claues
regni celoꝝ v Qdcu̅qꝫ liga
ueris vt s̄ In ij. noct an̄ Fa
ctu̅ e̅ au̅t vt queda̅ diſcipula

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

noīe tabita plena operibꝯ bōis
⁊ elemoſinis īfirmata more
ret miſerūt aūt diſcipuli ad
petrū rogātes ne pigritetis
veīre vſqꝫ ad nos aū. Adue
niēte petro circūſteterūt illū
oēs vidue flētes ⁊ oſtendentes
tunicas ⁊ veſtes quas facie
bat illis dorcas aū Ponēs
petrus genua ſua orabat et
ꝯuerſus ad corpꝯ dixit tabi
ta ſurge. at illa apuit oclos
⁊ viſo petro reſedit dās qꝫ il-
li manū erexit eā ⁊ ſcīs ac vi
duis aſſignauit viuā Lcō

Huius aūt ſolēnitatis re
ligio ſic eccleſiis indu-
cta ē. cū ptranſiret petrꝯ a-
poſtolꝯ deſeminās vbū vite
⁊ fundamētū faciēs ecclie ō
nis populus anthiochie ciui
tatis audiētes petrū aduen-
tare occurrerūt ei oēſqꝫ maio-
res natu et nobiles cineres
ſparſerunt in capite multiqꝫ
cilicio induti ſunt nudis pe
dibꝯ penitenciā agentes ꝙ ꝯ
tra predicacionem petri cū
ſymone mago conſenſiſſent
Tu autem dñe : Rm Domi
ne ſi tu es iube me venire ad
te ſupra aquas. Et exten-
dens manum apprehendit
eum ⁊ dixit ihesus modice fi
dei quare dubitaſti ℣. Cūqꝫ
vidiſſet ventum validū ve-
nientem timuit ⁊ cū cepiſſet
mergi clamabat dicens dñe
adiuua me Et extendēs ma
num apprehendit eum et di
xit ihūs modice fi ⁊ c Lcō

Hec autem et his ſimilia
p ſequentes offerunt et
vexatos languoribus et de
moniis fatigatos paraliticos
quoqꝫ et diuerſa pericula et
infirmitates patiētes. et e-
rat infinita multitudo ſimul
languenciū Quod vidēs pe
trus expandit ad celū manꝯ
ſuas ⁊ cū lacrimis orōem fū
dens grās agens deo dixit.
Benedico te pater predican
de qui omne verbum et pro
miſſum filii tui per nos ad-
implere dignaris vt cogno-
noſcat omnis creatura qꝛ
tu ſolus es deus in celo ⁊ in
terra Tu autem dñe Rm.
Surge petre et indue te ve-
ſtimentis accipe fortitudinē
ad ſaluandas gentes Quia
ceciderunt cathene de mani
bus tuis vſꝯ. Angelus do-
mini aſtitit et lumen reſul-
ſit in habitaculo carceris p
cuſſoqꝫ latere petri excita-
uit eum dicens. ſurge veloci
citer. Quia ceciderūt cathe
ne de manibus tuis

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Beatus vero pe Lcõ vi.
trus apoſtolus aſcẽn-
dit in eminenciorem locum.
et iuſſit ante ſe poni oẽs mlti
tudiez languẽciũ dicẽs Vox
nr̃a teſtem habeat hunc po
pulũ quia ex toto corde cre
ditis in dominũ iheſum cri-
ſtum Cunctꝗ omnis multitu
do egrotanciũ vna voce cla-
maret hunc verum deũ quẽ
petrus annunciabat. ſubito
immenſum lumẽ gracie dei
in medio apparuit et cepe-
runt omnes languentes re-
cepta ſanitate congaudere.
Igitur infra ſeptẽ dies plꝰ
ꝙ ſeptem milia homĩes cre
dentes deo baptizati ſunt.
Theophilus in ciuitate ſub
limior domum ſuam eccl'iaz
conſecrari permiſit In qua
beato petro apoſtolo conſti
tuta eſt ab omni populo ca-
thedra. et ſedit cathedrã epi
ſcopatus in antiochia ſeptẽ
annos poſtea ingreſſus ro-
mam ſedit ibi cathedram an
nos viginti quinꝗ duos mẽ
ſes et tres dies . Tu autem
domine miſerere nobis Deo
Rm Tu es paſtor ouiũ prin
cipes apoſtolorũ tibi regna
tradidit deus omnia mun-
di Et ideo tradite ſunt tibi
claues regni celorum. verſ
Tibi enim a domino colla-
ta eſt poteſtas ligandi atꝗ
ſoluendi Et ideo tradite ſũt
tibi claues rergni celorum.
In tercio nocturno Anti.
Colnelius centurio vir re-
ligioſus ac timens deum vi
dit manifeſte angelum dei
dicentem ſibi. corneli mitte
et accerſi ſymonem qui co-
gnominator petrus hic di-
cet tibi quid te oporteat fa-
cere . Antiphona. Aperienſ
petrus os ſuum dixit in ve
ritate comperi quoniam nõ
eſt perſonarum acceptor de-
us ſed in omni geute qui ti
met deum et operatur iuſti-
ciam acceptus eſt illi. Anti
phona. Adhuc loquente pe
tro cecidit ſpiritus ſanctus
ſuper omues qui audiebant
verbum et eraut loquẽtes
linguis et magnificantes de
um tũc petrus fecit eos bap
tizari in nomine domini no
ſtri ihũ xp̄i Sec m mathe
In illo tẽpore Venit ihũſ
in partes ceſaree phi-
lippi ⁊ interrogabat diſcipu
los ſuos dicens. Quẽ dicũt
homines eſſe filium homi-
nis Et reliqua. Bede preſ-
biteri.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Lectio ſācti euāgelij quā modo audiſtis fratres cariſſimi magnam nobis fidei pfectionē cōmēdat. magnum eiuſdē perfecte fidei cōtra oīa tēptamēta robur eque demonſtrat Si eni ſcire volumꝰ quō in xpm credi oportrat. quid lucidiꝰ eo qđ ait ad eū petrus Tu es xps filius dei viui Rurſus ſi audire delectat quantūcꝫ fideſ valeat Quid apcius eo qđ ait dn̄s de eccl'ia que ſup eū edificanda erat Et porte inferi nō pualebūt aduerſꝰ eū Et interrogabat diſcipulos ſuos dicēs Quē dicunt homines eſſe filiū hoīs Nō dixit. quē me dicūt eſſe hoīes ſed filiū hoīs. ne iactant̄ de ſe querere videretur Tu. ℟. Quē dicunt hoīes eſſe filiū hoīs dixit ihūs diſcipl'is ſuis. reſpondēs petrus dixit. Tu es xpus filius dei viui. Et ego dico tibi qꝛ tu es petrus et ſup hanc petrā edificabo eccl'iam meā. ℣. Beatus es ſymō bariona qꝛ caro et ſanguis nō reuelauit tibi ſed pr̄ meꝰ q̄ ē in celis.

Pulchre dn̄s interrogabat Quē dicunt hoīes eſſe filiū hoīs Quia qui de filio hoīs loquunt̄ hoīes ſūt Qui vero de diuinitate eiuſ intelligūt nō hoīes ſꝫ dij appellant̄. qui diuinitatis eiuſ capere miſteria norūt merito ſupra hoīes eſſe meōrant̄ Iuxta illud Ego dixi dij eſtis. et filij excelſi oēs Ad interrogacōem aūt dn̄i illi dixerunt Alij iohannē baptiſtam. alij heliā. alij vero iheremiam. aut vnū ex pphetis Miror quoſdaꝫ interpretes cauſas errorū inquirere ſingloꝝ et diſputacōem lōgiſſimam texere. quare dn̄m iheſum xpm alij iohannē putauerunt. alij heliam alij iheremiam. aut vnū ex pphetis. cū ſic errare potuerit i helia et iheremia quō herodes errauit in iohannē dicēs Quē ego decollaui iohanneꝫ ipſe ſurrexit a mortuis et virtutes opant̄ in eo Tu aūt. ℟. Ego p te rogaui petre vt nō deficiat fides tua Et tu aliquādo ꝯuerſus cōfirma fratres tuos. ℣. Symō ecce ſathanas expetiuit vos vt cribraret ſicut triticū ego autē rogaui p te

Lectio

Vos aūt quē me eſſe dicitis quaſi ab hoībus generalit̄ illos ſeqſtrās ⁊ deos

ac dei filios p adoptionem
iã factos inſignãs Rñdens
ſymon petrus ex pſona oim
aploꝝ ꝯfitetur Tu es xp̄us
filius dei viui. rñdens ihũs
ait. Et btũs es ſymõ bar io
na q2 caro et ſanguis nõ re-
uelauit tibi ſed pr̃ me9 qui i
celis eſt Tu aũt R. Petre
amas me tu ſcis dñe q2 amo
te Paſce oues meas V. Sy
mon iohãnis diligis me pl9
his tu ſcis dñe quia amo te
Paſce oues meas Ad lau.
Petre aãs me tu ſcis dñe
q2 amo te añ. Symon
iohãnis diligis me plus his
tu ſcis dñe q2 amo te Anti
Ego p te rogaui petre vt nõ
deficiat fides tua 7 tu aliqñ
ꝯuerſus ꝯfirma fratres tu
os añ. Bñdictõem oim gẽ
cium dedit illi et teſtamẽtu3
ſuum cõfirmauit ſup caput
eius añ. Tu es petrus 7 ſu
per hac petrã edificabo ec-
cleſiã meã Cap Omnis põ
tifex Ymn9 Exultet celum
laudib9. V. Annunciauerũt
opa dei Añ Quẽ dicunt ho
mines eſſe filiũ homis dixit
ihũs diſcipl'is ſuis. reſpon-
dẽs petr9 dixit. tu es criſt9
filius dei viui 7 ego dico tibi
q2 tu es petrus et ſup hanc
petrã edifica bo eccl'iam me
am Bñdict9 Ad horas ca-
pitula in cõmuni apoſtoloꝝ
Cetera de aplis In ij. veſp.
Iurauit dñs Sup magt añ
Solue iubẽte 7c vt in i. vĩ
In vigilia mathie apl'i O-
melia Ego ſum vitis Cete-
ra ferialr Ad veſpas Eſto
te fortes Pſalmi feriales.
Cap Benedictio Rm. Fue
runt ſine q Ymn9 Mathia
ſcẽ Annue xpe V9. In õz 7.
Sup magt añ Ecce ego 7c
Collcã Concede q3 cõmuni
Mathias de tribu iuda ci
uitate bethleem. paren
tes habuit diuites et nobili
tate inſignes 7 moꝝum vetu
ſtate pollentes qui ipſu3 ab
annis puerilibus diuine le-
gis inſtitucioĩbus mancipa
runt ad pedes nãq3 ſymeo-
nis ſummi ſacerdotis in le
ge doctiſſimi omnẽ in breui
prophetarũ ſcienciam cõpre
hendit Tu aũt Lcõ ſcdã
Studebat etiam in etate
tenera maiori imitari ſtu
dia et annos pueriles moꝝũ
vincere maturitate Erat eciã
corpoꝛe mundiſſimus. anio
prudens. in ſoluendis ſacre
ſcripture queſtionibus acu
tiſſimus in conſilio prouid9

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

in ſermōe expedit⁹ Satage
batq̄ʒ vt quod ſenſu p̄cepe
rat oꝛe cōpleret et opere Tu

Et igitur lucerna de me-
dio legis ad cādelabꝛū
trāſferret eccl'e vocacōe xp̄i
dign⁹ habit⁹ xp̄m pauperē
ip̄e ſecutus in conſoꝛciū ſep
tuaginta duoꝝ diſcipuloꝛuʒ
ab ip̄o dn̄o deſignatus ē. Cō
pleto deinde dn̄ice diſpenſa-
cōis miſterio locū inde ꝓdi-
toꝛis inter ap̄l'os ſoꝛtitus eſt

Cum igitur diſperſi eēnt
diſcipuli toto oꝛbe ter-
rarū decreto ſancti ſp̄ūs iu-
deā in ſoꝛtē p̄dicacōis acce
pit Igitur verbū vite eter-
ne iudeis ꝑ circuitū annūci-
abat. multoſq̄ʒ filioꝝ iſrael
ſignis ⁊ ꝓdigijs ad xp̄m cō-
uertebat Inſtruebatq̄ʒ eos
q̄d erat vite q̄d moꝛum. q̄d
religiōis. xp̄m deniq̄ʒ ab ip
ſo moyſe ſignis et enigmati
bus ⁊ verbis ꝓpheticis an-
nunciatū et ad redēptionem
gn̄eris hūani miſſum ꝓba-
bat ⁊ ſignis potentiſſimis
dicta ſua cōfirmabat Tu

Cum autē deueiſſet in ci
uitatem galilee ⁊ in ſy
nagoga euangelizaret xp̄m
Judei zelo repleti vinxerūt
eum et nunciauerunt p̄nci
pibus ſacerdotum ac ſenio-
ribus vt viderent quid fa-
cto opus eſſet cum eſſet peri
tiſſimus in lege et genere il-
luſtris et acceptiſſim⁹ in ple
be Mij vero habita delibe-
racōe et conſilio iuſſerūt vt
adduceretur coꝛam eis in cō
ſilium Quod cum factū fu
iſſet facta eſt longa diſputa
cio inter ſummū pontificē ⁊
ipſum Tu aūt Lcō

Ipſe vero per legem ⁊ ꝑ
ꝓphetas oſtendebat
manifeſte que de criſto erāt
ꝓteſtans ſe ſeruū eius et in
criſtuʒ credere propter quod
pontifex tanq̄ꝫ ī plaſphemū
ꝓtulit in eum ſentenciaʒ la
pidacōis Cum ergo ductus
eſſet ad locum lapidatoꝛum
duo teſtes qui teſtificati fue
rūt ꝯtra eū p̄mo duos lapi
des miſerūt in eū quos fecit
ſepeliri ſecū ī teſtimoniū ill'
Lapidat⁹ ē ergo ⁊ ꝑcuſſ⁹ ſecu
ri moꝛe romano extēſis in ce
lū maib⁹ reddidit ſp̄m In iij
noct. an. Pctōꝝ ꝯfrigam
coꝛnua ⁊ exaltabūt coꝛnua iu
ſti aīi. Tux oꝛta ē iuſtis ⁊ re
ctis coꝛde leticia an Cuſto-
diebāt teſtionia ei⁹ ⁊ p̄cepta
q̄ dedit illis Euāgelm
ego mit. vos Cetera i cō. Ca

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Statuerũt apl'i duos. ioſeph qui vocabat̃ barſabas qui cognoīatus eſt iuſtus et mathiam et dederũt ſortes eis et cecidit ſors ſup̱ mathiā et anũeratus ē cum vndecim apſtolis Deo Col.

Deus qui btm̃ mathiam apoſtoloꝝ tuorũ collegio ſociaſti Tribue q̃s vt eı⁹ intceſſione tue circa nos pietatis viſcera ſēciam⁹ P Cetera de apoſtolis. De ſcō lucio ad vſ̄ p̄ ferıales anti.

O martir luci btiſſime honor et laus noſtre ꝓuicie qui eccl'iam roſkildenſem tuo foues ꝓcinio ꝓprio decoratuſ ſanguine celeſti reſultas in agmine ad te ſuſpirātib⁹ intende tibiq̃ famulantibus. Cap̄ Btũs vir qui ſuffert. ℟ Preſul xp̄i triumphali Gaude mat̃ eccl'ia Ymn⁹ xp̄i ſuffulta gracia ob tanti patris merita noua de promēs cantica Athlete criſti lucius vir totus apl'icus a luce nomē traxerat quod factis declarauerat Pi⁹ pudicus hũilis vinēdi normaz p̄buit in legē xp̄i docilis verbis exēplis micuit In fide luxit crebrius p̱ ſigna p̱ prodigia mundũ calcās ſub pedibus manũ miſit ad ſorcia Ihũ dulce refugiũ ſpes nr̃a te laudanciũ ob tāti patris meritũ peccati ſolue debitũ Uni deo ſit gl'a ꝑ multiformi grā q̇ mũdi poſt hec ſtadia det iuſtis vite premia. Amē ℣ Gl'a et ho. Super Mgt an̄. Magnificet concio nr̃a dñm p̱ btm̃ luciũ pōtificē mirificũ qui mare balticũ p̱iculis inuium ſui capitis trāſfretacōe fecit magis peruium q̄etum et tranquillum ergo p̄cemur illũ vt ꝑoſ ereptos hui⁹ mũdi fluctib⁹ ſuis ſcis p̄cibus coniũgat celicıuibus Mgt Collec.

Preſta q̃s oīpotēs de⁹. vt intercedēte ꝑ nobis beato lucio martire tuo atq̃ pōtifice vt a cũctis aduerſitatib⁹ liberemur in corpe & a prauis cogitacōıb⁹ mũdemur in mēte Per: Inuita Exultem⁹ ſummo regi deo cōgaudentes iugit̃ Qui triũphantē digne martirē ſuum coronauit luciũ Uenite ex.

Ad laudē xp̄i dm̃i ſanct⁹ laudet̃ lucius qui rem cōformat nomini geſtis ⁊ dictis viuidis Lucet vbis miraculis xp̄i ſequens veſtigia tormēta fert tirānidis cum

omni paciencia Triūphat ꝑ
martiriū xp̄i fortis in acie⁊
contēplator dn̄m iam reuela
ta facie. Ihū dulce refrigeri
um Vm deo ⁊t In i. noct.
Mediator legis diuine ſicut
liliū ſecus aquas viride trāſ
plantat̄ martir btūs ꝓ xp̄o
ſe tradēs ſupplicio in celi co
ronat̄ ſolio Ps̄ de vno mar
tire añ. In romana ꝯſtitutꝰ
ſede ſicut aurū in virtute ꝓ
batꝰ paciēcie fulſit vt ſol ī
amore fundatꝰ ſapiēcie . añ
In apoſtolatus ſedēs culmi
ne certat ī certamīe dei fretꝰ
munere palmā fert victorie
℣. Gl'a ⁊ honore Lcō i.
Lucius papa nacōe roma
nus prio quidē in exilio
miſſus fuit ſed poſtea nutu
dei ad eccl'am ſuā reuerſus.
Tandē a valeriano capite
truncatꝰ eſt quarto nonas
marcij: hic p̄cepit vt duo p̄ſ
biteri et tres dyaconi in om
ni loco ep̄m non deſererēt ꝓ
pter teſtimoniū eccl'aſticum
Sedit autē annis tribꝰ. ℟.
Elcūs dei pontifex et mar-
tir lucius romanoꝝ paciēter
ferēs ꝑſecucōes Sed diuino
adherēs mandato ꝑuipedit
tedia vite ℣. Intenderūt ar
cum ſuū vt martirē delerēt

innoxium Sed diui. Lec.
Sanctus lucius dum ad
paſſionē ꝑgeret ꝑtātez
oīs eccl'e dedit ſtephano ſuo
archidyacono Stephanus
itaqꝫ etiā nacione romanus
poſt luciū in eccl'ia romana
ſedit annis ſeptē hic ꝯſtituit
vt ſacerdotes ⁊ leuite veſti-
bus ſacratis vſui quotidia-
no non vterent̄ niſi in eccl'ia
tantū ⁊ ipſe quoqꝫ martirio
coronatus eſt Tu aūt Rm.
Vt ſol fulgēs ī virtute mar
tir dei lucius quē rex cele-
ſtis curie dono decorat glo-
rie Spe. celeſtis ſublimatus
regnat martir coronatꝰ ℣.
Deferēt autē ſecū opera iu-
ſticie ꝓpter que ꝑfruitur pre
mijs vite Spe celeſtis Lcō
Beati igit̄ lucij eccl'e luciſ
ei uſqꝫ lucis diſcipuli q̄
illuminat omnē hoīez venīē
tem in hunc mundū ſolemp
nitatē hodie celebremꝰ Non
enī caſu hoc accidiſſe ſed dei
diſpoſicōe factū eſſe credimꝰ
vt hic tanta dei lucerna luci
us diceret̄ Qm̄ ſuper hoc cā
delabrum romanā dico eccl'i
am oīm alioꝝ maximū āte
tēpora dei ꝓuidēcia ponere
diſpoſuerat Tu aūt dn̄e Rm
Vir inclitus martir lucius.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

rigens virtute paciēcie mūdi huiꝰ ſprevit yma ꝯſtāter ſuſtinuit tormētoꝝ ſupplicia Et per īmanis martirij palmam ſedem celeſtium adeptus eſt almam ℣. Qui tentus a romanis ſacro truncatur capitē cuius capitis teſtam roſkildēſis fovet eccleſia. In ij. noct. añ. In ſede romana gloſꝰ emicuit ſcō repletꝰ ſpū vivendi normā prebuit añ. Scuto ſpei ꝑmunitus terrena non metuit fide xp̄i coronatꝰ caritate viguit añ. Gl'a et honore fulgebat vir iuſticie ī cuiꝰ mentis culmine manebat ꝑaclitꝰ grācie vſi. ℟. Poſuiſti dñe Lcō

Que quoqꝫ luꝝ ſuos diſcipl'os lucē ſignificās ait vos eſtis luꝝ mdi Quoſ ⁊ lucernā vocavit. d. Nemo accendit lucernam et poſuit ſub modio ſed ſuꝑ candelabrum vt luceat oībus qui in domo ſunt Luꝝ ergo ep̄i ſūt cādelabrū eccl'e Luꝝ vero q̄ in eis lucet doctrina ē evāgelica ⁊ q̄ lōge lateqꝫ ab eis fulget et ſpgit bona opinio ⁊ ſāncta ꝯverſacō ē vnde dñs in evāgelio Sic iqt. luceat luꝝ vr̄a corā hoībꝰ vt videāt opera veſtra bona ⁊ glorificēt patrem veſtrū qui ī celis eſt ℟. Dono refulgēs grē ſede l'ocatur gl'e quo rcōre romanoꝝ fides ſuſcepit incrementū Ad delendū hoſtis fraudem ad augendū xp̄i laudeꝫ ℣. A dño martiri datū ē ⁊ ē mirabile in ocl'is nr̄is Ad te

Aliter enī eccl'ie lucerna nō bene lucet niſi ſiml' et doctrina luceat et operacione Taliter btūs lucius ſuper candelabrum vniverſale poſitꝰ totū vniverſalit mundū illūiabat oīmqꝫ fidelium mētes īterni luminis radijs illuſtrabat Alie ſiquidē lucerne ſingulis quibuſqꝫ eccleſijs lucēt que vero ſuꝑ cādelabrū romane eccl'ie ponit quia cōmunio eſt omnibꝰ cōmuniter illūinat oēs Tu:

℟. Flagrabat bti mēs martiris flāma ſancti ſpūs Cuius amoris grā ſeviſſimi ſpiculatoris non exhorruit gladiū caput amputātis ℣. Qui conſumato curſu coronam a xp̄o percepit optatam ſuis precibus nobis eternum atquirat regnum Lcō

Et ecce ſubito hoſtis hūani gñris princeps tenebraꝝ qui quoniā lucem odit ꝯtra eū arma cōmovit. Sic

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

vt impius valerianus hui⁹
ſciſſimi viri beati lucij cōſtā
cie et fidei firmitati inuidēs
ↄtra ipm̄ canes ſuos cōcita
uit. monuit tirannos ſpicu
latores ſuſcitauit ac totam
maliciam inferni armauit
ad ſcm̄ pōtificē expugnādu
℞. Preſul xp̄i triūphali v̄
tutū miſterio decertaſti mi-
les inuicte Terge nr̄a vicia
orandi inſtācia ℣. Quoniā
delictoꝝ nexu premimur ſed
ꝑ te abſoluamur. In iij noc
Añ. In dn̄o ſuo martir cōfi
ſus athleta fortis qui deui
cit iura mortis egris potum
dat ſalutis ⁊ ſolamē deſtitu
tis añ. Habitabit in requie
cultor ver⁹ iuſticie ſupatis
carnis hoſtib⁹ triūphat i ce
leſtib⁹ añ. Benedictionis ꝓ
uentus gracia induitur ſalu
tari iuſticia potēs et imperi
alis. choris inſeritur angeli
cis pontifex regalis Euan-
gelium Nemo accendit ⁊c.
Rm. Migrās martir ad ſu
ſuperna ſumm⁹ preſul gau-
dia cuius patrocinia roſkil-
denſis procurat eccleſia Se
ciendo merita et multimo-
da ſolacia v̄ſ⁹. Beat⁹ vir
qui ſuffert temptacionem.
q. cū ꝓ f. a. glorie Sencien

Rm Apparent nunc noſtri
patroni gaudia feſtiua qui i
romana ſede triumphās flo
ruit vt oliua Tanti viri lau
dabilis victoria noue laudiſ
refulget gloria ℣. In te xp̄e
laudam⁹ collaudando vene
ramur albtm̄ lucium quem no
bis des ꝓpicium ℞. O fe-
lix martir luci inuictiſſime
tu poſcis oramīe noſtre icre
mentum eccleſie Audi vota
fidelium tibi nūc ſupplican-
ciuz ℣. Qui fact⁹ es hoſtia
deo viuo ſacro plex⁹ capite
ſed in celo coronaris dyade
mate glorie Audi Ad laud
egnans dominus rex
omniū fortitudine pre
cinxit martirem ſuum quez
triumphare docuit ſibiqꝫ iū
gi voluit anti. Venerande ꝓ
ſul qui inter roſea celeſtium
agmina viriliter certans ſtu
dij certamia ſemꝑ exultans
añ. Bñ dixit deū in vita ſu
a martir iſte ideo meruit co
ronā triumphi accipere añ.
Laus ꝓſuli iocūda ⁊ ſacra de
tur bn̄dictō quē exornauit
quā ꝑcepit ſanguis effuſio.
añ Digna ⁊ votiua tribuat
martiri laudacō cui⁹ ꝓ vic
toria mētix chor⁹ laudet do
minū Cap vt̄s Ymnus

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Magne dies leticie quo
pater noſter lucius ad
thronū celi gl'e martir pueīt
inclitus Carnē afflixit iugi
ter in labore multiplici ꝑ fi
de ſtat viriliter pugnās cor-
de nō duplici. Mors corpis
ɔtēpnitur dū xp̄i mors attē
ditur vincit ergo dum vincit
martir vicit dū morit Accū-
bens eīn hodie cū rege viuēs
gl'e cui⁹ precamur p̄cib⁹ nos
celi iungi ciuib⁹ Ihū dulce.
Uni deo ℣. Juſtus vt pal.
Añ O btā martiris ⁊ p̄ſul'
preconia quē laureatū in ce-
lis agmina in ſuū conſorciū
ſuſcipiūt angelica tuos ſup
plices conſerua ⁊ criminib⁹
emunda et terge. Bñdict⁹.
Añ. Xp̄m regē celoꝝ mag-
nificet agmen preſulū qui in
ſuum ſacrū collegium ſuſce
perūt martirē luciū; ergo pe
tit ſua familia ꝛꝑ ei⁹ ma-
gnalia decantet all'a. Mgt-
De ſancto thoma de aquino
de ı ɔfeſſore nō pōtifice
Añ. Similabo Col.
Deus qui eccl'iam tuam
mira beati thome con
feſſoris tui erudicione clari
ficas et ſancta operacōe fe-
cūdas Da nobis qūs vt que
docuit intellctā cōſpicere et
que egit imitaciōe ɔplere. ꝑ
Memoria ꝑpetue et felici-
tatis añ. Iſte ſunt ⁊c Colec
Da qūs dñe deus nr̄ ſcā
rum nos martirū tua
rū ꝑpetue et felicitatis pal
mas inceſſabili deuocōe ve-
nerari. vt quas digna mēte
ſequi nō poſſumus huili ſal
tem frequētam⁹ obſeq̄o ꝑ d
Ad matu. de ſcō thoma. L.
Beatus thomas de aqui
no fr̄ ordinis p̄dicatorū
doctor egregius de illuſtri ꝑ
ſapia comitū aquinoꝝ ī con
finibus cāpanie et regni ſi-
cilie originē clarā duxit Hu
ius ortus ⁊ vite progreſſus
anq̃ꝫ ex vtero naſceret fuit
diuinitus p̄monſtratus E-
rat eīn quidā vir ſanctus in
cāpanie ꝑtibus re bonus et
noie qui cum pl'bus aliȷ̃s he
remitis anachoriticā vitam
ducens opione celebris hīe
batur hic ſpiritu dei afflat⁹
nūciauit matri ei⁹ cū gaudio
ꝙ filium cōceperit cū illa ſe
fore grauidam ignoraret di
cens ei. Gaude dña quia tu
paries filium et thomas vo
cabitur nomē eius. Hic erit
magnus in toto orbe in ſciē
cia et in vita Eritqꝫ fr̄ ordi-
nis predicatoꝝ Que omnia

ſicut ſanct⁹ predixerat ſunt
completa Tu autē Lcō ij
atus itaqꝫ puer nobil'
thomaſqꝫ vocat⁹. ſpre
ta ſeculi vanitate predicato
rum ordinem eſt ingreſſus q̄
poſtea a fratribus carnali-
bus rapitur ⁊ quaſi per biē
nium turris cuſtodie manci
pat̃ Cūqꝫ nec minis nec blā
dicijs poſſit ab ordinis ꝓpo
ſito reuocari per ſpeciē puel
le ad eum itroducte ſubuer
tere querūt animū innocen-
tis Qui mox de igne ticionē
arripiēs ſuggeſtricem ignite
libidinis extra cauernū af-
fugauit Tu aūt Lcō iij.
t facto ſigno crucis in
oracōe hūiliter ſe ꝓſter
nens cum lacrimis a deo ſi-
bi dari pecijt ꝑpetue cōtinen
cie caſtitatem mirumimo dū
mox oranti duo angeli affue
runt dicētes ipm a deo fore
clemencius exauditū. Qui
etiam ipm circa renes ſtrin
gentes hoc dixerūt ex parte
dei te cingim⁹ cingulo caſti
tatis qui nullatenus de ce-
tero diſſoluetur Cui⁹ muni
minis fuit a deo efficax gra
cia vt extunc nullū penitus
ſtimulū ſenſerit venire vo-
luptatis Tu autem Lcō.

Tandē cogitante matr
ſua ꝙ deberet impleri
filio qđ ſibi fuerat diuinit⁹
p̄monſtratū ne videtetur taꝫ
iuuenis ꝯſtanciā ꝙ̄ dei ꝓui
denciā impugnare. Ipa per
mittēte per fr̃es ordinis ad
ordinē eſt reduct⁹ Reſtitut⁹
itaqꝫ ordini cepit nō ſegnit̃
ſtudio intendere velut apis
argumentoſa ſpūalia mella
colligens vt ſuo tēpore melli
ca effūderet eloquia doctri
narum Tu autē Lcō v.
Tanto etiam gaudio i cō
templando replebatur
mens eius ꝙ plures dū in ſe
creto loco adorandū deū to
tum in ſpm̄ ſuum collegiſſet vi
ſ⁹ē ſtare totaliter eleuat⁹ a t̃
ra nullo ꝓrſus innixus cor
poreo fulcimento Felix doc
tor qui ſic liber in deū eleua
ciōe mētis cōſcēdit quaſi nl'
lum pondus carnis penitus
ſuſtineret Tu aūt Lco vi
Quociēs autē ſcūs dei di
ſputare legere ſcribere
vel dictare voluit pri⁹ ad o
racōis ſecretū ſucceſſit. et in
de ſurgens inueniebat quid
ſcriberet vel dictaret quaſi i
libro aliquo didiciſſet Nam
vt ſocio ſuo fratri riginaldo
ſecreto reuelauit ⁊ ſecretum

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ꝙ diu vixit ſeruari voluit
ſcieneiam ſuā non tam hūa
no ingenio ⁊ ſtudio ꝙ orōis
ſuffragio diuiꝰ impetrauit
Euangeliū Vos eſtis ſal ⁊c
Cap. doctorū in cōmūi Gre
gorij pape pſal. feria cū an.
Qui timet deū faciet bo-
na et qui cōtinēs ē iu-
ſticie apprehēdit illam ⁊ ob
uiabit illi quaſi mater hōri
ficata Deo Rm Vere felicē
ympnus Iſte cōfeſſor vꝫ. Ama
uit eū an. Glorioſa ſciſſimi
ſolēpnia gregorij toto corde
catholica ſuſcipiat eccl'ia cu
ius doctrina aurea per mun
di ſplendet climata quā me
ritis et p̄cibus xp̄o cōmen-
dat qūs Mgt Coll.
Deus qui anime famuli
tui gregorij eterne bea-
titudīs premia cōtuliſti cōce
de ꝓpicius vt qui pciōꝝ nr̄o
rum pondere p̄mimur eiꝰ a-
pud te p̄cibꝰ ſubleuemur. P
Suffragiū ieiunij Ad matu
tinas Inuitatoriū Ad dn̄m
vigiles cuncti cōuertite men
tes Gregoriū vigilem celi q̄
vexit ad arcē Venite ymnꝰ
Iſte confeſſor In i° no. an
Gregoriꝰ ortꝰ rome ex ſena
torū ſāguīe fulſit mūdo ve-
lud gēma auro ſuperaddita
nūc preclarior preclaris hic
acceſſit attauis Pſalmi de
vno cōfeſſore an. Lineā ſui
gn̄ris dictis ⁊ factis extulit
bibēs in puericia quod eru-
ctabat poſtea an. Adhere-
bat moralibus ſenioꝝ relati
bus quos tenaci meōrie nō
ceſſebat committere v. Ama
uit eum deus ⁊c Lc̄o i°
Gregorius gn̄re romanꝰ
arte philoſophus gor-
giani viri clariſſimi ⁊ beate
ſiluie filius Prefuit rome
annis tredeci mēſibꝰ ſex et
diebꝰ duodecim tēporibꝰ ty
berij mauricij ⁊ foce auguſto
rū Iſte ſenatoria ſtirpe ꝓgei
tus tā nobiliſſimā ꝙ religio
ſiſſimā genealogiam duxit.
Nā felix eiuſdem ſedis apo
ſtolice antiſtes vir magne ī
xp̄o ⁊ eccl'ia gl'e eius attauꝰ
fuit Tu R. Fulgebat ī vene
rando duplex decꝰ gregorio
ſenatoria dignitas ſcd̄m ge
nus ſecl'i voluntaria paup-
tas Iuxta p̄ceptū dn̄i v Be
atus vir qui timet dn̄m in
mandatis eius cupit nimis
Iuxta p̄ceptum Lc̄o.
āc gregorius gemīe no
bilitatis lineā pl'us mo-
ribꝰ extulit ꝓbis actibꝰ de
corauit adeo vt p̄ſagio quo.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

dā̃ vocatꝰ gregoriꝰ quod la
tine vigilanciꝰ ſonat Recte
eñi vigilauit ſibi dñ̄ diuinis
inherēdo p̄ceptis laudabili
ter vixit Uigilauit et fide
liū̃ populis dū̃ afflnētis do-
ctrine ingenio eis quo tra-
mi tecelestia ſcādere͂t patefe
cit. ſicut dicit̃ vigilaſſe non
ſolū̃ ſibi ſed et futuri tēpo-
ris xp̄ianis Tu ℟. Uidens
rome vir btū̃s angeloꝝ ſorte
pueros bene inquit bene an
geli vultu nitent vt angeli.
Oportet illis mōſtrari iter
ſalutis etne ℣. Quoniā dñ̄i
eſt regnū̃ et ip̄e dñabit̃ gen-
cium Oportet illis mōſtrari

Si quidē̃ inerāt ei in eta-
te tenera matura ſtudi
a ⁊ auditurꝰ incognita reli-
gioſis ſenibꝰ indagator ſo-
lertiſſimus adherebat ſūp-
taqꝫ doctrine ſemina tena-
ci memorie ruminando que
poſt in populos mellico decli
naret gutture cōgregabat.
Ut quāuis eo tēpere floreret̃
ab hoc rome ſtudia literarū̃
nullus in ipſa vrbe putare-
tur eſſe ſecundus Tu autem
dñ̄e miſerere u. ℟m. Dum
oraret in obſcuro ſeruus di
latibulo lux immenſa ſuper
eum reſplenduit poſt tridu-

um Hoc ſigno cunctis p̄ro-
ditus papa vrbis efficitur.
℣ſus. Quia miſericordiam
et veritatem diligit deꝰ gra
ciam ⁊ gloriam dabit domi
nus Hoc ſigno cunctis pro
ditus papa vrbis efficitur.
In ſecundo nocturno anti.
Gregorius vt creditur diui
nitus ſic dicitur qui ſibi et
eccleſie vigilauit catholice.
Antiphona. Studijs libera
libus nulli ſecundus habi-
tus pretor vrbanus extitit
adoleſcens ſpectabilis Anti
Hic ab adoleſcencia diuina
fretꝰ grā̃ anhelare nō̃ deſijt
ad regnum vite perpetis

Sic in annis adoleſcēcie
cepit deo deuotꝰ exiſte
re et ſuperne vite patriā̃ to-
tis deſiderijs āhelare Poſt
q̄ autē btū̃s gregoriꝰ liberā̃
ex parētū̃ iā̃ dudū̃ obitū̃ diſ
ponēdarū̃ rerū̃ ſuarū̃ habe-
ret facultatē̃ celeſti afflatus
deſiderio cuncta que habe-
re potuit ad opꝰ pietatis di
ſtribuit vt xp̄m pro nobis
factum egenum egenus ipſe
ſequeretur Tu autē dñ̄e ℟.
Propter in tollerabiles re-
rum curas mundanorum re
cuſabat preſulatum ſuſci-
pere romanorum Sꝫ victus

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

p̄ce populi ſuſcepit iugum
dñi. ꝟ. Nō fecit ꝓximo ſuo
malū ⁊ opprobriū nō accepit
aduerſus ꝓximos ſuos Sȝ
Rex deniqȝ in ſicilia mo
naſteria cōſtruxit fra
tres illic criſto ſeruiturꝰ ag
gregauit. ſeptimū vero ītra
rome vrbis menia ſub hono
re ſcī andree apoſtoli iuxta
baſilicaȝ ſcōꝝ iohānis ⁊ pau
li ad diuum ſcauri monaſte-
rium in ꝓprio domate. fabri
cauit In quo et ipe poſtmo
dum relictis ſericis auro gē
miſqȝ radiantibꝰ togis ſimꝉ
qȝ ſupplectilibꝰ reliquis in
vſum pauperū erogatis re-
gulari tramite multis ſocia
tis fratribꝰ ſub abbatis im
perio militauit Tāta deni-
qȝ ei in erat abſtinēcia in ci
bis. vigilācia ī orōibꝰ. ſtren
nuitas ī ieiunijs ſtudioſitas
tam deſiderata ſacroꝝ liblo
rū īfirmato ſtomaco vixſub
ſiſtere poſſet Tu aūt. Rm.
Orante beatiſſimo ad dñm
gregorio Sanata ē plebs ro
mana a peſte igninaria vſꝰ
Multū eñi valet deprecacio
iuſti aſſidua Sana. Lcō
Qualis aūt ſanctꝰ grego
rius in monaſterio fue
rit ꝗꝙ laudabili ſtudio vi-
tam duxerit et ipiꝰ verbis
poſſumus ītelligere. quibuſ
ipe in pōtificatu iā poſitꝰ cū
petro ſuo diacono colloqret
flendo vſus ē dicēs Infelix
aīmꝰ iqt meꝰ occupacōis ſue
pulſatus vulnere meminit q̄
lis aliqñ in monaſterio. fue-
rit. quō ei labēcia cūcta ſub
terierāt quantū rebꝰ que vo
luunt eminebat. ꝙ nulla ni
ſi celeſtia cogitare conſueue-
rat Sāctus et venerabilis
pater gregorius ab hac luce
q̄rto ydus marcij ſubtractꝰ
ad eternā regni celeſtis bea-
titudinē ē tranſlatꝰ Tu ℟
Vere felicē preſulem vere fi
dei doctorem quo petēte pa
nis xpi formā accepit digiti
Adfirmādā plebis fidē ver
ſus incruētam carnē. ꝟ. A
dño factū eſt iſtud ⁊ ē mirabi
le in oclis nr̄is Ad firman.
In iij. noct aī. Sex ſtruxit
in ſicilia vir clarꝰ monaſte
ria ⁊ infra vrbē ſeptimū in
quo ſe fecit monachum. aī
His ſane monaſterijs p̄dia
large tribuit reliqua tandē
vendidit ⁊ egenis diſtribuit
aī. Qui ſolebat ī ſerecis ꝓ
cedere indunijs poſt in abie
ctis veſtibꝰ ſeruit pauꝑ pau
peribꝰ Euāgeliū Vigilate.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

℞. Scūs papa gregori⁹ vir
totus aplicus q̄ꝗꝫ ꝑſedit ca
thedre ꝑuigil apoſtolice Car
ne ſolut⁹ hodie adiuit regez
glorie ℣. Innocēs manib⁹
ꝛ mūdo corde qui nō accepit
in vano animā ſuā Carne
℞. Hodie ꝑclariſſim⁹ deo di
gnus epūs ꝛ angloꝝ ap̄lus
a terrenis ſeꝑatus Coniūc-
tus celeſtibus cū gloria gre
gorius ℣. Ecce vere iſrahili
ta in quo dolus nō eſt Con
℞. O paſtor apoſtolice gre
gori btiſſime tuo poſcas ꝑca
mine incrementū ecclie Tuo
rigate domate ac defenſate
opc ℣. Nemo eſto cōgrega
cōis catholice ꝛ dextera dei
plātate vinee Laudes
Gregorius vigiliis confe
ctus ꝛ ieiuniis ꝛ ſi ma-
cerabat corꝑe ex ſpe vigebat
anime an̄. Tentis quidē ſed
iugibus hic eſtuabit febrib⁹
podagre nec nō ſincopis pul
ſabat incōmodis an̄. Cele-
ſti cinctus verbere vir mire
innocēcie ꝑſumebat ſe diligi
ꝗ merebatur argui an̄ Biſ
ſenos nūmos angelo hic de
dit quaſi naufrago hinc ſcu
tellā argēteā quā ſibi vidit
reliquā an̄. Virginum tria
milia rome pauit ſub regu-
la exceptis dei famulis lon
ge vel ꝓpe poſitis an̄ Xp̄i fi
delis famulus prudēs quo-
ꝗ gregorius poſtꝗ ſuo in tē
ꝑe vixit ei⁹ familie celo red
didit aīam terre carnis ma-
teriā Bn̄dictus Cetera de
vno ꝯfeſſore ꝛ pontifice Ad
magt̄ an̄. O gregori dulciſ
ſimū ſciſpūs organū atꝗ ℣
tutū ſpeculū poſce nobis ſuf
fragiū vt hoc poſcim⁹ ꝯſeq̄
quo te gaudemus ꝑfrui De
ſcā gertrude pſalmi feriales
Cap. Sapiēcia vi ℞. et can
tus in cōmuni Col.
Deus qui btām gertrudē
piam virginē ex regali
ſtirpe ꝓgenitā ſpecialiter ho
ſpitalitatis grā ſublimaſti
tribue qs̄ vt ei⁹ meritis et
ꝑcib⁹ interueniētibus cū om
nib⁹ ſcis tam ꝑſens ꝗ fut u
rū hoſpiciū nri fragilitate ꝯ
gruū et tue maieſtati inueni
amus acceptum Per Lcō
Sancta virgo gertrudis
ortodoxis et claris or-
ta parentibus patre videlicz
pypino matre ytha tāꝗ ſa
cre religionis plantula pol-
lulauit Nam in etate flore
ſcēs īfantuli Cū in domo pa
tris pn̄te rege dagoberto a
filio ducis auſtrie in ſponſā

Ft.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

petebat tamq̄ virgo ſapiēs
⁊ vna de numero prudentuꝫ
ip̄m cū iuramēto reſpuit di=
cens ſe nec illū nec terrenum
aliquē ducere velle ſed xp̄m
dn̄m ſolū velle eligere De cu
ius tā tenere puelle reſpōſio
ne rex ⁊ pceres mirabant.
Deniq̄ etati ſue Lcō ij.
āno quartodecimo ver
nante ⁊ mortuo patre deuo=
ta mater de ſalute ſpūali fi=
lie ſolicita ad diuini conſilij
refrigeriū mētis aciē deſtina
uit Omniū eñ bonoꝝ aduer
ſarius dyabolꝰ aduerſus an
cillas dn̄i multoꝝ verſucias
⁊ machinamēta vt virgineꝫ
dei raperent ſuſcitauit et in
earū poſſeſſiōes ⁊ predia in
troierent Tu autem Lcō iij
Mater ergo ſobolē quam
xp̄o ſpōſo in caſtimoīa
copulare decreuerat proprijs
manibus tondēdo decapilla
uit nec abhorruit eā ſeclō de
formem reddere. vt decoram
dn̄o preſentaret Poſtea ad
ſanam informacōem et hor=
tatum venerabilis patris ſa
mandi epiſcopi domum pro
priam conſtituit in eccleſiaꝫ
dedicari et monialium mo=
naſterium cōſtrui omnia bo
na ſua in ſuſtentacionem ibi
dem deo ſeruiencium depu=
tans. ſicqꝫ per impoſicionē
ipſius preſulis ſacro vela=
mine ſuſcepto ſeipāꝫ vna cū
filia ſua iugo dn̄i diſcipli=
na monaſtica mancipauit a
cillarum criſti conuentū ſta
tuens perpetuo duraturum
Ubi in operibus bonis ma
ter vitam finiuit Tu autem
dn̄e miſerere nr̄i Lcō
Gertrudis ergo famula
dei cum omne onus re
giminis ſuper ſe recepiſſet.
vt diuinis contemplacioni=
bus liberius vacaret bonis
et fidelibus diſpenſatoribus
foris de fratribus curam fa
miliarem commendauit Ac
intra ſepta monaſterij ſpi=
ritualibus ſeipſam vigilijs
et oracionibus ſacris ac ie=
iunijs exercitans diuinitus
ita perluſtratur vt pene om
nem bibliotecam ſacre legis
memoriter reconderet et ob
ſcura allegorie miſteria ſpi=
ritu ſancto reuelante audi=
toribus lucide aperiret Tu
autem dn̄e miſerer Lcō
De romana eccl'a ac trāſ
marinis regionibus ſā
cta volumina ad humane do
ctrine dilectionem acquiſi=
uit in quibus ſibi et ſuis in=

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

gis meditacio immiretur.
Hec autem per propriaz ſol
licitudinem et nuncios deſti
nauit ſanctorum eccleſias.
et hoſpitalia ex fundamen-
tis edificauit orphanis atqꝫ
peregrinis alimoniam largi
ter miniſtrauit Tu autē do-
mine miſerere noſtri Deo grã
Tandem abſtinen Lectio
cijs vigilijs veſtis aſpe
ritate cilicine macerata ce-
pit grauari egritudine nimi
a tranſitum ſuum per diui-
nam reuelacionem accelera
ri cognoſcens. Primo dcce
ptum corporis et ſanguiniſ
domini ſacramentum viati
cum inter miſſarum ſolemp
nia reddidit deo ſpiritum an
no etatis ſue triceſimotercio
hora quaſi ſexta ſub deci-
moquinto kalendas aprilis
Cum autem corpus eius in
ciſterna quam olim ſibi pa
rauerat cum diuinis laudi-
bus a ſacerdotibus et ancil
lis dei honorifice tradebat
ſepulture miri odoris ſuaui
tatis quaſi fragrancia vn-
gentorū largiſſime diffunde
batur multiſqꝫ languidis ſa
nitatum beneficia preſtabā
tur. Tu autem domine mi-
ſererenri. Euangelium Si-
mile eſt regnum celorum
thezauro abſcōdito in agro
quem cum inuenit homo ab
ſcondit et pre gaudio illius
vadit et vendidit vniuerſa
que habet et emit agrum il-
lum Et reliqua. Omelia be
ati gregorij pape Require in
communi ſanctorū. De ſan-
to ioſep nutricio domini no
ſtri iheſu criſti Ad veſperas
ſuper omnia laudate Anti.
Ioſep exorꝰ regia de ſtir
pe predicat dignꝰ rega-
li gloria in celis comprobat
aā. Nam ſpōſus erat virgi-
nis que celi eſt regina mater
dei et hominis ⁊ mūdi medi
cina aā. Senex expers libi
dinis puellam deſponſauit ⁊
virtꝰ ſacri flaminis hos cō
iuges ſacrauit aā. Sine car
nali copula coniugium ſer-
uatur et germen ſine macu-
la diuinum procreatur aā.
Hec plebs deum magnifi-
cat pro ioſep dignitate qui
ſponſam criſti tipicat in ſua
caſtitate Capit.
Iuſtum deduxit dominꝰ
per vias rectas ⁊ oſten
dit illi regnum dei dedit illi
ſcienciā ſanctorum honeſta-
uit illum in laboribus et cō
pleuit labores illius Deo grã

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

℟ Salue ioſep ſerue xp̄i q̄
cōſtanter ꝯtriuiſti dentes de
trahenciū ꝑ maria reſpōdi
ſti cuiꝰ prōptus defendiſti ca
ſtitatis lilium Deꝰ ſummꝰ
te amauit ⁊ te dignū eſtima
uit ſuū thezaurariuꝫ ℣ Cō
fer nobis ioſep pie pudoris
ſignaculū offer nato nos ma
rie vt det pacis oſculū Deus

Scriptores euāge ymnꝰ
lici narrāt ꝙ generacio
xp̄i rectoris celici ſic erat ab
inicio Ex abrahe ꝓgenie pa
truum genꝰ deſcribit ⁊ ꝑ ōd
ex ſerie vſ ꝗ ioſep deducitur
Quā magna commēdacō vi
ri iuſti cognoſcitur carnalis
nā ſucceſſio patrū poſt hinc
ꝯcluditur Diuinū ꝑ oraculū
ſenex accepit virginē inta-
cta per miraculū deum por-
tat et hominē O ꝙ altū con
ciliū abſconſus criſtꝰ inierat
plebs putat fabri filiuꝫ hūc
ꝙ virgo peperat Sic ꝑ ſuc
ceſſum tēpoꝝ creſcit honeſta
caſtitas abſ ꝗ contactu cor
porū xp̄m parit virginitas
Cuſtus marie virginis o io
ſep ſancte propera in nobis
rore flaminis eſtum carnis
refrigetur Gloria tibi do-
mine qui natus es de virgi-
ne nos cum tuo nutricie fac
frui celi gaudio ℣ Amauit
eum dn̄s an̄. Gaude ioſep fi
li dauid quem tā magno de-
corauit deus ꝑuilegio vt ſis
ſue matris cuſtos computa
tus inter iuſtos credens dei
nuncio non relinquēs deſpō
ſatā ſed in fide cōmendataꝫ
obſeruās puerperā obſecra
maria natū vt ſe nobis det
placatū collocās ad dexterā

Magnificat Colec

Deꝰ qui btm̄ ioſep ad ob
ſequendū btē marie v
gini ſuoꝗ ꝑdilecto puulo fi
delem miniſtrū deputaſti. li-
bera nos q̄ſ ab omni im-
mūdicia carnis et ſpiritꝰ vt
cū veſte nupciali ad conuiui
um tue celeſtis dulcedinis i
troire mereamur Per eund̄

Inuita. Ioſep iuſtus vigila
uit in tiore dm̄ . xp̄o nato iu
bilauit cōgaudēdo ꝟgini Ve

Ioſep fert mētē ſtu ymꝰ
pidā fugit pauens ꝑſi-
diū dū vidit ſpōſaꝫ grauidā
ignoratꝗ miſterium Cui an
gelus apparuit et rem ſan-
ctam expoſuit dicens puelle
ſeruias intactāꝗ cuſtodias
Cuius te pudicicie teſtem de
us efficiat congratulare grē
nam ſaluatorem pariat Fi
delis ⁊ obediēs in bethlehem

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

dum ꝯperat ꝓfeſſionē faci-
ens ipam ſecum detulerat.
Sacerdotis ſignaculū viro
ſcō concedit poſt virginē nā
paruulum pꝛim⁹ tractat dū
naſcit Regalis quoqꝫ digni
tas recte ioſeph aſcribit qui
virginem p ſemitas aſſociat
quo gradit Regale ſacerdo-
cium tenētes ex officio p ca
ſtitatis lilium ite ioſep veſti
gio Paranimphi ecclīe par
uuloꝝ nutricij attendatis cu
ſtodie cōmiſſi miniſterij Cu
ſtos marie virgis Glīa tibi
dn̄e Ps de vno cōfeſſore In
i noct an̄. Impioꝝ cōſiliū
btūs vir deſpexit a verbis
malignanciū ſponſam ſuaꝫ
ꝓtexit An̄ Cū xp̄m natū p
dere herodes cogitauit hūc
in egiptum pꝛopere ioſep de
poꝛtauit. an̄ De regno ſuo
fili⁹ marie effugat nec mur-
murat egregius ioſep eū co
mitatur Lcō i
Dilcūs deo ⁊ hoībus bea
tus ioſep cuius memo
ria in bn̄dictione ē. de ſtirpe
regia dauid exoꝛtus fuit ſi-
cut euāgeliſtis pleni⁹ deſcri
bitur Digne aūt in memoꝛia
vertit hoīm qui tā magnus
eſtimat⁹ eſt apud deū vt the
zaurū ſuū pcioſiſſimū quē in

vniuerſa creatura pl⁹ ama
uit ⁊ de vnica maſſa aſſūp
ta in hūane redemptōis fa
bꝛicaret vt ipe deus ſumm⁹
artifex ei⁹ cuſtodia cōmen-
daretur Tu Rꝫ m. Dū virgo
votū facerat vt virū nō ac-
ciperet pꝛeſul tēpli ꝯtriſtat.
oꝛans deū cōſuluit Quis de
ſponſare debuit puellā tene
latur V. Qui tenet ceptrum
virgule floꝛētis hic puellule
ꝓ ſpōſo cōmendat Quis.
Hic thezaurus eſt beata
virgo maria ſacrarium
ſpūs ſancti que cū adhuc eli
geretur vt fieret mater hūa
nitatis xp̄i ioſep ei tanꝙ fi
delis ſeru⁹ ⁊ pꝛudēs ꝓ ſpon
ſo deputat⁹ eſt Completū ē
ergo illud ſalemonis ꝓuer-
biū in ſcō ioſep qꝫ de ſponſo
foꝛtis mulieris dicit nobilis
in poꝛtis vir ei⁹ qn̄ ſederit cū
ſenatoꝛib⁹ terre Tu Rꝫ. Ac
cepit ioſep virginē nullā ha
bens libidinē pceptis pari-
tur⁹ nazaret v̄go redijt beth
leem ioſeph tranſijt nupcijs
pꝛouiſur⁹ V. Joſep quidē ig
noꝛante virgo fecundat ga-
bꝛiele nunciāte xp̄s icarnat
Senatoꝛes terre fu Lcō
erunt ſci patriarche de
quoꝛū genealogia xp̄s ſcd̄m

f ij.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

arnem deſcēdit inter quos
ſcōs ioſep iam refulget in ce
lis coronat⁹ tanꝙ vn⁹ de ſe
natoribus celeſtis palacij po
tens apud deuz interpellere
ꝓ mundo Tu ℟. Joſep ad
mirans ſtupuit quis ſpōſaz
impregnauit ſed virgo rē ex
poſuit et ſponſo reuelauit.
Qui fidē quidem ꝓbuit ſꝫ fu
gam cogitauit Sicut pe-
trus ptimuit dicēs recede do
mine ſic ſe idignū ſenſuit io
ſep ſtare cū virgine In ij. no
an. Joſep vagus cū paruu-
lo egipto cōmorat abiectus
fit a ſeculo in deū delectat.
an. Fabri arte lignaria vi-
uebat cū vxore acquirēs ne
ceſſaria manuū cum labore.
an. Hec eſt regis familia io
ſep cū ſancta virgie ſic degit
in īfancia aſſumpto xpi hoīe
Si em̄ xpus eum dignum
computauit vt cū eſſet
puer ei vellet obedire quāto
magis nūc in celo triūphās
omnib⁹ inuocātibus et ho-
norantib⁹ ex cordis deuocio
ne ſuum nutriciū non nege-
bit ſuā graciā et benedictōꝫ
℟. Iheruſalē filie ecce regia
glē i bethlehē aſcēdit Quā io
ſep. vir obediēs caſt⁹ fidel' pa
ciēs deducit ⁊ defendit ℣. In

comitiua regia tā parua cō-
putat mater regis eximia a
ſello deportatur Quā Lcō.
Fuit aūt btūs ioſep nobi
ils nō ſolum gn̄eris di-
gnitate ſed ⁊ morū ꝓbitate
vnde ⁊ iuſtus teſtante euāge
lio fuiſſe dicit magna cōmen
dacio ſcti ioſep eſſe cognoſci
tur. qꝛ genealogia xpi quaz
matheus ab abrahā incipit
ad ioſep virum marie dedu-
citur Tu ℟. Joſep dat deo
grās ſacra ſeruās excubias
nato rege meſſia. Miniſter
fit ꝑcipu⁹ ⁊ comes indiuidu
us vbi pergit maria ℣. O
pauptatis preciū rex expe-
ctans gencū fecit fabrū lig
nariū eſſe ſuū nutriciū Mi.
Hic attendam⁹ quō vir-
tus caſtitatis ꝑ ſucceſ-
ſus tēporū excreuit. qꝛ car-
nalis ptriarcharū ſucceſſio in
virgiali ꝯiugio marie ⁊ ioſep
terminat Decuit em̄ vt ſicut
xpus in ſua paſſiōe nulli ma
trē ſuā cōmiſit cuſtodiendā
niſi iohāni euāgeliſte q̄ erat
puriſſimus virgo Ita ex ꝓ
babili eſt vt anteꝙ cōciperE
tur in vtero virginis ipſam
a nullo deſponſari permiſit
niſi a ioſep qui caſtitatis ꝓ
poſitum ſeruare vſq in fi-

nem vite ſue firmiter decre-
uerat Nam vt oīs ſuſpicō a
fidelibus tolleretur vir iuſt⁹
⁊ ſenex diuina ex ordinacōe
iuuenculā accipere iure ꝓpī
quitatis cogebat in vxorem
accepit ante eā nō carnaliter
ꝯgnoſcendo ſed cohabitādo
⁊ miniſtrando Et quoniam
criſtus ad nos deſcendit per
ſuam incarnacōem vt nos ī
deū reduceret ꝑ ſpūalem re-
generacōem Ideo matheus
deſcribit genaracōem xpī in
cipiēs ab abrahā et deſcen-
dens vſq̧ ad ioſep virū ma-
rie Li ℟ Sic ſenex dauid
filius panimphus egregius
marie vir electus xpī fidus
nutricius ꝑ meritis ſublimi
us in celis ē ꝓuectus ℣ In
ter patres computatus ſtat
antique legis in conſpectu
laureatus ſummi fulget re
gis. In tercio nocturno aū.
Sanctus ſenex cum virgi-
ne tam caſtus habitauit ꝙ
nunꝙ ſuo famine verbū tur
pe ructauit. Anti Thorum
ioſep et virginis ſanctū et
impollutum rore ſue dulce-
dinis ſacrauit rex virtutum
Antiphona Criſto regi iu-
dicium oblatum eſt dum ex-
ulat iam tenet regni ſolium
et ſanctum ioſep inſulat.
Pſalm⁹ Deus iudicium.
Omelia. Cum eſſet deſpon
ſata. In vigilia natiuitatis dñi
R qre ibid. ℟ Ex egipto re
uertentem nazarethq̧ veni
entem ioſep deducit paruu-
lum Cum parentibus profe
ctus puer illis fit ſubiectus
miretur omne ſeculum ℣ſ⁹
Pater mater requirebant
hunc dolentes triduo quem
templo inuenïebant cōgau-
dentes mutuo. Cum paren
tibus profectus ⁊c̄ Reſpon.
O felix obediencia cui⁹ vir
tus eximia effulſit tam pre-
ſtanter in matre atq̧ filio
parent ioſep imperio et ſer-
uiunt letanter ℣ Ioſep ſpon
ſam veneratur miniſtrās fi
deliter virgo ſponſo famu-
latur cum nato hilariter ℟
Salue ioſep ſerue criſti qui
ꝯſtāter contriuiſti dentes de
trahēcium pro maria reſpō-
diſti cuius prompt⁹ defen-
diſti caſtitatis lilium Deus
ſummus ſite amauit et te di
gnum eſtimauit ſuum the-
zaurarius ℣. Confer nobis
ioſep pie pudoris ſignaculū
offer nato nos marie vt det
pacis oſculum. Deus ſum-
mus te amauit Ad laud

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Stola decoris induit cri-
ſtus ſuū nutriciū ⁊ ſe-
natorē cōſtituit ītra celi pa
laciū an̄ Ioſep in paciēcia
ſeruiuit et leticia vxore ſibi
date iam aſtat throno gl'e ⁊
videt clara facie deū in ma
ieſtate an̄ Promiſſionū cre
dulus meſſie regnū ſedulus
ſiciabat dicēdo o ſi viuēs in
ſpiciā completā dei grām et
pſallā cōgaudēdo an̄ Meſ-
ſias in infancia creſcēs eta
te grā cū ioſep habitauit tā
dem bonis opibꝰ plenus io
ſep cū pribus a ſeculo mig̃-
uit an̄ Carnis motus refre
nauit hoſtis dolos ſupauit
ꝑfecta victoria in virtute cō
ſumatus ſcūs ſenex corona
tus reſidet in gloria Cap.
vt ſupra Ympnus
Maria cur coniugio viri
iuncta deſcribit cauſa-
rum triū racio ad ſanctis ad
hoc tradit Xp̄s venit abſcō
ditus vt ſathanā deciperet
⁊ ſic partus incognitꝰ virgis
rite fieret Ut plebis ab in-
fancia mater regis eximia-
ſeruet eo meliꝰ fit ioſep eiꝰ
ſocius Et hec viri ſolacium
hēret vbi pergeret ⁊ ad ſpō
ſe obſequiū ꝓmptū ſe ſpon-
ſus redderet Quē angelos
edocuit diuo monſtrās ora-
culo quocūqꝫ ire debuit cum
matre vel cū paruulo Qui
monitis obediēs fit teſtis fi
deliſſimus ad laborandum
paciēs obſequio ꝓmptiſſi-
mus Gl'a tibi dn̄e ⁊c Sup
bn̄. Cuſtos theſauri regalis
paraniphus nupcialis eunu
chus puerpere pater xp̄i nō
natura ſed ꝑ nutriēdi cura
ſicut tradūt littere geſtans
typum prelatorꝝ qui ſunt pa
tres pplorꝝ ſponſiqꝫ eccleſie
iuſtꝰ ſenex placa regē vt cū
matre ducat gregē ad ciuile
glorie Sup mg̃t an̄. Ioſep
accreſcens filius cū ſit criſti
nutricius fit pater plurimo
rū marie ſpōſus inclitꝰ om-
ni virtute preditus exempla
ꝓbet morꝝ O ioſep ⁊ puerpe
ra qui cuſtodiſtis federa re-
ci ꝓci amoris purgatos nos
a ſcelere iūgatis dei dextre i
ſanctis celi choris . De ſctō
Benedicto Si in maiori eb
domeda euenerit anticipet.
Ad vs̄ Ps̄ ferial'. Cap. Iu
ſtus cor ſuum R. O bti vi-
ri Ymnꝰ Iſte cōfeſſor v. Amā
uit Sup mg̃t an̄ Exultet ō
nium turba fideliū ꝓ gl'a al
mi pris bn̄dicti letent̄ preci-
pue caterne monachorꝝ cele-

brantes ei⁹ feſta in terris de
cui⁹ ſocietate ſancti congau
dent in celis Collecta

Omnipotēs ſempitne de
us ꝙ hodierna die car-
nis eductū ergaſtulo btiſſi-
mū benedictū ꝯfeſſorē tuum
ad celū ſubleuaſti Concede
qs hec feſta tuis famulis
celebrantib⁹ ſuoꝝ veniā pec
catorū vt qui exultātib⁹ ai-
mis ei⁹ claritati ꝯgaudent
ipo interueniēte ꝯſocient et
meritis Per Suffra. de ie-
iunio Inuitato. Ut xp̄o cele
bri iubilemus laude venite.
Qui dedit etne bndicto gau
dia vite Uenite ymn⁹ pſ ⁊
℣ de vno ꝯfeſſo. In i. noc.
añ. Fuit vir venerabil' grā
bndictus et noie añ. Ab ipo
puericie ſue tpe cor gerēs ſe
nile etatem quippe moribuſ
tranſiens nulli animū dedit
voluptati añ. Dū in hac ter
ra eſſet quo tēpaliter libere
vti potuiſſet iā quaſi aridū
mundū cum flore deſpexit.

Fuit vir vite vene Lcō i.
rabilis grā bndictus ⁊
noie Ab ipo puericie ſue tem
pore cor gerēs ſenile Etatē
quippe morib⁹ tranſiēs. nul
li animū voluptati dedit ſʒ
dū adhuc in hac terra eſſet

quo tēpaliter libere vti po
tuiſſet. deſpexit iā quaſi a
ridū mundū cum flore Tu.
℟. Fuit vir vite venerabiliſ
grā bndictus ⁊ noie ab ipo
puericie tpe cor gerēs ſenile
Etatē quippe moribus trā
ſiens nulli animū volupta-
ti dedit ℣. Receſſit igitur ſci
enter neſcius ⁊ ſapiēter in-
doctus Etatē Lcō ii.

Qui liberiori genere ex p
uincia murſie ortus ro
me liberalibus lrāꝝ ſtudijs
traditus a parētibus ſed cū
in his multos ire per abru-
pta viciorū cerneret relicta
domo rebuſqꝫ patris ſoli deo
placere cupiēs ſancte cōuer
ſacōis queſiuit habitū Re-
ceſſit igit' ſcienter neſcius et
ſapienter indoct⁹ deſpectis
litterarū ſtudijs ℟. Hic ita-
qꝫ cū relictis lrārum ſtudijs
petere deſta decreuiſſet Nu
trix que hūc amabat ſola ſe
quuta eſt ℣. Receſſit igit' ſci
enter vtſ Lcō iii.

Hic itaqꝫ cū relictis iā lit
terarū ſtudijs petere de
creuiſſet deſerta nutrix illi⁹
que hūc arcius amabat ſo-
la ſequuta eſt. cū ad locū p-
ueniſſent qui effidhe dicitur
vbi honeſtiorib⁹ multis vi-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ris caritate ſe illic detinēti-
bus ī beati petri eccleſia de-
corarent Tu aūt ℟m Sā
ctus benedictus plus appe-
ciit mala mundi perpeti ꝙ
laudes malens ꝓ deo labori
bus fatigari Qm̄ vite hui⁹
fauorib⁹ extolli. ℣. Diuina
nāqꝫ ꝑuentus grā magis ac
magis ad ſupno animo ſu-
ſpirabat. In ii. noct. anti.
Liberiori genere ex prouicia
murſie ortus rome liberali-
bus lrārū ſtudiis traditus
a parētibus fuerat aū. Re
licta domo rebuſqꝫ pr̄is ſoli
deo placere cupiēs ſcē cōuer
ſacōis habitū queſiuit aū.
Receſſit igit̄ ſcienter neſcius
⁊ ſapienter indoctus Lcō iiij

Predicta nutrix ad pur-
gandū triticum a vici-
nis ſibi mulierib⁹ preſtari ca
piſteriū peciit. Quod ſup̄ mē
ſam incaute derelictu incaſu
accidente cōfractū ē Ita vt
in duab⁹ partibus inuenire
tur diuiſum Quod mox vt
redierit nutrix inuenit vehe
mentiſſime fleuit Tu autē
dn̄e ⁊c. ℟m. Inito conſilio
veneno vino miſcuere quo
oblato ex more ad benedicē
dum patri vir dei ſignū cru
is edidit et vas peſtiferi po

tus ita confractum eſt Ac ſi
ꝓ ſigno lapidem dediſſet ℣.
Intellexit protinus vir dei
quia potum mortis habue
rat quod portare nō poterat
ſignum vite Ac ſi Lcō v.

Benedictus autē religio-
ſus et pius puer eum
nutricem ſuam flere cōſpi-
ceret eius dolori compaſſus
ablatis ſecum vtriſqꝫ frac-
tis capiſterii partib⁹ ſeſe cū
lacrimis ad orōez dedit Qui
ab orōe ſurgēs ita iuxta ſe
vas ſanū reperit vt ī eo fra
cture inueniri veſtigia nul-
la potuiſſent qḋ et nutrici
ſue tradidit illeſum Tu aūt
℟m. Cum ſanctus benedi-
ctus in cella conſiſteret ele-
uatis ſurſum oclis vidit ſo
roris ſue animam de corpore
eius egreſſam. In columbe
ſpecie celi ſecreta penetrare.
℣. Qui tāte ei⁹ glīe congau
dens oīpotenti deo grās red
didit eiuſqꝫ obitū fratribus
denunctiauit In colūbe ſpe-
cie coli ſecreta penetrare

Que res in eodem loco a
cunctis eſt agnita at-
qꝫ in tanta ammiracione ha
bita vt hoc ipſum capiſteri
um eius loci incole in eccle-
ſie ingreſſum ſuſpenderunt

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

quatenus ⁊ pn̄tes et futuri
oēs hoc agnoſcerēt Sanct⁹
vero bn̄ict⁹ pl⁹ appetēs ma
la dm̄ ꝑpetiꝙ laudēs malēs
ꝓ deo laboribus fatigari ꝙ
vite huius fauorib⁹ extolli
nutricē ſuam occulte fugiēs
deſerti loci ſeceſſum peciit Tu
Rm. Intempeſta noctis ho
ra vir dei inſtās vigiliis aſſi
due orās Uelud ſub vno ſo
lis radio oēm mundū colle=
ctum conſpexit V. Uidenti
em̄ creatorem anguſta ē oīs
creatura. In iii. noctur. añ
Hic itaq cū iā relictis lr̄aꝝ
ſtudiis petere deſerta decreuiſ
ſet nutrix q̄ hūc arci⁹ ama=
bat ſequuta ē a. ñ. Cōpaſſ⁹
nutrici ſue orōem fudit bene
dictus puer cū lacrimis ca=
piſteriū reparauit añ. Expeti
tus a fratrib⁹ iuit⁹ aſſenſū
pbuit vt prīs eis officō ꝯfigu
rentur. Euangeliū Uigilate
Rm. Pr̄ ſanct⁹ dum intē
ta oculorum acie in ſplendo
re choruſce lucis habere vide
retur vidit germani animaꝫ
capuani epiſcopi In ſpera i
gnea ab angelis in celis de=
ferri V. Factumq eſt reue
rendiſſimum virum germa=
num epiſcopum is qui miſ
ſus fuerat iam defunctū re=
petit Rm. Sanctiſſime con
feſſor xp̄i bn̄dicte monacho=
rum pater et dux Intercede
ꝓ nr̄a oīmq ſalute V. Deuo
te plebi ſubueni ſcā itercef
ſiōe vt tuis adiuta precibus
regna celeſtia ꝯſeq̄mur Rm
O beati viri bn̄dicti ſcā ꝑ=
conia ⁊ o ineſtimabilis dilcō
caritatis qui dū ſecli pom
pam ꝯtēpſit Eterne vite cō
iunctus eſt V. Cui viuere cri
ſtus fuit et mori lu Laud.
Btūs vir benedictus pl⁹
appeciit mala mundi ꝑ
peti ꝙ laudis humane fauo
ribus fatigari añ. Erat vir
dm̄ benedict⁹ vultu placido
canis decorat⁹ angelicis tāta
q circa eū claritas excreue=
rat vt in terris poſitus ī ce
leſtibus habitaret añ. Glo
rioſus cōfeſſor dm̄ benedic
tus vitā angelicū gerens in
terris ſpeculū bonoꝝ operū
factus eſt mundo ⁊ ideo cum
criſto iā ſine fine gaudet in
celis antiphona. Puer qui
dā paruul⁹ elephātino mor
bo percuſſus ad dei hominē
eſt adductus priſtina ſanita
te recepta incolumis is remea
uit ad propria Antiphona.
Sanctimonialis autem fei
na cū negātis v̄ba audiſſet

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ordem fudit ⁊ inundacō plu
uie erupit Sup bn̄. an̄ Sā
ctiſſ me ꝯfeſſor dn̄ monacho
rum pr̄ et dux bn̄dicte intce
de ꝓ noſtra omniūqꝫ ſalute
Ad magt an̄ Hodie ſanctꝰ
benedictus ꝑ viam orientis
tramite videntibꝰ diſcipuliſ
celūz aſcendit hodie erectis
manibꝰ inter verba orōis ef
flauit hodie in gl'a ab ange
lis ſuſceptꝰ eſt. In annūcia
cōe marie Ad veſp an̄ In
greſſus angelus ad mariaꝫ
ait Aue maria gracia plena
dn̄s tecum Ps oīa laudate
an̄ Aue maria gracia plena
dn̄s tecū bn̄dicta tu in mu-
lieribꝰ in eternū an̄. Spiri-
tus ſcūs in te deſcendet ma
ria. ne timeas. habebis in
vtero filium dei in eternum
an̄ Ne timeas maria inue-
niſti grām apud dn̄m ecce cō
cipies et paries filium dei di
xit angelus an̄. Ecce ancil-
la dn̄i fiat michi ſcd̄m ver-
bum tuum Cap.

Ecce virgo cōcipiet ⁊ pa
riet filiū ⁊ vocabit no-
men eius emanuel. butirū ⁊
mel cōmedet. vt ſciat repro-
bare malū ⁊ eligere bonū. R
R Xpi virgo dilecti. Ymnꝰ
Aue maris ſtella vſi. Rora-
te celi an̄. Aue ſpes nr̄a dei
genitrix intacta Aue illud aue
ꝑangelū accipiēs aue cōcipi
ens patris ſplēdorē benedic
ta. aue caſta ſciſſima virgo
ſola innupta te glorificat ō-
nis creatura matrē luminis
Deus qui hodierna Col
die de btē marie virgis
vtero verbū tuū angelo an-
nunciāte carnē ſuſcipere vo
luiſti pr̄a ſupplicibꝰ tuis. vt
qui vere eam dei genitricē et
ꝟgin ēcredimꝰ eiꝰ apud te in
terceſſionibꝰ adiuuemur P
Suffra de ieiu. Completori
um ſolito more de dn̄a Inui
Aue maria grā plena. dn̄s
tecū ymnꝰ Quē terra In i.
noct. an̄. Miſſus eſt angelꝰ
gabriel a deo in ciuitatē naza
reth ad virginē deſponſataꝫ
viro cui nomē ioſep an̄. In
greſſus angelus ad mariam
dixit aue maria gracia ple-
na dn̄s tecū an̄. Maria tur
bata eſt in ſermone angeli ⁊
cogitabat qualis eſſet hec ſa
lutacio vſi Ex ſyon ſpēs de
Et erit in nouiſſi Lcō i.
mis diebus ꝑparatus
mons domus dn̄i in verticē
monciū et elenabit ſup col-
les et ibunt populi multi et
dicent Venite aſcendamꝰ ad

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

montē dm̄i et ad domū dei ia
cob. et docebit nos vias ſu
as et ambulabim⁹ in ſemi-
tis ei⁹. qꝛ de ſyon exibit lex
et verbum dm̄i de iheruſalez
Hec dici. ℟. Ingreſſus an-
gelus ad mariā ait Aue ma
ria gracia plena dn̄s tecum
℣. Bn̄dicta tu in mulierib⁹
ꝛ bn̄dictus fruct⁹ vētris tui

Et adiecit dn̄s loqui ad
achas dicēs. Pete tibi
ſignū a dn̄o deo tuo in pfun
dum inferni ſiue i excelſū ſu
pra Et dixit achas Non pe
tā et nō tēptabo dn̄m ꝛ dixit
Audite ergo domus dauid.
nūquid parum eſt vobis mo
leſtos eſſe hominib⁹. qꝛ mo-
leſti eſtis et deo meo propter
hoc dabit dn̄s ipe vobis ſi-
gnum Ecce virgo cōcipiet ꝛ
pariet filium et vocabit no-
men eius emanuel Hec di-
℟. Benedicta tu in mulieri
bus Et bn̄dictus fruct⁹ vē-
tris tui ℣. Aue maria gra-
cia plena dn̄s tecū Et Lcō

Egrediet virga de radice
yeſſe ꝛ flos de radice ei⁹
aſcendet ꝛ requieſcet ſup eū
ſpūs dm̄i ſpūs ſapiencie ꝛ in
tellcūs ſpūs conſilij ꝛ forti-
tudinis ſpūs ſciencie et pie
tatis et replebit eū ſpūs ti-

moris dm̄i. nō ſm viſionē o-
culorū iudicabit neqꝫ ſm au
ditū auriū arguet. ſed iudi-
cabit in iuſticia paupes ꝛ ar
guet in equitate p manſue-
tis terre. Hec dicit domin⁹
℟. Maria vt audiuit turba
ta eſt in ſermone angeli Et
cogitabat qualis eſſet iſta ſa
lutacō ℣. Quō fiet iſtud ait
maria ad angelū qm̄ virum
non cognoſco Et co. In ij.
noct. añ. Reſpondēs autem
angelus dixit ad mariā ne
timeas maria inueniſti em̄
grām apud dn̄m añ. Ecce cō
cipies ꝛ paries filium et vo-
cabis nomē eius ihūs hic e-
rit magnus te filius altiſſi-
mi vocabitur añ. Dabit illi
deus ſedem dauid pris eius ꝛ
regnabit in domo iacob in e
ternum et regni ei⁹ nō erit fi
nis ℣. Egrediet virga de ra
dice ieſſe Lcō iiij

Adeſt nobis dilectiſſimi
optatus dies annūcia
cōis btē et venerabilis ſem
per virginis marie Ideo cū
ſumma deuocōe et exultacō
ne gaudeam⁹. hec ē em̄ flos
campi de qua ortum eſt pcio
ſum liliū ꝯuallium per cui⁹
partum mutat natura. pec-
catorꝫqꝫ deletur culpa Pre-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

tiſum eſt in ea illud eue inſi
delitatis elogiū quo dicitur
In triſticia paries filios. qꝛ
iſta in leticia dominū partu
riuit Eua lacrimas. maria
gaudium in ventre portauit
Quia illa peccatorē. iſta edi
dit innocentē Lu aūt ℞ n.
Dixit angelus ad mariā ne
timeas maria Inueiſti grāz
apud dn̄m ℣. Ecce cōcipies
⁊ paries filiū et vocabis no
mē eius ihūs. Inne Lcō v.
Virgo quippe genuit q̄a
virgo ꝯcepit inuiolata
peperit. qꝛ in cōceptu libido
nō fuit ⁊ vbiqꝫ diuinā miſe
ricordiā laudās ⁊ ſine corru
ptione grauida et in partu
virgo puerpera Aue inquit
angelus ad eā gracia plena
dn̄s tecū Tecū dn̄s in corde
tecū in ventre tecū in auxili
o Tu ℞ n Ecce concipies et
paries filium Et vocabitur
nomen eiꝰ ihūs ℣. Hic erit
magnus et filius altiſſimi
vocabitur et dabit illi domi
nus deꝰ ſedē dauid prīs eiꝰ
Gratulare virgo criſtus
rex de excelſo ſolio in v
terum tuum exlſinu patris
dignatus eſt deſcendere ma-
tris Benedicta inquit tu ī
mulieribus que vitam et vi
ris et mulieribus peperiſti.
Mater generis noſtri penā
intulit mundo genitrix dn̄i
noſtri ſalutē attulit mundo
Auctrix pcti eua. auctrix
meriti maria Eua occiden-
do obfuit. maria viuifican-
do profuit. percuſſit illa ſa-
nauit iſta. per inobedienciā
enī obediencia commutatur
Fides pro perfidia recōpen-
ſatur. leta maria geſtat in-
fantem. exultans amplexa
tur filiū. portat a quo porta
bat nec fortuitu vt fingunt
ſabelliani peperit paruuluz
ſed decurſis nouē menſibuſ
peperit criſtum Tu ℞ Da
bit illi dn̄s deꝰ ſedem dauid
patris eius Et regnabit in
domo iacob ineternū ℣. Et
regni eiꝰ nō erit finis Et re
In iij. noct aū. Dixit autem
maria ad angelum quō fiet
iſtud quoniā virum non co-
gnoſco et reſpondēs angeluſ
ſpiritus ſcūs ſupueniet i te
et virtus altiſſimi obumbra
bit tibi aū. Ideoqꝫ et quod
naſcetur ex te ſanctū voca-
bitur filius dei aū. Dixit au
tem maria ad angelum ecce
ancilla dn̄i fiat michi ſcd̄m
verbum tuum pſ. Egredie-
tur dominus de loco ſancto

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſuo Ueniet vt ſaluum faci-
et populū ſuum a peccatis
eoꝝ. Euangeliū. Miſſus ē
angelus Require feria quar
ta quatuor tēpoꝝ in aduen-
tu. ℟. Dixit autē maria ad
angelū ecce ancilla dñi fiat
michi ſm verbū tuū ℣. Spi
ritus ſanctus ſupueniet ī te
cum reſpōdiſſet angelus ait
maria Ecce ancilla dñi fiat
michi ſm verbū tuū ℟. Quo
modo fiet iſtud reſpōdēs ait
maria q: virū non ꝯgnoſco
angelus ad hec Spūs ſcūs
ſupueniet in te et virt⁹ altiſ
ſimi obūbrabit tibi ℣. Ideo
qꝫ quod naſcetur ex te ſan-
ctum vocabitur fili⁹ dei ℟.
Criſti virgo dilectiſſima vir
tutum opatrix opē fer miſe
ris Subueni dña clamanti
bus ad te iugiter ℣. Quoni
am pctōꝝ mole pmimur ſan
ctiſſima te pcamur Te deū
℣. Uox clamantis in Laud
Quando venit ergo ſacri
plenitudo tēporis miſ-
ſus eſt ab arce pris natus or
bis conditor in terris anti-
Uerbū ſupernū a patre an
te tempora genitum hodie p
nobis factū caro exinaniuit
ſemetipm formā ſui accipi-
ens añ. Btūs auctor ſeculi

ſeruile corpus induit vt car
ne carnē liberās ne perderet
quos cōdidit añ. Clauſa pa
rētis viſcera celeſtis intrat
grā venter puelle baiulat ſe
creta que non nouerat. añ.
Dom⁹ pudici pectoris tēplū
repēte fit dei intacta neſciēs
virū verbo concepit filium.
Cap. Ecce vtš. ym⁹ O glo
ſa Uox clamantis. añ.
Hec ē dies quam fecit dñs
hodie dñs afflictiōem popu-
li ſui reſpexit et redēptionē
miſit Hodie mortem quam
femina intulit femina fuga
uit Hodie deus homo fact⁹
eſt id quod fuit permanſit ꝛ
quod non erat aſſumpſit er
go exordium noſtre redemp
cionis deuote recolamus et
exultem⁹ dicentes gloria ti
bi domine. Benedict⁹ Col
lcā vtš Ad horas añ. de lau
dib⁹ Ad terciam Cap Ecce
virgo cōcipiet et ℟. et ℣ de
aduentu Ad vi. Cap
Egredietur virga de ra-
dice yeſſe ꝛ flos de radi
ce eius aſcendet et requieſ-
cet ſuper eum ſpiritus domi
ni. Deo gracias Ad ix cap
Ecce faciet nouum ſuper
terram femina circūda
bit virum gremio vteri ſui.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

In ii. veſp. añ de laud Cap
Ecce virgo. ymn9 Aue ma-
ris ſtella v. Rorate celi deſu
Sup mgt. Gaudēdū nobiſ
eſt q xpus mediator dei ⁊ ho
minū de ſciſſima vginū vgie
nat9 noſtri naturā in ſue di
uinitatis ſublimauerat pſo
nam ipm p omnib9 amem9
laudemus glorificem9 hoc ſe
pe ſubnectētes Maria ma-
ria maria tocius ſancti ⁊c.
Magt Si feſtū annuncia-
cōis in maiori ebdomada e-
uenerit in ſabbato palmarū
anticipet. ſi infra ebdomodā
paſche in ſecundā feriā diffe
ratur. Nota qn hoc feſtum
euenerit in ſabbato palma-
rū tūc ſecūde veſpe et totum
agant de dña et fit memoria
de dñica Et eadē regula fit
de ſcō ambroſio De ſctō am
broſio Capittulum
Optaui et datus ē michi
ſenſus inuocaui dñm ⁊
venit in me ſpūs ſapiencie.
Cetera de vno cōfeſſore pō.
Deus qui poplo tuo Col
eterne ſalutis btm̄ am
broſium epm miniſtrū tribu
iſti. prā qūs vt quē doctorē
vite habuim9 in terris inter
ceſſorē ſemp habere merea-
in celis Lcō i.

Ambroſius fili9 ambro-
ſij pfecti rome cū in cu
nabilis i atrio pricipis eſſet
poſitus et dormiret examen
apuz ſubito aduenies faciē
eius et os ita compleuit vt
qſi alueolū ſuū pariter intra
rent et exirent. Que poſtea
euolantes in tātā aeris alti
tudinē ſubleuate ſūt q hūa
nis ocl'is minime viderent.
Quo pacto territ9 pater
ait Si vixerit infantu
lus iſte aliquid magni erit.
Rome igit lris eruditus cū
cauſas pretorij ſplendide po
taret a valentino impatore
ad regendū luguriā emulam
q puinciā directus eſt Tu.
Fuit aūt tante abſtinen-
cie q quotidie niſi in
ſabbatis et die dñico et niſi
in feſtis precipuis ieiunabat
Tante etiā largitatis q oīa
que habere poterat eccl'ie et
paupib9 nichil ſibi retinens
retribuebat Tant e cōpaſſio
nis vt cū aliqs lapſum ſuuz
ſibi cōfiteret ita amariſſi-
me flebat q illū ſimilit fle
re faciebat Tante humilita
tis ⁊ laboris vt libros quos
dictabat ppria manu ſcribe
bat niſi cū infirmitate cor-
poris grauaret Tu. Lcō ij.

F uit etiam tãte pietatis
et dulcedinis vt cū obi
tus alicui⁹ ſancti ſacerdotis
vel epi ſibi nunciaretur tam
amariſſime flebat vt vix cō
ſolari valeret Cum antē inť
rogaretur cur viros ſctōs q̄
ad gloriā ꝑficiſcebant' ſic fle
ret aiebat Ne putetiſ me fle
re quia receſſit ſe d quia me
preceſſit Tante etiā conſtā-
cie et fortitudinis fuit ꝙ im
peratoris vel principū vicia
non palliabat ſed eos voce
libera cōſtātiſſime arguebat
Q uadā vice cū beatus ā
broſius apud hominez
nimiū locupletem hoſpita-
tus ſup ſtatum ſuum requi-
ſiuit cui ille Status meus
dñe ſemp felix extitit ⁊ glo
rioſus. ego eñi diuicijs abun
do infinitis nec vnq̄ michi
aliq̄d aduerſus accidit Qd
cum ambroſius audiēs dix
it comitib⁹ ſuis Surgite fe
ſtinate ne nos diuina vlcio
in peccatis iſtoꝝ apprehēdat
Cū autē ſurgerēt terra hoī
nem illū cū vniuerſis ad ſe
pertinētib⁹ abſorbuit Tu.
O ūq̄ ambroſius radicez
omniū malorū auarici-
am magis creſcere cerneret
et maxime in potencioribus
ri hijs qui fuerāt in ſacris
miniſterijs deputati vehemē
ter ingemuit et ſe de huiuſ-
modi ſeculi periculis libera
ri inſtancius exorauit Tu.
Euangeliū. Vos eſtis ſal ť
re Infra paſcha ⁊ penthecoſten de vno martire iā triū
ꝙ nouē lectionū ad veſpas
Alľa alľa alľa. pſal. feriales
M emor eſto dominū ihm
criſtum reſurrexiſſe a
mortuis ex ſemie dauid ẜm
euangeliū meum in quo la-
boro vſq̄ ad vincula q̄ſi ma
la operās ſed verbū dei non
eſt alligatum Deo ymn⁹ et
v̄. de cōmuni Añ Filie iheru
ſalem venite et videte mar-
tirem cū corona qua corona
uit eum dñs in die ſolempni
tatis et leticie allā al. Mgt
Collecta ꝑꝛia. Mēoria de
tpe de reſurrectiōe de dña et
de oib⁹ ſcis Inuita. Allelu-
ia Regē martirū dñm Veni
te adorem⁹ allā Venite Sup
totū noct. ferial. añ Triſti-
cia vrā allā vertetur in gau
diū allā. v̄. Glā et ho. allā
Lcōes vbi vis et poteris ℟
Btūs vir qui metuit dñm
allā In mandatis ei⁹ cupit
nimis allā allā allā v̄. Po
tens in terra erit ſemen ei⁹

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

generacō rectorū bn̄dicet ℟. Preciosa in ɔſpctū dn̄i all' Mors ſcōꝝ eius all'a all' ℣. In cōſpectu oīs populi eius in atrijs tuis ihrl'm ℟. Filie ihrl'm venite et videte martirem cum corona qua coronauit eū dn̄s. In die ſolēpnitatis et leticie all'a ℣. Quoniam confortauit ſeras portarū tuarū benedixit filijs tuis in te In die ℟ repetit Te deum non dicitur Laudes

Iuſtum deduxit dn̄s per vias rectas allā allā al ps̄ Dn̄s regnauit aн̄ Beatus vir qui inuentus eſt ſine macula allā et operatus eſt iuſticiā alleluia aн̄ Juſtus autem in perpetuum viuet alleluia allā allā aн̄ Iſte eſt qui contempſit vitam mundi et peruenit ad celeſtia regna allā aн̄ Iſte ſanctus pro lege dei ſui morti ſe tradidit non dubitauit mori allā aн̄ Beatus vir qui metuit dominū allā in mandatis eius cupit nimis allā allā Bened Cetera in coīi Alleluiati ſine pcib⁹ ⁊ ſine repeticōe vſi. De vno martire ix. lec. ad vs̄ All'a ꝑm notas ferial' Cāɱ Memor ⁊c. ℟ Filie ihrl'm. ẏmn⁹ ⁊ ℣ de cōi Sup mḡt aн̄ Filie ihrl'z Col. ꝓpria Inui. Allā Regē In i. noc. aн̄ Fulgebūt iuſti ⁊ tāq̄ ſcintille i arūdieto diſcurrent iudicabūt naciōes ⁊ regnabūt in eternū al' ps̄ ⁊ ℣ de vno mar. ℟ Beatus vir qui metuit ⁊c' ℟ Preciosa in ɔſpcū ⁊c' Triſticia vr̄a allā vertetur in gaudiū allā allā ℣. Mund⁹ quidez gaudebit vos autē ɔtriſtabimini ſed triſticia vr̄a vertet In ij. noc. aн̄ Manete in dilcōe mea ſicut dilexi vos al' ℟ Ego ſicut vitis fructificaui ſuauitatē odoris al' Trāſite ad me oēs qui cōcupiſcitis me et a gn̄acionib⁹ meis adimplemini allā allā vſus Ego diligētes me diligo ⁊ q̄ mane vigilauerit ad me inueniēt me ℟ De ore prudentis ꝓcedit mel all'a dulcedo mellis ē ligua ei⁹ all' Fauus diſtillās labia ei⁹ all'a al' ℣. Quā dulcia faucib⁹ meis eloq̄a tua dn̄e ſup mel ⁊ fauuz ori meo ℟ Vidi ihrl'm deſcēdētē de celo ornatā auro mūdo Et lapidib⁹ p̄cioſis itextā all'a al' ℣ Ab int⁹ ⁊ fimbrijs aureis circūamicta varietate In iij. noc aн̄ Vox leticie in tabernaculis iuſtoꝝ al'

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

alľa alľa ℟ Candidi ſcī ſunt nazarei ei⁹ alľa ſplēdorē deo dederūt alľa Et ſicut lac coagulati ſunt alľa alľa ℣. In omnem terram exiuit ſon⁹ ℟. Gaudete iuſti in dn̄o alľ Rectos decet collaudacio a alľa ℣. In memoria eterna erūt iuſti ab audiciōe mala nō timebit Rectos ℟. Filie iherusalē Te deum Laudes vt̄ Cetera vt prenotata ſūt de vno martire triū lectōnū In ij. veſp. aīi de laudibus niſi quando de ſancto kanuto cantatur q: tunc Jocundus homo Pſalmi de vno martire Ad magt aīi. Iſte cognouit iuſticiam et vidit mirabilia magna et exorauit altiſſimū et inuentus eſt in numero ſcōꝝ al a In feſtis plurimoꝝ mar. triū lectionū ad veſpas Alľa ferial ſine reſponſorio Sed in feſtis plurimorū martirū tam trium q̄ nouē lectionū ſic habetur capittulum

Iuſtorum anime in manu dei ſun et non tangz illos tormentum malicie viſi ſunt oculis inſipiencium mori. illi aūt ſunt in pace. Super magt Filie ihrlz venite et videte martires cū corona: qua coronauit eos Inuitato Regem martirum rt ymn⁹ et ℣ de martirib⁹ Super noct feria Sancti tui domine ſicut palma florebunt alľa alľa Lcōes de paſſiōe ℟ Triſticia veſtra rt ℟. Lux ꝑpetua lucebit ſctis tuis domine Et eternitas temporū alľa alľa ℣ Juſti autem in ꝑpetuum viuent ⁊ apud dn̄m eſt merces eorum Et eter ℟ In ſeruis ſuis alľa Cōſolabitur deus alľa ℣ſus Judicabit dominus populum ſuum et in ſeruis ſuis Conſo. Abſq Te deum Laud

Sancti tui domine florebunt ſicut lilium alleluia et ſicut odor balſami erūt āte te alľa alľa pš Dn̄s reg aīi Sācti et iuſti in dn̄o gaudete alľa vos elegit de⁹ i hereditatem ſibi alľa aīi In velamento clamabūt ſancti tui domine alľa alľa alľa aīi Spūs ⁊ anime iuſtorū ymp num dicite deo noſtro alleluia alleluia aīi Fulgebunt iuſti ſicut ſol in regno pr̄is eoꝝ. alleluia Cetera in cōi aīi. In celeſtib⁹ regnis ſcōꝝ habitacō ē alľa ⁊ i eternū reqes coꝝ alľa Būdict⁹ Ad horas aīi de laud Cetera alľa ⁊ i cō

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

I.i feſtis plurimoꝝ martiꝝ
ix lcõnũ Allã ferialiter pſ̃
feriales Cap. Juſtoꝝ ani-
℟. Gaudete in.
vtꝫ ymn⁹ Scõꝝ meritis ℣
Letamini i dño añ. ſup mgt
Filie iheruſalẽ Jnuitatoriũ
Regẽ marti In i. noct añ
Triſticia vrã allã vertet in
gaudiũ allã. pſ̃ de martiri-
bus ℟ Iſti ſunt agni nouel
li qui ãnũciauerũt allã Mo
do venerũt ad fontes reple-
ti ſunt claritate allã alla. ℣
℣ In conſpectu agni amicti
ſunt ſtolis albis et palme in
manibus eoꝝ ℟ Triſticia
vrã ꝛc̃. vt pri⁹ ℟. Precioſa
in cõſpectu dñi ꝛc̃ vtꝫ In ij.
noct. añ In tabernaclis iu
ſtoꝝ lux erit et leticia alla
alla alla ℟. Lux ppetua ℟
Dicãt nũc qui redempti ſunt
alla a domino alla ℣ Quoſ
redemit de manu inimici et
de regionib⁹ cõgregabit eos
A dño ℟ In ſeruis ſuis ꝛc̃
In iij noct. añ Qui manet
in me ꝛ ego in eo hic fert fru
ctum multũ alla ℟ Candi-
di facti ſunt ℟. Gaudete in
℟ Filie ihrlm Laudes Sãc
ti tui dñe ꝛc̃ cũ ceteris Sãc
toꝝ tiburcij ꝛ valeriani mar
tirũ triũ lectionũ Cap.

ſtoꝝũ aie Cetera de martib⁹
Preſta quſ̃ omps Col.
deus vt qui ſcõꝝũ mar
tirũ tuoꝝũ tiburcij. valeria-
ni atq; maximi ſolẽpnia co
limus etiam eorum virtutes
imitemur Per do. Et nota
ꝙ hic nocturnũ dicat cũ ſola
añ. Triſticia vrã alla verte
tur i gaudiũ alla ℣. Le. i. d
Tempore illo turbid⁹ al
machius vrbis rome p̃
fectus ſctõs fortiter lania-
bat et inhumata iubebat e-
orum corpora derelinqui.
Tiburcius vero ꝛ valerian⁹
ad hoc vacabãt quotidie vt
pcioſas facerẽt martirum ſe
ſepulturas elemoſinis et pi
etatibus inſiſtentes Ab ap-
paritorib⁹ almachio preſen-
tarẽtur gaudẽtes Lcõ ij
Quos almachius ꝑtinuſ
aggrediẽs inquit Cum
vos nobilitatis titulus cla
riſſimos feceret naſci neſcio
qua ſupſticõe infelices; vos ꝛ
degeneres exhibetis ꝛ puni
tos pro ſceleribus ſuis cum
magna gloria ſepelitis Tu.
Tenti ſunt ergo glorioſi
martires a maximo cor
niculario qui cepit ſup eos
flere ac dicere Ad veſtrũ in-
teritũ quaſi ad epulas feſti

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

natis Mox maximus cū to
ta domo ſua et cū carnifici-
bus p̄dicacīōe ſctōꝝ audita
baptizati ſunt Beati mar-
tires recuſantes idolis ſa-
crificare figentes genua gla
dio ſubijciunt materiā cor-
poris et premia ſuſcipiūt re-
promiſſa cū ſcis. Nota ꝙ in
oībus feſtis triū lcōnū in-
ter paſca et pentecoſ. tunc
Kyrieleyſon et pater noſter
nō dicūt nec ꝟ repetetur ſed
oīa feſtiue agentur cū ſuffra
ſolito more de tp̄e de reſurre
ctione. de dña. et de omnibꝰ
ſcis In trāſlacōe ſci kanuti
regis tenēda in ij. dñica paſ
Require circa lcōes in quīta
feria de eodem De ſcō Geor
gio Cap. Memor eſto Can
tus de vno martire Collcā.

Deus qui nos beati geor
gij martiris tui meritiſ
et interceſſione letificas Cō
cede ꝓpicius. vt qui eius bñ
ficia poſcimꝰ dono tue gra-
cie conſequamur Per Lcō

In diebus illis ſctūs ge
orgius capadocie regio
nis genere ortus Aſpiciens
iuſſu daciani imꝑatoris oēs
xp̄z dereliquere. ⁊ ad ydoloꝝ
culturā feſtinare Et cū daci
anꝰ varijs tormētis xp̄ianoſ
affligeret Georgiꝰ lorica fi-
dei idutꝰ ⁊ vexillo ſcē crucis
circūdatꝰ i mediū ſacrificiū
ydoloꝝ ꝓſiliens dixit Om-
nes dij gencium demonia dñs
aūt celos fecit Lcō ij.

Qui es ſes qua p̄ſūpcōe hec
dicit Dic tu vñ es ⁊ q̄s
vocaris Cui ille Criſtianus
ſum. georgiꝰ vocor genere et
milicia capadocie Sed cūc-
ta deſerui vt ſeruirē deo ce-
liberius Ad hec dacianꝰ ira
tus cū eū ad ſe inclinare nō
poſſz fecit eū cruciari in ecu-
leo ⁊ facibꝰ ardētibꝰ appli-
catis ad latera vberibꝰ ⁊ pla
gis ſale ꝯfricatis ipſum in-
cluſit in carcere Lcō iij.

Aduocato āt mago vt eū
eductū de carcere auer
terz Ipe eum ꝯuertit hauſto
veneno ſibi dato ab eo vt p̄-
miſſo ſigno ſcē crucis ſibi ni
chil nocuit Quo viſo cū ab
eo veniā petiſſet p̄cepto p̄ſi-
dis decollatꝰ ē Poſt hec i ro
ta acuti gladijs circūſcepta
poīt. ſz rota vtute dei fracta

Tūc iratꝰ ire nō lederet
dacianꝰ eū i ſartaginē
plūbo liq̄fctō plenā ꝓici fe-
cit. ſz facto ſigno crucis ibi
q̄ſi in balneo refouebat Qui
bꝰ viſis dacianꝰ blādicijs eūz

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

tēptat emollire Georgiꝰ āt
ſimulauit ꝙ vellet demones
adorare Cū adductꝰ ī tēplo
adoraſſet demum ignis de celo
veniēs tēplū cū ydolis ⁊ cū
multis gentilibꝰ omnino de
ſtruxit Tu autem Lcō

Iratus aūt dacianus di
xit allexādrie vxori ſue
deficiēs moriar q2 ab hoc ho
mine ſupatū me cerno Cui il
la Tirāne crudel ⁊ carnifex
nūqd nō dixi tibi ſepiꝰne cri
ſtianis moleſtꝰ eēs q2 deꝰ eo
rū ꝓ eis pugnat. ⁊ nūc ſciaſ
me velle fieri xp̄ianā Stu-
pefactꝰ imperator ait. heu
ꝓch dolor nūquid ⁊ tu ſedu
cta es Fecit eā ꝑ capillos ſu
ſpendi ⁊ flagellis diutiſſime
cedi quouſqꝫ ip̄a ſp̄m emiſit

Seqnēti vo die georgiꝰ ta
lē accepit ſnīaꝫ vt ꝑ totā
citatē traheret ⁊ pꝰ modū ca
pite p̄uaret Orauit āt vt q̄
eꝰ iplorarēt auxiliū peticōis
ſue ſequerēt effectū. Fcā ē āt
vox de celo ad eū ꝙ ſic fie-
ret vt orauit Cōpleta āt orō
ne ꝑ capitis abſciſiōeꝫ mar-
tiriū cōſumauit Dacianꝰ āt
cū de loco ī quo decollatꝰ eſt
georgiꝰ ad palaciū rediret i
gnis de celo cecidit ip̄mqꝫ cū
miniſtris ſuis penitus ꝯſūp

ſit Tu. Euangeliū Ego ſuꝫ
vitis vera. Si inter paſ. et
pente. De ſancto Marco.
Si hoc feſtū in ebdomana
paſce euenerit vl' ī dn̄ica tūc
differat in ii. feriā Ad veſp.
All'a quat ferial'. pš ferial'.
Cap Unicuiqꝫ vrm̄ dat Rm
Quatuor aīalia. ymni ⁊ v
de vno m̄rtire Cetera hn̄t de
euangeliſtis ī cōi ſcōꝝ Col.

Deus qui beatum mar-
cum euangeliſtam tuū
euāgelice predicacionis glo
ria ſublimaſti. Tribue q̄ſ
eius nos ſemper et erudicio
ne proficere ⁊ oracione defen
di Per dominum noſtrum
Itē cantꝰ de euangeli. ymp
pš ⁊ v de vno m̄rti. Lcō i.

Marcus euāgeliſta leuiti
cus genere petri apl'i in
baptiſmate filius atqꝫ in di
uino ſermone diſcipulꝰ am
putaſſe ſibi pollicem dicitur
ne ad ordinē ſacerdocij poſſet
humano iudicio ꝓmoueri.
Uerūptn̄ diſpoſicio dei ⁊ au
ctoritas ſancti petri preua-
luit qui ip̄m primuꝫ in alex
andriā deſtinauit Lcō ij.

Cum em̄ eſſet rome roga
tus a fratribꝰ euange-
liū in ytaliam cōſcripſit qđ
beatus petrus ſua auctorita

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

te miſit eccleſijs dei legendū
Mox autē vt alexandriam
eſt ingreſſus ſubito calciamē
tum eius diſruptū eſt quod
in ſpū intelligens ait. Vere
expeditum fecit dn̄s iter me
um. nec me ſatanas impedi
re poterat Tu autem Lcō

Videns aūt marcus quen
dam anianū nomīe vete
ra conſuentē eidē calciamē
tum ſuum tradidit ad ſuen
dum quod cum faceret ſini-
ſtram manum grauiter vul
nerauit et clamans dixit v-
nus eſt de⁹. Quo audito vir
dei ait Vere proſperum fe-
cit deus iter meum Factoq̃
luto exſputo manū eius vn
xit ⁊ continuo ſanitatem re
cepit Tu autē Lectio iiij

Vidēs anian⁹ tantā effi
caciam in domum ſuam
illum introduxit. incipiens
q̃ marcus criſtum ei euan-
gelizare et ipſum cum tota
domo ſua baptizauit Cū au
dierūt pontifices ydolorum
q̃p galileus quidam aduenīſ
ſet qui deorum ſacrificia de-
ſtrueret Cōſpiracione facta
cum principibus marco inſī
dias tetenderunt Tu Lcō

Quo cognito beat⁹ mar
cus ſutorem quē ſana
uit ibidē ordinauit epm̄ et
tres pr̄ſbiteros et ſeptē ſub
diaconos ⁊ alios vndecim ad
eccl̄iaſticū officiū pertinētes
⁊ ipſe pentapoli prexit Pō
tifices aūt tēploꝝ eū ꝯp̄hēde
re nitebantur Tu aūt Lcō.

Cū aūt in paſca miſſam
celelebraret ꝯuenerunt
illuc oēs et fune in collū ei⁹
miſſo ipm̄ per ciuitatem tra
hebant dicentes Traham⁹
bubalū ad loca bubali Car
nes vero eius in terram flu
ebant et ſanguine eius lapi-
des rigabantur Poſt hec in
carcere recluditur. vbi non
ſolū ab anglo ſed ab ipo cri
ſto viſitatur et confortatur.
Mane facto cū eodem modo
traheretur grās agens deo
ſe ꝯmēdās expirauit Euan
geliū Deſignauit Super bn̄
dictus Anti. Tua ſunt hec.
Ad horas in ſecūdis vēs. aīi.
de laudib⁹ Ps de vno mr̄.
Sup Mgt aīi. Cōſpicit ice
lis. Vitalis martiris trium
lcōm totum in cōi Collec.

Preſta quīs o. d. vt inter
cedente p nobis beato
vitale martire tuo ⁊ a cūctis
aduerſitatib⁹ liberemur in
corpe ⁊ a prauis cogitacōib⁹
mundemur in mēte Per d.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

De ſancto petro martire de
vno martire ix. lcōm

Preſta qūs omīps deꝰ vt
beati petri martiriſ tui
fidem cōgrua deuocōe ſecte-
mur qui ꝑ eiuſdē fidei dilaci
one martirij palmā meruit

Beatꝰ pe Lcō ſuſtinere
trus fidei pugil egregi
us de ciuitate verenenſi exti
tit oriundꝰ Hic cū adhuc pu
er eſſet non tutū intelligens
ſcorpionibꝰ cohabitare .Mū
dum parenteſq; qꝛ infideles
ꝛ heretici fuerūt deſpiciēs or
dinem fratrū predicatorum
mūdus et innocēs introiuit
In quo q̇dē ordīe q̄ laudabi
lit̄ vixerit . innocenciꝰ papa
in ſua epl'a aperit dicens.

Cū aūt btūs petrꝰ Lcō ij
a mūdi fallacijs ī adole
ſcencie annis ꝓuide declinaſ
ſet ad ordinē predicatoꝝ fra
trū ſe tranſtulit in quo qui-
dem ordine trigita fere āno
rum ſpacio fultꝰ caterua vir
tutū fide preambula. ſpe a-
ſtante comite caritate ſic ꝑ-
naluit ꝛ ꝓfecit archa ipīꝰ de
fenſionis fidei ꝓ qua totꝰ ar
debat q̄ contra illius duros
hoſtes mēte intrepida feruē
tiq; ſpū ꝯtinuū certamē ex-

Virginitatē Lcō. ercēs
quoq; mētis ꝛ corꝑis ſꝑ illi
bataz ꝯſuauit nec alicuius
mortalis crimis vnq̄ ſenſit
ꝯtractū ſicut ſuoꝝ ꝯfeſſoꝝ fi
deli teſtimonio eſt ꝓbatū Et
qꝛ ſuꝰ delicate nutritꝰ ꝓfecit
in dn̄m carnē ſuā aſſiduita
te cibi ꝛ potꝰ reſtrixit Ne vo
ocij deſidiā hoſtibꝰ pateret ī
ſidijs. ī iuſtificacōibꝰ dn̄i ex
ercebatur die et nocte Lcō

Doctrina q̇dē ſilēcia hūa
ne deputata q̇eti pꝰ dor
micōez breuē decurrebat ī ſtu
dijs ꝛ ſōpni tps vigilijs occu
pabat. Dies āt expēdebat co
modis aīaꝝ vl' ſedul' iminē-
do ꝑdicacōibꝰ vl' ꝯfeſſionuz
audiēcie inſiſtēdo hereticoꝝ
docma peſtiferū validis rōi
bꝰ ꝯfutādo ꝛ ꝯfūdēdo ī q̇bꝰ
ſpāli dono noſcit̄ claruiſſe

Cū igit̄ fidei ꝓ pugnator
ꝑcipuꝰ btūs petrꝰ me-
diolanū ꝑgeret ꝓ exeq̄uda ī
q̇ſicōe hēticoꝝ ſibi ab apl'ica
ſede cōmiſſa ſicut ī publica
ꝑdicacōe ꝑdixerat. Quidā de
credētibꝰ hereticoꝝ ꝑce ac ꝑ-
cio illoꝝ īductꝰ ſacꝝ caput e-
ius gladio īpetēs illū nō di-
uertētē Sz ꝓtinꝰ ſe hoſtiā ex
hibētē ꝛ dicētē In manꝰ tuaſ
dn̄e ꝯmēdo ſpm̄. meū ꝛ ſimba
lū fidi ſubiūgētē diſit, occiſū

Claruit vero mi Lcō vi.
raclis adhuc viuēs. nā
quendā nec loqui nec ſpue-
re valentē ſanauit Ali9 q̄dā
nimia torſione corpis ꝯuat9
apposita cappa ei9 ſup pect9
ſuū vermem q̄ndā duo capi
ta hñtē ꝛ piloꝝ denſitate pi-
loſum euomuit ꝛ liberat9 ē
Cuidā muto officiū loq̄le re
ſtituit Poſt mortē vero ei9
ad ſepulcꝝ ei9 lāpades fre-
quēter diuinit9 ſunt accenſe
Quidā detrhēs ei9 ſctitati a
morcello ſuffocāte eū Facto
voto eidē liberat9 ē. ydropi
ca quedā ſanata obſeſſe mu
lieres a demonio liberate Et
alia mlta ꝑ eū dñs de9 digna
tus ē opari ad laudē et glaꝫ
nois ſui Omel. Si q̄s vult
ve. ſi nō in pasche ꝛ penthe
Sco ō philippi ꝛ iacobi Ad
vš Alla quat pſal. fe. Cap.
Stabūt iuſti i magna cō
ſtancia aduerſos eos q̄
ſe anguſtiauerūt. ꝛ qui abſtu
lerūt labores illoꝝ Deo Rm
Iſti ſunt agni nouelli qui ā
nunciauerūt alla Modo ve
nerunt ad fontē repleti ſunt
claritate alla v. In omnē t
Ymn9 Proni rogam9 Ia-
cobe iuſte Annue xpe vſi In
oēm terram Sup magt añ

Non turbetur cor veſtrū ne
q3 formidet creditis in deum
et in me credite in domo pa
tris mei manſiones mlte ſūt
alla alla Magt Collectā.
Deus qui nos ānua apo
ſtoloꝝ tuorū philippi ꝛ
iacobi ſolemnitate letificas
Preſta q̄s vt quorū gau-
demus meritis inſtruamur
exemplis Per do Memo-
ria walburgis Ueni elcā m
Omps ſempiterne de9 ca
ſtorum corporū et mēn
ciū cōſeruator et cuſtos pijs
ecclie tue p̄cibus adeſſe dig-
nare vt intercedente beata.
walburge virgine tua mēti
bus illabere et ſpiritalis vi
te Tribue nobis puritatē. ꝑ
Suffragia ſolita Ad matu.
Inuitato. Alla Regē aploꝝ
rt Ymn9 pſal. vſi de aplis
In i. noct Añ ſola dicit Sā
cti tui dñe ſicut palma flore
bunt alleluia. Lctō pria.
Philippus apoſtolus do
mini noſtri iheſu criſti
poſt aſcenſionem ſaluatoris
inſtanter predicauit viginti
annis gentibus per ſcythi-
am regnum dei Ubi cum tē
tus eſſet a paganis et duc-
tus ad ſtatuam martis. vt
compleret ad ſacrificanduꝫ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Venit draco ingens et ꝑcuſ
ſit filiū pontificis duoſq; tri
bunos qui ꝑerant prouin-
cie quoꝝ officiales tenebant
in vinculis ſanctū philippum
apſtolū Tu ℞. Virtute ma
gna Require feria iij. paſce.

De flatu aūt dra Lcō ij.
chonis multi morbidi
redditi ſunt et vehemēter e-
grota receperūt Tūc oēs tio
re ꝑcuſſi dixerūt aplō Quid
faciemus vt liberemur a dra
chone Dicit ei aplus. deiici-
te martē hunc ⁊ ɔfringite ⁊ i
loco i quo fixus ſtat crucem
dñi nri ihū xpi figite et hūc
adorate Tūc illi qui crucia-
bāt clamabāt dicētes Recu
peretur in nobis virt⁹ ⁊ deiicite
marte Tu ℞. Iſti ſunt ag-
ni nouelli vt in vš Lcō iij.

Orante igitur philippo
fugat⁹ ē dracho ⁊ fili⁹
pōtificis necnō ⁊ duo tribu-
ni qui mortui ſunt flatu dra
chonis ſuſcitati erāt et ſana
ti ſunt reſtituti ⁊ cū iā pene
totā ſcythiam ſignis et ꝓdi-
cacionib⁹ ad xpm conuertiſ
ſet et multa ꝓ fide xpi per-
tuliſſet demū ꝓ regno dei cru
cis ſubiit ſupplicium et tan
dem ꝑ crucis tropheū criſtū
adiit crucifixum Tu ℞ Cā

didi facti ſunt Require i cōi
inter paſcha et pente. In ij
noc. aā. Triſticia veſtra ⁊c

Iacobus aplus Lcō iiij
cū teſtimoniū xpi exhi
beret iudei cōprehenderūt eū
et poſuerūt eū ſupra pinnam
templi dicentes Oram⁹ te
virum iuſtum et ſcm̄ vt re-
uoces populum qm̄ erat in
iheſum putans ꝙ ipe ſit cri-
ſt⁹ deꝑcamur ergo te vt ſua
deas omnib⁹ cōuenientibus
ad diem feſtū paſce de iheſu
℞. Triſticia vrā vēs in cōi.

Tunc btūs iacob⁹ voce
magna clamabat ad ō
nem pplm dicēs Viri iſrae-
lite ad hūc ſublimē locum le
uatus ſum vt teſtimoniū di
cam de ihū nazareno quem
crucifixerūt ſcribe et phari-
ſei dicētes ꝙ eſſet magus et
nō ver⁹ dei fili⁹ Ipe aūt ve-
rus dei filius ē qui ē anteꝗ̄
celū ⁊ terra fieret ex prē geni
tus Tu ℞. Lux ꝑpe vt i cōi

Tūc ſcribe et pheriſei ac
cedētes ad eū dixerunt
rogauimus vt errorē de ihū
nazareno a populo tolleres
tu aūt ampliaſti Et cum vi
derunt oēs gratulari in ꝓdi-
cacōe eius et credere in ihm̄
precipitauerūt eum ex alto

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

326 328

et corr uens ſtabat fortis et
nichil leſionis habēs magis
predicabat Orās aūt domi
num vt eis dimitteret. qui-
dam aūt ex phariſeis parti
cam fullonis arripiēs vali-
do ictu caput eius impecijt ⁊
cerebrū ei⁹ excuſſit tali quo
qꝫ martirio migranit ad do
minū Tu ℟. Gaudete iuſti
In iij. nocturno añ. Gaui-
ſi ſunt diſcipuli al'. viſo dn̄o
all'a. Euangeliū ſcḋm iohan.
In illo tēpore dixit ihūs
diſcipulis ſuis Non tur
betur cor veſtrū neqꝫ formi-
det creditis in deum et in me
credite in domo patris mei
manſiones multe ſunt Et re
liqua Omelia Auguſtini.
Erigenda eſt nobis frēs
ad deum maior inten-
cio vt verba ſancti euange-
lij que modo in noſtris auri-
bus ſonuerūt eciā mēte ca-
pere poſſimus Ait enī domi
nus noſter iheſus xp̄us. nō
turbetur cor vr̄m creditis in
deū et in me credite Ne mor
tem tanqꝫ homines timerēt
⁊ aīo ꝑturbarēt. ⁊ ideo ꝯſo-
lat⁹ ē eos Tu ℟. Precioſa
in conſpectu vt's Lectio.
Et etiā deū eſſe cōteſtanſ
Creditis inquit in deū
⁊ in me credite Conſeqūēs ē
enī vt ſi in deū creditis et in
me credere debeatis. qḋ nō
eſſet conſeqūēs ſi criſtus nō
eſſet deus In domo prīs mei
manſiōes multe ſunt. qr enī
merita ſcōꝝ diuerſa ſunt nl'
lus quippe alienabit ab illa
domo vbi manſionē quiſqꝫ
ꝓ ſuo accepturus eſt meri-
to Tu ℟. In ſeruis ſuis ⁊c̄
Ibidem require Lcō.
Ideo nō turbetur cor ve-
ſtrum nā vnus denari⁹
oībus in vinea laborātibus
tradit⁹ eſt. qr oībus in eccle
ſia recte viuentibus vita da
bitur eterna multe manſio-
nes diuerſas meritorū in vi-
ta eterna ſignificāt dignita
tes ſed tamē vnus eſt dena-
rius qr erit deus oīa in om-
nibus Tu aū̄ ⁊ ℟. Filie ihe
ruſalem Ad laud.
All'a ego ſū vitis vera al'
vos palmites mei all'a
añ Si ꝯgnouiſſetis me ⁊ prēꝫ
meū vtiqꝫ ꝯgnoſcetis ⁊ amo
do ꝯgnouiſtis eū ⁊ vidiſtis
all'a. añ. Dn̄e oſtende nobis
prēꝫ ⁊ ſufficit nobis all'a phi-
lippe q̄ videt me videt ⁊ prēꝫ
meū all'a all'a añ. Sp̄us et
aīe iuſtoꝝ ymnū dicite deo
nrō all'a al' añ. Philippe q̄

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

videt me all'a videt ⁊ patrem
meum all'a Cap Stabūt iu
ſti vtꝫ ymn⁹ Exultet celum
v. Annūciauerūt opa dei ⁊ t̄
añ Tanto tp̄e vobiſcū ſum
et nō cognouiſtis me philip
pe qui videt me videt ⁊ pa-
trem meū all'a Bn̄dictus.
Item de walburge ad horaſ
añ. de laudibus Ad ſextā
Hi ſunt quos aliquādo
in deriſum habuim⁹ et
in ſimilitudinem improperij
ecce quō computati ſunt int̄
filios dei ⁊ īter ſanctos ſors
illorū eſt Ad ix. cap
Nos inſenſati vitam il-
lorꝫ eſtiabam⁹ īſaniaꝫ
⁊ finē illorꝫ ſine honore ecce
quomodo computati ſunt i-
ter filios dei ⁊ int̄ ſctōs ſors
illorꝫ ē In ij. v. ſp. cap Sta
būt iu. Sup magt Stabūt
iuſti i magna conſtancia ad
uerſ⁹ eos q̄ ſe anguſtiauerūt
⁊ qui abſtulerūt labores eo
rū all'a Cetera de apoſtolis.
De inuēcione ſctē crucis ſu-
per pſal. ferial. añ Helena
deſiderio plena orabat cū la-
crimis dicēs tu dn̄e ondē lig
nū i quo ſal⁹ noſtra fuit ſu
ſpenſa all'a Cap.
Michi autē abſit gloriari
niſi in cruce domini no
ſtri ihū xp̄i. p quē michi mū
dus crucifixus eſt ⁊ ego mū
do Deo. R. Dulce lignū dul
ces clauos ⁊c. ymn⁹ Salue
crux ſctā v. Hoc ſignū cru
cis Anti. O crux glorioſa o
crux adorāda o lignum p̄cio
ſum ⁊ admirabile ſignū per
qd ⁊ dyabolus eſt victus et
mūd⁹ xp̄i ſanguine redemp
tus Magnifi. Collec
Deus qui nos i p̄clara ſa
lutifere crucis inuēcōe
paſſionis tue miracl'a ſuſci-
taſti Cōcede qs. vt vitalis
ligni p̄cio vite etne p̄mia cō
ſequamur Qui. Memoria
de marti⁹ Filie ihrl'm Col
Preſta queſumus omni
potens deus vt qui ſāc
torum tuorū allexādri euen
cij et theodori natalicia coli
m⁹ a cunctis malis imminē
tib⁹ eorꝫ īcceſſiōe liberemur
Inuitato. All'a Regem cru
cifixuꝫ dn̄m Veite adorem⁹
all'a Venite ymn⁹. Signuꝫ
crucis In primo noct. anti.
Adoremus crucis ſignaculū
per quod ſalutis ſumpſim⁹
ſacramentum. pſal. Domie
dominus noſter añ Adora-
m⁹ te xp̄e et bn̄dicimus tibi
qꝛ p crucē tuā redemiſti mun
dum. pſalm⁹ Conſerua. añ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Tuam crucē adoram⁹ domi
ne tuā glorioſam recolimus
paſſiōem miſerere nobis tu
qui paſſus es ꝑ nobis allā
ps. Dn̄e in virtute tua. ꝟ.
Hoc ſignū crucis erit in ce.
Regnante venerabili dei
cultore conſtantino im-
peratore gens multa barba
rorū cōgregata eſt ſup danu
biū parata ad bellū contra
romaniā Nunciatū ē hoc er
go regi conſtātino Tu. ℟m
Hoc ſignum crucis erit ī ce
lo cum dn̄s ad iudicandū ve
nerit Tūc enī manifeſta erūt
abſcondita cordis nrī alla
allā ꝟ Cū ſederit filius ho
minis in ſede maieſtatis ſue
⁊ ceperit iudicare ſeclm ꝑ ig
nem Tunc enim Lcō ij.
Cōgregans autē et ipſe
exercitū ꝑfectus obui
am illis inuenit illos in ro-
manie partibus. erāt autē
ſecus danubiū Uidēs autē
q2 multitudo erat innūera-
bilis contriſtatus eſt valde ⁊
timuit vſq; ad mortem Tu
℟ Agnus dei xp̄s Require
in vigilia paſce Lcō.
Eadem vero nocte venit
ad eū vir ſplendiſſimus
⁊ ſuſcitauit eū dicēs Conſtā
tine noli timere ſed reſpice ī
celum ⁊ vide. et intendēs in
celum vidit ſignū crucis xp̄i
lumine claro conſtitutū et ti
tulū deſuper ſcriptū Cōſtan
tine in hoc ſigno vinces Tu
℟ Ecce vicit leo Require fe
ria quarta paſce In ij. noct
Crucē ſcām ſubijt qui infer
num ꝯfregit accinctus ē po
tencia ſurrexit die tercia al
ps. Dn̄i eſt ter. añ. Per ſig
num crucis de inimicis nrīs
libera nos deus noſter Ps.
Magnus dn̄s añ. Nos aūt
gloriari oportet in cruce dn̄i
noſtri ihū xp̄i ps. Jubilate.
ꝟ Dicite in gentib⁹ allelu.
Quia rē Lectio quarta.
Cum didiciſſet autē a ſā
ctis euāgeliſtis vbi do
minus eſſet crucifixus mi-
ſit helenā matrē vt exquire
ret ſctm̄ lignū crucis dn̄i ⁊ in
eodem loco edificaret eccliā
grā aūt ſpūs ſcti requieuit ī
btiſſima helena mrē ꝯſtanti
ni impatoris Tu ℟ Dign⁹
es dn̄e. Require dn̄ica pria
poſt paſcha Lectio
Cū aūt legiſſet intēte hu
manitatis ſaluatoris
noſtri ihū xp̄i miſterium et
crucis eius crucifixionē ⁊ a
mortuis reſurrectionē nō eſt
paſſa donec in victorie criſti

lignum inuenit ī quo corp⁹
dñicum crucifixū fuit In-
greſſa ergo beata helena ihe
roſolimā fecit ad ſevenire in
dam fratem videlicz ſancti
ſtephani Tu aūt ℟. Audiui
vocem domini vtᵹ Lcō vi

Cum helena appoſuiſſet
iude mortē et vitam ſi
non oſtenderet crucē dñi Iu
das viriliter ſe pcingens fo-
dere cepit et xix paſſus fodi
ens tres cruces abſcōditas
reperit. cum aūt crucem xpi
ab aliis latronuz diſcernere
neſcirent eas in medio ciui-
tatis poſuerunt ibidēq; glo
riam dñi poſtulantes. et ec-
ce circa horā nonā quidā in
uenis mortuus deferebatur
. iudas autē feretrū retinuit
⁊ ſup corpus defuncti primā
⁊ ſecundā crucē appoſuit ſed
nequaq̄ ille ſurrexit Appo-
nens aūt terciā crucē ptin⁹
redijt defunct⁹ ad vitā Tu.
℟. Dulce lignum dulces cla
nos dulce pondus ſuſtinuit
Quod dignum fuit portare
preciū hui⁹ ſecli alla ℣ Hoc
ſignum crucis erit in celo ⁊ ē
Quod In iij. noct. aū. Sal
uator mundi ſalua nos qui
per crucē ⁊ ſanguinē redemi
ſti nos auxiliare nobis. te. de

pcamur de⁹ al ps. Cantate
primū aū. Salua nos xpe
ſaluator p virtutē crucis q̄
ſaluaſti petrū in mari miſe-
rere nobis alla ps Dñs re-
nauit exultet an. Ecce crucē
domini fugite partes aduer
ſe vicit leo de tribu iuda ra-
dix dauid alla ps Cantate
ſecundū ℣. Michi autē glo
riari oportet. Scdz iohānez

In illo tpe. Erat hō ex
phariſeis nicodem⁹ no-
mie pnceps iudeorū hic veit
ad ihm nocte et dicit ei Rab
bi ſcim⁹ qr a deo veniſti ma
giſter nemo poteſt hec ſigna
facere que tu facis niſi fue
rit deus cum illo Et reliqua

Nichode Lcōnis eiuſdē
mus qr prudenter apta
ſigna xpi vocauit pleni⁹ mi
ſteria fidei requirit ⁊ idō me-
ruit docere de deitate xpi et
ipſius vtraq; natiuitate de
paſſione ⁊ aſcenſione de ſe-
cunda generacōe de ingreſſu
regni celorū ⁊ aliis plibus.
℟. Bonū ē ↄfitere Rgre in
dñica iii. paſche Lcō viii.

Vox ſignat lrām legis vl
ignorancia cordis. vel
veit nocte forſan ideo qr ma
giſter inliſrl palam dicere e-
rubeſceret. vel p metu. iudee

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

rum nichodem⁹ ē figura ca
thecuminoꝝ qui fidē hñt ſed
nō dū baptizati qui in qua
dã nocte ſacramētoꝝ accedūt
℞ Dicant nūc vts̃ Lcõ ix.
Vel nox eſt forma eorū q̄
ꝑfecte credūt ſ3 tñ lucē
ꝑfectorū opm non dū hñt ti
mētes carnaliū cogitacõnū
vel actionū velut infidelium
iudeorū impetū fide ſolo col
loquio xp̄i feruētes bonoꝝ3
operū fiduciã non habentes
℞. O crux bñdicta que ſo-
la fuiſti digna portare rege3
celloꝝ ⁊ dñ3 allʼa v̄ſ⁹. Michi
antē abſit glʼari niſi in cruce
dñi nri Ihū xp̄i Que Laud
Helena c onſtãtini mater
iheroſolimã petit alʼ ãn
Tūc ꝑcepit eos oēs igne cō
cremari at illi timētes tradi
derūt iudã allʼa ãn Helena
ſctã dixit ad iudã cōple deſi
deriū meū ⁊ viue ſuꝑ trã vt
oñdas michi q̄ dicit caluarie
loc⁹ vbi abſconditū ē ꝑcioſū
lignū dñicū allʼa ãn Cumq3
aſcēdiſſet iudas de lacu per-
rexit ad locū vbi iacebat ſã
cta crux allʼa ãn Orabat
iudas deus meus oſtende mi
chi lignū ſancte crucis Cap
vt ſupra vim⁹ Salue crux
ſancta v̄ſ Per ſignū cru-
cis de inimicis noſtris Libe
ra nos deus noſter Sup bñ
dictus ãn. Cumq3 oraſſet iu
das commotus eſt locus ille
in quo iacebat ſancta crux
allʼa Col· vts̃ Poſt bñdica
mus ãn. Precioſ⁹ xp̄i mar
tir alexander per tota mem
bra punctim tranſfixus eſt
euencius et theodolus decol
lati quoꝝ corpora venerabi
lis ſeuerina conuenietib⁹ cle
ricis ſepeliuit alʼ al Ad hors
diei ãn de laud Ad iii. Cap
Michi aūt vts̃ ℞. Hoc ſig
nū crucis erit i celo allʼa Cu3
dñs ad iudicãdū venerit v̄ſ⁹
Adoram⁹ te xp̄e et benedici
mus tibi allʼa Ad vi. Cap
Criſtus pctã noſtra ꝑtu
lit in corpore ſuo ſuper
lignum vt peccatis mortui
iuſticie viuamus cuius liuo
re ſanati ſum⁹ Deo ℞ Ad-
oram⁹ te xp̄e et benedicim⁹
tibi allʼa Quia per crucē3 tu
am redemiſti ⁊c v̄ Omnis t
ra adoret te deus Ad ix cap
Fratres nos predicamus
iheſum crucifixum iu-
deis quidem ſcandalum gen
tibus autem ſtulticiam. his
autem vocatis iudeis atq3
grecis criſtum dei virtutem
et dei ſapienciam Deo grãs

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

℞ Omnis terra adorat te⁊
pſallat tibi allā Pſalmū
dicat nomi tuo dn̄e ℣. Per
ſignum crucis vt in laudibꝰ
In ii. veſp. aīn̄ de laud ps.
Dixit dn̄s Laudate pueri.
Letatꝰ ſum Exaltabo Lau
da ihrl'm Cap. ẏmnꝰ ℣ vt in
priori veſp. aīn̄. O crux bn̄-
dicta q̄ ſola fuiſti digna por
tare regem celorū et dn̄m al'
Mag̃t. Quāuis hic taliter
notatur tn̄ cant eſt de ſpinea
corona quocūq; die euenerit
Sed qn̄ feſtum ſcē crucis in
vigilia aſcenſionis euenerit.
tunc feſtum ſpinee corone in
ſextā feriā p̄imā pꝰ oct.
aſcenſiōis differat Idē erit
de ſcō iohāne Ad veſpas aīn̄
Adeſt nobis ſolēpnitas det
laudes deo debitas fidelium
deuocio vt qui choro pſallen
cium dat p̄ corona gaudiū
coronam dat p̄ gaudio ps.
Oia laudate aīn̄. Criſte ca
put eccleſie qui transfers ad
nos hodie tui coronā capi-
tis ſic exaudi nos dn̄e vt in
arto diſcrimine coronemur
p̄ meritis aīn̄. Iudei viri ſā
guinū ſpinis coronāt dn̄m et
ni regis emuli p̄ nobis dei fi
lius fit hircus emiſſarius fe
rens peccata populi aīn̄ Se
ſtat coronam ſpineā veſtem
habens purpureā rex in de-
riſum traditus veneret ob-
p̄briū p̄ quod eſt ſalus gen
cium p̄ quod celorū aditus
all'a aīn̄. Signum p̄fert vic-
torie corona triūphalis ſiml'
excellencie dignitas regalis
ſub vmbra legis veteris pre
ſignata p̄ cydoris tipum ſa
cerdocijs Capitulū
Egredimini et videte fi-
lie ſyon regem ſalomo
nē in dyademate coronatū
cū corona qua coronauit eū
mater ſua Deo ℞ Pria mi-
ſericordie corona regis dei ſe
cundaq; miſerie quā impri-
munt iudei ſed tercia iuſticie
que adheret ei Quarta co-
rona glorie corona ſpeciei al'
℣. Int̄ quas ſecundaria ver
nat hodie corona grē coro-
na ſctē ſpei Quarta ẏmnꝰ
Eterne rex altiſſime red-
de coronas perditas da
corone ſanctiſſime laudes p̄
ferre debitas Corona criſti
capitis membra coronat ho
die honoribꝰ exhibitis cōcor
det vox leticie Sertū ſignat
victoriam quo criſtus mor
tē expulit ſpine noſtram mi
ſeriam quā caput noſtrū ſu
ſtulit Uite coronam reperit

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

corōa mortis āxie quo mors
ſoluta depert datur triūphꝰ
grē Tu fructū triū ſemınuz
ihū corona virginuz corona
ꝯtinenciū cōiugatoꝝ ꝑmiuz
Qui tanto dyademate nos
honorat in ſtadio cū vtriuſ-
qꝫ pneumate ſit laus pr̄i cuz
filio Amē ℣. Tuā coronam
adoramꝰ dn̄e all'a Tuū glori
oſum recolimꝰ triūphuz añ
Cōſecrator corone ſpinee ꝑ-
petue largitor lauree fōs al
me bonitatis celebrātes tā
ta ſolēpnia duc ad illa feſta
felicia ſupne ciuitatis vbi ve
ta ſunt gaudia all'a. Mḡt.
Preſta q̄s oīpo Collcā
tens deus vt qui in me
moriā paſſionis dn̄i nr̄i ihū
criſti coronā eius ſpineā ve
neramur in terris ab ip̄o glo
ria et honore coronari mere-
amur in celis. Qui tecuz vi
uit et regnat in vnitate ſpū
ſancti deus per omnia ſecu-
la ſeculoꝝ amē Memoria de
ſancta cruce vts Inuitato.
Jubilemus hodie xp̄o regi
glorie Qui poſt coronam ſpi
neam coronam cōfert aureā
Venite ympnus.
Sacre xp̄i celebremꝰ coro
ne ſolemnia vt ip̄ius re
nocemus ad mentē ſpconia.

vt impleta ꝯprobemus legis
vaticinia Int̄ vepres demō-
ſtratur veruex herēs corni-
bus in quo xp̄c figurat̄ coro
nandꝰ ſentibꝰ deꝰ vnꝰ imo-
lat̄ hō ꝓ hōibꝰ Igne rubus
inflāmat̄ nec tn̄ ꝯburit̄ dig-
nus ſpinis coronat̄ quo cul-
pa cōſumitur nec ledet̄ ſꝫ ſa
cratur dū ſic ſpina tangitur
Archā mēſam et altare ſer
tum ambit aureū ⁊ ſculptu
ra cigit mare ſacerdotē ene-
um que nūc xp̄i ſignant cla-
re dyadema ſpineū Spōſuz
ſerto decoratum yſaias me-
minit ad videndū coronatū
rex inuitās cecinit hoc ſibil
la reuelatum ſibi proſa ꝑci-
nit Gloria ⁊ honor deo vſqꝫ
quo altiſſimo vna pr̄i filioqꝫ
inclito paraclito cui laus et
ptās ꝑ eterna ſecula Amen
In i. nocturno añ Spineo ſ
aculeos ſuffert vir btūs
pio iudicio morti ꝯdēpnatꝰ.
Ps. Beatus vir añ. Reges
intelligite reges erudimini.
nouum carnē agite de coro-
na dn̄i. ps. Quare fremue.
Añ. Ecce benedictio dei ſup
ppl'm cui dat pro ſolacio ſue
palme titulum. ps. Domi-
ne quid mul ℣. Tuam coro
nam adoramus Lcō i.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Decet nos cariſſimi paſ-
ſionem nrī ihū xpi an
te oclos mētis nrē reducere
et ſacro ſcām coronā ſpineaz
deuotis laudib⁹ recolere vt
corone celeſtis participes eſ
ſe poſſim⁹ qui dat eſcā omī
carni poſt mltiplicacōez qui
ꝗ panū ordeaceoꝝ ꝑcepit a-
plis vt fragmēta colligerēt
et ne perirēt In hoc nos eru
diens ſpūalis cibi reliquiaſ
nō eſſe negligendas ſed ſol
licite reſeruandas ℟. Occi
dentem illuſtrat oriens verū
ſolē nobis adiiciēs Spe vi
cendi coronam largiēs all'a
℣. Uictor xpūs arma ſue vi
ctorie nobis tranſmiſit ho-
die Spe viuendi Lc ō ii.

Precipue aūt paſſionis
ſue fragmenta et mi-
nucias in chophinis. hoc eſt
in memoriis hūiliū et deno-
tarū animarū ꝑcepit diligē
tiſſime cōgregēda ſicut ruth
cōceſſo ſibi ꝙ intigeret buc-
cellam in aceto ſedens cōgeſ
ſit polentam ſibi comedit et
ſaturata eſt et tulit reliqui-
as Tu autem dn̄e ℟m De
torrente in ſerie Exaltauit
caput rex glorie coronatum
ſpinis anguſtie all'a ℣ Re-
generaturos decet anguſtia

vt corone manet materia Ex

Anima deuota buccellaz
in aceto tingit cum bo
num opus vel ſacramentum
quo paſcitur ꝑ piam medi-
tacōem et affectōem intin-
git et condit in aceto paſſio
nis xpi ſcdm ꝙ dictum eſt di-
ſcipulis. hoc facite in meaz
cōmemoracionē Tu autē do
℟. Felix ſpina per cuius ſti
mulum ſanguis exiit qui ſla
nat populum Recolam⁹ ag
num anniculū all'a ℣. O ꝙ̄
felices ſunt iſte ſpine vernā
tes agni roſeo ſanguine In
ii. nocturn anti. Lumen vul
tus dn̄i ſuper nos ſignatuz
ſertum auget homini nobis
commendatū. ps. Cum in-
uocarem an. Confregiſti t-
minos noſtre prauitatis ſcu
to coronaſti nos bone volū-
tatis ps. Uerba mea. anti.
Hodie letaberis militās ec
cleſia pace coronaberis et in
celo gloria ps. Dn̄e dn̄s nr.
℣ Gloria et honore Lc ō iii.

Congerit polentā in me-
moriā dans ſimulagis
hoc eſt puriſſime carnis xpi
attrite et quaſi demolite ꝓp
ter ſcelera nrā miſcet cū la-
crimis ⁊ quaſi polentā i cor
dis piſtrino ꝯgerit Quem ci

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

bum accipiens ſacramēti et
lacrimarū paib9 ſaturat. R̷
De coronis exodi miſtice ca
namus viā nri comodi tro-
pice pangam9 Quoꝝ ſit me
moria ꝑ corone gloria all'a.
V. Noua lex ꝑiudicat transi
erunt vetera ſpūs viuificat
ſed occidit littera Quorum
O efert aūt reliquias cuz
ſtudet ſingula q̄ didicit
de immolacōne agni ſubtili
diſcrecōe ruminare De im o
lacōe eīn ſimule oleo conſp
ſe ſcriptū ē diuidēs eā minu
tatam Tu R̷. Ut coronā ſpi
neā caput ſummi regis mi-
ſtice ſic aureā hȝ archa legiſ
Archa mēs eſt azima vl' fide
lis aīa all'a V. Archa ē eccia
fides ē corona cui9 aurꝫ grā
vl' voluntas bona Lcō vi.
E t ſermonē paſſionū xpi
q̄ ꝑ partes ꝓceſſerūt di
nidandus alapas videlicȝ et
colaphos ſputa et vulnera
diligēt diſtinguam9 ſicut au
toritas expōit A planta pe
dis vſqꝫ ad verticem nō eſt
in eo ſanitas R̷ iii. Iſta coro
na fidei decet xpi militē hec
fidel' archa dei mētē facit di
uitem Diuinit9 auro ſancti
ſpūs all'a V. Sit cor tuū ar
cha dei vt thezaurū tāte rei
thezaurizes celit9 In iii. no
aā. Uir quē ſine macula fi
des coronabit tua taberna-
cula ds hītabit pS. Dn̄e q̄s
ha. aā. Qui ſpinarū cuſpi-
de pri9 cruētat ꝑcioſo lapide
xp̄s coronat pS. Dn̄s in vir
tute aā. Annis ſue clemēcie
corone rex bn̄dicit qui coro-
nis eccie ſuā coronā adicit
all'a pS. Te decet V. Poſui
n illo ſti do. Sm ioha.
I tpe Apprehendit pilat9
iheſum ꝛ flagellauit et mi
lites plectentes coronam de
ſpinis impoſuerūt capiti ei9
Omelia lcōis eiuſdem
R ecordet xpiana religio.
Quāta iſtācia. quāta
malicia. ſemetīqꝫ diligencia
truculēt tractauerūt xp̄z do
minū man9 impioꝝ ꝛ vere-
cūdemur ſi min9 amoris et
hōris negligēter ꝑedim9 q̄
intulerūt dedecoris ꝛ doloris
R̷. Altare thimiamatis nō
egȝ diadematis qd dicit au-
reola hoc ſcōꝝ ī miū hoc eſt
amoꝝ cremiū Aromatū au
reola al' V. Nō ſacrificiū fru
ctuū duplicinī ſup illd imola
I gil nō ſit pigꝝ aīe ꝛ ꝑm
diligēti diligenter ꝛ ſin
gillatim ſingulas paſſionis
criſti minucias perſcrutari.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Quid tã pium fideliũ affec-
tibus tã medicinale morbis
Quod ſic vicia iterficit. pec
cata crucifigit. virtutes nu
trit ꝛ roborat. ſicut xpi cruci
fixi ꝓ nobis coronati deuo-
ta memoria Tu ℞. Menſa
ſacra pagina de corona gemi
na pulcre coronat̃ ꝑ has de-
ſignatur firma ſpes et cari-
tas Et ꝑ aurũ claritas vere
figurat̃ all' ℣. Poſt. ꝟtutes
habitas decet vt iocũditas
vt iocũditas plene ſubſeq̃tur
Impioꝝ diligenciã i pſe-
quẽdo xpm deſcribit be
at⁹ iohãnes criſoſtom⁹ vni
uerſum corpus xpi ꝑ totũ in
iurias paciebat̃ Caput ꝑ co
ronã ꝛ arundinẽ ꝛ colaphos
Facies pia inſpuebat̃ aures
ſpinis ſepiebant̃ Gene ala-
pis cedebant̃ et velabãt̃ ocu
li ꝑ fictã adulacõem ꝛ capi
tis irriſoriã mocõem Os ꝑ
aceti oblacionez. Corp⁹ per
flagellacõz ꝛ denudacõez et
clauoꝝ fixionẽ afficiebat̃ Tu
℞. Si ꝟtutũ gͣdus iſti te ex
tollũt miles xpi te prudent̃
ꝓtehas Cor fidele gaudeas
ſtudeas coronari laureis all'
℣ Archã mẽſã ꝛ altare dẽs i
te portare cũ coronis aureis
Spina pũgẽs acumie dñ
carnẽ xpi ꝑforat ei⁹ noſ

rigat ſanguie eiq; nos incor
porat all'a añ Spina que pu
pugerat paciẽtẽ dñm peiten
tes liberat a pũctura crimi
nũ al' añ Regis paciẽciã mi
les imitet̃ ꝛ ꝑ pẽitenciã ſpi-
nis coronetur all' añ. Sacer
dotes ſacerdoti ſũmo bñdici
te ꝛ corone ſacre doti vos he
redes ſubdite al' añ. Te lau
dam⁹ ihũ bone q̃ui certãtes
i. agone ꝯfortas ex muere dñ
liuorẽ das corone fac ex tua
paſſiõe nos aduerſa vicere al'
Capit. vt ſupra ymnus
De⁹ tuoꝝ militũ ſors ꝛ co-
rona premiuz tue corone me
ritũ ꝯfer medelã oim Tua co
rona ſpinea tuos coronat au
rea tua nobis hũilitas pẽas
repellat, debitas Tue corõe iu
ſticie ſuſcepto prõcinio iubil'
vocis iclite ꝯcurrat iunctus
gandio Scã ꝯpuat regio the
zauꝝ tibi iclitũ iminẽte iudi
cõ reſumes hoc ꝺpoſitũ Qui
tanto dyademate. verſicul⁹
Eris corone glorie in manu
dei alleluia Et dyadema reg
ni i maũ dei tui al' Sup bñd
añ Tu xpe nrõꝝ gaudiũ ade
ſto nris ꝑcib⁹ q̃ cũ ſcõꝝ mi
lib⁹ veiens ad iudiciũ appe-
bis i nubib⁹ da corõe cultori
b⁹ coroãtoꝝ ꝑmiũ al' Ad iij.
Ca. Egredimini vẽs Cap

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Vidi ⁊ ecce equus alb⁹ ⁊
qui ſedebat ſup illū ha
bebat archum et data eſt ei
corona et exiuit vincēs vt vi
ceret Ad nonā
In die illa· erit dn̄s exer
cituū coronam glorie et
ſceptrum exultacōis reſidio
populi ſui Deo In ij. vš aſ̄
de laud. pš. de vno martir.
Cap vm. ⁊ ꝟ vt i primis vš
Añ O rex clemencie ſalua=
tor hominū ſola ſpes venie
poſt lapſus criminū p̄camur
hodie te ſcti dūm huic da fa
milie palmā certaminū ⁊ co
ronā glorie poſt vite termi=
num alľa Mgt De ſctō io
hanne aplo et euāgeliſta an
te portā latinam. Ad veſp.
Alľa. pš feriales Cap Qui
timet Reqre feria tercia na
tiuitatis xpi ſcz in natali ei
us R. Quatuor animalia i=
bant ⁊ č omn⁹ Sancte iohā
nes xp̄o dilectiſſime qui ſup
pectus eius recubueras im
petra nobis delictoꝝ veniaz
per tibi datā caſtitatis gra
ciam Annue ꝟ. In omnē ter
ram Sup magt aň. Infer=
uentis olei dolium miſſ⁹ io=
hannes aplus diuina ſe p=
tegente gracia intactus exi
uit alleluia Col

Deus qui cōſpicis qr noſ
vndiqȝ mala noſtra p
turbant Preſta qs̄ vt be
ati iohannis apli tui et euā=
geliſte interceſſio glōſa nos
ptegat. Memoria de reſur
rectione ſi venerit ante aſcē
ſionem Ad matuti. et ad a=
lias horas totū de euangeli
ſtis alleluiatim Lcō pria
Iohannis apoſtoli ⁊ euā
geliſte annuus et expe
ctabilis agit dies Qui ſub
domiciano impatore a pcō
ſule comphenſus amonebat
vt ſm edictum impiale nega
ret xp̄m et a p̄dicacōe ceſſa=
ret Lectō ij.
Et ille reſpondēs dicebat
Obedire oportz dō ma
gis q̄ hoibus pinde nec do
minū meū xp̄m negabo nec
a p̄dicacōe nois ei⁹ quieſcaz
donec cōſūmem curſū mini
ſterij quod ſuſcepi Tu Lcō
Ad cui⁹ reſpōſionē mot⁹
pconſul iuſſit eū velud
rebellem ceſari in doliū fer=
uentis olei mergi Qui ſtati
vt coniect⁹ in vas velud for
tis athleta vnctus nō adu=
ſtus de vaſe exiuit cō iiij
Ad quod miraculū pcon
ſul ſtupefactus voluit
eum libertati ſue reddere et
h i.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

feciſſet niſi timuiſſet iuſſ͛ oī
regie ↄtraire Tūc ꝑcepit eū
in exilium duci in inſulam q̄
vocatur pathmos. in qua ꝛ
apocalipſim que ex nomine
eius legitur et vidit et ſcrip
ſit Tu autem dn̄e Lcō.
Poſt mortē aūt domicia
ni quia oīa illius decre
ta ſenatus infringi iuſſerat
inter ceteros qui ab illo re-
legati fuerant et ad ꝓpria re
meabant Eciā btūs iohāes
epheſū rediit vbi ꝛ hoſpicio-
lū ꝛ mltos aīcos habebat
Occurrit aūt ei oīs ppl'ꝰ
viroꝝ ac mulierū. oēs
exultātes et dicētes. bn̄dic
tus qui veīt in noīe dn̄i Tu
Omelia Dixit ihūs petro.
Quere in natali eiꝰ et ibidē
Cap̄ R. ꝛ v. de aplis In ū.
vš añ de laud Ps̄ de aplis
añ Cōſpicit in celis. Dīt
Gordiani ꝛ Epimachi mrti
rū triū lcō. Totū i cōi Col
Da quīs omps deꝰ vt qui
btōꝝ martirū tuorū gor
diani et epimachi ſolemnia
colimꝰ eorū apud te interceſ
ſionibus adiuuemur Per.
Sctōꝝ Nerei et achillei mr
tirum triū lectionum totum
in cōmuni Collcā.
Semper nos domine mar-
tirum tuorū nerei achillei at
qꝫ pancracij foueat beata ſo
lemnitas. ꝛ tuo dignos nos
reddat obſequio Per
De ſcō Erico rege ꝛ mrtire.
totū in cōi ſctōꝝum Col
Deus qui es regum glo-
ria martirūqꝫ victoria
ꝛ corona iuſtorū Tribue no
bis beati erici regis ꝛ marti
ris tui patrociniis adiuuari
quē ꝓ tui nomis honore glo
ſo martirio feciſti coronari.
Glorioſi martiris erici il
luſtriſſimi quondā ſue
ciorum regis ortum ꝛ felicez
conſumacionem ſermo ſuc-
cinctus ꝑcurrat Extitit eñi
tam regali ꝓſapia q̄ꝫ nobili
um ſuecie ꝓcerum ortundus
Hic regno vacante ꝓpter in
natam ſibi clemenciam ꝛ vi
te bonitatem ↄſpicuā dilec-
tus a principibus terre. ꝛ ō
ni populo in regem vnani-
miter eligitur. ac in regni ſo
lio apud vpſaliam honorifi
fice ſublimatur Tu Lcō
In regali igitur faſtigio
conſtitutus cultor trini
tatis omne tempus non taz
collate poteſtatiſ q̄ꝫ aſſump-
te ſollicitudinis tribꝰ diſtin
xit ordinibꝰ ornās ꝛ implēs
dies ſuos vſqꝫ ad cōſuma-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

cōem vite per illuſtre marti
rum. Innitens namq̧ ſanctoꝝ
veteris teſtamenti exempla
regum. Sc̄o ad edificacōez
eccleſiarū ⁊ diuini cultus re
pacōem et ampliacōem. dei
de ad populi regimē et legis
iuſticie ꝓmulgaciōez. poſtre
mo ad fidei ⁊ regni hoſtium
expugnacōem ſe totū cōuer
tens miſit manum ad forcia
Tu autem dn̄e Lcō.

Nam vpſalenſem eccleſi
am ab antiquis regi
bus ſuis ſcʒ progenitoꝛibus
fundatam et aliquantulum
edificatam primo et pre ce
teris aggrediēs ac miniſtros
diuini cultus inibi ponēs o
pere pugnandi et laborioſo
ſollicite ſtuduit conſumare.
Deinde regnū circuiens nec
ad dextram declinans fauo
re vel precio nec ad ſiniſtrā
deflectens timore vel odio.
ſed recto tramite qui ducit
ad patriam inflexibiliter ſꝑ
diebatur Tu autem domine
miſerere nobis Lectio.

Ricq̧ pacem inter diſcoꝛ
des faciens. oppreſſos
a potencioꝛibus liberans.
recte ambulantes in via dei
dirigens. impios de terra ex
terminans. equa lance in li
bꝛa iuſticie vnicuiq̧ ius ſuū
diſtruit ac diuiſit Cum ve
ro ab omni populo propter
hec et his ſimilia gracioſus
haberetur et vniuerſi vnani
miter terciam partem ſatiſ
factionis delinquenciuʒ que
iuxta morem terre ad fiſcuʒ
rei publice legaliter pertine
ret eidem vellēt tribuere Ta
le offerentibus fertur dediſ
ſe reſponſum michi mea ſuf
ficiūt. vobis veſtra ſint ſal
ua. quia forſitan hijs poſte
ri noſtri futuris tempoꝛib⁹
indigebunt O principem iu
ſtum qui ꝓprijs content⁹ in
ferioꝛum facultatates cupi
de nō ambiguit Tu Lcō.

Verū qꝛ iuſtū eſt vt q̄ ali
os ex officō regit ⁊ iudi
cat ſeipm̄ pri⁹ diiudicʒ carnē
ſpūi ſubiciēdo ac ſpm̄ ad de
um dirigendo Ideo ſanctus
rex ericus aſſiduus fuit in
oracōibus creber in vigilijs
frequens in ieiunijs In ca
lamitate afflictoꝛum cōpaci
ens In elemoſinis paupe
rū largus. carnem ſuā iugi
attriuit cilicio quo eciam tē
poꝛe paſſionis ſue indutus
erat. qd̄ et vſq̧ hodie pcio
ſo ei⁹ intinctū ſanguīe i vp
ſalenſi eccleſia reſeruat Tu

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Currente igitur anno
decimo regni regis eri
ci vt virū iuſtū ꝓbaret tribu
lacio et gradū oppreſſū fru-
ctificaret vberius Antiquꝰ
hoſtis quendā magnū noīe
geris danoꝝ filioꝝ eidem ad
uerſariū ſuſcitauit. Qui ex
hereditate materna ius ne-
gandi ꝯtra ꝯſuetudinē terre
alienigenas regnare ꝓhibet
ſibi ꝑperam vēdicabat vñ et
quendā principē regni ⁊ ali-
os iniquitatis ſatellites ſi-
bi aſſociās qui mūeribꝰ cor
rupti et ꝓmiſſionibꝰ illecti ī
necem regis vnanimiter con
ſpirabāt ac coadunato clam
exercitu et ipm ignorantem
et nichil aduerſi ſuſpicantez
apud vpſaliā manu valida
aggrediunt Inſtabat tūc fe
ſtum aſcenſionis dñice ī quo
idē ad celū poſt dñm ꝑ mar-
tirii palmā erat feliciter aſ
cenſurus Cūq; illa die in ec
cleſia ſancte trinitatis in
monte qui dicitur domini v
bi nunc metropolitana fun
data eſt eccleſia miſſarū ſo
lemnis intereſſet a quodam
ſibi ſeruo nunciat hoſtes ad
eſſe prope ciuitatem et cōſul
tum fere eidē cū ſuis mani-
bus armatis protinꝰ occur
rere fertur totaliter reſpon-
diſſe Sinite me inquit ī pa-
ce ad perfectū tante ſolem-
nitatis audire miſteria Spe
ro eñi hoc ꝙ hic de ſacrifi-
cio ſacro reſtat alibi ſolēnīꝰ
audiemus. ⁊ his dictis deo
ſe cōmendans et impſſo prīꝰ
ſibi ſigno crucis ab eccleſia
exiens armauit ſe ⁊ ſuos cū
eiſdem licet paucis viriliter
obuians inimicis Quos illi
bello incipiūt et cōtra regez
ipſum aciem derigētes Cri
ſto dñi ſolotenꝰ ꝓſtrato vul
nera vulneribꝰ ingeminant
ac in ipm ſeminecē amplius
ſeuientes ⁊ ludibria exercen
tes reuerendū caput eius ir
reuerenter abſciderūt Sic
q; ille a bello ad pacē tranſi
ens regnū terrenū in celeſte
regnū ꝯmutauit Tu. *Euan
gelium.* Si quis vult. *De ſcō
vrbano martire trium lcōnum
totum in communi Collec*

Da quſ omnipotēs deuſ
vt qui beati vrbani mꝛ
tiris tui atq; pontificis ſo-
lemnia colimus eiꝰ apud te
interceſſionibꝰ adiuuemur.
Petronille virginis ix. lec
tionum Collecta

Exaudi nos deꝰ ſaluta-
ris noſter vt ſicuti de be

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ate petronille virgis et mar-
tiris tue feſtiuitate gaude-
mus. ita pie deuocōis eru-
diamur effectu Per Lcō i.
Petronilla cuius vitã be
atus marcellus ſcrip-
ſit fuit filia ſancti petri a-
poſtoli q̄ nimis ſpecioſa eſſz
et ex voluntate pr̄is febrib9
laboraret Diſcūbentibus a
pud eum diſcipulis dixit ad
eū tythus Cū oēs a te ſanē
tur cur petronillam iacare p
mittis Tu autem Lcō ii.
Cui petrus q2 ſic ei expe
dit Verūptamē ne pu-
tetur impoſſibilitas ſanita
tis eius meis ſermonib9 ex
cuſari ait ad illã Surge pe-
tronilla velociter ⁊ miniſtra
Que ſtatim ſanata ſurre-
xit eis miniſtrauit Lcō iii.
Completo aūt miniſterio
dixit ei petrus Petro
nilla redi ad lectū tuū Que
ſtatim rediit et vt prius febri
bus laborare cepit Lcō iiii.
Et vir in die amore eã p-
fecte amauit Comes i
gitur flacius ad eã venit vt
ꝓpter eius pulcritudinē eam
acciperet in vxorē Lcō v.
Cui illa reſpōdit Si me
in vxorem accipere deſi
deras. iube ad me virgies ve

nire que me vſq3 ad domum
tuã debent commeare Quaſ
cū ille pararet petronilla o-
racōibus et ieiuniis inſiſtere
precepit et ipſa corpus dn̄i ſu
ſcepit Tu autem Lcō vi.
Flacius deluſū ſe vidēs pce
pit vt aut ſibi nuberet
aut ydolo immolaret illa v-
trūq3 rennuit. Prefect9 ve
ro ſeptem diebus ſine cibo
⁊ potu eaz in carcere recluſit
⁊ poſtea ipm occidit corpus
q3 eius in cloacã proiecit qd̄
ſanctus nicomedis honorifi
ce ſepeliuit Tu. Nicomedis
martiris triū lcōm Collcā.
Deus qui nos beati nico
medis martiris tui me
ritis ⁊ interceſſiōe letificas
ꝯcede propici9 vt qui ei9 be-
neficia petim9 dono tue g̃-
cie cōſequamur Per do.
Marcellini et petri marti-
rum triū lec. in cōi Collcã.
Deus qui nos annua be
atorum martiruz tuorum
marcellini et petri ſolemni-
tate letificas. concede ꝓpi-
cius vt quorū gaudem9 me
ritis ꝓuocemur exēplis. p.
De ſcto eraſmo mrtire Col
Da quſ dn̄e ihesu xp̄e de
tribulacōe leticiã de me
rore gaudiū q2 variis angie

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

tatibus peccatis nris exigē tibus affligimur ꝑ tui noīſ gloria et ꝑ intercesſionē beati eraſmi martiris tui atqꝫ pontificis misericorditer liberemur. Lcō i.

Erasmus anthiochenus erat nō ſolū ſpū ſed corpore pulcher. Facta eſt ꝑſecucio xpianoꝝ a dyocleciano īpatore Audiēs hoc btūs eraſmus heremū pecijt ſeptē annis vbi eſca ei ꝑ coruū mittebat et facta eſt vox de celo dicēs Eraſme deſcende ad ciuitatē tuā et ſtatim deſcēdit

Cūqꝫ illic ꝑueniſſet multi qui vexabātur a ſpiritib9 immūdis occurreb āt ei ⁊ ſalui facti ſunt. multi et eciā ꝑ baptiſmū ad dnm conuertebāt

Hec audiēs dioclecianus iuſſit btm eraſmū pñtari ſibi Sedente impatore ꝑ tribunali iterrogauit eū dicēs. de quo genere es tu Btūs eraſm9 reſpōdit. xpianus ſū et xpm cōfiteor Ad quē impator Acquieſce michi eraſme ⁊ ſacrif ca diis ne male morieris Eraſmus dixit Hoc nūqꝫ faciaz vt lapidibus vel ſculptilib9 ſacrificem Sacrifico deo viuo q̄ fecit celū ⁊ terrā mare ⁊ oia

Tunc iuſſit plumbatis latera eius tundi. qui cū tūderet reſpexit i celū dicēs Gracias ago tibi dne ihū xpe q̄ es vera vita in te credēciuz qꝛ ꝑueni ad hoc qd deſiderauit aīa mea Et iuſſit īpator btm eraſmū fuſtib9 mactari ſed in eo nulla inuēta eſt plage macula

Tunc impator iuſſit teneri ſctm eraſmū et diuerſis ſupplicijs affligi. iuſſitqꝫ eū tunica enea veſtiri q̄ ſtati vt enea frigida facta eſt. deinde iuſſit ollā ornaꝝ xx ſtature et plumbū i picē cū cera atqꝫ oleo incēdi At btūs eraſmus dixit Iſta olla meū eſt refrigeriū. Et facto crucis ſignaclo deſcēdit ī eā ſecut9 qui exiuit et illeſus Demuz in carcere traditur xx ferri ponderibus alligat9

Et facta. ē vox ad eū dicēs Eraſme tēpus ē vt requieſcas cū frībus ꝑ te honoratis. ⁊ ego te honorabo in celis

Bonifacij ⁊ ſocioꝝ ei9 Col

Deus q̄ mltitudinez ꝑplorū bti bonifacij martiris tui atqꝫ pontificis ſocioꝝqꝫ ei9 inſtancia ad agnicōez tui nōis vocari dignat9 es. preſta quīs vt quoꝝ ſolēpnia co

lim⁹ eciã p̄ꝛocima ſenciam⁹
Primi ⁊ feliciani martiruꝫ
Fac nos q̄ſ dñe ſctõꝛuꝫ
martiꝛū tuoꝝ pꝛimi ⁊ fe
liciani ſemp feſta ſectari quo
ꝝ ſuffragijs ꝓtectõis tue do
na ſenciam⁹ Per. Barna
be apl'i pſal ferial. añ Eſto
te foꝛ. R. i cõi ſctoꝝ ymnus
Barnaba ſacer verbi ſcti
miniſter optime nrīs re
atib⁹ veniã necnõ quos gra
uãt onera facinoꝝ releua p̄
cum tuaꝝ iuuamine Annue
xp̄e Tot⁹ cantus in cõi Col'
Fac nos q̄ſ dñe interce
dente beato barnaba a
poſtolo tuo ab imminẽtibus
pn̄tis vite periculis reſpira
re et eodem ſuffragante ad
eternã beatitudinẽ perueire
Cum eſſet bar Lcõ i.
nabas in yconia ciuita
te eius conſobrino iohanni
vir quidã ſplẽdidus in viſu
apparuit dicens Johannes
ↄſtãs eſto q2 vocaberis non
iohannes amodo ſed excel-
ſus Qd cum barnabe retu-
liſſet rn̄dit ei Caue diligen-
ter ne cuiq̄ qd vidiſti reue-
les. nã et michi ſimilit̄ hac
nocte dn̄s apparuit dicens.
Conſtãs eſto barnaba q2 e-
terna pmia recipies. eo q̄
gentẽ iſtã reliq̄ſti et aiam tu
am p noie meo tradidiſti Tu
Cũ ergo paulus ⁊ barna
bas diu in antiochia p̄
dicaſſent angelus dn̄i paulo
apparuit dicẽs Feſtina vei-
re i ihr'lm q2 q̄ dã fr̄es aduẽ
tũ tuũ p̄ſtolãtur ibidem Tu
Cũ ergo barnabas cypꝛũ
vellet pergere ⁊ paren
tes ſuos inuiſere. paulus ãt
ihrlꝫ ꝓperari vellet ſpũ ſan
cto ſic inſtigãte ab inuicem
diſceſſerunt Uerumtñ pau-
lus barnabe q̄d ſibi dixerũt
angl'us indicaſſet. reſpondit
barnabas. Fiat voluntas
dn̄i. nũc ãt cipꝛũ vadã et ibi
dem vitam finiẽs te ampli⁹
non videbo Lcõ tercia.
Et cum flẽs ſe humiliter
ei⁹ pedib⁹ volutaret. cõ
paciens ei paulus dixit No
li flere quia ſic ẽ domini vo
luntas. nã michi dñs in hac
nocte apparuit dicẽs Ne ꝓ
hibeas barnabam ire in cy
pꝛum cum iohãne Euange-
liũ ſancti mathei ſecum de-
tulit et ſuper infirmos mul
tos ponẽs dei virtute Lcõ iiij
Cum ergo de cipꝛo exiſ-
ſent inuenerũt helimã
magũ quẽ paul⁹ lumĩe ocu-
loꝝ ad tempus priuauerat.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Die igitur quadā vidit bar
nabas hoīes et mulieres nu
dos currētes et ſua feſta a-
gentes. vnde indignatus tē-
plū maledixit. et ſubito ꝑs
eius corruens multos oppꝯ
ſit Tandē magus contra eū
ſedicionē non modicā excita
uit Tu autem dn̄e Lcō v.
Conprehēdentes ergo iu-
dei barnabā multis af
fectū iniurijs trahebāt et iu
dici ciuitatis puniendū tra
here feſtinabāt Euſebiꝰ aūt
vir magnus et potēs de ge-
nere neronis illic aduenifſet
Timuerūt ergo iudei ne ipm
de manibꝰ eoꝝ eriperet ⁊ ſic
liberū abire ꝑmitteret Tu.
Gigantes igitur funem
in collo eius extra por
tam ipm traxerūt ⁊ ibidem
eū ꝓtinus ꝯbuſſerunt Deni
qꝫ nec ſic iudei impij ſaciata
oſſa eius in quodā vaſe plū-
beo recluſerūt eadē in mari
ꝑcipitare volētes Johānes
autem diſcipulus eiꝰ cū dua
bus alijs de nocte ſurgenteſ
ea rapuit et occulte ſepeli-
uit Tu Omelia Hoc eſt pre
ceptum rē Sctōꝝ martiruꝫ
basilidis Cyrini Naboris.
Sanctoꝝ martirū Col.
tuorum baſilidis cyri-
ni naboris et nazarij atꝫ cel
ſi qūs dn̄e natalicia votiua
reſplendeāt ⁊ quod illis con
tulit excellēcia ſempiṫna fru
ctibus noſtre deuocōis ac-
creſcat Per. Nota tria fe-
ſta cōſequencia equaliter ꝑ
agant et etiam inteḡliter q̄d
libet cū ſuis ij. veſpis Seq̄
tur viti et modeſti Col.
Da eccleſie tue qūs dn̄e i
tercedentibus ſctis mꝯ
tiribus tuis vito et modeſto
atqꝫ creſcencia ſuꝑbe non ſa
pere ſed tibi placita humili
tate ꝓficere vt ꝓterua deſpi
ciens quecūqꝫ matura ſunt
libera exerceat caritate. P.
Uitus puer egregius ⁊ fi
delis annoꝝ duodeci ſic
a patre crebro verberat. ex
eo ꝙ ydola cōdēpnabat nec
ipſa adorare volebat Quod
audiens valerianus ꝑfectus
puerū accerſuit et ſacrifica-
re nolentē fuſtibus cedi iuſ-
ſit. brachia verberāciū ꝓti-
nus aruerūt ſimiliter ⁊ ma-
nus clamauitqꝫ ꝑfectꝰ. heu
michi quia manū amiſi Cui
vitus Accedant dij tui ⁊ ſa
nent te ſi poſſint Cui ille Nū
quid et tu vales hoc facere
Cui vitus In noīe dm̄ valeo
Statimqꝫ pro eo rogauit et

ſanitatē optinuit Lcō ij.
Dixitq3 prefectus patri
Compe filium tuuz ne
male periat Tūc eum in do=
mū ducēs diuerſ muſicoꝝ
generibus et puellarū luſi=
bus aliarūq3 deliciarū gene
ribus immutare aīmū pueri
ſatagebat Cum autē eū in
thalomo cōcludiſſet mirabi
lis odoris fragrancia exiuit
inde que et patrem et totam
familiā miro odore pfudit.
aſpicienſq3 pater ꝑ oſtiū vi
dit ſeptē angelos iuxta pue
rum ſtātes dixitq3 pater dij
venerūt in domum Lcō iij.
Qui ſtatim excecatus ex
cuius clamore tota ci=
uitas lucana ꝯmota eſt. ita
vt valerianus de curreret et
quid ſibi accidiſſet interro=
gauit Cui ille. Deos igneos
vidi ⁊ vultū eorū ferre nō po
tui Ad templum iouis duci
tur ⁊ ꝓ recuperacōe luminis
tauruz cum cornibus aureis
pollicetur Sed cū nichil ꝓfi
ceret filium ꝓ ſua ſanacōe
rogauit. et lumen ꝓ ſuis ꝑ=
cibus recuꝑauit. Lcō iiij.
Cum autem nec ſic crede
ret ſed pocius filiū occi
dere cogitaret. angelus dn̄i
modeſto pedagogo eiꝰ appa
ruit et vt nauē ꝯſcendēs pu
erum ad aliam terrā deduce
ret imperauit Quod cum fe
ciſſet aquila eis cibū affere=
bat et multa miracula fa=
ciebat Interea filius diocle
ciani iꝑatoris a demone eri
pit Cui dioclecianꝰ Puerū
meū ſanare vales. ⁊ ait vitꝰ
non ego ſed dn̄s Statimq3
ſuper eū manus impoſuit et
ꝯtinuo demon aufugit Lcō
At ait dioclecianus puer
ꝯſulo tibi vt dijs ſacrifi
ces ne mala morte intereas
Qd cum ille recuſaret et in
carcerē cum modeſto miſſus
fuiſſet ſubito ferri moles q̄
eis erat impoſita cecidit et
carcer immenſo lumine cho
ruſcauit Quod cum impa=
tori nunciatū fuiſſet educit.
⁊ in clibanū ardentē mittit
ſed illeſus egreditur Tūc leo
terribilis ad deuorandū euz
mittitur ſz tamē ab eo fidei
virtute placat Tandē ipſe
cū modeſto et creſcencia nu=
trice ſua q̄ ſemper eū ſequu
ta fuerat in eculeum ſuſpen
di iubentur Sed ſubito aer
turbatur terra ꝯcutit toni=
trua mugiunt ydolorum tē
pla corruūt. ⁊ mltos occidūt
Imperator autē fugiēs pu

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

gnis ſe ꝑcuciebat dicēs Ve
michi q꞉ ab vno puero victꝰ
ſum Illi aūt ab angelo cōti
nuo ſoluti iuxta quoddā flu
uium ſe inenerūt. et ibi pau
ſantes et orōes deo reddide-
runt Quoꝝ corpa ab aqui-
la cuſtodita florencia illu-
ſtris matrona ſcō vito reue
lante reperit et ea accipiens
honorifice ſepeliuit Tu aūt.
Euāgeliū Vigilate. wilhel
mi confeſ. nō ponti Col.
Omīps ſempiterne deꝰ q̄
mirabiliter fulges ī ele
ctis tuis quos te inhabita-
re glorificari voluiſti. da no
bis quūs beati wilhelmi con
feſſoris tui atq꜡ abbatis ita
digne ſolēpnia venerari. vt
eius ſuffragātibꝰ meritis tē
plū tuū fieri mereamur
Beatus wilhelmꝰ ex no
bili ortus ꝓſapia vene
rabili viro hugoni abbati
ſancti germani de pratis a
parētibus ſuis ad edocendū
traditus fuit Cui eū nepotē
ſuū benigne ſuſcipiēs lrāli-
bus ſtudijs diligēter erudiri
fecit Tu autē Lcō ij.
Cumq꜡ adhuc īfātulꝰ clau
ſtro apd ſcm̄ germanū
nutriretur ac primus elemē
tis lrāꝝ īforetur ſtudioſe cō
ſiderabat quō monachi in
clauſtro ſederēt legerēt cāta
rent et orarēt vn̄ velut apes
prudētiſſima floꝝ diuerſita
tem inueniēs munera mellis
ab eis ſuſcepit. ⁊ in fauo cor
dis ſui reconđebat Lcō iij.
Meditabatur nāq꜡ tunc
mēte puerili qđ deuotꝰ
impleret mēte ſenili Diuina
itaq꜡ ſibi coopante grā mul
tos coeuos ſuos docilitatē
īgenij ꝑcellēs ſtudio liberali
um arciū tranſcendit. atq꜡ ī
ter ipos magiſtros arciū ſci
encia et doctrina ꝯſpicuꝰ et
famoſus habebatur Lcō iiij.
Igitur abbas hugo de ꝓ
fectu et honeſtate moꝝ
nepotis ſui exultabat vberi
us ⁊ grās dō agebat volēſq꜡
eiꝰ vtilitati ī poſterū eſſe ꝓui
ſus ei ī ſubdiaconatū ꝓmo
to prebēdā in eccia pariſien
ſi aplꝛoꝝ petri ⁊ pauli ⁊ btē
genouefe in qua tūc ſeclares
erant canonici acquiſiuit.
Factus itaq꜡ canonicꝰ ſe
cularis oīa que ad eū ꝑ
tinebāt prudenter exequeba
tur et aīaduertēs etiā ꝙ ī te
nera etate ſui educatus mo
nachos inquiete degētes fa
cere cognouerat Aſpecto li-
bro ſepius in clauſtro ſolus

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſedebat et legebat et in diui
na lcõe ſe exercebat Tu ãt.
Quod videntes canonici
indignati ſunt vchemẽ
t vñ deberet ꝓficere ceperũt
deficere Cogitacões ſue ad
uerſus eũ erant in malum in
flammate a gehẽna Stride
bant ſiquidem dentibꝰ i eũ
nec poterant ei quidꝙ paci-
fice loqui Tu. Euangelium
Nemo accendit lucernam rc̃
Botulphi confeſſoris non
pontificis Collec.
Deus omniũ regnoꝝ gu-
bernator et rector q̃ fa
mulis tuis ãnua bti botul-
phi abbatis largiris ſolemp
niter celebrare feſta noſtroꝝ
queſumꝰ dele clemenciꝰ pec
caminũ vulnera vt a te me
reamur ꝑcipere gaudia re-
promiſſa Lectio i
Beatꝰ botulphus diuina
reſpuatꝰ pietate vt do-
ctrina et ſancta conuerſacõe
prodeſſet natiue pr̃ie ſue pꝰ
ꝙ dei gracia et diutino ꝓfi
ceret ſancte religionis feruo
re diſpoſuit iã ad ãgliam pi
o caritatis ſtudio repedare
peruenĩẽs pater botulphus
in natiuam patriam imperi
tis vite reglaris obtulit nor
mam et in monaſticis obſ-
uacionibus magnus legiſla
tor ante incognitam docuit
vitam Tu autem Lcõ ij.
Suſcipitur aũt honorifi
ce a rege et regina et de
uoto affectu i neceſſarijs ſũp
tibus large impẽduntur ob
ſequia Igitur beatus pater
botulphus idefeſſus viator
circuit vaſta ab hominibus
et deſerta et ſubtiliter circũ-
quaꝗ conſideranti Tandez
ykanho cõplacuit ex dei cle-
mencia vt conſtructis inibi
edificijs competẽtibus relio
gio paretur monaſtica Tu
antem dñe Lcõ iij
Beatus vero botulphus
xp̃i athleta eximiꝰ orõ
ne prelibata cõgregat vt bo
nus paſtor in ſepto celeſti o
ues xp̃i eiſqꝫ ſalutifera pa-
ſcua adducendo docet euita
re diſcrimina inferi et ꝓpe-
rare ad gaudia in eternũ flo
rentis paradiſi apoſtolicaꝫ do
ctrinam et ſctõrum patrum
inſtituta aſſidua in ſe obſer
uans diligẽcia vetera nouis
noua veteribus miſcẽs nũc
antiquorũ inſtituta nunc ꝑ
ſe intellecta diſcipulis edo-
cuit et in omnem veritatis
et ſanctitatis viam inſtituit
Tu autem dñe Lcõ.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Delatū eſt ſepius ab his q̄ eius inſtructi ſunt diſciplina quiq; eius dū viueret vſi ſunt pñcia q̄ntis miraculorum ſignis vir dei effulſerit quanto prophecie ſpiritu veridicus vates claruerit vt interdum futura ac ſi iaz ꝑterita a deo edoctus enunciauerit Semꝑ de ꝓfectu animarū habebat colloquiū Semꝑ de gaudio eterne felicitatis in eius ore conſonabat eulogiuz Ne qn̄do his vacās lingue videretur neglexiſſe organum Lcō

Grandē ſenio ac corporis infirmitate preſſus appropinquante ſibi vite ſue termino grauiorīq; inualeſcente morbo. pia tamē nō deficit intencio ſed caros quos criſto diuinis dogmatibus genuit filios verbo cōmmonet ꝓpicio in obſeruandis regulis monaſterioꝝ que peregrinus pecierat loqui ⁊ ſepius repetere dulce ac deleābile docebat Lcō.

Tandem ſenex glorioſus euocante deo de carnis ergaſtulo exutus ē hoīe terreno diſcipulis circumſtantibus et egreſſum eius celeſtibus exequiis ⁊ dulcibꝰ lamētis ꝓſequentibus Quoruz gēitibꝰ et lacrimoſis ſuſpiriis cōmotus pater ſanctus poſt longos labores huiꝰ ſeculi celo infertur et coronandus vt illā dn̄i ſui letabundam vocem audire mereret in etheris ſedibus Euge ſerue bone et fidelis q: ſuꝑ pauca fuiſti fidelis ſupra multa te cōſtituam intra in gaudium domini tui. Euangeliuz Vigilate In cōmuni ſcoꝝ.

Sanctoꝝ marci et marcelliani martirum Col.

Preſta quſ omps deꝰ vt qui ſanctorū martiruz tuoꝝ marci ⁊ marcelliani natalicia colimus a cūctis malis imminentibꝰ eoꝝ interceſſionibꝰ liberemur Per.

Geruaſii et Protaſii martirū triū lcōm Col.

Deꝰ qui nos annua btōrum martirū tuoꝝ geruaſii et ꝓthaſii ſolēpnitate letificas Cōcede ꝓpicius vt quorum gaudemꝰ meritis inſtruamur exemplis ꝑ Lcō

Geruaſius et ꝓthaſiꝰ gemini fuerūt filii ſancti vitalis et beate valerie Qui cū ꝑ decem dies in vno cenaculo cōcluſi lctōibus et orōibus atq; letaniis vacaſſent

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ducti ſunt ad aſtaſium qui bus ipſe dixit Tu Lcō ij.

ortor vos iuuenes vt a deorū noſtrorū iniurijs tēperantes ad immolandū eis ſtudioſius inſiſtere ꝓpe tis vt expedicō mea validi⁹ celebretur Ipe etiā ꝓficiſce batur ad bellū qd a romanis ſu t excitati m Lcō iij.

Geruaſius dixit Victori am de celo ab oīpotenti deo requirere debetes nō de ſimlacris mutis ⁊ vanis Indignat⁹ comes iuſſit eū tam diu plūbatis ꝯtūdi quouſq̄ ſpm̄ exalaret Deinde ꝓtaſi um accerſiri fecit. eiq̄ dixit Miſer vel tu viuere ſtudeas ⁊ noli cum fratre tuo morte ꝑire De ſcō albano ad vſ.

Inclita martirū recolentes iure tropheo. laudes xpe tibi pangimus aſſidui q̄ pietate tuis feſtū ſolempne dediſti albani meritis martiris egregij qui xp̄ū ꝓ te ꝑfuſus ſanguis vnda. ſplen det i āglica ꝑſpicu⁹ pria Ps feriales Cap Iuſt⁹ ſi morte R. Glōſe ac ſemꝑ venerāde ꝑmn⁹ ꝓpri⁹ in eccl'ia ſua tm̄ ſed extra in cōi ſctōrū. De⁹ tuor̄ v. Gl'a et hō an. Aue martir glōſe aue ſid⁹ iam celeſte decorās albane celum nos guberna vincēs humū quo letemur triūphantes te patronū venerantes Mgt.

Deus qui btm̄ albanum martirē tuū eterne claritatis cādore dealbaſti. pſta q̄ſ vt ad venerādā eiuſdē victoriā celebrādā digni efficiamur adopcōis tue ꝯſorcio Inuitato. Nomē xpe tuū cūcti veneremur in vnū. Qui das ꝓmeritis celica regna tuis Venite In p̄io noctur an. Primis in anglorū cito lāpas gente refulſit alban⁹ martir fidei virtute choruſcas. ps de vno martire an.

Hic regū fremitus ⁊ inania gētis inique agmina cōtēpnēs ſe xp̄o corde ſubegit an In terris poſitus mūdanis rebus optimus morib⁹ angelicā curabat ducere vitā mortificans iugiter humani corporis artus v. Gl'a ⁊ honore coronaſti Lcō i.

Regnante in tꝑe illo maximiano herculeo ī britanea paſſus eſt ſub eo eiuſdem inſule incola ſanct⁹ albanus de quo preſbiter fortunatus in laude virginū cū beatorum martirum qui de toto orbe ad dominū vene-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

rāt mencionē faceret ait Al
banū egregium ſecunda bri
tania ꝑfert qui videlicȝ al-
ban⁹ paganus adhuc Cū ꝑ
fidoꝝ pricipū mandata ad
uerſus xp̄ianos ſeuiret cle
rum quendā pſecutores fu-
gientē hoſpicō recepit. Tu.
R. Sacro ſanctū venerādi
feſtū ſcti martiris xp̄o dig-
nas inſpectori laudes dem⁹
pectoris Albanū qui ſibi di
gnū ſacrauit hoſpiciū V. Il
luſtret nr̄as celeſti lumie mē
tes crimibus vacuus ſacris
virtutibus implēs Albanuȝ
qui ſibi dignum ſacrauit ho
ſpicium Lcō ſecun
Quem dum orōibus con
tinuus die noctuqȝ ſtu
dere conſpiceret. ſubito diui
na gracia reſpectus exēpluȝ
fidei ac pietati illius cepit e-
mulari ac ſalubriter eius ex
hortacionib⁹ edoctus. reli-
ctis ydolatrie tenebris. cri-
ſtianus integro ex corde fac
tus eſt Cumqȝ pfatus cleri-
cus aliquot diebus apud eū
hoſpitaretur peruenit ad au
res nephandi principis con
feſſorem criſti cui nec dū fue
rat locus martirij deputat⁹
penes albanuȝ latere Unde
iuſſit ſtatim milites eum di
ligencius inquirere Tu aūt.
Rm. In terris adhuc mun
danum lucrum ſpernere ce-
perat Alban⁹ martir pieta
tem ſectans ſumptus paupe
ribus dabat credens in celis
ſibi compenſandū vite mu-
nera perpetim V. Contemp
nens multis onerari gratis
Albanus martir pietatē ſe
ctans Lcō ſecun
Qui cum ad tuguriū mr̄
tiris ꝑueniſſet mox ſe
ſanctus albanus pro hoſpi
te ac magiſtro ſuo ipius ha
bitu idem caracalca qua ve-
ſciebatur indutus militib⁹
exhibuit atqȝ ad iudicē vin
ctus ꝑductus eſt. Contigit
autē iudicez ea hora qua ad
eum alban⁹ ducebatur aris
aſiſtere demonib⁹ hoſtias of
ferre Cum ergo nephandus
iudex beatum ſibi albanum
ab apparitorib⁹ vidiſſet pre
ſentari. mox ira ſuccenſus
nimia ꝙ ſe vltro ꝑ hoſpite
quem ſuſceperat militibus
offerre ad diſcrimini dare ꝑ
ſumpſiſſet Tu autem dn̄e.
Rm. Lumen ſenſificum
criſte pioꝝ clemens ac cu
mula vota precantum et qui
bus tribuis ſoluere feſtum
albani mr̄tiris meritis almi

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

addas ſupplicibus Gaudia
pacis. ꝟſ9. Ipſum glorifica
morte beaſti ipſius precibus
das quoq3 nobis. In ſecun
do nocturno. Alloquio
dulcis vultu reuerendus ho
neſto inter ſacrilegos cōſtās
ſine crimine vixit. añ. Mi-
les criſte tuos fidei munimi
ne rectus perſtetit inpauid9
voluit nec credere leſus añ.
Albanus domini laudās mi
rabile nomē angelicis me=
ruit dignanter cetibus addi
ꝟ Poſuiſti dñe Lcō iiij.
Ad ſimulacra demonum
quibus aſſiſtebat eum
iuſſit ꝑtrahi q2 rebellem in
quiens ac ſacri legum cela-
re ꝙ militibus reddere ma-
luiſti vt contemptor deorum
meritam blaſphemie ſue pe
nam lueret. quecumq3 illi de
bebantur ſupplicia tu ſolue
re habes ſi a cultu noſtre re
ligionis diſcedere tēptas At
ſanctus albanus qui ſe vl=
tro pſequutoribus fidei cri=
ſtianum eſſe prodiderat nec
ꝙ minas principis metuit.
Sed accinctus armis milici
e ſpiritualis palam ſe iuſſis
illius parere nolle ꝓnuncia
bat R̷m. Alme martir gem=
ma celi forma ſecli ſolue ſup
plex vīcla plebis xp̄i ſubdi
te confer pacē Tolle peſtem
vitam da piam ꝟ. Audi xp̄e
iudex iuſte voces ſupplicum
que das ſāctis equum ſemp
cunctis premiū Tolle peſtē.
Tunc iudex iratus Cui9
inquit familie vel gene
ris es Albanus reſpondit.
Quid ad te ptinet qua ſtir-
pe ſum genit9 Sed ſi verita
tem religionis audire deſide
ras criſtianū iā me eſſe Cri-
ſtianiſq3 officijs vacare cog
noſce Ait iudex nomē tuum
quero quod ſine mora michi
inſinua. At illi albanus in=
quit a parentibus vocor et
deum verū ac viuum q̄ vni-
uerſa creauit adoro ſemper
et colo Tu autem dñe R̷m.
Addictus morti venerabilis
hoſtia chriſti pectore ſtigma
crucis baiulas laborūq3 ſa-
lutis Tranſiuit ſiccis fluui
alia carbaſa planctis verſ9
Exemplo moyſi pſallēs ma
gnalia dei Tranſiuit ſiccis
fluuialia car. Lcō vi.
Tunc iudex repletus ira-
cūdia dixit Si vis ꝑhē
nis vite felicitate pfrui dijs
magnis ſacrificare non dif
feres. Albanus reſpondit.
Sacrificia hec que a vobis

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

reddunt demonib⁹ nec auxi
liari ſubiectis poſſūt nec ſup
plicū ſibi dimuere vel vota
complere Quinymmo. qui
cumq; ſacrificia his ſimula
cris obtulerit eťnas inferni
penas pro mercede recipiet
His auditis iudex nimio fu
rore commot⁹ cedi ſanctum
ꝯfeſſorē dei a tortorib⁹ prece
pit autumans ſe verberib⁹
quā verbis nō poterat cor-
dis ei⁹ emollire conſtanciaȝ
Qui cū tormentis afficeret
acerrimis pacient hec ꝓ dño
ymmo gaudent ferebat. At
vbi iudex illū tormētis ſupa
ri vel a cultu criſtiane religi
onis reuocare nō poſſe ꝓſen
ſit capite eum plecti iuſſit.
Paſſus eſt aūt btūs alba-
nus iuxta ciuitatē q̄ a gente
anglorū wedingatceſter ap
pellatur Tu ℟. Bñdicim⁹
oīpotentē ſua premia nō mi
nuētē Aberit licȝ vinctio frō
tis bona ſufficit actio iuſtis
℣. Tua ſic pie xp̄e latroī mi
ſeracō ꝯtulit olim In iii. no
añ Iſte q̄ dē ſcūs moꝝ ꝓbita
te benignus. ſūptib⁹ ex pro
priis victum ꝯſtabat egenus
implēs dilecti iugiter ꝑcep-
ta magiſtri añ Alme dei mr̄
tir clamorē ſuſcipe nrm̄ ergo
ra dñm pro pctis pploꝝ Añ.
Mrtir dign⁹ ait ꝓflat⁹ flai
ne xp̄i. o pie me ihū placato
ſuſcipe vultu. ꝑticipē facies
vite celeſtis ⁊ aule Euange
Nichil optū ℟. Iudex iude
mita ꝑdit⁹ ira dixit voce ne
phāda alban⁹ pladiū ſenciat
improb⁹ orat quoq; martir
Ihū xp̄e me⁹ optime ꝯditor
nūc ⁊ ſp adeſto ℣. Noīe ꝓ cu
ius trea ſpnēs celica mente
capeſſo ℟. O ꝑpetua feſti-
uitas o gratiſſima iocundi-
tas ī qua āgloꝝ choris eter
na afflauit hilaritas Cū be
atū albanū ſcoꝝ aſſciuit cō
ſorcio adorāda trinitas vn⁹
deus ℣. Omnis illa celeſtis
ihrlm cū magno affectu iocū
data eſt. ℟. Gloſe ac ſemp
venerāde martir dei albane
itercede pro oībus nobis ad
dñm deū noſtrū Ut per ipi⁹
miſericordiam ad celorum re
gna mereamur peruenire ℣
Sancte albane ſuccurre ple
pi tue atq; omni eccleſie ſan
cte dei Ut per ipſius miſeri
cordiam ad celorū regna me
reamur peruenire Ad laud
Suſcipiēs mrtir fidei p ia
docmata vere ꝓ xp̄i vo
luit noīe mlta pati añ Uicit
diris ꝯſtās athleta catheis

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

toꝛtus ſupplicijs ĩpꝛobe mĺ-
timodis. an Ad moꝛtem ꝓ
perans habitus denuo vitã
ꝑ tranſiuit aquas vi crucis
immodicas. an Precurſoꝛ
ſancti diuino tactus amoꝛe
cedere dum timuit ſancti-
oꝛ occubuit. Añ Cum domi
nolaudes curaret ſoluere mi
les ꝯ fõtẽ ꝓmouit arida pla-
nicies. Caꝑ Juſtus ſi moꝛte
Ympnꝰ in cõmuni v Juſtꝰ
ut palma. añ ſuper bñdictꝰ
Summa dei virtus ſãcti pa
tuit ſuper artꝰ ceſum perlu
ſtrans ceſoꝛem lumine fru-
ſtrans. vnde tibi perpes ſcõ
rum dextera vindex. laus ⁊
honoꝛ maneat per cũcta ſe-
cula ſeculi Benedictꝰ Col.
vts In ij veſpi Jocundus
homo. Cetera vts . Super
mgt añ Grata tibi pie rex
ſemꝑ iubilacio nrã. munera
perſoluẽs ⁊ coꝛde reſultet et
oꝛe vt qui concedis letari te
ſtis agõe des veniam nobis
clemẽs ipſius amoꝛe. Mgt.
Ymni de ſancto Albano.

Ecce votiua recolunt fe
ſta q̃ ꝓthomartir ſan-
guine ditauit incliti magnꝰ
nois albanus rite colẽdꝰ Il
le tirannos ſpꝛeuit iracũd ut ſ
verberũ planas lanioꝝ iraſ
fuſo cruoꝛe decoꝛat inde lau
tea vite Hinc ppl'oſe gratu
lent turbe carmĩa claris me
ditent ympnis quo pr̃is me
reant iungi ciuibꝰ celi Jam
nũc patrone meritis excelſe
mr̃tir albane ſ̃ uulus attẽde
fer opem cunctis tibi nũc ca
noꝛis atq; deuotis Te deum
ſanctũ trinũ atq; vnum ſup
plices claro reboamꝰ ymp
no laudẽ choꝛea cui dat ſuꝑ
na per ſecl'a cuncta Amen-
Alius. Eſto ꝓtectoꝛ famu
lis et ſanctoꝛ plebis adiutoꝛ
pacis ac largitoꝛ nobis defẽ
ſoꝛ domꝰ huiꝰ cultoꝛ et hita
toꝛ Demonũ truces ꝓcul pel
le vires hoſtium diras calca
potẽs iras teq; iuuãte aſcri
bamur digne ĩ libꝛo vite Te
deũ ſ. X millia militũ Col.

Ueꝰ qui ad imitandũ paſ
ſionis tue exemplũ de-
cem millia militũ mr̃tirũ cru
cis patibulũ ſubire feciſti.
Tribue qũs vt qui eoꝝ paſ
ſiõꝫ veneramur paſſiõis tue
remedia ꝯſequamur ⁊ ĩ omi
ĩbulacõe nr̃a meritis eoꝛum
tuã ꝯſolacõem iugiter ſenci
amus Qui viuis Lcõ i

Paſſio ⁊ meõꝛia ſctõꝝ de
cem millia militũ mar
tirũ venerat ⁊ colit decimo
kalendarũ iulij Qui oẽs vno

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

die ꝑ xp̄i noīe interēpti ſub
adriano imꝑatore ⁊ aliȷs ſex
regibus qui illi venerant in
adiutoriū. Dīj ſctiſſimi mar
tires cū ab imꝑatore ad ſa-
crificandū ydol' cōpelleret̄ di
xerūt. ydol' ſurdis et mutis
O imꝑator thura nō offeri-
mus ſed ſacrificiū viuū ⁊ im
maclatū noſmetipos ſacrifi
camꝰ dn̄o deo nr̄o ihū xp̄o re
gi immortali ī odorē ſuaui-
tatis qui ꝑ hūano gn̄ere di-
gnatus ē, deſcēdere de cel' ⁊ de
virgīe naſci ⁊ m̄ltis mal' af
fligi. ad vltimū etiam ꝑ no
bis voluit crucifigi. quē tu
ceſar ignoras Lcō ſecū.
Tūc iratꝰ imꝑator iuſſit
oēs, diu torq̄ri et poſtea
crucifigi ⁊ oīa tormēta q̄ paſ
ſus ē dn̄s nr̄ ihūs xp̄us fere
illata ſunt eis. que illi forti
aīo ⁊ fide fortiſſiā ꝑ xp̄o ſu-
ſtinuerūt Int quos paſſi ſūt
glōſi m̄rtires ſcūs hermola
us archiep̄s qui eoſdē m̄rti
res baptizauerat ⁊ ſctūs ar-
chadiꝰ qui erat dux exerci.
tus ⁊ duo aliȷ marcus ⁊ allex
Locus igit Lcō iij ander
vbi paſſi ſunt m̄rtires
mons eſt maximus ararat
diſtās a ciuitate alexandria
que eſt inſita in maritimis.

quaſi ſtadȷs quingētis A q̄
bus autē paſſi ſunt marti-
res regū exercitus fuerūt tri
ginta millia hora vero ſex-
ta diei illius terre motus fa
ctus eſt magnus ⁊ petre ſciſ-
ſe ſunt ſolq; obſcuratus eſt
⁊ oīa ſigna q̄ ī paſſiōe criſti
apparuerūt etiam viſi ſunt
Tūc ſcti m̄rtires Lcō
fundentes orōem ad do
minū: dixerūt Dn̄e deꝰ memē
to nr̄i qūs in hoc patibulo
crucis ⁊ ſuſcipe peticōꝫ no-
ſtrā ⁊ ea q̄ a te poſcimꝰ no-
bis ꝯcedere digneris Roga-
mus vt q̄cūq; meōrā paſſio
nis nr̄e corde ⁊ ore cū ieiunio
deuote celebrauerit mereāt a
te ꝯſequi fructuoſā mercedē
tribuēdo eis ſaītatē corporū
medicamētū aīarū ⁊ in do-
mibus eoꝝ intus ⁊ foris bo
noꝝ omniū vbertatē concede
⁊ ſi in prelio fuerint non eis
preualeant hoſtes viſibiles
⁊ inuiſibiles te ꝑ eis pugnā
te et ſicut tibi placeat armiſ
tuis eos ꝓtege Dieſq; vnus
ieiunȷ ob nr̄am paſſiōem v-
num peītencialē annū cōclu
dit in purgatorio obſeruāti
bus ſe deuote ⁊ a te petimꝰ
dn̄ator dn̄e aufer ab eis oēꝫ
ſpūm malū omnēq; infirmi

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

tatẽ ⁊ omnia mala longe re
pelle q2 glorioſum et laudabi-
le eſt nomẽ tuum in ſecl'a ⁊ di
centibus omnibꝰ amẽ Rꝫ

At facta ẽ vox de celo di
centes Que petiſtis di
lectiſſimi mei. ſcitote vos i-
petraſſe gaudete quoqꝫ ⁊ le-
tamini quia orões veſtre co
ram xp̄o immortali rege ve
raciter ſunt audite ⁊ his dic
tis in cõfeſſione dñi emiſerũt
ſpiritũ ſine dubio precepturi
premia regni celorum Rꝫ.

Nũc igitur frẽs dilectiſ
ſimi apud voſmetipſoſ
mente fideli ſcire debetis il-
los in ſuis corporibus ꝓ cri
ſto immania tormẽta ꝑtuliſ
ſe Sicqꝫ expleto ſui agoniſ
certamine diuina ſuffragan
te clemẽcia ad celeſtẽ glori-
am tranſmigraſſe Quia ſꝫm
ſacre ſcripture teſtimonium
Fulgebũt iuſti ſicut ſol i re
gno patris eorꝫ Euangeliũ
Uidit ihũs turbas Capl'm
Quicũqꝫ baptizati ſumus.
Require dñica ſexta int' euã
gelia dñicalia poſt trinitat.
In vigilia ſãcti iohãnis ba
ptiſte ſꝫm Lucam

Fuit in diebus herodis
regis iudee ſacerdos q̄
dam nomĩe zacharias de vi
ce abia ⁊ vxor illiꝰ de filiabꝰ
aaron ⁊ nomẽ eius elizabeth
Et reliqua Omelia venera
bilis Bede.

Uenturꝰ in carne
dñs ac redẽptor nr̄ mł'
tos diſpoſicõis ſue teſtes p̄-
miſit ⁊ nũcios q̄ diuerſis tp̄i
bus diuerſis iſrahelitice ple
bis orti tribubꝰ nõ diuerſa
fide ſꝫ vno eadẽqꝫ ꝑ oĩa ſen-
ſu eiuſdẽ incarnacõis miſte-
rium prophetando precine-
rent Rꝫ ſecũ

Horꝫ vltimꝰ ⁊ q̄ſi limes q̄
dã legis ⁊ euãgelij figu
re ⁊ veritatis Johẽs appuit
apparuit dño ateſtante qui
ait. Lex ⁊ prophete vſqꝫ ad
iohannẽ ex quo regnum dei
euangelizatur Tu aũt Rꝫ.

Unde etiã ⁊ pluſqꝫ ꝓphã
dictꝰ ẽ q2 quẽ ceteri a lõ
ge ꝓphetizando ſolũ predixe
rãt. ille et primo venturũ ꝓ
phetando ſignauit ⁊ veniẽtẽ
mox oñdẽdo mõſtrauit Qui
recte diſpẽſacõis diuine nõ
ſolũ iuſtis ſꝫ et de põtificali
ſtirpe parentibꝰ natꝰ aſſerit
Cetera ferialiter cũ precibꝰ

Deſcendit ange- Ad vꝫ.
lus dñi ad zachariã di-
cens accipe puerꝫ i ſenectute
tua ⁊ habebit nomen iohẽs
baptiſta ps Oĩa laus. an.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Johãnes eſt nomẽ ei⁹ vinũ ⁊
ſicerũ nõ bibet ⁊ mlti in nti
tate ei⁹ gaudebũt Añ. Iſte
puer magnus coram dño nã
⁊ man⁹ ei⁹ cũ ipo ẽ añ. Na
zareus vocabit puer iſte vi-
num ⁊ ſicerã nõ bibet ⁊ om
ne immundũ nõ mãducabit
ex vtero mr̃is ſue añ. Pro
eo ꝙ nõ credidiſti v̄bis. me
is eris tacens ⁊ non poteris
loqui vſqꝫ i diẽ ntitatis ſue
Priusꝙ̃ te formarẽ i vte-
ro noui te ⁊ anteꝙ̃ exi-
res de vulua ſanctificaui te
⁊ ꝓphetã in gẽtib⁹ dedi te R
Inter natos mulierũ vmn⁹
Ut queant lax. v. Fuit hõ
añ. Ingreſſo zacharia tẽplũ
dñi apparuit ei gabriel ange
lus ſtans a dextris altaris
incenſi Collcã.
Preſta qs̃ ops de⁹ vt fa
milia tua ꝑ viam ſalu
tis incedat et beati iohãnis
p̄curſoris tui hortamenta ſe
ctando ad eũ quẽ p̄dixit ſe-
cura ꝑueniat. p. Inuitatori
Regẽ p̄curſoris dñm. Venite
adorem⁹ Venite ex- ymnus
Antra deſerti In i. noct añ
Priusꝙ̃ te formarẽ in vte-
ro noui te ⁊ anteꝙ̃ exires de
vulua ſcĩficaui te ps̄. Btũs
vir añ. Ad oĩa que mittã te
dicit dñs ibis ne timeas ⁊ q̃
mãdauero tibi loqueris ad
eos ps̄. Quare fre añ. Ne
timeas afacie eoꝝ qꝛ tecũ ſũ
dicit dñs ps̄. Dñe quid mlt.
v. Gloria et hono I. cõi.
Solempnitates nobis di
uerſoꝝ martirũ frẽs ca
riſſimi vite pn̄tis occaſus ⁊
ſuſcepta ab eis ꝓ xp̄i nomi
ne paſſio cõſecrauit Multi
moda nãqꝫ veterũ relacione
didicim⁹ nõnullos martirũ
ꝓſtratos gladio igne alios
cõcrematos ꝙ̃plures beſtia
rum delaceratos dentib⁹ innu
meros etiã varijs tormẽto-
rũ cruciatib⁹ affctõs ſpreta
ſui corporis morte teſtimoni
um dño reddidiſſe R. Fuit
homo miſſus a deo cui nomẽ
iohãnes erat Hic venit vt te
ſtimoniũ ꝑhiberet de lumie
parare dño plebẽ p̄fectaꝫ v.
Erat iohãnes in de̾ſto predi
cans baptiſmũ penitẽcie
Beat⁹ vero iohãnes cui⁹
hodie feſtitate gaudẽ⁹
celeſtia mũdo gaudia ſterili
ab vtero hodie nat⁹ innuexit
⁊ illi martires quidẽ indubi
tata iã gl'ia regnantẽ cõfeſſi
ſunt dei filium Hic aũt ⁊ na
ſcituꝝ dñm ꝓphetalis ſpũs
illũinacõe p̄dixit. ⁊ vatũ pri

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

uilegio grē ſingularis oñdit
℞ Elizabeth zacharie mag
nū virū genuit iohannē bap
tiſtam p̄curſorē dñi Qui vi
am dño p̄parauit in heremo
℣. Fuit homo miſſus a deo
cui nomē iohānes erat Lcō
In tantū aūt ſpēalis ī eo
prefulſit electio vt ante
mereret, annunciare dnm q̄
naſcendi iniciū vel linguam
que enunciare poſſet accepe
rit Deniq̨ illa elizabet vet⁹
mulier ⁊ noua mater que an
te partū de futuri filij leta-
bat officio venieti ad ſe bea
te marie in ipo ſalutacōnis
occurſu quāto geſtiret gau-
dio quē in vtero baiulabat
aperuit Tu ℞. Priuſq̄ te
formarem in vtero noui te ⁊
anq̄ exires de vētre ſanctifi
caui te Et ꝓphetā in genti-
bus dedi te ℣ Ecce dedi ver
ba mea in ore tuo ecce cōſti-
tui te ſup gentes et regna.
In ij. noct. aū
nus manū ſuā ⁊ tetigit os
meū ⁊ ꝓphetā in gentib⁹ de
dit me ps. Cū inuocarē aū
Ecce dedi verba mea in ore
tuo ecce ꝯſtitui te ſup gētes
et regna ps. Verba mea aū
Dñs ab vtero vocauit me de
ventre matris mee recorda-
tus eſt nominis mei ps. Do
mine dñs nr̄ ℣. Poſui. dñe
Repletus eſt enī Lcō iiij
ſpū ſancto iohānes. re
pleta ē ⁊ elizabeth ⁊ exclāa
uit dicēs Et vn̄ michi hoc vt
veniat mater dñi mei ad me
Ecce enī ex quo facta ē vox
ſalutacōis tue ī auribus me
is. exultauit in gaudio īfās
in vtero meo. Quid eſt hoc
mirabile fratres cariſſimi.
que tantoꝝ nouitas gaudi-
orum vt habere ſe in vtero
elizabet teſtaret infantē qui
necdum ſemetipſum ſenciēs
dn̄icum iam ſentiret aduen
tum et ꝓphetalis ſpūs exul
tacōe adhuc clauſus in vte-
ro ſalutauit Tu ℞. Deſcen
dit angelus dñi ad zachariā
dicēs accipe puerū in ſenec-
tute tua Et habebit nomen
iohānes baptiſta ℣. Iſte pu
er magnus coram dño nam
et manus eius cū ipo eſt Et
Vere hic omniū btiſſim⁹
parnulorū qui intra vi
ſcera ad huc materna ꝯclu-
ſus adeſſe ſaluatorē mundi
quia necdum ſermo ne pote
rat prophetico ſpū reuelauit
Nullus ignorat cariſſimi ō
nem paruulū materno ab v
tero ꝓcedentem inter ipa lu

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

cis exordia meſtis cõcrepare
vagitibus Solus baptiſta
domini vltra legẽ naſcenciũ
natiuitatẽ ſuam leticie exul
tacõe preuenit Tu ℞. Hic ẽ
p̃curſor dilctũs ⁊ lucerna lu-
cens ante dñm ip̃e ẽ enĩ iohã
nes qui viam dño p̃parauit
in heremo ⁊ agnũ dei demõ-
ſtrauit Et illũiabat mẽtes
hoĩm ℣. Ip̃e p̃ibit ante illuꝫ
ĩ ſpũ et virtute helye Lcõ vi
Illud etiã q̃ ſtupendũ q̃
ꝙ magnificũ ꝙ ſacer-
dos zacharias pater futuri
prophete q2 hoc qđ gerebat
angelo loquẽti non credidit
donec ꝓmiſſio cõpleta nat⁹
noui hominis preco paterne
ligue vincula relaxaret Os
enĩ qđ angelus clauſerat ꝓ
miſſus ab angelo filius reſe
rabat Quid frẽs hac religi
one glo̾ſius quid hac inſig-
nius fide in qua ſteril̾ conci-
pit. virgo parit. mutus loq̃
tur. et in ſecreto maternorũ
viſcerũ paruuli tocius mun
di gaudia futura preludunt
℞. Innuebãt p̃ri ei⁹ quẽ vel
vocari eum et poſtulans pu
gillarẽ ſcripſit dicẽs Johan
nes eſt nomen eius ℣. Aper
tum eſt os zacharie ⁊ ꝓphe
tauit dicens Johãnes eſt

In iij. noctorna Poſuit os
meũ dñs quaſi gladiũ acu-
tum ſub vmbra manus ſue
ꝓtexit me In dño anti.
Formãs me ab vtero ſeruũ
ſibi dñs in lucem genciuꝫ vt
ſim ſalus eius ab extremis
terre .ps̃. Dñe quid ha. añ.
Reges videbũt et cõſurgent
principes. et adorabũt dñm
deũ tuũ qui elegit te ps̃. Dñe
in virtute t ℣. Magna ẽ gl̾a
In illo tp̃e Eli ſcḋm lucã
zabeth impletũ ẽ tẽpuſ
pariendi ⁊ peperit filium Et
reliqua Omelia Bede.
Preciu oris domini nati-
uitas frẽs cariſſimi ſicut ſa
cra euangelij teſtatur hiſto-
ria multa miracl̾oꝝ ſublima
ta refulget. q2 mirũ dicebat
vt ille quo maior ĩter natos
mulierũ nemo ſurrexit ma-
iore p̃ ceteris ſcis ĩ ip̃o mox
ortu virtutũ iubare clareſce
ret Tu ℞. Precurſor domi
ni veñit de qua ip̃e teſtat̃ Nul
lus maior inter natos muli
erum iohanne baptiſta ℣.
Hic enĩ propheta et pluſ q̃
propheta de quo idem ait.
Senes ac diu infecundi
parentes dono nobiliſ
ſimi ꝓlis exultant Ipſi pa-
tri quem incredulitas mu-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

tıꝫ reddiderat ad ſalutãdū
noue preconem gracie os lin
gua reſeratur Non ſolū au
tem btõ zacharie facultas
deum benedicendi reſtituit.
ſed et de paruulo prophetan
di virtꝰ augetur Tu ℟ Ga
briel ãgelus apparuit zacha
rie dicens naſcetur tibi filꝰ
nomen eius iohannes voca
bitur Et multi in natiuita=
te eius gaudebunt ℣ Erit
eñi magnꝰ coram dño vinuꝫ
et ſiceram nõ bibet Lcõ ix

Attencius. aūt aio recon
dendum eſt Quia ſicut
nato dño apparens paſtori=
bus anglus ait Ecce euan=
gelizo vobis gaudiū magnū
qd erit oi pplo. q2 natus eſt
nobis hodie ſaluator qui eſt
xp̄us dñs Ita angelus na=
ſciturū zacharie predicẽs io
hannem Erit ĩquit tibi gau
dium et exultacio ꝛ multi ĩ
natiuitate eius gaudebūt ℟
Inter natos mulierū nõ ſur
rexit maior iohanne bapti=
ſta Qui viam dño prepara=
uit in heremo ꝟſꝰ. Fuit ho
mo miſſus a deo cui nomen
iohannes erat Qui Laud

Elizabeth zacharie mag
num virum genuit io=
hannem baptiſtam precurſo
rem domini añ. Innuebãt
patri eius quem vellet vo=
cari eum et ſcripſit dicens io
hannes eſt nomẽ eiꝰ añ Io
hannes vocabitur nomẽ eiꝰ
et in natiuitate eius multi
gaudebunt añ. Inter natos
mulieruꝫ nõ ſurrexit maior
iohanne baptiſta añ Tu pu
er ꝓpheta altiſſimi vocabe
ris preibis eñi ante faciem
dñi pare vias eius Cap.

Audite inſule et attendi
te populi delonge dñs
ab vtero vocauit me de ven
tre matris mee recordatus ẽ
nois mei Deo Ymnꝰ O ni
mis felix ꝟ Fuit hõ añ Ap
tum ẽ os zacharie ꝛ ꝓpheta
uit dicens bñdictꝰ deꝰ iſrael

Deꝰ q̃ pñtem diẽ ho Col
norabilem nobiſ in be=
ati iohannis baptiſte nati=
uitate feciſti da populis tu
is ſpiritualium grãm gaudi
orum et omniū fideliū men=
tes dirige ĩ viã ſalutis eťne
Ad horas añ de laudꝰ hẏ ꝛ ꝟ de
vno mẽtire Ad iij. Cap. Au
dite inſule vts Ad vi. capit

Hec dicit dñs formãs me
de vtero ſeruū ſibi. dedi
te in lucẽ gencium vt ſis ſa
lus mea vſq; ad extremum
terre Ad nonam capıtu

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Reges videbunt ⁊ conſur
gent principes ⁊ adora
bunt dn̄m deū tuū et ſctm̄
iſrael qui elegit te In ij. vs
añ. de laudibꝰ. pſal. de vno
martire Cap̄ ymnꝰ ℣ vt in
primis veſp̄. añ Puer q̄ na
tus eſt nobis plus q̄ prophe-
ta eſt hic eſt enī de quo ſal-
uator ait inter natos mulie
rum nō ſurrexit maior iohā
ne baptiſta Mgt Col. vts.
Poſtea de trāſla. ſcti kanu
ti ducis Aue martir dux da
nop ane decꝰ dacie cura cau
ſas ſauciorum cū ſis pignus
gracie in nrā ſerie factis ver
te ſequamur ⁊ cū mentis a-
cie ne in limo infigamur vel
labamur glacie vallis miſe
rie ſed te duce mundo calle
tranſeamus de hac valle ad
ſuperna et eterna gaudia ℣
Gloria ⁊ honore Col
Omnips ſempiterne deꝰ q̄
beatum kanutū ducē ⁊
martirē tuum meritis ſuis
inter martires mirificas ⁊ in
ter mortales miraculis ma-
nifeſtas preſta qūs vt nos q̄
eius tranſlacōez celebramus
ipſius p̄cibus de preſenti mi-
ſeria ad p̄henne gaudiū trāſ
ire valeamus. per Cantꝰ to
tus de vno martire Lcō i.

Deo dilectus dux kanu-
tus terminū tāgēs quē
quis p̄terire nō poterit in fi
dei pignore meritū ⁊ nomen
martiris p̄ciosi morte p̄me-
ruit Quāplures igitur tam
feliciter ſopori dedito ⁊ pro
nobilitate generis q2 regis
filius et pro excellēcia digni
tatis q2 dux ⁊ iudex iuſtus
⁊ pro bonitate in nata quia
mente prouidꝰ lingua diſer
tus. manu fortis procerꝰ cor
pore venuſtꝰ facie fidelis fa
miliaris ⁊ factori ſuo fidelis
apparuit. lacrimis madefa-
ctas exequias impendebāt
Tu aūt dn̄e Lcō ij
Prouocabat ſiquidē eos
racio multiplex corpus
glo͛ſum roſkildis differre Ci
uitas enī pontificali auctori
zat a dignitate ceteris excel
lencior ⁊ p̄roni patrie precio
ſa dotata pignore tam prin
cipum q̄ p̄latorꝫ aſcripta ſe
pulture maioris dignitatis
melioribus apparuit Tu.
Terror inq̄ tyranni Lcō
eos a propoſito ſubito
deſiſtere compellebat Inde
fruſtrati voto diſpoſicōe di
uina ſācti reliquias ringſta
diam tulerūt. membris tan-
dem tam ſācti martiris i ba

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſilica ſancte marie martiris ⁊
virginis ſepulchro cõmẽda-
tis virtutẽ ſepulti benigni-
tas diuina inſepultam mani
feſtauit Tu autẽ Lcõ iiij

Tempore illo eccleſie ſan
cte duo p̄bendarij erant
⁊ ambo neq̄ꝫ Quia qui vici
oſi virtutibus martiris in-
uidentes quẽ dñs manifeſtũ
fecerat ſub modio malicie
ſtudioſe abſcondere ſatage-
bant. preualuit eum potenci
or falſitate cedente veritati
delatorũ martiris innectioni
bus fictus nullus fideliuꝫ fi
dem adhibuit Tu Lcõ v.

Perſeuerantes ſiquidem
in malicia ſua ſecundi
interfectores peiores priori-
bus ſederit in inſidijs. vt ſe
mel interfectum iterum int-
ficiant innocentem Añ fal
ſi vates vetularuꝫ fauentes
friuolis ſepulchrũ ſancti aĩ-
malis immunda decoctione
adhibita fedare fruſtra fe-
ſtinabant vt his maleficijs
miraculis ceſſantibꝰ marti-
tiris memorie meta poneret

Sed licet filius iniquita
tis nocere apposuit in-
nocenti nichil preualuit ini-
micus ĩ eo Or in damo dor-
mientis faciente finẽ fauil-
la lucernam ardentẽ nebula
nequicie obfuſcare non po-
tuit Muꝰ qui dẽ fama felix
de die in diem accreſcentibꝰ
miraculis longe lateqꝫ icre-
mentum accepit Tu Capit.
Juſtus ſi morte Euangeliuꝫ
Si quis vult venire Ad bn̄
dictus añ Bñdictus dñs q̄
virtutis incremẽtũ ſctõ duci
cõtulit vñ granũ grana cẽtũ
moriẽdo ptulit vt nõ intret
in tormentis patẽs peccato-
ribus pie dux hunc duc ↄuẽ
tum de peccati fontibus in vi
am pacis Item memoria de
ſctõ iohanne infra octãs cũ
añ de laud et col Orã qũs
In ij. vš Jocũdus hõ Sup
mꝫt Dulcis martir dux ka-
nute audi preces ſupplicum
duc nos de hac ſeruitute ne
peccatũ nos priuatum ſiue
ſcelus publicum ducat ad in
teritum ſed cũ iuſtis ⁊ cũ bo
nis terrã repromiſſionis fac
intrare ⁊ in ea ꝑdurare ꝑ tu
um ſctm̃ meritũ Mꝫt Item
iohannis et pauli. añ. Iſti
ſunt due oliue ⁊ duo cande-
labra lucencia ante dominũ
habẽt ptãtem claudere celuꝫ
nubibus ⁊ aꝑire portas eiꝰ
qꝛ lingue eoꝝ claues celi fac
te ſunt ℣. Letamini in dño
et exultate Collec.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Q nesumus ops de⁹. vt q̃ nos geĩata leticia hodierne festiuitatis excipiat. q̃ de btõꝝ iohannis et pauli glĩficacõe ꝑcedit quos eadẽ fides et paſſio vere fecit eſſe germanos Per Memoria iohannis. Ad matuti⁹ de mẽ tiribus Lcõ prima

I ulian⁹ factus impator audiẽs ꝙ paulus ⁊ iohannes de facultatib⁹ ſuis paupes plurimos recrearẽt mandauit eis vt ſibi adhererent. qui reſponderũt. q̃ reliquiſti religionẽ plenã virtutibus ab imperij tui ſocietate nos oĩno ſubtraxim⁹ quibus ⁊ ille ait Ego clericatũ optinui in ecclĩa ſʒ ꝯſiderãs vanũ eſſe merciam ſectari ⁊ ociũ bellicis rebus dedi animum Vos igit̃ in aula nutriti veite vt vos primos habeam in palacio meo qd ſi ꝯtẽ pnitis agã vt nõ ꝯtẽpnar.

T ũc iohnanes et paulus dixerũt. deũ nõ hoiem tibi ꝑponẽtes dmicicias tuas pdere nõ timeam⁹ ⁊ ideo ſcire te volumus q̃ ad cultură tuam nũꝗ veiam⁹ Quibus ait iulian⁹. decẽ dierꝫ inducias habeatis vt aĩmũ veſtrũ ꝯponẽtes ad me non coacti ſed vltro veniatis qd niſi feceritis coacti poſtea faciatis qd ſpõte non vultis

I ohãnes ⁊ paul⁹ dixerũt decẽ dieꝝ inducias nũc exiſtima ꝑteriſſe. ⁊ qd mĩarís te poſtea facturũ hodie ꝑfice Iulianus dixit Putatis ꝙ vos martires faciant xpiani. ſed qd dico nõ feceritis puniam vos non vt mẽtires ſed vt publicos hoſtes

T unc ſancti viri ordinauerũt de oibus q̃ relinquere poterãt xpianos imitantes ꝑ decẽ dies die noctu ꝗ inſiſtentes elemoſinis. vnde etiam igitur die ꝯſtricte ſunt intra domũ ſuã ⁊ a therenciano ad eos miſſo cum militibus inuenti ſunt orantes Terencianus vero dixit eis. dñs noſter iulian⁹ ſtatũculam iouis aureã miſit ad vos vt ſacrificetis alioquin gladio feriamini Lcõ v

I lli aũt rñderũt Si tuus dñs ẽ iulianus. habeto pacem cũ illo. nobis nõ ẽ alius dñs niſi vn⁹ de⁹ pater ⁊ filius ⁊ ſpũs ſcũs quẽ ille negauit Cum ergo ſacrificare noluiſſent tercia noctis hora tranſacta therencianus vt ſine ſtrepitu puniret eos

iuſſit foueā intra domū eoꝝ
fieri ibiqꝫ decollatos abſcōdi
Poſtea vero diuulgari fe
cit ⁊ iuſſu iuliani ceſa-
ris i exiliū miſſi fuiſſēt Sta
timqꝫ iulianus in bello per-
ſarum occiſus eſt Cui cū io
uinianus impator xp̄ianiſſi
mus ſucceſſiſſet apte ſunt ec
cleſie ⁊ gaudere cepit religio
xp̄iana et in domo: vbi ſepul
ta erāt eoꝝ corpa mlta ſig-
na dn̄s ſua pietate mōſtra-
uit Tu. Euangelium Attē
dite a fermento. Itē ſepti-
mū Rn. Iſti ſunt duo viri
mie qui aſſiſtūt ante domi-
nū Dn̄atorem vniuerſe terre
℣. Iſti ſunt due oliue ⁊ duo
cādelabra lucēcia añ dn̄m ℟
Iſti ſunt due oliue ⁊ duo cā
delabra lucencia añ dn̄m ha
bēt ptātem claudere celū nu
bib⁹ ⁊ apire portas eius Or
lingue eoꝝ claues celi facte
ſunt ℣. In oēm terrā exiuit
ſonus eoꝝ ⁊ i fines orbis ter
re vba eoꝝ ℟. Bti mrtires
xp̄i iohēs ⁊ paul⁹ dixerūt iuli
ano nobis aūt ali⁹ nō eſt ni
ſi vnus de⁹ Pr̄ et filius et
ſpūs ſctūs ℣. Un⁹ ſpūs ⁊ v-
na fides erat i eis Ad laud
Paulus et iohēs dixerūt
ad iulianum nos vnū
deū colimus qui fecit celum
et terram añ. Paulus ⁊ io
hannes dixerūt ad therēci
anum ſi tuus dn̄s ē iulian⁹
habeto pacē cum illo nobis
alius nō eſt niſi domin⁹ ihe
ſus criſtus añ. Iohānes et
paulus cognoſcētes tiranni
dem iuliani facultates ſuas
paupib⁹ erogare ceperunt
añ. Sancti ſpiritus et ani-
me iuſtorū ympnū dicite deo
noſtro alleluia añ. Iohan-
nes et paul⁹ dixerūt ad gal
licanū fac votum deo celi et
eris victor melior ꝙ fuiſti.
Capitulū Hij ſunt viri
miſericordie quorum iu
ſticie obliuionem non accepe
runt cum ſemine eorum per
manent hereditas ſancta ne
potes eorum. Deo gracias.
Antiphona ſuper Benedi-
ctus. Hij ſunt ſancti qui ꝓ
dei amore minas hominum
contempſerunt ſancti mar-
tires in regno eterno exul-
tant cum angelis O ꝙ pre-
cioſa eſt mors ſanctorū qui
aſſidue aſſiſtunt ante domi
num ⁊ ab inuicem non ſunt
ſeparati. Benedict⁹. In ſe
cundis veſperis Antiphona
Uirgam virtutis tu e Cap.
vrs. Super Mt Antipho.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Nec eſt vera fraternitas q̃
nūq̄ potuit violari certami
ne qui effuſo ſāguine ſequu
ti ſunt dn̄m ɔtēpnentes au-
lam regiā peruenerūt ad ce-
leſtia regna Mgt In vigi-
lia petri et pauli. ſm iohan
In illo tp̄e Dixit iheſus
ſymoni petro Symon
iohānis diligis me plus hiſ
Et reliqua Omelia Bede.
Virtutē nobis pfecte di-
lectōis pn̄s ſancti euan-
gelij lectō ɔmendat Perfectā
eni dilectio eſt qua deum ex
toto corde tota aīa tota vir-
tute Proximū aūt ſicut ſe
metipm iubemur diligere.
Et neutra harū dilectō ſi
ne altera valet eſſe per
fecta. qꝛ nec deus ſine proxi
mo nec ſine deo vere ꝓxim⁹.
poteſt amari Unde dn̄s to-
ciens interrogato petro an
ſe diligeret. et illo reſpondē
te ꝙ eum ipo teſtante dilige
ret Adiūgebat ita p ſingu-
la concludēs. paſce oues me
as ſiue paſce agnes meos.
Hec ſi aperte diceret hec.
ſola et vera eſt proba-
cio dilctōis vel integri domi
ni amoris erga frēs ſtudueri
tis ſolliciti exercere curā la
boris Nam qnicūq; fri ſuo

opus pietatis quod valet i-
pendere negligit minus ſe in
ſte cōditorem diligere oſten
dit Tu Cetera ferial' ꝛ Col
dn̄icalis Item memoria leo
nis pape ꝛ m̄tiris
Deus qui btm̄ leonē pō-
tificem ꝛ martirē tuū
ſctōꝝ tuoꝝ meritis coequa-
ſti Concede propicius vt qui
ɔmemoracōis ei⁹ feſta pco-
lim⁹ vite quoq; imitemur ex
empla. Memoria iohannis
Ad vs In plateis ponebant
ps Omnia laud Require in
cathedra añ Ait petrus añ
P.trus apl'us añ. Factū
eſt añ Adueiente petro Ca
Petrus et iohēs aſcende
bant in templū ad ho-
ram oroīs nonā Deo grās.
R. Petre amas me Ymn⁹
Aurea luce v. In oīm terrā
añ Quodcūq; ligaueris ſu-
per terrā erit ligatū et in ce
lis ꝛ quodcūq; ſolueris ſup
ram erit ſolutū et in celis di
cit dn̄s ſymoni petro Col.
Preſta qs̄ o. d. vt nulliſ
nos p mittas pturbaci
onibus cōcuti. quos in apo
ſtolice confeſſionis petra ſoli
daſti Per. Inuitato. Regē
regum adorem⁹ dn̄m Qui i
celo et in terra primū ſancto

donum dedit petro ius ligan
di atqꝫ ſoluēdi Ueite. ympn̄
Ps̄ et v̄. de aplis In primo
noctur añ. Petrꝰ et iohēs
aſcēdebāt ī tēplum ad horā
orōnis nonam añ. Claudus
quidam cū vidiſſet petrum
⁊ iohannē cepit rogare eos
vt elemoſinā acciperet Añ.
Argentum et aurum nō eſt
michi quod autem habeo ti
bi do Lcō i.

Glorioſiſſimos xp̄iane fi
dei pricipes petrū ⁊ pau
lum annuis ſolemnitatibuſ
honorantes fr̄es cariſſimi ip
ſum dn̄m ⁊ deū noſtrū q̄ hu-
ius auctor eſt fidei debita re
ligione veneramur Apoſto-
li namqꝫ miſſi dicūt Qui er
go honorat miſſos manife-
ſtum eſt eū honorare mitten
tem Quidquid eīn dignita
tis defertur miniſtris illi ſi-
ne dubio cuius ſunt miniſtri
exhibetur vt ait ſaluator ad
diſcipulos. Qui vos audit
me audit ⁊ qui vos recipit
me recipit Tu R̄. ſponſoria
require in cathedra Lcō ii.

Vere beata apoſtolorum
merita in quibus ſe cri
ſtus et recipi predicat et au-
diri Beati nichilominus et
illi quorū deuocio collata a-
poſtolis recurrit in xp̄m Te
nentes itaqꝫ fratres cariſſi-
mi tante huiꝰ ꝓmiſſionis fi
dē de ſupplicijs patrū ꝑ xp̄i
nomine ſuſceptis fidelibus
gaudijs exultemus. qm̄ qui
de martirum morte letatur
martires nō dubitat cū xp̄o
regnare poſt mortē Tu Lcō

Nos vero eccleſiarum om
nium reuerendiſſimos
patres petrū dico ⁊ paulum
pijs ſtudijs honoremus qui
bus xp̄i preſtante gracia fa
ctus eſt hodie de morte dies
natalis quibus finis vite vi
uendi inicium dedit quibus
vt ait paulus viuere xp̄us e
rat ⁊ mori lucrum In ſecun
do nocturno Añ. In nomīe
ihū criſti nazareni ſurge et ā
bula in pace. Añ. Exiliens
claudus ſtetit et ambulauit
⁊ intrauit cum illis ambulāſ
et laudās deum Añ. Uidit
populus claudum ambulan
tem et laudantem deū ⁊ re-
pleti ſunt ſtupore ⁊ extaſi in
eo quod cōtigerat illi V̄. Cō
ſtitues Lcō iii.

Erat nāqꝫ eis xp̄us viue
re quibꝰ vita ſine xp̄o
nō erat Erat eis xp̄us viue
re quia totum xp̄i proficie-
bant eccleſijs ꝙ viuebant.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Erat et eis xp̄s mori lucrũ qꝛ tali morte vitā ſibi mercabantur eternam Erat eis mori lucrũ quorũ corruptiōi incorrupcio ſuccedebat ꝛ dāpna pñcium tꝑm ꝑpetua lucra ſequebant̄ Tu Lcō v.

Quũ itaqꝫ oēs beati apoſtoli pariter apud deuz ſctitatis habebāt grām. neſcio quo tamē pacto petrus et paululus videntur peculiari quadā virtute ꝑcellere qḋ quidē ex ipſius dm̄i iudicio poſſum⁹ approbare nam petro ſicut bono diſpenſatori clauē celeſtis regni dedit. Paulo tamq̄ ydoneo doctori magiſteriũ eccleſiaſtice iſtitucōs iniũxit ſcꝫ vt quos iſe erudiret ad ſalutē ille ſuſcipet ad quietē Et quoꝝ corda paulus patefacerꝫ doctrina verboꝝ his petrus aperiat regna celoꝝ: Lectio vi

Puto beatos petrũ ꝛ paulum equales eſſe meritis qui equales ſunt paſſiōi ꝛ ſimili eos fidei deuocōe viriſſe quos ſimul videm⁹ ad martiriȷ gloriā ꝑueniſſe Non enĩ putemus ſine cauſa factum q̄ vna in die vno i loco vnius tiranni tolleravere ſētenciam vna in die paſſi ſũt vt ad xp̄m pariter peruenirent Tu autē In iij. noct an.

Dixit angelus ad petrũ circumda tibi veſtimentũ tuuz et ſequere me an. Miſit dominus angelũ ſuũ et liberauit me de manu herodis an. Petrus autē ſeruabatur in carcere et oracio fiebat pro eo ſine intermiſſione ab eccleſia ad deum. Euangeliuz vt in cathedra Ad laud

Petre amas me paſce oues meas tu ſcis dñe qꝛ amo te an. Symon iohannis diligis me pl⁹ his tu ſcis dñe qꝛ amo te an. Significauit dñs petro q̄ morte clarificatur⁹ eēt deũ an. Ego ꝓ te rogaui petre vt nō deficiat fides tua ꝛ tu aliquādo cōuerſus ꝯfirma frēs tuos an. Tu es petr⁹ ꝛ ſuꝑ hāc petrā edificabo eccliam meā Cap Iā nō eſtis an Tu es paſtor ouiũ pꝛiceps aplō ꝝ tibi tradite ſunt claues regni celoꝝ Benedictus Col.

Deus q̄ hodiernā diē aplōrum petri ꝛ pauli mētirio ꝯſecraſti. Da eccl'ie tue eoꝝ in oībus ſequi ꝑceptũ ꝑ quos religionis ſũpſit exordiũ Meōria iohānis Ad horas Cap i cōi. In ij. veſpis

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Iurauit Cap. Iã nõ eſtis.
ẏmnꝰ aurea luce ℣. In oẽm
terrã añ. Glorioſi principes
terre quõ in vita ſua dilexe
runt ſe. ita ꝛ in morte nõ ſũt
ſeꝑati Mḡt Col. Deus qui
hodiernã diẽ Meõria iohis
Et nota ꝙ añ. Glorioſi pri-
cipes ſingulis diebꝰ poſt vſ̃
habeat Et poſt matuti. añ
Petrꝰ apl'us ꝛ paulꝰ doctoꝛ
venciũ ipi nos docuerũt legẽ
tuã dñe Ad vtraſq; hec col
Deus cuiꝰ dextre lcã dicit
Dra btm̃ petrũ ambulã
tem in fluctibꝰ ne mergeret
erexit et coapl'm eius paulũ
tercio naufragantẽ de ꝓfun
do pelagi liberauit . exaudi
nos ꝓpicius et cõcede vt am
boꝛũ meritis eťnitatis gl'aꝫ
ꝯſequamur Qui viuis. Ad
craſtinũ Cõmemoꝛacio pau
li Inuita. Regẽ aploꝝ dñm
ẏmpñ pſ̃ ℣ de cõi aploꝝ In
i. noct añ. Qui opatꝰ eſt pe
tro in aplatum opatus ẽ et
michi inter gentes ꝛ ꝯgno-
uerũt grãm q̃ data eſt michi
a dño xp̃o ℣. Qui me ſegre
gauit ex vtero mr̃is mee et
vocauit ꝑ grãm ſuã pſ̃. Celi
enarrãt glo. añ Scio cui cre
didi ꝛ certus ſum q2 potẽs ẽ
depoſitũ meũ ſuare i. illũ diẽ

iuſtus iudex . ℣. De reliquo
repoſita ẽ michi coꝛona iuſti
cie añ. Michi viuere xp̃s eſt
ꝛ moꝛi lucrũ gl'ari me opoꝛtꝫ
in cruce dñi mei ihũ xp̃i ℣ꝑ.
Per quẽ michi mũdus cru
cifixus ẽ ꝛ ego mũdo Lcõ i.
Beatꝰ paulus q̃ tantã vi
humane alacritatis o-
ſtendit vt ad ipm quos ce-
lum valeat ſubuolare preter
mittẽs angelos et archange
los aliaſq; virtutes in ipſiꝰ
tercij celi ſecreto receptus.
Archana verba que nõ licet
homini loqui ſe percepiſſe te
ſtatur. Ipſe tamẽ reuera dũ
hec loquebatur homo erat.
ſed tamẽ quia omnẽ huma-
nitatem exceſſit hec verba
audire potuit Tu aũt Ra in
couerſione Lcõ ſecũda.
Aliquando tamen fides
ſui exemplo xp̃i imita-
toꝛes fieri ꝑſuadẽs ait Imi
tatoꝛes mei eſtote ſicut ꝛ ego
xp̃i. ꝑfectꝰ imitatoꝛ xp̃i exti
tit quando dixit Sẽp moꝛ-
tificacõem iheſu in coꝛpe ve
ſtro circumferentes Et ali-
bi Criſto confixus ſum cru
ci Tu aũt Lcõ tercia
Tales nimirum imitato
res habere deſiderat q̃
bus beatus iohannes ait.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

qui dicit ſe in xp̄o manere de
bet ſicut ipſe ambulauit ⁊ ip
ſe ambulare Iā vero demō=
ſtrans ſanctus paulus quia
nichil ita hanc imitacōez pa
tiat q̄ſ ſi ita ſuos mores q̄s
inſtituat vt bonū eius in cō
mune perficiat Atq̄ꝫ vniuer
ſis vtiliora ꝓuideat adiūxit
ambulate in caritate Tu au
In ſecundo noct aū Tu es
vas electionis ſancte paule
apoſtole p̄dicator veritatis i
vniuerſo mūdo ℣. Per quē
omnes gētes cognouerūt ḡ
ciam dei aū. Magnus ſan=
tus paulus apl'us vas elec=
tionis vere dign⁹ eſt glorifi
candus qui et meruit thro=
num duodecimū poſſidere ℣.
In regeneracōe cū ſederit fi
lius hominis in ſede maieſta
tis ſue aū. Bonū certamen
certaui curſum cōſumaui fi
dem ſeruaui ℣ De cetero re
poſita ē michi corona iuſticie
Ideo btūs paul⁹ Lcō iiij
cū dixiſſet Imitatores
mei eſtote. ꝯtinuo de carita
te aſſeruit q2 caritas p̄cipue
homines deo ꝓximos facit
et angelis equales reddit.
Quātecūq̄ꝫ eīn alie ſunt vir=
tutes oēs inferiorē tenēt lo=
cū erga hoim verſant ſtu-
dia ⁊ homine deſinēte eſſe de
ficiunt Tu aūt Lcō v.
Diligere vero et caritatē
ꝯtinuā hrē qm̄ eternuꝫ
eſt dn̄o nobiſq̄ꝫ cōmune pro
pterea et deus impauit dicēs
Orate ꝓ ꝑſequētibus vos
vt ſitis filij pr̄is vr̄i qui in ce
lis eſt Fecit quippe dn̄s ihe
ſus xp̄us q̄d faciendū impa
uit qui ꝓ ꝑſequentibus pa
tri de cruce ſupplicans ait.
Pater dimitte illis Nō eīn
ſciunt quid faciunt Lcō vi.
Hoc igitur et paulus ca-
put cūctorū intelligens
eſſe bonoꝝ oī i ſe ſtudio exp̄
mere curauit. Nemo ita ini
micos dilexit Nemo ꝓ inſi-
diatoribus tanta ꝑpeſſus eſt
Quot eīn ꝑicula labores in
ſidias ⁊ ꝑſequutoꝝ vincula
ꝑpeſſus ſed ꝓ tātis talib⁹q̄ꝫ
ꝑſequutoribus die noctuq̄ꝫ
deo ſupplicabat Tu autem
In tercio noct Anti. Sau-
lus qui ⁊ paulus magn⁹ pre
dicator a deo ꝯfortat⁹ cōua-
leſcebat ⁊ ꝯfundebat iudeos
℣ Affirmās q2 hic eſt xp̄us
fili⁹ dei viui aū Ne magnitu
do reuelacionū extollat me
dat⁹ ē michi ſtimulus āgel⁹
ſathane vt me colaphizet ꝓpt
q̄d ter dn̄m rogaui vt aufe-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

retur a me et dixit michi do
minꝰ. ſufficit tibi paule grā
mea ℣. Nā virtus in infir-
mitate ꝑficitur aň Repoſi-
ta eſt michi corona iuſticie.
quā reddet michi dn̄s ī illū
diē iuſtus index .Coopan
te in me grā ſpūs ſācti Ēnā
geliū Ecce nos Ad laudes.
Ego plantaui appollo ri
gauit deus autē incre-
mentū dedit ℣ Vnuſquiſqꝫ
ꝓpriā mercedeꝫ accipiet ſm
ſuū laborē aň Libenter glā
bor in infirmitatibus meiſ
vt inhabitet ī me virtus cri
ſti ℣ Quando eni̅ infirmor
tunc forcior ſum ⁊ potēs aň
Sancte paule apoſtole pre-
dicator veritatis ⁊ doctor gē
cium intercede ꝓ nobis ad
deum qui te elegit ℣. Vt di-
gni efficiamur grā dei anti.
Grā dei in me vacua nō fu-
it ſed gracia eiꝰ ſemꝑ in me
manet ℣ Gracia dei ſum id
qd̄ ſum aň. Damaſci ꝑpoſi-
tus gētis arethe regis volu
it me ꝯphendere a fratribꝰ
ꝑ muruꝫ ſub miſſus ſum in
ſporta ⁊ ſic euaſi manus eiꝰ
in noīe dn̄i ℣. Deꝰ et pr̄ dn̄i
mei ihū criſti ſcit qꝛ non mē
cior Cap̄ Ego ſum minimꝰ.
Require in conuerſione aň.

ſuper bn̄dictꝰ Vos qui ſe-
quuti eſtis me ſedebitis ſuꝑ
ſedes iudicātes duodeci tri-
bus iſrael dicit dn̄s Bn̄di-
Deus qui multi- Col.
tudinē genciū bti pau-
li apoſtoli predicacōe docui
ſti da nobis qꝰs. vt cuiꝰ na
taliciacolimus eius apud te
ꝓcinia ſenciamus Per
Memoria iohānis Ad ho-
ras aň de laudibꝰ ſine vſibꝰ
Capla in cōi de aplis In ſe
cundis veſꝑis Iurauit dn̄s
Cap̄. Iam nō eſ. Ymnꝰ Ex
ultet celum aň Sup Agt.
Ter virgis ceſus ſum ſemꝉ
lapidatꝰ pri tibi naufragiū
pertuli ꝓ xp̄i noīe Magni
Col. Deus cuiꝰ dextera vtē
Item de ſctō iohanne anti.
Ingreſſo zacharia Coll. cta
Deus qui nos annua bti
iohānis baptiſte ſolēp
nia frequētare ꝯcedis Pre
ſta qꝰs vt ⁊ deuotis eadem
mentibus celebremus ⁊ eiꝰ
patrocinio ꝓmererī ⁊ plene ca
piamus ſecuritatis augmē
tum Cetera vt in die Lcōi.
Feſtiuitatē pn̄tis diei fra
tres cariſſimi veneran-
di beati iohānis baptiſte ge
minata natiuitas ꝯſecrauit
Qui idcirco in hoc ſeculuꝫ

ſuperna diſpoſicōe directu s
eſt nō ſolū ille ꝓphetali ſub
limaretur grā ſed vt omniū
per eū prophetarū preconia
firmarentur Lcō

Nec immerito illū p̄cipuo
honore veneramur qui
ſpeciali quadā grā ob hoc re
demptorē mūdi nouiſſimus
ꝓphetauit vt p̄rim⁹ eū oſtē-
deret quē alij in lōga futurꝫ
tp̄a p̄ſciuerūt ꝓprijs videre
oculis meruit iohānes ꝛ an
nūciare p̄ntem Tu Lcō iij.

Nam ſicut ſacratiſſimuz
euangeliū refert veniē
te domino ad baptiſmū hu-
iuſmodi ꝓrupit in vocē Ec-
ce agnus dei ecce qui tollit
peccata mūdi Propterea ni
mirū ſaluator ipe de illo di-
cebat ad t̄bas Quid exiſtis
in deſertum videre ꝓphetā.
dico vobis ꝛ pl⁹ q̄ꝫ ꝓpheta.

Plus reuelatus ē q̄ꝫ ꝓphe
ta qꝛ ceteri oēs ventu-
ri adhuc xp̄i fuere precones
hic aūt ꝓbatiſſimus dn̄i p̄n
tis venit aſſertor pluſq̄ꝫ pro
pheta ē in cui⁹ manibus qd̄
nulli ꝓphetarū p̄ſtitum eſt
baptizandū ſe dei filius icli-

Pluſq̄ꝫ ꝓpheta eſt nauit
cu⁹ tāta p̄rogatiua eſt
meritoꝝ vt vno eodēqꝫ mo-
mēto celi terreqꝫ arbitrē ſub
merſū aquis intigeret in ior
dane ſpm̄ quoqꝫ ſcm̄ veniē-
tem cerneret i columba ꝛ deſcē
dētis vocē p̄ris audiret ecelo

Hic ē ille quē inſpirante
deo p̄ſcius annūcians
dixit yſayas Vox clamātis
in deſerto parate viā dn̄o Cō
grue f̄res btūs iohānes p̄di
catus eſt vox qui celeſtis v
bi et preco mittebat̄ et teſtis
hic ē ille cui⁹ ꝑ angelum ga
brielem ꝓnūciator natiuitas
nomē ꝛ meritū Scd̄m lucaꝫ

In illo tp̄e Et factū ē in
die octauo venerunt cir
cūcidere puerū ꝛ vocabāt eū
noīe p̄ris ſui zachariā. ꝛ re-
ſpōdēs mr̄ ei⁹ dixit Nequa
q̄ꝫ ſed vocabit̄ iohēs Et reli

Iohānes iterp̄ta Eiuſdē
tur dn̄i grā ſiue i quo ē
grā quo noīe ꝛ totā euange
lice diſpēſacōis grāꝫ quā p̄-
dicāt ꝛ ipm ſpēaliter dn̄ꝫ ſi-
gnāt. ꝑ quem eadem gracia
mūdo donata eſt Tu autē.

Qui uero natū puerū pa
tris zacharie noīe ma-
gis q̄ꝫ iohannē vocandū eſſe
decernebāt eos ꝑfecto figu-
rant qui dnō noua grā mu-
nera declarante cuperent po
cius ꝯſueta ſacerdocij vete-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ris edicta predicare. vnde be
ne zacharias memor dñi int
pretatur. Q̄nia videlicet me
moriā antique obſeruacionis
que a dño data eſt figurare
denunciat Tu aute dñe

Contendebāt ergo de no
mine nati ꝓphete hi qui
cōuenerāt ad zachariā hunc
vocare ſatagebāt At cōtra
mr̄ vbis ⁊ pr̄ ſcriptis. q2 io=
hānes magis appellādus a
ſtruebāt. Q2 fuere nō nulli
celeſtiū ſacramētoꝝ min⁹ ꝑi
ti. qui ī primordijs euangelij
coruſcantes carnalia adhuc
legalis ſacerdocij ſtatuta ſi=
mul obſeruanda eſſe decreue=
rant añ. Et factū eſt ī die oc
tauo venerūt pater et mater
⁊ cōgnata eius ad circūciſiōz
pueri ⁊ vocabāt eū noīe prīſ
ſui zachariā ⁊ dixit mr̄ eiuſ
nequaꝗ̄ ſed vocabit iohānes
Bñdctūs Coll. De⁹ q̄ nos
annua vt̄s Memoria apl'oꝝ
petri ⁊ pauli In feſto viſita
cionis marie antiphona
Accedūt laudes virgīs ad=
mirāde īdaginis nouit ꝓml'
gate en viſitat elizabeth ma
ria mater ipſa met celica ꝓ=
bitate Oia lau añ Dino re
plet mūere maria ſine mur=
mure cū filiū cōcepit ſurrexit

ab oraculo ſtati ī mōtis cal
culo abijt ⁊ ꝑfecit añ. Accen
dit ardor ſpūs mariā tāgēs
celitus de nazareth migrādo
mox ad mōtana tranſtulit
vbi tumultu caruit ſupnade
guſtādo añ. Monſtrās cul
mē dulcedinis maria ſui ſā
guinis elizabet ſalutat ſtan
tē in domo ꝓximi ꝓpinqua
templo dñi deuote ſubmini
ſtrat añ. Cariſma ſancti ſpi
ritus diffūdit ſe diuinit⁹ in
puerum cum ſenſit cōceptuz
ſalutiferū marie ſibi obuiū
elizabeth acceſſit Cap.
Ego mr̄ pulcre dilcōis ⁊ ti
moris ⁊ agnicōis ⁊ ſcē ſpei in
me oīs grā vie ⁊ veritatis. in
me oīs ſpes vite ⁊ vtutis. R
Surgēs maria. ymn⁹. In
mariā vi. v. Poſt par an.
Accelerat racō ī puero nō dū
nato inſtinctu ſacri pneuma
tis diuitus ſibi dato nouit ꝓ
ſentē dñm ī virgīe clā latētē
adorauit cū iubilo ad ſeruu
lum venientem Mgt Coll.
Omnipotens ſempitne de⁹ qui ex
abundācia caritatis btām
mariā tuo filio impgnataz
ad ſalutacōz elizabeth īſpira
ſti ꝓrā q. vt ꝑ ei⁹ viſitacōem
donis celeſtib⁹ repleamur et
ab oīb⁹ adūſitatib⁹ eruamur.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

De ſctō iohanne Puer qui natus eſt Item de martirib⁹ proceſſo et martiniano Col.

Deus qui nos ſctorum martirū proceſſi ⁊ martiniani ꝯfeſſionibus glorioſis circūdas ⁊ ptegis. da nobis et eoꝝ imitacōe pficere et interceſſiōe gaudere. per. Item memoria de apl'is vts Cōpletorium ſolito more de dn̄a Inuitatoriū Reginā celi mariā ꝯcorditer adorem⁹ Que viſitās elizabet ſpē cōtulit vt laudem⁹ Ue. ymn⁹ O xpi mater celica In prio noct. an̄ De celo velut radius deſcendēs ſacer ſpūs elizabet intrauit mox bn̄dictā virginē ſctitatis ꝑ paginem ꝑphetice clamauit ps. Dn̄e dn̄s noſter. de xii i virgine an̄ Inter turmas femineas ⁊ ſctārum excubias maria collaudatur ꝑpter fructum qui queritur quo iure mundus emitur et plene viſitat. an̄. Uocat hanc matrē noīe primo famine elizabet vi ſu pria qd̄ fuit clauſum aliis in velatis miſteriis noticia in eterna ℣. Specie tua et pulchritudine tua Lcō prima

Beatiſſima dei geitrix vir go maria a ſuis primordiis dn̄o ꝯſecrata ꝑpter bn̄ficia eius inaudita exhibita ppl'o innocātiū Oēs em̄ in neceſſitate ꝯſtituti ad eaꝫ ꝯfugiunt tamq̄ ad ſingulare remediū vbi humanū ſubſidium nō ſufficit requiſitū. diſponit naq̄ oīa inferiora ſua ſapiencia ꝓuidēcia induſtria et grā propulſata Tu Rm. Surgēs maria grauida migrauit ꝑ cacumina in ciuitatem iudee Intrauit domū ꝓpere zacharie cū ope ſalutis ꝯſobrine. ℣. Ut audiuit elizabet ſalutes mox nazareth exclamauit miratiue Lcō ii

Ipſa em̄ ex abundancia gracie ſue dicta eſt curatrix viſitatrix nutrix geitrixq̄ bonoꝝ Nō ſī tāq̄ regina nō regit vt deſerat non regit vt decipiat. ſed regit vt qd̄cunq̄ ſub ea viuere poſſit Gaudet aūt deus et letatur ꝑ ſecl'a qn̄ regine celi ſingl'a debite ſunt ſubiecta. tāq̄ impetus aque veniens de libano Tu R. Dixit verba prophetica elizabeth celicola de virgine maria Beata ē que credidit in hac fiant que di dicit a dn̄o mente pia ℣ Uenit ex te ſanctiſſim⁹ vocat⁹ dei filius ſicut predixit an-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

gelus ſue matri in via Bea
Reginali igitur Lcō iij.
ſue dignitati tota ſe in
fudit gracie plenitudo Ubi
eſt ergo prouida celi guber-
natrix et terrene potēcie in
maria Ubi mater misericor
die et imperatrix venie ī ma
ria Ubi mediatrix ad deū ꝓ
crimine in maria Ipa ſiqui
dem eſt aduocata mūdi. pa-
trona peculei vita ꝑcl'i ſpes
ſalutis populi xpiani Tu R̷
Elizabet cōgratulās ꝓfun-
de ſe hūilians in aduētu meſ
ſie Unde ait cōdeceat ꝙ ma
ter dei veniat ad me cū plau
ſu vie ℣. En felix ſalutacio
duplata exaltacio dabatur
vi ſophie In ij. noct. añ. Nō
fuit xpus oneri nec grauis
moles pueri viſceribus ma-
tris digne ſed ignara de pon
dere cū corporali robore tran
ſiliit benigne añ. Tranſiuit
in itinere maria multū ꝓpe
re mōticulos ſcandendo eui
tauit laſcinia ꝓter morū cō
ſtanciā colloquia ſpernēdo
añ. Longā viā ꝑtranſiit ma
ria mōtes circuit hilaris la
borādo honores mūdi reſpu
it deuocōem. tenuit celica me
ditando ℣. Diffuſa ē Lcō iiij.
Ipa etē̄ eſt miſerorū mi-
ſeracio. afflictoꝝ releuacio
deſolatoꝝ ꝯſolacō pctōꝝ vi-
ſitacō. diſcordanciū reinteg̃
cio cū triumpho Uñ nuꝑ ro
mane eccl'ie cardinales ſuꝑ
electōe romani pōtificis ꝗui
ter diſcordantes Itaqꝫ pro-
pter ꝑmiſſa beate virgis ma
rie priuilegia graꝝ actōes de
creuerūt ꝙ feſtū viſitaciōis
virginis glo'ſe ſtatuerūt ī ec
cleſia celebrari ſi eos ad ve-
ritatē aīoꝝ reduceret ad di-
ſcrepantibꝰ feliciter prouide
ret Tu R̷. Maria perēs fi-
lios plangēs querit de perdi
tos in ſcelere mortali. Cla-
mans clamat vt releuet ma
num ponit vt ſubleuet ne pe
na ruant mali ℣. Elizabeth
queſierat iohannē doctū no
uerat de vita ſupernali Lcō
Statimqꝫ voto facto ad
veritatē oēs ꝯcordit re
dierūt ad dñm Celeſtinū vi-
rum ſtrennuū atqꝫ ſctm̄ ī ro
manū pontificem elegerunt
Uirgo etem̄ beatiſſima ma
ter xpi ad filiū ꝓ eccl'ia mi-
litanti ⁊ ꝓ in ſe ꝯfidētibꝰ ſic
orat dñe virtutū ꝯuertere re
ſpice de celo ⁊ vide ⁊ viſita vi
neam iſtā ꝑfice eā quā plā-
tauit dextera tua et ſuꝑ fili
um hoīs quē ꝯfirmaſti tibi

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

℞ Roſa de ſpinis ꝓdijt vir-
ga de ieſſe floruit maria viſi
tauit Vis odoris diffundit
tota domus ꝑficit grā cū in
trauit ℣ Mirāda ſalutacio
fit plebi gratulacō ꝗ̄ fruc-
tum expectauit Lcō vi

Exterminauit eā aper de
ſilua ꝑ ſciſmatis vaſti
tatē ⁊ ſinglaris ferus depa-
ſtus eſt eā. q2 in ea dn̄i ē ſal⁹
et ſup populū tuū bn̄dictio
tua Manifeſtare virgo glo
ſa ſupra effraim beniamin ⁊
manaſſen. que trib⁹ archam
dei ſpeālit ꝓtexerūt ℞ Stel
la ſub nube tegit maria mū
do ꝑmitur rutilās in ſplēdo
re Elizabeth ꝑducit ad ſola
men lux ſpargitur roborās
in vigore ℣ Luna ſoli ꝯiun
gitur elizabeth deuoluit eſtu
ans i amore In iij. noct Tūc
ad ꝑmonē virgis dabat do
nū flamis matri ſimul ⁊ ꝓli
hic gaudebat in vtero hec ꝑ
uidit de puero ⁊ de regia poli
aā Adeſt mira credulitas
ac vgis fecūditas ꝑ exēpluz
monſtratū ꝯcepit pri⁹ ſterilꝭ
q̄ vox ē impoſſibilis niſi per
verbū datuz aā Fit nature
ꝓpiquius ꝙ ſterili fit fili⁹
ꝗ̄ virgo fiat ꝑgnās ꝗ nichil
impoſſibile deo nec infactibi
le ꝑ vbū ſuū dictās ſm lu.

In illo tp̄e Exurgēs ma
ria abijt in mōtana cū
feſtinacōe in ciuitatē iuda ⁊
intrauit domū zacharie ⁊ ſa
lutauit elizabeth Et reliqua

Morale eſt Omel ambro
omnibus vt qui fidem exi
gūt fidem aſtruāt. ⁊ ideo an
gelus cū abſcōdita nūciaret
⁊ fides aſtrueret exēplo ſeni
oris femie ⁊ ſterilis que con
ceptū marie nūciauit vt poſ
ſibile deo eſſet oē qd ſibi pla
cuerit aſſeret vbi audiuit hoc
maria nō quaſi incredula de
oraculo nec quaſi dubitās
de exēplo non quaſi in certa
denuncio ſed quaſi leta pro
voto religioſa ꝓ officio feſti
ua ꝑ gaudio in montana ꝑ-
rexit Tu ℞ Occaſum vgo
neſcijt velut lux mūdi ꝓflu
it de ſummo fundens lumen
Elizabet applicuit deuotos
ſibi attragit de celo pandens
numē ℣ Spūs rapit ſimbo
la celeſtibus ꝯformia tāꝙ a
q̄rū flumē Elizabeth Lcō

Quo em̄ iā deo plena niſi
ad ſupiora vgo cū feſti
nacōe ꝯſcēderet neſcit tarda
molimīa ſpūs ſci grācia Diſci
te vos mulieres ſedulitatez
quam pregnantib⁹ debeatis

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

exhibere cognatis Maria q̄
ante ſola in intimis penetra
libus verſabat̄ non a publi
co virginitatis pudoꝛ non a
ſtudio aſperitas moncium.
nō: ab officio ꝓlixitas itine
ris retardauit In mōtana
cū feſtinacōe virgo officiꝫ me
moꝛ iniurie immemoꝛ affec=
tu vꝛgēte nō ſexu relicta do
mo ꝑrexit Tu R̄m. Thronū
lucis pꝛoſpexerat qui vt au
roꝛa fulget vt ſole maneſplē
dente Elizabet vbi vidit ver
ba que pala ꝓtulit ſpeculo
ſuadēte V. In marie p̄ſencia
plura patent latencia eliza=
beth dicente Eli. Lcō ix.

Diſcite virgines nō circū
curſare ꝑ alienas edes
nō cōmoꝛari ī plateis. non a
liquos in publico miſcere ſeꝛ
mones Maria in domo ſera
feſtina in publico Mā ſit q̄p
pe apud cognatā ſuā tribꝰ
menſibus. etem̄ q̄ ꝓpter offi
cium venerat inherebat offi
cio. manſit tribꝰ menſibus
nō qḋ eam domꝰ delectaret
aliena ſed quia frequencius
ī publico videri diſplicet̄ Tu
R̄ Elizabeth ex opere ſig
noꝛum dat pꝛo pignoꝛe mari
am inuocare Quam gracia
cōtraxerat et pietas cōmo=
uerat vetulam viſitare Vſꝰ
Nullꝰ diffidat hodie ad ma
riam confluere ſibiq̄ȝ ſuppli
care Ad laudes

Sacra dedit eloquia ma
ria reſpōſoꝛia elizabeth
laudanti clamauit deo canti
cū magnificādo dn̄m de ſur=
ſum bona danti Anti. Tūc
exultauit animus cū ipſius
ſit filiꝰ āglo nūciāte ancilla
dei credidit cōfeſti verbū ge
nuit maria ſupplicante An̄.
Uera humiliacio fuit chꝛiſti
concepcio deo reſpiciente ex
hoc laudabunt ſinguli mari
am matrem ſeculi ipſa met
ſic dicente Antiphona. Ma
gna perfecit dominus in ma
rie virtutibus deum concipi
endo fit mater plena gracie
ꝛ imperatrix venie omnibꝰ
miſerando Antiphona Ma
ria tribus menſibus. quaſi
ſtetit laboꝛibꝰ elizabeth ſub
dendo conferebat de angelo
et verboꝛum miſterio que ꝓ
tulit ſalutando mutum au=
diuit eloqui pꝛophecias do
mini de chꝛiſto declarādo plu
ra vidit de puero mirabili
ab vtero pꝛecurſoꝛem vocan
do facta poſt reuerencia re=
uerſa eſt ad pꝛopꝛia maria
contemplando Capit. Ego

mater vtē Ymn9. De ſacro
tabernaculo vſi Audi filia
Sup bn̄.an̄ Adiutrix viſi
tacio ꝛ frequēs miniſtracio
elizabeth oblata mariā dat
ꝓpiciā ad impetrāda grām
cū fuerit vocata nā mr̄ ē ec
cleſie fluctuātis nauicle ſub
ditos gubernando promtus
ſuo regimi dirigēti qꝫ flami
deuote viſitando Col e vtē
Memoria de martirib9 ꝛ de
aplis Ad iij. Cap Ego mat
Surge ꝓpera Ad vi. cap
aica mea formoſa mea
ꝛ veni iam eīn hiemps tran-
ſijt ymber abijt ꝛ receſſit flo
res apparuerūt in terra nr̄a
tps putacōis aduenit Ad ix
Surge ꝓpera aica mea La
ſpecioſa mea ꝛ veni co
lumba mea in foraminibus
petre in cauernis macerie o-
ſtende michi faciem tuam ſo
nat vox tua in auribus me
is vox eīn tua dulcis et faci
es tua decora Deo. Ad veſp
an̄. de laud ps̄ de vna virgi
ne Cap ymn9 et v̄ vt in pri
ori vs̄ An̄. Jhū redēptor op
time ad mariā nos imprime
vt mundi aduocata pari for
ma nos viſitet ſicut fecit eli
zabet ꝑ ſummā pietatē mo
res et actus dirigat et ad ce

los alliciat ꝑ graciā collatā
Magt. Memoria de aplis.
Infra octauas oīa vt i die.
Urbanus roma Lcō i.
nus pontifex ſext9 an-
xia mente ferens ſempiter-
nam materiā. ſciſmatis i ec
cleſijs antiquatā ꝑpendens
qꝫ aio ꝓſpero qꝫ btā maria
ſit aduocata peritiſſima de-
linquenciū viatorū repatrix
ſagaciſſima diſcrepanciū ai
morū et gubernatrix diligē
tiſſima erranciū ſinglor Tu
Pro grā extinctōis ſciſ-
matis impetrāda et re
miſſionē omniū pctōrū pie
ſtatuit: qꝛ licet feſtū viſitaci
onis marie ad elizabeth illo
tpe poſt annunciacōem dīn
cam debuerit celebrari quo
ipa ſanctā elizabeth feliciter
ſalutauit ꝓpter maximas v
tutes et mirabiles in xpi in
carnacōis publicacōe. in io
hānis ſctificacōe i elizabeth
ꝛ iohānis ſpūs ſancti reple
cōe illo die potiſſime opera-
tas Tu aūt dn̄e Lectio
Tamē qꝛ illo tpe eccleſia
ꝑ officiū qdragesima-
le ac paſſiōe xpi ſpecialit oc
cupatur Ne igitur tanti offi
cij ſolēpnitas ꝑtermittatur
ad laudē et glām viſitacōis

virginis glorioſe idē vrbanꝰ
romanus pōtifex ꝑfatꝰ hu
ius feſti viſitacōnis marie
deuocōe affectus pie ſtatuit
ꝑfate viſitacōis memoriam
ſcȝ in craſtina die poſt octa-
uas ſcti iohānis baptiſte cū
octauis ſequētibus a cūctis
fidelibus celebrari **Lcō**

Et ſicut in natiuitate ſāc
ti iohannis multi fu-
erunt tēpaliter et ſpūaliter
gauiſuri Ita etenī viſitacio
nis marie iocūditate et mi-
rabili ꝯplecōe que in ſcō io
hanne fuerat terminata ad
cuiꝰ ſctificacōem i vtero ip
ſa venit eius quoꝗ plenis ḡ
tulacōibus cōſolemur et ad
ſuꝑnoꝝ deſideriū accēdamur

Ut aūt oīs fideliū multi-
tudo ad memoriā ꝑfate
viſitacōis marie arciꝰ et de
uociꝰ excitet. voluit ꝑfatus
pontifex romanus vt oībꝰ
vere ꝯfeſſis et contritis di-
ctū feſtū viſitacōis marie ce
lebrantibꝰ cū octauis loco di
ſtribucōnū materialiū in ec
cleſia fieri ꝯſuetarū de the-
zauro ſpūali eccl'ie vere īdul
gencie tm̄ ſicut in feſto corpo
ris xpi futuris tꝑibus effec
tualiter largirent **Lcō.**

Cū ergo angelus nūcia-
nit marie ꝙ inuenit grām a
pud deū ⁊ ꝙ de ea ꝯciperet fi
lius dei ad ſalutē oim̄ popu
loꝝ. ꝙ cito ipa credidit ſtati
ꝯcepit in vtero verbū dei et
poſt grās exhibitas de tan
to beneficio ſibi fctō ex ma
gna caritate et pietate ſtu-
duit ſuā ꝯgnatam elizabeth
iā ſex menſibus grauidatā
et ſibi cōpati et ſeruire **Lcō**

Unde dicit de eadē Exur
gens maria abijt in mō
tana cū feſtinacōe in ciuita
tem iudee ⁊ intrauit domuȝ
zacharie et ſalutauit eliza-
beth Abijt igitur in monta
na cū feſtinacōe qꝛ ab ange
lo in itinere facilit̄ ducta fu
it ſpūs ſancti inflāmacōe ꝑ
abrupta monciū ducebat̄ qꝛ
eiuſdē ſpūs mocōe fuerat a-
gitata **Lcō.**

Beata igitur maria in do
mino ꝯfidēs hilariter
tranſmigrauit ſuꝑ cacumi-
na ſicut paſſer ī aſꝑitate iti
neris ꝯgaudebat ꝑ viā ſua
uitatē colloquiorū aſꝑnebat
bona moncium in ihrl'm col
laudabat ihrl'ȝ ī mōtanis ce
lerrime cupiebat Noluit ibi
videri ī publico vel inueniri
ſed abijt feſtinanter. Tu au-
tem dn̄e **Lcō**

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Abijt igit̄ cū feſtinaciōe
in ciuitatē iuda vt io-
hānes ꝑcurſor ſtati in vtero
ſcīficaret̄. vt xp̄i incarnacio
ī ciuitate magis publica pā
deret̄. ⁊ vt ad fines terre tan
toꝝ miſterioꝝ vberiꝰ portare
tur declaracō Alio die lcō i.
Intrauit igit̄ maria ī do
mū zacharie et; ſaluta-
uit elizabeth Ecce quō intra
uit ſuꝑior ad iuniorē. dn̄a ad
ſeruā. regina celi ⁊ terre ad
famulā ⁊ ancillā. vt ſic lau-
dando laudibꝰ elizabeth vi
ſitaret et laus eiꝰ ad laudes
reciprocas reſonaret
Exquiſita mūdo gaudia
festitatis hodierne no-
uitas mltis occulta retro ſe
culis matrū pia ſcz hūilis ⁊
officioſa ſalutacōis viſitacō
euangelice auctoritatis du-
dum firmata īſtitutis ſalu-
taribus renouauit Lcō iij.
Poſt alloquucōez ſiqdē ⁊
viſitacōez āgeli. beata
dei geitrix virgo maria vete
ris ꝯgnate domū cū feſtina
cōe ſubiēs mōtana hūilit̄ in
trauit Et elizabeth quā pre
curſorē pariturā nouerat cō
ḡtulādo de dono ꝯgnate ſe
ne miniſtrato miſtratura iu
uēcula viſitat ⁊ ſalutat

Audiuit enī ab āglo ma
ria ſterilis ꝯceptū feie
leta p voto religioſa ꝓ offi-
cio feſtīa ꝑ gaudio relicta do
mo ꝓpria vrgēte veteris affe
ctu ꝯgnate ī mōtana preꝑit
Quo enī iā deo plena miſ
ad ſuꝑiora virtutū cul
mina feſtinā̄ter ꝯſcēderet q̄
ſuꝑnorū ciuiū obūbracōe vir
tutis altiſſimi ſuauitatē de-
guſtauit Letā̄ter ergo virgo
maria ad ſalutādū elizabet
ī mōtana abijt cū feſtinacōe
q; ab anglo ⁊ ſpūs ſcti īflā
macōe ꝑ arupta monciū ī iti
nere ducta faciliter fuit Tu
Que eiuſdē ſpūs ſci moti
one ſuauiter fuit agita
ta portās ī vtero filiū dei re-
gem glorie dn̄m mateſtatis
Abijt autē in ciuitatē iude
Abijt autē ī ciuitatē iude
hoc ē ī ihrl̄m q̄druplici
de cauſa Primo vt iohānes ī
vtero ſctificaret̄ Secūdo vt
xp̄i incarnacō in ciuitate ma
gis publica panderet̄ Tercō
vt in loco vbi dn̄s fuerat o-
peraturꝰ ſalutē in medio ter
re pre alijs primitis in mag
na reuerēcia haberet̄ Quar
to vt de illo loco ad fines ter
re tantoꝝ miſterioꝝ declara
cio vberius portaretur

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

[E]t intrauit domū zacha
rie Ueit ꝓpiqua ad ꝓxi
mā Junior ad ſeiorē Rex ad
militē Maria ad elizabeth.
Xpus ad iohē ꝫ vt vtꝰ debiliū
a forcioribꝰ roboret. Occur-
rit elizabeth ꝛ ātiq carnes ſte
rilitatis ob ꝑbrijs aicū ſpōſi
ſol' aurorā ꝑuū dñi iudicis ꝓ
conē vocē vbi ꝓphāz altiſſimi
feliciſſiō vētre deportabant
[O] q̄ꝫ dig ꝛ felix ſcāꝝ oc-
curſus feiaꝝ O q̄ꝫ btiſ
ſime matres btiſſiōꝝ pu'loꝝ
O ſtupēda ſatis hūilitas
go mr̄ ſaluatoris dñi mrēm
viſitat ꝑuiꝛ ꝑcurſoris ꝛ ſalu-
tauit elizabeth. Salutauit
ꝑor vgo maria ita fortaſſis i
q̇ens Gaudiū ſit tibi ſꝑ ꝯg
nata dilciſſima ꝛ fortaſſe ali
quo ſmone ꝯgruo ꝗtes refe
rēs ſcā elizabeth virginē re
ſalutat **Alio die lcō prima.**
[E]t factū ē vt audiuit ſa
lutacōꝫ marie elizabeth
exultauit in gaudio infās i
vtero eiꝰ ꝛ repleta eſt ſpū ſcō
elizabeth Salutāte mr̄e xp̄i
repletꝰ ē iohēs ſpū ſcō vocē
prior audiuit elizabeth ſꝫ io
hannes grām prior ſenſit et
cū repletꝰ ſpū ſcō exultauit
in vtero repleuit et matrem
[F]elices vteri copulant. re
gem ꝛ militē nō niſi duo te-
nerrimi pietes ꝯtigūt eliza
beth ſalutātē mrēm dñi ſui
eē ꝯgnouit ꝛ eā veneracione
debita venerata eſt
[I]ohēs etñeū q̄ vgis porta-
bat vtero deū eē itellexit ꝛ qꝛ
nō poterat vbo aio exultāti
ſalutauit ꝛ officij ꝓmptitudi
nē nōdū nato dño. q̄bꝰ vale-
bat idicijs itimauit Et qꝛ eū
a dueiſſe gaudebat q̄ ꝯceptꝰ
ē ex carne mris vgis filiꝰ al
tiſſimi vocaret ꝛ eēt. ꝛ illum
quē vbiq̄ꝫ pn̄tē nouerat eſſe
corporaliter adeſſe ſenciebat
[A]git vocis mag̃ deuocōe e
lizabeth mr̄ez laudās ꝛ filiū
claābat dixit Bñdicta tu i
ter ml'ieres Bñdctā inq̄ꝫ int
oēs ml'ieres bñdcās maiore
bñdcōe icōꝑabl'r iſignis per
quā ꝛ diui ꝗmis gl'az ſuſce
piſti nō āmittēs corona inte
gritatis. ꝑ te maledictō prie
mris exclusa ē q̄ ſola fuiſti ꝑ
ticeps bñdctōis ꝛ exꝑs male
[B]ndcā tu dictōs oiꝫ ml'ieꝝ
i vtero ꝓpt ſingl'arē frctū in
mdo ꝛ ꝓpt excellētiſſimū ꝑmi
um ꝛ bñdictꝰ frūctꝰ ventris
tui nō gñali more ſcōꝝ bñdi
ctꝰ ꝫ vt apl's ait Quoꝝ pn
tes ꝛ ex q̄bꝰ xp̄s ſm carnē q̄
ē bndcūs ſuꝑ oia i ſecl'a am̄

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

De huiuſmodi fructꝰ oꝛ-
tu Pſ̄ miſtico ſermōe
dixit Etenī dn̄s dabit beni
gnitatē ⁊ terra nr̄a dabit fru
ctum ſuū Dedit quippe do-
minꝰ benignitatē qꝛ genus
hūana a reatu puaricacō-
nis ꝑ vnigenitū filiū ſuū li-
berari diſpoſuit Dedit beni
gnitatē qꝛ eiꝰ ingreſſu virgi
nalis vteri tēplū ſpiritꝰ ſci
gracia conſecrauit.

Et ſequitur terra nr̄a da
bit fructū ſuū· qꝛ eadē
virgo q̄ de t̃ra corpus ſuum
habuerat filium genuit diui
nitate quidē deo patri coe
qualem Sed ſibi·carnis ve-
ritate ꝯſubſtancialē. de hoc
yſaias: Tempus hūane redē
ptionis intuens·ait In illo
die erit germē dn̄i in magni
ficēcia ⁊ gloꝛia ⁊ fructꝰ ter
re ſublimis

Germen dn̄i in magnifi-
cencia fuit et gloꝛia Cū
ſempiternus dei filius in car
ne tp̄aliter apparēs magni-
tudinem virtutū celeſtiū mū
do clarꝰ effulſit Fructꝰ quo-
q̄ terre ſublimis effectꝰ eſt
qn̄ carnē de natura nr̄a moꝛ
talem deus ſuſceperat vi re-
ſurrectōis immoꝛtalē ad ce-
los ſubleuauit

Recte ergo dicitur bn̄dcā
inter mulieres Per eiꝰ
nāq̄ partum virgineū a na
tis mulierū maledictō pꝛime
matris eſt excluſa Bn̄dctā
inq̄ que deū concepit ⁊ vir-
go ꝑmanſit Et benedictus
fructus ventris illius ꝑ quē
et ſemen coꝛruptōis et ſuper
ne hereditatis quā in adam
ꝑdidimus. virginal' ventris
fructū recepimus. Quando
fuerit dn̄ica tunc habeātur
ſex lectiones cū omelia ſup̄
dicta et ſimiliter in octaua.
Sequit̃ octaua petri ⁊ pauli
Ad vſ̄ añ. Eſtote foꝛtes pſ̄
feriales Cap. Hij ſunt viri
mie Requi re iohānis et pau
li ℞ Fuerūt ſine que Ymnꝰ
Jam bone paſtoꝛ Doctoꝛ e-
gregie Anne xp̄e ℣ In oēm
terram Sup̄ m̄ t añ. Glo-
rioſi pꝛincipes Collecta De
us cuius dextera vtſ̄. Me
moꝛia de dn̄a Ad matutinas
cantus in cōmuni apoſtolo

Ve michi frat̃ thimothee
ve mihi Quis non in-
duit gemitū aut fletum·aut
quis mēte attonitꝰ non obi
tupeſcet O frater cariſſime
miniſter criſti ⁊ eccleſie indu
ere cilicio et lamentare quia
vox in rama audita eſt non

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

eтиⁿ ploꝛatus. ſed vllulatus
moꝛtis et oꝛphanitatis. Tu

Ecce etiⁿ petrus fundamē
tum ecclarū et glia ſctō
rum aplorū receſſit a nobis
et nos oꝛphanos dereliquit
Paul⁹ quoqꝫ gencīn fami-
liaris cōſolatoꝛ ꝑiter defecit
nobis et vlterius nō inueni
etur Tu autem   Lcō iij.

Ubi ſūt curſus pauli ⁊ la
boꝛ ſctōꝝ pedū ei⁹ vbi ē
obloquēs lingua conſulens
⁊ ſpūs bene placēs deo ſuo.
O frater mi timothee Quiſ
nō ploꝛet ⁊ vllulet Nam qui
meruerūt glam et honoꝛem
apud deū tāqꝫ malefctōꝛes
traduntur ad moꝛtē Qm āt
nō īterfuiſti facile tibi videt

Quis nō op⁹ agōis eoꝝ
fleret hoꝛa iſta qn̄ ꝑcep
tum ſentencie egreſſum ē in
eos vt petrus crucifigeretur
et paulus decollaretur Ui-
delicꝫ turbas iudeorū ⁊ gen
tilium multitudinē ꝑcucien
tes eos illudētes eis ⁊ in fa
cies eoꝝ exſpuētes Ipi vero
trāqlli ⁊ quieti exteterūt ſi-
cut agni īnocētes ⁊ māſueti.

Aduenīete antē terribili
tpe ↄſūmacōis eoꝝ cū
ſepararet̄ ab inuicē. tūc dix
it paulus petro Pax tecū

fundamentū ecclaꝝ ⁊ paſtoꝛ
ouiū et agnoꝝ xp̄i Petrus
aūt ad paulū Uade inquit ī
pace beatoꝝ ꝑdicatoꝛ medi-
atoꝛ ⁊ dux ſalutis iuſtoꝛū.
Cū aūt elongaſſent eos ab
inuicem ſequut⁹ ſum magi-
ſtrū meū nō etiⁿ in eodē loco

Ue michi   occiderūt eos
ammodo ceſſabit ↄcur
ſus diſciplorū vrōꝝ romā ve
niencīn ⁊ querencīū vos Jam
nemo dictur⁹ ē Eam⁹ et vi-
deam⁹ doctoꝛes nrōs et inter
rogem⁹ qualiter regere nos
opoꝛtet ecclas nobis ↄmiſſas
Et interpretabunt̄ nobis ꝑ-
cepta dn̄i nrī ihū xp̄i et elo-
quia ꝓphetarū Attēde mira
culū. vide ꝓdigiū frater dile
cte Die inclinacōis eoꝝ poſt
moꝛtē illoꝝ vidi eos ad inui
cem manu ad manū intran
tes poꝛtas oꝛbis indutos ve
ſtes luminis et coꝛonis clari
tatis ⁊ lucis oꝛnatos.   Sm̄ ma
                              theum

In illo tpe iuſſit
ihūs diſciplos ſuos a-
ſcēdē ī nauiculā ⁊ ꝑcedere eū
tranſfretū donec dimitteret
turbas ⁊ dimiſſa turba aſcē
dit in montem ſolus oꝛare.

Omelia venerabilis Bede

Cū ſctm̄ euangeliū lege-
retur audiuim⁹ nauicu

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

lam ꝑiclitantē xp̄m ꝑiclitā
tibus ſubuenientē petrū ve
niēti xp̄o occurrentē in qui-
bus oībus miraculū expec-
tamus miſteriū inquiramꝰ
Quādo em̄ poſſumꝰ de di-
uinis opibus q̄ legunt̄ intel
lectū alicuiꝰ miſtice ſignifi-
cacōnis exſculpere q̄ſi de ob
ſcuris fauorū cellˀ mella pro
ducimꝰ vˀl xp̄i diſcipˀlos imi
tantes ſpicas manibꝰ ꝯfri-
camꝰ vt ī eis vitā īueniamꝰ
Aſcendit ergo dn̄s nr̄ vtle
ctum eſt in monte ſolꝰ ora-
re Mons altitudo eſt Quid
em̄ in hoc mūdo alcius celo.
Quis vero in celū aſcendit
nouit optīe fides vr̄a Cur an
tē ſolus aſcēdit Qꝛ nemo a
ſcēdit in celū niſi q̄ deſcēdit
de celo filiꝰ hoīs qui ē in celˀ
Quāuis ⁊ cū venerit in fine
⁊ nos oēs mēbra ſua collige
rit atqꝫ leuauerit ī celū eciā
tūc ſolꝰ aſcēdit qꝛ caput cuꝫ
corpe ſuo vnus eſt xp̄s Tu.
Laud Hoc ē ꝑceptū meum
Cap vt ii. vā Sup bn̄dictꝰ
Petrus apˀlus vt̄s Col Deꝰ
cuiꝰ dextera Cetera ī coī In
ſecū. vā Iurauit dn̄s Sup
miſt an̄. Glˀoſi princi. Col.
Deꝰ cuiꝰ dex. Meōria de vi
ſitacōe et cōpleto. de nō viſi
tacōe Itē de viſitacōe lcōes
Vere ac ſinglˀariter bn̄di-
ctus fructꝰ marie q̄ nō
nrō more poſt ꝗ natꝰ ē bn̄di
ctōis grām a dn̄o ꝑcepit ſed
ip̄e ad ſaluandū mundū be-
nedictus venit in noīe dn̄i.
Sctā queādmodū elizabet
vetus mulier ⁊ noua mater
ſpū ſctō repleta venientē ad
ſe mox vt vidit mrēm domi
ſui eē ꝯgnouit Sꝫ nichil ī ſe
tˀlis meriti repiēs q̄ digna fi
eret a tanta hoſpite viſitari
dicebat Vn̄ michi hoc vt ve
niat mater dn̄i mei ad me
Quāta ī corde erat ꝓphiſſe
hūilitas nimiruꝫ ille ſpūs q̄
ei ꝓphecie donū ꝯtulit hūili-
tatis munꝰ donauit ꝓpheti-
co repleta ſpū nō q̄i ignorāſ
hoc ꝓtulit ſꝫ q̄i nō hūani me
riti ſꝫ digno grē mūere hoc re
ꝯgnoſcit mat ꝓphē a mrē dn̄i
ad ꝑfectū pignoris vt viſitaē͂t
Propt q̄d dixit vn̄ michi
hoc Hoc ē q̄ntū bonū michi
accidit nō ꝯgnoſco meritū vn̄
hoc michi Qua iuſticia ⁊ q̄bꝰ
fctis ꝑ q̄bꝰ meritis vt veni
at mr̄ dn̄i mei ad me Mira
clˀm ſenſio miſteriū ꝯgnoſco
Auſcultate q̄d ſenſit aut q̄d
ꝯgnouit Ecce inq̄t vt fcā ē
vox ſalutacōis tue ī auribꝰ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

meis Exultauit ꝑ gaudio infās ī vtero meo O ꝙ ſācta ſalutacō ⁊ ſbita opacō ſpūſ ſci ī vno eodēq; momēto cuȝ voce ſalutātis noſcebat̄ gaudiū ꝑuuli nōdū nati ſtati ei dū vox ꝑuenit ad aures coꝛpales virtꝰ ſpūal' in coꝛ audietis intrauit Intellexit eni elizabeth eodē mō quo īpleta erat ſpū ſcō reuelāteq; exultacio ſua ſignificaret infantis illiꝰ ad ſe veniſſe matrē cuiꝰ īfans eiꝰ ꝑcurſoꝛ futurus exiſteret O glorioſū ꝑconis officiū qui intra materna adhuc ꝯcluſus viſcera affuturū tā ſaluatoꝛē mūdi quē nōdū ſignificare poterat ſpū ꝓphetico exultās reuelabat O ſtupēda dignacio puerū nouiter ꝯceptū in motū exultacōis ꝓrūpe eiq; gratanter occurrere ſꝫuicio dulcioꝛi quē vtero virgīali diuinitꝰ ſenſit infuſū A ſeculo nō eſt auditū ꝙ exultaret quis ſicut hic ꝑuulus in vtero matris Btā aīa que in via pctōꝝ nō ſtetit ſed ī ſecrecōꝛi ſemita de celeſtibꝰ officij egrediēs īaudite gratulacōis ſoꝛtita ē dulcedinē Felix elizabeth ad quā mater ꝓperat redēptoꝛis Quaȝ ſalutacōis obſequijs celoꝝ reperatrix honorat ſed puer mlto felicioꝛ q̄ ſalutantis maieſtatem agnoſcēs infra viſcera tnbroſa volūta gaudio gaudet q2 vi tā btē ſalutacōis ac viſitacōis attēdit Et ꝑ hec ꝓphetiſſa ſpū ſctō repleta cū qualis et quanta eſſet q̄ ad ſe venerat ꝯgnouiſſet ⁊ quātū ſe indignā eiꝰ viſitacōe indicaret poſtq̄ virginē mrēm bn̄dictā in mulieribus et fructū bn̄dictū ac pꝛolis gaudiū in vtero ſuo cōteſtata fuiſſet Ea que de virgine matre per ſpiritum ſāctum in occulto didicerat et diuina operante potēcia abſq; vlla ambiguitate complēda cognouerat Omnibusq̄ aderant palam euangelizabat loquēſ beate virgini hec verba Et beata inquit que credidiſti quoniā perficient in te ea que dicta ſunt tibi a domino Ad manifeſtacionem vero ſpiritus ſancti os ſuum aperuit et verbum bonum quod conceperat eructans in laudem domini ⁊ ſaluatoꝛis ſui dicens Magnificat anima mea dominum ⁊ et exultauit ſpiritus meꝰ in deo ſalutari meo

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Duo ⁊ duo aīa et ſpiritus
⁊ iter duo et duo ſalutare ⁊
dn̄s Dn̄s potenciam notat.
ſalutare miam ſignat

Sicut aīa ⁊ ſpūs ī hoīe idē
ſunt ꝙuis aliud aīa ⁊ aliud
ſpūs notat Nā ſpūs ad ſub
ſtāciā dicit̄. et aīa ad viuifi
cacōem Sicut eñ dictum ē
Aīa mea magnificat ⁊ ſpūs
exultat. q̄i dicat. Ego ⁊ aīa
mea in ſpū meo idez ex toto
corde et tota volūtate deum
lando. ⁊ de ei⁹ ſaluacōe quā
hūano gn̄ri eū video oñ dere
nūc ꝑcordijs totis exulto

Neqꝫ eñ magn⁹ dicit̄ a cre
atura creator. q̄ quoqꝫ in re
notādū ē ꝙ trib⁹ modis dici
tur magnificare ideſt āt ma
gnū facere aut magnū ado-
rare aut magnum anmirari
Magnificat̄ eñ de⁹ ī nobis
cū magnificari dignet̄ in no
bis Sꝫ nūq̄d ī maria vñ car
nem aſſumpſit. Unde ange-
lus ad eam loquens ait

Aue grā plēa dn̄s tecū bn̄-
dcā tu inter mlieres Spūs
ſcūs ſupueniet ī te ⁊ virt⁹ altiſ
ſimi obūbrabit tibi Ideoqꝫ ⁊
q̄d naſcet̄ ex te ſcm̄ vocabit̄
fili⁹ dei Quecūqꝫ tn̄ aīa ſā
cta v̄bū dī cōcipe ꝑt creden
do pere ꝑdicādo mḡnificare
amādo. vñ dauid Mḡnifica
te dn̄m mecū ⁊ exaltem⁹ no
mē ei⁹ in idipm̄. acſi apte di
ceret Mḡnitudiez dī mecuꝫ
ꝑdicate ⁊ noī ei⁹ ꝑconia ma ḡ
attollite Hic iterū dicit dn̄e
de⁹ me⁹ mḡnificat⁹ es vehe
mēter Un̄ ergo magnificet̄ ī
nobis idē ꝓphā inſinuat di
cēs Mḡnificata eſt vſqꝫ ad
celos mīa tua Sic nāqꝫ aptā
da ē ī ſingul' aīa ſcā vt mag
nificet dn̄m Cōcipiet verbū
dei ꝑiet ⁊ enutriet Recordet̄
ſaluacōis ſue varia ꝯmercia
quō null' ſuis ꝑcedētib⁹ me
ritis ſit ab īiq̄tate ſaluata ꝑ
boītate ſola ḡtuita xp̄i ſāg-
uine ſit redēpta ⁊ dicit Mḡt
aīa mea dn̄m Sic eñ de⁹ di
lexit mundū ait euangeliſta
vt filium ſuum vnigenitum
daret. hinc et ait apoſtolus
Qui proprio filio non peper
cit ſed pro nobis oībus tra-
didit illum O mire magni
tudinis affectus. o ineſtima
bilis caritatis effect⁹ Quis
tāte pietatis diuicias nō ob
ſtupeſcat. quis eñ talē inef
fabilē caritatem nō cōtremi
ſcat quis vnꝙ̄ poſſet ſpera-
re vt ex deo ante tempora na
tus naſceretur ꝓ hoīb⁹ ī tē-
pore ex feīa homo factus eſt

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Unde ſcriptū eſt At vbi ve
nit plenitudo tēporis miſit
deus filiū ſuū natū ex mulie
re factū ſub lege vt eos qui
ſub lege erāt redimerent vt
adopcōez filioꝝ dei reciperemꝰ
Neq; eīn audiēdi ſunt qui
legē dum putāt. natū ex mu
liere. ſed factum ex muliere
q2 ꝯceptus in vtero virgina
li carnē de nichilo nō aliun-
de ſ3 materna traxit ex car
ne Alioquin nec vere filiꝰ di
ceret hoīs qui carnem nō ha
beret ex homine Tu In oc-
taua viſitacōis ad vs̄ Acce
dunt laudes cū ceteris p to-
tum. vt in pris vis̄ Collecta
Deus qui coeternū tibi fi-
lium in btē marie virginis
vtero clauſum in montana
ne lateret ad elizabeth geſta
ri voluiſti Preſta qūs vt cꝰ
virginitatē in hac viſitacōis
ꝯmemaracōe veneramur eā
ſubſeq̄ quo pceſſit ad celeſtia
regni gaudia mereamur. p c
Magna itaq; di- Lcō i.
ſpenſacō pietatis ē vt
ad redēptionē humani gene
ris deꝰ pater nō angelū non
archangelum ſed filiū ſuum
vnigenitū mittere dignatus
eſt. quem q2 diuinitatis ſpē
videre nequimus

Magna rurſum dilctōis ar
te preuidit vt hūc factum ex
muliere. hoc eſt ex materne
carnis ſubſtancia ſine virili
admixtione ꝯceptū quē ad
humanos verū hominē pro-
fert aſpectus
Qui i diuina virtute ac ſub
ſtancia manēs p oīa qđ erat
veram nrē mortalitatis ifir
mitatez quā nō habebat in
dueret ⁊ vt nobis neceſſari
am obediendi virtutē preci-
puo ꝯmendaret exēplo Fa-
ctum filiū ſuū ſub lege deus
miſit in mundū nō quia legi
quicq̄ debeat. q2 vnus ē pa
ter vnꝰ ē legiſlator ⁊ iudex.
Sed vt eos q̄ ſub lege poſi
ti erāt et legis onera porta-
re nequiuerūt ſua ꝯpaſſiōe
immutaret ac de ſeruili ꝯdi-
cione qui ſub lege erāt erep-
tos in adoptionē filiorū dei
que eſt per graciam ſua lar
gitate reduceret
Quis itaq; vnq̄ poſſet eſti
mare vt portaretur manibꝰ
femineis a quo portatur or
bis panis anglorū aleretur
Virtus celoꝝ infirmaret vi
ta hominū moreretur
Magnificet ergo in his aī-
ma marie dūm Magnificet
et nrā aīa Admiremur gra-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

tulemur amem⁹ laudemus adorem⁹ et grãs illi agam⁹ que p eandem redẽptoris noſtri mortẽ de tenebris ad lucem de morte ad vitã de corruptõe ad icorruptõez de exilio ad patriam de luctu ad gaudiũ de terris ad celeſte regnum vocati ſum⁹ Cui nũc et ſemp ſit hõr glĩa in ſecloꝝ ſecula amẽ Tu aũt Cetera vt in die ſctõ De ſancto kanuto oĩa require poſt omelias dñicales rc. ſuffragabit de btã virgine poſtea de mẽti.

Preſta qs oĩpo Colle. tens deus vt qui glorioſos martires felicẽ philippum vitalẽ marcialẽ alexãdrum ſiluanũ et ianuarium fortes in ſua ꝯfeſſiõe cognouim⁹ pios apud te in noſtra intercesſione ſenciam⁹ Per Poſt matutiñ. fiat ſuffragiũ de pſcriptis martiribus Item poſt ii. veſp. de ſcõ ketillo añ. Similabo ℣. Amauit eum dñs Collecta

Omnipotens ſempiterne deus qui es ſanctorum tuorum ſplendor mirabilis. quiq̃ hunc diem in beati ketilli confeſſoris tui ſolemnitate cõſecraſti da eccleſie tue de tanta feſtiuitate letari vt apud miſericordiam tuam exemplis eius protegatur ⁊ precibus. Item memoria de ſancto benedicto cũ hac añ.

Fuit vir vite venerabil' gracia benedictus et nomine ℣ Juſtum deduxit dñs Col.

Interceſſio nos dñe quesumus beati benedicti abbatis tibi commendet vt quod noſtris meritis nõ valemus eius patrocinio aſſequamur. per dominum. De ſancto ketillo Lectio prima.

Beatus vir domini ketillus ortus ex illuſtri p ſapia cum adhuc eſſet in etate tenera. cepit deo deuotus exiſtere veraq̃ innocencia ⁊ ſimplicitate ſancta deo hoibusq̃ placere. Parentes autem eius in confinio randruſienſis opidi habitantes in villa vindinghe cum eſſet diuites inſtinctu matris que deum plus timuit et dilexit congruum dixerunt filium ſtudiis litterarum tradere ac gemina inſtructum ſciencia in monaſterio domini mancipari Tu autem Lectõ

Traditus autem huiusmodi ſtudiis non ſolum in diſciplinis liberalibus pfecit verũetiam iuxta pſal-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

miſte vocem dicentis. de vir
tute in virtutē ꝓceſſit Erat
autem humilitate preditus
caſtitate preclarus largita-
te conſpicuus firmus conſi
lio miſericordia inſignis et
caritate ineffabilis. Qui et
amicos in deo et inimicos ꝓ
pter deum dilexit Tu autez
domine Lectio iij.

In his ergo virtutibus
placens deo factus dile
ctus adhuc inter peccatores
viuens transferri ad melio-
rem vitaz deſiderauit. ne for
te malicia mutaret animam
eius. et fictio deciperet ani-
mum illius Illud eñi domi-
nicū diligebat attencius mā
datum Niſi quis renuncia-
uerit omnibus que poſſidet
non poteſt meus eſſe diſcipu
lus Tu autem dñe Lcō iiij.

Crebreſcente igitur eius
glorioſa fama ſanctita
tis que vniuerſo populo iaz
innotuit. ad aures venerabi
lis epiſcopi vibergenſis eſ-
killi peruenit. cuius ſanctis
exhortacionibus dilect⁹ deo
amicus. Quod primo men-
te conceperat ad effectum ci
cius perducere diſponebat.
Placita eñi erat deo anima
illi⁹ ꝓpterea ꝓperabat de me

dio iniquitatū illum educe-
re atq̧ inter religioſos ⁊ ſan
ctos viros eū collocare Lu.

Unde factū eſt vt ille ve-
nerabilis pontifex ſpi-
ritu ſancto mediante illum
ſibi alliceret et in ecclia ma
iori fratribus ſociaret Qui
ibidem ſub regula auguſtini
ſumma caritate congregati
erāt et regi regū deo deuoti
miniſtrabāt Ubi primū ma
giſter puerorum cōſtitut⁹ pue-
ros cōmendabiliter inſtru-
xit ꝑcioſaq̧ inſup volumia
conſcripſit attendens apo-
ſtolum dicentem Qui nō la
borat nō manducetocioſus
nequaq̄ comedere voluit pa
nem Sz mirāda predit⁹ grā
duo ſimul quotidie opa con
pleuit pueros docuit ⁊ aſcri
bendo manum interim non
retraxit Lcō vi.

In his igitur atq̧ ceteriſ
opib⁹ bonis ſedul⁹ dei ꝑ
nus ac deuot⁹ poſtq̄ miniſ-
terū ſacerdotalis iuguz ſpū
ſctō donāte ꝑcepit nō ſolum
donis ſpiritalib⁹ repleri me
ruit ſed miranda ſanctitatiſ
grā vndiq̧ refulſit Tu autē
Euange. Nemo accendit lu
cernam Cap. Iuſt⁹ cor ſuū
tradidit Meōria bñdicti aū

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Sanctiſſime ꝯfeſſor dñi mo
nachoꝝ pater et duꝝ benedi
cte intercede ꝓ noſtra oĩumqꝫ
ſalute ꝟ. Poſui adiutoriuꝫ
Col. vtſ. Nota ꝙ feſta diui-
ſionis apl'orũ et marini mar
tiris inter incidēcia infra oc
tauas kanuti ꝓprijs locis ſer
uabuntur Sed alijs diebus
de ſancto kanuto agatur In
diuiſione apoſtoloꝝ ad veſꝑ
añ. Eſtote for. Ps feri. cap
Ibant apl'i gaudentes a
ꝯſpectu ꝯſilij qm̃ digni
habiti ſunt ꝓ noĩe ihũ cõtu
meliam pati Deo gracias.
R. Ite in or. Require in die
aſcenſionis Ympn⁹ Annue
xp̄e ꝟ. In oẽm terrã añ. Ec
ce ego mit. vt in cõi Collec.
Deus qui hodierna die ꝑ
apl'oꝝ tuoꝝ labia ĩ or-
be terrarũ diſſeminaſti doc-
trine ſalutaris ſcienciã. tri-
bue q̃s vt eoꝝ predicacõis
nectare fundati regnũ quod
p̄dicauerunt adipiſci merea
mur Per dñm Suffragium
de ſancto kanuto Cantus in
cõmuni Lcõ prima.
Hodierne feſtiuitatis fra
tres cariſſimi gaudere
debemus qui diuiſiõem apo
ſtolorũ celebram⁹ Quoꝝ di
uiſio nrã facta eſt collectio.
Diuiſi ſunt eñi ꝑ vniuerſuꝫ
mundũ vt in vnam vniuerſi
fideles colligerẽt eccl'iaꝫ Añ
dies hodierna in oĩbus eccle
ſijs debet eſſe celebris Qua
rũ eccleſiarũ inſtitutores ⁊ fa
ctores ad q̃d miſſi ſunt vbũ
ſalutis p̄dicare ceperũt atqꝫ
portare Lcõ ſecun
Cum aſcenderet ihũs in
celũ apl'i predicare miſ
ſi ſunt quorũ amorẽ inter ſe
mutuũ quiſquis ꝯſiderat q̃
apl'orũ amator eſſe deſiderat
et plane poteſt videre q̃tũ fe
ſtiuitati hodierne debeat. in
qua dulcedo mutue cohita-
cõis et colloqucõis iſtoruꝫ
virorum eſt eis ablata et in
amaritudine mundane per-
ſequucõis ꝓ noſtra collcõne
diuiſa Lcõ iij
Ablatã vero vel diuiſaꝫ
eorũ lucẽ ĩ diuerſis mũ
di partib⁹ nõ ideo dicimus.
Qm̃ corda eoꝝ in vno domi
no nrõ indiuiſa ſciamus Sꝫ
hũanam ꝯſuetudinẽ intendi
mus q² leticia et familiari-
tas ſe diligenciũ et cohabita
cio inter ſe q̃to dulcior tan-
to ab inuicẽ recedencium cor
poralis abſencia eſt amarior
Quamuis eñi celi vocent̃
et ſunt tamẽ hoĩes hu

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

mano effectu gaudere et cō-
dolere ſibi inuicē poterant q̄
inuicē ſe diligebāt Sicut ex
humano iure habebāt eſuri
re ſitire dormire et mori poſ
ſe Formemus ⁊ deſcribam⁹
in corde nrō qualis habit⁹
iſtorū patrū fuerit in hodier
no eorū corꝑali diſceſſu et q̄
amplexus et q̄ lacrime et q̄
oſcula et que verba de bono
ihū dn̄o noſtro inter eos ſūt
ſeminata Lcō v.

Poſſumus nos licite in
ſpū ſctō hec imaginari
vt anima nrā mereatur illoſ
amplecti nos dignat⁹ eſt fi-
lius dei illorūq̃ lacrimas i-
mitari. ꝑ quos datur letari
illorūq̃ veſtigia oſculari per
que cōformamur imagini fi
lij dei illorūq̃ verba ſectari
per quos verbū patris eter-
ni ꝓ nobis incarnatum ad
nos venire et in nobis volu
it habitare Lctō.

Quanta nempe imagina
cio cordis ſicut in vnū
et viciorꝫ eſt peccati caſtiga-
cio .ita ſcis imitatacōe ſctō
rum eſtuātibus ſuauiſſima
fieri ſolet dilectio Fiat ergo
nobis ſuauiſſima cōpunctō
aplici agmis hodierna diui
ſio ex ſpūs ſancti dono qui

ſuper eos veniēs repētiō ſo-
nitu ex timidis fortes .ex ꝑ
uis amicos .de terra fecit ce
los Tu autē dn̄e Euangeliū
Quere feria quīta penteco.
Itē nonū ℞m. Ite in orbez
Ad laudes Hoc eſt precep-
tum Cap Ibant apl'i gau.
Sup bn̄d an̄. Euntes i mū
dum vniuerſum p̄dicate euā
geliū omni creature all'. qui
crediderit et baptizatus fue-
rit ſaluus erit all'. qui vero
nō crediderit ꝯdēpnabit all'a
Ad horas Cap ℞ et ℣ i cōi-
In ij. vſ. Iurauit dn̄s de a-
poſtolis Sup magt'ai Illi
aūt ꝑfecti p̄dicauerūt vbiq̃
dn̄o cooꝑante et ſermonē cō
firmante ſequentibus ſig-
nis Collcā vtſ. In craſtino
diuiſionis aplorū eſt feſtum
marini martiris Collecta.

Da nobis qūs dn̄e beati
marini mr̄tiris tui paſ
ſione gl'ari vt eius ſemper et
prōcinio cōfidam⁹ et fidē cō
grua deuocōe ſectamur .ꝑ d

Marinus puer ſanct⁹. vr-
bis rome primari⁹ ſe-
natoris cuiuſdā fili⁹ a mar
ciano ꝯphenſus eſt a quo de
noīe et genere ſuo interroga
tus xp̄ianū ſe eē rn̄dit Cūq̃
ydolis immolare reſpueret.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

iuſſit eũ extendi et loris du
riſſis ɔcuti deinde fortiter li
gari ꝛ in cuſtodiã mitti Lcõ
Quẽ ſequẽti die ꝓductuꝫ
cũ videret eiꝰ ɔſtanciaꝫ
in eculeũ iuſſit ſuſpendi ꝛ vn
gulis corpꝰ eiꝰ dilaniari. de
inde ſerrã ligneã fieri ꝛ ma
chinã lapideã vt emiſſo lapi
de ꝑ machinas mechanicas
mẽbra eiꝰ diuideret. miſtri er
go diaboli trahẽtes machi-
nam illo grãs dignas agẽte
quaſi ad mortẽ fatigati dix
erũt impatori ſe hoiem iuſtũ
vincere nõ poſſe Lcõ iij
Qui ſtupẽs i his iuſſit ar
borẽ magnã ſcindi per
mediũ vt immiſſus ꝑ eã ſan
ctus extenſus ꝛ ɔfractꝰ ſpm̃
emitteret Cũ delicata eiꝰ mẽ
bra extẽdiſſent arbor diuiſa
ẽ in duas ꝑtes a capite vſq
ad pedẽ Tu autẽ L iiij.
Deinde iuſſit marcianus
craticulã ꝛ plũbũ igne
ſuccẽdi ꝛ martirẽ ſupappõi
q̃ ſupra eã aſcendẽs ſignacu
lũ crucis faciẽs dñm inuoca
uit ſtatiq flumiꝰ inundantis
aque erumpẽs ignẽ extinxit
ꝛ ipe ſtãs ſupra aquã deũ gli
ficauit Tu autẽ Lcõ v.
Tunc ſimpliciꝰ cõmenta-
rienſis. iuſſit frixorium
afferri ꝛ ignem vehemẽtiſſi
mũ ſuppõi ꝛ puerũ in eũ mit
ti qui a miniſtris proiectus
deũ glificauit ꝛ reſpiciẽs ad
marcianũ ait Paraſti car-
nes meas ad edendũ iã mi-
ſer accipe partẽ tuã et come
de donec alie ꝑparentur
Hoc eo dicẽte vox de celo
veniẽs ignẽ extinxit ꝛ
refrigauit frixoriũ Ita vt i eo
velut in bono ſtratu iacẽs be
nediceret deũ Fulciꝰ vero ꝑ
ſes ait marciano Jube affer
re caldariũ ꝛ in eũ picẽ mitti
vt ab igne ſuccẽſa ebulat et
capite ſubmerſo mittet i eũ
Tũc ſctũs ad oia paratꝰ in
celum aſpexit et ſe ſponte in
caldariũ ꝑcecit. quod ſtatim
in duas partes diſruptũ eſt
ꝛ ſcũs marinꝰ i medio ſtans
illeſus deũ glorificauit Euã
gelium. Homo quidã peri-
gre Cetera de vno martire.
Nota feſtũ ſcãꝝ virginũ eu
froſine ꝛ florẽcie cadit i octã
ſcti kanuti ſed differat in ali
um diem vacantem Collcã
Deꝰ qui nos ſctãꝝ virgi
nũ tuarum eufroſine ꝛ
florencie facis cõmemoracio
ne gaudere. cõcede ꝑpicius.
vt ſuffragantibꝰ earũ meri
tis ab imminẽtibꝰ ꝑiculis li

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

heremur et eternis gaudijs
perfrui mereamur Lcō i.
Apud coloniā ſctarū vir
ginū paſſio eufroſine ⁊
florencie q̄ de nūero vndena
rū miliū virginū ſunt. qua-
rum feſtiuitas vndecio kalē-
das nouēbris celebratur Cū
eñi ſctā vrſula ex reuelacōe
dīna regis filia britanie puel
las virgines de diuerſ terris
ꝯgregari procurauit Tu. ij.
Quarū tandem exercit⁹
grandis fact⁹ eſt q̄ om
nes magna ſocietate nauigi
o venerunt coloniā ⁊ exinde
romam pro indulgencijs pe
deſtres ſunt profecte Tu iij.
Sed cū redirēt coloniā ce
tus hunorū qui erant
crudeles pagani et tūc tpis
eandē ciuitatē obſederūt illū
totū gregē ſacrarū ꝟginum
ſanguīe martirij rubricatum
tanꝙ oues mactauerunt
Interiecto āt multi tpis
ſpacio harū ſcārū duarꝫ
virginū ſcꝫ eufroſine ⁊ florē-
cie corpa in lunden̄ eccl'am q̄
metropol' dacie ē ſūt trāſla
ta ⁊ ibi in eadē eccl'ia digno
cū honore ſunt recondita
Quarꝫ trāſlacōis feſtū ve
nerabil' dñs petrus ar
chiepūs lundēſ ſuecie ꝓmas
ꝑ totā ꝓuīciā dacianā tercio
nonas iulij celebrandū īſtitu
it ī oīb⁹ eccl'ijs quātū ad miſ
ſam ⁊ ad horas canonicas de
ipſ ꝑſoluēdas ſicut patet ī ꝯ
ſtitucōib⁹ ei⁹ quas ī cōſilio
ꝓuinciali helſinburgis ꝓml'
Dignū eñi fore iudi gauit
cauit illarū ſctāꝝ virginum
memoriā cū honore cōgruo
ſpēaliter recolere quarū ſacē
reliquiarum thezaur⁹ ī locis
ſue ꝓuincie reſernat Quoci
ens eñi feſta ſctōꝝ pie deuo-
cōis affectu venerātur Inde
tociēs de⁹ collaudat ī ſctis ſu
is vt ipſi ꝓ cultorib⁹ ſuis a-
pud diuinam interpellāt cle
menciam Tu autē Euange-
lium ⁊ cap̄ vt in die vndecim
milium virginum. Marga
rete virgis ad vſ̄ pſ̄ ferial'.
Cap̄ i cōi R. Inclita xp̄i vo
ymn⁹ i cōi Sup mḡt añ Ve
nerantes ⁊ dignā memoriā
btē margarete recolētes quēſ
o dñe ihū xp̄e vt ꝑ ipi⁹ ꝓces
⁊ merita capiam⁹ eterna an
gelorū conſorcia Collecta
Deus qui btām magare
tā virgine tuā hodier-
na die ad celos per martirij
palmā venire feciſti. cōcede
nobis q̄s vt ei⁹ exēpla ſe-
q̄ntes ad te ꝑuenire mereamr̄.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Inuitato Adorem⁹ regē re
gum. Qui btē margarete ho
die cōtulit coronā glorie Ue
Ympn⁹ in cōi ſcōꝝ. In p̄rio
nocturno .añ. Uenerabilis
virgo nomē dm̄ margareta
ſemp admirabile collocauit
añ. Dedit dn̄s ſapienciā be
ate margarete deſiderabilez
ſup aurū p̄cioſum ꝛ ſup mel
et fauū añ. Propter fidem
ꝛ manſuetudinē ꝛ iuſticiam
ſanctā margaretā irat⁹ oli-
brius p̄fectus iuſſit in carce
rem trudi Lcō primo.

Margareta ātiochena ex
gentibus nobiliſſimis
exortaīt tradita eſt nutrici a-
pud quā xp̄iana effecta eſt ꝛ
virginitatis cepit amorem.
Cūq; pater illam exoſā ha-
beret ꝓter xp̄ianitatē Mor
tua mrē in domum nutricis
ſue ſe cōtulit et oues ei⁹ pa
ſcebat Accidit vt olibri⁹ pre
fectus iter faciens rapt⁹ pul
critudīe que erat mirabil' eā
ſibi ſciſti iuberet Dixit ei p̄-
ſes Dic nobis nomē tuū ge-
nus ꝛ religionē Illa reſpon-
dit margareta vocor. gn̄ris
ſum nobilis religione xp̄ia-
na R. Uirgo xp̄i margareta
cōſpicua ꝛ eterni regis dilec
tiſſima Nobilis ex ꝓſapia
extitit orīunda V. Cui⁹ ſem
per animo ſeſe cōmendauit
dn̄o Nobilis Lcō ii.

Preſes dixit Duo prima
cōueniēcia ſunt terciuz
vero abſurditas eſt Cū aūt
margareta eū in reſpōſis cō
funderet. iuſſit eā in carcere
cuſtodiri vt de ſe melius con
ſilium haberet Altera die p̄
ſidi preſentabat' ad quā p̄re
ſes ait Aut ſacrifica dijs et
digna eris thalamis nr̄is.
aut cruciatibꝫ ꝯſumeris Illa
rn̄dit. fac quod potes. qꝛ qd̄
vis ego nō faciā Ad hec exu
itur. ſuſpenditur. verberat'
virgis acerrimis. Sanguis
riui fluūt. nec illa ſuſpirat.
Rm. Hāc vt vidit prefect⁹
olibrius in paſcendis ouib⁹
Mox cōcupiuit formā eius
V. Hincq; p ministros ſuos
iuſſit eā adduci Mox con.

Tunc ait preſes. miſere-
re pulchritudis tue Ait
illa. miſerere pulcritudī tue
ne decorez perdes aīe tue di-
uine Tūc preſes rn̄dens ait
Adibeatur vngula q̄ carnez
ſcindat oſſa denudet. viſcera
pandet. Ne nos vna puella
ſupabit. dixit et facta ſunt
omnia. Fleuerūt circumſtan
tes miſerantes cruciatū pu-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

elle Cū aūt nec ſic illa more
retur traditur iterū in carce
re tenebroſo Sed lux diuina
ſole clarior ſtatim ibi reful-
ſit ℟. Prefectus dixit quē
deum colis Ad hec ſcā mar-
gareta deū patrē omnipotē
tem adoro ℣. Cui inquit im
pius ꝑfectus parce tuo cor-
pori In ij. nocturno aū.
Sancta margareta a pre
fecto coartata orabat
ad dnm dicēs eſto michi dn̄e
adiutor in tribulacōib9 aū.
Reſpice in me deus ⁊ libera
me de carnificibus iniq̄s qm̄
dextera tua plena eſt iuſticia
Anti Ille coartabat illa o
rabat ille ſedebat iſta pſal-
lebat habitacō eſt in te dn̄e.
Antiquus vero hoſtis in
ſpecie dracōis quaſi de
uorādus eā aggreditur ſꝫ ſi-
gno crucis oppoſito euane-
ſcit. deīnde in forma homīs
carcerē ingreditur Ac virgo
per ſpm̄ ſcm̄ intelligens de-
monē. ceruicē eius apprehē-
dens deiecit in terrā. pede ſā
cto ſuo caput eius calcans.
Tūc demō eiulans permitte
me ait o margareta. non vl
tra tibi appropinqua Virgo
ait dic m̄ prius ad q̄d vene
ras At ille. veneram vt con
ſulem ſaluti tue. ſuaderez ti
bi parere ꝑſidis voluntati iā
iube vt abeam Tunc virgo
pedem leuās. fuge inquit mi
ſer at ille velut fumus eua-
nuit ℟. Clamabat preco o
margareta cede noſtro oli-
brio Et beacior ſup oēs ge-
neracōes tuas eris ℣. Oro
dn̄e vt corporis tormēta ſint
michi q̄ſi roris blandimēta
Sequēti die ducitur ad ꝑ
ſidē qui dixit ei Mag-
na eſt circa te deorū potēcia
at illa Tanta eorū eſt poten
vt nullus ſit eis ſenſus ⁊ ſic
ad clamorē ꝑſidis exuit ig-
nis apponitur ardētes lam-
pades iungunt ad latera Qd
cū fieret dicebat Nō ſunt cō
digne paſſiones huius ſeculi
ad futurā gloriam ꝑuenire.
Deinde poītur in doleo aqua
pleno ligatis manib9 ac pe-
dibus ſed ecce terre mot9 il-
lico factus eſt magn9. vin-
culaq̄ꝫ eius rūpuntur et ip̄a
illeſa egreditur laudās xp̄ꝫ
Quod videntes ppl̄i credide
runt in criſtū duodeci milia.
quos varijs mortibus ꝑſes
miſit in celum ℟. Irat9 oli-
brius Juſſit ſcām mlt̄is mo
dis acerrimis vngulis cruci
ari ℣. In cruce quidē poſitā

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

non timébit tormẽta Juſſit
Deide iuſſit olibri⁹ gladi-
um afferri ſpiclatore eã
iub:te ceruicẽ. pare ĩpetrato
ſpacio orãdi cor᷑ man⁹ diri-
gẽs ad deũ dixit Grãs ago
tibi dñe ihũ xpe ꝗ certamen
meũ ad victoriã ꝑduxiſti Cõ
ſzua q̃ſo credẽtes ĩ te ꝯuerte
eorũqꝫ qui me ꝑſequũt miſe
rere ⁊ eos qui te ꝑ me fuerit
deꝑcati exaudi ꝓpici⁹. ⁊ iam
ſpm̃ meũ in pace ſuſcipe Et
hoc dicto genu flexit ceruicẽ
extendit ⁊ lictor vno ictu ca
put amputauit Tu autem
Rm. Beata margareta ab
impio olibrio cruciata dixit
Cõforta me xpe ⁊ da michi
ſpem vite ꝟ. Judica dñe no-
centes me expũgna impũg
nãtes me J. iij. noctur. añ.
Precor vos miniſtri mee ſa
lutis mirabilia dm̃ cantate
mecũ in pplis añ. Tũc rñde
runt miſtri ſed tu margare-
ta immola dijs at illa ꝯfun
dant oẽs qui gl'iantur in ſi-
mulachris ſuis añ. Jn me-
dio carceris ſtans btã mar-
gareta clamabat et dixit re
ſpice in me dñe qꝛ vnicã dere
linquit me pr̃ Euangeliũ Si
mile ẽ r. c. x. vir. R Olibri
us dixit quare michi nõ con
ſentis margareta Qm̃ cor-
pus tuũ ꝯfuſum video in iu
dicio meo ꝟ. Cõſenti et ado
ra deos meos ne male morie
ris R. Jnclita xpi ꝟgo mar
gareta dixit ſpiculatori Jn-
dulge michi dũ orauero ⁊ ai
mam deo meo cõmendauero
ꝟ. Peto dñe vt quicũqꝫ diſ
ſimiles retulerint meas qua
litates michi facias eſſe con
ſortes R. Regnũ mundi ⁊ om
nem ornatũ ſeculi contẽpſi ꝓ
pter amorẽ dm̃ ⁊c Laud
Erat autẽ margareta an
norũ duodecim cum ab
impio olibrio tradebatur in
carcere añ. Jn his igitur ſe
uiſſimis dolens ei⁹ freques
circa illã nutrix ꝯtinuis ſa-
tagebat officijs añ. Quadã
die a ꝓfecto iubebatur ꝓſen
tari quã decollandam tradi
dit cuidã ſpiculatori añ Be
nedicta dei filia mox ſubiec
ta capitali ſentẽcie induciaſ
rogauit orõnis ſue añ. Qui
me dignam fecit in ſortes in
ſtorum in oĩ ſpũ meo lauda
bo nomẽ ei⁹ aſſidue Sup' be
ne. añ. Uirgo margareta o-
racionib⁹ firmata mox inq̃t
frater me macta qm̃ añ mũ
di regnũ vincit xpi me gra
cia Col. vts Ad horas diei-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

añ. de laud In ij. vesp. añ.
laud psalmi de vna virgine
Sup mgt añ Oēs nos i v=
nitate fidei ꝯgregati vnani
mes fidem vexillo magnifice
mus deum noſtrū ipius lau
dibus pro meritis ſacroſctē
margarete virgis vt qui illi
us hodie ſolēpnia recolimꝰ
apud te ihū xp̄e adiuuemur
eius patrocinijs Magnifi.
Praxedis virginis Collec
Deus qui nos hodie bea
te praxedis virginis ā
nua ſolēnitate letificas Cō
cede ꝓpicius vt eius adiuue
mur meritis cuiꝰ caſtitatis
erudiamur exemplis Per.
Maria magdalene antipho
Cōue rſus eſt dn̄s iheſus
ad ſymonez et dixit in
traui in domū tuam aquam
pedibꝰ meis nō dediſti. hec
mulier nō ceſſauit lacrimis
rigare pedes meos Ps om
nia laudate añ Tanto nāq̄
amplius peccati rubigo ꝯſu
mitur quāto pctōris cor ma
gno caritatis igne crematur
añ. Quid pctōribꝰ leciꝰ vel
iuſtis quid ſperādū ſecurius
nō dedignatur dn̄s tangi de
peccatricis manibꝰ atq̄ riga
ri lacrimis añ. Maria con
iuncta iheſu pie oſculādo pe
des eiꝰ et pie rigando terſit
crimina añ. Optimā partē
elegit ſibi maria que nō au
feretur ab ea in eternū Cap
Mulierem fortē quis inue=
niet ℟. Flauit auſter et fu=
gauit aquilonē quādo lauit
cor marie ymber ſcti ſpiritꝰ
liquefecit et refecit reſolutā
in lamētis verbū miſſum ce
litus ℣. Fluminis impetus
ciuitatē dei letificat Quan=
do lauit xp̄mꝰ Ihū xp̄e auc=
tor. ℣. Spē tua Sup magt
añ. Fidelis ſmo ⁊ oi accep
cōe dignus q2 xp̄us ihūs ve
nit in hūc mundum pctōres
ſaluos facere et qui naſci di
gnatus eſt de maria virgine
tangi non dedignatus eſt de
maria peccatrice hec eſt illa
maria cui dimiſſa ſunt pec=
cata multa qm̄ dilexit mul=
tum hec eſt illa maria que re
ſurgentē a mortuis pria oīm
videre meruit dn̄m ihm̄ xp̄z
quem pro nr̄is reatibus oret
qūs in eternum Collec.
Largire nobis clemētiſſiē
pr̄t ſicut beata maria mag
dalenā dn̄m nr̄m ihm̄ xp̄m ſu
p oīa diligēdo ſuoꝝ obtinuit
veniā peccaminuz ita nobis
apud tuā mīam ſempiternam
impetret btitudinem Per.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Inuita. Ploremꝰ corā dn̄o
cum maria Ut veniā mere.
amur cū illa Uenite Ymnꝰ
Uotiua In primo noct Añ.
Ingreſſus ihūs domū ſyme
onis phariſei cū egrotis me
dicus diſcubuit et ecce ma.
ria mulier egrota in domuz
ad medicuz ſalutis deſiderio
fctā impudēs audacter eru-
pit pš. de vna virgine anti.
Que dum lacrimoſa ad euz
medullitꝰ ingemuerat a pe
ſte mox curatur qua miſere
languerat ſeptem quippe ne
quicijs verbo medicus effu-
gatis igniuit cor eius incen-
dio ardētiſſime caritatis añ
Incendit plene maria pecca
ti rubiginē que arſit tā tncō
pabiliter p inextinguibilez
ſctiſſime dilectōnis ign ē vš
Spē tua et pulchri. Lcō i.
Fuit maria magdalena
clariſſimis orta natali-
bus que vt patruz aſſerunt
tradicōes A magdalo caſtel
lo maria magdalena nuncu
pata fuit Quā non ſolū ſui
germinis dignitas. verūeti
am patrimonij iura et parē-
tum ſucceſſus ſplēdidā red
diderūt adeo vt duplicatus
honor nois excellenciā circū
quaq diffuderet Rm Soror

marthe maria ſedens ſecus
pedes dn̄i Audiebat verbuz
illiꝰ v. Martha ſatagebat
circa frequēs miniſteriumꝛ
maria Lcō ij.
Solēt enī apud homines
plus diuitū ꝙ pauperū
noia ſcribi. q: rerū affluen-
ciam interdum voluptas co
mes ſequit adoleſcēcioris vi
te tpa lubricis ſuppoſuit re
gēda decurſibꝰ ſoluto pudici
cie freno Illo vo tpe quo do
minꝰ predicabat ſic expoſita
erat corporee voluptati ꝙ iā
nō ſolū nomen ſed ꝯgnomē
ſuum eciā pdiderat ꝛ pecca-
trix ꝯſueuerat appellari T
Rm. Cū veniſſet maria vbi
erat ihūs vidēs eū cecidit ad
pedes eiꝰ v. Sicut peccato-
rum veniā ſic fratri ſuo ob-
tinuit vitam Ad pe Lcō.
Cū vero poſt miſſiōez ſpi
ritus ſcti pacliti creſcē
te numero fideliū creſceret i
fideliū crudelitas iudeorū in
tantū vt eos multis modis
affligerēt. et a terra p mare
ſine remis ꝛ velis ꝛceteris a
limentis deſolarēt Beatus
maximinus cū lazaro et ſo-
roribus eius et cū multis a-
lijs tranſſferentes ſe regente
dn̄o in marſiliā deuenerunt.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Rꝫ. Acceſſit ad pedes ihū
peccatrix mulier maria Et
oſculata ē ⁊ lauit lacrimis ⁊
terſit capillis ⁊ vnxit vngē-
to ℣ Dimiſſa ſunt ei pecca-
ta multa qm̄ dilexit multū
In ij. noctur. Intendēs por
to maria vnū quod eſt neceſ
ſariū ſororē q̄ linquēs ſolaz
circa frequēs miniſteriū ſe-
cus pedes dn̄i ſedebat ⁊ ver
bū illi⁹ ſp̄ audiebat añ Ihe
ſus dū vocat mariā ꝑ ſororē
nunciā ſurgit illa cito ⁊ exijt
ei obuiā ⁊ cū veniſſet vbi e-
rat ad pedes eius plorās ꝓci
debat añ Maria ergo acce
pit librā vngēti nardi piſtici
ꝓcioſi ⁊ vnxit pedes ihū ⁊ ca
pillis ſuis tergebat ⁊ dom⁹
repleta eſt ex odore vngenti
Poſtmodū aūt Lcō iiij.
cū aquēſem ciuitatē cū
adiacenti ꝓuincia verbis et
miracul' ꝯuertiſſet Btā ma
ria magdalena ſoli deo voca
re cupiēs In quadā rupe ex
celſa q̄tuordeci fere miliari-
b⁹ a marſilia pluſ q̄ trigita
duob⁹ ānis hoīb⁹ ignota ꝑ-
manſit horis vero ſeptē ca-
nonicis quotidie ibi manib⁹
āglicis ī ethera ferebat. ⁊ ſic
p⁹ anglicas melodias dī lau
dib⁹ plēiſſime ſociata. ad lo

cū illū ab āglis reportabat̄
Rꝫ. Marta ſtetit ⁊ ait dn̄e
non eſt tibi cure q̄ ſoror mea
maria reliquit me ſolā Mi-
niſtrare ℣ Dic ergo illi vt me
adiuuet Lcō quīta.
Tūc tp̄is cū quidā here-
mita ꝓſbiter peītencie
datus iuxta rupē ꝓdictā cel
lulā collocaſſet Uidit ange-
los ad rupē deſcendētes ⁊ be
atam mariam magdalenaz
in altū leuatā poſt hore ſpa
ciū referentes Cū autē illuc
mirās acceſſiſſet inuenit eaz
ip̄a autem que nā eſſet indi-
dicans rogauit eū vt enarra
ret beato maximino vt ſeq̄n
ti dn̄ica hora matutina eccle
ſiam ſuā ſolus intraret ⁊ eā
ibi inueniret ſubuectam ma
nibus angelorum Rꝫ. Mari
a vt ihm̄ adeſſe audiuit cito
ſurgit Et ad eū venit ℣. In
illo loco vbi martha ei oc-
currit miria Lcō ſexta.
Ueniens autē ille narra-
uit ōnia maximino. ille
mirans ⁊ gaudēs hora ꝓdi-
cta ingredit̄ eccleſiam et bea
tam mariaz magdalenam a
terra duobus cubitis eleua
tam inter angelos intuetur
Eumq̄ accedere trepedaret
iuſſu eius alios conuocauit

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

⁊ accipiens ſacrā ↄmunionē
ab epo an̄ altare orās cū la-
crimis cūctis videntib⁹ ex-
pirauit ℟. Cū eſſet dn̄s i be
thania in domo ſymonis le
proſi acceſſit ad eum mulier
habēs alabaſtrū vngēti pre
cioſi Qd fecit in memori
am eius ⁊ effudit ſup caput
ipi⁹ recūbentis In iij. noct.
Cū eſſet bethanie ihūs veit
maria hn̄s alabaſtrū vngen
ti nardipiſtici pcioſi ⁊ fracto
alabaſtro effudit ſup caput
ei⁹ an. Amē dico vobis vbi
cūqȝ predicatū fuerit hoc eu
angeliū in toto mūdo dicet ⁊
qd hec fecit in memoriā ei⁹
an Fundans ſyon i ſaphi-
ris rex xpe altiſſime ac ↄpu
gnās ⁊ aſpidib⁹ te ex fide ſci
entib⁹ memor raab ⁊ babilo
nis cū maria magdalena cō
fer nobis q ⁊ in illis pietatis
magnalia vt ex corde penitē
tes nos alienigenas his qn̄
qȝ colletari miſerator pfici-
In illo Scdm lucā
tempore rogabat ihesū
quidā phariſeus vt mandu
caret cū illo. ⁊ ingreſſus do
mū phariſei diſcubuit Greg
Cogitanti michi de marie
penitencia flere magis libet
ꝙ aliquid dicere Cui⁹ eni vl
ſaxeū pect⁹ ille hui⁹ pecca-
tricis lacrime ad exēplū peni
tendi nō emolliāt Cōſidera-
uit nāqȝ qd facit ⁊ noluit mo
derare qd faceret Tu ℟. Ac
cepit maria librā vngēti nar
dipiſtici pcioſi ⁊ vnxit pedes
ihū Et capillis ſuis exterſit
℣. Stās retro vt peccatrix
ſecus pedes dn̄i hos lacrimis
lacrimādo rigauit Lcō viij.
Super ↄuiuātes ingreſſa
eſt. nō iuſſa venit inter
epulas lacrimas optulit Di
ſcite quo dolore ardet que
flere inter epulas non erube
ſcit Sed ecce q turpitudinis
ſue maculas ↄſpexit lauan-
da ad fontē miſicordie cucur
rit ↄuiuantes nō erubuit ℟.
Vbicūqȝ pdicatū fuerit euā
geliū iſtud i vniuerſo mūdo
Dicetur ⁊ ꝙ hec fecit in me-
moriā ei⁹ ℣. Mittēs hec vn
gentū hoc in corpus meū ad
ſepeliendū me fecit Lcō ix.
Hanc vero quā lucas pec
catricē mulierem iohēs
mariā noīauit illā eē mariā
credim⁹ de q marc⁹ ſeptē de-
monia eiecta fuiſſe teſtat. et
quid p ſeptē demoīa niſi vni
uerſa vicia deſignant. q eni
ſeptē dieb⁹ oē tēpus ↄphen
dit recte ſeptenario nume-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

re vniuerſitas viciorꝫ figura
tur R. Armilla pforata ē le-
uiathā maxilla p c9 foramē
ſubtracta es o maria adiu-
ua ergo nos vt q̄ i illā incidi
m9 peccādo te imitātes vale
amus ſubtrahi penitēdo ℣.
Diuina mīa te interueniēte
nō ſolū nos in ore leuiathan
ire pibeat ſed ab ore e9 eciā
redire concedat Ad laudes.
Maria ſtabat ad monumē
tū foris plorās, dū ergo
fleret inclinauit ſe ꝛ pſpexit
in monumentū añ. Et vidit
duos angelos in albis ſeden
tes vnū ad caput et vnū ad
pedes vbi poſitū fuerat cor-
pus ihū añ Dicūt ei illi mu
lier quid ploras dicit eis q2
tulerūt dnm meū et neſcio v
bi poſuerūt eū añ. Hec cum
dixiſſet conuerſa eſt retrorſū
et vidit ihm̄ ſtantē et nō ſciē
bat q2 ihūs eſt. añ Dicit ei
ihūs mulier q̄d ploras. quē
queris. dicit ei. dn̄e ſi tu ſu-
ſtuliſti eum dicito michi vbi
poſuiſti eū et ego eū tollam.
ymnus Sydus ſolare. Su-
per benedictus antiphona
Dicit eīn ihūs maria con
uerſa. illa dicit ei rabo
ni q̄d dicit magiſter. dicit ei
ihūs. noli me tāgere nō dū
eīn aſcēdi ad patrē meū Col
vts̄ Ad horas diei añ. de lau
dib9 Cap Mulierē forte qs
iuciet cū ſequētib9 de beatis
matronis in cōmuni ſctōrū
R a de vna virgine In ij. vs̄
añ. de laud Pſalmi de vna
virgine ymn9
tor ꝛc. Super Magnificat
anti Sancta maria mag-
dalena que criſtum a morte
reſurgentem prima mortali
um videre meruiſti te ſuppli
ces rogamus. vt ipſum pro
nobis rogare digneris vt ei
us quam elegiſti optime par
tis nos facias eſſe partici-
pes Magnificat. De ſancto
appollinare. Collecta.
Beati appollinaris mar
tiris tui domīe atq̄ pō
tificis nos tuere preſidijs: vt
cuius feſtiuitatem annua de
uocione recolim9 eius inter-
ceſſione ab omnibus aduer
ſitatib9 liberemur Per do
minum noſtrum iheſum.
De vno martire trium lecti-
onum Lectio prima.
Appollinaris beati petri
apoſtoli diſcipulus iuſ
ſu eius venit rauennam vbi
verbis ꝛ miraculis refulgēs
Tribunū cum magna ei9 fa
milia baptizauit Poſtq̄ ve

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ro cū multos ꝯuertiſſetīn q̄
dam ciuitate extra rauēnaz
fuſtibus ceſus nudiſpedibꝰ
ſupra prunas ſtare ꝯpulſus ē

Deinde cū filiam Lcō ij.
Ruffi patricij rauēne ſu
ſcitaſſet ipa cū matre ⁊ filia
⁊ familia magna baptizata
virgo ꝑmanſit. Poſt ml'ta
vero tormēta appollinaris
cathenatꝰ miſſus eſt in car=
cerem. Ubi cū nichil ſibi mi
niſtraret angelus eū cōfor=
tauit Tu autem. Lcō iij

Quo ꝯphenſo miſſus eſt
in exiliū per nauē Or=
ta vero tempeſtate alijs pe=
untibus ipe euaſit cū duobꝰ
militibus quos baptizauit.
Per tres annos ductꝰ eſt a
paganis ad templū q̄d ipſo
orante corruit ꝓpter q̄d accu
ſatꝰ ē apud veſpaſianū a pō
tificibus ⁊ tandē a paganis
ceſus vſq3 ad mortē Tu In
vigilia ſcti iacobi omelia E=
go ſum vitis vera. cū preci=
bus ⁊ nocturno diei Eodē
die de ſancta criſtina virgi=
ne Collecta

Creſcat
domiīe ſemper in nobis
ſancte iocunditatis effectus
et beate criſtine virginis et
martiris tue veneranda ſo=
lempnitas augeatur Per.

Ad veſpas anti. Eſtote for
tes i bello Cap̄ i cōmuni ſcō
rum R̄m Inſignis athleta.
ymnꝰ Bina celeſtis Annue
xp̄e V̄ In oēm terram Ad
magt̄ Congaudēdum ē cla
ritati tue xp̄i martir inclite
qui cū fratre clariſſimo iohā
ne dum deſideras cōregnare
p̄cioſum eiꝰ calicē elegiſti bi
bere O btē iacobe tue cōſor
tes glorie fac nos ſctā inter
ceſſione Collcā ſicut i vigilia
vnius apl'i in cōi. Memoria
xp̄oferi martiris Collecta.

Beati martiris criſtoferi
queſumus domine pre=
cibus adiuuemur vt eiꝰ dig
na ſolempni celebrantes tuo
nomini. fac nos ſemper eſſe
deuotos Ad matutinas to=
tus cantus in cōmuni preter
nonū R̄m et laudes cum aā
ſuper benedictus et magni=
ficat Lectio prima

Apoſtolus dn̄i noſtri ihe
ſu xp̄i iacobus oēm iu=
deā et ſamariā viſitauit Ac
cidit āt vt quidā hermones
magus diſcipulum ſuū phi=
letum mitteret ad eum Qui
cum veniſſet cum aliquan=
tis phariſeis ad ſcm̄ iacobū
conabat̄ aſſerere ꝙ nō veru3
di filiꝰ eēt ihūs xp̄s nazarēꝰ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Iacobus aūt in ſpū ſctō confidenter agens oēs aſſcōes eius euacuabat oſtē dens ex ſcripturis diuis hūc eſſe verū dei filiū Itaqꝫ philetus cum a ſctō iacobo ꝑ ōnia vinceret ad magiſtrū ſuum redijt Iacobi doctrinam et miracula predicans Lcō

Hermogenes aūt iratus philetum vinxit et ait videamꝰ ſi iacobus ſoluat te ab his vinculis Iacobꝰ autē miſit ei ſudariū ſuūz Ad cuius tactu ſtatim vīcl'a eiꝰ ſunt ſoluta et ꝑrexit ad iacobum Hermogines autem arte magica demones ſuſcitauit Iubēs eī vt iacobum et philetū ad ſe vinctos ꝑducerent Tu autem dn̄e Lcō.

Venientes autē demones vbi ſanctus iacobꝰ orabat clamabāt dicētes. iacobe apl'e dei hermogines miſit nos vt te et philetum ad ipm ꝑduceremꝰ mox autē vt ingreſſi ſumꝰ angelus domini nos religauit et cruciamur. Sctūs iacobus dixit In nomine dn̄i ſoluat vos angl'uſ dei vt euntes iterū ad hermogenē non tamē ledatis ſꝫ vinctum adducatis Tu autem domine Lcō quinta

Abeuntes autē demones ligauerūt manus eiꝰ a tergo ⁊ ita eū adduxerūt Dixit aūt apl'us dei ad demōes Ecce philetꝰ ante vos ſtat cur nō tenetis eū. dicunt demones Non poſſumus. nec formicaꝫ que eſt in cubiculo tuo tangere At vbi ſoluit eū ſtetit ꝯfuſus ⁊ hūilis hermogenes. cui apoſtolꝰ. vade liber quo volueris non eſt enī diſpline nrē vt vinctꝰ aliqs ꝯuertatur Hermogenes maliciā demonū timens dedit ei iacobus baculū ſuū in ſecuritatem ⁊ abiens in domuꝫ ſuam libros artis ſue magice ad iacobū detulit ⁊ ꝯſilio eiꝰ ignibꝰ cremauit ⁊ in mare ꝓiecit Tu aūt Lcō vi.

Viſo ergo ꝯuerſiōeꝫ hermogenis et alioꝝ multoꝝ abiathar pontifex ſediciōem in ppl'o excitauit fune qꝫ miſſo in collo apl'i fecit eū duci ad palacium herodis agrippe Cūqꝫ iuſſu eiꝰ duceret ad decollandū ꝑaliticum quendā ad eū clamantem in via ſanauit qđ vidēs ioſias qui funē in collo eius miſerat ꝓcidēs ad pedes eiꝰ ⁊ peniteuciā poſtulabat Abiathar hoc videns miſſa relacōe ad

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

herodē impetrauit vt eū iacob decollaret Scdm mathe

In illo tpe Acceſſit ad ihe ſum mater filiorū zebedei cuȝ filijs ſuis adorans et petēs aliquid ab eo Eiuſdeȝ

Mater filiorūzebedei mater tera fuit ſaluatoris. mat videlicȝ iacobi ⁊ iohis Hac ex cauſa mulier hec incitatur. ad petendaȝ dignitatē filijs ſuis. qꝛ poſt oīa dixerat dñſ Et tercia die reſurgam

Putabat em̄ mulier q̄ do min⁹ poſt reſurrectōem ſuam regnaturus eſſet in terra ⁊ dignitatē terrenam electis ſuis eſſet diſtributurus Hac ergo auiditate femiea incitata ad dñm acceſſit rogans vt poſt reſurrectioneȝ ſuā daret filijs ſuis poteſtatem ſedendi vnū a dextris ⁊ alterū a ſiniſtris Lectō

Reſpondēs aūt ihūs dixit Neſcitis quid petatis. mater quidē peciebat ſȝ dñs diſcipulos icrepauit. qꝛ intellexit peticōem quam ei mater attulerat ex ſuaſione filiorꝫ deſcēdiſſe Interrogabat ergo eos ſi poſſent calicē bibere quē ille bibiturus erat. id ē ſi eādē paſſiōꝫ ſufferre poſſēt quā ille paſſur⁹ erat ꝓ nobis Inqb⁹ verbis oñdit apte qꝛ pri⁹ ſuſtinetur ſuppliciū. ac poſtea ꝑueitur ad regnū R. Inſignis athleta dei iacob⁹ ſalutare xp̄i poculum qd̄ par amor ſociebat fratrū dū libere meruit prim⁹ ad deſideratā regni ſedeȝ Cōſcendit torque ⁊ purpura decorat⁹ V. Nos prece ducat eo quo gaudet iſte tropheo.

Auctori celebres pangat pia concio laudes alterniſq; chori iacobi famulāt honori añ. Hui⁹ in ecclia micat vt ſol plenaq; luna fides meritū virt⁹ doctria trophe um añ. Ad xp̄i vocē cū nauirecia prēm ⁊ mūdo ſi q̄d poſſideant omne reliquid anti. Dū facies ipe tua ſplenduit affuit iſte aſtitit ⁊ cella qua reddita vita puelle añ. Sacra voce tonans iacob⁹ ſigniſq; choruſcās fili⁹ eſt toni tr⁹ digne cū fratre vocatus Sup bñ. Iā ſignis ⁊ virtutib⁹ hoſtē ſupplantās iacobus dū ꝓ te fuſo ſanguie tecum regnat ihū xp̄e nos ipſius ꝑ merita tua fac dignos ſto dñe plebi / grā Col.

Eſto dñe plebi tue ſctificator ⁊ cuſtos vt apli tui iacobi munita p̄ſidijs ⁊ ꝯuerſiōe tibi placeat

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

⁊ ſecura mēte deſeruiat Ad horas diei añ. de laud̄ Rā ⁊ v̄ ⁊ cap̄ʹi cōi de ap̄lis. In ij. v̄s Iurauit dn̄s. ymn⁹ Exultet celū Sup mḡt Te imploram⁹ o pr̄ inclite frat iohannis iacobe funda nos ī pace xp̄i pia saluās p̄ce. De sctā martha hoſpita xp̄i ad v̄s añ Hoſpite xp̄i ſolēpnia frequētat mr̄ eccl̄ia cantū p̄mēs leticie ī laudē regis gl̄e Dia laud̄ añ Petit hic pro modulo martha ſuo vocabulo quam de⁹ vexit hodie ad culmē vere patrie añ Hic ab adoleſcēcia diuina freta grā vitā ſuā virtutibus ornauit mlͭiplicib⁹ añ. Hoſpitalis hoſpitalē p̄buit clemenciam ſuo pio creatori ei⁹ laudans grām añ O martha xp̄i hoſpita rebus claris exhibita ora p̄ nobis ad dn̄m vt nos ducat ad gaudiū Cap̄. Mulierē forte Rm Martha mar

Ihūi xp̄e ho / tem ymn⁹.
Iſpes pie marthe benigniſſime qui virtute deitatis quadriduanū lazarū buſto ſuo ſuſcitaſti nr̄ā vota ſuſcipe Ut terna morte ſepultos mētis actus ⁊ vſus marthe p̄ce cirūfultos ab h⁹ varagie leua trahe boitate tua noſq̄ reſpice Ut exuti graui carne tranſeamus libere ſine mole pctōꝝ ad ſupne patrie regnū in quo martha viuit ꝑpes ſine tēpe Hoc digneris nobis dare xp̄e clementiſſime manēs in eternitate ſeculoꝝ cū prē ſimul vna poteſtate cum ſpū cōpare v̄. Spē tua ⁊ pulcritudine tua Intende p̄ſpere p̄cede et regna añ. O piiſſima martha piū hoſpitem tuū p̄ nobis dep̄care. vt qui fratrē tuum a morte ſuſcitauit tuis ſacris p̄ccb⁹ exaudibilib⁹ nos ſartophago vicioꝝ reſuſcitet ⁊ faciat viuere ī celis all'a Mḡt Colle.

Omnipotēs clemētiſſime deus cuius filius ſumpta p̄ nobis carne in ede beate marthe hoſpitare dignatus eſt da qūs vt eius meritis et precibus que illū placide ſuſcepit in terris in ede poloꝝ miſericorditer hoſpitare mereamur. per eundem Inuitato. Celoꝝ regi concio iubilet fidel' Qui marthā vite merito locauit ī cel' Ueite

O ſancta criſti ymn⁹.
O hoſpita martha in ede vernula placato nobis hoſpitem tuumq̄ noſtrum iudicem. Quem lare tuo p̄prio

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

confouiſti cum gaudio mini
ſtrans ei largiter qui te ſūp
ſit alacriter Tua prece melli
flua deterge nrā crimina vt
hic poſſimus liberi ſeruire
tuo hoſpiti Ubi pater cum
filio regno regnat ꝑpetuo v
na cū dei digito laus ſit eter-
no dn̄o In i. noct. an̄ Egre
giis heroibus orta refulge-
bat paſſiões plurimas mar
tha poſſidebet Pſalmi de v
na virgine an̄ Mira proui
dencia familiā regebat eiſq̄
neceſſaria large tribuebat.
an̄ In huius ede dn̄s celeſtiſ
manere dignabatur ⁊ ſepi9
cū martha prādere v. Spe.
cie tua et pul Lcō pria.
Sancta et venerabilis ho
ſpita xp̄i martha a cy
ro patre et eucharia matre e
gregiis heroibus regalis ꝓ
ſapie exiſtit oriunda Cuius
vterini fuere btā maria ma
gdalena et lazarus quem a
morte et buſto xp̄us ſuſcita
uit Hec nāq̄ ab infancia ō
nium creatorē valde dilexit
R. Martha xp̄i hoſpita ſtir
pe regali progenita Summo
verbo ſeruire ſtuduit qđ di-
ſctis et factis extulit Ho
pitalis ſine murmuracione
abrahamq̄ zelans in ſancti
ficacōem Summo Lcō ii.
Hebraicus apicibus mar
tha edocta fuit. prime
legis ꝑceptis ſubdita corpo-
re venuſta facie decora muli
eribus operib9 pulchre eru-
dita Inter omnes matrōas
piis operib9 excellēs culmie
gaziſq̄ erat opima militib9
⁊ famulis ſuis doctrix ani-
mo ſtricta. comita famoſa i
adminiſtracōe dapum valde
perita caritate redundās ca
ſtitate pollēs viriles ꝯtact9
omnino vitabat Nūq̄ legit
hanc nec viruz habuiſſe. nec
homis ꝯtuberniū ſubiſſe T
R. Uirū nō legitur vnq̄ ha
buiſſe nec contuberniū hoīm
ſubiſſe Sed miniſtrabat do
mino in ſanctitate ⁊ iuſticia
corā illo v. Erat hec ſollici-
ta ⁊ turbata circa plurima.
Pater autem eius cirie ⁊
martinie multarūq̄ o-
rarum dux fuit Qui poſt do
minicorū diſcipulorū diſper-
ſionē attenenſiū ciuiū pretor
exſtitit fideliſſim9 Poſt aſ
cenſionē dn̄i cū facta eſſet di
ſperſio diſciplorū Btā mar
tha cū fratre ſuo lazaro ⁊ ſo
rore ſua magdalena nec non
maximino qui eos baptiza
uerat ⁊ cui a beato petro fu

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

erant commēdate Multiq;
alij ablatis remis et guber-
naculis oībus naui ab infi-
delib⁹ inclusis Qui dño du-
ce marsiliā ꝑuenerunt Tu-
Rem. Vero celi nobilis mar
tha ministrabat sororēq; pa
riter seruire volebat dicens.
Dñe non est tibi cure ꝗ soror
mea reliquit me solam mini
strare ℣ Dic ergo illi vt me
adiuuet In ij. noct añ Bea
te marthe labijs fuerat dif-
fusa facūdia mirabilis qua
in dei laudibus semper fuit
vsa añ. Ad dei refugium hec
martha ꝯuolauit cui⁹ ꝓ aux
ilium ꝑiculo calcauit añ Ho
spita xp̄i generosa ad laudē
tui nois de te dicta sunt glo
riosa ꝑ omē tui faminis

Erat autē tp̄e illo super
rodanū in nemore qui-
dam dracho medius animal
et medi⁹ piscis grossior bo-
ne et longior equo. habens
dētes vt spata acutos vt cor
nua latens ī flumine oēs trā
seuntes ꝑimebat et vniuer-
sas naues ꝑ rodanū submer
gebat Ad quē btā martha
a ppl'is rogata accedēs Ipm
q; in nemore quendā homi-
nem manducantē inueniens
aquā bñdictā super eū iecit
et crucem quendā sibi ostē-
dit ⁊ ꝓtinus victus vt ouis
mansuet⁹ a marthe cingulo
alligatur ⁊ illico a ppl'o lan
ceis et lapidibus ꝑimit Tu
R. Post ascensiōem dñi cre
scēte inuidia dyoboli aduer
sus nomē ⁊ fidem xp̄i maxi
min⁹ martha maria lazar⁹
cū alijs fidelib⁹ marsiliā per
uenerūt ℣. Adiutor ⁊ ꝓtec-
tor factus es eis dñe in salu
tem Maximinus Lc ŏ

In illo loco p̄dicacōe sua
mltos cōuertit Ibi igi
tur martha de licencia maxi
mini mgr̄i et sororis sue dein
ceps remansit orōibusq; ⁊ ie
iunijs indesinenterq; vaca-
bat Deinde ꝯgregato ibidem
magno soroꝝ conuētu ad ho
norē btē marie virginis ma-
gna est basilica edificatata ī
qua satis asperā duxit vitā
semel in die tm̄ edebat centi
es in die et totidem in nocte
genua flectebat Rm. Mar
tha vt audiuit q: ihūs venit
occurrit ei Maria aūt domi
sedebat Actiua vita pre-
mio occurrit ꝑ opa mie con
tēplatiua requiē desiderat.

Cum illic per multū tp̄is
gl'osis exemplis mag-
nisq; miraculis coruscasset.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

obitũ ſuũ ante ꝑ annũ ſibi
dñs reuelauit. In quo loco
toto anno febribꝰ laborans
añ octauã diẽ ſui exitus an
gelicos choros ſororis ſue a
nimã in celũ deferẽtes audi
uit Appropiquante vere exi
tus ſui tpe ſforas deferri ſe fe
cit vt celũ poſſet videre Juſ
ſitq; ſe in terrã ſuper cinerẽ
poni ⁊ ſignũ crucis coram ſe
teneri ⁊ ĩ hec vba orauit Hoſ
pes mi care me pauperẽ cu=
ſtodi ⁊ ſuſcipe in hoſpicium
tuũ Tunc aduenit xps dicẽs
q2 tociẽs me in tuo hoſpicio
ſuſcepiſti. veni dilecta hoſpi
ta mea ad palaciũ celi a me
ſuſcipienda ⁊ vbi ego ſũ il=
luc mecũ eris ℟. Martha
cũ di famulis ablatis remiſ
⁊ velis includit nauiculis A
perſidis iudeis ℣. Juxta eſt
dñs his qui tribulato ſunt
corde et humiles ſpiritu ſal=
uabit A per. In iij noctur.
Maria dño attulit grãm et
donorẽ attulit gloriã eiꝰ no=
mini dicẽs ego credidi q2 tu
es xpus filius dei viui anti
Exultauit filia iude ppt iu
dicia tua dñe qui feciſti ma
gnifice ĩ lazari reſuſcitacõe
añ Dñs fecit notũ ſalutare
ſuũ ĩ cõſpectũ gẽciũ fidẽ xpi ſe

quẽciũ quã martha verbis
ꝓbauit ⁊ ſignis affirmauit
Omelia Intrauit ihũs Re=
quire ĩ octaua aſſũpcõis btẽ
marie virginis ℟. Hora ap ꝓ
piquãte trãſitus foras mar
the fecit ſe portari Ut poſtꝫ
poſſit clariꝰ ĩtueri ℣. Juſſit
q; ſe ĩ terrã ſup cinerẽ poni ⁊
ſignũ crucis corã ſe teneri ℟.
Scã martha ſciẽs exitꝰ ſui
diem imminere dñicã paſſio
nem fecit legi ante ſe ⁊ dũ di
cebat in manꝰ tuas dñe cõ=
mẽdo ſpm̃ meũ In illa hora
emiſit ſpm̃ ſuũ ℣. Quẽ gabri
el archangelus dignis am=
plectibꝰ in celũ letãter ꝑue
xit ℟. Martha martẽ depri
mẽs triũ emulorũ macrocoſ
mi corporis et regis ortorum
Manũ miſit ad forcia opera
bonorũ ℣. Jeiunijs vigilijs
carnẽ edomabat orõnũ ſtu.
dijs ac pijs elemoſinis binoſ
ſupabat Ad laudes añ
Martha ſatagebat circa
frequẽs miniſteriũ ĩ la
re ſuo fouẽs celi dñm añ Di
xit martha ad ihm̃ dñe nõ ẽ
tibi cure q ſoror mea reliqt
me ſolã miſtrare dic ergo illi
vt me adiuuet añ Erat aũt
btã martha mire facũdie et
oculꝰ oĩꝫ grõſa añ Orãte ſã

cta martha puer ſuffocat⁹ in fluuie ſurrexit et ſacrū baptiſma ſuſcepit. Antī. O raūit martha dicēs hoſpes mi care hāc paupculā cuſtodi ⁊ ſicut mecū dignat⁹ es hoſpitari ſic me ſuſcipe i hoſpicio celeſti. Ymp.

Dies adeſt en celebris marthe fulgēſ pconijs q̄ ꝑmit iā eccl'ia gaudēs de tāta filia Uecta ꝑ ſuum hoſpitē ac celeſtē opificē ad arcē veri lumis ꝓ ſuis piis meritis Exēplo h⁹ hoſpite xp̄m fouem⁹ ſpecie degētē hic i paupe ſemē ſerētis gr̄e Q̄ñ meremur fac ꝓſpere cū dies iſtat gl'e i quo marthe ꝯſorcio adiūgem̄ ꝑpetuo Preſta btā tritas ꝯcede ſimplex vnitas vt nos cū marthe hoſpite letemur oi tpe. Sup bñ Apparuit dn̄s nr̄ ihūs xp̄us btē marthe dicēs veni elctā mea hoſpita vbi ego ſū illic eris tu ſuſcepiſti me i hoſpicio tuo ⁊ ego te recipiā i celo ⁊ inuocātes te amore tuo exaudiā all'a Bñ. Ad hors ⁊ ad ij. vs̄ añ. de laud ps̄ de vna virgie vm⁹ ſicut i i. vs̄. Sup m̄ ſt añ. O adonay dn̄e ihū xp̄e impator celorū humilis hoſpes btē marthe qūs clemenciam tuam vt meritis egregie hoſpite tue hic digne viuere ⁊ i celo nos cū ea letari facias ineternum alleluia

Pantaleonis martiris trium lctōnū Collecta

Preſta qūs o d. vt bti pāteleonis martiris tui tēporali ſolēpnitate gaudem⁹ eterne vite gaudijs ꝑfruam̄ Per Lcō prima.

Pantaleon adoleſcēs medicine artis pericia edoctus ſub archiatro nomine eufroſina quem ſecum in palacium regis frequenter introducebat. Uidēs ergo rex pantaleonem quia facie decorus erat dignum eſſe palacio indicauit Cumq̄ palaciū frequencius cum magiſtro introieret iter habēs ꝑ domum in qua ſanctus hermolaus cum duobus alijs xp̄ianis ſe occultabat eiſdē beatus cognoſcens per ſpiritum quia vas electionis erat futurus de doctrina fidei eum commonuit et dilgēter eum catholica religione edocuit. igitur beatus pantaleon baptiſmi graciam a beato viro percepit ⁊ totum ſe milicie criſtiane contradidit. Tu autem dn̄e miſerere nr̄o Lcō ſecunda.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Deinde poſt plurima miracula. quia cecus quidam ex gracia dei per eũ illuminatus ad fidem ꝯuerſus et pacliturum coram rege ⁊ ſacerdotibus ydolorum curauit et poſt multa flagicia ſibi illinc illata iniquus rex eum iuſſit decollari Tu aũt Lcõ

Tollentes eũ milites eduxerunt foras ciuitatem et ligauerũt ad nouellã oliue Oracõe ꝯpleta et ſua volũtate percuſſus martir eſt effectus Et iubente rege iniquo corpus eius combuſtũ eſt Et poſtea collecti cineres ſancti ſepulti ſunt in nicomedia ciuitate cũ laudib9 xpi Tu

De ſancto olauo rege ad vſ añ. ſup pſalmos feriales

Sancte martir dñi olaue pro nobis quſ apud deum intercede vt ꝯcedat nobis delictorum veniã vite eterne largiatur gaudia Cap in cõmuni ℟ Florebat fides ymnus Deus tuorum militũ anti Adeſt dies leticie laudis adẽ materia reſultet vox eccl'ie pulſet ymnis celeſtia martir inſignis hodie palme ferens inſignia feliciter ex acie traductus in palacia per coronam victorie vera migrans ad gaudia ſtolã ſuſcepit gl'e olauus regũ glorie Collec.

Deus qui btm olauũ regem et martirẽ tuũ virtute ꝯſtãcie roboraſti. ac mirabili ſciencia ditaſti et hodierna die ad ineffabilẽ gloriã ſublimaſti Cõcede nobis famulis tuis eius intercedentibus meritis antiqui hoſtiſ machinamẽta ſuperare ⁊ ad ſocietatem ciuiũ ſupnorũ feliciť peruenire Poſt benedicam9 de martirib9 Collecta.

Preſta qũs omnipotens deus vt ſicut pplus xpian9 martirum tuorũ felicis ſimplicij fauſtini et beatricis tpali ſolẽpnitate ꝯgaudet ita pfruatur eterna ⁊ quod votis celebrat pio ꝯprehendat effectu Inuita Magn9 dñs ⁊ laudabilis valde qui olaui regis induſtria in lateribus aquilonis fundauit ciuitatẽ ſuam Venite In i. noct añ. Regnante illuſtriſſimo rege olauo apud norwegiã venerũt illuc precones verbi dei añ. Rex autem ille licẽt gentilis natura benign9 erat ad hõeſta q̃q ſequẽda quadã mentis ingenuitate pmptiſſim9 añ. Hic euangelice veritatis ſinceritate comperta ad

baptiſmi graciam aīmi ala
critate ꝯuolauit ℣. Glīa et
honore coronaſti eum Lcō i.
Glorioſus rex olauus eu
angelice veritatis ſince
ritate angelica comperta fi
dem toto admiſit pectore et
ad baptiſmi gloriaz in vrbe
rothomagi. deuota animi a
lacritate conuolauit ¶Puri=
ficatus ergo lauachro ſaluta
ri in anteriora ſe extendens
nouo rerū ordine rex apoſto
li vice fungēs Jpe dux ver=
bi xpi graciam paſſim omni
bus p̄dicabat Tu. ℟. Jn re
gali faſtigio conſtitut⁹ ſpū
paup erat rex olauus Ac li
cet regni negocijs implicat⁹
mētis deuote libera ꝯtēpla=
cōe meditabatur celeſtia ℣.
Sordebat et oīs vana ſpes
et terreni gloria ac voluptaſ
vileſcebat ac licz regni nego
cijs implicatis mētis deuote
libera ꝯtēplacōe meditabat
celeſtia Lectio ſecūda
Explicari nō poteſt q̄ta
bñficia pplīs ꝯtulit plī
mū pfecit in breui ⁊ innūe=
rabilē dño multitudinē pplī
acquiſiuit. quantū pfuit nor
wegie dū rex p̄fuit Sed ecō
uerſo paſſus eſt a quibuſdā
tribulacōnes multas donec

mltitudini illoꝝ reſiſtere nō
valēs receſſit in ruciā donec
volūtati ſue ac ꝓpoſito tp̄s
ydoneū dñs ꝯferre dignaret
℟m. O quātus fidei feruor
inuictiſſimi martiris pectus
accenderas qui in medio gē
ciū efferarū ꝯſtitut⁹ Nō ceſ=
ſabat tamē ſalutis verbum
cūctis p̄dicare ℣. Mltos ha
bebat aduerſarios qui vias
dñi rctās conabant euertere
Ibi a geritzſlauo eiuſdez
ꝓuincie rege magnifi=
co glīoſe ſuſceptus honore ā=
pliſſimo q̄ꝑ diu ibi morari vo
luit habit⁹ eſt illic nō paruo
tpe demorat⁹ hōeſte vite for
mam ⁊ ſue religionis celebre
monimētū incolis reliquit de
inde decoctus igne pſequucō
nis diuine inſpiricōis inſtinc
tu ¶Per ſuecie ptes ad ꝓria
remeauit Tu autē ℟. Juſt⁹
vero vt leo ꝯfidēs abſq3 ter
rore erat vt iuxta exemplū
ſcti iob Nō expaueſcebat ad
multitudinē nimiā nec deſpe
ctio ꝓpinquorū terrebat eū
℣. Offerebat ſe ſponte picu
lis martiriū ſuſcipere nō re=
cuſans Jn ij. noct. ¶Purifi=
catus igitur lauacro ſaluta
ri repente mutat⁹ eſt in aliū
virū aū Cōſepulto xpo per

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

baptiſmū in mortē i nouita-
te vite religionis quā ſuſce
perat pfectiſſimus obſerua
tor ambulabat aña. Pauē-
bat vehementer quidq̄d fie-
ri lex vetat diuina q̄dq̄d āt
pcipit ardentiſſimo cōplecte
bat affectu v. Poſuiſti dn̄e
ſup caput eius coronā Lcō.

Indutus ergo lorica fidei
obiiciebat ſeſpōte picul'
martiriū ſi deo placuiſſet nō
recuſans Quo pacto vel ꝯp
to veritatis hoſtes conuerūt
aduerſus dominū ⁊ aduerſ⁹
xp̄m eius Erat nāq̄ eius do
ctrina opib⁹ eorū valde ꝯtra
ria Unde quidā ex eis cuiuſ
dam kanuti aduerſarij mune
ribus corrupti. Quidā vero
malicie ſue inſtinctu nouam
religionē paternis ſcz legib⁹
ꝯtrariā recuſantes R. Ita-
q̄ deuotiſſiē pficiens officiū
euāgeliſte indut⁹ lorica fidei
et galea ſalutis Circuiuit ci
uitates vicos et villas ſalu
tarem doctrinā vbiq̄ diſſe-
minās v. Ihū bone quātos
labores ſuſtinuit anteq̄ po-
populum incredulum auer
tere poſſet Ciuit. Lcō v.

Ordinato vero exercitu i
loco qui dicitur ſtickel-
ſtad ignorantem et a ſua gē
te aliquantulum diſtante re
gem bello excipiūt Sed illu
ſtriſſimus rex olauus qui to
tus ſuſpenſus in celeſtia iu
ſticia et fide pugnaturus ex
ercitu in breui quantū potu
it ꝯgregato obuiauit inimi-
cis Tu aūt R. Confluebant
ad baptiſma certatim popu
li ⁊ in multis norwegie par-
tibus Propter fideliū mul-
titudinē omnis iniquitas o-
pilabat os ſuum v. Confu
ſi erant confidētes in ſculp-
tili et numerus credēciū au
gabatur indies Lcō vi.

Occumbēs aūt ille q̄rto
kalēdas auguſti Mil-
leſimouigeſimooctauo anno
ab incarnacōe domini felicit
de caſtris ad eterni regis pa
lacio de bello migrauit ad pa-
cem Tu aūt R. Florebat fi
des ⁊ vberrime germiabat
verbi dei noua plātacio Fa
bricandis eccleſijs offerebāt
dona populi deuoti ⁊ alacres
v. Exultabat rex pl⁹ q̄ cre
di poteſt iam laboris ſui ſua
uiſſimos fruct⁹ preguſtans.
In iij. noct. aña. Nec ꝓpria ſa
lute ꝯtent⁹ populos quib⁹ p̄
erat ad fidem ꝯuertere vigi-
lanti nitebat inſtancia anti.
Nouo rex ordine rex apoſto

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

li vicē gerens ipe dux verbi
xpi grām paſſim oibꝰ p̄dica
batañ. Predicacōnis gra
cia q̄ diffuſa erat ī labijs eiꝰ
pl'mos a demonū nephādis
cultibꝰ ad veri dī cultū reuo
cabat Euāgeliū Si qs vult
poſt me ℟. Reuenerat mr̄tir
xpi in locū vbi corpꝰ eiꝰ ſciſ
ſimū in odore quieſcit hꝰ loci
incole Obſtinati in malicia
veritatis hoſtes erāt inexo
rabiles ℣. Hij ergo collecto
exercitu ꝯuenerūt ī vnuz ad
uerſus dn̄m et aduerſus xpz
eius ℟. Egregius martir o
lauus nocte p̄cedenti diē ſue
paſſioniz ſplēdore amictū cō
tēplat ihm̄ aſtantem ſibi et
dicentem Ueni care meus tē
pus eſt vt laborum tuorum
dulciſſimos percipias fruc-
tus ℣. In aſpiracōe aſpectu
illius attonitus celeſte perce
pit oraculum ℟m. Rex incli
tus olauus martir dm̄ glo-
rioſus claritate confortatus
diuine viſionis exultans ac
ceſſit ad locum paſſionis Et
per effuſionē ſanguinis per-
uenit ad palmam eterne io-
cunditatis ℣. Felici cōmer
cio ꝓ celeſti regnū cōmutās
eternū regem rex videt in de
core ſuo et in ſalutari regis
magna gloria regis Et per
Poſt mortē marti Laud
ris aqua mixta ſang-
uine qui de vulneribus flu-
xerat lauās cecus oculos lu
men recepit anti. Implora-
ta ope martiris dux guttor
mus cū parua manu ingen-
tem fudit exercitum añ. Ad
ſepulcrum ſancti pernoctās
enormiter ꝯtracta mulier ite
gre reddita ſcitati et leto vul
tu et alacri aīmo ad propria
remeauit Anti. Adoleſcens
qui lingua preciſa loquendi
officium amiſerat ad ſepul-
chrum martiris veniens re-
cepto vſu lingue receſſit cuz
gaudio añ. Quidam ſacer-
dos truncatis membris exa
mis īplorauit opem marti-
ris gloſi moxqꝫ ſanctus in
ſompno ei apparuit et ſubi
to plene ſaītati eum reſtituit
Super Benedictus Anti-
phona. Imperator grecꝰ op
preſſus in prelio et attritꝰ ab
exercitu barbarorum depo-
ſcit opem martiris glorioſi.
tunc repente ſanctus criſtia
nis apparet atqꝫ illos prece
dens inſignis ſignifer hoſti-
lem profudit exercitū Bn̄
dictꝰ Ad horas diei antipho
laud In ſecūdis veſpis. Io

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

cũdus ho mo Sup magt aij
Hodie pciosus martir olanus ab iimicis veritatis occisus p iusticia de castris victor ad aulaz regis eterni de bello migrauit ad pacē que exupat omnē sensum Mgt

Sanctorũ abdon et sennen trium lectõnũ Collecta.

Deus qui scis tuis abdõ ⁊ sennen ad hanc gloriam veniēdi copiosum mun⁹ grē ꝯtulisti Da famulis tuis suoꝝ veniã pctõꝝ intercedentib⁹ meritis eoꝝ ab omnib⁹ mereaꝰ aduersitatibus liberari Per Lctõ prima.

Regnante decio impatore nequissimo beati martires abdon et sennes martiriũ impleuerũt quos ipe i cordula ciuitate p sarũ sibi pñsentari iussit Quibus et dixit Sic stulti facti estis vt nõ recordemini qꝛ nõ colẽtes deos traditi estis in man⁹ romanorũ ⁊ nrãs Cui btũs abdõ ait Magis nos victores facti sumus deo fauente et dño nostro ihũxpo qui regnat in eternum Tu aũt Lcõ ij.

Iubente itaqꝫ decio ambo victi cathenis reners sunt ad artam custodiam Tunc abdon et sennen Ecce gloria quã semp sperauim⁹ Post mẽses vero quatuor veniẽs deci⁹ cesar romã ad ducẽs secũ btõs abdõ ⁊ sennen cathenis victos iussit õnem senatũ ꝯuocari et dixit Ecce inimici reipublice ⁊ romani imperij Tu Lcõ iij.

Quũqꝫ ꝯstant ter xp̃m confiterent decius irat⁹ iussit vt si nõ adorarẽt deũ solẽ ferarũ morsib⁹ interirẽt. Et dixerũt abdõ ⁊ sẽnes Quid tardas iã fac qd factur⁹ es qui vero plũbatis cesi sunt dimissi sũt eis denudatis duo leones ⁊ vrsi quatuor Qui ab eis nullaten⁹ recedebant sed eos magis custodiebant Valerian⁹ pfect⁹ furore repletus iussit gladiatores introire et btõs interficere

Germani epi confes. Col

Deus qui hodiernã diem sacratissimã nobis bti germani ꝯfessoris tui atqꝫ põtificis solempnitate tribuisti Adesto ꝓpicius ecclie tue pcibus vt cuiu⁹ gliaꝛ meritis muniaꝛ suffragijs De sancto petro ad vincla ad vs añ.

Solue iubente deo terrarũ petre cathenas qui facis vt pateant celestia regna beatis. Psalmi feriales Capit

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Nūc ſcio vere qꝛ miſit do
m in⁹ angl'm ſuū ⁊ eri-
puit me de manu herodis et
de oī expſpectacōe plebis inde
oꝛū Rm. Petre amas me.
vmp Iā bone paſtoꝛ Annue
xpe ℣. In oēm Sup magt.
Angelus dn̄i aſtitit ⁊ lumen
refulſit in habitaculo carce
ris pcuſſoq̄ʒ latere petri ex-
citauit eū dicēs ſurge veloci
ter ⁊ ceciderūt cathene de ma
Deus qui Col. nib⁹ ei⁹
btm̄ petrū apl'm tuū a
vincul' abſolutū illeſum abi
re feciſti noſtroꝛū qſ̄s abſol
ue vincl'a peccatoꝛum ⁊ om
nia mala a nobis ꝓpiciatus
exclude Per Suffragiū de
mr̄tiribus añ. Hec eſt vera
fr̄nitas Require in feſto ſcō
ꝛū iohis ⁊ pau. Ad ii vſ̄ Col
Eterna nos dn̄e mr̄tirū tuo
rum coꝛona letificet q̄ ⁊
fidei pbeat icitamēta virtu-
tum ⁊ multiplici nos ſuffra-
gio ꝯſolet Per. Inuita añ.
⁊ Rā Require i cathedra ei⁹
Sed vmpni ⁊ ℣ de appſtol'.
Miſit herodes rex L i.
man⁹ vt affligeret quo
ſdā de eccl'a Miſſus i carcerē
ē ſcūs petr⁹ cauſa nōis xpi
ſed carceris penā hoꝛrere nō
potuit qꝛ oē gen⁹ penarū p
xpo ſuſtinere optauit Cuſto
diebat a quatuoꝛ quaternīōi
bus militū ſed ſub ipa cuſto
dia quatuoꝛ euangelia ad fi
dem veniētib⁹ inſinuabat
Nō ſane hūanaʒ cuſtodiaʒ
poterat timere qꝛ dina cuſto
dia ſuabat Cū ergo diligēt
cuſtodiret ligat⁹ duab⁹ cathe
nis veit āgl'us di ad eū vt au
diuit dilctō vrā ⁊ apuit ianu-
as carceris nec mirū ſi ſctō
petro pta ferrea vltro apta
ē. q̄ ptas iferoꝝ i ptāiē acce
perat dicente ſibi dn̄o Tu es
petr⁹ ⁊ ſup hāc petrā edifica
bo eccliam meā ⁊ poꝛte infe
ri nō pualebūt aduerſus eaʒ
Quod tūc circa ſcm̄ petruʒ
ſm litteraʒ geſtū ē circa nos
quoq̄ʒ miſtice geri ꝯgnoſci⁹
ſi fidē petri ſeq̄mur Sumus
em̄ ⁊ nos i hoc mōo velut in
carcere ꝯſtituti Si ergo a do
viſitari meremur mittit ad
nos āgl'us dei ⁊ dicit ad vnū
quēq̄ʒ nr̄m. pcigere et calcia
re calciamēto tuo ⁊ circūda
tibi veſtimētū tuū ⁊ ſeq̄re me
In ii. noct añ. Factū ē vt q̄
añ Adueniēte pe. añ. ponēs
petr⁹ genua ſua oꝛabat ⁊ cō
uerſus ad coꝛp⁹ dixit tabita
ſurge ac illa apuit ocl'os ⁊ vi
ſo petro reſedit dāſq̄ʒ illi ma

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

num erexit eam ⁊ ſcis ac vi
duis aſſignauit viuam

Precingimꝰ eñi nos ſi lum
bos corꝑis noſtri pudicicie ci
gulo munimꝰ dicēte domio
Sit lūbi vrī ꝑcincti Calcia=
mus ⁊pedes nrōs ſi greſſus
vite nrē ꝑceptis euangelicis
ac vere fidei muniꝰ vt ſecu=
rius ſpinas pctōꝝ ⁊ iniq̄ta=
tis tribulos ꝯculcemꝰ

Operimꝰ ⁊ nos veſtimen
to noſtro ſi veſtē illā nu
pcialē ideſt grām baptiſmi
integrā ſeruemꝰ Si hec im=
plemꝰ ſtatim cadēt cathene
de manibꝰ nrīs ſcilicet pecca
torū quibꝰ ꝯſtricti ⁊ collega
ti ſc̄m animā tenebamur Nec
alit deinde errorē euadiꝰ niſi
per dei angelum viſitemur

Grā baptiſmatis tradit̄ ꝑ
quā emūdamur ab oī ſorde
peccati ⁊ mūdi efficimur Qꝛ
ergo circa nos tantā miam
dī recognoſcimꝰ vt digni ad
tantā eiꝰ grām vocaremur
pie ac iuſte ī ꝯſpcū eiꝰ viuere
⁊ ꝯuerſari debemꝰ vt ī aduē
tu glīe eiꝰ nō cū immūdis et
impijs penas Sꝫ cū ſcis ⁊ elec
ctis eiꝰ ꝓmiſſa regna ⁊ remūe
racōēꝫ vite ꝑpetue ꝯſeq̄mur

In iij. noct añ Corneliꝰ cen
turio vir religioſus ac timēs
deū vidit manifeſte angeluꝫ
dei dicentē ſibi. corneli mitte
⁊ accerſi ſymonē qui cogno
miat̄ petrꝰ. hic dicet tibi q̄d
te oporteat facere añ Apiēs
petrꝰ os ſuū dixit ī veritate
cōperi qm̄ nō ē ꝑſonaꝝ acce
ptor deꝰ ſed in oī gēte qui ti=
met deū ⁊ operatur iuſticiā ac=
ceptus eſt illi añ. Adhuc lo=
q̄nte petro cecidit ſpūs ſcūs
ſuꝑ oēs qui audiebāt verbū
⁊ erāt loquētes liguis ⁊ ma=
gnificātes deū tūc petrꝰ iuſ
ſit eos baptizari in noīe dn̄i
ihū xp̄i Euāgeliū Juſſit ihe
ſus diſcipulos aſcēdere ina=
uiculā ⁊c̄ Require in octaua
petri et pauli Ad laudes añ
Petre amas me Req̄re ī ca
thedra eiꝰ vł iſte Lauꝫ dicāt̄

Miſit herodes rex manuſ
vt affligeret quoſdā de
eccleſia occidit autē iacobum
frēꝫ iohis gladio añ. Videñſ
aūt qꝛ placeret iudeis appo=
ſuit apphendere ⁊ petrū añ.
Petrus quidē ſeruabat̄ ī car
cere ⁊ orō fiebat ſine intmiſ=
ſione ad deū ꝓ eo añ Erat
petrus inter duos milites vi
ctus catheis duabꝰ añ. Cū
q̄ꝫ ꝓducturus eū eſſet hero=
des ecce angelus dn̄i aſtitit ⁊
lumē refulſit in habitaculo

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

carceris ꝑcuſſoq̃ latere petri
excitauit eū dicēs. ſurge ve
lociter Sup bn̄dict⁹ Quez
dicūt hoīes Sicut i cathedra
Ad horas diei capl'a ſicut in
die ſctōꝝ petri et pauli Sr̄
in ſedūdis vs Iurauit dn̄s.
Cap Nūc ſcio ve. Sup mḡt
Solue iubente rl' Capitl'm
Deus qui nos annua be
ati ſtephai mr̄tiris tui
atq; pōtificis ſolēpnitate le-
tificas ꝯcede ꝓpicius vt cui⁹
natalicia colim⁹ de eiuſdē ꝓ
tectōe gaudeam⁹ Per L i.
Valerianus ꝑfect⁹ miſit
exercitū grandē ⁊ tenu
it btm̄ ſtephanū ep̄m ⁊ cū eo
ml'tos clericos ⁊ pſbiteros et
dyaconos Qui cū adductuſ
fuiſſet ml'ti xp̄iani cū lacris
eū ceperūt ſeq̄ Tūc veniens
btūs ſtephan⁹ āte valerianū
ſolus itroiuit Cui ita dixit
Tu es qui rē publicā ſuaſio
nib⁹ malis ⁊ ppl'm euertis.
Cant⁹ de vno mr̄tire L cō ij.
Rn̄dēs btūs ſtephan⁹ di-
xit Ego quidē nō euer
to ſ; moneo ne pereāt cū dia
bolo i etnū Ualerian⁹ iracū
dia plen⁹ dixit Modo tu pe
reas ⁊ alij viuāt. ⁊ iuſſit eum
duci ad teplū martis ⁊ ibi
eū capite trūcari ſi non ado

ret deum martem L cō iij.
Tunc btūs ſtephan⁹ duc
tus eſt foras porte mu
rum apie ad tēplū martis et
dixit Dn̄e de⁹ pr̄ dn̄i nr̄i ihū
xp̄i q̄ deſtruxiſti turri ꝯfuſio
nis deſtrue ⁊ hūc locū dyabo
li vbi aīe pereūt innocentum
Et ſubito factū ē tonitruuz
magnū ⁊ ruit totū templum
a fundamētis Ea dē hora ꝑ-
git btūs ſtephan⁹ cū xp̄ianiſ
vſq; ad domū ſcē lucine ⁊ ibi
optulit ꝓ eis ſacrificiū deo oī
potenti Tu aūt L cō iiij
Audiens autem valeria
nus quia multi xp̄iani
eſſent cum eo miſit magnum
exercitum militum qui bea
tum ſtephanum interimerēt
Qui venientes inuenerunt
eum ſacrificia deo offerentez
Tu autem L cō quinta
Qui ſatellites milites be
atū ſtephanū intrepidū
⁊ ꝯſtantē īuenerūt ⁊ ān alta
re ſolēpnia accepta ꝑficiētez
in eodē loco in ſua decollaue
runt ſede ſub die quarto no
nas auguſti L cō ſexta.
Eodē die fcūs ē plāct⁹ ma
gn⁹ a xp̄ianis i eodē lo
co quo corp⁹ ei⁹ ſepelierunt
i cripta videl; eum ipſa ſede
vbi ſāguis ei⁹ currit in loco

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

qui appellatur vſq; hodie ci
miterium caliꝑti in apia vbi
requieſcit in pace Tu Euã
gelium Homo quidã no Cete
ra de vno martire De inuen
cõe ſtephani ad vš pſal feria
Stephanꝰ autẽ plenꝰ Cap
gr̃a ⁊ fortitudine facie-
bat ſigna ⁊ ꝓdigia magna
ĩ pplo. deo . ℞. Lapides tor-
rentes vꝰ Scẽ dei pcioſe ꝟ
Gl'a ⁊ hõre Sup Mag: añ.
Vidit ſcũs gamaliel ꝑ viſũ
luciano ſacerdoti tres cala-
tos aureos roſis refertos et
quartũ argenteũ croco ple-
nũ ⁊ dixit hi ſũt nři loculi ⁊
nrẽ reliquie hic autẽ ſãguine
as hñs roſas loculꝰ ẽ ſci ſte-
phani q̃ ſolꝰ ex nobis marti
rio meruit coronari Collec.
Deꝰ qui es ſcõꝝ tuorum
ſplendor mirabilis qui
q; hodierna die beati ſtepha
ni ꝓthomartiris tui ſanctoꝝ
q; nichodemi gamalielis at
q; abibon venerandas reliq̃
as reuelaſti·da nobis ĩ eter
na leticia de eorum ſocietate
gaudere. per Poſtea ſuffra
giũ de ſctõ ſtephano papa et
mrti. Ad matu. ⁊ ad oẽs ho
ras oĩa ſicut in octaua nata
lis ſci ſtephani Inuitatoriũ
Regẽ ꝓthomartiris ſtephãi

ymnꝰ. Ympnum canamus
Ad noct añ. Btũs ſtepha.
vt in eius octaua Lcõ prima
Iheroſolimis ciuitate be
atiſſimi ſtephani ꝓtho
martiris ⁊ ſcõꝝ gamalielis
nichodemi ⁊ abibon ſacra in
uẽcio celebratur Sicut reue
latum eſt beato luciano preſ
bitero ſeptimo honorij prin
cipis anno Nam dum quie-
ſcerat in ſtratu ſuo de nocte
et ad huc vigilaret tamq̃ in
exceſſu mentis effectus vi-
dit virum ſenem procerum
ſtatura in cuius ſummitati
bus erant tamq̃ auree cru-
ces intexte. ⁊ manu tenebat
virgam auream Tu autem
dominemiſerere nobis. ℞a.
de actaua Lcõ ſecunda.
Et veniẽs ſtetit ad dexte
ram preſbiteri et virga
tangens eum dixit ſe eſſe ga
malielem qui nutriuit apo-
ſtolum paulum. ⁊ inter alia
inquit Summa cuz diligen
cia noſtros patefacito tumu
los. non tantum enim ſolli-
citus ſum ꝓ me ſed et de hiſ
qui ſunt poſiti mecũ Et cuz
interrogaſſet qui eſſent cum
eo Unꝰ ẽ inquit dñs ſtepha
nus a iudeis ꝓ fide xpi lapi
dibus oppreſſus Tu L. iij.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Ille veroq̄ huic locello iacet ↄtignus ipē ē nichodem⁹ nepos meos qui vt renaſcereť ex aqua et ſpū ſctō multis afflictus plagis paululum ſupſtes vite ad optatam migrauit requiē Cui ex ibitis funeris exequijs ad ꝓthomartiris pedes iuſſi tradere ſepulture. Ille quidem tercius qui mecū poſſidet locū ipē eſt abibon filius me⁹ qui viceſimū agens annum etatis credidit ihū xp̄o ⁊ ab apoſtolis eterni fontis ē vnda perfuſus Tu aūt R iiij.

Euigilans autē venerabiľ p̄ſbiter lucianus deꝑcabatur dn̄m dicens. Dn̄e ihū xp̄e ſi eſt iſta viſio ex te fac vt itern̄ ac tercio appareat et cepit ieiunare ⁊ ſiccas eſcas ducere vſqꝫ ad aliud paraſcenē Et iterū atqꝫ iterū ipſe dn̄s gamaliel apparuit ei in ipa ſimilitudīe ⁊ eodem ſtemate Lcō quinta.

Surgens autē venerabilis preſbiter prexeit ad antiſtitē iohēm. ⁊ on̄dit verbis illud q̄d ꝑ viſionē denunciatū fuit Antiſtes iohēs cū clero lacrimis ꝓgaudio fuſit bn̄dixit dn̄m Atqꝫ vt erāt ꝑ oīa cōperta ſub celeritate ad coep̄os vicinariū vrbiū miſit Qui cū occurriſſent ⁊ locum fodere cepiſſent terremotu ſtatim facto immēſa odoris ſuauitatis ex inde eſt reſperſa quāta nulloꝝ etas hominū tūc tp̄is ſe ſenſiſſe meminit Ita vt putarent ſe pn̄tes i paradiſi amenitate fuiſſe Tu aūt Lcō vi.

In ipa aūt hora de tanto ſuauitatis odore ſeptuaginta tres aīe ſunt curate a diuerſ ſuis infirmitatibus. Poſt paucos aūt dies corp⁹ ꝓthomartiris ſtephani ī ſyon ad ſcrām ecclām vbi archidiaconus fuerat ordiat⁹ ſeptimo kalendas ianuarij. cū pſalmis et ympnis detulerunt Euangeliū et lauꝫ ſicut i natali ei⁹ cū cap ibidem notatis Ad bn̄dictus Ex odoris mira fragrancia ſanitas egrotis emanauit ſeptuagita ⁊ tres tūc a varijs lāguoribus curati ſunt hoīes ī mocōe corporis ſtephani dilectiſſimi martiris deū benedicētes all Colle. vtš In ij. veſp. Jocundus hō ympn⁹ Scte dei ꝑcioſe Sup magt. Hodie ſanctus iohēs pontifex cū maximo clero plebiſqꝫ tripudio precioſas ꝓtho=

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

martiris ſtephani reliqas ī
ſcām trāſtulit eccl'iam ſyon
vbi quōdā archidiaconꝰ fūc
tus eſt offi cio cuꝰ pia apō de
um ſit ꝓ nobis qūs interceſ
ſio Sed notandū eſt ꝙ ī cra
ſtino inuencōis ſtephani ſēp
feſtū oſwaldi regis celebrēt
⁊ tūc ſecūde veſpe nō fiūt de
ſctō ſtephano ſed integralit̄
de ſctō oſwaldo ⁊ ſuffraga-
bitur de ſctō ſtephāo Hoc in
ꝙ verū eſt niſi feſtū inuencō
nis ſtephani in ſabbato eue
nerit qꝛ in dn̄ica proxīa ſeqn̄
ti reliquiarū habeat̄ et tūc fe
ſtum oſwaldi differatur De
ſancto oſwaldo Lcō prima

In diebus illis regnauit
oſwaldꝰ xp̄ianiſſimus
northan winbrorū nouē an-
nos quibuſqꝫ ꝯpletis occiſꝰ
eſt ꝯmiſſo graui prelio a pa
gano rege merciorum

Huius quāta fides in deū
que deuocio mētis fue-
rit etiā poſt mortē virtutum
miraculis claruit Namqꝫ in
loco vbi ꝓ patria dimicās a
paganis interfectus eſt vſqꝫ
hodie ſanitates infirmorū ⁊
hoīm et pecoꝝ celebrari non

Contigit eīm vt deſinūt
puluerē ipm vbi ſcī oſ-
waldi corpus ī terrā corruit
multi auferētes et in aquaz
mittētes ſuis per hec infir-
mis multū cōmodi afferrent
Nec mirandū in loco mortis
illius infirmos ſanari qui ſē
per dū viueret īfirmis ⁊ pau
pibus elemoſinas dare non

Quā pluribꝰ ceſſabat
patefactis ⁊ diffamatiſ
longe lateqꝫ miracul' multi
ꝑ dies locū frequētare illum
⁊ ſanitatū ibi grām ſibi ſuiſ

Nec miran- qꝫ ceperūt
dum ꝑces oſwaldi iam
cū domino regnantis multis
valere apud eum qui tempo
ralis regni gubernacula te
nēs magis ꝓ eterno regno ſē
per laborare ac dep̄cari ſole-
bat Deniqꝫ fertur ꝙ a tēpe
matutine laudis ſepius vſ
qꝫ ad diē ī orōibꝰ ꝑſtiterit at
qꝫ ob crebrū morē orandi ſi-
ue grās agendi dn̄o ſemꝑ v
bicūqꝫ ſedēs ſupinas ſuꝑ ge
nua ſua manꝰ hēre ſolitꝰ ſit

Vulgatū eſt aūt et in pro
uerbiū ꝯſuetudinē verſū
ꝙ etiā inter verba orōis vi-
tam finierat Nā cū eſſet ar-
mis ⁊ hoſtibus circūſeptꝰ iā
iamqꝫ videret ſe eſſe perimē
dū orauit pro aīabus exerci-
tus ſui Unde dicūt in ꝓuer-
bio deus miſerere aīabꝰ di

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

xit oſwaldus cadens in terram Tanti ergo ſuffragatoris meritis et pcib9 venia ꝯſequuta pctoꝝ pmio phenni ditemur in arce poloꝝ Tu

Omel' Si quis venit ad me ⁊ nō odit prēm Cetera de vno martire in cōi Collecta:

Omnipotēs ſempiterne deus q̄ huiꝰ diei iocundā ſcāꝫ q; leticiā in ſcti oſwaldi regis et martiris ſolēpnitate ꝯſecraſti. Da cordibus nris tui amoris caritatiſq; augmītum vt cuiꝰ in terris ſāguis ſci effuſionē celebramꝰ illius in celo patrocinia collata ſēciamꝰ Per

Feſtū reliquiarū ottonieſꝫ eccle eſt celebrandum dnīca prima poſt feſtū ad vincula petri Ad veſpas ſup omnia laudate Anti.

Laudate deū pueri ī hoc feſto tā celebri quo colunt īmi mere ottonieſꝫ eccle glo̕ſe reliq̄e añ. Laudēt deū oēs gentes ſcōs eꝰ reuerētes q̄ mūdi pompā ſprenerūt ⁊ p nichilo duxerūt añ. Laudes q; diu fuero dicā ſcōꝝ nūero qui efflātes ſpūs celo reddiderūt ⁊ nobis huāitus oſſa reliq̄rūt añ. Deo ſit iubilacō decoraq; laudacō q̄ diſpſos ꝯgregauit ſcōs ⁊ hic collocauit añ.

Lauda totis niſibus lauda ſyō deū nos quoq; p viribꝰ collaudemꝰ eū quibꝰ ſpēalit ſunt dati tot prōni nec eſt actum taliter oī nacōi Cap de martiribus in cōmuni ℟ O vere btiſ. ymnꝰ Sctōꝝ me. ℣ Letamini i Sup magt añ.

Magnificemꝰ dn̄m creatorē oīꝫ ob ſcōꝝ prōciniū hic req̄eſcenciū ſpātesp merita ipoꝝ ad gaudia ꝯtigere pollicita abraher ſemi eiꝰ i ſecl'a Col

Concede q̄ſ omps deꝰ vt ſctā dei genitrix virgo maria ſctiq; apl'i tui mrtireſ ꝯfeſſores virgines atq; oēs ſcti quorū reliquie i iſta ꝯtinent eccl'ia prōcinia nos vbiq; adiuuēt quatenꝰ hic i illorū pn̄ti ſuffragio trāquilla pace in tua iugiter laude letemur. per eūd. Inuitatoriū

Venite adoremus regē ſecl'orum ob eā quā habemꝰ preſenciā ſanctoꝝ ymnꝰ de mrtiribꝰ In pmo noct. Btī pacifici btī mūdo corde qm̄ ipi deū videbūt Btūs vir añ. Via iuſtorū recta fcā ē ⁊ iter ſcōꝝ ꝑpatū ē Quare fre Añ Letēt oēs q̄ ſꝑant i te dn̄e in etnū exultabūt ⁊ hitabis in eis ⁊ gl'abūt i te oēs qui diligūt nom̄ tuū Verba ℣ Leta

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Sic ꝛ ꝑ tocius orbis ec-
clesias ↄueniat oī popu
lo xp̄iano ſanctoꝝ feſta cele-
re victorias laudare vitam
imitari Et qꝛ in omnē terrā
exiuit ſonus eoꝝ et in fines
orbis terre verba eoꝝ In oī
terra ꝯſona cunctoꝝ viuen.
ciū voce laudādi ſunt tamē
ſingulis in locis ꝓpter fami
liaritatē cohabitacōis eorū
cuiuſlibet ꝓpter pn̄ciā ſctāꝝ
reliquiarū q̄ in ſolaciū illis
doāte ſunt habitatoribus
ſpeciali quadā veneracione
apud ciues ſuos familiariꝰ
honaratur Tu autē R. Ho
die dilectiſſimi reliquiarum
ſcāꝝ ſub vna ſolempnitate
celebremꝰ feſtiuitatē quas t
ra editas p̄cioſus xp̄i ſang-
uis gratuite pietate ad cele-
ſtia euocauit quarū ſocieta-
te celū exultat quarū patro
ciniis terra letat̄ Quarū tri
umphis eccl̄a ſctā coronatur
V. Tantarū patrociniis reli
quiarū tota mētis intēcōe q̄
ramus vt earum meritis ad
eternā p̄riam ꝑuenire merea-
Nam ſic di- mur Lcō
na grā toti ꝯſulit mun
do vt ſingularis ꝓuinciis ac
regnis p̄ronos p̄ficeret ſpeā
les. ſic roma mūdi caput be
atorum petri et pauli ſpālis
gloſiſſimis letat̄ triumphis
ſic francia dioniſii āglia tho
me. norwegia olaui p̄ronorū
ſuffragiis gratulantur. nos
quoq; btē ꝛ gloſe virgis ma
rie ꝛ ſancti kanuti regis ꝛ mr̄
tiris ac bti albani martiris
quorū reliquie apud nos nec
nō ꝛ aliorū aplorū martirū
ꝯfeſſorū ꝛ virginū. quoꝝ ex
imias partes hr̄e gaudemus
p̄ns feſtū deuoto mētis iubi
lo celebremus Tu R. Be
ata vera mater eccl̄a quā ſic
honor diue dignacōis illumi
nat quā victorio foꝝ gloſꝰ
ſanguis martirum exornat
Quā inuiolate ꝯfeſſiōis cā
dida induit virgitas V. Flo
ribus eius nec roſe nec lilia
Gaude deſunt Lcō iij.
mus ergo fratres dilec
tiſſimi in dn̄o et ſpūali iocū
ditate letemur qui talium ac
tantoꝝ reliquiis p̄ronorum nos
ditauit qui nos in hoc ſacra
tiſſimo collegio ad ip̄arū lau
des ac p̄conia ꝯgregauit nec
nō ꝛ pietatis ſtudio erudiuit
Gaudeat et vna nobiſcum
oīs populus qui ad venera-
bilē ſolempnitatē horū ſctō
rum ac reliquiarū ſanctarū
obhnius eccl̄e veneracōnem

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

hodie concurrit ac diuis hic
pie intereſſe ſtudet Pro his
⁊ aliis bonis factis ac faciē
dis vberriā in regno dn̄i nr̄i
ihū xp̄i poſt huiꝰ vite tranſi
tum p̄mia recepturꝰ ℟. O
cōſtanciū martirū laudabil'
o caritas iextīguibilis o pa
ciencia inuicibilis q̄ licet in
ter preſſuras ꝑſequenciū vi
ſa ſit deſpicabilis īuenietur
in laudē ⁊ gloriā ⁊ honorem
in tp̄e tribulacōis ℣. Nobis
ergo petimꝰ piis ſubueniant
meritis honorificati a p̄re q̄
eſt in celis In ii. noctur. Da
bo ſanctis meis locū noīatū
in regno patris mei dicit do
minus Dn̄e quis ha. an. Ec
ce merces ſctōꝝ copioſa ē an̄
deuꝫ ipſi vero mortui ſunt ꝓ
xp̄o et viuent in eternū Cō-
ſerua an̄. Nomen ſempiter
num dabo ſcīs meis dicit do
minus gaudiū et leticiā obti
nebunt in eternū Dn̄ ē terra

Cum igitur oīm ſcōrum
fratres cariſſimi nata-
lem diem deuocōe celebrare
debemus et eoꝝ nobis preci
pue ſolēpnitas celebranda
eſt qui ī hac ſacra indiuidue
trinitatis ⁊ glo'iſſime virgi
nis marie ⁊ bti kanuti regis
et martiris eccl'a ꝑrium ſibi
dignati ſunt eligere domicili
um Nam licet vniuerſi ſācti
vbiqꝫ ſint et oībꝰ ꝓſint ſpe-
cialiter tn̄ ꝓ nobis interue-
niūt qui cū xp̄o viuētes huic
autē ſecl'o mortui. nobis oſ
ſium ſuoꝝ reliquias venerā
das in ipoꝝ meōriam noſtrū
qꝫ ſubſidiū reliquerūt Tu a
℟. Corpora ſctōꝝ in pace ſe
pulta ſunt Et noīa eorū vi-
uent in generacōe ⁊ gn̄acōem
℣. Sapienciā ſcōꝝ narrant
ppl'i et laudem eorū nunciat

Cum eccleſia Lcō v.
itaqꝫ ſcti deuotiſſime ꝑ
colendi ſunt. ſpēaliter tn̄ hi
venerandi ſunt a nobis quo
rum reliq̄as poſſidemꝰ Illi
nos enī orōibꝰ ſuis adueiāt
paſſione roborant cū his eci
am nobis q̄dā familiaritas
eſt Semꝑ enī nobiſcuꝫ ſunt
hoc eſt ſiue viuētes in corpo-
re cuſtodiūt. ſiue de corꝑe ex
euntes excipiūt hic ne pecca
torū labes inficiat ibi ne in
ferni terror inuadat Tu Rm
Exultabūt ſcti in gloria Le
tabuntur in cubilibꝰ ſuis ℣
Letēt ⁊ exultēt ī cōſpectu dei

Ideo enī a maioribꝰ ꝓui
ſum eſt vt ſctōrū oſſibꝰ
nrā corpora ſociemus vt duꝫ
tartarꝰ illos metuit nos pe

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

na nō tangat. Dū eos xp̄s il
lūinat a nobis tenebrarū ca
ligo diffugiat Cū ſctis ergo
quieſcētes euadim⁹ iferni te
nebras nō ꝓpriis meritis ſꝫ
ꝯſorcii dignitate ℟m. Cōce
de nobis dn̄e qs̄ veniā deli
ctoꝝ ⁊ intercedētibus ſctis.
quoꝝ hodie reliquiarū ſolēp
nia celebramus Talē nobis
tribue deuocōem vt ad eorū
ꝑuenire mereamur ſocietatē
℣. Adiuuēt nos eoꝝ merita
quos ꝓpria impediūt ſcelera
excuſat interceſſio accuſat.
quos actio ⁊ qui eis tribuiſti
celeſtis palmā triūphi nobiſ
veniā ne deneges pcāti In iii
noct an̄ Scti eſtis dicit dn̄s
mltiplicabo nūeꝝ vēm vt ore
tis ꝓ pplo meo i loco iſto ps̄
Bti quo. an̄ Bti quos ele
giſti dn̄e hītabūt in atriis tu
is etem̄ clāabūt ⁊ ympnū di-
cent ps̄ Te decet an̄. Dn̄e de
us virtutū beati oēs qui ſpe
rāt in te nō priuabis bonis
eos qui ambulāt in equitate
in ſecl'a ſecl'oꝝ laudabūt te.
ps̄ Qm̄ dilctā taber. Ome
lia Hec mando vobis Re-
quire in cōi ſctōꝝ ℟m. Ful
gebūt iuſti ⁊ tāq̄ ſcitille i a-
rūdieto diſcurrēt Judicabūt
nacōes ⁊ regnabūt i eternuꝫ

℣ß. Juſti aūt in ppetuū vi-
uent ⁊ apud dn̄m eſt merces
eoꝝ ℟. Tua ſūt hec opa xp̄e
tua miracula qui vere mira
bilis es i ſcis tuis quos ita
dignaris gl'ificare vt eos de
hoſte humani generis mira
biliter facias triūphare ℣ß
G l'a virtus ⁊ grā hec ē ſctis
tuis ℟m. O vere btiſſima
ottonieſis eccl'ia quā honor
ſcē trinitatis illuſtrat gl'oſe
virgis marie internēt⁹ illūi
nat celeſtiū virtutū cuſtodia
roborat ꝓphārun numer⁹ ā
plificat victorioſorū apl'oꝝ et
mrtirū ſāguis exorāt Quā
inuiolate ꝯfeſſionis vita pu
ra ⁊ cādida induit virgitas
℣⁹ Felice ſunt oēs ſtructure
expoliti lapides aptēt ꝓcioſi
Domo dei merito de Laud
cet ſcitudo cui⁹ cubat gremio
ſctōꝝ mltitudo an̄. Xp̄o lau
des atria ſua ꝯfitent ſctōruꝫ
vbi corpa digne ꝯtinent an̄.
Adheſerūt dn̄o ſecl'o ꝯtēpto
qui quieſcunt ſedulo ſub hoc
velamēto an̄. Sci quidē ſpi
rit⁹ ⁊ aīe iuſtorum būdicūt iu
giter regē ſecl'orum an̄. Ex-
ultabūt ſcti ſuis i cubilibus
inges laudes dei quoꝝ ſunt
i faucib⁹ an̄. In ſcitate dn̄o
deo ſuiētes ⁊ horū ſuffragiis

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſcõꝝ imitãtes exoremꝰ ingi
ter eos ⁊ hũilit vt a terenis eri
gãt affectibꝰ ⁊ dirigãt nos i
viã pacis Benedictꝰ Ad ho
ras diei Añ de laudibꝰ Ca-
pitula et Reſponſoria de mr̃
tiribus in cõmuni ſctõrum.
In ſecũdis veſp̃is Anti Vir
gam virtutis. cum ceteris.
Sup Mag̃t antipho. Om
nes exultemꝰ i deo ſalutari
qui tot hic habemꝰ ſcõs ĩ al
tari ſperãtes tueri ꝑ horum
ſuffragia quoꝝ hic haberi
ɔſtat prõcinia Magnificat
Dominici confeſſoris nõ põ
tificis Collecta

Deus qui eccleſiaꝫ tuam
beati dominici confeſ-
ſoris tui illuminare digna-
tus es meritis ⁊ exẽplis Cõ
cede propicius vt eius inter
ceſſione temporalibus nõ de
ſtituatur auxilijs et ſpiritu-
alibus proficiat incremen-
tis De ſctõ dñico lectõ prima

Beatus dominicus ma-
tri ſue carnali adhuc e-
um geſtanti in vtero premõ
ſtratus eſt figura catuli ac-
cenſam facnlam in ore geſtã
tis. Magiſtro vero ſpiritua
li apparuit quaſi geſtãs ſtel
lam in fronte prefulgidam
que totũ mũduz illuſtrabat

Qui dum adhuc eſſet pu
erulus et ſub nutricis
cuſtodia ɔſtitutꝰ depheſus ẽ
ſepe lectm̃ dimittere ⁊ ſup nu
dã trã iacere Miſſus tãdeꝫ
palenciã ad ſtudiũ amore ſa
piẽcie addiſcẽde vinũ p decẽ-
niũ nõ guſtauit Poſtmodũ
coactus eſt bibere ab exoni
enſi epõ ꝓpter ſtomachi infir
mitatem Tu autẽ Lectõ ij.

Inſtructꝰ vo ſufficiẽter i
ſciẽcijs ad theologiã ſe
trãſtulit. quã ſumma auidi
tate audiuit ⁊ plimũ i ea ꝑ-
fecit Illo vero tpe fame inua
leſcẽte vẽditis libris ⁊ ſuppel
lectili quã habuit oĩa in eli-
moſinã largitus ẽ. Lcõ iij.

Poſt ingreſſum vero reli
giõis factꝰ ſupprior aſ
ſũptus ẽ in ſociuz ab epõ ex
omẽſi toloſã veniẽs hoſpitẽ
ſuuz hereticuz pria nocte ad
fidẽ ɔuertit Peractis q̃buſ
dã negocijs epõ et alijs rece
dẽtibꝰ Ipe dñicus cũ paucis
ſibi adherẽtibꝰ in p̃dicacõis
officio. et hereſis expũgnaci
one decem annis permanſit
Tu autem dñe Lectõ quinta

Factus autem familiaris
fulchõi epõ toloſano vt
ɔfirmacõꝫ ordis q̃ diceretur
frm̃ p̃dicatorum impetraret

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

De voluntate vero ſūmi pō
tificis innocēcij ad ſocios re
diens vt regulā eligeret re-
lecta regl'a auguſtini et curi
am eſt egreſſus Defuncto in
nocēcio a ſucceſſore ſuo ho-
norio qd poſtulauerat impe
trauit Ipe toloſam veniens
fratres paucos quos habe-
bat p orbem diſperſit L vi.
Tandē appropiquāte pe
grinacōis termino cōſti
tutus apd bononiaz graui
cepit infirmitate corpis lan
guere Cōuocatis igitur duo
deci fribus ex puentu bono-
nienſi Ne eos exheredes et
orphanos dereliqueret teſt a
mentū cōdidit dicēs hec ſūt
q̄ vobis tāq̄ filijs hereditā-
rio iure poſſidenda relinquo
Caritatē habete hūilitatem
ſeruate pauptatem volūta-
rie poſſidete Illd vero diſtri
ctius precepit ne quis vnq̄
in ſuo ordine poſſeſſiones in
diceret tpales maledictōem
ipartiens ɔtrariū facienti O
bijt antē anno dn̄i Mccxxi
Omelia Vos eſtis ſal ter-
Cetera in cōmuni Sixti 7 ſo
cioꝝ ei9 mr̄tirū O ia de mrti
Deus qui nos ɔce Col.
dis ſctōꝝ martirū tuo
rum ſixti feliciſſimi et aga-
piti natalicia colere Da no-
bis in eterna leticia de eoꝝ
ſocietate gaudere Per dn̄m
Sixt9 papa athenenſi na
cione prio quidē philo-
ſophus. et poſtea xp̄i diſci-
pulus et pontifex ſūmus ele
ctus ē. decio et valeriano cū
duob9. dyaconib9 ſuis feliciſ
ſimo et agapito pſentat9 eſt
Qui eū et clerū ſuum cuſto-
die publice mancipauit vbi
multis diebus clauſi in tri-
bulacōe ſemper fuere gauiſi
Factum eſt aūt vt deciuſ
ceſar cū valeriano iube
ret ſibi btm̄ ſixtum cū clero
ſuo nocte a militib9 preſenta
ri Cui ceſar deci9 dixit Scis
cur tentus es Beatus ſixt9
rn̄dit Scio 7 bn̄ ſcio . L iij.
Deci9 dixit. Ergo ſi ſcis
fac vt clerus tuus au-
geatur Beatus ſixt9 rn̄dit
vere feci et facio vt cler9 me
us augeatur. Decius dixit.
Ergo ſacrifica dijs immor-
talib9 et eſto princeps ſacer-
dotū Ad hec ſctūs ep̄us Ego
ſacrificaui et ſacrificobo do
pr̄i oīpotenti et dn̄o nr̄o ihū
xp̄o filio ei9 et ſp̄ūi ſctō ho-
ſtiam purā 7 immaculatam
Tunc pcepto decij duxerunt
eū milites ad tēplū martis.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

vt ibi ſacrificaret aut in cu
ſtodia mamertini reciperetur
Sed dū ſacrificare rennu
it et in cuſtodiā duceret
beatus laurēcius poſt eū cla
mans ibat Quo ꝓgrederis
ſine filio pr̄. quo ſacerdos ſā
cte ſine miſtro ꝓperas. tu nū
ꝙ ſine miniſtro ſacrificiū of
ferre ꝯſueueras. quid in me
diſplicuit pr̄nitati tue Aun
quid degenerez me ꝓbaſti ex
perire certe vtrum ydoneū
miniſtrū elegeris cui commi
ſiſti dn̄ici corpis ꝛ ſanguinis
ꝯſecracōem Andene pericli-
tetur iudiciū tuum dū forti-
tudo laudatur Abiectō diſci
puli detrimētum ē magriſtri
His et aliis itaqꝫ mot⁹ cō
pulſacōibus ſanct⁹ pon
tifex ait Nō ego te deſero fi
li neqꝫ dereliquo Sed maio
ra tibi debent̄ ꝓ fide xp̄i cer
tamina Nos quaſi ſenes le-
nioris pugno curſum recipi-
mus te āt quaſi iuuenē ma-
net glorioſior de tirāno triū-
phus Poſt triduuz me ſe-
queris ſacerdotē leuita In-
terim ergo thezauros eccleſie
accipe et quib⁹ tibi videt̄ di
uos cuz ille pau- uide
peribus tribuiſſet. Ua
lerianus p̄fectus decreuit vt

ſixtus tēplum ſacrifiturus i
grederetur Qui dum ducere
tur beat⁹ laurenci⁹ poſt euz
clamare cepit dicēs Noli me
relinquere pater ſctē qꝛ the-
ſauros tuos iā expendi Tūc
milites audiētes hoc lauren
cium detinuerunt Sixtū ve
ro cum feliciſſimo et agapi-
to decollauerūt Omelia Ec
ce ego mitto vos. Cetera de
marti. in cōi ſcōꝝ Sequitur
hiſtoria de trāſſiguracōe dn̄i
noſtri iheſu xp̄i ꝑ Calixtum
papam tercium inſtituta Eu
ius feſtuz cadit i ſillaba ſixt
Sed ſm̄ eccleſiā Ottonieſez
transſferatur. i diē donati Ad
veſꝑ Pſ̄ feriales cum ſuis
anti ꝛc̄ Capitulum.
Saluatorē expectam⁹ do
minum noſtrū ihm̄ cri-
ſtum qui reformauit corpus
humilitatis nrē ꝯfiguratuz
corpori claritatis ſue ℞. Cla
ruit magnitudo dei et eſt no
num in ordine ymnus.
Gaude mater pietatis in
valle gemenciū ꝓ duca
tu dignitatis xp̄i regis oīm.
quo dilecta predicaris in cul
mine mōcium Ubi patres p̄
cellentes i mortali corꝑe ad-
mirant̄ aſſiſtētes de tā gran
di munere diuinū lumē cernē

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

tes in creato lumie Qd ver
tices ꝓphetarū pcolūt deuo
tius moyſes lumē pclarū le-
gis date celit⁹ ⁊ helias iubar
magnū zelo dei feruidū Pre
ſencia deitatis declarat ꝑin
de inaudita voce pr̄is de ſup
mo germine ⁊ ſpū veritatis
forma nubis lucide Genitori
genitoq; laus ⁊ iubilacio ſa
lus honor virt⁹ quoq; ſit et
bñdictō ꝓcedenti ab vtroq;
cōpar ſit laudacio ℣ Glorio
ſus apparuiſti in ɔſpcū domi
Propterea decorē induit te
dñs Sup magt añ Xps ihe
ſus ſplēdor patris ⁊ figura
ſubſtācie eius portās oīa ver
bo virtutis ſue purgacōem
pctōꝝ faciēs i mōte excelſo
gloſus appere hodie digna-
tus eſt Magt Collecta

Deus qui hodierna die v
nigenitū tuū mirabilit
trāſformatū vtriuſq; teſtam
ti paginā prib⁹ celit⁹ reuela
ſti Da nobis bñplacitis tibi
actib⁹ ad ei⁹ ɔtēplandā glo
riā i qua tue paternitati op
tie ɔplacuiſſe teſtatus eſt

De⁹ tuoꝝ glīa ſacer Col.
dotū Pſta qūs vt ſcti
donati martiris tui atq; pon
tificis cuius feſta gerimus.
ſenciamus auxilium Per.

Inuitatoriū Xpm dominum
tranſfiguratum hodie Veni
te adorem⁹. Ympn⁹ Gaude
mr̄ pietatis In primo noct.
añ. Aſſumpſit ihūs diſcipu
los ſuos et aſcendit in mon
tem et tranſfiguratus eſt an
te eos ps Dñe dñs noſter añ
Ante duos vates treſq; di
ſcipulos vt ſol ſplendens ap
paruit ihūs vt in ore duorū
vel triū teſtium ſtaret omne
verbum ps. Celi enarrant.
añ. Reſpondēs petr⁹ ait ad
ihm̄ dñe ſi vis faciamus hic
tria tabernacla tibi vnū mo
yſi vnū ⁊ elye vnū ps. Dñ ē
℣. Glo ſus appuiſti i ɔſpctū
dm̄ Propterea decorē iduit

Oſtēſur⁹ gl'az te dñs
ſue maieſtatis dñs in
mōte diſcipl'os docuit vt di
ctāt ipi dictāt ⁊ oēs qui hāc
videre ſiciunt nō eā ſibi i h⁹
ſecl'i ꝓfundo ſed in regno ſu
pne btitudinis eſſe querēdā
℟. Aſſūptis hodie dñs ihūs
trib⁹ diſcipul' montē vt ora-
rēt ſubijt excelſum ſol⁹q; do
min⁹ corā eis trāſfigurat⁹ ē
Facieſq; eius vt ſol reſplen
duit ac veſtimēta ei⁹ vt nix
facta ſunt candida ℣ Ut au
tem teſtimonium haberet a
lege ⁊ prophetis hinc tamen

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

cum eo moyſes et helyas vi
ſi ſunt in maieſtate Lcō ij.
At bene cū diceret quia
duxit illos in montem
excelſuz addidit ſeorſum. q̄ꝛ
iuſti et nunc prauoꝝ vicio. ꝑ
muntur aīmo tamē toto at
ꝗ fixi intencōe ſunt oīno ſe
pati ab illis Tu aūt ℟. An
te duos vates treſꝗ diſcipu
los vt ſol ſplendēs apparu-
it ihūs Ut in ore duoꝝ vł tri
um teſtium ſtaret omne ver
bum ℣. Deniꝗ vtriuſꝗ te-
ſtamēti diſcipuli transfigu-
rato domīo affuerunt L iij.
At in futuro fundit⁹ ad-
ducentur ab eis cū ab-
ſcondet eos in abſcōdito vul
tus ſui a ꝯturbacōe hominū
ꝓtegens in tabernaclo ſuo
a cōtradictōe linguarū Tu.
℟. Hodie transfigurato do
mino Illapſa tibi paterne ce
litus voce timuerunt diſci-
puli Nubes lucida obum
brauit eos et vox patris de
nube teſtificatur filium. In
ſecundo noctur aā. Hec di-
cente p̄re obūbrauit eos ſplē
dida nubes timuerūtꝗ val
de illapſa ſibi paterna celit⁹
voce ps̄. Omnes gētes aā.
Ecce nubes lucida obūbra-
uit eos paterna vox audita
eſt hic eſt filius meus Ps̄.
Magn⁹ domin⁹ aā. Nubes
candida obūbrauit eos ⁊ ec
ce de nube dixit hic ē fili⁹ me
us dilctūs ps̄. Bn̄dicā do.
Gloria et honore Lcō iiij
Quod autē poſt dies ſex
l ex quo ꝓmiſit diſcipu
is ſuis claritatē ſue viſiōis
oſtendit ſignificat ſctōs ī die
iudicij regnū ꝑcepturos qđ
eos promiſit qui metit deus
ſecularia tempora Tu autē
℟m. Apparuerūt illis duo
viri cum iheſu loquentes ex
celſum eius quem complec-
turus erat ī iheruſalē erant
autem moyſes et elyas ℣ſ⁹
Ecce duo viri cum iheſu an-
tique legis viſi ſunt procere
ſermocinarij Lcō v.
Tempora quippe ſecula-
ria ſex etatibus ꝯſtant
quibus completis au[illegible]ient ip
ſo dicētе Uenite bn̄dicti patris
mei poſſidete paratū vobis
regnum a ꝯſtitucōe mundi.
℟. Ecce nubes lucida obū-
brauit eos ⁊ vox facta ē de nu
be dicēs Hic eſt fili⁹ me⁹ di
lectus in quo michi ꝯplacui
ipm audite ℣. Et audientes
diſcipuli ceciderunt in facies
ſuas exterriti ad patris vo-
cem dicentis Lcō vi.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Poſſunt ſex dies ꝓmiſſe
diuīce viſionis glorioſe
btōꝝ pfectionē operū deſig-
nare ſine quib⁹ ad ↄtēplan-
dam ſui cōditoris maieſtatē
quiſq͡ꝫ aliquid agere valet ꝑ
uenire nō valet. Quia etiā ſex
dieb⁹ de⁹ omnē creaturā for
mauit ſeptima die requie-
uit ab opibus ſuis Tu ℞ iii
Hodie duo antiq̄ legis diſci
puli cū trib⁹ noui teſtamenti
tranſfigurato affuerūt dn̄o.
vt ī ore duorū vel triū teſtiū
ſicut ſcriptū eſt ſtaret omne
verbum ℣ Corā trib⁹ diſci
pulis trāſfigurat⁹ dn̄s moy
ſen et elyam circūloquentes
oſ̄dit In iii. noct an̄. Deſcē
dētib⁹ ill' de mōte ꝑcepit ihe
ſus dicēs Nemini dixeritis
viſionē ps̄. Quā dilecta an̄.
Vox de celo ſonuit. ⁊ vox pa
tris audita eſt hic eſt filius
meus dilectus in quo michi
bene ↄplacui ipm̄ audite ps̄
Benedixiſti an̄. Viſionē quā
vidiſtis nemini dixeritis do
nec a mortuis reſurgat fili⁹
hoīs ps̄ Cantate ſecundum
℣ Poſuiſti dn̄e Sc̄dꝫ mat
In illo tēpe. Aſſumpſit
ihūs petrū et iacobū et
fratrē eius. ⁊ duxit illos in
montē excelſum ſeorſū ⁊ trāſ
figuratus ē ante illlos Ihe
Recte per ſex di rommi
es opa bona quib⁹ ad
requieꝫ peruenitur exprimū
tur. q͡ꝛ qui deū videre qui ad
gloriā beate reſurrectōis pti
gere concupiſcit debet agere
bona q̄ nouit Tu ℞ Videns
petrus moyſen et heliam in
gloria et ihm̄ in medio eorūꝫ
et ſolē in virtute fulgentem
ait Dn̄e bonū eſt nos hic eſſe
ſi vis faciamus hic tria ha-
bitacula tibi vnū moyſi. vnū
et helie vnum ℣ Petr⁹ ve-
ro ⁊ qui cū illo grauati erāt
ſōpno euigilantes et vidētes
maieſtatem dn̄i et duos glo
rioſos hincinde cū illo et ait
ad ihm̄ Dn̄e bonū L cō octa.
Recte poſt ſex dies glīaꝫ
regni ſui quā ſpopōdit
diſcipulis ſaluator oſ̄dit. ſe
quit ⁊ trāſſiguratus eſt ante
eos et reſplenduit facies ei⁹
ſicut ſol veſtimēta aūt ei⁹ fa
cta ſunt alba vt nix ℞ De-
ſcendentib⁹ illis de mōte pre
cepit ihūs dicēs Nemini dix
eritis viſionē donec fili⁹ ho-
minis a mortuis reſurgat ℣
Acceſſit ihūs in diuine vociſ
pauore ꝓſtratos tetigit diſ-
cipulos dicēs ſurgite nolite
timere Lectio nona

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Quare petr⁹ et iacob⁹ et
iohãnes in quibuſdaz
euangelij locis ſeparant a ce
teris aut quid puilegij ha-
beant extra alios aplos cre
bro diximus ℟ Claruit ma-
gnitudo dei ⁊ virtus appar-
it diſcipul' qm̄ ſic voluit trãſ
figurari excelſus dn̄s Ut i
ipa claritate oñderet maie-
ſtatē . ℣. Aſſūpſit ihūs tres
diſciplos in montē ⁊ trãſfi-
gurat⁹ eſt añ eos Laudes
Dū trãſfiguraret ihūs ap
paruerūt moyſes ⁊ eli
as loq̄ntes cū dn̄o ⁊ diſcipul'
añ. Tūc petrus dixit ad ihm̄
dn̄e ſi vis faciamus hic tria
tabernacula tibi vnū moyſi
vnū ⁊ elie vnū añ Adhuc eo
loquēte nubes lucida obum
brauit eos añ De qua vox i
ſonuit hic eſt fili⁹ me⁹ dilec
tus ī quo michi bn̄ ꝯplacui
ipm audite anti. Ante duos
vates treſq3 diſciplos appa
ruit dn̄s ihūs xp̄s vt in ore
duorū vel triū teſtiū ſtaret ō
ne verbū añ Hodie dn̄s ihe
ſus xp̄us facie vt ſol in mō-
te reſplēduit ac veſtimentis
cãdidis atq3 nix emicuit all'
Cap Saluatorē expec- ymp
Nouū ſidus exorit xp̄i pi
a clemēcia quo tenebro
ſa p̄mitur in inimici ſeuicia
Inſurgere cū nitit malignı-
tatis ſpūs ex aduerſo reſiſti
tur p̄ potēti exercitu Robo-
rant in acie intuentes ſigna
culū deſidētes milicie vt aſſe
quant brauiū . Pro quo ſe
cūctis obijcit bi m̄ i miſterio
criſtus et tandem ꝑficit reg
nans in celi ſolio Gloria ti-
bi dn̄e poteſtas ⁊ imperium
qui certantib⁹ agie apte mō
ſtrans p̄mium amen ℣. Co
rona aurea ſuper caput eius
Expreſſa ſigno ſcītatis Su
per bn̄dict⁹ añ. Et ecce vox
de nube dicens hic eſt filius
meus dilectus in quo michi
ꝯplacui ipm audite all' Col
vt̄s Ad terciam capit Sal-
uatorem expectamus. ẏm.
Glorioſus apparuiſti in cō
ſpectu dm̄ ℣ Gloria et ho-
nore coro Ad vi. Cap.
Nō oēs reuelata facie glo
riā dn̄i ſpeclātē i eadē
ymagie trãſformamur a cla
ritate i claritatē tãq̄ a dn̄o
ſpū Deo ℟ Gl'a ⁊ hōre coro-
naſti eū dn̄e ℣ Et conſtitui
ſti eū Gl'a pri Gl'a et hono
℣. Magna eſt . Ad ix Cap.
Suſtulit me in ſpū in mō
tem magnū ⁊ altū ⁊ oſtē
dit michi ciuitatē ſanctā ihe

ruſalem deſcendentē de celo habētē claritatē dei et lucerna eius eſt agnus Rm. Magna eſt gloria eius in ſalutari tuo ℣. Gloriā ⁊ magnum decorē impones ſup eū Gloria patri ⁊ filio Magna eſt gloria ℣. Corona aurea ſup caput eius In ſecundis v̄ſ. añ. de laudibus Pſalmi. Dixit dominus Confitebor Beatus vir Laudate pueri Laudate dominum omnes gentes Capit. Ympn et vſ vt in primis veſpis. Super Mḡt Anti. Et audiētes diſcipuli ceciderunt in faciem ſuam et timuerunt valde ⁊ acceſſit iheſus ⁊ tetigit eos ⁊ dixit eis ſurgite nolite timere all' Ciriaci ⁊ ſocioꝝ ei'.

Deus qui nos ānua btōrum ciriaci largi ⁊ ſmaragdi martiꝝ tuoꝝ ſolempnitate letificas. cōcede ꝓpicius vt quoꝝ natalicia colim⁹ virtutē quoq; paſſionis imitemur Lectio prima

Ciriacus a marcello papa diaconus ordinatuſ ꝯprehenſus ē ⁊ ad maximianum ductus iuſſus eſt cū ſociis ſuis vt foderet terrā ⁊ ſuis hūeris deportaret vbi erat ſanctus ſaturninus quē ſāctus ciriacus ⁊ ſiſinnius iubebant ad portandum. L. ij.

Maximianus auguſt⁹ iuſſit ſibi ſiſinniū pſentari et dixit ad eū Quis vocaris. rñdit Ego pctōr. ſiſinni⁹ ſeru⁹ ſeruoꝝ dñi nrī ihū criſti Et dixit maximian⁹. vnū de duobus eligere feſtia. aut ſacrifica deo herculi. aut carnes tuas igne cremabo Siſinni⁹ diacon⁹ rñdit. Ego q̄dem ſp hoc optaui vt coronā deſideratam accipiā. Lcō iij.

Saturnin⁹ et ſiſinni⁹ cuz ſacrificare nollēt diuerſis ſuppliciis afflicti tandez ſunt decollati Maximian⁹ aūt btū ciriachū nudum cathenis ligatū ante currū ſuum trahi iuſſit. et dū carpaſius maximiani vicarius picem ſup caput ei⁹ liquaſſet. ⁊ in eculio ſuſpendiſſet fecit ſanctum ciriachū cum oīb⁹ ſuis ſociis decollari Tu In vigilia ſcī laurēcii Omelia Si quis vult poſt me venire ⁊c cum precib⁹ Ad v̄ſ añ

Cōfitebor tibi dñe rex ⁊ collaudabo te qm̄ liberaſti me a pſſura f āme q̄ circundedit me et in medio ignis nō ſuz eſtuatus Oīa laudate Anti Beatus laurencius clama

bat et dixit deū meū adoro. et illi ſoli ſeruio ⁊ ideo non timeo tormenta tua an. Ueni deſiderator bone veni ſuſcipiant te angeli dei qm̄ aſſatus nō negaſti me probatus confeſſus es me an. Leuita laurencius bonū opꝰ opatꝰ eſt qui ꝑ ſignuz crucis cecos illūinauit an Beatus laurenciꝰ orabat dicēs grās tibi ago dn̄e qz ianuas tuas īgredi merui Ad veſpas cap

O cōfitebor tibi dn̄e rex et collandabo te deum ſaluatorem meū cōfitebor noī tuo qm̄ adiutor et protector factus es michi et liberaſti corpus meum a ꝑdicōe Deo ℞. Laurea laurēti p̄clari digna triumphi noīe quo reſonas iaz tē ſup aſtra pornas Salue care dei nos ⁊ cōquire ſaluti vſ. Uictrici tota celi plaudēte chorea cū palma dinū letꝰ addis ſoliū ymnꝰ Cō cēdat vſqꝫ ſi v. Glīa ⁊ hono Sup mgt Gloſꝰ di martir laurēcius ꝓ nobis interceſſor ſit piꝰ quiqꝫ ſua mēbra ꝓ xp̄i nomīe generoſa igni iraqꝫ deciam prebebat cōcremari nos quoqꝫ intercedēdo ſēper pio commendat domino Collecta

Adeſto dn̄e ſupplicacōnibꝰ nrīs ⁊ intceſſiōe bti laurēcij martiris tui ꝑpetuā nobis miām benignꝰ impende Per Inuita. Regē ſempiternū ꝓnis mētibꝰ adoremus Qui martirē ſuū digne ꝓ meritis coronauit laurēcium Ueite ymnꝰ Aplo ſupa rem In i. noct an Quo progrederis ſine filio pr̄ quo ſacerdos ſcē ſn̄ miſtro ꝓperas v. Btūſ laurēciꝰ dixit Btūs vir an Noli me dereliq̄re pr̄ ſcē qz thezauros tuos iā expēdi quos tradidiſti michi. v. Quid ī me ergo diſplicuit p̄rnitati tue Quare fre. an. Nō ego te deſero fili neqꝫ dereliquo ſz maiora tibi debēt ꝓ fide xp̄i certamia v. Beatus ſixtꝰ dixit pa Domīe quid mul. v. Glīa ⁊ hō l cō

Poſt paſſiōz ſci ſixti pape tētꝰ eſt btūs laurēciꝰ et decio p̄ntatꝰ Traditꝰ p̄fecto valeriano. vt ab eo theſauros eccl'e diligēt exq̄reret. ⁊ ſi nollet ſacrificare diuerſis eū tormētis occideret Ualeriāꝰ aūt tradidit eū ypolito carcerario Erat aūt ī carcere gētil' quidā noīe lucillus qui plorando cecus factus fuerat. Cui cū laurēciꝰ ꝓmiſiſſet vt

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

videat ſi baptizatus crederet
in xp̄m credentē baptizauit
et vidit Tu ℟ Leuita lau
rencius bonū opus opatꝰ eſt
qui ꝑ ſignū crucis cecos illu
minauit Et thezauros eccle
dedit paupibꝰ ℣ Diſpſit de-
dit paupibꝰ iuſticia eiꝰ ma-
net in ſeclm ſeculi Lcō. ii.
Videns aūt ypolitꝰ ꝙ nō
ſolū videret. ſed multis
aliis viſum btūs laurenciꝰ
reſtituerit Ait illi. Oſtende
michi thezauros Dicit ei lau
rencius O ypolite ſi credis
in xp̄m thezauros tibi oſten
do et vitā eternam ꝓmitto
Cui ypolitꝰ ſi dictis facta ꝯ
pēſes faciā qđ hortaris Sta
timq; ypolitus baptizatꝰ eſt
et ait Video animas innocē
tum letas gaudere. et ꝓtinꝰ
baptizata ē eius familia to
ta Tu autem ℟. Puer me
us noli timere quia ego tecū
ſum dicit dn̄s dum tranſie-
ris per ignē flamma nō no-
cebit te Et odor ignis non e
rit i te ℣ Liberabo te de ma
nu peſſimorum et eruam te de
manu forcium Lcō iii.
Post hec mandauit vale
rianꝰ ypolito vt laurē
cium adduceret Qui ſponte
veniens Cū aſtaret et vale-
rianus thezauros exquire-
ret peciit triduanas induci-
as vt eos oſtenderet Et abi
ens collegit pauperes et ad-
duxit ad palaciū dicēs Ecce
thezauri eterni qui nūq̄ defi
ciūt Cū ergo interrogatꝰ de
os blaſphemaret iratꝰ deciꝰ
iuſſit eū ſcorpionibꝰ cedi. et
ante eū oē genus tormentoꝝ
afferri Quē cū ſacrificare iu
beret vt tormenta euaderet re-
ſpondit Infelix has epulas
ſꝑ deſideraui Tu ℟ Strixe
runt corpis mēbra poſita ſu
pra craticulā miſtrātibꝰ pru
nas inſultat leuita xp̄i inter
cede ꝓ nobis ℣. Carnifices
vero vrgentes miniſtrabant
carbones ſubter cratē ferre
am In ſecundis veſperis aā
Beatus laurenciꝰ dixit do
mine iheſu criſte deus de deo
miſerere michi ſeruo tuo ℣.
Quia accuſatus non nega-
ui nomen tuum ſanctum in
terrogatus te criſte confeſſꝰ
ſum pſalmus Cum inuoca
rem exaudiuit me deus iuſti
Antiphona. Dixit roma-
nus ad beatum laurencium
video in te iuuenez pulcher-
rimum feſtina me baptiza-
re. ver. Afferens autem vr
ceum cum aqua miſit ſe ad

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

pedes eius pſal. Uerba mea
añ. Beatus laurenciꝰ dixit
mea nox obſcurum non ha-
bet ſed oĩa in luce clareſcũt
Quia ipe dñs nouit quia
accuſatus non negaui nom̃
ſanctum ſuum pſ. Dñe dñs
noſter ꝟ. Poſuiſti dñe ſup
caput eius Coronam de lapi
de precioſo Lcõ quar
Decius dixit. Si in hoc
gloriaris. dic nobis v-
bi ſunt tui ſimiles ⁊ ſimul õ
nes epulemini Reſpõdit lau
rencius Nõ es dignus eorũ
aſpectibus pñtari Tunc iuſ
ſit eum plũbatis diutiſſime
cedi et ardentes laminas ad
latera eiꝰ apponi. et orauit
laurencius dicens dñe accipe
ſpiritũ meum Statim vox
venit ipo decio audiente Ad
huc multa tormẽta tibi debẽ
tur Tunc decius furore re-
pletus dixit Extendite eum
⁊ cũ ſcorpionibꝰ cedite Tũc
vnus ex militibus noĩe ro-
manꝰ credidit in xp̃m. et cla
mauit ad beatũ laurencium
dicẽs Uideo ante te iuuenez
pulcherrimũ ſtãtẽ in lintheo
tegentem mẽbra tua Uñ ad
iuro te ꝑ deum qui miſit tibi
ãgelũ ſuũ ne me dereliquas
Rm Quo ꝓgrederis ſine fi
lio pater quo ſacerdos ſanc
te ſine dyachono ꝓperas Tu
nũꝙ ſine miniſtro ſacrificiũ
offerre ꝯſueueras ꝟ. Quid
in me ergo diſplicuit pater-
nitati tue nũquid degenerez
ꝓbaſti experire certe vtrum
ydoneũ miniſtrũ elegeris cui
ꝯmiſiſti dñici corporis ⁊ ſan
guinis cõſecracõem Lcõ v.
Tunc anxiatꝰ decius iuſ
ſit eum in palacio reci-
pi ⁊ veniẽs romanus bapti
zatꝰ clamabat dicẽs. xp̃ia
nus ſum Statimq; fuſtibꝰ
ceſus iuſſu decij decollatꝰ eſt
Eadem nocte ductꝰ eſt btũs
laurencius ad deciũ et vale-
rianũ. ⁊ dicit decius Sacri-
fica dijs ſin autẽ nox iſta ex
pendatur in tuis ſupplicijs
Cumq; nollet. miniſtri eum
exuunt et ſuper cratẽ ferreã
extendũt pruniſq; ſuppoſi-
tis cum furcis igneis ꝯpreſ
ſerunt Rm. Noli me derelin
quere pater ſãcte qꝛ thezau
ros tuos iã expendi Nõ ego
te deſero fili neq; derelinquo
ſed maiora tibi debent ꝓ fide
xp̃i certamina ꝟ. Nos qua-
ſi ſenes leuioris pugne cur-
ſum recipimꝰ te quaſi iuue-
nem manet glorioſior de tirã
no triũphꝰ ⁊ expectans poſt

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

triduū me ſequeris ſacerdo-
tem leuita Non Leccō vi.
Qunqȝ diucius ibi aſſare
retur vultu letiſſimo aſ
ſpexit ad imꝑatorem dicēs.
Ecce miſer aſſaſti vnā partē
gira aliam ꝛ manduca Jam
video ꝙ diu deſideraui. ſicqȝ
grās agens emiſit ſpm̄ Cō
fuſus decius cū valeriano in
palacio tiberii ābulabat re-
licto corpore ſub ignē Quod
ypolitus mane rapuit ꝛ cuz
iuſtino preſbitero in agro ve
rano ꝯditum aromatibꝰ ſe-
peliuit Tu autem Rm. Be
atus laurencius clamauit et
dixit deū meum colo et illi ſo
li ſeruio. Et ideo non timeo
tormēta tua ꝟ Mea nox ob
ſcurū non habet ſed oīa i lu
ce clareſcūt In tercio noctur
Strinxerūt corporis mēbra
poſita ſupcraticulā miſtrāti
bus prunas inſultās leuita
xpi ꝟ Carnifices vero vrgē
tes miſtrabāt carbones ſub
ter cratē ferreā ps̄ In dño ꝯ
fido añ. Igne me examiaſti
ꝛ nō ē inuēta in me iīquitas
ꝟ. Probaſti dn̄e cor meum
ꝛ viſitaſti nocte ps̄ Exaudi
deꝰ iuſti añ Interrogatus te
dn̄m ꝯfeſſꝰ ſū aſſatus grās
ago ꝟ Gracias tibi ago do
mīe ihū xpe qꝛ iannas tuas
igredi merui ps̄ Dn̄e i virtu
te tua Magna eſt gloria
Omel. Niſi granū frumēti
℟ In craticula deum meum
nō negauit ꝛ ad ignē applica
tus Te dn̄m ihm̄ xpm ꝯfeſ
ſus ſū ꝟ. Probaſti dn̄e cor
meū ꝛ viſitaſti nocte ℟ Be
atus laurēcius dixit ego me
obtuli ſacrificiū deo In odo
rē ſuauitatis ꝟ Gaudeo pla
ne qꝛ hoſtia xpi effici merui.
℟ Btūs vir laurēciꝰ q̄ poſt
aurū nō abijt nec ſperauit in
theꝫauris pecunie. Fecit em̄
mirabilia i vita ſua ꝟ Qui
potuit trāſgredi ꝛ nō ē tranſ
greſſus facere mala et non
fecit Fecit em̄ Ad laudes
Laurēciꝰ igreſſus ē mar-
tir ꝛ ꝯfeſſus eſt nomen
dn̄i nr̄i ihū criſti añ Lauren
cius bonū opus oꝑatus eſt.
q̄ ꝑ ſignū crucis cecos illūi-
nauit añ. Adheſit aīa mea
poſt te qꝛ caro mea igne cre-
mata eſt ꝑ te deus meus añ
Miſit deꝰ angelū ſuū ꝛ libe
rauit me de medio ignis ꝛ nō
ſum eſtuatꝰ añ Uolo pater
vt ibi ego ſū illic ſit ꝛ miſter
meꝰ Cap ad matutīas Cō
fitebor vrs̄ viiiꝰ En marti
tiris lau. ꝟ Juſtꝰ vt palma.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Ad būs aū̄ In craticula te
deum nō negaui ⁊ ad ignem
applicatus te xp̄e ↄfeſſus ſū
pbaſti cor meum ⁊ viſitaſti
nocte igne me examinaſti et
nō ē inuēta i me iniqtas Col.

Da nobis qs̄ ops deus
viciorū noſtrorū flam-
mas extinguere qui btō lau
rencio martiri tuo tribuiſti
tormētorū ſuorū incendia ſu-
perare Per. ꝟ Ad horas aū̄
de lau. Ad iij. cap vt̄s Ad vi

Qui parce ſeminat Cap
parce et metet. ⁊ qui ſe
minat in bn̄dictōibus de bn̄
dictōib⁹ ⁊ metet vnuſquiſq̄
put deſtinauit in corde ſuo.
Deo gracias Ad nonā capit

Stabilita ſunt bona illi⁹
in dn̄o et elemoſinas il
lius enarrabit oīs ecclīa ſā
ctorum In ſecundis vs̄ Io
cundus homo Cap Confite
bor. ymn⁹ Conſcēdit Super
mgt̄ Beatus laurēcius dux
in craticula ſuprapoſit⁹ vre-
retur ad impijſſimū tirannū
dixit aſſatus ſum iā verſa ⁊
manduca nam facultates ec
cleſie quas requiris in cele-
ſtes thezauros manus pau
perū deportauerūt Poſt bn̄
dicam⁹ meōria de ſancto ti-
burcio aū̄. Inclitus martir

tiburcius cū nudatis plantis
ſup prunas ardentes incede
ret fabiano prefecto dixit vi
detur michi q̄ ſup roſeos flo
res incedam in noīe dn̄i mei
ihū xp̄i ꝟ Poſuiſti do Col.

Beati tiburcij dn̄e nos fo
ueant continuata pre-
ſidia q2 nō deſinis ꝑpici⁹ in
tueri quos talibus auxilijs
conceſſeris adiuuari Per.

Fabianus ꝑfectus cū ve
riſſime tiburci⁹ iuuenis
xp̄m ↄfiteretur iuſſit aū̄ pe
des eius carbones ardentes
effundi dicēs ad eū Elige ti-
bi vnū e duobus aut thura
in iſtos carbones adijce. aut
nudis pedibus incede Tu

Ille aūt faciēs ſignū ſcē
crucis ↄſtanter ſup eos
nuda ingreſſus eſt planta et
cepit dicere Infelix depōe in
fidelitatē ⁊ diſce q2 hic ſol⁹ ē
de⁹ quē ↄfitemur creaturis
oīb⁹ dn̄ari Nā michil in noīe
dn̄i mei ihū criſti videtur q̄
ſuper roſeos flores incedam
q2 ipſa creatura creatoris fa
mulantur imperio Tu autē

Qui fabian⁹ Obumteſce
infelix. exclamauit ti-
burcius. noli auribus meis
hāc iniuriā facere vt audiam
te ribaldo latrantē ore mēl

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

liſfluū nomēqꝫ ſcm̄ plaſphe-
mare Iratus fabianꝰ dicta
uit ſentenciā vt gladio addu
ceret Infra octauas fit meō
ria de ſancto laurencio cum
añ. de laudibus Clare vir-
ginis omnia de vna virgine
Deus qui btām Collecta
claram virginē tuā pre
claris meritis ac miraculoꝝ
ſplendoribus mundo feciſti
clareſcere vt cunctis clarum
eſſet eius exempli ſpeculum
deduc nos eius meritis ꝛ p̄-
cibus ad patriam claritatis
Venerabilis Lcō eterne
xpi ſponſe deoqꝫ dicate
virginis clare nataliciū dieꝫ
fratres cariſſimi honorificē
cia debita celebrātes Sacra
vite ipius primordia ꝓceſſuꝫ
ꝛ exitum ſuccincti ſꝫmonis
ꝯpendio ꝓcuramus Origīs
quidem nobilitate ac cōuer
ſacōis honeſtate. ꝓclaris ex
orta parentibꝰ Poſt accep
tam ſuperne gracie claritatē
non ſolū in vrbe aſſiſia claru
it verumetiā in vrbe munda
na clarior ipa refulſit Nam
cū mater ipius noīe ortula-
na nobilem hanc plantulꝫ
vteri ſui geſtaret in ortulo ꝛ
iā vicina partus ante cruceꝫ
crucifixi oraret attēte. vt eā
de partus periculo liberaret
ac ſalubriter expediret vocē
audiuit dicentē ſibi Ne pa-
ueas mulier. qꝛ quoddā lu-
men ſalua parturies qd̄ ipꝫ
mundū clarius illuſtrabit.
Que educta miraculo iaꝫ
natā infantulam et ſa
cri baptiſmatis vnda rena-
tam clarā vocauit ꝛ indubi
tabili fide tenens manifeſtā
dam in ea fore de proximo a
deo ſibi ꝓmiſſi celeſtis lumi
nis claritatē Edita mox in
lucem paruula clara tēpeſti
ue velut aurora diuinorū ce-
pit cariſmatū lumine clare-
ſcere ac intra teneros ānos
laudabiliū moꝝ ingenua ꝓ-
bitate clarere. pietatis qui-
dem ſuauitate repleta tā ex
dono nature ꝙ gracie manū
libenter ad pauperes exten
debat ꝛ vt ſuū ſacrificiū gra
cius deo foret ꝓprio corpuſcu
lo delicata ſubtrahebat ciba
ria. clamqꝫ per nūcios mit-
tens. reficiebat viſcera pupil
Sancte orōis ſtudi lorū
um habebat amicum.
vbi xpi ihū ſepius odoris do
no reſperſa. ſuauiſqꝫ ſpiritꝰ
guſtu ad ꝑhenes attractata
diuicias paulatim vitā celi
bem actitabat Sub veſtibꝰ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

quoqꝫ preciosis ac mollibuſ
ciliciū gerebat abſconditūꝫ
⁊ tamq̄ nibilis altera ceci-
lia mundo florens xp̄m inte
rius induēs diſſimulato ī po
ſtrū maritali cōiugio virgi-
nitatē ſuam dn̄o ꝯmēdabat
Suauibꝰ prouide velut a
romatica cella redun-
dans vnguentoꝝ odoribꝰ ore
vicinoꝝ laudari cepit neſcia
et ſecretos actꝰ veridica fa-
ma pandēte rumor eiꝰ boni-
tatis vulgabatur in populo
Talia fuerūt in domo ſua de
libamēta virtutis tales pri
micie ſpiritalia p̄ludia ſeti-
tatis Audiēs vero celebre no
men franciſci qui velud no-
uus homo miſſꝰ a deo ob la
ceratā ꝑfectõis viā crucifi-
xi ſectando veſtigia renoua
bat inſpirante pr̄e ſpirituūꝫ
vbi oportunitas ſocietatis ⁊
tp̄is affuit Ad eundē ſe cōtu
lit ſuiqꝫ cordis archanū deſi
deriū patefecit Tu autem
Suadēte ergo viri di mū
di ꝯtemptū et more fi-
delissimi paranimphi dulcia
xp̄i cōnubia virgineis auri-
bus inſtillāte nō trahit in lō
gum virgo p̄clara conſenſuꝫ
Quinymmo celeſtis ardore i-
gnis ſuccenſa terrene gloriā

vanitatis ex alto contēpſit.
carniſ illecebras prorſus hor
reſcit thorum ī delicto ſe ne-
ſcituram proponit
Lubens ex hoc dm̄ famu
lus celebritate imminē-
te palmaꝝ in die feſto orna-
ta ꝓcedit ad palmā cum fre
quēcia populoꝝ ac nocte ſe-
quenti cum criſto exiens ex
tra caſtra mundanūꝫ gaudi
um in luctū cōuertit domini
ce paſſionis Igit̄ domo ciui
tate et ꝯſanguineis derelic-
tis ad ſctām mariā de ang e
lis feſtinauit. vbi fratres q̄ ī
aula dei ſacras obſeruabāt
excubias prudentē agnē ob
uiam ſpōſo cū lampade non
vacua ꝓcedentē geſtantes et
ip̄i lucernas ardētes ī mani
bus. eamqꝫ poſt criniū attō
ſionē coram altari virginis
matris dei habitu religionis
indutam ad vicinum quod-
dam ſctīmonialiū monaſte-
riū deduxerūt D: ſctō ypoli
to Ad veſpas R̷m O ypo-
lite ſi credis in dominū ihe-
ſum criſtū Et thezauros ti-
bi oſn̄do et vitā eternā ꝓmit
to ℣. Si dictis inquit facta
compēſes faciam quod hor
taris cui btūs laurenciꝰ dix
it tu tuūꝫ tantūmodo prebe

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

aſſenſum ymnꝰ Sanctoꝝ
meritis v. Letamini Super
mḡt aῖ Juſſit valerianꝰ in
ↄſpectu ypoliti vt omnis fa
milia eius capite trūcaretur
⁊ ſic eū per cardones et tri=
bulos trahi iuſſit qui cū tra
heretur emiſit ſpm̄ all'a Mḡ
Da nobis qs̄ oīpo Col
tens deꝰ vt beati ypoli
ti martiris tui ſocioꝝꝗ eiꝰ
venerāda ſolēpnitas ⁊ deuo
cōem nobis augeat et ſalu.
tem Per do Lectio pr̄ia
Poſt terciū diem paſſiōis
laurencij cū rediſſet ypo
litus domuꝫ. priuſq̄ menſa
poſita cibū caperet tentus a
militibꝰ ductus eſt ad deciū
Cui decius. Nunquid et tu
magus effectus es. quia coꝛ
pus laurencij abſtuliſti Cui
ypolitus Hoc nō feci vt ma
gus ſed vt xp̄ianus Tu aūt
Tunc decius furoꝛe reple
tus iuſſit eū exſpoliari
veſtibus xp̄ianis et fuſtibꝰ
ceſum pectinibus ferreis la=
niari At ille clamās magis
xp̄ianum ſe eſſe dicebat
Indutus autem veſte mi
litari et monitus vt mi
liciam et amiciciā decij reti=
neret Reſpondit ſe velle ī bo
na milicia xp̄m ſequi Tūc de

cius tradidit eū valeriano p̄
fecto. vt facultates eius acci
peret ⁊ ipm̄ duris cruciatibꝰ
flagellaret Tu autē dn̄e
Adducta eſt ergo tota y=
politi familia cristiani
cū nutrice eius noīe cōcordia
Quos cū p̄fectꝰ moneret ne
perirēt Rn̄dit pro oībus con
cordia q̄ nullatenꝰ ↄſentiret
Unde eciam p̄nte ypolito et
gaudēte vſq; ad moꝛtē fuſti=
bus eaꝫ cedi iuſſit et ſic ſpm̄
miſit Alijs vero decollatis
ypolitū ligatū per pedes ad
calla indomitoꝛum equoꝝ
ſuper ſpinas et tribulos tra
hi iuſſit Sicq; grās agēs y
politus expirauit Tu autē.
Cumq; oēs iuſtinꝰ p̄ſbi=
ter ſepeliſſet coꝛpus ſā
cte ↄcoꝛdie inuenire nō potu
it Miles quidā noīe porphi
rius rogauit quendā cloaca
riū noīe hierimū occulte xp̄i=
anū dicēs Secretum cuſtodi
extrahe ↄcoꝛdiā xp̄ianā quā
valerianꝰ in cloacā ꝓiecit
Spero eīm vt aurū et gēmas
habeat in veſte Cui ille oſtē
de michi locum Tu autē
Perrexit autē cloacarius
cum illo ad locū Quia
cū nichil inueniſſet miles fu
git et hierimꝰ vocato abun

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

do criſtiano tulit corp⁹ eius
ad iuſtinū pſbiterū . Qď ille
cū gaudio ſuſcepit ⁊iuxta p̄
dictos martires ſepeliuit
Omelia Attendite a fermē-
to Item nonū R̄m O ypoli
te ſi credis in dn̄m ihm̄ xp̄m
Et thezauros tibi oſtendo ⁊
vitam eternam promito vꝰ
Si dictis inquit facta ꝯpē-
ſes faciā quod hortaris cui
beatus laurēcius dixit tu tu
um tantum prebe aſſenſum
Et thezauros Ad laud

Dixit ypolitus ad deciuꝫ
nō me exſpoliaſti ſꝫ ma
gis veſtiſti añ. Prefect⁹ di
xit ad ypolitū fact⁹ es īſipi
ens. vt nuditatē tuā nō eru-
beſcas añ Dixit ceſar ad y-
polituꝫ nūc magus fact⁹ es
reſpondēs ypolitus dixit ad
decium. non ſum ego mag⁹.
ſed ſeruus domini mei iheſu
criſti antiphona Audita eſt
infancium vox et dicencium
gloriam deo alleluia añ. Ex
emplū mereat fieri conſorciū
beatorū martirum Sup bn̄
dictus añ. Orauit ſanctus
ypolitus voce magna clama
uit et dixit gracias tibi ago
domine iheſu criſte quia fa-
mulos meos in ꝯſpectu meo
pati video Benedictus. In

ſecundis veſperis . Uirgam
virtutis Super magnificat
añ. O ypolite ſi credis dn̄m
iheſum criſtum et thezautoſ
tibi oſtendo et vitam eternā
promitto alleluia. In vigi-
lia aſſumptionis marie O-
melia Exurgens maria ab-
ijt in montana cum feſtina-
cione et intrauit domum za
charie et ſalutauit elizabeth
Require feria ſexta quatuor
temporū in aduentu domini
Cetera ſolito more vigilia-
rum cum precibus Memo-
moria euſebij. Collecta

Deus qui nos beati con-
feſſoris tui euſebij an-
nua ſolemnitatete letificas
concede propicius vt cui⁹ na
talicia colimus per eius ex-
empla ad te gradiamur. per
dominum noſtrū iheſum cri
ſtum filium tuum qui ⁊c Ad
veſperas antiphona

Surge aquilo et veni au
ſter perfla ortum meuꝫ
⁊ fluent aromata illius Om
nia laudate Antiphona Or
tus concluſus eſt dei genitrix
ort⁹ ꝯcluſus fons ſignatus
ſurge ꝓpera amica mea añ
Deſcendi in ortū meuꝫ vt vi
derē poma conuallium et in
ſpicerem ſi floruiſſēt vinee ⁊

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

germinaſſēt mala punica re
uertere reuertere ſunamitis
reuertere reuertere vt intue-
amur te añ. Anima mea liq̄
facta eſt vt dilect⁹ loquut⁹ ē
queſiui et nō inueni illū vo-
caui ⁊ nō reſpōdit michi inue
nerunt me cuſtodes ciuitatiſ
ꝑcuſſerūt me ⁊ vulnerauel-
rūt me tulerūt palliū meūcu
ſtodes muroꝝ filie ihrlm nū
ciate dilecto q2 amore lang-
ueo añ. Tota pulchra es ami
ca mea ⁊ macula nō eſt in te
fauus diſtillās labia tua mel
⁊ lac ſub lingua tua odor vn
gentoꝝ tuoꝝ ſup oia aroma
ta iā enī hiemps tranſijt ym
ber abijt et receſſit flores ap
paruerūt vinee florētes odo
rem dederūt ⁊ vox turturis
audita eſt i terra noſtra ſur
ge ꝓpera amica mea veni de
libano veni coronaberis Ca

In oibus requiē q̄ſiui et
in hereditate dn̄i mora
bor. tūc p̄cepit ⁊ dixit michi
creator oim. et q̄ creauit me
requieuit i tabernaclo meo
Rm. Stirps yeſſe virgā ꝓ-
duxit virgaq; florem Et ſu
per hunc florem requieſcet
ſpiritus almus ℣ Virgo di
geītx vga ē flos fili⁹ ei⁹ Et
Ympn⁹. O q̄ glorifica luce
choruſcas ſtirpis dauitice.
regia ꝓles ſublimis reſidēs
virgo maria ℣. Poſt partū
Sup Mgt. aū Virgo pru-
dentiſſima quo ꝓgrederis q̄
ſi aurora valde rutulans fi
lia ſyon tota formoſa ⁊ ſua
uis es pulchra vt luna elec-
ta vt ſol Col.

Deus qui virginalē aulā bea
te marie virginis in qua ha
bitares eligere dignatus es.
Da quſ vt ſua nos defenſi-
one mūitos iocūdos faciat
ſue intereſſe feſtiuitati Qui
Cōpletorium ſolito more de
dn̄a Inuitatoriū In hono-
re btiſſime marie virgis Iu
bilemus dn̄o Venite Ymn⁹
Quē terra. In primo noct.
aū. Exaltata es ſcā dei geni
trix ſup choros angelorum
ad celeſtia regna aū Para
diſi porte p te nobis apte ſūt
quas hodie gl'oſa cū angelis
triūph as aū. Specōſa fac-
ta es et ſuauis in delicijs tu-
is ſancta dei genitrix Ps̄. de
vna virgine ℣. Specie tua.

Hodieglorioſa I cō pria
ſemp virgo maria celoſ
aſcendit rogo gaudete. quia
vt ita fatear ineffabilit ſub
limata cū criſto regnat in et
num Regina mūdi hodie de

terris et de ꝑſenti ſeculo ne-
ꝗ eripitur Iterum dico gau
dete q2 ſecura de ſua immar-
ceſſibili gloria celi iā ꝑuenit
palaciū Exultate iꝗ ac gau
dete et letetur oīs orbis. q2
hodie nobis oībus eius int-
uenientibus meritis ſalꝰ au-
cta eſt Nobis antē diligenti
bus eam honor et virtꝰ vna
cū reliquis virginibꝰ ſacris
amplior preſtatur et gracia.
Rm̄ Uidi ſpecioſaȝ ſicut co
lūbam deſcendentē deſuꝑ ri-
uos aquarū cuiꝰ in eſtimabi
lis odor erat nimis in veſtimē
tis eius. Et ſicut dies verni
circumdabāt eam flores ro
ſarū ⁊ lilia cōuallium. ꝟ. Quo
eſt iſta que aſcendit per deſer
tum ſicut virgula fumi ex a
romatibꝰ mirre ⁊ thuris Et
Id circo letamini ⁊ lauda
te dilectiſſimi q2 ſi deuȝ
ore ꝓphetico in ſctis ſuis lau
dare iubemur Mlto magis
eam in hac celebritate ſꝑ vir-
ginis mrīs eiꝰ oportet cum
ympnis ⁊ laudibꝰ diligēciꝰ
extollere ⁊ dignis deo iubila
re ꝑconijs ac miſticis hono-
rare muneribꝰ Nulli enim du
bium eſt Quin totū ad glo-
riam laudis eius ꝑtineat q̄d
quid digne genitrici eius im

penſum fuerit ac ſolēpniter
exhibitū Rm̄. Sicut cedrus
exaltata ſum i libano ⁊ ſicut
cipreſſus in mōte ſyon Qua
ſi mirra electa dedi ſuauita-
tem odoris ꝟ. Et ſicut cina-
momū at balſamū aromatiȝ
Ex quo timeo zans
ſatis ⁊ valde ꝑtimeſco
dū veſtris cupio parere ꝓfe
ctibus Ne forte ſicut impro
bus ita et indignus lauda-
tor inueniar Profecto cum
nec ſāctitas nec facūdia ſup
petat vt btām et glōſaȝ vir
ginem digne laudare queaȝ
Quin vt verū fatear quidq̄d
hūanis poteſt dici verbis mi
nus eſt a laude regine celi q2
diuinis eſt ⁊ angelicis excel
lencius predicata et laudata
ꝑconijs Tu aūt. R. Que eſt
iſta que ꝓceſſit ſicut ſol ⁊ for
moſa tanꝗ iheruſalem vide
runt eā filie ſyon ⁊ btām di
xerūt ⁊ regine laudauerunt
eam ꝟ. Que eſt iſta que aſ-
cendit In ij. noct aī Specie
tua ⁊ pulcritudine tua inten
de ꝓſpere ꝓcede ⁊ regna. aī
Adiuuabit eā deus vultu ſu
o deus in medio eius nō cō-
mouebitur aī. Sicut letāci
um oīm noſtrū habitacō eſt
in te ſancta dei genitrix. ꝟſ.
Diffuſa eſt.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Hortor ergo vos ꝛ cōmo-
neo in hac ſolemnitate
ſacra genitricis dei marie Vo
lite ceſſare a laudibus. ꝗ ſi
virgo es gaude. qꝛ meruiſti
eſſe. et tu ꝗ laudas tantum
cura vt ſis que digne lauda
ri poſſis ꝗ ſi ꝯtines es ꝛ ca-
ſta venerare. ꝛ lauda qꝛ non
aliunde cōſtat vt poſſis eſſe
caſta ꝙ ex grā xpi que fuit
pleniſſime in maria. ꝗ ſi cō-
iugata certe aut peccatrix eſ
nichilominꝰ confitere ꝛ lau-
da qm̄ inde miſericordia om
nibꝰ ꝓfluxit ꝛ gracia vt lau
dent Tu aūt ℟m. Beatam
me dicēt omnes gn̄acōes. qꝛ
fecit michi dn̄s magna qui
potens eſt Et ſanctū nomen
eius ℣. Et miſericordia eiꝰ
a ꝓgenie in progenies timē-
tibus eū Lcō quinta

Hinc rogo oēs pariter fe-
ſtiuitatē glo'ſe ſemꝑ vir
ginis deuotiſſime celebremꝰ
quia hic ē dies ꝑclara i qua
meruit exaltari ſuꝑ choros
angeloꝝ. et peruenire vltra
ꝙ nrē hūanitatis eſt natura
Ubi nō ſubſtancia tollit ſed
glorie magnitudo monſtrat
cum eleuatur in dexterā pa-
tris vbi criſtus introiuit ꝓ
nobis pontifex factus inet-
num ad celi palacium Tu ℟
Beata es virgo maria dei
genitrix q̄ credidiſti dn̄o per
fecta ſunt in te que dicta ſūt
tibi. Ecce exaltata es ſuper
choros angloꝝ intercede ꝓ no
bis ad dn̄m ihm̄ xpm ℣. Aue
maria grā plena dn̄s tecum

Hec ingꝫ eſt dies i qua vi
ꝗ ad throni celſitudinē
intemerata mater et virgo
ꝓceſſit atꝗ i regni ſolio ſub
limata cū xpo glorioſa reſi-
det Sic itaꝗ vbiꝗ confiden
ter ſancta dei canit ecclia qđ
de nullo ſanctoꝝ phas eſt di
cere vt angeloꝝ vel archan
geloꝝ merita tranſcenderit.
Quia ei ſimilitudo ꝑmitti
tur ſanctis veritas nō nega
tur Hoc quippe priuilegium
nō nature eſt ſed gracie. btē
virgis marie de qua natus ē
ipe deus et homo Tū aūt ℟
Ornatū in montibus filiā
ihrl'm dn̄s concupiuit Et vi
dentes eam filie ſyon et bea
tiſſimā predicauerūt dicētes
vngentum effuſum nomen
tuū ℣. Aſtitit regina a dex
tris tuis in veſtitu deaurato
circumdata varietate Et vi

In tercio nocturno antipho
na. Gaude maria virgo cū-
ctas hereſes ſola interemiſti

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

in vniu:erſo mundo añ. Dig
nare me laudare te virgo ſa
crata da michi virtutẽ con-
hoſtes tuos añ. Poſt par-
tum virgo inuiolata ꝑman-
ſiſti dei geitrix intercede pro
nobis. ꝟ. Adiuuabit eam
In illo tp̄e Secd̄m Lucã
Intrauit ihũs in q̄ddã
caſtellum et mulier q̄dã mar
tha noie excepit illũ i domũ
ſuã ⁊ huic erat ſoror nomie
maria Omelia Bede pre̅ſ.
Due quippe iſte dilcẽ do
mino ſorores duas vi-
tas ſpiritalesq̄ȝ i p̄nti ſecl'o
ſctã exercet eccl'a demõſtrãt
Martha quidẽ actualẽ vitã
qua ꝓximo ſociamur in ca-
ritate exprimit Maria vero
ꝯtemplatiuã qua in dei amo
re ingiter ſuſpirare debem⁹
Tu ℞. Iſta eſt ſpecõſa inter
filias ihrl'm ſicut vidiſtis eã
plenã caritate et dilectõe In
cubilibus et i ortis aroma.
tum ꝟ Specie tua et pulchri
tudine tua intende ꝑſpere ꝓ
cede et regna L cõ octa.
Actiua eñ vita eſt panez
eſurienti tribuere Ver
bo ſane doctrine neſcientem
docere errantẽ corrigere In
firmãtis curã gerere tribu-
latis ũc deuocione ſubuenire
Contẽplatiua vero vita eſt
ab exteriori actione quieſce
re Solo deſiderio ad vidẽdã
creatoris ſui faciẽ ingiter an
helare. ℞. Beata es virgo
maria q̄ dñm portaſti creato
rem mũdi. Genuiſti eũ q̇ te
fecit ⁊ in eternũ ꝑmanes vir
go ꝟ. Aue maria grã plena
dominus tecũ L cõ nona
Et bñ martha ſtetiſſe ma
ria ſec⁹ pedes dñi ſediſ
ſe deſcribit q̄ꝛ actiua vita la
borioſo deſudat certamie Cõ
tẽplatiua vero a peccatis et
viciorũ tumultib⁹ libera op
tata in xp̄o mẽtis quiete ꝑ-
fruit Actiua uita cum corpo
re deficit. cõtemplatiua aũt
hic incipit et in celeſti patria
perficitur Tu autẽ domine.
℞ Super ſalutem et om-
nem pulchritudinem dilecta
es a domino et regina celorũ
vocari digna es Gaudẽt cho
ri angelorũ coſortes et conci
ues tui. versus Valde nos
oportet eaȝ venerari q̄ꝛ tam
ſctã ⁊ immaculata eſt virgo
Aſſumpta Ad laudes.
eſt maria in celum gau
dent angl'i laudãtes bñdicũt
dñm Antu Maria virgo
aſſũpta eſt ad etherũ thala-
mũ i quo rex regum ſtellato

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſedet ſolio añ In odore vn-
gētoꝝ tuoꝝ currim⁹ adoleſcē
tule dilexerūt te nimis añ.
Bñdicta filia tu a dño qꝛ ꝑ
te fructū vite ꝯmūicauimus
añ· Pulcra es et decora fi-
lia iheru ſalem terribilis vt
caſtroꝝ acies ordinata Cap̄
In oībus requiē. ymn⁹. O
glorioſa dña ℣. Audi filia et
Sup̄ bñdictus añ Que eſt
iſta que aſcēdit ſicut aurora
ꝯſurgens pulcra vt luna ele
cta vt ſol terribilis vt caſtro
rum acies ordinata Collec.
Veneranda nobis dñe h⁹
diei feſtiuitas opē con
ferat ſalutarē in qua ſancta
dei geitrix mortem ſubijt tē-
poralem nec tamē mort s ne
xibus deprimi potuit que fi
liuz tuū dñm noſtrū de ſe ge
nuit incarnatuz Qui te. Ad
horas diei añ de laudib⁹ ℟.
de vna virgine Ad vi. Cap̄
Quaſi cedrus exaltata ſū
in libano ꝛ quaſi cipreſ
ſus in mōte ſyon. quaſi pal
ma exaltata ſum in cades ꝛ
quaſi plātacio roſe i iherico
Sicut cyna Ad ix Cap̄.
momū et balſamū aro
matizans odorē dedi q̄ſi mir
ra electa dedi ſuauitatē odo
ris Deo grās In ij. veſpis

añ laud Ps̄ de vna virgine
Cap̄ ℣ vt in p̄mis vs̄ Añ.
Hodie maria virgo celos a
ſcēdit gaudete qꝛ cū xp̄o reg
nat in eternum Mgt. Sed
Col. Famloꝝ tuo. infra oc-
ta. Poſt bñdicam⁹ de ſanc
to laurencio ſuffragiū Lcō
De aſſūpcōe nes octauaꝝ
virgis marie qualiter
aſſūpta eſt. quia id vrā depo
ſcit intēcio preſencia abſens
ſcribere vobis - O paula et
euſtochiū ego iheronim⁹ cu-
raui que abſencia preſens de
uotus obtuli vt habeat ſan
ctum collegiū in die tāte ſo-
lēpnitatis mun⁹ latini ſmo
nis i quo diſcat tenera īfan
cia lactis experiri dulcedinē
et de exiguis eximia cogita-
te Qualiter fauēte deo ꝑ ſin
gulos ānos tota hec dies ex
pendat in laudem et cū gau
dio celebreť Ne forte ſi vene
rit in aurib⁹ vrīs illud apo-
criphū de tranſitu eiuſdē vir
ginis dubia pro certis recipi
atis qd̄ multi latinoꝝ pieta
tis amore ſtudio legēdi cari-
us amplectať Preſerti cuz
ex his nichil aliud expiri p̄t
niſi quod hodierna die vir-
go glorioſa migrauit a cor-
pore Mōſtratur aūt ſepulcꝝ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

e⁹ cernētib⁹ nobis vſq̄ ad p̄
ſens ī vall' ioſaphat medio
Que vall' ē int̄ mōtez ſyō et
mōtē oliueti poſita quā⁊ tu
o paula ocul' ↄſpexiſti. vbi ī
ei⁹ hōre fabricata eſt eccl'ia
miro lapideo tabulatu in q̄
ſepulta fuiſſe credat̄ vt ſcire
poteſtis ab oīb⁹ ibidē p̄dica
tur Sꝫ nūc vacuū eē cernen
tib⁹ oñdit̄ Nec idcirco dix=
erim quia multi noſtrum du
bitant vtꝝ aſſūpta fuerit ſi
ml' cū corpe an obierit relic=
to corpe in t̄ris Quō aūt vl'
quo tp̄e teſtat̄ metriſta dicēſ
Uirgo puerꝑa ſcādit ad e=
thera virgula veſſe Nō ſine
corpe ꝟ ſine tp̄e tēdit ad eſſe
Etiā a q̄b⁹ pſonis ſacratiſſi
mū corp⁹ ei⁹ inde ablatū fue=
rit vl' vbi trāſpoſitū vtꝝ ne
reſurrexerit neſcit̄ Quis nōn l'
li ↄſtruere velit eā reſuſcita
tā⁊ btā cū xp̄o immortalita
te in celeſtibus regnis veſtiri
Unde btō iohanne euange=
liſta eius miniſtro cui virgi=
ni a xp̄o cōmiſſa ē virgo plu
rimi aſſerebant q₂ in ſepul=
chro eius vt fertur non niſi
manna inuenitur qd̄ et ſa=
turire dicit̄ et cernitur. Ue=
rūptamen quod horuꝫ veri⁹
cenſeatur ambigim⁹ Meli=
us tamē deo totū cui nichil
impoſſibile eſt ↄmittim⁹ q̄ȝ a
liquid temere diffinire veli=
mus auctoritate noſtra qd̄
non ꝓbamus. ſicuti ⁊ de his
quos cū deo teſte euangelio
reſurrexiſſe credimus. Sed
vtrū in terre puluerem redie
rint certum non habem⁹ niſi
q̄ legimus q₂ multa corpora
ſcōꝝ qui dormierāt ſurrexe
runt et venerāt in ſanctā ci=
uitatē ſcꝫ ihrl'm et apparue=
runt multis. de quibus non
nulli doctorum ꝑfecto ſenſe
runt et ī ſuis reliq̄runt ſcrip
tis q̄ ī illis ꝑpetua ſit cōple
ta reſurrexio Fatent̄ eñ q̄
veri teſtes non eſſent niſi et
vera eſſet eorum reſurrectio
Unde ⁊ ſctūs petrus dixiſſe
legit̄ cū de dauit loq̄retur in
teſtimomoniū Et ſepulcꝝ e⁹
inquit apud nos eſt. ſed tan
tum ſepulchruꝫ quo cōditus
fuerat. hinc ayunt reſurtex
iſſe et ip̄m cum ceteris ſctis
et ideo vacuū remanſiſſe mo
numentū vt nūc btē marie
cernitur Quod ſane factum
et de aliis quibuſlibet locis
ſcripturaruꝫ firmare conant̄
q̄ hmōi cum xp̄o regnant re
ſuſcitati in eterna ſocietate
Qd̄ q₂ ideo nichil ē impoſſi

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

bile nec nos de btā virgine
marie factū ambiguꝰ Seq̄n
tes añ dicant viciſſim infra
octās Sup bñd. ⁊ mgt

In ꝓle mat in ꝑtu virgo
gaude ⁊ letare virgo ma
ter dñi añ. Btā mat ⁊ inup
ta virgo gl'oſa mūdi regia int
cede ꝓ nobis ad dñm Anti.
Scā maria ſuccurre miſeriſ
iuua puſillamines refoue fle
biles ora ꝓ nobis interuei ꝓ
clero itercede ꝓ d̄uoto feīneo
ſexu añ Alma redemptoris
mat q̄ ꝑuia celi porta manēs
⁊ ſtella maris ſuccurre cadē
ti ſurgere q̄ curas pp'lo tu q̄
genuiſti natura mirāte tuū
ſcm̄ geitorē. virgo priꝰ tu po
ſteriꝰ gabrielis ab ore ſumēſ
illud aue pctōꝝ miſerere añ
Aue regia celoꝝ mr̄ regis ā
gl'oꝝ o maria flos virginū
velud roſa vl' liliū funde p̄ceſ
ad filiū ꝓ ſalute fideliū. añ.
O florēs roſa mr̄ dñi ſpecio
ſa o vigo mitis o fecūdiſſiā
vitis clarior aurora ꝓ nobis
iugiter ora añ. Salue regia
añ. Nigra ſū ſȝ formoſa fi-
lie ihrl'ȝ ideo dilexit me rex ⁊
itroduxit me i cubiculū ſuū
añ Scā maria virgo iterce
de ꝓ toto mūdo q̄r genuiſti re
gē orbis añ. Btā dei geni-
trix maria virgo ꝑpetua tē
plū dñi ſacrariū ſpū ſci ſola
ſn̄ exēplo placuiſti feīa ihū
xpo ora ꝓ pp'lo interuei ꝓ cle
ro itcede ꝓ deuoto feīneo ſe
xu añ. Aue regia celoꝝ aue
dña angl'oꝝ ſalue radix ſctā
ex qua mūdo lux eſt orta aue
gl'oſa ſuꝑ oēs ſpecioſa vale
valde decora ⁊ ꝓ nobis ſemꝑ
xp̄m exora añ Specōſa fcā
es ⁊ ſuauis i delicijs ꝯgitatis
ſctā dei genitrix quā viden
tes filie ſyō vernantē i flori
bꝰ roſarū ⁊ liliū cōualliū btiſ
ſimā p̄dicauerūt ⁊ regine lau
dauerūt eā añ. Aſcēdit xp̄s
ſuꝑ celos ⁊ p̄parauit ſue caſtiſ
ſime mri imortalitatis locū
⁊ hec ē illa p̄clara feſtiuitas
oīm ſctōꝝ feſtiuitatibꝰ incō
ꝑabil'. In qua gl'oſa ⁊ felix
mirātibꝰ celeſtis curie ordi-
nibꝰ ad ethereū ꝑuenit thala-
mū. quo pia ſui meōꝝ ime-
mor neq̄q̄ꝫ exiſtat añ Mun
di dña celi regia virgo ⁊ mat
xp̄i maria audi clamātes in
ua te rogātes ⁊ ꝓ quibꝰ tuꝰ
filiꝰ fudit ſanguinē tu ꝓ illiſ
funde inceſſanter thimiama
tha p̄cum In octā bti laurē
cij ad primas veſperas anti
phona ſola Confitebor pſal
mos feriales Capitulū

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Btũs vir qui inuẽt⁹ e ſn
macl'a q̇ poſt aurꝫ nõ a
bĳt nec ſꝑauit ĩ thezauris pe
cunie quis eſt hic et laudabi
mus eum Deo Rm. Beat⁹
vir laurẽ. Cetera vt in die.
Beati laurẽcĳ nos faciat
dñe paſſio venerãda le
tantes ⁊ vt eam ſufficienter
recolamus iterata ſolempni
tas efficiat ꝓmpciores Per
Memoria de ſctã maria Ad
matutiuas non dicantur v.
antiphonarũ Lectio prima
Beatiſſimi laurẽcĳ marti
tis triumphũ cui⁹ vene
randã recolimus paſſionem
Noſſe vos credo et quanta
in ꝑſequucõe ꝑtulerit dilcõz
vr̃am ſcire nõ dubito Tanta
em̃ martirĳ ei⁹ gl'a exſtitit.
vt paſſiõe ſua mdm illũina
uerit vniuerſum Tu aũt do
mine miſerere Lcõ ĳ.
Btiſſimi ergo laurencĳ ex=
emplo prouocamur ad mar
tirium et accendimur ad fi=
dem incaleſcimus ad deuocõ
nem et ſi in nobis ꝑſequuto
rum flãma deeſt Nõ ſubtĩcit
michi pſecutor ignẽ ſed ſuffi
cit michi deſideriũ ſaluatoris
Eſſe autẽ ignem ſaluatoris
legim⁹ in euãgelio dicẽte eo
dem dño. Neſcitis qr ignem
veni mittere in terrã. ⁊ quid
volo niſi vt ardeat Quo igne
ſuccenſi ſũt illi duo diſcipli
qui dixerunt Nõne cor nr̃m
ardẽs erat in nobis dum lo
queretur nobis ĩ via et ape=
riret nobis ſcripturas Lec.
Hoc ergo igne btũs lauren
cius accẽſus flãmaꝝ nõ ſen
tit incendiũ ⁊ dũ xp̄i arſit de
ſiderio ꝑſequutoris penam
nõ ſentit In quãtũ em̃ in il
lo fidei ardor feruet in tan=
tũ ſupplicĳ flãma frigeſcit.
Corꝑali em̃ btũs laurẽci⁹ la
borabat incẽdio ſꝫ diu⁹ ſalua
toris ardor materialem re=
ſtringit ardorem Tu Lcõ
Quãuis em̃ in fauillã mẽ=
bra ſoluantꝰ fidei tamẽ forti
tudo non ſoluitur corꝑis de
trimentũ ſuſtinet ſed lucrũ
ſalutis acquirit Nõ em̃ bea
t⁹ laurẽci⁹ frẽs breui vl' ſim
plici paſſione ꝑimitꝰ nã q̇ gla
dio ꝑcutitꝰ ſil' moritur qui in
flãmaꝝ camino mergitꝰ vno
impetu liberatur Tu Lcõ.
Hic autẽ longa et mltiplici
pena cruciatur. vt mors ei
nõ deſit ad ſuppliciũ et deſit
ad finem dicitꝰ em̃ hec illi cõ=
ſtituta pena ab illo ſeuiſſĩo
ꝑſecutore vt ardenciũ expo=
ſito ſupplicio carbonũ eum

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſup ferreā cratem diſtentuꝫ
lenitā flāma ꝯſumeret. Ita
vt cū vnū latus exuſtū perſe
quutor cerneret aliud latus
in ignib⁹ obijceret exurēdū.

Agapiti martiris Collecta

Letet eccl'a tua de⁹ bti a-
gapiti mr̄tiris tui ꝯfiſa
ſuffragijs atq̄ e⁹ pcib⁹ glo'ſis
⁊ deuota pmāeat ⁊ ſecura ꝯſi
ſtat.

Magni martiris Coll'

Adeſto dn̄e ſupplicacōi-
bus noſtris ⁊ intercedē
te btō magno mr̄tire tuo ab
hoſtium nos defende in cur-
ſu.

Item lctōes de aſſumpci
one beate virginis

Hec eſt dilectiſſimi pn̄tis
diei feſtiuitas in qua fe
lix et glorioſa virgo maria
ethereū ꝑuenit ad thalamuꝫ
Que ꝑfecto feſtiuitas ſicut
et virgo incōpabilis eſt cete
ris virginibus. ita incompa
bilis ē oīm ſcōrum feſtiuita
tibus et admirāda etiā ſpi-
ritib⁹ āgelicis. Propter qḋ
ex pſona ſupnorū ciuiū i ei⁹
aſcēſione ſpūs ſcūs amirās
ait in cāticis. Que ē iſta q̄ aſ
cendit ꝑ deſertū ſicut virgu
la fumi ex aromatib⁹. Et bn̄
q̄ſi virgula fumi q2 gcil' ⁊ de
licata. q2 dñis ex teñata di
ſciplis ⁊ ꝯcremata int⁹ in ho
locauſtū icēdio pij amoris ⁊
deſiderio caritatis. vt virgu
la inqt fumi ex aromatibuſ
Nimir q2 mltis erat repleta
virtutū odorib⁹ manans ex
ea fragrabat ſuauiſſimus o
dor etiā ſpiritib⁹ angelicis.
Aſcendebat autē de deſerto
pn̄tis ſeculi virga de radice
yeſſe exorta Sꝫ mirabantur
electorū aīe p̄ gaudio q̄ naꝫ
eſſet cū meritorū virtutibus
etiā angelorū viceret digni-
tatem. de qua rurſus iſdem
ſpūs ei ſdē cāticis Que ē iſta
inquit q̄ aſcendit ſicut auro
ra conſurgēs pulchra vt lūa
electa vt ſol terribilis vt ca-
ſtrorum acies ordinata. Ad
miretur aūt ſpūs ſanctus q2
oēs de aſcenſu huius virgis
admirātes facit. quia quaſi
noui diluculi aurora rutilās
aſcenſu ſuo reſplenderat mlt
tis freta et vallata ſctōꝝ ag
minib⁹. vnde d2. Terribilis
vt caſtrorum acies ordinata
Hinc inde angeloꝝ fulta pre
ſidijs. Pulchra vt luna ym
mo pulchrior q̄ luna. q2 iaꝫ
ſine defectu ſui coruſcat cele
ſtibus illuſtrata fulgoribus
Electa vt ſol fulgore virtu-
tum q2 ipſe eā elegit ſol iuſ-
ticie vt naſceret ex ea. Cui⁹

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ꝓfecto exequias ꝗtū ꝓbas
eſt credere famulabant ange
li ⁊ vniuerſe celoꝛ ↄgratula
bantur curie Nec mirū quia
honoꝛ maternus eius eſt qui
natꝰ eſt ex ea quē omnis ce
loꝛum oꝛdo veneratur ⁊ ado
rat ſuper ſe leuatum in ſede
maieſtatis domi Legimꝰ er
go ꝗ ſepe ad funera et ad ſe
pulturas quoꝛūlibet ſāctoꝛ
angelus aduenıſſe et ad exe
quias eoꝛū obſequia pſtitiſ-
ſe Nec non et animas electo
rum vſqꝫ ad celos ympnis ⁊
laudibus detuliſſe Talia et
tanta dignatus eſt exhibere
per ſuos celeſtes miſtros cir
ca defunctos quantomagis
credendū eſt hodierna die mi
liciam celoꝛū cum ſuis agmi
nibus feſtine obuiam adue-
niſſe dei genitrici eāqꝫ ingen
ti lumine circūfulſiſſe et vſ
qꝫ ad thronū olim ſibi etiaꝫ
ante mundi ↄſtitucionē pa-
ratum cum laudibꝰ ⁊ canti
cis ſpiritalibꝰ ꝑduxiſſe Nul
li dubiū oēm iā celeſtem ihe
ruſalem tunc exultaſſe inef
fabili leticia iocundatā eſſe
ineſtimabili caritate tūc qꝫ
cū omni gratulacōe iubilaſ
ſe qm̄ feſtiuitas que nobis
hodie reuoluitur annua. ho
die illius omnibꝰ facta ē cō
tinua Nec immerito creditur
eū ꝗ ſaluatoꝛ omniū quan
tum datur intelligi ipſe ꝑ ſe
totus feſtinus occurrit ⁊ cū
gaudio eam ſecū i choꝛo col
locauerat Tu aūt Lectio.

Conſiderate in coꝛdibus
veſtris cariſſimi que de
xp̄o dn̄o catholice dicuntur
et fidem integrā ſeruare poſ
ſitis et matrē eius debete ve
nerari Rogo vos quecūqꝫ eſ
tis filie quecūqꝫ matres co-
gitate attencius et ſemꝑ per
pendite diligenciꝰ quibꝰ af-
ficiebatur beata virgo dolo
ribus poſt xp̄i ad celum aſ-
cenſum queſo ſi qua ſunt in
vobis viſcera pietatis Cōſi
derate quo cruciebatur amo
re quo ve deſiderio eſtuabat
Hec virgo dū reuolueret aī
mo cunctaque audierat que
viderat que ↄgnouerat Pu
to qd̄ ꝗdquid coꝛdis ē quid
quid mentis quidquid virtu
tis hūane Si totū adhibeaſ
nō ſufficit vt cogitare vale
as quāto indeſinēter crema
batur ardoꝛe pij amoꝛis quan
tis mouebatur repleta ſpiri
tu ſctō celeſtiū ſecretoꝛ inci-
tamētis. quā totā repleue-
rat ſpūs ſcti grā totam incā

p ij.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

duerat diuus amor ita vt i
ea nichil eſſet qđ mundanꝰ
violaret affectus. Sꝫ ardor
continuus et ebrietas ꝓfuſi
amoris Nam et xp̄us ab oĩ
bus eſt amādus ex toto cor
de rex tota aĩma atqꝫ ex to
ta virtute querēdus; magis
tñ ab ea ardencius cuiꝰ ⁊ do
minꝰ erat et filius Fortaſſiſ
ergo ꝑ nimio amore in loco
quo xp̄s ſepultus dicitur in
terdū habitaſſe eaꝫ credimꝰ
quatenus pijs paſceret̃ inter
nus amor obtutibꝰ Sic nā
ꝙ locus eſt medius hincinde
ꝯſtitutꝰ vt adire poſſet aſcē
ſionis veſtigia et locū ſepul
ture ac reſurrectōis ſeu oĩa
inquibꝰ paſſus eſt loca inui
ſere Non ꝙ iā viuentē que-
reret cū mortuis ſed vt ſuis
ꝯſolaretur aſpectibꝰ hoc q̇p
pe amor impaciens vt quod
deſiderat ſemꝑ īuenire ſe cre
dat Ignorat ſiquidē iudiciū
racōe mľ tociēs caret. moduꝫ
neſcit nec aliud cogitare po-
teſt ꝙ quod diligit Amor nō
accipit de impoſſibili ſolaciū
neqꝫ ex diffi culate remediū
Que licet beata virgo ꝯ̄uiſ
iam in ſpiritu eſſet. tamen
dū in carne vixit carnis mo
nebatur ſenſibus. Et ideo
ꝙ ſepe locorum recreabatur
viſitacionibus et quem ge-
nuerat mentis complecteba
tur amplexibus. Cariſſimi
omnes ſancti qui e meminne-
rant pro paruis duxere ſi do
minum quem amauerāt nō
viderent. Sicut et venerabi
lis virgo et glorioſa dei geni
trix ſemper maria theotho-
cos non dum dignum pro in
numeris et immenſis bene-
ficijs reddebat interdum ob
ſequium ſanctitatis. Dum
beneficiorum in terris poſi-
ta non poterat videre largi-
torem. Ideo dilectiſſimi fra
tres ſancta et glorioſa dei ge
nitrix ſemper virgo maria
eleuatur ſuper om̄es choros
angelorum. vt poſſit ſpecieꝫ
vultumqꝫ videre ſaluatoris
Quem amauerat Quem cu
pierat toto cordis deſiderio.
Quod ſi gaudium ſit in celo
de quolibet peccatore conuer
ſo. multomagis putandum
pro tante virginis exaltacio
ne et gloria. Quod exulta-
cio ſit in ſupernis cuius ni-
mirum feſtiuitas omnium
ſupernorum ciuium eſt gra-
tulacio. preſertim quia eius
celebritas laus et fauor eſt
ſaluatoris et creatoris. Un

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

de credimus ꝙ non hunc tan-
tum diem ſolempnem dicūt
pro eius honore annuum ve-
rum continuum etiam ⁊ eter-
num iocunditatis ac leticie
veneracionis obſequio cum
omni colunt tripudio amo-
ris et gaudiȷ̈. Nec immerito
igitur omnis illa celeſtis ci-
uitas congratulatur et vene-
ratur matrem. De huius mi-
mirum aſcenſione ſecretorū
cōtemplator celeſtium in cā-
ticis dicit. Uidi inquit ſpe-
cioſam aſcendentem quaſi
columbam deſuper riuos a-
quarum. Et vere ſpecioſa
quaſi columba. quia illius
ſpeciem columbe ac ſimpli-
citatem premonſtrabat· que
ſuper dominum venit et do-
cuit iohannem ꝙ hic eſt qui
baptizat. Et bene ſuper ri-
uos aquarum. quia ſuper a-
quam refectionis educaue-
rat eam dominus atqꝫ nu-
trierat. Ex quo multi dedu-
cti riui ōnem irrigauit terrā
deliciarum infundunt ortum
voluptatis Ex quibus quo-
tidie lota et perfuſa dei geni-
trix aſcendit hodierna die.
ſpecioſa et valde ammirabi-
lis. cuius odor ineſtimabilis
erat nimis et ideo ineffabi-
lis. Ad cuius profecto fra-
granciam odoris omnis illa
celeſtis iheruſalez leta decur-
rit quam circumdant flores
roſarum et lilia conuallium
eoꝙ omnes anime martirio
rubricate eam eterne dilecti-
onis complectunt amplexi-
bus ⁊ virginitatis ſplendo-
re candidate. ac ſi lilia in val-
le humilitatis enutrite circū-
dāt eam veneraciōis gracia
ac obſequentes. Nunc antē
circundant eam flores roſa-
rum indeſinenter eius am-
mirantes pulchritudinez in-
ter filias iheruſalē. In qua
poſuit rex thronum ſuuz. q2
concupiuit eius ſpeciem ⁊ de-
corem. Fuit enim plena cari-
tate et dilectione. id circo ſe-
quitur. Poſt eam purpura-
torum exercitus et candida-
torum grex. Quam ſi diligē-
cius aſpicias nichil eſt vir-
tutis nichil ſpecioſitatis ni-
chil cādoris et glorie qd non
ex ea reſplēdeat· Tu autem
domine miſerere nobis Deo
gracias

Brenardi abbatis Collecta

Deus qui beatuz bernar-
dum abbatem doctorē
et confeſſorem tuum ad hoc

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

elegiſti vt inſtitutor ordinis
monachoꝝ quos in caritate
elegit eſſici mereretur Pre
ſta qꝫ. vt eius pcibꝰ et me
ritis ſtudeamꝰ amare quod
amauit ⁊ ope exercere quod
docuit In octaua aſſũpcio-
nis ad priores veſperas añ.
Surge aquilo. pſalmi Dia
audate Rm Que eſt iſta Ce
tera ſicut in die ſancto Eodẽ
die thimothei et ſimphoria-
ni martirum Collecta

Deus qui nos annua be
atoꝝ martirũ tuorũ ti-
omthei ⁊ ſimphoriani ſolẽp
nitate letificas eoꝝ qꝫ int
ceſſione ſup nos miſericordi
am tuã clementer extẽde vt
quoꝝ pꝛõcinijs gratulamur
ſuffragijs etiam ꝑpetue ſalu
tis exilium adeſſe ſenciamꝰ

Concede qꝫ ops deus ad
beate marie ſempvirgi
nis gaudia eterna ꝑtingere
de cuiꝰ nos veneranda aſſũ
ptiõe tribuis annua ſolẽni-
tate gaudere Per dñm no.

Lectio prima in octaua.

De aſſumpcõe ſacratiſſiẽ
virginis marie matris
dñi nri ihũ xpi quidã doctor
dicit Die quadã in deſideri-
um filij cor virgis vehemen
ter accẽdit Angelus ſubito
affuit eãq; ſalutauit dicens
Aue bñdicta virgo maria ſo
la inter mulieres inuptu Ec
ce ramũ de ꝑadiſo tibi attuli
quẽ ãte feretrũ portari iube
bis nã tercia die aſſumeris
de corꝑe nã filius tuus te ex-
pectat Tu autẽ Lcõ ſecũ.

Tunc rogauit vt apl'i ad
eiꝰ exequias ꝯgregarẽ
tur In quo eſt exaudita Cũ
igitur btã maria oẽs apl'os
vidiſſet ꝯgregatos in medio
eoꝝ ſedit et circa terciaꝫ ho
ram noctis ihũs adueniens
cũ omni turba celeſti Ihũs q̃
dem dixit Ueni electa mea.
At illa Paratũ cor meũ de
us Tũc oẽs qui cũ eo erant
dixerunt Hec eſt illa q̃ tho-
rum neſcit in delictis At ip
ſa Btãm me dicẽt oẽs ge-
neracões Et tunc veni de li-
bano veni coronaberis Lcõ.

Maria dixit ecce venio. qꝛ
in capite libri ſcriptum
eſt de me vt facerẽ volunta-
tem tuã Dixitq; ihũs apl'is
Corpus mris mee ĩ vallẽ io
ſaphat deferte ⁊ in monum̃
to nouo ꝙ ibi inuẽietis po
nite meq; ibi triduo. donec
ad vos veniã expectate ⁊ ſꝑ
circa eã manete Lcõ iij.

Poſtq̃ virgo maria ſpm̃

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

emiſit apoſtoli reuererēter cor
pus ei⁹ acceperūt. portaue-
runtqꝫ ad feretꝝ et dulcit cā
tauerūt. Qđ audiētes iudei.
interrogauerūt quid hoc eēt
Quib⁹ dictū eſt ꝙ mariā de
ferrēt mortuā. dixerūtqꝫ iudei
Uenite occidam⁹ eos et doc
tores igne comburem⁹ Lcō

Qui dū exiuiſſent ciuita
tem cum armis lux im
menſa circūdedit eos ⁊ ex ni
mia claritate ↄriti facti ſūt
ſicuti mortui Ex quo mira-
culo ꝑplures iudei ↄuerſi fu
erunt ad fidem Sic et diſci-
puli liberati corpus marie i
monumētum poſuerūt Lcō

Tercia vero die aīa redu
cta ad corp⁹ et de tumu
lo ꝓdijt glorioſum ethereuꝫ
ſumpſit thalamum ſequuta
multitudie angelorū Tem-
porevero mortis ſue penetra
uit purgatoriū et infernū tn̄
ſine pena exiuit illeſa et a de
xtris ſui filij ꝑmanēs eterna
liter gl'oſa Omelia vtš In
vigilia ſancti bartholomei.
Omelia Ego ſum vitis ve-
Oīa alia in cōi. vmpn⁹.
Bartholomee Annue xpe-

Ingreſſus eſt ſcūs L i.
barthelome⁹ apl's tem
plū indie in quo erat ydolū
aſtaroth ⁊ quaſi ꝑegrin⁹ ibi
manere cepit. In hoc ydolo
demon talis eratq̄ diceret ſe
curare languētes cecoſqꝫ il-
lūiare Erant em̄ ſine deo ve
ro hoīes illi. et recte erat vt
a deo falſo ludificarent Lcō

Deus em̄ falſus arte illu
dit illos Fecit eius do-
lores infirmitates dāpna pe
ricula. ⁊ dedit reſponſa vt ſa
crificēt ei et quaſi ſanent ab
eo Hoc videret ſtultis ꝙ ſa-
narentur ab eo Illi autē de
mones nō ſanando ſubueni
unt Sed a leſione ceſſando.
et cum ceſſarent ledere curaſ
ſe putarentur Lcō ter.

Factū eſt aūt vt ſcō bar-
tholomeo apl'o ibi ma-
nente nulla reſponſa daret
aſtaroth et nulli poterat ex
his q̄uos leſerat ꝓ curā ſub
uenire Perrexerūt in aliaꝫ
ciuitatem vbi aliud demo-
niū colebatur cui nom̄ erat
berith. ⁊ illic ſacrificātes ce
perunt inquirere quare de⁹
eoꝝ aſtaroth nō eis daret re
ſponſa Tu autē Lcō iiij

Reſpondēs aūt berith di
xit Deus veſter ſic cap
tiuus et religat⁹ catheīs ig-
neis ſtrict⁹ tenetur vt neqꝫ
ſuſpirare audet neqꝫ loq̄ ex

illa hora q̃ apl'us dei ibi bar
tholome⁹ ingreſſus eſt. Di-
cũt ei. qs ē il'le bartholome
us Rñdit demon Amic⁹ dei
ē oīpotētis. ⁊ ideo huc venit
ĩ iſtã ꝓuĩciã vt omnia numi
na indie q̃ coluntur euacuet
Dixerũt autē cultores ydo
li. Dic nobis ſigna vt poſſi-
mus inuenire eũ qꝛ inter mil'
ta milia hoīm nõ poſſumus
agnoſcere eũ Rñdēs autē de
mon dixit Capillo nigro ca
pitis et criſpo. caro candida
oculi grãdes nares equales
et directe. aures coopte cri-
ne capitis. barba ꝓlixa ha
bens paucos canos ſtatura
equalis que nec longa poſ-
ſit nec breuis aduerti Veſtit
collobio albo clauata pur-
pura. induitur pallio albo
quod per ſingulos angulos
ſingulas gēmas habet pur-
pureas Tu aũt Lcō ſexta
Vigiti ⁊ ſex ãni ſunt inq̃-
bus nunq̃ ſordidarent
veſtimenta eius nunq̃ vete
raſcunt. Cencies per diē fle
xis genibus et cencies ꝑ no
ctem rogat deum. vox eius
quaſi tuba vehemens ē Am
bulabãt cũ eo angeli dei qui
non eũ ꝑmittũt fatigari non
eſurire neqꝫ ſitire ſemper eo
dem vultu eodem animo per
ſeuerat Omni hora hilaris
et letus permanet. Omnia
preuidet oīa nouit omnē lin
guam omniũ genciũ ⁊ loqui
tur et intelligit Rogo autem
vos vt duꝫ eum inueneritis
rogetis eum ne huc veniat.
Omelia Facta ē cōtē Coll'
Omps ſempiterne de⁹ q̃
huius diei venerandã
ſanctamqꝫ leticiã in btō bar
tholomei apl'i tui feſtiuitate
tribuiſti da eccl'e tue q̃ſ et
amare quod credidit et pre-
dicare quod docuit Per
In tranſlacōe ſancti lucii añ
ad bñdictus et ad vtrumqꝫ
mgt ſicut in paſſione ei⁹ Sꝫ
alius totus cãtus in cōi ſcō
Primus ſedis romane eps
fuit beat⁹ petrus apo-
ſtolus cuius vitã ⁊ doctrinã
cuius pietatē et pacienciã c⁹
ↄſtanciã ⁊ fortitudinē. cui⁹
mores ⁊ exemplum ceteri ſe
quuti ſunt occidi quidē po-
tuerũt. de quoꝝ numero erat
ſanctus lucius Lcō ĩij
Qãte aũt ↄſtancie ⁊ fidei
firmitati hui⁹ ſctiſſimi
viri diabolus inuidens ꝑ uo
tꝑis ſpacō euoluto canes ſu
os concitat mouet tirannos
ſuſcitat ſpiculatores totãqꝫ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

inferni miliciā armat ad pō
tificem expugnandū Lcō p̄
Undiq; inſaniūt et conueni
unt mētes. totuſq; ille lupo
rum exercitꝰ relictis ouibuſ
in paſtorē inſurgit. quatinꝰ
necato paſtore facilius gre-
gē ouiū dirimant Lcō iiii
Tunc igitur nobil' ille ⁊ ve
nerabilis pōtifex luciꝰ q̄ ag
nꝰ mitiſſimꝰ ad victimā du
ctꝰ. Tādē pꝰ multas tribula
cōes et tormēta ab impiiſſiō
valeriano capite truncatur
Paſſus autē tercio nonas
marcii tpibꝰ galli voluſiani
et valeriani Sepultꝰ ē aūt i
cimiterio p̄textati vbi ⁊ btā ce
cilia cū ſociis ſuis ſepulta fu
erat in via apia Lcō vi.
Deinde poſt multos annos
paſcalis pontifex piiſſimus
eū ſiml' cū btā cecilia ⁊ ſociis
ſuis vrbano videlicet ⁊ max
imo tiburcio ⁊ valeriano in
de leuauit ⁊ in eccleſia beate
cecilie quam ipſe conſtruxe-
rat ſub altari ſctō collaca-
uit Cuius quidē lucii caput
ſuper mare balticum in ec-
cleſiam roſkildenſem debito
cū hōre dacie incol'i ſingula
re pōtrocinium et preſidium
eſt tranſlatum Tu aūt dn̄e
Ceteravt in paſſione eiuſdē

Ruſſi martiris Collecta
Adeſto domine ſupplica
cionibus noſtris ⁊ be
ati ruſſi martiris tui inter-
ceſſionibꝰ cōfidentes nec mi
nis aduerſanciū nec vllo cō
turbemur incurſu Per
De ſancto auguſtino Ad ve
ſperas Antiphona
Letare mr̄ noſtra iheru-
ſalez quia rex tuꝰ diſpē
ſatorē ſtrennuum ⁊ ciuem fi
deliſſimum de ſeruitute ba-
bilonis tibi redemit auguſti
num Omnia laudate Anti.
Huiꝰ mater deuotiſſima quē
carne prius peperat mundo
caritatis viſceribus poſtmo
dum multo ſemine lacrima
rum genuit criſto. an̄. Diſtu
lit tamen diu baptiſmi gra-
ciā qr inani philozophia vo
lebat hūana racione compre
hēdere qd pia mēs viua cita
te fidei nitebat apprehēdere
an̄. Surgēs autem per mul
tos circuitꝰ errorū circuibat
ciuitatē per vicos ⁊ plateas
querendo verū anime virū
p quo ne moreret dignum ei
indicaret: mori vt eiꝰ ſemp in
hereret amori an̄. Juuentuſ
igitur a cuſtodibꝰ ciuitatis ⁊
pallio vetuſtatis exutꝰ dili-
gēter percūctata cū illis veri

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

tate quē deſiderabat inuenit
⁊ caſtis ãplexibus ardenter
Optaui ⁊ inheſit Cap̄
datus ē michi ſenſus. I
nocaui et veīt in me ſpūs ſa
piencie et ꝓpoſui illã regibꝰ
et ſedibus et diuicias nichil
eſſe.dixi in ꝯpacōe illius Deo
Rm. Preſul ſcē paſtor pie ī
extremo mortis die fer no-
bis ſubſidium Ut qd̄ de te p̄
dicamꝰ piū per te ſenciamus
virtutis auxiliū ℣. Tribu-
lacōes cordis nrē multipli-
cate ſunt de neceſſitatibꝰ no
ſtris erue nos dn̄e ymn' Iſte
ꝯfeſſor dn̄i. in cōi ſanctorum
℣ Amauit eū Sup mḡt an̄
Adeſt dies celebris quo ſo-
lutus nexu carnis ſcūs p̄ſul
auguſtinꝰ aſſūptus eſt cū an
gelis vbi gaudet cū ꝓphetis
letatur cū apl'is quorꝫ plenꝰ
ſpū q̄ pdixerūt miſtica fecit
nobis ꝑ mia poſt quos ſecun
da diſpēſandi verbi dei pri-
mus refulſit gracia Collec.
Adeſto ſupplicacōibꝰ no
ſtris oīps deus ⁊ q̄bꝰ fi
duciaz ſperãde pietatis īdul
ges Intercedente btō augu-
ſtino ꝯfeſſore tuo atqꝫ ponti
fice ꝯſuete mīe tribue beni-
gnus effectū Per Memo-
ria hermetis martiris Col.

Deus qui btī hermetez
martirem tuū virtute
ꝯſtãcie in paſſione roboraſti
ex eius nobis imitatōne tri
bue ꝑ amore tuo ꝓſpera mū
di deſpicere et nulla eius ad
uerſa formidare Per Inui
tatoriū Magnū dn̄m ⁊ lau-
dabilē valde veīte adoremꝰ
Qui de tenebris gencium lu
men eccleſie ſue vocauit au
guſtinum Veīte ymnꝰ Iſte
ꝯfeſſor. in cōi In primo no-
cturno an̄. Arripuit auguſtinꝰ
codicē apl'icū ⁊ ꝯiectis oc'lis
ad primū capitulū legit īdu
imini dn̄m ihm̄ xp̄m et ſtatī
quaſi infuſa luce ſecuritatis
ab eo oēs dubietatis tn̄bre
diffugerūt. Ps̄ de vno ꝯfeſ
ſore An̄. Inſinuauit ergo ꝑ
lrās ſctō viro ambroſio pn̄s
votū ſuū vt voneret quid ſi
bi de libris ſanctis legendū
foret quo ꝑcipiende grē xp̄i
aneapcior fieret atqꝫ para-
cior an̄ At ille iuſſit yſaiaz
ꝓphetã q꜡ p̄ ceteris euangelij
vocacōiſqꝫ gencium ſit ꝓnun-
ciator apcior ℣. Amauit eū do
Semper ex quo Lcō i.
fabricata eſt archa dei.
que eſt eccl'ia dei apoſtolicos
atqꝫ theologos habuit gu-
bernatores Qui eā inter tu

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

mentes ꝓcelſi mūdi fluctuſ
fide tutiſſima gubernauerūt
Deniqꝫ xp̄i gubernatores tū
virtutū exercitiis tū etiā mi
racloꝝ ſignis fulſere et ꝓdi
giis Inť quos btūs auguſti
nus non modica ſancte in=
telligencie luce fulſiſſe dino=
ſcitur Tu. Rm. Inuenit ſe
auguſtinus lōge eſſe a deo in
regione diſſimilitudis tanꝙ̄
audiret vocem dei de excelſiſ
cibus ſum grandis Creſce ꝛ
manducabis me ꝟ. Nec tu
me mutabis in te ſicut cibū
carnis tue ſed tu mutaberis
in me Creſce ꝛ man. Lcō ij.
Beatꝰ auguſtiꝰ ex ꝓuīcia
affricana citate catanē
ſi de nūero curialiū honeſtiſ
ſimis valde parentibꝰ oriun
dus fuit Cuius carnalis pa
ter patriciꝰ Mater vero mo
nicha nūcupata eſt. Ipſe ve
ro puer nutritus eſt ſub dili
gēcia et lr̄is imbutus in ſco
lam miſſus ad plenum eru=
ditus eſt Tu R. Senſit igiť
et expertus eſt nō eſſe miruꝫ
ꝙ pallato nō ſano pena ē pa
nis q̄ ſano eſt ſuauis ꝛ oclis
egris odioſa ē lux que puris
eſt amabilis ꝟ. Et qm̄ ꝓpter
iniquitatē corripuit deꝰ hoi=
nem ꝛ tabeſcere fecit ſicut a
raneā animā eius Lcō iij.
Per nouē ānos maniche
orū erroribus detētꝰ eſt
auguſtinꝰ Tandē ꝑ merita ꝛ
interceſſiones mr̄is ſue ꝛ p̄=
dicaciōe ſcti ambroſij ab illa
hereſi purgatus eſt ꝛ tpe pa
ſcali adueniente baptizatꝰ ē
ꝛ ꝓtinus oēm ſpem quā ha
bebat in ſeculo ꝛ etiam ſco=
las quas regebat dereliq̄nit
Tūc etiā ſicut fertur ambro
ſius Te deū laudamꝰ inquit
et auguſtinus te dn̄m ꝯfite=
mur Reſpōdit. Et ſic ipi du
o alternatim ꝯpoſuerunt ad
finem Tu autem R. Cū vero
inuiſibilia dei per ea q̄ facta
ſunt intellecta ꝯſpexit aciez
figere non valuit Quia non
ſecum ferebat niſi amanteꝫ
memoriā et quaſi olfacta de
ſiderantē que comedere non
dum poſſet ꝟ. Quid autem
ſacramēti haberet verbū ca
ro factū eſt nec ſuſpicari qui
dem poterat In ij. noct an̄.
Uerūtm̄ primā huiꝰ lcōnem
nō intelligēs totūqꝫ taleꝫ ar
bitrās diſtulit repetendū ex
ercitacōe in dn̄ico eloq̄o an̄.
Inde vbi tempꝰ aduenit quo
nomē ei dare oportebat reli.
cto rure mediolanū remeās
baptizatꝰ eſt a beato ambro

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſio fugitq; ab eo ſollicitudo
vite pterite añ. Nec ſatieba
tur illis diebus dulcedine mi
rabili conſiderare altitudinẽ
diuini cõſilij ſuper ſalutẽ ge
neris humani ꝟ. Ecce ſacer
dos magnus Lcõ quar.

Auguſtinus autem in pſ
biterum ordinat9 mox
clericorum monaſterium in-
ſtituit et cepit viuere ſcḋm re-
gulam a ſanctis apoſtolis i
ſtitutam Sanctus autez va
lerius qui ipm in preſbiterꝝ
ordinauit gaudens ſibi datũ
hominem qui ydone9 eſſet e
dificare eccleſiam ꝯtra vſuꝫ
orientalis Tu aũt dñe Rm.
Itaq; auidiſſime legere cepit
ꝑ ceteris apoſtolum paulum
Et perierunt ille queſtiones
inquibus aliquando viſus
eſt ei aduerſari teſtimoniis
legis et prophetarum text9
ſermonis dei ꝟ. Et apparu-
it ei vna facies eloquiorum
caſtorum ⁊ exultare cum tre
more didicit Et perierũt ille
queſtiones inquibus Lcõ v

Auguſtinus ꝗ̃vtiliter de
ſudauerat in eccleſia.
mille florentiſſima a ſe con-
dita approbant volumina.
De hui9 ſancti antiſtitis au
guſtini induſtria. beatus yſi
dorus ita inquit Omnium
eñi ſtudia qui plures edide-
runt libros beatus auguſti9
ingenio ſuo vicit qꝛ vita tã
ta ſcripſit. vt diebus ac noc
tibus non ſolum ſcribere li
bros eius quiſq; Sed nec q̃
dem legere occurrat Tu aũt
℟. Miſit ergo dñs in men-
tem eius pergere ad ſimpli-
cianum Qui ei bonus appa
rebat ſeruus dei et lucebat i
eo grã diuina ꝟ. Audierat
eñi ꝙ a iuuentute ſua deuo-
tiſſime deo viueret ⁊ vere ſic
erat Qui ei bonus appare-
bat ſeru9 dei et lucebat i eo.

Hinc eſt eñi ꝙ Aureli9 di-
ctus ẽ ab aura id eſt a fa
uore ppli quia rem publicã
dilatauit in libris ſcribẽdis
Auguſtinus quoq; augmen
tatus interpretatur. quia d
grecorꝝ opuſculis multa aug
mentando in latinã trãſtu-
lit eloquenciã Nos ergo fra
tres iſti9 ſancti ꝯfeſſoris ſã
cta ſequamur veſtigia. qua
tenus viã vite illi9 currẽtes
eterne beatitudinis cum illo
glam percipere mereamur.
℟ Volebat ꝯferẽti eſtus ſu
os vt ꝯferret quis eẽt apt9
mod9 viuẽdi ſit affecto vt ip
ſe erat ad ãbulãdũ i via dei

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Jn qua alius ſic alius ſic i-
bat . ℟. Diſplicebat ei q̄dq̄d
agebatur in ſeculo pre dulce
dine dei ⁊ decore domus eius
quā dilexit In tercio noctur
añ Flebat autē vberrime ī
ympnis et canticis ſuaue ſo
nantis eccl'ie vocib⁹ vehemē
ter effectus añ. Uoces ergo
ille influebant auribus eiuſ
et eliquebatur veritas in cor
eius et currebant lacrime et
bene illi erat cū illis añ Ad
iūct⁹ ide nebrodio et enodio
remeabat ad affricam que-
rens quis eos ad bn̄ viuen-
dum locus haberet vtili⁹ ſꝫ
cū eſſet apud oſtia teberina
pia mater eius defūcta eſt ℟
Juſtum deduxit dn̄s per vi
as rectas Omelia Uos eſ-
tis ſal terre Rem. Uulnera-
uerat caritas xp̄i cor eius et
geſtabat verba eius in viſce
ribus quaſi ſagittas acutaſ
Jn exempla ſeruoꝝ dei quoſ
de mortuis viuos fecerat tā
q̄ carbōes vaſtatoris ℣ Aſcē
denti a ꝯualle ploracōis ⁊ cā
tanti canticum graduū dede
rat ſagitttas acutas . Rem.
Accepta baptiſmi grāꝫ poſi
tuſ apud oſtia tiberia cū ma
tre ſua colleq̄bātur ſoli val
de dulciter ⁊ iniabāt ore cor
dis pariter in ſupna fluēta
fōtis vite Uileſcebatqꝫ mū
dus iſte inter verba cū delec
tacōibus ſuis ℣ Tunc ait
illa nulla re iā delector ī hac
vita cū te cōtēpta felicitate
terrena videam ſeruum criſti
Uileſcebatqꝫ mundus Rem.
Uerbū di vſqꝫ ad ipſā ſuaꝫ
egritudinē inpretermiſſe ala
criter ⁊ fortit̄ ſanamēte ſano
qꝫ conſilio in ſctā eccleſia pre
dicauit Mēbris omnib⁹ ſui
corpis incolumis integro aſ
pectu atꝫ auditu corā poſitiſ
frib⁹ ⁊ orantib⁹ dormiuit cuꝫ
patrib⁹ ſuis verſus. Teſta-
mentū nullū fecit q2 vn̄ pau
p xp̄i faceret nō habuit Mē
bris omnibus Ad laudes.

Poſt mortem matris re-
uerſus eſt auguſtinus
ad agros pprios vbi cū ami
cis ieiunijſ et orōibus vacās
ſcribebat libros ⁊ docebat ī
doctos añ Comperta autē
eius fama beatus valerius
yponenſis epiſcopus euꝫ ad
ſe accerſiri fecit ⁊ licꝫ initiū p
ſbiteꝝ ordiauit añ Fctūs au
guſtin⁹ p̄ſbiter monaſteriūꝫ
clericoꝝ moꝝ inſtituit ⁊ cepit
viuē ſm regulam a ſcīs apoſ
tolis ꝯſtitutā añ. Scūs aūt
valeri⁹ ordiator eius exulta

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

bat vberius hoiem ſibi talē
datum diuinitus qui i doctri-
na ſana edificare eccliam eſ-
ſet ydoneus aū. Eodē tēpo-
re fortunatus preſbiter ma-
nicheoꝝ verſucia plurimos
ſeducebat quē ſcūs auguſti
nus in ꝯuentu omniū diſpu
tans ꝓ ublice ſupauit Capit
vrs ymn⁹ in ꝯmūi Jhū re-
demptor Sup bn̄. aū. In di
ebus illis obſeſſa eſt ciuitas
yponenſis ab exercitu bar-
baroꝝ inter que mala fue-
rūt auguſtino lacrime ſue pa
nes die ac nocte atꝫ ſub hoc
euentu ad extremā horā ve
niens obdormiuit i pace Ad
horas dier aū de laud Capit
in cōi de doctorib⁹ In ij. vs
Iurauit dn̄s. cū ceteris Su
per mgt aū. Hodie glorioſ⁹
pater auguſtinus diſſolut⁹
hui⁹ hitacōis domo domuꝫ
non manufactā accepit i ce-
lis quam ſibi cooꝑante dei
grā manu lingua fabrefecit
in terris vbi iā qd ſitiuit in
ternum guſtat eternū decora
tus vna ſtola ſecuriſqꝫ de re
liqua Magt Col. vrs. P⁹
bndicam⁹ Memoria decolla
cōe ſcti iohānis baptiſte. aū
Arguebat herodem iohēs ꝑ
pter herodiadē quā tulerat
fratri ſuo philippo vxorē vr
Glā et hono. coro. Col.
Sancti iohis baptiſte et
martiris tui dn̄e qūs ve
neranda feſtiuitas ſalutaris
auxiliū pſtet effectum Per.
Sabine virginis Collecta.
Exaudi nos de⁹ ſaluta-
ris noſter vt ſicut de be
ate ſabine virgis ac marti-
ris tue feſtiuitate gaudem⁹
ita pie deuocōis erudiamur
effectu Per. Inuitato. Re
gem regum venite adorem⁹
Qui pcurſorē ſuū baptiſtam
iohannē p ſacrū martiriū co
ronauit in celū Uenite. ymp
Almi pphete In primo noct
Beati iohis virtus herodis
feritas cū infertur ꝯfuſa ſunt
viſcera corda ꝯtremuerūt et
oēs corporis ſenſus ſtupēdo
affuerūt Pſalmi et v. de vno
martire aū. Precurſor xp̄i
iohēs maior hominibus par
angelis hic tantus datur in
ceſtui traditur adultere aū.
Herodes ſiccarius in ciues
occiſor filioꝝ iohānis ſang
uinem piū in poculo crudeli-
tatis abſorbuit v. Glā z hō
Hodie nobis iohānis vir
tus herodis feritas cuꝫ
fertur confuſa ſunt viſcera
corde tremuerūt. Caligauit

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

viſus.ebuit intellectus au-
fugit auditus Aut quid con
ſtat inſenſibus humanis.
quando perdit virtutũ mag
nitudinẽ crinũ magnitudo.
Rm. Miſit herodes manus
ac tenuit iohannẽ et vinxit ĩ
carcerẽ qm̃ metuebat eũ ꝓpt
herodiadẽ. Quã tulerat fri
ſuo philippo vxorẽ V. Argu
ebat herodẽ iohãnes ꝓpt he
rodiadẽ Quam Lcõ i
Tenuit iohannẽ herodeſ
et alligãs poſuit ĩ car
cerem Johãnes ſcola virtu-
tum Magiſterium vite Sã
ctitatis forma Uirginitatis
ſpeculum Pudicicie tituluſ
Caſtitatis exemplũ Peni-
tencia via Fidei diſciplina.
Tu autem domine miſerere
noſtri Deo gracias. Reſpon
ſoriũ Johannes baptiſta ar
guebat herodem Propter
herodiadem quã tulerat fra
tri ſuo philippo vxorem Vß
Herodes eñ tenuit ac liga-
uit iohannem et poſuit in
carcerem Propter herodi-
adem. quam tulerat fratri
ſuo philippo vxorem Lecto
Iohannes maior homi-
ne par angelis legis ſũ
ma. euangeliĩ ſanctio. apo-
ſtolorum vox. ſilencium pro

phetarum lucerna mũdi. p-
curſor iudicis. xpi metator.
 tm̃ teſtis tocius medius tri
nitatis Et hic tant9 datur ĩ
ceſtui tradit adultere addi-
citur ſaltatrici merito ergo
confuſa ſunt viſcera. ⁊ corda
tremuerũt Tu Rm Metue-
bat herodes iohannẽ Sciẽs
eum virũ iuſtum et ſcm̃ ⁊ cu
ſtodiebat eũ Vſ9 Et audito
eo multa faciebat et liben-
ter cum audiebat Sciens e
nim virum iuſtum ⁊ cuſtodi
ebat eum In ſecũdo noctur
no añ. Herodes te petit cau
ſa iohannis iniuriat cauſaz
cuſtodie ſui requirit in te in
uenit quod puniat ⁊ in iohã
ne quod doleat Antiphona
Arguebat herodem iohan-
nes propter herodiadem q̃m
tulerat fratri ſuo philippo
vxorez Antiphona Dicebat
enim regi iohannes bapti-
ſta quo erat legis quo iuſti-
cie quod erit ſalutis ⁊ quod
non erat odiĩ ſed amoris Vſi
Poſuiſti domine ſuper ca-
put eius Coronam de la. pre
Et herodes prophana-
uit templum Sacerdo
cium ſuſtulit. confudit ordi-
nem. temerauit regnum cor
rũpit quidquid erat religio-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

nis quod legis qđ vite qđ
morum quod fidei quod di-
ſcipline perdidit et ꝯfudit
Tu autem domine miſerere
Rm Puelle ſaltanti impa
uit mater Nichil aliđ petas
niſi caput iohannis bapti-
ſte et contriſtatꝰ eſt rex ꝓpt
iuſiurandū et ꝓpter ſimul di
ſcumbētes ℣. Ait puella ma
tri ſue quid petam at illa di
xit Nichil aliudpetas niſi ca
put iohānis baptiſte Lectio
Herodes ſiccarius ī ciues
in nobiles latro in ſoci
os populator in domeſticos
predo plebis interemptor. oc
ciſor filiorum in extraneos
homicida in ꝓprios parici-
da inebrians terrā cruore in
ſiti ſanguinis permanabat.
Nunc eſt ꝙ iohēs ſanguineū
piū herodes in populo crude
litatis abſorbuit Tu autem
Reſponſoriū Quid petā ma
ter nichil aliud petas niſi ca
put iohannis que cum intro
iſſet cum feſtinacōe ad regez
petiuit dicens Precor te do
mine mi rex vt des michi ca
put iohannis in diſco ℣ Rex
autē ait puelle pete a me qđ
vis et dabo tibi. Precor te
dn̄e vt des michi caput iohā
nis in diſco

Audiamus ipſam iohan
nis beatiſſimi paſſiōez
Die inꝗ natalis herodis ſal
tauit herodiadis filia in me
dio triclinio. ⁊ placuit hero-
di et omnibus amicis eius ⁊
iureiurando pollicitus ē da
re ei quodcumqꝫ poſtulaſſet
ab eo At illa premōita a ma
tre ſua. Da michi inquit in
diſco caput iohannis bapti
ſte. Hec eſt illa mulier anti-
que malicie. que adaz eiecit
de paradiſi delicijs. Hec ce-
leſtes homines fecit terre-
nos. hec humanuz genꝰ mer
ſit in infernum. hec inuenit
laborem ⁊ preſſurā. que nūc
occidit iohannem baptiſtam
Tu autem domine Reſpon.
Cōtriſtatus eſt herodes rex
proper iuſiurandum et prop
ter ſimul diſcūbentes noluit
eam contriſtari ſed iuſſo ſpi
culatore precepit amputare
caput iohannis in carcere.
Verſus. Herodes funeſtus
precepit interficere et ampu
tare iuſſit Caput iohannis
In tercio noctur. Herodes
faſtubꝰ libidis ardēs cogita
bat tradere neci innocentē q̄
xp̄o teſte in natis mulierum
maior nō ſurrexit an̄. Alia
tū ē caput iohis in diſco qui

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſalutaria monita dabat in
ceſtui ⁊ illicita ꝓhibebat ⁊nu
bia añ. In deſerto iohannez
dracões ⁊ aſpides ſubdita fe
ritate tremuerunt herodias
vero ei dã capd abſcidit ⁊ tã
ti viri mortē in pciū ſaltacio
nis accepi Scdm marcum
In illo tpe Miſit herodeſ
rex manꝰ ac tenuit io-
hannem et alligauit eum et
poſuit in carcerem Bede
Natalē frēs cariſſi mi be
ati iohannis diem cele
brantes Non ſolum conſtā
ciā paſſiõis illius pia deuo
cione recolamꝰ Sed et eorūz
a quibus paſſus eſt maliciā
nobis i arma ꝯtamꝰ ſalutis
R. Miſit herodes ſpiculato
rē pcepit āputare caput io-
hānis i carcere Quo audito
diſcipli eiꝰ venerūt ⁊ tulerūt
corpꝰ eius ⁊ poſuerunt illud
in monumēto. vſus Miſit
rex icredulꝰ miniſtrū deteſta
bilē ⁊ amputare iuſſit caput
iohānis in carcere Quo au-
dito diſcipuli eius Lctõ viij
Nunc etenī ſcripturis ſā
ctis animū intendimꝰ
cum non ſoluz in eis virtu-
tes ac premia iuſtorum verū
etiā vicia vindictamq; repro
borum ad incitamenta no-
bis bene agendi pro ponimꝰ
Tu autem domine Reſpon.
In medio carceris ſtabat be
atus iohēs voce magna cla
mauit ⁊ dixit domine deus
meꝰ In manꝰ tuas cōmēdo
ſpiritum meum vſ. Quo-
niam tu es protector meꝰ do
mine In manus Lectio ix.
Hoc ſiquidem ex ſpiꝰ do-
mini docemur exēplo
qui vt humane ſupbie cer-
uicem frangat: ac ſublime
nobis humilitatis iugū im-
ponat. Non ſue tantū humi
litatis formam quā ſeq̄mur
inſinuat dicens Diſcite a me
quia mitis ſum et humilis
corde Sed etiam angelice ſu
perbie dilectionem quā ca-
ueamus ad memoriaz nobis
reuocat dicēs Videbā ſatha
nam quaſi fulgor cadentē de
celo quatenꝰ nō ſolū nos ſu
e diuine pietatis. ſed ⁊ demo
niace prauitatis exemplo ad
obſeruanciam ſumme pieta
tis ⁊ virtutis accendat Rm
Accedētes diſcipuli ſācti io
hannis baptiſte tulerunt cor
pus eius et ſepelierunt illud
vſ. Iuſſu herodis amputa
tum eſt caput iohannis bap
tiſte quo audito diſcipuli eiꝰ
venierūt Tulerunt Ad laud

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Herodes eñi tenuit ⁊ liga-
uit iohēz ⁊ poſuit in car
cerē ꝓpter herodiadem. anti.
Puelle ſaltāti imperauit ma
ter nichil aliud petas niſi ca
put iohīs bapt ſte aň. Dñe
mi rex da m̄i ī diſco caput io
hānis baptiſte aň D a m hi
ī diſco caput iohīs baptiſte ⁊
ꝯtriſtatus eſt rex ꝓpter iuſ
iurandū aň Pecijt puella
cap̄d iohīs baptiſte quo al-
lato dedit m̄ri ſue Cap. Ex
pectacio iuſtoꝝ leticia. ſpes
aūt impioꝝ ꝑibit. ꝟ ymp Aſ
ſertor equi Sup bñd. Miſ-
ſo herodes ſpiclatore p̄cepit
āputare capu iohānis ī car
cere quo audito diſcipli eius
venerūt et tulerūt corp⁹ eius
⁊ poſuerūt illd in monumen
to Col. vt ſupra. Memoria
de ſabina virgīe. In ſecūdis
veſpis Iocūdus. Ympnus
A'mi xphē. Sup magt aň.
In medio carceris ſtabat be
atus iohēs voce magna cla-
mauit ⁊ dixit dñe de⁹ meus
tibi ꝯmendo ſpiritū meum.
Memoria de martibus Col
Maieſtatem tuam domīe
ſuppliciter exoram⁹ vt
ſicut nos iugiter ſanctorum
tuorum felicis et adaucti cō
memoracione letificas. ita
ſemper conſolacione defen-
das Per Lectio i.
Felix preſbiter ⁊ frater ſu
us nomine etiaz felix ⁊
p̄ſbiter. dyocleciano ⁊ max-
imiano oblati ſunt Quorū
ſenior cum ad templum ſe-
raphis vt ibi ſacrificaret ad
duct⁹ eſſet. inſufflauit in ſta
tuam et ꝓtinus cecidit Duc
tus ſimiliter ad ſtatuā mer-
curij pariter inſufflauit ⁊ ꝓ
tinus ſtatua cecidit Ductus
tercio ad ſimulachrum dya-
ne ſimiliter ibi fecit Lectio
Tortus igit̄ ī eculio. Duc
tus eſt quarto ad arbo
rem ſacrilegam vt ibidē im
molaret Qui flexis genib⁹
orauit ⁊ in arborem ſufflās
eandem cum radice ſubuer
tit. ⁊ ſimulachrum cum ara
et templo arbore corruente
contriuit Quod cum p̄fect⁹
audiſſet ibidē eū decollari p̄
cepit. ⁊ corp⁹ eius ibidem lu
pis ⁊ canib⁹ dereliquit Lcō
Tunc quidam in mediuz
repente proſiliens xp̄ia
nū𝔠 libere ſe eſſe confeſſus
eſt. et ſic inuicem ibidem in
ſimul decollati ſunt. xp̄iani
vero nomē ignorantes eum
adauctum vocauerunt. eo
ꝙ ſancto felici adauctus ſit

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ad coronam martirij Quos
cum xp̄iani in foueam quaz
arbor efficerat ſepeliſſent pa
gani eos effodere volentes a
dyabolo protinꝰ arrepti ſūt
Paſſi ſunt circa annos do
mini ducentos octogita ſep
tem De ſancto paulino con-
feſſore et pontifice Collecta

Exaudi queſumꝰ domi-
ne preces noſtras quas
in ſancti paulini confeſſoris
tui atqꝫ pontificis ſolempni
tate deferimꝰ. vt qui tibi di
gne meruit famulari eius in
tercedentibꝰ meritis ab om
nibus abſolue peccatis Per
Egidij confeſſoris non pon-
tificis Collecta

Exaudi q̄s dn̄e preces
noſtras quas in ſancti
egidij ꝯfeſſoris tui ſolēpnita
te deferimus vt qui digne ti
bi meruit famulari eius me
ritis ab omnibus nos ſolue
peccatis Per Lcō pri.

Sanctus igitur egidiꝰ na
cione grecꝰ a preclaris
parētibus originē duxit Ex
ſtetit eni athenis oriundus
patre videlicz thedoro nomi
ne. matre vero pelagia Qui
vtriqꝫ regia ſtirpe ꝓgeniti at
qꝫ licet inter tocius orbis p̄
mates preclari criſtianiſſi-
mā tamen duxerūt vitam

Predictus vero egidiꝰ e-
quo tener ad liberalia ru
dimenta diſpoſitus doctores
ſummos p̄ ſciencie grā plu-
ſtratus breui equipauit Do
cili quoqꝫ puero grā dei non
defuit vitā eius omni moruz
honeſtate perornans Iā iā
qꝫ foris ſintillabat indicijs.
intus ſuccenſa lampas ca-
ritatis Lectio tercia

Egidius igitur dum qua
dam die ad eccleſiam p
geret. cuidam ergo in platea
iacenti et elemoſinā petenti
tunicam ſuam tribuit Qua
indutus eger ſanitatem inte
gram mox recepit die vero
dn̄ica dū ſacra miſteria cele-
brarent forte quidam miſer
arreptus a demonio cepit ter-
ribilibus clamare vocibꝰ do
nec fera tota turbaret eccle-
ſia. Sed ibi egidius aderat
more ſolito prius humi pro-
ſtratus. breuiter orauit ſta-
timqꝫ ſurgēs dn̄i pietate fre
tus maligno ſpiritui palaz
imperauit Qui ſancti impe
rium tranſgredi nequiēs ho
minē incolimez reliquit Tu

Verum hūani fauoris for
midās piculū clam litꝰ
maris pecijt et nautas quoſ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

dam in mari periclitātes cō
ſpiciēs oracōe facta tēpeſta
tem ſedauit Applicantibꝰ au
tez nautiſ audito ꝙ romā tē
deret gracias eiꝰ meritis ege
runt ⁊ ꝙ eū gratis veherent
ꝓmiſerunt expāſis velis i-
ter mediȷ̈ pelagi cū ſuis arri-
puit Cuidā inſule tandē ap-
plicuerūt Cū igitur biennio
cū ſctō ceſario epō ꝑmanſiſ-
ſet et quandā theorichā no-
mine triennio febricitantem
curaſſet ſoli deo vacare cupi
ens latenter inde ſeceſſit ⁊ in
teriorē heremū penetrauit v
bi ceruā diuinitus ꝑparatā
habuit in nutricem

Quadā aūt vice dū pueri
regis ibidē venaret̄ ꝓdi
ctam ceruā vidētes. ceteris
feris ꝯtēptis hanc canibꝰ in
ſequunt̄ A quibꝰ dū vehem̄
ter vrgeretur ad pedes egidiȷ̈
ꝯfugit Jlle vero ammiranſ
cur ꝑter ſolitum ſic mugiret
Exiēs egidiꝰ venatores au
diēs dn̄m exorauit vt quā ſi
bi tribuerat nutricē ꝯſerua-
ret Canū aūt nullꝰ īfra lapi
dis iactū ſibi appropiq̄re au
ſus eſt Et ſic duobus diebꝰ
inuanum laborantibus do-
mum redierant Tu autē do
mine miſerere Lcō vi.

Quod cū rex audiſſet cuz
multitudine venatoruz
illic ꝑꝑerauit Sed cū canes
vt prius accedere non aude-
rent. vnus ſagittā nō caute
dirigens viro dei graue vul-
nus infixit Milites autem
ſemitam ferro aperiētes illiꝰ
ſpeluncam aduenerunt. ⁊ vi
dentes ſenem habitu mona-
chali veſtitum canicie autez
⁊ etate venerabilem. ceruaz
quoq̄ʒ ad eiꝰ genua ꝓuolu-
tam. ſoli epus ⁊ rex eum pe
dites adierunt Habitis mlͣ
tis interrogacōibus. et cum
ad ſingula reſpondiſſet. illi
humiliter ab eo veniam poſ
tulantes medicum pro vul-
nere ſanando ſpoponderunt
⁊ multa donaria obtulerūt
Sed nec medicinaz nec mūe
ra recipere penitꝰ recuſauit
et rēnuit Admonens regem
vt ibi monaſterium cōſtrue
ret Quod cū rex feciſſet vi-
ctus egidius lacrimis et pre
cibus regis illiuſ monaſteriȷ̈
curam ſuſcepit Tu autē do.
Omelia Vigilate q꜡ neſci.
In natiuitate beate marie.
Ad veſpas Antiphona

Introduxit me rex ī cel-
lā vinariā. ordinauit in
me caritatē filie ihrl'z fulcite

me floribꝰ ſtipate me malꝭ qꝛ
amore langueo Omnia lau
An Veni dilecte mi egredia
mur in agrum cõmoremur i
uallibꝰ mane ſurgãꝰ ad vi-
neas ⁊ videamus ſi floꝛēt vi
nee ſi flores frcũs ꝑturirūt
ſi floruerūt mala punica ibi
dabo tibi vba mea an Ibo
michi ad mōtē mirre ⁊ ad col
les libani ⁊ loqr ſponſe mee
tota ſpecioſa es ꝓxima mea
⁊ macła nō eſt in te Veni ad
libanũ ſponſa veni ad liba-
nũ venies ⁊ tranſibis ad mō
tē ſeyr et hermon a cubilibꝰ
leonũ a montibus leopardo
rũ an Sexaginta ſunt regi
ne ⁊ octogita ꝯcubine et ado
leſcētularũ non eſt numerus
vna eſt colũba mea perfecta
mea vna ē matris ſue electa
genitricis ſue an Ferculũ ſi
bi fecit rex ſalemō de lignis
libani colũpnas eiꝰ fecit ar
genteas reclinatoꝛ fecit au
reum aſcenſũ purpureũ me-
dia caritate ꝯſtrauit ꝓpt fi-
lias iheruſalem Capit.
Dominus poſſedit me in
icio viarum ſuarũ an
teq̃ quidq̃ faceret a princi-
pio. ab eterno ordinata ſum
et ex antiquis anteq̃ terra
fieret Deo gracias Reſpon.

Solē iuſticie regē paritura
ſupmũ ſtella maria maris
hodie ꝓceſſit ad ortũ ℣ Cer-
nere diuinũ lumē gaudete fi
deles. vmp Gaude viſceribꝰ
℣ſi. Poſt partum virgo in
uiolata ꝑmanſiſti. Dei geni
trix Super Magnificat an
Natiuitas tua dei genitrix
virgo gaudium annũciauit
vniuerſo mōdo ex te eñ ortꝰ
ē ſol iuſticie xp̄us deꝰ nr̄ qui
ſoluēs maledictōez dedit be
nedictōz et confundens mor-
tē donauit nobis vitam ſem
piternam Mt Collc
Famulis tuis queſumus
domine celeſtis gracie
munus imptire. vt quibus
beate virginis marie partuſ
extitit ſalutis exordiuz na-
tiuitatis eius votiua ſolem
nitas pacis tribuat incremē
tum Per dominuz Memo
ria Adriani martiris Colle.
Preſta queſumus omni-
potens deus vt qui btī
adriani martiris tui natali
cia colimus eius interceſſiōi
bus liberemur Per domi.
Completoriũ vt in ꝯcepcōe
beate marie. Inuitato. Cor
de et voce ſimul regem xp̄m
veneremur vigis et matris
iubilet nobilis ortus Veni.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Ympꝰ O ſcā mundi dn̄a.
In p̄io noctor. Ecce tu pul-
chra es aīca mea ecce tu pul
chra ocl'i tui colūbarū. aā.
Sicut liliū inter ſpinas ſic
amica mea inter filias .aā
Fauus diſtillans labia tua
ſponſa et odor veſtimentorū
tuorꝫ ſicut odor thuris vſic.
Specie tua et pul Lcō i.
Oſculetur me oſculo oris
ſui. quia meliora ſunt
vbera tua vino. fragrancia
vnguētis optimis oleū effu
ſum nomē tuū. ideo adoleſcē
tule dilexerūt te nimis. Tra
he me poſt te curremus in o
dore vnguentorum tuorꝫ In
troduxit me rex in cellaria.
exultabimus et letabimur ī
te. Memores vberum tuorū
ſup vinū recti diligūt te Rm
Hodie nata eſt beata virgo
maria ex ꝓgenie dauid per
quam ſalus mundi credenti
bus apparuit Cui⁹ vita glo
ſa lucem dedit ſeculo v. Be-
atiſſime virginis marie na-
tiuitatē deuotiſſime celebre
mus Cui⁹ vita glorioſa lu-
cem dedit ſeculo Lcō ij.
Nigra ſum ſed formoſa fi
lie ihrl'm ſicut taberna
cula cedar et ſicut pellis ſale
monis Nolite me ꝯſiderare.

ꝙ fuſca ſim. quia decolora-
uit me ſol Filij matris mee
pugnauerūt contra me Po
ſuerunt me cuſtoſtodem ī vi-
neis. vineā meā non cuſtodi
ui. Rm. Btiſſime virginis
marie natiuitatez deuotiſſiē
celebremus Ut ipa ꝓ nobis
intercedat ad dn̄m ihm̄ xp̄z
v. Cum iocunditate natiui
tatem ſancte marie celebrē⁹
Iudica michi quem dili-
git anima mea vbi pa-
ſcas vbi cubas in meridie ne
vagari incipiam poſt greges
ſodaliū tuorum Si ignoras
te o pulcherrima inter muli
eres. egredere et abi poſt ve-
ſtigia gregū. et paſce hedos
tuos iuxta tabernacula pa
ſtorum Equitatui meo ī cur
ribus pharaonis aſſimilaui
te amica mea Rm Glorio-
ſe virginis marie ortum dig
niſſimū recolamus Cui⁹ do
minus humilitatez reſpexit
angelo nunciante ꝯcepit ſal
uatorē mundi .v. Btiſſime
virginis marie natiuitatē de
uotiſſime celebrem⁹ vt ipā ꝓ
nobis intercedat ad dn̄m ihe
ſum criſtū In ſecundo noct.
aā Emiſſiones tue paradiſus
malorū punicorꝫ cū pomorū
fructib⁹ aā Fons ortorum

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

puteꝰ aquarũ viuenciũ que
fluũt impetu de libano añ.
Ueniat dilectus meꝰ in ortũ
suum vt ↄmedat fructũ po-
morũ ſuorũ **Lectio quar.**
Pulchre ſunt gene tue ſi-
cut turturis Murenu
las aureas faciemꝰ tibi ver-
miculatas argento Dũ eſſet
rex in accubitu ſuo. nardus
mea dedit odorẽ ſuũ. Faſci-
culus mirre dilectus meꝰ mi
chi inter vbera mea ↄmora-
bitur. botrus cipri dilectus
meus michi in vineis enga-
di Rm. Diem feſtum precel-
ſe genitricis dei vigis mari
e ſolẽpniter celebremꝰ Quo
inchoata eſt eius felix nati-
tas V. Natiuitatem hodier-
nam ꝑpetue virginis marie
ſolempniter celebremus
Ecce tu pulchra es ami-
ca mea. ecce tu pulchra
oculi tui colũbarum Ecce tu
pulchra es dilecte mi et deco
rus lectulus noſter floridus
ligna domoꝝ noſtrarũ cedri
na laquearia noſtra cipreſſi
na. ego flos cãpi et liliũ cõ
uallium Sicut liliũ inter ſpi
nas. ſic amica mea inter fi-
lias Tu Rm. Corde et ani-
mo xp̃o canamꝰ gloriam In
hac ſacra ſolẽpnitate p̃celſe
geitricis dei vgis marie Ut
ipa p̃ nobis itercedat ad dñz
V. Cũ iocũditate natiatẽ be
ate marie ſolẽpniter celebre
Sicut malum inter mꝰ
ligna ſiluarũ. ſic dilec-
tus meus inter filios. Sub
vmbra illius quẽ deſidera-
bam ſedi et fructus eiꝰ dul
cis gutturi meo Introduxit
me rex in cellam vinariam.
Ordinauit in me caritatem
Fulcite me floribus. ſtipate
me malis q̃ amore langueo
Leua eiꝰ ſub capite meo. de
xtera illiꝰ amplexabitur me
Rm. Regali ex ꝓgenie ma
ria exorta refulget Cuiꝰ pre
cibus nos adiuuari mẽte et
ſpũ deuotiſſiẽ poſcimꝰ V. Cor
de 7 animo xp̃o canamꝰ gl'az
in hac ſacra ſolẽpnitate p̃cel
ſe genitricis dei **In tercio no**
ctono añ Ueni in ortũ meũ
ſoror mea ſponſa meſſui mir
ram meã cũ aromatibꝰ me-
is añ. Comedi fauũ cũ mel
le meo bibi vinũ meũ cũ lac-
te meo añ. Talis eſt dilectꝰ
meus. et ip̃e eſt amicus meꝰ
filie ihr'lm **Euangeliũ** Inici
um ſcti euã. ſ. matheũ 7c Li
ber gña cõis ihũ xp̃i filij da-
uid filij abraham. **Jheroni.**
Iacob autẽ genuit ioſeph

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

virū marie Hoc loco obijcit
nobis iulian⁹ auguſt⁹ diſſo-
nācia euāgeliſtarū cur euan
geliſta matheus ioſep dixit
filiū iacob ⁊ lucas appellat
eū filiū eloy nō intelligēs cō
ſuetudiēm ſcripture ꝙ alter
ſm legem et pater ſit Reſpō
Natiuitas tua dei geitrix v
go gaudiū annūciauit vniū
ſo mdo ex te eīn ort⁹ ē ſol iu
ſticie xp̄s de⁹ noſter Qui ſol
nēs maledictōez dedit bn̄dic
tōz ⁊ ↄfundēs mortem dona
uit nobis vitam ſempiternā
V Aue maria grā plena do-
minus tecum Qui ſol Lectō
Scimus eīn hoc per moy
ſen iubēte deo preceptū
vt ſi frater aut ꝓpiqu⁹ abſ
qꝫ liberis mortu⁹ fuerit ali⁹
eius accipiat vxorē ad ſuſci
tandū ſemen fr̄is vel propin
qui ſui Cū aūt virum audie
ris ſuſpicio tibi non ſubeat
nupciarum ſed recordare cō
ſuetudīs ſcripturaꝝ ꝙ ſpon
ſi viri et ſponſe vocentur vx
ores R Natitas gl'oſe virgi
ninis marie ex ſemine abra-
he orta de t̄bu iuda clara ex
ſtirpe dauid Cui⁹ vita īclita
cūctas illuſtrat eccl'ias. V.
Gl'oſe virgis marie ortū di
gniſſimum recolam⁹ Lcō.

Queritat diligēs lectōr ⁊ di
cat eū ioſeph nō ſit pa
ter ſaluatoris quid pertinet
generacionis ordo deductus
vſqꝫ ad ioſep Cui reſpōdebi
m⁹ p̄mū nō eſſe ↄſuetudinis
ſcripturaꝝ. vt mulierem in
generacōnibus ordo texatur
Deinde ex vna tribu fuiſſe
ioſeph et mariā Vn̄ ex lege
eā accipere cogebatur vt ꝓ
pinquam ⁊ quid ſimul ſen-
ſentur in bethlehem vti vide
licet ex vna ſtirpe generati.
R Ad nutū dn̄i nr̄i dictan
tis honorē Sicut ſpina roſā
genuit iudea mariam V. Ut
viciū virtus operiret gracia
culpam. Itē infra octās. R
Felix nāqꝫ. ⁊ erit octauū R
in ordine. ad primuz Rm ſcꝫ
Hodie nata tūc nō dicatur
Natiuitas gl'o ſe L aud.
vgis marie ex ſemīe a
brahe orta de t̄bu iuda clara
ex ſtirpe dauid añ Natitas ē
hodie ſcē marie virgis c⁹ vi
ta īclita cūctas illuſtrat ec-
cleſias añ. Regali ex ꝓgenie
maria exorta refulget c⁹ p̄ci
bus nos adiuuari mēte ⁊ ſpi
ritu deuotiſſiē poſcim⁹ anti
Corde et aīmo xp̄o canam⁹
gl'am ī hac ſacra ſolēpnitate
p̄celſe geitricis dī marie. añ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Cū iocūditate' ntitatē ſācte marie celebrē9 vt ipa pnobiſ intercedat ad dn̄m nrm̄ ihm̄ xp̄m Cap̄ vtš vpn9 Maria mater dn̄i ℣ Audi fili. Sup bn̄d Ntitatē hodiernā ppe- tue virgis geītricis dei ma- rie ſolēpnit celebrē9 a q̄ celſi tudo throni pceſſit all'. Col Supplicacōz ſuoꝝ tuoꝝ deuſ miſereator exaudi vt q̄ i ntitate dei geītricis et viginis marie ɔgregamur e ius interceſſiōib9 a te de iſtā tib9 piculis eruamur Per M. ōra. adriani Noho. vici Antiphone de laud' Sed ad nonam anti. Corde ꝛ animo Ad terciam Capi. Dominu9 poſſedit me vtš Ad ſextam Nec dū erant abiſſi ꝛ ego iā ɔcepta erā necdū ſō tes aquarum eruperant nec dum montes graui mole cō ſtiterant ante colles ego par turiebar. Deo Ad ix Capit Qui me inuenerit inueni- et vitam et hauriet ſa- lutem a domio Deo Et ſic p totum octauā In ſecūdis ve ſpis an̄ de laudib9 pſalmus de vna virgie Capit. ꝛ ymp̄ ſicut in primis veſpis. Sup magt Qn̄ nata ē ℣go ſacra tiſſiā: tūc illūat9 ē mūd9 ſtirps beata radix ſancta et bn̄dic tus fructus ei9 Collecta Fa mulis tuis Poſt bn̄dicam9 de ſcō gorgonio Col'ecta Sanct9 gorgoni9 martir tuus domine ſua nos ī terceſſione letificet ꝛ pia faci at ſolēpnitate gaudere Per Ad ɔpleto. an̄ ſup pš Cū io cūditate Cetera ſolito more de dn̄a Infra actās notādū eſt q̄ ad mgt quolibz die de an̄ Introduxit dicatur Sz ad bn̄dict9 an̄ dum taxat ſi cut in die ſcō Notandū q̄ in fra octās dicantur ix lctōes ſine Omelia ſicut ſolitum ē ifra ſolempnes octanas Sz ad horas diurnales antipho ne laudum. ſed quarta anti phona ſcilicz Corde ꝛ aīo di catur ad nonā. quia vltima anti. ſcz Cū iocūditate di- catur ad completoriū Et cap ad horas vt in die ſcō Lec.

Ap pbate ɔſuetudis ē a pd xpianos ſcōꝝ patrū dies natalic: os obſuare dili gent. tūc pcipue ℣tutes eorū aſſignatis lris in eccleſia re citare ad dei laudē. ex cuius munere ſūt ac ad inſtrumen- ta mioꝝ Inter oēs aūt ſan- ctos meōria btē marie virgi nis eo frequēci9 agit atq̄ fe

ſtini⁹ quo maiorē grāz apᷣ
dñm credit inueniſſe. Unde
poſt alia quedā ipſius anti-
quiora ſolempnia non fuit
ↄtenta deuocio fideliū quin
natiuitatis ſolēpne celebra-
ret hodiernā. Hac itaqꝫ die
peculialiter in eccl'a recitan-
dus eſſe videretur ille liber
qui de ortu eius atꝫ vita ſcri
ptus inueniebatur ſi nō iudi
caſſēt eū patres inter apocri
pha numerandū Atqꝫ mag
nificis ac ſapiētib⁹ viris ita
viſum eſt Nos alia quedam
ſed nō aliena legentes eccleſi
aſticū morem debitis officijs
exequamur Beatā ergo domi
ni mater ꝛ ꝑpetua virgo ma
ria priuſꝗ naſceret̄ oraculis
enunciata ē et deſignata mi
raculis Nato vero ex ꝓgeie
diuinitus ordinata ꝑuilegio
virtutū inſignis emicuit ſal
uatorem edidit A quo glori
ficata in celo nūꝗ terrigenis
pꝛōciniari deſiſtit ꝓpoſicōem
ſequatur ordine ſuo narra-
cio Iāqꝫ referamus vnuz de
ꝑtaxatis oraculis ac deinde
pauca expediam⁹ Dixit eter
nus ad veterē de⁹ ad ſerpen
tem Inimicicias ponā inter
te ꝛ mulierē et ſemen tuū ꝛ ſe
men illi⁹ et ipa ↄteret caput

tuum Quid eſt fratres ī lo-
co hoc ſerpentis caput conte
rere niſi principalem dyabo
li ſuggeſtionē. ideſt ↄcupiſcē
ciam reſiſtendo ſuꝑare Si er
go queratur Que naz muli
er huiuſmodi victoriā opata
ſit ꝑfecto nō repitur in linea
generacōis hūane donec per
ueniatur ad illā de qua nūc
agimus ſcāꝝ ſcām At ſi int-
rogetis in quo caput ſerpen
tis ipſa ↄtriuerit Nimirū in
eo ꝙ humilitatē ſimul ꝛ vir
ginitatē ſacrificauit deo Uir
ginitate nāqꝫ ſerta ꝓbat̄ ex
tinxiſſe ↄcupiſcenciā carnis
humilitate que facit paupe
rem ſpū ↄcupiſcenciā mētis
Sicqꝫ principali ſuggeſtiōe
dyaboli victa venenoſuz ca
put ꝟtutis pede ↄtriuit. Nō
tamē hoc ſolo Sed eo ꝗ ma
xime triumphauit. ꝙ de ſua
mūdiſſima carne corporata
ſapiēcia vicit vſqꝫ quaqꝫ ma
liciam attigens a fine vſqꝫ
ad finem fortiter ꝛ diſponēs
ōnia ſuauiter. Hec ē mulier
ad quam illud dīnum itende
bat oraculum Hanc quādo
qꝫ naſciturā innuebat hāc ſin
gulariter intimabat Expe
dito ꝗ paucis oraculo vnum
quoqꝫ de miraculs abſoluat̄

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Accepte ſūt a ſctō moyſe ſin-
gule virge de ſingulis trib⁹
iſrael earū nominib⁹ inſcrip-
te Iubente deo et poſite ſunt
in tabernaculo ei⁹ Inter q̄s
vna que fuerat aaron inuen-
ta eſt ſequēti die germinaſſe
floruiſſe frondiſſe ac pepe-
riſſe amigdala Sciens ergo
opus ſuum magni eſſe miſte-
rij iuſſit ſeruari virgā ad mo-
numentū Mouebant enī fi-
lij iſrael preſencia virge que-
rere ſollicite quid ſignifica-
ret tā mirabile factuz quod
longe poſt aperiret ꝓgens di-
uinus yſaias. egredietur vir-
ga inq̄t de radice ieſſe ⁊ flos
de radice eius aſcendet et re-
quieſcet ſup eū ſpūs dn̄i Ad
hec verba tanq̄ȝ auditores
eius dicerent O pater yſaia
obſcure loqueris Dic nobis
q̄s iſtā rē manifeſte Adiecit
claritatē et ait. Ecce virgo
ꝯcipiet ⁊ pariet filiū ⁊ voca-
bit nomē eius emanuel Fili
uinq̄ȝ virtūs idē emanuel pre-
clare deſcribens Puer inq̄t
natus eſt nobis ⁊ vocabitur
nomē eius admirabilis cōſi-
liarius Deus fortis pater fu-
turi ſecu'i pꝛīceps pacis mul-
tiplicabit eius impiū ⁊ pa-
cis eius nō erit finis Quod
ergo de⁹ deſignauit miracu-
lo hoc a ſecretis eius ꝓdidit
vaticinio ⁊ qd̄ vates cecinit
ꝯſequēter rei exitus appro-
bauit. Nam ſicut illa virga
ſine radice ſine quolibet na-
ture uel artis ammiculo fru-
ctificat. Ita virgo maria ſi-
ne coniugali opere ꝓcreauit
filium Filium ſane flore de-
ſignatum et fructu flore ꝓp-
ter ſpeciem, fructu ꝓpter vti-
litatē Nata ē igit̄ btā virgo
maria ſicut legimus patre
nazareno Matre bethlehe-
mita Quas vrbes xp̄i nati-
uitati vel ꝯuerſacōi deſtina-
tas eſſe ꝓphete non tacuerāt
Deſcendit a radice illius fi-
de preclari abrahe cui ſuper-
na ꝓmiſſa fuerat benedictō
omniū gencium et in ſemine
ſuo et ab ſtirpe dauid quem
deus notā ſibi probitatem e-
gregia laude ſublimauit di-
cens. Inueni dauid ſm̄ coꝛ
meū De regali nāq̄ȝ tribu ⁊
ſacerdotali duxit originez q̄
ſummū regē atq̄ȝ pontificez
erat paritura Nō tamē hec
idcirco diximus ꝙ domi-
nus qui peccatores ſaluare
venit dignat⁹ ſit matrē ſuā
peccatores habere ꝯgnatos
Inter quos ſpecioſa velut i

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ter ſpinas lilium apparent
Hec itaqꝫ electa ⁊ in ſignis i
ter filias nō fortuitu quidē
aut ſolo placito ꝑētū vt ple
riqꝫ Sed diuina diſpenſacio
ne nomē accepit Ita vt i ipa
quoqꝫ vocabuli i figura ma
gnū q̄d innuerat. Interp̄tat
eñi ſtella maris. Quid ergo
miſticū hec interp̄tacio gerat
ꝑ ſimilitudinē oſtendā⁹ nau
tis quippe mare tranſeunti
bus natare opus eſt ſtellam
hāc lōge a ſummo celi cardi
ne choruſcantē ⁊ reſpectu il-
li⁹ iā eſtimare atqꝫ dirigere
curſum ſuū vt portum diſtic
tū apprehēdere poſſint Si q̄ſ
interroget dicēs Quid ergo
putes qual'olim i aīa fuerit
Vel nunc ſit hec ꝑſona que
ſit oībus ſctis ſpectāda atqꝫ
imitanda ꝓponitur. Veracit
rñdem⁹ qꝛ longe ꝑfectior ꝙ
noſtra racione demonſtrari
poſſit Tamē ne ibi nichil di
cere arguamur vbi maior aſ
fuit copia dicendorum ſeruā
tes multa et magna facun-
dis faltem pauca dicamus
ſuper hoc et que facile pro-
bentur audita. Hoc igitur i
primis aſtruere phas eſt. ꝙ
anima ipſius et caro quam
elegit ⁊ hītaculū ſibi fecit ſa

piencia dei pr̄is ab oī macu
la et immūdicicia puriſſima
fuit affirmante ſcriptura.
Qm̄ in maliuolā animā nō
intrabit ſapiencia Neqꝫ ha
bitabit i corde ſubdito pec-
catis Itē econtra ꝯfidenī aſ
ſerimus ꝙ nullo virtutū ge-
nere vacabit cui plenitudiē
gracie dei nuncius aſſerebat
in eſſe. Quod aſtento nte ar
changelo. Quis nemo ſana
mente diſcredas. Tamen ſi
quis adhuc pio deſiderio q̄-
rat argumenta virtutū ver
bis eius et factis que ſcrip-
tura commemorat tanto ſi-
bi facilius occurrrent quan
to ipſe in credendo fidelior e-
rit Sunt autem ex eis que-
dam omni fere xp̄iano per-
ſpicua Quis eſt eñi qui cum
iocunda āmiracione nō ſpe
culetur ipſius nature adole
ſcentis ſortitudinē prudenci
amqꝫ ac fidem in colloquio
angelico vbi tam conſtanter
eloquitur tā prudenter inter
rogat. tam facile credit. Fe
lix anima et omni laude di-
gniſſima que de celo ſuſcepit
prolem et mundo genuit ſal-
uatorem. Cum igitur tanta
ſint merita virginitatis Nō
tamen repudiandū eſt tho-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

rus caſtitis Quia bonū vir
ginitatis non niſi a coniuga
li thoro proceſſit Caſtitas i-
gitur in virgine alta eſt ⁊ ſū
ma . ſi in corde ſimul perſiſ-
tit et corpore . Sed caſtitas
coniugalis ſanctior eſt . que
corde ſimul et corpore cōſtat .
ꝙ illa que in corpore tantū ē
caſta . et corde diuerſis mo-
diſ ē adulterata Sine eciā ia
ctancia aut ſupbia aut eciā
in appetitu libinis . Vn̄ dile
ctiſſimi fratres omni ſtudio
ſeruemus nō ſolū corp⁹ . ſed
eciā cor noſtrum ab oī quod
odit deus ⁊ in omni qđ pla-
placeat confirmare cor no-
ſtrum . ius miſericordiā po
ſtulemus Et inter hec omia
toto cordis affectu nos aux
ilium beate et glorioſe virgi
nis marie imploremus Si e
nim nos eam ſupplici obſe-
quio frequentam⁹ in terris
ipſa nos ſedula prece chriſto
domino commendare digna
tur in celis Amen. De ſanc-
tis protho et iacicto marti-
ribus Collecta

Beati prothi nos domine
et iacincti foueat precio
ſa confeſſio et pia iugiter in
terceſſio tueamur Per do-
minum . Ite lectiones infra
octās btē marie virginis

Beatam virginem mari-
am omnimode conſtat
ab originali contagione ſo-
lam dei gracia priuſꝙ naſce
retur eſſe mundatam Quaꝫ
nimirum pietas xpiana pro
hibet credere neqꝫ eni feſtiuiſ
laudibus naſcens honoraret
ſi non caſta naſceretur . Eſt
itaqꝫ virgo regia veris ho-
noris titulis tumulata . que
proculdubio ſancta fuit an-
teꝙ nata . Si non in matris
vtero ſanctificata fuiſſet ei⁹
natiuitas celebrāda non eſ-
ſet Iheremias in vtero fuit
ſanctificatus . vt eſſet digni
or dei propheta . multo ma-
gis beata virgo ſanctificari
decuit vt eſſet digniſſiā ma-
ter dei Etiā iohannes bap-
tiſta fuit ſanctificat⁹ . vt eſ-
ſet dignus chriſtum bapti-
zare et ipſum digito demon
ſtrare . Multomagis debu-
it beata et glorioſa dei geni-
trix ſemper virgo maria ſāc
tificari . vt eſſet digna xpm
de ſuis viſceribus genera-
re . Puto ꝙ copioſior ſancti
tatis benedictio . ꝙ in aliis
ſanctis ab vtero ſanctifita-
tis in eam deſcenderit . Que
non ſolum ipius ortum ſanc
tificauit . ſꝫ et vitaꝫ ei⁹ ab oī

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

deinceps pctō immunē cōſer
uaret. quod alteri nemini q̄
dem in natis mulierū̄ credit̄
eſſe donatū Decuit namqȝ re
ginam virginū̄ vt ſingulari
priuilegio vitam abſqȝ om=
ni peccato duceret Que duȝ
peccati mortiſqȝ peremptorē̄
pateret. vite iuſticieqȝ munꝰ
omnibꝰ optineret. Experta
igitur beata et gloſa dei geī
trice ſempꝛ virgine maria ſi ō
nes ſancti et ſancte cū hic vi
uerent interrogati fuiſſēt v
trum ſine peccato eſſent. om
nes vna voce clamaſſent Si
dixerimꝰ ꝙ peccatū non ha
bemus ip̄i nos ſeducimꝰ Ex
cepta inꝗ̄ hac ſola virgine.
de qua ꝓpter honorē̄ cū de pec
catis agitur. nullā̄ ꝓrſus vo
lo habere queſtionem Btā̄
nēpe virgo maria lana mun
diſſima fuit et virgitate cla
riſſima que ſola digna eſſet
in ſe filij dei recipere dignita
tem Sicut conthilij vt ex ea
fieret purpura. imperiali tā̄
tūmō maieſtate digna quaȝ
nullus eſſet dignus induere
niſi auguſta preditus digni
tate. Unū quippe ſcimꝰ pro
certo ꝙ oīs marie vita ⁊ ac
tio ſemper intenta fuit a do
mino Ipſa ſiquidē optimaȝ
partem elegit Ideo ꝓmeru
it ꝙ ex ea dei filiꝰ angelo nū̄
ciante corpus ſuſcepit Uolu
it igitur eandē̄ eſſe virginem
de qua immaculata imma=
culatus procederet oīm ma=
culas purgaturꝰ Uoluit ⁊ eſ
ſe humilē̄. de qua mitis ⁊ hu
milis corde ꝓderet. harum in
ſe virtutū hoībꝰ exemplū ſa
luberrimū oſtenſuȝ Int oēs
ſctōs memoria btē̄ virginis
marie eo frequēcius agitur.
atqȝ feſtiuiꝰ que maiorē̄ gra
ciam apud deū credit̄ inueiſ
ſe Anna ſterili q̄ nō paris e=
rumpe clama q̄ nō parturis
O felix copula ioachim ⁊ ā̄
ne e quibꝰ nata ē̄ virgo ma
ria. virgo in partu. virgo pꝰ
partū O filia pucherrima o
filia dulciſſima o liliū natuȝ
inter ſpinas ex nobiliſſima
et regia ſtirpe dauitica Per
te regina ditatur eccleſia ſa=
cerdocio. per te fit legis trā̄ſ
lacio. ꝑ te reuelatur ſpūs la
tens ſub littera ſacerdotali
dignitate trā̄ſlata e tribu iu
da O roſa nato e ſpinis iu=
deis quo diuino ardore repl'e
ſti omnia O ave filia et dei
mater Beatꝰ venter qui te
portauit. et beate vlne q̄ am
plexate ſunt te. O ſacerria

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

filia ioachim et anne o ſacer
rimus fetus . qui maternis
portaris brachijs et poteſta-
tes apoſtaticas ambigis tre
me factas O proles ſacerri
ma q̄ materno tendēs ab vbe
re angloꝝ obſequijs honora
ris O ſoboles ſanctiſſimā pa
rentū glōa te generacōes ge-
neracionū beatificāt In ex
altacōe ſancte crucis ad vs.
pſalmi ferial' cum ſuis anti.
Cap̄ Michi aūt. Require i
ei9 inuēcōe Rēm O crux bn̄
dicta Require ibidez ſcilicet
ix Rē vmp Salue crux ſctā
V. Hoc ſignū crucis Super
magt O crux glō. Ibidem
Deus q̄ vnigeiti Collcā
filij tui dn̄i nrī ihū xp̄i
p̄cioſo ſanguie hūanum ge-
nus redimere dignatus es.
Concede ꝓpicius vt qui ad
adorandā viuificam crucem
adueniunt a peccatorū ſuo-
rum nexibus liberentur P
Poſt bndicam9 de ſcā ma-
ria et martiribus Collecta.
Infirmitatē nr̄am que-
ſum9 dn̄e ꝓpicius reſpi
ce et mala noſtra. que iuſte
meremur ſanctoruz tuorum
cornelij et cipriani inter ceſſi
one auerte Per Inuitato.
Regē crucifixū dominū Vei
te adoremus. vmpn9 Signū
crucis In p̄mo nocturno. añ
Ecce crucē dn̄i fugite parteſ
aduerſe vicit leo de tribu iu-
da radix dauid O m̄es pſal
mi et V ſicut in eius inuencō
ne añ. Adoram9 crucis añ.
Adoram9 te xp̄e Require in
eius inuencione Lcō p̄ria.
O vera bona et ſcā crux
xp̄i q̄s te rite totā enar
rare poteſt aut condigne lau
dare que celeſtium archano
rum pia es reuelatrix. miſ-
teriorum dei ſacra conſerua-
trix ſacramentorum chriſti
ydonea diſpenſatrix. In te
angeli gaudia ſua accumu-
lata cōſpiciunt. in te hoīes
iura ſalutis ſue cognoſcunt
in te inferi iuſtam retribuci
onem fraudis ſue percipiūt
Rē. Dulce lignū Require ibi
dem ſcz Rēm, ſextum Lcō ij.
O bona crux preterita re
nouas p̄ſencia illuſtraſ
futura premonſtras perdi-
ta requiris inuenta cuſto-
dis lapſū reſtituis et in viā
pacis dirigis. Tu eterni re-
gis es victoria celeſtis mili-
cie leticia. terrigenaruz quo
q; potencia. O bona crux
tu peccatorum remiſſio pie-
tatis exhibicio. meritorum

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

augmentacio tu infirmoꝝ
remedium laborancium auxi
lium lapſorum refrigerium
tu cura egrotos medicans
tu gaudium meſtus conſo-
lans tu ſanitas dolentes le
tificans Tu autem domine.
℟ Hoc ſignū primū .Lcō iiij
O bona crux tu ſtatus re
cte credenciū tu firmi-
tas bñ opanciū btitudo rite
perſeueranciū. et quidquid
de redemptione mundi po-
teſt cogitari. quidquid ling-
na rite loqui ad laudem tu-
am decentiſſime poteſt ad-
aptari. quia quidquid in te
laudatur crucifixo in te xpo
regi deputatur. Solue crux
dei veneranda que ſapiencia
lumen et doctrix orbis terra
rum es que et vera laus ⁊ a
mica virtutis et clara philo
ſophia apd celicolas terrige
naſq. indeſinenter viges ꝙ
magis decet imperialē voca
ri thronū ꝙ ſeruile tormētuꝫ
quia impator et rex nr̄ xps
regnū ſibi vite et poteſtateꝫ
in celo et ī terra acquiſiuit.
hoſtes ſupauit. ⁊ mundū deo
reconſiliauit ℟m. Agnꝰ dei
xps ⁊ t In ii. noct aū. Tuam
crucē ado. Dm̄ e t. aū. Per
ſignū aū. Nos aūt glari L

Criſtiani ppl'i vexillū fra
mea quā contra hoſtiū
forciū forcius belluꝫ te obſe
cro vt tua virtute pectꝰ meū
infirmū bñdicas vt tuis lau
dibus ⁊ eterni regis ī te triū
phātē valeā decantare. quō
ſcilicꝫ celeſtia ſimul et terre-
na vno federe ꝯiungas. pac
tum confirmes et mortis vi-
cula diſſoluas Tu autē ℟m
O crux glorioſa o crux ado
rāda o lignum pcioſum ⁊ ad
mirabile ſignū Per qd ⁊ dy
abolus ē victus et mūdꝰ xpi
ſanguine redēptus eſt ℣ Dul
ce lignū dulces clauos dulce
pondus ſuſtinuit quod dig-
num fuit portare pciū huiꝰ
O crux ama Lcō v. ſecl'i
bilis o lignū precioſuꝫ
o ſignū venerandum. o crux
glorioſa nō es ſuſcipiēda pm
crudelium. qui tibi mitiſſiō
parauerunt inſipiētiſſimam
impietatē ſed pm eiꝰ qui te
ſponte ſuſcepit ſapientiſſi-
mam pietatē Nā illi te elege
runt vt per te ſcelus impie-
tatis perpetrarēt. ille te ele-
git vt per te opꝰ pietatis cō-
ſumaret. illi te elegerunt vt
iuſtum morti traderēt ille vt
pctōres a morte erueret. illi
vt vitam interficerēt Ille vt

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

mortẽ perimeret. illi vt ſal-
uatorem dampnarẽt. ille vt
dampnatos ſaluaret . Rm.
Crux fidel' inter omnes ar-
bor vna nobil'. Nulla ſilua
talẽ ꝓfert frõde flore germi
ne dulce lignũ dulces clauoſ
dulce põdus ſuſtinuit ℣. Su
per oĩa ligna cedrorum tu ſo
la excelſior. Nulla ſilua talẽ
profert fronde ꝛc. Lcõ vi

O crux admirabilis per
te infernus ſpoliatur ꝛ
per te redemptis obturatur
per te demones terrẽtur com
primuntur vincũtur ꝛ cõcul
cantur. Per te mundus re
nouatur atq veritate lucen
te et iuſticia regnãte decorat
Per te hũana natura pecca
trix ẽ iuſtificata depriuata.
ſaluata Ancilla tartari libe
rata mortua reſuſcitata. ꝑ
te citas illa celeſtiſ reſtaurat
Sic itaq in te et per te vera
ſpes per te aĩa mea a vita ve
teri mortificetur et in nouaz
reſuſcitetur Tu aũt do. Rm.
Tuam crucẽ adoramus do-
mine tuam glorioſam reco-
limus paſſionẽ Miſerere no
bis qui paſſus es pro nobis
℣. Adoramus te xp̃e et bene
dicimus tibi. quia per crucẽ
tuam redemiſti mundũ. Mi

In tercio noct. añ. Salua-
tor mundi ſalua nos qui per
crucem ꝛc. pſ. Cantate pri.
Añ. Salua nos xp̃e ſalua-
tor per virtutem ꝛc. añ San
ctifica nos dñe ſignaculo ſcẽ
crucis vt fiat nobis obſtacu
lum contra ſeua iacula inimi
corũ defende nos dñe per lig
num ſanctũ et per preciũ iu-
ſti ſanguinis tui cũ quo nos
redemiſti Euãgeliũ Erat hõ
ex phariſeis Reqre ibidẽ ℟
Adoramꝰ te xp̃e et benedici-
mus tibi Quia ꝑ crucẽ tuaz
redemiſti mundum ℣ſꝰ Nos
autem gl'ari oporte t in cruce
dñi nr̃i ihũ xp̃i Quia ꝑ Rm
O crux benedicta que ſola
fuiſti digna portare regẽ ꝛc.
℟ Per tuã crucẽ ſalua nos
xp̃e redẽptor Qui mortẽ nr̃az
moriẽdo deſtruxiſti ꝛ vitã re
ſurgẽdo reparaſti ℣ Miſere
re noſtri ihũ benigne qui paſ
ſus es clementer pro nobis
Qui mortẽ ꝛc. Ad laudes.

O magnum pietatis
opꝰ mors mortua tunc
eſt quando in ligno mortua
vita fuit Añ O crux ammi
rabilis euacuacio vulneris.
reſtitucio ſanitatis . Anti.
Salua nos chriſte ſaluator
per virtutem chriſti crucis.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

qui ſaluaſti petrū i mari mi
ſerere nobis antipho Dulce
lignū dulces clauoſ dulce pō
dus ſuſtinuit qđ dignum fu
it portare pciū hui⁹ ſecli añ
Crux bñdicta nitet dñs que
carne pepēdit atz cruore ſuo
vulnera noſtra lauit Capit.
Hoc ſentite i vobis quod
et in criſto iheſu qui cū
in forma dei eſſet exinaniuit
ſemetipſum formam ſerui ac
cipiens Deo grā ymn⁹ Salue
crux ſctā vſi Per ſignū cru
cis añ. Sup oīa ligna cedro
rum ſola excelſior in qua vi
ta xpus triūphauit ꝛ mors
mortem ſuparit. Memoria
de btā virgine et de martiri
bus Cetera ſicut in die innē
cōis Sz veſpe erūt de beata
virgīe ſic añ Introduxit me
rex ꝛc Cap Dñs poſſe. me.
R Regali ex pge Cete. vt i
die ſctō Poſt bñdicam⁹ de
ſcā cruce añ. O crux ſplēdi
dior cūctis aſtris mūdo cele
bris hoīb⁹ mltū amabil' ſan
ctior vniuerſ q̄ ſola fuiſti di
gna portare talentū mūdi dul
ce lignū dulces clauoſ. dulcia
ferēs pōdera ſalua preſentez
cateruā in tuis hodie laudi-
bus congregatam Col vt̄s
Memoria ſācti nichomedis
martiris Collecta

Adeſto dñe populo tuo:
vt bti nichomedis mar
tiris tui merita preclara ſu-
ſcipiens ad impetrandā mi-
ſericordiam tuā ſemper eius
patrocinijs adiuuemur P.
Ad matutias totalit ſicut le
ctum ē infra ocās. Lcō pria.
Spūs ſcūs ignis ꝯſumēſ
ē q̄ſ ſciſſimā aiaz tuā to
tāſi ſeipo inflāmauit ac diui
ne ſplēdore maieſtatis imple
uit tuūq̄ vterū ieffabili mo
do impregnauit. Fecitq̄ vt
deum et hominem cōciperes
clauſa pariens et poſt par-
tum virgo permanens L ij.
Nā igit vterū tuū o. dña
velut ſacratiſſimuz vini
di tēplū venereri q2 i eo ſal⁹
mūdi iniciata eſt ibi decorem
indutus eſt dei filius ac p̄ele
cte ſpōſe ſue ecclie formoſus
in ſtola candida exultanter
occurrit. Deſideratuz diu oſ
culum porrexit. ac preordi-
natas a ſeculo nupcias vir-
go cum virgine prelibauit.
Tu autem do. Lectio tercia
Ibi primum fact⁹ eſt pa
rtes inimiciciarum quē
intra celum ꝛ terram protho
plaſtorum inobediencia con
traxerat Ibi conſectata ſūt
terrenis celeſtia. et obuia-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

uerunt ſibi in oſculo pacis.
quando in vnā eandēq; per
ſonam ꝯcurrerunt diuinitaſ
⁊ humanitas. Factūq; ē no
uum iſtud ſup̲ terrā vt deus
eſſet homo. et homo eſſet de⸗
Ubi helizeus ma us
gnus in menſurā ſuſci⸗
tandi puerulí ſe ꝯtraxit Ibi
antiquus deoꝝ p̄electo filio
ſuo tunicā induit polimitaꝫ
Ibi rebecca futuroꝝ preſcia
magnificandi filij manibus
pelliculas hedorū circūdedit
et colli nuda ꝓtexit Lcō v.
Ubi enī gracia ſpūs ſanc
ti coop̲ante filius a de
o p̄re hereditādus in omni⸗
bus gentib⁹ diuine maieſta
tis potēciā ſimilitudine car
nis pcti cooperuit. Et qua⸗
ſi abſconditus eſt vultus ei
us infirmitate Tu Lectio vi
Ubi alti conſilij ꝓuidēcia
inuiſcatus eſt ham⁹ qui
ad extrahendū ſerpentē an⸗
tiquū in hoc mare magnum
traiectus eſt. Inde egreſſa ē
armilla aurea vnde p̲foratur
maxilla leuiatan vt euome
ret mortuos non ſuos quos
ab origine mūdi deglutierat
Eufemie virginis Collecta
Ops ſempiterne de⁹ qui i
firma mundi elegis. vt

forcia queq; ꝯfundas Cōce
de ꝓpici⁹ vt qui btē eufemie
virginis ac martiris tue ſo⸗
lempnia colim⁹ eius apud te
patrocinia ſenciam⁹ Per
Martirium ſācte eufemie
que martirizata ē ſub
dyocleciano imp̲atore. ſub ꝯ
ſule vero priſco i epupa erat
congregacio xp̲ianoꝝ Inter
quos erat eufemia gratiſſi⸗
mū habens vultū. Cū veniſ
ſet et ſtetiſſet dixit ad eā ꝓ⸗
conſul O baudi decreto im⸗
p̲atoris et immola deo mag
no marti Lectio ſecūda
Sancta eufemia dixit no
tum ſit tibi ꝓconſul qꝛ
ego ſeruio magno et perpe⸗
tuo regi qui ſedet in celis et
criſto filio ei⁹ qui patris vo
luntate extendit celos ꝯfir
mat terram cuncta conſtitu
it Illum adoro et illi ſacrifi
cium meū memetip̄m offeraꝫ
Tunc proconſul priſcus ira⸗
tus ꝙ a muliere vinceret Iuſ
ſit argumēta ſtare rotarū et
illam imponi Sed rote com
buſte ſunt et eufemia ab an
gelo ſoluta in quodam vico
excelſo incolumis ſtare con⸗
ſpicitur Tu autem Lectio iij
Virgo eufemia cū immo⸗
bilis p̲maneret in car⸗

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

cere recludit vt ſeptīo die in ter quatuoꝛ lapides duriſſimos ſicut oliua ꝯſtringeret Qui lapides ad eius oꝛōꝫ in cinerem tenuiſſimū ſunt redacti Carnifex vero vt dn̄i ſui iniuriam vindicaret gladiū in ei⁹ latus fixit ⁊ criſti martirem fecit Beata eufemia in calcidonia cū honoꝛe ſepulta eſt cui⁹ meritis oēs iudei et gentiles calcidonie in xp̄m crediderūt Eodē die Luce et Geminiani marti-

Preſta qn̄s dn̄e precibus noſtris cū exultacōe ꝓuentum vt quoꝛū diem paſſionis annua deuocōe recolimus. eciā fidei ꝯſtanciā ꝯſequamur Lamberti martiris

Deus qui ſalutarē Col. nobis hodierna die beati lamberti martiris tui atq̧ pontificis paſſionis dediſti leticiā. preſta qn̄s vt ⁊ cōuerſacionis eius inſigna experiemur ⁊ interceſſione tibi placita iugiter gloriemur

gitur glorioſus Lcō i. martir lambertus eterno regi ſacerdos dilectiſſim⁹ inſignis ex ꝓſapia traiectēſi vico extitit oꝛiundus Hic deniq̧ puerulus apud xp̄ianos degens bone indolis eſſe incipiēs primeuā ſtatim etatem ſuamvnda ſacri baptiſmatis purificatā xp̄o domino ꝯſecrauit Seq̧ totum ad hoc ꝑut nouit ⁊ valuit diuinis volūtatib⁹ mācipauit

Quo in re celeſti grā ꝑueniente ei⁹ affines vnanimit decreuere vt quē a puericie ſue ānis vita illuſtrabat ſctitatis auctoꝛitas erudiret lrālis iuuaretq̧ ꝑducens ad faſtigiū ſumme ꝑfectōis Tu

Huius itaq̧ cōſilij diſpenſacione reperta ymmo cū dei diſponēte clemēcia foꝛma cōſpicuus ſenſu docibilꝫ peritiſſimis viris tradit erudiendus. eccleſia religiōe ad modū inſignitur et celeſtium miſterioꝛū igneo amoꝛe penetrabiliter inflammatur

Tanto q̧ celerius liberalium fluenta arciū epotauit quāto in amoꝛe dei ſe totū transfudit olim. nec celantur ei q̄cūq̧ obſcura gerūt. Qm̄ nulla moꝛa ad diſcēdum eſt. vbi ſp̄us ſanct⁹ doctoꝛ adeſt Inſtructus tandē dogmatib⁹ ⁊ vbertim vigoratus modo monaſticis ſanctionibus deſtinauit in coꝛde ſuo puer bone indolis regredi ad domum ꝑ[illegible]toris quod

ſagaci animo cepit ad effec-
tum actõis vſqꝫ perduxit.
Tunc benignus pater ca
riſſimum pignus acci-
piens amabiliter intellexit
ſpirituali mēte nō mediocri
ter eū tranſcēdere annos pu
ericie gaudebāt ambo lāber
tus honore pater et pater in
ſignis lāberti ex actibꝰ almi
Et quidē puer ſtrennuus
nitens totis viribꝰ vir
fieri ꝑfectus iuxta pſalmigͣ
phi vocem ibat quottidie de
virtute in virtutē ꝑparās ſe
ad illa ꝑagenda que incõmu
tabilis dei ꝓuidencia per ip
ſum ante tēpora ſecularia fi
eri predeſtinauit oꝑa q̄q̄ iu-
uenis eſſet. etate tn̄ morum
grandeuus ꝓbitate Jactan
ciam vitabat pompā virili-
ter ꝯculcabat ꝛ q̄dq̄d hr̄e ꝑt
pauꝑibꝰ erogabat condēs ce
lo thezauros vbi eternaliter
eos poſſidebit Omelia Si
quis vult venire pꝰ me abne
get ſemeipm̄ ꝛ tollat cru. ꝛc̄.
Cetera de vno martireNo-
ta ſi vigilia ſancti mathei a
poſtoli et euāgeliſte in feria
quarta ſexta vel ſabba. q̄tu
or temporum euenerit Euā
geliū de vigilia mathei nō ē
dicendū Sed totū de ieiunio
quatuor temporū cum Ome
lia cuiuſlibet diei precibus
et ſeptem pſal. Collec. ꝛ Ca
pit. de ieiunio predictis die-
bus non legātur niſi ad ma
tutinas. Si autem feſtū ma
thei vl' maurich in aliquo die
predictorum euenerit Tūc em̄
totum de ſanctis eſt agen-
dum In vigilia ſancti ma-
thei Scdm̄ Lucam
In illo tp̄e Vidit iheſus
publicanum noīe leui ſe
dentē ad theolonium ꝛ ait illi
ſeq̄re me Et re. Omel' Be.
Quod theoloniū ad curā
diſpoſicõem qꝫ vectiga
liū dicit. Theolos em̄ grece
latine vectigal nominat Idē
autē leui et matheus eſt Sꝫ
lucas marcuſqꝫ ꝓpter vere-
cundiā et honorē euangeliſte
nomen ponere noluerunt vul
gatum Tu aūt Lectō ij.
Ipſe aūt matheus iuxta
illđ qđ ſcr ptū ē Juſtꝰ
accuſator eſt ſui in principio
ſermonis mathei ſe ꝛ publi
canū nominat vt oſtendat le
gentibus debere conuerſum
de ſalute non diffidere Cum
ipe de publicano in apl'm de
theolonario in euangeliſtam
repente ſit mutatus Tu au
tem domine L iiij.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Et relictis oibus ſurgenſ ſequutus eſt eum Intelliges ergo matheus quid ſit veraciter ſequi dominū relictis oibus ſequitur. Ideo et pauperē xpm non tn̄ greſſu. ſed affectu conſectari potuiſſet reliquit ꝓpria qui rapere ſolebat aliena Ad vs et ad matu. ⁊ ceteras horas de euāgel' Sꝫ pſ ympiet v de apoſtol' Cap ad vs Unicuiqꝫ veſtrū R Quatuor aīalia vr9 Mathee Annue xpe vſi. In oēm terram Sup mgt Ecce ego iohannes Collecta

Bti mathei apli tui et euangeliſte dn̄e pcib9 adiuuemur. vt qd poſſibilitas noſtra nō obtinet eius nobiſ interceſſione donet Lectio i.

Erant duo magi zareos et arphaxat apd ethiopes in ciuitate nadauer. qui ita ppl'z ludificabāt vt ſe deos eſſe dicerent Et credebat eis omnis populus et etiam ipe rex noīe eglipp9 ibat aūt opinio eoꝝ p totā ethiopiaꝫ ita vt etiam ex lōginquis venirēt et adorarent eos Lectō

Faciebāt eni̅ greſſus homini ſubito figi tādiu imobiles ſtare ꝙdiu voluiſſēt Similiter et viſus hominū et a ſuo officio refrenabant Imperabāt ſerpentib9 vt pcuterent et ipi incantādo curabant Tu autem Lcō iii.

Dn̄s autem curam hoīm gerēs Contra hos matheū apoſtolū miſit Qui ingreſſus ciuitatē cepit detergere pſtigia eoꝝ. Qēs enim quos illi figebant hic in xpi noīe ſoluebat Quos illi cecabāt hic illuminabat Quibus illi auditū tulerant hic reddebat L iiii

Serpētes eciam quos illi ad perciendos homines excitabant hic ꝯuertebat in ſompnium. et eoꝝ pcuſſiones facto ſigno crucis xpi curabat Nunc cū vidiſſet ethiops eunuchus candacis noīe q̄ fuerat a philippo aplo baptizatus pcidit ad pedes ei9 orās ⁊ dicēs Qr reſpexit dn̄s ciuitatē iſtā vt liberaret eādē de manu duoꝝ magorū horum quos putabant hoīes ſtulti deos eſſe Lectio quinta

At ſuſcepit eū in domum ſuā ⁊ veniebāt amici cādacis eunuchi et audiebant verba vite credebāt xpo ihū dn̄o nrō ⁊ baptizabant plurimi videntes ꝙ oīa q̄ faciebant magi mala oibus hec

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

dei apo'lus euacuaret **L vi.**
Matheus non ſolũ hos cu
rabat quoſ illi ledebãt
Sed eciã oẽs qui ad eũ fere
bantur diuerſis infirmitati
bus obceſſi. pdicabat popu
lo veritatẽ vt oẽs mirarent
eloquẽciã eius Tandẽ apo-
ſtolus criſti iuxta altare vbi
corpus xpi ↄfecerat matiriũ
aplicũ ↄpleret Nã expanſis
manibus orantez ſpiculator
miſſuſ a tergo ab yrthaco ic
tu gladij ferẽs aplm xpi mr
tirem fecit **Scdm matheũ.**
In illo tẽpe Uidit ihũs
hominez ſedentẽ in thelonio noĩe matheũ et ait illi
ſeqre me **Omelia Bede pſ-**
Quãto grauiorẽ dñs i e-
lectis ſuis pctoꝝ lang
norem curauit Tanto ampli
orem cunctis gracie ſue potẽ
ciam monſtrauit Inde et ex
euangelica lcõe audiuim⁹ qz
ſedentẽ in theolonio matheũ
ac tpalib⁹ intentũ curis re-
pente miſeratus vocauit Et
de publicano iuſtũ et de the-
lonario diſcipulũ fecit **L viij**
Quẽ eciã eiuſdẽ pficienti
bus grẽ incrementis de
ↄmũi diſcipuloꝝ numero ad
apoſtolat⁹ gradum pmouit
nec ſolũ pdicandi verũ etiaz
ſcribendi euangelium illi mi
ſteriũ cõmiſit Ut qui terre-
ſtriũ curas omiſerat celeſtiũ
talentoꝝ diſpenſator eſſe in
Quod ob **Lcõ ix** ciperet
id vtiqz puidencia ſup
na fieri diſpoſuit et nullũ e-
normitas criminũ nullũ nũe
roſitas ſcelerũ a ſperãda ve
nia reuocaret Cũ hunc tan-
tis nexib⁹ abſolutũ tã cele-
ſtem factũ ↄſpiceret vt com
municato cũ ãgelicis ſpiriti
bus vocabulo euãgeliſta no
minaretur et eſſet **In veſpiſ**
afie. de laudibus pſalmi de
aplis . Cap ſicut in cõmuni
ſcõꝝ ymn⁹ Exultet celũ lau
Sup mgt Conſpicit in cel'
Poſt bndicam⁹ añ O ve-
re ſci milites thebei fortes ĩ
agone fidei ↄſtantes in deuo
cõe ſpei feruẽtes in dilcõe dei
terrena deſpicientes celeſtia
ↄtẽplantes o q̃ pcioſa morſ
ſctõꝝ q̃ vitam meruit ange-
loꝝ q̃ pclara martirũ gloria
q̃ nichil metuit hoſtiũ cune-
os de quoꝝ collegio dux ſa-
cer mauricius ↄſtans in pa
ſione ſocius celeſtis milicie
municeps fact⁹ eſt eterni re
gni particeps ℣ Letta. in d
Deus qui es ſcõꝝ **Col.**
tuoꝝ ſplendor mirabi

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

q̃uiq; hũc diẽ ĩ honore btõꝝ
martirũ tuoꝝ mauricij exſu
perij candidi victoris innocẽ
cij ⁊ vitalis. ſocioꝝq; eorun
dem martirio ꝯſecraſti Da ec
cleſie tue de natalicio tãte fe
ſtiuitatis letari. vt apud mi
ſericordiã tuã exẽplis eorũ ⁊
meritis adiuuemur Cantus
de matutin⁹ vſq; ad laudes.
D ũ diocleciãus imꝑator
collegã ſuũ maximia
num ceſarẽ aduerſus aman
dum tirannũ ad galliã deſti-
naſſet et ad ſupplementũ ex
ercitus legionẽ thebeoꝝ ⁊ ori
entalib⁹ militib⁹ dedit Que
legio ſexmilia ſexcentos ac
ſexagita ſex viros oẽs vali-
dos armiſq; inſtructos. ex ã
tiquoꝝ romanoꝝ hẽbat exẽ
H ij ergo milites xp̄i plo
ane religiõis ritũ ab ihe
roſolimitane vrbis epo acci-
piẽtes. romanã nãq; ciuita
tem attingẽtes eandẽq; xp̄i
anitatis fidẽ apđ btũ mar
cellũ papã ꝯfirmauerũt. ita
vt oẽs gladio iterirẽt q̃ ſacrã
T rãſceſis fidẽ violarẽt
igit alpibus maximia-
n⁹ ceſar ad opidum qđ octo
dorus dicitur venit vbiq; ſa
crificaturus ydolis exercitũ
ꝯuocari iuſſit Quod vt per
uenit ad noticiam thebeorũ
legionis ꝑteriens opidũ octo
dorẽſẽ ad locum cui aggãno
nomẽ eſt celeriter ꝓperauit.
vt neceſſitatem ꝯmittẽdi ſa
crilegij declinaret Lectõ iiij.
M axiamian⁹ vt agnouit
legionẽ ſacrificijs nol-
le intereſſe ſubito furore cõ-
motus miſit ſatellites vt le
gionẽ ad ſacramentorũ ſuoꝝ
ſacrilegia reuocarẽt ī in eadẽ
nãq; legione erat ꝑmicerius
Mauricius ⁊ ſignifer exu-
perius ⁊ candidus ꝓcurator
T unc hij q̃ ꝑerant legioni
miti affatu reſponſũ de
derunt eſſe ſibi in animo de-
um viuũ colere et traditam
xp̄ianitatis religionẽ ꝑhen
niter cuſtodire ad bellorum
vſum parã eẽ legionẽ ad cõ
mittenda vero ſacrilegia nõ
obedire Tu aũt Lcõ vi
V enemus ergo arma ⁊ ec
ce nõ reſiſtimus. q² mo
ri q̃ occidere ſatis maluim⁹
⁊ innocẽter interire q̃ noxii
ꝑoptam⁹ viuere. Cedebant
itaq; paſſim gladijs non re-
pugnãtes ſaltẽ aut reclamã
tes Sed depoſitis armis cer
uices pſequutoribus prebẽ-
tes Tu aũt Euãgeliũ Atten
dite a fermento Laudes

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

406

Scũs mauricius legionē
ſcãꝫ ꝓmonuit vt ad cele
ſtia regna ꝯperaret btũſ exu
pi⁹ miles cãdid⁹ ⁊ victor iũ
ctis meritis ſe ſociauerunt.
añ Sctã legio aganenſium
martirũ dum reſiſterent ad
uerſariis ſacro duce mauri-
cio interueiente imortalitatis
ꝯpendiũ acq̃ſierunt añ. Ec-
ce fact⁹ eſt ſacer ille aganen
ſiũ locus per ſuffragia ſanc-
toꝝ ſalus p̄ſenciũ preſidium
futuroꝝ añ. Precioſa ſunt
thebeoꝝ m̃tirũ vulnera ſci
mauricij cũ ſocijs ſuis q̇ ſub
maximiano mortem decre-
uerũt ſuſcipere añ. Sctõꝝ
corpa ſacri ſanguis vnda ꝑ
fudit p̄cioſoꝝ martirij ſocie-
tas ꝯſecrauit que nobis ro
dan⁹ inundã ꝑfudit Capl'm
Hij ſunt viri mĩe Reqre i fe
ſto iohis et pau. Sup bñdi.
Antiphona. Flagrabat in
btiſſimis martiribus glorio
ſus ardor q̃ trucidati ferro
colla ſubmittũt q̇ ſub maxi
mião ꝑepti ſunt quos multi
tudo angeloꝝ cum gaudio
ſuſceperũt. In ſecũdis vis.
Vigã virtutis Sup magt.
añ Triumphabãt ſãcti m̃r-
tires criſti ſub maximiano
mortē decreuerũt ſuſcipere.

⁊ cũ ſctõ mauricio regna ce
leſtia aſſumpſerunt Magt.
Sanctorum coſme et dami-
ani martirum. Collecta.
Magnificet te dñe ſctõꝝ
martirũ tuoꝝ coſme et
damiani btã ſolẽpnitas q̃ ⁊
illis gloriã ſempiternã ⁊ opē
nobis ineffabili prouidẽcia
contuliſti. Per dñm. Lcõ i.
Tempoꝛib⁹ diocleciani ⁊
maximiani fuit q̃dam
mulier i ciuitate egea venerã
bilis ac timẽs deũ nõie theo
dera Hec cũ omnibus dieb⁹
vite ſue pijs operibus inſiſte
ret ſãctos germanos coſmã
et damianum enixa ē. L ij.
Que cũ eos enutriſſet et
litteris inſtruxiſſet me
dicine artis ſpiritu ſancto e
docti ſunt Curare ceperunt
ſcḋm euangelium omnem in-
firmitatem non ſolum in ho
minibus ſed etiam in iumē-
tis. et cum hec faceret a nul
lo aliquid tam diuite q̃ͣ pau
pere accipiebant. mandatuꝫ
ſaluatoris cuſtodiẽtes Gra
tis accipitis gratis date
Multis mirabilib⁹ factiſ
quadã die inuenerunt
camelũ arte dyabolica debi
litatum quē ſanũ reſtituen-
tes illeſum abire iuſſerunt

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Q odem tpe fuit Lcō iiij.
matrona quedā nomie
palladia Hec cū omnē cen-
ſum in medicos expendiſſet
et nichil ꝓfeciſſet· ꝯgnita o
pinione ſanctoꝝ coſme ⁊ da
miani miſit ad eos deꝑcans
vt ſe viſitare nō dedignarēt.
Q ui cum veniſſent L v.
ad eām ⁊ in aīa et corꝑe
curaſſēt Sciēs qꝛ a nullo ali
quid accipiebāt. oculte ob-
tulit ſctō damiano tria oua
nō ꝗ cupiditati ſꝫ ſcti conue
niſſent et multis ſacramētis
ꝯſtrict9 ſuſcepit munuſculū
ei9 ne ſpernere videret nomē
dm̄i ꝑ qd̄ adiurat9 eſt L vi·
H oc cū ſctūs coſmas cō-
periſſet valde ꝯtriſtat9
eſt ⁊ ꝑcepit ne cū illo ſepeli-
retur In eadem nocte appa
ruit dn̄s ſeruo ſuo coſme di
cens. Quare ſic loquut9 es
ꝓpter munus quod ſuſcepit
non mercedis grā ſed ꝓpter
nomē meū adiuratus ſuſce-
pit Tu Omelia Hec mādā
bo vobis Cetera de mattiri
bus in cōi ſctōꝝ ¶ In feſto
michaelis Ad veſpas anti.
O mnes fideleſ criſti deuo
te ꝯcurrite ad hāc ſolē
nitatē ſci michael' archāgl'i
Omnia laud' aā Michael

Gabriel Raphael ſummi nū
cij et oēs ſcti angeli interce-
dite ꝓ nobis i ꝯſpctū domi-
aā Michael gabriel cherubī
et ſeraphim qui non ceſſant
clamare quotidie dicētes di
gn9 es dn̄e accipere gloriam
aā· Michael archangele de
fende nos in ꝓlio ſuccurrēte
dei auxilio vt nō peream9 in
tremendo iudicio aā Archā
geli michaelis iterceſſiōe ſuf
fulti te domie deꝑcamur. vt
quod honore ꝓſequimur cō
tingam9 et mēte Capitul'z
F actum eſt ꝓliuz magnū
in celo michael et ange
li eius preliabant' cū dracone
et draco pugnabat et oēs ā-
geli eius et nō ꝓualuerūt ne
qꝫ inuentus eſt locus eoꝝ ā
plius in celo Deo grās Rm
Te ſctm̄ dn̄m in excelſis lau
dant oēs angeli dicētes. Te
decet laus et honoꝛ dn̄e ℣ſ9
Cherubin ⁊c̄ Require in no
no reſpōſorio vmn9 Tibi cri
ſte ſplendoꝛ ℣. Stetit ange-
lus dm̄i iuxta aram tēpli ha
bens thuribulum aureū in
manu ſua Sup magt' anti.
Dum ſacrum miſteriū cerne
ret iohānes archangelus mi
chael tuba cecinit dignus es
dn̄e accipere librum et apire

ſignacula eius all' Collecta
Deus qui miro ordiñe ã
gelorũ miniſteria homi
nũqꝫ diſpenſas . ꝯcede ꝓpici⁹
vt a quibus tibi miniſtran-
tibus in celo ſemper aſſiſtit̃
ab his quoqꝫ in terris vita
noſtra muniatur Inuitato.
Angeloꝝ regi deo iubilemus
pariter Michaelẽ venerãtes
primatẽ ſolẽpniter Uenite.
ymn⁹ Xp̄e ſctõꝝ decus ange
In i. noc̃ aña. Introibo ĩ do
mũ tuã dñe ⁊ adorabo ad tẽ
plũ ſcm̃ tuuz ps̃. Uerba me
aña. Stetit angelus iuxta a
ram templi habẽs thuribu-
lum aureũ in manu ſua ps̃.
Dñe dñs nr̃ aña. Data ſunt
ei incenſa multa et adoleret
ea ante altare aureuz quod
eſt ante oculos dei ps̃ In do
mio ꝯfi. ℣ Stetit angl'us iu
xta arã templi Lectio pria.
Nouẽ vero angelorũ or-
dines eſſe dicimus. Q̃z
videlicet teſtãte ſacro eloq̃o.
Scim⁹ archãgelos angelos
ꝟtutes ptãtes principatus.
dñaciones thronos cherubin
atqꝫ ſeraphin eſſe nãqꝫ ⁊ ar-
changelos pene oẽs ſacri elo
quij pagine teſtant̃ Cheru-
bin et ſeraphin ſepe vt notũ
eſt libri ꝓphetarũ loquuntur

Quatuor quoqꝫ ordinũ noĩa
paul⁹ aplus' ad epheſeoſ nar
rat dicẽs Supra omnẽ prin
cipatũ et poteſtatẽ et virtu-
tem et dñacionẽ Rñ Factũ
eſt ſilenciũ in celo dũ cõmit-
teret bellum draco cũ mich
aele archangelo . Et audita
eſt vox millia milliũ dicenci
um ſalus honor et virtus oĩ
poteti deo ℣. Millia milliuz
miniſtrabãt ei et decies mil-
lies cẽtena millia aſſiſtebãt
Qui rurſus ſcri- Li.
bens ait . Siue throni
ſiue dñacões ſiue poteſtates
dominacões vero pricipatuſ
ac ptãtes iã ad epheſios lo-
quens deſcripſerat . Sed ea
quoqꝫ colocenſib⁹ loquntu-
rus ꝑmiſit thronos de q̄bus
nec dum fuerat q̄cq̄ꝫ epeꝭ lo
cutus Dũ vero illis quatuor
q̃ ad epheſeos dixerat ꝯiũgũ
tur throni quinqꝫ ſunt ordi
nes qui ſpecialiter exprimũ
tur Quib⁹ dũ angeli archã
geli cherubin atz ſeraphĩ ad
iũcta ſunt . nouẽ eſſe angelo
rum ordines exprimunt Rñ
Stetit angelus iuxta aram
templi habẽs thuribulũ au
reũ in manu ſua et data ſũt
ei incenſa multa Et aſcẽdit
fumus aromatum de manu

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

angeli in ↄſpectu dei ꝟ Data
ſunt ei incenſa multa vt ad-
oleret ea ante altare aureuꝫ
Et aſcendit fumus aroma-
tum de manu angeli in con-
ſpectu dei Lectio tercia
Unde et ipſi angelo q̇ pri-
mus eſt cōditus per pro
phetā dicitur. Tu ſignacu-
lum ſimilitudinis plenus ſa
piencia ⁊ delicijs paradiſi fu
iſti et perfectus decore Om-
nis lapis precioſus operimē
tum tuū Sardinis thopaci
us et iaſpis Criſolitus. onix
et berillus Saphirus carbū
culus et ſmaragdꝰ Ecce no
uem dixit noīa lapidū. qꝛ p
fecto nouē ſunt ordines an-
geloꝝ ℟ In conſpectu gēciū
nolite metuere vos eñi i cor
dibꝰ vrīſ adorate ⁊ timete dn̄ꝫ
Angłus eñi eiꝰ vobiſcū ē ℣.
Cātate dn̄o canticum nouū
bn̄ pſallite ei in iubilacione.
In ſecūdo noctur. Aſcendit
fumus aromatū i ↄſpctū do
mini de maū angeli ps Dn̄e
quis hītabit añ Michael ar
changele veni ī adiutoriū po
p̄lo dei ps Celi enar. añ Mi
chael p̄poſitus paradiſi quē
hōrificant angeloꝝ cives ps
Domini ē terra vſ. Aſcēdit
fumus aromatū in ↄſpectu

dñi de manu angeli Lcō iiij.
Sciendū vero eſt ꝙ ange
loꝝ vocabuluꝫ nomen
eſt officij non nature. Nam
ſancti illi celeſtis patrie ſpi-
ritus ſemper quidē ſunt ſpi
ritus Sed ſemꝑ angli neq̄ꝙ
dici poſſunt. qꝛ tūc ſolūmo-
do angeli ſunt cū per eos ali
qua nunciant. vnde per pſal
miſtaꝫ dicitur. Qui facit an
gelos ſuos ſpūs Ac ſi dicat
Qui eos quos habet ſpūs
ſemper etiā cū voluerit an-
gelos facit Hi āt ſūt qui mi
nima nūciant. q̇ vero ſūma
nūciant archāgeli vocāt ℟
In ↄſctū angeloꝝ pſallam
tibi et adorabo ad templum
ſcm̄ tuū Et confitebor nomi
tuo dn̄e ℣. Deus meus es tu
et exaltabo te Et cō Lcō v.
Hinc eſt eñi ꝙ ad mariaꝫ
nō quilibet āgelus Sꝫ
gabriel archangelus mittit̄
Ad hoc quippe miniſterium
ſummū angelum venire dig
num fuerat qui ſummū om
nium nunciabat Unde ⁊ ip
ſe gabriel fortitudo dei dici-
tur. Per dei namq̄ꝫ fortitu
dinē nūciandus erat. qui ad
bellandos aereas poteſtates
veniebat Tu antē dn̄e ℟m
Hic eſt michael archange-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

lus princeps milicie angloꝝ
Cuius honor pſtat bn̄ficia
pploꝝum et oracio perducit
ad regna celorū ℣ Immittit
angelus dn̄i i circuitu tim en
cium eum et eripiet eos Cui⁹

Idcirco āgeli priuatis no
minibus cenſentur ſig-
netu per vocabulū in opera
cione quid valeant · Micha
el namq̄ dicitur. quis vt de
us Unde quociēs mire vir
tutis aliquid agitur michael
mitti perhibetur vt ex ipius
actu et nomine detur intelli
gi ꝙ nullus facere poteſt qd
facere preualet deus Tu aūt
℟ Ueit michael archāgelus
cum multitudie angeloꝝ cui
tradidit deus aias ſanctorū
Ut pducat eas in paradiſuz
exultacōis ℣ Data eſt ptās
archāgelo michaeli ſup ani
mas ſāctorum Ut In tercio
nocturno Concuſſum eſt mare
et ꝯtremuit tra vbi archāge
lus michael deſcēdebat de ce
lo pš Deus nr̄ refugium aň
Laudem⁹ dn̄m quē laudant
angeli cui cherubi̅ et ſeraphi
ſctūs ſanctus ſanctus ꝓcla
māt pš Dn̄s regnauit exul.
aň Gloſus apparuiſti in cō
ſpectu dn̄i ꝓpterea decorē in-
duit te dn̄s pš Bn̄dic. ℣

Adorate deū oēs angeli eius
Audiuit et letata eſt ſyon.

In illo tpe ſcm matheuz
accesſerunt diſcipuli ad
ihm̄ dicētes Quis putas eſt
maior in regno celorū: et ad
uocās ihūs paruulū ſtatuit
in medio eorū Omel' Bede

Ex hac ſancti euāgelij le
ctione patēter oſtendit
ꝙ humilitate peruenitur ad
regnum: ſimplicitate pene-
tratur celum. Quiſquis er
go qui diuinitatis cupit ite-
nere faſtigia. humilitatis y
ma ſectetur. Quicumq̄ vult
fratrem preuenire regnan-
do: prius illum preueniat ob
ſequendo Uincat cum offi-
ciis vt poſſit vincere ſancti-
tate Tu antē domine ℟m.
In illo tempore cōſurgit mi
chael archangelus princeps
magn⁹ qui ſtat pro filiis po
puli Et veniet tempus qua
le non fuit ex eo ex quo gen
tes eſſe ceperunt vſq̄ ad il-
lud tempus ℣ In tempore
illo ſaluabit ppl'us tu⁹ oīs q̄
ſcript⁹ fuerit in libro vite Et
veniet tps quale nō fuit ex
eo ex quo gētes eſſe ceperūt
vſq̄ ad illud tēpus Lcō viii

Si enim te non leſit fra-
tris officium meret vt

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

diligas qſi forſitan leſit ma
gis meretur obſequiū vt vi
cas. Hec enī noſtre xpiani-
tatis ſumma eſt vt amanti-
bus viciſſitudinē ledentibuſ
pacienciā rependam⁹. Qui
enī ad iniuriā paciencioꝛ fue
rit ſublimioꝛ erit in regno T
Rm Fidelis ſermo et oī ac-
ceptōe dignus michael ar-
changelus qui pugnauit cuꝫ
dyabolo Gracia dei ille vic-
toꝛ in celis extitit et ille ho
ſtis antiquus paſſus eſt rui
nam magnā ℣ Millia milli
um miniſtrabāt ei. et decies
millies cētena millia aſſiſte
bant ei Gracia ꝛc Lco ix.

Ad premiū enī celoꝝ nō
puenitur ſupbia diuici
is prefectura Sed humilita
te pauperie lenitate Arta e-
nim et anguſta eſt diuiti poꝛ
ta celeſtis. q̄ eſt camelo acus
foramē exiguū Unde ait do
min⁹ Facilius eſt camelum
per foramē acus tranſire. q̄
diuitē auarū atqꝫ mendaceꝫ
intrare in regnū celoꝝ Tu a
Rm Te ſctm̄ dn̄m in excel-
ſis laudāt oēs angeli dicēteſ
Te decet laus et honoꝛ dn̄e ℣
Cherubin quoqꝫ et ſeraphī
ſcūs pclamat et oīs celicus
oꝛdo dicēs Te decet Laudes

Dū pliaretur michael ar
changelus cuꝫ dracone
audita ē vox dicēciū ſal⁹ deo
noſtro all' an Dū ꝯmitteret
drachо bellū cū michaele ar
changelo audita eſt vox mil
lia miliū dicenciū ſalus deo
noſtro allel' an. Archangele
michael ꝯſtitui te pꝛincipem
ſup oēs aīmas ſuſcipiēdas
an. Angeli dn̄i dominum be
nedicite ineternū an. Ange-
li archangeli dn̄acōes pꝛinci
patus et poteſtates virtu-
tes celoꝝ laudate dn̄m de ce
lis all' Cap vts Factū ē vp⁹
Angelus foꝛ. ℣. In ꝯſpectu
an. Factū eſt ſilenciū in celo
dum draco ꝯmitteret bellum
et michael pugnauit cū eo ꝛ
fecit victoꝛiā all' Collec vts
Ad horas antiphōe de laud

Venit angelus ꝛ ſte Cap
tit ante altare habens
thuribulū aureū et data ſūt
ei incenſa multa que ſunt o
racōes ſctoꝝ ante altare au
reum quod eſt in ꝯſpctū dei.
Rm. Stetit angelus dn̄i iu
xta arā tēpli ℣ Habēs thu-
ribulū aureū in manu ſua ℣
In ꝯſpctū angeloꝝ pſallam
tibi deus me⁹ Ad vi. Cap

Angelus tuba cecinit et
facte ſūt voces magne

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

in celo dicentes Factū ē ver
bum huiusmodi domini dei
et christi eius et regnabit in
ſecula ſeculorū Deo grās ℟
In conſpectu angelorū pſal
lam tibi deus meus. Et ad-
orabo ad templū ſanctuꝫ tu
um Pſallam tibi deꝰ meꝰ.
℣ Adorate dominū om̄es an
geli eiꝰ Audiuit et letata eſt
ſyon Ad nonam capit.
Audiui vocem magnam
de celo dicentem Nunc
facta eſt ſalus et virtꝰ ⁊ reg
num et poteſtas chriſti eius
quia proiectꝰ eſt ille accuſa
tor fratrum noſtrorum qui
accuſabat illos ante conſpe
ctum dei noſtri die ac nocte.
℟ in Adorate dn̄m om̄es an
geli eius Audiuit et letata ē
ſyon ℣. Benedicite dn̄o oēſ
angl'i eꝰ Potētes virtute ad
audiendum verbum eiꝰ. In
ſecundis veſpis añ. de laud.
pſal Dixit dn̄s Laudate pu
eri Letatus ſum Confitebor
vltimū Lauda iheruſalem.
Cap̄ ymuꝰ et ℣ vt in primiſ
veſpis Super Magt anti.
Archangele chriſti per gra-
ciam quā meruiſti depreca-
mur te per vnigenitū domi-
num noſtrū. vt eripias nos
de laqueo mortis all'. Poſt
benedicamus de ſctō ihero-
nimo Similabo eū viro ſa
pieti ℣. Amauit eū dominꝰ
et ornauit eum ⁊c̄ Collecta
Deus qui nobis per bea
tum iheronimū confeſ
ſorem tuumqꝫ ſacerdotē ſcri
pture ſacre veritatē et miſti
ca ſacramenta reuelare dig
natus es. preſta qūs vt cuiꝰ
natalicia colimus eius ſemꝑ
⁊ erudiamur doctrinis ⁊ me
ritis adiuuemur Per L i.
Iheronimus nē in opido
ſtridonis quod dalma-
cie panonieqꝫ ꝯfiniū fuit. pa
tre euſebio natus eſt Veſteꝫ
xp̄i puer rome ſuſcepit Ibi-
qꝫ litteris grecis ac latinis a
primeuo eruditꝰ eſt Lcō ij.
In arte quidē grāmatica
donatū habuit precep-
torē in rethorica aūt victorē
oratorem Poſtq̄ vero oēm
mundanoꝝ ſtudiū litteraruꝫ
adeptus eſt ꝓbatiſſimorum
quoqꝫ monachoꝝ habitum
factumqꝫ imitatus eſt. L iij.
Interea iheronimꝰ roma
ne ecel'ie preſbiter ordia
tus ē Verū ipe ꝓpter regna
celoꝝ domū parētts oēſqꝫ co
gnatoſ romā egreſſus reliq̄t
⁊ ieroſolimā deo militatu-
rus ꝑgēs ꝑfectꝰ ē ad grego-
ſi.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

rīū nazarenū epm ꝯſtantino
politane vrbis et ſcriptura-
rūſctāꝝ ſtudijs erudiretur.
Ad deſerta deide loca ita
let⁹ accinctuſqꝫ acceſſit
vt volaſſe eū magis ꝙ meaſ
ſe crederes. Igitur poſt q̄dri
enniū ad bethleem opidum
remeauit vbi prudens ani-
mal ad preſepe domini ſui ſe
manſurum optulit Lcō v.
Et ergo opa ei⁹ valde vti
lis ꝯfecta breuiter ꝯme
moremus. centū ꝛ tredeci li
bros edidit Nouū etiam te-
ſtamentū grece fidei reddidit
epiſtolarū aūt ad paulā ꝛ eu
ſtochiū incertus ē numerus
In ſedecim quoqꝫ ꝓphāꝝ vo
lumina q̄tuor et ſeptuagita
libros editos ꝯmētatus eſt.
Tāta deniqꝫ laſcitudine
fatigatus eſt vt etiā in
ſtratu ſuo iacēs funiculo tra
bi ſuſpēſio ſupin⁹ apphenſo
erigeret vt ſcꝫ officiū mona-
ſterij ꝓut poterat exhibere-
Tandē p⁹ ꝑfectā placitāqꝫ
deo ꝯūſacōꝫ nonageſimo oc-
tauo etatis ſue anno apud
bethlehē opidū in pace reqe
uit Euāgeliū Uigilate Cap
Sapiēcia eīn antiquoꝝ Ce-
cera de vno ꝯfeſ nō pōti. Sꝫ
cap ad horas vt i cōi de doc-
toribus Sanctoꝝ remigij ꝛ
ſociorum eius Collecta.
Exaudi dn̄e ppl'm tuū et
ſcōꝝ ꝯfeſſoꝝ tuoꝝ remi
gij germani vedaſti atꝫ ba-
nōis ſolēpnia celebrātem tē
palis vite tribue pace gaude
re et eternū repire ſubſidiuꝫ
Cātus de confeſſorib⁹ L i.
Bti remigij antiſtitis de
poſicio ſācta nobis ho
die feſta ſolēnitatis exhibu
it Que ānis ſingl'is dū in ſe
curſus tēporis voluitur no-
ſtris deſiderijs innouatur
Beatus igitur remigius no
bili ꝓſapia oriundus nō ſo-
lum anteꝙ naſceretur. ſꝫ an
teꝙ conciperetur a domino
nunciatus eſt Tu Lcō terci.
Quidam enim montanus
monachus in ſōpno trino al
loqutucōe alloquutus eſt be
atam ciliniam maſculum cō
cepturam Quod vt illa au
diuit deo deuota credidit et
ꝓmiſſum paciēter expectās
cum gaudio recepit Tu L iiij
Puer ergo ille īfancia trāſ
acta teneros annos morum
honeſtate ſupauit viceſimo
ſcdo etatis ſue āno i vrbe re
menſi notis oīm ad culmen
pōtificij electus et attractus
ē in quo ſtatim nō nou⁹ ſed

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

quaſi iugiter ꝑfuiſſet appa
ruit Tu autem Lectio qui
Fuit itaqȝ i elemoſinis lar
gꝰ i vigilijs ſedulus. in orōe
deuotus et in caritate ꝑfectꝰ
Non ſolū apud hoies etiam
apud bruta aīalia Unde cuȝ
inter domeſticos ſecreciꝰ ha
beret cōuiuium deſcendebāt
intrepide paſſeres et de ma=
nu ſua reliquias comederūt
Alij abierunt ſaturi Alij ve=
nerunt ſaturandi Lcō ſexta
Accidit autem quodā tem
pore cum ꝓrochias ſuas cir
cuiret vt bonus paſtor in vi
co quodam demoniacū inue
nit. Fuſa ergo oracione de=
monem fugit. Poſt hoc ig=
nis egreſſus vrbem remen=
ſem inuaſit et fere duas par
tes ꝯſūpſit. Sctūs ergo re.
migiꝰ velut athleta ad rui=
nā vrbis celeri velocitati per
currit atqȝ ſe igni obuiū im
pleta orōe mōſtrauit Stati
flāma ꝑ patētē ꝑtē fugiēſ di
ſceſſit Quedā āt puella i vr
be tholoſa ꝑclaris orta na=
talibꝰ ab infancia ſua vexa
bat a ſpū immūdo quaȝ grā
dei curauit Que pꝰ abceſſuȝ
immūdi ſpiritus nimis feſſu
et vite calore decepta emiſit
ſpiritū Tunc btūs remigiꝰ
eſtiauit ſe feciſſe homicidiū
et nō ſalutis remediū Ad ba
ſilicā igitur iohānis vbi cor
pus iacebat feſtinabat. Ipe
vero conſurgens ſuſcitauit
mortuam quam prius ſuſci
tauit egrotam Tu antē dn̄e
Euangelium Sint lūbi ve=
ſtri ꝛc. Leodegarii Collecta
Deus qui populo tuo e=
terne ſalutis beatū leo
degarium miniſtrum tribui=
ſti. Preſta qūs vt quē doc
torem habuimꝰ in terris in=
terceſſorē habere mereamur
in celis Per dominū noſtrū
De sctō franciſco. Cap Mi
chi āt abſit glīari niſi i cruce
dn̄i nri ihū xpi ꝑ quā michi
mundꝰ crucifixꝰ eſt et ego et
mundo Deo grās Collec.
Deꝰ q̄ eccl'iam tuā bti frā
ciſci meritis fetu noue
ꝓlis āplificas. tribue nobis
qūs ex eiꝰ imitacōe terrena
deſpicere ꝛ celeſtiū donoꝝ par
ticipacione gaudere P Li
Franciſcus prius dictus
eſt iohānes. ſed poſtmo
dum mutato nomine frāciſ
cus vocatus eſt. Exiſtente vi
ro dei in oracōne dyabulus
eum ter proprio nomine vo=
cauit. Cui cum ſanctus re=
ſpōdiſſet adiecit. Nullus eſt

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

in hoc mundo adeo peccator
qui ſi conuerſus fuerit non
indulgeat dñs Tu aũt Lc ij.
Sed quicunqʒ ſeipſum pe
nitencia dura necauerit
miſericordiam in perpetuũ i
ueniet Continuo ſeruus dei
per reuelacõem cognouit fal
laciam hoſtis quomõ niſus
fuerit eum ad temptacionẽ
reducere Tu autẽ Lcõ tercia
Cernẽs autem hoſtis an
tiquus quia ſic non pre
naluit. grauem carnis tẽp-
tacionem eidem premittit.
Quod vir dei ſenciens veſte
depoſita cordula duriſſima
ſe librabat dicens. Eya fra
ter aſſidue ſic te manere de-
cet ſic ſubire flagellum Sed
cum temptacio nequaqʒ diſ-
cederet. foris exiens in ma-
gnam niuem ſe nud⁹ dimer
ſit Tu autem dñe Lcõ iiij.
Accipienſqʒ niuem in mo
dũ ſeptem pilarum cõ-
preſſit quas ſibi pponẽs ce-
pit alloqui corpi Ecce iquit
hec maior pila ſit vxor tua.
Iſte q̃tuor duo ſũt filij ⁊ due
filie tue. relique due ſeruus ⁊
ancilla Feſtina ergo oẽs idu
ere qm̃ frigore moriũt L v.
Si autem earũ multiplex
te ſollicitudo moleſtat.

Uni domino ſollicit⁹ ſeru⁹
ſis et ſic vir dei deum glorifi
cãs in cellã rediit Exiſtente
eo alioqñ i oroẽ audiuit ſup
tectũ dom⁹ cateruã demonũ
cũ ſtrepitu diſcurrentẽ L vi
Qui ↄcitus foras exiẽs ⁊
crucis ſignum ſibi ipri-
mens dixit Ex pte oĩpoten
tis dei vobis demones. vt ſi
q̃d vobis pmiſſũ ẽ i meo cor
pore faciatis libẽter oĩa ſuſ-
tinebo Quia cũ maiorẽ inimi
cũ nõ habui meo corpe Uindi
cabitis i eo aduerſario meo
Confuſi ergo demões euaſe
rũt Euãgeliũ Ecce nos reli
quim⁹ oĩa De ſcã birgitta ad
Roſa rorãs boĩtatẽ vš
ſtella ſtillans claritatẽ
birgitta vas grẽ rora celi pi
etatẽ ſtillavit puritatẽ ival
le miſerie Omnia laudate.
Antipho. Xp̄us ductor dul-
cis doctor te dilexit te erex-
it i etate tenera tuqʒ mitiſ vi
vens vitis pfeciſti ⁊ treuiſti
florẽs ſup ſidera añ Mẽtem
mũdãs fidẽ fũdãs amor tin
xit ⁊ te vixit i ſcõ ↄpoſito to
ta decẽs tota recẽs xp̄z amaſ
xp̄m clamas toto vite ſtadio
añ Mũdi fruẽs apib⁹ orta
de nobilib⁹ mundũ ↄtempſi
ſti viuẽs in ↄiugio pio mox
ſtudio pergis viam chriſti.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

añ. Viro tecū ꝯuiuente ſur-
ſum ſcandis tota mēte ⁊ car-
nem mortificas virū docens
iter rectū et inducens ad per
fectum deo gaudēs dedicans
Cap Mulierē fortē **hm** O
facies moſaica ſolis chorus-
cans radijs ſanctitate mag-
nifica magnis clares ꝓdigijs
In requie pacifica ſpōſi fru
ens encenijs **℟.** O femina mi
rifica ꝯtinuis letifica ſeruoſ
tuos predijs In re **Ympnus**
Ruine celi ciuiū feſtiat re
ſtauracio dū vocat ad
ꝯuiuiū ihū nrā redēptio Dū
graciarū copia datur in cibū
caritas qua iuſtis ſacra ſtu-
dia ꝑſtat btā trinitas Orāt
laborant iugiter ad ſūme pa
cis federa ſcādūt preguſtāt
dulciter eterna xp̄i munera.
Sancta ferūt ſuſpiria lang
uent amore patrie dat vires
ꝯtra vicia magne deus potē
cie Doctrinis ſacris reſonēt
⁊ ꝑdicant celeſtia voces diui
nas intonant fantur dei ma
gnalia Huiꝰ birgitta floru
it ꝯuiuij virtutibus xp̄o ꝯiū
gi meruit exultet celū laudi
bus Tu eſto noſtrū gaudiuz
ꝑ birgitte ſuffragia q̄ es fu
turū premiū ꝑ cūcta ſemper
ſecula **℟.** Specie tua **añ** Mi
niſtrans paupꝑibꝰ nudis ⁊ de
bilibꝰ xp̄m induiſti quem ti
mēdo iugiter et amādo dul-
citer ſpōſum ꝯcupiſti iā ſin
ſpōſi frueris opē depoſce mi
ſeris. dulci ſponſa xp̄i **Colk.**
Deus qui ecclʼiam tuaz ꝑ
beatā birgittaz ſacris
illuīare dignatus eſt ꝯſilijs ⁊
doctrinis Conce de ꝓpicius
eius interceſſione vt q̇ ꝓ pec
catis nris purgādiſ exceſſibꝰ
ſibi clemēter reuelaſti deuo-
tis mentibus exequamur. ꝑ
**Meōria marci pape vł trāſ
ferat añ.** Sacerdos et pon.
Exaudi dn̄e preces **Col.**
noſtras et intercedente
beato marco ꝯfeſſore tuo at
q; pontifice ſupplicacōes no
ſtras placatus inten de **Inui
tatoriū** Deū patrem venere
mur ꝓ birgitte gloria vt cuz
xp̄o coronemur ꝑ eius ſuffra
gia Uenite exul **Ympnus.**
Signū magnū appꝑuit a-
micta ſole femina ſolē
quo ſpōſa claruit celi ſequū
tur agmina Nā xp̄m ſolem
induit per pietatis opa mēs
ſupra cuiꝰ placuit fide tran-
ſcendēs ſidera. Calore ſolis
floruit in ſpūs dulcedīe ⁊ ra
dijs reſplenduit virtutū ſtās
in culmine Ipaz decor opuit

ſ ij.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

p̄ ſolis pulcritudīe ꝑ quā cri
ſtus apit docma ſalutis hoī
num Celeſti luce radiat ſcri
bēs xp̄i miſteria vt pplr̄s pe
niteat verbi dn̄i nūcia . Tu
eſto n ℞ g aud . In i. no ct.
Docet velut filia ꝑ xp̄m ꝑꝗ
virginē cū qua vite decencia
ſpōſe gerat ymaginē Ps̄ ⁊
℣ de vna virgīe añ In virgi
nali thalamo q̄ ſe carne p̄cix
it in hui⁹ ſpōſe thalamo mi
ſteria depixit añ Dei ſuauiſ
ſpūs dn̄i celit⁹ emūdat ex ore
ſpōſe veritas ⁊ boītas redun
dat ℣ Spe tua Lcō prima

Beata birgitta in regno
ſuecie oriunda nō ſolū
iuxta reuelacōem diuinitus
ſibi factam Sed ex ſcōrum
ibi ꝓgenie qui ſāctis ſuis ꝓ
meruerūt meritis vt magni
ficaret dn̄s miſericordiā cū
illa illuſtrē duxit originē. ve
rum etiam de nobilioribꝰ ꝓ
genitoribus deuotiſꝗ paren
tibus nata fuit Tu aūt ℟.
Hec ſurſum rapta ſpiritu vi
dit mētis intuitu ihm̄ cū ſāc
tis ſtantē qui mundi ſcelus
operit. Et ſe contemptū aſſe
rit de ſuis exulātem ℣. Lux
venit ī mūdū et dilexerūt ho
mines magis tn̄bras ꝙ lucē
Ois ſiqdē gn̄acōr ꝯgna-

cio ei⁹ fuit ſicut thobie ſctē
vite et ꝯuerſacōis ꝑmanſit
Ita vt accepti eſſent tam do
ꝗ hominibus . Nam auus
ꝓauus attau⁹ pater ſui ex
emplo abrahe et aliorum an
tiquorum patrum qui pere-
grinantur cū domino in hoc
mundo ꝗuis eēnt diuites et
virtute pulchritudis ⁊ man
ſueti in operibus mīe ſtudi-
um habentes pacificantes ī
domibus Tu aūt dn̄e ℟m.
Aſtās dei iudicijs vidit quā
tis ſupplicijs impij mactant̄
ꝗ grauis ē purgocio. ꝙ hor
rens eſt dāpnacio tormenta
teſtant̄ ℣. Cū exarſerit ī bre
ui ira ei⁹ bti oēs q̇ ꝯfidūt ī eo

Quāuis eſſent potētes et
magnifici in glā ſecu-
lari Inter alias pietatis opa
q̄ preclara geſſerunt. Sacra
menta dominice paſſiōis in
memoriam reducētes ob ſu-
orum remiſſiōem peccatorū
ꝑegrinacōem ſuā vſꝗ ad ihe
ruſalē ſctām ciuitatē ⁊ alia
loca que xp̄s corꝑali mirifi-
cauit p̄ncia. nō ſine magnis
laboribus expenſis atꝗ ſol-
licitudib⁹ perduxerūt Quo
rum dn̄s exitū et introitum
miſericorditer cuſtodiuit ℟m
Maria virgo paruula xp̄m

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

naſci de virgine per ꝓphetas
inſtructa tota mētis dulcedi
ne Ei⁹ optauit famula ꝙ fi
eret inupta ꝟ Deſideriuꝫ aīe
ei⁹ tribuiſti ei domīe in bene
dictōib⁹ dulcedinis Ei⁹ op.
In ij. noct. aн̄. Maria ſpon
ſe reſerat quod in matre per
fecta ſine pctō fuerat orgis
ꝯcepta aн̄ Pāditꝗ delecta
cō mteꝫ āiā replebat ſue fe
lix īfuſio dū aīe fiebat ant.
Nūꝙ ſenſit ꝯtagiū maria ſꝫ
ſublimiū ꝟtutū geſſit liliū p
ceteris morliū ꝟ Diffuſa ē g̃
Beata autē birgitta cum
in vtero mris portaret
contigit matri in quodā ſi-
nu mris pati naufragiū Et
cū mlti pmiſcui ſex⁹ eēt ſub
merſi dux nauis om̄i medio
quo patuit laborauit ꝛ eā ad
litt⁹ viuā ꝑduxit Nocte igit
ſequēti vidit mr̄ ſibi aſſiſte
re quēdā ī veſte fulgēti Cui
admirāti dixit . noli timere
q₂ ſaluata eſ ꝓpt̄ bonū qđ ha
bes ī vtero Ideo nutri illud
cū caritate q₂ gratū deo erit
ſacrificiū ꝟ Ardēti deſiderio
ꝓ ppli ſuffragio peccātis dū
āhelat Om̄ ḡuia ſunt vicia
ꝙ grata dat remedia xp̄s ei
reuelat ꝟ Loqt̄ pacē ī plebē
ſuā ꝛ ī eos q̄ ꝯuertūt ad cor

Nata autē puella Sacer
dos vicinus ꝑrochialiſ
vidit ī nocte int̄ orōnū ſecre
ta nubē lucidā ꝛ ei deſuꝑ fcā
ē vox dicēs Nata ē birgero
filia cui⁹ vox audiet̄ ꝑ vni-
uerſuꝫ mūdū Futurū namꝗ
erat vt ꝑ eā in nube domin⁹
ſicuti ꝑ moyſen populo loq-
ret̄ Cui⁹ vox tanꝙ vox aq̄
rū multarū . et tonitrui mag
ni multis ſalutis viā ꝑpara
bat Tu aūt Rm Ancille mi
niſteriū grato feruore ſpūs
dū humilis affectat . Illux-
it ei celitus ꝛ dei patris filiū
in vtero receptat ꝟ Cibauit
eā dn̄s pane vite ꝛ intellect⁹
Illuxit ei celitus et dei patr̄
Cū aūt puella etate (L vi)
et grā ꝓficeret fere per
trienniū q̄ſi eliguis obmutuit
ꝛ os ſuū nō apuit ad loquen
dū In fine vero triennij adeo
plene vſum loquēdi obtinuit
vt nō iam more infanciū lo-
queret̄ Sꝫ cōtra naturā eta
tis verba ꝑfectiſſiē reſoāret
R̄ In exceſſiuo gaudio iā na
to dulci filio ꝟgo mr̄ exultat
Dū videt mēbra tenera ꝑ q̄
trāſibūt vulnera dolor cordi
reſultat ꝟ Abſcondiſti hec a
ſapiētib⁹ ꝛ prudētib⁹ ꝛ reuela
ſti ea puulis In iij. noct. aн̄.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Ut doctrix euangelij de no-
uo mater dei ſuā totāqꝫ filij
vitā dei mōſtrat ei aī. Ad fi
nem a pūcipio xpi penas ex
preſſit et ꝯſumato ꝑlio ꝙ fie
bil' deceſſit aī. Quā forti ve
hemēcia doloꝛ eā tranſfixit
dū moꝛtē et opꝓbꝛia xpi vi
dit edixit ꝟſ. Adiuua eaꝫ
In illo tpe Ex ꝑm mat.
Exultauit ihūs in ſpūr dī
xit Cōfiteoꝛ tibi dn̄e pater ce
li et terre qm̄ obſcōdiſti hec
a ſapientibꝰ ꝛ prudētibus ꝛ
reuelaſti ea paruulis. Augꝰ
Fratres quid ait Abſcon
diſti hec a ſapiētibus et
prudētibus. Sapientibꝰ hꝰ
mundi dicit ideſt arroganti-
bus ꝛ irridētibꝰ falſo modo
gradientibꝰ ꝛ carnaliter am
bulantibꝰ quoꝝ deus vēter
ē ꝛ glā i ꝯfuſiōe eoꝝ q̄ terrēa
ſapiunt Et reuelaſti ea ꝑuul'
paruulos dicit hūiles nō in-
flatos nō ſupbos. qꝛ deꝰ ſup
bis reſiſtit. hūilibꝰ autē dat
grām. iuxta illud Qui emit
tis fontes ī cōuallibus ideſt
graciā dat hūilibꝰ Tu. ꝑm
Uiciſſim ſctis loquitur ꝛ col
loquēs aſſequitur mellifl u-
am doctrinā ꝑuerſos moꝛes
arguūt Et xpianis ꝯſulunt
virtutū medicinā ꝟ Nequā
do iraſcat̄ dn̄s et periant de
via iuſta Et xpia. Lcō vij
Cū vero tps reſolucionis
ſue iuſtabat aliquod di
ebus ante diē obitus ſui ap
paruit ei dn̄s ihūs xps ante
altare quod erat in camera
ſua et blanda facie dixit ei.
Ego feceram tibi ſicut ſolet
ſponſus facere qui abſcōdit
ſe a ſponſa vt ardencīꝰ deſi-
deraret̄. Tu ꝛ Pro dogma
te fideliū tā frequens reuela
cio eſt mentibꝰ legentiū ſtu
poꝛ ꝛ ā miracō ſpōſe decus ex
imiū Fameqꝫ diuulgacio ꝟ
Immoꝛtalis eſt eīn memoꝛia
illiꝰ qꝛ apud deū nota eſt et
apud homines Lectio nona
Sic ego nō viſitaui te cō
ſolacōibus iſto tēpe qꝛ
tps tue ꝓbacōis erat. vt ſi-
cut ꝓmiſerā tibi añ altare
meum i watzſtenis. ideo nūc
ꝓbata ꝓcede et para te. Ue
rūp tamē ſcito ꝙ coꝛpus tuū
deponēs hic roma qꝛ placitū
eſt deo parcere tibi a laboꝛi-
bus ꝛ recipere volūtatē tuā
ꝓ affectu In mane quite di
ei venies ad me. Appꝛopin-
quāte aūt die quita appuit
ei dn̄s dicta aūt miſſa et ſa-
cramētis preceptis inter ma
nus ꝑſonarum ſecum exiſtē
cium emiſit ſpm̄ ꝑm O fa-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

cies moyſaica vtõ in primis

Poſt mortem viri pe vis nitus ſponſo xpo ſubiecta hec romam iuxta ſpirit⁹ pceptuz eſt pfecta añ. Illic ſue ſimiliter vite virtus aſcẽdit odorq; fame dulcit ſe populis extendit añ. Loca ſanctorũ adijt q̃ plurima dũ vixit totum iter quod tranſijt xpc ei pdixit añ. Feruẽs aõre fortiter etati non pepcit ihrl'm hilariter et bethleem prexit añ. Marie partus ſeriem cũ bethleem veiſſet ſpõſa vidit p ordinem tũc velud

O celebre ymn⁹ pepiſſet conuiuiuiũ in cui⁹ refectorijs electi deſideriũ implẽt ⁊ ſunt in ſolijs. Gaudẽt ⁊ laudent piter cũ optimis ſpiritibus fulgent et ſtant ſolemniter in regis honorib⁹ Illic diuina viſio i maieſtatis gloria ſanctoꝝ eſt refectio pfectaq; leticia In h⁹ regni gaudio birgitta nũc feliciter coniuncta dei filio triũphat eternaliter Super bened̃ añ. In ſancte vite ſtudio mundi decurſo ſtadio languẽs ſponſũ deſiderat ſponſus iocũdus pperat blando placãs ſermone veni pdulcis filia gratuz virtutũ lilia portans in ſpõſi gremium guſtabis dulce p̃miũ ppetue corone. Ad ho. dici añe de laudibus Cap in commũi de epl'a mulierẽ R. de vna virgine In ij. veſpis añe de laudibus Ps̃ de vna virgĩe ymn Auine celi Sup magt añ. O deum ineffabilẽ qui ſponſe vitã hũilem arriſit auit optimis et nũc in celo maxis honorib⁹ delectat ipam magnis miraculis exaltãs hic in ppl'is de mundi nos turbinib⁹ erepti celi ciuibus pcibus cõnectat Sanctorũ dyoniſij et ſociorũ Ad veſpas añ feriales cuz ſuis pſalmis ferial'. Cap in commũi de martib⁹ R m Uir inclitus ymn⁹ Sctoꝝ meritiſ v. Letamini in domi. Sup magt añ. Inſignes pconijs alme tue nobilitatis ꝯſonãt voces collaudãtes verbo duplici pſequantur Aut inclite martir angelorũ ꝯſors apoſtolorũ ſocius ꝓphatarũ conciuis ⁊ martirũ coheres ſctẽ dyoniſij cũ ſocijs tuis intercede pro noſtra oimq; ſalute Magnificat aĩa Collecta.

Deus qui btm̃ dyoniſiuz martirẽ tuũ virtute cõſtancie in paſſiõe roboraſti. quiq; illum ad pdicandũ gẽtib⁹

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

gloꝛiã tuã ruſticũ et eleuthe-
riũ ſociare dignatus es Tri
bue q̄s nobis ex eoꝝ imita
cōe ꝓ amoꝛe tuo ꝓſpera mũ
di deſpicere et nulla eius ad
uerſa foꝛmidare Per. Inui
tatoꝛiũ Regē martirũ dñm.
ympñ pſal ꝛ ꝟ de martiribus
In p͂io noct Btũs dioniſi⁹
qui tra dēte btō clemēte pe-
tri apl'i ſucceſſoꝛe vbi diui ſe
mina gētibus erogāda ſuſce
pit añ Quo āpli⁹ gētilitatiſ
fernere ꝯgnouit erroꝛē illuc i
trepid⁹ ꝛ caloꝛe fidei armat⁹
acceſſit ꝛ partiſ⁹ dño ducente
puenit añ Nō verit⁹ īcredu
le gētis expetere feritatē qꝛ
virtutē ſuā pteritã penarũ
recoꝛdacō roboꝛabāt Lcō i.

Cũ iam de⁹ ops btiſſimi
viri dyoniſij vitam di-
ſponeret ꝛ oib⁹ in exēplo de
clararet Cōtigit philippum
hiſpanie epm emigr̄e de hoc
ſecl'o Tunc beat⁹ clemēs ſcō
dioniſio ptātē quā a btō pe
tro acceperat tradidit dicēs
Vade pꝛedicare euangelium
ac ligandi ꝛ ſoluēdi ſit tibi cō
ceſſa poteſtas Tu autē Rm
Poſt paſſionē dñi in vniuer
ſis gēti b⁹ p̄dicacio ꝓfutura
ſucceſſit ita vt fide creſcente
multi mererēt fieri ꝯfeſſoꝛeſ

Quos catholica poſtmoduꝫ
gaudet eccl'a ꝓmeruiſſe mrti
res ꝟ Qui cũ imminere ſuas
cernerēt paſſiōes q̄ dño ihū
xpo docēte didicerāt repleti
ſpũs ſci grā docuerũt Lcō ij

Quia ergo dñs noſter ihe
ſus xps ſcm̄ ſenem epꝫ
dioniſiũ diu laboꝛantē decre
uerat ꝓ ꝓp̄ij ſāguis fōte ablu
ere ab innũerabili demonia
coꝝ caterua viroꝝ decurri-
tur ꝛ ſcɫũs dñi capitur cola
phizat̄ conſpuitur deridetur
illu ditur loꝛiſ duriſſimis cru
deliſſime ligatus trahitur. ꝛ
vna cũ ſcō ruſtico archip͂reſ
bitero et eleutherio archidi-
acono ſuo pꝛefecti pꝛeſencie
ſiſtitur. Sancti vero dñi toꝛ
toꝛib⁹ traditi ad loca pena-
lia ducti ſunt Tu aũt do. Rm
Grās tibi dñe qui infeſtan
tis inimici iacula ꝓbacōem
fideliũ tuoꝝ ꝓſtitiſti eſſe ꝛ nō
vulnera ſꝫ talē tuis martiri
b⁹ tribuis ꝓ laboꝛe mercedē
Ut nullũ tuoꝝ fuiſſe gaude-
at hoſtis imbellē ꝟ Quiym
m ꝯppetuũ eis largiris triũ
phum et eccl'e tue ſemꝑ ſint
in exemplũ Ut nul. Lcō iij.

Precioſus vero cāpiduc-
toꝛ eoꝝ et foꝛtiſſim⁹ ad
leta dñi dioniſius in ꝯſpectu

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſcoꝝ ruſtici ⁊ eleutherij exſpo
liatur et toto corꝑe nud⁹ a-
ternis militũ ternionib⁹ vicil
ſim flagellaꝫ nec vincitꝰ Fla
gellãꝫ etiã Ruſtic⁹ ⁊ eleuthe
rius ſatis acerrime ⁊ immẽ
ſo cathenarũ pondere ſimul
ſcti dñi onerantꝰ ⁊ in ergaſtu
lo tenebroſiſſimi carceris re
trudũtur Tu ℟. Btiſſimus
dionıſiuſ xp̄i martir tradẽte
btõ clemẽte erogã da gẽtib⁹
ſemĩa diuina ſuſcepit ⁊ quo
ãpli⁹ gẽtilitatis errorẽ ferue
re ꝯgnouit Illuc itrepid⁹ et
virtute fidei armat⁹ acceſſit
℣ Et pariſius dño ducẽte ꝑ
ueĩt nec veritus icredule gẽ
tis expetere feritatẽ In ſecũ
do noct. aña Tãtas ꝑ illũ do
min⁹ dignabaꝫ exercere vir
tutes vt rebellum corda nõ
min⁹ miraclis ꝙ p̄dicacõib⁹
optineret aña Dũ ſacrũ miſte
riũ btũs dioniſi⁹ celebraret ĩ
carcere appꝑuit ei cũ multitu
dine angloꝝ dñs ihũs xp̄us
aña Dãſqꝫ illi ſctã dixit acci
pe hoc care me⁹ qđ mox cõ
plebo tibi vna cũ pr̄e meo

Beatiſſim⁹ et acceptabi-
lis xp̄o hoſtia dioniſi⁹
ſuper lectum ferreum flam
mis ſupoſitiſ nudis extẽſus
eſt et ſic cũ aduſto toto corpo
re fuiſſet leuat⁹ ad beſtiaſ fe
rociſſimas multo ieiunio in
rabiẽ excitatas ꝓiect⁹ ẽ. q̃s
cũ impetu validiſſimo ꝯſpex
iſſet accurrẽtes ꝯtra eas fa
ciẽs ſignũ ſcẽ crucis. moxqꝫ
manſuetiſſime ꝓcidebãt ad
pedes ei⁹ Tu ℟m. Mecũ eſt
eñi maxia merces tua ⁊ his
qui audierit te ſalus ĩ regno
meo Nunc facies fortiter et
erit nomẽ tuũ ĩ laude ℣ Dile
ctio et benignitas quam ha
bes ꝓ quibuſcunqꝫ pecieris
impetrabis Nunc Lcõ v.

His vero cõpletis aſſunt
carnificeſ qui xp̄i famu
los de carcere eduxerũt Qui
terrore ſubiuncto multiſqꝫ af
flicti iniurijs et ſupplicijs ma
cerati ad decollacõem ſũt e-
ducti. ⁊ ꝫm p̄ncipis p̄ceptum
ſecurib⁹ decollati ſunt Sicqꝫ
btãs aĩmas celo intulerunt
℟ Dũ ſacrũ miſteriũ beat⁹
dioniſius celebraret appar-
uit ei dñs ihũs xp̄us in carce-
re cum multitudine angelo
rum Danſqꝫ illi ſancta dix
it accipe hoc care me⁹ quod
mox complebo tibi vna cuꝫ
patre meo ℣ſus Mecum ẽ
enim maxima merces tua
et his qui audierint te ſaluſ
in regno meo Dans Lcõ vi.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Illico maximꝰ horror lu ce maxima reſplendēte cūctos aſſiſtentes inuaſit et beati dyoniſij corpꝰ ſe erigēs ſancta manu caput ꝓprium apprehendēs pendulis cepit brachijs portare Et facta eſt comes multitudo celeſtis ex ercitus exanimis corpis ca= put ꝓpriū ab ipſo monte vbi fuerat decollatus ꝑ duo fere miliaria deportantis vſqꝫ ad locū. in quo nunc dei diſpoſi cōe quieſcit hūatum ſine ceſ ſacōe ymnis dulciſſonis deū laudans Tu Rm Adeſt nā= qꝫ bti dyoniſij ſacratiſſima dies in qua triumphās ago nē expleuit Et coronā victo rie accipere meruit in manu dn̄i ℣. Quem dn̄s poſt apo= ſtolos ſic hōrauit vt oēm gal liam eius apoſtolatu inſigni ret quiqꝫ eā ſuo ſanguine cō ſecrauit In tercio noct an̄. Mecū eſt enī maxima mer= ces tua et his qui audierunt te ſalus in regno meo anti. Nunc facies fortiter et meō ria tua erit in laude ac ſemꝑ ꝓ quibuſcūqꝫ pecieris impe trabis an̄. Ad hāc vocez xp̄i martires dioniſius ruſticus et eleutheriꝰ in agone robo rati pꝰ nimia tormēta glo'ſū

mētiruz ꝯpleuerūt Omelia Deſcēdēs ihūs de monte ℟ Tres viri iſti trinitatis fidē ſtudioſe ꝑdicantes hodierna die Trinū martiriū ꝯſequnti ſunt pariter ℣. Btūs dioni ſius ruſtichus et eleutheriuſ in hac fidei ꝯſtancia ꝑmāſe= runt Rm Btūs dioniſiꝰ ru ſtichus ⁊ eleutherius in hac fidei ꝯſtācia ꝑmanētes Red dentes terre corꝑa btās celo aīas intulerūt ℣. Sctōꝝ a= nime dioniſij ruſtici et eleu= therij relictis glebis ſequuti ſunt redēptorem Rm Uir in clitꝰ dioniſius martir dn̄i ꝑ cioſus ſucenſus igne diuine amoris ꝯſtāter ſuſtinuit ſup plicia paſſionis Et ꝑ imma nitatē tormentoꝝ ꝑuenit ad ſocietatem angelorū ℣ Cuiꝰ interceſſio nobis optineat ve niam qui ꝑ tormēta paſſiōis meruit palmam et ſempiter nā coronam Et ꝑ Ad laudes

Hij ſancti viri a beati dio niſij nunqꝫ ſuſtinuerūt ab eſſe preſencia quos i vnū interrogacio ꝑcuſſoris inue= nit an̄. In hac ergo fidei cō= ſtancia ꝑmanentes reddēteſ terre corpora btās celo ani= mas intulerūt an̄. Tali nā qꝫ ad dn̄m meruerūt ꝓfeſſiōe

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

migrare vt amputatis capi
tibꝰ adhuc putaretur lingua
palpitãs dño ꝯfiteri añ Be
ata nimiũ et deo grata ſocie
tas inter quos nec primꝰ al
ter eſſe potuit nec tercius ſed
trinitatẽ ꝯfitentes trino me
ruerũt decorari martirio añ
Adeſt nãqꝫ beati dioniſij ſa
cratiſſima dies in qua triũ-
phans agonẽ ſuum ꝯpleuit ⁊
coronã victorie accipere me-
ruit de manu dñi añ· Et fa
cta eſt comes multitudo cele
ſtis exercitꝰ examini corpo
ris btẽ dioniſij caput ꝓpriuz
deportantis laudãs deũ ⁊ di
cens gloria tibi dñe Bñdic
Cetera de martiribus In ij.
vš Virgã virtutis Sup ma
gnificat añ O beate dioni-
ſij magna eſt fides tua inter
cede ꝓ nobis ad dñm deum
noſtrum vt qui qualitate ſu
mus tibi diſſimiles. tua gra
cia largiente facias eſſe ꝯſor
tes Gereonis ⁊ ſocioꝝ eꝰ Col
Annue q̃ſ o. d. vt nos
ſcõꝝ martirũ tuoꝝ gere
onis victoris caſſij maluſi et
florencij ſocioꝝqꝫ eoꝝ letifi-
cet votiua ſolempnitas. vt
quoꝝ ſuffragijs nitimur eo
rũqꝫ natalicijs gloriemur. p
Cetera de m̃tibꝰ. ix lectõnũ

Cum apud aganũ opidũ
vbi ſctã multitudo re-
ſedit exercitus precedencium
ſequuti ſunt veſtigia repie-
runt primates milites caſſi-
um et florenciũ cum ſeptem
alijs ſimilis conſtãcie viris.
Iuxta veronẽ ciuitatem re-
ni fluminis ꝯſedentes ⁊ ali
os cum eis ꝙplurimos eiuſ
dẽ agminis ſed nõ intencio
nis eiuſdem ſatellites. Nos
aũt cũ ꝯgnouiſſent orientali
ꝑſidio fuiſſe ſeuientes cõtra
eos ꝓ defenſiõe fidei ſciſcita
ti ſunt cũ illi nec volũtate cor
dis nec ſñcia rñſionis a ſapi
oribꝰ diſcerpẽt ſubmiſſis ca
pitibꝰ in eodẽ loco interẽpti
ſunt. Mox ergo ad beatum
gereonẽ eiuſdem ſocios tricẽ
tos decem et nonẽ cũ illo pa
riter fide veritatis armatos
ꝑſequutor necis velocius ante
fama ꝑuenit ꝓgreſſi tñ pau
lulũ ſubſequẽtes carnifices
in campis agrippe ciuitatis
magne martirij glorioſa ſeſe in
uicem cohortantes ꝑſtolati
ſunt ꝯtinuo ſuperuenientes
Hi qui miſſi fuerãt a iudice
nullam in eis defendendi vo-
luntatẽ ſed ꝯſtantiſſimã no
minis xpi paſſionẽ inenerũt
Ibi beatus gereõ dux ⁊ mar

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

tir egreciꝰ cū ill' eīni regis ꝺ
nacul' edomitis oībꝰq̄ ad hꝰ
vite delectacōes poſſēt allicē
ſemetipm ſpōtaneū optulit
hoſtiā viuā deo Inſani vero
tortores ſcōꝝ ibidē corpora
cruentācia ꝑ campi planiciē
traxerūt ac in puteum maxi
mū ꝓiecerūt Monſtrat aūt
hucuſq; hodie in loco vbi ſā
ctus gereon trucidatꝰ ē ſāg
uinis illiꝰ ſpectaculū · ⁊ locꝰ
ille ad martires ab icolis ac
ceptū ſeruat vocabulū. Euā
gelīū Cū audieritis Caliꝯti
ppe⁊ mrtiris ex lectōnū Col'
Deꝰ q̄ nos ꝯſpicis ex no
ſtra iſirmitate deficere
ad amorē tuū nos miſericor
diter ꝑ ſci caliꝯti mrtiriſ tui
exempla reſtaura Per L i.
Audiēs allexād vrbis ro
mane ꝑfectꝰ qr mltitu-
do hoīm baptiſmū ſuſcepiſ-
ſēt ꝑ btm caliꝯtū epm miſit
exercitū militū ⁊ tenuit oēs
q̄ baptiſmū acceperūt Quoſ
⁊ ꝑcepit capitalez ſubire ſētē
ciā ⁊ per diuerſas partes vr
bis rome capita eoꝝ ſuſpēdi
ad exēplū et trorē xpianoꝝ
Tenuit āt beatū calepodiū
preſ biterum quē fecit occidi
gladio et corpꝰ eius trahi ꝑ
ciuitatē Cuiꝰ corpꝰ iactari i
tibrim ꝑcepit. In diebꝰ illis
fugit btūs caliꝯtꝰ cū decem
clericis ſuis et abſcondit ſe i
domo cuiuſdā ponciāi noctu
Ab eodem die cepit allexan
der curioſe perq̄rere btm ca-
liꝯtū epm et diuulgatuz ē ei
q͛ eſſet trās tibrim in domo
pōciani iuxta vrbē rauēnen
ſiū. miſitq; occulte et tenuit
eū Qui ꝑcepit vt eum i loco
ſuo trucidarēt fame Tu aūt
Qui dum quinto die nichil
victꝰ habuiſſet ieiunijs ⁊ ora
cōibꝰ magis cōfortabat Hoc
audiēs alexander qr magis
ꝯfortabat iuſſit eū fuſtibꝰ ce
di oībꝰ diebꝰ ⁊ i eodē loco cu
ſtodia mācipari. Et ſi q̄s ad
eū noctu veniret occideretur
Qui cum multis diebꝰ eēt
in cuſtodia in eodē loco ma
ceratus veniens ad eum be
atus calopodius noctu per
viſum ꝯſolatꝰ eſt eū dicens
Firmus eſto pater · qr coro
na tua iam perfecta eſt vt ac
cipias mercedem ꝓ meritis
Beatus caliꝯtus in ieiunijs
et orōibus ꝑſiſtens non ceſ-
ſabat orare in eodem loco.
Audiēs iterū alexāder ira-
cūdia motꝰ miſit et fecit eū
ꝑ feneſtram ꝑcipitari et liga
to ad collū eiꝰ ſaxo in puteū

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

mergi Et poſt dies decem et
ſeptem preſbiter cuiꝰ nomē
aſceriꝰ cū clericis noctu ve-
ens a puteo leuauit corpꝰ be
ati calixti. ſepeliuitq; i cimi
terio beati calepodij pridie y
dus octobris Tu aūt domie
Omelia Vigilate Galli cō
feſſoris non pontificis Coll
Protegat nos dn̄e beati
galli preclara ſolempni
tas vt cuius patrocinia ſine
intermiſſione colimus perpe
tuā ſaluacionē ſenciamꝰ P
Luce ewangeliſte De euan-
geliſtis in cōmuni Capitlm
Teſtificor corā deo ⁊ xp̄o
iheſu qui iudicaturꝰ ē
viuos et mortuos et aduen-
tum ipſius et regnum eius.
Rm Fuerūt ſine q̄re. Ymnꝰ
Luca fidel' xp̄i lator dog-
matis ſpretor carnal' ite
ger cupidinis medicine docte
corpis ⁊ aīe ſana vetera egri
cordis vulnera. Annue xp̄e.
Pſalmi et ℣ de apl'is Coll
Interueiat ꝓ nobis q̄s
dn̄e ſcūs tuꝰ lucas euā
geliſta q̄ crucis mortificacio
nem in ſuo corpore ꝓ tui no
minis hōre iugiter portauit.
Lucas nacōe cirꝰ cꝰ laus
ē i euāgelio ſcp̄ta. Apd
antiochiā medicine artis im
butꝰ fuit et apl'oꝝ xp̄i diſci
pulꝰ poſtea paulū ſequutuſ
ē aplm Sine crimibꝰ in vir
ginitate ꝑmanſit dn̄o ſuiēs
qui ſeptuagintaq̄tuor hn̄s
annos obijt in bethania ple
nus ſpiritu ſancto Lcō ij.
Sic vero diuino ſtimula-
tus impio in achaie ꝑti
bus euangeliū ſcribēs greciſ
fidelibꝰ incarnacōz dn̄i fideli
narracōe oſtēdit eūdemq; ex
ſtirpe dauid ſcd̄m carnem de
ſcēdiſſe monſtrauit Lcō iij.
Sed nō ſolū vſq; ad reſur
rectionē aſcenſionemq;
dn̄i p̄dixit narracōz ſuā etiā
actꝰ apoſtoloꝝ et p̄cipue be-
ati pauli cꝰ īdiuiduꝰ comes
peregrinādo exſtitit dn̄o pre
dicāti non adheſit Sed poſt
reſurrectōez ad fidem ꝑuenit
Tunc deniq; lucā ita di-
uina ſubſequuta ē grā
vt nō ſolū corporibꝰ ſed etiā
ad ſaluten animarū eius ꝑ-
ficeret medicina Tu Lcō iiij
Notādū p̄terea ꝙ hic xp̄i
narrator egregiꝰ ⁊ euā
gelice p̄dicacōis terciꝰ hiſto
riographus in ſilitudine vi
tuli ad ezechielē eſt deſigna-
tus Vitulus nāq; hoſtia ſa
cerdotū eſt Per vitulū ergo
lucas figuratur. quia euāge

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

lium quod ſcripturus erat a
ſacerdotibꝰ inchoaret.et i vi
tulo ꝯſumatur ideſt i xp̄o q̄
ꝓ mundi vita ymmolatur.
Nec p̄tereundum ꝙ btiſſi
mꝰ xp̄i euangeliſta lu-
cas cū generale mortis debi
tum nature ſumma forte ꝑ-
ſolueret Conſtantino orbis
gubernante monarchiā oſſa
illiꝰ ad tutellā romani impe
rij conſtātinopolim.tranſla-
ta legunt̄ Huiꝰ meritis ⁊ in
terceſſionibꝰ annuere dignet̄
xp̄s dn̄s Ut qui pctōꝝ pon-
dere p̄mimur indulgenciā et
veniā ꝑcipe mereamur Tu.
Euangelium Deſignauit
Undecī miliū virginū ad vs̄
pſalmi ferial. Capit. de vir-
ginibus preceptū non.ymp̄
Sanctorum meritis. ℟ Leta
mini in dn̄o Collecta.
Deus qui digne tibi ſacr̄
tis virginibꝰ mirādi a
gonis robur indidiſti quo ꝑ
martirij palmaꝫ ad ſuperne
ꝯtēplacōis ꝑtingerēt gloriā
Da quſ nos earū interceſſio
nibꝰ adiuuari.quas hodier
na die tranſcēſo mortis ſta-
dio in celeſtibꝰ feciſti trium-
phare Per dn̄m Lcō prima
Fuit nāqꝫ in britania qui
dam rex noīe maurus.
deo deuotus.qui quandā fi
liā noīe vrſulam generauit.
Hec mirabili honeſtate mo
rū ſapiēcia et pulchritudine
pollebat Rex aūt anglie au
dita hꝰ virgis fama miſit ſo
lēpnes nuncios ad patrē vir
ginis ꝓmittēs magna vt eā
filio ſuo vnico copularet.
Rex audiēs nuncios ce-
pit mltū anxiari ꝙ cul
tori idoloꝝ eam dare deberet
Ipa aūt virgo diuinitꝰ iſpi
rata pri ſuaſit vt p̄ rcō regi
aſſenſum daret Ea tamē cō
dicione vt et in ſolaciū decēꝫ
virgines mitteret et tā ſibi
ꝙ illis mille virgines aggre
garet et iuueīs baptizaret.
Hac ꝯdicōe accepta iuue
nis accelerari cūcta que
virgo pecierat impauit Un
diqꝫ viri ad tam grande ſpec
talū currūt.nā multi ep̄i ad
eas ꝯfluxerunt Cum anteꝫ
fere oēs ꝯgregarentur ⁊ pa
riter ꝑ viam ꝓceſſiſſēt Alio
tpe beata vrſula oīs ad fi-
dem ꝯuertit Tu aūt Lcō.
Tandē na ues aſcenden-
tes vniꝰ diei ſpacio ꝓ-
ſpero vento flante coloniaꝫ
ꝑuenerūt.vbi vrſule angelꝰ
dn̄i apparuit predixitqꝫ eas
romam pergere qđ mane cū

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

virginib⁹ expoſitū placuiſ-
ſet ſecūdo vento velificātes
baſileā applicuerūt. inde er-
go pedeſtres romā venerunt
Q̄d ciriachus papa videns
gauiſus eſt valde ⁊ ſūma cū
hōre eas ſuſcepit Tu Lcō
In ipa aūt nocte ei reue-
labat diuitus eū cū vir-
ginib⁹ palmā martirij acce-
pturum Mane facto digni-
tatē et officiū reſignās cū ip
ſis de roma ꝓceſſit Oēs er
go virgines integro comitū
numero et plurib⁹ adiūctis
cū multis epis ⁊ ſponſo ethe
reo coloniā redierūt ⁊ ipa iā
ab hunis obceſſam inuene
runt Quas barbari viderēſ
ſup eas cū clamore nimio ir
ruerūt ⁊ q̄ſi lupi ſeuiētes to-
tam multitudinē occiderūt.
Cū aūt ad btām vrſulaȝ
cetis iugulatis veniſſēt
Vidēs p̄ceps mirā ei⁹ pul
critudinē obſtupuit ⁊ ꝯſulāſ
eā ſup necē virginū ꝓmiſit
ꝙ eam in ꝯiugem copularet
Sed cū hoc penitus reſpuiſ-
ſet ille cōtemptū ſe vidēs di
recta ſagitta eā tranſfixit ⁊
ſic illa martiriū conſumauit
Quedā aūt virgo noīe cor-
dula timore ꝑterrita in naui
nocte illa ſe abſcondit. Sed
in craſtinū ſpōte morti ſe of
ferens martirij coronam ſuſ
cepit Cetera de virgib⁹ vnīp
pſ ⁊ ꝟ de martiribus Euan
geliū Simile eſt regnū celo-
rum decē virginib⁹ In ij. vſ
Virgam virtutis tue emit.
De ſctō ſeuerino Collecta
Da qūs oṗs de⁹ btiſſimi
ꝯfeſſoris tui atȝ pōtifi
cis ſeuerini meritis immēſe
nos tue pietatis miam ꝯſeq̄
q̄tin⁹ ei⁹ īteruenētib⁹ p̄cib⁹ no
ſtra q̄ant deleri facinora P
Beatus ſeuerin⁹ i ꝓuīcia
acq̄tanenſiū opido bur
degloēſi de alti ſatis regimi
nis ⁊ deo dignis parētib⁹ or⁹
ſenilē aīm deo diſponēte i cū
ctis iuueīb⁹ oñdebat Nā li-
beralib⁹ a primis curialib⁹
ad modū artib⁹ intentus in
ter cetera virtutū oꝑa vt pa
cis cultor int̄ diſcordes quīn
noderēt fedexa p̄cit⁹ nō q̄euit
At ergo de⁹ ipm ſub mo
dio latētē lucernā ſuper
cādelabrū laci⁹ lucere faceret
euſte epo quōdam ꝑt here-
ſim qua fatebatur xp̄m deū
nō eſſe Deiecto et dāpnato ꝑ
quatuordecim epos in vrbe
agripinenſi ad hoc ſpecialit̄
de diuerſis locis ſimul veni
entes et pro paſtore prouido
ti.

et vigili vna cum clero ⁊ po
pulo diuinā miam implorā
tes vnanimi conſenſu cleri ⁊
populi pce ſeuerinus in epm
colonieſem eſt electus ⁊ ↄfir
matus Seuerinus in aucto
ritate paſtorali q̄ inuite ac=
cepta rabiē arrianoꝝ tūc tē=
poris catholicam fidem pluſ
ſolito diſcerpentē fugiēs ad
onus dn̄i leue et iugū ei⁹ ſua
ue. fctō ſil̄ et doctrina eccl'ie
xpi viriliter oēs reſarſciuit
Ad eius etiā ſcītatis in=
diciū vnū eſt qd marti
no de ſecl'o migrante cū poſt
matutinas more ſolito loca
ſancta orādi grā circuiret au
diuit angelos dulci melodia
animā ei⁹ ad celeſtia ouant
Quod ⁊ meruit . deferre
archidiacono ſecum co
mitanti licet neſcienti quid
caneret reuelari aſſerēs tunc
ſcm̄ martinū p celeſtes ym=
nizantes choros in ↄſorcium
demone ipm retinere volente
nec valente ſed ↄfuſibilit re
cedēte ſublimari. qd diligē=
tiſſime requiſitū inuētum eſt
ſcm̄ martinū eadē hora gau
diū dn̄i ſui introiſſe
Allat⁹ ē inueis ad marti
nū c⁹pntespedit⁹ ſunt
ꝓuoluti flētes cū hūana re=
uerēcia dixerūt pcioſiſſie int
electōs di ſeuerie q̄ ꝓuido dei
nutu ad ſalutē h⁹ prie miſſ⁹
es exaudi ſupplices ⁊ ſi qdpo
tes in pn̄cia dei adiuua nos
miſert⁹ nr̄i ſcim⁹ eni te ipetrā
re poſſe q̄cumq̄ velis a deo.
Quib⁹ flētib⁹ ↄpaciēs ali
quā diu flexis geib⁹ pia cor
dis itēcōe deū cui oīa poſſibi
lia ſūt inuocaſſet nichil de ſui
creatoris ſibi ſepi⁹ patefctā
hēſitās clemēcia ad martinū
ↄfidēt acceſſit ⁊ vidētib⁹ qui
aderāt viuū pntib⁹ reddidit
Moꝝ oēs laudes deo q̄ tā mi
ra p merita ſui ↄfeſſoris opa
t⁹ē ꝑſoluerūt Euāgeliū Vi
gilate Scōꝝ martinū Criſpi
ni et criſpiani Totū de mrē
Omnipotens miſericors de⁹ Col
qui ſcis mrtirib⁹ criſpi
no ⁊ criſpiano coronā mrtirij
pſtitiſti ↄcede ꝓpici⁹ vt eorū
intceſſioib⁹ ↄſeq̄mur veniā
delictoꝝ et ſupne felicitatis
Criſpin⁹ ⁊ criſpi gaudiū
nian⁹ fidei deuocōe pa=
reſcq̄ natalitū nobilitate ſpre
ta gētiliū crudelitate ſutoriā
artē didicerunt In quo ope
ita cūctos artifices diua gr̄
cia ↄcedēte pcellerēt vt mul
ti vidētes eoꝝ artē mirarē=
tur pariter ac diligerent

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Hn dies hoc maxianꝰ im
piꝰcito ad ꝑq̄redos eos
rictionariū direxit ſue miniſ
trū īpietatis A quo exquiſi
ti calciamēta ſūt paupꝑū ſar
ciētes repti Quibꝰ accerſitiſ
ꝓpꝛijs appellatis noībꝰ ait.
Criſpine ⁊ criſpiāe cꝰ dei cul
toꝛes cꝰ ve religiōis venera-
toꝛes eſtis fatemini iouē an
mercuriū an ſaturnum R iij
Scti vero criſpinꝰ ⁊ criſpi
anꝰ erāt imobil' fidi ſu
pꝛa petrā ſolidiſſimā poſiti
fūdamētū. vniꝰ veriꝗ dī cō
ſtātiſſimi ꝓteſtātes cultoꝛes
dixerūt iouē mercuriū ⁊ ſat-
nū. aut quēlibet eoꝝ quos
gētiles vos deos eē creditis
erroꝛe decepti nec colimꝰ nec
adoꝛamꝰ His dictis rictioā
riꝰ catheis eos victos maxi
ano p̄ntari p̄cepit Qui tādē
ad ſentēciā eiuſdē decollati
ſunt In vigilia ſymonis ⁊ iu
de Omel Ego ſū vitis Ad
vſ aīn Eſtote foꝛ. ps fe. Cap
Iā nō eſtis hoſ ℟ Fuerunt
ymp Btē ſymō ⁊ thadee An
ſiue v In oīz t. aīn Ecce ego.
Pꝛecede q̄ſ o. d. vt ſi Col
cut aploꝝ tuoꝝ ſymōis ⁊ iu
de gl'oſa natalicia p̄ueimꝰ ſic
ad tua bñficia ꝓmerēda ma
ieſtatē tuā ꝓ nobis ipi ꝑuei-
ant Collcā diei

Deꝰ q̄ nos ꝑ btōs apl'os
ſymonē ⁊ iudā ad agni
cōz tui nois ꝑueīre feciſti. da
nobis eoꝝ gl'az ſēpitnā ⁊ ꝓfi
ciendo celebꝛare et celebꝛan-
do proficere Per Rcō pꝛia.
Scti apl'i ihū xp̄i ſymon ca
naneꝰ et iudas qui et thade
us dr̄ frēs fuerūt iacobi mi-
noꝛis ⁊ filij marie cleophe q̄
alpheo nupta fuit Cū hi ſci
apl'i igreſſi eſſēt ꝑſidē occur
rit eis waradat dux regis
babilonioꝝ cui nomē xerxes
hic aūt ꝯtra indos q̄ fines ꝑ
ſidis inuaſerāt ſuſceꝑat bellū
in comitatu āt eiꝰ erāt ſacri
ficatoꝛes ⁊ arioli et magi ⁊ i
cātatoꝛes. q̄ ꝑ ſingl'as man
ſiōes ſacrificātes demonijs
⁊ dabāt reſpōſa fallacie ſue
Illa aūt die ꝯcidētes ſe et
ſanguinē ſuū effundētes nul
lum penitus dare potuerūt
rñſum Perrexerūt ergo ad
phanū vicine ciuitatis. illac
ꝯſulentes demonia et dedit
mugitū demō et ait Dij qui
vobiſcū comitāt eūtes ad ꝑ
liū non poſſunt dare rñſa q2
apl'i dei ſunt ibi Unꝰ dr̄ ſy-
mon alter dr̄ iudas. Iſti aūt
tantā virtutē ꝯſequuti ſūt
a deo vt nullꝰ demō audet il
lis p̄ſentibꝰ loqui Lcō iij

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Tūc waradak dux regis exercit⁹ xerzes fecit eoſ inquiri Quos cum inueniſſet cepit eos querere vnde eſſent. aut quare ibi veniſſent Cui sciūs ſymon dixit. Si genus qritis. hebrei ſumus Si ↄdicōem. ſerui ſum⁹ ihū criſti Si cauſam. q̄ ſit ſalutis nrē ꝛ vrē huc venim⁹ Ut relicto errore ſimulachrorum deū verū qui ī celis ē poſſitis agnoſcere Tu aūt Lcō iij.

Qui dux waradak rūdēs ait Nūc aūt iterū ad p̄liū vado indorū Cū felix reuerſus fuero audiam vos. Cui apoſtolus iudas dixit Modo magis congruum eſt cognoſcere illū cuius ope et auxilio poſſis victor exiſtere vel certe eos q̄ rebelles ſunt pacatiſſimos inuenire L iiij

Magi pene ↄtra eos totā babiloniā cōmouerunt Ut magi ad quandā ciuitatem noīe Suamir vbi erant ydolorū pontifices ſeptuaginta venerunt et eos contra apoſtolos cōcitauerūt. vt cū illuc veniſſent aut eos ſacrificare cōpellerent. aut penitus necarēt Perluſtrata igitur vniuerſa ꝓuīcia cū apoſtoli ad predictā ciuitatē venıſſent predicti pōtifices cū vniuerſo populo eas capiūt et ad templum ſolis deducūt Demones autē p energuminos clamare ceperūt. Quid nobis ꝛ vobis apoſtoli dei viui Ecce in ingreſſu veſtro flamis vrimur Tu aūt L v.

Tūc angelus domini eis apparens dixit Unū e duob⁹ eligite Aut hox repētinū interitū aut veſtrū mrtirū Cui apoſtoli. O randa eſt mia dei vt iſtos conuertat ꝛ nos ad martiriȷ palmā ꝑducat Facto autē ſilencio. apoſtoli dixerunt Ut ſciatis ꝙ hec ydola demonib⁹ ſunt plena Ecce eis imperamus vt exeāt ꝛ ſingl'i ſimulachra ſua confringent. Statimqꝫ duo ethiopes nigri ꝛ nudi cūctis ſtupentibus de ſimulachris exierunt et confractis illis cum diris vocibus abceſſerunt Quos videntes pōtifices in apoſtolos irruerūt et eos ꝓtinus trucidauerunt De beato aūt ſymone in pluribus locis inuenitur ꝙ crucis patibulo ſit affixus Tu autē domine miſerere noſtri Omelia. Hec mādo vobis Cetera de apoſtolis In ij vš Jurauit dñs. Theodgari.

S. Rogier.

Fecundare plebs danoꝝ
in honore theodgari ꝑ
quem ſibi rex celorū fecit fi
dem pedicari et in choris an-
geloꝝ modo facit gloriari an̄
Sancte theodgare dei ꝯfeſ-
ſor ⁊ alme patrone fac nos
eterne ꝯſortes eſſe corone an̄
Iſte ꝯgnouit iuſticiam ⁊ vi
dit mirabilia magna et exo
rauit altiſſimū ⁊ inuentꝰ ē
in nūero ſanctoꝝ an̄ Iſte ho
mo ab adoleſcencia ſua par
tim meruit infirmos curare
dedit illi dn̄s claritatē mag
nam cecos illūiare et demōeſ
effugare an̄ Qui potens es
vbiqꝫ magna feciſti nobis.
nō ſolū tua medicamia paſ
ſionis ⁊ ꝯfeſſionis ſuffragia
mundo ꝯferens ſicqꝫ multi-
plici ope ſaluandis ꝯſulens
te depoſcimus in feſto theod
gari annue vt ſemꝑ eiꝰ nos
iuuas patrociniis Cap̄ in cō
muni ſcōꝝ R̄ Leproſi fomes
R̄m nonum Ymnus.
Stella recurrēs circuli ſo
laris ſacra reduxit fe-
ſta cōfeſſoris inclita cuiꝰme
rita reſplendūt variis ſignis
Iſte reſtaurat morbidis me
delam ſurdis auditū tacitis
loquelā pedibus claudis ro
bur et virtutē ꝑcibꝰ dignis.
Laude ſplendebat celebre dū
vixit hincqꝫ poſt mortē con
ditor eue'it ꝯferens illi que
ſuis promiſit gaudia regni.
Corde ſincero rogitemꝰ ſcm̄
quatenus nobis tergat eue
planctū audiat libēs huius
ymni cantū laude ꝑhēni Sit
deo ſoli decus et poteſtas cu
ius in celis rutilat maieſtas
qui regit mūdū angelos gu
bernat trinus et vnus Sup
magt̄ an̄. A progenie in ꝑge
nies fecit miſericordiaꝫ dn̄s
qui eduxit abrahā de vr chal
deoꝝ ⁊ de vltimis finibus ter
re vocauit ſcm̄ theodgaruꝫ
vt in hac terra noſtra ꝑegri-
nus eſſet ⁊ aduena In illa ve
ro patria celeſtis ciuis ſanc-
toꝝ et domeſticus dei vbi no
bis datur a deo patronus in
giter intercedat ꝓ hac ſācta
plebe et vniuerſ plebibus.
Magnificat Collecta
Deꝰ qui pplo tuo eterne
ſalutis btm̄ theodgarū
ꝯfeſſorē tuūqꝫ miniſtrum tri
buiſti. preſta qs̄ vt quē do
ctorē habuimꝰ in terris int-
ceſſorem ſemꝑ habere merea
mur in celis. per Inuitatori
Feſta theodgari iubilādo ꝑ
dicet orbis Qui ſolet aſſ due
cūctis ſuccurrere morbis Ve

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ymnꝰ ꝓprius vel Iſte cõfeſ-
ſor In p̄rio noctur. añ. Ser
uus dei theodgarus ſemper
manẽs deo carus p̄dicabat i
dania ſaluatoris magnalia
Pſalmi et ꝟ de vno ꝯfeſſo
re nõ pontifice añ Ex hone
ſtis parẽtibus clarus fuit ſꝫ
exemplis et moribꝰ plus cla
ruit añ. Ad horas partes ꝓ
perando rudeſ turbas homi
num verbũ vite p̄dicãdo cõ-
uertit ad dominũ Lectõ i.

Cum diuerſis in locis ſã
ctoꝝ patrum origine ac
religiõe polleret eccleſia Be
atus theodgarus ex hone-
ſtis originẽ ducens parenti-
bus in terra thyringa nouũ
ſydus apparuit in terra ico-
gnita deo cognitus extitit ⁊
inter gentes barbaras ac ru
des tanꝙ lilium inter ſpinaſ
pungentes feliciter effloruit
Sane ac ſine quodaꝫ celeſti
preſagio tam feſtiui nõis ti-
tulo inſignitus non eſt The
odgarus nãꝙ deo carus dici
tur verum etẽm ſe deo caruꝫ
exhibuit dũ pie ⁊ iuſte viuẽ
do in diebus ſuis placuit deo
et inuentus eſt iuſtus Tu au
tem dñe Rẽ Signa theod
gari diuino facta fauore Da
nia miratur gaudens ex eiꝰ
honore ꝟ In confeſſorem de
figẽs cordis amorem Dania
miratur gaudens eiꝰ hõre

Sic a primo flore Lcõ ij
puericie traditus litte-
ris ſciẽcia claruit quodꝗ p̄-
cioſius eſt quidq̄d in ſanctis
codicibꝰ legebat ſanctis opi
bus depingebat Ad virilem
vero etatem accedẽs virili-
ter ſe agens memorꝗ domi-
ni dicẽtis Qui reliquerit pa
trem aut matreꝫ aut agros
ꝓpter nomẽ meũ centuplum
accipiet. Relicta patria ⁊ co
gnacõe ſua tanꝙ alter abra
ham de terra et cognacione
ſua exiuit Et ſic deo ordinã
te terrã anglicã expetiuit ibi
antẽ breui tempore cõmora-
tus nõ anglice Sed angelice
conuerſatus adhuc aſcenſio
nes ſuas in corde ſuo diſpo-
ſuit. vt iret de virtute in vir
tutem donec videretur deus
deorum in ſyon. Tu autem
domine. Rẽ. Claruit ex
eius prius ortu terra thyrin
ga Sed docuit gentes dano
rum mellica ligua ꝟ. In po
pulis brutis ſpargebat ver-
ba ſalutis Sed docuit gen-
tes danorũ mellica lingua.

De bonis itaꝗ ad- L iij.
meliora volẽs procedere

natiem ingreſſus fauēte deo
flante vento norwegiam ſe
cundo peruenit Hac in terra
vir dei honeſta conuerſacio-
ne per celebris ſacerdocij di-
gnitatem meruit inſigniri.
Unde et olauus rex audita
eius fama eum ad ſe accerſi
ri precepit ſuumqꝫ capella-
num effecit Et quia domin9
amauit illum magnificauit
illum in conſpectu regis ola
ui. Nam et homo dei horas
et miſſas ceteraqꝫ diuina of
ficia die noctuqꝫ celebrando
pro rege terreno regi celeſti ꝑ
uabat verbumqꝫ dei predi-
cādo in timore et iuſticia cor
eius cōfirmabat Porro rex
gratis ſuſcipiebat verba p̄-
dicantis Ipſumqꝫ miro cō-
plectebatur amore. et digno
ſicut dei ſacerdotem venera
batur honore Tu autem dn̄e
Rem Eccleſiam primus ca-
ſtro cōſtruxit in iſto In qua
ſeruiuit pectore ipo vs. Ore
docendo fidem criſti vigila-
bat ibidem In qua ſeruiuit
deuoto pectore ipo. In ſecū
do noctur. añ. Ueraꝫ habēſ
ſcienciaꝫ primus per dei gra
ciam hic incepit eccleſiam.
añ. Nocte die hic ſeruiuit ſā
ctam vitam hic finiuit xpi

ihesum cum quo viuit
Per hunc datur ſpes indi-
gnis et preclaris eius ſignis
totus orbis fit inſignis Lcō
Factum eſt aūt poſt incli
ti regis olaui obitū the
odgarus valde contriſtatus
eſt ꝓ eo lacrimas et p̄ces fu
dit ad dn̄m ipſam terrā reli
quēs ad ꝑtes dacie ſe tran-
ſtulit · vt arida corda barba
rorum fluuius ſalutaris do
ctrine irrigaret et pplos in-
credulos ad fidē xpi conuer
teret Conuerſa igitur mul-
titudine non pauca villam.
que appellatur weſterwich
ingreſſus verbum vite ihe-
ſum predicauit innumeras
animas dyabolo ſubtraxit
et deo acquiſiuit Sed quia i
eodem loco nulla adhuc fue
rat cōſtructa eccleſia ipe tā-
q̄ pauper xpi virgis et vin i
nibus dato precio acquiſitiſ
paruam ibidem in honorem
dei erexit baſilicam In qua
ſanctarū miſſarū ſolemnia
celebrabat. et ꝓ populo dei
frequenter exorabat Tu au
R Quidā ꝑ tenebras rapiē
tes oſſa beata Uiſu priuant
donec ſūt oſſa relata v. Nec
cernunt lumē nec pretereūt
rate flumen Lcō quita.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Infirmos viſitabat vidu
as cõſolabatᷣ Paſtori-
bus eciã ⁊agricolis ſicut bo
nus agricola verbi dei ſemi
na quottidie ſemiabat Pre
cipue aũt hãc ſeruabit ꝯſue
tudinẽ vt cũ ad menſam ac-
cederet cibos allatos in tres
partes diuidebat. Quarum
vnã partẽ ſibi retinẽs. aliaſ
duas pauperibꝰ erogabat.
Populus itaqꝫ eius ſancti
tatem intuens et admirans
miro illum venerabatᷣ affec-
tu ita vt ei decimas fideliter
et libenter exhiberẽt et i bre
[illegible] diuitẽ et in bonis affluen
tem aff[illegible]cerunt Tu Rm. Oſ
ſa licet medijs fuerint inec-
ta fauillis Nõ ſenſere rogũ
ſed virtus fulſit in illis vſꝰ
Plebs ſuper altare ſtupet
hinc illeſa volare Lcõ ſexta
Diuicijs ergo effluebat ſꝫ
cor nolebat apponere.
ymmo ſepe reuoluens in cor
de ⁊ i ore Illud pſalmiſte Be
atus qui intelligit ſup ege-
nũ et pauperũ Et inaffluen
ter diſperſit ⁊ dedit pauperi
bus vt iuſticia eius maneret
in ſeculũ ſeculi In bonis ꝑ-
ficiſcens nec deſiſtẽs bene in
tellexit quid ſignificaret ta
laris tunica ioſep Dũ opꝰ bo

num vſqꝫ ad terminum vite
ꝯſumauit Tandẽ piꝰ dñs fa
muli ſui laborẽ volẽs remũe
rare pmio celeſti. octauo ka-
lẽdas iulij vocauit ad ſe red
deus requiẽ ꝑ labore. gaudi
um ꝑ merore ꝑ terrenis ce-
leſtia. ꝑ tranſitorijs eterna.
Tota igitur aĩa pennis vir-
tutum euecta ad celos euola
uit. corpuſqꝫ cũ honore ſepul
tũ multis tẽporibꝰ in tellure
quieuit Tu Rm Que ꝑ pec
catis nequit eiꝰ tẽpla ſubire
Dũ rogat hunc mulier loca
ſctã meretur adire ℣. Cunc
ta quidẽ ſcelera ſoluit cõfeſ-
ſio vera In iij noct añ Quoſ
dam nautas deſperantes ad
ſepulchrũ feſtinãtes de pira-
tis liberauit ⁊ in portũ collo
cauit añ. Nõ ſolũ hoibꝰ ra-
cione vtentibꝰ creaturis ſed
et brutis ꝯferebat ſpem ſa-
lutis añ. Mulieri foris ſtan
ti ſacras edes nõ intrãti pie
ſcũs miſeretᷣ dũ reatũ hec fa
tetur Euangeliũ Vigilate.
Rm Compeſcẽs tumidũ ma
re ꝑdonũqꝫ rapinã Liberat
hic ſanctus nautas horumqꝫ
carenam ℣. Dum ſua ꝑmit
tunt et ſcõ munera mittunt
Rm Quedã p ſathanã ceca
ta pces dare cepit Sctũs cõ

patitur ꝛ viſum ceca recepit ℣. Parcēs īſonti reddit no na ſidera frōti ℟ Leproſi fo mes huius virtute fugatur. Duz lacrimis offert et puro corde p̄catur ℣. Munda fit immūda caro dū ſe mundat in vnda Dum lachri. Laud

Quidā leprā exuit ꝛ purū corpus induit dū ſe fle tu diluit et ſpem in deum ha buit añ Sctūs furem ter ce cauit et ter viſum repauit. añ. Oliua fructifera ſanct9 dici meruit ſacra ꝓpter opa q̄ vinēs exercuit añ. Ex oli ua naſcitur tibus lumē vn= ctio ſic btūs dicitur trrplex adiutorio añ Cecis viſu pro ficit mltos cibo reficit ſanos egros efficit Sup bn̄dic In firmoꝝ eſt medela ſctūs ceciſ ē candela pes claudoꝝ eſt tu tela Super mgt. O ꝯfeſſor egregie ꝓtector p̄canciū qui iā fulges in requie ſupnoꝝū ciuiū ſeruis tuis i hac die tu um fer auxiliū Mgt Collec ta vts Quintini mrti. Col.

Quūs dn̄e de9 noſter vt q̄ bti quitini mrtiris tui natalicia celebrem9 ipo inter ueniēte in amore tuo ꝓficia mus Per In vigilia oim ſcoꝝ omelia Deſcēdēs ihūs de mōte Cetera more vigili arum Ad vs añ Scti ꝑ fidē vicerūt regna opati ſunt iu= ſteciā adepti ſunt re ꝓmiſſio nes Ora laud. añ. Iſti ſunt viri ſci quos elegit dn̄s in ca ritate nō ficta et dedit illis gloriā ſempiternā quoꝝ doc trina fulget eccl'a vt ſol ꝛ lu

all' añ Sanctū eſt verum lumē et admirabile miſtrās lucē his qui ꝑmāſerūt i ago ne certamis recipiūt ab ipo ſplendorē ſempiternū in quo aſſidue felices letāt añ Gau dent in celis aie ſctōꝝ q̄ xpi veſtigia ſunt ſequuti et quia ꝓ ei9 amore ſanguinē ſuū fu derunt ideo cū xpo regnabūt in eternū añ. Ops deus qui gl'oſa bella certamis ad im mortalitatis triumphū mr= tiribus ꝯtuliſti da cordibus noſtris dignā ꝓ eoꝝ comme moracōe leticiā vt quoꝝ hic corpora pro amore cōplecti= mur eoꝝ p̄cibus adiuuemur

Ecce ego iohēs vidi Cap turbā magnā quā dinu merare nemo poterat ex oī= bus gētib9 et tribub9 et po pulis et linguis ſtātes ante thronū in ꝯſpectū agni ami= cti ſtolis albis et palme in manib9 eoꝝ Hym. Cōcede no

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

bis dñe q̄s veniā delictoꝝ
⁊ intercedētibꝰ ſcis quoꝝ ho
die ſolēpnia celebramꝰ Talē
nobis tribue deuocōez vt ad
eoꝝ ꝑueīre mereamur ſocie-
tatē ℣ Adiuuēt nos eoꝝ me
rita quos ꝓpria impediūt ſce
lera excuſet interceſſio accu
ſat quos actio ⁊ q̄ eiꝰ tribui-
ſti celeſtis palmā triūphi no
bis veniā non deneges pcti.
ymnꝰ Jhū ſaluator ſeculi ℣
Letami Sup' mḡt O q̄ glo
ſum ē regnū i quo cum xp̄o
gaudēt oēs ſcti amicti ſtolis
albis ſequūt agnū quocūq̄
Dñe deꝰ nr̄ mul Col ierit
tiplica ſup nos grāz tu
am ⁊ quoꝝ p̄ueimꝰ glo'ſa ſolē
pnia tribue ſubſeq̄ i ſctā ꝓ-
feſſiōe leticiā Per Poſt bn̄
dicāꝰ meoria ſci ceſarij mr̄ci
Deꝰ q̄ nos bt̄i ceſarij Col
mr̄tiris tui ānua ſolēp
nitate letificas Cōcede ꝓpici
us vt cꝰ natalicia colimꝰ eti
am accōes imitemur. p. In
uitatoriū Regē regū dn̄m ve
nite adoreꝰ. Q2 ipe ē corona
ſcōꝝ oim Ve. ymnꝰ Xp̄e re-
dēpto2 oim. In i. noct No-
uit dn̄s viā iuſtoꝝ q̄ i lege eꝰ
meditāt die ac nocte. Btūs
vir añ Mirificauit dn̄s ſcōſ
ſuos ⁊ exaudiuit eos clamā-
tes ad ſe ps̄ Cū iuo. añ Ad
mirabile ē nomē tuū dñe. q2
gl'a ⁊ hōre coronaſti ſcōs tu-
os ⁊ ꝯſtituiſti eos ſup opera
manuū tuaꝝ ps̄ Dñe do. nr̄
℣ Letami i dño. Lcō prima
Legiꝰ in eccl'aſticis hiſto
rijs ꝙ ſcūs bonifaciꝰ q̄
q̄rtus a btō gregorio romāe
vrbis epatuz tenebat ſuis p̄-
cibus a foco ceſare impetra
uit donari eccl'e xp̄i tēplū ro
me. qd̄ ab antiquis pātheō
antea vocabat. q2 hoc q̄ſi ſi
mulacrū oim videret eſſe deo
rū R. Sūme trinitati ſimpli
ci deo vna diuas equalis gl'a
coeterna maieſtas prī ꝓliq̄ ſā
ctoq̄ flamini Qui totū ſub
dit ſuis orbē legibꝰ ℣ Pre-
ſtet nobis grām deitas btā
prīs ac nati pitq̄ ſpūs almi
In quo eliminata oi ſpur
cicia fecit eccl'iam ibidē
ſcē dei genitricis marie atq̄
oim ſtōꝝ xp̄i vt excluſa om
ni mltitudie demonū oim mlt
titudo ibi ſcōꝝ i meōria a fi
delibꝰ ageret ⁊ plebs vniuer
ſa in capite kalendarū nouē-
briū ſicut i die natal' dn̄i ad
eccl'iam in honore oim ſanc-
torum cōſecratam ꝯueniret
Ibiq̄ oibꝰ rite ꝑfectis vnuſ
quiſq̄ in ſua cum gaudio re

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

mearet ℞ Felix naq̄ꝫ L iij.

Supnā celorū reginā ſpi ritib⁹ āgelicis ad laudē ⁊ glīaꝫ atꝫ hōrem ſui noīs ac maieſtatis i ꝑpetuū miro or die collocauit dn̄s de quib⁹ plura loq̄ ꝑtimeſcim⁹. q̄ ſoli do notū quō aut quēadmo- dū iuiſibil̄ abſqꝫ ꝯtagiōe. ſeu diminucōe i ſua ſole purita- te ꝯſiſtat natura Sꝫ nouē eſ ſe āgelorū ordies ad dei iudi cia ac miſteria ꝯplēda teſtā te ſacro eloq̄o eſſe cognoſci⁹ ℞ Te ſcm̄ dn̄ꝫ i excelſis lau dāt oēs āgl̄i dicētes Te decꝫ laus ⁊ honor dn̄e ℣ Cherubi quoqꝫ ⁊ ſeraphin ſctūs ꝓcla māt ⁊ oīs celic⁹ ordo dicens In ij. noct Dn̄e q̄ opati ſunt iuſticiā habitabūt in taber naculo tuo ⁊ req̄eſcēt i mōte ſcō tuo Dn̄e q̄s ha añ Hec ē gn̄acō q̄rēciū dn̄ꝫ q̄rēciū fa ciē dei iacob Dm̄ ē terra. añ Letamīi i dn̄o ⁊ exultate iuſti ⁊ glīami oēs recti corde Bti quorū ℣ Exultēt iuſti Lcō

Uos frēs vt facili⁹ itelli gere valeatis q̄l̄ ⁊ q̄ta h⁹ ſacratiſſiē pn̄tia dei cū oī bus his de q̄b⁹ loq̄mur ſine fine ꝯſtat hōeſta Reuertamī ad eos quoſ vnda baptiſma tis ⁊ effuſio ſāguis ab errore paſtni delecti ⁊ a ſqualore ve- tuſte gētilitatis i nouo teſta mēto ꝑ grām ſpūs ſci lauan do purgauit Quoꝝ ſūt bti o- culi q̄ xp̄m i carne videre me ruerūt H⁹ tam p̄clare viſio nis iohānes baptiſta prima tū tenebat. qui ihm̄ peccata tollentē mūdi agnouit ac di gito demonſtrauit ℞. Inter natos mulierū non ſurrexit maior iohāne baptiſta Qui viam dn̄o p̄parauit in here- mo ℣ Fuit hō miſſ⁹ a do cui nomē iohēs erat Lcō quita

Unde athlete di electio cō cordat duoden⁹ aplorū numer⁹ A primis miraculo rū virtutib⁹ ad ꝯponendum noue fidei fundamentum eri gendūqꝫ adhuc tenere ſtatū eccl̄ie ꝓuidēcia diuina et om nibus quos capiebat mūd⁹ elegit Ut in oēm terrā ſon⁹ eorū p̄dicacōis exiret. ⁊ i fi- nes orbis terre verba eorum ꝓcederēt Tu ℞. Ciues apo ſtolorū ⁊ domeſtici di aduene runt hodie Portātes pacem ⁊ illūinātes patriā dare pa- cē gētib⁹ ⁊ liberare ppl̄m dn̄i ℣ Audite p̄ces ſupplicū vi te etne poſcētes p̄mia q̄fertiſ i dextris maipulos iuſticie q̄ qꝫ gaudētes aduexiſtiſ hodie

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Triūphale martirū no-
mē letis obſequījs cō
plectemur Qui ꝑ diuerſoꝝ
tormētoꝝ genera xp̄iano la-
ciſceutib⁹ ꝑcordioꝝ mentib⁹
mutabant. Quidquid ergo
hūana fragilitas ꝑ ignoran
ciā vel negligēciā. ſeu ꝑ occu
pacionē rei ſecularis i ſolēp
nitate oīm ſcōꝝ minuſ plene
ꝑegiſſet In hac ſacra obſer
uacōe ſolueret. q̄tenus eoꝝ
patrocinīs ꝓtecti ad ſuꝑna
celoꝝ gaudia ꝑuenire valea
mus R̄ m Iſti ſūt ſancti qui
ꝓ teſtamēto dei ſua corpora
tradiderūt Et in ſanguīe ag
ni lauerunt ſtolas ſuas v̄ſ⁹
Tradiderūt corpora ſua ꝓpt
deū ad ſupplicia ⁊ meruerūt
habere coronas perpetuas.
In tercio noct Timete dn̄m
oēs ſcti ei⁹ qm̄ nichil deeſt ti
mentib⁹ eū ecce oculi dn̄i ſu
per iuſtos ⁊ aures ei⁹ in pre
ces eoꝝ pſ̄ Bn̄dicā dn̄z. an̄
Dn̄e ſpes ſctōꝝ ⁊ turris for-
titudinis eoꝝ dediſti heredi-
tatē timētib⁹ nomē tuū et in
habitabūt i tabernaculo tuo
in ſecl'a pſ̄ Exaudi de⁹ deꝑ.
an̄ Beati quos elegiſti dn̄e
habitabūt in atrījs tuis et-
erm̄ clamabūt ⁊ ympnum di
cent pſ̄ Te decet v̄. Iuſti āt

Euangeliū Uidēs ihūs tur-
bas de mētirib⁹ R̄ m Beati
eſtis ſci dei oēs qui meruiſtiſ
ꝯſortes fieri celeſtiū virtutū
et ꝑfrui eterne claritatis glo
ria Ideoqꝫ ꝑcamur vt memo
res nr̄i itercedere dignemini
ꝓ nobis ad dn̄m ihm̄ xp̄m v̄
Gaudete ⁊ exultate qm̄ mer
ces vr̄a multa eſt in celis. R̄
Bti qui ꝑſequucōem paciū
tur ꝓpter iuſticiā qm̄ ipoꝝ ē
regnuz celoꝝ Beati pacifici
qm̄ filij dei vocabunt v̄ Be
ati miſericordes qm̄ ipi miſe
ricordiā ꝯſequēt. R̄. Beati
pauꝑes ſpū qm̄ iporū eſt re-
gnū celorū bti mites qm̄ ipi
poſſidebūt terram bti qui lu
gent qm̄ ipi ꝯſolabunt Bti
qui eſuriūt et ſitiūt iuſticiaz
qm̄ ipi ſaturabunt v̄. Bea
ti mundo corde qm̄ ipi deū vi
debūt Beati qui ⁊c. Laud
Scimus qm̄ diligētibus
deū oīa cooꝑant in bo-
nū his qui ꝑm ꝓpoſitū voca
ti ſunt ſancti an̄ Sapiaz ſā
ctorū narrāt ppl'i et laudem
eorū ꝓnūciat oīs eccl'ia ſanc
torū an̄ Reddet de⁹ mercedē
laboꝝ ſcōꝝ ſuoꝝ deducet eoſ
in via mirabili an̄ Spūs et
aīe iuſtorū ympnū dicite deo
nrō all'a all'a an̄. Gl'a hec ē

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

oibus ſanctis eius Cap̄ vtš
ymnus Oēs ſupni ordines
ẏ. Juſtoꝝ aie aſt. In ciuita
te dm̄ ibi ſonāt iugiter orga
na ſanctorū ibi cinamomū ꝛ
balſamuz odor ſuauiſſimus
carmina coꝝ ibi angeli ꝛ ar-
changeli ymp̄num deo decan
tent ante thronū dei al' Col.
Omnipotens ſempiterne deꝰ qui
nos oīm ſctōrū merita
ſub vna tribuis celebritate
venerari Q̄ūs vt deſideratā
nobis tue ꝓpiciacōis abun-
danciam multiplicatis inter
ceſſoribus largiaris. Memo
ria ſcti ceſarij Ad horas diei
aſt de laudibꝰ R̄ra de martiri
bus Ad terciā vtš Ad vi.
Audiui numerū ſignato
rum centū quadragita
quatuor milia ſignati ex oī
tribu filiorū iſrael Ad ix cap
Vidi angelū aſcendētem
ab ortu ſolis habentem
ſignū dei viui et clamauit vo
ce magna quatuor angelis q̄
bus datuz eſt nocere terre ꝛ
mari dicēs Nolite nocere ter
re neq̨ mari neq̨ arboribus
quo ad vſq̨ ſignemꝰ ſeruos
dei noſtri in frontibus eoruz
In ii. vš Virgam virtutis.
Cap̄ Ecce ego iohēs vmpnꝰ
ꝛ ẏ. vt in i. vš aſt Laudē di
cite deo noſtro oēs ſancti eiꝰ
et qui timetis deum puſilli ꝛ
magni qm̄ regnabit dn̄s deꝰ
noſter ops gaudeamꝰ et exul
temus et demus glam deo.
Mgt Col. Omnipotēs vtš
Collecta in octaua die.
Da nobis qūs dn̄e fideli
bꝰ pplis oim ſcōꝝ ſem
piterna veneracōe letari ꝛ eo
rum ꝑpetua ſupplicacōe mu
niri. Poſt bndicamꝰ pulſe
tur oia et dicetur totaliter.
Placebo dn̄o. cum Collec.
Fideliū Completorū de feſ-
to oim ſanctorū. Ad matutī
abſq̨ iuitato. aſt. Dirige cū
ix lcōibꝰ et rūſoriis vigilia-
rum Ad primā pſalmi Deus
in noīe tuo Bti immacula-
Retribue abſq̨ quicūq̨ Re-
quiem ternā Pater noſter.
Credo Requiē eternā A por
ta inferi Credo videre Req̄e
ſcant in pace Dn̄e exaudi o.
Dn̄s vobiſcū Fidelium et ſic
ad omēs horas preter credo
In diebus illis facta eſt
ſup me manus dm̄ ꝛ e-
duxit me in ſpū dm̄ ꝛ dimiſit
me in medio campi qui erat
plenus oſſibus mortuorum
et circūduxit me p ea in girū
Erāt āt mlta valde ſup faci
em cāpi ſiccaq̨ vehemēt. Et

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

dixit ad me. fili hoīs putas
ne viuēt oſſa iſta ⁊ dixi. dn̄e
ds me⁹ tu noſti. et dixit ad
me Vaticinare de oſſib⁹ iſtiſ
et dices eis Oſſa arida au-
dite verbū dn̄i Et aīe oīz fide
liū defūctoꝝ reqeſcāt i pace
Hec dicit dn̄s deus oſſibus
his Ecce ego itromittā i voſ
ſpm̄ ⁊ viuetis et dabo vobis
neruos ⁊ ſuccreſcé faciā ſuꝑ
vos carnes ⁊ ſuꝑextēdā in vo
bis cutē ⁊ dabo vobis ſpm̄ ⁊
viuetis ⁊ ſcietis q₂ ego dn̄s.
Et ꝓphāui ſicut p̄cepit mi-
chi. fctūs ē ſon⁹ ꝓphetante
me ⁊ ecce ꝯmocio. et acceſſe
runt oſſa ad oſſa vnūquodꝗ
ad iūcturā ſuā Et vidi ⁊ ecce
ſuꝑ ea nerui et carnes exten
derūt ſe ⁊ extēta ē i eis cutiſ
deſuꝑ ⁊ ſpm̄ nō hēbāt Et aīe
Et dixit ad me vaticinare
ad ſpm̄ vaticinare fili hoīs ⁊
dices ad ſpm̄ Hec dixit dn̄s
ds de q̄tuor vētis veīt ſpūſ ⁊
ſuff a ſuꝑ iīfectos iſtos ⁊ reui
uiſcāt Et ꝓphāui ſicut p̄dix
erat michi ⁊ igreſſ⁹ ē i ea ſpūſ
⁊ reuixerūt Steterūtꝗ ſuꝑ
pedes ſuos exercitus grādiſ
nimis valde Et aīe oīm
Fratres ſi p̄dicat̄ ꝙ xp̄us
reſurrexit a mortuis quō di
cunt qdā vobis qm̄ i vobis
reſurrectō mortuoꝝ nō ē Si
āt reſurrectō mortuoꝝ n̄ ē ne
ꝗ xp̄s reſurrexit. ſi āt xp̄us
nō reſurrexit ianis ē p̄dicaco
nrā ⁊ fides nrā Inueim̄ āt et
falſi teſtes dei qm̄ teſtioniuz
dixim⁹ aduſus deū q̄ ſuſcita
uit xp̄z quē nō ſuſcitauit Nā
ſi mortui nō reſurgunt neꝗ
xp̄s reſurrexit vana ē f des
Adhuc eſtis i pcīs nrā Et
vrīs ego ⁊ q̄ dormierūt in xp̄o
pierūt Sz i hac vita tātū ſpe
rātes ſum⁹ i xp̄o miſerabili
ores ſum⁹ oīb⁹ hoīb⁹ Nūc āt
xp̄s reſurrexit a mortuis pri
cie dormiēciū qm̄ q̄dē ꝑ hoīez
reſurrectō mortuoꝝ ⁊ ꝑ hoīez
mors Et ſicut i adā oēs mo
riūt ita ⁊ i xp̄o oēs viuificabū
tur Vnuſqſꝗ em̄ i ordie ſuo
p̄micie xp̄s. deīde hi q̄ ſūt xp̄i
i aduētu ei⁹ crediderūt Et a
Deīde finis cū tradiderit re
gnū deo ⁊ pr̄i cū euacuauerit
oēm pricipatū et virtutez et
dn̄acōz Oportz aūt illū reg
nare donec ponat oēs inimi
cos ſub pedib⁹ ei⁹ Nouiſſīe
āt iimica deſtruet mors Pri
mus hō de terra terrenus ſe
cūdus hō de celo celeſtis Ita
ſicut portauim⁹ ymaginē t̄re
ni portem⁹ ⁊ ymagiēz celeſtiſ
Hec āt dico frēs q₂ caro et

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſāguis regnū dī poſſidere nō
In i.t.d.i.d.ſ. Erūt \ pūt
dies tribulacōis tales q̄les
nō fuerūt ab inicio creature
quā ꝯdidit de⁹ vſq̧ nūc ne=
q̧ fiant. ꝗ ſi non breuiaſſet
dn̄s dies nō fuiſſet ſalua oīſ
caro Sꝫ ſꝫ ꝓpter electos quoſ
elegit breuiauit dies Et nūc
ſiquis vobis dixerit. Ecce
hic ē xp̄s = ecce illic ne credide
ritis Exurgēt āt pſeudo xp̄i
ꝛ pſendo ꝓphete ꝛ dabūt ſig=
na ꝛ portēta ad ſeducēdos ſi
fieri pōt etiā electos Uos er
go videte Et anime oim
In illo tpe dixit ihūs d.ſ
et turbis iudeoꝝ Amen dico
vobis. nō pōt filius a ſe q̄d=
ꝗ facere Niſi q̄d viderit pa=
trem facientē Q̄dcūq̧ em̄ il
le fecerit hoc ꝛ ſimiliter fili⁹
facit Et maiora his demon
ſtrabit ei opa vt vos miremi
Sicut etem̄ pr̄ ſuſcitat mor
tuos et viuificat. ſic et filiuſ
quos vult viuificat Neq̧ ei
pater iudicat queꝗ. ſed om̄e
iudiciū dedit filio = vt oēs ho
norificēt filiū ſicut honorifi
cāt prēm q̄ miſit eū Amē a=
mē dico vobis q꞉ qui verbuꝫ
meū audit ꝛ credit ei qui mi
ſit me habeat vitā eternā. et
tranſibit de morte ad vitā Et

In illo tēpore Acceſſerūt
ad ihm̄ q̄dā ſaduceoꝝ q̄
negāt eſſe reſurrectionē. Et
interrogauerunt eū dicentes
Magiſter. moyſes ſcripſit
nobis Si frater alicui⁹ mor
tuus fuerit hn̄s vxorem et
hic ſine filijs mortuus fuerit
accipiet eā frater ſuus i vx=
orem et ſuſcitet ſemē fratris
ſui Septem ergo frēs erant
et primus accepit vxorem et
mortuus ē ſine filijs. ꝛ ſeq̄nſ
accepit eam et mortuus ē ſi=
ne filijs Et terci⁹ accepit eā
et mortuus eſt ſine filijs Si
militer et oēs ſeptem nō reli
q̄rut et mortui ſrnt. nouiſſiē
aūt oim̄ et mortua ē mulier
In reſurrectōe aūt eoꝝ cui⁹
erit vxor. ſiq̄dē ſeptē habue
runt eā vxorē Et ait ill' ihūſ
Filij h⁹ ſecli nubūt et tradūt
ad nupcias Illi vero q̄ digni
habebūt ſeculo illo et reſur
rectōne ex mortuis neq̧ nu
bēt neq̧ ducūt vxores neqꝫ
vltra mori potuerūt Et aie.
Veſpere de oib⁹ ſcis Uirgā
virtutis. Infra octāu omni
um ſctōꝝ quolibet die ix lec
tōes habeāt ſine omel' ex ſe=
quēti lectura Et ſequuntur
bn̄dictiones tercij nocturni.
Pro confeſſorū pce det deus

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

alta poloꝝ Virgineuſ cetus
nos ducat ad ethera letus.
O im ſcõꝛum pcibus munia
mur a malis omnibus

Ommiũ ſcõꝝ feſtiuitas q̃
tuoꝛ in cauſis inſtituta
fuiſſe videtur Primo ꝓpter
cuiuſdã tẽpli dedicacõem. ſe-
cũdo ꝓpt omiſſoꝝ ſupplecõez
tercio ꝓpter negligẽciarũ ex
piacõem. quarto ꝓpter faci
lioꝛẽ oꝛõnũ nrãꝝ impetracõz
Primo igitur inſtituta ẽ ꝓ
pter cuiuſdã tẽpli dedicacõz
romani eñ cũ vniuerſo oꝛbi
dñarentur qddã templũ ma
ximũ ↄſtruxerunt in cui⁹ me
dio ſuũ ydolũ collocãtes om
niũ ꝓuinciarũ ſimulachꝛa ꝑ
circuitũ ſtatuerũt reſpiciẽcia
rctis vultib⁹ ydolũ roãnoꝝ
Si qñ aut illis aliqua ꝓuin
cia rebellaret ↄtinuo vt aiũt
vt arte dyabolica illi⁹ ꝓuin
cie ſimulachꝛũ ydolo romaõ
rum poſterioꝛa voluebat tã
q̃ innuẽs ꝙ ab ei⁹ dominio
receſſiſſet Cõſiti igit̃ romãi
ad illã ꝓuinciã exercitũ co-
pioſũ deſtinabãt ⁊ ipam ſuo
dñio ſubiugabãt At vero nõ
ſufficit roãnis ꝙ oĩz ꝓuiciaꝝ
ſimlachꝛa in vꝛbe ſua habe-
rent quin pocius fere ſingliſ
dijs tẽpla ſingula ↄſtruerũt
tanq̃ qui eos cunctarũ ꝓuin
ciaruz victores ⁊ dños effici
ſent Sed q2 oĩa ydola tem
plum ibidẽ habere nõ pote-
runt ad maioꝛẽ ſue veſanie
oſtẽtacõez vnũ templũ cete-
ris mirabilius ⁊ ſublimi⁹ in
honoꝛẽ deoꝛũ oim erexerũt ⁊
pantheon qđ ſonat toti dij
vocauerũt A pan qđ eſt totũ
et theos de⁹ Põtifices eñ
ydoloꝛum ad maioꝛẽ ppl'i de
cepcõem fixerũt ꝙ ſibi achi
bile quã oim deoꝛũ matrẽ vo
cabãt fuit ꝑarũ vt ſi de oib⁹
gentibus vellẽt victoꝛiã opti
nere filijs ſuis tẽplũ magni-
ficũ fabꝛicarent Fundamẽ-
tum igitur ipi⁹ tẽpli ſpericũ
rotundum iacitur vt ex ipſa
foꝛma deoꝛũ eternitas demõ
ſtraretur ſʒ q2 latitudo teſtu
dinis inſuſtẽtabilis videbat̃
cũ ſupꝛa terrã in edificio ali-
quantulũ ꝓceſſiſſent totũ in
tus terra replebãt ſimul vt
dicitur cũ terra denarios ia-
ciẽtes et ſic quouſq̃ ꝑdictuz
templũ eſt mirabiliter conſu
matũ Tunc data licencia
vt quicũq̃ terram aſpoꝛtare
valet totã quã in ipa terra i
uenisset pecuniã ſua eſſet. fe
ſtine turba ꝓperat et ipm tẽ
plum cito euacuat Deinde ro

mani pinnam eneam et de
auratam fabricant et ſum-
mitate collocant. Ayūt quo
qȝ ꝙ in hac omnes prouīcie
mirabilit̄ ſculpte erant Ita
vt quicūqȝ romā venissȝ ver
ſus que ſua eſſet ſcire poſſet
Hoc autem ꝓcedente tēpe
īnde recedit. Vñ et in p̄dicto
templo in ſummitate aptu
ta remanſit Tpe vero foce i
ꝑatoris cū iā dudū roma fi-
dē dn̄i ꝑcepiſſet Bonifa-
cius papa quart⁹ a magno
gregorio circa annos dn̄i no
nagītaquiqȝ p̄dictū tēplum
a foca ceſare impetrauit. et
oīm ydoloꝝ elimiātā ſpurci
cia ipm templū quarto ydus
mayi in hōrem btē marie et
oīm martirū ꝯſecrauit. et lo
cū ſcē marie ad martires ap
pellauit qui nūc ſctā maria
iocunda a ppl'o appellatur.
Nondum eñ ꝯfeſſorum ſo
lempnia ab eccl'a agebātur
Sed qr ad hoc feſtū multitu
do ꝯfluebat et ꝓpter defec-
tū victualiū celebracōni va-
care nō poterāt Ideo quidā
papa gregori⁹ hoc feſtum in
kalendis nouēbris qn̄ maior
copia victualiuȝ eſſe videtur
Meſſib⁹ et vidēmiis celebra
tis fieri īſtituit Ac ꝑ vni-
uerſū mūdū hunc diem ī ho-
nore oīm ſctōruȝ celebrari ſo
lempniter ordinauit. Et ſic
templū qđ fabricatuȝ fuerat
oībus ydol' nunc dedicatum
eſt oībus ſctis Et vbi multi
tudo colebatur ydolorū. ibi
deuote laudat̄ multitudo ſā
torum Secundo ē inſtitu-
ta ꝓpter omiſſorū ſupplecio
nē. Nos eñ multos ſctōs o
miſim⁹ de quib⁹ nullā feſtiui
tatē ſiue et memoriā fecim⁹
Nō ei poſſum⁹ oīm ſctōꝝ fe
ſta agere tū ꝓpter ſcōꝝ mlti
tudinē qr multi q̄ſi infiniti
ſūt. tū ꝓpter nrām infirmita
tē qr infirmi et debiles ſum⁹
nec ad hoc ſufficere poſſem⁹
tum ꝓpt̄ tpis breuitatē. qr
etiā tps nō ſufficeret Nam
ſicut ait Ieronim⁹ ī quadā
epl'a q̄ in ſuo kalendario pre
ponitur null⁹ dies ē excepto
kalēdarū ianuarij q̄ nō in ter
ra quinqȝ miliuȝ in numero
martiꝝ reꝑiri poſſit aſcrip-
tus. ideo eccleſia racionabi-
liter ordinauit vt qr oīm ſcō
rum ſingl'ariter feſta facere
nō poſſum⁹ Saltem omnes
generaliter in ſūma inſimul
hōremus Quare āt īſtitutū
ſit vt feſtiuitates ſcōꝝ in ter
ris agam⁹ magiſter wilhel-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

m⁹ altiſſiodoreñ̄ in ſūma de
officio dat ſex racões ¶Prio
ē ꝓpter hōrē dīne maieſtatis
Cū ei ſcis hōrem impedim⁹
deū ī ſcis hōramus ⁊ ipm in
eis mirabilez p̄dicam⁹. qꝛ q̄
ſcis hōrē tribuit illū ſpēalit
hōrat q̄ eos ſcificauit. Se-
cūda ē ꝑpt auxiliū nrē infir
mitatis. qꝛ nō ꝑ nos ſalutez
habere poſſum⁹. idō ſctōꝝ in
terceſſiōibus indigem⁹ a qui
bus vt adiuuari mereamur
ipos hōrare debemus Le-
git eñ tercij regum primo ꝙ
berſabee q̄ interp̄tat̄ puteus
ſacie tatis id eſt eccl'a trium
phās filio ſuo ideſt eccl'e mi
litāti regnūz ſnis p̄cib⁹ opti
nuit Tercia propter argu-
mentū nrē ſecuritatis. vt ſcz
ꝑ ſcōꝝ gl'az q̄ nobis in eoꝝ
feſtiuitate p̄poitur ſpes nrā
et ſecuritas augmētet̄ Si eñ
hoies mortales nobis ſil'es
poterit ita ꝑ ſua merita ſub
limari. ꝯſtat qꝛ nos ſil'r po-
terim⁹ cū man⁹ dñi abbreui
ata nō ſit ¶Quarta ē ꝑpter
exēplū nrē imitacōis. cū eñ
eoꝝ feſtiuitas recētat̄ ad eo-
rū imitacōez ꝓuocemur. vt
ſcz eoꝝ exēplo terrena ꝯtēp
nam⁹ et celeſtia deſideremus
¶Quita ē ꝓter debitū mutue

viciſſitudis Scti ei de nobis
ī celo feſta faciūt qꝛ gaudiū
ē angel' dei ⁊ aiab⁹ ſcis ſuꝑ v
no pctōre penitēciam agente
Ut igit̄ eis viciſſitudinē r̄pē
dam⁹ iuſtū ē vt qꝛ ipi de no
bis feſtū agūt ī cel' et nos de
ipis feſtum agam⁹ in terris
Sexta ē ꝓpter ꝓcuracōez nri
hōris. cū eñ ſctōs hōramus
tunc nrāz rē agimus et nrm̄
hōrē ꝓcuram⁹. qꝛ eoꝝ feſti-
uitas ē nrā dignitas Nā cū
hōram⁹ frēs nrōs. hōram⁹
nosipſos Caritas nāq fa-
cit oia eſſe cōia. Oia quidez
nrā ſunt celeſtia terreſtria ⁊
eterna ¶Preter aūt has rōes
ponit alias racōnes ihēs da
maſcen⁹ libro quarto capl'o
ſeptio. quare ſcz ſci et parit
eoꝝ corpora ſiue eoꝝ reliquie
debeant honorari ¶Quarū
quedā ſumūt ꝯtū ad eorum
dignitatē q̄dam ꝯtū ad cor
poꝝ ipſoꝝ p̄cioſitatē. digni
tas aūt eoꝝ vt ibidē quadru
plex ē. ¶Qm̄ ipi ſūt amici dei
filij dei heredes dei duces nri
et ponit iſtas auctoritates.
de p̄mo iohis tercio Iā non
dicā vos ſuos ſz amicos et
doēſticos dei. De ſcdo iohis
primo Dedit eis ptātē filios
dei fieri ⁊c. De tercio. Ro:

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

viti Si aūt filij ⁊ heredes ⁊c̄
De quarto ſic dicit Quantū
laborares vt ducem inueni-
res q̄ imortali regi te addu-
ceret et ꝑ te ad ipſū ſermo-
nem faceret Notandū āt ꝙ
quadruplex eſt drā ſctōꝝ no
ui teſtamēti quos ꝑ anni cir
culū colimus et quos hodi-
erna die inſimul recolimus
Ut ea que negligenter feci-
mus suppleamus ſcȝ Apo-
ſtoli martires et confeſſores
ac virgines et hij ſcd̄m Ra-
banum in quatuor mundi
partes ſignificantur per ori-
entem apoſtoli per meridieȝ
martires per aquilonem cō
feſſores. per occidentem vir-
gines Prima ergo do-
ctrina eſt apoſtolorum quo-
rum dignitas et excellencia
manifeſtatur ex eo ꝙ omnes
alios ſanctos in quatuor ex
cedunt Primo in preeminē
cia dignitatis Ipi em̄ ſunt
ſapientes principes eccleſie
militantis Potentes cōfeſ
ſores eterni iudicis . dulces
paſtores dominici regis.
Bernardus. Tales dece-
bat humani generis paſto-
res et doctores conſtitui qui
et dulces eſſent et potentes
et ſapientes . Dulces vt me
blande et misericorditer ſuſ
ciperent Potētes vt fortit
ꝓtegerēt Sapiētes vt ad vi
tam ⁊ ꝑ viā ducerent que du
cit ciuitatem Secundo ī pre
eminēcia poteſtatis de quo-
rum poteſtatis preeminēcia
ſic dicit auguſtinus Apoſto
lis dedit poteſtatem ſuꝑ na
turam vt eam curarent Su
per demones vt eos euerte-
rent Super elementa vt
ea mutarent ſuper animas
vt ipas a peccatis ſoluerent
Super mortem vt ipſam cō
tempnerent Super angelos
vt corpus dominicum con-
ſecrarent Tercio in preroga
tiua ſanctitatis . vt propter
eorum maximam ſanctitatē
graciarum plenitudinem vi
ta et conuerſacio xp̄i ī eis tā
ꝙ̄ in ſpeculo relucebat ⁊ cog
noſcebatur in eis ſicut ſol in
ſuo ſplendore. Sicut roſa in
ſuo odore. Sicut ignis ī ſuo
calore Secunda drā eſt
martirum quorum dignitas
et excellencia manifeſtatur
ex eo ꝙ paſſi ſunt multipli-
citer vtiliter et conſtanter.
Multipliciter quoniaȝ
preter martiriū ſine ſangui-
ne ſcȝ parcitas in vbertate
quam habuit dauid. Largi

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

tas in paupertate quam ha
buit tobias ⁊ vidue caſtitas
i iuuētute qua vſus ē ioſeph
i egipto . ſm̄ antē gregorius
Triplex eſt martiriū ſine
ſāguine ſcʒ paciēcia in aduer
ſitate vnde dicit Sine ferro
martires eē poſſumꝰ ſi pa=
cienciā i aīo veraciter cuſto=
dimꝰ. Cōpaſſio afflictorum
vn̄ dicit. q̄ dolorē exhibet in
aliena neceſſitate crucē por=
tat in mente Dilectio inimi
coꝝ. vnde dicit ferre ꝯtume=
lias odientē diligere Marti
rium ē in occulta cogitacōne
Secūdo vtiliter que vtilitaſ
eſt ex parte ipoꝝ eſt remiſſio
peccatorū Meritorum cu=
mulacō et eterne gl'e ꝑcepcio
Iſtā em̄ p̄cio ſui ſanguinis e
merunt ſibi et ideo eorū ſan=
guis dicit̄ p̄cioſus ideſt p̄cio
plenus de primo et ſecūdo di
cit auguſtinꝰ de ciuitate dei.
Quid eſt p̄cioſiꝰ ꝙ mors
ꝓpter quā delicta dimittunt̄
et merita cumulant̄ Ter=
cio ꝯſtanter Auguſtinꝰ Fra
mea eſt aīa mr̄is ſplēdida ca
ritate. acuta veritate dei pu
gnātis vibrata virtute q̄ bel
la fecit que ꝯtra deſcedēciuʒ
cateruas redarguendo ſupe
rauit. ꝑcuſſit infeſtos. ꝓſtra
nit aduerſos Item Criſo
ſtomus torti torquentibꝰ for
ciores ſteterunt ac lanies vir
gulas laniata membra vice
runt Tercia doctrina eſt
confeſſorum quorum digni=
tas et excellencia manifeſta
tur ex eo deum confeſſi tri=
bus modis ſcilicet corde ore
et oꝑe Cōfeſſio āt cordis nō
ſufficit ſine confeſſione oris.
Sicut ꝓbat criſoſtimꝰ qua
tuor rōibꝰ. ſuꝑ matheū quā
tuʒ ad primū ſic dicit Radix
ꝯfeſſiois fides eſt cordis Cō
feſſio aūt oris fructꝰ ē fidei
Sic ergo ꝙdiu radix ē viua
in terra Neceſſe eſt autez vt
ramos producat ad folia.
Si aūt non producit ſine du
bio intelliges quia radix eiꝰ
in terra ſiccata eſt Sic ꝙdiu
fides cordis integra eſt ſem=
per germinat per confeſſio=
nem in ore Si autē ꝯfeſſio
mortificata fuerit bris intel=
lige ſine dubio. quia fides
cordis eius iam ante ſiccata
eſt. ꝙtum ad ſecundā ſic di=
cit. Si prodeſt corde credere
et coram hoībus non ꝯfiteri
ergo et infideli vpocriſi cōfi
teri criſtū ꝓdeſt. etiā ſi corde
non credat Si autem illi
nichil proficit ſine fide confi

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

tens. nec tñ ꝓficis credendo
ſine ꝯfeſſione Quãtum ad
terciam ſic dicit Si ſufficit
xp̄o ꝙ agnoſcis eũ etiã ſi cõ
feſſus eum nõ fueris coꝛam
hominib9. ergo et tibi ſuffi-
ciat qꝛ cognoſcit te xp̄us. eti
am ſi confeſſus te non fuerit
coꝛam deo Quantũ ad q̃r
tam ſic dicit Si enim ſuffice
ret tibi fides coꝛdis. coꝛ tan
tummodo tibi creaſſet deus
Nunc autẽ et os tibi de9 cre
auit vt coꝛde credas et oꝛe cõ
fitearis Tercio ꝯfeſſi ſunt
oꝑe deum. qualiter aũt quis
deum oꝑe ꝯfiteatur aut ne-
get oñdit iheronim9 ſuꝑ illd̃
in oꝛiginali ꝯfitẽtur ſe noſſe
deum dicentes. xp̄us ſapien
cia eſt iuſticia veritas ſancti
tas fortitudo Negatur ꝑ iſi
pienciã ſapiẽcia. per iniqui-
tatem iuſticia. per mendaciũ
veritas. ꝑ turpitudinẽ ſãcti
tas. ꝑ in becillitatem animi
foꝛtitudo Et quociẽſcumq̃
mentimur vicijſ atq̃ peccatis
tociẽs deum negam9 et econ
trario Quociẽs bene agim9
quidẽ deum ꝯfitemur Q̃r
ta doctrina ẽ virginũ quarũ
dignitas et excellencia ma-
nifeſtatur Primo qꝛ ipe ſũt
ſponſe eterni regis Tu aute

In octaua o͞im ſctõꝛum Ad
veſpas añ Sancti ꝑ fidẽ cũ
ceteris Pͣia laudate Capit
vt ibidem ℞ Bti eſtis ymp̃
℣ et ſuꝑ magt̃ vt ibidem Ce
tera vt infra octauas ẜ cõi.

Ambroſius dicit. pulchri
tudinẽ quis poteſt ma-
ioꝛem eſtimare docere eius q̃
amatur a rege ꝓbatur a iu-
dice dedicatur. a deo ſꝑ ſpon
ſa ſemꝑ innupta Secũdo qꝛ
ꝯparatur angelis Ambroſi
us Virginitas ꝯdicionẽ hu-
mane nature ſuꝑgreditur ꝑ
quã hoĩes angelis ſociantur
Maioꝛ tamẽ eſt victoꝛia vir
ginũ ꝙ angeloꝝ Angeli ſine
carne viunt. virgines vero ĩ
carne triumphãt Tercio qꝛ
illuſtioꝛes ſunt fidelib9 vni-
uerſis. vnde cyprianus Vir-
ginitas eſt flos eccleſiaſtici
germinis Quarto qꝛ preferũ
tur ꝯiugatis Hec autẽ excel
lencia quã habet virginitaſ
reſpectu copule ꝯiugalis pa
tet ex multiplici ꝯparacione
ad ipam Illa eñi impꝛegnat
mẽtem. iſta ventrẽ Auguſti
nus Generoſius eligit ĩ car
ne vitã iam mutari angeloꝝ
ꝙ ex carne vniuerſum agere
moꝛtalium Eſt autẽ vberioꝛ
felicioꝛq̃ iocunditas non vẽ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

tre graueſcere ſed mēte grā
deſcere Illa parturit filios
doloris. iſta filios gaudij et
exultacōis Auguſtinus Ip
ſa ↄtinēcia neꝗꝗ ſterilis eſt
ſʒ fecūda mater filiorū gau-
diorum n de marito te dñe illa
filijs terrā iſta celū Quarto
et vltimo īſtituta eſt ꝓpt fa
cilitorē oracionū nr̄az impe-
tracionē Ut ſicut oēs ſāctoſ
vniuerſaliter hac die honora
mus Sic et ipſi oēs ꝑ nobiſ
inſimul intercedant et ſic dei
miſericordiā facili⁹ impetre
mus Si enim poſſibile eſt
multorū preces exaudiri. cō
ſtat qꝛ impoſſibile erit valde
oīm ſctōꝝ pro nobis oranciū
nō exaudiri Hec racio in o-
racione tangitur cum dicit.
Deſiderata nobis tue ꝓpicia
ciōnis abundanciā multipli
catis interceſſoribus largia
ris Intercedunt eñi ſanc-
ti ꝑ nobis merito et affectu
Merito dū nobis eorum me
rita ſuffragant Affectu dum
vota nrā cupiūt adimplere
quod tñ non faciunt niſi vo
luntatē dei adimplendam di
dicerint Euſtachij et ſocio
rum eius Collecta

Omīpns ſempiterne ds q̄
ꝑ glīoſa bella certamis
ad immortales triumphos
ſcōs martires tuos euſtachi
um ſocioſqꝫ ei⁹ extuliſti Da
cordib⁹ nris dignā ꝑ eoꝝ cō
meōracōe leticiā vt quorum
pcōcin a pio amore āplectimꝰ
eoꝝ precibus adiuuemur P
De ſancto wilhado confeſſo
re et pontifice Collecta.

Deus qui nos annua bti
wilhadi confeſſoris tui
atꝫ pōtificis ſolēnitate letifi
cas Cōcede ꝓpicius vt cui⁹
natalicia colimus ꝑ ei⁹ ad te
exēpla gradiamur Per do
Poſt bn̄dicamus quatuor
coronatorum Collecta

Prā qūs omīpns de⁹ vt q̄
glorioſos mr̄tires clau
dium nicoſtratū ſimphoria-
num caſtorium atꝫ ſimplici-
uꝫ fortes i ſua ↄfeſſiōe ↄgno
uim⁹ pios apd te in nrā int
ceſſiōe ſenciamus Lcō pria.

Fuit vir venerabil' de ge-
nere angloꝝ noīe wilha
d⁹ Qui ab īfācia ſacris eru
dit⁹ lrīs ac ſpūalib⁹ īſtruct⁹
diſcipl̄s ſtudioſa i diei cultu
ra cepit viuere Qui ieiunijs
vigilijſqꝫ obſecracōib⁹ die no
ctuqꝫ intēt⁹ In dei oīpotētis
ſuicio extitit deuot⁹ Fuerūt
vero ei⁹ acta amabilia cunc
tis et laudabilia Lcō ſecūda

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Eta te ſuccedēte ꝑ electio
nis grãz ad hõrē ꝓuect⁹
ē ſacerdotalē deniqꝫ accepta
ꝯſecrãcõe pſbiterij Audiuitqꝫ
friſones ⁊ ſaxões ſppl'i atten⁹
icreduli atz pagani relicta ydo
doloꝝ cultura fidi catholice
iã cepiſſent ãbrie miſteria. ac
baptiſmi ſacimēto vetuſta-
tis cuperēt macul' emūdari.
Hoc itaqꝫ audito vir dei
replet⁹ ē gaudio ⁊ itimo
ſuccēſ⁹ amore illas i ꝑtes ſe
trãſferret Nõ potuit eñi la-
terna accēſa latere ſub mo-
dio i tñbris Sz poſita ē ſuꝑ
cãdelabꝝ vt luceret oībus q̄
tūc vl' futuri erãt i domo dñi
Seqꝫ maximuz lumē ſupne
claritatis exhibuit Gētiliū
quoqꝫ plurimã catervã ver-
biſ ſcē ꝑdicacõis iſtructã ba
ptizauit Credētes iſtruere e
ciã incredulos i viã verita-
tis tã verbis q̄ꝫ exēplis ſe-
dulus corroborare ſtudebat.
Ceperūtqꝫ plimi Lcõ iiij
imitãtes bonã vitã ma
giſtri terrores gentiliū odio
hrē ac xp̄ianã quã ꝓfitebãt
religionē devota itēcõe vene
rari. Barbari vero q̄ adhuc
forte icreduli ꝑſtiterãt furo-
re nimio ſuccēſi irruerūt ſuꝑ
eū ⁊ diſcipl'os ei⁹ volētes eos
funditus interimere Lcõ v.
Poſt hoc frãcoꝝ rex glo-
ſus karolus ꝓbatū ſcis
morib⁹ wilhadum miſit in
partes ſaxonie quo ibi po-
pul' doctrinã ſcē ꝑdicacõnis
impēderet. atqꝫ viaz ſalutis
eterne cunctis illic habitãti
bus libere nunciaret Lcõ vi
Quod ille miſteriū devo-
te ſuſcipiēs officõſiſſiē
ꝑegit ita vt i ſecūdo anno tã
ſaxones q̄ꝫ friſones i circui-
tu ꝯmorãtes oēs ſē ꝑiter fie
ri xp̄ianos ꝓmiſerūt Tu ãt
Euangeliū Vigilate. Theo
dori martiris Collecta.
Deus qui nos beati theo
dori martiris tui ꝯfeſ-
ſiõe glo'ſa circundas et ꝓte
gis. prã nobis ei⁹ imitacõe
ꝓficere ⁊ orõe fulciri Per.
Trium lectõnum. Lcõ pria.
Cum maximian⁹ ⁊ maxi
mus ꝯpellerēt xp̄ianoſ
adimmolandū ydolis Bea
tus thodorus hoc facere ten
nuens miſſus eſt in carcerez
cum alijs xp̄ianis vbi viã ſa
lutis docebat ⁊ eos in ꝑſeue
rãcia aīabat Tp̄e aūt oppor-
tuno templū martis ingreſ
ſus ſuccendit Accuſat⁹ vero
ſuper hoc rn̄dit Qꝫ feci non
abnego. deã vrãm ſuccendi.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

que talis eſt vt ignis poſſet eam ſuccendere Tu Lcō i.

Tunc preſes iuſſit eū tradi in carcerem vt ibi fame moreretur. ſed ipē ſpiritu ſancto nutriebatur Dñs quoq eadez nocte apparuit ei ꝯfortās eū Cum aūt pſalleret cuſtodes reſpicientes ꝑ feneſtram viderūt plures angelos veſtib⁹ albis amictos pſallentes cum eo Et meantes nunciauerunt hoc iudici Qui ſtatim armatis veniēs ingreſſus neminē inuenit. ſꝫ ſolum theodorum q̄ de re timuit iudex et oēs qui cū eo erant Tu autem Lcō tercia

Die autem ſequēti ex carcere vocatuꝫ iuſſit cum vngulis ferreis radari ac ipe pſallēs et dicēs Bñdicā dominū in oi tpe Inde igni traditur. ſed flamma in ſpē camere facta ē nō eum ardens nec affligēs. ſed ſine efflictione tradidit ſpm̄ oēs circumſtantes odore ſuauiſſiō ſunt repleti Facta eſt vox de celo dicens Veni dilecte mi theodore intra in gaudiū dn̄i tui Hoc circūſtantes vidim⁹ et audiuim⁹ et celos aptos ſupꝫ eum vidim⁹ De ſancto martino ad veſꝑas antiphona.

Adeſt nobis venerāda feſtiuitas ſcti martini pſulis eximij cui⁹ nos intercesſiōe huic facias nos dignos ihū xpē intereſſe Oia laud' an. Btūs martinus digne in memoriā vertit hoim qui ad gaudia tranſijt angelorū qui in hac peregrinacōe ſolo corpore ꝯſtitutus cogitacione et auditate in illa eterna patria ꝯuerſatus eſt. an. Martinus triū mortuoꝝ ſuſcitator magnificus viuit in xpo gēma ſacerdotū mirifice laureatus an. Dñe de⁹ nr̄ cui⁹ grā btūs martin⁹ tres mortuos ſuſcitauit ꝯcede ppl'o vt p ei⁹ interuentū a morte aīe reſuſcitare mereamur an. O martine o pie q̄ piū ē gaudere de te o martine ꝓphetis cōpar aplis conſors pſulum gēma fidei et meritis egregie pietate mia ꝛ caritate ineſtimabilis ſuccurre nobis nunc et ante deū Cap. Ecce ſacerdos Rm. Martinus abrahe Ymn⁹ in cōi Iſte confeſſor v. Amauit eū an. O btm̄ virum cui⁹ aīma paradiſum poſſidet vnde exultāt angeli letant archāgeli chorus ſctōrum ꝓclamat turba virginū inuitat mane nobi-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſcum in eternū Collecta

Deus qui conſpicis q2 ex
nulla noſtra virtute ſub
ſiſtim9. cōcede ꝓpicius vt in=
terceſſiōe bti martini ꝯfeſſo
ris tui atq3 pōtificis ꝯtra om
nia aduerſa muniamur P
P9 bñdicā9 Mēne mr. Col

Preſta qūsops de9 vt qui
bti menne martiris na
talicia colimus interceſſione
ei9 in tui nois amore robore
mur Inuitato Adorem9 cri
ſtum regem cōfeſſorū domi=
num Qui eterne ſctū mar=
tinū coronauit glā In primo
noct aā Martin9 adhuc ca
thecuminus hac me veſte cō
texit aā Sctē trinitatis fi=
dem martinus ꝯfeſſus eſt ad
baptiſmi grām ꝑuenit .aā.
Ego ſigno crucis non clipeo
ꝓtectus aut galea hoſtium
cuneos penetrabo ſecurus ꝟ
Amauit eū dñs Lectio i.

Igitur martinus ſabarie
pannoniorū opido oriū
dus fuit Sz intra ytaliā ali
tus eſt parentib9 ſcḋm ſeculi
dignitatē nō infimis gētili=
bus. tū pater eius miles pri
mum. poſtea tribun9 militū
fuit Ipſe armatā miliciam
in adoleſcencia cōſequutus
ſub rege conſtantino deinde

ſub iuliano ceſare militauit
Tu R̄ n Hic eſt martin9 ele
ctus dei pōtifex cui dñs poſt
aplos tantā grām cōferre di
gnatus eſt Ut in virtute tri
nitatis deifice mereretur fie=
ri triū mortuorum ſuſcitator
magnificus ꝟ. Sancte trini
tatis fidē martin9 cōfeſſus ē

Non tamē ſponte. q2 in p̄
mis fere tribus annis
diuinā pocius ſeruitutē ſacrē
illuſtris pueri aſpirauit in=
fancia Nam cū eſſet annorū
decem inuitis parētib9 ad ec
cleſiam ꝯfugit ſeq3 cathecu=
minū fieri poſtulauit Tu aūt
R̄ Dñe ſi adhuc pplo tuo
ſum neceſſarius nō recuſo ꝓ
pter eos ſubire laborem Fi=
at voluntas tua ꝟſ9 Dñe ſi
adhuc in eodem labore ſtare
me ꝓcipis munia tua deuot9
implebo Fiat volū. Lcō iii.

Mox mirū in modū tot9
in dei ope ꝯuerſus. Cū
eſſet annorū xii. heremū con
cupiuit. feciſſetq3 votis ſatiſ
ſi etatis infirmitas nō obſte
tiſſet Animus tamē ei9 aut
circa monaſteria. aut circa
eccleſiam ſemꝑ intentus me
ditabatur adhuc in etate pu
erili. quod poſtea deuot9 im
pleuit Tu autē R̄ m O btiſſ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

virū martinū ātiſtitite Qui
nec mori timuit nec viuere re
cuſauit ℣ Ocul' ac manibꝰ
ī celū ſp intentus inuictū ab
orōe ſpm̄ nō relaxabat In ij
noct añ Cōfido ī dn̄o q̄ filia
mea p̄cibꝰ tuis reddita ſit ſa
nitati añ Tetradiꝰ cognita
dei v̄tute ad baptiſmi grām
ꝑueit. añ O ineffabilē virꝝ p
quē nobis tāta miracl'a cho
ruſcāt ℣ Ecce ſacerdos ma.
Sed cū edictū eſſet a regi
bus vt veteranorū filij
ad miliciā ſcriberētur ꝓden
te patre q̄ felicibꝰ eiꝰ actibuſ
inuidebat. cū eſſet ānoꝝ quin
decim raptus ē cathenatꝰ ſa
cramētis militaribꝰ implica
tus ē vno tantuz ſuo comite
ꝯtētꝰ Cui tn̄ verſa vice dn̄ſ
ſeruiebat adeo vt plerūq̄ ei
et calciamēta ipe detraheret
et ipe detergeret Tu autem.
Rm Beatus martinus obi
tum ſuum longe ante preſci
uit dixitq̄ fratribus Diſſo
lucionem ſui corporis immi
nere atq̄ indicauit ſe iam re
ſolui. ℣ Viribus corporis
cepit repente inſtitui conuo-
catiſq̄ diſcipulis in vnuz di
xit Diſſolucionē Lcō quīta
Triēniū fere añ baptiſma
ī armis fuit. integer tn̄
ab his vicijs q̄bꝰ illud hoim
genꝰ implicari ſolet. Multa
illi circa ꝯmilitōes ſuos be-
nignitas. mira caritas. pa-
ciēcia vo atq̄ hūilitas vltra
huānum modū. nam fragili
tatē ī eo laudare nō ē neceſ-
ſe q2 ita vſus ē vt iā illo tpe
n̄ miles ſz monachꝰ putaret
℟ Dixerūt diſcipli ad btm̄
martinū cur nos p̄r deſeris.
aut cui nos deſolatos reliq̄s
Inuadēt em̄ gregē tuū lupi
rapaces ℣ Scimꝰ q̄dē deſide
rate te xp̄m n̄ri pocꝰ miſere
re q̄ deſeris Inuadēt Lcō vi
Quodā itaq̄ tpe cū iam
nichil p̄ter arma ſimpli
cēq̄ milicie veſtē hr̄et media
veme q̄ ſolito aſperior inhor-
ruerat adeo vt pleroſq̄ vis
elgoris extingueret obuium
habuit in porta ambianen-
ſis citatis pauperem nudum
q̄d tn̄ ageret nichil alius pre
ter clamidē qua indutꝰ erat
hēbat Arrepto itaq̄ gladio
quo accinctus erat mediam
diuidit partēq̄ eius pauperi
tribuit. reliqua rurſus indui
tur Seq̄nēti vero nocte ihm̄
vidit veſtitum veſte et audi
uit ihm̄ voce clara dicentem
Martinus adhuc cathecu-
minꝰ hac me veſte contexit

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

℟ O cl'is ac maib⁹ i celū ſp
ītētus Invictū ab orōe ſpm̄
nō relaxabat ℣ Dū ſacramē
ta offerret btūſ martin⁹ glob⁹
ignē⁹ apparuit ſup caput eius
In iij. nocťno Dn̄s ihūs xp̄ſ
nō ſe inq̄t purpuratū nec di=
ademate renitentē ſe venturū
eſſe p̄dixit an̄ Sacerdos dei
martine apti ſūt tibi celi ⁊ reg
nū patris tui an̄. Sacerdos
dei martine paſtor egregie o
ra pro nobis deum Omelia
Sint lūbi ℟ O btm̄ virum
i cui⁹ trāſitu ſctōꝝ canit nūe
rus Anglo͛ꝝ exultat chorus
oīmqꝫ celeſtiū virtutū occur
rit pſallētiū exercit⁹ ℣ Mr̄
tinus hic pauꝑ et modicus.
celū dives igreditur ympnis
celeſtibus hōratur ℟ Mar
tinus abrahe ſinu let⁹ exci=
pit̄ martinus hic pauꝑ ⁊ mo
dicus Celū dives igredit̄ ym
nis celeſtib⁹ hōrat̄ ℣ Marti
nus epus migrauit a ſeculo
vivit i xp̄o gēma ſacerdotuꝫ
℟ Quātus erat luct⁹ omniū
quāta precipue merenciū la
menta moāchorū Quia ⁊ pi
um eſt gaudere martino ⁊ piū
eſt flere martinū ℣. Bti vi
ri corp⁹ vſqꝫ ad locum ſepul
chri ỹpnis canora celeſtibus
turba proſequit̄ dicēs Laud

Dixerūt diſcipli ad btm̄
mr̄tinū cur nos pr̄ deſe
ris aut cui nos deſolatoſ reli
q̇s ivadēt eīm gregē tuū lupi
rapaces anti. Dn̄e ſi adhuc
pplo tuo ſū neceſſari⁹ nō re=
cuſo laborē fiat volūtas tua
an̄. O virū i effabilē nec la=
bore victū nec morte vicēdū
q̇ nec mori timuit nec vivere
recuſauit an̄. O cul'ac mani
b⁹ i celū ſp intētus invictū ab
orōe ſpm̄ nō relaxabat all'a
all'a an̄ Marti⁹ abrahe ſinu
let⁹ excipit̄ martin⁹ hic pauꝑ
⁊ modic⁹ celū dives ingredit̄
ỹpnis celeſt b⁹ hōrat̄ an̄ O
quāt⁹ erat luctus oīm q̄ꝫta
p̄cipue merēciū lamēta mo=
nachorū et virginū chor⁹ qꝛ
piū ē gaudere martino ⁊ piū
ē flere mr̄tinū Bn̄dict⁹ Me
moria mēte martiris ad ho
ras diei an̄ de laud Cap ⁊ ℟
de vno ꝯfeſſore ⁊ pōti. In ij.
vſ̄ Iura. dn̄s Sub mg̃t an̄
O btm̄ pōtificē q̄ totis viſ=
cerib⁹ diligebat xp̄ꝫ regē ⁊ nō
formidabat iperij p̄cipatū
o martine dulcedo medicam̄
tū et medice o ſciſſima aīa
quā et ſi gladi⁹ p̄ſequutoris
nō abſtulit tn̄ martirij pal=
mam non amiſit Magt.
Briccij ꝯfeſſo. ⁊ pōti. Col.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Moueat pietatē tuā q̄s
dn̄e ſubiecte tibi plebiſ
affectus et miam tuā ſuppli
cacio fidelis optineat vt qđ
meritis ſuis nō p̄ſumit ꝑ in
terceſſionē bti briccij confeſ-
ſoris tui atꝫ pontificis indul
gencie tue largitatē ꝑcipiat.

Poſt deceſſum bti marti-
ni turonice ciuitatis e-
piſcopi ſummi ⁊ incōꝑabilis
viri de cuiꝰ vitutibꝰ magna
apud nos volumina retinen
tur ſctūs brictius adepiſco-
patum ſuccedit Lcō ij.

Et vero hic brictius cum
eſſet primeue etatis iu-
uenis ſcō martino adhuc vi
uēti in corpore mltas ferebat
iniurias ⁊ inſidias ꝓ eo ꝙ eo
dem tꝑe cor facile ſeq̄retur.

Quodā vero die dū qui-
dā infirmꝰ medicinam
expeteret brictium ad huc in
platea diaconū conuenit cui
ſupplicit̄ ait Ecce ego poſtu
lo btm̄ virū ⁊ neſcio vbi ſit
vel oꝑis agit Tu āt Lcō iij

Oui brictius. ſi inquit de
lirum illū q̄ris ꝓſpice
eminus. ecce celū ſolite ſicut
amens reſpicit. Cūqꝫ pauꝑ
ille occurſu reddito qđ peci
erat impetraſſet brictiū dia-
conū vir btūs martinus al-
loquit̄ Nū ego brictius deli
rus tibi videor Tu aūt L v

Qūqꝫ ille cōfuſus hec au
diens dixiſſe ſe denega
ret ait ſcūs martinꝰ Nonne
aures mee ad os tuū erāt cū
hec eminus loq̄baris L vi

Amē dico tibi q obtinui
apđ deū vt pꝰme adpō
tificatꝰ hōrē accedas Sꝫ no
ueris te ī epatu mlta aduſa
paſſuꝝ Adeptus ergo a con
ſenciētibus ciuibus pōtifica
tus officiū ordī vocabat. q
ꝙꝙ ſuꝑbus eſſet ⁊ manis ca
ſtus tamen habebat corꝑe.

Omelia Vigilate Laudes

Poſt deceſſum beati mar-
tini epi btūs brictiꝰ ca-
thedram epalem ſuſcepit añ
Viceſimo ordinaciōis ſue ā
no oriebat̄ ꝯtra eū lamenta-
bile crimē nā q̄dam mulier q̄
cubiculariis veſtimēta ablu
ebat ꝯcepit et peꝑit ⁊ omne
crimē epo obiiciūt añ Illo
quoqꝫ negante iuſſit afferri
ſibi infantē cūqꝫ allatꝰ fuiſ
ſet triginta ab ortu habens
dies ait ad eum brictiꝰ adiu
ro te per deuꝫ viuū vt ſi ego
te generaui corā cunctis edi
cas añ Reſpōdit aūt infās
coraꝫ omni populo btō viro
dixit. non es tu inquit pater

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

mens aꝰ. Sctūs brictiꝰ ſa-
tiſfaciēs pplo prunas arden
tes ab vrbe i birro ſuo defe-
rens ⁊ ante ſepulchrū btī mī
tini ꝓijciens coram oī popu
lo veſtimentū eiꝰ inuſtū ap-
paruit aū. Pplis aūt non
credētibꝰ ⁊ ab epatu eū ꝓijci
entibus romā pecijt flens et
eiulās atꝫ dicens merito hec
pacior qꝛ peccaui in ſctm̄ dei.
Lxū dicius Cetera p die ı coī

Infra octauas ſingulis die
bus memoria de ſācto mar-
tino In octaua Lectiones

Sanctꝰ martinus pꝰ reli
ctū milicie cingulū pic-
tanenſ vrbis antiſtitis hila
rij diſciplinis ſe ſociauit. vt
tāti viri eruditꝰ exēplis cri-
ſtianā fortiter ꝓceſſit ad pu
gnā. fidei armatus galea vt
lorica iuſticie accinctꝰ et gla
dio verbi dei armatꝰ itrepi-
dus ꝯtra omīa tela maligni
bellator muniret Acceden
te tēpe ne lucerna dm̄ modo
tecta lateret multoꝝ p̄cibus
alligatꝰ electus ē in epatuꝫ
turonice ciuitatis. vbi pluri
ma ſctārū inſignia geſſit vir
tutū ⁊ multa celeſtis dogma
ta vite ſparſit Tamē pri-
uate vite ꝯtinenciam in tur
bis pploꝝ nō amiſit. humil
in habitu iocūdus in ſermōe
deuotꝰ in p̄dicacōe verax in
iudicio venerabil' imoribꝰ . p
uigil i orōibꝰ aſſiduis. in le
ctōe ꝯſtans in vultu piꝰ. in
affatu honorabil' in miniſte-
rio ſacerdotali infatigabilis
verbi dei ſeminator in piger
acceptam dm̄ ſui pecuniam
multiplicare Beatꝰ marti
nus cū gaudētibꝰ gaudēs cū
lugētibꝰ lugēs. oībꝰ omnia
factꝰ vt oēs lucrifaceret cri.
ſto virtutibꝰ inſignis boīta
te laudabil' amabil' pietate.
multis i epatu fulgēs virtu
tibꝰ Multis etiaꝫ electus
dei ſacerdos martinus mun
do claruit miraculis vt in oī
vita et ꝯuerſacōe ꝑfctūs i oī
bonitate et religiōe p̄clarus
in oī pietate ⁊ benignitate io
cundus Anno etatis ſue
octogeſimoprimo. et epatus
ſui viceſimoſexto annis ma
turus et meritis iter celeſtia
regna ſit euocatus quatenꝰ
cū multiplici laboris ſui mer
cede ꝑpetuā a deo xp̄o recipe
ret coronam Collecta.

Concede qūs o. d. vt bea
ti martini ꝯfeſſoris tui
atꝫ pontificis frequētata ſo
lempnitas ad ꝑpetuā nobis
ſalutem ꝓficiat et quē ſepiꝰ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

veneramur i terris ſp habe-
am⁹ patronũ in celis Per.
De ſcã elizabet ad vs̃ anti.
Letare germina claro fe-
lix germie naſcẽtis eli-
zabet ex regali ſeie Oĩa lau
date añ Que nexu ↄiugĩj da
ta viro ſocia ſuaue iugũ d m̃
tulit ab iſãcia añ Apta tan
dẽ viri votis ſicut creuit viri
b⁹ ita pĩjs ſic deuot is excre-
uit v̄tutib⁹ añ Sic fulgebat
i aſpcũ excult a dececi⁹ paup
tatẽ i affcũ colebat attecius
añ Quãto ſeſe deprimebat
hũil' nobilitas tãto magis e-
lucebat nobil' hũilitas Cap
Mulierẽ ſor. ℟ Bñdcũs ſit
dñs de⁹ ois grẽ q̃ corõãuit ad
portas padiſi hodie. Paup
culã ꝭ exortã regũ ex ꝓgenie
℣ Mlieres opulẽte audite ⁊
facite ꝓm hãc ex diuite fctãz
volũtarie Paup Ympnus
Ympnuz deo vox iocũda
decãtet eccl'ia nã ↄgau
det letabũda ſyon mater fi-
lia aſcẽdẽte de ꝓfunda ↄual
le miſerie. Quã regali ſtirpe
natã i ãnis ifancie vir acce-
pit deſpõſatã idolis eximie
ſp tñ iſpiratã voto ↄtinẽcie
Fide ple ſacramẽto ratũ hoc
ↄiugiũ vere docet argumen-
to ꝙ prẽ celeſtiũ i te ſcõ ſacri
mẽto attigit conſorciũ. Lege
carnis ſic ligata nõ extingit
ſpm̃ ſed iplenit federata nec
reliqt irritũ ꝙ a deo mẽs pa
ta gerebat ꝓpoſitum. Gloria
et honor deo vſq͛quo altiſſi-
mo ℣ Specie tua et pulchri.
añ Gaude celũ terra plaude
dies adeſt digna laude plena
dies gl'e q̃ elizabet ãtiquũ ca
ſtitatis iniciuz eliſit victoria
pia mr̃ et mrõna tuis ſacris
precibus interuẽtrix ⁊ patro
na ſis pro nobis oib⁹ Coll'.
Quoꝝ corda fideliũ de⁹ mi
ſerator illuſtra ⁊ btẽ eli
zabeth p̄cib⁹ gl'oſis fac nos
ꝓſpera m̄ni deſpicere ⁊ celeſti
ſemp conſolacione gaudere.
Inuita. Regi d̃o iubilantes
laudũ p iſignia Exultẽ⁹ ve
nerãtes elizabeth ſolẽpnia.
Nouũ ſid⁹ emicuit. Ypn⁹
Nerror vet⁹ ↄticuit nouo
ſplẽdore rutilat plebs nouaſ
laudes iubilat In c⁹ nũc pre
conia linguã ſoluat eccl'ia no
ue p̄conis gl'az ꝓmat ſperan
do victoriã Dies ſolẽpnis a
git dies ſalutis colit in qua
ſpes ꝓmittit hac atteſtante
reddit Ergo d̃i famula eliza
beth p ſecl'a xp̃o ↄregnans
gl'az nobis poſcat i pria Deo
patri In pmo noctur. Ex ore

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

lacteciū do laudes pficit īfā
tes egeciū dū q̄ſi nutrix refi
cit Ps de vna vir. añ.
lore caritatis calefacti pau-
pes iuxta prunas nuditatis
letāt immemores añ. Inquinari
manus ſorde reputās delici-
as infirmoꝝ mūdo corde tra
ctat immūdicias Lcō prima
Elizabeth illuſtris regis
vngarie filia ſoror bele
q̄ nūc regnat ex matre filia
ducis merante ī puellaribꝰ
ānis lodewico lātgrauio thurī
ge deſpōſat iam tunc ſortita
ſpm̄ bonū dū aliq̄n cum coe
uis ī aula palacij iocabat. ſi
adibilis erat eccl'a currebat
ad illā et ſimulās ſe ipigere
genua flectebat ad pauimen
tū oſculabat R. De paupta
tis palea dū quaſi granū ger
miat elizabet inſignis Uere
ſes ab area fidei diſterminat
meritis ⁊ ſignis V. Aures ſur
dis reſerat claudis greſſū re
parat ⁊ cecis iceſſum Lcō ij
Eandē thoro maritali cō
iūcta maritū ꝯtū potu
it deuotū fecit Soluta tādez
lege viri ſe totā illi ſeruiturā
ſtatuit q̄ illi ꝯtulerat totū a
pud marchborgh hoſpitale
ꝯſtruxit ⁊ ſe ibi oīm paupm
ancillā fecit R. Illa regis fi
lia ꝯteptibili mōi non elegit
ſz ſeipa forcior ſeſeq̄ ſublimi
or ſe ſibi ſub egit V. Spiritū
ieiunio carnem ſub cilicio in
giter caſtigās Lectō tercia.
In vilidiſſimo habitu p
cedebat et in viliſſimis
paupū et īfirmoꝝ obſequijs
exultabat Inter ea pr̄ ſolē-
pnes legatos mittit ad filiā
Qui dum eā ſic humilē re-
ſpiciunt Suſpirantes dicūt
non eſt hic habitꝰ filie regis
illius aut vultus nō ē in di-
uerſa mutatus quam nullꝰ
amor potuit ab amore iheſu
xpi ſequeſtrare Tu aūt Rm
O mirandā mulieres huius
fortitudinē qua ī ſe vite vete
ris ſic occidit hoīez. Et ptā-
tes aeris vertit ī fortitudīez
V. Hec pugnatura ſtadio mē
te virū iduit femur cigēs gla
dio In ij. noct Abintꝰ regis
filie omnis decor gl'ie nichil
foris appetit laudis vel ho-
noris añ. Dm̄ refugio fortit
adheret dum viri ſolacio vi-
dua careret añ. Habens ce
lo fundamentū aurum ſuper
⁊ argētū prudēt edificat dux
paupes letificat Lectio q̄rta
Multa abide dn̄s ī vita ſu
a miracl'a fecit p eā Sz
ipa ea ſtuduit attēcius occul

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

tare. ergo piſces deſideranti
ſatiſfacere volēs ꝓcuratorē
ſuum ihm̄ xp̄m inuocat. ⁊ ad
fontē piſcibꝰ ſterilem pruſus
vt aquā hauriat feſtinauit.
et dum ad hoſpitale redijt pi
ſcem ſufficientem in vaſe in
uenit Tu ℟m. Aſt nata ſe-
culum generoſi ſanguinis ꝑ
impendit titulum Apprehen
dens eius fuſum manuū ↄſi-
lio vicꝰ q̄rit vſum ℣. In ga
zophilacio vidua eius vidua
totum mittens ꝑciū Lcō v.

Mater vero eius q̄ ab vn
garis miſerabiliter ꝑē
pta iā dudum fuerat filie di
lecte in ſompnis appruit ei-
q; dixit genibus proſtratis.
mi dilecta filia ora ꝑ dolori
bus meis quos adhuc paci-
or. q2 negligenter vixi Po-
tens eius es euigilās elizabet
ſurgit et cū fletu orat ⁊ iterū
obdormiuit Adeſt mat grās
agēs ſeq; aſſerit liberatā et
cūctis eā inuocātibꝰ eiꝰ ora
cōes pfuturas Tu ℟. Egēs
egeis largieſ ſibi nil retinuit
Celeſte regnū ambiēs hic p̄
ſens oē reſpuit ℣. Fide gran
di ſpe ſecura manum mittit
ad futra Celeſte Lectio vi.

Deniq; cum oīm bonorū
remūerator eripe a la-
boribus eam vellet. in viſu
et apparuit dicēs Veni elec-
ta mea in p̄parata tibi taber
nacula cōfeſſorē ſuum aduo
cans et cuncta ſacramēta ri
te percipiēs iubilando ita vt
ſonus audiretur ꝑm totū cū
ſorum Regnū mundi. licz ver
ba iubili non poſſunt perci-
pi ad celeſtia migrauit ℟m.
O lampas eccleſie riuos fū
dens olei medicina grē nutri
mentum fidei Tutelam pre-
ſtans paruulis calorē minuſ
feruidis languidis medelam
℣. Tu dei ſaturitas oliua fru
ctifera cuius lucet ꝑ uritas.
et reſplendēt opa. In tercio
noctor. an. Deo dicātet oīa
qui vitam reddit mortuis eli
zabeth ſuffragiis effugat de
moīa an. Juſte lux orta gra
cie late ſpargēs radium rec-
tis corde ſtudium ingerit leti
cie an. Deus palam oībꝰ re
uelans iuſticiam ſaluatorē
gentibus ꝑ hanc īfudit grāz
Euangeliū Simile ē r. c. t.
℟m Famulis ſe famulā fe-
cit hec btā coquine ſqualori
bꝰ gaudet deturpata Et cor
gerens indefeſſum debiles de
biliorportat ad ſeceſſum ℣.
Sic ſedula pauꝑcula iſtos
lauit illos ſtrauit ℟. Amā

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

i patibulo dñ hester appēdit
holofernis dextrā in caput
extēdit Et ſuū a pickō pplm
defēndit. ℣ Manum mit-
tens ad forcia, ſic vicit in-
nocēcia ℟ Ceco nato cui nec
ſedes erāt ocloꝝ inſtrumēta
lucis dedit Et nature decus
redit ꝑ momēta tēpoꝝ ℣ No
uū hoc ſpectaculū idē iſti ve
t⁹ xpi reuocat mirclm Lau

D nis elizabeth īduit deco
re cui⁹ nūc ꝑata ē ſedes
i hōre añ Deo eū leticia ſzui
ēs puella ſub mgri manib⁹
ſuſtinet flagella añ Nec ad
deū ſiciēs ⁊ currēs in ſiti car
nis deſiderijs didicit reniti.
añ Domo rebus dum abla
tis mendicat hoſpicium i ca
mino pauꝑtatis būdixit do
minū añ In tātis virtutib⁹
famule fidelis laudat omniſ
ſpūs dñm de celis. Ymnus.

H ec inſignis hec btā pau
perū nutricia feſtū mdi
nō elata nec parētū gl'a in ſe
carē trucidata effugauit vi-
cia Aquā eā dū rogauit ho-
ſtis innocencie potū lacte ꝑ
forauit clauo penitēcie et ſic
ſeſe liberauit virt⁹ paciēcie
Tandē viro deſtituta mun-
da mundū exuit ympnū mē
te iā pudica carni ſaccum cō
ſuit et i tempus hoc ſtatuta
lāpas ſic emicuit Seras ſen
ſu paupertatis redimens di
uicias de theſauro pietatis
auri fodit copias et multoꝝ
egeſtatis ſuppleuit inopias
Fecit opus fuſo cibi querēs
alimoniā et viliſcēs ipſa ſibi
ſprenit ignominiā ſciēs ſoli
xpe tibi recte dam⁹ gloriam
Gl'a ſit ihū bone tibi nunc
et iugiter qui certātes in a-
gone adiuuas fidelit ⁊ mer-
cedē das corone vincenti vi-
riliter Sup benedictus añ.
Cornu ſalutis hodie in turri
bus eccl'e dñs erexit q̄ de ma
nu philiſtei caſtra ꝓtexit fi-
dei ac i viā grē pacis ⁊ leticie
plimos direxit Bñdcūs Ad
horas diei añ de laud. Cap.
in cōi de viduis ℟a ⁊ ℣ de v
na virgine Notādū ꝙ ſecun
de veſꝑe nō fiāt de ſcā eliza-
bet. ſed de ſctō eadmūdo cū
pß ferial'. qꝛ feſtū pñtaciōis
tollat ij. vß eadmūdi et feſ-
ſtum eadmūdi nō hēt ꝯmod
tatē trāſferendi ꝓpter ānexa
ſeq̄ncia feſta. et ſuffragabit
de ſcā elizabeth añ Exulet
vox leticie nā caput ſuꝑbie
elizabeth ꝯtriuit q̄ nō exau
diuit vocē exactoris h⁹ itceſ
ſio nos ab hoc exilio reuertē

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

quoqꝫ ad ſpōſum cū palma
martirij venire. Fit cōcurſus
ppl'i vt audiant diſputantes
Triūphale ſignū puella frō-
ti īprimit Stāt oratores ex
aduerſo nichil dicentes. tūc
ait virgo ceſari Equū ne eſt
indiciū vt ſola quīqgīta ag-
grediar. illis munera michi
nichil ꝓmiſiſti. ſed merces
mea xp̄s ſit i cui⁹ noīe cam-
pū hunc aſſilio ℟ O q̄ feli
ces ꝑ te ſciſſima p'les Quos
iubet occidi ꝓ xp̄o ībid⁹ ho-
ſtis ℣ Cū duce porphirio fit
martir ceſaris vxor. Lc̄o v.
Unum tamen poſtulo vt
ſi victrix fuero tu cre-
das deo meo. ad hec ſtoma-
chat⁹ tirānus ſic ait Nō ē tu
um nobis ꝯdiciones īponere
Sed age quod agas videa-
mus ſi tibi proficiat de⁹ tu⁹
Hilaris puella conuerſa ad
oratores ait Premijs incita
ti aduerſum me cōueniſtis ꝓ
ferte in mediū ſi q̇d habetis
℟ Impi⁹ hāc ceſar ſiſti iu-
bet ante tribunal Hāc vt ꝑ
uertat ſicut dracho vl' leo cer
tat ℣ Illa manet cōſtās nō
blāda vel aſpa curās Lc̄o vi
Tunc prior eorum dixit.
Cōpulſi ꝓ te venimus
te ergo audiemus. Ad hec
prudens virgo. verbi tui ini
ciata ſacramētis fucos ho-
meri ⁊ ariſtotilis ī quib⁹ nul
li ſum ſecunda reprobo et in
ter vos nichil me ſcire indi-
co niſi ihm̄ xp̄m et hunc cru
cifixum hic eſt meus dn̄s hic
eſt mea victoria hic eſt mea
philoſophia Tunc vnus re-
thorum cachinis totā ꝯcuſ-
ſit aulā ⁊ ait O ciues roma
ni. o alta nobilitas inſigne
aliquid audire ſperebamus
⁊ hec loquitur nobis de quo
dam crucifixo. ad que virgo
Ab eo ſumpſi pricipium qui
eſt fons et origo xp̄us de⁹ et
homo Tu autem ℟ n Uirgo
flagellatur crucianda fame
religatur carcere clauſa ma-
net lux celica fuſa refulget.
Fragrat odor dulcis cantāt
celi agmina laudes ℣. Spō
ſus amat ſponſam ſaluator
viſitat illam. In tercio noc.
Glorioſam virginē tirānus
flagellari imperat ⁊ cruciā-
dam fame in carcere recludi
cui eſcā ꝑ columbā xp̄us fa
cit miniſtrari an̄. Illa deo dū
agit grās ī tenebris lux emi
cat fragrat odor vincēs bal
ſama adeſt ⁊ cōcio angelica
lacero corpori celeſtia adhi-
bēs medicamēta an̄. Cb ce-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

tu virgineo adueniēs ſalua-
tor ſponſus ſpōſam pie viſi
tat conſolatur et roborat cō
ſtās ait eſto filia tecū ego ſū
nil paueas Euangeliū Si-
mile eſt regnū celorum decē
virginibus ℞ Morendo ſub
dēda rotaꝝ machinamēto
go deū clamat de celis āgel⁹
aſtat Ecce repentinam dant
plebs roteꝗ ruinam ℣ Tan
ꝙ caldeis quōdā fornaꝝ ba-
bilonis ℞ Percuſſa gladio
dat lac ꝓ ſāguie collo Quā
man⁹ āglica ſepeliuit vertice
ſyna ℣ Mēbris virgineis o
lei fluit vnda ſalubris ℞ O
mater nrā ter ſctā quaterꝗ
beata Cum prece deuota fa
mulantū ſuſcipe vota ℣ Iā
xpo iuncta ſponſoꝗ tuo ſo-
ciata Cum prece ⁊c̄ Proſa
Eterne virgo memorie quā
ſibi deſpondit rex glorie vir-
ginis plebs egregie ſpōſus
ꝗ virginis eccleſie Tu gau-
des hodie de dono grē. Can
tas in celo carmen leticie Te
laudantes in terra reſpice.
Atꝗ noſtra clementer ſuſ-
cipe vota Ad laudes.
Paſſionē glo̾ſe virginis
Katherine deuota plebs
celebret fidel̾ ꝙ ſui memores
deo ꝯmēdat meritis ⁊ iuuat
bn̄ficiiſ aῆ Poſt plīma ſup
plicia mr̄ir alma ad decollā
dū eſt ducta ad celū manus
oculoſꝗ tendēs collū ſub in
gulo orat dās gloriā deo. aῆ
Expecto ꝑte gladiū ihū rex
bōe tu meū da paradiſo ſpm̄
fac miam meā egentib⁹ me
moriā aῆ Vox de celis inſo
nuit veī dilecta mea veī ītra
thalamū ſpōſi tui et qđ po-
ſtulas īpetraſti ꝓ quibus o
ras ſalui erūt aῆ. Quia de-
uotis laudib⁹ tui memoram
virgo recolim⁹ o btā kathe-
rina ora pro nobis queſum⁹
vmb⁹ Preſēs dies expēdat
℣. Audi filia et vide et incli-
na aurem tuum Quia cōcu
piuit rex ſpeciem tuam anti
Bn̄dicus dn̄s rex celeſtis q
ꝑ merita btē katherine vir-
ginis medelā languidis pre-
ſtat ſanitatis ipi⁹ corporis o
leo fideliter perunctis. In ſe
cundis veſpis antphone de
laudib⁹ Sup mḡt aῆ. Pru
dēs ⁊ vigilās virgo qualis
es cū ſpōſo illo qui te elegit
de mūdo ꝙ pulchra es ꝙ mi-
rabilis quāta luce ſpectabil̾
int̾ ſyon iuuēculas et ihrl̾m
filias thalamo gaudēſ regi o
ꝯiūcta dei filio. In feſto de-
dicacōis ad vš ſup oia laud

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Cum omniū ad ſanctorū
reuerenciam cunctoruz
xp̄ianoruz debeat deuocio ex
citari Ad beate virginis ma
rie laudem et preconia extol
lenda eo magis debet huma
nus ſenſus erigere quāto ma
gis certum eſt et per ip̄az no
bis reparaciōis remedia p=
ueniſſe et celeſti regni nobis
aditū reſeruatuz fuiſſe Quē
primi parētis culpa ſera di=
re mortis obſtruxerat. Hec
ſiquidē eſt illa ſcala celeſtis
quā eximius ille patriarcha
iacob de terris ad celorū ſum
mitatē erectam in ſompnis
tante reuelacōis inſpexerat
Rem. Mente ſancta fuit ⁊ hu
milis ſplendēs ornatu gra=
cie virgo pia vnde ſit nobilis
Thronus dignꝰ ſit regis gl'e
V Thronꝰ eburneꝰ cū auro
fulgido venter virgineus in
corde prouido Lectio ſecūda
Hāc aūt ſacratiſſimā vir
ginē virga illa ſignauit
que a ſue radicis veritate a
volſa tempeſtiue maturita=
tis flores et poma produxit
Hec quoqꝫ multis miſterio
rum ſignis ⁊ ꝓphetarū ora=
culis nunciato hūano tādem
generi p fructum ventris ſui
reparacōem idulſit ⁊ ſalutē
credētibꝰ ſuis p̄cibꝰ ⁊ ſuffra
giis acq̄ſiuit Nā q̄ta nobis
ipiꝰ meritis bn̄ficia dina p
ueniāt nu'l'vnq̄ tp̄ibꝰ potue
rūt et ſermonibꝰ explicari R
O q̄ pulchrā q̄ ſcām decuit
matrē eſſe q̄ deū genuit lacte
quoqꝫ vberū aluit Srixit vl
nis maibus tenuit V Tāto
regi fit tanta domeſtica quē
veſtiuit hūana tunica L iiij.
Si deū ore ꝓphetico in ſā
ctis ſuis laudare iube=
mur. multo magis in hac ce
lebritate preſentacōis virgi=
nis glorioſe oportet in ympni=
nis et canticis extollere ⁊ dig
nis deo preconiis collauda=
re. ac miſticis honorare mu
neribus. Nulli enim dubiū
cum totum ad gloriam lau=
dis eiꝰ pertineat. quidquid
genitrici eius fuerit impen=
ſum ac ſolempniter attribu
tum Quidquid enim huma
nis poteſt dici verbis. minuſ
eſt a laude regine celi. qr diui
nis ⁊ angelicis ē laudata ex
cellenciis et predicata preco=
niis inauditis et precipue in
hoc feſto illaciōis. de quo le
gitur in ſpec'lo ſaluacōis. R
Ordo rectus ſeruatus noſci
tur dū maria in templo con
ditur nam ꝯtēplans deo per

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

fruitur Sic ad alta mēs ei⁹
rapitur ℣. Cum in mēte ver
bi lux oritur digna verbi mū
disponitur Sic ad alta mēs
In ii. noct. añ. Omni virtu
te p̄dita totū dat ad hoc ſtu
dium vt deo tota ſubdita de
uotum dat obſequiū ps Er-
uctauit cor me añ Rex vir
tutum ſibi mirabilē matrē
fecit mitem et humilē. omni
quoq̄ dote ſpectabilē pſal.
Deus noſter añ Deſponſa-
ta cor docile ad angeli collo
quiū mite p̄bet et hūile prōp
te ſpondet obſequiū ps. Fū
damēta ℣. Spē tua ⁊ L iiii
Cunq̄ eſſet mima virgo
maria parētes eā in tē
plū attulerūt ⁊ vt dn̄o ſerui
ret et lrās diſceret et ponti-
fici tradiderunt. Cui⁹ obla-
cio p mensam ſolis in zabu
lon p̄fgurabatur. de qua p̄ti
cula hiſtorie breuiter audiat
Piſcatores quidē rethe ſu
um in mari p̄iecerūt ⁊ tā mi
rabilē mēſā aureā extraxe-
rūt Mēſa illa erat totalr̄ de
auro puro et multū precioſa
videbat̄ oīm oculis mirabili
ter ſpecioſa Tu Rm' Emi-
nenti celi dulcedine ſtās i tē
plo virgo reficitur Ei⁹ quoq̄
mens plenitudiem grārum

ibi p̄ficitur ℣ Magna ſ. imp
exercēs opa graciora meret̄
munera Eius quoq̄ Lcō v
Ibidem in littore maris
quoddā templū erat e-
dificatū et in honorem ſolis
quē gens illa coluit dedicatū
Ad templū iſtud mēſa illa ē
deportata. et ipi ſoli tāq̄ deo
quē colebāt oblata. mēſa il
la p̄ totum mundū vſa ē hoc
vocabulo. et cōmuniter dice
batur menſa ſolis in zabulō
zabulō eñ arenoſa terra ap
pellatur. et ibi templū ſolis
in arenoſo loco habebat̄ Tu
Rm Alma virgo p̄poſitum
nūq̄ nubendi ſtatuit Sēper
dei placitū in hoc voto ſup-
poſuit ℣. Gratus virga io-
ſeph flos emicat et hūc ſpō
ſum virginis indicat Lcō vi
Per menſam igit̄ ſol' ma
ria eſt figurata que ve
ro ſoli ideſt ſummo deo ē ob
lata Menſa ſolis oblata eſt
templo ſolis material'. Ma
ria oblata eſt in tēplo ſolis
eternaliter. mēſam ſolis mł
ti ⁊ magni videre affectabāt
marie ortū tam angeli q̄ ho
mines deſiderabant Menſa
ſol' facta fuit de materia pu
riſſiā et fuit maria mēte et
corde mundiſſiā Pulcre ma

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ria eſt per menſam ſolis fi-
gurata quia per eam nobis
eſca celeſtis eſt collata Naz
ipſa nobis filium dei criſtuz
generauit qui nos ſuo corpe
et ſanguine refocillauit Be-
nedicta ſit illa btiſſima men
ſa per quam nobis collata ē
eſca tam ſalubris et immen
ſa Benedicti ſunt parentes
qui eam generauerunt et eā
ꝓ ſalute noſtra dn̄o deo ob-
tulerunt Tu aūt R̸m Nup-
tam ſic ex indicio ſancti ſpi
ritus in colūbe miſterio ga-
briel miſſus celitus ſalutat
magno gaudio Que ꝯcepit
ditus ℣ In parentū manēs
hoſpicio inueitur a dei nūcio
In iii noctur añ Flos floꝛū
tpead locū floꝛū mittitur ſic
de floris corpoꝛe gl'oſe conci
pit p̄s Cātate añ Ihūs floſ
maria virgula verqꝫ tempꝰ
floris flos nazareth pria ple
na ſunt decoꝛis p̄s Dn̄s reg-
nauit exultet añ Candens
flos mlˈtiplicat ḃgule decoꝛē
ꝯceptꝰ gl'ificat marie pudoꝛē
p̄s Cātate ℣ Adiu. eā deꝰ.
Euangeliū Liber gn̄acionis
ihū xp̄i R̸ quire in natiuitate
eiꝰ R̸ Archa dei in qua recō
ditur dulce mān̄a cibꝰ ethe-
reus quo plebs dei ſcā refici
tur Eſt marie venter virgi-
neus ℣ Thalamꝰ regis gl'ie
quo iungit̄ eccleſie R̸ Mira
bile deus commerciū cum hu
mano iniuit genere ſuum no
bis donans faſtigium No-
ſtra dignaus infirma ſume
re ℣ Nam vt noſtrum ſana
re viciuz ſic amoꝛis dei dedit
indiciuz No R̸m Maria ieſ
ſe virgula de qua iheſus floſ
oꝛitur Spiritꝰ ſancti virgu-
la manēs in templo domini
℣ Ibi diuino docmate diui-
nis iſtruitur omni quoqꝫ ca
riſmate grārū imbuit Lau
Lauda felix eccl'ia alme
matris infanciam cuiꝰ
immenſa gracia tibi parauit
gloꝛiam añ In templo dei
laudibꝰ virgo dedicata a ſu
pnis ciuibꝰ gaudet viſita añ
Omnis eiꝰ actio in deū tēde
bat toto vite ſpacio mentem
augebat añ Quidquid egit
penitꝰ ē foꝛma virtutis ⁊ doc
trina ſpūs eſt cauſa ſalutis.
añ Quātū facl'tas ſuppetit
laudēt mētes pie nā oīs lig-
ua deficit ī laude marie Cap̄
Introduxit me rex ī cel-
lā vinariā oꝛdiauit ī me
caritatē fulcite me floꝛibus
ſtipate me malis quia amo
re langueo Deo grās. ymp̄

6

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Sacre parẽtes virgĩs ſte
riles naturalit̃ hãc do-
no ſũm. numinis ſuſc perũt
feliciter Uotũ ſoluẽtes filiã
ad tẽplum trimam deferunt
deo placentẽ hoſtiã ibi man
ſuram deſerũt Jnfãcie tã te
nere creuit virtus et grã i oĩ
ↄplẽs ope creatoris obſequi
o Regitur ſci ſpũs domeſti-
co dictamie oĩs virt⁹ penit⁹
dec⁹ ſplẽdet i virgie Maria
mater Gl'a tibi dñe. vt pri⁹
Sup bñdcũs añ. Bñdict⁹
virginis fili⁹ replẽs matrem
mie aduocatã dãs hãc ꝓpici⁹
ne ſit qſꝙ̃ exps venie. Col
De⁹ qui priuilegiũ vts̃ Ad
iii. ꝛ vi. ꝛ ix. cap vt in nati-
uitate ei⁹ Jn ſcẽdis veſpis
añ de laudibus Pſ̃ de vna
vgie Ad magt̃ Oliua fructi
fera mater pietatis fugans
mundi ſcelera ſtella clarita-
tis p quã cũcta ꝓſpera dan
tur nobis gratis nos tandez
in ethera trãffer cum beatis
Sancte cecilie virgis pſal.
feriales Cap in cõi ſanctorũ
R. O btã cecilia non dican
tur ſ; tm̃ ſequẽs ſuffragium
Sup magt̃ Uirgo gloſa ſp
euãgeliũ xp̃i gerebat i pecto
re ſuo nõ dieb⁹ neq; noctib⁹
a colloquijs diuinis ꝛ orõe ceſ
ſabat

De⁹ q̃ nos btẽ Collecta.
cecilie virgis ꝛ mr̃tiris
tue annua ſolempnitate leti
ficas da vt quã veneramur
officio etiã pie cõuerſacõnis
ſequamur exemplo Per Jn-
uitatoriũ Regem virginum.
añ. Cecilia vgo almachiũ ex
ſupauit tiburciũ ꝛ valerianũ
ad corõas vocauit añ Expã
ſis manib⁹ orauit ad dñm vt
eã eripet ex inimicis añ Cili-
cio cecilia mẽbra domabat
deũ gemitib⁹ exorabat v̾ Spe
Quodã tpe erat Lectio i
puella rome noĩe cecili
a virgo ſacratiſſima que ab
ſconditum ſemper euangeli
um dei gerebat in pectore et
non dieb⁹ neq; noctib⁹ a col
loquijs diuinis et oracõe ceſ
ſabat Tu aũt Rm Cantan
tibus organis cecilia dño de
cantabat dicens Fiat domie
cor meũ et corpus meũ ima-
culatũ vt nõ ↄfundar v̾ Bi
duanis ac triduanis ieiunijſ
orãs dño ſuã pudiciciã ↄmẽ
dabat dicẽs Fiat dñe cor me
um et corpus ꝛc. Lectio ij.
Hec vero valerianũ quen
dam iuuenem habebat
ſponſũ. qui in amore virgis
purgẽs aĩo diem conſtituit
nupciarũ. cecilia vero ſubter

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ad carnem cilicio induta de-
ſuꝑ auratis veſtibꝰ tegebat
R. O btã cecilia que duos
fratres ꝯuertiſti almachium
iudicẽ ſuꝑaſti vrbanũ epm.
In vultu angelico demõſtra
ſti ꝟ. Cecilia me miſit ad
vos vt oſtendatis michi ſcm̃
vrbanum In vultu Lcõ iij.
Poſtq̃ btiſſimi viri tibur
cius ⁊ valerianꝰ ſũt ad
fidem xp̃i ꝑ verba btẽ cecilie
ꝯuerſi ꝑ p̄dicacõem et doctri
nam eoꝝ ipe maximꝰ cũ do
mo ſua atʒ carnifices credi-
derunt Tũc ſcã cecilia venit
ad eos nocte cũ ſacerdotibꝰ
et vniuerſi baptizati ſũt Tu
R.m Uirgo glo'ſa ſemꝑ euã
geliũ xp̃i gerebat in pectore
ſuo Et nõ diebꝰ neqꝫ nocti-
bus vacabat a colloquijs di
uinis et orõe ꝟ. Biduanis
ac triduanis ieiunijs orãſ do
mio ſuã pudiciciã ꝯmenda-
bat In ij. noctur. Dñe iheſu
xp̃e ſemiator caſti ꝯſilij ſuſci
pe ſeminũ fructus quos i ce-
cilia ſeminaſti añ Btã ceci
lia dixit ad tiburciũ Hodie
te fateor eſſe meũ cognatuʒ
qꝛ amor dei te fecit ꝯtẽptorẽ
ydoloꝝ añ. Fiat dñe corpus
meũ et cor meũ immaculatũ
vt nõ ꝯfundar ꝟ Diffuſa eſt

Igitur cũ aurora Lcõ iiij
nocti finem daret facto
magno ſilẽcio cecilia dixit.
Eya milites xp̃i abijcite ope
ra tñbrarũ et induimini ar-
ma lucis. certamẽ bonũ cer-
taſtis fidẽ ſeruaſtis Tu R.m
Cilicio cecilia mẽbra doma
bat deũ gemitibꝰ exorabat.
Almachiũ exſuꝑabat tibur
ciũ et valerianũ ad coronam
vocabat ꝟ. Nõ diebus neqꝫ
noctibꝰ vacabat a colloquijſ
diuinis et orõe Lctõ v.
Oũ ergo ducti ſunt ad tẽ
plũ ⁊ ſacrificare rẽnu-
iſſent gladio ꝑcuſſi ſuſcepe-
runt matirij coronã. Reqrẽs
aũt almachiꝰ ſctõꝝ tiburcij
et valeriani facultates prece
pit ſanctã ceciliã quaſi vale
riani coartare coniugẽ Tu.
R.m Ceciliã intra cubiculũ
orantẽ inuenit et iuxta eam
angelũ dñi ſtantẽ Quem vi
dens valerianꝰ nimio terro
re correptus eſt ꝟ. Angelus
dñi deſcendit de celo et lumẽ
refulſit in hitaclo Lectõ vi.
Sed cũ nullatenꝰ eã a fi-
de xp̃ana declinare po-
tuiſſet iratus valde iuſſit eã
in domum ſuã reduci. et flã
mis balnearibꝰ cõcremari.
In calore balnei cõclusa die

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

integro et nocte permanſit
quaſi in frigido loco illeſa.
interea i ipis balneis decolla
ta Sed poſt terciā ꝑcuſſionē
ſpiculatoris ꝑ triduū viuenſ
ſcō vrbano pape puellas q̄s
nutrierat tradidit Rm Dn̄e
ihū xp̄e paſtor bone ſemina
tor caſti conſilij ſuſcipe ſemi
num fructus quos in cecilia
ſeminaſti Cecilia famꝉa tua
quaſi ouis tibi argumētoſa
deſeruit ꝟ Nam ſpōſumquē
quaſi ferocē leonē accepit ad
te quaſi agnū māſuetiſſimū
deſtiauit In iij. noct añ Cre
dimꝰ xp̄m filiū dei verū deū
eſſe qui ſibi talē elegit famu
lam añ. Nos ſcientes ſctm̄
nomē dñi negare non poſſu-
mus añ. Tūc valerianꝰ per
rexit ad antiſtitē ⁊ ſigno qđ
acceperat inueīt ſctm̄ vrbanū
Euangeliū Sile ē r. c. x. vir
Rm Btā cecilia dixit ad ti
burciuz hodie te fateor eſſe
meū cognatum Quia amor
dei fecit te eſſe ꝯtēptorē ydo
lorū ꝟ. Suſcipe dn̄e ſeminū
fructus quos in cecilia ſemi
naſti Rm Cecilia me miſit
ad vos. vt oſtendatis michi
ſctm̄ vrbanū Quia ad ipm
habeo ſecreta q̄ ꝑferam ꝟſ.
Tūc valerianꝰ ꝑrexit ad an
tiſtitē et ſigno qđ acceperat
inuenit ſctm̄ vrbanū Rm Dū
aurora nocti finē daret ceci-
lia dixit Eya milites xp̄i ab
ijcite opa tenebrarū et indui
mini arma lucis ꝟ. Cecilia
valedicēs fribus exorās ayt

Cantātibꝰ orga Laud
nis cecilia dn̄o decanta
bat dicēs fiat cor meū ⁊ cor-
pus meū immaculatū vt nō
ꝯfundar añ Eſt ſecrecū va
leriane qđ tibi volo dicere ā
gelū dei habeo amatorē qui
nimio zelo cuſtodit corpꝰ me
um añ Ualerianꝰ in cubicu
lo ceciliā cū angelo orantem
inuenit añ Bn̄dico te pater
dñi mei ihū xp̄i q2 ꝑ filiū tu
um ignis extinctꝰ eſt a late
re meo anti. Cecilia famula
tua dn̄e quaſi ouis argumē
toſa tibi deſeruit añ Dū au-
rora finem daret btā cecilia
dixit eya milites xp̄i abijci-
te opa tenebrarū et induimi
arma lucis In ij. vš anti de
laudibꝰ. Sup magt añ. O
btā cecilia que duos fres cō
uertiſti et almachiū iudicem
ſupaſti vrbanū epm in vultu
angelico demonſtraſti Poſt
bn̄dicāꝰ de ſancto clemente.
Oremꝰ oēs ad dn̄m ihm̄ cri
ſtum vt ꝯfeſſoribꝰ ſuis ſon-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

tis venas apiat ✠ Glā ↄ hō

Deus qui nos an- Collcā
nua beati clemētis mř
tiris tui atꝫ pontificis ſolēp
nitate letificas. concede ꝑpi
cius vt cuiꝰ natalicia colimꝰ
virtutē quoqꝫ paſſiōis imi-
temur Per dnm Memoria
ſancte felicitatis virginis.
Ueni electa mea Collecta.

Pſta qūs oṗs deus vt btē
felicitatis martiris tue
ſolēpnia recolētes ipius me
ritis ꝓtegamur et ꝑcibꝰ Ad
matutinas Inuitatoriū vm
ni ⁊ ñ pſal ✠ et ſex Ra de v-
no martire in cōmuni Lcō i

Cum iuſſu traiani impe
ratoris beatus clemēs
qui tercius a beato petro ro
manā eccliam rexit ob fidei
conſtanciā in exiliū relega-
tus ad locū exilij perueniſſet
inuenit ibi pluſq̄ duo milia
xp̄ianorum qui illic ad ſecā
da marmora diuturna rele-
gacōe fuerāt dāpnati L ij.

Qnos vidēs btūs clemēſ
dixit Nō meis meritis
miſit me dn̄s ad vos ꝧ vrē co
rone ꝑticipē me fieri. Poſt
q̄ aūt didicit ſcūs clemēs qꝫ
de ſexto miliario aquam hu
meris aſportarent ad eos di
xit. Oremꝰ fratres ad dn̄m

ihm̄ xp̄m vt ↄfeſſoribꝰ ſuis
fontis venas aperiat ⁊ qui ꝑ
cuſſit petrā i deſerto ſynai ipe
nobis laticē hodie affluētē i
parciatur vt de bn̄ficijs eiꝰ
gratulemur Tu aūt Lcō iij.

Cūqꝫ ↄpleret orōeꝫ vidit
i dextera parte agnum
ſtantē Pergēs aūt illuc ſāc
tus clemēs accepto ſarculo
leui ictu ꝑcuſſit ⁊ mox fons
magnus excreuit q̄ ſuo īpe-
tu fluētibꝰ venis voces flu-
minū patefecit Tūc vniuer-
ſi gaudentes cū ſcō clemente
ad xp̄i laudē verſi dixerunt
Fluminis impetus letificat
ciuitatem dei Tu Lcō qrta

Ad quā famā oēs ꝓuicie
ↄuenerūt ad videndum
eum et baptizabātur ab eo
quaſi quingēte aīe. infra āt
vnum annum facte ſunt ibi
plures baſilice et oīa ydola
cōfracta ſunt ita vt ꝑ centū
miliaria nullus paganorum
inuentus ē cultus Lectō v.

Audiēs āt hec traianꝰ i-
pator q̄ ꝑ ſcm̄ clemēteꝫ
agēbāt̄ ꝑcepit vt ligata ei ad
collū anchora in mare ꝓice-
ret. qḋ cū fuiſſet ipletū mlti
tudo xp̄ianoꝝ ad littꝰ veniēſ
ceperūt deū orare vt ſepultu
re eiꝰ ꝓbere mererēt̄ famlatuꝫ

10

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Oratib⁹ ãt ill' receſſit ma re ĩ ſinũſuũ fere p tria miliaria ⁊ igreſſi p ſiccũ inue nerunt in modum tẽpli mar morei tabernaculũ a deo pa ratũ ⁊ ibi archa ſaxea corp⁹ ſcti clemẽtis honorifice eſſe recõditum Tu aũt ℣ melia

Homo quidan ℟ m Orante ſancto clemente apparuit ei agnus dei de ſub cui⁹ pede fõs viuus emanat Fluis impet⁹ letificat citatẽ dei ℣. Vidi ſupra mõtẽ agnũ ſtãtẽ de ſub c⁹ pede fõs viu⁹ emanat ℟ Ora p nobis btẽ clemens Ut digni eſſ ciamur pmiſſione xpi ℣ Tu aũt martir btẽ clemens ora p nobis ℟ Dediſti dñe hitaculum martiri tuo clemẽti ĩ mari ĩ modũ tẽpli marmorei angelicis maĩbus ꝑparatum iter prebens populo terre Ut enarrẽt mirabilia tua ℣ Hoc domine ad laudem ⁊ gloriam nomis tui fieri voluiſti Ad laudes.

Orãte ſcõ clemẽte apparuit ei agnus dei aña Vidi ſupra mõtẽ agnũ ſtantem de ſub c⁹ pede fons viu⁹ emanat aña De ſub c⁹ pede fõs viuus emanat flumis impet⁹ letificat ciuitatẽ dei aña Non meis meritis miſit me dñs ad vos ſꝫ vrẽ corõe participẽ me fieri aña Oẽs getes ꝑ gyrũ crediderũt xpo dño aña Dediſti dñe hitaculñ clemẽti mrtiri tuo ĩ mari in modũ tẽpli marmorei ãgelicis manibus ꝑpatũ iter prebẽs pplo terre vt enarrent mirabilia tua. Bñdcũs. In ii. vs aña Iocũdus homo Sup mgt. aña Dũ iter per mare feciſſet pplus voce magna clamabat. dñe iheſu xpe ſalua illum. et clemens cum lacrimis dicebat accipe pater ſpiritum meum

Criſogoni martiris Collcã

Adeſto dñe ſupplicacõib⁹ nris vt q̃ ex iniquitate nrã reos nos eſſe ↄgnoſci⁹ bti criſogoni mrtiris tui int eſſ oib⁹ liberemur

Criſogonũ itaqꝫ noĩatiſſimũ ſceleſtiſſim⁹ diocleciãnus ſibimet pñtari iubet Qui cũ dicẽt accipe ꝑfecture ptãtẽ Sume etiã ↄſulat⁹ dignitatẽ gñris tui deos hõrãſ et ſacrificans eis cum decore

Criſogon⁹ rñdit. vnũ deũ adoro corde colo actõib⁹ veneror Iſtoꝝ ãt deoꝝ dearũ qꝫ ſimulachra qr demonum thecos noui eſſe in quib⁹ demones manẽt execror atꝫ acceptas ptãtes cõmũico Ho

teſtates vero a te pmiſſas
ac ſi lutū quod pedibus me
is ↄculcat abiicio Tūc iuſſit
eū dyocleciano duci ad locū
qui dicitur aquasgradans.
et ibidem decollari. corpuſq
ad litus iactatū ē iuxta poſ
ſeſſiōz que dicitur ſalt9 Lū

Preſpiter vero ſoyl9 col
ligēs corpus ſācti criſo
goni in locello ligneo ↄdiuit
cū oī diligēcia ɀ in domo ſua
in ſubterraneo cubiculo po-
ſuit De ſctā katherina ad vſ

Virginis eximie katherine
martiris alme feſta cele
brare da nobis rex pie xp̄e.
Oīa laudate aū Hec mun
dum ſpernēs ɀ mūdi florida
ducēs p nichilo verā ſtudu-
it agnoſcere vitam aū. Ce-
pit amare deū totūq relinq
re mundū celica mēte petēs
et xp̄o ſemper adherēs aū
Hac pius i ppriam ſibi xp̄s
ſumere ſpōſam dignat9 celi
pueyit ad ardua ſummi aū
Iam xp̄i thalamū ſcādit ka
therina btīſſ iūcta ſuo ſpōſo
p quo tulit aſpa mūdo Cap
in cōi de vna virgine R Uir
go flagellatur vpn9 Kathe-
rine collande9 v. Spē tua ɀ
Sup magt aū Inclita ſctē
virginis katherine ſolēpnia
ſuſcipiat alacriter pia ma-
ter eccl'ia aue virgo deo dig-
na aue dulcis et benigna op
tine nobis gaudia que poſ-
ſides cum gloria Collec

Deus q̄ dediſti legē moy
ſi in ſummitate mōtis
ſinay et in eodem loco corp9
btē katherine virgis ac mar
tiris tue p ſctōs angelos tu
os mirabiliter collocaſti. tri
bue qūs vt eius meritis ɀ p̄
cibus ad montem qui xp̄us
eſt puenire valeamus Per.
Inuitato Adoretur virginū
rex xpīn ſeculorū ſecula virgini
q̄ katherine contulit celeſtia
Uenite Y p̄n9 Hāge ligua
In i. nocturno Uirgo ſanc-
ta katherina grecie gemma
vrbe alexandria coſti regis
erat filia R de vna virgie
aū. Specie corpis decora ni-
mis emicuit ſed fide pulcridz
ſponſo ſuperno placuit aū.
Traditur ergo a patre doc-
toribus pcipuis imbuenda
liberalibus ſtudiis vſi. Spē
tua et pulcritudie. R cō pria

Katherina filia coſti re-
gis in annis puerilib9
phie ſtudiis tradita in huma
na et diuina ſapiencia ſic p
fecit vt nulli ſui tpis impar
videretur Orbata parētib9

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

in ciuitate allexandria iure
hereditario i ſuo pallacio re
ſidebat. religioſa fide cuſtos
virginitatis ſue familiã grã
de regebat decenter ℞m. No
bilis et pulchra prudens ka-
therina puella flagrat amo
re dei ſpnit vana gaudia mũ
di ℣. Cui rex carne pater fu
erat reginaqꝫ mater Lcõ ij.
Eo tpe maxẽcius a ꝑtori
anis militib9 rome im
pator acclamat9 ſed a con-
ſtantino magno ſcẽ crucis v
tute fugatus allexandriam
venit ⁊ cepit oẽs ꝯpellere ad
ſacrificia ydolorũ. qd kathe
rina intelligẽs ſumſit ſecum
quos voluit et ceſaris erro-
rem argumentis inſupabili
bus cõfundit Admiratur ce
ſar viginis pulcritudinem et
eloquenciã ⁊ blãdicijs eã ni
titur allicere vt a deorũ ſuoꝝ
iniuria requieſcat Tu ℞m.
Martiriũ ſiciens libamina
ceſaris horrẽs Exclamat cri
ſtũ ꝑter quẽ nil venerandũ ℣
Demonijs pleã ſunt hec ait
ydola vana Excla Lcõ iij.
Uocantur philoſophi ⁊ re
thores donaria eximia
ꝓmittũtur ſi ſuis argumen
tis katherina argumenta re
pellant. Aſſunt quinquagin
ta oĩ egipcioꝝ ſapiẽcia imbu
ti. et cũ a ceſare cãm ſue vo
cacionis ꝑcipiunt Summ9
illorũ ſtomachat9 dixit O
magnũ impatoris ꝯciliũ ꝓp-
ter degenerem vnius puelle
ꝯflictũ nos vocauit quã ei9
de noſtris clientulis de facili
confutaſſet ꝓferatur i me-
diũ et ſciat ſe ſapiẽdiã nõ au
diuiſſe vſqꝫ hodie Tu autem
℞. Hec quiquagenos orato
res ſupatos dirigit ad celos
aurũ velut igne ꝓbatos ℣.
Efficiẽs teſtes fidei quos ꝑ
tulit hoſtis In ij. noctur an
Cũ eſſet adhuc in annis vir
go puerilib9 caris orbata pa
rentib9 mũdi renũciauit opi
bus an. Maxẽcius aſtat i-
pius cũ ydoloꝝ cultib9 puel
la voce libera hec ſunt clamãt
demonia ⁊ deũ te xp̃e ſolum
ꝑdicat os virgineũ an. Ce-
ſar electos cõuocat rethoreſ
et gramaticos aduerſus il-
lam diſputaturos quos vin
cens virgo xp̃i fidẽ docuit et
martires dignoſ deo exhibu
Interea katheri Lcõ iiij. it
na ſub cuſtodia ſuaba
tur ſola quiquagĩta pugna-
tura affatur hãc michael vi
ctoriã ꝓmittẽs et predicens
rethores fieri martires Ipſa

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

tes ſociet angelorum choris
Edmundi regis et martiris
Cantus de vno martire Col
Deus in effabilis miſeri-
cordie qui beatiſſimuꝫ
regem eadmundum tribuiſti
ꝓ tuo noīe inimicum morien
do vincere Concede ꝓpicius
familie tue vt eo intercedẽ
te mereatur ī ſe antiqui hoſ
tis incitamenta ſuperando
extingere Per do. Lectō i.
Sanctꝰ itaqꝫ rex ī palacō
eadmūdꝰ. vt mēbꝛ xp̄i
ꝓiectis armis capiť ⁊ vicuľ
arcioribus artatꝰ conſtringiť
atqꝫ innocēs ſiſtitur et ante
ipſū ducēz quaſi xp̄s aū pila
tū ꝑſidē cupiēs ſequi veſtigia
xp̄i q̄ ꝓ nobis imolatꝰ eſt ho
ſtia Tu autem Lcō ij.
Vinctꝰ itaqꝫ mľtis modiſ
illudiť ac tādē fuſtigatꝰ
acri inſtācia ꝑduciť ad quā
dā arborē vicinā ad quā re-
ligatꝰ flagris duriſſimis di
utiſſime vexatur nec vinci-
tur ſemꝑ xp̄m innocādo fle
bilibus vocibus Lcō iij.
Qua re aduerſarij in furo
rem verſi quaſi ludēdo
ad ſignū eum toto corꝑe ſa-
gittarum telis confodiunt.
Multiplicantes acerbitateꝫ
cruciatus crebris telorum ia
ctibus. quoniā vulnera vul
neribus imprimebāt dum ia
cula iaculis locū dabāt Tu
Nūqꝫ nec ſit furc Lcō iiij
fer cū laniſtis aſcenſuꝫ
ꝑbere ꝯſpiceret ſed xp̄m in-
giter inclamantē littore mā
dat ꝓtinꝰ vt āputet caput
Nūqꝫ eadmūdꝰ L v. eius
ſtaret mitiſſimꝰ vt arieſ
de toto grege electꝰ volēs felī
ci ꝯmercio mutare vitā ſecľo
dinis intētꝰ bn̄ficijs iā recre
abať viſiōe etne lucis q̄ ī ago
ne poſitꝰ ſaciare cupiebat at
Vn̄ inť vba Lcō vi. tentꝰ
orōis eū arepto pugiōe
ſpiculator vno ictu decapitā
do hac luce priuauit. atꝫ ita
duodecimo kalēdas decēbris
deo ḡtiſſimū holocauſtū ead
mundꝰ igne paſſiōis exaiatꝰ
cū palma victorie et corona
iuſticie. rex ⁊ martir ītrauit
ſenatum curie celeſtis taliqꝫ
exitu crucis mortificacōnem
quaꝫ iugiter ſuo corpore rex
ꝑtulit xp̄i dn̄i ſui ſequutꝰ ve
ſtigia conſumauit Tu autē.
Euangelium Niſi granum.
Sequitur hiſtoria de preſen
tacione virgis Marie. An.
Hōs ortoꝝ redundās grā
mōm replēs teli mūeri-
bꝰ mr̄ di fecūdās oīa nos re

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſtaurās ſupnis ſedib⁹ florēſ
ort⁹ mox ab īfācia admiran
dis fulſit ꝟtutib⁹ O ia laud
añ Rore celeſtis grē ī vtero ꝑ
fundit terſa fomitis carne vt
ſtella ſplēdēs ortt añ. A pēs
ꝑntib⁹ p⁹ vota īpetrata tēpli
pn̄tralib⁹ ē trima dicata añ
Tātilla puellula virtutis ex
em p̄lū nulla freta gerula a-
ſcēdit in templū añ Erudita
puellula regia ɔtēplat mēte
celeſtia caritate flagrāt ꝑcor
dia Cap Introduxit me rex
℟ Recolam⁹ virginis incli-
ta ac mirāda laudū ꝑconia ī
fantule etatis merita Et vir
tutis grata primordia ℣ Ra
diat grā in puella et ſapien-
cia fulget in paruula ymp⁹
O dei ſapiēcia attigēs cūc
ta fortit hūani lapſ⁹ vi
cia ſubleuaſti ſuauit Sūpſi
ſti formā hoīs ī q̄ mortē ſuſ-
ciperes ex aluo naſcēs ꝟgis
ne ɔſors culpe fieres Replēſ
mrēm dulcedis dono dī aluo
claudit ſit plēa bonis īclitis
vt ſtella fulgēs orti Amoris
dās iudicia certatā efficacit
tota nrā ꝑcordia ad te traxi
ſti dulcit Maria mr̄ grē Glīa
tibi dn̄e q̄ nat⁹ es de virgine
idē manēs ī numine pri cum
ſctō flamine. Amē ℣. Poſt

partū. Añ ſup Magt None
laudis adeſt feſtitas ḡta mū
do ac celi ciuib⁹ qua btē ma
rie ſcitas templo data eſt a
ꝑntib⁹ vt oliue pinguis ſua
uitas redūdat fructib⁹ Col
Deus qui priuilegiū toci⁹
gracie ⁊ diuini amoris
btiſſime virginis marie mri
tue caſtiſſiē tradidiſti ⁊ ipſam
tēplo hodie pn̄tatā a nobis
digne venerari voluiſti Con
cede nobis famul tuis. vt q̄
de eius illacione glorioſa de-
uote gratulamur ei⁹ piiſſima
intercesſione ab omnib⁹ ma
lis imminentibus misericor
diter eruamur Per Inuita
toriū Uotis et vocib⁹ laudā
tes dn̄m Inſtem⁹ laudib⁹ vir
ginis virginum ympn⁹ vt ſ
In primo nocturno anti. In
templū dei gradibus ter qui
nis erat aditus quos cōpoſi
tis greſſib⁹ aſcendit fulta ce
litus ps Dn̄e dn̄s noſter. añ.
Nichil inſolēcie virgo ꝑten-
debat nam lux ſapiēcie ī ipa
fulgebat ps Celi enar. Añ.
Ex affectu ſupplici deo fau
lat ſed ex geſtu ſimplici cer-
nētes hortat ps Dn̄i eſt ter.
℣ Diffuſa eſt grā in labiis
tuis. Propterea benedixit
te deus in eternum Reſp

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Pax huic domui et oibus
habitātib⁹ in ea pax in
grediētib⁹ et egrediēti b⁹ all'
aṅ In dedicacōne hui⁹ tēpli
laudate deū ois milicia celo
rum et ois terra laudet nom̄
dn̄i q̄ꝛ exaltatū eſt nomē ei⁹
soli⁹ aṅ Preſta dn̄e vt quiſ
quis hoc templū bn̄ficia pe
titurus ingreditur cūcta ſe ī
petraſſe letetur. aṅ. Bn̄dic
dn̄e domū iſtā ſup quā inuo
catū eſt nomē tuū rex eterne
ſaluatoꝛ mūdi all'a all'a all'a
aṅ. Sc̄ificauit dn̄s tabernā
culū ſuū hec eſt domus dei in
qua inuocetur nomē eius de
qua ſcriptū ē erit nomē me
um ibi dicit dn̄s Capitulū
Vidi ciuitatē ſcām iheru
ſalē nouā deſcendentem
de celo a deo paratam ſicut
ſponſam oꝛnatā viro ſuo D.
℟ Terribil' ē locus iſte non
eſt hic aliud niſi domus dei
et poꝛta celi Vere etem̄ dn̄s
eſt in loco iſto ⁊ ego neſciebā
℣ Cūq̄ euigilaſſet iacob q̄-
ſi de graui ſōpno ait. Ymp⁹
Urbs btā ℣ſi Domus mea
domus oꝛōis vocabitur. Ad
mḡt O q̄ metuendus eſt lo
cus iſte vere nō eſt hic aliud
niſi domus dei et poꝛta celi.
Deus qui nobis p. Col.

ſingulos annos huius ſci tē
pli tui conſecracōis reparas
diem et ſacris ſemper miſte
riis repſentas incolumes ex
audi pces ppl'i tui ⁊ pꝛeſta vt
quiſquis hoc tēplum bn̄fici
a petiturus ingredit̄ cūcta ſe
impetraſſe letetur Inuitato
Filie ſyon currite aſſunt em̄
celeſtia matris noſtre ſolēp-
nia Jubilem⁹ igitur deo no-
ſtro vnanimes qui ſibi eam
gratuita elegit clemēcia ỹp⁹
Xp̄e cūctoꝝ. In i. noctur. aṅ
Tollite portas pꝛincipes ve
ſtras et eleuamini poꝛte eter
nales pš Dn̄i ē ter. aṅ Erit
michi dn̄s in deū ⁊ lapis iſte
vocabitur dom⁹ dei De⁹
nr̄ re aṅ Edificauit moyſes
altare dn̄ō deo pš Magnus
dn̄s ℣ Introibo in domum
tuā dn̄e Adoꝛabo ad tēplū
ſanctum tuum Lcō pꝛima.
Recte feſta eccl'e colunt q̄
ſe eccl'e filios eſſe ꝯgno
ſcunt Hec eſt oīm credenciū
mater que natos ad moꝛtē
regenerat ad ſalutē. hec eſt
poſt ſynagogam quidē voca
ta ſed ante ſynagogā pmiſ
ſa Hec em̄ iā in pꝛimo homi
ne p̄figurata eſt. nā ſicut ex
latere ade fabꝛicata eſt eua.
ita ex xp̄i coꝛpoꝛe et muliere

16

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

redempta crevit eccleſia In
R̄m In dedicacōe hꝰ templi
decantabat ppl'us laudē Et
in ore eorū dulcis reſonabat
ſonus V. Fundata ē domus
dn̄i ſup verticē monciū et ex
altata ē ſup oēs colles L ij.
Hec intra archaz diluuio
exundante ſeruata cru
cis bn̄ficium ⁊ baptiſmatis
miſteriū ꝑſignauit hāc ſacra
ſterilis et deſperata in ſenec
tute vnico pignore fecūdata
ꝑcinuit. eccl'ia quippe vnicū
⁊ deo dilectiſſimū ppl'm iam
ſeculo ſeneſcente ꝓgenuit.
R̄m. Fundata eſt domꝰ dn̄i
ſup verticē monciū ⁊ exalta
ta eſt ſup oēs colles Et veni
ent ad eā oēs gētes ⁊ dicēt
gl'a tibi dn̄e V Bn̄dic domi
ne domū iſtam quā edifica
ui nomini tuo Lcō tercio
Hec eſt regina illa de qua
ad dn̄m dicit Aſtitit re
gina ad dextris tuis in veſti
tu deaurato circūdata varie
tate. ideſt diuerſarū circūda
ta ꝑcioſo decore vtutū R̄ Be
nedic dn̄e domū iſtā quā edi
ficaui noī tuo Veniēciū i lo
cū iſtū exaudi ꝑces i excelſo
ſolio gl'e tue V. Domū tuam
dn̄e decet ſcitudo i lōgitudie
dierū In ij. nc Nō ē hic alid

niſi domꝰ dei ⁊ porta celi pſ
Quā dil. añ Vidit iacob ſca
lā ſūmitas eiꝰ celū tāgebat
⁊ deſcēdētes angelos ⁊ dixit
vere locꝰ iſte ſcūs ē pſ Fun
damēta añ Erexit iacob lapi
dē i titulū fūdēs oleū deſup.
pſ Dn̄e dn̄s ſal. V Dn̄e dilexi
decorē domꝰ tue Et locū ha
bitacōis gl'e tue Lectō q̄rta
Hec ē regia q̄ veīt a ꝑtibꝰ
ethiopie audire ſapiēciā
ſalemoīs ꝓ hoc tm̄ nō ex vna
regiōe ſz ex diuerſis mdi ꝑti
bus reges paritura ↄueit ſi
cut euangeliſta ↄmeōrat Re
gina auſtri venit a finibꝰ ter
re audire ſapiam ſalemonis
Orat eccl'a ad redēptorem ⁊
erruditorē ſuuz vt de ſtulticia
erroris doctrinā ꝑcipet veri
tatis. de q̄ regia ſcribit hiſto
ria pleniꝰ ita dicēs Ingreſſa
ihrl'm cū ml'to comitatu ⁊ di
uiciis cū camel' portātibꝰ aro
mata ⁊ aurū ifinitū ⁊ gēmas
ꝑcioſas veīt ad ſalemonem ⁊
locuta ē ei vniuerſa q̄ hēbat
i corde ſuo R̄ Mane ſurgēs
iacob erigebat lapidē i titu
lū fundēs oleū deſup votum
vouit dn̄o Vere locꝰ iſte ſan
ctꝰ ē ⁊ ego neſciebā V. Cūqz
euigilaſſet iacob quaſi de g̃
ui ſompno ait Lectio quīta

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

In figura ergo huius ve-
nit eccleſia ex gentib⁹ ꝛ a fi
nib⁹ terre ipones finē cupi-
ditatib⁹ vicijſq̃ ꝫtrenis: vt au
diret ſapiam ſalemonis ideſt
pacifici veri dñi nri ihū xpi
Fecitq̃ vtraq̃ vnū ſoluens
inimicicias iter deū ꝛ hoiez in
carne ſua venit p⁹ veteres ꝛ
ꝓphanas ſupſticōnes audire
et diſcere de fidei illuinacōe ꝛ
mūdo futuro de aie immortali
tate de ſpe reſurrectōis ꝛ gl'a
R. Q̃ꝫ metuēd⁹ ē locus iſte
nō ē hic aliud niſi dom⁹ dei et
porta celi ✠ Uere dñs ē i loco
iſto et ego neſciebam Lcō vi

Uenit ergo regina cum co
mitatu mlto ideſt eccle
ſia non iam cū vna gente tā
tum iudeorum ſicut prius ſy
nagoga ſolos habebat he-
breos Sed iam cum tocius
mundi gentib⁹ diuerſiſq̃ na
cionibus Uenit ergo exhi-
bens digna munera xpo au
rum ſcilicet ꝛ gemmas pcio
ſas ꝛ hoc camelis portātib⁹
ideſt ex gentili populo veni
entibus q̃ pri⁹ fuerāt viciorꝫ
feditate diſtorti malorū one
re torui et pctōꝝ feditate de-
formes Tu autem dñe Rem
Sanctificauit dñs taberna
culum ſuum hec eſt dom⁹ dei
in qua inuocetur nomē eius
De qua ſcriptū eſt erit nomē
meū ibi dicit domin⁹ ✠ Hec
eſt domus dñi firmiter edifi-
cata ſupra firmā petram In
iij. nocturno añ. Qui habi-
tat in adiutorio altiſſimi i p
tectōe dei celi ꝫmorabit. ps.
Ipm añ Templū dei ſanctū
eſt dei cultura eſt dei edifica
cio eſt ps Cātate primū añ.
Bñdicta gl'a dñi in loco ſcō
ſuo ps Dñs reg. exul. ✠ Fū
data eſt dom⁹ dñi ſupra fir-
mam petram. Sm lucam.

In illo tpe Egreſſus ihūſ
pābulabat ihericho et
ecce vir nomie zache⁹ pꝛiceps
publicanorum et ipſe diues.

Omelia venerabilis Bede

Miſtice zacheus q̃ interp-
tatur iuſtificatus credē
tem ex gētib⁹ populū ſigni
ficat Qui quanto curis ſecu
laribus occupacior tāto fla
gicijs deprimētib⁹ erit hūili-
or. Sed ablut⁹ eſt Sed iuſti
ficat⁹ ē Sꝫ ſcificatus ē i no
mie dñi nri ihū xpi q̃ itrantē
ihericho ſaluatorē videre q̃re
bat ſꝫ p̄ turba nō poterat q̃
grē fidei quā ſaluator mūdo
attulit pticipare cupiebat. ſꝫ
molita vicōꝝ ꝫſuetudo ne ad
votū pueiret obſtiterat Lcō

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Uidi ciuitatẽ ſcãm ihrl'm no
uã a deo ꝑparatã Et audiui vo
cẽ de trono dicẽtẽ ecce taber-
nacl'm dei cũ hoib⁹ Et hitabit
i ill'. ℣ Et ipi ppl's ei⁹ erũt ⁊
ipe cũ eis erit eoꝝ de⁹. ℟ viij
Sicomor⁹ eſt arbor foliis
moro ſilis Sz altitudĩe
ꝑſtãs vñ a latinis celſa nũcu
pat A barbaris aũt fatua di
cit Sic ⁊ dñica crux creden-
tes alit vt ficus. ab incredul'
illudet vt fatua quã videlicz
arborem puſillus ſtatura za
cheus quo exaltari poſſit aſ
cendit· dũ quilibet hũilis et
ꝓpe ꝯſcius infirmitatis cõ
fidens i dño ꝓclamat Michi
aũt abſit gl'ari niſi i cruce do
mini nrĩ ihũ xpi Tu aũt ℟.
Domus mea dom⁹ orõis vo
cabitur dicit dñs . In ea oĩs
qui petit accipit ⁊ qui q̃rit i-
uenit et pulſanti apietur ℣.
Hec eſt dom⁹ dñi firmiter e
dificata bñfundata ſupra fir
mam petram In ea ℟ cõ ix.
Oſtẽſa aũt ſicomoro trã
ſeuntem ꝓpe dñm vidit
q̃r ꝑ hanc laudabilẽ fatuita
tem et ſe necdũ vt eſt ſolidaz
iam tñ raptim et quaſi i trã
ſitu luci ſapiencie celeſtis in-
tẽdit. Suſpiciẽs ihũs vidit
illum. q̃r ꝑ graciã fidei terre
nis cupiditatib⁹ eleuatũ tur
biſq; ifidelũ ſupeminẽtẽ eli
git hym Bñdic dñe domũ i-
ſtam ⁊ oẽs habitãtes i ea ſit
q; in ea ſanitas hũilitas ſci-
tas caſtitas virtus victoria
fides ſpes ⁊ caritas benigni
tas tẽperancia paciẽcia ſpũ
alis diſciplina et obediencia
ꝑ infinita ſecula ℣. Conſer-
ua dñe i ea timẽtes te puſil-
los cũ maiorib⁹ Ad laudes.
Domũ tuã dñe decz ſcitudo
i lõgitudĩe dierũ añ. Domus
mea. dom⁹ orõis vocabitur.
añ Hec eſt dom⁹ dñi firmit
edificata bñfundata ẽ ſupra
firmã petrã añ. Bñfunda-
ta eſt dom⁹ dñi ſupra firmã
petrã añ Lapides ꝑcioſi oẽs
muri tui ⁊ turres ihrl'z gem
mis edificabũt Cap vtã vſ⁹
Hic locus ℣ Domũ tuã dñe
decet ſcitudo In longitudine
dierũ Sup bñdict⁹ añ Ma
ne ſurgẽs iacob erigẽbat la-
pidẽ in titulum fundens oleũ
deſup votũ vouit domino ve
re locus iſte ſctũs eſt et ego
neſciebam. Ad terciã Cap.
Audiui de throno vocem
dicẽtẽ michi ecce taber
naculũ dei cum hominib⁹ et
habitabit cum illis. Deo gra
℟ Domũ tuã dñe decet ſcitu

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

do In lõgitudie dierũ Decet
ſcitudo Gl'a pri Domum ℣
Dñe dilexi deco. Ad vi Cap
V idi ⁊ ecce maieſtas dñi
igreſſa ẽ tẽplũ ⁊repleta
ẽ gl'a dom⁹ ois finis i circui
tu ſcm̃ ſcõꝝ ℞ Dñe dilexi de
corẽ dom⁹ tue Et locũ hita-
cõis gl'e tue ℣ Bti ꝗ hitãt i
domo tua dñe In ſecl'a ſecl'o
T ẽplũ dei ſcm̃ Ad ix rũ
ẽ qd̃ eſtis vos Deo hym
Bti ꝗ hitãt i domo tua dñe
In ſecl'a ſecl'orũ laudabũt te
℣ Dom⁹ mea dom⁹ orõis vo
cabit In ij. vs̃ añ. Vota me
a reddã dño i atrijs dom⁹ dei
nri ps̃ Credidi añ In domũ
dñi letãtes ibim⁹ ps̃ Leta ſũ
añ Bñfac dñe bois ⁊ rectis
corde ps̃ Qui ↄfi. añ Niſi tu
dñe ꝓuabis nos iuanũ vigi-
lãt ocl'i nri ps̃ Niſi dñs añ.
Qm̃ ↄfortauit ſeras portaꝝ
tuarũ ps̃ Lauda ihl'm. Cap
Vidi cita. vps⁹ Urbs btã. ℣
Dom⁹ mea dom⁹ orõis voca
bit añ. zachee feſtinãs deſcẽ
de q2 hodie i domo tua opor-
tet me maẽre. at ille feſtinãſ
deſcẽdit ⁊ excepit illum gau
dens in domũ ſuam Collec.
D e⁹ ꝗ eccl'iã tuã ſpõſam
vocare dignat⁹ es vt ꝗ
hẽret graciã ꝑ fidei deuocõꝫ

haberet etiã ex noie pietatẽ
Da vt ois hec plebs noĩ tuo
deſeruiẽs h⁹ vocabuli cõſor
cio digna eſſe mereat. vt hoc
templum cui⁹ anniuerſari⁹
dies dedicacõis celebrat tibi
collecta te timeat diligat te
ſequatur vt dñi iugiter ꝑ ve
ſtigia tua graditur ad cele-
ſti ꝓmiſſa te ducente perue-
nire mereamur Per dñm.
Sequuntur ymni in fe-
ſto dedicacionis
U rbs beata iheruſalem
dicta pacis viſio que cõ
ſtruitur in celis viuis ex la-
pidibus et angelis coorna-
ta vt ſponſa te comite No
ua veniens e celo nupciali
thalamo ꝑparata vt ſponſa
ta copl'ata dño platee et mu
ri eius ex auro puriſſiõ Por
te nitent margaritis aditis
patẽtibus et virtute merito
rũ illuc introducit ois ꝗ pro
xpi noie hic i mũdo ꝑmitur
Tũſionibus preſſuris expo-
liti lapides ſuiſꝫ aptantur
locis ꝑ manus artificis diſ-
ponũtur ꝑmanſuri ſacris e
dificijs Angulare funda-
mentũ lapis xps miſſus ẽ ꝗ
ↄpage parietũ in vtroꝫ nec
titur quem ſyõ ſancta ſuſci
pit i quo credẽs permanet.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Omnis illa deo digna ⁊ di
lecta ciuitas plena moduliſ
in laude cũ canore iubilo tri
nũ vnũ quoqꝫ cũ fauore pre
dicat Hoc in tẽplo ſũme deꝰ
exoratꝰ adueni ⁊ clemẽti bo
nitate precũ vota ſuſcipe lar
gam bñdictõem hic infunde
iugiter. Hic ꝓmereant oẽs
petita accipere ⁊ adepta poſ
ſidere cũ ſctis ꝑhẽniter ꝑadi
ſum introire trãſlati in req-
em. Glĩa et honor deo vſqꝫ
quo altiſſimo vna patri filio
qꝫ inclito ꝑaclito cui laus ẽ
et ptãs ꝑ eterna ſecula Ad
noct
Criſte cũctorũ dña-
tor alme pr̃is eterni geni
tus ab ore ſupplicũ vota pa
riter ⁊ ympnũ cerne benignꝰ
Cerne qđ puro deꝰ in hono-
re plebs tua ſupplex reſoãt
in aula annua cuiꝰ redeũt co
lenda tpa feſtũ Hec domus
rite tibi dedicata naſcitur in
qua pplˀus ſacratũ corpꝰ aſ
ſumit bibit et btm̃ ſanguis
hauſtũ Hic ſacro ſcti latices
veternas diluunt culpas pe
rimũtqꝫ noxas criſmate ſa-
cro genꝰ vt creetur criſticola
rum Hic ſalus egris medici
na feſſis lumẽ orbatis venia
qꝫ nris fertur offenſis timor
atqꝫ meror pellitur omis De

monis ſeua perit hic rapina
ꝑnicax monſtrũ pauet et re-
tẽta corꝑa linquẽs fugit ĩ re
motas ociꝰ vmbras Gloria
ſummũ reſonat ꝑentẽ gloria
natuz ꝑiterqꝫ ſcm̃ ſpm̃ dulci
modulemur ympno omne ꝑ
euum. Amen Ad laudes.
Hic locus nẽpe vocitatur
aula regis immẽſi ianua
aqꝫ celi portaqꝫ vite patriaz
petentes accipit oẽs Turbo
quã nullus quatit aut vagã
tes dirimũt vẽti penetrãtqꝫ
nimbi nõ tetres ledit puteuſ
tñbris tartarꝰ horrẽs Queſu
mus ergo deꝰ vt ſerenũ an-
nuas vultũ famulos guber
nãs qui tui ſũmo celebrãt a
more gaudia tẽpli Nulla noſ
vite cruciẽt moleſta ſint dieſ
leti placide noctes nullus ex
nobis pereũte mũdo ſenciat
ignes Hic dies ĩ quo tibi cõ
ſecratã aſpicis aram tribu-
at ꝑhenne gaudiũ nobis vi-
geat in lõgo tꝑe vſu Gloria
ſummũ Nota in eodẽ ympno
vnã gloſam ſcz Niuibus eſt
pluuia repẽtina vel denſitas
nubis Notandũ ẽ ꝙ ſi feſtũ
dedicacõis cũ aliquo feſto ter
re ſcz applˀoꝝ ſymonis ⁊ iu-
de ſancti martini vel aliquo
cõſimili feſto quocũqꝫ tempe

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

anni vno die cōcurrit tūc de
dicacōis feſtū totaliter agat
et lectura ꝯcurrētis feſti i ſe
cundā ſequentē vel vocantē
proximam feriam differat.

¶ Sequitur cōmune ſancto
rum. In vigilia vnius apo-
ſtoli Scd̄m Johannem

In illo tēpe dixit iheſus
diſcipl'is ſuis Ego ſū vi
tis vera et pater meus agri
cola eſt. Omelia Grego.

Iſte locus euangelicꝰ fra-
tres vbi dixit ſe dominꝰ vi-
tē ꝛ diſcipl'os ſuos palmiteſ
ſm̄ hoc dicit ꝙ ipſe eſt caput
eccl'e noſq; mēbra eius medi
ator dei ꝛ hoim hō ihūs xp̄s
Unius quippe nature ſunt
vitis et palmites. propter
quod cū eſſet deꝰ cuius natu
re nō ſumus factus ē homo
vt in illo eſſet vitis humane
natura cuius ꝛ nos homines
palmites eſſe poſſimꝰ Lectō

Ego ſum inquit vitis vera
Quid ergo eſt. ego ſum vi-
tis vera. Ab illa ſe vtiq; di-
ſcernit cui dicitur Quō con
uerſa eſt in amaritudinē vi-
tis aliena Scd̄z iohannē.

In illo tēpe d.i.d.ſ. Hoc
eſt preceptum meum vt dili-
gatis inuicē ſicut dilexi vos
Et reliqua Gregorij.

Dum cūcta ſacra eloquia
dñicis plena ſint preceptis.
quid eſt quod de dilectione
quaſi de ſingulari mandato
dñs dicit Hoc eſt preceptum
meum vt diligatis inuicē. ni
ſi q2 omne mandatū de ſola
dilectione eſt. et oīa vnuz pre
ceptū ſunt. q2 quidq̄d p̄cipit
in ſola caritate ſolidat Lectō

Et eñi multi arboris rami
ex vna radice prodiunt. Sic
multe virtutes ex ſola cari-
tate generantur Nec hȝ ali-
quid viriditatis ramꝰ boni
opis ſi non manet in radice
caritatis Precepta ergo do
minica et multa ſunt ꝛ vnuz
multa p diuerſitatē opis. v
num in radice dilectiōis Lcō

Qualiter autez iſta dilectō
ſit tenēda ipſe inſinuat q̄ im
pleriſq; ſcripture ſue ſenten
cijs et amicos iubet diligi in
ſe et inimicos diligi ꝑpter ſe
Ille eñi veraciter caritatem
hēt qui et amicū diligit i deo
et inimicum diligit propter de
um Tu aūt dñe ſm̄ matheū

In illo tpe dixit ihūs diſci
pl'is ſuis Ecce ego mitto vo
ſicut oues i medio luporum.

Ecce ego mitto Ambroſiꝰ
uos ſicut oues int̄ lupos Cō
traria ſunt iſta ſibi aīalia vt

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

alia ab alijs deuorentur Sȝ
bonus paſtoꝛ lupos gregem
ſuum timere nō nouit. Ideo
ꝙ iſti diſcipuli non in predā
ſed in grām diriguntur
Sollicitudo enim boni paſ
toꝛis efficit vt lupi in agnos
audere nichil poſſint . Lupi
quid ſignificare videant de=
bemus aduertere Beſtie nē
pe ſunt q̄ inſidiant̄ ouib⁹ cir
ca paſtoꝛales verſant̄ caſas
habitacula domorū intrare
nō audēt ſompnū canū ⁊ ab
ſenciā Aut deſidiam paſtoꝛū
explorant. ouiū guttur inua
dunt Tu aūt dn̄e Lectio.
Nonne lupis iſti heretici
comparandi ſunt. qui inſi=
diantur ouibus xp̄i. fremūt
circa caſas nocturno magis
tempoꝛe ꝙ̄ diurno Sēp eni̅ ꝑ
fidis nox ē. qui lucē xp̄i ſeue
ſue nebulis interp̄tacōis ob
ducere. ⁊ quantū i ipis ē fu=
ſcare conant̄ Tu ſm lucam
In illo tp̄e Facta eſt con
tencio inter diſcipulos
ihū q̄s eoꝝ videret̄ eē maioꝛ
Sicut bōis ergo mo Bede
ris eē ſolet i ſcripturis ſp̄ ex
ēpla patrū p̄cedenciū qb⁹ ad
melioꝛa ꝑficiāt iq̄rere . Atȝ i
qb⁹ de ſuis actib⁹ humilien
tur exploꝛare . Sic econtra

rio reprobi ſi quid in electi
reprehenſibile reperiunt qua
ſi ſuas ex eo nequicias ob=
tecturi aut pro iuſto defenſu
ri libētiſſiē ſolent amplecti.
Unde inter diſcipulos xp̄i
facta eſt contencio legitur.
Sicut in preſenti lectione ve
ſtra audiuit dilectio . Quis
eoꝛum videretur maioꝛ. Ne=
ꝙ enim incredibile eſt. quia
iuxta hoc quod alibi precipi
tur eadem ſit contēcio facta
vbi dicitur. Contendite in=
trare ꝑ anguſtam poꝛtā. vt
honoꝛe ipſi ſe inuicem preue=
niendo certarent Tu Lectio
Et ideo nos oī ſtudio ꝯten
dere debem⁹ in bonis ſemper
operibus. alius alium prece
dere debet cū omni hūilitate
Sicut boni ſerui dei in cari=
tate non ficta. In verbo ve
ritatis. in virtutib⁹ ſanctis
vt de nobis dici poſſit illud
q̄d ī pſalmo legit̄ Ibūt de v
tute ī vtutē ſci ⁊ elcti dei ſm
In i. t. d. i. d. ſ. Hec iohēz
mādo vobis vt diligatis in=
uicem ſicut dilexi vos . Et
reliqua Ambroſi.
Hec mando vobis vt di=
ligatis inuicem . Ac
per hoc intelligere debemus
hunc eſſe fructum noſtruȝ de

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

quo ait Ego vos elegi vt ea
tis et fructũ afferatis ⁊ fruc
tus veſter maneat. ⁊ q̄d ad
iungit Ut qd̄cũq; pecieritis
patrē in noīe meo det vobis
De frctũ itaq; nobis mā
dās Hec mādo vobis
inquit vt diligatis inuicē ad
iecit itaq; ait Si mũdꝰ vos
odit ſcitote q̄m me priorē vo
bis odio habuit Cur ergo ſe
membrũ ſup verticē extollit
Securꝰ eſto ī corpore ſi vis
odiũ ſuſtinere in capite Si ī
quit eſſetis de mũdo qd̄ ſuū
erat diligeret Sed q̄r de mũ
do nō eſtis ſed ego elegi vos
de mundo. ꝓpterea odit vos
mundꝰ Tu autem Lectō.
Si opa nō feciſſem in eis
que nemo aliꝰ fecit pec
catũ nō haberēt Nimirũ er
go illa ſunt q̄ in eorꝫ valitudi
nibꝰ tāta miracula ſalutis
oſtendit. quāta etiā nemo ā
tea doāuit Poteſt ip̄e quip
pe cũcta ꝑ ſeip̄m Nemo aūt
poteſt aliquid niſi in ip̄o. de
quo ſcriptũ eſt Benedictus
dn̄s deꝰ iſrael qui fecit mira
bilia ſolus Tu. Scd̄m matheū
In i. t. d. i. d. ſ. Uos eſ-
tis ſal terre Et reliqua
Debemꝰ ꝯti Omel' Grego
nue pēſare frēs cariſſimi qd̄
ſctis app̄lis d̄r. et per ap̄l'os
nobis vos eſtis ſal terre. ſi i-
gitur ſal ſumus cōdire men
tes fideliū debemꝰ. Uos igit̄
qui paſtores eſtis pēſate q̄r
dei animalia paſcitis R̷ ÿ.
Et ſepe videmus ꝙ petra
ſalis brutis aīalibꝰ an
tepoītur. vt ex eadē ſalis pe
tra lābere debeāt ⁊ melioza
ri Quaſi ergo inter bruta aī
malia petra ſal'. ita debet eſ-
ſe ſacerdos in populis. Lcō.
Sal enī terre non ſumꝰ ſī
corda audienciū nō cō-
dimꝰ Quod ꝑfecto ꝯdimen
tum ille veraciter proxio im
pendit qui p̄dicacōnis verbū
nō ſubtrahit Sed tunc vere
recta aliïs p̄dicamꝰ. ſi dicta
rebꝰ oſtēdimꝰ Si nos ip̄os di
no amore ꝯpūgimur et hūa-
ne vite q̄ ſine culpa nequaq̄
tranſire poteſt quottidianas
maculas lacrimis lauamus
In illo tp̄e Scd̄m matheū
Dixit ſymon petrus ad
ihm̄ Ecce nos relinquimus
oīa et ſequuti ſumꝰ te. quid
ergo erit nobis Iheronimi
Grandis fiducia petrꝰ pi
ſcator erat. diues nō fu
erat. cibos manu et arte q̄-
rebat et tamen loquitur ꝯfi
denter Relinquimꝰ oīa. Et

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

447

nō ſufficit relinquere oia. ad
iungit ꝙ ꝑfectū ē Et ſequu-
ti ſumus te Tu aūt **Lectio.**
Fecim⁹ qḋ iuſſiſti. qḋ er-
go dabis nobis premiū.
Jhūs aūt dixit ill' Amē dico
vobis ꝙ vos qui ſequuti eſ-
tis me in regeneracōe cū ſe-
derit fili⁹ hōis in ſede maie-
ſtatis ſue ſedebitis ⁊ vos ſu
per ſedes duodecī iudicantes
duodecim trib⁹ iſrael **Lectō**
Non dixit Qui reliqſtis
oia hoc et ſocrates phi
loſoph⁹ fecit. ⁊ multi aliꝫ di
uicias ɔtēpſerunt. Sed qui
ſequuti eſtis me. qḋ ꝓprie a
ploꝝ eſt atꝫ credenciū In re-
generacōe cū ſederit fili⁹ ho
min's in ſede maieſtatis ſue
qn̄ ex mortuis de corrupcōe
reſurgant incorrupti. ſedebi
tis et vos in ſoliꝫ iudicanci
um ɔdēpnantes xii trib⁹ iſ
rael Quia vobis credētibuſ
illi credere noluerūt **De euā-
gelistis ſm Lucam**
In illo tēpe. Deſignauit
dn̄s et alios ſeptuagin
taduos diſcipulos et miſit il
los binos ante faciē ſuam in
oēm ciuitatē et locū quo ipe
erat venturus **Gregorii**
Dn̄s ac ſaluator noſter ec
ce binos in predicacōeꝫ
diſcipolos mittit. quia duo
ſunt p̄cepta caritatis dei vi-
delicet amor et ꝓximi **Lecō**
Binos ad p̄dicandū dn̄s
diſcipulos mittit qua-
tenus hoc nobis tacitus in-
nuat Quia qui caritatē erga
alterū nō habet p̄dicacōnis
officiū nullaten⁹ ſuſcipere de
Miſſis aūt p̄dicato bet
rib⁹ quid dn̄s dicat au
diamus Meſſis quidē mul-
ta oparii aūt pauci Qḋ ſine
graui merore loqui nō poſſu
mus. qꝛ ⁊ ſi ſunt qui bona
libenter audiāt⁹ ſunt tamē q̄
dicant Ecce mūdus ſacerdo
tibus plen⁹ eſt. ſed tn̄ in meſ
ſe dei rarus valde inuenitur
opator Quia officiū quidem
ſacerdotale ſuſcipim⁹ ſꝫ op⁹
officiꝫ deuote nō iplem⁹ **De
vno martire ſm iohannem.**
In i. t. d. i. d. ſ. Amē a-
mē dico vobis Niſi gra
nū frumēti cadens in terraꝫ
mortuū fuerit ipſū ſolum ma
net Et reliqua **Augustini.**
Seipſum dn̄s dicebat eē
granū mortificandū et
multiplicandū. Mortifican
dū in infidelitate iudeorum.
et multiplicādū i fide popu
lorum Tu autem **Lectō**
Iam vero exhortans ad

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

paſſionis ſue ſectanda veſti
gia Qui amat inquit aĩam
ſuã ꝑdet eã. Quod duobus
modis intelligi poteſt. Qui
amat perdet. ideſt Si amas
perdes Si cupis vitã tenere
cum xp̄o noli timere mortez
pro chriſto Tu autem Lectõ
Alio modo Qui amat
aĩaz ſuã ꝑdet eã. noli amare
ne ꝑdas Noli amare ĩ hac vi
ta ꝑdas in eterno vita Hoc
aũt qđ poſteriꝰ dixi magis
hēre videtur euãgelicus ſen.
ſus Tu autem Sc̄dʒ lucam
In illo tp̄e dixit ih̄us diſci
plis ſuis. Si quis venit ad
me et nõ odit prēm ſuum et
matrem et vxorē et filios et
frēs et ſorores adhuc autē et
aĩaz ſuã nõ poteſt eſſe meus
diſcipulus Omelia Grego.
Sic cõſiderēꝰ frēs cariſſimi
q̃ ⁊ q̃ta ſũt q̃ nobis ꝓmittũt
in celis vileſcunt animo om
nia que habentur in terris.
Terrena namqꝫ ſubſtancia
ſuperne felicitati cõpata põ
dus eſt non ſubſidiũ tempo-
ralis vita vite eterne compa
rata mors eſt pocius dicen-
da q̃ vita. Ipſe enim noſter
quotidianꝰ defectꝰ corrupcõ
nis. quid ē alius q̃ quedam
prolixitas mortis Tu Lecõ

Que aũt lingua dicere vel
quis intellectꝰ capere ſuffi-
cit illa ſupne ciuitatis. quã
ta ſint gaudia angelorũ cho
ris itereſſe cũ btĩſſimis ſpiri
tibꝰ glīe cõditoris aſſiſtere. p̄-
ſentē dei vultum cernere. in
circũſcriptum lumen videre.
nullo mortis metu affici ĩ cor
rupcionis perpetue munere
letari Tu aũt dñe Lectio
Sed ad hec audita inardeſ-
ſcit animus Iamqꝫ illic cu
pit aſſiſtere vbi ſe ſperat ſi-
ne fine gaudere Sʒ ad mag
na p̄mia pueniri nõ põt niſi
ꝑ magnos labores Delectet
igiť mētē magnitudo p̄mioꝝ
Sʒ nõ terreat certamē laboꝝ
Tu autem Sc̄d. m math uʒ
In illo tp̄e dixit ih̄us diſci
pulis ſuis. Si quis vult pꝰ
me venire abneget ſemetip-
ſum et tollat crucem ſuam ⁊
ſequatur me Et reliqua
Minus quippe Gregorij
eſt negare quod habet Valde
enim multũ eſt abnegare qđ
eſt Ad ſe autem vobis veni-
entibus dñs precepit vt re-
nunciemꝰ noſtris Quia qui
qꝫ ad fidei agnicionem veni
mus. luctamen contra ma-
lignos ſpiritus ſumimus.
Tu autem domine Lectio

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Nichil autem maligni ſpi
ritus in hoc mundo propriuz
poſſident Audi ergo cum nu
do luctari debemus Nam ſi
veſtitus quiſq; cum nudo lu
ctatur. cicius ad terram de-
ijcitur quia habet vnde tene
atur Quid enim ſunt terrena
omnia .niſi quedam corpo-
ris indumenta Lectio
Qui ergo ↄtra dyabolū ad
certamē ꝯperat veſtiméta ad
ijciat nec ſuccūbat Nichil in
hoc mūdo amādo poſſideat.
nullas laboꝝ labenciū delec
tacōes requirat Ne vnde ad
votū tegit a cauſam inde te
neatur Tu autē ſcḋm lucam
In illo tpe Dixit ihūs di-
ſcipul' ſuis Ponite in cordi
bus veſtris non premedita-
ri queadmodū reſpōdeatis.
Ego enim dabo vobis os et
ſapienciā cui non poterint re
ſiſtere et contradicere omēs
aduerſarij veſtri Et reliqua
Etſi aperte Gregorij
membris ſuis infirmā-
tibus dicat Nolite terreri.
nolite pertimeſcere Vos ad
certamē acceditis.ſed ego p̄
lior Vos verba editis ſed e
go ſum qui loquor Tu antē
domine miſerere Lectio
Sequitur Trademini au-
tem a parentibus et fratri-
bus et amicis et cognatis.
morte afficiēt ex nobis Mi
norem dolorem mala ingerūt
que ab extraneis inferun-
tur Tu autem Lectio
Plus vero in nobis ea tor
menta ſeuiunt. que ab illis
patimur. de quoꝝ mētib⁹ p̄-
ſumebamus Qui cū dāpno
corporis mala nos cruciant
amiſſe caritatis ſcḋm lucam
In illo tpe dixit ihūs di-
ſcipulis ſuis Attendite
a fermento phariſeoꝝ qḋ eſt
ypocriſis Et reli. Bede.
Preſcius dn̄s et ſaluator
noſter multos in ſācta
eccleſia aduentaſſe pſidos et
impios hoīes qui vnitatē fi-
dei ſancte dei eccleſie. ſuis ſci
dere niterentur erroribus I
deo premonet diſcipulos ſu-
os et p eos nos quotidie am
monet vt fidem rectam in cō
cuſſam inuiolatamq; ſerua
re oī deuocōne ſatagam⁹
Dicit enim diſcipul' ſuis At
tēdite a fermēto phari
ſeoꝝ qḋ ē ypocriſis Monet
eos attendere ab his q̄ ſe ſi-
mulant eſſe iuſtos ⁊ nō ſunt
q̄ ſe ſimulant opa bona face
re Sed oīa q̄ faciunt. prop-
ter vanam gloriam faciunt.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Fermentū vero doctrinā
phariſeorū ſeu heretico
rū intelligere poſſum⁹ De q̄
apl'us nos amonet dicens.
Expurgate vetus fermentū
de cordib⁹ vrīs Nichil autē
opertū quod non reueletur.
I n i. t'. d. i'. d. ſ. ſcḋm math
Nichil opertū qđ nō reuelet
ꝛ occultū qđ nō ſciatur. Et
reliqua Bede preſbiteri
Et quia in hoc ſeculo mł'
toꝝ vicia neſciūt Quō
verū eſt qđ dicit Nichil op-
tū qđ nō reueletur. et occul
tum qđ nō ſciatur Sed no-
tandū ꝙ nō de p̄nti ſed de fu
turo tēpore ſcribitur. Quan
do indicabit dn̄s. occulta ho
minū. et illūiabit abſcondita
tenebrarū. et maifeſtabit cō
ſilia cordiū Tu autem Lectō
Et eſt ſenſus Nolite time-
re pſequutorū ſeuiciā ꝛ blaſ
phemanciū rabiem Quia ve
niet dies iudicij in quo vrā
virtus et eorum nequicia de
clarabitur Tu autem Lectō
Quod dico vobis in tene-
bris dicite in lumine. et qđ
in aure auditis p̄dicate ſup
tecta Quod auditis in miſte
rio aperci⁹ p̄dicate. quod di
diciſtis in abſcondito publi-
ce loquimini Quod vos eru
dini in paruulo iudee loco.
in vniuerſis vrbib⁹ et in to-
to mūdo audacter dicite
De martiribus. ſcḋm lucam.
In illo tp̄e dixit ihūs di-
ſcipul'ſuis Cum audie
ritis p̄lia et ſedicōnes nolite
terreri. oportet primū hec fie
ri ſed nondum ſtatī finis Et
reliqua Omelia Bede
Dn̄s ac redemptor noſter
perituri mundi p̄currē
cia mala denūciat Ut eo mi
nus pturbēt veniēcia quo fu
erint preſcita Minus em̄ ia
cula feriunt que preuidētur
Et nos tollerabilius mundi
mala ſuſcipim⁹. ſi cōtra hec
p preſciencie clipeum munia
mur Tu autem Lectio
Ecce etem̄ dicit Cū audieri
tis prelia et ſedicōnes nolite
terreri Oportet primū hec fi
eri. ſed nondū ſtatī finit Pē
ſanda ſunt verba redempto
ris per que nos aliud interi
us aliud exterius paſſuros
denunciat Bella quippe ad
hoſtes ptinet. ſedicōes a ciui
nes Tu autem Lectio.
Et ergo nos indicet interi⁹
exteriuſqꝫ turbari. aliud noſ
ab hoſtib⁹ fateť aliud a fra-
trib⁹ perpeti Sed his maliſ
preueniētib⁹ nō ſtatim finis

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſequatur Neceſſe eſt vt alia
e terra alia e celo alia ab eli
mentis alia ab hoibus paci
amur Tu autem ſm lucam
In illo tempe Deſcendēs
ihūs de monte ſtetit in
loco campeſtri et turba diſci
pulorum ei⁹ ⁊ multitudo co
pioſa plebis Et reliqua . O
Electur⁹ apo melia Bede
ſtolos dn̄s i mōtana ſubijt.
turbas vero docturus ad cā
peſtria redijt Quia non niſi
i huilitate chriſtū videre tur
be ſufficiūt Apoſtoli aūt qua
ſi ꝑfectiores ⁊ in mōte ⁊ ap=
to ſaluatoris ore docti eē nar
rantur Tu autē dn̄e Lectio
Et ois turba querebat euz
tangere. qꝛ virtus de illo egi
bat. et ſanabat oēs Tactus
ergo ſaluatoris op⁹ eſt ſalu=
tis Quē tangere ē fideliter i
eum credere A quo tangi eſt
eius munere firmari Tu āt
Et ipe eleuatis oculis i di=
ſcipulos ſuos dicebat Bti
paupes ſpū. qꝛ veſtrū eſt reg
nū dei . Et ſi gn̄aliter oibus
loquitur. ſpecialius tamē o
culos ſaluator.in diſcipulos
leuat Ut his qui verbū intē
ta cordis aure ꝑcipiunt laci
us ſaporis intimi lumen api
at Tu autem ſm matheū

In illo tpe Uidēs ihūs
turbas aſcendit in mō=
tem. et cū ſediſſet acceſſerūt
ad eū diſcipili ei⁹ Gregorij.
Si queritur quid ſignificet
mons Bene intelligit ſigni=
ficare maiora p̄cepta iuſticie
qꝛ minora erant que iudeis
data ſunt. vnus tamen deus
ꝑ ſanctos ꝓphetas et famu
los ſuos ſm ordinatiſſimam
diſtribucōem tempoꝝ. dedit
minora p̄cepta populo que i
timore adhuc alligari oporte
bat Et per filiū ſuum maio
ra populo quē caritate iā li
berari ꝯuenerat Lectio.
Sedēs aūt docet qd̄ ꝑtinet
ad dignitatē magiſterij. Et
accedunt ad eū diſcipuli eius
vt audiētes illius verbis hi eſ
ſent etiaz corpore viciniores
qui p̄ceptis implēdis animo
appropinquabant Lectio
Et aperiēs os ſuū docebat
eos In apiendo eni os oſtē=
dit ſe ꝓfundū et occultū ſer
monē ꝓlaturū Hic enim os
ſuū dicitur aperire Qui.pri⁹
ꝓphetarū ora ꝑuit Tu aūt
De vno confeſſore Omelia
In illo tpe dix ſm math
it ihūs diſcipulis ſuis=
ꝑabolā hanc Homo quidā
peregre ꝓficiſcēs vocauit ſ3

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

nos ſuos et tradidit illis bo
na ſua Et reliqua Gregorij
Lectio ſancti euãgelij fra
tres cariſſimi ſollicite ꝯ
ſiderare nos ammonet. Ne
nos q̃ plus ceteris in hoc mũ
do accepiſſe aliquid cernimur
ab auctore mundi grauiꝰ in
de iudicemur Cũ eñi augent̃
dona raciones etiam creſcũt
donorum. Tanto ergo humi
lior atq; ad ſeruiendum prõ
pcior quiſq; debet eſſe ex mu
nere. quanto ſe obligaciorez
eſſe conſpicit in reddenda ra
cione Tu autem dñe Lectio
Ecce homo q̃ peregre pro
ficiſcitur ſzuos ſuos vo
cat eiſq; ad negociandum ta
lẽtã partitur Poſt multuz
vero tẽporis poſiturus raci
onem reuertitur Bene ope-
rãtes pro apportato lucro re
munerat Seruũ vero a bo-
no ope torpentẽ dãpnat Lcõ
Quis itaq; iſte homo ẽ q̃
peregre proficiſcitur ni
ſi redẽptor nr̃. qui ĩ ea carne
quã aſſumpſerat abijt in ce
lũ. Carnis eñi locus ꝓprius
terra eſt. que quaſi ad pere-
grina ducit dũ p redẽptorem
nr̃m ĩ celo collocatur. Sz ho
mo iſte peregre proficiſcens
ſeruis bona ſua tradidit. q̃z
fidelibꝰ ſuis ſpiritalia bona
ꝯceſſit Tu aũt Sm matheũ
In illo tẽpe Dixit iheſus
diſcipulis ſuis Vigilate
quia neſcitis quia hora dñs
veſter venturus ſit. Et reli-
qua Lectionis eiuſdem.
Per hanc ſimilitudinẽ oſtẽ
dit dominꝰ aduentum ſuuz
ſemper eſſe debere ſuſpectuz
Pater familias animus no
ſter eſt. qui corpus ⁊ oĩa offi
cia corporis more prĩſfamili-
as regit et cõtinet Fur autẽ
mors eſt. improuiſe adueni-
ens. Fur domũ ꝑfodit cum
mors ſubito et repente repẽ
tinũ tranſitum parat Lectõ
Si auten paterfamilias ſci
ret aduentum furis vigila-
ret vtiq;. ⁊ non ſineret perfo
di domum ſuã Quia ſi ani-
mus nr̃ ſedulo diẽ mortis ſu
ſpiceret. ſine dudio a ſuo cor
pore p oĩa vigilaret. Lectio
Quiſputas eſt fidelis ſer-
uus et prudens quem conſti
tuit dominus ſupra famili-
am ſuam Hoc eſt ſuper ec-
cleſiam quam ſuo ſanguine
redemit de inimico Quis au
tem in hoc loco non pro nul-
lo. ſed pro deficili ⁊ raro po
nitur Rarus enim quiſq; re
peritur qui ſubſtanciam de

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

mini ſui digne miniſtret Sꝫ
merces fidelis ſerui erit. vt
videlicer domino veniēte ſu-
per oīa bona patrie celeſtis
conſtituatur Tu autē dn̄e.

In illo tp̄e ſcḋm lucam.
d. i. d. ſuis . Nemo lu-
cernam accendit et in abſcō-
dito ponit neqꝫ ſub modio.

Lucernam ſub Eiuſdem
modio ponere eſt ſuperi
oris corporis cōmoda facere
diligencius ꝙ veritatis pre-
dicacōem. Bene autē opus
carnale modius poteſt itelli
gi. qꝛ qualia quiſqꝫ geſſit in
corpore eadem recipiet in fu-
turo Tu autē dn̄e Lectio

Siue ideo modius poteſt in
telligi. qꝛ terrena quibus in
corpore vtimur quaſi certa
menſura inchoantur ⁊ trāſi
unt. Eterna vero nullo fine
terminantur Tu Lectio

Lucerna corpis tui ē ocu
lus tuus Si oclus tuꝰ
ſimplex eſt. totū corpꝰ tuū lu
cidum erit Si oculus tuꝰ ne
ꝙ eſt. totū corpus tuum ne-
quiſſimū erit. Lucerna cor-
poris ſenſus mentis et fides
cordis intelligitur Que ſi in
nobis clara et lucida fuerit
ſine dubio omne corpus no-
ſtrum illuminant ſcḋm lucam

In illo tempe d. i. d. ſuis
parabolā hāc Hō qdā
nobilis abijt in regionē lon-
ginquā accipere ſibi regnum
et reuerti. Omelia Bede.

Homo nobilis qui abire ī
regionē lōginquā dicit
ipſe dn̄s iheſus xp̄us intelli
gitur. Regio longinqua ec-
cleſia genciū vſqꝫ ad fines t-
re dilatato dicit Abijt em̄ do
minꝰ ⁊ ſaluator nr̄ de ſyna-
goga iudeoꝝ. q̄ ꝓpie pars ⁊
hereditas eiꝰ dicūt Ut pleni
tudo eoꝝ ꝑ ſctōs p̄dicatores
intraret ad fidē eiꝰ Tu Lcō

Reuertitur aūt quādo in
nouiſſimis tpibꝰ ꝑ p̄di
cacionem helye et enoch oīs
iſrahel ingredict ad fidez vt
ſaluus fiat Uocatis autem
decem ſeruis ſuis. dedit illis
decem mnas et ait illis. Ne
gociamini dū venio Denariꝰ
numerꝰ ad legē pertinet ꝓp-
ter decalogum Tu aūt Lcō

Uocauit itaqꝫ paterfami
as decem ſeruos. qꝛ ele
git diſcipulos ꝑ lrām legis
imbutos. dat illis decē mnaſ
qꝛ legis dicta ſpiritaliter in
telligēda reuelauit Poſt paſ
ſionem quippe reſurrectio-
nemqꝫ ſuā aperuit ill. ſenſuz
vt intelligerent ſcripturas.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Una nāq3 centu3 dragmis
apenditur et oīs ſcripture ſ3
mo. q2 vite celeſtis ꝑfectiōe3
ſuggerit q̄ſi numeri cētenarij
pōdere fulgeſcit ſm lucam

In i. t. d. i. d. ſ. Sint lū
bi veſtri p̄cincti et lucer
ne ardentes in manib9 vr̄is.
Et reliqua Omel' Gregorij

Sancti euangelij frēs cariſ
ſimi aperte eſt lectio recita-
ta Sed ne aliquib9 ipa eius
planicies alta fortaſſis vide
atur eā ſua breuitate tranſ-
currimus Lumbus em̄ pre-
cingimus. cū carnis luxuriā
ꝑ ꝯtinenciā coartam9. ſ3 q2
minus eſt mala nō agere ni
ſi etiā quiſq3 ſtudeat et boīs
opibus inſudare ꝓtinus ad
ditur Et lucerne ardētes in
manibus vr̄is Tu Lectio.

Lucernas quippe ardētes
in manib9 tenem9 cū per bo
na opera ꝓximis nr̄is luciſ
exempla monſtram9 De qui
bus ꝑfecto opib9 dn̄s dicit
Sic luceat lux veſtra coram
hoībus vt videant opa vr̄ā
bona et glorificēt patrem ve
ſtrum qui eſt in celis Lctō.

Duo aūt ſunt q̄ iubentur ⁊
lumbos reſtringere et lucer-
nas tenere. vt et mūdicia ca
ſtitatis ſit in corpe et lumen
veritatis in opacōe Tu aūt

De vna virgine non marti-
re Scd̄m Matheum

In illo tpe d. i. d. ſ. para
bolā hanc Simile ē re-
gnū celoꝝ thezauro abſcon-
dito in agro. quē qui inuenit
homo abſcondit. et p̄ gaudio
illius vadit et vendit vniuer
ſa q̄ habet et emit agrū illu3
Et reliqua Omel' Gregorij

Celoꝝ regnum frēs cariſſi
mi idcirco terrenis reb9 ſimi
le dicitur vt ex his q̄ anim9
nouit ſurgat ad incognita q̄
nō nouit. quaten9 exēplo vi
ſibiliū ſe ad inuiſibilia rapi-
at. et ꝑ ea q̄ vſu didicit qua
ſi ꝯfricat9 incaleſcat vt per
hoc quod ſit notum diligere
diſcat ⁊ īcognita amare Tu

Ecce em̄ celorum regnū the
ſauro abſcōdito in agro cō-
paratur. quē qui inueīt ho-
mo abſcondit ⁊ p̄ gaudio il-
lius vadit et vendit vniuer-
ſa que habet et emit agrum
illū Qua in re hoc quoq3 no
tandū eſt ꝙ inuent9 theſau
rus abſconditur vt ſeruetur
Quia ſtudiū celeſtis deſiderij
a malis ſpiritibus cuſtodire
non ſufficit qui hoc ab hūa-
nis laudibus non abſcondit
Tu autē domine Lectio.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Ln pñti etem vita q̃ſi i vi
a ſumus qua ad patriã
pgim⁹ Maligni autẽ ſpũs i
ter nr̃m quaſi latrunculi ob
ſident Depredari ergo deſide
rat qui thezarũ publice i vi
a portat Hoc aũt dico nõ vt
proximi opa nrã nõ videãt. cũ
ſcriptũ ſit Videãt opa vrã
bona ⁊ glĩficẽt prẽm veſtruʒ
qui in celis eſt Sed vt p hoc
qd agim⁹. laudes exteri⁹ nõ
queram⁹ De vna virgine
martire ſm Matheum.

In illo tpe d. i. d. ſ. para
bolã hãc S. ſ. Le eſt regnũ
celorũ decẽ virgib⁹ que acci
piẽtes lãpades ſuas exierũt
obuiã ſpõſo et ſpõſe Et re-

Sepe vos frẽs. Gregorĩ
cariſſimi ãmoneo pra-
ua opera fugere Mũdi hui⁹
inq̃namẽta vitare Sʒ ho
dierna ſci euãgelĩ lcõne com
pellor dicere Ut ⁊ bona que
agitis cũ magna cautela ti
meatis Ne p hoc qd a vobis
rectũ geritur fauor aut hũa
na grã requirat Ne appeti-
tus laudis ſurripiat. ⁊ quod
foris oſtẽdit intus a merce-
de euacuetur Tu aũt Lcõ.

Ecce enĩ redemptoris vo
ce decem virgines ⁊ om
nes dicuntur virgines et ta-
men itra beatitudinis ianu
am nõ omes ſunt recepte. qꝛ
earum quedam dum de vir-
ginitate ſua gloriaʒ foris ex
petunt. in vaſis ſuis oleum
habere noluerunt. Per ole
um quippe nitor glorie deſig
natur. Vaſcula autem nrã
ſunt corda. in quibus feri-
mus cuncta que cogitamus
Tu autem dñe Lectio.

Prudentes ergo oleum in
vaſis habent. quia ni-
torem glorie intra conſcien-
ciam retinent paulo atteſtã
te q̃ ait. Gloria veſtra hec ẽ
teſtimonium conſciencie ve-
ſtre. Fatue autem virgineſ
oleum ſecum non ſumunt qꝛ
gloriam intra conſcienciam
non habent dum hãc ab ore
proximorum querunt Tu au

¶ Incipit cõmune ſanctorũ
hiſtorialiter In vigilia vni-
us apl̃i ad veſperas ſuper
pſalmos feriales antiphoã.

Eſtote fortes i bello ⁊ pu
gnate cũ ãtiquo ſpẽte
⁊ accipietis regnũ etnũ all'a
Pſalmi feriales Capitlm

Benedictio dñi ſuper ca-
put iuſti Ideo dedit illi
hereditatem in tribubus du
odecim et inuenit graciam

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

in cõſpectu omnis carnis ꝟ
℟ Fuerũt ſine q̃rela añ dñz
Annue xp̃e Sed pri⁹ habea
tur ꝓri⁹ verſus ꝟ In oẽm t̃
Ad magt̃ añ. Ecce ego mit
to vos ſicut oues ĩ medio lu
porũ eſtote ergo prudẽtes ſi-
cut ſerpẽtes ⁊ ſimplices ſicut
columbe Magt̃ Collecta.
Concede nos qũs ops̃ de⁹
venturã bti apl'i tui N
ſolẽpnitatẽ congruo preueni
re honore. et venientem dig
na celebrare deuocõne Per
Plurimorũ apoſtolorũ Col
Concede qũs ops̃ de⁹. vt
ſicut apl'oꝝ tuoꝝ N ⁊ N
gl'oſa natalicia preuenimus
ſic ad tua beneficia ꝓmeren
da maieſtatem tuã ꝓ nobis
ipſi preueniant Per dñm.
Inuitator. Regẽ apl'oꝝ dñz
Venite adorem⁹ Veite yp̃⁹
Eterna xp̃i mu. In i. noctur
añ In oẽz trã exiuit ſon⁹ eo
rũ ⁊ ĩ fines orbis t̃re ṽba eo-
rũ ps̃ Celi enã añ Clamaue
rũt iuſti ⁊ dñs exaudiuit eos
ps̃ Bñdicã dominũ añ Cõ
ſtitues eos principes ſup̃ oẽz
terrã memores erũt nõis tui
dñe ps̃ Eructauit ꝟ In oẽm
terram exiuit ſon⁹ eoꝝ Lcõ
Sicut de⁹ pater per vnige
nitũ filiũ ſuũ in virtute

ſpũs ſcĩ primã mũdi creacõz
ſex dierum opacõe comple-
uit Ita etiã duplicato eodẽ
ſenario numero vnde duode-
cim efficiuntur. mundum ꝓ
ter ſcelera prope deletuz Idẽ
domin⁹ ihũs criſtus p̃ ſuos
duodecim renouauit apl'os ℟
Ecce ego mitto vos ſicut o-
ues ĩ medio luporũ dicit dñs
Eſtote ergo prudẽtes ſicut ſ
pẽtes ⁊ ſimplices ſicut colũbe
ꝟ Dũ lucẽ hẽtis credite ĩ lu
cẽ vt filij lucis ſitis dicit dñſ
Et ſicut duodecim menſi
bus ĩ circulo ãni diuer-
ſis tp̃amẽtis mũdi fruct⁹ ad
vſũ hũani generis p̃ dei om-
nipotẽciam ⁊ largitatẽ reno
nat Ita p̃ duodecim apoſto-
lorũ doctrinã fructum bono
rum operũ deo afferre huma
nũ genus fidelit̃ ichoauit. ℟
Tollite iugũ meũ ſup̃ vos di
cit dñs ⁊ diſcite a me q2 mitiſ
ſũ ⁊ huil' corde Iugũ eñi meũ
ſuaue ẽ ⁊ onus meũ leue ꝟ Et
inueietis requiẽ aiab⁹ vr̃is.
Iſti ſunt duodecim hore
quos ver⁹ dies xp̃s ad
ſalutẽ mũdi exort⁹ lucẽ fidei
ſpargere direxit Hos prefi-
gurabant duodecim filij ia-
cob patriarche. quib⁹ terra
repromiſſionis data eſt ℟

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Dū ſteteritis ante reges ⁊ p̄ſides nolite cogitare quomō
aut q̇d loquamini Dabitur
ei vobis ī illa hora q̇d loqua
mini. ꝟ. Nō em̄ vos eſtis q lo
quimi ſed ſpūs pris vri qui
loquit̄ i vobis. In ij. noct.
añ. Principes pploꝝ ꝯgre-
gati ſunt cū deo abrahā ps.
Omnes gentes añ. Dediſti
hereditatē timētib⁹ nomē tu
um dñe ps. Exaudi ds de añ.
Annūciauerūt opa dei ⁊ fac
ta ei⁹ itellexerūt ps. Exaudi
de. o. ꝟ. Cōſtitues eos princi
pes ſup oēm terram. Lcō iiij.

Hi ſunt duodecim fontes
in helim qui laſſeenti et
ſicienti dei populo potum eu
angelice doctrine impende-
runt. Iſti ſunt duodecim ex
ploratores miſſi ad explorā
dum terram repromiſſionis
quam abrahe dilecto ſuo ⁊ ſe
mini eius ſe daturum de⁹ p
miſit Tu autē ℟. Uidi ꝯiūc
tos viros hn̄tes ſplendidas
veſtes et angelus dn̄i locut⁹
ē ad me dicēs Iſti ſunt viri
ſci facti amici dei ꝟ. Uidi an
gelū dei volātē p mediū celi
voce magna clamantē ⁊ dicē
tem Iſti ſunt viri Lectio.

Hos p̄figurabant duode
cim boues erici quos ve
rus ſalemon pacificus vide
licet noſter ſuppoſuit ad por
tandū mare eneum Hi ſunt
duodecim porte citatis ihe-
ruſalem noue. p quorum p̄-
dicacōem et doctrinā oībus
vndiq̄ venientib⁹ in ſanctā
eccleſiā patefacte ſunt porte
regni celeſtis Tu ℟. Iſti ſūt
triūphatores et aīci dei q̇ cō
tempnētes iuſſa principū me
ruerunt p̄mia eterna Modo
coronantur et accipiunt pal
mā ꝟ. Iſti ſunt q̇ venerūt ex
magna tribulacōe ⁊ lauerūt
ſtolas ſuas in ſāguīe agni.

Uñ neceſſe ē vt quos vetur⁹
credim⁹ iudices. placē⁹ eos
añ p ꝯdignas p̄ces et orōnes
q̄ten⁹ mereamur eos in cele
ſti regno pios ad dn̄m inter-
uentores habere ipſo preſtan
te qui viuit et regnat in ſe-
cula ſeculorum amen ℟. Iſti
ſunt qui viuētes i carne plā
tauerunt eccl'a in ſanguīe ſu
o nō ſūt de t̄ra corp a eoꝝ ſe-
pata Quoꝝ merito ſunt i ce
lis aīe ſcōꝝ coequales ꝟ. In
oēm t̄rā exiuit ſonus eoꝝ ⁊ i
fines orbis terre verba eoꝝ
In iij. noctur. añ Exaltabū
tur cornua iuſti al' ps. Cōfite
bimur añ. Lux orta ē iuſto
al'. rectis corde leticia all' ps.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Dñs regnauit ex. añ Cuſto
diebāt teſtimonia eiꝰ ꝛ ꝑcep
ta eiꝰ al' pš Dñs reg. iraſcā
tur ṽ. Nimis hõrati ſūt ℟m
Iſti ſūt viri ſcti. quos elegit
dñs in caritate nõ ficta ꝛ de
dit ill' gl'az ſempiternā Quo
rū doctrina fulget eccl'ia vt
ſol et luna ṽ. Sci ꝑ fidē vice
rūt regna opati ſunt iuſticiā
℟. Fuerūt ſine q̄rela añ dñz
ꝛ ab inuicē nõ ſūt ſapati Ca
licē dñi biberūt ꝛ aici dei fac
ti ſūt ṽ Tradiderūt corpora
ſua ꝓpt deū ad ſupplicia iō co
ronant et accipiūt palmā ℟
Ciues aploꝝ ꝛ domeſtici dei
aduenerūt hodie Portātes
facē ꝛ illuinātes patriā dare
pacē gētibꝰ ꝛ liberare ppl'm
dñi ṽ Audite ꝑces ſupplicuz
vite eterne p·ſcētes premia
q̄ fertis in dextris maipulos
iuſticie quicꝫ gaudētes adue
niſtis hodie Portā. Laud.
Hoc ē preceptū meū vt dili
gatis inuicē ſicut dilexi vos
añ Maiorē caritatē nemo hꝫ
vt aiaz ſuā ponat quis ꝓ a-
micis ſuis añ Vos aici mei
eſtis ſi feceritis q̄ ꝑcipio vo-
bis dicit dñs añ Bti mūdo
corde qm̄ ipi deū videbūt añ
In paciēcia vrā poſſidebitis
animas veſtras Capitulum

Iam nõ eſtis hoſpites et
aduene. ſed eſtis ciues
ſanctorū et domeſtici dei edi
ficati ſuper fundamentum a
poſtolorū et ꝓphetarum ipo
ſummo angulari lapide xpo
ihesu domino noſtro Deo g.
ymp' Exultet celū ṽ Annū
ciauerūt opa dei Et fctā eiꝰ
itellexerūt añ Tradēt enim
vos i ꝯſilijs ꝛ i ſinagogis ſu
is flagellabūt vos ꝛ ante re
ges ꝛ pſides ducemini ꝓpter
me in teſtimoniū illis et gēti
bus Benedictus. Ad horas
dici añ de laudibꝰ Ad iij.
Cap̄ vts̄ ℟ In oēz terrā exi
uit ſonꝰ eoꝝ Et i fines orbis
terre verba eoꝝ ṽ Cōſtitues
eos pr̄cipes Ad ſextam cap̄
Nõ vos me elegiſtis ſꝫ e-
go elegi vos. et poſui
vos vt eatis ꝛ frcm̄ afferatis
et frcūs veſter maneat ℟m
Cōſtitues eos principes ſup
oēm terram Memores erunt
nois tui dñe ṽ Nimis hõrati
ſūt aici tui deus Ad ix. cap.
Per manꝰ aūt aploꝝ fie
bāt ſigna ꝛ ꝓdigia ma
gna in plebe Deo ℟ Nimis
honorati ſunt aici tui deꝰ Ni
mis cōfortatus eſt principa
tus eorum ṽ Annūciauerūt
opera dei In ij. veſpis añ.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Iurauit dñs et nõ penite
bit eũ tu es ſacerdos in
eternũ pſ Dixit dñs añ Col
locet eũ dñs cũ principib⁹ po
puli ſui. pſ Laudate pue añ.
Diſrupiſti dñe vincla mea ti
bi ſacrificabo hoſtiã laudis
pſ Credidi añ Euntes ibãt
et flebant mittentes ſemina
ſua pſ In cõuertẽdo añ Cõ
fortatus eſt principat⁹ eorũ
et honorati ſunt amici tui de
us pſ Dñe ꝓbaſti me Cap.
Iam nõ eſtis vts ympˀ Ex
ultet celũ ✠ In oẽm terram
Añ Beati eritis cũ vos ode
rint hoies ⁊ cũ ſeparauerit vos
et exprobauerint et eiecerĩt
nomẽ veſtrũ tanq̃ malũ ꝓ
ter filiũ hois gaudete ⁊ exul
tate ecce eñ merces vrã mlˀ
ta eſt in celis Magnificat.
De ſctis euangeliſtis ad vs
pſalmi ferialˀ cum añ ferialˀ
Niſi in vigilia mathei. quia
tũc añ Eſtote fortes. Capit
Gratis vnicuiq̃ veſtrũ da
ta eſt grã ſm menſuram
donacõis xpi ꝓpter quod di
cit Aſcendẽs xpus in altum
captiuã duxit captiuitatẽ de
dit dona hoibus Rm Qua
tuor aĩalia vpni ⁊ ✠ de apo
ſtolis. Sed de vno martire
ſcz in feſto marci Ad Mgt.

Ecce ego iohẽs vidi oſtium
apertũ i celo et ecce ſedes po
ſita erat in eo et in medio ſe
dis et in circuitu ei⁹ quatuor
animalia plena oclˀis ante et
retro et dabãt gloriã et ho
norẽ et bñdcõem ſedenti ſu
per thronũ viuẽti in ſeclˀa ſe
culorũ Collcã ꝓpria Inuita
Regem euangeliſtarũ domi
nũ Uenite adorem⁹ Uenite.
In p̄io noctur añ Conuoca
tis ihũs duodecim aplˀis mi
ſit illos p̄dicare regnũ dei e
greſſi aũt euãgelizabãt ⁊ cu
rabant vbiq̃ Pſal. de aplis
Niſi in feſto marci qz tũc de
vno martire añ Mittẽs dñs
⁊ alios ad p̄dicandũ dicebat
illis meſſis quidẽ multa ope
rarij vero pauci añ Ihũ xpi
dñi grã credentib⁹ pplis doc
tores ⁊ euangeliſte ſunt i mi
ſterio fidei miſſi Lectões p
Et n viſiõe dei vi pꝛie Rm
di et ecce ventus turbinis ve
niebat ab aquilone nubeſq̃
magna et ignis inuolnẽs ſplẽ
dorq̃ i circuitu ei⁹ Et ex me
dio eorũ ſimilitudo quatuor
animaliũ ⁊ aſpectus homis
erat in eis ✠ De medio autẽ
ei⁹ quaſi ſpẽs electri hoc eſt
de medio ignis Rm Quatu
or facies vni erant et quatu

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

oꝛ penne vni pedes eoꝛuꝫ pe-
des recti planta pedis eorum
vt vituli Et ſcitille q̄ſi aſpe
ctꝰ erit candētis ℣ Sub pē-
nis eoꝝ manus hoīs in qua
tuoꝛ partibus Et ſcintille.
℟m Similitudo vultus ai
malium facies hominis et fa
cies leonis a dextris, ipoꝛum
quatuoꝛ facieſ vero vituli at
qꝫ aquile a ſiniſtris ipſoꝛum
quatuoꝛ Et facies et penne
eoꝛū extente deſuper erant ℣
Due penne ſinguloꝝ iunge-
bantur et due tegebant coꝛ-
poꝛa eoꝛum Et facies et pen
In secundo noctur. Sapien
cia domini euangelia erupe-
runt abiſſi et annūciātes fe-
cundati roꝛe celeſti mundo in
tonant Anti. Labia eoꝛum
ſalutarē diſſeminauerūt ſciē
ciam opus ſanctum dignum
bn̄dictōe plenū fecerūt et mi
niſteriū ſibi traditum deuote
impleuerunt an̄. Elegit eos
dn̄s ex oī carne ⁊ dedit eis ꝑ
cepta vite ⁊ legē diſcipline ℟
Facies ⁊ pēnas ꝑ q̄tuoꝛ ꝑtes
hēbāt incedencia non reuer-
tebāt Sed vnūquodqꝫ ibat
āte faciē ſuā ℣. Pedes eoꝝ
pedes recti plāta pedis vt plā
ta vituli ℟ Siſ̄itudo aſpectꝰ
aīaliū vt carbonū ignis ardē
ciū ⁊ velut aſpectꝰ lāpadarū
Ubi erat ſpūs ipetꝰ illuc ḡ-
diebant cū ābularēt ℣ Et v
nūqdqꝫ eoꝝ ibat coꝛaꝫ facie
ſua ℟ Quatuoꝛ aīalia ibāt
et reuertebātur in ſiſ̄itu ful-
guris choꝛuſcātis Et erat in
medio ſplēdoꝛ ignis ⁊ de igne
fulgur egrediēs ℣ Erat āt
quaſi viſio diſcurrēs i medio
quatuoꝛ aīaliū In iij. noctur
Electi ſunt in xp̄o an̄ mūdi
ꝯſtitucōem vt eſſent ſci ⁊ im
maculati i ꝯſpctū dei i cari-
tate an̄. Sapiēciā ſcōꝝ nar
rant ppl'i et laudē eoꝛū ꝓnūci
at oīs eccl'a ſcōꝝ an̄. Placē
tes deo facti dilecti qm̄ grā
⁊ miſericoꝛdia ē i ſcōs eiꝰ ⁊ re
ſpectꝰ in electos illiꝰ ℟. Cū
aſpiceret aīalia apparuit ro
ta iuxta ea quatuoꝛ hn̄s fa
cies Et vna ſiſ̄itudo ipaꝝ q̄
tuoꝛ ℣ Aſpectꝰ rotarū ⁊ opꝰ
earū erat quaſi viſio maris
℟. Statura erat rotarū ⁊ al
titudo hoꝛribil' totūqꝫ coꝛpꝰ
plenū ocl'is Et aſpectꝰ earū
⁊ opa velut ſi ſit rota i me-
dio rote ℣ Per quatuoꝛ par
tes eūtes ibāt et nō reuerte-
bantur cū ambularēt ℟ Cū
ambularēt aīalia ambula-
bāt et rote iuxta ea Quocū
qꝫ ibat ſpūs illuc pariter ro

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

te eleuabaūt ſeq̄ntes ea ꝟ.
Cū eleuarent aīalia de terra
eleuabāt ⁊ rote iuxta ea. Cap. Au
Dilecti deo ⁊ hoīb⁹ ſancti
euāgeliſte q̄ ordiauerūt
tpa xp̄i bono odore vſq; ad
ꝯſūmacōez vite. añ. Dederūt
in celebracōe opis ſcti decus
ideo memoria eoꝝ eſt in bñ-
dictione in ſeculū ſeculi. añ.
Impleuit eos dn̄s ſpū ſapiē-
cie et intellectus iocunditatē
et exultacōne thezaurizauit
ſup eos. añ. Ex oī corde lau-
dauerūt nomē ſcm̄ dm̄ vt ā-
plificarēt nomē ſanctitatis.
añ. Datum ē op⁹ eoꝝ in veri
tate ideo in terra ſua dupli-
cia poſſidebūt et leticia ſem-
piterna erit eis in xp̄o. Cap.
Frēs vnicuiq; vr̄s. ympn⁹.
Exultet. Niſi in feſto marci
quia tūc de vno martire ꝟ.
Annūciauerūt. Sup bñdict⁹
añ. In medio ⁊ in circuitu ſe-
dis dei q̄tuor aīalia ſenas a-
las hñcia oculis vndiq; ple
na nō ceſſant die ac nocte di
cere Scūs ſcūs ſcūs dn̄s de⁹
oīps qui erat et qui ē ⁊ q̄ ve-
turus ē. Bñdict⁹. Col. ꝓpria
Ad horas diei añ de laudib⁹
Rꝫa de apoſtolis. Niſi in feſto
marci. quia tūc de vno mar-
tire Rꝫa habeantur. Ad tercia

Cap. Fratres vnicuiq; vr̄s.
Que penne ſin. Ad vi cap
gulorū iungebantur et
due tegebant corpora eorum
et vnūquodq; eorum coram
facie ſua ambulabat. Deo gr̄.
Similitudo aīa. Ad ix. Cap
liū ⁊ aſpectus eoꝝ qua
ſi carbonū ignis ardencium
et quaſi aſpectus lāpadaruꝫ
In ſecūdis vſ̄ añ de laudib⁹
pſ̄ ympni et vſi de apoſtolis.
niſi in feſto marci q̄ tunc de
vno martire. Cap. Frēs vni-
cuiq; vr̄s. añ. Conſpicit ice-
lis mēs prudēs ezechielis q̄-
tuor obſcuris aīalia ſtare fi
guris prīa leoninā faciē ſed
dextra bouinam trita hoīem
oſtēdat aquilam tetrarcha re
tentat. ex his theologi cele
brantes gaudia marci luce.
feſta mathei iohis xp̄o dul-
ciſſonas reſonem⁹ carminis
odas. Alia añ. Tua ſunt hec
xp̄e opa q̄ ſcōs tuos ita glo-
rificas vt etiā dignitatis grā
ī eis futura ꝑire miracl'a faci
as tu inſignes euangelij ꝑdi
catores aīaliū celeſtiū ā mira
bli figura ꝑſignaſti his nāq;
celeſte munus collatum glo͛
indicis es dignatus oſtēdere
hinc laus hinc gloria tibi re
ſonet in ſecula. Magnificat

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

De vno martire vd vſ aň.

Beatus vir qui ſuffert tē
ptacōem qm̄ cū ꝓbatꝰ
fuerit accipiet coronam vite
quā repromiſit deus diligen
tibus ſe Deo ℟m Glā ⁊ hō
ympꝰ Deꝰ tuoꝝ militū v/lꝰ
Glā et hō. Sup magt anti
qm̄ de vno martire ſuffragat
vel qm̄ feſtū triū lectionū ha
beatur. Iſte cognouit iuſtici
am ⁊ vidit mirabilia magna
et exorauit altiſſimū et inuē
tus eſt in nūero ſcōꝝ. Sȝ a-
lia aň qn ſcilicȝ habeat feſtū
nouē lectonū aň. Btūs vir
qui ſuffert tēptacōem quo-
niā cū ꝓbatus fuerit accipi
et coronā vite quā repromi-
ſit deꝰ his qui diligūt illum

Preſta qūs omps deꝰ vt
qui bti. N. mr̄tiris tui
natalicia colimꝰ intercessiōe
eius in tui nois amore robo
remur Per Inuitato. Re-
gem martirū dn̄m Veite ad
oremꝰ Venite ymp̄s Deꝰ tu
orum Inu. noctorno aň. In
lege dn̄i fuit volūtas eiꝰ die
ac nocte pš Beatus vir. aň
Predicās p̄ceptum dn̄i ꝯſti
tutꝰ eſt in mōte ſctō eiꝰ pš.
Quare fre. aň Voce mea ad
dn̄m clamaui ⁊ exaudiuit me
de monte ſcō ſuo pš Dn̄e qd

mlt ℣ Glā et honore Lcō i.

Gaudeāꝰ dilectiſſimi gau
dio ſpiritali in bti mr̄-
tiris xp̄i. N. feſtiuitate quā
hodierna die ſolēpniter cele-
bramꝰ. in quo nobis dn̄s et
p̄ſidiū ſcē ꝯuerſacōis ꝯſtituit
et exemplū ℟. Iſte ſctūs ꝓ
lege dei ſui certauit vſqȝ ad
mortem et a verbis impioꝝ
nō timuit Fundatꝰ em̄ erat
ſupra firmā petrā Munimi
ne regio ſceptus nullatenus
eſt ab aduerſariis ſupatus.

Qui fidelis dn̄o ſuo i pſe
cucōe inuentꝰ. Nec pa
ti ꝓ xp̄o timuit. nec terrores
carnificū expauit ℟ Iuſtus
germinabit ſicut liliū Et flo
rebit in eternū ante dn̄m. ℣.
Plantatꝰ in domo dn̄i in a
triis domꝰ dei nri Lectio iij.

Qui tormēto paſſiois tra
ditus. quāuis foris cru
ciaret pro dn̄o Intus tamen
mirabiliter in animo illo ig-
ne ardebat De quo ſaluator
ait Ignem veni mittere i ter
ram quē volo vt ardeat Tu
℟m Deſideriū anime eiꝰ tri
buiſti ei dn̄e Et volūtate la
bioꝝ eiꝰ nō fraudaſti eum ℣
Quoniā p̄ueniſti eū in bn̄di
ctōibꝰ dulcedinis poſuiſti in
capite eiꝰ coronā de lapide p̄

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

cioſo In .ij. noct. Filij homi-
nũ ſcitote qꝛ dñs ſcĩ ſuũ mi
rificauit ps Cũ inuoca. añ.
Scuto bone voluntatis tue
coronaſti eũ dñe ps. Uerba
mea añ. In vniuerſa tra gl'a
et hõre coronaſti eũ dñe ps.
Dñe dñs noſter ꝟ Poſuiſti
B tũs itaqꝫ Lcõ iiij. dñe
N. cũ ꝓ dño ſuo ſuppli
cia ſuſtinuit . redẽptoris ſui
p̄cepta eſt ſequut9. q̃ in lcõe
euangelica legebantur dicen
tis Si quis vult poſt me ve
nire abneget ſemetipm ꝛ tol
lat crucẽ ſuã ꝛ ſequatur me
℟ Iſte ꝯgnouit iuſticiã ꝛ vi
dit mirabilia magna et exo
rauit altiſſimũ Et inuẽt9 eſt
in numero ſctõꝝ ꝟ. Iſte eſt q̃
ꝯtempſit vitã mundi et ꝑue
nit ad celeſtia regna Lcõ v.
F uit aũt in iſto btõ mar-
tire et ꝯtra errores dia-
boli ĩ ſpiritalis ſapiẽcie plei
tudo et aduerſos perſequu-
cões mundi xp̄iani pectoris
infatigata conſtãcia ℟ Sto
la iocunditatis induit eũ do
min9. Et coronã pulchritu-
dinis poſuit ſuꝑ caput eius
ꝟ. Induit eũ dñs lorica fidei
et armauit eum Et . Lcõ vi
Q uis nõ huiuſmodi virũ
quãtis valet preconijs
ꝯſequatur Cui9 eloquencia
diuinitus inſpirata. ꝛ eccle-
ſias docuit et ſecl'm confuta
uit. Uere mirabilis atqꝫ oim
vbiqꝫ ſtudijs celebrãd9 Quẽ
ſcitas venerabilẽ. pericia do
ctorẽ. fides martirẽ cõſecra-
uit ℟m Corona aurea ſuper
caput eius exp̄ſſa ſigno ſan
ctitatis. Gl'a honoris ꝛ op9
fortitudinis ꝟ. Qm̃ p̄ueniſti
eũ in bñdictionib9 dulcedis
poſuiſti in capite ei9 coronaꝫ
de lapide p̄cioſo In iij. noct.
añ Iuſt9 dñs et iuſticias di
lexit equitatẽ vidit vult9 ei9
ps In dño cõfi . añ Habita-
bit ĩ tabernacl'o tuo requieſcet
in mõte ſcõ tuo ps Dñe quiſ
h̃tãbit añ Poſuiſti dñe ſuꝑ
caput ei9 coronã de lapide p̄
cioſo ps Dñe in virtu ꝟ Ma
gna ẽ gl'a ℟ Hic eſt vere mr̃
tir qui ꝓ xp̄i noĩe ſanguineꝫ
ſuũ fudit Qui minas iudicũ
nõ timuit nec terene dignita-
tis gl'am q̃ſiuit ſed ad celeſti
a regna feliciter ꝑuenit ꝟſ
Iuſtũ deduxit dñs ꝑ vias re
ctas et oſtendit illi regnũ dei
℟m Poſuit coronaꝫ capite
meo et circũdedit me veſtim̃
to ſalutis Ad expũgnãdas
gentes et oẽs inimicos ꝟ Iu
dica dñe nocẽtes me. expuḡ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

impugnãtes me apphẽde ar
ma ꝛ ſcutū ℞ Glã ꝛ hõꝛe co-
ronaſti eū dñe ꝛ ꝯſtituiſti eū
ſup opa manuū tuarū Oĩa
ſubiecisti ſub pedibus eiꝰ ℣
Qm̄ eleuata eſt magnificen
cia tua ſup celos deꝰ Laud
Qui me ꝯfeſſus fuerit corā
hoĩbꝰ ꝯfitebor ꝛ ego eū corā
patre meo añ Qui ſeqt̄ me
nõ ãbulat i tñbꝛis ſ; hẽbit lu
mẽ vite dicit dñs añ. Si q̃s
michi miſtrauerit honorifi-
cabit eū pater meꝰ qui eſt in
celis dicit dñs añ Si quis p
me itroierit ſaluabit ꝛ paſcu
a iueiet dicit dñs añ Volo pr̄
vt vbi ego ſum illic ſit ꝛ mini
ſter meꝰ Cap̄ Btūs vir vtš
Ympnꝰ Martir dei. qui vni
cū pris. ℣ Juſtus vt palma
florebit Sicut cedrus libani
mlt̄iplicabit i domo dñi Su
per benedictꝰ quando ſuffra
gat̄ de vno martire vel quan
do eſt feſtū trium lectionum.
Añ Niſi granū frumenti ca
dens in terram mortuū fue-
rit ipm̄ ſolū manet. Sed qñ
eſt feſtum nouẽ lectionū tunc
habeat̄ iſta añ Hic vir deſpi
ciens mundum ꝛ terrena tri
umphans diuicias celo con-
didit ore et manu B nedic.
Ad terciā Cap Beatus vir

qui ſuffert ꝛc. vtš Ym̄ Glã
et honore coronaſti eū dñe Et
ꝯſtituiſti eū ſup opa manuū
tuarū ℣ Poſuiſti Ad vi cap
Iſte ſctūs ꝓ lege dei ſui
certauit vſq; ad mortẽ
et a verbis impiorū nõ timu
it fundatꝰ enĩ erat ſupra fir
mam petram Deo gra. Ym̄
Poſuiſti dñe ſup caput eiꝰ
Coronā de lapide p̃cioſa ℣.
Magna eſt glã Ad ix. Cap
Iuſtus ſi morte preoccu-
patus fuerit in refrige-
rio erit Deo gracias ℞ Ma
gna eſt glã eiꝰ i ſalutari tuo
Glãm ꝛ magnū decorẽ impo
nes ſup eū ℣ Juſtꝰ vt palma
florebit ſicut ce. li. Ju ij. vš.
Iocūdꝰ hõ q̃ miſeret i dño
nõ ꝯmouebit in eternum pš
Btūs ℣ añ. Quid retribuā
dño ꝓ oĩbꝰ q̃ retribuit michi
calicẽ ſalutaris accipiam pš
Credidi añ Dñe libera aiaꝫ
meā a labijs iniq̃s ꝛ a ligua
doloſa pš Ad dñz cū añ. Mi
ſerere michi dñe miſerẽ mei
qꝛ mlt̄ū repletꝰ ſū deſpectõe
pš Ad te leua. añ Suſtinuit
aĩa mea i ℣bo dñi ſpauit aĩa
mea i ipo pš De profun. Cap
vt i pris vš ympꝰ Deꝰ tuoꝝ
Sup magt̄ añ. Hic eſt vere
martir q̃ ꝓ xp̄i noĩe ſangui-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

nẽ ſuã fudit q̃ minas iudicũ
nõ timuit nec terrene digni-
tatis gl'am q̃ſiuit ſed ad ce-
leſtia regna feliciter peruenit
De m̃rtirib⁹ ad veſpas cap
Sancti p̃ fidem vicerunt
regna opati ſũt iuſticiã
adepti ſunt repromiſſiones.
℞ Iſti ſũt ſci vp̃ Scõꝝ me-
ritis ℣ Letamini i do. Sup
magt qñ de feſto ix lectionũ
agat tũc ſn̄at iſta añ. Gau
dẽt i cel' aie ſcõꝝ qui xp̃i ve-
ſtigia ſũt ſequuti et qꝛ ꝓ ei⁹
amore ſanguinẽ ſuũ fuderũt
ideo cũ xp̃o regnabũt i eťnuz
Itẽ alia an qn de martirib⁹
triũ lectionuz feſtũ agat vel
de eiſdem ſuffragat añ. Iſti
ſunt ſancti q̃ ꝓ teſtamento
dei ſua corpa tradiderunt et
in ſanguine agni lauerũt ſto
las ſuas Collecta
Deus qui nos ꝯcedis ſãc
torũ martirũ tuorũ N.
τ. N. natalicia colere. da no
bis in eterna beatitudine de-
eorum ſocietate gaudere P
Inuitacoriũ. Regẽ martirũ
dñm Ueite adorem⁹ Uenite
vp⁹ Eterna xp̃i munera τc.
In primo nocturno añ. Se-
cus decurſus aquarum plã
tauit vineam iuſtorum ſed
in lege dñi fuit volũtas eoꝝ
pš Btũs vir añ. Predicã
tes p̄ceptũ dñi ꝯſtituti ſũt in
mõte ſcõ ei⁹ pš Quare fre.
añ. Filij hoim ſcitote qꝛ dñs
ſcõs ſuos mirificauit pš Cũ
inuoca. ℣. Letami i do Lcõ i.
Recte τ ex debito eccſeſie
beatorũ m̃rtirũ ſolẽpni
ter celebrantur inſignia. qꝛ
illuminãtes virtute fidei ſue
innumerabiles populos So-
li quidẽ illatam ſibi ſenſerũt
mortem. ſed non ſolo mortis
ſue beneficia poſſiderunt Tu
autem dñe Abſterget de
us omnem lacrimam ab ocu
lis ſanctoꝝ τ iã non erit am
plius neq̃ luct⁹ neq̃ clamor
ſed nec vllus dolor Quoniã
priora tranſierunt ℣ Iuſtoꝝ
anime in manu dei ſunt τ nõ
tanget illos tormẽtum mali
cie Quoniã prio. Lectõ ij.
Immenſa eñi dñi noſtri
pietas multiplex eſt ad
bonitatẽ Quia in paucoruz
triũphis plurimorum cõmo
dis diſponere ꝓſpicit Illoꝝ
ſiquidẽ merita martirũ nrã
vult eſſe ſuffragia Simulq̃
nobis dum fidẽ veram duro
martirij agone ꝯmendat Af
flictionẽ precedenciũ inſtruc
tionẽ efficit poſterorũ Tu ãt
℞ Uiri ſãcti glorioſum ſan

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

guinē fuderūt ꝓ dn̄o amaue
rūt xp̄m in vita ſua imitati
ſunt eū in morte ſua Et ideo
coronas triumphales merue
runt ꝟ. Unus ſpūs ⁊ vna fi
des erat in eis Et Lectō iij.
Quanta eſt ergo frēs cir
ca nos dei noſtri ſolici-
tudo Illos enī examinat vt
nos erudiat. illos ꝯterit vt
nos acquirat. eorūqꝫ crucia
tus noſtros vult eſſe ꝑfect⁹
Rn̄ Tradiderunt corpa ſua
ꝓpter deum ad ſupplicia Et
meruerūt habere coronas ꝑ-
petuas ꝟ Iſti ſūt q̄ venerūt
ex magna tribulacōe et laue
runt ſtolas ſuas in ſanguine
agni In ij. noctnr. Scuto bo
ne voluntatis tue coronaſti
eos dn̄e pſ. Uerba mea an̄.
In vniuerſa terra glīa et ho
nore coronaſti eos dn̄e. pſ.
Dn̄e dn̄s nr̄ an̄. Habitabūt
in tabernaclō tuo requiſcent
in mōte ſctō tuo pſ. Dn̄e q̇s
ꝟ Exultent iuſti in Lcō iiij
Merito ergo eos colimus
fratres qui ꝑiculis ſu-
is pugnāt. et noſtris vtilita
tib⁹ militāt Qui ꝑ lucis vi
teqꝫ pn̄tis ꝯtemptū nos edo
cent. Quāto deū noſtrū mē-
tis noſtre debeam⁹ affectu ve
nerari Ueneremur ergo dile
ctiſſimi in ſāctoꝝ martirum
gloria fidem noſtram. et con
gratulemur magne fidei eo-
rum R Scti tui dn̄e mirabi
le cōſequuti ſunt iter ſeruiē
tes p̄ceptis tuis vt inueniren
tur illeſi in aq̇s validis Ter
ra apparuit arida et in mari
rubro via ſine impedimento
ꝟ. Quoniā ꝑcuſſit petraꝫ et
fluerūt aque et torrētes mū
dauerunt Terra Lectio v.
Martirū enī mater eſt ca
tholica fides ꝑ quā ſcō
rum martirū porcio et virtu
tum plenitudo integra ma-
net in celo Auḡ enī hāc vi-
tam tam ꝯſtanter expēderēt
niſi eſſe alterā in cōpabiliter
beaciorē ꝑfecta diffinicōe ſē
tirent R. Uerbera carnificū
nō timuerūt ſcti dei morien-
tes ꝓ xp̄i noīe Ut heredes fi
erent in domo dn̄i ꝟ Tradi-
derunt corpora ſua ad ſuppli
cia propter dn̄m Lectio vi.
In ſanctis itaqꝫ p̄conib⁹
veritatis. magnanimi-
tas paſſionis et reſurrectōiſ
auctoritas ē Prōpti enī pe
reunt in melius reparandi. q̇-
bus ꝑ anguſtias tribulacio
nū aperitur exitus ad cele-
ſtiū plenitudinē gaudiorum
Rn̄ Hec eſt vera fraterni-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

tas que nūq̄ potuit violari
certamine qui effuſo ſangui
ne ſequuti ſūt dn̄m Contēp
nentes aulā regiā ꝑuenerunt
ad regna celeſtia ℣ Ecce q̄
bonum ⁊ q̄ iocundū habita
re frēs in vnū In iij. noctur
an̄ Sctis q̄ in terra ſūt ei⁹
mirificauit oēs voluntates
meas inter illos an̄ Conſer
ua me dn̄e an̄ Hec ē genera
tio querētium dn̄m q̄rentiū
faciē dei iacob ps̄ Dn̄i ē ter
an̄ Letamini in dn̄o et exulta
te iuſti et gl'iamini oēs recti
corde ps̄ Bti quoꝝ ℣ Juſti
aūt imppetuū viuēt ℟ Scti
mei qui ī iſto ſeculo certamē
habuiſtis Mercedē laboꝝ
ego reddam vobis ℣ Venite
bn̄dicti pr̄is mei ꝑcipite reg
num ℟ Propter teſtamen-
tum dn̄i et leges paternas a
ſtiterunt ſci dei in amore fra-
ternitatis Qꝛ vn⁹ fuit ſpūs
in eis et vna fides ℣ Ecce q̄
bonū et q̄ iocundū habitare
frēs in vnum ℟ Jſti ſūt ſcti
qui ꝑteſtamento dei ſua cor
pora tradiderunt Et in ſan-
guine agni lauerunt ſtolas
ſuas ℣ Tradiderunt corpora
ſua ꝑpter deū ad ſupplicia ⁊
meruerunt habere coronas
ꝑpetuas In feſtis nouē lecti
onum ad laudes antiphoā
Omnes ſcti quanta paſſi
ſunt tormēta vt ſecuri
ꝑuenirēt ad palmā martirij
an̄ Cum palma ad regna ꝑ
uenerūt ſcti coronas decoris
meruerunt de manu dn̄i an̄
Corpa ſctoꝝ in pace ſepulta
ſunt et viuēt noīa eorum in
eternū an̄ Martires dn̄i do
minum bn̄dicite in eternum
an̄ Martirum chorus lau-
date dn̄m de celis. In feſto
trium lectionū ad laudes an̄
Juſtoꝝ aīe in manu dei ſūt
et nō tanget illos tormentū
malicie an̄ Si corā hoibus
tormēta paſſi ſunt ſpes illo-
rum immortalis ē in eternū
an̄ Scōꝝ velut aquile inuē-
tus renouabitur et florēt vt
lilia in ꝯſpectū dn̄i an̄ Tanq̄
aurū ī fornace ꝓbauit elcōs
dn̄s ⁊ q̄ſi holocauſta hoſtie ac
cepit eos ī eternū an̄ Exul
tabunt ſci in gl'a letabunt in
cubilibus ſuis Cap̄ Sci per
fidem vts vp̄s Rex gl'oſe mē
℣ Juſtoꝝ aīe ī manu dei ſūt
⁊ nō tanget illos tormētum
malicie Sup bn̄dictus in fe
ſtis nouē lectionū an̄ Abſter
get de⁹ oēm lacrimā ab ocu
lis ſctoꝝ et iā nō erit ampli⁹
neq̄ luctus neq̄ clamor ſed

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

nec vllus dolor quoniā prio
ra tranſierunt Benedictus
Item i feſtis trium lectionū
et qn̄ de martiribus ſuffra-
gatur Sup benedictus añ.

Scti per fidē vicerūt regna
opati ſunt iuſticiam adepti
ſunt re pmiſſiões Ad iii. cap
Sancti p fidem vcl̄ Rem
tami in dn̄o et exultate iuſti
Et glo̊amini oēs recti corde ꝟ
Exultent iuſti in Ad vi. ca.

Tamq̄ aurum in fornace
probauit electos domi
nus et quaſi holocauſta ho-
ſtie accepit illos Deo ḡ Rn
Exultēt iuſti i ꝯſpectu dei.
Et delectēt in leticia ꝟ Iu
ſti autē i ppetuū viuēt Ad ix

Reddet deus mercedē la-
borum ſcōꝝ ſuoꝝ et de
ducet eos in via mirabili R
Iuſti autē in ppetuū viuent
Et apud dn̄m ē merces eoꝝ
ꝟ Iuſtoꝝ aīe i manū dei ſunt
Et nō tāget illos tormentū
malicie In ſecundis veſp añ

Virgā vtutis tue emittet
dn̄s i ſplēdoribꝰ ſctōꝝ.
ps Dixit dn̄s añ Gn̄acō re
ctoꝝ bn̄dicet q2 exortū eſt lu
mē rectis corde ps Btūs vir
añ Venietes venièt cū exul
tacōe portātes manipl'os ſu
os ps In ꝯuertē añ Iuſti cō
fitebūt noī tuo ⁊ hitabūt re
cti cū vultu tuo ps Eripe me
dn̄e añ Lauda iħrl'z dn̄z q̄ po
ſuit fines tuos pacē ⁊ bn̄oix
it filijs tuis i te ps Lau. ihe
Cap vpꝰ ꝟ vt i pris vs Sup
magt i feſto ix lectōnum añ

Iuſtoꝝ ē eni regnū celoꝝ qui
ꝯtēpſerūt vitā mūdi et pue-
nerunt ad pmia regni ⁊ laue-
runt ſtolas ſuas i ſanguine
agni Magt De vno con-
feſſore pontifice ad vs Cap

Ecce ſacerdos magnus
qui in diebus ſuis pla
cuit deo et inuentus eſt iuſtꝰ
et in tempore iracundie fac-
tus eſt reconſiliacio Deo R
Sint lūbi veſtri precincti et
lucerne ardētes i maibꝰ vris
Et vos ſil'es hoibꝰ expectā
tibꝰ dn̄m ſuum quādo reuer
tatur a nupcijs ꝟ Vigilate
ergo q2 neſcitis qua hora do
minꝰ vr̄ venturꝰ ſit ympnꝰ
Iſte cōfeſſor. ꝟ Amauit eū
dn̄s et ornauit eū Sup m̄gt
Sacerdos et pōtifex ⁊ vir-
tutū opifex bonꝰ paſtor i po
pulo ſic placuiſti dn̄o Collec

Exaudi dn̄e preces nr̄as
et interueniēte b ō. N
confeſſore tuo atq̄ pontifi-
ce ſupplicaciōes noſtras pla
catus intende Per d. I. im

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

toꝛium Regem ꝯfeſſoꝛū dūm
Uenite adoꝛemꝰ Ueite ẏpꝰ
Iſte confeſſoꝛ In pꝛimo noc
añ. Beatus vir qui in lege
dñi meditatur voluntas eiꝰ
ꝑmanet die ac nocte ⁊ oīa q̄
cūq; faciet ſp ꝓſꝑabunt pſ
Btūs vir añ Iſtūs iſte ſcūſ
q̄ ꝯfiſus eſt in dño p̄dicauit
p̄ceptū dñi ꝯſtituꝰ ē in mon
te ſcō eiꝰ pſ Quare fre. añ.
Tu es glꝰa mea tu es ſuſcep
toꝛ meꝰ dñe tu exaltās caput
meū ⁊ exaudiſti me de mōte
ſcō tuo pſ. Dñe quid mul-
tiplicati ꝟ. Amauit eum do
minꝰ et oꝛnauit eum Lcō i.
Ad ſci ac beatiſſimi iſtiꝰ
pris noſtri N. cuiꝰ ho-
die feſta celebꝛamus laudes
addidiſſe aliquid decerpſiſſe
eſt Cum ſiquidē virtutū eiꝰ
grā non ſermonibꝰ exponē
da ſit Sed operibꝰ cōpꝛobā
da Tu autem domine Rm.
Euge ſerue bone ⁊ fidelis qꝛ
in pauca fuiſti fidelis ſupꝛa
multa te conſtituam. Intra
in gaudium domini tui ꝟſ.
Domine quinq; talēta tra-
didiſti michi ecce alia quin-
q; ſuꝑlucratus ſum Lcō ij.
Cum enim dicat ſcriptu
ra Glꝰa patris filiꝰ ſa-
piens eſt Quante huiꝰ ſunt
glorie qui tantoruz filioꝛum
ſapiencia et deuocōe letatur
In xp̄o enī iheſu per euange
lium ip̄e nos genuit Tu R.
Ecce ſacerdos magnus qui
in diebꝰ ſuis placuit deo ⁊ in
uētus ē iuſtus. Ideo iureiu-
rando fecit illū dñs creſcere
in plebē ſuā ꝟ. Bñdictionē
oīm gēciū dedit illi et teſta
mentū ſuū confirmauit ſuꝑ
caput eiꝰ Ideo iure Lcō iij.
Quidquid igit in hac ple
be ſctā poteſt eſſe virtu
tutis ⁊ grē De hoc q̄ſi quo-
dam fonte lucidiſſimo omni
um riuuloꝛū puritas emana
uit Etenī qꝛ caſtitatis polle
bat vigoꝛe. quia abſtinencie
gloꝛiabatur anguſtijs. quia
blandimentis erat pꝛeditus
lenitatis oīm ciuiū in deum
ꝓuocauit affectuz Quia pō
tificis adminiſtracōe fulge-
bat ples e diſciplīs reliquit
ſui ſacerdocij ſucceſſoꝛes. R.
Iurauit dñs ⁊ non penitebit
eū tu es ſacerdos in eternuz
Scd̄z oꝛdinē melchiſedech ꝟ.
Dixit dñs dño meo ſede a de
xtris meis In ij. noct. Inuo
cantem exaudiuit dñs ſcīm
ſuum dñs exaudiuit eū ⁊ cō
ſtituit eū i pace pſ. Cum in-
uocarē añ. Letent oēs qui

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ſperant in te dn̄e q̄m tu bn̄-
dixiſti iuſto ſcuto bone volū
tatis tue coronaſti eum Uer
ba mea añ. Dn̄e dn̄s noſter
q̄ admirabile eſt nomē tuuz
in vniuerſa terra qꝛ gl̓a ⁊ ho
nore coronaſti ſcm̄ tuū ⁊ cō
ſtituiſti eū ſup opa manuum
tuarū ps̄ Dn̄e dn̄s nr̄ ℣ Ec-
ce ſacerdos magnꝰ Lcō iiij.

Bene ⁊ congrue in hac die
quā nobis huiꝰ ſcti pa
tris nr̄i ad paradiſum tran
ſitus exultabilē reddit preſē
tis pſalmi verſiculū de cāta-
bimus. In memoria eterna
erit iuſtus ℟ Poſui adiu-
toriū ſup potentē ⁊ exaltaui
electū de plebe mea Manus
em̄ mea auxiliabitur ei ℣.
Inueni dauid ſeruum meū
oleo ſcō meo vnxi eum Lcō.

Dicit ſermo diuinꝰ Ne lau
des hoiem in vita ſua.
tanq̄ ſi diceret. Lauda poſt
vitā. magnifica poſt ꝯſuma
cōem Duplici em̄ ex cauſa v
tilius eſt hominū magis me
morie laudem dare q̄ vite ℟
Iſte eſt qui ante deū magnāſ
virtutes opatus ē ⁊ ois ter
ra doctrina eiꝰ repleta ē Ip
ſe intercedat ꝓ pctis oim po
pulorꝝ ℣. Iſte eſt qui ꝯtēp-
ſit vitā mundi et ꝑuenit ad
celeſtia regna Lcō ſexta

Oportet vt illo potiſſimum
tēpe merita ſāctitatis
extollas. qm̄ nec laudantem
adulacō nocet. nec laudatuz
tēptat elacio Lauda ergo pꝰ
ꝑiculū ꝑdica ſecurum. lauda
nauigantis felicitatē. ſed cū
ꝑuenerit ad portū. lauda du
cis virtutē Et cū ꝑducetꝰ eſt
ad triūphū ℟ Iſte homo ab
adoleſcēcia ſua partim meru
it infirmos curare Dedit illi
dn̄s claritatē magnaz cecos
illuminare ⁊ demones effuga
re ℣. Ecce homo ſine quere-
la verus dei cultor abſtinēs
ſe ab oi ope malo ⁊ ꝑmanēs
in innocēcia ſua In iij. noct
Dn̄e iſte ſcōs hitabit i taber
naculo tuo opatꝰ ē iuſticiaz
requieſcet i mōte ſcō tuo ps̄
Dn̄e quis añ. Uitaz peciit a
te tribuiſti ei dn̄e gl̓am ⁊ ma
gnum decorē impoſuiſti ſup
eum poſuiſti in capite eiꝰ co
ronā de lapide p̄cioſo ps̄ Dn̄e
in virtute añ Hic accipiet
bn̄dictōem a dn̄o et miām a
deo ſalutari ſuo qꝛ hec ē ge-
neracō q̄rencium dn̄m ps̄ Dn̄i
eſt ter. ℣ Iuſtū deduxit dn̄s
ꝑ vias rectas Et oſtēdit illi
regnū dei ℟ Amauit eū dn̄s
et ornauit eū ſtola glorie in-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

duit eũ Et ad portas ꝑadiſi
coroñauit eũ ꝟ Induit eũ dñs
lorica fidei ⁊ armauit eũ ℟m
Inueni dauid ſeruũ meũ oleo
ſctõ meo vnxi eum Manꝰ
eñi mea auxiliabitur ei ꝟ Ni
chil ꝓficiat inimicus ĩ eo et
filiꝰ ĩnqtatis nõ apponet no
cere ei Manus eĩ ℟. Sint
lũbi veſtri precincti et lucer-
ne ardẽtes ⁊c. Ad laudes añ
Ecce ſacerdos magnꝰ q̃
ĩ diebꝰ ſuis placuit deo ⁊
inẽtus ẽ iuſtꝰ añ Nõ ẽ inuen
tus ſimilis illi qui ꝯſeruaret
legẽ excelſi añ Ideo iureiurã
do fecit illuz dñs creſcere in
plebẽ ſuã añ Benedictõẽm
oĩm genciũ dedit illi. ⁊ teſta
mentũ ſuũ confirmauit ſuꝑ
caput eiꝰ añ Statuit illi te
ſtamentũ ſempiternũ ⁊ dedit
illi ſacerdociũ magnũ Cap.
Ecce ſacerdos vrs̃ ẏpꝰ Ihũ
redẽptor oĩm ꝟ Iurauit dñs
⁊ nõ penitebit eũ tu es ſacer
dos ĩ eternũ Sup. benedictꝰ
añ Amauit eũ dñs et orna-
uit eũ ſtola glorie induit euz
et ad portas paradiſi corona
uit eũ Ad horas diei añ de
laudibus Ad iii. cap Ecce ſa
cerdos vrs̃ ℟ Amauit eum
dñs et ornauit eũ Stola glẽ
induit eũ ꝟ Ecce ſacerdos ma
gnus qui in. Ad ſextã cap.
Omnis põtifex ex hoibꝰ
aſſumptus ꝓ homibus
conſtituitur in his que ſunt
ad deum vt offerat dona et
ſacrificia pro pctĩs Deo ℟.
Ecce ſacerdos magnus qui
in diebꝰ ſuis Placuit deo ⁊ i
uentꝰ ẽ iuſtus ꝟ Iuſtũ dedu
xit dñs per vias Ad ix cap.
Statuit illi teſtamentuz
ſempiternũ. et dedit illi
ſacerdocium magnum ⁊ bea
tificauit illũ in glĩa Deo ℟m
Iuſtum deduxit dñs ꝑ vias
rectas Et oñdit illi regnum
dei ꝟ Iurauit dñs In ii. vs̃
Iurauit dñs ⁊ nõ peĩtebit
eũ tu es ſacerdos ĩ eter
nũ ps̃ Dixit añ Cõfeſſio et
magnificẽcia opꝰ eiꝰ ps Cõ-
fitebor añ Potẽs ĩ tra erit
ſemẽ eiꝰ generacõ rectoꝝ bñ
dicet ps̃ Beatus vir añ Col
locet eũ dñs cũ principibus
pplĩ ſui ps̃ Laudare pueri.
añ Diſrupiſti dñe vincla me
a tibi ſacrificabo hoſtiã lau
dis ps̃ Credidi. Cap vniꝰ
⁊ ꝟ vt in prĩs. vs̃ Añ Iſte ho
mo ab adoleſcencia ſua par
tim meruit ĩfirmos curare
dedit illi dñs claritatẽ mag-
nũ cecos illuĩare ⁊ demões ef
fugare De vno ꝯfeſ. nõ põ.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Iuſt⁹ cor ſuū tradidit ad
vigilanduz diluculo ad
dñm q̄ fecit illū ⁊ in ↄ̄ſpectu
altiſſimi deprecabitur ℣ R.
Iuſtū deduxit dñs per vias
rectas ⁊ oſtēdit illi regnū di
⁊ dedit illi ſcienciā ſcōꝝ hone
ſtauit illū i laborib⁹ Et ↄ̄ple
uit labores illi⁹ ℣ Immorta
lis ē eīn memoria illi⁹ q̄ꝛ ⁊ a
pud deū nota eſt ⁊ apud ho-
mines vp̄⁹. Iſte ↄ̄feſſor ℣ A
mauit eū Sup magt añ Si
milabo eū viro ſapiēti q̄ edi
ficauit domū ſuā ſup̄ petrā
Adeſto dñe p̄cib⁹ nris q̄s
in ſci ↄ̄feſſoris tui. R.
ↄ̄memoracōne deferim⁹ vt q̄
noſtre iuſticie fiduciā non ha
bemus eius qui tibi placuit
precib⁹ et meritis adiuuem̄
Inuitatoriū Regē confeſſo
rum ympn⁹ Iſte ↄ̄feſſor In
omnibus noct. añ pſalmi ſi
cut dictū eſt de vno ↄ̄feſſore.
pontifice ℣ Amauit eū L i.
Sanctus quiſq̄ predica
tor cum quieta fidei tē
pora ↄ̄ſpicit humilis ac de-
ſpectus aſpicitur. et locuſte
more quaſi vix a terra ſuble
uatur Tu autē dñe Rm Eu
ge ſerue bone ⁊ fidel' q̄ꝛ i pau
ca fuiſti fidel' ſupra multa te
conſtituam Intra in gaudiū
dñi tui ℣ Dñe quiq̄ talenta
tradidiſti michi ecce alia qui
q̄ ſuplucrat⁹ ſum Lectio ij.
Si aūt pſecucōis ardor in
candeat corde celeſtib⁹
inherens mox quāte ſit ſub
limitatis oſtētat et pulſatis
alis in altum rapitur q̄ quie
tus in ymis torpuiſſe crede-
batur Tu aūt dñe Rm Iu-
ſtus germinabit ſicut lilium
Et florebit in eternū añ dñz
℣ Plātat⁹ i domo dñi in a-
trijs domus dei noſtri L iij.
Tunc in illo robuſtior vic
tus euigilet. cū ardenci
or infi elū crudelitas illidet
Sed cum multa exteri⁹ ſāc
tus predicator patitur quis
intueri valet quid eſt quod
intus conſpicit. quia ſua tot
exterius dāpna ſentit Rm.
Iſte ↄ̄gnouit iuſticiā ⁊ vidit
mirabilia magna ⁊ exorauit
altiſſimū Et inuētus ē i nu-
mero ſcōꝝ ℣ Iſte ē qui ↄ̄tēp
ſit vitā mundi et puenit ad
celeſtia regna ℣ Iuſtū dedu-
xit dñs p vias rectas L iiij
Niſi eīn eſſent mira q̄ ſa-
lubriter intus paſcerēt
ea proculdubio que admonē
tur exterius ad cor tormen-
ta peruenirent. Sed in arce
ſpei ſe animus ſubleuat Et

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

idcirco obiecte obſidiōis vin
cula minime formidat Tu.
℟ Poſui adiutoriū ſup po-
tentē ⁊ exaltaui electū de ple
be mea. Manꝰ eīn mea auxi
liabit ei ℣ Inueni dauid ſuū
meū oleo ſcō meo vnxi eum
Iſte namq; labores ſuos
conſiderans mercedem
retribucōis querit. et cauſe
ſue meritum ſciens pſenciaz
iudicis expetit. cuq; vt veni
et in flāma ignis dans vin
dictā impijs. et contēplacio
nis ſue ſpēm in retribucōne
deferens pi s ſummo ardore
concupiſcit Tu atem ℟ De-
ſiderium aīe eius tribuiſti ei
dn̄e Et volūtate labioꝝ eiꝰ
nō fraudaſti eū ℣ Qm̄ pue-
niſti eū i. bn̄dictiōibꝰ dulcedi
nis poſuiſti i capite eiꝰ coro-
naz de lapide pcioſo Lcō vi.
Videamꝰ quō de his que
adhuc nō videt iam per
nares ſpm̄ trahit. videamus
quāta gl'a attollitur cum iā
vent ura preſtolatur. Ecce
labores ſuos intuens predi-
cator egregius dicit. Ego iā
delibor et tempus mee reſo-
lucionis inſtat Tu autē ℟m
Amauit eum dn̄s et ornauit
eū ſtola glorie idūit eū Et ad
portas padiſi coronauit eū ℣

Induit eū dn̄s lo-i ca fidei ⁊
armauit eū. In iij. nocturno
vſi. Juſtus germiabit ſicut
liliū Et florebit in eternum
an̄ dn̄m ℟ Iſte hō ab adole
ſcēcia ſua partim meruit iſte
mos curare Dedit illi dn̄s cla
ritatē magnā cecos illūina-
re et demones effugare ℣ Ec
ce hō ſine querela verus dei
cultor abſtinēs ſe ab oī opere
malo et pmanēs i innocēcia
ſua Iſte hō pfecit oia que lo
cutꝰ eſt ei dn̄s et dixit ad eū
Ingredere in requiem meaz
qz te vidi iuſtū coram me ex
omnibus gentibꝰ ℣ Juſtum
deduxit dn̄s per vias rectaſ
et oſtendit illi regnum dei ⁊
ait ℟ Juſtū deduxit dn̄s per
vias rectas ⁊ c. Ad laud an̄
Quinq; michi dn̄e talenta
tradidiſti lucratꝰ ſum
inſup alia quinq; an̄. Euge
ſerue bone in modico fidelis
itra i gaudiū dn̄i tui an̄ Sz
ue bone ⁊ fidel' itra in gaudi
um dn̄i tui an̄ Fidel' ſeruꝰ ⁊
prudēs quē cſtituit dn̄s ſup
familiā ſuā an̄ In pauca fui
ſti fidel ſup mlta te cſtituaz
dicit dn̄s Cap Juſtꝰ cor ſuū
tradidit vſ vpꝰ Hic ē verꝰ
℣ Poſui adiutoriū ſup po-
tentem Sup bn̄dictꝰ an̄ En

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

ge ſerue bone ⁊ fidel' q̄ꝛ ī pau
ca fuiſti fidel' ſup̄ m̄lta te cō-
ſtituā dicit dn̄s Bn̄dictus.
Col' ꝓpria Ad horas diei aṅ
de laudib⁹ Ad terciā cap̄ Iu
ſtus coꝛ ſuū vt's ℟. Amauit
eū dn̄s. ℣ Iuſtū deduxit dn̄s
Dedit dn̄s cō Ad vi. cap̄
feſſionem ſancto ſuo et
excelſo in verbo glorie de oī
corde ſuo laudauit dominuꝫ
⁊ dilexit deū qui fecit illum
℟ Iuſtū deduxit ℣ Iuſtus
germinabit Ad nonā capit
Iuſtū deduxit dn̄s ꝑ viaſ
rettas ⁊ oſtendit illi reg
num dei dedit illi ſcienciam
ſanctorum honeſtauit illum
in laboꝛibus et compleuit la
boꝛes illius ℟ Iuſt⁹ germia
bit ſicut liliū Et floꝛebit ℣
Poſui adiutoꝛiū ſup̄ potētē
Et exaltaui electū de plebe
mea In ij vs̄ aṅ Iocūd⁹ hō
cū ceteris Cap̄ vt i p̄us vs
ympn⁹ Iſte ꝯfeſ. ℣ Amauit
eū dn̄s Ad m̄gt aṅ Iuſtū de
duxit dn̄s ꝑ viaſ rctās ⁊ oſtē
dit illi regnū di ⁊ dedit illi ſci
ēciā ſcōꝝ honeſtauit illū i la
boꝛib⁹ ⁊ ꝯpleuit laboꝛes illi⁹
M̄gt. De quatuoꝛ doctori
bus Ad terciam Capittulū
Sapienciā oīm ātiquoꝛū
exquiret ſapiens ⁊ i ꝓ
phetis vacabit. narracōem
viroꝛū noīatoꝛū conſeruabit
et in verſucias parabolaꝛuꝫ
ſimul introibit Ad vi. capit
Quaſi ſtella matutina in
medio nebule ⁊ q̄ſi lu-
na plena in dieb⁹ ſuis lucet
⁊ q̄ſi ſol refulgēs Sic iſte re
fulſit in tēplo dei Ad ix cap̄
Collaudabunt multi ſa-
pienciam iuſti et vſqꝫ i
ſeculum non delebitur. Deo
Pꝛimoꝝ ꝯfeſſo. ad vs̄ cap̄.
Pl'es facti ſūt ſacerdoteſ
ꝺm legē moyſi Idcirco
ꝙ moꝛte ꝓhiberēt̄ ꝑmanere.
ihūs āt eo ꝙ maneat i eťnuꝫ
ſēpiternū hꝫ ſacerdociū ℟m
Sit lūbi. vꝑ⁹ ⁊ ℣ de m̄rtirib⁹
Sup m̄gt Fulgebūt iuſti ⁊ tā
ꝙ ſintille ī arūdineto diſcur
rēt iudicabūt nacōes ⁊ regna
būt ī eternū Col' ꝓpria Inui
tato. Regē ꝯfeſſoꝝ aṅ ps̄' ⁊ ℣
de martiribus Lectio p̄ria.
Beati ſūt ꝺui illi quos cū
venerit dn̄s iuenerit vi
gilantes Uigilat q̄ ad aſpec
tum veri lūis mētis oculos
apertos tenet Tu aūt ℟m.
Abſterget de⁹ . de martirib⁹
Vigilat q̄ ꝺuat opando qꝺ
credit. vigilat q̄ a ſe toꝛpoꝛē
⁊ negligēcie tn̄bꝛas repellit ℟
Sci tmi dn̄e. de marti. q̄rtū

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Hinc eñi paulus dicit Euigilate iuſti et nolite peccare hinc rurſus ait Hora eſt iaz nos de ſõpno ſurgere ℟ Sci mei. de martiri. ſeptimum

Sed veniẽs dñs quid vigilantib⁹ ſeruis exhibeat audiamus Amen dico vobis ꝙ precinget ſe ⁊ faciet illos diſcumbere et tranſiens miniſtrabit illis ℟. Propter teſtamentũ dñi. de martirib⁹ octauum reſponſorium Lcõ

Precinget ſe hoc eſt ad retribucõem ꝑparat. faciet illos diſcumbere id eſt in eterna quiete ꝯfoueri ℟ In circuitu tuo dñe lumẽ eſt quod nunꝗ̃ deficiet vbi cõſtituiſti lucidiſſimas manſiones Ibi requieſcũt ſanctorũ aĩe vſ⁹ Magnus dñs et laudabilis nimis in ciuitate dei noſtri ĩ monte ſancto eius Lectio.

Diſcũbere quippe noſtruz ĩ regno quieſcere ẽ Unde rurſus dñs ait. venient et recũbent cum abraham yſaac et iacob ℟m Tollite iuguz. de apoſtolis ſecundum ℟m. ℟ Uidi ꝯiũctos ibid ℟ quartũ ℟m Iſti ſunt triũphatores. ibidem quĩtũ ℟m ℟ Sint lumbi veſtri Ad laudes Juſtorũ aĩe. de martiribus triũ lectionum. et in ij. vſ omĩa ſicut prenotatũ eſt de martiribus Ad terciam cap Plures facti vt ſupra. Ad ſextã

Qui nõ hz quotidie neceſſitatẽ queadmodũ ſacerdotum ſacerdotes pri⁹ ꝓ delictis ſuis hoſtias offerre. inde ꝓ ppl'i Hoc eñi ſemel fecit ſe offerẽdo dñs ihũs xp̃s

Grãs agere Ad ix. Cap. debem⁹ deo ſꝑ ꝓ nobis ita vt dignũ eſt qm̃ ſupercreſcit fides vrã et abundat caritas vniuſcuiuſqꝫ vrm̃ ĩ inuicem ⁊ in oẽs deo Notandũ ẽ ꝙ quando de vna virgine martire legetur tũc ſeruabit ympnus Uirgines ꝓles totaliter ad vtraſqꝫ veſꝑas et ad nocturnũ in matutinis. Et primũ ℟m habeat ſcilicz Ueni ſponſa xp̃i accipe coronam quã tibi dñs ꝑparauit ꝓ cui⁹ amore ſanguinẽ tuũ fudiſti Sed ſi virgo nõ eſt martir tunc ad matutinas iſtud erit primum r̃nſorium Spẽ tua et pulchritudine tua Intende ꝓſpere ꝓcede et regna ꝟ. Diffuſa ẽ grã in labiis tuis ꝓpterea bñdixit te deus in eternum Et ymp⁹ Uirginis ꝓles Sĩliter ad vtraſqꝫ vſ et ad noct⁹ in matuti. hẽat.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Sed ſub differēcia Iſte ver
ſus ſcilicet Unde nec mortez
nec amica mortis rc. tūc eſt
omittendus Quod diligen-
ter ē aduertendū Similiter
differencia eſt inter virginez
martirem et non martirem
in caplis vt infra patebit.
Sequitur capitlm primum
de vna virgine martire.

Confitebor tibi dn̄e rex
et collaudabo te deum
ſaluatorē meū ꝯfitebor no-
mini tuo qm̄ adiutor et pro-
tector factus es michi. ⁊ libe
raſti corpus meū a perdiciōe
Deo gracias Sequitur ca-
pitulum primum de virgine
non martire Capitulum

Sapiencia vincit maliciā
attingit ergo a fine vſ-
q̄ ad finem fortiter et diſpo
nit omnia ſuauiter Deo ℟.
v: perale de vtraq̄ Regnuz
mundi et oēm ornatuz ſeculi
ꝯtempſi ꝓpter amorē dn̄i mei
ihesu xpi Quē vidi quem a-
maui in quē credidi quē di-
lexi ℣. Eructauit cor meum
verbū bonum dico ego opa
mea regi ℣p Uirginis ꝓles
℣ Spē tua. Añ ad mag̃ de
vtraq̄ Ueni electa mea ⁊ po-
nā in te tronū meū q: ꝯcupi
uit rex ſpeciem tuam Coll.

Deus qui inter cetera po
tencie tue miracula etiā
in ſexu fragili victoriā mar-
tirij contuliſti Concede ꝓpi-
cius vt cui⁹ natalicia colim⁹
ꝑ ei⁹ ad te exēpla gradiamur.
Inuitato. Regē virginū dn̄z
Uenite adorem⁹ ymp⁹ Uir-
ginis ꝓles In p̄rio noct añ.
O q̄ꝫ pulcra ē caſta gn̄acio
cū caritate Dn̄e dn̄s nr̄.
añ Hec ē q̄ neſciuit thorū in
delicto habebit fructū i refec-
tiōe aiarum ſcāꝝ ps Celi e-
nar. añ Ante thorū hui⁹ vir
ginis frequētate nobis dul-
cia cātica dragmatis Spe-
cie tua et pul. Lectio prima

Honerit ſāctitas vr̄a nō
importune ſcḋm aiam ⁊
ſcḋm integritatem fidei. qua
etiā fide ab illicis abſtinetur
⁊ bona opa fiunt vnūquēq̄
vel vnā quāq̄ animā virgi-
nem dici Hoc eſt totā eccle-
ſiā que cōſtat ex virginibus
et pueris et maritatis femi-
nis et vxoratis viris vno no
mine virgo eſt appellata Se
quitur reſponſorium de vna vir-
gine martire Ueni ſpōſa xpi ac
cipe coronā quā tibi dn̄s pre
parauit ꝓ cu⁹ amore ſāguinē tu
um fudiſti Et cū āgelis i paradi
ſum introiſti ℣ Ueni electā mea

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

⁊ ponā i te thronū meū q̃ꝛ cō
cupiuit rex ſpeciē tuā Seq̄t
prī uz reſponſorium de virgine
nō martire Specie tua ⁊ pul
critudine tua Intēde pſpere
pcede ⁊ regna ℣ Diffuſſa eſt
grā i labijs tuis ꝓpterea bñ
dixit te de⁹ i eternū . Cetera
℟a ſeq̄ncia ſunt de vtraq̃.

Unde hoc pbamus Apo-
ſtolū audi dicētē Nō ſo-
lū ſcimonialib⁹ ſed vniuerſe
prorſus eccl'ie deſpōſaui vos
vni viro virginem caſtam ex
hibere criſto Tu aūt ℟. Ue
ni electa mea et ponam in te
thronū meū . Q̃ꝛ concupiuit
rex ſpeciē tuā ℣ Spē tua et
pulchritudine tua intēde pro
ſpere pcede et regna Lcō iij

Et quia hui⁹ virginitatiſ
corruptor dyabolus ca
nendus eſt . ꝯtinuo ipe apl's
cū dixiſſet . deſponſaui vos
vni viro virginē caſtā exhi
bere xp̄o . adiungit et ait Ti
meo autē ne ſicut ſerpēs euā
ſeduxit in verſucia ſua Sic
et veſtri ſenſus corrūpantur
a caſtitate que eſt in xp̄o ℟.
Hec eſt virgo ſapiens quaz
dn̄s vigilantē inueit q̄ acce-
pta lampade ſūpſit ſecū oleū
Et veniēte dn̄o introiuit cū
eo ad nupcias ℣ Media aūt

nocte clamor fact⁹ ē ecce ſpō
ſus veit exite obuiā ei In ij
nocturno an̄. Specie tua et
pulcritūdie tua itēde pſpere
pcede et regna ps Eruc. an̄
Adiuuabit eā de⁹ vultu ſuo
de⁹ i medio e⁹ nō ꝯmouebit.
ps De⁹ nr̄ re. an̄ Nigra ſum
ſꝫ formoſa filie ihr'l'm ideo di
lexit me rex et itroduxit me
in tabernaculū ſuū ps Fūda
mēta ℣ Diffuſa ē grā Lcō.

In corpore virginitatem
pauci hn̄t In corde oēs
hr̄e debent Si ergo ab illici
tis abſtinencia bona eſt. vn
de virginitas nomē accepit.
et opera laudabilia ſūt que
ſignificantur lampadibus.
quare quinq̃ admittuntur.
et quinq̃ repelluntur Tu ℟
Diffuſa ē gracia i labijs tuis
ꝓpterea bn̄dixit te de⁹ in et̄-
num ℣ Dilexiſti iuſticiam ⁊
odiſti iniquitatem Lcō v.

Si virgo ē et lampadem
fert et tn̄ nō admittitur
vbi ſe videt qui nec virgini-
tatē ab illicitis ſeruat . Nec
opa bona valens habere in
tenebris ambulat ℟ Dilexi
iuſticiā ⁊ odiſti iniq̄tatē Prop
terea vnxit te ds̄ ds̄ tu⁹ oleo
leticie ℣. Propt̄ veritatē et
māſuetudinē ⁊ iuſticiā L vi

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Qui ab illicitis ſacrificio
rum odoribꝰ auertit o=
doratum ab illicitis ſacrifici
orū cibis auertit guſtū. fugit
ꝯplexū aliene. frangit panē
eſurienti · hoſpitē inducit in
domū. ueſtit nudum. concor
dat litigioſum. ſepelit mor=
tuū Ecce virgo ecce et habet
lampadē ℟. Cōcupiuit rex
ſpēm tuā qꝛ ipſe eſt deꝰ tuus
et adorabūt eum. ℣. Specie
tua et pulchritudie tua itēde
ꝓſpere ꝓcede et regna In iij
noctur. aň. Leua eiꝰ ſub ca
pite meo et dextera illiꝰ am
plexabitur me pš Cantate
primū aň. Ueni ſponſa xp̄i
accipe coronā quā tibi dn̄s p̄
parauit in eternū pš Dn̄s re
gnauit ex. aň. Inuenta vna
margarita dedit oia ſua ꝛ cō
parauit eā pš Cātate ſecundū
℣ Adiuuabit eā deꝰ ℟ Pro
pter veritatē et manſuetudi
nem et iuſticiam Et deducet
te mirabiliter dextera tua
℣ Audi filia et vide et inclia
aurē tuā qꝛ ꝯcupiuit rex ſpe
ciē tuam ℟ Pulchra facie ſꝫ
pulcrior fide btā es virgo re
ſpuens mundū letaberis cū
angelis Intercede ꝓ oibꝰ no
bis ℣ Spē tua et pulcritudi
ne tua intende ꝓſpere ꝓcede

et regna ℟. Regnū mundi ꝛ
omnē ornatū ſeculi ꝯtemſi ꝓ
pter amorem dn̄i mei ihū xp̄i
Quē vidi quē amaui i quez
credidi quem dilexi ℣ Eruc
tauit cor meum verbū bonū
dico ego opa mea regi Laud
Hec eſt virgo ſapiēs et vna
de nūero prudentū aň Hec ē
virgo ſapiens quam dn̄s vi
gilantem inuenit aň. Uenie
te ſponſo ecce prudens virgo
preparata introiuit cū eo ad
nupcias aň. Hec ē virgo ſā
cta atqꝫ glorioſa qꝛ deus oiꝫ
dilexit eā aň Ornatā i mo=
nilibus filiam iheruſalē dn̄s
cōcupiuit Cap vrš in veſp.
vp̄nꝰ Ihū corona virginum
qui ympnꝰ ſemp in laudibꝰ
habeatur tam de virgie mar
tire ꝙ non martire ℣. Audi
filia Sup bn̄dictus aň. Ue
ni ſponſa xp̄i accipe coronaꝫ
quā tibi dn̄s p̄parauit i eter
num Col cā ꝓ[illegible] a Ad horas
diei aň de laudibꝰ Cap ad iij
vrꝰ in vš. ℟. Specie tua et
pulcritudine tua Intende ꝓ
ſpere ꝓcede et regna ℣ Dif=
fuſa ē grā Ad vi. cap de vir
gine martire
Memorata
ſum miſer cordie tue do
mine et coopacōis tue que a
ſeculo ſunt. qm̄ eruis ſuſtinē

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

tes te. et liberas eas de ma
nu anguſtie dñe de⁹ noſter.
℟. Diffuſa ē grã in labijs tu
is Propterea bñdixit te de
us in eternũ ℣ Adiuuabit.
Dñe de⁹ me⁹ Ad ix. cap̃
exaltaſti ſup terrã ha-
bitacionē meã et p morte de
fluenti deprecata ſum D ℟.
Adiuuabit eã deus vultu ſu
o Deus in medio eius nõ cõ
mouebitur ℣ Audi filia et vi-
de et inclina aurē tuã Quia
ↄcupiuit rex ſpēm tuã. Ad
vi. cap de virgie nõ martire
Virgo prudens cogitat q̃
dñi ſunt quõplaceat do
vt ſit ſcã corpore et ſpũ i xpo
thũ dño nrõ i Deo Ad ix. cap
Amulor eñi vos dei emu-
lacõe. deſpondi eñi vos
vni viro virginem caſtã ex-
hibere xpo In ſecundis vš.
añ de laudib⁹. pſalmi Dixit
dñs Laudate pu. Letat⁹ ſũ
Niſi dñs edi. Lauda ihrlm
Cap vts i primis. vrĩpn⁹ et
℣ vtš in pris veſpis Super
magt añ de vtraq; virgine.
Simile eſt regnũ celorũ ſage
ne miſſe in mare et ex oi ge-
nere piſciũ ↄgreganti quam
cũ impleta eſſet educẽtes et ſe
cus litus ſedentes elegerunt
bonos i vaſa ſua malos ãt
foras miſerũt. In natali plĩ
marũ virginũ pſal. fe. Cap
De virginibus p̃ceptum
dñi nõ habeo. ↄſiliũ au
tem do tꝗ̃ miam conſecutus
vt ſim fidelis ℟ Quiq; pru-
dẽtes virgies et c. ẏpn⁹ et ℣ de
mltirib⁹ Sup mgt añ. Iſte
ſunt prudentes virgines que
accepto oleo in vaſis ſuis cũ
lampadibus exierũt obuiã
ſponſo et ſponſe quo venien
te intrauerunt parate cũ eo
ad nupcias Collecta.
Da nobis de⁹ noſter ſcãx
virginũ palmas in ceſ-
ſabili deuocõne venerari. vt
quas digna mente non poſ
ſumus celebrare humilibus
ſaltē frequẽtem⁹ obſequijs
Inuitatoriũ Regem virginũ
dñm Venite adorem⁹. ẏpni
pſalmi ℣ de martirib⁹ In i.
nocturno añ. Inſignes ſpõ-
ſe xpi a puerilib⁹ annis pu-
diciciã deo amabilem fideli-
ter amauerũt añ. Ipe eñi in
tegritatem pudicicie dño deo
ſuo ↄſecrauerunt añ. Qua-
rum mencium inhabitator ē
xpus qui ↄſolacõis ſolaciũ
ↄtra tribulacõem illis ſemp
Media no- Lcõ i. ingerit
cte clamor factus ē ecce
ſponſus venit exite obuiam

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

i De aduentu ſponſi clamor
media nocte fit Quia ſic di
es iudicij ſurripit vt preuide
ri non valet Tu autē ℟ Au
diui vocem de celo venientē
venite oēs virgines ſapiētiſ
ſime Oleū recōdite in vaſis
vris dū ſponſus aduenerit ℣
Media nocte clamor factus
eſt ecce ſponſus venit Lectō
Unde ſcriptū eſt Dies dñi
ſicut fur ita in nocte ve
niet. Tunc oēs virgines ſur
gunt. quia electi et reprobi
a ſompno ſue mortis excitāt
℟ Felicit virgines vincunt
mundū Que poſtmodū vici
nō norūt ℣ Beate de ꝑlio re
deūt ac hoſtē victrices morē
do deo deuincunt Lectō iij.
Lampades ornant. quia
ſua ſecū opa numerant
ꝓ quibus eternam recipere
beatitudinē expectāt Tu ℟
Media nocte clamor factus
ē ecce ſpōſus veit exite obuiā
ei tūc ſurrexerunt oēs virgi
nes ille Et ornatis lāpadibꝰ
ſuis intrauerūt cū eo ad nu
pcias ℣ Hora aūt noctis me
dia vox itonuit de celo lapſa
ecce ſpōſus veit In ij. noctur
añ Sacratiſſima virgitas
deo diſponente in ſuo gradu
vſq; ad ſanguinis effuſionē
permāſit añ Igitur dum ni
mis hācdilexit nec ſupplicia
nec gladius tirāni furētis ex
pauit añ Una etem̄ fides ſā
ctas i paſſiōe exercuit ⁊ diuer
ſo gñere meritoꝝ reddidit ce
lo victrices Lectō quarta
Sed lāpades fatuarū vir
ginum extinguūtur qꝛ
earū opa que clara hoibus
foris apparuerunt. i aduētu
iudicis intus obſcurātur ℟
Uerꝰ pudicicie amator ⁊ cu
ſtos q̇ ex virgine natꝰ mltas
excitaſti ad ſcīm amorē caſti
tatis Chriſte fortitudo ſpes
⁊ coronā btārū virginū nos o
raciōe mēte et corpore caſtos
ꝯſerua ℣ Fons vite et origo
lucis ꝑpetue atq; omnis bo
nitatis auctor Lectio quīta
Et a deo retribucōem nō
inueniūt. qꝛ ꝓ eis rece-
perunt ab hominibꝰ laudes
quas amauerunt Tu autē.
℟ Has virgines et fidei et
corporis ꝯmēdat integritas
Has vite ſinceritas et meri
torū exaltat ſublimitas. ℣
Nomē ergo ſēpiternū dabit
eis dñs qd nō peribit L vi.
Quid eſt aūt ꝙ tūc a pru
dentibus oleum petūt
niſi ꝙ in aduentu iudicis cū
ſe intus vacuas inuenerint.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

℟ Quicꝫ prudētes virgines
acceperūt oleū in vaſis ſuis
cū lāpadib⁹ Media aūt noc
te clamoꝛ fact⁹ ē Ecce ſpōſ⁹
veīt exite obuiā xp̄o dn̄o ℣
Tūc ſurrexerūt oēs virgineſ
ille et oꝛnauerūt lāpades ſu
as In iij. nocturno añ. Hee
ſunt q̄ nō nubūt neqꝫ nubūt
ſed ſunt ſicut angeli dei i cel̄
añ Ixxo laudabilis virgini-
tas q̄ ⁊ i martirib⁹ inuenit
⁊ ip̄a martires facit añ Me
rito mirant̄ que angelis ꝯpā
tur ⁊ angeloꝛum dn̄o copulā
tur ℟ Simile eſt regnū celo
rum decem virginibus q̄ ac-
cipientes lāpades ſuas Ex-
ierunt obuiam ſponſo et ſpō
ſe ℣ Prudentes virgies ac
ceperūt oleū in vaſis ſuis cū
lāpadib⁹ ℟ Innumerabilis
virginū choꝛus ſpꝛeta libero
rum ꝓ pagine Dn̄ ſpōſo qui
in celis eſt ꝑhēni mēte actu ⁊
habitu applicari maluit ℣
Ecce floꝛentem mundū men
tis deſpectu calcarunt ℟ Of
ferentur regi virgines domi
no poſt eā proxime ei⁹ Offe
rentur tibi in leticia et exul
tacōe ꝟſus. Adducentur in
tēplū regi dn̄o i leticia Laud
Prudētes virgines accepe
rūt oleū i vaſ̄ ſuis cū lāpadi
b⁹ añ. Media nocte clamoꝛ
fact⁹ ē ecce ſpōſus veīt exite
obuiā ei añ. Tūc ſurrexerūt
oēs virgies ille ⁊ oꝛnauerūt lā
pades ſuas añ Virgies dn̄i
dn̄z bn̄dicite i etnū añ Vir-
ginū choꝛ⁹ laudate dn̄z de cel̄
Cap̄ vt i vſ̄ xp̄u⁹ ⁊ v̄ de mū
tib⁹ ⁊ up bn̄dict⁹ añ Qui-
cꝫ prudēdes virgines accepe
rūt oleū i vaſis ſuis cū lāpa
dib⁹ media āt nocte clamoꝛ
factus ē ecce ſpōſus veīt exi
te obuiā xp̄o dn̄o Ad hor̄ ꝯ
añ de laud. Ad iij. cap De vir
ginib⁹ p̄ceptū Rn̄ſoꝛia ⁊ v̄ de
martiribus Ad ſ ptam cap̄
Virginitas nomen eſt ho
noꝛabile qđ amplecten
do prudētes virgines leticiā
bonoꝛū operū in coꝛde atꝫ cō
ſciēcia poſuerūt Deo Ad ix
Sapienciū virginū lāpa
des ardebūt de oleo eter
no. de cōſciencie veritate de
interioꝛi gloꝛia de intima ca
ritate Deo gracias. In ſecū
dis veſp̄is añ. Virgā virtu-
tis. cum ceteris Cap. vt i pri
mis veſp̄is Supⁱmſt añ D
de⁹ virtutū cuſtos ſ̄piterqꝫ be
nignus magia virginib⁹ tri
buiſti facta ꝑ oꝛbē quas pla
cuiſſe tibi nobis miracula
ꝓdūt harum nos meritis de

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

fendite ſemper vbiq̄ꝫ has ei virgines et fidei et corpis cō mendat integritas has vite ſinceritas alleluia Magꝛt

De beatis matronis cap.

Mulierē fortē quis inueni et.procul et de vltimis finibus preciū eius.cōfidit i ea cor viri ſui et ſpoliis non indigebit Ad ſextam cap.

Fallax grā et vana ē pulchritudo.mulier timēs deū ipſa laudabitur Ad ix.

Date ei de fructu manuū ſuarū et laudēt in portis oꝑa ei⁹ Deo gracias

In ſecūdo nocturno octauarum innocentū añ. Offerūt deo primicias lingue nouos oris ymmolāt xp̄o fruct⁹ añ Infancia eīn q̄ ꝑ etatē loqui nō poterat gl'am deo cū gaudio reſonabat añ Norūt laudare dn̄m xp̄m qm̄ loqui nō norūt fiūt periti ſine doctore

Item collecta octaue aſcenſionis dn̄i

Deꝰ cuiꝰ filiꝰ i alta celorū potēter aſcēdens captiuitatez nrām ſua duxit virtute captiuam Tribue qs̄ vt dona q̄ ſuis participibus ꝯtulit.largiat̄ et nobis ihūs xp̄s dn̄s nr̄. Qui

Collca octarum iohānis euangeliſte ⁊ innocētū puero.

Deus q̄ nos ꝑ os bti apli tui iohis et euāgeliſte dbi tui nobis archāa reſeraſti Prā qs̄ vt qđ ille noſtris aurib⁹ excellēter infudit itelligēcie ꝯpetentis erudicōe capiam⁹ Per. In octaua innocentum Col.

De⁹ qui licet ſis magnus in magnis mirabilia tn̄ gl'oſius oꝑaris in minimis Da nobis in eoꝝ celebritate gaudere.q̄ filio tuo dn̄o nrō ihū xp̄o teſtimoniū ꝑhibuerūt etiā nō loquētes Qui tecum vivit.

Itē collecta de ſancto henrico quod feſtū cadit in craſtino priſce virginis Collcā.

Omnipotens ſempiterne de⁹ qui btō henrico martiri tuo atꝫ pontifici gl'oſi triūphi largitus es palmaz.ei⁹ qs̄ meritis et precibus grāꝫ nobis largiaris et gloriā Per

Sex lectiones et totum i cōmuni ſcōꝝ De ſancto iodoco

Deus q̄ui btiſſimū iodocū ꝯfeſſorem tuum eternitatis gl'ia ſublimaſti. Cōcede nobis famulis tuis eius memoriaz celebrantib⁹ cunctorū veniā delictorum et eterne beatitudinis premiuꝫ Per Nouē lectōes in communi ſanctorum de vno con

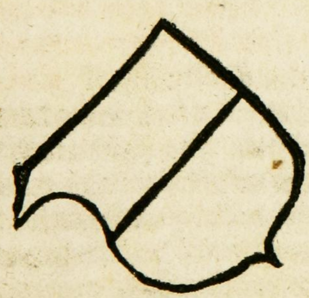
Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

feſſore non pontifice. Notandum quod omelie dominicales ſupflue tam ante aduentum dñi ꝙ ante ſeptuageſimam non ſunt omittende ſed in vltimis ebdomadis ante aduentum et ſeptuageſimam anticipentur in ferijs comode vocantibus cū ſuis cap̄lis aū et collectis ad vtraſqȝ veſperas matutinas et horas diurnales Sine pater noſter et ferialibꝰ precibꝰ ſed cum ſeptē ſuffragijs generalibus.

Canonicas bū dic. ſolius. lemas. deus audit.
Altera facta regit. ſolaris. chaos obſtat. et vngit.
Et ſuperos iungit criſtos. finem benedicit.

Poſt feſtum trini regum lege finit in abdon.
Docmata que docuit ſalemon nou inchoat abdon.
Sed preclara dies ſolis que proxima poſt eſt.
Ebdomadas quatuor ſalemen lege iob cane binas
Per tres tobiam iudith heſter ſibi iunctam
Bis binas adape totidē vidi dn̄m ſe.

More othineꝭ cathedre qui pſallere tentāt
Canonicas horas docmata noſtra legant
Soluere quaqȝ die debita vota potes
Per lucā brandis opulenta lubeck impreſſus
Necnon matheo ſuo fratri adminiſtrante

Anno dn̄i. Mccccxcvij.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Rariſsimum hunc Librum, cujus, quod ſciò, aliud non extat exemplar, in ſui memoriam Bibliothecæ Langebekianæ acceſsorium, Domino haud ſpernendum, eſse juſsi.

Holmiæ d. 4. Aug. 1766.

N. R. Brocman

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 517 4° (LN 30)